ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ

၉၉၂၇

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ

၏

အမှတ် (၂၁) ကျမ်းစာ

ပါရာဇိကာဏ်ဘာသာဋီကာ

စတုဏ္ဍအုပ်

[ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာကို နိဿယအဓိပ္ပါယ် စုံလင်စွာဖြင့်
တန်ဆာဆင်ထားပါသည်။]

၁၃၂၄-ခ

ကျပ်ထူမုံး
နှုန်း-၁၀။

နယူးဘားမား ဝိဇ္ဇကပုံနှိပ်တိုက်
အမရပူရမြို့။

မှတ်သားဘွယ် အက္ခရာစဉ် မာတိကာ

အက္ခရာစဉ်ပုဒ်ဖွင့်		စာမျက်နှာ
အကပ်ခံအပ်ပြီး ဆိုနှင့် မခံရသေးသော ဆိုကို လဲနည်း	....	၃၆၁
အကပ္ပိယ ဝေါဟာရ	....	၁၅၆
အခြားသူထံ အမိန့်ခွာန် တင်ရကျိုး	....	၃၆၉
အင်္ဂုလျော အဖွင့်	....	၂၉၂
အညာဘာဂိယ အဖွင့်	....	၁၀၉
အညေနညပတိစရဏာ	....	၁၄၈
အဋ္ဌကထာကို သာရတ္ထပယ်ပုံ	....	၄၀၀
အဋ္ဌာနပယုတ္တ	....	၅၁
အဋ္ဌာရသဘေဒ ကရဝတ္ထုနိ–၌ ကေရေ သူပစာ	....	၁၀၀
အတိရေက သင်္ကန်းခေါ်ပုံ	....	၂၁၈
အတ္တုံကံသန, ပရဝမ္ဘန	....	၁၄၇
အထင်မှား၍ ရဟန္တာ တန်ခိုးပြရပုံ	....	၂၀၇
အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်နှင့် ဧဋ္ဌကလောမ မတူပုံ	....	၃၂၅
အဓိကရဏ၏ အနက်	....	၉၅
အဓိဋ္ဌာန် စွန့်ခြင်း အကြောင်း	...	၂၃၁
အဓိဋ္ဌာန် တင်နည်း ၂ မျိုး	....	၂၂၆
အဓိဋ္ဌာန် သင်္ကန်းကို အဝေးက ပစ္စွဲ၌ ပြုရကျိုး	....	၂၄၀
အနတ္တမနော	....	၆၈
အနပေက္ခဝိသဇ္ဇန	....	၃၉၈
အနပေက္ခဝိသဇ္ဇနဖြစ်လျှင် ကိုယ်တိုင် တောင်း၍ စားကောင်း	....	၃၉၉
အနဘိရဒ္ဓါ	....	၆၉
အနဿိတော–၌ မူကွဲ	....	၂၀၁
အန္တရဃရအဖွင့်	....	၄၂၂
အနုဒ္ဓံသေယျ	....	၇၆
အနုယုဇ္ဇထ၏ အနက်ထူး	....	၆၀
အနုဝတ္တက အဖွင့်	....	၁၄၃
အနောကာသံ ကာရာပေတွာ	....	၁၀၇
အပဒါန	....	၁၄၉
အပ္ပတိတော	....,	၇၀
အပ္ပေဝနာမ အနက်ပေးပုံ	....,	၉၃
အပ်–မအပ် ခွဲခြားနည်း	....	၃၅၈
အဖိုးတန် သင်္ကန်းကို ဖန်ခါးသီးဖြင့် လနှိုင်	....	၂၇၅

အကျဉ်းချုပ်မာတိကာ

အဓမ္မဝါဒဇာတ်	...	၁၀၀
အဘိသမယတာဝိဇ်	....	၂၀၆
အမှုလကေန	....	၇၁
အရှင်ဥပသေနဒါစိတ်ထားပြောင်းပုံ	....	၃၁၉
အမှုင် ဆန္ဒဏ်မောင်း	....	၁၄၅
အလင်္ကိတယေးက်ကာ အာသင်္ကိဘရာဖြစ်အောင် ပြုနိုင်	....	၃၄၃
အလံကမ္မန်းယ အမွှင့်	....	၂၀၄
အလှူခံစဉ်က အပ်သော်လည်း နောင်ခါမအပ်ဖြစ်ပုံ	...,	၃၀၀
အဝိပ္ပဝါသ သပ္ပုတိ	....	၂၄၄
အသားစားလျှင် အပ်—မအပ် သိပြီးမှစား	....	၁၃၀
အာဇီဝကြောင့် ပညာတော်မှုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဒသပါး	....	၈၁
အာရုမဏ်း၏ ပစ္စယအနက်	....	၂၀၇
အာဝါသိက, နေဝါသိက	....	၁၅၂
အာဠဝကာ	....	၁
အိမက်ဖိဘ်လျင် အိမ်ဦးနေ, ပစ္စည်းမဟောင်းရ	....	၂၀၃
ဣစ္ဆေတံ ကုသလံ	....	၁၃၀
ဣဏပဋိဘောဂ	....	၃၃၀
ဣဏပဋိဘောဂ မပြုစ်အောင် ဆင်ခြင်	...	၃၃၀
ဣတ္ထန္နာ့တာချာန အသုံတမျိုး	....	၁၇၉
ဥဒကံ မည အာဒိတ္တံ	....	၅၅
ဥဒဒါသိတော	....	၂၅၁
ဥပ္ပာဟိကာသမ္မုတိ	....	၈၅
ဥလ္လိတ္တာ, အဝလိတ္တာ	....	၁၇
ဥပဟဒန္တိ ဥပ္ပဟန္တိအမှင့်	....	၃၁၇
ကေစာရိတ္တာ ဘတ္တာ	....	၅၂
ကေတော ဥပသမ္မန္နာ	....	၂၆၉
ကေဝဋ်ဒုဿဒသိက္ခာပုဒ်ဆုး	....	၈၀
ကြာဒိုးကွေးကွေ့	....	၁၈၀
ကြာသဖွင့် နိဒါန်းကပ္ပ အာ	....	၁၅၁
ကြေဒသ ၇ ပါး	....	၃၉၄
ကြလောကေတ္ထာသ်ဲ အနုက်တူး	....	၂၅
ကဏ္ဍကိတာဒိုဇ်၏ သန္ဓိဆ	....	၂၄၃
ကတာဘဏ္ဍ သိုးမွေးကို ဆောင်ပုံနှင့် ဒုက္ခဝတ္ထု	....	၃၂၆
ကပ္ပိယကာရက အကြား	....	၂၆၇
ကပ္ပိယဆိုးရွားဝတ္ထုသာ ဦးဦးပဗ္ဗိုဘဆယာကိုဆယာက်က အပ်အောင်ခဲ့ခဲ့	၂၆၃	
ကပ္ပိယ ခြောင်းခြင်ပုံ	....	၃၁၀

အကွရာစဉ် မာတိကာ ၈

ကလန္ဒကနိဝါပ ၄၃
ကာယဒဋ္ဌိဗဟုလာ ၅၀
ကာရယမာနေနဉ္ဇ ကရောန္တ ပါပုံ ၁၈
ကာဠကာ၏ ဇာတ်လိန် ၄၄
ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆိကဝေဟံ ၃၆
ကုဝိတော ၆၈
ကုလဒူသက၏ ဖျက်ဆီးပုံ ၁၉၀
ကုလဒူသန အမှုကြောင့်မဟုတ် သီလဝန္တကြောင့် လွှတ်လျှင်အပ်၏ ၁၈၈
ကုလဒူသနကြောင့် ရအပ်သောပစ္စည်းသည် အားလုံး မအပ် ၁၉၈
ကုလဒူသနဉ္ဇ ကုလ အရ ယူဘွယ် ၁၉၈
ကုလဒူသန သိက္ခာပုဒ် ပညတ်တော်မူရခြင်း၏ အကြီး ၁၉၉
ကောဓန, ဥပနာဟီ ၁၄၈
ကွယ်လုနီးသော ကျမ်းစာကို အလန်ထံ သင်ကောင်း ၃၄၅
ကျွန်ကိုလွှတ်လျှင် မခံကောင်း, အာရာမ်စောင့်ကိုလွှမ် ခံကောင်း ၃၁၄
ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်များလည်း ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္န ဖြစ်ပုံ ၁၅၀
ခရပတ္တဒါမံ ၁၇၃
ဂိလဇာတော ၆၉
ဂဏ္ဌိမပန်းကုံး ၁၆၆
ဂါမဿဉ္ဇ ဆဋ္ဌိကတ္တား ၄၁
ဂေါတမကစေတိယ ခေါ်ပုံ ၂၁၂
ဂေါပ္ပိမပန်းကုံး ၁၆၆
ငွေအလှူခံမှနှင့်စပ်၍ သိတ္တယ်များ ၃၀၂
ငွေကိုခဲယူသော ရဟန်းမှာ အဆက်ဆက်မအပ်ပုံ ၃၃၃
ငွေကိုစွန့်ပြီးနောက် အာရုမိကတို့က အတိုးထား၍လှူပုံ ၃၃၅
ငွေကိုစွန့်ပစ်ရာ၌ အဂတိမလိုက်သူ ၃၃၆
ငွေကို ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပယ်သော်လည်း မသာယာလျှင် အာပတ်မသင့် ၃၃၁
ငွေကိုအတင်းထားသွားလျှင် တံခါးပိတ်၍ စောင့်ကောင်းပုံ ၃၃၂
ငွေ၏အပြစ်ကို ပြသော ပတ္တစတုက္က ၃၅၁
ငွေကို ဘုရားအတွက်လည်း အလှူမခံကောင်း ၃၂၉
ငွေကိုယူလော့ဟု မပြောကောင်း ၃၃၂
ငွေကို သံဃာ့အလယ် စွန့်ရကျိုး ၃၃၃
ငွေရွှေကို လူ့ဥစ္စာသော်လည်း မစိမ်းကောင်း ၃၄၈
ငွေကိုလွှဲရာ၌ စိတ်ဖြင့် သာယာသော်လည်း ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် ပယ် ၃၃၀
စရ ဝိရေ ဝိနသာ ၁၉
စာရိဘူမိ ၂၆
ဆိဂရမူလံ၌ မူလ၏ အနက် ၂၀၈

စုဒိတက, စောဒက ၂ ဘက်လုံးဝန်ခံမှ တရားကိုလက်ံရ ၈၅
စေတိယရက္ခ ၄၁
စောဒနာ၏ အစ, အလယ်, အဆုံး ၉၁
စောဒနာ၏ မူလ, ဝတ္ထု၊ ဘူမိ ၉၂
စွန့်စရာ မရှိလျှင် အာပတ်ကိုသာ ဒေသနာပြော ၃၅၈
ဆဗ္ဗဂို ၆ ယောက်တို့ တိုင်ပင်ခက်း ၁၅၃
ဆရာက အတင်းခိုင်းလို့ ကောင်းစွာကျင့်ရခြင်း ၃၂၁
ဆေးကို သုံးဆောင်တုန်း ဆင်ခြင်ရကျိုး ၃၄၀
ဆေးပစ္စည်း၌ သတိပစ္စယ ရှိမှ ၃၁၉
ဇယ်ပေသနိကအဖွင့် ၁၉၆
ဇာတရူပ ရဇတအဖွင့် ၃၂၇
ဇောဠဇွတိကော့ ၁၀၄
ဈေးသည်နှင့် စကားပြောပုံ ၃၃၂
ဈေးသည်မှတပါး အခြားသူကို ကပ်ပြီယအလုပ်ခိုင်း၍ လဲပါ ၃၆၀
ဉာတိပဝါရိတတို့၌ ကုလဒူသနပြုလျှင် ၁၀၀
ညောင်စောင်း၏ ပမာဏ ၂၂
တပည့်စသူအား ပေးရန် မှန်းထားသော်လည်း ပရိက္ခာရစောင်ဒ
သို့မဟုတ် ဝိကပ္ပနာပြုပါ ၂၃၁
တပိုလ်၏ အချိန်ပမာဏ ၃၆၂
တသဒ္ဒါ၏ စွဲပုံအဆန်း ၁၇၉
တိကာဂါစိတ္တိယံ ၂၇၄
တိကောဋိပရိသုံဒ္ဓ ၁၂၆
တိစီဝရေန–၌ ဥပစာ ၂၄၆
တိပိဋက စူဠဘာယထေရ် တရားဆုံးဖြတ်နည်း ၈၈
တိံသာနိပုဒ်ဖွင့် ၈၃
တောခကျောင်း နေခြင်းစသည်၌ ဘုရားအလိုတော် ၁၂၅
တောကျောင်းသည် ရဟန်းတို့အားလျောက်ပတ် ၄၂၃
တန်ဘိုးတူအောင် လျော့အောင် စီမံကောင်းပုံ ၂၉၁
ထဒ္ဓ, အတိမာနိ ၁၄၉
ထေယျပရိဘောဂ ၃၃၇
ဒဠ္ဍုံ၏ ဒိသ္ဝာအနက် ၂၀၄
ဒဗ္ဗသဒ္ဒါ၏ ပဏ္ဍိတဝါစက ၅၅
ဒဿဟာတိက္ကန္တ၌ ဝေမတိကဖြစ်သော်လည်း အာပတ် ၂၂၃
ဒါနပထာနိ ၁၈၄
ဒါန, ပဒါန ၂၀၃
ဒါယဇ္ဇ ပရိဘောဂ ၃၁၁

ဒိဋ္ဌ, သုတ, ပရိသင်္ကိတ ၇၂
ဒုဋ္ဌော ဒေါသော ၆၇
ဒုဋ္ဌော၌ ဥပစာ ၁၀၄
ဒုပ္ပစရာတိကော ... ၁၄၇
ဒုဗ္ဘိစာရိတ ၃၅၃
ဒေသနာမုခ ၂၆၅
ဒေသနာပြောရာ၌ ဒေသေတိ၏ အနက်ဖွင့် ၂၂၁
ဒေသံ လေသမတ္တံ ၁၁၂
ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ ၂၀
ဓမ္မိယ အဓမ္မိယ ပရိဘောဂေ ၃၄၄
ဓုတာင်၏ ဝစနတ္ထ ၁၃၂
နာနာသံဝါသက ၁၃၄
နာသနာသုံးပါး ၅၀
နိဗ္ဗန်္ဓိတတ္တာ အဖွင့် ၃၀၅
နိမိတ္တကမ္မ ... ၁၁
နိမ္မိတတို့၏ ဓမ္မတာ ၅၁
နိသဇ္ဇိယ ပါစိတ္တိယံအဖွင့် ၂၁၉
နိသဇ္ဇသက်နှံးကို နိသဇ္ဇိလွတ်ရုံ ဝိသာသဂ္ဂါဟ ယူ၍မဖြစ် ၂၄၂
နိသဇ္ဇိသက်နှံးကို ဝတ်တိုင်းဒုက္ကဋ် ၂၂၄
နိသဇ္ဇိထိုက်သောပစ္စည်းနှင့် ထိမိသမျှ မသုံးကောင်း ၃၉၆
နိသျည်းပျက်မှုနှင့် စပ်၍ မှတ်ဘွယ်များ ၂၅၆
နေတ္ထာရုံအဖွင့် ၁၈၉
နေဝသုဒ္ဓ နာသုဒ္ဓ ဆုံးဖြတ်နည်း ... ၈၆
နားမလည်သော တရားရှင်တို့ကို ဝိနည်းခိုရှအရှာခိုင်းရပုံ ၈၅
နော အတ္တာနောမတိ–ဟု ပါဠိသုံးပုံ ၄၀၅
ပဂ္ဂယှတိဋ္ဌေယျ ၁၃၆
ပဋ္ဌသတာ ပုဒ်ပြီးပုံ ၂၆၉
ပစ္ဆည်းဖိတ်လျှင် ပစ္ဆည်းတောင်း, အိမ်၌ မနေရ ၂၀၃
ပစ္ဆည်း ၄ ပါး ဖိတ်ပြီး၍ မေ့သောကြောင့် မလှူလျှင် တောင်းကောင်း... ၂၀၂
ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၏ အနက် ၂၂၆
ပတိဋ္ဌာန်နှစ် ၁၇၀
ပဒူနလောမာ အဖွင့် ၁၀၉
ပဒပရမောအဖွင့် ၁၂၄
ပဒ္ဓာကဒ္ဓ အဖွင့် ၅၄
ပဒ္ဓာဝါစာ ၁၀၃
ပရမဉ္စ ပရမ ပရိဏ္ဏေဒဟု ဖွင့် ၂၁၇

ပရမ္မုခ ဝိကပ္ပနာပြိုပုံ ၂၃၇
ပရိကဿာ သြဘာသ ၁၁
ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ အရေအတွက်မရှိ ၂၃၀
ပဝတ္တိမသ ၁၂၀
ပါစိန် ၂၉
ပါဝိစ္ဆတာ ၁၄၇
ပါရာဇိကကျသူကို ရှိခိုးကောင်း, မခိုးကောင်း ဂ၂
ပါဠိလို မဆိုတတ်လျှင် ဆိုတတ်ရာ ဘာသာဖြင့်ဆိုနိုင် ၂၂၀
ဝိဇ္ဇာပါတပတိတ္ထန် ၂၇၀
ဝိတာမဟ ယုဂ်၌ ယုဂ်၏ အာယုပ္ပမာဏအနက် ၂၆၄
ဝိဘာမဟ ယုဂ်၌ ယုဂ်၏ ယုဂဋ္ဌအနက် ၂၆၅
ပုဋ္ဌဟ် ၂၇
ပူရိမပန်းကုံး ၁၇၀
ပန်းပေးကောင်း မပေးကောင်း ၁၉၁
ဗာလလဒ္ဓိအားသာ စေဒနာနည်း ပေးရခြင်း ဂ၇
ဗောဇ္ဈော ၁၈၀
ဘိက္ခုနီသင်္ကန်း ၅ ထည် ၂၇၂
ဘုရားပူဇော်ဘို့ ပန်းကုံးလျှင်လည်း အာပတ် ၁၅၉
ဘုရားသိတော်မူလျက် မိန့်တော်မမူ ၅၆
ဘုံလျှိုအရေ (မွေ့ရာအခွံ) သည် အဓိဋ္ဌာန်မလောက် ၂၇၅
ဘူမဋ္ဌရုဏ၏ သရုပ် ၂၇၉
ဘူမိနာမ အနန္တ၂ .... ၃၁၃
ဘေဒနသံဝဏ္ဏနာ ၁၃၄
မအပ်သောကျောင်း စသည်ကို အပ်အောင်ပြန်၍လှူနည်း ၃၀၇
မကွေ့ ပလ္လင် ၁၄၉
မင်္ဂလာအုပ်ချုပ် ၃၄
ဧစွန်းနိုင်သူအား သမ္မုတိတခုမျှ မပေးရ ၄၉
မန္ဒမန္ဒာဝိယ ၁၈၁
မဟာလွှက် ၄၂
ဝိဒေါ်၏ ပဝါရိတထံ သူတပါးအတွက် တောင်းကောင်း ၂၀၃
ဝိဒိသို့ သွားပြီးဖြစ်လျှင် အိမ်၌ထားစဉ်လည်း တောင်းကောင်း ၄၂၀
မုဆွာဆဒန ပါသာဒ ၂၅၁
မေဇ္ဈကာသင်္ကာပုဒ် ၃၀၀
မေ့သည်ကိုဖြေလျှင် ဇယ်းပသနိုက မဖြစ် ၁၉၇
ယခုခေတ် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးများ မှတ်ချက် ၁၉၁
ယည, ဆဏ, ဥဿဝ ၂၀၃

ရဟန္တာသော်မှ သဘိကင်းရ ၅၄
ရောပေန္တိပုဒ် ပြီးပုံ ၁၅၅
ရောင်းဝယ်ရာ၌ အသုံးကျလျှင် ငွေပင် ၃၂၀
ရှေးအဋ္ဌကထာကို ပယ်ပုံ ၂၀၆
ရှေး ဆုတောင်းကြောင့် အကြံဖြစ်ရပုံ ၄၆
လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီ ပရိဘောဂ ၃၄၂
လဇ္ဇီချင်း တရားဖြစ်ရာ၌ ဆုံးဖြတ်နည်း ၉၀
လဇ္ဇီဆရာသည် အလဇ္ဇီတပည့်နှင့် သမ္ဘောဂမပြုရ ၃၄၃
လဇ္ဇီဖြစ်လျက် အလဇ္ဇီကို ချီးမြှောက်လျှင် သဒ္ဓိသနာကွယ်စေသူ ၃၄၅
လူ၏ နို့ရည်စသည် အပ်၏ ၃၇၉
လူက ရဟန်းတို့အမှုဉ် ဝင်ပုံ ၆၂
လူတို့၏အပ်သော နှုတ်မှာစကားကို ဆောင်ကောင်း ၁၀၅
လဲလှယ်ခြင်း၌ အပ်ပုံ, မအပ်ပုံ ၃၅၆
လဲလှယ်ရာ၌ မသိသူအား ညာ၍ မလဲရ ၃၅၉
လယ်ယာ ရောက်ကိုလှူလျှင် မခံကောင်း ၃၀၅
လယ်ယာ ရောက်ကို ဝတ္ထုကံအဖြစ်ဖြင့် လှူလျှင် ခံကောင်း ၃၁၅
လိုဏ်နှင့် ဂူအထူး ၃၆
ဝဂ္ဂဝါဒကာအဖွင့် ၁၄၃
ဝဋ်သကော ၁၆၄
ဝါယိမပန်းကုံး ၁၇၁
ဝိကပ်၏အဖွင့် ၂၀၉
ဝိကပနာ ၂ မျိုးအထူး ၂၃၀
ဝိကပနာ ပြုပြီးကို ထပ်၍ပြုပုံ ၂၃၉
ဝိကပနာ ပြန်သောအားဖြင့် ပစ္စန္နိုရ်ပြုပြီးမှ သုံးစွဲမှုစသည်ပြု ၂၃၇
ဝိကပနာလောက်သော အတိုဆုံး ၂၁၀
ဝိဒေသနာ ၁၆
ဝိဘတ္တိဗျတ္တယ ၃၃
ဝိဟာရ၏ အရှကောက် ၂ မျိုး ၂၅၃
ဝိဟာရ၏ ဧကကုလ, နာနာကုလ သန္ဓိကဖြစ်ပုံ ၂၅၃
ဝိသတိဂဏော အဖွင့် .. ၂၀၁
ဝေဠုမပန်းကုံး, ဝေဓိမပန်းကုံး ၁၆၈
ဝေမတိကဖြစ်လျှင် စွန့်၍ ဝိနည်းကံပြု ၂၄၁
ဝေလမ္ဗကာ ၁၇၇
သင်္ကန်းကာလ၌ အကာလသင်္ကန်းဖြစ်ပုံ ၂၆၀
သင်္ကန်း ၉ မျိုး၏ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ ကာလ ၂၂၅
သင်္ကန်း ၉ မျိုးလုံး ပရိကွာရ စောင်္ဂ အဓိဋ္ဌာန်တင်နိုင် ၂၂၈

သခ်ိ, သေဝါလ, ပဏာကံ ၁၄၆
သညာစိကာ ၁
သန္တတသည် သင်္ကန်းမဟုတ် ၃၂၁
သပဒါနုက္ကမနိဒ္ဒေသ ၁၀၂
သပိတ်အဓိဋ္ဌာန် ပျက်ခြင်း ၃၇၀
သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုပုံ ၃၆၀
သပိတ်ကိုးလုံး ပမာဏ ၃၆၃
သပိတ်ဆယ်လုံးကို သုံးဘို့ရန် အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း ၃၆၉
သဗ္ဗကပ္ပိယသပိတ် ၃၅၃
သဘာယံကို လိင်္ဂဗျတ်ယူဆိုပုံ ၂၄၀
သမန္နဂါဟိယအနက်ဖွင့် ၉၄
သမိပဝတ္တမာန် ၁၅
သမေတု အဖွင့် ၁၃၇
သဟဓမ္မိကံ ၁၅၀
သဟဇ္ဇာဉ်၌ ပဋ္ဌမိ၏ ကရိဏ်းအနက် ၃၂၃
သဟိတသ ၁၃၃
သာဝကတို့ ရထိုက်သောဂုဏ် ၄၄
သာမိပရိဘောဂ ၃၄၂
သိဝလိဂါဒိ ပူဇနာ ၁၉၁
သီလစသော ဝိပတ္တိ ၄ ပါး ၀၀
သုဂတဝိဒတ္ထိ ၂၀
သုဒိန္န, သုဂဟိတ ၂၄၀
သုဒ္ဓိ ၄ ပါး ၃၄၀
သူ၏ ဉာတိပဝါရိတထံ သူ့အတွက်သာ တောင်းကောင်း ၂၈၃
သူတော်ကောင်းဟန်ဆောင်၍ ဘုရားရှင်ကို မနှစ်သက်စေနိုင် ၃၂၀
သံဃာက သံဃာကို နိဂ္ဂဟကံမပြု ၁၄၄
သံဃိကကို ကိုယ်ပိုင် မှတ်၍ပေးလျှင် ဘဏ္ဍာဒေယျထိုက် ၁၉၁
သံဃိကပစ္စည်းကို သံဃိကအဖြစ် သုံးရာ၌ ကြွေးမြီမထိုက် ၂၀၀
သံဃိကဝေရာ၌ သာမဏေတို့အား တဝက်ပေး ၁၉၂
သလ္လေခအကျင့်ရှိသူ မတောင်း ၄၂၃
သစ်သီးပေးရာ၌ ကတိကဝတ်ပြု၍ ပေးခြင်း ၁၉၅
သင်းပိုင် ကုံးပြန်ရာ၌ မှတ်ဉာဏ် ၂၃၆
ဟတ္ထကံ ၃, ၄
ဟမ္မိယံ ၂၅၁

ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်

ဇေတန သမယေနာတိ ကုဋိကာရသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အာဠ
ဝကာတိ – ကား၊ အာဠဝိရဋ္ဌေ – ဝိတိုင်း၌၊ ဇာတာ – မွေးဖွားကုန်သော၊
ဒါရကာ-သူငယ်တို့သည်၊ အာဠဝကာနာမ-ကတို့မည်၏၊ ["အာဠဝိယံ+
ဇာတာ အာဠဝကာ"ဟုပြု။] တေ-ထိုသူငယ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေဝိ-
ရှင်ရဟန်းပြုပြီးရာ အခါ၌လည်း၊ အာဠဝကာတွေဝ-ဟူ၍ သာလျှင်၊ ပညာ
ယိံသု-ထင်ရှားကုန်ပြီ၊[အတ္ထင်ရုဋ္ဌိ ဘူတပုဗ္ဗဂတိကနည်း။] ဇေတ-ထို အာဠဝိ
တိုင်းသား ရဟန်းတို့ကို၊ သန္ဓာယ – ၍၊ အာဠဝကာ ဘိက္ခူတိ – ဟူ၍၊
(သံဂီတိကာရေဟိ)ဝုတ္တံ၊သညာစိကာယောတိ-ကား၊သယံ-တိုင်၊ယာစိတ္တာ-
၍၊ ဂဟိတူပကရဏာယော – ယူအပ်သော အဆောက် အဉုံးရှိကုန်သော၊
(ကုဋိကာယော-တို့ကို)၊ [ယာစိယန္တေတိ ယာစိကာ၊ ဏျပစ္စည်း, ဣအာဂုံ,
ယကို,ကပြု၊ သယံ+ယံစိကာ သညာစိကာ၊ သညာစိကာ(ကိုယ်တိုင် ဇောင်း
အပ်သော အဆောံအဉုံးတို့သည်၊) ဇောသံ အတ္ထိတိ သညာစိကာယော၊]
ကာရာပေန္တိတိ-ကား၊ ကရောန္တိပိ-ကိုယ်တိုင်လည်း ဆောက်လုပ်ကြကုန်၏၊
ကာရာပေန္တိပိ-နှင့်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သာသနေ-၌၊ ဝိပဿနာဓုရဉ္စ-
ဝိပဿနာဓုရဉ္စ၊ ဝါ-ထမ်းဆောင်အပ်သောဝိပဿနာတာဝန်ဥ၊ ဂန္ထ
ဓုရဉ္စ-ရဉ္စ၊ ဝါ- ထမ်းဆောင်အပ်သော ကျမ်းစာ တာဝန်ဥ၊ ဣတိ-သို့၊
ဒွေပိ-နှင်သော၊ ဓုရာနိ-တာဝန်တို့ကို၊ ဆဒ္ဓေတွာ-စွန့်လွှတ်၍၊ နဝကမ္မမေဝ-
အသစ်အလုပ်ကိုသာလျှင် ဓုရံ- တာဝန်ကို၊ ကတွာ-၍၊ ပဂ္ဂဏှိံသု-ချီမြှောက်
ကြကုန်ပြီ(ကြိုးစားကြကုန်ပြီ။)

အဿာမိကာယောတိ-ကား၊အနိဿရာယော-အစိုးရသူ မရှိကုန်သော၊
ကာရေတရာ-ပြုလုပ်စေတတ်သော၊ ဒါယကေန-ကျောင်းဒါယကာမှ၊ ဝိရဟိ
တာယော-ကင်းကုန်သော၊ ဣတိ အတ္ထော၊[အနိဿရာယောကိုပင်"ကာရေ
တရာ ဒါယကေန ဝိရဟိတာယော" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ဒါယကာ မရှိသော
ကျောင်းသည် " အနိဿရ" မည်၏ - ဟုလို၊ ကရ+ဏော + တု ပစ္စည်းဖြစ်၍
နာဝိဘတ်ဖြင့် ပိတရာကဲ့သို့ "ကာရေတရာ"ဟု ပါဠိဒ္ဒဖုန် ရှိစေ။] အဗ္ဘာ၊ဒ္ဒေသ်
ကာယောတိ- ကား၊ အတ္ထာနံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိသ – ရည်စူး၍၊ အတ္တနော – ၏၊
အတ္ထာယ-၄၊ အာရဒ္ဓါယော – အားထုတ်အပ်ကုန်သော၊ ဣတိ အတ္ထော၊
[အတ္တာနံ ဥဒ္ဒိသကို"အတ္တနော အတ္ထာယ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ဥဒ္ဒိသိယတေတိ
ဥဒ္ဒေသော၊ အတ္တာ + ဥဒ္ဒေသော ယာသန္တိ အဗ္ဘာ၊ဒ္ဒေသိကာယော၊ သမာ

သန္တကပစ္စည်း, အကို ဇာပြု။] အပ္ပမာဏိကာယော'ကိ - ကား၊ တွေ့ကေန-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သစ်သားအစ္ဈသည်ဖြင့်၊ [ဧတ္တကေနာတိ ဧတ္တကေန ဒါရုအာဒိနာ၊] နိဒ္ဒံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆိ သန္တိ-နဲလတံ့၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ အပရိစ္ဆိန္နပုဗ္ဗမ ဏာယော - မိုင် ဖြတ်အပ်သော ပမာဏရှိကုန်သော၊ ဝါ-တနည်း၊ ဝုဒ္ဓိပုဗ္ဗမာဏာယော-တိုးပွားမသာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ မဟန္တပုဗ္ဗမာဏာယော-ကြီးကျယ်ခဲသော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ [ပါဠိတော် "ကုဋိကာယော" ၌စပ်၊ နောက်နည်း၌ အသဒ္ဒါသည် ဝုဒ္ဓိအနက်ဟော။] ဇာတိ အတ္ထော။

ဧတေသံ -ဤ ရဟန်းတို့၏၊ ယာစနာဧဝ - တောင်းခြင်း သည်သာလျှင်၊ ဗဟုလာ-များ၏၊ အာသံ- ဆောင်းမြှော် အခြားသော၊ ကမ္မံ-အလုပ်သည်၊ မန္ဒံ-နည်း၏၊ ဇာတိ-ဖြစ်၏ (တေ ထိုရဟန်းတို့သည်၊)ယာစနဗဟုလာ-လတ္တိမည်၏၊ ["သပ္ပဝါကံ သာဓုခဏေဏ" နှင့်အညီ ဧဝထည့်၍ "ယာစနာဧဝ ဗဟုလာ ဧတေသန္တိ ယာစနဗဟုလာ"ဟု ပြု၊ ပေ၏ နိဂဂြိုတ္ဆုတ္ထကိုပြုလို၍ "မန္ဒံ အာသံ ကမ္မံ"ဟု မိန့်သည်။] ဧဝံ-ဤအတူ၊ ဝိညတ္တိဗဟုလာ-များသော သိစေခြင်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဒေဒိတဗ္ဗာနိ - ကုန်၏၊ ["တောင်းခြင်း ကိုပင် မိမိအလိုရှိကြောင်း သိစေခြင်းဖြစ်၍ ဝိညတ္တိ ဟု ဆိုသည်၊ ဝိညာပနံ ဝိညတ္တိ၊ ဝိညတ္တိဧဝ+ဗဟုလာ ဧတေသံတိ ဝိညတ္တိဗဟုလာ"ဟု ပြုပါ-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ တ္ထေ-ဤယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာပုဒ်တို့၌၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊ နာနာကရဏံ - အသီးအခြား ပြုတတ်သော အထူးသည်၊ နတ္ထိ၊ တေံ-ဤ ယာစနဗဟုလာ ဝိညတ္တိဗဟုလာ သဒ္ဒါသည်၊ အနုကက္ကမတ္ထံ-စွာ၊ (ယာစနာ နှံ၌စပ်၊)ပုဗ္ဗံသံ-ကို၊ ဒေထ-န်၊ ပုဗ္ဗံသတ္ထကရဏံ-ယောက်ျား ပြုအပ်သော်အလုပ်ကို၊ ဒေထ-န်၊ ဇာတိ-သို့၊ ယာစနာနံ-တောင်းကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ အဓိဝစနံ - ဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ ဇာတ္တ - ထိုသို့တောင်းရာဌာန၊ မူလ ဆဇ္ဇာယ-အရင်းမူလကိုပြုတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ပုဗ္ဗံသံ ယားစိတုံ နဝန္နတိ၊ သဟာယ ဇာယ-အဖေါ်အကျိုးငှါငှါ၊ ကမ္မကရဏတ္တာယ-အလုပ်လုပ်ခြင်း အကျိုးငှါငှါ၊ ပုရိသံ ဒေထာတိ ယာစိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ [ဥစ္စာရှင်၌ ထိုဥစ္စာ မရှိသော်အောင် အိုင်တောင်းခြင်းကို "မူလဆဇ္ဇာ"ဟု ခေါ်သည်။]

ပုရိသေန-သည်၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်သော၊ ဟတ္ထကမ္မံ-ဟတ္ထကံ့ကို၊ ဝါ-လက်ဖြင့်ပြုထိုက်သောအလုပ်ကို၊ ပုရိသတ္ထကရဏန္တိ-ရဟူ၏၊ ပုစ္ဆတိ-၏၊ ("တံ-တိ ဟတ္ထကမ်ကို၊ ယာစိတုံ- ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ- ၏"ဟု အဖျို့စာဥ ပါ၏၊ ပိဟန်တူ

သည်၊) ဟတ္ထကမ်ံနာမ-ကမ် မည်သည်၊ ကိဋ္ဌ- သော၊ ဝတ္ထု- အထည်ကိုယ် ဝတ္ထုသည်၊ နဟောတိ- မဟုတ်၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ မိဂလုဒ္ဒက မစ္ဆဗန္ဓကာ ဒိနံ-သားမုဆိုး, ငါးတို့ကိုနှောင်ဖွဲ့တတ်သောတံငါအစရှိသူတို့၏၊ သကကမ်ံ- မိမိတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော အလုပ်ကို၊ ထပေတွာ-၍၊ အဝသေသံ-သော၊ သမ်ံ- အလုံးစုံသော လက်အမှုသည်၊ ကပ်ိယံ- အပ်၏၊ ဘန္တေ- တို့၊ ကိံ -အဘယ် အကျိုးငှါ၊ အာဂတာ-ကြွလာကုန်သည်၊ အတ္ထ- ဖြစ်ပါ၏ကုန်သနည်း၊ ကေန- အဘယ်ဖြင့်၊ ကမ်ံ-ပြဘွယ်ကိစ္စသည်၊ (ဟောတိ-ရှိပါသနည်း၊)ဇုတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတေဝါ- မေးအပ်သော်၎င်း၊ အပုစ္ဆိတေဝါ- သော်၎င်း၊ ယာစိတုံ-ငှါ၊ ဝန္တိ - အပ်၏၊ ဝိညတ္တိပစ္စယာ - မိမ၌အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝါ-တောင်းခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဒေါသော-(သူပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကဋ်) အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ မိဂလုဒ္ဒကာဒယော-တို့ကို၊ သကကမ်ံ-ကို၊ န ယာစိတဗ္ဗာ- ကုန်၊ ဟတ္ထကမ်ံ-ကို၊ ဒေထ-နှ်၊ ဣတိ-သို့၊ အနိယမေတ္ထာပိ- မည်သည့်ဟတ္ထကမ်ဟု မသတ်မှတ်မူ၍လည်း၊ န ယာစိတမ္ဗာ-နှ်။ [အနိယမေတ္ထာပိ န ယာစိတမ္ဗာတိ မနုဿာနံ အညထာ ဂါဟဿာပိ (ရည်ရွယ်အပ်သောကိစ္စမှ တပါးသော အသတ်အဖြတ် ခိုင်းခြင်းစသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မှတ်ယူခြင်း၏လည်း၊) သမ္ဘဝတော ဝုတ္တံ၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန ပန ဟတ္ထကမ်ံ ယာစန္တဿ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ— ဋီကာ။]

ပုရိသဟတ္ထကရံ။ ။"ပုရိသေန+ကာတမ်ံ"ထောက်၍"ပုရိသော ယေဝ ပုရိသတ္တံ" ဟု သွတ္ထတ္ထိတ်ပြု၊ကာတမ်ံတိ ကရံ၊ ပုရိသတ္တေန-ယောကျ်ားသည်၊ ကရံ-ပြုထိုက်သောကိစ္စတည်း၊ ပုရိသတ္တကရံ၊ ဤ ပုရိသတ္တကရကိုပင် "ဟတ္ထကမ္မ" ဟုလည်း ခေါ်၏၊ ဟတ္ထေန—လက်ဖြင့်+ ကာတမ်ံ- ပြုထိုက်သော+ကမ်ံ- အလုပ်ကိစ္စတည်း၊ ဟတ္ထကမ်ံ—လက်ဖြင့်ပြုထိုက်သော လက်သွားကိစ္စ စသည်၊ ဟတ္ထကမ်(လက်အလုပ်)ကို တောင်းမြီးမှ သူတို့က "ဘာလုပ်ရမှာပါလဲ" ဟု မေးလျှင် ပိုင်ရှင်မရှိသောတောမှ သစ်ပင်ကို ညွှန်ပြ၍ "သစ်သားကို ကပ်ပေးပါ, ညောင်ခေါက်ကို ကပ်ပေးပါ" ဤသို့စသည်ဖြင့် ခိုင်းကောင်း၏။

သကကမ်ံ။ ။မုဆိုးစသူတို့၏ ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်သော သတ်ဖြတ်မှုကို"သက—မိမိဥစ္စာဖြစ်သော+ ကမ်ံ — အလုပ်" ဟု ဆိုသည်၊ မုဆိုးစသူတို့ထံ ဟတ္ထကမ်တောင်းလိုလျှင် ကိစ္စကိုပြောပြ၍ "ကျောင်းမှာ မည်သည့်အလုပ်ရှိ၏၊ ထို အလုပ်အတွက် ဟတ္ထကံကို ပေးပါ"ဟုတောင်းရမည်၊ထိုသို့ကိစ္စကိုမပြောလျှင် သူတို့လုပ်နေကျ"ဟတ္ထကံဖြစ်သော သတ်မှုကို ပြုပေးလိမ့်မည်"ဟူလို။ [သကကမ်ံ နယာစိတဗ္ဗာတိ ပါဏာတိပါတ သိက္ခာပဒရက္ခဏတ္ထံ ဝုတ္တံ။]

ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြဒုံ၊ ဧဝံ-သို့၊ (မည်သည့်ဟတ္ထကမ် ဟု မသတ်မှတ်ဘဲ)၊ ယာစိတာ- နှသော၊ တေ - ထို ဒါယကာတို့သည်၊ ဘန္တေ သာဓု၊ ဇာတိ - ဤသို့လျောက်၍၊ ဘိက္ခူ- တို့ကို၊ ဥယျောဇေတွာ - ပြန်လွှတ်လိုက်၍၊ မိဒဂဝိ-တို့ကိုလည်း၊ မာရေတွာ အာဟရေယျုံ၊ ပန - အနှယကားး၊ နိယမေတွာ-၍၊ ဝိဘာရေ-၌၊ ကိဉ္စိ-သော၊ကာတဗ္ဗံ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်း အတွက်၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ဟတ္ထကမ်ံ ဒေထ၊ ဇာတိ- သို့၊ ယာစိတမ္ဟာ- နှ၏၊ ဖာလနဂ်လာဒိနိ-ထွန်သွား ထွန်တုံး အစရှိကုန်သော၊ ဥပကရဏာနိ- အဆောက်အဦး တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဇာသိတုံဂါ-လယ်ထွန်ခြင်းငှါသော်၎င်း၊ ဝပိတုံဂါ-စိုက်ပျိုးခြင်းငှါ သော်၎င်း၊ လာယိတုံဂါ - ရိတ်ခြင်းငှါသော်၎င်း၊ ဂဏ္ဆန္တိ-သော၊ သကိစ္စ ပသုတံပိ-မိမိကိစ္စ၌ အားထုတ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကဿကံဂါ - လယ်သမားကိုသော်၎င်း၊ အညံဂါ - အခြားသူကို သော်၎င်း၊ ကိဉ္စိ ဟတ္ထကမ်ံ ယာစိတုံ ဝန္တ တေဝ၊ ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်သူသည်၊(ဝိဟရတော်၌စပ်၊) ဝိယာသာဒေါ - စားကြွင်း စားသည်၊ (ဟုတ္ထာ)ဝါ- သော်မှင် ၊ အညော ကောစိ, နိက္ကဓမ္မာ-အလုပ်မရှိသူသည်၊ (ဟုတ္ထံ)ဝါ-သော်၎င်း၊ နိရတ္ထကကထံ-အကျိုးမဲ့ရှိသောစကားကို၊ကထေန္တော-လျက်၊နိဒ္ဒါယန္တော-အိပ်နေသူသည်၊(ဟုတ္ထာ)ဝါ, ဝိဟရတိ- ၏၊ ဝေရုပံ- ဤသို့ သဘောရှိသူကို၊ (အလုပ်လက်မဲ့သူကို၊) အယာစိတ္ထာဝိ - လည်း၊ ရေ - ဟေ့ ဒကာ၊ ဟိ-လာဓလေ၊ ဇာဒံဝါ ဇာဒံဝါ- ဤအလုပ် ဤအလုပ်ကိုလည်း၊ ကရောဟိ- လုပ်ပေးလော၊ ဇာတိ- သို့၊ ယဒိစ္ဆကံ- တိုင်း၊ ကာရာပေတုံ ဝန္တ တိ။ [သူ့အလုပ်နှင့်သူ နေသူကိုကား ရှေးဥုံးစွာ ဟတ္ထကမ်ကို မတောင်းဘဲ မခိုင်းကောင်း။]

ပန-ဆက်၊ ဟတ္ထကမ္မဿ- ၏၊ သမ္ဗဂ္ဂါဝိယဘာဝဒီပနတ္ထံ- အလုံးစုံ အပ်သည်အား အဖြစ်ကိုပြခြင်းအကျိုးငှါ၊[သမ္ဗဿေဂ္ဂါဝိယဘာဝဒီပနတ္ထံ၊-ဋီကာ။] ဇာမံ နယံ ကထေန္တိ၊(ကိ)၊ ဟိ-ခဲ့၊ ဘိက္ခူ-သည်၊ ပါသာဒံ-ပြာသာဒ်ကို၊ ကာရေတုကာမော - သည်၊ သ။ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ) ထမ္ဘတ္ထာယ-တိုင်အကျိုးငှါ၊ ပါသာဏာဒကာဠကာနံ-ကျောက်ဆစ်သမားတို့၏၊ ယဂုဂတ္ထိဝ ဝတ္တာဗ္ဗံ၊(ကိ)ဥပါသက-ကာ၊ ဟတ္ထကမ်ံ လဒ္ဓံ၊ ဝန္တတိ၊ ဇာဘိဝတ္တာဗ္ဗံ၊ ဘန္တေ, ကိ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဇာတိ- ဧလျောက်ဒုံ၊ ပါသာဏာထမ္ဘာ - တို့ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ- ထုတ်ဆောင်၍၊ (ကျောက်တိုင် ထွက်ရာအရပ်မှ ထုတ်ဆောင်၍၊) ဒါတမ္ဟာ-နှ၏၊ ဇာဘိ-ဤသို့ ပြောထိုက်၏၊ ဘေ- ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ဥဒ္ဓရိတွာ, သစေ ဒေန္တိဝါ-ကုန်အုံး၊ ဥဒ္ဓရိတွာ, နိက္ခိတ္တော- နှသော၊ အတ္တာနော, ထမ္ဘော-ကျောက်တိုင်တို့ကို၊ သစေ ဒေန္တိဝါ-နှအုံး၊ ဝန္တဘိ၊ [မူလက တောမှ

ထုတ်ဆောင်ပေးစေလိုသော စိတ်စင်ကြယ်မှုကြောင့် သူတို့ပိုင် တိုင်တို့ကို ပေးသော်လည်း အပ်ပါ၏-ဟူလို။] ဘန္တေ, အမှာကံ-တို့၏၊ ဟတ္ထကမ္မံ ကာတုံ ခဏော-အခွင့်အခါသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ အညံ-အခြား ဒါယကာကို၊ ဥဒ္ဓရာပေထ-ထုတ်ဆောင်စေပါကုန်၊ တသ - ထို သူ့ အား၊ မူလံ - အဖိုးအခကို၊ ဒဿာမ၊ ဣတိ - သို့၊ အထာပိ ဝဒန္တိ - အကယ်၍မူလည်း လျော်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ဥဒ္ဓရာပေတွာ - ၍၊ ပါသာဏထမ္ဘေ- တို့ကို၊ ဥဒ္ဓဋမနုဿာနံ-ထုတ်ဆောင်သောလူတို့အား၊ မူလံ ဒေထာတိ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဧတေနဝ ဥပါယေန, ပါသာဒ ဒါရူနံ - ပြာသာဒ်အလို့ငှါ သစ်သားတို့၏၊[ပါသာဒဿ+ဒါရု ပါသာဒဒါရု၊] အတ္ထာယ, ဝမုကီနံ-လက်သမားတို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၎င်း၊ ဣဋ္ဌကတ္ထာယ-အုဒ်အကျိုးငှါ၊ ဣဋ္ဌကဝမုကီနံ-ပန်းရံသမားတို့၏၊ (သန္တိကံ)ဆဒနတ္ထာယ- အမိုးအကျိုးငှါ၊ ဂေဟစ္ဆာဒကာနံ-အိမ်မိုးတတ်သူတို့၏၊ (သန္တိကံ) စိတ္တကမ္မတ္ထာယ-ဆန်းကြယ်စွာ ပြုလုပ်အပ်သော်ပန်းချီးဆေးရုပ်အကျိုးငှါ၊ စိတ္တကာရာနံ-ပန်းချီသမားတို့၏၊(သန္တိကံ)၊ ဣတိ-သို့၊ ယေန ယေန-အကြင်အကြင်အလုပ်ဖြင့်၊ အတ္ထော ဟောတိ၊ တသ တသ- ထိုထိုအလုပ်၏၊ အတ္ထာယ, တေသံ တေသံ သိပ္ပကာရကာနံ-ထိုထိုအတတ်သည်တို့၏၊ သန္တိကံ ဂတ္ဝါ ဟတ္ထကမ္မံ ယာစိတုံ ဝဋ္ဋတိ။

စ-ဆက်၊ ဟတ္ထကမ္မယာစနဝသေန-ဟတ္ထကံကိုတောင်းခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ မူလဿေဒ္ဓာယဝါ - အမြစ်အရင်း၏ ပြတ်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဘတ္တဝေတနာနုပ္ပဒါနေနဝါ - ထမင်း ရိက္ခာကို ပေးခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ [မူလအတောင်းခံရသူတို့က သူတို့ မအား၍ ''အခြားသူကို ခိုင်းပါ, အဘိုးအခ ပေးလိုက်ပါမည်''ဟု လျော်၏၊ ပြီးသောအခါ သူတို့က ထမင်းရိက္ခာပေးခြင်းတည်း၊] လဒ္ဓမ္ပိ-ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သမ္ဗံ-အလုံးစုံသော အဆောက်အံဉုံးကို၊ ဂဟေတုံ-ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ စ - ဆက်၊ အရညတော- မှ၊ အာဟရာပေန္တေန-ဆောင်စေသော ရဟန်းသည်၊ သမ္ဗံ - သော၊ အနဏ္ဏာဝတ္ထကံ - သူတပါးတို့မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော သစ်ဝါးစသည်ကို၊ အာဟရာပေတမ္ပံ-ဆောင်ယူစေထိုက်၏၊ [အနဏ္ဏာဝတ္ထကန္တိ အပရိဂ္ဂဟိတံ (သူတပါးတို့ မသိမ်းပိုက်အပ်သော သစ်ဝါး စသည်)၊]

မူလံဒေထ။ ။ယသ္မာ မူလံ ဒဿာမာတိ တေဟိ ပဌမံ စုတ္တာတ္တာ ဝိညတ္တိ နဟောတိ၊ ယသ္မာစ မူလန္တိ ဘဏိတံ (အဖိုးဟု ပြောအပ်သော စကားသည်) သာမညဝစနတော-သာမညစကား၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (ငွေ, ဆန်, စပါး အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော စကားဖြစ်သောကြောင့်)၊ အကပ္ပိယဝဋ္ထုနံ နဟောတိ၊ တသ္မာ မူလံ ဒေထာတိ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ။

စ - ဆက်၊ ကေဝလံ- မဏ္ဍိဋ္ဌ စသည်မဘက် သက်သက်၊ ပါသာဒံ - ကို၊ ကာရေတုကာမေန- ပြုစေလိုသော ရဟန်းသည်(သာ)၊ (ဟတ္ထကမ္ဗံ - ကို၊ ယာစိတမ္ဗံ-တောင်းထိုက်သည်ကား၊ နှ-မဟုတ်သေး၊) မဏ္ဍိဋ္ဌ၊ပေ၊စီဝရာဒီနိ-ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, သပိတ်, ပုဝါရေစစ်, ဓမကရိုဏ်ရေစစ်, သင်္ကန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ကာရာပေတုကာမေနာပိ-ရဟန်းသည်လည်း၊ဒါရုလောဟသုတ္တာဒီနိ-သစ်သား,သံ,အင်ချည် အစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိတ္ဝာ-၍၊ တေတေသိပ္ပကာရဏက – တို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ- ၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာလျှင်၊ ဟတ္ထကမ္ဗံ-ကို၊ ယာစိတမ္ဗံ-၏၊ စ-ဆက် (တချို့စာအုပ်၌ စ မပါ။)ဟတ္ထကမ္ဗံ ယာစနဝသေန ၊ေပ၊ ဂဟေတမ္ဗံ- ယူကောင်း၏၊ ပန-ဆက်၊ ကာတုံ, သဓေနဂုဆိန္နိ၊ ဘဏ္ဍဝေတနံ- ကို၊ သစေ ပစ္စာသီသန္တိ-အကယ်၍ တောင့်တကြကုန်အံ့၊ (ဝံသတိ) အကပ္ပိယကဟာပကာဒိ- အဂ ပိယဌေ အစရှိသည်ကဲ့၊ နဒါတမ္ဗံ-မပေးရာ၊ ဝါ- မပေးကောင်း၊ [လက်သွား စသူတို့က အခ မရဘဲ မလုပ်လိုကြလျှင် အကပ္ပိယဌေကို မဂပေးကောင်း-ဟူလို။] ဘိက္ခာစာရဝတ္တေန- တောင်းဆံလှည့်ခြင်း ဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊ (ဆွမ်းခံသလို အိမ်ပေါက်သွား၍ ရပ်ခြင်း-ဟူသော ကျင့်ဝတ်ဖြင့်၊) တဏ္ဍုလဒါနိ- တို့ကို၊ ပရိယေသိတွာ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဟတ္ထကမ္ဗဝသေန - ဖြင့်၊ ပတ္တံ-ကို၊ ကာရေတွာ - ပြီး၍၊ တထေဝ - ထို ဟတ္ထကမ်၏ အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပါစေတွာ – ဖုတ်စေပြီး၍၊ နဝပက္ကသာ-ကျက်ပြီးခါစ ဖြစ်သော၊ ပတ္တသ - ကို၊ ပုဏ္ဏနတေလတ္ထာယ – သုတ်ကြောင်းအံ့အကျိုးငှါ၊ အနောဂဟိမံ-သို့၊ပဝိဋ္ဌေန-ဝင်သောရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခာယ-ငှါ၊ အာဂတော-၏၊ ဇုတိ- သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ – မှတ်ထင်၍၊ ယာဂုယာဝါ-ကိုသော်ငင်း၊ ဘတ္တေဝါ-ထမင်းကိုသော်ငင်း၊ အာနီတေ - အနီးသို့ ဆောင်အပ်သော်၊ ဟတ္ထေန- ဖြင့်၊ ပတ္တော - ကို၊ ပိဓာတမ္ဗာ – ပိတ်ထားထိုက်၏။ [ရှေးက သပိတ်ပုံ မရှိသောကြောင့် လက်ဖြင့်ပိတ်သည်။] ဥပါသိကာ-ဆွမ်းလောင်းမည့် ဥပါသိကာမသည်၊ ဘန္တေ,ကံ-အဘယပါနည်း၊ ဇုတိ သစေ ပုစ္ဆတိ၊ (ဝံသတိ၊) ပတ္တော- သပိတ်သည်၊ ဝါ- က၊ နဝပက္ကော - ကျက်ပြီးခါစတည်း၊ ပုဏ္ဏနတေလေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝတ္တမ္ဗံ- ၏၊ သာ-သည်၊ ဘန္တေ, ဒေဟိ၊ ဇုတိ - လျော်၍၊ ပတ္တံ ဂဟေတွာ တေလေန ပုဏ္ဏေတွာ, ယာဂုယာဝါ-ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဘတ္တာဿဝါ – ဖြင့်သော်ငင်း၊ ပူရေတွာ သစေ ဒေတိ၊ (ဝံသတိ)၊ ဝိညတ္တိနာမ- တောင်းခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇုတိ=သို့၊ (“ဇုမံ နယံ ကထေန္တိ” ဟု ပြန်အုပ်။)

ဘိက္ခူ- တို့သည်၊ ပဂေဝ- စောစော၌ပင်၊ ပိဏ္ဍာယ စရိတ္ဝာ, အာသန သာလံ-သို့၊ ဂတ္ဝါ, အာသနံ-နေရာထိုင်ခုံကို၊ အပဿန္နော - ကုန်လသော်၊ တိဋ္ဌန္တိ-ရပ်နေကုန်အံ့၊ တတ္ထ-ထိုသို့ ရပ်နေကြရာ၌၊ ဥပါသကာ - တို့သည်၊ ဌိတ-န်သော၊ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဒိသွာ, သယမေဝ-အလိုလိုသာလျှင်၊(ရဟန်းက အယူမခိုင်းဘဲ)အာသနာနိစေအာဟရာပေန္တိ၊[အိမ်မှာရှိသော လူငယ်များကို ဆောင်စေသည်-ဟူလို၊ အာဟဒန္တိ-ရှိလျှင် ကောင်း၏၊](ဧဝံသတိ)နိသိဒိတ္ဝာ-ထိုင်ပြီး၍၊ ဂန္ဓဇန္တေဟိ - ပြန်သွားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ ဂန္တုံ၊ အနာပုစ္ဆိတ္ဝာ , ဂတာနံပိ - ပြန်သွားကုန်သော ရဟန်းတို့၏လည်း၊ နဋ္ဌံ-ပျောက်သော ထိုင်ခုံသည်၊ဂိဝါ-အစားသည်၊ နဟောတိ၊[မိမိကမခိုင်းဘဲ ယူ၍ ပေးသောကြောင့် ရဟန်းမှာ တာဝန်မရှိရကား ပျောက်သော်လည်း အစားပေးဘွယ် မလို-ဟူလို။] ပန - ထိုသို့ပင် ဂိဝါမဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ, ဂမနံ- သည်၊ ဝတ္တံ - ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ဘိက္ခူဟိ - တို့သည်၊ အာဒသနာနိ, အာဟရထ-ဆောင်ခဲ့ကြကုန်၊ ဧတိ-သို့၊ ဝုစ္စတေဟိ - ပြောဆို အပ်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်၊ အာဟဋာနိ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အာပုစ္ဆိတ္ဝာဝ ဂန္တုံ၊ အနာပုစ္ဆာ - ဘဲ၊ ဂတာနံ - တို့၏၊ ဝတ္တာဘောဒေါစ-ကျင့်ဝတ်ပျက်ခြင်းသည်ဂုဏ်း၊ နဋ္ဌံ-ပျောံသော ထိုင်ခုံသည်၊ ဂိဝါစ(ဟောတိ)၊ ဧတိ-မှတ်အပ်၏၊ အတ္ထရဏကောဇဝါဒိသုပိ-အခင်းကော်ဇော အစရှိသည် တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊ မက္ခိကာယော-ယင်တို့သည်၊ ဗဟုကာ-န်သည်၊ ဟောန္တိ-န်အံ့၊ မက္ခိကာဗိဇနိံ - ယင်နှင် ယပ်ကို၊ အာဟရထ- ဆောင်ယူခဲ့ကြကုန်၊ ဧတိ - သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗံ - ပြောကောင်း၏၊ [ရွာတွင်း ဆွမ်းစား စရပ်၌ ယင်တွေ များနေ၍ ယပ်ယူခဲ့စမ်းပါ ဟု ဒကာများကို ခိုင်းကောင်းသည်-ဟူလို။]ပုစိမန္ဒသာခါဒိနိ-တမာခက်အစရှိသည်တို့ကို အာဟရန္တိ-ဆောင်ယူလာကုန်အံ့၊ [ယင်ချောက်ဘို့ရန် ယပ်မရှိ၍ တမာခက်စသည်ကို ယူလာအံ့၊ ဧဝံ သတိ၊] ကပ္ပိယံ - အပ်စပ်သည်ကို၊ ကာရာပေတွာ - ပြုစေ၍၊ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗာနိ-အကပ်ခံထိုက်ကုန်၏။

ကပ္ပိယံ ကာရာပေတွာ ။ ။ သာခါယ လဂ္ဂရဇ္ဇုံ ပတ္တေ ပတိတေပိ သာခံ ဆိန္နိတ္ဝာ ခါဒိတုကာမတာယပိ သတိ သုခပရိဘောဂတ္ထံ စုတ္တံ၊ သစ်ခက်၌ ငြိကပ်ပါလာသော မြှုံမှုံသည် သပိတ်၌ကျလျှင် အကပ်ပျက်မည် စိုးသောကြောင့်ဌင်း, သစ်ခက် အညွှန့်များကို စားလိုလျှင် အကပ်ခံပြီး ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်ဌင်း, အပင်ပေါက်မည့် သစ်ပင်ဖြစ်လျှင် ကပ္ပိပြီးဖြစ်စေလိုသောကြောင့်ဌင်း "ကပ္ပိယံ ကာရာပေတွာ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗာနိ" ဟု ဆိုသည်။

အာသနသာလာယ - ဆွမ်းစား စရပ်၌၊ ဥဒကဘာဇနံ - ရေးအိုးသည်၊ ရိတ္တံ -- အချည်းနှီးသည်၊ ဝါ- ရေမရှိသည်၊ ဟာတိ - အံ့၊ မေကရဏံ - ကို၊ ဂဏ္ဟ-ယူခဲ့လော၊ ဏ္ဍတိ-သို့၊ နု ဝတ္တမ္ပံ၊ (ကသ္မာ)၊ ဟိ (ယသ္မာ) ဓမကရဏံ-ကို၊ ရိတ္တာဘာဇနေ - အချည်းနှီးသော ဒိုးဌ်၌၊ ပက္ခိပန္တော - သွေ၊ ဝါ- ထည့်သောဥပါသကာသည်၊ ဘိန္နေယျ-ခွဲမိရာ၏၊(တသ္မာ နု ဝတ္တမ္ပံ)၊[ရွေးက ဓမကရိဏ်ရေစစ်ကို ကြေးနီဖြင့်လုပ်၏၊ ယခုခေတ် ရေစစ်များထက် ကြီးမား၏၊ ထို့ကြောင့် ဓရေမရှိသောအိုးဌ်ကျလျှင် ရေအိုးကွဲနိုင်သည်။] ပန-အန္တယကား၊ နဒီ-သို့၊ ဂတ္ဝါ ဥဒကံ အာဟရ၊ ဏ္ဍတိဝါ-သို့သော်ငင်း၊ တဉ္စာကံ ဂတ္ဝါ ဥဒကံ အာဟရ၊ ဏ္ဍတိဝါ-သို့သော်ငင်း၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ - သင့်၏၊ ဂေဟတော-မှ၊ အာဟရ၊ ဏ္ဍတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ နေဝ ဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ အာဟဋံ-ဆောင်ယူအပ်ပြီးသော ရေကို၊ နု ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပံ - မသုံးဆောင်ဘကောင်း၊ [ဤစကားကို ထောက်၍ ဉာတိပဝါရိတ မဟုတ်သူ၏ ပစ္စည်းမှန်လျှင် ရေကိုမျှ မတောင်းကောင်း ဟု မှတ်။]

အာသနသာလာယံဝါ - ရွာတွင်း ဆွမ်းစားစရပ်၌ သော်ငင်း၊ အရညကေဝါ - ၌သော်ငင်း၊ ဘတ္တကိစ္စံ ကရောဒနှင့်ဟိ - ပြုသော ရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထဇာတကံ-ထိုအရပ်၌ ပေါက်သော၊ အနုဇ္ဇာဝုတ္ထကံ- တစုံတယောံသည် မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂါရဟံ-လက်သုတ်ဟင်းလျာလုပ်ထိုက်သော၊ ပတ္တံဝါ-သစ်ရွက်ကိုငင်း၊ ဖလံဝါ-ကိုငင်း၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကရောန်ံ- ပြုလုပ်နေသူကို၊ သစေ အာဟရာပေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)ဟတ္ထကမ္မဝသေန အာဟရာပေတွာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊[အလုပ်ရှိသူကို မခိုင်းကောင်း၍ ဟတ္ထကမ်ပြုဘို့ရန်ပြောပြီးမှ ထို ပိုင်ရှင်မဲ့ဟင်းရွက်စသည်ကို အယူခိုင်းရသည်။] ပန-ဆက်၊ အလဇ္ဇီဟိ-နှင့်သော၊ ဘိက္ခူဟိဝါ-တို့ကိုငင်း၊ သာမဏေရေဟိဝါ-တို့ကိုငင်း၊ ဟတ္ထကမ်မံ နု ကာရေတုံ-မပြုစေရာ၊ အယံ-ကား၊ တာဝ - ဂေါဏ် ဒေထ စသည်မှ ရွေးဉာဏ်စွာ၊ ပုရိသတ္တကရေ - ၌၊

အလဇ္ဇီဟိ နု ကာရာပေတုံ ။ ။ သာမညတော ဝုတ္တတ္တာ (အလဇ္ဇီကို မခိုင်းကောင်း – ဟု သာမညဆိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်) အတ္တနော အတ္ထာယ ယံကိဉ္စိ ဟတ္ထကမ်ံ ကာရေတုံ နု ဝဋ္ဋတိ (အတွင်းစားဘို့ ဖြစ်စေ အပြင်သုံးဘို့ ဖြစ်စေ ဘာကိုမျှ မခိုင်းကောင်း) ၊ ယံ ပန အလဇ္ဇီ နိဝါရိယမာနောပိ ဗီဇနာဒိံ ကရောတိ (မိမိအား ပြုမပေးဘို့ရန် တားပါလျက် ယပ်ခတ်ပေးမှု စသည်ကို ပြု၏)၊ တတ္ထ ဒဒါသော နတ္ထိ၊ (ဝိမတိ)၊ ဤစကားကိုထောက်၍ ဝိနည်းဓိရ်ပုဂ္ဂိုလ်များသည် အလဇ္ဇီသဒ္ဒမဏော်တို့ကို ခိုင်းလေ့မရှိကြ။

နယော-တည်း၊ [ပါဠိတော်၌ "ပုရိသတ္တကရံ ဒေထ, ဝေါဏံဒေထ, သကဋံ ဒေထ" စသည်ဖြင့် လာ၏။]

ပန- ကား၊ ဝေါဏံ – ကို၊ အညာတကအပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော - ဆွေမျိုး မတော်သူ , မဖိတ်မံသူတို့၏ အထံမှ၊ အာဟရာပေတုံ နဝဋ္ဌတိ၊ အာဟရာပေန္တသ-၏၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊(ဟောတိ)၊[အညာတကဝိညတ္တိဒုက္ကဋ်သင့်သည်-ဟူလို။] ဉာတိပဝါရိတဋ္ဌာနတောပိ- မှလည်း၊ မူလစ္ဆဇ္ဇာယ - အရင်းအမြစ်ပြတ်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဝါ- အပိုင်၊ ယာစိတုံ နဝဋ္ဌတိ။ ["ဟတ္ထိဂဝဿဝဋ္ဋဝပဋိဂ္ဂဟကာ ပဋိဝိရတော ဟောတိ "ဟူသော ပါဠိတော်အရ နွားကို အပိုင်မတောင်းကောင်း။] တာဝကာလိက နယေန - တာဝကာလိက နည်းဖြင့်၊ [ခေတ္တခဏတောင်းသောနည်းဖြင့်၊] သမ္ဗတ္တ- အလုံးစုံသော တောင်းမှုဆိုင်ရာဌာန၌၊ (ယာစိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ စ-ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟရာပိတံ—ဆောင်ယူစေအပ်ပြီးသော၊ ဝေါဏံ-ကို၊ ရက္ခိတ္ဝာ-စောင့်ရှောက်၍၊(စောရာဒိဥပဒ္ဒဝတော ရက္ခိတ္ဝာ) ဇဂ္ဂိတ္ဝာ - ကျေးမွေးရှာ၊ [တိဏဒါနာဒီဟိ ဇဂ္ဂိတ္ဝာ။] သာမိကာ-တို့ကို၊ ပဋိဆ္ဆာပေတဗ္ဗာ - ပြန်၍အပ်ထိုက်ကုန်၏၊ အာသ- ထိုနွား၏၊ ပါဒေါဝါ-ခြေသည်သော်ငင်း၊ သိင်္ဂံဝါ- ဦးချိုသည်သော်ငင်း၊ သစေ ဘိဇ္ဇတိဝါ-အကယ်မူ၍လည်း ကျိုးအံ့၊ သစေ နဿတိဝါ- အကယ်၍မူလည်း ပျက်စီးအံ့၊ သာမိကာ- နွားရှင်တို့သည်၊ စေ သမ္ပဋိစ္ဆန္နိ-နှံအံ့၊[ခြံကျိုးနေသောနွားကို ပြန်အပ်သည့်အခါ နွားရှင်တို့က ကျေကျေနပ်နပ် လက်ခံကုန်အံ့ - ဟူလို။] ဣစ္ဆေတံ ကုသလံ၊ နော စေ သမ္ပဋိစ္ဆန္နိ၊(ဧဝံသတိ) ဂိဝါ ဟောတိ၊ တုမှာကံ ယေဝ- အရှင်ဘုရားတို့အားသာ၊ ဒေမာတိ သစေ ဝဒန္တိ၊(ဧဝံသတိ) နသမ္ပဋိစ္ဆိတမ့်၊ [ပုဂ္ဂလိက လွှဲသောကြောင့် မသာယာကောင်း၍ လက်မခံရ ဟုဆိုသည်၊] ပန-အနွယကား၊ ဝိဟာရသ ဒေမာတိ ဝုတ္တေ, အာရာမိကာနံ - အာရာမ်စောင့်တို့အား၊ ဇဂ္ဂနတ္ထာယ- ငှါ၊ အာစိက္ခထ - ပြောလိုက်ကြကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝတ္တမ့်-ရာ၏ [ဤနွားကို ကျောင်းအား လှူကြောင်းကို အာရာမ်စောင့်တို့အား အသင် အလှူရှင်တို့က ပြောလိုက်ကြပ၏။ အာရာမ်စောင့်တို့က နွားကို စောင့်ရှောက် ကျေးမွေးထားကြပါလိမ့်မည်-ဟူလို။]

သကဋံ- လှည်းကို၊ ဒေထ - ပါကုန်၊ ဇာတိဝိ - သို့လည်း၊ အညာတအပ္ပဝါရိတော-တို့ကို၊ဝတ္တုံ-ငှါ၊နဝဋ္ဋတိ၊ဝိညတ္တိယေဝ-ဝိညတ်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ ဒုက္ကဋံ-သို့၊ အာသဇ္ဇတိ-၏၊ [ဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ်-ဟူလို၊] ပန-အနွယကား၊ ဉာတိပဝါရိတဋ္ဌာနေ-၌၊(ဝတ္တုံ-ငှါ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တာဝကာလိကံ-အခိုက် အတန့်မျှ၊ (သုံးဆောင်ရာ အခိုက်အတန့်မျှ)၊ (ယာစိတုံ- ငှါ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ ကမ္မံ- ကို၊

ကတွာ-ပြီး၍၊ ပုန-ဖန်၊ ဒါတုမ္ဘံ-ရာ၏၊ နေဓိအာဒီနိ-လှည်း၏ အကွပ် အစ
ရှိးသာ အဆောက်အဥုးတို့သည်၊ သစေ ဘိဇ္ဇန္တိ - အကယ်၍ ကျိုးကုန်အုံ့၊
(ဧဝံသတိ)၊ ပါကတိကာနိ - ပင်ကိုယ် အတိုင်းရှိသည်တို့ကို၊ ကတွာ - ပြီး၍၊
ဒါတဗ္ဗံ-ပြန်ပေးရာ၏၊ နဋ္ဌေ-လှည်းတစီးလုံး ပျောက်လသော်၊ ဂိဝါ-အစား
သည်၊ ဟောတိ၊ (သဂၤဠံ - ကို)၊ တုမှာကမေဝ - တို့အားသာလျှင်၊ ဒေမ-
လှူပါကုန်၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဒါရုဘဏ္ဍံနာမ-သစ်ဘဏ္ဍာမည်သည်
ကို၊ သမ္မဒ္ဓိန္တိတုံ - ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ - ၏၊ [သစ်ဘဏ္ဍာဖြစ်သောကြောင့် လက်ခံ
ကောင်းသည်-ဟူလို၊]ဝါသိ၊ပေါနိခါဒနေသု-ပဲခွပ်,ပုဆိန်,ဒါးမ,ပေါက်တူး,
ဆောက်တို်ဦ်၊ သေနယော- တည်း၊ [ငှါး၍ အလုပ်လုပ်ပြီးနောက် ပြန်ပေး
ရမည်၊ အပိုင်လှူလျှင်လည်း လက်ခံကောင်းသည် - ဟူလို။] ပရပရိဂ္ဂဟိ
တေသု - သူတပါးတို့ သိမ်းပိုက်အပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထိအာဒီသုစ - နွယ်အစရှိ
သည်တို့ဦ်လည်း၊ (သေဝနယော- တည်း၊) [“သေနယော ဝါသိ၊ပေါနိဒါ
နေသု၊ ဝတ္ထိအာဒီသုစ ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု” ဟု ၂ ဝါကျ ခွဲပါ၊ ထိုသို့ မခွဲလျှင်
ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု ပုဒ်သည်“ဝါသိ၊ပေါနိခါဒနေသု” ပုဒ်ဦ်လည်း လိုက်လိမ့်
မည်၊ ဝတ္ထိအာဒီသုစ ပရပရိဂ္ဂဟိတေသု သေဝ နယောတိ ယောဇေတဗ္ဗံ-ရှေ
ဝါကျမှ သေဝနယောကို လိုက်ပါ၏စေ-ဟူလို၊] စ-ဆက်၊ ဂရုဘဏ္ဍပဟောန
ကေသုယေဝ-ဂရုဘဏ်လောက်သည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထိအာဒီသု-
တို့ဦ်၊ ဝိညတ္တိ-သည်၊ ဟောတိ၊ တတော - ထို ဂရုဘဏ်ဆလောက်သော နွယ်
စသည်တို့မှ၊ ဩရံ - အတွင်းဖြစ်သော နွယ်စသည်ဦ်၊ (ဝိညတ္တိ-သည်၊) န
ဟောတိ၊ [ဝတ္ထိအာဒီသုဦ် အာဒိဖြင့် ဝေဠု ပဇ္ဇ တိဏ မတ္တိကတို့ကိုယူ၊
ဆေးဒါန်း စသော အချို့ဝတ္ထုသည် သေးငယ်သော်လည်း အာဘိုးများစွာ
ထိုက်ဘန်၏၊ ထို ငတ္ထုမျိုးကိုကား မတောင်းကောင်း။]

ပန-ဆက်၊ အနဇ္ဈာဝုတ္ထကံ-သူတပါးတို့ မစိုးအုပ် မသိမ်းပိုက်အပ်သော၊
ယံကိဉ္စိ - တပုံတခုသော ဥယ်စသည်ကို၊ အာဟရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ - မှန်၊
ရက္ခိဘဂေါဒိတဌာနေယေဝ- စောင့်ရှောက်အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော အရပ်
ဦ်သာ၊ ဝိညတ္တိနာမ-ကို၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ သာ-ထို ဝိညတ်သည်၊ ဒ္ဝိသု-ကုန်သော၊
ပစ္စယေသု-ဆွမ်းသက်နှံး ပစ္စည်းတို့ဦ်၊ သဗ္ဗေန - အလုံးစုံသော အမြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံ အကုန်အစင်၊ (ယာစိတုံ) နဝဋ္ဋတိ၊ [ပရိကထာ
သြဘာ,နိမိတ, အားလုံးပင် မအပ်-ဟူလို၊] သေနာသနပစ္စယေ ပန-ကျောင်း
ပစ္စည်းဦ်ကား၊ အာဟရ- ဧလော၊ ဒေဟိ- ပေးစမ်းလော၊ ဇာတိ- သို့၊ ဝိညတ္တိ
မတ္တမေဝ - မိမိ အလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းမျှသည်သာ၊ ဝါ - တိုက်ရိုက်

တောင်းခြင်းမျှသည်သာ၊ နဝန္ဒတိ၊ ပရိကထောဘာသနိမိတ္တကမ္မာနိ - ပရိယာယ် ပြောမှု , အရောင်ပြမှု , အရိပ်နိမိတ်ပြုမှုတို့သည်၊ ဝန္ဒန္တိ - ကုန်၏၊ တတ္ထ - ထို ၃ မျိုး တို့တွင်၊ ဥပေါသထာဂါရံဝါ - ကိုသော်ဂုင်း၊ ဘောဇန သာလံဝါ-ဆွမ်းစားကျောင်းကိုသော်ဂုင်း၊ အညံ - သော၊ ယံကိဉ္စိ - သော၊ သေနာသနံဝါ-ကိုသော်ဂုင်း၊ ဇုစ္ဆတော-အလိုရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဝတ-စင်စစ်၊ ဇုမသ္မိံ သြကာသေ-၌၊ ဝေရွှံပံ - သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ကာတုံ, ဝန္ဒတိ-အပ်၏၊ ဇုတိဝါ-သို့သော်ဂုင်း၊ ယုတ္တံ-သင့်၏၊ ဇုတိဝါ-သော်ဂုင်း၊ အနုရွှပံ-လျောက်ပတ်၏၊ ဇုတိဝါ- သော်ဂုင်း၊ ဇုတိအာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ ဝစနံ - ပရိယာယ် ပြောခြင်းသည်၊ ပရိကထာနာမ-ထာမည်၏၊ ဥပါသကာ-တို့၊ တုမှေ ကုဟိံ ,ဝသထ-နှသနည်း၊ ဇုတိ-ဤသို့မေးအံ့၊ ဘန္တေ,ပါသာဒေ-၌၊ ဝါ-အုဉ်တိုက်၌၊ (ဝသာမ)၊ ဇုတိ - လျောက်ကုန်အံ့၊ ဥပါသကာ - တို့၊ ဘိက္ခူနံပန-တို့အားကား၊ ပါသာဒေါ-သည်၊ နဝန္ဒတိကိံ -သလော၊ ဇုတိ ဝေမာဒိဝစနံ – ဤသို့ အစရှိသော ပြောခြင်းမျိုးသည်၊ သြဘာသောနာမ-သ မည်၏၊ မနုဿေ - ကျောင်းဆောက်နိုင်မည့် လူတို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ရုက္ခံ-ပနက်ကြိုးကို၊ပသာရေတိ-ဆန့်တန်းပြအံ့၊ဓိလေ-ပနက်ဝုတ်တို့ကို၊ အာကောဋေတိ-စိုက်နှက်စေအံ့၊ ဘန္တေ, ဇုဒံ-ဤကြိုးတန်းခြင်း, သစ်ဝုတ်ရိုက်ခြင်းသည်၊ ကိံ -အဘယ်ပါနည်း၊ ဇုတိ,ဝုတ္တေ-လျော်အပ်သော်၊ ဇုဓ-ဤနေရာ၌၊ အာဝါသံ-ကျောင်းကို၊ ကရိဿာမ-နှအံ့၊ ဇုတိ ဝေမာဒိကရဏံ ပန- ဤသို့ အစရှိသော အရိပ်နိမိတ်ကို ပြုခြင်းသည်ကား၊နိမိတ္တကမ္မံနာမ-မည်၏၊ဂိလာန ပစ္စယေပန – ဂိလာနအတွက် ဆေးပစ္စည်း၌ကား၊ ဝိညတ္တိပိ - သည်လည်း၊ ဝန္ဒတိ၊ ပရိကထာဒိနိ- ပရိကထာ အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဂေဝ-ရှေးဦးမဆွ အစကပင်၊ (ဝန္ဒန္တိ)။

မနုဿာ ဥပဒ္ဒုတာ ယာစနာယ ဥပဒ္ဒုတာ ဝိညတ္တိယာတိ-ကား၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-ထိုအာဠဝိတိုင်းသား ရဟန်းတို့၏၊ တာယ ယာစနာယ-ထိုတိုက်ရိုက်

ပရိကထော၊ပေ၊ကမ္မာနိ။ ။ပရိယာယေန+ကထနံ ပရိကထာ၊ ဤပရိကထာသည် ပရိယာယ်အားဖြင့် တိုက်ရိုက်ပြောခြင်း ဖြစ်သည်၊ ဥဇုကမေဝ အကထေတွာ (တိုက်ရိုက် မပြောဘဲ) ယထာ အဓိပ္ပါယော ဝိဘူတော ဟောတိ၊ ဧဝံ (မိမိအလို ထင်ရှားလောက်အောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်) သြဘာသနံ (အရောင်ပြခြင်း)၊ ပစ္စယေ ဥဒ္ဒိဿ ယထာ အဓိပ္ပါယော ဝိညာယတိ၊ ဧဝံ နိမိတ္တကမ္မံ၊ [ကျောင်းသည် ပုဂ္ဂလိကဖြစ်စေကာမူ အများခိုကိုးရာဖြစ်သောကြောင့်“ကျောင်းပစ္စည်း၌ ပရိကထာ, သြဘာသ, နိမိတ်များ ပြုကောင်း၏”ဟု ခွင့်ပြုဟန်တူသည်။

တောင်းခြင်း သည်၎င်း၊ တာယ ဝိညတ္တိယာစ - ထို မိဒိအလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းသည်၎င်း၊ ဗိဠိတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်(ဟုတ္တာ)၊ ဥဒ္ဓိဋ္ဌန္တိပိတိ-ကား၊ ကိ - အဘယ်ကို၊ အာဟရာပယန္တိနု - ဆောင်စေကုန် လတံ့နည်း၊ ဣတိ- ဤသို့တွေးရှု၊ ဥဒ္ဒဿံ-တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ဣဇ္ဈနံ စလနံ-တုန်လှုပ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘန္တိ-န်၏။[ဥဒ္ဓိဋ္ဌန္တိဉ္စ ဥ+ဝိဓိဓာတ်သည်၊ ဘယ-ကမ္မန ၂ နက်ကို ဟော သော်လည်း ဘယအနက်ကို ဥတ္တာသန္တိဖြင့် ပြလတံ့ ဖြစ်သောကြောင့် ဂမ္မန (စလန)အနက်ကို ဟောရသည်။] ဥတ္တာသန္တိပိတိ-ကား၊ အဟိ - မြွေကဲ့၊ ဒိဿဝိယ-တွေ့ရသကဲ့သို့၊ သဟသာ, တသိတ္တာ-လန့်၍၊ ဥက္ကမန္တိ-ဖဲသွားကြကုန်၏၊[ဥက္ကမန္တိတိ အပဂစ္ဆန္တိ၊-ဋီကာ၊]ပလာယန္တိပိတိ-ကား၊ ဒူရတောဝ- ခပ်ဝေးဝေးကပင်၊ ယေန ဇေတနဝါ - ဟုတ်ဟုတ် ငြားငြားသော အရပ်သို့လည်း၊(ခြေဦးတည့်ရာအရပ်သို့လည်း၊)ပလာယန္တိ - ပြေးကြကုန်၏၊ အညေနပိ ဂစ္ဆန္တိတိ-ကား၊ ယံ မဂ္ဂံ-ကို၊ ပဋိပန္နာ-သွားကုန်ပြီ၊ တံ-ထိုမိမိတို့သွားရာလမ်းကို၊ ပဟာယ - ၍၊ နိဝတ္တိတ္ဝာ- ရ်၍၊ ဝါမံ ဝါ- လက်ဝဲလမ်းကို သော်၎င်း၊ ဒက္ခိဏံ ဝါ - လက်ျာလမ်းကိုသော်၎င်း၊ ဂဟေတ္ဝာ ဂစ္ဆန္တိ။[လမ်းလွဲသွားကြသည်-ဟူလို၊]ဒွါရံပိ-ကိုလည်း၊ ထကေန္တိ-ပိတ်ထားကြကုန်၏၊[ထကေန္တိ နောက်၌"ပေယျာလ"ပါသည်၊ ထိုပေယျာလဖြင့် ပါဠိတော်လာစကားကို မြုပ်ထားသည် ဟု မှတ်၊ တချို့စာအုပ်များ၌ကား ထို ပေယျာလ မပါ။]

ဘုဘပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေတိ- ကား၊ ဣတိ- ၌ ပါဠိတော်၌ လာသည့်အတိုင်း၊ ဘဂဝါ တေဘိက္ခူ။ ဂရဟိတ္ဝာ, တဒုရုပံ-ထိုတောင်းခြင်းအားငဲ့လျော်သော၊ ဓမ္မိံ ကထံ ကတ္ဝာ ပုနပိ, ဝိညတ္တိယာ- မိမိအလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်း၏၊ ဝါ - ဖေတောင်းခြင်း၏၊ ဒေါသံ - အပြစ်ကို၊ ပါဂုဏံ - ထင်ရှားအောင်၊ ကုရုမာနော-သည်၊ (ဟုတ္တာ) ဘုတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေတိ အာဒိနာ - သော၊ ဣမိနာ နယေန- ဖြင့်၊ တီဏိဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ ဒဿေသိ-ပြီ၊ တတ္ထ- ထို သုံးဝတ္ထု တို့တွင်၊ မဏိကဏ္ဌောတိ- ကား၊ သော နာဂရာဇာ- သည်၊ သဇ္ဇုက မဒဒံ- အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သောအကျိုးကိုပေးနိုင်သော၊ မဟဋ္ဌံ-ဖြစ်သော၊ မဏိ -ကို၊ ကဏ္ဌ-လည်ပင်း၌၊ ပိဠန္ဓိတ္ဝာ-ပန်ဆင်၍၊ စရတိ ကိရ- လှည့်လည်သတတ်၊ တသ္မာ, မဏိကဏ္ဌောတွေဝ - ဟူ၍သား၊ ပညာယိတ္ထ - ထင်ရှားပြီ၊[မဏိ+ကဏ္ဌော အသောတိ မဏိကဏ္ဌော-လည်ပင်း၌ ပဒမြားတန်ဆာရှိသော နဂါးမင်း။] ဥပဒ္ဓိ၊ပေ၊အဋ္ဌာသိတိ (ဇတ္ထ)-ပ် ၌၊ (ဂုဒ္ဓဇ္ဈ)ကိရ (ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ဒဿေသိ)၊ ဒိန္နံ- နှ်သော၊ တေသံ ဇုသိနံ - တို့တွင်၊ ကနိဋ္ဌော- ညီငယ်ဖြစ်သော၊ သော ဇုသိ - သည်၊ မေတ္တာဝိဟာရိ - မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၊ အဟော့သိ၊

တသ္မာ, နာဂရာဇာ-သည်၊ နဒီတော-မှ၊ ဥတ္တရိတ္ထာ-တက်ပြီး၍၊ ဒေဝဝဏ္ဏံ-နတ်အာသွင်ကို၊ နိမ္မိနိတ္ထာ- ဖန်ဆင်း၍၊ တဿ- ထို ရသ့ေကလေး၏၊ သန္တိကေ-၌၊ နိသီဒိတ္ထာ-၍၊ သမ္မောဒနိယံ- ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော၊ ကထံ- ကို၊ ကတ္ထာ- ပြီး၍၊ တံဒေဝဝဏ္ဏံ-ကို၊ ပဟာယ-၍၊ သကဝဏ္ဏမေဝ- မိမိအသွင်သို့သာ၊ (မိမိနဂါးအာသွင်သ့ဏ်သာ) ဥပဂတ္ထဲာ - ကပ်ရောက်၍၊ တံဇုသိံ - ကို၊ ပရိက္ခိပိတ္ထာ-ကိုယ်ဖြင့် ရစ်ပတ်၍၊ ပဿန္နာကာရံ-ကြည်ညိုသူတို့ ပြုထိုက်သောကိစ္စကို၊ [ပဿန္နေဟိ ကာတဗ္ဗ ကိစ္စံ။] ကရောန္တော- လျက်၊ ဥပရိမုဒ္ဓနိ - ၌၊ မဟန္တံ-သော၊ ဖဏံ-ပါးပျဉ်းကို၊ ကရိတ္ထာ, ဆတ္တံ-ကို၊ ဓာရယမာနောဝိယ-ဆောင်းသကဲ့သို့၊ မုဟုတ္တံ ဌတ္ထာ ပဏ္ဍမတိ၊ တေန - ကြောင့်၊ ဥပရိ ၊ပေ၊ အဋ္ဌာသိတိ- ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ မဏိမဃ ကဏ္ဌေ ပိဋ္ဌနနိ-ကား၊ အဃ-ထိုနဂါး၏၊ ကဏ္ဌေ-၌ ပိဋ္ဌနိတံ-ပန်ဆင်အပ်သော၊ အာမုက်-စွပ်အပ်သော၊ (မဏိံ - ကို၊ ပဃာမိ - မြင်ပါ၏၊) ဇုတိအတ္ထော - နက်၊ [အာမုက်၌ အာပုဗ္ဗ မုစဓာတ်, တပစ္စည်းကို ဣပြု။] ကေမန်ကဲ့ အဋ္ဌာသိတိ-ကား၊ တေန ဒေဝဝဏ္ဏေန- ထိုနတ်အသွင်ဖြင့်၊ [ရှေးလာစဉ် အခါတုန်းက ဖန်ဆင်းနေကျ နတ်အသွင် ဟု သိစေလိုသောကြောင့် " တေန " ဟု တသဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်ပြသည်၊] အာဂတ္ထဲာ - ၍၊ တာပသေန - နှင့်၊ သန္ဒိံ - ကွ၊ သမ္မောဒမာနော-လွန်စွာဝမ်းမြောက်သည်၊ ဝါ-ရောနှောမိသည်၊(ဟုတ္တာ)၊ ကေသ့ိံ ပဒေသေ-၌၊ အဋ္ဌာသိ-ပြီ။

ပါဠိတော်မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်ဝယ် " မဏိနာ မေ အတ္ထော " ဟု ရှိ၏၊ ရသ့ေကလေးမှာ ပဒမြားကို အလိုရှိသည်မဟုတ်၊ နဂါးမလာခြင်းကိုသာ အလိုရှိသည်၊ သို့သော် ပဒမြားကိုတောင်းလျှင် နဂါးလာတော့မည် မဟုတ်ရကား အကျိုးမလာခြင်းကို အကြောင်းခံ၍ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် " မဏိနာ မေ အတ္ထော " ဟု ပြောသည်၊ တနည်း-"ဥံနမော ဗုဒ္ဓဿ" ကဲ့သို့ "ဥံ နမး သိဝါယ" စသည်ဖြင့် ပုဏ္ဏားတို့ မန္တာန်ရွတ်ရာဝယ် တကယ်ပင် ဘုရားကို ရှိခိုးလိုစိတ် မရှိသော်လည်း ရွတ်ရိုးထုံးစံအတိုင်း ရွတ်သကဲ့သို့, ပဒမြားကို တောင်းရာ၌လည်း တကယ်လိုချင်စိတ် မရှိစေကာမူ တောင်းသောအခါ ပြောရိုးထုံးစံအတိုင်း"မဏိနာ မေ အတ္ထော"ဟု ပြောသည်။

သာရတ္ထ။ ။မဏိယာစနာယ (ပဒမြားတောင်းသည့်အတွက်) တဿ အနာဂမနေန အတ္ထနော ဝဓိ ဟောတိ (မိမိမှာ တိုးပွားခြင်းဟူသော အကျိုး ဖြစ်၏၊) ဇုတိ ဝုတ္တံ-မဏိနာ မေ အတ္ထောတိ၊မန္တပဒနိဟာရေန ဝါ တထာ ဂုတ္တာနိ ဒဋ္ဌုံ၊ တနည်း, ပုဏ္ဏားတို့ မန္တာန်ရွတ်ပုံနည်းအားဖြင့် ထို မဏိနာ မေ အတ္ထောဟု ဆိုအပ်ပြီ-ဟု မှတ်။ [ဝိမတိဋီကား•" ပတ္ထေန မေ အတ္ထော "၌ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ဖွင့်သည်၊ "မန္တပဒနိဟာရေန"အရာဝယ် "သောတ္ထိယာနံ မန္တပဒဝသေန-ပုဏ္ဏာ:တို့၏ မန္တာန်ပုဒ်ရွတ်နည်းအစွမ်းအားဖြင့်"ဟု ဆိုခြင်းသာထူး၏။]

မမန္ဒပါနန္တိ- ကား၊ မမ- ငါ၏၊ ဝါ-ငါ့မှာ၊ အန္ဆမ္ဟ- စားဘွယ်သည်၎င်း၊ ပါနဗ္ဗ- သောက်ဘွယ်သည်၎င်း၊ (ဥပဥ္စတိဒ္ဓစပ်၊) ဝိပုလန္တိ- ကား၊ ဗဟုလံ- များစွာသော၊ ဥဠာရန္တိ- ကား၊ ပဏီတံ- မွန်မြတ်သော၊ (အန္ဒပါနံ ဒ္ဒိစပ်၊) အတိယာစ ကောသီတိ- ကား၊ အတိဝိယ- လျှင်၊ ယာစကော- တောင်းတတ်သည်၊ အသိ၊ ပုနပ္ပုနံ, ယာစသိ-တောင်းဘိ၏၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သုသူတိ- ကား၊ တရုဏော-နုပျိုသော၊ ထာမသမ္ပန္နော-အားအစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ယောဗ္ဗနပ္ပတ္တ ပုရိသော – ကောင်းသောအရွယ်သို့ ရောက်သောယောက်ျား သည်၊ (ပါဠိတော် ''တာသေသိ ''ဒ္ဒိ စပ်၊) ကာဠသိလာ – ကျောက်ညိုကို၊ သက္ခရာ – ရာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တတ္ထ - ထို ကျောက်ညိုဒ္ဒိ၊ ဓောတော- သွေးအပ်သော၊ အသိ – သန်လျက်ကို၊ သက္ခရဓောတော နာမာတိ - တ မည်၏ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အဿ- ထိုယောက်ျား၏၊ ပါဏိမှိ- ဒ္ဒိ၊ သက္ခရဓောတော-ကျောံညိုဒ္ဒိ သွေးအပ်သော သန်လျက်သည်၊(အတ္ထိ)၊ ဇာတိ- ကြောင့်၊ (သော), သက္ခရ ဓောတပါဏိ-မည်၏၊ ပါသာဏော- ဒါးသွေးကျောက်ဒ္ဒိ၊ ဓောတနီသိတ ခဂ္ဂ ဟတ္ထော - လက်ဒ္ဒိ သွေးအပ်သော ထက်စွာသောသန်လျက် ရှိသော၊ (ပါဠိတော် '' သုသူ ''ဒ္ဒိစပ်၊) ဇာတိအင်္ဂော၊ အသိဟတ္ထော- လက်ဒ္ဒိ သန်လျက်ရှိသော၊ သော ပုရိသော-သည်၊ တာဓေသယျ ယထာ- ထိတ်လန့်စေရာသကဲ့သို့၊ ဓေံ- တူ၊ မံ- ငါ့ကို၊ သေလံ – ပဒမြားကျောက်ကို၊ ယာစမာနော – လျက်၊ မဏိံ -ကို၊ ယာစန္တော- လျက်၊ တာသေသိ-ပြီ၊ ဇာတိအတ္ထော။

နတံ ယာစေတိ- ကား၊ တံ- ထို အရာဝတ္ထုကို၊ နယာစေယျ-ရာ၊ ကတရံ-ကို၊ (နယာစေယျ-နည်း၊) ယဿ ပိယံ ဇိဂိသေတိ-ကား၊ ယံ-အကြင် အရာဝတ္ထုကို၊ အဿ သတ္တဿ-ထို ဥစ္စာရှင်သတ္တဝါသည်၊ ပိယံ-ချစ်အပ်၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဇာနေယျ- ၏၊ (တံ- ကို၊ နယာစေယျ)၊ [ဇိဂိသေဝယ် ''ဟရ''ဓာတ်, တနည်း— ဇိဓာတ်ဖြစ်သော်လည်း ဓာတ္ထုနံ အနေကတ္ထတ္ထာအရ ဤနေရာ၌ ဇာနနအနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ''ဇိဂိသေ''ကို ''ဇာနေယျ''ဟု ဖွင့်၏၊ ယဿကို ''ယံ+အဿ''ဟု ပုဒ်ဖြတ်။] ကိမဂ်ံပန မနုဿဘူတာနံတိ- ကား၊ မနုဿဘူတာနံ-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူတို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ အမနာပါ-မမြတ်နိုးခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ-သို့၊ ထွေ-ဤလူတို့၏မမြတ်နိုးခြင်းဒ္ဒိ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-ဆိုဘွယ်စကားသည်၊ ကိမေဝ-အဘယ်မှာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။

သကုဏာသံယဿ သဒ္ဒေန ဥဗ္ဗာဠှောတိ-ကား၊ သော သကုဏာသံယော-ထိုငှက်အပေါင်းသည်၊ ပဌမယာမန္တေ - ညဉ့်ဦးယာမ်၌၎င်း၊ ပဿိမယာမန္တေ-မိုးသောက်ယာမ်၌၎င်း၊ နိဓန္တရံ - အဆက်မပြတ်၊ သဒ္ဒမေဝ - အသံကိုသာ၊

ကရောတိကိရ-သတတ်၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ တေန သဒ္ဒေန-သည်၊ ဗိဋ္ဌတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ ဘဂဝတော သန္တိကံ အဂမာသိ - ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ ယေနာဟံ တေနုပသင်္ကမိတိ - ဟူ၍၊ (ဘဂဝါ) အာဟ - မိန့်တော်မူပြီ၊ ကုတောစ၊ပေ၊အာဂစ္ဆသိတိ ထွေ - ပါဠိ၌၊ နိသိန္နော - ထိုင်နေသော၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ နအာဂစ္ဆတိ-လာဆဲမဟုတ်၊ ပန- ထိုသို့ လာဆဲမဟုတ် ပါသော်လည်း၊ ဝတ္တမာန သမီပေ-ပစ္စုပ္ပန်၏ အနီးဖြစ်သော အတိတ်၌၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကုတော၊ပေ၊ အာဂစ္ဆသိဟူ၍၊ ဝတ္တုံ၊ လဒ္ဓတိ-အပ်၏၊ [ပစ္စုပ္ပန်အနီးဖြစ်၍ လာပြီးအတိတ်ကို "အာဂစ္ဆသိ" ဟု ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ဖြင့် မိန့်သည်၊ ဝတ္တမာန် ၄ မျိုးတွင် သမီပဝတ္တမာန်တည်း။] တေန-ကြောင့်၊ ကုတောစ တုံဘိက္ခု အာဂစ္ဆသိတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မိန့်တော်မူပြီ၊ ကုတော-မှ၊ အာဂတော-လာခဲ့သည်၊ အသိ - ဖြစ်သနည်း၊ ဧကတိအတ္ထော၊ တတော၊ပေ၊အာဂစ္ဆာမိတိ ထွောပိ-ပါဠိ၌လည်း၊ သောဧဝ နယော-တည်း၊(သမီပဝတ္တမာန်ပင်-ဟူလို။)

ဥမ္မာဒ္ဓေါတိ - ကား၊ ဗိဋ္ဌတော - နှိပ်စက်အပ်သည်၊ ဥက္ကဏ္ဌာပိတော-ပျင်းရိစေအပ်သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ ဧကတိအတ္ထော-နက်၊ [ဥ+ဝဟဓာတ် ကာရိတ်ဏော, တ ပစ္စည်းသည် "ထွက်သွားစေအပ်" ဟု သဒ္ဒါနက် ဖြစ်သော်လည်း "နှိပ်စက်အပ်" ဟု အဓိပ္ပါယ်နက်ဖွင့်သည်။] သော သကုဏသဲယော ဘိက္ခု၊ ပတ္တုံ ယာစတိတိထွေ - ၌၊ တေ သကုဏာ- ထိုငှက်တို့သည်၊ ဘိက္ခုနော- ၏၊ ဝစနံ-(တောင်းကြောင်း)စကားကို၊ နဇာနန္တိ-နားမလည်ကုန်၊ ပန- ထိုသို့ပင် နားမလည်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဘဂဝါ - သည်၊ အတ္တနော- ၏၊ အာနုဘာဝေန- ဖြင့်၊ ယထာ- အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ ဇာနန္တိ-နားလည်ကုန်၏၊ တထာ-ထို နားလည်နိုင်လောက်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကာသိ - မူပြီ၊ အပါဟံ တေ နဇာနာမိတိ - ကား၊ အဟံ-သည်၊ တေဇနေ အပိ-ထိုလူတို့ကိုလည်း၊ (နဇာနာမိ၌စပ်)၊ ဇာနေ-ဉာဏ်သို့တို့သည်၊ ကေ-မည်သူမည်ဝါတို့တည်း၊ ဇာတိဝါ-ဉာဏ်သို့ဌင်း၊ ဇာနေ-တို့သည်၊ ကဿ-မည်သူမည်ဝါ၏ (သားသမီးတို့တည်း)၊ ဇာတိဝါ- ဌင်း၊ နဇာနာမိ - မသိ၊ သင်္ဂမ္မ ယာစန္တိတိ-ကား၊ သမာဂတ္တာ-အညီအညွတ်လာရောက်၍၊ (သင်္ဂမ္မ၏ သဒ္ဒတ္ထ)၊ ဝဂ္ဂဝဂ္ဂါ-အစုအစုတို့သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ (သင်္ဂမ္မ၏ အဓိပ္ပါယတ္ထ)၊ ယာစန္တိ-နှ၏၊ ယာစကော အပ္ပိယော ဟောတိတိ-ကား၊ ယော-သည်၊ ယာစတိ-၏၊ သော-ထို တောင်းသူသည်၊ အပ္ပိယော- မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ ယာစံ အဒဒ မပ္ပိယောတိ (ထွေ)-ဤပါဠိ၌၊ ယာစိတံ-တောင်းအပ်သောဝတ္ထုကို၊ ယာစန္တိ-ယာစံဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ယာစိတံ - သော၊ အတ္ထံ- ဥစ္စာကို၊ [အတ္ထသဒ္ဒါ ဓန

အနက်ဟောတည်း။] အဒဒန္တောဝိ-မပေးသူသည်လည်း၊ အဋ္ဌိယော-မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ အထဝါ-ကား၊ ယာစန္တိ-ကား၊ ယာစန္တသဒ်တောင်းသူအား၊ အဒဒမဋ္ဌိယောတိ-ကား၊ အဒဒန္တော-မပေးသူသည်၊ အဋ္ဌိယော ဟောတိ၊ မာ မေ ဝိဒေသနာ အဟုတိ-ကား၊ မေ-(သားဖြစ်သော) ကျွန်တော်၏၊ အဋ္ဌိယဘာဝေါ-မချစ်အပ်သူ၏အဖြစ်သည်၊ မာအဟု-မဖြစ်ပါစေလင့်၊ အဟံ-ကျွန်တော်သည်၊ တဝေါ-သင်ဘခင်၏ဂုဏ်း၊ တုံ-သင်ဘခင်သည်၊ မမဝါ-၏ဂုဏ်း၊ ဝိဒေဿော အဋ္ဌိယော-မချစ်အပ်သူသည်၊ မာ အဟောသိ၊ ဇုတိ အတ္ထော။[ဝိဒေဿော်ဒ္ဒ ကံဟော ဏျပစ္စည်း။]

ဒုဿံဟရာနိတိ-ကား၊ ကသိဂေါရက္ခာဒိဟိ-လယ်ထွန်ခြင်း,နွားကျောင်းခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဥပါယေဟိ-အကြောင်းနည်းလမ်းတို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခေန-ဆင်းရဲသဖြင့်၊ သံဟရ်ကိယာနိ-စုဆောင်းအပ်ကုန်သော၊ (ပါဠိတော်"ဘောဂါနိ"ဒ္ဒစပ်။) သညာစိကာယ ပန ဘိက္ခုနာတိတ္ထေ-ဒ္ဒ၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ပဝတ္တိဘယာစနာ-ဖြစ်စေအပ်သော တောင်းခြင်းကို၊ သညာစိကာနာမ-မည်၏ဟူ၏၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တသ္မာ, သညာစိကာယာတိ (တေ)-ပါဌ်ဒ္ဒ၊

ယာစံ အဒဒံ။ ။"ယာစိယတေ-တောင်းအပ်၏,ဇုတိ ယာစံ"ဟု ကမ္မသာဓနပြု၊ တောင်းအပ်သောဝတ္ထုကို အရကောက်စေလို၍ "ယာစန္တိ ယာစိတံ ဝုစ္စတိ"ဟု ပဌမဖွင့်သည်၊ ယာစဓာတ်, အပစ္စည်း၊ "ယာစံ-တောင်းအပ်သောဝတ္ထုကို"ဟုပေး၊ ဒဒံဒ္ဒ ဒါဓာတ် အန္တပစ္စည်းဟု သိစေလို၍ "အဒဒန္တော" ဟု ဖွင့်သည်၊ တောင်းသူနှင့် အပ်ယခြင်းတူသောကြောင့်"အဒဒန္တောဝိ"ဟု သမိုလ္လာနတ္ထဝိသဒ္ဒါကိုထည့်၍ဖွင့်သည်။

အထဝါ။ ။ဤနည်းဒ္ဒကား ယာစံဒ္ဒ အန္တပစ္စည်း၊ ပဌမာဝိဘတ်သည် သမ္ပဒါန်အနက်ဒ္ဒသက်၏ ဟု သိစေလို၍, တနည်း-စတုတ္ထီဝိဘတ်မှ ပဌမာဝိဘတ် ပြန်သောဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ ဟု သိစေလို၍ ယာစန္တိ ယာစန္တသ"ဟု ဖွင့်သည်။

ဝိဒေသနာ အဟု။ ။ဒိသဓာတ်သည် အပ္ပိတိအနက်ကိုလည်း ဟော၏၊ ဒိသိယတေ-မှန်းခြင်း၊ ဒိသနာ-ခြင်း၊ ဒိဒ္ဒ ဇုကို ပြု၍"ဒေသနာ"ဟု ဖြစ်၏၊ ဝိသေသေန+ဒေသနာ ဝိဒေသနာ"ဟု ပြု၊ ဝိဒေသနာကို "အပ္ပိယဘာဝေါ"ဟု ဘာဝသဒ္ဒါဖြင့် ဖွင့်သောကြောင့် ဘာဝသာဓနကြောင့်ရသည်၊ ဘူဝါဒိဂိုဏ်းဖြစ်၍"ဒေသနာ"ဟု မဂ်ိုနိုင်၊ အဟုဒ္ဒ အဏ္ဏတ္တနိ ဒ္ဒကို ဥပြုဟု သိစေလို၍ အဟောသိဟု ဖွင့်သည်။

သယံ၊ပေ၊ ဝုစ္စတိ ။ ။"သံ+ယာစိကာ"ဒ္ဒ သံသည် "မိမိဟူသောအနက်ကို ဟောသော တတိယတ္ထ နိပါတ်ပုဒ်တည်း"ဟု ၎င်း, "ယာစိကာ"ဒ္ဒ ဏ္ဏုပစ္စည်းသည် "ဘောအနက်ဟော"ဟု ၎င်း, သံ+ယာစိကာ ;; ပုဒ်အလယ်ဒ္ဒ "ပဝတ္တိတာ ပုဒ်ကြောသော မဏ္ဍေလောဝိသမာသ်"ဟု ၎င်း သိစေလို၍ "သယံ+ပဝတ္တိတ+ယာစနာ"ဟု ဖွင့်။ ["ယာစနာ-ခြင်း၊ (ဏ္ဏုကြောင့် ဏ္ဍလာ၊ ယ ကို ကပြု၊) သယံ+ပဝတ္တိတာ ယာစိကာ သံယဒ္ဓစိကာ"ဟု ပြု။]

အတ္ထနော-၏၊ယာစနာယ-ဖြင့်၊ ဧကတိဝုတ္တံဟောတိ၊ သယံ,ယာစိတကေဟိ-တောင်းအပ်ကုန်သော၊ ဥပကရဏေဟိ - ဒါးစသော အဆောံအဉ္ဇုးတို့ဖြင့်၊ ဧကတိအတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ယဿာ,သာ-ထိုကဋိသည်၊ ဝါ-ကို၊သယံ,ယာစိတကေဟိ - တောင်းအပ်သော အဆောက်အဉ္ဇုးတို့ဖြင့်၊ ကယိရမာနာ - ပြုအပ်သော်၊ သယံ, ယာစိတ္ဝာ-၍၊ ကယိရမာနာ-ပြုအပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တဿာ,တံ အတ္ထပရိယာယံ-ထို ပရိယာယ်အနက်ကို၊ ဒဿေတုံ,သယံ ယာစိတ္ဝာ ပုရိသဒ္မိတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ အာဿ - ဤ သညာစိကာယပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ။

ဥလ္လိတ္တာတိ-ကား၊ အန္တောလိတ္တာ-အတွင်း၌ အက်တေမြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိတည်း၊ အဝလိတ္တာတိ-ကား၊ ဗဟိလိတ္တာ-အပြင်၌ အက်တေ မြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သောကုဋိတည်း၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာတိ - ကား၊ အန္တောရဗဟိရလိတ္တာ- အတွင်း အပြင် ၂ ဘက်လုံး၌ အက်တေမြေညက်တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိတည်း၊ ဧကတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊ကာရယ

အတ္ထနော၊ပေ၊ အတ္ထော။ ။"မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေအပ်သော တောင်းခြင်း" ဟူသည် "မိမိ၏+တောင်းခြင်း"ပင်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "တဿာ ၊ပေ၊ ဝုတ္တံဟောတိ" ဟု ဥဇုကတ္ထဖွင့်ပြီးလျှင်, ထို တောင်းခြင်းကြီယာဖြင့် ကုဋိကို ပြုလုပ်၍မဖြစ်၊ တောင်းအပ်သော ဒါး, ပုဆိန်စသော အဆောက်အဉ္ဇုးတို့ဖြင့်သာ ပြုလုပ်၍ဖြစ်သောကြောင့် "သယံ ယာစိတကေဟိ ဥပကရဏေဟိတိ အတ္ထော"ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထ ဖွင့်သည်။

ဥလ္လိတ္တာ။ ။ဥသဒ္ဒါသည် ဥဒ္ဓံအနက်ဟော၊ ဥဒ္ဓံမုခံ-အထက်သို့ ရှေးရှု+လိတ္တာ-အက်တေ (သို့မဟုတ် မြေညက်) တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိတည်း၊ ဥလ္လိတ္တာ-အုဒ္ဓစိပြီးလျှင် အတွင်းဘက်၌ အက်တေ (မြေညက်) သုတ်လိမ်းသောအခါ အောံခြေမှစ၍ အထက်သို့ တိုးကာ တိုးကာ သုတ်လိမ်းသွားရသတတ်၊ ထို့ကြောင့် ဥလ္လိတ္တာတိ "အန္တောလိတ္တာ"ဟု ဖွင့်သည်။

အဝလိတ္တာ။ ။အဝသဒ္ဒါသည် "အောက်"ဟူသောအနက်ကို ပေါ၏၊ အဓောမုခံ+လိတ္တာ အဝလိတ္တာ၊ အပြင်ဘက်၌ အက်တေ (သို့မဟုတ် မြေညက်) တို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းသောအခါ အထက်ကစ၍ အောံသို့ ဆင်းကာ ဆင်းကာ သုတ်လိမ်းကြရသတတ်၊ ထို့ကြောင့် " အဝလိတ္တာတိ ဗဟိလိတ္တာ"ဟု ဖွင့်သည်၊ ယခုခေတ် အက်တေကိုင်ရာ၌ ကား အတွင်းရော အပြင်ပါ အထက်မှစ၍ ကိုင်ကြသည်၊ အတွင်း အပြင် ၂ ဘက်လုံးပင် အက်တေ (သို့မဟုတ် မြေညက်) ကိုင်ထားသော ကုဋိကို ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ ဟုခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် " ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာတိ အန္တောရဗာဟိရလိတ္တာ " ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို "အန္တောလိတ္တာ" စသော အဖွင့်များသည် သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်, အဓိပ္ပါယတ္ထဟု သိစေလို၍ "ဧကတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု မိန့်သည်၊ သဒ္ဒတ္ထမှာ "ဥဒ္ဓံ+လိတ္တာ ဥလ္လိတ္တာ၊ အဓော+လိတ္တာ အဝလိတ္တာ"တည်း။

မာနေနာတိ ဇုမသ - ဟူသော ဤပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ - ဦ၊ ကာရာပေန္တေ နာတိ - ဟူ၍၊ တွေကမေဝ - ဤမျှလောက်သည်သာ၊ ဝါ- ကိုသာ၊ ဝတ္တုမ်ဴ- ဟောတော်မူထိုက်သည်၊ သိယာ-ရာ၏၊ ဟိ-အကျိုးကား၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဟော တော်မူအပ်သော်၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါသည်၊ သမေတိ-ညီညွတ်၏၊ [ကာရယမာနေ နကို "ကာရာပေန္တေန" ဟု ဖွင့်လျှင် ဟေတုကတ္တားဟောချင်း တူသည်- ဟူလို။]ပန-ထိုသို့ကာရာပေန္တေနဟုသာ ဟောတော်မူထိုက်ပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ, သညာစိကာယ-ဖြင့်၊ ကုဋိ - ကုဋိကို၊ ကရောန္တေနာပိ- ကိုယ်တိုင် ပြုသော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဇုဓ-၌ပဒဘာဇနိဒ္ဓါ၊ ဝုတ္တနယေနေဝ- ဖြင့်သာ လျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိတမ်ဴ - ကျင့်ရာ၏၊ တသ္မာ, ကရောန္တော ဝါ- ကိုယ်တိုင် ပြုသည်မူ လည်း၊ ဟောတု- စေ၊ ကာရာပေန္တော ဝါ- သူတပါးကို ပြုစေသည်မူလည်း၊ (ဟောတု - စေ၊) ဥဘောပိ - ၂ ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဧတေ-၌ရဟန်း တို့ကို၊ ကာရယမာနေနာတိ ဇုမိနာဝပဒေန- ဟူသော ၌ ပါဠိတော်ပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ သင်္ဂဟိတာ- နှ၏၊ ဇုတိတေမတ္တံ - ၌အနက်ကို၊ ဒသေတုံ - ၄ါ၊ ကရောန္တော ဝါ ကာရာပေန္တော ဝါတိ - ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ - ပဒ ပါဠိတော်နက် ။ ။"ဥလ္လိတ္တာ—အထက်သို့တက်, အဝတ္တင်းဘက်၌, မြေညက် စသည့်, သတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိဌင်း၊ အဝလိတ္တာ—အောက်သို့ဆင်းသက်, အပြင် ဘက်၌, မြေညက်စသည့်, သုတ်လိမ်းအပ်သော ကုဋိဌင်း၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တာ — ထက် အောံ ဆင်းတက်, တွင်းပြင်ဘက်၌, မြေညက်စသည့်, သုတ်လိမ်းအပ်သောကုဋိဌင်း" ဟု ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးပါ။

ယသ္မာ ပန ။ ။"ကာရာယမာနေန"ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိကို "ကာရာပေန္တေ န"ဟု ပဒဘာဇနိဒ္ဓါ ဟောတော်မူထိုက်သည်ကား မှန်၏၊ သို့သော် သူတပါးကို ကုဋိ အပြုခိုင်းသူသာ "တတြိဒံ ပမာဏံ၊ ဒီဃသော ဒွါဒသဝိဒတ္ထိယော"စသော အစိအစဉ် အတိုင်း ပြုကျင့်ရမည် မဟုတ်သေး, ကိုယ်တိုင် ကုဋိ ပြုလုပ်သူလည်း ၌ အစိအစဉ် အတိုင်းပင် ပြုကျင့်ရမည်ဟူသော အနက်အဓိပ္ပါယ်ပြခြင်းငှါ"ကရောန္တော ဝါ ကာရာ ပေန္တော ဝါ"ဟု ဟောတော်မူသည်။[ဟောတော်မူပုံကို ပါဠိတော်မှာ ကြည့်ပါ။]

မတ်ချက်။ ။"ကာရယမာနေန — သူတပါးကို ပြုစေသော (အပြုခိုင်းသော) ရဟန်းသော်မှ ၌သိက္ခာပုဒ်လာသည့်အတိုင်းပမာဏိကဖြစ်အောင်ပြုကျင့်ရမည်ဖြစ်လျှင် ကိုယ်တိုင်ပြုသောရဟန်း၏ ၌သိက္ခာပုဒ်အတိုင်း ပြုကျင့်ရမည့်အကြောင်းမှာ အထူး ဆိုဘွယ်မလို၊ ထို့ကြောင့် "ကာရယမာနေန"ပုဒ်သည် "ကရောန္တ—ကိုယ်တိုင်ပြုသူ" ဟူသော အနက်ကိုလည်း ပြစ္ဈမ်းနိုင်သောသတ္တိ ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ကာရယမာနေန ကရောန္တေန ဟု ၂ ပုဒ်ဟောတော်မမူဘဲ "ကာရယမာနေန" ဟု ဧကပုဒ်ထည်းကိုသာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူသည်၊ "ကာရယမာနေန" ပါသော သိက္ခာပုဒ်တိုင်း၌ ၌ အဓိပ္ပါယ်ကို မှတ်ပါ။

ဘာဇနိဋ္ဌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ပန - လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြုအံ့၊ ကရောန္တေ နဝါ ကာရာပေန္တေနဝါတိ - ဟူ၍၊ ယဒိ ဝဒေယျ - အကယ်၍ ပဒဘာဇနိဋ္ဌ ဟောတော်မူအံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဗျဉ္ဇနံ - သည်၊ ဝိလောဓိတံ - ဆန့်ကျင်သည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊ ဟိ-မှန်၊ (တနုညိး) ဟိယသ္မာ,ကာရာပေန္တော-သူတပါးကို ပြုစေသောရဟန်းသည်၊ ကရောန္တော နာမ- ကိုယ်တိုင် ပြုတတ်သူမည်သည်၊ နဟောတိ၊(တသ္မာ ဗျဉ္ဇနံ ဝိလောဓိတံ ဘဝေယျ)၊တသ္မာ-ထိုသို့ ဆန့်ကျင်ရာ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဏ္ဍေ-ဤ ကာရယမာနေန ဟူသောပုဒ်၌၊ အဏ္ဍမဏ္ဍေ မေဝ-ရသင့်သော အနက်မျှကိုသာ၊ ဒဿိတံ-ပြီ၊ ဧတိ ဝေဒိတမ္ဗံ။

အဏ္ဍုဒ္ဒေသံတိ- ကား၊ သော-ဤကုဋိသည်၊ မယံ-ငါ၏ကုဋိတည်း၊ ဧတိ ဧဝံ-သို့၊ အဿာ- ထိုကုဋိ၏၊ အဏ္ဍာ- မိမိဟူသော၊ ဥဒ္ဒေသော- ညွှန်ပြထိုက် သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အဏ္ဍိ)၊ ဧတိ-ကြောင့်၊ (မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) သာ- ထိုကုဋိသည်၊ အဏ္ဍုဒ္ဒေသာ-မည်၏၊ အဏ္ဍုဒ္ဒေသံ-မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ် ရှိသော၊ တံ-ထိုကုဋိကို၊ [“ကာရယမာနေန”ဟူသော ပါဠိတော်၌စပ်၊ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗောတိ ဥဒ္ဒေသော၊] ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ, ယဿာ - အကြင်ကုဋိ၏၊ အဏ္ဍာ ဥဒ္ဒေသော (အဏ္ဍိ)၊ သာ-ထိုကုဋိသည်၊ အဏ္ဍနော အဏ္ဍာယ ဟောတိ၊ တသ္မာ, အဏ္ဍပရိယာယံ-ပရိယာယ် အနက်ကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္ဝာ)၊ အဏ္ဍုဒ္ဒေသန္တိ အဏ္ဍနော အဏ္ဍာယာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ [“မိမိဟူသော ညွှန်ပြထိုက်သူရှိ”ဟူသော အနက်နှင့် “ မိမ်အကျိုးငှါ = မိမိဘို့ ” ဟူသောအနက်သည် အဓိပ္ပါယ်ချင်း တူသောကြောင့် “အဏ္ဍပရိယာယံ”ဟု ဆိုသည်။] ပမာဏိကာ ကာရေတမ္ဗာ တဲ-ကား၊ ပမာဏယုတ္တာ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ကုဋိကို၊ ကာရေတမ္ဗာ-၏။

ယဒိပန။ ။ကာရယမာနေနဖြင့် ကရောန္တေနကို သွင်းယူနိုင်လျှင် ကာရယမာနေန ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ကို “ ကရောန္တေနဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ ” ဟု ပဒဘာဇနိဋ္ဌ ဖွင့်တော်မူသင့်သည် မဟုတ်ပါလောဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် “ယဒိပန” စသည် မိန့်၊ ကာရယမာနေနကို “ကရောန္တေနဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ”ဟု ဖွင့်လျှင် သဒ္ဒါအနေ ဆန့်ကျင်ပြန်၏၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း – သူတပါးကို အပြုခိုင်းသော ကာရယမာနပုဂ္ဂိုလ် သည် ဒူမိကိုယ်တိုင်ပြုသော ကရောန္တပုဂ္ဂိုလ် မဖြစ်နိုင်၊ သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌လည်း “ကာရယမာနေန”ဟုသာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ကာရယမာနေနအတွက် “ကရောန္တေန” ကိုပါ အပိုထည့်စွက်၍ ဟောတော်မူလျှင် သဒ္ဒါအနေဆန့်ကျင်၏၊ ထိုသို့ ဆန့်ကျင်သော ကြောင့် ကာရယမာနေနကို “ကရောန္တေနဝါ ကာရာပေန္တေနဝါ”ဟု ဖွင့်တော်မမူဘဲ အဓိပ္ပါယ်ကိုသာ ပြတော်မူလိုသောကြောင့် “ကရောန္တောဝါ ကာရာပေန္တောဝါ”ဟု (သိက္ခာပုဒ်လာ တတိယန္တမဟုတ်သော) ပဌမန္တပုဒ် ၂ ပုဒ်ဖြင့် မိန့်တော်မူသည်။

တတြိဒံ ပမာဏန္တိ-ကား၊ ဇုဒံ-ဤ ဆိုအပ်လတံ့ကား၊ တဿာကုဋိယာ-၏၊ ပမာဏံ-တည်း၊ ["တတြ"ကို "တဿာ"ဟု ဖွင့်သဖြင့် သမ္ဗန်အနက်၌ တြ ပစ္စည်းသက်ကြောင်း သိစေ၏။] သုဂတဝိဒတ္ထိယာတိ (ဣတ္ထေ) - ဟူသော ဤပါဋ်၌၊ သုဂတဝိဒတ္ထိနာမ - သုဂတဝိဒတ္ထိမည်သည်၊ ဇုဒါနိ-ယခုခေတ်၌၊ မဇ္ဈိမဿ ပုရိသဿ-အလယ် အလတ် ယောကျ်ား၏၊ တိဿောဝိဒတ္ထိယော-သုံးထွာတို့တည်း၊ ဝမုကိဟတ္ထေန-လက်သွားတို့၏ အတောင်ဖြင့်၊ ဒိယဍ္ဎော ဟတ္ထော-အခွဲအားဖြင့် ၂ တောင်သည်၊ ဝါ-တဒေတောင့်ထွာသည်၊ ဟောတိ၊ ["မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ၃ ထွာ, လက်သွားအတောင်အားဖြင့် တဒေတောင့်ထွာသည် ဘုရားရှင် တထွာတော်တည်း " ဟု ဆိုရာ၌ မဇ္ဈိမပုရိသကိုလည်း, လက်သွားအတောင်ကိုလည်း စုံစမ်းမေးမြန်းကြပါလေ၊ "မျက်မြင်အားဖြင့် ၃ ထွာသည် ဘုရား၏ တထွာနှင့် ညီမျှ၏" ဟု ကား မဖြစ်နိုင်ပါ။]

ဗာဟိရိမေန မာနေနာတိ-ကား၊ ကုဋိယာ-၏၊ ဗဟိကုဋ္ဋမာနေန-ပြင်ဘက်နံရံကို တိုင်းတာခြင်းဖြင့်၊ ဒွါဒသဝိဒတ္ထိဒယာ-၁၂ ထွာတို့တည်း၊ ပန-ဆက်၊ မိနန္တေန-တိုင်းတာသောရဟန်းသည်၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော မြေညက်စိုင်တို့၏ ရှေးဥုံးစွာ၊ ဒိန္နော-သော၊ မဟာမတ္တိကာ ပရိယန္တော - မြေညက်စိုင်ကြီး၏ အစွန် အပိုင်းအခြားကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော - မယူထိုက်၊ ထုသပိဏ္ဍော ပရိယန္တေန - ဖွဲဆုပ် အပိုင်းအခြား အစွန်ဖြင့်၊ မနိတဗ္ဗံ - ရာ၏၊ [အကံတေကိုင်သကဲ့သို့ အပေါ်က ထူထူသုတ်အပ်သော မြေညက်ကို " မဟာမတ္တိကာ " ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်၊ တချို့က ထိုမြေညက်ကြီး၏ အပေါ်မှာ ထပ်၍ ထုသပိဏ္ဍကို သရွတ်ကျဲသောကြောင့် " ထုသပိဏ္ဍ အဆုံးနှင့် တိုင်းရမည် " ဟု ဆိုသည်၊ ထုသေန-ဖွဲနှင့်+မိဿကော-ရောသော+ပိဏ္ဍော-မြေစိုင်ခဲတည်း၊ ထုသပိဏ္ဍော-ခဲ။] ထုသပိဏ္ဍဿ-၏၊ ဥပရိ-၌၊ သေတကမ္မံ-အဆင်းဖြူအောင် ဆေးသုတ်မှုသည်၊ အမ္မောဟာရိကံ - ကတည်း၊ [တိုင်းတာလောတ်သော အရာဝတ္ထု၊ မဟုတ်သောကြောင့် " အမ္မောဟာရိက " ဟု ဆိုသည်။] ထုသပိဏ္ဍော-ဖြင့်၊ အနတ္ထိကော (ဟုတ္ဝာ)၊ မဟာမတ္တိကာယ ဧဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သစေ နိဋ္ဌာပေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ မဟာမတ္တိကာဝ - သည်သာလျှင်၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-တည်း။

တိရိယန္တိ-ကား၊ ဝိတ္ထာရတော - အပြန့်အကျယ် အားဖြင့်၊ ဝါ-အနံအားဖြင့်၊ သတ္တာတိ - ကား၊ သတ္တ - ခု နစ်ထွာကုန်သော၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယော-တို့တည်း၊ ပန-ဆက်၊ အန္တရာတိ ဇုမဿ - ပဒ်၏၊ အန္တန္တရိမေန မာနေနာတိ-ဟူသော၊ အယံ-၌ စကားသည်၊ နိဒ္ဒေသော-အကျယ် ညွှန်ပြကြောင်း

စကားတည်း၊[ပါဠိတော်၌ "အဇ္ဈန်္တရိမေန မာနေန" ဟူသော ပဒဘာဇနီ စကားတော်သည် " တိရိယံ သတ္တန်္တရာ " ဟူသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ "အန်္တရာ" ၏ အဖွင့် ဖြစ်သည်-ဟူလို၊] ကုန္ဒသ-နံရံ၏၊ ဗဟိ-၌၊ အန်္တံ-ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ-၍၊(မတိုင်းမူ၍၊) အဇ္ဈန်္တရိမေန-သော၊ အန်္တေန-ဖြင့်၊ မိနိယ မာနေ-တိုင်းအပ်သော်၊ တိရိယံ - အနံအားဖြင့်၊ သတ္ထ-ဂို ထွာကုန်သော၊ သုဂတဝိဒတ္ထိယော-တို့သည်၊ ပမာဏံ-တည်း၊ ဧကတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

ပန - ဆက်၊ ယော - အကြင်ရဟန်းသည်၊ (ကရေယျ- ၌စပ်)၊ လေသံ-အနည်းငယ်သော အကြောင်းကို၊ ဩဒ္ဒေန္တော-ရွေးရွှထားလျက်၊(တနည်း) လေသံ ဩဒ္ဒေန္တော - အမြွက်ထောင်လျက်၊ [ဟိုဘက်မြေကကျဉ်း၍ ဒီဘက် မြေကကျယ်သောကြောင့် ဟိုဘက်ကလျှော့၍ ဒီဘက်က ပိုထားရသည် ဟု ပြောခြင်းကို " လေသံ ဩဒ္ဒေန္တော " ဟု ဆိုသည်၊ ရွေးက " အမြွက် ထောင်သည် " ဟု ခေါ်သည်၊] ယထာဝုတ္တပုဗ္ဗာဇကမေဝ - အကြင် အကြင် ဟောတော် မူအပ်သော ပမာဏရှိသော ကုဋိကိုသာလျှင်၊ ကရိဿာမိ - အံ့၊ ဧကတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဒိယတော-အလျားအားဖြင့်၊ ဝါ-အလျားဘက်က၊ကော ဒသ ဝိဒတ္ထိယော- ၁၀ ထွာတို့ကိုဂဉ်း၊ တိရိယံ-အနံအားဖြင့်၊ ဝါ-ဘက်က၊ အဋ္ဌဝိဒတ္ထိယော တို့ကိုဂဉ်း၊ (အလျား တထွာလျှော့၍ အနံ တထွာပိုထား သည်-ဟူလို)၊ ဝါ-တနည်း၊ ဒိယတော-ဖြင့်၊ ဝါ-က၊ တေရသဝိဒတ္ထိယော-တို့ကိုဂဉ်း၊ တိရိယံ, ဆဝိဒတ္ထိယော - တို့ကိုဂဉ်း၊ ကရေယျ- အံ့၊ (အလျား တထွာပိုထား၍ အနံ တထွာလျှော့ထားသည်၊) (တဿ - ထို ရဟန်း၏၊ ကရဏံ-ပြုခြင်းသည်၊)နဝန္နံ တိ-မအပ်၊ ဟိ-မှန်၊ ကေတောဘာဝေန-တဘက် အဘို့အားဖြင့်၊ အတိက္ကန္တမိ - လွန်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပမာဏံ- သည်၊ အတိက္ကန္တမေဝ-လွန်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဝိဒတ္ထိ-တထွာသည်၊ တိဋ္ဌတု-တည်ရှိပါ၏စေဦး၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-တဆံဖျားမျှပင်း၊ ဒိယတော-အားဖြင့်၊ ဟာပေတွာ-ယုတ်လျှော့စေ၍၊ တိရိယံဝါ-အနံကိုသော်ငင် ၊ တိရိယတော-အားဖြင့်၊ ဟာပေတွာ-၍၊ ဒိဃံဝါ-ကိုသော်ငင်း၊ ဝမေ့တုံ- ၄၊ နဝန္နံ တိ-မအပ်၊ ဥဘတော ဝမုနေ - အလျား အနံ ၂ ဘက်လုံးကို တိုးပွားစေခြင်း၌၊ ဝါဒေါ-မအင်ဟု ပြောဆိုဘွယ်သည်၊ ကောပန-အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဟိ-သာဓကကား၊ အာယာမတောပေါ ဒုက္ကဋန္တိအာဒိ-သော၊ ဧတံ(သုတ္တံ)-ကို၊(ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ-(ပဒဘာဇနီ၌) ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊[အာယာမတော ဝါ-အလျားအားဖြင့်သော်ငင်း၊ ဝိတ္ထာရတောဝါ-အနံအားဖြင့်သော်ငင်း၊ အန္တမသော, ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-တဆံဖျားမျှကိုလည်း၊ အတိက္ကမိတ္ထာ ကရောတိ

ဝါ ကာရာပေတိဝါ,ပယောဂေ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ။]ပန-အနွယကား၊ ယထာ ဝုတ္တပမာဏာ ဧဝ-အကြင် အကြင် ဟောတော်မူအပ်သော ပမာဏရှိသော ကုဋိသည်သာလျှင်၊ ဝန္တတိ-၏။

ပန-ဆက်၊ ယာ-အကြင်ကုဋိသည်၊ ဒိယတော-အားဖြင့်၊ သဋ္ဌိဟတ္ထာပိ-အတောင် ၆၀ ရှိသည်၎င်း၊ တိရိယံ - အားဖြင့်၊ တိဟတ္ထာဝါ - ၃ တောင်ရှိသည်သော်၎င်း၊ ဥုနကစတုဟတ္ထာဝါ-ယုတ်လျော့သော ၄ တောင်ရှိသည်သော်၎င်း၊ ဟောတိ-၏၊ [ဤကုဋိမှာ အလျားရှည်၍ အနံကျဉ်းသောကြောင့် "စကြိုရှည်ကုဋိ"ဟု မှတ်။] ယတ္ထ - အကြင်ကုဋိ၌၊ ပမာဏယုတ္တော = သော၊ မန္ဒော- သည်၊ ဇုတော စိတော စ- ဤမှ ဤမှလည်း၊ နှ ပရိဝတ္တတိ - မလှည့်လည်နိုင်၊ (မလှဲ့သာ-ဟူလို။) အယံ-ဤကုဋိသည်၊ ကုဋီတိ-ကုဋိဟူ၍၊ သင်္ခံ နှ ဂစ္ဆတိ၊ [ဤသိက္ခာပုဒ်တော်အရ ကုဋိမခေါ်နိုင်- ဟူလို။] တသ္မာ, အယံ ပိ- ဤ ကုဋိသည်လည်း၊ ဝန္တတိ- ၏၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ပစ္ဆိမကောဋိယာ- နောက်ဆုံးဖြစ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ စတုဟတ္ထ ဝိတ္ထာရာ - ၄ တောင် အပြန့်အကျယ်ရှိသော ကုဋိကို၊ ဝုတ္တာ၊ တတော - ထို ၄ တောင်အပြန့်အကျယ်ရှိသော ကုဋိမှ၊ ဟေဋ္ဌာ - အောက်ဖြစ်သော ကုဋိ သည်၊ အကုဋိ-ကုဋိမဟုတ်၊ ပန-ဆက်၊ ပမာဏိကာဝိ-ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ကုဋိသည်လည်း၊ အဒေသိတ ဝတ္ထုကာဝါ - မညွှန်ပြအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော ကုဋိသည်၎င်း၊ သာရမ္ဘာဝါ-ပိုးရွှ ခြုပုန်း ကောက်ဝဲသီးနှံ အစရှိသော ဘေးရန်ရှိသော ကုဋိသည်၎င်း၊ အပရိက္ကမနာဝါ - ၂ ကောင်ကပ်လှည်း, ၄ ကောင်ကပ်လှည်းတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်လေ့ရှာဥပစာမရှိသော ကုဋိသည်၎င်း၊ နှ ဝန္တတိ၊ ပမာဏိကာ (၉၀) - ပမာဏနှင့်ယှဉ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဒေသိတဝတ္ထုကာ (၉၀)-သော၊ အနာရမ္ဘာ (၉၀)-သော၊ သ ပရိက္ကမနာဝ-ရှိသည်သာဖြစ်သော ကုဋိသည်၊ ဝန္တတိ၊ ပမာဏတော- အောက်၊ ဥုနတရမို-အထူးသဖြင့် ယုတ်လျော့သည်လည်းဖြစ်သော၊ စတုဟတ္ထံ-၄ တောင်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ ပဒ္မဟတ္ထမို- ဖြစ်မသော၊ (ကုဋိ -ကို၊) ကရောန္တော်နှ-ပြုသောရဟန်းသည်၊ (ပြုမည်ဟု ရည်ရွယ်သောရဟန်းသည်-ဟူလို၊) ဒေသိတ ဝတ္ထုကာဝ-ညွှန်ပြအပ်သော ကျောင်းရာရှိသောကုဋိကိုသာ၊ ကာရေတမ္မာ။

ပမာဏယုတ္တော။ ။သမ္ဗ ပစ္ဆိမပမာဏယုတ္တော မန္ဒော၊ သော ဟိ ပကတိ ဝိဒတ္ထိ ယာ နဝ ဝိဒတ္ထိကော အဋ္ဌဝိဒတ္ထိကောဝါ ဟောတိ၊ တတော ခုဒ္ဒကော မန္ဒော (ရှစ်ထွာ အောက် ငယ်သော ညောင်စောင်းသည်) သိသူပဓာနံ ထဉ္ဉေတ္တာ ပါဒံ ပဿာရေတ္တာ နိပဇ္ဇိတုံ နှ ပဟောတိ၊-ဝိမတိ။

စ ပန- ထပ်၍ဆက်ဥုးအံ့၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ - ပမာဏာထက်လွန်သော ကုဋိကို၊ ကရောန္တော-ပြုသောရဟန်းသည်၊ လေပပရိယောသာနေ-လိခ်းကျုခြင်း၏အဆုံးခ်၌၊ ဂရုကံ-ဂရုကဖြစ်သော၊ အာပတ္တိ-သံယာဒိသေသ်အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ တတ္ထ- ထို လေပ ပရိယောသာနေဟူသော စကားရပ်၌၊ လေပေါစ - သုတ်လိမ်းကြောင်းပစ္စည်းကိုဆင်း၊ အလေပေါစ - သုတ်လိမ်းကြောင်းမဟုတ်သော ပစ္စည်းကိုဆင်း၊ လေပေါကာသောစ-သုတ်လိမ်းထိုက်သော အရပ်ကိုဆင်း၊ အလေပေါကာသောစ - ကိုဆင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏၊ သေယျထိဒံ - အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ လေပေါတိ (ဗ္ဗော)-၌၊ လေပ'ါ-သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းတို့ ဃည်၊ မတ္တိကာလေပေါစ- မြေညက်ဟူသော သုတ်လိမ်းကြောင်း ပစ္စည်းဆင်း၊ သုဓာလေပေါစ- အက်တေဟူသော သုတ်လိမ်းကြောင်းပစ္စည်းဆင် ၊ (ဇတိ - သို့၊) ဒ္ဓ - ၂ မျိုးတို့တည်း၊ ပန-ကား၊ ဒ္ဓေ-နှ်သော ဇုမေ လေပေ- တို့ကို၊ ထပေတ္ဝာ-၍၊ အဝသေသော-သော၊ ဘသ္မ ဂေါမယာဒိဘေဒေါ - ပြာ , နွားချေး အစရှိသော အပြားရှိသော၊ လေပေါ - သည်၊ အလေပေါ - လေပမမည်၊ [သုတ်လိမ်းကြောင်းပစ္စည်း မှန်သော်လည်း သုဓာ မတ္တိကာကဲ့သို့ မထူဘဲ ပါးပါး သုတ်ရသောကြောင့် "လေပ"ဟု မခေါ်လောက်ပါ - ဟူလို။] ကတလေပေါ - ပြုလုပ်အပ်သော လေပသည်၊ သစေဝိ ဟောတိ - အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်အံ့၊ (ဝံသတိပိ)၊ အလေပေါဝေ-လေပမမည်သည်သာ၊ ဘိတ္တိယောစ - နံရံတို့သည်၎င်း၊ ဆဒနဿ-အမိုးသည်၎င်း၊ လေပေါကာသောတိ-မည်၏၊ ပန-ကား၊ ဘိတ္တိစ္ဆဒနေ-နံရံ, အမိုးတို့ကို၊ ဌပေတ္ဝာ-၍၊ အဝသေသော-သော၊ ထမ္ဘ,ပေါဓူမဋ္ဌိဒ္ဒါဒိ-

ကတလေပေါ ။ ။ ကတလေပေါတိ ကေနစိ သိလေသေန (တစုံတခုသော အစေးဖြင့်)ကတလေပေါ၊ သေတရဇ္ဇာဒိဝဏ္ဏာ ကရုဏာထွဲ (အဖြူ အနီ အစရှိသော အဆင်းကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ) ကတတမွမတ္တိကာဒိ ကတလေပေါဝါ (မြေနီ အစရှိသည်ကိုပြုအပ်သော လေပသည်သော်၎င်း)၊ (ဝိမတိ) ...၊သာရဇ္ဇန်၌လည်း အလားတူ ဖွင့်၏၊ ဤအဖွင့်များကို ထောက်၍ " ကလလလေပေါ " ဟု ရှိသမျှ ပါဠိပျက်တည်း၊ ဤ၌ " ကတလေပ " ဟူသည် အက်တေသုတ်ပြီးနောက် အရောင်ခိုင်အောင် အစေးတမျိုးဖြင့် ပြုအပ်သော (အပေါ်ရံ ပါးပါးသုတ်ရသော) လေပတည်း၊ ယခုခေတ်တိုက်များ၌ အရောင်တင်ဆေးမျိုးတည်း၊ ထို လေပသည် သုတ်ရိုးမဟုတ်, အပို ပြုလုပ်အပ်သောကြောင့် ကတလေပမည်၏၊ အက်တေသုတ်သလို မထူစေဘဲ ပါးပါးသုတ်ရသောကြောင့် အလေပေါဝ-လေပဟု မခေါ်လေ့သော အဇ္ဈာဟာရိကဟု ဆိုသည်။ [တဘက်ဆည်ကန် စသည်တို့၌ နှံ့ညွန်ကို ထူထူသုတ်ထားသော လေပကား မတ္တိကာလေပ၌ ပါဝင်လေသည်။]

တိုင်, ထုတ်လျောက်, တံခါးပေါင်, လေသောက်ပြူတင်း, အခိုးထွက်ပေါက် အစရှိသော၊ အလေပါရဟော-သုတ်လိမ်းခြင်းကို မထိုက်သော၊ သဗ္ဗောပိ-သော၊ သြကာသော-ကို၊ အလေပေါကာသောတိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဘိက္ခူ ၊ ပေ ၊ ဝတ္ထုဒေသနာယာတိ-ကား၊ ယသ္မိံ ဌာနေ-၌၊ ကုဋိ-ကို၊ ကာရေတုကာမော - သည်၊ ဟောဟိ- ၏၊ တတ္ထ- ထိုအရပ်၌၊ ဝတ္ထုဒေသန ထ္ထာယ- ကျောင်းနေရာကို ညွှန်ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘိက္ခူ- တို့ကို၊ နေတဗ္ဗာ-ပင့်ဆောင်ထိုက်ကုန်၏၊ ပန - ဆက်၊ တေနကုဋိကာရကေနာတိ အာဒိ- အစ ရှိသော စကားရပ်ကို၊ (ဝုတ္တံ၌စပ်။) ပေနဝိမိနာ - အကြင် အစီအစဉ်ဖြင့်၊ တေဘိက္ခူ-တို့ကို၊ (ကျောင်းနေရာ ညွှန်ပြမည့်ရဟန်းတို့ကို၊)အဘိနေတဗ္ဗာ-ပင့်ဆောင်ထိုက်ကုန်၏၊ တဿ-ထို အစီအစဉ်ကို၊ ဒဿနတ္ထံ-ငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထို တေနကုဋိကာရကေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကုဋိဝတ္ထုံသောဓေတွာ တိ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့်၊ (ဒဿေတိ၌စပ်။) ဝိသမံ - မညီညွတ်သော၊ အရည်-သို့၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ (ကုဋိရာ ညွှန်ပြမည့်ရဟန်းတို့ကို၊)ဂဟေတွာ-ပင့်ခေါ်၍၊ နဂန္တုမ်္ဘံ-ရာ၊ ပန--အနန္တယကား၊ ကုဋိဝတ္ထုံ-ကျောင်းနေရာကို၊ ပဌမမေဝ-မပင့်ခေါ်မီ ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ သောဓေတွာ-ပြီး၍၊သမတလံ-ညီညွတ်သော အပြင်ရှိသည်ကို၊ ဝါ-ရှိအောင်၊ သိမမင်္ဂလသဒိသံ-သိမ်ဝိုင်းနှင့်တူသည်ကို၊ ဝါ- တူအောင်၊ ကတွာ-ပြီး၍၊ ပန္ဆာ- မှ၊ သံဃံ ဥပသင်္ကမိတွာ ယာစိတွာ, နေတဗ္ဗာ-န်၏၊ ဇာတိ-၌ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒဿေတိ-၏။

ဓေမသေ ဝစနီယောတိ-ကား၊ သံယော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဓေံ- သို့၊ ဝတ္တဗ္ဗော-သည်၊ အသေ-၏၊ ပန- ဆက်၊ ပရတော- ၌၊ ဒုတိယမ္ပိ ယာစိတဗ္ဗာတိ-တဗ္ဗာ ဟူသောစကားကို၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဗဟုဝစနံ-ဗဟုဝုစ်ကို၊ ဝုတ္တံ- ပြီ၊ ["ဓေမသေ ဝစနီယော"၌ သံယောကိုရည်ရွယ်၍ ဧကဝုစ် ဆိုခဲ့သော်လည်း ဤ၌ကား "ဘိက္ခူ " ဟူသော ဗဟုဝုစ်ကို ရည်ရွယ်၍ "ယာစိတဗ္ဗာ"ဟု ဗဟုဝုစ်ဆိုသည်။] နောစေ ၊ ပေ၊ ဥဿဟတိတိ- ကား၊ သဗ္ဗော-သော၊ သံယော-သည်၊ သစေ နဇာနာတိ-အကယ်၍ မလိုက်လိုအံ့၊ သဇ္ဈာယ မနသိကာရာဒိသု- စာအံခြင်း , တရားနှလုံးသွင်းခြင်း အစရှိသော အလုပ်တို့၌၊ တေတေဘိက္ခူ - တို့သည်၊ ဥယျုတ္တာ - အလွန် အားထုတ်နေကြကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်အံ့။ [ပျင်းခြင်းကြောင့် ကျောင်းနေရာ ကြည့်ဘို့ရန် မလိုက်ကြသည် မဟုတ် , စာအံခြင်း , တရားနှလုံးသွင်းခြင်း၊စသော အလုပ်ကိစ္စများကြောင့် မလိုက်နိုင်ကြ-ဟူလို။]

သာရမ္ဘဲ အနာရမ္ဘဲနိ- ကား၊ သ ဥပဒ္ဒဝံ- ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍ ၎င်း၊ အနုပဒ္ဒဝံ - ဘေးရန်မရှိ ဟူ၍၎င်း၊ (ဇာနိတမ္ဗံ - သိရာ၏၊) [အာရမ္ဘ သဒ္ဒါသည် ဝိကောပန - (နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးဟူသော) အနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် " သ ဥပဒ္ဒဝံ , အနုပဒ္ဒဝံ " ဟု ဖွင့်သည်၊ အာရမ္ဘတိတိ အာရမ္ဘော၊ သဟ+အာရမ္ဘနဲ့ ယံ ဝတ္တတိတိ သာရမ္ဘံ၊ (ဝတ္ထု)၊ နတ္ထိ+ အာရမ္ဘော ယတ္ထာတိ အနာရမ္ဘံ။] သ ပရိက္ကမနံ အ ပရိက္ကမနန်္ဂိ - ကား၊ သ ဥပစာရံ-ဥပစာနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟူ၍၎င်း၊ အနုပစာရံ-ဟူ၍၎င်း၊ (ဇာနိတဗ္ဗံ-၏၊) [ပရိက္ကမိယတေတိ ပရိက္ကမနံ၊(ဥပစာအရဝ်)သဟ+ပရိက္ကမနေန ယံ ဝတ္တတိတိ သ ပရိက္ကမနံ၊ (ဝတ္ထု)၊ နတ္ထိ + ပရိက္ကမနံ ယတ္ထာတိ အပရိက္ကမနံ။] ပတ္တကလ္လနိ - ကား၊ ဇမသ ဩလောကနဿ - ၌ ကုဋိရာကို ကြည့်ခြင်း၏၊ ပတ္တော-ဆိုက်ရောက်လာသော၊ ဝါ- လျောက်ပတ်သော၊ ကာလော-အခါသည်၊ (အတ္ထိ - ၏၊) ဇတိ - ထို့ကြောင့်၊ (ထိုသို့ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) (တံ - ထိုသို့ ကြည့်ခြင်းသည်၊) ပတ္တကာလံ - လ မည်၏၊ ပတ္တကာလမေဝ - သည်ပင်၊ ပတ္တကလ္လံ - လ္လ မည်၏၊ [ဤပစ္ဆာသည်း သတ္တ။] စ-ဆက်၊ ဝတ္ထုဩလောကနတ္ထာယ- ကုဋိရာကို ကြည့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇဒံ သမ္မုတိကမ်ဲ-၌ သမုတ်ကြောင်းကံသည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုဿဝနာနယေန-ကမ္မဝါစာဌလာသော နည်းဖြင့်၊ ဩလောကေတ္ဝာဝိ - ပန်ပြော၍လည်း၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ကား၊ ပရတော- နေဝံဌ်၊ [ပါဠိတော်ဝယ် နေဝံနား၌။] ဝတ္ထုဒေသနာကမ်ဲ - ကုဋိရာကို ညွှန်ပြကြောင်းကံကို၊ ယထာဝုတ္တာယ ဝေ-ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်တိုင်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဥတ္တိယာစ-ဖြင့်၎င်း၊ အနုဿဝနာယစ- ကမ္မဝါစာဖြင့်၎င်း၊ ကာတဗ္ဗံ- ရာ၏၊ ဩလောကေတ္ဝာ-ပန်ပြော၍၊ ကာတုံ နု ဝဋ္ဋတိ။

ကိပိလ္လိကာနန်္ဂိ- ကား၊ ရတ္တကာဠပိဂ်လာဒိဘေဒါနံ - အနီ, အမည်း, အကြောင် အစရှိသော အပြားရှိကုန်သော၊ ယာသံ ကာသဋ္ဌိ - အမှတ်မရှိ အလုံးစုံကုန်သော၊ ကိပိလ္လိကာနံ-ပိုးငယ်တို့၏၊ (အာသယော ဌစပ်၊) ကိပိလ္လ

ဩလောကေတ္ဝာဝိ ။ ။ ဩလောကေတ္ဝာဝိတိ အပလောကနကမ္မ ဝသေနဝိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊-သာရတ္ထ၊ ကမ္မဝါစာကိုမရွတ်ဘဲ ကမ္မဝါစာဌ်လာသော နည်းအတိုင်း စကားပြင်ဖြင့်ဆို၍ အပလောကနကံဖြင့်လည်း သမုတ်ကောင်းပါ၏-ဟူလို၊ ဩလောကေတ္ဝာဝိဌ် ဝိဖြင့် ကမ္မဝါစာရွတ်ခြင်းကို ပေါင်း၊ ဩလောကေတ္ဝာဌ် ဩသည် အပကို ပြုသော ဩတည်းဟု ဝိမတိဆို၏၊ ထို့ကြောင့် အပလောကေတ္ဝာကဲ့သို့ အနက်ပေးရသည်။ [အပသဒ္ဒဿဝိ ဩအာဒေသော ကတောတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။] .

ကာနန္တိဝိ-ဟူ၍လည်း၊ ပါဠော-ပါဠိရှိသေး၏၊ အာသယောတိ-ကား၊ နိဗ္ဗဝသနဋ္ဌာနံ – အမြဲနေရာအရပ်တည်း၊ ကိဝိလ္လိကာနံ – ပိုးငယ်တို့၏၊ (နိဗ္ဗဝသနဋ္ဌာနံယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ အာသယော-အာသယဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော) ယထာ–သကဲ့သို့၊ ဝေံ-တူ၊ ဥပစိကာဒီနံဝိ-ခြ အစရှိသော သတ္တွာတို့၏လည်း၊ [အာဒိဖြင့် ပါဠိတော်၌လာသော ကြွက် မြွေ စသည်ကိုယူ၊] နိဗ္ဗဝသနဋ္ဌာနံယေဝ အာသယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန-ဆက်၊ ယတ္ထ- အကြင်အရပ်၌၊ တေ-ထိ ပိုးရှိ ခြပုန်းအစရှိသော သတ္တွာတို့သည်၊ ဂေါစရတ္ထာယ-စားကျက်အကျိုးငှါ၊ အာဂတ္တွာ- လာပြီး၍၊ ဂန္ဆန္တိ-ပြန်သွားကြကုန်၏၊ သမ္ဗေသမ္ပိ-အလုံးစုံသော သတ္တွာတို့၏လည်း၊ တာဒိသော - သော၊ သဗ္ဗရတ္တပ္ပဒေသော - လှည့်လည်ရာအရပ်ကို၊ အဝါရိတော-မတားအပ်၊ [ကုဋိရာကိုညွှန်ပြရာ၌ သာရမ္ဘအဖြစ်ဖြင့် မတားမြစ်အပ် - ဟူလို၊] တသ္မာ, တတ္ထ - ထို စားကျက်အကျိုးငှါ လာရာအရပ်၌၊ အပနေတွာ - ပိုးကောင်ကလေးတို့ကို ဖယ်ရှားရှင်း၊ သောဓေတွာ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တာဝ - ဟတ္ထိဌာနစသည်မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဆ - နံသော၊ ဇုမာနိ ဌာနာနိ - ဤအရပ်တို့ကို၊ သတ္တာနုဒ္ဒယာယ - သတ္တွာတို့ကို သနားစောင့်ရှောက်တတ်သော ကရုဏာအကျိုးငှါ၊ ပဋိက္ခိတ္တာနိ - ပယ်မြစ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ [ကိဝိလ္လိက , ဥပစိက , ဥန္ဒုရ , အဟိ, ဝိစ္ဆိက, သတပဒိတို့ကို သနားသောကြောင့် တားမြစ်သည်-ဟူလို။]

ဟတ္ထိနံဝါတိ-ကား၊ ဟတ္ထိနံ ပန - ဆင်တို့၏ကား၊ နိဗ္ဗဝဝသနဋ္ဌာနမ်ပိ - သည်၎င်း၊ နိဗ္ဗဓေါစရဋ္ဌာနမ်ပိ - သည်၎င်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ [ကုဋိရာ မညွှန်ပြသင့်-ဟူလို၊]သိဟာဒိနံ- တို့၏၊ အာသယောစ-နေရာအရပ်သည်၎င်း၊ ဓေါစရာယ-စားကျက်အလို့ငှါ၊ ပက္ကမန္ဆာနံ-ဖဿားကုန်သော ခြေသွေ့အစရှိသော သတ္တွာတို့၏၊ နိဗ္ဗန္ဓဂမနမဂ္ဂေါစ - အမြဲသွားကြောင်း လမ်းသည်၎င်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ဇေတသံ-ဤခြသွေ့ အစရှိသော သတ္တွာတို့၏၊ စာရိဘူမိ - လှည့်လည်ခြင်းရှိရာအရပ်ကို၊ နဂဟိတာ-(ပယ်အပ်သော အရပ်အဖြစ်ဖြင့်) မယူအပ်။

စာရိဘူမိ။ ။စရဏံ စာရော၊ စာရော ယတ္ထာတိ စာရီ၊ စာရီစ+သာ+ဘူမိစာတိ စာရိဘူမိ၊ ခြသွေ့စသော သတ္တွာတို့၏ လှည့်လည်ရာ အရပ်ကို "ကျောင်းရာ အဖြစ်ဖြင့် မယူဘို့ရန်" မတားမြစ်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း....သူတို့၏လှည့်လည်ရာအရပ်က ကျယ်ဝန်းသောကြောင့်တည်း၊ မှန်၏—ခြသွေ့တို့သည် အလွန်ဝေးသောအရပ်သို့လည်း သားကောင်ကို ဖမ်းဘို့ရန် သွားတတ်ကြသည်။ [စာရိဘူမိတိ ဂေါစရဘူမိ၊ နဂဟိတာတိ နဝါရိတာတိ အဓိပ္ပါယော၊—သာရတ္ထ၊.... ဝိမတိဋီကား "နဂဟိတာတိ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗ ဘာဝေန နဂဟိတာ" ဟု ဖွင့်၏။]

ယေသံကေသဉ္စိတိ-ကား၊ အညေသမွိ-ဟတ္ထိသီဟစသည်မှ အခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါဠာနံ-ရဲရင့်ကုန်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ-တောကျွဲစသော တိရစ္ဆာန်တို့၏၊ (အာသယော ဟောတိ - ၌စပ်။] သတ္တာ-န်သော၊ ဇုမာနိ ဌာနာနိ - တို့ကို၊ (ဟတ္ထိအာသယ စသော အရပ်တို့ကို၊) သပ္ပဋိဘယာနိ-ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သည်၊(ဟုတ္တာ)ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အာရောဂျတ္ထာယ-ဘေးရောဂါ မရှိခြင်းအကျိုးငှါ၊ [အာရောဂျတ္ထာယာတိ နိရုပဒ္ဒဝတ္ထာယ။] ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊ သေသာနိ-ကြွင်းကုန်သော ပုဗ္ဗဏ္ဏာနိသိတစသော အရပ်တို့ကို၊ နာနာဉပဒ္ဒဝေဟိ-အမျိုးမျိုးသော ဘေးရန်တို့ဖြင့်၊ သဉပဒ္ဒဝါနိ-ဘေးဉပါဒ်ရှိကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ ပဋိက္ခိတ္တာနိ၊) [ကောက်ပဲ သီးနှံရှိသော အရပ်၌ ကျောင်းဆောက်လျှင် ကောက်ပဲသီးနှံရှင် များက ကြိုက်မည် မဟုတ်သောကြောင့် " နာနာဉပဒ္ဒဝ ဖြစ်၏ "ဟု ဆိုသည်၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဋ္ဌာယာတနိသိတစသည်၏ နာနာဉပဒ္ဒဝဖြစ်ပုံကိုလည်း သိပါ။]

တတ္ထ - ထို ကြွင်းသော ပုဗ္ဗဏ္ဏာနိသိတ အစရှိသော ကုဋိရာတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာနိသိတန္တိ- ကား၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ- (ပဲ၏ ဥုံးစွာ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အစာဟူသော) ကောက်စပါးကို၊ နိသိတံ-မှီသည်မူလည်း၊(ဟောတိ-ဖြစ်အံ့၊)[ပါဠိတော်မှ ဝါကို ယူ၍ ပေး၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏအရ ဆက်ပြလို၍၊ " သတ္တာနံ ဓညာနံ " စသည်ကို ဆိုသည်၊] သတ္တာနံ - န်သော၊ ဓညာနံ - တို့၏၊ ဝိရူဟနကခေတ္တာသာမန္တာ-ပေါက်ရာလယ်၏ အနီး၌၊ ဌိတံ (ဝါ)-တည်သည်မူလည်း၊ (ဟောတိ-အံ့)၊ အပရဏ္ဏာနိသိတာဒီသုပိ - အပရဏ္ဏာနိသိတ အစရှိသော အရပ်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော-တည်း၊ ပန-အထူးကား၊ ထွေ-၌ အပရဏ္ဏာနိသိတ အစရှိသော အရပ်တို့တွင်၊ အဋ္ဌာယာတန္တိ - ကား၊ ကာရဏာယရံ - သူပုန်ဒါးမြကို ညှဉ်းဆဲခြင်းငှါ အိမ်ဝင်း၊ [အဘိ (လွန်လွန်းကဲကဲ) + ဟန္တိ ထွောတိ အဋ္ဌာယာတံ၊] ဝေရိယရံ-ရန်သူအိမ်တည်း၊ [ဝေရိယရကိုပင် ထင်ရှားစေလို၍ " စောရာနံ " စသည်မိန့်။] " စောရာနံ-သူပုန်ဒါးမြတို့ကို၊ မာရဏတ္ထာယ-ညှဉ်းဆဲခြင်း အကျိုးငှါ၊ ကတံ-ပြုထားအပ်သော အိမ်ဝင်း၊ ဇုတိ-သို့၊ ကုရုန္ဒိအာဒီသု- အစရှိသည်တို့၌၊ (ဝုတ္တံ-ပြီ၊) ဓမ္မဂဏ္ဌိကာ-ဓမ္မသတ်ကျမ်းအတိုင်း

ပုဗ္ဗဏ္ဏာ နိသိတံ ။ ။ ပုဗ္ဗေ-ပဲ၏ ရှေး၌+ပဝတ္တံ+အန္နံ ပုဗ္ဗဏ္ဏံ (ပါဠိ၌ ပုဗ္ဗသည် သတ္တတဲ့ " ပြုဗ္ဗ " ဟု ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် နကိဏာပြန်)၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာအရ စပါး ၇ မျိုးရသော်လည်း ဌာနိစပါးဖြင့် ဌာနလယ်ကို ယူပါဟု သိစေလို၍ " သတ္တာနံ ဓညာနံ ဝိရူဟနကခေတ္တာသာမန္တာ " ဟု ဖွင့်သည်၊ [ပုဗ္ဗဏ္ဏာနိသိတန္တိ ထွေ ပုဗ္ဗဏ္ဏဝိရူဟနဋ္ဌာနံ ပုဗ္ဗဏ္ဏာသဒ္ဒေန ဂဟိတံ၊ တေနာဟ သတ္တာနံ ဓညာနံ၊ပေ၊ ဌိတန္တိ-ဋီကာ။]

သူပုန် ဒါးမြတို့၏ လက်ခြေ စသည် ဖြတ်ရာအရပ်ကို၊ အာဃာတနန္တိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ သုသာနန္တိ-ကား၊ မဟာသုသာန်-သုသာန်ကြီးတည်း၊ [အသုဘအမျှား ချရာ သင်္ချိုင်းတည်း၊ တခါတလေသာ ချရာသင်္ချိုင်း မဟုတ်-ဟူလို။] အနိဗ္ဗိဒ္ဓ-ထုတ်ချင်း မထွင်းမူ၍၊ ဂမနိယော- သွားထိုက်သော၊ ဂတပစ္စာဂတမဂ္ဂါ-သွားအပ်သည်ဖြစ်၍ ပြန်လှည့်အပ်သော လမ်းအတိုကို၊ သံသရဏန္တိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ထုတဲချင်းမပေါက်သောကြောင့် သွားလမ်းအတိုင်း ပြန်ထွက်ရသော လမ်းအတိုကို "သံသရဏ" ဟု ခေါ်သည်။] သေသ်- သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ-သည်သာ။

နသက္ကာ ဟောတိ ယထာယုတ္တေန သကဋ္ဌေနာတိ- ကား၊ ဒ္ဋိဟိ-န်သော၊ ဗလိဗဒ္ဒေဟိ-နွားလားတို့ဖြင့်၊ ယုတ္တေန-ကပ်ယှဉ်အပ်သော၊ သကဋ္ဌေန-ဖြင့်၊ ကေံ-တဘက်သော၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးကို၊ နိဗ္ဗောဒက ပတနဋ္ဌာနေ-တံစက်မြိတ်ရေ၏ ကျရာအရပ်၌ဌင်း၊ ကေံ-သော၊ (စက္ကံ-ကို)၊ ဗဟိ-တံစက်မြိတ်ရေ၏ ကျရာအရပ်၏ ပြင်ဘက်၌ဌင်း၊ အာဝိဉ္ဆိတုံ-လှည့်လည်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ စတူဟိ ယုတ္တေနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [စတူဟိ-န်သော၊ ဗလိဗဒ္ဒေဟိ ယုတ္တေန။] သမန္တာ နိဿေသကိယာ အနုပရိဂန္တုန္တိ - ကား၊ နိဿေသကိယံ - လှေခါးဉ်၊ ဌတွာ- ရပ်၍၊ ဂေဟံ-ကို၊ ဆာဒေန္တေဟိ-မိုးသူတို့သည်၊ သမန္တာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ နိဿေသကိယာ - ဖြင့်၊ အာဝိဉ္ဆိတုံ- ငှါ၊ နသက္ကာ ဟောတိ၊ ဇုတိ - ဤသို့လျှင်၊ ဧဝ

ဓမ္မဂတ္တိကာ ။ ။ "အာဃာတန" ၏ သဒ္ဒါနက်အတိုင်း ဆိုလျှင် "သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲရာ အရပ်အားလုံးကို ရနိုင်သော်လည်း ဤနေရာ၌ ကေဒေသျှပစာရ—အထင်ရှိခြင်းအားဖြင့် ဓမ္မဂတ္တိကာ အရပ်ကို ယူပါ-ဟု သိစေလို၍ "အာဃာတနန္တိ ဝုစ္စတိ" ဟု မိန့်သည်၊ ဓမ္မဂတ္တိကာ၌ ဓမ္မဟူသည် "ဒဏ္ဍာနိတိ" ဟု ခေါ်အပ်သော ရှေးဓမ္မသတ်ကျမ်းတည်း၊ ထို ကျမ်းနှင့်အညီ သူပုန်ဒါးမြတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်ရာ စင်းတီးတုံးကလေးသည် ဓမ္မဂတ္တိကာမည်၏၊ ထို စင်းတီးတုံးကလေးဖြင့် မှတ်သားအပ်သော အရပ်သည်လည်း ဥပလက္ခဏာ နည်းအားဖြင့် ဓမ္မဂတ္တိကာ = အာဃာတန မည်၏။ [(ဝိမတိ မိုသည်၊) ဓမ္မေန—တရားနှင့် အညီ+ဆိန္နိကာ— လက်ခြေစသည်ကို ဖြတ်ရာဖြစ်သော+ဂတ္တိကာ-အဖုအဆစ်ရှိသော သစ်သားတုံးငယ်ကလေးတည်း၊ဓမ္မဂတ္တိကာ-လေး၊ ဂန္ဓိကာ-ဘင်္ဂတိကာ"ဟု ပါဠိအမျိုးမျိုး ရှိ၏။]

အာဝိဉ္ဆိတုံ နသက္ကာ။ ။ဆိန္နတဋ္ဌာဒိ သမ္ဘဝတော နသက္ကာဟောတိ အာဝိဉ္ဆိတုံ-ကျောင်း၏အနီး၌ ကမ်းပါးပြတ်စသည် ရှိနေသောကြောင့် လှည်း မလှည့်သာ—ဟူလို၊ နိဗ္ဗောဒကကို "နိ+ဝေါဒက" ဟု ခွဲ၊ နိဿေသတော ဝေါဒက် ဣတ္ထာတိ နိဗ္ဗောဒက်၊ အကြောင်းအကျန်မရှိအောင် မိုးသီးရေ၏ကင်းရာ တံစက်မြိတ်အရပ်။

ရူပေ – သေ၊ သာရမ္ဘေစ - ဝိုးရွဲချပုန်း ကောက်ပဲသီးနှုန်စသော ဘေးရန် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ အပရိက္ကမနေစ– ၂ ကောင်ကပ်လှည်း, ၄ ကောင် ကပ်လှည်းတို့ဖြင့် လှည့်ပတ်လောက်ရာ ဥပစာ မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဌာနေ – ဌ၊ နှ ကာရေတမ္မာ – မပြုစေထိုက်၊ ပန– ဆက်၊ အနာရမ္ဘေ–မရှိ သည်လည်းဖြစ်ကော၊ သပရိက္ကမနေ-ဖြစ်သော၊ (ဌာနေ-ဌ)၊ ကာရေတမ္မာ-၏၊ တံ – ထို အနာရမ္ဘ သပရိက္ကမန အရပ်သည့်၊ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန– ဟောတော်မူအပ်သော သာရမ္ဘအပရိက္ကမန၏ ဆန့်ကျင်ဘက်နည်းအားဖြင့်၊ ပါဋိယံ-ဌ၊ အာဂတမေဝ-လာသည်သာ၊ ["ပါဋိတော်၌ သာရမ္ဘံနာမ ကိဝိ လ္လိကာနံ ဝါအာသယောဟောတိ"စသည်ဖြင့်ရှိ၍"အနာရမ္ဘံနာမ နကိဝိလ္လိ ကာနံဝါအာသယောဟောတိ " စသည်ဖြင့် သာရမ္ဘ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်လာ သည်၊ အပရိက္ကမန၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သပရိက္ကမနဌလည်း နည်းတူ။]

ပုန – တဘန်၊ သညာစိကာနာမာတိ ဧဝမာဒိ– အစရှိသော စကားကို၊ သာရမ္ဘေ ၊ပေ၊ ကာရေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တာသံယာစိကာဒိနံ-(ပါဋိ တော်၌) ဟောတော်မူအပ်သော သံယာစိက အစရှိသောပုဒ်တို့၏၊ အတ္ထ ပကာသနတ္ထံ ဝုတ္တံ၊[ပါဋိတော်ပဒဘာဇနီ၌ သညာစိကာ အဖွင့် ၂ ထပ်ပါ၍နေ သောကြောင့်"ပုန၊ပေ၊ဝုတ္တံ"ဟုမိန့်သည်။]ပယောဇေ ဒုက္ကဋန္တိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ အဒေသိတဝတ္ထုကံဝါ- မူလည်းဖြစ်သော၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံဝါ-သော၊ ကုဋိ-ကို၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊ ဇာတိ-ကြ၍၊အရညတော-မှ၊ ရက္ခာဟရဏာဇ္ဈာယ-သစ်သားတို့ကို ဆောင်ယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါသိ-ဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ဖရသုံဝါ-သော်၎င်း၊ နိသေတိ-သွေးအံ့၊ဒုက္ကဋ်၊ပေ၊ တဇ္ဇ-ထိုင်တာ၌၊ အလ္လတိဏာနိ-စိုသော မြက်တို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဒုက္ကဋ်ရေန သဒ္ဓိ ပါစိတ္တိယံ၊ သုက္ခာနိ-ခြောက်သော မြက်တို့ကို၊ ဆိန္ဒတိ၊ ဒုက္ကဋ်၊ ရုက္ခေသုပိ ဧသေဝနယော၊ [သစ်ပင်အခြောက် ဖြစ်လျင် ဒုက္ကဋ်, အစိုဖြစ်လျင် ပါစိတ်နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်-ဟူလို။]ဘူမိ ,သောဧ တိ–အံ့၊ ခဏတိ–အံ့၊ ပံသုံ, ဥဒ္ဓရတိ–ထုတ်ဆယ်အံ့၊ စိနာတိ–စိအံ့၊ ဧဝံ-သို့၊ ယာဝ– လောက်၊ ပါစိနံ- ကုဋိအနိး၌ စိထိုက်သောအရပ်ကို၊ ဗန္ဓတိ–ဖွဲ့စိ၏၊ တာဝ-ထိုပါစိနအရပ်ကို ဖွဲ့စိသည့်တိုင်အောင်၊ပုဗ္ဗပယောဇဝါနာမ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပုဗ္ဗပယောဇဝ – ကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ - အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ (ဘူမိ သောဓနံ, ခဏနစသော ကိစ္စတို့၌၊) ပါစိတ်တိယဌာနေ- ဌ၊ ဒုက္ကဋ်ရေန သဒ္ဓိံ ပါစိတ်တိယံ ၊ ပေ ၊ တတော- ထို ပါစိနကိုစခြင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ သဟပယောဇဝါ နာမ၊[ပါစိနံတိ-ကုဋိဝတ္ထုသာမန္တာ စိနိတဗ္ဗအဓိဋ္ဌာနံ (ချိုင့်ကျသောအရပ်၌ ကျောက်တုတ်စိသကဲ့သို့) ကုဋိရာ၏အနိး၌ စိထိုက်သော အံ့ခြေခံမြေ။]

တတ္ထ – ထို ကုဋိတို့တွင်၊ ထမ္ဗေ့ဟိ – တို့ဖြင့်၊ ကာတမ္ဗ်ာယ = ပြုထိုက်သော ကုဋိအတွက်၊ ထမ္ဗံ့ – ကို၊ ဥဿာပေတိ – စိုက်ထူအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဇာဋကာဟိ – အုဋ္ဌတို့ဖြင့်၊ စိနိတမ္ဗာယ – စိထိုက်သောကုဋိအတွက်၊ ဇာဋကံ- ကို၊ အာစိနာတိ – စိအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဧဝံ-သို့၊ ယံယံ ဥပကရဏံ – အကြင် အကြင် အဆောက်အဥုံးကို၊ ယောဇေတိ- ယှဉ်စေ၏၊ ဝါ – သုံးစွဲ၏၊ သဗ္ဗတ္ထ – အလုံးစုံသော အဆောံအဥုံးတို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ တန္တိနာမသ- သစ်သားစသည်ကို ရွေးသောရဟန်း၏၊ ဟတ္ထဝါရေ ဟတ္ထဝါရေ (ဒုက္ကဋံ)၊ တဒတ္ထာယ – ထို ရွေးခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂစ္ဆန္တသ – ၏၊ ပဒေ ပဒေ ဒုက္ကဋံ၊ ပန – ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ကတံ-သော၊ ဒါရုကုဋ္ဌိကံဝါ-သစ်သားနံရံရှိသော ကုဋိကိုသော်၎င်း၊ ဇာဋကကုဋ္ဌိကံဝါ – သော်၎င်း၊ သိလာကုဋ္ဌိကံဝါ– ကျောက်နံရံရှိသော ကုဋိကိုသော်၎င်း၊ အနုမသော, ပဏ္ဏသာလမ္ပိ – သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းကိုလည်း၊ သဘိတ္တိဆဒနံ- နံရံအမိုးနှင့်တကွ(နံရံရော အမိုးပါ)၊ လိမ္ပိသာမိ-အက်တေ(မြေညက်)ကို သုတ်လိမ်းအံ့၊ ဇာတိ –၍၊ သုဓာယဝါ-ဖြင့်သော်၎င်း၊ မတ္တိကာယဝါ-ဖြင့်သော်၎င်း၊ လိမ္မန္တသ ပယောဂေ ပယောဂေ, ယာဝ- လောက်၊ ထုလ္လစ္စယံ နဟောတိ၊ တာဝ – လောက်၊ ဒုက္ကဋံ၊ [ဆိုအပ်လတ္တံ့သော “ ပဌမပိဏ္ဍာဒါနေ ထုလ္လစ္စယံ”အရ သင့်အပ်သော ထုလ္လစ္စည်းသို့ မရောက်မီ ဒုက္ကဋ်-ဟူလို၊] ပန – ဆက်၊ တေံဒုက္ကဋံ – သည်၊ မဟာလေပေနေဝ – ကြီးသော သုတ်လိမ်းမှုကြောင့်သာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ-သင့်၏၊ [“ မဟာလေပေယေဝ ” ဟု ရှိလျှင်သာ၍ကောင်း၏၊အက်တေသရွတ် မြေညက်သရွတ်ကိုင်ခြင်းကို“မဟာလေပ” ဟု ခေါ်၍ ဆေးသုတ်ခြင်းကို “ ခုဒ္ဒကလေပ ” ဟု ခဲ့။] သေတရတ္တာဝဏ္ဏကရဏောဝါ-ဖြူသောအဆင်း, နီသောအဆင်းရှိအောင် ပြုခြင်းကြောင့် သော်၎င်း၊ စိတ္တကမ္မဝါ-ပန်းချီဆေး ရေးမှုကြောင့် သော်၎င်း၊အနာပတ္တိ။

ကေံ ပိဏ္ဍံ အနာဂတေတိ-ကား၊ သဗ္ဗပစ္ဆိမကော- အလုံးစုံသော လေပပိဏ္ဍာတို့၏ နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော၊ ကော – သော၊ ယော လေပပိဏ္ဍော – အကြင် သုတ်လိမ်းကြောင်းဖြစ်သော အက်တေစိုင် မြေညက်စိုင်သည်၊(အတ္ထိ) ကေံ – သော၊ တံ ပိဏ္ဍံ - ထို အက်တေစိုင် မြေညက်စိုင်သို့၊ ကုဋိကမ္မေ- ကုဋိပြုလုပ်မှုသည်၊ အသမ္ပတ္တေ-မရောက်သေးမီ၊ [သံလက်စသည်ဖြင့် ယူအပ်သော အက်တေအစု , သို့မဟုတ် မြေညက်အစုကိုပင် “ လေပပိဏ္ဍ ” ဟု ဆိုသည်။] ဇာဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိ˚) ဇာဒါနိ–၌၊ ဒ္ဝိဟိ-နှစ်သော၊ ပိဏ္ဍေဟိ- အက်တေစိုင် (မြေညက်စိုင်)တို့ဖြင့်၊ နိဋ္ဌာနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဇာတိ-၍သို့ ဆိုထိုက်ရာအခါ၌၊ တေသု-ထို ၂ စိုင်တို့တွင်၊ ပဌမပိဏ္ဍာဒါနေ– ပဌမမြေစိုင်ကို

ပေးခြင်းကြောင့်၊ ထုလွန်စွယ်-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ ဝတ္ထု ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပိဏ္ဍော အာဂဇေတာ်-ကား၊ ဧကံ- သော၊ ယံ ပိဏ္ဍံ-အကြင် အကျိတ်တစိုင်သို့၊ ဝါ-မြေညက်စိုင်သို့၊ ကုဋိကမ္မေ-သည်၊ အနာဂတေ·မီ၊ ထုလွန်စွယ် ဟောတိ၊ တသ္မိံ အဝသာနပိဏ္ဍော- ထို နောက်ဆုံးအကျိတ်တစိုင်သည်၊ ဝါ- မြေညက်စိုင်သည်၊ အာဂတေ-သော်၊ ဒိန္နေ-ပေးအပ်ပြီးသော်၊ ထပိတေ-ထား**အပ်**ပြီးသော်၊ [အာဂဇေတကိုပင် " ဒိန္နေ ထပိတေ " ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] လေပသုသုတ်လိမ်းကြောင်း အကျိတစိုင်၏၊ ဝါ - မြေညက်စိုင်၏၊ ဃဋိတဏ္ဍာ - စပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပေ၊ စ - ဆက်၊ ဧဝံ- သို့၊ လိမ္ပနာသ - ၏၊ အနောလေပေ-အတွင်း၌သုတ်လိမ်းခြင်းသည်၊(ဃဋိတေ၌စပ်၊)အနောလေပန-အတွင်းဝယ် သုတ်လိမ်းဘွယ်ဟူသမျှနှင့်၊ သဒ္ဓိံ , ဘဏ္ဍိုဇ္ဇ- ကိုသော်၎င်း၊ ဆဒနဇ္ဇ-ကိုသော်၎င်း၊ ကောဇဝဒ္ဓံ–တစပ်ထည်းစပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, ဃဋိတေဝါ-ဆက်စပ်မိသော်၎င်း၊ [အတွင်းလိမ်းကျံမှုပြုလျှင် အတွင်း၌ လိမ်းကျံသင့်သမျှ အား**လုံး** နံရံ-အမိုးတို့ပါစပ်အောင် လိမ်းကျံမိလျှင် သံယာဒိသေသ်-ဟူလို။] ဗဟိလေပေ- သည်၊ ဗဟိလေပေန- အပြင်ဝယ် သုတ်လိမ်းဘွယ်ဟူသမျှနှင့်၊ သဒ္ဓိံ (ဘိတ္တိဇ္ဇ ဆဒနဇ္ဇ ကောဇဝဒ္ဓံ ကတ္တာ) ဃဋိတေဝါ- သော်၎င်း၊ သံယာဒိသေသော။ [အပြင်လိမ်းကျံမှုပြုလျှင်လည်း အပြင်၌ သုတ်ဘွယ်အား**လုံး**နှင့် တကွ နံရံ-အမိုးတို့စပ်အောင် လိမ်းကျံမိလျှင် သံယာဒိသေသ်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ဒွါရဗဟိဒ္ဓံဝါ-တံခါးပေါင်ကို သော်၎င်း၊ ဝါတပါနံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊အထပေတ္တာဝ-မတပ်သေးမူ၍သာလျှင်၊ မတ္တိကာယ-ဖြင့်၊ သစေ လိမ္မတိ၊ (ဧဝံသတိ) တသ္မိံ–ထို ဒွါရဗဒ္ဓကို၊ ဝါ–ထို ဝါတပါနကို၊ (ထပိတေ၌စပ်၊) တသ-ထို ဒွါရဗဒ္ဓ၏၊ ဝါ-ထို ဝါတပါန၏၊ သြကာသံ-**အ**ရပ်ကို၊ ပုန, ဝမေတ္တာဝါ-တိုးချဲ့၍သော်၎င်း၊ အဝမေတ္တာဝါ-သော်၎င်း၊ ထပိတေစ-တပ်ထား**အပ်**ပြန်သော်လည်း၊ လေပေါ – လိမ်းကျံကြောင်း အကျိတသည်၊ ဝါ-မြေညက်သည်၊ နဃဋယတိ-မဆက်စပ်အံ့၊ တာဝ ရက္ခတိ-**အာ**ပတ်မှ စောင့်သေး၏၊ [တံခါးပေါင်ကျည်းခွေ , သို့မဟုတ် လေသောက်ပြူတင်းကို ပဌမမတပ်သေးဘဲ အကျိတမြေညက်ဖြင့် ရှေးဦးစွာလိမ်းကျံ၍ နောက်မှ တံခါးပေါင် လေသောက်ပြူတင်းကို တပ်သောအခါ အကျိတမြေညက်ချင်း မစပ်သေးလျှင် "တာဝရက္ခတိ"ဟု ဆိုသည်။] ပန – ဆက်၊ ပုန, လိမ္ပနာသ- ၏၊ (လေပေ-သည်၊) ဃဋိတမတ္တေ-စပ်ကာမျှဖြစ်လသော်၊ သံယာဒိသေသော- [မစပ်သေးသောနေရာ၌ နေဝံထပ် လိမ်းကျံသူကို "ပုနလိမ္ပန" ဟု ဆိုသည်၊ ထပ်၍ လိမ်းကျံသောအခါ ပဌမ လိမ်းကျံပြီးနှင့် စပ်မိလျှင်•အာပတ်သင့်၏၊

ဟူလို။] ထဝိယမာနံ-တပ်ထားအပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ တံ-ထို ဒွါရဗဟွဒ (ဝါတပါန)သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဒိန္နလေပေန- ပေးအပ်ပြီးလေပနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, နိရန္တရ မေဝ – အကြားမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ဝာ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပဌမ မေဝ-ရှေးဥုံးမဆွ အစကပင်၊ သံယာဒိသေသော။ [ဒွါရဗဟွ သို့မဟုတ် ဝါတ ပါနကို ပဌမမတပ်သေးဘဲ မြေညက်ကိုသာလိမ်းကျံထားရာ၌ ဒွါရဗဟွ ဝါတ ပါနတို့ကိုတပ်သောအခါ အားလုံးဆက်စပ်ပြီးဖြစ်သွားလျှင် ဒွါရဗဟွ-ဝါတ ပါနတို့ကို မတပ်မီကပင် အာပတ်သင့်၏÷ဟူလို။]

ဥပစိကာမောစနတ္ထံ - ခြင်္တကို လွတ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ (ခြမတက်နိုင် အောင်)၊ အင်္ဂဇ်လမတ္ထောန - လက်ရှစ်သစ်မျှဖြင့်၊ အပတ္တာစ္ဆဒနံ - မရောက် အပ်သော အမိုးရှိသည်ကို၊ (အမိုးမထိအောင်)၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ဘတ္တိ - နံရံကို၊ လိမ္ပတိ-သုတ်လိမ်းအံ့၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊[ခြမတက်အောင် လက်ရှစ်သစ် လောက် အမိုးကို မထိစေဘဲ ချန်ထား၍ လေပချင်းမစပ်သေးသောကြောင့် " အနာပတ္တိ " ဟု ဆိုသည်၊ အာပတ် မသင့်အောင် လက်တသစ်လောက် ချန်ထားလျှင်လည်း"အနာပတ္တိ"ဟုပင် ဆိုကြသတတ်၊] ဥပစိကာမောစနတ္ထ မေဝ-ငှါပင်၊ ဟင်္ဒာ-အောက်ဘက်၌၊ ဝါ-က၊ ပါသာဏကုန်း-ကျောက် နံရံကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ တံ - ထို ကျောက်နံရံကို၊ အလိမ္ပိတ္ဝာ - မသုတ်လိမ်းမူ၍၊ ဥပရိ- ၌၊ လိမ္ပတိ- အံ့၊ လောပေါ- သုတ်လိမ်းကြောင်း အကဲတေ မြေညက် သည်၊ နယဋ္ဌယတိနာမ-ဆက်စပ်သည် မမည်၊(တသ္မာ - ကြောင့်၊ ထည့်)၊ အနာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ဇဋ္ဌကကုဋိကာယ – အုံ့ဖြင့် ပြုအပ်သော ကုဋိ၌၊[အမိုးရော နံရံပါ အုံ့ဖြင့်ပြုအပ်သော ကုဋိ၌။] ဇဋ္ဌကာဟိယေဝ- တို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါတပါနေစ-တို့ကိုဂင်း၊ ဓူမနေတ္ထာနိစ-အခိုးထုတ်ကြောင်း ပြွန်တို့ကိုဂင်း၊ကရောတိ-အံ့၊လေပယဋ္ဌနေနေဝ-လေပ၏ဆက်စပ်ခြင်းကြောင့် သာလျှင်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပဏ္ဏာသာလံ-သစ်ရွက်ကျောင်းကို၊ လိမ္ပတိ- အံ့၊ လေပယဋ္ဌနေနေဝ အာပတ္တိ၊ တတ္ထ- ထို သစ်ရွက်ကျောင်း၌၊ အာလော ကတ္ထာယ - အရောင်အလင်း အကျိုးငှါ၊ အင်္ဂဇ်လမတ္တံ ဌပေတ္ဝာ လိမ္ပတိ၊ လေပေါ-သည်၊ နယဋ္ဌယတိ နာမ-မည်၏၊ အနာပတ္တိယေဝ၊ ဝါတပါနံ- ကို၊ လဒ္ဓါ- ၍၊ ဝါ-မှ၊ ထွေ-ဤကျောင်း၌၊ ထပေဿာမိ- တပ်အံ့၊ ဇဟတိ-၍၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတ်) ဝါတပါနေ-ကို၊ ထပိတေ - တပ်အပ်ပြီးသော်၊ လေပ ယဋ္ဌနေန- ကြောင့်၊ အာပတ္တိ၊ မတ္တိကာယ- ဖြင့်၊ ကုန်း-နံရံကို၊ သစေ ကရောတိ၊(ဧဝံသတိ)ဆဒနလေပေန- အမိုးကိုသုတ်လိမ်းကြောင်း အကဲတေ (မြေညက်)နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ယဋ္ဌနေ-စပ်ခြင်းကြောင့်၊ အာပတ္တိ၊ [နံရံ၌ မြေညက်

သုတ်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဆဒနလေပနှင့် စပ်လျဉ် အာပတ် သင့်သည်။]
ဧကော- တပါးသောရဟန်းသည်၊ ကေပိလ္လာဝသေသံ- တခုသောအကိတေ
မြေညက်စိုင်အကြွင်းကို၊ ကတွာ, ထပေတိ - တန့်ရပ်ထား၏၊ (အာပတ်မသင့်
အောင် တမင်လာချန်ထား၏၊) အညော-အခြားသောရဟန်းသည်၊ တံ- ထို
ကြွင်းကျန်သောအရပ်ကို၊ (မြေညက်စိုင် မသုတ်အပ်သည့်အတွက် ကွက်လပ်
ဖြစ်နေသောအရပ်ကို၊) ဒိသွာ, ဇုဒံ - ဤ ချန်ထားမှုကို၊ ဒုက္ကဋ်- မကောင်း
သဖြင့် ပြုအပ်ပြီ၊ ဇုတိ- ၍၊ ဝတ္တာသိသေန- သဖြင့်၊ လိမ္ပတိ၊ ဥဘိန္နမ္ပိ- ၂ ပါး
သောရဟန်းတို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ။ [ပဌမရဟန်းမှာ လေပချင်း မဆက်စေ
သောကြောင့် အနာပတ်,ဒုတိယရဟန်းမှာအတ္တုဒ္ဒေသ(မိမိအတွက်ကျောင်း)
မဟုတ်သောကြောင့် အနာပတ်ဖြစ် သည်။]

ဘိက္ခုကုဋိ ကရောတိတိ ဝေမာဒိန်-န်သော၊ဆတ္တိံသ-သော၊စတုက္ကာန်-
တို့ကို၊ အာပတ္တိဘေဒဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တာန်၊ တတ္ထ- ထို စတုက္ကဘို့တွင်၊ သာရမ္ဘာ
ယ-သာရမ္ဘကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ အပရိက္ကမနာယ- ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ၊ (ဟောတိ)၊
ပမာဏာတိက္ကန္တာယ-ကြောင့်၊သံယာဒိသေသော၊ အဒေသိတဝတ္ထုကာယ-
အဒေသိတဝတ္ထုက ကုဋိကြောင့်၊ သံယာဒိသေသော၊ ဇေတသံ - ဤ ဒုက္ကဋ်
သံယာဒိသေသ်တို့၏၊ [(တနည်း) ဇေတသံ-ဤ သာရမ္ဘ ကုဋိစသည်တို့၏။]
ဝသေန-ဖြင့်၊ ဝေါမိဿကာပတ္တိယော-ရောနှောသော အာပတ်တို့ကို၊ ဝေဒိ
တဋွာ-န်၏၊ စ- ဆက်၊ အာပတ္တိ ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋာနန္တိ အာဒိသု- ပ၊ါဠိရပ်တို့၌၊
ဒ္ဝိဟိ-န်သော၊ သံယာဒိသေသေဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဒိံ,ဒ္ဝိန္နံ-န်သော၊ ဒုက္ကဋာနံ-
တို့သို့၊ (အာပတ္တိဒ္ဝိစပ်၊)ဇုတိ အာဒိနာ နယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊
["အာပတ္တိ ဒ္ဝိန္နံ သံယာဒိသေသေန"ဦး"ဒ္ဝိန္နံ"ကို "ဒ္ဝိဟိ"ဟုဂုဏ်း, "သံယာဒိ
သေသေန"ကို "သံယာဒိသေသေဟိ"ဟုဂုဏ်း ဖွင့်သည်၊ ဤ အဖွင့်ကိုထောက်၍
"ဒ္ဝိန္နံ"ဌ ဝိဘတ္တိဝိပလ္လာသ , "သံယာဒိသေသေန"ဌ ဝစနဝိပလ္လာသ
ဖြစ်ကြောင်းကို သိပါ၊ ဋီကာဌ "ဝိဘတ္တိဗျတ္တယေန-ဝိဘတ်၏ ဖေါက်ပြန်ခြင်း
အားဖြင့်၊ ဝစနဗျတ္တယေန-ဖြင့်"ဟုဆိုခြင်းနှင့်"ဝိပလ္လာသ"ဟုဆိုခြင်းသည်
သဘောတူပင်။]

ပန-ကား၊ သောစေ ဝိပ္ပကတေ အာဂန္ဆတိတိ အာဒိသု-တို့၌၊ အယံ-
ကား၊ အတ္ထဝိနိစ္ဆယော-အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားတည်း၊
သောတိ - ကား၊ သမာဒိသိတ္တာ - ညွှန်ပြပြီး၍၊ ပဂ္ဂန္တု ဘိက္ခု - ဖဲသွားသော
ရဟန်းသည်၊ [ဤအဖွင့်ကို ပါဠိတော်ကြည့်မှ (ရှေ့၌ ဖဲသွားသော ရဟန်း
ရှိခဲ့ကြောင်းကို) သိနိုင်သည်၊] ဝိပ္ပကတေတိ - ကား၊ ကုဋိကမ္မ - ကုဋိပြုလုပ်

မှုသည်၊ အနိဋ္ဌတေ - မပြိုးဆုံးသေးမီ၊ [ပကတ - အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမှ + ဝိ-ကင်းသည်၊(သဒ္ဒတ္ထ)၊ "မပြိုးဆုံးသေး"ကား အဓိပ္ပါယတ္ထ၊] အညဿဝါဒါတမ္ဘာတိ- ကား၊ အညဿ- သော၊ ပုဂ္ဂလဿဝါ- အားသော်ငင်း၊ သံယဿဝါ-အားသော်ငင်း၊ စဇိတ္ဘာ-စွန့်၍၊ ဒါတမ္ဘာ-ပေးထိုက်၏၊ ဘိန္ဒိတ္ဘာဝါပုန ကာတမ္ဘာတိ- ကား၊ ကိတ္တကေန- အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဖျက်ခြင်းဖြင့်၊ ဘိန္နာ-ဖျက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ထမ္ဘာ-တိုင်းတို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဘူမိယံ-၌၊ နိခါတာ-စိုက်အပ်ကုန်ပြီးသည်၊ သစေဟောန္တိ-နှံအံ့၊(ဧဝံသတိ)၊ ဥဒ္ဓရိတမ္ဘာ-နှုတ်ထိုက်ကုန်၏၊ (ထမ္ဘာ-တို့သည်, ဝါ-တို့ကို၊) ပါသာဏာနံ-ကျောက်တို့၏၊ ဥပရိ-၌၊ ထပိတာ- နှံသည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အပနေတမ္ဘာ-ဖယ်ရှားထိုက်ကုန်၏၊ ဇဋဋကစိတာယ-အုပ်တို့ဖြင့် စိအပ်သော ကုဋိ၌၊ ယာဝ – လောက်၊ မဂ်လိဋ္ဌကာ - မဂ်လာ အုပ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထို မဂ်လာအုပ်တိုင်အောင်၊ ကုဋ္ဌာ-နံရံတို့ကို၊ အပစိနိတမ္ဘာ-ဖျက်ဆီးထိုက်ကုန်၏၊ [ဂါထာမန္တန် ပရိတ်စသည်တို့ကို ရွတ်၍ ပဌမဈာန်အပ်သော အုပ်ချပ်ကို "မဂ်လာအုပ်" ဟု ခေါ်သည်၊] သခ်ပတော-အကျဉ်းချုပ်အားဖြင့်၊ ဘူမိသမံ-မြေနှင့်ညီမျှအောင်၊ ကတ္ဘာ-၍၊ ဝိနာသိတာ-ဖျက်ဆီးအပ်သည်၊ (သမာနာ- သော်၊) ဘိန္နာ- ဖျက်အပ်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ [ယခုခေတ်၌ကား မဂ်လာအုပ်ကို မြေကြီးအတွင်း၌ချသောကြောင့် ထိုနေရာထိအောင်ဖျက်မှ ဖျက်ရာရောက်မည်၊] ဘူမိတော - မှ၊ ဥပရိ - ၌၊ စတုရဂ်လမတ္တေပိ-လက် ၄ သစ်မျှရှိသော အဆောံအဥုံးသည်လည်း၊ ဋ္ဌိတေ-တည်ရှိသေးသော်၊ အဘိန္နာဝ- ဘိန္နမမည်သည်သာ၊ သမ္ဘစတုက္ကေသု- တို့၌၊ သေသံ-သည်၊ ပါကဋမေဝ- သည်သာ၊ ဟိ-မှန်၊ တ္ထေ- ဤ စတုက္ကတို့၌၊ ယံ-အကြင် ပုဒ်သည်၊ ပါဠိအနုသာရေနေဝ – ပါဠိတော်ကို အစဉ်လိုက်သဖြင့်သာလျှင်၊ ဒုဗ္ဗိညေယျံ-မသိအပ် မသိနိုင်သည်၊ သိယာ-၏၊ အညံ- ဖွင့်အပ်ပြီးသောပုဒ်မှ အခြားသော၊ ကိဉ္စိ-သော၊ (တံ-ထိုပုဒ်သည်၊) နတ္ထိ-မရှိ။

ပန- ကား၊ အတ္ထနာ ဝိပ္ပကတန္တိအာဒိသု- တို့၌၊ အတ္ထနာ- ကျောင်းရှင်ရဟန်းဟူသော မိမိကိုယ်တိုင်၊ အာရဒ္ဓံ-သော၊ ကုဋိ-ကို၊ အတ္ထနာ ပရိယောသာပေတီတိ-ကား၊ မဟာမတ္တိကာယဝါ- ကြီးစွာသော မြေညက်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ထုသမတ္တိကာယဝါ – ဖွဖြင့် ရောအပ်သော မြေညက်ဖြင့် သော်ငင်း၊ ယာယ-အကြင်မြေညက်ဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်သောကုဋိကို၊ ပရိဒယာသိတဘာဝံ-ပြီးဆုံးစေအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ပါဠပတု ကာမော – ရောက်စေလိုသည်၊ ဟောတိ- ၏၊ တာယ - ထိုမြေညက်ဖြင့်၊ အဝသာ့နပိဏ္ဍံ - အဆုံးမြေစိုင်ခဲကို၊

ဒေန္တော– ပေးလျက်၊ ပရိယောသာပေတိ- ပြီးဆုံးစေအံ့၊ ပရေဟိ ပရိယောသာပေတိတိ-ကား၊ အတ္တာနောဝ-သာလျှင်၊ အတ္ထာယ-၌၊ ပရေဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ပရိယောသာဝါပေတိ-ပြီးဆုံးပစေဟု စေခိုင်းအံ့၊ "ပရိယောသာဝါပေတိ"၌ ပရိ-အဝယုဇ္ဇ သာဓောတဲ့, ကာရိတ်ကော, ကာပေပစ္စည်းတည်း၊ ကောပစ္စည်း၏ကံကား ကုဋိ, ကာပေပစ္စည်း၏ကံကား ပရတည်း။] ဟိ - ခဲ့၊ အတ္တာနဝါ – သည်မူလည်း၊ ဝိပ္ပကတာ - အပြားအားဖြင့် ပြုခြင်းမရှိသော ကုဋိသည်၊ ဝါ-မပြီးဆုံးစေအပ်သေးသော ကုဋိသည်၊ ဟောတု-စေ၊ ပရေဟိဝါ-တို့သည်မူလည်း၊ (ဝိပ္ပကတာ ဟောတု)၊ ဉာဃယေဟိဝါ– မိမိ သူတပါး ၂ ဦးသားတို့သည်မူလည်း၊ (ဝိပ္ပကတာ ဟောတု)၊ တံ-ထိုကုဋိကို၊ အတ္တာနော အတ္ထာယ အတ္တာနာဝါ စေ ပရိယောသာဝါပေတိ - အံ့၊ ပရေဟိဝါ စေ ပရိယောသာဝါပေတိ၊ အတ္တာနာစ-သည်ၾကင်း၊ ပရေဟိစ-တို့သည်ၾကင်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ယုဂနဒ္ဓံဝါ - အစုံဖွဲ့အပ်သည် မည်လောက်အောင်လည်း၊ စေ ပရိယောသာဝါပေတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) သံဃာဒိသေသောယေဝ(ဟောတိ)၊ ဇာတိအယံ-ကား၊ ထွေ-၌ အတ္တာနာဝိပ္ပကတံ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ [" အတ္တာနာ ဝိပ္ပကတန္တိ အာဒိသု " ဟု အာဓာရရှိခဲ့ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် "ထွေ"ပိုဟန်တူသည်။]

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ၊ (ကိံ) ဒုတ္တယော - နှင့်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ကေတော- တပေါင်းတည်း၊ ဝသိဿာမ-နှံ့၊ ဇာတိ-၌သို့ တိုင်ပင်၍၊ ကရောန္တိ-နှံ့၊ တာဝရက္ခတိ - သံဃာဒိသေသ်အာပတ်မှ စောင့်သေး၏၊ အဝိဘတ္တတ္တာ - မခွဲဝေအပ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဇာဒံဌာနံ- ၌ အရပ်သည်၊ တဝ - သင့်ဘို့တည်း၊ ဇာဒံ - သည်၊ မမ- တည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝိဘဇိတ္တာ- ခွဲဝေ၍၊ ကရောန္တိ - နှံ့၊ အာပတ္တိ၊ သာမဏေရောစ ဘိက္ခုစ ကေတော, ကရောန္တိ-နှံ့၊ ယာဝ-လောက်၊ အဝိဘတ္တာ-မခွဲအပ်သေး၊ တာဝ-ထို မခွဲဝေအပ်သေးသမျှ၊ ရက္ခတိ၊ ပုရိမနယေန-ဖြင့်၊ ("ဇာဒံ ဌာနံ တဝ, ဇာဒံ မမ" ဟူသော ရှေနည်းဖြင့်၊) ဝိဘဇိတ္တာ ကရောန္တိ - နှံ့၊ ဘိက္ခုသ အာပတ္တိ၊ ဇာတိ(ဝုတ္တံ)။

အနာပတ္တိ လေဏောတိ အာဒိသု - တို့၌၊ လေဏံ – လိုဏ်ကို၊ မဟန္တံပိ-ကြီးစွာသော လိုဏ်ကိုလည်း၊ ကရောန္တာသ အနာပတ္တိ၊ ဟိ-မှန်၊ ထွေ - ၌ လိုဏ်၌၊ လေပေါ့-နဃဋ္ဋယတိ၊[အမိုး၌ လေပမရှိသောကြောင့် "နဃဋ္ဋယတိ" ဟုဆိုသည်၊ အကယ်၍ ပန်းချီရေးဘို့ရာ အမိုး၌ အက်တေသုတ်လိမ်းမှု လေပကို ပြုအံ့၊ ထိုသို့ ပြုသော်လည်း " အနာပတ္တိ လေဏော"ဟု သီးခြား ခွင့်ပြုသော

ကြောင့် အနာပတ်ပင်-ဟု ဋီကာဆို၏။] ဂုဟမ္ပိ-ဂူကိုလည်း၊ ဇုဋ္ဌကာဂုဟံဝါ-အုဋ္ဌဂူကိုသော်၎င်း၊ သိလာဂုဟံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ဒါရုဂုဟံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ဘူမိဂုဟံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ (မြေဥမင်ကို ဆိုသည်၊) မဟန္တံပိ- ကြီးစွာသော ဂူကိုလည်း၊ ကရောန္တသ အနာပတ္တိ။

တိဏကုဋိကာယဟိ-ကား၊ သတ္တာဘူမိကောပိ-ဘုံ ၇ ဆင့် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါသာဒေါ-ကို၊ တိဏပဏ္ဏစ္ဆဒနော- မြက်သစ်ရွက် အမိုးရှိသည်၊ (သမာနော) တိဏကုဋိကာတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ပန - ဝါဒန္တရကား၊ အဋ္ဌကထာသု- ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ (တိဏကုဋိကာ-တိဏကုဋိကို၊ ဝုတ္တာဒ္ဒီစပ်၊ ဝါ-သည်၊)ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိကဂေဟံ- ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိက ကျောင်းတည်း၊ ဇုတိ - သို့၊ (ဝတ္ထာ-ဆိုပြီး၍၊) ဆဒနံ-ကို၊ ဒဏ္ဍကေဟိ- (ဝါးခြမ်းစသော) ဒုတ်တံတို့ဖြင့်၊ ဇာလဗန္ဓံ- ဇာကွဲသို့ ဖွဲ့အပ်သည်ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ တိဏေဟိဝါ - တို့ဖြင့်ဃော်

လိုဏ်နှင့် ဂူအား ထူး။ ။ တောင်၌ တမဂ်လာတူးအပ်သော ရသွေ့ရဟန်းတို့ ကိန်းအောင်းရာ အရပ်ကို "လေဏ" ဟု ခေါ်၏၊ လီယတေ ဇ္ဈောတိ လေဏံ=ကိန်းအောင်းရာလိုဏ်၊ လီဓာတ်, ဏပစ္စည်း၊ ဤပုဒ်ကို သတ္တတအဘိဓာန်၌ မတွေ့ရ၊ လူတို့ မတူးအပ်ဘဲ နဂိရိရှိနေသော တောင်ဒေါင်းကို " ဂုဟာ "ဟု ခေါ်၏၊ ဂုယ္ဟတေ ဇ္ဈောတိ ဂုဟာ၊ ဂုဟဓာတ်, က (က် အနုဗန်ရှိသော အ) ပစ္စည်းဟု သတ္တတ၌ ဆို၏၊ ဤ ဂုဟာကို " ဒေဝခါတ - နတ် တူးအပ်သော တောင်ခေါင်း " ဟုလည်း ပရိယာယ်ဆို၏၊ ဤကား သတ္တတကို နည်းမှီအပ်သော အထူးတည်း။

ဝိမတိ။ ။"လေဏန္တိ ပဗ္ဗတလေဏံ၊ (တောင်ခေါင်းလိုဏ်)၊ ဇုဋ္ဌကာဒီဟိ ကတံ စတုရဿကုဋ္ဌာဂါရသဏ္ဌာနံ ကေကဏ္ဏိကာဗဒ္ဓံ နာတိဥစ္စံ ပတိဿယဝိသေသံ ဂုဟာတိ ဝဒန္တိ= အုဋ္ဌစသည်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော အထွဋ်တပ်လျက် လေးထောင့်ပုံသဏ္ဌာန် အိမ်နှင့်တူသော မမြင့်လွန်းသောနေရာ ကျောင်းအထူးကို ဂူဟု ခေါ်ကြ၏၊ ဇုဋ္ဌကဂုဟံဝါ-စသော အဋ္ဌကထာနှင့်ကား ၌ ဝိမတိဆိုပုံက လျော်၏၊ "ဘူမိဂုဟန္တိ ဥမင်္ဂဂုဟံ" ဟု ဆိုသောကြောင့် ဥမင်လှိုင်နှင့်တူသောဂူကို "ဘူမိဂုဟာ"ဟု မှတ်ပါ။

ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိကဂေဟံ။ ။ အမိုးပေါ်၌ ဝါးခြမ်းစသော ဒုတ်တို့ဖြင့် ဇာကွက်များပေါ်အောင် အလျား အနံယက်၍ ထို ဝါးခြမ်းများကို အမိုးနှင့်ကပ်လျက် ဖွဲ့ချည်ထားသောအခါ ကြက်တို့၏မျက်လုံးပေါက်နှင့် တူသောကြောင့် "ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိက"ဟု ခေါ်သတဘ်၊ ထိုအမိုးလည်း သက်ငယ်ဟု ခေါ်သော မြက်အမိုး, အင်ဖတ်, ဓနိရွက်စသော သစ်ရွက်အမိုးများ ဖြစ်ရမည်၊ သို့မှ တိဏ အမျိုးအစားဖြင့် မိုးအပ်သော တိဏကုဋိ ဖြစ်မည်-ဟူလို။ [ကုက္ကုဋ္ဌာနံ + အဏ္ဍိ၊ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိ ဝိယာတိ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိတံ၊ တံ ယသ္သ အတ္ထီတိ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိကံ (ဂေဟံ)။] အဋ္ဌကထာသူတို့ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိကဂေဟန္တို့ အာဒီသူ အဋ္ဌကထာသူ တိဏကုဋိကာ ကုက္ကုဋ္ဌဏ္ဍိကဂေဟန္တို့ ဝတ္ထာ ပုန တံ ဝိဝဋရန္တေဟိ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ ဆဒနံ ဒဏ္ဍကေဟိ၊ပေ၊ဝုတ္တာတိ ယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ — ဝိမတိ။

ၵင်း၊ ပဏ္ဍေဟိဝါ-သစ်ရွက်တို့ဖြင့်သော်ၵင်း၊ ဆာဒိတကုဋိကာဝ - မိုးအာ
သော ကုဋိကိုသာ၊ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်ပြီ။ [ဆာဒိတကုဋိကာဝ၌ ဝေဖြင့် ဥလ္လိတ္တ
စသည်ကို ကန့်။] တတ္ထ - ထို တိဏကုဋိ၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ) [ဥလ္လိတ္တ
စသည် မပြုသောကြောင့် အာပတ်မသင့်- ဟူလို။] မဟန္တမ္ပိ-သော၊ တိဏစ္ဆ
ဒန ဝေဟံ- မြက်အမိုးရှိသော ကုဋိကို၊ ကာတုံ - ၄ါ၊ ဝဋ္ဋတိ - ၏၊ ဟိ - မှန်၊
(တနည်း) ဟိယသ္မာ (လက္ခဏဲ ဝေဒိတဗ္ဗောတို့၌ စပ်၊) ဥလ္လိတ္တာဒိဘာဝေါ
ဝေ-ဥလ္လိတ္တအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်သည်သာ၊ ကုဋိယာ-၏၊ (ဤသိက္ခာပုဒ်၌
အလိုရှိအပ်သောကုဋိ၏)၊လက္ခဏဲ-မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာဝတည်း၊ သော-
ထို ဥလ္လိတ္တ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဆဒနမေဝ - အမိုးကိုသာ၊
သန္ဓာယ-၍၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

စ-သာဓကကား၊ စက်မနသာလာယံ တိဏစုဏ္ဏံ ပရိပတတိ၊ပေ၊ကာတုန္တိ
အာဒိနိ-တုံအစရှိသော စကားရပ်တို့သည်၊ထွေ-ဤကုဋိလက္ခဏာကိုပြသော
စကား၌၊ [ဥလ္လိတ္တာစသည်၏ အဖြစ်သ၊ ကုဋိလက္ခဏာ ဟူသော စကား၌၊]
သာဓကာနိ-သက်သေတို့တည်း၊[စက်မနသာလာယံ-စက်ကြိုကျောင်း၌၊ တိဏ
စုဏ္ဏံ- မြက်အမှုံ့သည်၊ ပရိပတတိ-၏၊ပေ၊ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သြဂုမ္ဖေတွာ-မြက်
စသည်ကို ခွါ၍၊ ဝါ-ဖျက်ဆီး၍၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တံ-အတွင်း၌ သုတ်လိမ်းအပ်
အပ၌ သုတ်လိမ်းအပ်သည်ကို၊ ကာတုံ-၄ါ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဂုဖိဓာတ်သည်
ဖွဲ့ခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ အဝဥပသာရကြောင့် မဖွဲ့ခြင်း အဖွဲ့ကို ဖျက်ခြင်း
အနက်ဟောသည်၊]တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥဘတောပက္ခံဝါ-၂ဘက်၌ အတောင်
သဖွယ်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ကူဋဂဗ္ဘံဝါ-ဖွဲ့အပ်သော အထွဋ်ရှိသည်
မူလည်း ဖြစ်သော၊ ဝဋ္ဋံဝါ-လုံးဝိုင်းသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ စတုရဿံဝါ-
လေးထောင့်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ယံ-အကြင် အမိုးသည်၊ [ဟောတိ-

ဥလ္လိတ္တာဒိ ဘာဝေါ ဝေ ဟိ ။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်ဝယ် အလိုရှိအပ်သော ကုဋိ၏
လက္ခဏာမှာ အက်ံတေ , မြေညက်တခုခုဖြင့် အတွင်းဘက်ကဖြစ်စေ , အပြင်ဘက်က
ဖြစ်စေ, ၂ ဘက်စလုံးဖြစ်စေ သုတ်လိမ်းခြင်းတည်း၊ ထို သုတ်လိမ်းမှုကိုလည်း အမိုး
အတွက်သာ ရည်ရွယ်တော်မူသည်၊ အကာအတွက် ရည်ရွယ်တော်မမူ၊ အမိုးအတွက်
ရည်ရွယ်တော်မူကြောင်းကိုလည်း " စက်မန သာလာယံ ၊ပေ၊ ကာတုံ " အစရှိသော
သေနာသနက္ခန္ဓကပါဠိတော်ကို ထောက်၍ သိနိုင်သည်၊ ထိုပါဠိတော်၌ မြက် မှုံ့တွေ
ကျသည်ဟု ဆိုသဖြင့် အပေါ်အမိုးမှကျလာကြောင်းကိုၵင်း, ထိုအမိုးကို ဥလ္လိတ္တစသည်
ပြုရကြောင်းကိုၵင်း သိနိုင်သည်-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဥလ္လိတ္တစသည် မပြုဘဲ မြက်အမိုး
မိုးထားရုံမျှ ဖြစ်လျှင် " မဟန္တမ္ပိ တိဏစ္ဆဒနဝေဟံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ" ဟု ဆိုသည်။

၌စပ်၊] ဇာမံ - ဤအမိုးသည်၊ တေဿ ဂေဟဿ - ဤကျောင်း၏၊ ဆဒနံ-တည်း၊ ဇာတိ - သို့၊ ဆဒနသခ်ေပန-အမိုး၌ သွင်းယူခြင်းဖြင့်၊ ကတံ-သည်၊ ဟောတိ၊ တဿ- ထို အမိုး၏၊ ဘိတ္တိလေပေန - နံရံ၌ သုတ်လိမ်းအပ်သော အက်တေ မြေညက်နှင့်၊ သန္ဓိ- ကွ၊ လေပေ-သည်၊ ဃဋိတေ - ဆက်စပ်လသော်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန - ဆက်၊ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တစ္ဆဒနဿ - ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တ အမိုးရှိသော၊ ဂေဟဿ - ကျောင်း၏၊ လေပရက္ခဏတ္ထံ- လေပကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ (သုတ်ထားအပ်သော အက်တေမြေညက်မပျက်အောင်)ဥပရိ-အပေါ်၌၊ ဝါ-က၊ တိဏေန,သစေ ဆာဒေန္တိ-အကယ်၍ ထပ်မိုးကုန်အံ့၊ တ္တောဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ထပ်မိုးခြင်းဖြင့်၊ တိဏကုဋိနာမ နဟောတိ။

ပန - ပရိဟာရပက္ခမှတပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုံးအံ့၊ တ္ထ = ဤ တိဏကုဋိ၌၊ အဒေသိတ၊ပေ၊ပစ္စယာဝ - အဒေသိတဝတ္ထုကအကြောင်း ပမာဏာတိက္ကန္တ အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)ကို၊ ဥဒါဟု, သာရမ္ဘအပရိက္ကမန ပစ္စယာပိ-သာရမ္ဘအကြောင်း, အပရိတ္တမနအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိကို)၊ ဇာတိ - ဤကား အမေးတည်း။ သမ္ဘဏာပိ-အလုံးစုံသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ တထာ ဟိ - ထို စကား မှန်၏၊ တာဒိသံ ကုဋိံ သန္ဓာယ ပရိဝါရေ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခု - သည်၊ သညာစိကာယ-ဖြင့်၊ အဒေသိတဝတ္ထုကံ-သော၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ-သော၊ သာရမ္ဘံ-သော၊ အပရိက္ကမနံ-သော၊ ကုဋိံ-ကို၊ ကရောတိ-၏၊(တဿ-ထိုရဟန်း၏၊)အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဧသောပဉ္စာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ၊ ဇာတိ-သို့၊ (ဝုတ္တံ-ပြီ၊) [ဥလ္လိတ္တ စသည် မပြုအပ်သော ကုဋိကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုအပ်ပြီ-ဟူလို။]

အညဿတ္ထာယဟိ-ကား၊ ကုဋိလက္ခဏပတ္တာမို- ကုဋိလက္ခဏာသို့ ရောံပြီးလည်းဖြစ်သော၊ ကုဋိံ-ကို၊ [ဥလ္လိတ္တစသည်ဖြင့် ပြုအပ်သောကုဋိကို။] အညဿ-မိမိမှ အခြားသော၊ ဥပစ္ဆာယဿဝါ - ဥပစ္ဆာယ်၏သော်ငင်း၊ အာစရိယဿဝါ- ဆရာ၏သော်ငင်း၊ [သရဏဂုဏ်ဆရာ စသော ဆရာလေးပါး။] သံဃဿဝါ - ၏သော်ငင်း၊ အတ္ထာယ - ငှါ၊ ကရောန္တဿ - ၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [သူတပါးအတွက်ပြုပေးရာ၌ အနာပတ္တိဖြစ်လျှင် အဘယ့်ကြောင့် "အာပတ္တိကာရကာနံ တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနံ-ပြုလုပ်ပေးသောရဟန်းတို့မှာ ဒုက္ကဋ် ၃ ချက်သင့်၏"ဟု မိန့်တော်မူပါသည်ဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "ယံ ပန၊ ပေ၊ဝုတ္တံ"ဟု မိန့်၊ စိမံသည့်အတိုင်း မလုပ်သောကြောင့် သင့်ရသည်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ အာပတ္တိ.ကာရကာနံ တိဏ္ဏံ ဒုက္ကဋာနန္တိ အာဒိ-သော၊ ယံ-အကြင် စကားကို၊ ပါဠိယံ – ၌၊ ဝုတ္တံ – ပြီ၊ တံ- ထိုစကားကို၊ ယထာသမာဓိဋ္ဌာယ-အကြင် အကြင် စိမံအပ်သည့်အတိုင်း အားဖြင့်၊ အကရဏာပစ္စယာ-မပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [ကာရကာနံ – ပြုကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ တိဏ္ဏံ-နံသော၊ ဒုက္ကဋာနံ-တို့သို့၊ အာပတ္တိ-ရောဂံခြင်းသည်၊(ဟောတိ)၊ ကျောင်းရှင်ကစိမံသည့်အတိုင်း မပြုလုပ်သောကြောင့် စေခိုင်းခံရသူမှာ အဒေသိတ , သာရမ္ဘ , အပရိဂ္ဂမ ဝတ္ထု၂တို့အတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ် ၃ ချက်သင့်သည်-ဟူလို။]

ဝါသာဂါရံ ထပေတွာ သမ္ဗတ္ထာတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ဝသနတ္ထာယ-ငှါ၊ အဂါရံ-ကျောင်းကို၊ ထပေတွာ-၍၊ အညံ-အခြားကျောင်းကို၊ (ကာရေတိ၌စပ်၊)ဉပေါသထာဂါရံ-သည်၊ ဘဝိဿတ်-တံ့၊ ဇာတိဝါ-ဤသို့ကြီ၍သော်၎င်း၊ ဇန္တာဃရံ- ဇရုံးအိမ်သည်၊ ဘဝိဿတိ- တံ့၊ ဇာတိဝါ- ၎င်း၊ ဘောဇနသာလာ- ဆွမ်းစားစရပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ–တံ့၊ ဇာတိဝါ၊ အဂ္ဂိသာလာ ဘဝိဿတိ၊ ဇာတိဝါ၊ ကာရေတိ- အံ့၊ သမ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသောကုဋိ၌၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အာသ-ထိုရဟန်း၏၊ (ဒေဝံ-ဤအကြံသည်)၊ သစေပိ ဟောတိ-အံ့၊ (ကိံ)၊ ဉပေါသထာဂါရဠ္ဟ - သည်လည်း၊ ဘဝိဿတိ – တံ့၊ အဟဠ္ဟ-သည်လည်း၊ ဝသိဿာမိ-အံ့၊ ဇန္တာဃရဠ္ဟ ဘဝိဿတိ, အဟဠ္ဟ ဝသိဿာမိ၊ ဘောဇနသာလာစ ဘဝိဿတိ , အဟဠ္ဟ ဝသိဿာမိ၊ အဂ္ဂိသာလာစ ဘဝိဿတိ, အဟဠ္ဟ ဝသိဿာမိ၊ ဇာတိ-ဤသို့သောအကြံသည်၊ သစေပိ ဟောတိ-အံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြီ၍၊ ကာရိတေပိ·ပြုစေအပ်သော ဉပေါသထာဂါရ စသည်၌လည်း၊ အနာပတ္တိယေဝ (ဟောတိ)၊ ပန-ဝါဒနှောရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ အနာပတ္တိတိ – တို့ဟူ၍၊ ဝတွာ- ၍၊ အတ္တနော – ၏၊ ဝါသာဂါရတ္ထာယ-နေရာကျောင်း အကျိုးငှါ၊ ကရောန္တသေဝ - ၏သာ၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ- သို့၊ ဝုတ္တံ၊ [" ဝါသာဂါရအတွက် ပြုမှသာ အာပတ် " ဟု ဆိုသဖြင့် ဝါသာဂါရ- ဉပေါသထာဂါရ စသည် ၂ မျိုးရအောင်ပြုလျှင် အနာပတ္တိ ဟု ဆိုရာရောက်သောကြောင့် ရွှေဝါဒနှင့်သဘောတူပင်၊]ဉမ္မတ္တကဿ-ရူးသည်ဖြစ်၍၊ (ကရောန္တဿ - ၏ငင်း၊) အာဒိကမ္မိကာနံ- နံသော၊ အာဠဝကာနံ- အာဠဝိမြို့၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံစ- တို့၏ငင်း၊ အနာပတ္တိ။

သမုဋ္ဌာနာဒိသု-တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ (ဇုဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်သည်)၊ ဆ သမုဋ္ဌာနံ-၆ ပါးသောသမုဋ္ဌာန် ရှိ၏၊ ကိရိယဠ္ဟ-ရံခါကိရိယသမုဋ္ဌာန်လည်းရှိ၏၊ ကိရိယာကိရိယဠ္ဟ ရံခါ ကိရိယာကိရိယသမုဋ္ဌာန်လည်း

ရှိ၏၊ ဟိ – မှန်၊ ဇာဒံ - ဤသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဝတ္ထုံ– ကျောင်းနေရာကို၊ ဒေသာပေတွာ-ညွှန်ပြစေပြီး၍၊ ပမာဏာတိက္ကန္တံ - ပမာဏထက်လွန်သော ကုဋိကို၊ ကရောတော-ပြုသောရဟန်း၏၊ ကိရိယတော - မပြုထိုက်သောဆောက်လုပ်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ – ၏၊ ဝတ္ထုံ – ကို၊ အဒေသာပေတွာ - မူ၍၊ ကရောတော - ၏၊ ကိရိယာကိရိယတော - မပြုထိုက်သော ဆောက်လုပ်မှုကို ပြုခြင်း, ပြုထိုက်သောညွှန်ပြမှုကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ နော သညာဝိမောက္ခံ – ဝိတိက္ကမသညာ မရှိသော်လည်း အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်း မရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ အစိတ္တကံ - သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်ကို နားမလည်သော်လည်း သင့်ရောက်အပ်သော အစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [အစိတ္တကန္တိ ပဏ္ဏတ္တိ အဇာနနစိတ္တေန အစိတ္တကံ။] ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ – ပညတ်တော်ကြောင့် အပြစ်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ကာယကမ္မံ – တည်း၊ ဝစီကမ္မံ – တည်း၊ တိစိတ္တံ – တည်း၊ တိဝေဒနံ - တည်း၊ ဇာတိ - အပြီးတည်း။ ။ကုဋိကာရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

ဝိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ-နဟ္ဂသောသိက္ခာပုဒ်သည်၊ဝိဟာရကာရသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ – ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကောသမ္မိယန္တိ – ကား၊ ဧဝံနာမကေ-ဤသို့ကောသမ္မီအမည်ရှိသော၊ နဂရေ- ၌၊ ယောသိတာရာမေတိ- ကား၊ ယောသိတသဒ္ဒေး၏၊ အာရာမေ - ၌၊ ကိရ- ခဲ့၏၊ [(တနည်း)၊ ကိရယသ္မာ-ကြောင့်၊]ယောသိတနာမကေန-သော၊ သေဋ္ဌနာ- သည်၊ သော-ထို အာရာမ်ကို၊ ကာရိတော-ပြုစေအပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ယောသိတာရာမောတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စ-တိ၏၊ [ဝတ္ထုအာဏျယ်ကို သာရတ္ထဒီကာမှာ ရှု၊] ဆန္နဿာတိ-ကား၊ ဗောဓိသတ္တကာလေ-ဘုရားအလောင်း၏ ကာလ၌၊(ဘုရားအလောင်းဖြစ်ရာအခါ၌၊) ဥပဋ္ဌာကဆန္နဿ-အလုပ်အကျွေး ဆန္နဓ၏၊ [ဤ ''ဥပဋ္ဌာကဆန္နဿ'' ဖြင့် မစ္ဆိမနိကာယ် ဆန္နောဝါဒသုတ်၌ လာသော အရှင်ဆန္နကိုကန့်၊] ဝိဟာရဝတ္ထုံ ဘန္တေ ဇာနာဟိတိ-ကား၊ ဘန္တေ, ဝိဟာရဿ-၏၊ ပတိဋ္ဌာနဋ္ဌာနံ- တည်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာဟိ- သိပါလော၊ (ကြည့်ရှုရှာဖွေ ပါလော-ဟူလို၊) စ-ဆက်၊ ဏ္ဍေ-ဤ ဝိဟာရဝတ္ထုံ အစရှိသော ပါဠိုရပ်၌၊ ဝိဟာရောတိ - ကား၊ သကလဝိဟာရော- ကျောင်းတိုက်တစ်လုံးသည်၊ န- မဟုတ်၊ ဧကော-သော၊အာဝါသော-နေရာကျောင်းတည်း၊ တေန-ကြောင့်၊အယျသ ဝိဟာရံ ကာရာပေသ်ာမိတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ။

စေတိယရုက္ခန္တိ ဧတ္ထ - ပ၊ါင်၌၊ စိတ္တီကတဋ္ဌေန - စိတ်မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ကဲ့သို့ ပြုအပ်သည်၏ အဖြာ်ကြောင့်၊ ဝ၊ါ-အလေးအမြတ် ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ စေတိယံ-ယ မည်၏၊ တံ-ဤ စေတိယဟူသော အမည်သည်၊ ပူဇာရဟာနံ - ပူဇော်ထိုက်ကုန်သော၊ ဒေဝဋ္ဌာနာနံ - နတ်တို့ တည်ရာအရပ်တို့၏၊ ဝ၊ါ-နတ်ကွန်းတို့၏၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊ စေတိယန္တိ-ယဟူ၍၊ သမ္မတံ-အပ်သော၊ ရုက္ခံ-တည်း၊ စေတိယ ရုက္ခံ-စေတိယဟု သမုတ်အပ်သောသစ်ပင်၊ ဂ၊ါမေန-ရွာသူရွာသားလူအများသည်၊ [ရွာဖြင့် ရွာ၌တည်သူ လူအပေါင်းကို ယူရသော အဘေဒေါပစာ, ဌာနူပစာ။]ပူဇိတံ-ပူဇော်အပ်သည်တည်း၊ဝ၊ါတနည်း၊ ဂ၊ါမဿ - ၏၊ ဝ၊ါ – သည်၊ ပူဇိတံ- တည်း၊ ဧတံ ဂ၊ါမပူဇိတံ၊ပေ၊ အပိစ-စိုးစဉ်း အနည်းငယ်ဆိုဘွယ် အထူးကား၊ ဏ္ဍေ- ၌ ကြင်းသောပုဒ်တို့တွင်၊ ဇနပဒေါတိ-ကား၊ ကေဿ - သော၊ ရညော-၏၊ ရဏ္ဍေ–နိုင်ငံ၌၊ ကေကော-သော၊ ကောဋ္ဌာသော-အဘို့တစုတည်း၊ (နယ်, ခရိုင်တည်း။)သကလရဏ္ဍံ-အလုံးစုံသောတိုင်းပြည်ကို၊ ဝ၊ါ-တိုင်းပြည် တပြည်လုံးကို၊ ရဋ္ဌန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဟိ-မှန်၏၊ သကလရဏ္ဍမ္ပိ-သည်လည်း၊ ကဒ၊ါစိ ကဒ၊ါစိ-၌၊ တဿ ရုက္ခဿ-အား၊ ပူဇံ-ခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ရဋ္ဌပူဇိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ကေန္တြိယန္တိ-ယံဟူသောစကားကို၊ ကာယိန္တြိယံ-ကာယိန္ဒြေကို၊ ဝ၊ါ-ကာယပသာဒကို၊ သန္ဓာယ ဝဒန္တိ၊ ဇီဝသညိနောတိ-ကား၊ သတ္တသညိနော-သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိကြကုန်၏။

စိတ္တီကတဋ္ဌေန။ ။ကရဓာတ်နှောင်းသောစိတ္တနောင် အဘူဘာတမ္ဘော်အနက်၌ စိပစ္စည်းသက်၍ "စိတ္တီကတ"ဟု ဖြစ်၏၊ မိမိစိတ်ကို မိမိကိုယ်က လေးစား၍ စိတ်အလိုလိုက်ကြသကဲ့သို့ လေးစားအပ်သော အရာကိုလည်း " စိတ္တီကတ " ဟု ဆိုသည်၊ ဤအလို " စေတောဝိယ ကတံတိ စေတိယံ – စိတ်ကဲ့သို့ အလေးပြုအပ်သော ပူဇော်ရာဌာန"ဟု ပြု၊ " စိတိယတေတိ စေတိယံ"ဟူသော အနက်မှာ ဤနေရာ၌ မရထိုက်။

ဂ၊ါမဿဝ၊ါ ။ ။ပူဇိတံ၌ တပစ္စည်းသည် အတိတ်ဟောဖြစ်လျှင် ဆဋ္ဌီမသက်ရ "ဂ၊ါမေန"ဟု တတိယာဝိဘတ်သာ သက်ရသည်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဟော ဖြစ်လျှင်"ဂ၊ါမဿ"ဟု ဆဋ္ဌီသက်ရသည်၊ ထိုဆဋ္ဌီကို သာရတ္ထဋီကာ၌"ကတ္တားဟော"ဟု ဆို၏၊ [ပူဇာဝစနပွယောဂေ ကတ္တရိ သာမိဝစနဿာပိ ဣစ္ဆိတတ္တာ အာဟ ဂ၊ါမဿဝ၊ါ ပူဇိတန္တိ၊ လက္ခဏံ ပနေတ္ထ သဒ္ဒသတ္ထာနုသာရတော (သဒ္ဒါကျမ်း၌ တိုက်ရိုက် မပါ , အစဉ်လိုက်သော အားဖြင့်သာ) ဝေဒိတဗ္ဗံ။] ပါဏိနိ၌ "ကတ္တာသစ ဝတ္တမာနေ" (၂, ၃, ၆၃) သုတ်၊ "ဝတ္တမာန် အနက်ဟော ကတ္တ (တ) ပစ္စည်းနှင့်ယှဉ်ရာ၌ ဆဋ္ဌီသက်"ဟု ဆို၍ "ရညံ မတော ဗုဒ္ဓေါ (သိအပ်သူ) ပူဇိတော"ဟု ထုတ်သည်၊ သို့သော် ထိုသုတ်က ဆဋ္ဌီဝိဘတ်သည် ကတ္တားဟော်ဟု မဆို, သမ္ဗန်ဓနက်ဟောသာ ဆိုလိုဟန်တူသည်။

မဟလ္လကန္တိ - ကား၊ တေသ - ဤကျောင်း၏၊ သဿာမိက ဘာဝေန-ကျောင်းရှင် ဒါယကာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သံယာစိက ကုဋိတော-သံယာစိက ကုဋိထက်၊ မဟန္တဘာဝေါ-မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊အတ္ထိ၊ ဇာတိ မဟလ္လကော၊ ဝါ-တနည်း၊ ယသ္မာ, ဝတ္ထုံ-ကျောင်းနေရာကို၊ ဒေသာပေတွာ - ၍၊ ပမာဏာတိက္ကမေနပိ - ပမာဏကို လွန်ခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ ကာတုံ ဝန္တိ၊ တသ္မာ , ပမာဏမဟန္တတာယပိ - ပမာဏ၏ ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်း၊ မဟလ္လကော - မည်၏၊ မဟလ္လကံ - မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ယူတတ်သော၊ ဝါ - ကြီးသည်၏အဖြစ်ကို ယူတတ်သော၊ တံ - ထို ကျောင်းကို၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, အဿ-ထိုကျောင်း၏၊ တံ ပမာဏမဟတ္တံ-ကို၊ သဿာမိကတ္တာဝ-ကျောင်းရှင် ဒါယကာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ၊ လဇ္ဇာတိ-ရအပ်၏၊ တသ္မာ,တဒတ္ထ ဒဿနတ္ထံ-ထို(သဿာမိကတ္တ ဟူသော) အနက်ကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ မဟလ္လကောနာမ ၊ပေ၊ ဝုစ္စတီတိ-ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ၊ [မဟလ္လကန္တိမှ စ၍ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ တိုင်အောင်သော ပါဠိရပ်တို့၏ အဖွင့်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] သမုဋ္ဌာနာဒိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ , သေသံ-သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော စကားရပ်ကို၊ ကုဋိကာရ သိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယေနေဝ ဧဝဒီတမ္ပံ၊ ဟိ - အထူးကား၊ တွေ- ဤ ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပုဒ်၌၊ သဿာမိက ဘာဝ မတ္တမေဝ - ကျောင်းရှင် ဒါယကာရှိသည်၏ အဖြစ်မျှသည်သာလျှင်၎င်း၊ ကိရိယတော-မပြုထိုက်သော ဆေးလုပ်မှုကို ပြုခြင်းကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာနာဘာဝေါ- သမုဋ္ဌာန်ဖြစ်ခြင်း၏ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ပမာဏ နိယမာဘာဝေါစ-ပမာဏသတ်မှတ်ချက်၏ မရှိခြင်းသည်၎င်း၊ ဝိသေသော-၏၊ ပမာဏ နိယမာဘာဝါစ-ကြောင့်လည်း၊ စတုက္ကပရိဟာနိ-စတုက္ကနှင့်၏ ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ - အပြီးတည်း။ ။ ဝိဟာရကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ကိရိယတော၊ပေ၊ပရိဟာနိ။ ။ရှေသိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏာတိက္ကန္တာ ကုဋိကို ပြုလျှင် ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အာပတ်သင့်သကဲ့သို့ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ပမာဏာတိက္ကန္တာ ဝိဟာရကို ပြုသော်လည်း ကိရိယသမုဋ္ဌာန်ကြောင့် အာပတ်မသင့်ခြင်းကို "ကိရိယတော သမုဋ္ဌာနာဘာဝ" ဟု ဆိုသည်၊ "ဤ၌ ဤမျှထက် မလွန်ရ" ဟု ပမာဏသတ်မှတ်ချက် မရှိခြင်းကို "ပမာဏနိယမာဘာဝ" ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ ပမာဏနိယမ မရှိခြင်းကြောင့်ပင် ပါဠိတော်၌ ပမာဏနှင့်ဆိုင်သော စတုက္က (ဝါကျ ၄ ခု) ရှေးသိက္ခာပုဒ်၌ ပါသကဲ့သို့ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ မပါခြင်းကို "စတုက္က ပရိဟာနိ" ဟု ဆိုသည်။

ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝေဠုဝနေ ကလန္ဒကနိဝါပေတိ(ဇေတ္ထ)-၌၊ ဝေဠုဝနန္တိ- နံဟူသောအမည်သည်၊ တသ္မာဥယျာနသ-၏၊ နာမံ-တည်း၊ ["ဝေဠုဝနံ" ပုဒ်၌ "ဝါးတော" ဟု အနက် မဇပးရ၊ "ဝေဠုဝန်" ဟု နာမည်အဖြစ်ဖြင့် ပေးပါ-ဟူလို၊] တံ-ထို ဥယျာဉ်ကို၊ (ဝုစ္စတိ-၌စပ်)၊ဝါ-သည်၊ (အဇဟာသိ- ၌ဇပ်)၊ ဝေဠူဟိစ - တို့ဖြင့်ဂုဏ်း၊ အဋ္ဌာရသဟတ္ထေန-၁၈တောင်ရှိသော၊ပါကာရေနစ-တံတိုင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ပရိက္ခိတ္တံ-ကာရံအပ်သည်၊ အဟောသိကံရ-တတ်၊ ဂေါပုရဋ္ဌာလက ယုတ္တံ-တခါးမုခ်, ပြအိုးတို့နှင့် ယှဉ်သည်၊နိလေဘာသံ-ညွှိသောအဆင်းရှိသည်၊မနောရုမံ-စိတ်၏ မွေ့လျော်ရာသည်၊(အဟောသိ)၊ [ပြင်ဘက်၌သာ ဝါးတို့ဖြင့် ကာရံထား၏၊ အတွင်း၌ကား သီးမျိုးစုံ ပန်းမျိုးစုံ သစ်ပင်တို့ ရောပြွမ်းနေသောကြောင့် "နိလေဘာသ" ဟု ဆို၍, အရိပ် ရေတို့နှင့်ဂုဏ်း မြေ၏ ညိုညှစ် ခြင်းနှင့်ဂုဏ်း ပြည့်စုံသောကြောင့် "မနောရမ" ဟု ဆိုသည်၊] တေန - ကြောင့်၊ ဝေဠုဝနန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ စ- ဆက်၊ ဇေတ္ထ-၌ ဥယျာဉ်၌၊ ကလန္ဒကာနံ - ရှဉ့်တို့အား၊ နိဝါပံ-အစာကို၊ အဒံသု- ပေးကြကုန်ပြီ၊ တေန - ကြောင့်၊ ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏။ [နိဝါပံ+ဇေတ္ထ အဒံသုတိ နိဝါပံ၊ (ဥယျာနံ)၊ ကလန္ဒကာနံ+နိဝါပံ ကလန္ဒကနိဝါပံ။]

ကိရ-၌၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ အညတရော-သော၊ ရာဇာ-သည်၊ တတ္ထ-ထို ဥယျာဉ်၌၊ ဥယျာနကီဠနတ္ထံ-ဥယျာဉ် ကစားခြင်း အကျိုးငှါ၊ အာဂတော(ဟုတ္ဝာ)၊ သုရာမဒေန- သေရည်မူးခြင်းဖြင့်၊ မတ္တော - မူးရစ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ), ဒိဝါသေယျံ-နေ့အခါ၌အိပ်ခြင်းကို၊ သုပိ၊ အဿ- ထိုမင်း၏၊ ပရိဇနော ဝိ-အခြွေအရံ လူအပေါင်းသည်လည်း၊ ရာဇာ , သုတ္တော - အိပ်ပျော်ကြ၊ ဇာတိ- ဤသို့သိ၍၊ ပုပ္ဖဖလာဒီဟိ-အပွင့် အသီးအစရှိသည်တို့သည်၊ ပလောဘိယမာနော-အပြားအားဖြင့် အလိုရှိအပ်သည်၊ဝါ-ဖျားယောင်းအပ်သည်၊(ဟ, တ္ဝာ) ဇာတောစိ-တာစ ပဏ္ဏမိ၊ အထ - ၌၊ သုရာဂန္ဓေန - သေရည် အနံ့ကြောင့်၊ အညတရသ္မာ-သော၊သုသိရရုက္ခာ-အဝေ်ာင်းရှိသောသစ်ပင်မှ၊ကဏ္ဏသပ္ပါ-သည်၊ နိက္ခမိတ္ဝာ-၍၊ ရညော-၏၊ အဘိမုခေါ(ဟုတ္ဝာ)အာဂစ္ဆတိ၊ တံ-ထိုမြွေဟောက်ကို၊ ဒိသွာ,ရုက္ခဒေဝတာ-ရုက္ခဗိုဝ်းနတ်သည်၊ ရာညော-အား၊ ဗိဝိတံ-ကို၊ ဒဿာမိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ကာဠကဝေသေန- ရှဉ့်အသွင်ဖြင့်၊ အာဂတ္ဝါ, ကဏ္ဏမူလေ-နားရင်း၌၊ သဒ္ဒံ အကာသိ, ရာဇာ, ပဋိမုဋ္ဌိ-နိုးပြီ၊

ကဏ္ဍသပ္ပေါ, နိဝတ္ထော၊ သော-ထိုမင်းသည်၊ တံ-ထို မြွေဟောက်ကို၊ ဒိဿာ, ဥမာယ ကာဠကာယ-ဤရှင့်သည်၊ မမ- အား၊ ဇီဝိတံ- ကို၊ ဒိန္နံ- ပြီ၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြီ၍၊ ကာဠကာနံ - တို့၏၊ ဝါ- တို့ဘို့၊ တတ္ထ- ထို ဥယျာဉ်၊ နိဝါပံ, ပဋ္ဌပေသိ - ဖြစ်စေပြီ၊ အဘယယောသနဿ -ဘေးမဲ့ ကြွေးကြော်ခြင်း ကိုလည်း၊ ယောသာပေသိ- ကြွေးကြော်စေပြီ၊ တဿာ, တံ-ထို ဥယျာဉ်သည်၊ တတော ပဘုတိ , ကလန္ဒကနိဝါပန္တိ - ဟူ၍၊ သန်္နံ - သို့၊ ဂတံ၊ ဟိ - မှန်၏၊ ကလန္ဒကာတိတေံ-အမည်သည်၊ ကာဠကာနံ-ရှဉ့်တို့၏၊ နာမံ-တည်း၊["ကာဠကာရဉ့်နက်"ဟု မပေးနှင့်၊ "ကလန္ဒကော ကာဠကာထ"—အဘိဓာန် ၆၂၂၂၊ ဤ၌ "ကာဠကာ"ဟု ဇာတ်လိုနှိုက်၏။]

ဒဗ္ဗောတိ-ဒဗ္ဗဟူသောအမည်သည်၊ တဿ ထေရဿ-၏၊ နာမံ-တည်း၊ မလ္လပုတ္တောတိ - ကား၊ မလ္လရာဇဿ - ၏၊ ပုတ္တော - သော၊ (အာယသ္မာ ဒဗ္ဗော - သည်၊) ဇာတိယာ သတ္တဝဿေန အရဟတ္တံ သစ္ဆိကတန္တိ (ထွေ-၌၊ ဂဠုတ္ထံ-ကို၊ကိရ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ဒဿေသိ-အံ့၊) ထေရော-သည်၊ သတ္တဝဿိကာဝ-၇ နှစ်သာ ရှိသေးသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ သံဝေဂံ - ထိတ်လန့်ကြောင်း သဟောတ္တပ္ပဉာဏ်ကို၊ လဘိတ္ဝာ- ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော - ရှင်ရဟန်းပြုသည်၊ (သမာနော-သော်၊) ခုရဂ္ဂေယေဝ-သင်တုန်းကိစ္စ၏ အဆုံး၌ပင်၊ ဝါ-ခေါင်းရိတ်အပြီး၌ပင်၊ အရဟတ္တံ-သို့၊ ပါပုဏိ-ပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝေဒိတမ္ဗော - ၏၊ ယံကိဉ္စိ၊ ပေ၊ အနုပုတ္တန္တိ-ကား၊ သာဝကေန-သည်၊ ပတ္တမ္ဗံနာမ-ရောက်ထိုက်သောတရား မည်သည်၊ (ဂဏာဇာတံ-၌စပ်)၊ တိသော - နှင့်သော၊ ဝိဇ္ဇာ - တို့ဌင်း၊ စတသော-နှင့်သော၊ ပဋိသမ္ဘိဒါ-တို့ဌင်း၊ ဆ-နှင့်သော၊ အဘိညာ-တို့ဌင်း၊ နဝ-နှင့်သော၊ လောကုတ္တရဓမ္မာ-တို့ဌင်း၊ ဇာတိ ဇာဒံ ဂဏာဇာတံ-ဤဂဏ်အပေါင်းတည်း၊ တံ သမ္ဗံ-ထို အလုံးစုံသော ဂုဏ်အပေါင်းသည်၊ ဝါ-သို့၊ တေန-ထို အရှင်ဒဗ္ဗသည်၊အနုပုတ္တံ-ရောအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ နတ္ထိစသော၊ပေ၊ကရဏီယန္တိ- ကား၊ စတူသု, သစ္စေသု-တို့၌၊ စတူဟိ, မဂ္ဂဟိ- တို့ဖြင့်၊ သောဠသ ဝိဓသ-ရှိသော၊ ကိစ္စသ-၏၊ ဝါ- ကို၊ ကတတ္တာ-ပြုအပ်ပြီး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇာဒါနိ - မဂ်ကိစ္စပြီးရာ ယခုအခါ၌၊ အသ - ထို အရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ ကရဏီယံ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိတော့၊ ကတသ ဝါ ပတိစယောတိ-ကား၊ ကတသ-ပြုအပ်ပြီးသော၊ တသော ကိစ္စသ-ကိုပင်၊ ပုန-ဖန်၊ ဝမုနမ္ပိ - တိုးပွားစေဘွယ်သည်လည်း၊ နတ္ထိ-ဇော့၊ ဓောတသ-ဖွပ်အပ်ပြီးသော၊ ဝတ္ထသ- ကို၊ ပဋိဓောဝနံ- တဖန် ဖွပ်လျော်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ ဝိယ-ကဲ့သို့ဌင်း၊ ပိသိတသ္သ-ကြိတ်အပ်ပြီးသော၊ ဂန္ဓသ-ကို၊ ပဋိပိသနံ-

သည်၊ နတ္ထိ ဝိယ- သို့ဂုင်း၊ ပုဗ္ဗိတသ- ပွင့်ပြိုးသော၊ ပုပ္ပသ- ၏၊ ပဋိပုပ္ပနံ- သည်၊ နတ္ထိ ဝိယစ-သို့ဂုင်း၊ (တထာ-တူ၊ ကတသ-သော၊ တဒသဝ ကိစ္စ သ-ကိုပင်၊ ပုန ဝမုနဗ္ဗိ နတ္ထိ၊) ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ရဟော ဂတသာတိ-ကား၊ ရဟသိ- ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌၊ ဂတသ-ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိသလ္လီနသာတိ - ကား၊ တတော တတော- ထိုထို အာရုံမှ၊ ပဋိက္ကမိတွာ – ဆုတ်ခွါ၍၊ သလ္လီနသ - တခုထည်းသောအာရုံ၌ ကောင်းစွာ ကပ်ရောက်စဉ်၊ ကောဘာဝံ - တယောံထည်း မဟုတ်သော်လည်း တယောက်ထည်း၏အဖြစ်သို့၊ ဂတသ-ကပ်ရောက်စဉ်၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊

ရဟောဂတသ , ပဋိသလ္လီနသပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို ဝိနယ ပဉ္စတ္တိယာစန ကထာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အထခေါ်၊ ပေါဉ္ဇိသေယျကို ဗြာဟ္မဏ-၌၊ (ဂုဇ္ဇတ္ထံ)ကိရ (ဉဒ္ဓ ရိတ္တာ ဒသေဒ်၊) ထေရော, အတ္တနော-၏၊ ကတကိစ္စဘာဝံ- ပြုအပ်ပြီးသော မဂ်ကိစ္စရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိဿာ, အဟံ, ဣမံ အန္တိမသရီရံ-၌ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ-ဆောင်ရ၏၊ တဉ္စ-ထို နောက်ဆုံးဖြစ်သောကိုယ်သည်လည်း၊ ဝါတမုခေ-လေ၏အဝ၌၊ ဋ္ဌတော-သော၊ ပဒီပေါ-သည်၊ (နစိရသေဝ-ပင်၊ နိဗ္ဗာယနဓမ္မော ဝိယ-ငြိမ်းခြင်းသဘော ရှိသကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊) အနိစ္စတာမုခေ - အနိစ္စတာ၏အဝ၌၊ ဋ္ဌတံ - တည်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ) နစိရသေဝ, နိဗ္ဗာယနဓမ္မံ - ချုပ်ငြိမ်းခြင်းသဘော ရှိ၏၊ ယာဝ-လောက်၊ နနိဗ္ဗာယတိ-မချုပ်ငြိမ်းသေး၊ တာဝ- ထို မချုပ်ငြိမ်းသေးသမျှ၊ အဟံ, သံယသ-၏၊ ကိံ ဝေယျာဝစ္စံ-အဘယ ဝေယျာဝစ္စကို၊ ကရေယျံနုခေါ-အံ့နည်း၊ ဣတိ (တေံ) – ၌အကြံသည်၊ (အဟောသိ - ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊) စိန္တေန္တော- ကြံစည်လသော်၊ ဣတ - သို့၊ ပဋိသင်္ခိဏ္ဏတိ – တဖန် စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြန်၏၊ (ကိံ)၊ တိရောရဋ္ဌေသု - တိုင်းတပါးတို့၌၊ ဗဟူ ကုလပုတ္တာ ဘဂဝန္တံ , အဒိသ္ဝာဝ-မဖူးရသေးမူ၍သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ တေ-ထို အမျိုးသားတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ, ပသိဿသာမစေဝ-ဖူးမျော်လည်း ဖူးမျော်ကုန်အံ့၊ ဝန္ဒိဿာမစ-နှံအံ့၊ ဣတိ- ၌သို့ကြံ၍၊ ဒုရတောပိ အာဂစ္ဆန္တိ၊ တတြ- ထိုသို့ လာကြရာ၌၊ ဝါ-ထို အမျိုးသားတို့တွင်၊ ယေသံ - အကြင် အမျိုးသားတို့၏၊ သေနာသနံ- ကျောင်းအိပ်ရာနေရာသည်၊ နပ္ပဟောတိ - မလောက်၊ တေ- ထို အမျိုးသားတို့သည်၊ သိလာပန္နကေဝိ-ကျောက်ပြားကလေးပေါ်၌လည်း၊ သေယျံ-ကို၊ ကပ္ပေန္တိ- ပြုရာကြရကုန်၏၊ အဟံ အတ္တနော အာနုဘာဝေန , တေသံ ကုလပုတ္တာနံ-တို့၏၊ ဣဒ္ဓာဝဿေန - ဖြင့်၊ ပါသာဒဝိဟာရ အမုယောဂါဒိနိ-ပြာသာဒ်, ၄ ဘက်မိုးကျောင်း , ၂ ဘက်မိုးကျောင်း အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊

မဋ္ဌပိဋ္ဌထ္ထရဏာဒိနိစ – ညောင်စောင်း , အင်းပျဉ်, အခင်း အစရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနာနိ - ကျောင်း အိပ်ရာနေရာ တို့ကို၊ နိမ္မိနိတ္ထာ – ဖန်ဆင်း၍၊ ဒါတုံ, ပဟောမိ - စွမ်းနိုင်၏၊ စ - ဆက်၊ တ္ထေ - ဤ အမျိုးသား တို့တွင်၊ ပုနဒိဝသေ-၌၊ ကစ္စေ-အချို့ အမျိုးသားတို့သည်၊ အတိဝိယ-လျှင်၊ ကိလန္တရူပါ–ပင်ပန်းသည်၏အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ ဂါရဝေန-သံယာ၌ လေးစားခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခူနံ ပုရတောဌတ္ထာ ဘတ္တာနိပိ, နဥဒ္ဒိသာပေန္တိ – မည်သူနှင့်ပြစေကြကုန်၊ အဟံ, နေသံ- ထို အမျိုးသားတို့ဘို့၊ ဘတ္တာနိပိ ဥဒ္ဒိသိတုံ ပဟောမိ၊ ဣတိ (ပဋိသင်္ခိက္ခတိ)။

ဣတိ-သို့၊ ပဋိသင်္ခိက္ခန္တသ-သော၊ မလ္လပုတ္တသ-သော၊ အာယသ္မတော ဒမ္မသ-၏၊ အထခေါ–စဉ်းစားရာ ထိုအခါ၌၊ တေံ–ဤအကြိုသည်၊ အဟောသိ–ပြီ၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ သံယသ-တော်၏၊ သေနာသန-အိပ်ရာနေရာကိုလည်း၊ ယန္တုန ပညပေယ္ယံ- အကယ်၍ ခင်းရပါမူကား ကောင်းလေစွ၊ ဘတ္တာနိစ – တို့ကိုလည်း၊ ယန္တုန ဥဒ္ဒိသေယ္ယံ – စွ၊ ဣတိ – ဤ အကြိုသည်၊ (အဟောသိ)၊ စ – ဆက်၊ ဒွေ- နှ်သော၊ ဣမာနိ ဒ္ဝာနာနိ- ဤ အရာတို့သည်၊ ဘဿာရာမတာဒိံ - စကားပြောခြင်း၌ မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ် အစရှိသည်ကို၊ အနုယုတ္တာသ - အဖန်ဖန် အားထုတ်သူအား၊ ယုတ္တာနိနု - သင့်ကုန်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အယသ္မ-ဤ အရှင်ဒမ္မသည်လည်း၊ ဒိဏ္ဏာသဝေါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ နိပ္ပပဉ္စာရာမော – ကိစ္စလုပ်ငန်းကို ခဲ့ပွထ်ခြင်းဟူသောမွေ့လျော်ရာ မရှိသူသည်၊ (ဟောတိနနု–လော)၊ ဣမသ-ဤ အရှင်ဒမ္မ၏(ဉာဏ်၌)၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဣမာနိ-ဤဒ္ဝာနတို့သည်၊ ပဋိဘံသုထင်လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ – ဤကား အမေးတည်း၊ ပုဗ္ဗပတ္ထနာယ - ရှေးဆုတောင်းသည်၊ စောဒိတတ္တာ-တိုက်တွန်းအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [“ ဣမာနိ ဒ္ဝေဒ္ဝာနာနိ ၊ပေ၊ ကိဉ္စာပိ ယုတ္တာနိ၊ အာယသ္မ ဒိဏ္ဏာသဝေါနပ္ပပဉ္စာရာမော ကိဉ္စာပိဟောတိ၊အထခေါပုဗ္ဗပတ္ထနာယ စောဒိတတ္တာ ဣမာနိ ပဋိဘံသု” ဟုလည်း အကျယ်ပေးနိုင်သည်။]

ကိရ–ခဲ့၊ သမ္ဗဟုဒ္ဓါနံ-တို့၏၊ ဣမံ ဒ္ဝာနန္တရံ-ဤ ရာထူးသို့၊ ပတ္တာ-နှ်သော၊ သာဝကာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိယေဝ-ရှိမြဲဖြစ်ကုန်သည်သာ၊ အယသ္မ-ဤအရှင်ဒမ္မသည်လည်း၊ ပဒုမုတ္တရဿ- ပဒုမုတ္တိုရ်၏ မည်တော်မူသော၊ ဘဂဝတော–၏၊ ကာလေ-၌၊ အညတရသ္မိံ-သော၊ ကုလေ-၌၊ ပစ္စာဇာဂ္ဂော-ဖြစ်ရသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ ဣမံဒ္ဝာနန္တရံ-သို့၊ ပတ္တဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အာနုဘာဝံ–ကို၊ ဒိသ္ဝာ-၍၊ အဇ္ဈသဒ္ဒိယာ ဘိက္ခုသတသဟဿေသဟိ-၆သန်း ဂသိန်းသော

ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဒိ-ကွ၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ သတ္ထာဒိဝသာန်-တို့ပတ်လုံး၊ နိမန္တေတွာ-၍၊ မဟာဒါနံ-ကို၊ ဒတ္တွာ-၍၊ပါဒမူလေ-၌၊ နိပဇ္ဇိတ္တွာ-ပျပ်ဝပ်၍၊ အနာဂတေ-၌၊ တုမှာဒိသဿ-ရှင်တော်ဘုရားကဲ့သို့ရှုတေဝဲမူအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿ-၏၊ ဥပ္ပန္နကာလေ - ပွင့်တော်မူရာ အခါ၌၊ အဟမ္ပိ , ဇာတ္တန္ဓာမော - သော၊ တုမှာကံ-တို့၏၊ သာဝကောဝိယ, သေနာသနပညာပကော၀- အိပ်ရာနေရာကို ခင်းပေးတတ်သူသည်၎င်း၊ ဘတ္တုဒ္ဒေသကော၀ - ဆွမ်းကို ညွှန်ပြတတ်သူသည်၎င်း၊ အဿံ - ဖြစ်ရပါလို၏၊ ဇာတိ ပတ္ထနံ အကာသိ၊ ဘဂဝါ, အနာဂတံသညာဏံ - အနာဂတံသဉာဏ်တော်ကို၊ ပေဒသတ္တာ, အဒ္ဒသ- ကြည့်ရှုတော်မူပြီ၊ ဒိဿာ- မြင်တော်မူ၍၊ ဇာတော - ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿသဿ- ၏၊ အစ္စယေန၊ ပေ၊ ဇာတိယာ- မွေးဖွားခြင်း အားဖြင့်၊ သတ္တ၀ဿော (ဟုတ္တာ), နိက္ခမ္မ-အိမ်မှထွက်၍၊ ပဓ္ဓိတ္တာ အရဟတ္တံ သစ္ဆိကရိဿသိ၊ ဇာမဉ္ဇဂ္ဃနန္တရံ-ကိုလည်း၊ လစ္ဆသိ-ရလတံ့၊ ဇာတိ- သို့၊ ဗျာကာသိ- မိန့်မြွက်တော်မူပြီ၊ (ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူပြီ - ဟူလို။) သော - ထို အမျိုးကောင်းသားသည်၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဘုတိ- ၍၊ ဒါနသိလာဒီနိ, ပူရယမာနော-ဖြည့်လျက်၊ ဒေ၀မနုဿသမ္ပတ္တိ - ကို၊ အနုဘ၀ိတ္တာ - ခံစားပြီး၍၊ အမှာကံ ဘဂဝတော ကာလေ, တေန ဘဂဝတာ- ထို ပဒုမုတ္တိုရ်၏ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာကတသဒိသမေ၀ - ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူအပ်သည်နှင့် တူစွာသော်လျှင်၊ အရဟတ္တံ- ကို၊ သစ္ဆာကာသိ၊ အထ-ထိုမှနောက်၌၊ အဿ-ထိုအရှင်ဒမ္ဘ၏၊ ဝါ-သည်၊ ရဟောဂတဿ - ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်၌ရောက်သည် ဖြစ်၍၊ ကံ နုခေါ၊ပေ၊ ကရေယျန္တိ-ဟူ၍၊ စိန္တယတော- ကြံလင်သဲ့၊ တာယ ပုဗ္ဗပတ္ထနာယ-သည်၊ စောဒိတတ္တာ ဇာမာနိ ဒွေဌာနာနိ ပဋိဘံသု၊ ဇာတိ- ဤကား အကျယ် အဖြေတည်း။

အထ-ထိုမှ နောက်၌၊ အဿ-ထို အရှင်ဒမ္ဘ၏၊ ဧတံ အဟောသိ၊ (ကိံ) အဟံ,အတ္တာနိ-၌၊ အနိဿရော-အစိုးမရသည်၊အသ္မိ-ဖြစ်၏၊ သတ္ထာရာ သဒ္ဒိံ, ကေဋ္ဌာနေ - တနေရာထည်း၌၊ ဝသာမိ - နေရာ၏၊ မံ - ကို၊ ဘဂဝါ သစေ အနုဇာနိဿတိ၊(ဝေံသတိ)၊ ဇာမာနိ ဒွေဌာနာနိ,သမာဒိယိဿာမိ-ဆောက်တည်အံ့၊ ဇာတိ(တေံ အဟောသိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြီပြီး၍၊)ဘဂဝတော သန္တိကံ အဂမာသိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အထခေါ၊ပေ၊ ဥဒ္ဒိသိဘုန္တိ-ဟူ၍၊(သံဂီတိကာရေဟိ)ဝုတ္တံ၊ အထ-လျှော်ထားရာထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအရှင်ဒမ္ဘကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ သာဓု သာဓု ဒမ္ဘာတိ - ဟူ၍၊ သမ္မဟံသေတွာ - ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် ရှင်လန်းစေတော် မူပြီး၍၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝေရူပေါ-သော၊ အဂတိဂမန

ပရိဗာဟိရော-အဂတိလိုက်ခြင်းမှ အပဖြစ်သော၊ ဝါ-အဂတိမလိုက်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဒွေ-နှသော၊ ဇာမာနိ-တို့ကို၊ ဝိစာရေတုံ-စီစဉ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ-ထိုက်၏၊ တဿာ-ကြောင့်၊(အဂတိမလိုက်သော ရဟန်း၏ ဤ ၂ ဌာန တို့ကို စီစဉ်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ တေနဟိ တုံ ဒမ္မ၊ ခပ၊ဥဒ္ဒိဿာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ - မူပြီ၊ ဘဂဝတော ပစ္စဿောသိတိ- ကား၊ ဘဂဝတော- ၏၊ ဝစနံ- ကို၊ ပတိအဿောသိ- ရှေးရှု နားထောင်ပြီ၊ အဘိမုခေါ- ရှေးရှုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အဿောသိ- ပြီ၊ သမ္မဋိုဆို -လက်ခံပြီ၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊[အဋ္ဌကထာဆရာသည် " ဘဂဝတော၌ သမ္မုန်အနက် ပေးစေလို၍ ဝစနံဟူသော သမ္မုခီပုဒ်ကိုထည့်သည်၊ သဒ္ဒါကျမ်း၌ကား သမ္မဒါန်ဟု ဆို၏။]

ပဌမံ ဒမ္မော ယာစိတမ္မောတိ- ကား၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ (သံဃံ-ကို၊) ယာစာပေတိ - တောင်းပန်စေတော်မူသနည်း၊ ဂရဟမောစနတ္ထံ- ကဲ့ရဲ့ခြင်းမှ လွတ်စေခြင်း အကျိုးငှါ၊ (ယာစာပေတိ - ၏၊) ဟိ - ၌၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပဿတိ-မူ၏၊(ကိ)၊ အနာဂတေ-၌၊ ဒမ္မသ-၏၊ ဣမံဌာနံ-၌အရာကို၊ နိဿာယ - ၍၊ မေတ္တိယဘူမကာနံ - ကတို့၏၊ ဝသေန - ဖြင့်၊ မဟာ-သော၊ ဥပဒ္ဒဝေါ - ဘေးရန်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-တုံ၊ တတြ - ထိုသို့ ဖြစ်ပေါ်လာရာ၌၊ ကေစိ - အချို့ရဟန်းတို့သည်၊ ဂရဟိဿန္တိ - နှလတ်၊ (ကိ)၊ အယံ- ၌ အရှင်ဒမ္မသည်၊ တုဏှီဘူတော-သည်၊ (ဒေးဒေးနေသည်)၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ အတ္တာနော-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ အကတ္ဝာ-၍၊ (ကိုယ်အလုပ် မလုပ်ဘဲ)၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ၌ဒိသံ ဌာနံ- ကို၊ ဝိစာရေတိ - ဘိသနည်း၊ ဇာတိ - သို့၊ (ဂရဟိဿန္တိ-တုံ)၊တတော-ထိုသို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်၊ အညေ-အခြားသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဝက္ခန္တိ-လတ်၊(ကိ)၊ ဇာမဿ-၌အရှင်ဒမ္မ၏၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ ကော - အဘယ်နည်း၊ ဇေတဟေဝ - ၌ ရဟန်းတို့သည်ပင်၊ ယာစိတ္ဝာ, ထပိတော-(၌ရာထူး၌)ထားအပ်ပြီ၊ဇာတိ(ဝက္ခန္တိ)၊ ဧဝံ-၌သို့၊ ဝါ- ၌နည်းအားဖြင့်၊ ဂရဟတော - မှ၊ မုစ္စိဿတိ - လတ်၊ ဇာတိ - သို့၊ ပဿတိ-မြင်တော်မူ၏။

ဧဝံ-သို့၊ ဂရဟမောစနတ္ထံ , ယာစာပေတ္ဝာပိ - ပြီး၍လည်း၊ ပုန ယသ္မာ, အသမ္မတေ-မသမုတ်အပ်သော၊ ဝါ-သမ္မုတိမရသော၊ ဘိက္ခုသ္မိံ - သည်၊ သံဃမဇ္ဈေ-၌၊ ကိဉ္စိ- တစုံတခုသော စကားကို၊ ကထယမာနေ-သော်၊ ဒိယျနဓမ္မော-ရှုံ့ချခြင်း သဘောသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ - ဖြစ်တတ်၏၊ (ကိ)၊ အယံ - ၌ ရဟန်းသည်၊ ကသ္မာ သံဃမဇ္ဈေ,ဥစ္စာသဒ္ဒံ- ကျယ်စွာသော အသံကို၊ ကရောတိ-ပြုရသနည်း၊ ဇာသိရိယံ- အစိုးရသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတိ - ပြရသနည်း၊

ဇာတိ(ဥပဇ္ဈာတိ)၊ ပန-အန္တရယကား၊ သမ္မတေ(ဘိက္ခုသ္မိံ-သည်၊)ကထေန္တေ-သော်၊ အာယသ္မန္တော - တို့သည်၊ ကိန္တိ – ဘာစကားကိုမျှ၊ မာ အဝစုတ္ထ-ကုန်လင့်၊ အယံ – ဤ ရဟန်းသည်၊ သမ္မတော- သမုတ်အပ်သူတည်း၊ ဝါ-သမ္မုတိရသူတည်း၊ ယထာသုခံ- စွာ၊ ကထေတု - ပြောပါစေ၊ ဇာတိ– ဤသို့၊ ဝတ္တာရော-ပြောဆိုသူတို့တည်း၊ ဘဝန္တိ – ရှိကုန်၏၊ စ- သည်သာ မကသေး၊ အသမ္မတံ - မသမုတ်အပ်သော ရဟန်းကို၊ ဝါ- သမုတိမရသော ရဟန်းကို၊ အဘူတေန- မဟုတ်မှန်သော အကြောင်းဖြင့်၊ အဒ္ဓာစိတ္တန္တသဒ- စွပ်စွဲသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋမတ္တာ-သော၊ လဟုကာ အာပတ္တိ ဟောတိ၊ ပန-ကား၊ သမ္မတံ-ကို၊ အဒ္ဓာစိတ္တတော- ၏၊ ဂရုကတရာ-ဒုက္ကဋ်ထက်သာ၍ကြီးလေးသော၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိ ဟောတိ၊ အထ – ထိုသို့ ဖြစ်လသော်၊ သမ္မတော – သော၊ ဘိက္ခု- ကို၊ အာပတ္တိယာ- ၏၊ ဂရုကဘာဝေန – ကြောင့်၊ ဝေရိဟိပိ- ရန်သူရဟန်းတို့ သော်မှလည်း၊ ဒုပ္ပဓံသိယတရော – သာ၍ မဖျက်ဆီး အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ, တံ အာယသ္မန္တံ – ကို၊ သမ္မန္နာပေတုံ - သမုတ်စေခြင်းငှ ၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာတိ အာဒိ အာဟ။

ပန – ပရိဟာရပက္ခမှတပါး၊ စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုံးအံ့၊ ဒွေ - နှ်သော၊ သမ္မုတိယော-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကေသ-တပါးသောရဟန်းအား၊ ဒါတုံ ဝန္တန္တိ ကိ ၊ ဇာတိ – အမေးတည်း၊ ကေဝလံ - (သမ္မုတိ ၃ ခုစသည်မဘက်) သက်သက်၊ ဒွေ (သမ္မုတိယော)- တို့သည်သာ၊ (ဝန္တန္တိ-နှ်သည်ကား)၊ န– မဟုတ်သေး၊ သစေ ပဟောတိ – အကယ်၍ ဆောင်စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) တေရသင်-လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (သမ္မုတိယော-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊) ဒါတုံ ဝန္တန္တိ၊ [တေရာသမ္မုတိကို ဋီကာမှာရှု။] အပ္ပဟောန္တောနံ ပန-မစွမ်းနိုင်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ကောဝိ-လည်းဖြစ်သော၊ (သမ္မုတိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊) ဒ္ဝိန္နံဝါ-တို့အား၎င်း၊ တိဏ္ဏံဝါ-တို့အား၎င်း၊ ဒါတုံ န ဝန္တ တိ။

●ကောဝိ၊ပေါနံ ဝန္တတိ။ ။"ကောဝိ"ဟု ဂရဟာဧောတက ဝိသဒ္ဒါဖြင့် "မစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းတို့အား ၂ ပါး , ၃ ပါး ဖြစ်စေကာမူ သမ္မုတိတခုကိုမျှ ပေးခြင်းငှါ မအပ်၊ သမ္မုတိ ၂ ခု ၃ ခုစသည်မှာ ဆိုဘွယ်မလို"ဟုပြသည်၊ မှန်၏–ဤသမ္မုတိပေးရာဌာနသည် အရာရာ၌ စွမ်းနိုင်သောဉာဏ် ပါရဿေး၏၊ ထို ဉာဏ်ကို ၂ ပါး, ၃ ပါး ပေါင်းမိသော်လည်း မရနိုင်၊ ဥပမာ – မျက်စိမမြင်သော အကာဏ်းတယောက်သည် အကာဏ်း ၂ ယောက် ၃ ယောက် ပေါင်းမိသော်လည်း မမြင်မြဲ မမြင်သကဲ့သို့တည်း၊ ထို့ကြောင့်"ကောဝိ၊ပေါနံ ဝန္တတိ "ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေ၊ များစွာသောစာအုပ်တို့၌"နံ" မပါဘဲ "ဝန္တတိ"ဟု ရှိသည်၊ "ကောဝိ ဝန္တတိ–သမ္မုတိတခုသော်လည်း အပ်၏"ဟု အဓိပ္ပါယ် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် စဉ်းစားပါ။

သဘာဂါနန္တိ - ကား၊ ဂုဏသဘာဂါနံ-ဂုဏ်အားဖြင့် သဘောတူကုန်သော၊ နာမိတ္တာသန္တေဝသဘာဂါနံ– မိတ်ဆွေဖွဲ့ခြင်းအားဖြင့် သဘောတူသည်မဟုတ်ကုန်သော၊ (“ဘိက္ခူနံ - တို့ဘို့၊ ကေစ္စိ သေနာသနံ ပညပေတိ” ဟု ပါဠိတော်ထည့်စပ်)၊ တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ (ဂုဏသဘာဂကိုသာ သဘာဂဟု ဆိုလိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်)၊ ယေတေ ဘိက္ခူ သုတ္တန္တိကာ, တေသံ ကေစ္စန္တိအာဒိ-သော၊ (ယံ ဝစနံ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ ဝစနံ-ကို၊ သံဂီတိကာရော) အာဟ- မိန့်ပြီ၊ ဟိ – မှန်၊ ယာဝတိကာ- န်သော၊ သုတ္တန္တိကာ-သုတ္တန်ဆောင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ – န်၏၊ တေ – တို့ကို၊ ဥစ္စိနိတ္ဝာ - ရွေးချယ်၍၊ ကေတော - တည်း၊ တေသံ - တို့အား၊ အနုရူပမေဝ - သော၊ သေနာသနံ-ကို၊ ပညပေတိ- ၏၊ ဧဝံ- တူ၊ သေသာနံ- သုတ္တန္တိကရဟန်းတို့မကြွင်းကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ (အနုရူပမေဝ သေနာသနံ ပညပေတိ)၊ ကာယဒဠ္ဠီ ဗဟုလာတိ-ကား၊ ကာယဿ- ၏၊ ဒဠ္ဠီဘာဝ ကရဏာဗဟုလာ-များသော ခိုင်မြဲသည်၏အဖြစ်ကို ပြုခြင်းရှိကုန်၏၊ ကာယပေါသန ဗဟုလာ-များသောကိုယ်ကို မွေးမြူခြင်းရှိကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော - နက်၊ ဣမာယပိမေ အာယသ္မန္တော ရတိယာတိ–ကား၊ သဂ္ဂမဂ္ဂဿ-၏၊ တိရစ္ဆာန ဘူတာယ-ဖီလာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ ဣမာယ တိရစ္ဆာနကထာ ရတိယာ - ၌ တိရစ္ဆာနကထာ၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-၌ မွေ့လျော်ကြောင်းဖြစ်သော တိရစ္ဆာနကထာဖြင့်၊ အစ္ဆိသန္တိ-ကား၊ ဝိဟရိဿန္တိ-နေကြကုန်လတ့ံ။ [အာသ+ဥပဝေသနေ (ကပ်ဝင်နေထိုင်ခြင်း)ဟု ဓာတ်နက်ရှိသောကြောင့် ဝိဟရိဿန္တိဟု ဓာတ်နက်ဖွင့်သည်။]

တေဇောဓာတုံ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ တေနေဝါလောကေနာတိ-ကား၊တေဇောကသိဏစတုတ္ထဈာနံ- တေဇောကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော စတုတ္ထဈာန်ကို၊ သမာပဇ္ဇိတ္ဝာ, ဝုဋ္ဌာယ,အဘိညာဉ္စဏေန-ဖြင့်၊ အဂ်ိလိဇလနံ-လက်ချောင်း၏ တောက်ပခြင်းကို၊ အဓိဋ္ဌာယ – ၍၊ တေဇောဓာတု သမာပတ္တိဇနိတေန–တေဇောကသိဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော သမာပတ်သည် ဖြစ်စေအပ်သော၊ တေနေဝ အဂ်ိလိဇာလာလောကေန-ထိုလက်ချောင်း၏အလှုံတည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်ပင်၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ပန-ဆက်၊ ထေရဿ-၏၊ အယံ အနုဘာဝေါ-သည်၊နစိရဿေဝ-ပင်၊ သကလ ဇမ္ဗုဒီပေ-၌၊(မစ္ဆြမဒေသကို ဆိုသည်၊) ပါကဋော-သည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ကံ-ထို အာနုဘော်ကို၊ သုတ္ဝာ-၍၊ ဣဒ္ဓိပါဋိဟာရိယံ-ကို၊ဒဠ္ဠကာမာ-ကြည့်ရှုလိုကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ သဋ္ဌိစ္ဆ-သညာနှင့်တကွ စေ့ဆော်၍၊ဝိကာလေ အဝိ-အချိန်မဲ့ အခါမဲ့၌လည်း၊

အာဂန္ဆန္တိ၊[အပိသူတိ ထြေ သူတိနိပါတမတ္တံ၊အပိသဒ္ဒေါ အဋ္ဌာနပ္ပယုတ္တော (ယဉ်အပ်ရာ မဟုတ်သော်ပုဒ်၌ ယဉ်စပ်အပ်သော ပုဒ်တည်း၊) ဝိကာလေ တိ ဇုမသ အနန္တရံ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဝိကာလေပိ အာဂန္ဆန္တိတိ အတ္ထော၊] တေ၊ပေ၊ အပဒိသန္တိတိ-ကား၊ ဇာနန္တော၁၀-ဝေးမှန်းသိကုန်လျက်သာလျှင်၊ ဒူရေ, အပဒိသန္တိ-ညွှန်ပြကြကုန်၏၊ ကထံ-အဘာယိနည်းဖြင့်၊ (အပဒိသန္တိ-နံသနည်း၊) အမှာကံ ၊ပေ၊ နယေန - အမှာကံ၊ပေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ္ဌေ အစရှိသော ဤနည်းဖြင့်၊ (အပဒိသန္တိ)။

အဂ်ုလိယာ၊ပေ၊ ဂန္ဆတိတိ-ကား၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) သယမေဝ-အရှင်ဒမ္မ ကိုယ်တိုင်သာ၊ ဂန္ဆတိ၊ [ရဟန်းတပါးအတွက်သာ ညွှန်ပြစရာရှိလျှင် ကိုယ်တိုင်လိုက်၍ ခင်းပေးသည်-ဟူလို။] ဗဟူ-များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ သစေဟောန္တိ၊(ဧဝံသတိ)ဗဟူ-နံသော၊ အတ္တဘာဝေ-အတ္တဘောတို့ကို၊ နိမ္မိနာတိ-ဖန်ဆင်း၏၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော နိမ္မိတအတ္တဘောတို့သည်၊ အတ္တနာ-မိမိဟူသော အရှင်ဒမ္မနှင့်၊ သဒိသာဝေ-တူကုန်သည်သာလျှင် (ဟုတ္တာ) သေနာသနံ ပညပေန္တိ၊ ပန - ဆက်၊ အယံ မန္ဆောတိ အာဒိသု - တို့၌၊ ထေရေ - သည်၊ အယံမန္ဆောတိ- ဟူ၍၊ ဝဒန္တေ-သော်၊ နိမ္မိတာပိ - နိမ္မိတ အရှင်ဒမ္မတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္တနော ဂတဂတဋ္ဌာနေ - ၌၊ အယံမန္ဆောတိ- ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ၊ [သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်ချက် မရှိလျှင် အရှင်ဒမ္မ ပြုလုပ်သည့်အတိုင်း နိမ္မိတများကလည်း ပြုလုပ်ကြသည်၊ သီးခြားအဓိဋ္ဌာန်ချက် ရှိလျှင်ကား ထို အဓိဋ္ဌာန်သည့်အတိုင်း ဖြစ်နိုင်၏၊] သမ္ဗဟုလေသု-(ဇုဒံ ပိဋ္ဌံစသော) အလုံးစုံသော ပုဒ်တို့၌၊ ဧဝံ-ဤအတူတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ နိမ္မိတာနံ-နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဓမ္မတာ-သဘောတံထွာ ဓမ္မတာတည်း၊ ဝါ-ထိုးစံတည်း၊ ကေသ္မိံ-တပါးသော မူလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘာသမာနသ္မိံ-စကားပြောလသော်၊ သမ္ဗေ-နံသော၊ နိမ္မိတာ-နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘာသန္တိ၊ ကေသ္မိံ-သည်၊ တုဏှိ- ဆိတ်ဆိတ်၊ အာသိနေ- နေလသော်၊ သမ္ဗေ-နံသော၊ တေ- ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တုဏှိ ဘဝန္တိ၊ ဇုတိ- ကား၊ (နိမ္မိတာနံ ဓမ္မတာ)၊ ပန- ဆက်၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ မဏ္ဍပိဋ္ဌာဒိနိ-တို့သည်၊ နပရိပူရေန္တိ-မပြည့်စုံ မလုံလောံကုန်၊ တသ္မိံ-၌၊ အတ္တနော-၏၊ အာနုဘာဝေန - ဖြင့်၊ ပူရေန္တိ - ပြည့်စေကုန်၏၊ တေန- ကြောင့်၊ နိမ္မိတာနံ-တို့၏၊ အဝတ္ထုကဝစနံ-တည်ရာမရှိသော စကားသည်၊ နဟောတိ၊ [အရှင်ဒမ္မ၏ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့် အာဂန္တုများ နေလိုရာ အရပ်၌ မဏ္ဍပိဋ္ဌများ ရှိနေနှင့်သောကြောင့် နိမ္မိတပုဂ္ဂိုလ်များ၏ "အယံမန္ဆော" ဟူသော စကား

သည် မဋ္ဌစသော၁ဝဏ္ဏုမရှိဘဲ ပြောအပ်သောစကားမဖြစ်-ဟူလို။]သေနာသနံ ၊ပေ၊ ပစ္စာဂစ္ဆတိတိ - ကား၊ တေဟိ - ထို အာဂန္တုကတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ဇနပဒကထံ - ဇနပုဒ်နှင့်စပ်သော စကားကို၊ (ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မြို့နယ်နှင့်စပ်သော စကားကို) ကထေန္တော, နနိသီဒတိ - ထိုင်မနေ၊ အတ္တနော- ၏၊ ဝသနဋ္ဌာန မေဝ-သို့သာ၊ ပစ္စာဂစ္ဆတိ-ပြန်လာ၏။

မေတ္တိယဘူမဇကာတိ-ကား၊ မေတ္တိယောစ-ယသည်ရင်း၊ ဘူမဇကောစ-သည်ရင်း၊ (နဝကာစေဝ-သီတင်းငယ်တို့သည်ရင်း၊ အပ္ပပုညာစ-နည်းသော ပုဉ်းရှိကုန်သည်ရင်း၊ ဟောန္တိ - နှ၏၊) ဧတေ-၌ မေတ္တိယဘူမဇကတို့သည်၊ ဆဇ္ဇဂ္ဂိယာနံ- ဆဇ္ဇဂ္ဂိယရဟန်းတို့၏၊ အဂ္ဂပုရိသာ-ခေါင်းဆောင် ယောက်ျား တို့တည်း၊ လာမကာနိစ ဘဏ္ဍာနိတိ - ကား၊ တာဝ - ဘဏ္ဍာမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာနိ-နှ်သော၊) သေနာသနာနိ-တို့သည်၊ နဝကာနံ-ရဟန်းငယ်တို့၏ (အထံသို့)၊ လာမကာနိ - ညံ့ကုန်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်၊ ပါပုဏာန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဇာတိ-ထို့ကြောင့်၊ တေံ - ၌လာမက သေနာသနကို ရခြင်းကို၊ အနစ္ဆရိယံ-မအံ့ဩအပ်ပါ၊ ဝါ- လေ့ပါ၊ ဘဏ္ဍာနိပန-တို့ကိုကား၊ သလာကာယော - စာရေးတံမဲ တို့ကို၊ ပစ္ဆိယံဝါ - တောင်းခြင် သော့ရင်း၊ စီဝရဘောဇဝါ-သင်္ကန်းအခွေခြင်သော့ရင်း၊ ပက္ခိပိတ္ဝာ-၍၊ အာလောဠေတ္ဝာ-မွှေနှောက်၍၊ ကေမေကံ-တခုစီတခုစီကို၊ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ-ထုတ်ယူ၍၊ ပညပေန္တိ- ပညတ်ကြရကုန်၏၊ ဝါ- ပေးကြရကုန်၏၊ တာနိပိ - ထို ဘတ်တို့သည်လည်း၊ တေသံ- ထို မေတ္တိယဘူမဇကတို့၏၊ မန္ဒပုညတာယ - ကြောင့်၊ လာမကာနိ-နှ်သော၊ သမ္ဗပဇ္ဇိမာနေဝ-အလုံးစုံတို့၏ နေဝံ၌ဖြစ်သော ဘတ်တို့သည်သာ၊ ပါပုဏာန္တိ - နှ်၏၊ ယမ္ပိကေစာရိကဘတ္တံ - အကြင်တခုဘည်းသော သီးခြား လှည့်လည်ခြင်းဖြင့် ရောက်စေအပ်သော ဘတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ [အလွန်ကောင်းသောကြောင့် အခြားဆွမ်းများကို အလှည့်ချခြင်းနှင့် မရောဘဲ သီးခြား ထေရ်စဉ်ဝ'ါစဉ်ထား၍ ပေးအပ်သော ဆွမ်းကို " ကေစာရိကဘတ္တ"ဟု ဆိုသည်၊] တမ္ပိ - ထို ကေစာရိကဘတ်သည်လည်း၊ တေသံ- ထို မေတ္တိယဘူမဇကတို့၏၊ ပတ္တဒါသေ-ရောက်အပ်ရာ ခနှ့်၌၊ လာမကံဝါ-ညံ့ခနသေ်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဓေတ- ၌ ဧမေတ္တိယဘူမဇကတို့ကို၊ ဒိသွာဝ - ၍သာလျှင်၊ ပဏီတံ-မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို၊ အဒတ္ဝာ-မူ၍၊ လာမကမေဝဝါ-ညံ့သောဘတ်ကိုသာလျှင်သော်လည်း၊ ဒေန္တိ-ကုန်၏။

အဘိသန်ါရိကန္တိ-ကား၊နာနာသမ္ဘာရေဟိ-အထူးထူးသော(ထောပတ် ဆီစသော) အခဲ့ဆောက်အဥုံးတို့ဖြင့်၊ အဘိသန်ရိတ္ဝာ-ပြုပြင်စီမံ၍၊ ကတံ-

သော၊ သုသဇ္ဇိတံ - ကောင်းစွာ စီစဉ်အပ်သော၊ သုသမ္မာဒိတံ - ကောင်းစွာ ပြီးစေအပ်သော၊(ပိဏ္ဍာပါတံ-ကို)၊ ဇာတိအတ္ထော-နက်၊[“အာဘိသခ်ါရေန+ကတံ အာဘိသခ်ါရိကံ”ဟု ပြု၊] ကဏာဇကန္တိ-ကား၊ သကုဏ္ဍကဘတ္တံ-ဆန်ကွဲနှင့်တကွသော ထမင်းကို၊ ပိလဂ်ဒုတိယန္တိ- ကား၊ ကဋ္ဌိယဒုတိယံ- ပဒဖုံးရည်လျှင် ၂ ခုမြောံရှိသော၊ ကလျာဏဘတ္တိကောတိ-ကား၊ အဿ-ထို ဂဟပတိ၏၊ ကလျာဏံ သုန္ဒရံ – သော၊ အတိဝိယ – လျှင်၊ ပဏီတံ - သော၊ ဘတ္တံ-ဘတ်သည်၊(အတ္ထိ)၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊(သော-ထို ဂဟပတိသည်၊) ကလျာဏဘတ္တိကော - ကမည်၏၊ ပဏီတဒါယကတ္တာ- မွန်မြတ်သော ဘတ်ကို ပေးလှူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘတ္တေနေဝ - ထမင်းကြောင့်ပင်လျှင်၊ ပညာတော-(ကလျာဏဘတ္တိက-ဟု) ထင်ရှားသော၊ [ပါဠိတော်“ဂဟိပတိ”၌စပ်၊]စတုက္ကဘတ္တံ ဒေတိတိ-ကား၊ စတ္တာရိ-နှင့်သော၊ ဘတ္တာနိ- တို့ကို၊ ဒေတိ၊ ပန - ဆက်၊ တဒ္ဓိဘဝေါဟာရေန - တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း အသုံးအနှုံးဖြင့်၊ စတုက္ကဘတ္တာနိ-ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊[စတ္တာရိ ပရိမာဏံ အဿာတိ စတုက္ကံ၊ ပရိမာဏအာဿအနက်၌ တဒ္ဓိတ်ကပစ္စည်း၊“စတုန္နံ သမူဟော စတုက္ကံ”ဟု လည်း ဖြစ်နိုင်၏၊ စတုက္ကသရုပ်မှာ ပါဠိတော်၌ ဩဒန, သူပ, တေလ, ဥတ္တရိဘင်္ဂ ဟု လာ၏။] ဥပတိဋ္ဌတွာ ပရိဝိသတိတိ- ကား၊ သမ္ဗကမ္မန္တေ- အလုံးစုံသော အိမ်အလုပ်တို့ကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ – စွန့်လွှတ်၍၊ မဟန္တံ – ကြီးစွာသော၊ ပူဇာသက္ကာရံ ကတွာ, သမိပေ - ၌၊ (ဥပ၏ အဖွင့်) ဌတွာ, ပရိဝိသတိ - ပြုစုလုပ်ကျွေး၏၊ ဩဒနနပုဏ္ဏန္တိတိ - ကား၊ ဩဒနဟတ္ထာ- လက်၌ ထမင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ-ထမင်းလက်စွဲကုန်သည်၊(ဟုတွာ) ဥပသင်္ကမိတွာ- အနီးသို့ကပ်၍, ဘန္တေ, ဩဒနံ-ကို၊ ဒေမကိ - ပေးလှူရကုန်အံ့လော၊ ဝါ - လိုက်ရကုန်အံ့လော၊ ဇာတိ-သို့၊ ပုဏ္ဏန္တိ-မေးလျောက်ကြကုန်၏၊ တေံ- ဤ ဩဒနေန သဒ္ဒါသည်၊ ကရဏတ္ထေယေဝ-၌သာလျှင်၊ ကရဏဝစနံ-ကရိဏ်းဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါသည်၊ ဟောတိ၊ [ပါဠိတော်၌ ဩဒနေနကို “ ဩဒနံ ဒေမ ” ဟု ကံပုဒ်ဖြင့် ဖွင့်ပြသော်လည်း ပါဠိတော်၌ အနက်ပေးသည့် အခါ ကံ အနက် မပေးရ၊ ပါဠိတော်လာသည့် အတိုင်း ပုဏ္ဏန္တိကို ငဲ့၍ ကရိဏ်းအနက်ကိုသာ ပေးပါ-ဟူလို၊] သူပါဒိသူပိ ဧသနယော။

သွာတနာယဟေတိ– ကား၊ သွေ- နက်ဖန်၌၊ ဘဝေါ - ဖြစ်သော၊ ဘတ္တာ ပရိဘောဂေါ-ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်းတည်း၊ သွာတနော-နက်ဖန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်း၊ တဿ - ထို နက်ဖန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံးဆောင်ခြင်း၏၊ အတ္ထာယ- ၌၊ သွာတနာယ - နက်ဖန်၌ဖြစ်သော ထမင်းသုံးဆောင်

ခြင်းအကျိုး၌၊ သွေ-၌၊ ကတ္တုဗ္ဗသ-သော၊ ဘတ္တုပရိဘောဂသ-၏၊ အတ္ထာယ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ ဟောတီတိ- ကား၊ ပါပေတွာ- အလှည့်ရောက်စေ၍၊ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ (အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်၊) မေတ္တိယဘူမဇကာနံ ခေါဂဟပတိတိဇ္ဇဒံ - ဤစကားကို၊ ထေရော - အရှင် ဒမ္မထေရ်သည်၊ အသမန္နာဟရိတွာ- နှလုံးမသွင်းမိမူ၍၊ အာဟ-ပြောမိပြီ၊ [မေတ္တိယနှင့်ဘူမဇကကို လူအကြည်ညိုနည်းမှန်းသိပါလျက် ဆွမ်းဒါယကာဖြစ်သော ဂဟပတိအား မေတ္တိယဘူမဇကတို့၏ ဆွမ်းအလှည့်ကျကြောင်းကို အရှင်ဒမ္မက အမှတ်တမဲ့ ပြောလိုက်မိပြီ-ဟူလို။] ဟိ-မှန်၊ ယံ-အကြင်ပုဂ္ဂိုးကံနည်းသည်၏အဖြစ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ သတိဝေပုလ္လပတ္တာနံ ပိ- သတိ ပြန့်ပြောသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သော ရဟန္တာတို့၏သော်မှလည်း၊အသမန္နာဟာရော ဟောတိ၊ တေသံ-ထို မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့၏၊ (သာ)မန္ဒပုညတာ-သည်၊ ဧဝံ ဗလဝတီ- ဤသို့အားရှိ၏၊ ဝါ- သို့ကလောက် ကြီးမား၏။ ["မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့အလှည့်ကျသည် ဟု ပြောလိုက်လျှင် သူတို့ကို မကြည်ညိုသောကြောင့် ပေးလှူနေကျဆွမ်းကောင်းကို လှူတော့မည်မဟုတ်၊သို့ပါလျက် သတိဝေပုလ္လပတ္တဖြစ်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တောင်မှ အမှတ်တမဲ့ ပြောမိလေ့အောင် မေတ္တိယဘူမဇကတို့မှာ ပုဂ္ဂိုးကံနည်းပါးကြသည်-ဟူလို။]

ယေ ဇေတိတ္ထေ- ၌၊ ဇေတိ-ဇေ ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဒါသိ-ကို၊ အာလပတိ- ခေါ်၏၊ ဟိယျော ခေါ အာဝုသော အမှာကန္တိ-ကား၊ ရတ္တိ-၌၊ သမ္မန္တယမာနာ – ကောင်းစွာ နှိုးနှောပြောဆိုကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ အတိတံ-လွန်ပြီးသော၊ ဒိဝသဘာဂံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဟိယျောတိ-ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-န်၏၊ [ပဌမ မဇ္ဈိမယာမ်၌ အိပ်ပြီး၍ နိုးနေသူတို့မှာ အာရုံမတက်ခင် ဖြစ်၍ ယနေ့အဘို့တွင် ပါဝင်သော်လည်း " မနေ့ " ဟု အထင်ရှိကြ၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုရဟန်းတို့လည်း အနည်းငယ်အိပ်ပြီး၍ ညဉ့်အခါ၌ ပြောဆိုကြခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် နေ့အဘို့ကို "ဟိယျော-မနေ့"ဟု ပြောဆိုကြသည်။] နစိတ္တရုဇနိ-ကား၊ စိတ္တာနုရုပံ-စိတ်အားလျော်စွာ၊ နသုပိ သု-အိပ်မပျော်ကြကုန်၊ ပုမ္မေ-၌၊ ယတ္ထကံ - အကြင်မျှလောက် တိုင်အောင်၊ (သုဝိတုံ - ၄၀၊) ဇုန္ဆနိ-န်၏၊ တတ္ထကံ-အောင်၊ သုပ္ပနိ်ယထာ- သို့၊ ဧဝံ- တူ၊ နသုပိ သု-နှ်၊ အပ္ပကမေဝ-အနည်းငယ် ကာလပတ်လုံးသာ၊ သုပိ သု - နှ်ပြီ၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဗဟာရာမကောဋ္ဌကေတိ-ကား၊ ဝေဠုဝနဝိဟာရသ-၏၊ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌက-အပြင်တံခါးမုခ်၌၊ ပတ္တက္ခန္ဓာတိ - ကား၊ ပတိတက္ခန္ဓာ - ကျသော လည်ကုပ်ရိုကုန်သည်၊ [ပတိတဟု ဖွင့်သဖြင့် ပတ္တ၌ ပတမောတ် တပစ္စည်းဟု သိပါ။] ခန္ဓ

ဋ္ဌကံ-လည်ကုပ်ရိုးကို၊ နာမေတ္တာ-ညွတ်စေရ်၊ နိသိန္နာ-နှ်သည်၊ ပစ္ဆာယန္တာတိ-ကား၊ ပရုပါယန္တာ-ဒေါသဟူသော အခိုးလွှတ်ကုန်သည်၊ ဝါ-ဒေါသမီးတောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ နိသီဒိ်သု - နှ်ပြီ၊) ယတော နိဝါတံ , တတော သဝါတန္တိ-ကား၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ နိဝါတံ-လေမရှိပါ၊ အပ္ပကောပိ-သော၊ ဝါတော-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ တတ္ထ-၌၊ မဟာဝါတော-သည်၊ ဥဋ္ဌဟိတော-ထပါပြီ၊ ဇာတိ-ကား၊ အဓိပ္ပါယော-မေတ္တိယာ၏အလိုတည်း၊ ဥဒကံ မညေ အာဒိတ္တန္တိ-ကား၊ ဥဒကံ-သည်၊ ဝါ- ကို၊ အာဒိတ္တံဝိယ-မီးလောင်အပ်သကဲ့သို့၊ (ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏။)

သရသိ တုံ ဒဗ္ဗ ဝေရုပံ ကတ္တာဂိ-ကား၊ ဒဗ္ဗ-ဒဗ္ဗ၊ တုံ-သည်၊ ဝေရုပံ-ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ ကတ္တာ-ပြုပြီးသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ သရသိ-အမှတ်ရ၏လော၊ အထဝါ-ကား၊ ဒဗ္ဗ, ယထာ (ယံ ကမ်ံ)-အကြင်အမှုကို၊ အယံ ဘိက္ခု နှ်-သည်၊ အာဟ-ပြောပြီ၊ ဝေရုပံ-ဤသို့ သဘောရှိသောအမှုကို၊ တုံ-သည်၊ သရသိ - အမှတ်ရ၏လော၊ ယထာ (ယံ ကမ်ံ)-ကို၊ အယံ ဘိက္ခုနှ် အာဟ၊ ဝေရုပံ-ကို၊ ကတ္တာစ- ပြုမိသည်လည်း၊ အသိ- ဖြစ်သလော၊ ဇာတိဝံ-သို့၊ ယောဇေတ္တာဝိ - ပုဒ်တို့ကိုယှဉ်စေ၍လည်း၊ တ္ထေ - ၌ သရသိ တုံ ဒဗ္ဗ အစရှိသောဝါကျ၌၊ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ပန - ဆက်၊ ယေ - အကြင်ဆရာတို့သည်၊ ကတ္တာတိ-ဟူ၍၊ ပဋ္ဌန်- ဆိုကြကုန်၏၊ ဒတသံ- ထိုဆရာတို့၏၊ (မတေ-၌၊) ဥဇုကမေဝ - ဖြောင့်မတ်သည်သာ၊ ဝါ - တိုက်ရိုက်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ [" သရသိ တုံ ဒဗ္ဗ ဝေရုပံ ကတ္တာ " ဟု ရွတ်ဆိုကြသော ဆရာတို့၏ အလိုဉ် " ကတ္တာ - ပြုပြီး၍၊ သရသိ - လော" ဟု အနက်အဓိပ္ပါယ် ဖြောင့်မတ်သည်-ဟူလို။] ယထာ၊ပေ၊ဇာနာတီဘိ-ပဒ်ဖြင့်၊ ထေရော-သည်၊ ကိံ -ကို၊ ဒဿတိ-နည်း၊ ဘန္တေ, ဘဂဝါ- သည်၊ သဗ္ဗညူ-အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင် ဘုရားရှင်ပါတည်း၊ အဟ္ဆ-သည်လည်း၊ ဒိဏ္ဏာသဝေါ-ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသူပါတည်း၊ မယ့်-၏၊ ဝတ္ထု ပဋိသေဝနာ-ဝတ္ထုကို မှီဝဲခြင်းသည်၊ နတ္ထိ - မရှိပါ၊ တံ - ထိုသို့ ဝတ္ထုပဋိသေဝနမရှိသော၊ မံ- တပည့်တော်ကို၊ ဘဂဝါ ဇာနာတိ-သိတော်မူပါ၏၊ တတြ- ထိုသို့ သိတော်မူရာ၌၊ အဟံ, ကိံ ဝက္ခာမိ-အဘယ်ကို လျှောက်ရပါအံ့နည်း၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ မံ ဘဂဝါ, ဇာနာတိ-၏၊ တထေဝ- ထို သိတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာ၊ အဟံ-တပည့်တော်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော- မှတ်ထိုက်ပါ၏၊ ဇာတိ-၌ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ (ဒဿတိ)၊ နခေါဒဗ္ဗ၊ပေ၊တ္ထေ - ပါဠိ၌၊ ဒဗ္ဗ- ဒဗ္ဗ၊ ပဋ္ဌိတာ - တို့သည်။ [ပါဠိတော်၌လာသော ဒဗ္ဗသဒ္ဒါ ၂ ခုတွင် ဒုတိယဒဗ္ဗ

သဒ္ဒါသည် ပဏ္ဍိတအနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့်"ပဏ္ဍိတာ"ဟုဖွင့်သည်။]
တွံ, ပရပစ္စယေန-သူတပါးတို့ကို ယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗေဌေသိယထာ-ဖြေရှင်း
သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ နနိဗ္ဗေဌေန္တိ-မဖြေရှင်းကြကုန်၊ အပိစ-စင်စစ်ကား၊ ယံ-
အကြောင် အကြောင်းအရာကို၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဉာတံ-သိအပ်ပြီ၊ တေနဧဝ-
ထို့ကိုယ်တိုင်သိအပ်သော အကြောင်းအရာဖြင့်သာ၊ နိဗ္ဗေဌေန္တိ၊ ဣတိ ဧဝံ
အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

သစေ တယာ ကတံ, ကတန္တိဣမိနာ- ဖြင့်၊ ကိံ - ကို၊ ဒဿေတိ- နည်း၊
ဟိ-အဖြေကား၊ (တနည်း)ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ပရိသဗလေနဝါ-ပရိသတ်
အစွမ်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ပက္ခုပတ္ထန္ဒေနဝါ-အသင်းအပင်း၏ထောက်ခံခြင်း
ကြောင့်သော်၎င်း၊ အကာရကော- မပြုတတ်သူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကာရကော-
ပြုတတ်သူသည်၊ ဝါ- ကို၊ ကာတုံ - ၄ါဂုဏ်း၊ ကာရကောဝါ- ပြုတတ်သူသည်
မူလည်း၊ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ အကာရကော- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ကာတုံ-၄ါဂုဏ်း၊
နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (မပြုသူကို ပြုသူဖြစ်အောင်,ပြုသူ
ကိုလည်း မပြုသူဖြစ်အောင် မပြုကောင်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ ယံ-အကြောင်
အမှုကို၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ကတံဝါ-ပြုအပ်သည်သော်လည်း၊ (ဟောတိ-အံ့)၊
အကတံဝါ- သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဒေဝ - ထို အမှုကိုသာ၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ-
လျောက်ထိုက်၏၊ ဣတိ - ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ- ၏၊ ပန - ပရိဟာရ ပက္ခမှ
တပါး၊ပေ၊အံ့၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဇာနန္တော်ပိ-လျက်လည်း၊
အဟံ-သည်၊ ဇာနာမိ-သိတော်မူ၏၊ တွံ-သည်၊ ဒိဏ္ဏာသဝေါ- ကုန်ပြီးသော
အာသဝေါရှိသူတည်း၊တုယ္ဟံ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ဒေါသော-အပြစ်သည်၊နတ္ထိ၊ အယံ
ဘိက္ခုနီ-သည်၊ မုသာဝါဒိနီ- မုသားပြောသူတည်း၊ ဣတိ - သို့၊ နာဝေါစ-
မိန့်တော် မမူသနည်း၊ ဣတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ ပရာနုဒယတာယ -
သူတပါးတို့ကို သနား စောင့်ရှောက်ခြင်း ရှိတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်
(နာဝေါစ-မိန့်တော်မမူ၊ ဣတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊)ဟိ-ချေ၊ (တနည်း)
ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ယံယံ- အကြောင်အကြောင် အကြောင်းအရာ
ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ တံတံ-ကို၊ သစေဝဒေယျ-အံ့၊(ဧဝံသတိ)၊အညေန-သော၊
ပါရာဇိကံ-သို့၊ အာပန္နေန-ရောက်သူသည်၊ ပုဒ္ဂလေန- မေးအပ်သည်၊(သမာ
နေန-သော်)၊ အဟံ- ငါဘုရားသည်၊ ဇာနာမိ၊ တွံ- သည်၊ ပါရာဇိကော-
သူတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္ထုဗ္ဗံ - မိန့်တော်မူထိုက်သည်၊ ဘဂဝေယျ - ဖြစ်ရာ၏၊
တတော- ထိုသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ သောပုဂ္ဂလော-သ'ည်၊ ("အပါယူ
ပဂေါဘဂဝေယျ"၌စပ်၊) အယံ - ဤဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ မလ္လပုတ္တံ-သော၊

ဒဗ္ဗံ- ကို၊ သုဒ္ဓံ- ကို၊ ကတ္ဝာ- ပြုပြီး၍၊(တနည်း)၊ သုဒ္ဓံကတ္ဝာ-သုဒ္ဓဟုဆိုးဖြတ်ပြီး၍၊ ဇာဒါနိ- ၌၊ မံ-ကို၊ အာသုဒ္ဓံ - ကို၊ ကရောတိ-၏၊(တနည်း)၊ အာသုဒ္ဓံကရောတိ-၏၊ ယတြ- အကြင်သာသနာ၌၊ သတ္ထာပိ - ဆရာသော်မှလည်း၊ သာဝကေသု-တပည့်တို့၌၊ ဆန္ဒာဂတိ -သို့၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ (တတြ-ထို သာသနာ၌၊)ဒါနိ-၌၊ ကဿ-အား၊ ကိ -ကို၊ ဝဒါမိ-ပြောနိုင်တော့အံ့နည်း၊ [ဆရာဖြစ်သူကတောင်မှ ဆန္ဒာဂတိ လိုက်နေတာဖြစ်တော့ , အခြားသူ အတွက် ပြောစရာမလိုတော့ဘူး - ဟူလို။] ဇာမဿ - ၌ ဘုရား၏၊ သမ္ဗညုဘာဝေါ- သမ္ဗညုအဖြစ်သည်၊ ကုဒတာ-အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ အာယာတံ-ကို၊ ဗန္ဓိတ္ဝာ-၍၊ အပါယူပဂေါ်-အပါယ်သို့ကပ်ရောက်သည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ဘဂဝေါ-သည်၊ဇာမာယ ပရာနုဒယတာယ-ကြောင့်၊ဇာနန္တော ပိ-လျက်လည်း၊ နာဝေါစ-မမူ။

ဘိယျော-အလွန်၊(ဝတ္တုံ-ဆိုဘွယ်သည်)၊ကိဥ္စ-အဘယ်နည်း၊(တနည်း) ကိဥ္စဘိယျော – ဗိုးဇဉ်း အနည်းငယ် ဆိုဘွယ်ရှိသေး၏၊ ဥပဝါဒ ပရိဝဇ်နတောပိ – စွပ်စွဲခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်တော် မူခြင်းကြောင့်လည်း၊ နာဝေါစ – မိန့်တော်မမူ၊ ဟိ–ခဲ့၊ (တနည်း)၊ ဟိယသ္မာ, ဘဂဝေါ-သည်၊ ဧဝံ-၌သို့ ဂါဘုရားသိတော်မူ၏ ဟူ၍၊ ယဒိဝဒေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧဝံ - ၌ဆိုအပ်လတ္တံ့သောနည်းဖြင့်၊ ဥပဝါဒေါ-စွပ်စွဲခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ၊(ကိ)၊ မလ္လပုတ္တသ-သော၊ ဒဗ္ဗသ-၏၊ ဝုဋ္ဌာနံနာမ-အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းမည်သည်၊ ဘာရိယံ-ထမ်းဆောင်သော တာဝန်တည်း၊ ဝါ - ဝန်လေး၏၊[မေတ္တိယာ ဘိက္ခုနီက တိုက်ရိုက် စွပ်စွဲနေတာ ဖြစ်တော့ အာပတ်မှ လွတ်ဘို့ ခဲယဉ်းပါရဲ့ - ဟူလို။] ပန - ထိုသို့ပင် ဝန်လေးပါသော်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ သက္ခိ -သက်သေကို၊ လဘိတ္ဝာ-၍၊ ဝါ-ရခြင်းကြောင့်၊ ဝုဋ္ဌတော-အာပတ်မှ ထပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊ (ဥပဝါဒေါ ဘဒဝေယျ)၊ ဇာဒဠ-၌သက်သေရ၍ အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝုဋ္ဌာနလက္ခဏံ – အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်း၏ လက္ခဏာဟူ၍၊ မညမာနာ- မှတ်ထင်ကုန်သည် (ဟုတ္တာ)၊ ဗုဒ္ဓကာလေဝိ-၌လည်း၊သက်သေနာ-ဖြင့်၊သုဒ္ဓိဝါ-စင်ကြယ်ခြင်းသည်ရင်း၊အသုဒ္ဓိဝါ-သည်ရင်း၊ ဟောတိ-၏၊ မယံ, ဇာနာမ-နှ၏၊ အယံပုဂ္ဂလော-သည်၊ အသုဒ္ဓေါ-အသုဒ္ဓတည်း၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ ပါပဘိက္ခု - တို့သည်၊ လဇ္ဇီမ္ဟိ-လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း၊ ဝိနာသေယျုံ- နှ,ရာ၏၊ ဇာတိ - ကြောင့်၊ (နာဝေါစ)၊ အဝိစ - သည်သာမကသေး၊အနာဂတေပိ,ဘိက္ခု-တို့သည်၊ဝတ္ထုသ္မိံ-ဝတ္ထုသည်၊ ဩတိဏ္ဏော-သံယ့ဘောင်သို့သက်ရောက်လသော်၊ စောဒေတ္ဝာ-စောဒနာ၌၊ သာရေတ္ဝာ-

အပြစ်ကို အမှတ်ရစေ၍၊ တယာ ကတံ သစေ(ဟောတိ)၊(ဧဝံသတိ)ကတန္တိ-ပြုအပ်ပါပြီ ဟူ၍၊ ဝဒေဟိ-လော၊ ဣတိ-သို့၊ လဇ္ဇီနံ-တို့၏ အပေါ်၌၊ ပဋိညံ-ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ,ကမ္မံ-ကံကို၊ ကရိဿန္တိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိနယလက္ခဏော-ဝိနည်းဆုံးဖြတ်ခြင်း၏လက္ခဏာ၌၊တန္တိ်-ပါဠိတော်အစဉ်ကို၊ ထပေန္တော-လိုသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ အဟံ ဇာနာမိတိ - ဟူ၍၊ အဝတ္ဝာဝ - မိန့်တော်မူဘဲသာလျှင် သစေ၊ပေ၊ဝဒေဟိတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ။

နာဘိဇာနာမိ၊ပေ၊ပဋိသေဓိတာတိ-ကား၊ သုပိနန္တေပိ-၌လည်း၊မေထုနံ ဓမ္မံ-ကို၊ နအာဘိဇာနာမိ-မသိပါ၊ အဟံ- သည်၊ နပဋိသေဓိတာ-မမှိခဲတတ်ပါ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အထဝါ - ကား၊ ပဋိသေဓိတာ - မှိခဲတတ်သည်၊ ဟုဟ္တွာ-၍၊(မှိခဲသည့်အနေအားဖြင့်-ဟူလို။)၊ပေ၊နဇာနာမိ-ပါ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန- ဆက်၊ ယေ- အကြင် ဆရာတို့သည်၊ ပဋိသေဓိတ္ထာတိ- ဟူ၍၊ ပဌန္တိ- ရွတ်ဆိုကြ၏၊ တေသံ - တို့၏၊ (မတိယာ) ဥဇုကမေဝ - သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊[“သရသိတ္ထံ ဒဇ္ဇ” အစရှိသော ဝါကျတုန်းကအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ယူဘို့ရန် ဖြောင့်သည်-ဟူလို။]ပဂေဝ ဇာဂရောတိ-ကား၊ ဇာဂရန္တော ပန-နိုးနေစဉ်ကား၊ ပဌမံယေဝ - ရှေးဦးကပင်၊ နဇာနာမိ၊ ဣတိ (အတ္ထော)၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ နာဇ်သေထာတိ - ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဒဇ္ဇသစ-၏ဂုဏ်း၊ ဣမိသာစ-ဤဘိက္ခုနီ၏ဂုဏ်း၊ ဝစနံ-သည်၊ နယဋုယတိ-မဆက်စပ်၊ [စကားချင်းမစပ်-ဟူလို။]တသ္မာ-ကြောင့်၊(ထိုသို့စကားချင်းမစပ်မိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ မေတ္တိယံ- သော၊ ဘိက္ခုနိ်-ကို၊ နာသေထ-ဖျက်ဆီးကြကုန်လော၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

တတ္ထ-ထို မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိ် နာသေထဟူသော စကားရပ်၌၊ (လဇ္ဇမာနာ-အတ္ထုဒ္ဓါရအဖြစ်ဖြင့် ရထိုက်ကုန်သော၊)နာသနာ-ဖျက်ဆီးခြင်းတို့သည်၊ လိင်္ဂနာသနာ- လိင်္ဂနာသနာဂုဏ်း၊ သံဝါသနာသနာ - သံဝါသနာသနာဂုဏ်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ – ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာဂုဏ်း၊ ဣတိ- သို့၊ တိသော-၃ ပါးတို့တည်း၊ တာသု-တို့တွင်၊ ဒုသကော နာသေတမ္ဗောတိ-ဟူသောပါဠိ၌၊ [ပဌမ

အာပိစ။ ။ဤအဝိစတက်သော ဝါကျ၌ အမှုပေါ်လျှင်“ပဋိညာယ ကာရေတမ္ဗော-ဝန်ခံခြင်းဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရမည်,” ဖွင့်အညီ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လျှင် သူ၏ပဋိညာဉ်ကို ယူ၍ ဆုံးဖြတ်ရမည် ဟု ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ် လက္ခဏာ၌ ပါဠိတော်ဝယ် အစဉ်ထားတော်မူလို၍“သစေ တယာ ကတံ ကတန္တိ ဝဒေဟိ”ဟု မိန့်တော်မူသည်။ [အလဇ္ဇီဖြစ်လျှင်ကား သူ၏ပဋိညာဉ်ကို ယူဘွယ်မလို, သူ၏ရှေးစကားနောက်စကဉ်းကို ထောက်ထား၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။]

ပါရာဇိကပါဠိတော် ပါဠ်၌၂၊] အယံ - ဤဖျက်ဆီးခြင်းသည်၊ လိင်္ဂနာသနာ-မည်၏၊ ဝါ-အသွင်ကိုဖျက်ခြင်းတည်း၊ ဝါ-လူထွက်စေခြင်းတည်း၊ အာပတ္တိယာ- ကို၊ အဒဿနေဝါ - မရှုခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ အပ္ပဋိကမ္မေဝါ-မကုစားခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ပါပိကာယ- သော၊ ဒိဋ္ဌိယာ- ကို၊ အပ္ပဋိနိဿဂ္ဂေဝါ - မစွန့်ခြင်းကြောင့် သော်၎င်း၊ ဥက္ခေပနီယကမ္မံ - ယကံကို၊ (သံဃော - သည်၊) (ယံ) ကရောတိ-၏၊ အယံ-ဤကံပြုခြင်းသည်၊ သံဝါသနာသနာ-နာမည်၏၊ ဝါ- ပေါင်းသင်းခြင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမည်၏၊ စရ ပိရေ ဝိနသာတိ-ဟူသောပါဠိ၌၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ- ကို၊ (ယံ) ကရောန္တိ- နှ်၏၊ အယံ-ဤ ဒဏ်ပေးမှုသည်၊ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ - မည်၏၊ ဝါ - ဒဏ်ပေးမှုဟူသော ဖျက်ဆီးခြင်းမည်၏၊ ပန-အတ္ထုဒ္ဓါရသာမညမှ တပါး၊ပေ၊အံ့၊ ဇာ၀-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ လိင်္ဂနာသနံ-အသွင်ကို ဖျက်ဆီးခြင်းကို၊ သန္ဓာယ-မူ၍၊ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ နာသေထာတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မူပြီ၊ ဇာ မေစ ဘိက္ခူ အနုယုဇ္ဇထာတိ ဇာမိနာ-ပါဌ်ဖြင့်၊ ဇာမံ-ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒီပေတိ-၏၊ (ကိံ-ကို၊ ဒီပေတိ-သနည်း၊)အယံ ဘိက္ခုနီ-ကို၊ ဝါ- သည်၊ အတ္တာနော- ၏၊ ဓမ္မတာယ - သဘောအားဖြင့်၊ အကာရိကာ-(စွပ်စွဲမှုကို)ပြုတတ်သူ မဟုတ်၊ အဒ္ဓါ- မချွတ်ကေန်၊ အညေဟိ-အခြားရဟန်းတို့သည်၊ ဥယျောဇိတာ - တိုက်တွန်းအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, ယေဟိ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဥယျောဇိတာ- အပ်ပြီ၊ ဇာမေဘိက္ခူ- ဤ တိုက်တွန်း

စရ ဝိရေ ဝိနသေ ။ ။ ကဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်၌ လာသော ပါဠိတည်း၊ ဒဏ္ဍကမ္မနာသနာ ပြုရာ၌ သဲ့ စသည်ကို ထမ်းဆောင်၍ ကျောင်းဝိုင်းအတွင်း စသည်၌ လေ့ာင်းပြီးမှ “ ကြေနပ်ကြပါရန် ” တောင်းပန်ရသည်၊ ထိုသို့ မတောင်းပန်သမျှ သံဃာက အဖက်မလုပ်ဘဲ နှင်ထုတ်ထားခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် “ စရ ဝိရေ ဝိနသေ ” သည် နှင်ထုတ်ပုံကို ပြသောစကား ဖြစ်သည်၊ ထိုစကား၌ “ စရာတိ ဂစ္ဆ, အပေဟိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ”ဟု ဖွင့်၏၊ ဝိရေသည် ပရနှင့် အနက်တူသော အာလုပ်အနက်ဟော နိပါတ်ပုဒ်တည်း၊ ပရကို “အမာမက-ငါတို့ဥစ္စာ မဟုတ်သူ”ဟု ဖွင့်၏၊ “အမှာကံ အနစ္ဆတ္တိကဘူတ – ငါတို့၏ အတွင်းလူမဟုတ်သော ပြင်ပသူစိမ်း ” ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့် “ဝိရေ– ပြင်ပသူစိမ်း ဟဲ့ လူပြီန်း၊ စရ – အရပ်တပါး ဖဲသွားလော ” ဟု ပေး၊ “ ဒိမှာ မနေနှင့်”ဟု ဆိုလိုသည်။

အထဝါ။ ။ “ဝိရေတိ ပရတောတိ ဇာဒိနာ သမာနတ္ထံ နိပါတပဒံ” ဟု တနည်းဖွင့်၏၊ ဤအလို “ဝိရေ–အရပ်တပါးသို့၊ စရ- ဖဲသွားလော၊ (ဒိမှာမနေနှင့်- ဟူလို၊)” ဝိနသာတိ အဒဿံနံ ဂစ္ဆ၊ “ ဝိနသ – ပျက်စီးလေလော ” ဟူသော သဒ္ဒတ္ထကိုပင် “မမြင်ကွယ်ရာသို့ သွားလေလော ”ဟု အဓိပ္ပါယတ္ထ ဖွင့်သည်။ [နိဿယ၌ ဤအဖွင့် ၂ မျိုးအတိုင်း အနက်ပေးလိုလျှင် ပေးပါ။]

သော ရဟန်းတို့ကို၊ အနုယုဉ္ဇထ - ဖွေရှာထောက်လှမ်း စုံစမ်းကြကုန်လော၊ ဂဝေသထ– ရှာကြကုန်လော၊ ဇာနာထ - သိကြကုန်လော၊ ဝါ - သိအောင် စုံစမ်းကြကုန်လော၊ ဣတိ- ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒီပေတိ-ပြတော်မူ၏။

ပန-ပရိဟာရပက္ခမ္မ တပါး၊ပေ၊ အံ့၊ ဘဂဝတာ-သည်၊မေတ္တိယာ-သော၊ ဘိက္ခုနီ – ကို၊ ပဋိညာယ- ဝန်ခံခြင်းကြောင့်၊ နာသိတာ ကိ - ဖျက်ဆီးအပ်သလော၊ အပ္ပဋိညာယ- ဝန်ခံခြင်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ၊ နာသိတာ ကိ - လော၊ ဣတိ -- ဤကား အမေးတည်း၊ ဏ္ဍ– ဤ ပဋိညာယ, အပ္ပဋိညာယ ဟူသော စောဒနာစကားရပ်၌၊ ကိဉ္စိ– ဖိုးဇဉ်း အနည်းကို၊ (ဝတ္တုမ္ဗံ-ဆိုထိုက်သေး၏၊ တဝ–၏၊ စောဒနာ-သည်၊ အသမတ္တာ-မပြည့်စုံသေး၊ အဝသိဋ္ဌ-ကြွင်းကျန်သောစကားကို၊ တာဝဖြေကြားတို့ - ဆိုစမ်းဦးလော၊) တာဝ - အပ္ပဋိညာယမှ ရှေးဦးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌာယ-သော)၊ပဋိညာယ-ကြောင့်၊ယဒိနာသိတာ-အကယ်၍ ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထေရော-အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ကာရကော – ပြုကျင့်တတ်သူသည်၊ သဒေါသော - အပြစ်ရှိသူသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်သည် မဟုတ်လော၊ အထ - သို့မဟုတ်၊ အပ္ပဋိညာယ - ဝန်ခံခြင်းကြောင့် မဟုတ်ဘဲ၊ (ယဒိနာသိတာ–အံ့၊ ဧဝံသတိ)၊ ထေရော-သည်၊ အကာရကော-သည်၊ နိဒ္ဒေါသော-သည်၊ ဟောတိ-လော၊ (ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း)။

အနုယုဉ္ဇထ။ ။"အနုယုဉ္ဇထ" ဟူရာ၌ အခြားနေရာဝယ် "စစ်ဆေးမေးမြန်း" ဟူသော အနက်ကို ယူရသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား " ဘိက္ခုနီကို မြောက်ပေးသော ရဟန်းတို့သည် အထင်အရှားမဟုတ်ကြ, နောက်ကွယ်က မထင်မရှားနေ၍ မြောက်ပေးကြသည်၊ ထို့ကြောင့် စစ်ဆေးစရာ မရှိရကား " စစ်ဆေး မေးမြန်းခြင်း အနက်၏ မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် "ဂဝေသထ ဇာနာထ"ဟု အဓိပ္ပါက်နက် ဖွင့်ရသည်။ [ယသ္မာ တေဘိက္ခူ။ အတ္ထာနံ အပုကာသေတွာ ဌိတာ၊ တသ္မာ အနုယုဉ္ဇထာတိ ဣမသ္မ ဂဝေသထ ဇာနာထာတိ အတ္ထော ဝုတ္တော။]

ကိဉ္ဧတ္ထ။ ။"စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည် ငါ့ကို အပြစ်တင်လို၍ "ကိံပန" စသော ပုဒ္ဓဿကို ထုတ်သည် " ဟု သိသော ပရိဟာရ်ကျမ်းဆရာသည် စောဒက၏ပုဒ္ဓဿဝယ် အာဘောဂ ပေါ်လာအောင် မေးစေလိုသောကြောင့် " ကိဉ္စေတ္ထ " ဟု မိန့်သည်၊ ထို့ကြောင့် " ယဒိ တာဝ " မှစ၍ " နိဒ္ဒေါသော " တိုင်အောင်သော စကားသည် စောဒက၏ ထပ်မံ ပြောဆိုအပ်သောစကားတည်း ဟု မှတ်။ [ကိဉ္စေတ္ထ၏ အဖွင့်ကို သုက္ကဝိသဒ္ဒိ-အညကြဿုပနန္တာပုဒ်နှင့် စပ်၍ ဖွင့်ခဲ့ပြီ။]

ယဒိ၊ပေ၊နိဒ္ဒေါသော။ ။"သူ့ကို အရှင်ဒဗ္ဗက ဖျက်ဆီးပါသည်"ဟူသော ပဋိညာဉ်အရ (ထိုပဋိညာဉ်ကို အတည်ပြု၍) ဘိက္ခုနီကို ဖျက်ဆီးလျှင် (လူဝတ် အလဲခိုင်းလျှင်)အရှင် ဒဗ္ဗသည် ဘိက္ခုနီကို အမှန်ပြုလုပ်ရာ ရောက်နေ၍ အရှင်ဒဗ္ဗမှာ အပြစ်

ဘာတိယရာဇ ကာလေပိ – ဘာတိယမင်း လက်ထက်၌လည်း၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနံ- မဟာဝိဟာရ ကျောင်းတိုက်၌ နေလေ့ရှိကုန်သော၊ ထေရာနဉ္စ- တို့၏ငင်း၊ အဘယဂိရိဝါသိနံ - နှ်သော၊ ထေရာနဉ္စ - တို့၏ငင်း၊ ဣမသ္မိံ ယေဝ ပဒေ-၌ ဘိက္ခုနိံ နာသေထ ဟူသောပုဒ်၌ပင်၊ ဝိဝါဒေါ-ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ဘူးပြီ၊ အဘယဂိရိဝါသိနောပိ- ထေရ်တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော – ၏၊ သုတ္တံ- ပါဠိတော်ကို၊ ဝတွာ - ရွတ်ဆို၍၊ တုမှာကံ-အသင် မဟာဝိဟာရဝါသီ တို့၏၊ ဝါဒေ- အယူ၌၊ ထေရော - အရှင် ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ ကာရကော-သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်နေ၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒန္တိ-နှ်၏၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနောပိ-တို့သည်လည်း၊ အတ္တနော- ၏၊ပေ၊ တုမှာကံ - အသင် အဘယ

ရှိသည် မဟုတ်ပါလော၊ သို့မဟုတ်-ပဋိညာဉ်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ (ပဋိညာဉ်ကြောင့် မဟုတ်ဘဲ) နဂိုရင်ကပင် ဒုဿီလဖြစ်နေသည်ကို ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ဖျက်ဆီးစေလျှင် (လူဝတ်အလဲခိုင်းလျှင်) အရှင်ဒဗ္ဗသည် ဘိက္ခုနိကို ပြုလုပ်ရာမရောက်၍ အပြစ်မရှိသည် မဟုတ်ပါလော-ဟု စောဒနာသည်။

ဘာတိယ ရာဇကာလေပိ။ ။စောဒကဏ်၏ စောဒနာကို တိုက်ရိုက်မဖြေဘဲ ရှေးကလည်း ဤပြဿနာ ဖြစ်ခဲ့ဘူးကြောင်းကို ပြ၍ ထိုလက်ထက်က ပညာရှိအမတ်၏ အယူအဆကိုပင် အဖြေသဘောအားဖြင့် ပြလိုသောကြောင့် "ဘာတိယ၊ပေ၊ နိဒ္ဒေါသောတိ အာဟ" ဟု မိန့်သည်၊ ကာလေပိ၌ ပိသည် ယခု ပြဿနာအပေါ်မှာ ရှေးက ဝိဝါဒ ဖြစ်ပုံကို ပေါင်းသော သမိုဂ္ဂါနတည်း၊ ယခုသာ ဤပြဿနာဖြစ်သည်မဟုတ်, ရှေးကလည်း "ဘိက္ခုနိံ နာသေထ" ဟူသော ဤနေရာ၌ အငြင်းအခုန်ဖြစ်ဘူးသည်–ဟူလို။

ပါဠိ ၂ မျိုး ။ ။ အဘယဂိရိဝါသိထေရ်တို့သည် "တေနဟိ ဘိက္ခဝေ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ (သကာယ ပဋိညာယ) နာသေထ" ဟု သကာယ ပဋိညာယထည့်၍ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုကြ၏၊ မဟာဝိဟာရဝါသိထေရ်တို့ကား "သကာယ ပဋိညာယ" မပါဘဲ ပါဠိကို ရွတ်ဆိုကြ၏၊ ဤသို့ ပါဠိ ၂ မျိုးကွဲပြားပုံကို ရှေးဦးစွာ နာလည်ပါ။

အဘယဂိရိထေရ်တို့ ဃူပုံ။ ။"သကာယ ပဋိညာယ"ဟု ပါဠိတော်မှာလာသောကြောင့် ဘိက္ခုနိသည် သူ့ပဋိညာဉ်အရ ရှေးတုန်းကပင် အခြေးနည်းအားဖြင့် ပါရာဇိကကျပြီး ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် သူ့ပဋိညာဉ်အတိုင်း ဖျက်ဆီးရသည်၊ အရှင်ဒဗ္ဗက သူ့ကို ပြုရာမရောဘဲ ဟု ယူဆ၍"သကာယ ပဋိညာယ"မပါသော မဟာဝိဟာရဝါသီတို့ ပါဠိအတိုင်းဆိုလျှင် "စွပ်စွဲလာသော အမှုရင်းအတိုင်း ဘိက္ခုနိကို လူဝတ်လဲစေသောကြောင့် အရှင်ဒဗ္ဗက ဘိက္ခုနိကို ပြုကျင့်ရာရောက်သည်"ဟု ကောက်ချက်ချကြသည်။

မဟာဝိဟာရထေရ်တို့ ဃူပုံ။ ။"သကာယ ပဋိညာယ"ဟု ပါဠိတော်မှာ မပါ၊ "ဘိက္ခုနိံ နာသေထ" ဟု သာမည မိန့်တော်မူရကား ရှေးကပင် သီလဖျက်ပြီးသောကြောင့် ဘိက္ခုနိကို လူဝတ်လဲစေတော်မူသည်၊ အရှင်ဒဗ္ဗက သူ့ကို ပြုကျင့်ရာ မရောက် "သကာယ ပဋိညာယ" ပါသော အဘယဂိရိထေရ်တို့၏ ပါဠိအလိုအားဖြင့် (သူ၏

ဂိရိဝါသိတို့၏၊ ပေ၊ ဝဒန္တိ-နှ၏၊ ပဠေါ-ပြဿနာသည်၊ ဝါ-သိလိုအပ်သော အနက်အဓိပ္ပါယ်သည်၊ နဆိဇ္ဇတိ-မပြတ်စဲ။

ရာဇာ-ဘာတိယမင်းသည်၊သုတ္ဝာ-၍၊ ထေရေ-တို့ကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ-၍၊ဒီဃကာရာယဏဲနာမ-သော၊ဗြာဟ္မဏဇာတိယံ-ဗြာဟ္မဏဇာတ်ရှိသော၊ အမစ္စံ - ကို၊ ထေရာနံ- တို့၏၊ ကထံ– ကို၊ သုဏာဟိ- နားထောင်ချေလော၊ ဇာတိ - သို့၊ အာဏာပေသိ- ပြီ၊ အမစ္စော- သည်၊ ပလ္လင်္ကတောကိရ - ပညာရှိဖြစ်သတတ်၊ဘာသန္တရကုသလောကိရ–ဘာသာတပါး၌ကျွမ်းကျင်သတတ်၊ သော-ထိုအမတ်သည်၊ အာဟ၊(ကိံ)။ ထေရာ- တို့သည်၊ သုတ္တံ- ကို၊ တာဝ ဝဒန္တု- ရွတ်ဆိုတော်မူကြပါဦး၊လော၊ ဇာတိအာဟ၊ တတော - ၌၊ အာဘယဂိရိထေရာ- တို့သည်၊ တေန ဟိ ဘိက္ခဝေ ၊ပေ၊ သကာယ ပဋိညာယ နာသေထာတိ–ဟူသော၊ အတ္တနော– ၏၊ သုတ္တံ- ပါဠိကို၊ ဝဒိံသု - နှုတ်ပြီ၊ အမစ္စော-သည်၊ ဘန္တေ-တို့၊ တုမှာကံ- တို့၏၊ ဝါဒေ-၌၊ ထေရော- သည်၊ ကာရကော-သည်၊ သဒေါသော-သည်၊ ဟောတိ၊ ဇာတိ အာဟ၊ မဟာဝိဟာရဝါသိနော ပိ- တို့သည်လည်း၊ တေနဟိ ဘိက္ခဝေ၊ ပေ၊ နာသေထာတိ– ဟူသော၊ အတ္တနော သုတ္တံ ဝဒိံသု၊ အမစ္စော- သည်၊ ဘန္တေ-တို့၊ တုမှာကံ့ ၊ပေ၊ ဟောတိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဇာတိ-သို့၊ အာဟ-ပြီး၊

ပန-ပရိဟာရပက္ခမှ တပါး၊ပေ၊အံ့၊ ထွေ-၍ ၂ ဝါဒတို့တွင်၊ ဝါ- ၂ သုတ်တို့တွင်၊[ထွောတိ ဇာမေသု ဒွိသုဝါဒေသု, သုတ္တေသု ဝါ (ဝိမတိ)၊] ကိံ-အဘယ်ဝါဒသည်၊ ဝါ-အဘယ်သုတ်သည်၊ ယုတ္တံ-ဖြစ်သင့်သနည်း၊ (ဇာတိ-အမေးတည်း၊) ယံ- အကြင်ဝါဒ(သုတ်)သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပန္ဆာ- ၌၊ ဝုတ္တံ- ပြီ၊ (တံ-ထိုနေ့၌ ဆိုအပ်သောဝါဒသည်၊ ဝါ–သုတ်သည်၊ ယုတ္တံ-၏၊) ဟိ-မှန်၊ တေံ(ယုတ္တတ္တံ)-၍နောက်ဝါဒ၏ သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ - ၍ နောက်သုတ်၏ သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အဋ္ဌကထာစရိယေဟိ - တို့သည်၊ ဝိစာရိတံ- စိစစ်အပ်ပြီ၊ (ကိံ)၊ ဘိက္ခု၊ - သည်၊ ဘိက္ခုံ- ကို၊ အမူလကေန- အခြေအမြစ်

ပဋိညာဉ်အတိုင်း– ဟု ဆိုသောကြောင့်) “ အရှင်ဒဗ္ဗက ဖြေကျင့်ရာရောက်သည်” ဟု ကောက်ချက်ချကြသည်၊ ဘာတိယမင်း စေလွှတ်အပ်သော ပညာရှိအမတ်လည်း ၍ မဟာဝိဟာရဝါသီထေရ်တို့ အတိုင်းပင် ကောက်ချက်ချလိမ့်မည်။

ဝိမတိ။ ။ပန္ဆာဝုတ္တံ တံယုတ္တန္တိ-မဟာဝိဟာရဝါသီဟိ ဝုတ္တံ တံယုတ္တန္တိ အထွေး၊ ၍်အလို “ယံ ပန္ဆာဝုတ္တံ”ဟု မရှိဘဲ “ပန္ဆာ ဝုတ္တံ တံယုတ္တံ”ဟု ရှေးက ရှိဟန်တူသည်၊ ထို့ပြင်, “ဝိစာရိတဥ္စေတံတိ–ဧတံ ပန္ဆိမဿ ယုတ္တတ္တံ ဝိစာရိတံ”ဟု ဖွင့်သော်ကြောင့် ဝိစာရိတံ နောက်၌ “ဟိ” ပါသင့်သည်။

မရှိသော၊ အန္တိမဝတ္ထုနှာ- နောက်ဆုံးဥ်ဖြစ်သောပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်၊အနုဒ္ဒံသေတိ – စွပ်စွဲအံ့၊ (တသ ဘိက္ခုနော - ၏)၊ သံယာဒိသေသော – သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ဤ အာပတ်သည် ဒုဋ္ဌဒေါသ အာပတ်ဖြစ်၍ ၂ ဘက်လုံးကငြင်းချက်မရှိ၊] ဘိက္ခု-သည်၊ ဘိက္ခုနံ -ကို၊(အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ)၊ အနုဒ္ဓံသေတိ-ဒံ့၊ (တသ-၏)၊ ဒုက္ကဋံ-သည်၊(ဟောတိ)၊ [ဘိက္ခုနိ အနုဒ္ဓံသေတိ,ဒုက္ကဋံဖြင့် မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကိုပြ၏၊] ပန-ဝါဒနှာရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ-ဉ်၊ မုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

တတြ-ထိုပါစိတ် ဒုက္ကဋ်တို့ဉ်၊ အယံ-ကား၊ ဝိစာရဏာ-စိစစ်ခြင်းတည်း၊ တာဝ-ပစ္ဆိမနယမှရှေးဦးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌ-သော)၊ ပုရိမနယေ-ရှေးဖြစ်သော မဟာအဋ္ဌကထာနည်းဉ်၊အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယတ္တာ-စွပ်စွဲခြင်းဉ်ဖြစ်သော အလို ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-စွပ်စွဲလိုခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်သာ၊ ယုဇ္ဇတိ-ဖြစ်သင့်၏၊[ဧဝ-ဖြင့် ပါစိတ်ကိုကန့်၊] မုသာဝါဒေ-မုသားပြောခြင်းသည်၊ သတိပိ-ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဘိက္ခုသ္မိံ-ဉ်၊ (အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ, အနုဒ္ဓံသေန္တသ-၏)၊ သံယာဒိသေသော-သည်၊ (ဟောတိယထာ – ကဲ့သို့ဂုဏ်း)၊ စ - ဆက်၊ မုသာဝါဒေ – သည်၊ သတိပိ-သော်လည်း၊ အသုဒ္ဓံ-မစင်ကြယ်သော ရဟန်းကို၊ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိနော-စင်ကြယ်၏ဟု အယူရှိသည် ဖြစ်၍၊ အက္ကောသာမိပ္ပါယေန - ဆဲရေးခြင်းဉ် ဖြစ်သော အလိုဖြင့်၊ ဝဒန္တိသ - ၏၊ သြမသဝါဒေနေဝ - ဒသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သာလျှင်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ ဟောတိယထာ- ဖြစ်သကဲ့သို့ဂုဏ်း၊) သမ္မဇာန မုသာဝါဒေန-ဒသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊(ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ နဟောတိ ယထာ- ကဲ့သို့ဂုဏ်း)၊ ဧဝံ-တူ၊ ဇာနာပိ – ဤဘိက္ခုက ဘိက္ခုနိကို စွပ်စွဲရာဉ်လည်း၊ အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယတ္တာ- ကြောင့်၊ သမ္မဇာနမုသာဝါဒေန - သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ - သည်၊ နယုဇ္ဇတိ-သင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ-သည်၊ ယုတ္တံ-သင့်၏။

တတြာယံ ဝိစာရဏာ ။ ။ တတြာတိ တေသု ဒုက္ကဋေ ပါစိတ္တိယေသု၊ ဇာတော ပဉ္ဉာယ (ဤတတြာယံ ဝိစာရဏာမှ စ၍) တသ္မာ ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဇတိတိဝစန ပရိယန္တံ (နောက်ဉံ့ "တသ္မာ၊ပေ၊ ယုဇ္ဇတိ"ဟု ရှိ၏၊ ထိုစကားအဆုံးတိုင်အောင်) ဒွိသု အဋ္ဌကထာသု အဓိပ္ပါယဝိဘာဝနံ (အဋ္ဌကထာ ၂ စောင်က စကားကို အဓိပ္ပါယဖေါ်ပြချက်ဖြစ်သည်၊ အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ၏ အလိုမဟုတ်–ဟူလို။)

ပုရိမနယေ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋမေဝ ယုတ္တံ။ ။ပုရိမနယေတိ-ဘိက္ခုနိ ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋန်ကို ဝုတ္တ အဋ္ဌကထာနယေ (မဟာ အဋ္ဌကထာနည်းဉ်)၊ " အဘယ်ကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာ ဖြစ်သင့်၏"ဟု ဆိုရသနည်း–ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍"ယထာ၊ပေ၊ အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယတ္တာ" ဟု မိန့်သည်၊ ဘိက္ခုက ဘိက္ခုကို မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲရာဉ် (မုသာဝါဒ ဖြစ်သော်လည်း)

ပစ္ဆိမနယေဝိ - နောက်၌ဖြစ်သော ကုရုန္ဒိဝါဒ၌လည်း၊ မုသာဝါဒတ္ထာ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာ၊ ယုဇ္ဈတိ-၏၊ဟိ-ချွေ၊(တနည်း)ဟိယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝစနပ္ပမာဏတော - ဘုရားဟောဖေါ် စကားတော်၏ ပမာဏ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနုဒ္ဒံသနာဓိပ္ပါယေန - ဖြင့်၊ ဘိက္ခု၊သ - ၏၊ ဘိက္ခု၊သ္မိံ - ၌၊ (စောဒေန္တသ-စောဒနာလသော်)၊ သံဃာဒိသေသော-သည်၊(ဟောတိ)၊ အက္ကောသာဓိပ္ပါယသစ - ရဟန်း၏လည်း၊ ဩမသဝါဒေါ - ဩမသဝါဒ ပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဘိက္ခု၊သ-၏၊ ဘိက္ခုနိယာ-၌၊ (အနုဒ္ဒံသေန္တသ - စွပ်စွဲလသော်)၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဇာတိဝစနံ - ဤသို့ စကားတော်သည်၊ နတ္ထိ၊ သမ္မဇာန မုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယန္တိ ဝစနံ - ယံ ဟူသော စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ-တိုက်ရိုက်ရှိ၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယမေဝ-သည်သာ၊ ယုဇ္ဈတိ - ဖြစ်သင့်၏။ (အယံ - ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ ဝိစာရဏာ-တည်း။)

ဤ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သံဃာဒိသေသ် သင့်သကဲ့သို့ဂုင်း,အသုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်ကို သုဒ္ဓဟု အယူရှိပါလျက် ဆဲလို၍ "ဒုဿီလကြိုး"စသည်ဖြင့် ပြောရာ၌ (မုသာဝါဒ ဖြစ်သော်လည်း) ဩမသဝါဒ ပါစိတ်သာ သင့်၍ , သမ္မဇာန မုသာဝါဒ ပါစိတ် မသင့်သကဲ့သို့ဂုင်း, ထို့အတူ ဘိက္ခုက ဘိက္ခုနိုကို စွပ်စွဲရာ၌ မုသာဝါဒ ပါစိတ်မသင့်ဘဲ စွပ်စွဲလိုခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာဖြစ်သည် – ဟူလို၊ ဤကား မဟာ အဋ္ဌကထာဝါဒ၏ အဓိပ္ပါယ်ဖေါ်ပြချက်တည်း။

ပစ္ဆိမနယေဝိ၊ပေ၊ ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဈတိ။ ။ကုရုန္ဒိဝါဒကို ပစ္ဆိမနည်းဟု ဆိုသည်၊ မုသာဝါဒတ္ထာ– (ဘိက္ခုနိုကို မဟုတ်မမှန် စွပ်စွဲရာ၌) လိင်လိုသော မုသားသဘောပါသောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် ဖြစ်သင့်သည်–ဟူလို၊ ဤသို့ မုသားပါသောကြောင့် ပါစိတ်ဖြစ်သင့်လျှင် ဘိက္ခုကို မဟုတ်မမှန် ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲသောရဟန်းနှင့် မဟုတ်မမှန် ဆဲရေးသော ရဟန်းတို့မှာ သမ္မဇာန မုသာဝါဒ ပါစိတ် သင့်ထိုက်ရာရောက်သည့် မဟုတ်လော, အဘယ်ကြောင့် သံဃာဒိသေသ်နှင့် ဩမသဝါဒ ပါစိတ် သင့်ရသနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "ဝစနပ္ပမာဏတော၊ပေ၊ ဩမသဝါဒေါ" ဟုမိန့်၊ ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ပင် ဘုရားရှင်ဟောတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်ရှိသောကြောင့် သံဃာဒိသေသ်, ဩမသဝါဒပါစိတ် သင့်ရသည်–ဟူလို။ [အဒိဋ္ဌသုတဟောတိ-စသော ပါဠိတော်, "အသုဒ္ဓေါဟောတိ ပုဂ္ဂလော၊ တံ စေ သုဒ္ဓဿ်ဒ္ဒိ သမာနော" စသော ဤသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်ကို ကြည့်ပါ။] ဘိက္ခုက ဘိက္ခ နိုကို အမှုလက ပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ကား မဟာ အဋ္ဌကထာဆရာတို့ ဆိုသလို " ဒုက္ကဋ် " ဟု ဟောတော်မူချက် မရှိ၊ " သမ္မဇာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယံ " ဟုသာ ရှိသည်၊ ထို့ကြောင့် ပါစိတ်သဘ ဖြစ်သင့်သည်၊ ဤကား ကုရုန္ဒိဆရာတို့၏ အလိုကို ဖေါ်ပြချက်တည်း။

ပန-ဆက်၊ တတြ-ထို ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဈတိဟူသောစကားရပ်၌၊ ဣဒံ-ဤ ပါစိတ်အာပတ်ကို၊ ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ - စူးစမ်းဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ (ကိ) အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယေ – စွပ်စွဲခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုသည်၊ ဝါ – စွပ်စွဲလိုခြင်းသည်၊ အသတိ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)၊ တသ္မိံ-ထို စွပ်စွဲလိုခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ ကေန-အဘယ်အာပတ်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ (ဥပပရိက္ခိတဗ္ဗံ)၊ တတြ- ထိုသို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်ရာ၌၊ ယဿ- ကြောင့်၊ မုသာ-မုသားစကားကို၊ ဘဏန္တဿ- ၏၊ ပါစိတ္တိယေ-သည်၊ သိဒ္ဓေဝိ-ပြီးပါလျက်လည်း၊ အမူလကေန-သော၊ သံယာဒိသေသေန-ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသနေ-ကြောင့်၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ ပါစိတ္တိယံ-ကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယေ - သည်၊ သတိ - သော်၊ သမ္မဇာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယဿ- သမ္မဇာနမုသာဝါဒပါစိတ် အာပတ်၏၊ ဩကာသော-အခွင့်အလမ်းကို၊ နဒိဿတိ - မတွေ့မြင်အပ်၊ အနုဒ္ဓံသေန္တဿ စ - ၏လည်း၊ အနာပတ္တိယာ-သည်၊ ဘဝိတုံ-ငှါ၊ နသက္ကာ-ကောင်း၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ ဣဿ ၂ နည်းတို့တွင်၊ (မဟာအဋ္ဌကထာနည်း , ကုရုန္ဒီနည်း တို့တွင်)၊ ပုရိမနယော၀-သည်သာ၊ ပရိသုဒ္ဓတရော-သာ၍စင်ကြယ်၏ ဟူ၍၊ ခ'ါယတိ-ထင်ရ၏။

တထာ-တူ၊ ဘိက္ခုနိ-သည်၊ ဘိက္ခုနိံ-ကို၊ အမူလကေန-သော၊ အန္တိမ၀တ္ထုနာ-ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေတိ-အံ့၊ (တဿာ-ထို ဘိက္ခုနိ၏)၊ သံယာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ [ဤဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်လာ အာပတ်ပင်တည်း။] ဘိက္ခုနိ

တတြ ပန၊ပေ၊ဘဝိတဗ္ဗံ ။ ။ အဋ္ဌကထာ၀ါဒ ၂ မျိုးတို့၌ ထင်ဆရာတို့၏အလိုကို ဖေါ်ပြပြီးလျှင်, ထို ၂ ၀ါဒတို့တွင် နောက် ကုရုန္ဒီ၀ါဒ၌ အပြစ်ပြ၍ ရှေ့ မဟာအဋ္ဌကထာ၀ါဒကို အတည်ထားလိုသော အချင် ဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည် တတြ ပန စသည်မိန့်။ [တတြာတိ– ပါစိတ္တိယမေဝ ယုဇ္ဈဘိတ် ဝုတ္တ၀ါဒေ။] "အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယေ အသတိ ပါစိတ္တိယံ" ဖြင့် သမ္မဇာန မုသာ၀ါဒပါစိတ်၏ အခွင့်ကို ပြ၏၊ " တသ္မိံသတိ (အနုဒ္ဓံသနာမိပ္ပါယရှိလျှင်) ကေန ဘဝိတဗ္ဗံ"ဖြင့် သမ္မဇာန မုသာ၀ါဒပါစိတ်၏ အခွင့်မဟုတ်ကြောင်းကို ပြသည်။

ဝိသုံ ပါစိတ္တိယံ၊ပေ၊ခါယတိ၊ ။ဘိက္ခုက ဘိက္ခုကို အမူလကသံဃာဒိသေသ်ဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ သမ္မဇာနုမုသာ၀ါဒပါစိတ် ရှိပြီ ဖြစ်လျက်, ထိုပါစိတ်မှ သီးခြားပါစိတ်အာပတ်ကို ပညတ်တော်မူသည်၊ ["ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ အမူလကေန၊ပေ၊ပါစိတ္တိယံ" သိက္ခာပုဒ်တည်း။] ထိုသို့ သီးခြား ပညတ်တော်မူသောကြောင့် ဘိက္ခုနိကို ဘိက္ခုက အမူလကပါရာဇိကဖြင့် စွပ်စွဲရာ၌ သမ္မဇာန မုသာ၀ါဒပါစိတ် မဖြစ်သင့်၊ စွပ်စွဲပါလျက် လုံးလုံး အာပတ်မသင့်လည်း မဖြစ်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် "ဒုက္ကဋ်ဟု ဆိုသော မဟာအဋ္ဌကထာပြ ရှေ၀ါဒသာ အသင့်"ဟု ထင်သည်–ဟူလို။

ဘိက္ခုံ (အမူလကေန အန္တိမဝတ္ထုနှာ) အနုဒ္ဓံသေတိ၊ (တသာ) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ [မဟာအဋ္ဌကထာ၌ ပြအပ်သော ဒုက္ကဋ်တည်း။] တတြ - ထိ သံဃာဒိသေသ် , ဒုက္ကဋ်တို့တွင်၊ သံဃာဒိသေသော - သည်၊ ဝုဋ္ဌာနဂါမိ- ဝုဋ္ဌာနဂါမ်တည်း၊ ဒုက္ကဋံ- သည်၊ ဒေသနာဂါမိ- ဂါမ်တည်း၊ ဧတေဟိ- ၌ သံဃာဒိသေသ် ဒုက္ကဋ်အာပတ်တို့ကြောင့်၊ နာသနာ-ဖျက်ဆီးခွင့်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ [ဧတေဟိဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဘိက္ခုနိုက အာရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲရာဖြစ်သော ကြောင့် ဒုက္ကဋ်နှင့်သာ ဆိုင်သည်။]

ပန- ဆက်၊ (တနည်း) ပန - စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ သာ-ထို မေတ္တိယာဘိက္ခုနိသည်၊ ပကတိယာဝ - ဖြင့်ပင်၊ ဒုဿီလာ - သီလမရှိသော၊ ပါပဘိက္ခုနိ-တည်း၊ ဇာဒါနိစ-၌လည်း၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်ပင်၊ ဒုဿီလာမ္ဟိတိ- ဟူ၍၊ ဝဒတိ- ပြောဆို၏၊ [အာရှင်ဒဗ္ဗက ဖျက်ဆီးပါသည် - ဟု လျှောက်ခြင်းကို ဆိုသည်။] တသ္မာ-ကြောင့်၊ နံ - ထို မေတ္တိယာကို၊ ဘဂဝါ - သည်၊ အသုဒ္ဓတ္တာယေဝ- နဂိရိက မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ပင်၊ နာသေသိ-ဖျက်ဆီးတော်မူပြီ၊ ဇာတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

အထခေါ မေတ္တိယ ဘူမဇကာတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ မေတ္တိယံ ဘိက္ခုနိံ၊ပေ၊ အနုယုဉ္ဇထာတိ- ဟူ၍၊ ဝတ္တာ- ၍၊ အာသနာ- မှ၊ ဥဋ္ဌာယ- မူ၍၊ ဘဂဝတိ- သည်၊ ဝိဟာရံ- ဂန္ဓကုဋိကျောင်းတော်သို့၊ ပဝိဋ္ဌေ- ဝင်တော်မူပြီးလေသော်၊ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ - တို့သည်၊ (အစည်းအဝေး၌ပါသော ရဟန်းတို့သည်၊) ဒါနိ-၌၊ ဇာမိသာ-၌ မေတ္တိယာအား၊ သေတကာနိ-အဝတ်ဖြူတို့ကို၊ ဒေထန်လော၊ ဇာတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ တံ ဘိက္ခုနိံ-ကို၊ နာသိယမာနံ-ဖျက်ဆီးအပ်သည်ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ တေ ဘိက္ခူ-ထို မေတ္တိယဘူမဇက ရဟန်းတို့သည်၊ တံ-

တထာ၊ပေ၊နတ္ထိ။ ။ဘိက္ခုနိုက ဘိက္ခုနိုကိုစွပ်စွဲရာ၌ ၌ ဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် သံဃာဒိသေသ် သင့်၏၊ ဘိက္ခုနိုက ဘိက္ခုကို စွပ်စွဲရာ၌ကား မဟာအဋ္ဌကထာ ဝါဒအတိုင်း ဒုက္ကဋ်ပင် သင့်စရာရှိ၏၊ သံဃာဒိသေသ် ဆိုလျှင် ဝုဋ္ဌာနဂါမ်ဖြစ်၍ ဒုက္ကဋ်က ဒေသနာဂါမ်ဖြစ်၏။

ယသ္မာ ပန။ ။၌ ၂ မျိုးတွင် အရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲသော မေတ္တိယာမှာ (ပါရာဇိက မကျသေး၍ သင့်မည်ဆိုလျှင်) ဒုက္ကဋ်သာ သင့်စရာရှိ၏၊ လူထွက်စေဘွယ် မလို၊ သို့ပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးစေ (လူထွက်စေတော်မူရသနည်း) ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍ "ယသ္မာ" စသည်မိန့်၊ အရှင်ဒဗ္ဗကို မစွပ်စွဲမီ နဂိရိကပင် ဒုဿီလပါပဘိက္ခုနိ ဖြစ်၏၊ ယခုလည်း သူ့ကိုယ်သူ အဖျက်ဆီးခံရပါသည်ဟု ဆိုသဖြင့် "ဒုဿီလဖြစ်ပါသည်" ဟု ပြောရာရောဝံနေ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနိကို အသွင်ဖျက်၍ လူထွက်စေရန် အမိန့်ချတော်မူသည်၊ အရှင်ဒဗ္ဗကို စွပ်စွဲသောကြောင့် လူထွက်ခိုင်းတော်မူခြင်း မဟုတ်-ဟူလို။

ထို ဘိက္ခုနီကို၊ မောစေတုကာမတာယ – အပြစ်မှ လွတ်စေလို ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတ္တနော-၏၊ အပရာဓံ-အပြစ်ကို၊ အာဝိကရိ ံသု-နှုတ်ပြီ၊ တေ မတ္ထံ-ကို၊ ဒသေတုံ-ငှါ၊ အထခေါ မေတ္တိယဘူမဇကာတိ အာဒိ-ကို၊ (သံဂိဘိ ကာရေဟိ) ဝုတ္တံ-ပြီ။

ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ-ကား၊ ဒူသိတော စေဝ-ဖျက်ဆီး အပ်သည်၎င်း၊ ဒူသ ကော စ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်၎င်း၊ (ဟုတ္တွာ-၍၊ "အနုဒ္ဒံသေယျ" ဉ္ဈစပ်။) ဟိ-ခဲ့၏၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒေါသေ- ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ ပုဂ္ဂလော- သည်၊ ဝါ- ကို၊ တေန ဒေါသေန- သည်၊ ဒူသိတော-အပ်သည်၊ ပကတိဘာဝံ-ပင်ကိုယ်သဘောကို၊ ဇဟာပိတော-စွန့်စေအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ- ကြောင့်၊ (ဒေါသဖြစ်လသော် ထိုဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဒုဋ္ဌောတိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ (ဒေါသေ ဥပ္ပန္နေ-လိုက်၊) ပရဉ္ဇ-ကိုလည်း၊ ဒူသေတိ ဝိနာသေတိ - ပျက်စီး စေတတ်၏၊ ဝါ- ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ (ဒေါသဖြစ်လသော် သူတပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ ဒေါသောတိ ဝုစ္စတိ၊ ဣတိ-လျှင်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ စေတံ-သောဟူသော ဤပုဒ် ၂ ပါးအပေါင်းသည်၊ ကေသေဝ- သော၊ ပုဂ္ဂလသ-

ဒူသိတော စေဝ ဒူသကော စ ။ ။ ဒုဋ္ဌောကို ဒူသိတောဟု ဖွင့်သဖြင့် ဒုသဓာတ် တ ပစ္စည်းသည် ကံဟောဟု သိစေ၏၊ " ဒူသိယတေတိ ဒုဋ္ဌော " ဟု ပြု၊ ဒေါသောကို ဒူသကောဟု ဖွင့်သဖြင့် ဒုသဓာတ် (ကာရိတ်ကြေ)ဏ ပစ္စည်းသည် ကတ္တားဟောဟု သိစေ၏၊ "ဒူသေတီတိ ဒေါသော"ဟု ပြု၊ စေဝ+စတို့ကား "စေဝနှင့် စ, စုဏ္ဏိယမှာ, ရွှေမှာစေဝ, နောက်မှစ "နှင့်အညီတည်း၊ ဤနည်းအရ ဒုဋ္ဌောဝယ် ကုံ အနက်၌ တ ပစ္စည်းသက်သော ဘာဝကမ္မသုတသုတ်, ဋ္ဌပြုဒသာ သာဒိသန္တ ပုဒ္ဆဘန္တ ဟံသာဒိဟိ ဋ္ဌောသုတ်, ဒေါသောဝယ် ကတ္တားအနက်၌ ဏ ပစ္စည်းသက်သော ဝိသရဇ ပဒါဒိတော ဏသုတ်, ဒုဒ္ဓ ဩဒ္ဓိပြုသောသုတ်နှင့် အလားတူ သတ္တတသုတ်များကိုရည်ရွယ်၍ "သဋ္ဌ လက္ခဏံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ"ဟု နောက်ဆိုသည်။

ဥပ္ပန္နေဟိ ။ ။ ဒူသိတ ဖြစ်ပုံ ဒူသကဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြသော ဝါကျတည်း၊ ထို ဝါကျ၌လည်း ကာရဏနှင့် ဖလတွဲ၍ ၂ ဝါကျစီ ခွဲပါ၊ " ဒူသိတော – ဒေါသသည် (ဒေါသက) ဖျက်ဆီးအပ်"ဟူသည် ဒေါသမဖြစ်မီက ကောင်းမွန်မြဲနေသော ပင်ကိုယ် သဘောကို စွန့်လွှတ်ရလောက်အောင် စိတ်ပြောင်းလွဲစေအပ်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ပကတိဘာဝံ ဇဟာပိတော"ဟု ဖွင့်သည်၊ ထိုသို့ ဖွင့်ခြင်းမှာလည်း "ဒုသ-ဝိကတိယံ (ဖေါက်ပြန်ခြင်း)" ဟု ဓာတ်ကျမ်း ရှိသောကြောင့် ထို ဓာတ်နက်ကို ဖွင့်ခြင်းသာ တည်း၊ ပရဉ္ဇ ဒူသေတိ စသည်ကား ဒူသကော၏ အကျယ်တည်း၊ "ဒေါသဖြစ်နေသော မိမိက ထိုဒေါသအတွက် သူတပါးကို ဖျက်ဆီးတတ်သည်"ဟူလို၊

ကို၊ ဝါ-၏၊ **အာ**ကာရနာနတ္တေန - အခြင်းအရာ၏ ထူးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ နိဒဿနံ-ညွှန်ပြကြောင်းပုဒ်တည်း၊ တေန-ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ ဒုသိတောစေဝ ဒူသကောစာတိ-ဟူ၍၊ (မယာ)ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထိုဒုဋ္ဌော ဒေါသောပုဒ်တို့၏ ကံအနက် ကတ္တားအနက်ကိုဟောရာ၌၊ သဒ္ဒသတ္ထဏ်-သဒ္ဒါကျမ်း၏သုဘ်ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗံ - ရှာမှီးရာ၏၊ ဝါ - ပါလေ၊ ပန - ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒုဋ္ဌော ဒေါသောတိ-ဟူ၍၊ သရိံ-သို့၊ ဂတော-သော၊ ပဋိယသမ္မိ-ဒေါသနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သော ပုဂ္ဂလော - သည်၊ ကုပိတာဒိဘာဝေ - ကုပိတအစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်၌၊ ဋ္ဌိတော၀-တည်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အဿ- ထို ဒုဋ္ဌော ဒေါသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ကုပိတောတိ အာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထို ကုပိတော အစရှိသောစကားရပ်၌၊ ကုပိတောတိ - ကား၊ ကုပ္ပဘာဝံ - ပျက်စီးသည်အဖြစ်သို့၊ ပကတိတော - ပင်ကိုယ်မြေသော သဘောမှ၊ စဝနဘာဝံ-ရွေ့လျောသည်၏အဖြစ်သို့၊ (ကုပ္ပဘာဝံကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ပတ္တော- ရောက်သူတည်း၊ အနတ္တမနော တိ- ကား၊ နသကမံနော - မိမိစိတ် မရှိသူတည်း၊ အတ္တနော - ၏၊ ဝသေ - ၌၊ အဋ္ဌိတစိတ္တော - တည်သောစိတ် မရှိသူတည်း၊ (နသကမနောကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊

အာကာရနာနတ္တေန။ ။ဒေါသကဖျက်ဆီးထားသဖြင့် ဖေါက်ပြန်နေပုံ (၌။း၌။း ၌၌ ဖြစ်နေပုံ) အခြင်းအရာ, ဖြစ်ပေါ်နေသော ဒေါသကြောင့် ဟိုလူ့ကို နှိပ်စက်ချင် ဒီလူ့ကို နှိပ်စက်ချင် ဖြစ်နေပုံ အခြင်းအရာ, ဤသို့ အခြင်းအရာ ထူးသောကြောင့် တယောက်ထည်းကိုပင် "ဒုဋ္ဌော" ဟုငင်း "ဒေါသော" ဟုငင်း ဝိသေသန ၂ ခု ပြုထားသည်။

ကုပိတော။ ။ "ကုပ္ပဘာဝံ + ပတ္တော" ကြည့်၍ "ကုပံ + ပ္တတော ပတ္တောတိ ကုပိတော"ဟု ဝိဂ္ဂဟမပြုသင့်၊ "ကုပံ"ဟု နာမ်ပုဒ်မရှိ၊ ကုပစာတ်၏ ကုပ္ပနကြိယာကို ပြလို၍ "ကုပ္ပဘာဝံ"ဟုငင်း, တပစ္စည်း၏ ပစ္စုပ္ပန်အနက်ကိုပြလို၍ "ပတ္တော"ဟုငင်း ဖွင့်သည်၊ ကုပ်တိတိကုပိတော—(စိတ်ဆိုးခြင်းသို့ ရောက်နေသူ) စိတ်ဆိုးနေသူသည် ပင်ကိုယ်က မြေသောသဘောကို စွန့်ရာရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် ကုပ္ပဘာဝံကို "ပကတိတော စဝနဘာဝံ"ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သည်။

အနတ္တမနော။ ။ပဌမနည်း၌ အတ္တကို "သက" ဟုဖွင့်၊ " အတ္တနော+မနော အတ္တမနော၊ နတ္ထိ+အတ္တမနော ယဿတိ အနတ္တမနော"ဟုပြု၊ ဒေါသဖြစ်သူသည် မိမိဖြစ်ချင်သောကြောင့် ဒေါသဖြစ်ရသည် မဟုတ်၊ မိမိစိတ်ကို မိမိမနှိုင်၍ (မချုပ်တည်း နှိုင်၍) မတတ်သာသောကြောင့်သာ ဖြစ်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် " အတ္တနောဝသေ အဋ္ဌိတစိတ္တော"သည် ဒေါသဖြစ်နေသူ၏ သဘာဝပေါ်လာအောင် နသကမနောကို ထပ်ဖွင့်သော သံဝဏ္ဏနာတည်း။

အပိစ-ကား၊ ပိတိသုခေဟိ-တို့သည်၊ နအတ္တာမနော-ယူအပ်သောစိတ် မရှိသူတည်း၊ နပတ္တာစိတ္တာ – ရောက်အပ်သောစိတ် မရှိသူတည်း၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ အနတ္တံမနော–မည်၏၊ အနဘိရဒ္ဓေါတိ-ကား၊ နသုခိတော-သုခသို့ရောက်သူမဟုတ်၊ ဝါ-နည်း၊ နပဿာဒိတော – မကြည်လင်စေအပ်၊ ဇာတိ – ကြောင့်၊ အနဘိရဒ္ဓေါ - မည်၏၊ အဿ – ထိုရဟန်း၏၊ ပဋိယေန- သည်၊ အာဟတံ-ဖျက်ဆီးအပ်သော၊ စိတ္တံ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ အာဟတစိတ္တော-မည်၏။

အဿ – ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇာတံ - ဖြစ်သော၊ စိတ္တထဒ္ဓဘာဝ စိတ္တကစဝရသန်ါတံ-စိတ်၏ခက်ထန်သည်၏အဖြစ်,စိတ်၏အမှိုက်သရိုက်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ပဋိယဓိလံ - ဒေါသဟူသော ဓိလသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ - ကြောင့်၊ (သော–သည်)၊ ဓိလဇာတော–မည်၏၊ အပ္ပတိတောတိ-ကား၊ နပ္ပတိဒတော–ရှေးရှုမရောက်အပ်သည်၊ ပိတိသုခါဒိဟိ – တို့သည်၊ ဝဋ္ဋိဒတော - ကြဉ်အပ်သည်၊ နအဘိသဇ္ဇော- မပြန့်နှံအပ်သည်၊ (ဟုတ္ထာ အနုဒ္ဓံသေယျ)၊ ဇာတိအတ္ထော–

အဝိစ။ ။ဤနည်းဌ“ပိတိသုခေဟိ”ဟူသော ကတ္တားပုဒ်ကို ကြည့်၍ “အတ္တာ”ဌ အာပုဗ္ဗ, ဒါဓာတ်, တပစ္စည်း၊ ဒကို တ, ဒါဌ အာကို ချ၍“အာတ္တာ”ဟု ဖြစ်မှ အာကို ရသပြု၊ [တချို့နေရာ၌“ဂဟိတမနော”ဟု ပင် ဖွင့်သည်။] “အာဒိယတေတိ အတ္တံ၊ အတ္တံ + မနောယဿသာတိ အတ္တာမနော”ဟု ပြု၊ ထို့နောက်“နအတ္တာစိတ္တော”ဟု ရှိသည်ကား မကောင်းလှ၊ ယောဇနာဌ“ပတ္တာစိတ္တော–ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိ”ဟု ရှိ၏၊ ထိုအတိုင်းသာကောင်းသကဲ့သို့ ထင်သည်၊ အမိပ္ပါယ်ဖွင့်သာ။

အနဘိရဒ္ဓေါ။ ။အဘိပုဗ္ဗ ရာဓဓာတ် တပစ္စည်း၊ “ရာဓ–သံသိဒ္ဓိယံ”ဟု ရှိ၏၊ “အဘိရာဓိယတိ- မိမိသူတပါး စီးအပ္ပားကို ပြီးစီးစေတတ်၏၊ ဇာတိ အဘိရဒ္ဓေါ၊ န+အဘိရဒ္ဓေါ အနဘိရဒ္ဓေါ”ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ “နသုခိတော”ကား အမိပ္ပါယ်ဖွင့်သာ၊ “အာရာဓိတောရာဇာ - မင်းကို နှစ်သက်စေအပ်၏”ဟူရာ၌ “အဘိ - ရာဓဓာတ်၏ တောသန (ပသာဒန) အနက်”လည်း ရှိသောကြောင့် “ပသာဒိတော”ဟု တနည်းဖွင့်သည်၊ အဘိရာဓိယတေတိ အဘိရဒ္ဓေါ၊ န+အဘိရဒ္ဓေါ အနဘိရဒ္ဓေါ။

ဓိလဇာတော ။ ။ဓိလဓာတ်သည် ခက်မာခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ “ဓိလတိ ထဒ္ဓဘာဝံ အာပဇ္ဇတိ ဧတေနာတိ ဓိလံ – စိတ်၏ ခက်ထန်ခြင်းသို့ ရောက်ကြောင်း ဒေါသ”၊ (တနည်း)စိတ္တံ ဓိလယတီတိ ဓိလံ–စိတ်ကိုခက်ထန်စေတတ်သော ဒေါသ၊ (တနည်း) ဓိလသဒ္ဒါသည် အမှိုက်ကို ဟောသော “ကစဝရ”၏ ပရိယာယ်သဒ္ဒါလည်းဟုတ်၏၊ ဤအလို“ဓိလံဝိယာတိ ဓိလံ–အမှိုက်သရိုက်နှင့်တူသော ဒေါသ၊အမှိုက်သရိုက်သည် နှစ်သက်ဘွယ်မကောင်း၍ ဖယ်ပစ်ရသကဲ့သို့ ဒေါသလည်း နှစ်သက်ဘွယ်မကောင်း၍ ပယ်ရှားရသော တရားဖြစ်သည်–ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် “စိတ္တထဒ္ဓဘာဝ, စိတ္တကစဝရသန်ါတ”ဟု ဓိလံကိုဖွင့်သည်၊“ပဋိဃဓိလံ”ကား ဓိလ၏ဒုရကေဒံတည်း။

နက်၊ ပန-ဆက်၊ပဒဘာဇနေ-အပ္ပတိတောပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိဋ္ဌ၊ ယေသံဓမ္မာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းကြောင့်၊ အပ္ပတိတော-ပိတိသုခစသည်တို့ ရှေးရှုမရော် အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေ - ထိုတရားတို့ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ တေန စ ကောပေ နာတိအာဒိ - ကို (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ- ထို တေန စ ကောပေန အစ ရှိသော စကားရပ်၌၊ တေနစ ကောပေနာတိ - ကား၊ ယေန (ကောပေန)-အကြောင် ဒေါသကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော - ကို၊) ဒုဋ္ဌောတိစ - ဒုဋ္ဌောဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တော - သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ကုပိတောတိစ- ဟူ၍ လည်း၊ ဝုတ္တော- ပဒဘာဇနိဋ္ဌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ (တေနစ ကောပေန-ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော - သည်၊ ဟောတိ)၊ ဟိ- မှန်၊ (ဒေါသတပါး တည်းဖြင့် ဒုဋ္ဌော ကုပိတော ဟု ဟောတော်မူရခြင်းသည် မှန်၏)၊ ဥဘယမ္ပိ-၂ ပါးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တံ - ဤ ဒုဿန ကုပ္ပနသည်၊ ပကတိဘာဝံ - ကို၊ ဇဟာပနတော-စွန့်စေခြင်း အားဖြင့်၊ ကောဇဝံ-တခုတည်းသော အခြင်း အရာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ တေနစ ဒေါသေနာတိ-ကား၊ ယေန (ဒေါသေန)-ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော-ကို၊ ဒေါသောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-သိက္ခာပုဒ် မာတိကာ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ (တေနစ ဒေါသေန - ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော ဟောတိ)၊ ဒ္ဝိဟိ-နှစ်သော၊ ဇာမေဟိ- ဤကောပ ဒေါသပုဒ်တို့ဖြင့်၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓ မေဝ-ကိုသာ၊ ဒဿေတိ-မူ၏၊ တာယစ အနုတ္တမနုတာယာတိ- ကား၊ ယာယ

အပ္ပတိတော။ ။ ပတိပုဗ္ဗ + ဇုဓာတ် , တပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသော ပတိတောပုဒ်၌ "ပတိ-ရှေးရှု+ဇုတ-ရောက်အပ်"ဟု သဒ္ဒတ္ထဖြစ်၏၊ စိတ်အစဉ်၌ပါဝင်သည်ကို"ရှေးရှု ရောက်အပ်" ဟု ဆိုသည်၊ န + ပတိတော အပ္ပတိတော၊ " အဘယ်တရားတို့သည် ရှေးရှုမရောက်အပ်သနည်း"ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍"ပိတိသုခါဒိဟိ"ဟု ကတ္တားထည့်သည်၊ ဒုဋ္ဌဒေါသ ဖြစ်နေရကား ထို ဒေါသ၏ ဆန့်ကျန်ဘက်ဖြစ်သော ပိတိ သုခ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာစသော တရားကောင်းတို့သည် ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ မရောက်တော့-ဟူလို၊ " ဝိဝဇ္ဇိတော "သည် ပိတိ သုခ စသည်တို့ မယှဉ်ပုံကို ပြသောကြောင့် အပ္ပတိတော၏ သဘာဝတ္ထ၊"နအာဘိသဇ္ဇော"ကား ပိတိ သုခ စသည်တို့ စိတ်အစဉ်မှာ မပြန့်နှံ့ပုံကို ပြသောကြောင့် အဓိပ္ပါယတ္ထတည်း၊ [နအာဘိသဇ္ဇော နပတ္ထဇ္ဇော၊ အဘိ ပုဗ္ဗ, သရဓာတ်, တပစ္စည်း။]

တေနစ၊ပေ၊ဝုတ္တော။ ။တေနကဲ့သို့ နိယမဝါစက သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကို "ယေန" ဟု အနိယမဝါစကဖြင့် ဖွင့်ရာ၌ ထို အနိယမအတွက် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗနိယမကို ပြန်၍ ထည့်စွက်ရိုးတည်း၊ နိဿယအနက်ပေးပုံကိုကြည့်ပါ၊ဒုဋ္ဌောသည် သိက္ခာပုဒ်မာတိကာ၌ "ဒုဋ္ဌော ဒေါသော"တွင် ပါဝင်သောပုဒ်၊ ကုပိတောကား ပဒဘာဇနိဋ္ဌ လာသော ပုဒ်တည်း။

(အနတ္တမနတာယ)- ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော - ကို)၊ အနတ္တမနောတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တော - ပြီ၊ (တာယစ အနတ္တမနတာယ - ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော ဟောတိ)၊ တာယစ အနဘိရဒ္ဓိယာတိ - ကား၊ ယာယ (အနဘိရဒ္ဓိယာ)- ကြောင့်၊ (ပုဂ္ဂလော-ကို)၊ အနဘိရဒ္ဓေါတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-ပြီ၊ (တာယစ အနဘိရဒ္ဓိယာ-ကြောင့်လည်း၊ အပ္ပတိတော ဟောတိ)၊ ဒွိဟိ-နှစ်ယောဂ၊ ဇာမေဟိ-၌ အနတ္တမနတာ, အနဘိရဒ္ဓိပုဒ်တို့ဖြင့်၊ ဝေဒနာကွန်း-ကို၊ ဒသေတိ-မူ၏။

အမှုလကေန ပါရာဇိကေနာတိ ထွေ-၌၊ အသေ-ထို ပါရာဇိက၏၊ မူလံ-အခြေအမြစ်သည်၊ န-မရှိ၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ (အခြေအမြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်)၊ (တံ - ထို ပါရာဇိကသည်)၊ အမှုလကံ - ကမည်၏၊ ပန - ဆက်၊ အသေ-ထိုပါရာဇိက၏၊ တံအမှုလကဿ-ထိုအခြေအမြစ် မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ စောဒကဝသေန - စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်၏၊ စုဒိတကဝသေန-ဖြင့်၊ နအဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်သည်မဟုတ်၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ (စောဒကပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ အလိုရှိအပ်, စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်၍ အလိုမရှိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) တမတ္ထံ- ကို၊ ဒသေတုံ-ငှါ၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ အမှုလကံနာမ၊ ပေါအပရိသက်ိဘန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ-မူပြီ၊[မမြင် မကြား မယုံမှားဟူသောစကားသည် စောဒကနှင့်ဆက်စပ်သောစကားတည်း၊ စုဒိတကနှင့်စပ်၍ အလိုရှိအပ်လျှင် "အမှုလကံနာမ-အနုဇ္ဇာပန္နံ(ပါရာဇိကသို့ မရောက်အပ်)ဟု ပဒဘာဇနီကို ဟောတော်မူစရာရှိသည်-ဟူလို၊] တေန-ထို ပဒဘာဇနီ စကားရပ်ဖြင့်၊ ဇာမံ- ၌ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒီဒပတိ-မူ၏၊(ကို)၊ ယံပါရာဇိကံ-ကို၊["ဘိက္ခုနှင့်ဆိုင်သော ၁၀ပါးသော ပါရာဇိကတို့တွင် တပါးပါး၊သော ပါရာဇိကကို "ဟူလို၊ ပဒဘာဇနီ၌ကား ဘိက္ခုပါဠိတော်ဝယ် တိုက်ရိုက်လာသော ၄ ပါးကိုသာ ယူ၍ "စတုန္နံ အညတရေန"ဟု မိန့်တော်မူသည်၊] စောဒကေန- သည်၊ စုဒိတကမှိ- သော၊ ပုဂ္ဂလေ- ၌၊ နေဝဒိဋ္ဌံ - မြင်လည်း မမြင်အပ်၊ နသုတံ- ကြားလည်း မကြားအပ်၊ နပရိသင်္ကိတံ-ယုံမှားလည်း မယုံမှားအပ်၊ ဇာဒံ-၌ပါရာဇိကသည်၊ ဒဿနသဝနပရိသင်္ကိတသဒ်ါတာနံ - မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ယုံမှားခြင်း ဟု ဆိုအပ်

ဒဿေတိ။ ။ကောပဒေါသတို့အရ ဒေါသစေတသိက်ကောက်ရသောကြောင့် သဒ်ါရကွန္ဒာ ဖွဲ့ရသည်၊ အနတ္တမနတာ, အနဘိရဒ္ဓိတို့အရ ဒေါမနဿဝေဒနာကို အရ ကောက်ရသောကြောင့် ဝေဒနကွန္ဒာ၌ သွင်းရသည်၊ ဤသို့ ခန္ဓာ ၂ မျိုး ခွဲ၍ပြခြင်းမှာလည်း ဒေါသနှင့် ဒေါမနဿတို့က အတူဖြစ်ဘက် ဖြစ်၍ ထူးခြားပုံ အသိခက်သောကြောင့် ခန္ဓာ ၂ မျိုးဖြင့် ခွဲပြရခြင်းဖြစ်သည်။

ကုန်သော၊ ဧတေသံ မူလာနံ- တို့၏၊ အဘာဝတော အမူလကံနာမ၊ ["ပရိသက်နံ- ခြင်း၊ ပရိသက်ိတံ-ခြင်း" ဟု ဘာဝသာဓ်ကြ၊ ပရိသက်နသဒ်ါတာနံ ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်း၏။]

ပန-ဆက်၊ တံ·ထိုပါရာဇိကသို့၊ သော-ထိုစုဒိကရဟန်းသည်၊ အာပန္နော ဝါ-သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အနာပန္နောဝါ (ဟောတု)၊ တေံ-ဤပါရာဇိက သို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်, မရောက်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဇာဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဝါ- ဤသို့ စွပ်စွဲရာ၌၊ [ဇာမသ္မိံ သိက္ခာပဒေ (သာရတ္ထ)၊ ဇာမသ္မိံ အနုဒ္ဓံသနေ (ဝိမတိ)။]အပ္ပမာဏံ-လိုရင်းမဟုတ်၊ဇာတိ-ဤ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊(ဒီပေတိ)၊ တတ္ထ-ထိုအမူလကံနာမ အဒိဋ္ဌံအစရှိသောပါဠိရပ်၌၊အဒိဋ္ဌံနာမ-မည်သည်၊ အတ္ထနော-၏၊ ပသာဒစက္ခုနာဝါ- ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝါ-ဖြင့်သော်ငင်း၊ အဒိဋ္ဌ-မမြင်အပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း၊ အသုတံနာမ-မည်သည်၊ ကေနစိ-တစုံတယောံသည်၊ဝုစ္စမာနံ-ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၊ တထေဝ-ထို ဒိဗ္ဗသောတ ပသာဒသောတဖြင့်ပင်၊ နသုတံ-မကြားအပ်သော ပါရာဇိက အမှုတည်း၊ [တထေဝါတိ ပသာဒသောတေန ဒိဗ္ဗသောတေနဝါတိ ဇာမမတ္ထိ အတိဒိဿတိ။]အပရိသက်ိတံနာမ-မည်သည်၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊အပရိသက်ိတံ-မယုံမှားအပ်သော ပါရာဇိက အမှုတည်း။

ဒိဋ္ဌံနာမ – မည်သည်၊ အတ္ထနာဝါ – သည်သော်ငင်း၊ ပရေနဝါ- သည်သော်ငင်း၊ ပသာဒစက္ခုနာဝါ, ဒိဗ္ဗစက္ခုနာဝါ, ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း၊ သုတံနာမ- မည်သည်၊ တထေဝ- ထို အတ္ထပရ ဒိဗ္ဗပသာဒသောတဖြင့်ပင်၊ သုတံ- တည်း၊ ပရိသက်ိတမ်ပိ- သည်လည်း၊ အတ္ထနာဝါ- သော်ငင်း၊ ပရေနဝါ, ပရိသက်ိတံ-တည်း၊ တတ္ထ- ထို ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသက်ိတ တို့တွင်၊ အတ္ထနာ-သည်၊ ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော ပါရာဇိကအမှုသည်၊ ဒိဋ္ဌမေဝ-ဒိဋ္ဌသာတည်း၊ ပရေဟိ – တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံ - မြင်အပ်သောအမှုသည်၊ အတ္ထနာ-သည်၊ သုတံ - ကြားအပ်သော ပါရာဇိကအမှုတည်း၊ [မြင်သူက တဆင့်ပြော အပ်သောကြောင့် မိမိမှာ သုတဖြစ်သည်-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ပရေဟိ,သုတံ-ငင်း၊ ပဓရေဟိ,ပရိသက်ိတံ-ငင်း၊ ဇာတိ ဇာဒံ သဒ္ဒမိ-ဤအလုံးစုံ ပါရာဇိကအမှုသည်လည်း၊ အတ္ထနာ-သည်၊ သုတဋ္ဌာနေယေဝ-ကြားအပ်သော ပါရာဇိကမှုအရာ၌သာ၊ တိဋ္ဌတိ။

ပန-ကား၊ ပရိသက်ိတံ-တသည်၊ဒိဋ္ဌ ပရိသက်ိတံ-ဒိဋ္ဌသို့အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်းငင်း၊ သုတ ပရိသက်ိတံ- ငင်း၊ မုတပရိသက်ိတံ-ငင်း၊ ဇာတိ, တိဝိဓံ [ပရိသက်နံ ပရိသက်ိတံ၊ ဒိဋ္ဌာနုဂတံ+ ပရိသက်ိတံ ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတံ (ဋီကာ)၊

အနုဂတ အလယ်ပုဒ်ကြေ။]တတ္ထ-ထိ ၃ ပါးတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတံနာမ-မည်သည်၊ ကောဘိက္ခု-သည်၊ ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေန-ကြောင့်၊ ဂါမသမီပေ-ဌ်၊ ကေံ-သော၊ ဂုမ္ဗံ-ရှိသို့၊ ပဝိဋ္ဌော-ဝင်သွားပြီ၊ အညတရာ-သော၊ ဇာတိပိ-သည်လည်း၊ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန တံဂုမ္ဗံ ပဝိသိတွာ , နိဝတ္တာ - ပြန်နစ်ပြီ၊ ဘိက္ခုပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကလည်း၊ ဇာတ်ိ -ကို၊ နအဒ္ဒသ-မြင်လိုက်၊ ဇာတ်ိ (ပိ) ဘိက္ခုံန (အဒ္ဒသ)၊ အဒိသွာဝ ဥဘောပိ , ယထာရုစိ - အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော အရပ်သို့၊ [အဗျယီဘောဿမာသ်ဖြစ်၍ ဒုတိယာဝိဘတ်ချေ။] ပက္ကာ္ကန္တာ - နှပြီ၊ အညတရော ဘိက္ခု, ဥဘိန္နံ - ရဟန်း, မိန်းမ ၂ ဦးတို့၏၊ တတော-ထိုရှိမှ၊ နိက္ခမနံ- တွက်လာခြင်းကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်သား၍၊ အဒ္ဓါ- မချွတ်၊ ဇာမေသံ - ဤ ရဟန်း, မိန်းမတို့သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊(ဇာတိ)ဝါ-သို့သော်ငင်း၊ ကရိဿန္တိ-နှလတ်၊ ဇာတိဝါ-သို့သော်ငင်း၊ ပရိသက်တိ - ယုံမှား၏၊ ဇာဒံ - ဤ ယုံမှားခြင်းသည်၊ ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတံနာမ-မြင်အပ်သောအာရုံသို့ အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်းမည်၏။

သုတပရိသက်ိ တံနာမ - မည်သည်၊ ဇာဝ - ဤလောကာ၌၊ ကေစ္စော-အချို့ ရဟန်းသည်၊ အန္ဓကာရေဝါ – အမိုက်မှောင်ခိုသော်ငင်း၊ ပဋိစ္ဆန္နေ-သော၊ ဩကာသေဝါ – ခိုသော်ငင်း၊ မာတုဂါမေန - နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - ကွ၊ ဘိက္ခုနော-ရဟန်းတပါး၏၊ တာဒိသံ – သော၊ (ယုံမှားလောက်သော)၊ ပဋိသန္ဓာရဝဝစနံ–ပဋိသန္ဓာရစကားကို၊ သုဏာတိ- ကြားရ၏၊ သမီးပ–မိန်းမ, ရဟန်းတို့၏အနီးခို၊ အည်-အခြားအဖေါ်ကို၊ ဝိဇ္ဇမာနမ်ပိ-ရှိသည်ကိုလည်း၊ အတ္ထိတိ-ဟူ၍ငင်း၊ နတ္ထိတိ-ဟူ၍ငင်း၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အဒ္ဓါ-မချွတ်၊ ဇာမေသံ-ဤမိန်းမ, ရဟန်းတို့သည်၊ ကတံ–ပြီ၊ ဇာတိဝါ-သော်ငင်း၊ ကရိဿန္တိ- နှလတ်၊ ဇာတိဝါ-ငင်း၊ ပရိသက်တိ-ယုံမှား၏၊ ဇာဒံ-ဤ ယုံမှားခြင်းသည်၊ သုတပရိသက်ိ တံနာမ – မည်၏၊ ဝါ - ကြားအပ်သော အသံသို့ အစဉ်လိုက်သော ယုံမှားခြင်းမည်၏။

မုတ ပရိသက်ိ တံနာမ – မည်သည်၊ သမ္မဟုလာ - နှသော၊ ဓုတ္တာ-သော သောက်ကြူးတို့သည်၊ ရတ္တိဘာဂေ – ၌၊ ပုပ္ဖဂန္ဓမံသ သုရာဒီနိ - ပန်း, နှံသာ, အသား, သေရည် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဇာတ်ိဟိ-တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - ကွ၊ [မုတသဒ္ဒါသည် ဃာန ဇ်ဂ္ဂါကာယဝိညာဏ်ဖြင့် သိအပ်သော ဂန္ဓ ရသ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ဂန္ဓရသနှင့် ဇာတ်ိတို့ကိုပြသည်။] ကေံ-သော၊ ပစ္ဆန္နဝိဟာရံ - အစွန်အဖျားကျောင်းသို့၊ ဂ တွာ-၍၊ မဏ္ဍူပေဝါ-၌သော်ငင်း၊ ဘောဇနသာလာ ဒိသုဝါ - ဆွမ်းစားကျောင်း အစရှိသည်တို့၌

သော်၎င်း၊ ယထာသုခံ-စွာ၊ ကိဉ္စိတ္တာ-ပျော်ပါးပြုံးရှေ့၊ ပုပ္ဖာဒိန်-တို့ကို၊ ဝိကိရိတ္တာ-ဖရိဖရဲကြဲ၍၊ ဂတာ-သွားကုန်ပြီ၊ ပုနဒိဝသေ-၌၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ တံ ဝိပ္ပကာရံ-ထို ဖရိဖရဲပြုအပ်သော ပန်းစသည်ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဇာဒံ-ဤအမှုသည်၊ ကဿ- ၏၊ ကမ္မံ- အမှုနည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝိစိနန္တိ-စူးစမ်း ရှာဖွေကြကုန်၏၊ စ-ဆက်၊ တတြ-ထိုသို့ စူးစမ်းရာ၌၊ ကေနစိ- သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ပဂေဝ-စောစော၌ပင်၊ ဝုဋ္ဌဟိတ္တာ-၍၊ ဝတ္တာသိသေန-ကျင့်ဝတ်ကို အဝုံးပြုသဖြင့်၊ မလ္လာပံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ဘောဇနသာလံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တေန- သုခ်သင်လသော်၊ ပုပ္ဖာဒိန်- တို့သည်၊ ဝါ- တို့ကို၊ အာမဋ္ဌာနိ- သုံးသပ်အပ်ကုန်သည်၊ (ကိုင်အပ်ကုန်သည်၊) ဟောန္တိ-န်၏၊ ကေနစိ-သော၊ (ဘိက္ခုနာ-သည်)၊ ဥပဋ္ဌာက ကုလတော-အလုပ်အကျွေးအိမ်မှ၊ အာဘာတေဟိ-ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖါဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပူဇာ-ဘုရားကိုပူဇော်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတာ-သည်၊ ဟောတိ၊ ကေနစိ (ဘိက္ခုနာ)၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထံ-၄၂၊ အရိဋ္ဌ-အရိဋ္ဌဆေးရည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပိတုံ- သောက်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ [အရိဋ္ဌဆေးရည်သည် အဆင်းအနံ့အားဖြင့် အရက်နှင့်တူ၏၊ ရဟန်းများသေဒံကောင်း၏။] အထ- ထိုမှနောက်၌၊ ကဿိဒံ ကမ္မန္တိ- ဟူ၍၊ ဝိစိနန္တာ- န်သော၊ တေ ဘိက္ခူ- တို့သည်၊ တေသံ- ထို ရဟန်း ၃ ပါး၏၊ ဟတ္ထဝန္ဒဉ္ဉ- ကို၎င်း၊ မုခဝန္ဒဉ္ဉ- ကို၎င်း၊ ဃာယိတ္တာ-၍၊ တေ ဘိက္ခူ- တို့ကို၊ ပရိသင်္ကန္တိ-ယုံမှားကြုံကုန်၏၊ ဇာဒံ-သည်၊ မုတပရိသင်္ကိတံနာမ-မည်၏။

တတ္ထ – ထို ဒိဋ္ဌ, သုတ, ပရိသင်္ကိတတို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌံ – ဒိဋ္ဌသည်၊ သမ္ပလကံ-အရေအမြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ အမူလကံ-အရေအမြစ်မရှိသော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ – ၏၊ ဒိဋ္ဌမေဝ - ဒိဋ္ဌသည်ပင်၊ သညာသမူလကံ-အမှတ်သညာအားဖြင့် အရေအမြစ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ သညာအမူလကံ - အမှတ်သညာအားဖြင့် အရေအမြစ်မရှိသော ဒိဋ္ဌသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ သုတေပိ-၌လည်း၊ သေနယော-တည်း၊ ပန-ကား၊ ပရိသင်္ကိတေ-

သမူလကံ, သညာ သမူလကံ ။ ။ လွန်ကျူးမှုအမှန်ရှိလျှင် သမူလက, မရှိလျှင် အမူလကဟု ခွဲ၊ မြင်အပ်၏ဟူသော သညာ၏ (စောဒနာချိန်မှာ) ရှိလျှင် သညာသမူလက, လွန်ကျူးသည်ကို မြင်ဘူးသော်လည်း စောဒနာချိန်မှာ (မေ့နေ၍) မမြင်ဟု အမှတ်ရှိလျက် စောဒနာလျှင် သညာအမူလကတည်း။ [ဒိဋ္ဌံအတ္ထိ သမူလကံ, အတ္ထိ အမူလကန္တိ ဇာဒံ အဇ္ဈာစာရာသ သဒ္ဓာဝဝါသဒ္ဓာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထိ သညာသမူလကံ, အတ္ထိ သညာအမူလကန္တိ ဇာဒံ ပန ဒိဋ္ဌသညာယ သဒ္ဓာဝဝါသဒ္ဓာဝံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊.... "သညာယ–အားဖြင့်+သမူလကံ သညာသမူလကံ" စသည်ဖြင့်။]

ပရိသက်ိတတွင်၊ ဒိဋ္ဌပရိက်ိတံ-ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတသည်၊ သမ္ဘူလကံ-အခြေအမြစ် နှင့်တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတသည်၊ အတ္တိ-၏၊ အမူလကံ- အခြေအမြစ် မရှိသော ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတသည်၊ အတ္တိ- ၏၊ ဒိဋ္ဌပရိသက်ိဘမေဝ- တသည်ပင်၊ သညာသမ္ဘူလကံ - အမှတ်အသားအားဖြင့် အခြေအမြစ်နှင့် တကွဖြစ်သော ဒိဋ္ဌပရိသက်ိတသည်၊ အတ္တိ-၏၊ သညာအမူလကံ- သည်၊ အတ္တိ၊ သုတ မုတ ပရိသက်ိတေသု-သုတပရိသက်ိတ,မုတပရိသက်ိတတို့၌၊ သေန-ယာ-တည်း။

["တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ အတ္တိ သမ္ဘူလကံ " အစရှိသော စကားရပ်ကို ခဲ့ပြလိုသော ကြောင့်"တတ္ထ ဒိဋ္ဌံ"စသည်မိန့်၊] တတ္ထ-ထိုဒိဋ္ဌသမ္ဘူလကအစရှိသည်တို့တွင်၊ ဒိဋ္ဌံ- ဒိဋ္ဌဖြစ်သော၊ သမ္ဘူလကံနာမ-သမ္ဘူလကမည်သည်ကား၊ ပါရာဇိကံ-သို့၊ အာဇဇန်ံ - သင့်ရောက်နေသည်ကို၊ ဒိသွာဝ- လျှင်၊ မယာ- သည်၊ ဒိဋ္ဌော- အပ်ပြီ၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ [(တနည်း) ပါရာဇိကံ အာပဇ္ဇန်ံ ဒိသွာဝ မယာဒိဋ္ဌောတိ (ယံပါရာဇိကံ) ဝဒတိ၊ (တံ ပါရာဇိကံ) ဒိဋ္ဌံ - သော၊ သမ္ဘူလကံနာမ-မည်၏၊ နောက်၌လည်း ဤနည်းအတိုင်း ပေးပါ၊] (ဒိဋ္ဌ-သော၊) အမူလကံနာမ-အမူလက မည်သည်ကား၊ ပဋိစ္ဆန္နောကာသတော-ဖုံးကွယ်အပ်သောအရပ်မှ၊ နိက္ခမန်ံ-ထွက်လာသည်ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဗိတိက္ကမံ-ကျူးလွန်ခြင်းကို၊ အဒိသွာ-၍၊ (မမြင်ဘဲလျက်၊) မယာ- သည်၊ ဒိဋ္ဌော-ပြီ၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ ဒိဋ္ဌမေဝ- ဒိဋ္ဌသည်ပင်၊ သညာသမ္ဘူလကံနာမ-မည်သည်ကား၊ ဒိသွာဝ-၍သာလျှင် ဒိဋ္ဌသည်-ခြင်းအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ စောဒေတိ-၏၊ (ဒိဋ္ဌမေဝ-ပင်၊) သညာ အမူလကံနာမ-သညာအမူလက မည်သည်ကား၊ ပဗ္ဗေ-၌၊ ပါရာဇိကဝိတိက္ကမံ-ပါရာဇိကကို လွန်ကျူးခြင်းကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ပစ္ဆာ-၌၊ အဒိဋ္ဌသည်-မမြင်အပ်ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ ဇာတော-ပြီ၊ သော-ထို ရဟန်းသည်၊ သညာယ-မြင်အပ်၏ ဟူသော သညာအားဖြင့်၊ အမူလကံ-အခြေအမြစ်ရှိသည်ကို၊ ဂဟဋ္ဌာ-၍၊ မယာ ဒိဋ္ဌော၊ ဣတိ စောဒေတိ၊ စောဒေတုံ-ဖြင့်၊ သုတ မုတ ပရိသက်ိ တာနိ ဝိ-တို့ကို လည်း၊ ဝိဇ္ဇာရတော-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ-နှ်၏၊ စ-ဆက်၊ ဤ-၌ ဒိဋ္ဌသမ္ဘူလက အစရှိသည်တို့၌၊ သမ္ဘပ္ပ ကာရေန ဝိ-အလုံးစုံသော အပြုံးအားဖြင့်လည်း၊ [ဒိဋ္ဌ သုတ ပရိသက်ိတ ဟူသော အလုံးစုံ အပြားအားဖြင့်လည်း၊] သမ္ဘူလကေန ဝါ - အခြေအမြစ်ရှိသော ပါရာဇိကဖြင့် သော်၎င်း၊ သညာသမ္ဘူလကေန ပါ - သညာအားဖြင့် အခြေအမြစ်ရှိသော ပါရာဇိကဖြင့် သော်၎င်း၊ စောဒနာသ - ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ အမူလကေန ဝါ-ဖြင့်သော်၎င်း၊ သညာအမူလကေန ဝါ-ဖြင့်သော်၎င်း၊ စောဒနာသဒ-၏သာ၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊

အနုဒ္ဓံသေယျာတိ-ကား၊ ဓံသေယျ- ဖျက်ဆီးအံ့၊ ပဓံသေယျ - **အ**ပြား**း** အား**း**ဖြင့် ဖျက်ဆီးအံ့၊ **အ**ဘိဘဝေယျ **အ**ဇ္ဈောတ္ထရေယျ - လွှမ်းမိုးအံ့၊ ပန-ဆက်၊ တံအနုဒ္ဓံသနံ - ကို၊ ယသ္မာ [" ယသ္မာပန တံ အနုဒ္ဓံသနံ " ဟု ရှိမှ စာသွား**း**ရိုး**း**ရာကျသည်။] အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေန္တောပိ - လျက်ငင်း၊ ပရေနဝါ-သည်မူလည်း၊ ဝါ-ကိုမူလည်း၊ စောဒါပေန္တောပိ-စေလျက်ငင်း၊ ကရောတိ ယေဝ-ပြုတတ်သည်သာ၊ တသ္မာ,**အ**သ-ထို **အ**နုဒ္ဓံသေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ စောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထို စောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါ ဟူသော ပါဠိုရပ်၌၊ စောဒေတီတိ-ကား၊ ပါရာဇိကံဓမ္မံ- သို့၊ **အ**ာပန္နော **အ**သိ၊ ဣတိ **အ**ာဒီဟိ- နှင့်သော၊ ဝစနေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေတိ - အံ့၊ တသ-ထို ရဟန်း၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသော၊ စောဒါပေတီတိ- ကား၊ အတ္တနာ-ကိုယ်တိုင်၊ သမီပေ ဌတ္ဝာ **အ**ညံ ဘိက္ခုံ **အ**ာဏာပေတိ၊ သော - ထို စေခိုင်း**အ**ပ်သော ရဟန်း**သ**ည်၊ တသ-ထို စေခိုင်းတတ်သောရဟန်း၏၊ ဝစနေန-ဖြင့်၊ တံ-ထို ရဟန်း**ကို**၊ စောဒေတိ- အံ့၊ စောဒါပကော**သ**ဝ- စောဒနာစေသော ရဟန်း၏သာ၊ပေ၊ သံဃာဒိသေသော၊ အထ- သို့မဟုတ်၊ သောပိ- ထို စေခိုင်း**အ**ပ်သောရဟန်း**သ**ည်လည်း၊ မယာပိ, ဒိဋ္ဌံ- မြင်**အ**ပ်သော **အ**မှု**သ**ည်၊ **အ**တ္ထိ၊ သုတံ **အ**တ္ထိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြည့်စွက်၍၊ စောဒေတိ-အံ့၊ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ-နှင့်သော၊ ဇနာနံ-**အ**ာဏာပက **အ**ာဏာတ္တရဟန်း**တို့**၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ သံဃာဒိသေသော။

ဓံသေယျ။ ။**အ**နုဒ္ဓံသေယျဉ္စ **အ**နု**အ**နက်သိ**း**ခြား မရှိ၊ ဓံသ၏ **အ**နက်ကို ထွန်း**ပြ**သော ဓာတ္တထ္ထာနုဝတ္တကသာ-ဟု ပြလို၍ " ဓံသေယျ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပဓံသေယျကား ဓံသ၏ ဖျက်ဆီး**ခြ**င်း**အ**နက်ကို ဖွင့်သော ဓာတ္တထ္ထသံဝဏ္ဏနာတည်း၊ ထို ဖျက်ဆီး**ခြ**င်း ဟူသည် ပျောက်ပျက်သွား**အ**ောင် ဖျက်ဆီး**ခြ**င်း မဟုတ်၊ ထို ရဟန်း**ကို** " လွှမ်းမိုး - နှိပ်စက်**ခြ**င်း**တ**ည်း" ဟု ပြလို၍ "**အ**ဘိဘဝေယျ" ဟု ဖွင့်သည်။

သမီပေ ဌတ္ဝာ ။ ။ဘ၃ တောင် **အ**တွင်း၌ နေ၍ ခိုင်း**ခြ**င်း**ကို** "သမီပေ ဌတ္ဝာ" ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဖွင့်ကြသတတ်၊ ထို စကား**ကို** သာရတ္ထ ဝိမတိ ၂ စောင်လုံး**မ**ကြို**က်**၊ ခိုင်း**သော** **အ**မှု**အ**ရာ, စကား**သံ**ကို ကြား**လော**က်သော မျက်မှောက် **အ**ရပ်ကို ပြ**ခြ**င်း ၄၂သာ "သမီပေ ဌတ္ဝာ" ဟု ဆို**ကြော**င်း ဖွင့်ကြသည်၊ ဘာ**ကြော**င့်နည်း - နောက်၌ "လူလွတ်၍ ဖြစ်စေ စာပေး၍ ဖြစ်စေ (မျက်ကွယ်ခိုင်း**ရာ**၌) **အ**နာပတ်" ဟု ဆိုလတ့် ဖြစ်သော**ကြော**င့်တည်း၊ [ဆိုလိုရင်း**ကား** **အ**နီး**အ**ပါးမှနေ၍ စောဒနာဘို့ရန် သင်ပေး သော **အ**ား**ဖြ**င့် ခတ်တိုး**တို**း**ခိ**ုင်း**ခြ**င်း**ကို** ပြလို၍"သမီပေ ဌတ္ဝာ"ဟု ဆို**ခြ**င်း**ဖြ**စ်သည်၊ ထိုသို့ ခိုင်း**သ**ည့် **အ**တိုင်း စောဒနာ**သော**ကြော**င့်** စောဒနာသူမှာ **အ**ာပတ်မသင့်ဘဲ, စော**ဒ**ကပုဂ္ဂိုလ်သာ သင့်ရသည်။]

ပန·ဆက်၊ ထွေ-ဤ စောဒေတိဝါ စောဒါပေတိဝါဟူသောစကားရပ်၌၊ စောဒနာပဘေဒ ကောသလ္လထွံ - စောဒနာအပြားခြင်း ကျွမ်းကျင်သူ၏အဖြစ် ဟူသော ဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ တာဝ - စောဒနာမှ ရှေးဦးစွာ၊ ကေဝတ္တွ၊ ကေစောဒကာဒိစတုက္ကံ-ကေဝတ္တွ၊, ကေစောဒက အစရှိသော စတုက္ကကို၊ ဝေဒိတမ်ဗံ-၏၊ တတ္ထ-ထိုစတုက္ကတို့တွင်၊ ကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ကံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ကေန-သော၊ ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ စောဒေတိ-စောဒနာ၏၊ ဇာမိသော စောဒနာယ-၌၊ ကံ-သော၊ ဝတ္ထု- သည်၊ (ဟောတိ)၊ ကော-သော၊ စောဒကော-စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပဗ္ဗသတာ- ငါးရာ အတိုင်း အရှည် ရှိကုန်သော၊ မေတ္တိယ ဘူမဇကပွမုခါ- က အမှူးရှိကုန်သော၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ယာ- ဖြ ယောက်အစုဉ် ပါဝင်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ မလ္လပုတ္တံ-သော၊ အာယသ္မန္တံ ဒဗ္ဗံ- ကို၊ စောဒေန္တိဇ္ဈ ဝ - ကဲ့သို့၊ (တထာ- တူ၊) သမ္မဟုလာ- တို့သည်၊ ကံ-ကို၊ ကေဝတ္ထုနာ- ဖြင့်၊ စောဒေန္တိ- န်၏၊ ဇာမိသော စောဒနာယ-၌၊ ကံ-သော၊ ဝတ္ထု-သည်၊ (ဟောတိ)၊ နာနာ- အမျိုးမျိုးကုန်သော၊ စောဒကာ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ကောဘိက္ခု ကံဘိက္ခုံ, သမ္မဟုလေဟိ-န်သော၊ ဝတ္ထူဟိ- တို့ဖြင့်၊ စောဒေတိ၊ ဇာမိသော စောဒနာယ- ၌၊ နာနာ-န်သော၊ ဝတ္ထူနိ- တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ကော-သော၊ စောဒကော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ သမ္မဟုလာ - များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္မဟုလေ-တို့ကို၊ သမ္မဟုလေဟိဝတ္ထူဟိ စောဒေန္တိ၊ ဇာမိသော စောဒနာယ-၌၊ နာနာ-န်သော၊ ဝတ္ထူနိ- တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ နာနာ စောဒကာ (ဟောန္တိ)။

ပန- ပရိဟာရပက္ခမ္ဘတပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဦးအံ့၊ စောဒေတုံ-ငှါ၊ ဝါ-စောဒနာခွင့်ကို၊ ကော-အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဘတိ-သနည်း၊ ကော-သည်၊ နု လဘတိ-သနည်း၊ ဇာတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ-သိလဝန္တ စောဒကစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ)ဒုဗ္ဗလစောဒကဝစနံ-အားမရှိသော စောဒက၏စကားကို၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ ကောစိ-အချို့ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (စောဒေတုံ) နု လဘတိ၊ ဒုဗ္ဗလစောဒကောနာမ-ဒုဗ္ဗလစောဒက မည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတမ္ဘော)၊ သမ္မဟုလေသု - များစွာသောရဟန်းတို့သည်၊ ကထာသလ္လာ ပေန·စကားပြောခြင်းအားဖြင့်၊ နိသိန္နေသု-နှ်လသော်၊ ဝါ-နှ်သော၊ (သမ္မ

မှတ်ချက်။ ။ဤစတုက္ကတို့၌ စောဒကနှင့် ဝတ္ထုတို့၏ တခုတည်း၏အဖြစ်, အများ၏အဖြစ်ကို ခွဲခြားမျှပြလိုရင်းဖြစ်၏၊ စုဒိတက၏ တယောဒ်၏အဖြစ် အများ၏အဖြစ်ကို ပြလိုရင်းမဟုတ်၊ ထို့ကြောင့်"သမ္မဟုလေ"ဟု စုဒိတကအများကိုပြခြင်း၌ အကြောင်းထူးမရှိ ဟု သာရတ္ထဒီစစ်သည်။

ဟုလေသု-တို့တွင်၊) ဧကော-သည်၊ ကံ-တပါးသောရဟန်းကို၊ အာရဇ္ဇ-အကြောင်းပြု၍၊ အနောဒိဿကံ-(မည်သူမည်ဝါဟု) ညွှန်ပြခြင်းမရှိသည်ကို၊ ကတ္ဝာ ပါရာဇိကဝတ္ထုံ, ကထေတိ-၏၊ အညော-အခြားသောရဟန်းသည်၊ တံ - ထိုစကားကို၊ သုတ္ဝာ, ဇုတရဿ - အခြားသော (အမှုနှင့်ဆိုင်သော) ရဟန်းအား၊ ဂတ္ဝါ, အာရောစေတိ-၏၊ သော- ထို ပြောဆိုခံရသောရဟန်းသည်၊ တံ - ထို မူလပြောဒသာရဟန်းကို၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ တွံ မံ, ဇုဒဋ္ဌိဒဋ္ဌ-ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းကိုလည်း၊ ဝဒသိကိရ-ပြောသတဲ့ဟု ကြား၍၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝဒတိ- ၏၊ သော- ထို မူလပြောသောရဟန်းသည်၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ ဝေရုပံ-ဤသို့ သဘောရှိသောအကြောင်းကို၊ နဇာနာမိ-မသိပါ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ကထာပဝတ္တိယံ-စကားဖြစ်ရာ အခါ၌၊ မယာ-သည်၊ အနောဒိဿကံ-(မည်သူမည်ဝါဟု)တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြခြင်း မရှိသည်ကို၊ ကတ္ဝာ, ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ-၏၊ အဟံ တဝ, ဇုမံ ဒုက္ခ၊ ပ္ပတ္တိံ-ဤ ဒုက္ခဖြစ်ခြင်းကို၊ (ဒီလိုပြောလိုက်သည့်အတွက် အရှင်ဘုရား ဒုက္ခဖြစ်မည့်အကြောင်းကို၊)သစေ ဇာနေယျ၊ (ဧဝံသတိ)တ္တေကမ်ဒိ-ဤမျှလောက် သော စကားကိုလည်း၊ နကထေယျ - မပြောမိရာ၊ အယံ - ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဘလစောဒကော-တည်း၊ တဿ-ထို ဒုဗ္ဘလစောဒကရဟန်း၏၊ တေံ ကထာသလ္လာပံ-(ရဟန်းအများစုမိတုန်းက)ဤပြောအပ်သောစကားကို၊ဂဟေတ္ဝာ တံ ဘိက္ခုံ ကောစိ စောဒေတုံ နလဘတိ၊ ပန-ကား၊ တေံ-ဤဒုဗ္ဘလစောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏စကားကို၊ အဂ္ဂဟေတ္ဝာ သီလသမ္ပန္နော, ဘိက္ခု--သည်၊ ဘိက္ခုံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ဘိက္ခုနိံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ စောဒေတုံ လဘတိ၊ သီလသမ္ပန္နော-သော၊ ဘိက္ခုနိစ – သည်လည်း၊ ဘိက္ခုနိမေဝ စောဒေတုံ လဘတိ၊ ဇုတိ-သို့၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊ ပန - ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော-သည်၊ ပဋ္ဌပိ- ကုန်သော၊ သဟမ္မိကာ - တို့သည်၊ (စောဒေတုံ) လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ ဇုတိ-သို့၊ အာဟ- ပြီ။

သီလသမ္ပန္နော၊ပေ၊အာဟ ။ ။ ဒုသီလပုဂ္ဂိုလ်၏ စကားသည် ပမာဏမဟုတ်သောကြောင့် "သီလသမ္ပန္နော" ဟု ဝိသေသနပြုသည်၊ ဘိက္ခုနိသည် ဘိက္ခုအပေါ်၌ စောဒနာခြင်းငှါ အစိုးမရ၊ ဘိက္ခုနိချင်း အပေါ်၌သာ အစိုးရသောကြောင့် "ဘိက္ခုနိမေဝ စောဒေတုံ လဘတိ"ဟု မဟာပဒုမထေရ် မိန့်သည်၊ မဟာသုမထေရ်ကား ဘိက္ခုနိသည် ဘိက္ခုအပေါ်၌ အစိုးမရသော်လည်း စောဒနာမှုမှာ အထမြောက်၏—ဟု ယူဆ၍ "ပဋ္ဌပိ သဟမ္မိကာ လဘန္တိ"ဟုဆိုသည်၊ ဤသို့ မိန့်သဖြင့် ဘိက္ခုနိက ဘိက္ခုကိုလည်း စောဒနာနိုင်၏ဟု ယူဆသည်။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ဂေါဒတ္တတ္ထေရော-သည်၊ ကောစိ-သည်၊ (စောဒေတုံ-၄၊ ဝါ-စောဒနာခွင့်ကို)၊ နလဘတိ-မရသည်ကား၊ နံ-မဟုတ်၊ ဇုတိသို့၊ ဝတ္ထာ-၍၊ ဘိက္ခုသဿ သုတ္တာ စောဒေတိ၊ပေါတိ်ထို့ကဲသဘင်ကာနံ သုတ္တာ စောဒေတိတိ ဇုဒံသုတ်ကို - ကို၊ အာဟရိ - ထုတ်ဆောင်ပြီး၊ [ဘိက္ခုသဿ - ၏၊ (စကားကို)၊ သုတ္တာ-၍၊ စောဒေတိ-၏၊ ဤပါဠိတော်ဘိက္ခုနိဿံမ္ပ (စကားကို) ကြား၍ စောဒနာနိဒ်လျှင် ဘိက္ခုနိကိုယ်တိုင်လည်း စောဒနာနိဒ်ရာရောဂံ၏၊ပေ၊ တိတ်ထိယ သာဝကတို့စကားကို ကြား၍ စောဒနာနိဒ်လျှင် တိတ်ထိယသာဝက ကိုယ်တိုင်လည်း စောဒနာနိဒ်ရာရောက်၏၊ ထို့ကြောင့် "နကောစ နလဘတ်" ဟု ဆိုသည်။] တိက္ကာမို-နှင့်သာ၊ ထေရာနံ-တို့၏၊ ဝါဒေ-၌၊ ဝုဒိတကဒသဝ-စောဒနာအပ်သော ရဟန်း၏သာ၊ ပဋိညာယ - ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကာရေတမ္မော-၏၊ ပန- ဆက်၊ အယံ စောဒနာနာမ-မည်သည်၊ ဒုတိဝါ- တမန်ကို သော်၎င်း၊ [သင့်ကိုယ်တိုင် စောဒနာပါချေ-ဟု တမန်ကိုခိုင်း၍ သော်၎င်း] ပဏ္ဍိဝါ - စာရွက်ကိုသော်၎င်း၊ သာသနံဝါ - နှုတ်မှာစကားကို သော်၎င်း၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ ဝါ-ပေးပို့၍၊ စောဒေန္တသ-၏၊ သိသံ-သံယာဒိသေသ်ဟူသော အဓွန်အထိပ်သို့၊ နတိ - မရောက်၊ ပန-အနှယကား၊ ပဂ္ဂလသ-၏၊ သမီပေ-၌၊ ဌတွာဝ-၍သာလျှင်၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယဝါ-လက်ခြောင်းတို့ကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်ဖြစ်သော်၎င်း၊ ဝါ-လက်ပြခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဝစီဘေဒေန ဝါ-စကားလုံးတို့၏ ကွဲပြားခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဝါ- နှုတ်ခြွက်ခြင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ စောဒေန္တသ်ဝ-၏သာ၊ သိသံ-သို့၊ ဧတိ-၏၊ ဟိ-မှန်၊ (ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ သိသံ ဧတိ-ဟု ဆိုခြင်းသည် မှန်၏)၊ သိက္ခာပဒပ္ပကာသနမေဝ-သိက္ခာပုဒ်ကို ချခြင်းသာလျှင်သာ၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒါယ - ဖြင့်၊ သိသံ-သိက္ခာကျခြင်းဟူသော အတ္ထဋ္ဌအထိပ်သို့၊ နဧတိ- မရောက်၊ ပန- ကား၊ ဇုဒံ အနုဒ္ဓံသနံ - ဤ စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခြင်းသည်ဖြင့်၊ အဘူတာရောစနဒ္ဓ - မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်းသည်ဖြင့်၊ (သိသံ - ဆိုင်ရာအာပတ် ဟူသော အတ္ထဋ္ဌအထိပ်သို့)၊ ဧတိယေဝ - ရောက်သည်သာ။

ပန - ကား၊ ယော- အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဝိန္နံ-ရဟန်း ၂ ပါးကို၏၊ ဌာနေ-တည်နေရာအရပ်၌၊ ဧကံ-ရဟန်းတပါးကို၊ နိယမေတွာ-မှတ်သားစေ၍၊ စောဒေတိ- ၏၊ သော-ထို မှတ်သားအပ်သော ရဟန်းသည်၊ ဧစ ဇာနာတ်-ဘုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သိသံ-သံယာဒိသေသ်ဟူသော အတ္ထဋ္ဌအထိပ်သို့၊ ဧတိ-၏၊ ဇုတရော-မှတ်သားအပ်သောရဟန်းမှ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဧစ ဇာနာတိး(ဧဝံသတိ)၊ သိသံ နဧတိ၊ ဒ္ဝေဝိ-ရဟန်း ၂ ပါးတို့ကိုလည်း၊ နိယမေတွာ-

၍၊ စောဒေတိ - ၏၊ ဧကော၀ါ - တပါးသည်မူလည်း၊ ဇာနာတု - သိပေစေ၊ ဧွေ၀ါ - တို့သည်မူလည်း၊ (ဇာနန္တု – စေကုန်)၊ သီသံ တေယေ၀၊ သမ္မဟုလေသု - ရဟန်းများစွာတို့၌၊ ဧသေ၀နယော – တည်း၊ စ - ဆက်၊ တခ်ဏေယေ၁-ထိုပြောဆိုအပ်ရာ ခဏ၌ပင်၊ ဇာနနံနာမ-သိခြင်းမည်သည်ကို၊ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်၏၊ အပရေန သမယေန – ပြောပြီးရာ နောက်အခါ၌၊ အာ၀ဇ္ဇိတ္ထာ - ဆင်ခြင်၍၊ ဉာတေပန- သိအပ်သော်ကား၊ ဉာတမေ၀- သိအပ်သည်မည်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပစ္ဆာ-နေ၁်မှ၊ စေဇာနာတိ–အံ့၊ (ဧ၀ံသတိ) သီသံနတေ၊[ပြောပြီး၍ ထိုးစံအတိုင်း ချက်ခြင်းသိလျင် အသိမည်၏၊ပြောပြီး၍ အတော်ကြာမှ စဉ်းစား၍သိလျင်ကား အသိမမည်- ဟူလို၊] ဟိ- မှန်၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနံ-သိက္ခာချခြင်းငှင်း၊ အဘူတာရောစနံ-ငှင်း၊ ဒုဋ္ဌုလ္လ၀ါစာ၊ပေ၊ ပဒါနိ-ဒုဋ္ဌုလ္လ၀ါစာ သိက္ခာပုဒ်, အတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်, ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပုဒ်, ဘူတာရောစန သိက္ခာပုဒ်တို့ငှင်း၊ ဇာတိ-သို့၊ သမ္ဘာနေ၀-နှသော်၊ ဇာမာနိ-ဤသိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဧကပရိစ္ဆေဒါနိ-တူသော အပုင်းအခြားရှိကုန်၏၊ [ပြောပြီးလျင် ပြီးခြင်း သိရခြင်းအားဖြင့် တူသော ကာလအပိုင်းအခြား ရှိကြသည်-ဟူလို၊.... ပါတိမောက် ဘာသာဋ္ဌီကာ ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသ၌ လက်ာနှင့်တကွ ပြထားသည်။]

စ-ဆက်၊ ဧ၀ံ-ဤဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ ကာယ ၀ါစာ၀သေန-ဖြင့်၊ ဒုဝိဓာဝိ - သော၊ အာယံ စောဒနာ- သည်၊ ပုန, ဒိဋ္ဌစောဒနာ- မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာဖြင့် စောဒနာခြင်းငှင်း၊ သုတ စောဒနာ – ငှင်း၊ ပရိသင်္ကိတ စောဒနာ-ငှင်း၊ ဇာတိ-သို့၊ တိဝိဓာ ဟောတိ၊ အပရာပိ-သော၊(စောဒနာ-သည်၊) သီလဝိပတ္တိစောဒနာ-သီလဝိပတ္တိဖြင့် စောဒနာခြင်းငှင်း၊ အာစာရဝိပတ္တိစောဒနာ-ငှင်း၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိစောဒနာ-ငှင်း၊အာဇီ၀ဝိပတ္တိစောဒနာ-ငှင်း၊ ဇာတိ စတုဗ္ဗိဓာ ဟောတိ၊ တတ္ထ-ထို လေးပါးတို့တွင်၊ ဒွိန္နံ-နှသော၊ဂရုကာနံ-နှသော၊ အာပတ္တိကွန္ဓာနံ-(ပါရာဇိက, သံဃာဒိသေသ) အပတ်အစုတို့၏၊ ၀သေန , သီလဝိပတ္တိစောဒနာ - ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အ၀သေသာနံ - ဂရုကအာပတ်မှကြွင်းသော အောက်အာပတ် ၅ ဖုံတို့၏၊ ၀သေန,အာစာရဝိပတ္တိစောဒနာ (ဝေဒိတဗ္ဗာ)၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ၀သေန-မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိတို့၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌိဝိပတ္တိစောဒနာ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊[“နတ္ထိ ဒိန္နံ, နတ္ထိ ယိဋ္ဌံ ” စသည်ဖြင့် ယူခြင်းသည် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ မည်၏၊ သဿတ - ဥစ္ဆေဒ ဟူသော အဘို ၂ ပါးကိုယူတတ်သော သဿတဒိဋ္ဌိ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိသည် အန္တဂ္ဂါဟိကဒိဋ္ဌိ မည်၏။] အာဇီ၀ဟေတု – အာသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ဟူသော

အကြောင်းကြောင့်၊ ပညတ္တာနှံ- ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဆန္နံ သိက္ခာ ပဒါနံ ဝသေန အာဇ်ဝဝိပတ္တိစောဒနာ (ဝေဒိတမ္မာ)။

အပရာပိ-အခြားတမျိုးလည်းဖြစ်သော၊(စောဒနာ-စောဒနာခြင်းသည်၊) ဝတ္ထုသန္ဒဿနာ-ဝတ္ထုကိုထင်ရှားပြခြင်းငှ်း၊ အာပတ္တိသန္ဒဿနာ-အာပတ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းငှ်း၊ သံဝါသပဋိက္ခေပေါ - သံဝါသကို ပယ်ခြင်းငှ်း၊ သာမီစိပ္ပဋိက္ခေပေါ- အရိအသေပြုမှုကို ပယ်ခြင်းငှ်း၊ ဇာတိ-သို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ-သည်၊ ဟောတိ၊ တတ္ထ-ထို ၄ မျိုးတို့တွင်၊ ဝတ္ထုသန္ဒဿနာ နာမ - နာမည်သည်၊ တုံ-သည်၊ မေထုနံဓမ္မံ-ကို၊ ပဋိသေဝိတ္ထ - မှီဝဲပြီ၊ [ဥဒ္ဒမပါရာဇိကကို လွန်ကျူးပြီ-ဟု ဝတ္ထုကိုပြခြင်း] အဒိန္နံ-မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို၊ အာဒိယိတ္ထ-ပြီ၊ မနုဿံ- ကို၊ ဃာတယိတ္ထ - ပြီ၊ အဘူတံ- မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို၊ အာရောစယိတ္ထ- ပြီ၊ ဇာတိ ဧဝံ- သို့၊ ပဝတ္တာ- ဖြစ်သော စောဒနာခြင်းတည်း၊ [(တနည်း)တုံ- သည်၊ မေထုနံဓမ္မံ - ကို၊ ပဋိသေဝိတ္ထ- ပြီ၊ပေ၊ ဇာတိ ဧဝံ - သို့၊ ပဝတ္တာ - ဖြစ်သော စောဒနာခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုသန္ဒဿနာ နာမ-နာမည်၏၊ နောက်၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပေး၊ပါ] အာပတ္တိသန္ဒဿနာ နာမ-နာမည်သည်၊ တုံ - သည်၊ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိ -သို့၊ အာပန္နော - ပြီ၊ ဇာတိ ဧဝမာဒိနယပ္ပဝတ္တာ - ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် ဖြစ်ဒသာ စောဒနာ ခြင်းတည်း၊ သံဝါသပဋိက္ခေပေါနာမ - ပ မည်သည်၊ တယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ ဥဒပါသဆောဝေါ- သည်ဌင်း၊ ပဝါရဏာဝေါ- သည်ဌင်း၊ သံယကမ္မံဝါ - သည်ဌင်း၊ နတ္ထိ - မရှိ၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ ပဝတ္တာ-တည်း၊ ပန- ဆက်၊ တ္ထောဝတာ- ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သံဝါသကို ပယ်ခြင်းမျှဖြင့်၊ သိသံ-သံယာဒိသေသ်ဟူဒသာအတွင့်အထိ၌သို့၊ နတေ-သေး၊(တို့)၊ အသမက္ခော - ရဟန်း အစစ်မဟုတ်သည်၊ အသိ- ၏၊ အသက္ကပုတ္တိယော-

အာဇ်ဝ၊ပေ၊ဆန္နံ သိက္ခာပဒါနံ။ ။ အသက်မွေးဝင်းကြောင်းနှင့်စပ်၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ် ၆ ပါးကား – စတုဿပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်, သဿတ်သိက္ခာပုဒ်, အညာပဒေသ(သူတပါးကဲ့သို့ညွှန်ပြ၍ ပရိယာယ်ဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောရာ၌ ထိုပြောတိုင်း နားထောင်သူက သိလျှင်) ထုလ္လစ္စယ်းအာပတ် ဟု ပညတ်အပ်သော အညာပဒေသဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသိက္ခာပုဒ်, ဂိလာန မဟုတ်ဘဲလျက် ပဏီတဘောဇဉ်ကို တောင်းစားသောရာဇာန်း၏ ပါစိတ်အာပတ်ဟု ပညတ်အပ်သော ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, ဂိလာနမဟုတ်သော ဘိက္ခုနီ၏ ပဏီတဘောဇဉ်ကို တောင်း၍ စားခြင်းကြောင့် ပဋိဒေသနီယအာပတ်,ဟု ပညတ်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်, သူပေါဒန ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်များတည်း။

သည်၊ အသိ၊ ဇာတိအာဒိဝစနေဟိ-တို့နှင့်၊သန္ဓိ-ကွ၊ ယဒို့တေယေဝ-ဆက်စပ်သော်သာ၊ ဝါ- ဆက်စပ်၍ပြောမှသာ၊ သိသံ- သို့၊ တေ-ရောက်၏၊ သာမိစိပဋိက္ခေပေါနာဝမ-မည်သည်၊ အဘိဝါဒန၊ပေါကမ္မာနံ- ရှိခိုးမှု,ခရီးဥုးကြိုမှု, လက်အုပ်ချီမှု , ယပ်ခတ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့ကို၊ အကရဏံ - တည်း၊ တံ-ထိုမပြုခြင်းကို၊(ဝေဒိတဗ္ဗံ၌စပ်၊)ပဋိပါဋိယာ-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝန္ဒနာဒိနိ-တို့ကို၊ ကရောတော-ပြုသောရဟန်း၏၊ [စိတန်း၍ ထိုင်နေသော သံဃာများအား အစဉ်အတိုင်း ရှိခိုးမှုပြုသောရဟန်း၏၊]ကေသ–တပါးကို၊ အကတ္ဝာ, သေသာနံ-ကြွင်းသောရဟန်းတို့ကို၊ ကရဏကာလေ-၌၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ စ-ဆက်၊ ဇ္ဈာဝတာ - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဘိဝါဒန စသည်ကို မပြုခြင်းမျှဖြင့်၊ စောဒနာနာမ ဟောတိ၊ ပန - ထိုသို့ပင် စောဒနာဖြစ်ပါသော်လည်း၊ အာပတ္တိ - သည်၊ သိသံ - သံဃာဒိသေသ်ဟူသော အထွဋ်အထိပ်သို့၊ နတေ-မရောက်သေး၊ ကသ္မာ, မမ - ငါ့ကို၊ ဝန္ဒနာဒိနိ- တို့ကို၊ န ကရောသိ- နည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ပုစ္ဆိတေ ပန-မေးအပ်သော်ကား၊ပေ၊ ပန-ဆက်၊ယာဂုဘတ္တာဒိနာ-ယာဂု, ဘတ္တအစရှိသည်ဖြင့်၊ ယံ - အကြင်ရဟန်းကို၊ (အာပုစ္ဆိတုံ) ဇာနာတိ၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ အာပုစ္ဆတိ-၏၊ တာဝတာ-ထို အလိုရှိအပ်သော ရဟန်းကို ပန်ပြောခြင်းမျှဖြင့်၊ [မိမိကြည်ညိုသော ရဟန်းအား "ယာဂုယူဒုံးမလား" စသည်ဖြင့် ပန်ပြော၍ မိမိမကြည်ညိုသော ရဟန်းအား မပန်ပြောရုံမျှဖြင့်။] စောဒနာ နဟောတိ။

အပရာပိ-အခြားတမျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊(စောဒနာ ဝုတ္တာ-တို့၌စပ်)၊ ပါတိမောက္ခ ထပနက္ခန္ဓကေ-နွှက်၌၊ ကေ ဘိက္ခဝေ အဓမ္မိကံ၊ပေ၊ ဓမ္မိကန္တိ-ဓမ္မိကံဟူသော စကားကို၊ အာဒိံကတ္ဝာ – ရှု၊ ယာဝ ဒဿ အဓမ္မိကာနိ၊ပေ၊ ဓမ္မိကာနိတိ-ဒဿအဓမ္မိကာနိ၊ပေ၊ ဓမ္မိကာနိတိုင်အောင်၊ ဧဝံ-သို့၊အဓမ္မိကာ-

ပါရာဇိကကျသူကို ရှိခိုးကောင်း, မခိုးကောင်း ။ ။"အဘယ့်ကြောင် ငါ့ကို ရှိမခိုးသနည်း"ဟု မေးသောအခါ "အဿမဏ အသက္ကပုတ္တိယဖြစ်လို့ ရှိမခိုးတာပါ" ဟု ရှိမခိုးခြင်း၏အကြောင်းကို ဆိုသောကြောင့်"ပါရာဇိကကျသူကို ရှိမခိုးကောင်း"ဟု ဆိုကြ၏၊ စုဠဂဏ္ဌိပုဒ် မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပုဒ်၌ကား ပါရာဇိကကျသူကို "အဝန္ဒနိယပုဂ္ဂိုလ်"ဟု မဆိုသောကြောင့်၎င်း, ထို ပါရာဇိကကျသူနှင့် အတူအိပ်သည့်အတွက် အခြားရဟန်းများမှာ သဟသေယ္ယအာပတ် မသင့်သောကြောင့်၎င်း , ထို ပါရာဇိကကျသူက အကပ်ခံထားအပ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်းများကို အခြားရဟန်းကောင်းများ သုံးဆောင်ကောင်းသောကြောင့်၎င်း"ပါရာဇိကကျသူကို (သူက "အဿမဏပါ"ဟု ဝန်မခံသေးသမျှ) ရှိခိုးကောင်း၏"ဟု ဆိုသည်။

တရားဌ မယ္ဂဉ္ဂိကုန်သော၊ ပဋ္ဌပညာသ-၅၅ ပါးသော၊(စောဒနာ-တို့ဂုဏ်း)၊ ဣတိ - သို့၊ ဒသုတ္တရသတံ – ဆယ်ခုအလွန်ရှိသော တရားသော၊ စောဒနာ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာ – နှုတ်ဖြင့်၊ တာ - ထို ဆယ်ခုအလွန်ရှိသော တရားသော စောဒနာတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌေန- မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာကြောင့်၊ စောဒေန္တသ-စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒသုတ္တရသတံ - ဂုဏ်း၊ သုတေန – ကြားအပ်သော အကြောင်းအရာကြောင့်၊ စောဒေန္တသ ဒသုတ္တရသတံ- ဂုဏ်း၊ ပရိသင်္ကိတေန-ကြောင့်၊ စောဒေန္တသ ဒသုတ္တရသတံ- ဂုဏ်း၊ ဣတိ- သို့၊ တိ ံသဘိ- ၃၀ ရှိကုန်သော၊ ဝါ-၃၀ အလွန်ရှိကုန်သော၊ တိဏိ သတာနိ-သုံးရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ တာနိ-ထိုသုံးရာသုံးဆယ်တို့သည်၊ ကာယေန-ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ-စောဒနာသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ (သုံးရာ သုံးဆယ်ဂုဏ်း)၊ ဝါစာယ - ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ-၏ (သုံးရာသုံးဆယ်ဂုဏ်း၊) ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ စောဒေန္တသ-

ကံ၊ပေ၊စောဒနာ ဝုတ္တာ။ ။စုဒ္ဒဝါပါတိမောက္ခုဒ္ဒပနက္ခန္ဓကဋ္ဌ “အဓမ္မိက ံ ဓမ္မိက ၂ မျိုးခွဲခြားလျက် တပါးမှစ၍ ၁၀ ပါးအထိ အကျယ်ပြတော်မူ၏၊ ထို ၁၀ ပါးဋ္ဌ အမူလိက (အခြေအမြစ်မရှိ) ဖြစ်လျှင် အဓမ္မိက, သမူလိကဖြစ်လျှင် ဓမ္မိကတည်း၊ ၁ မှ စ၍ ၁၀ တိုင်အောင် အဆင့်ဆင့်ပေါင်းလျှင် (၁ နှင့် ၂ ပေါင်း ၃, ၃ နှင့် ၃ ပေါင်း ၆ စသည်ပေါင်းလျှင်) ၅၅ ပါးစီ ရ၏၊ ၂ ရပ်ပေါင်းသော် ၁၁၀ ရ၏၊ ထို့ကြောင့် “အဓမ္မိကာ ပဋ္ဌပညာသ၊ပေ၊ ဒသုတ္တရသတံ စောဒနာ ဝုတ္တာ”ဟု မိန့်သည်။

တိ ံသဘိ ။ ။တိ ံသပုဒ်သည် မူလ လိန်ဝုစ်အား ဖြင့် ဏ္ဍတ္ထိလိန် ကေဝုစ်တည်း၊ ဤဋ္ဌကား “တိ ံသ + တေသံ အတ္ထိတိ တိ ံသာနိ” ဟု အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပြု၍ “တိဏိ သတာနိ” နှင့် လိုက်အောင် နပုလ္လိန် ဗဟုဝုစ် ဖြစ်ရသည်။ [တိ ံသာနိတိ ၊ပေ၊ တိ ံသ ဝန္တာနိတိအထ္ထော “ ၃၀ ရှိကုန်သော – ဟု ” သဒ္ဒတ္ထ မှတ်၊ တိ ံသ ံမိကာနိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ–“၃၀ အလွန်ရှိကုန်သော ”ဟု အဓိပ္ပါယ်နက် မှတ်၊ ဂဏဝစနတ္တာ (တိ ံသ ပုဒ်ရင်းက သင်္ချာဂုဏ်ကို ဟောသောသဒ္ဒါ၏ အဖြစ်ကြောင့်) တဒ္ဓိတလောပံ ကတ္ဝာ (တဒ္ဓိတ် ဏပစ္စည်းကိုချ၍) တိ ံသာနိတိဝုတ္တံ–သာရတ္ထ။

မှတ်ချက်။ ။ဤဋီကာ၌ ဂုဏဝါစကသဒ္ဒါနောင် တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်းသက်၍ ချေသော်လည်း မောဂ္ဂလ္လာန်စသော ကျမ်းများ၌ကား ထိုပုဒ်၏ ဂုဏီဒြပ်သို့ ဟောချာ၌ တဒ္ဓိတ်ပစ္စည်း သက်လေ့မရှိ၊ ဂုဏ္ဘူပစာဟု ယူလေ့ရှိသည်၊ ဥပမာ- “နိလော ပဋော”၌ နိလော ပုဒ်မျိုးတည်း။

တနည်း ။ ။တိ ံသနောင် အဓိကအနက်၌ ဒု (ဠ် အနုဗန်ရှိသော အ) ပစ္စည်းသက်၍ “ တိ ံသာနိ” ဟု ပြီး၏၊ “တိ ံသာနိ-၃ ဆယ်အလွန် ရှိကုန်သော” ဟု ပေး။ [အထဝါ – တိ ံသဧဝဒနာ + အဓိကာ တေသူတိ တိ ံသာနိ၊ တသ္မိ ံ အဓိကမိတိ (တသ္မိ ံ အဓိကံသုတ်ဖြင့်) ဒု ပစ္စယေ သတိ ရူပမိဒံ (ဤတိ ံသာနိရုဒ်ကို) ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ နဝုတာနိတိ ဇ္ဈောဝိ သေဝနယော– နဝုတာနိ နဝသတာနိ ဉ်လည်း ဤနည်းပင်။]

၏ (သုံးရာသုံးဆယ်ငင်း)၊ ဇာတိ-ဖွဲ့၊ တိဂဂေါနိ - ၃ ခုဖြင့် မြွေဘံအပ်သည်တို့ကို၊ ဝါ-၃ ဆ တက်သည်တို့ကို၊ ကတာနိ-ပြုအပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာန်-နာလသော်)၊ နဝုတာနိ- ကိုးဆယ် ရှိကုန်သော၊ ဝါ- ကိုးဆယ် အလွန်ရှိကုန်သော၊ နဝဿတာနိ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ တာန်-ထို ကိုးရာကိုးဆယ်တို့သည်၊ အတ္တနော-ကိုယ်တိုင်၊ စောဒေန္တသာပိ ၏ငင်း၊ ပရေန-သည်၊ဝါ-ကို၊ စောဒါပေန္တသာပိ-၏ငင်း၊ တတ္ထကာနေဝ-ထို ၉၉၀ စီအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်သာ၊ (ဟောန္တိ-နှ၏) ဇာတိ-ကြောင့်၊ ဝိသတိဥုနာနိ- ၂၀ ဖြင့် ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ ဒွေဟသာနိ ဟောန္တိ၊ ပုန, ဒိဋ္ဌာဒိဘေဒေ-ဒိဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ အပြားဌ်၊ သမူလကာ မူလကဝသေန-အခြေအမြစ်ရှိသောဒိဋ္ဌ, အခြေအမြစ်မရှိသောဒိဋ္ဌ အစရှိသည်တို့၏ အစွမ် ဖြင့်၊ အနေကသဟဿာ-ထောင်ပေါင်းများစွာကုန်သော၊ စောဒနာ ဟောန္တိ တေဒိတမ္ဘာ။

ပန-ဆက်၊ ဇာမဿိ ဌာနေ-ဤနေရာ၌၊ ဌတ္ဝာ, အဋ္ဌကထာယံ-ရှေး မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ (ကထိတံ ဒ်စပ်၊) အတ္တာဒါနံ၊ပေ၊ အာဒါတမ့်ဆ္ဆိစ- ဟူ၍ဆင်း၊ စောဒကေန၊ပေ၊ စောဒေတမ့်ဆောတိစ-ဟူ၍ဆင်း၊ ဧဝံ-သို့၊ဥပါလိ ပဥ္စကာဒိသုဥပါလိပဥ္စက အစရှိသည်တို့၌၊ ဝုတ္တာနိ ဇဟူနိ, သုတ္တာနိ - ပါဠိတော်တို့ကို၊ အာဟရိတွာ-၍ အတ္တာဒါန လက္ခဏာဒု-မိမိသည် ယူအပ်သောအဓိကရဏ်း၏ လက္ခဏာကိုဆင်း၊ စောဒကဝတ္ထာဒု - စောဒကပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုဆင်း၊ စုဒိတကဝတ္ထာဒု- စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုဆင်း၊ သံယေန- သည်၊ ကာတဗ္ဗကိစ္စဒု - ပြုထိုက်သော ကိစ္စကိုဆင်း၊ အနုဝိဇ္ဇကဝတ္ထာဒု - စစ်ဆေးမေးမြန်းတတ်သော ဝိနည်းဓိရ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်ဝတ်ကိုဆင်း၊ သမ္မံ - ကို၊ ဝိတ္ထာရေန-အားဖြင့်၊ ကထိတံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ၊ တံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ မယံ, ယထာဂတဋ္ဌာနေယေဝ-အကြင်အကြင်တိုက်ရိုက်လာသောပါဠိရပ်၌သာလျှင်၊ဝဏ္ဏယိဿာမ-နှံအံ့၊ [တိုက်ရိုက်လာသော ပရိဝါပ'ါဠိတော်ကျမှ ဖွင့်ပြကုန်အံ့- ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒါသု-ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိကုန်သော၊ ဇာမဿ စောဒနာသု- တို့တွင်၊ ယာယ ကာယစိ- သော၊ စောဒနာယ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ သံယမဇ္ဈေ-၌၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-စောဒနာဝတ္ထုသည်၊ သြသဇ္ဇ-သက်ရောက်လသော်၊ စုဒိတကစောဒကာ-စုဒိတက, စောဒကတို့ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗာ-မေးမြန်းပြောဆိုထိုက်ကုန်၏၊ (ကိ)၊ တုမှေ-အသင် စုဒိတက စောဒကတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဝိနိစ္ဆယေန- အဆုံးအဖြတ်ဖြင့်၊ တုဋ္ဌာ- နှစ်သက် (ကျေနပ်)ကုန်သည်၊ ဘဝိဿထ- နှ်လတံ့လော၊ ဇာတိ- သို့၊ (ဝတ္တဗ္ဗာ)၊ (မယံ- တို့သည်၊ တုဋ္ဌာ-နှသည်၊) ဘဝိဿာမ- နှအံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ-အကယ်၍ လျှဲ

ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ သံယေန – သည်၊ တံ အဓိကရဏံ - ကို၊ သမ္မဋ္ဌိဿိတမ္ဗံ-လက်ံခံရာ၏၊ ဝါ - ရမည်၊ ပန- သို့မဟုတ်၊ ဘန္တေ – တို့၊ တာဝ ဝိနယိနထ-ဆုံးဖြတ်တော်မူပါကုန်ဥုံး၊ အမှာကံ တိုအား၊ သစေ ခမိသတိ-အကယ်၍ နှစ်သက်လတ်တံ့အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဏ်ိသာမ- ယူပါကုန်အံ့၊ ဇာတိ - သို့၊ အဃဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ- သော်၊ ဤသို့ အထက်ကစီးနင်း၍ ပြောကြလျှင်-ဟူလို) စေတိယံ-ကို၊ တာဝ ဝန္ဒထ- ရှိခိုကြကုန်ဥုံး၊ ဇာတိ အာဒီနိ-တို့ကို၊ ဝတ္ဝာ, ဒီဃသုတ္တံ - ရှည်စွာသောကြိုးကို၊ ကတ္ဝာ – ၍၊ ဝိသဇ္ဇိတမ္ဗံ- လွှတ်သားရာ၏၊ [နွားများကို ကြိုးရှည်ရှည်ဖြင့် လွှတ်ထားသလို, ဤ စုဒိတက စောဒကတို့ကို လည်း အဆုံးအဖြတ်မပေးသေးဘဲ, ရက်ရှည်ရှည်ဆွဲထားပါ-ဟူလို။] တေ-ထို စုဒိတက စောဒကတို့သည်၊ စိရရတ္တံ – ရှည်စွာသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ကိလန္တာ - ပင်ပန်းကုန်သည်၊ ပက္ကန္တာပရိသာ - ဖဿွေးသောပရိသတ် ရှိကုန်သည်၊ ဥပစ္ဆိန္နပက္ခာ - ပြတ်စဲသော အသင်းအပင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ [အဆုံးအဖြတ်ကို စောင့်နေရသည်မှာ ကြာလှပြီဖြစ်၍ ပင်ပန်းသောကြောင့် မိမိတို့ ဘက်သားတချို့ ဖဿွေးကြလျှင်-ဟူလို။] ပုန, စေယျာစန္တိ-နှံအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယာဝ တတိယံ-တိုင်အောင်၊ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ-၍၊ ယဒါ-၌၊ နိမ္မဒါ-မာန်ယစ်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ (မာန်မာန မရှိကုန်သည်)၊ ဟောန္တိ၊ တဒါ-၌၊ တေသံ-ထို စုဒိတက စောဒကတို့၏၊ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတမ္ဗံ-ရာ၏။

စ-ဆက်၊ ဝိနိစ္ဆိနန္တေဟိ-ဆုံးဖြတ်သော ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ (ဝိနိစ္ဆိနိတမ္ဗံ-၌စပ်)၊ ပရိသာ-သည်၊ အလဇ္ဇိသန္နာ-များသော အလဇ္ဇိရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဗ္ဘာဟိကာယ - ဥဗ္ဘာဟိကာသမ္မုတ်ဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနိတမ္ဗံ- ၏၊ ပရိသာ-သည်၊ ဗာလုသန္နာ-များသော ဗာလရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ (တုမ္ဗေ – တို့သည်၊) တုမှာကံ-

အမှာကံ၊ ပေ၊ ဝိနိစ္ဆိနိတမ္ဗံ။ ။ဤစာသွားကိုထောက်ထား၍ တရားဆုံးဖြတ်မည့် ဝိနည်းမိုရ်သည် တရားစွဲဆိုလာလျှင် ချက်ခြင်း လက်မခံရ၊ "မိမိအဆုံးအဖြတ်၌ ကျေနပ်ပါမည်" ဟု စုဒိတက စောဒက ၂ ဘက်လုံးက ဝန်ခံကြမှသာ ထိုတရားကို လက်ခံရမည် ဟူသော ညွှန်ပြချက်ကို သတိပြုသင့်ကြသည်။

ဥဗ္ဘာဟိကာယ၊ ပေ၊ တမ္ဗံ။ ။ဥဗ္ဘာဟိကာယ (သီလဝါစသော အင်္ဂါ၁၀ ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ၂ ပါး ၃ ပါးတို့ကို ရွေးချယ်၍ သမုတ်ခြင်းဖြင့်) သမ္မတေဟိ တံ အဓိကရဏံ ဝိနိစ္ဆိတမ္ဗံ၊ ဥဗ္ဘဟန္တိ ဝိယောဇေန္တိ တောယ အလဇ္ဇိနံ တဇ္ဇနီယံဝါ ကလဟံဝါတိ ဥဗ္ဘာဟိကာ – အလဇ္ဇိတို့၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်း ခိုက်ရန်ပြုခြင်းတို့ကို ကင်းဝေးကြောင်း ဖြစ်သော သမ္မုတိ။ [ဥဗ္ဘာဟိကာဖြင့် သမုတ်ပုံကို သမယကွန်ဒကကြည့်ပါ။]

အသင်စုဒိတကစောဒကတို့၏၊ သဘာဂေ-သဘောတူကုန်သော၊ ဝိနယဓရေ-ဝိနည်းဓိရ်တို့ကို၊ ပရိယေသထ-ရှာကြကုန်၊ ဇာတိ-ပြော၍၊ ဝိနယဓရေ-တို့ကို၊ ပရိယေသာပေဟွာ-ရှာစေပြီး၍၊ ယေနဓမ္မေန-အကြင်ဟုတ်မှန်သော သဘော ဖြင့်၊ ယေန ဝိနယေန-အကြင် စောဒနာ သာရဏာဝိနည်းဖြင့်၊ ယေန သတ္ထု၊ သာသနေန-အကြင် မြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြစ်သော ဥ္စတ် ကမ္မဝါစာ ဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတိ-စေနိုင်၏၊ တထာ-ထို ဓမ္မဝိနယ သတ္ထု၊ သာသနဖြင့်၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ-စေရာ၏၊ စ-ဆက်၊ တတ္ထ-ထို ဓမ္မ ဝိနယ သတ္ထုသာသနတို့တွင်၊ ဓမ္မောတိ-ကား၊ ဘူတံ-ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုတည်း၊ ဝိနယောတိ-ကား၊ စောဒနာ-အပြစ်တင်ခြင်းသည်၎င်း၊ သာရဏာစ-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေခြင်းသည်၎င်းတည်း၊ သတ္ထုသာသနန္တိ-ကား၊ ဥတ္တိသမ္ပဒါ-ပြည့်စုံသော ဥ္စတ်သည်၎င်း၊ အနုသာဝနသမ္ပဒါစ-ပြည့်စုံသော ကမ္မဝါစာသည်၎င်းတည်း၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထို ဓမ္မဝိနယ သတ္ထုသာသနဖြင့် အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေရာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) စောဒကေန- သည်၊ ဝတ္ထုသ္မိံ - အကြောင်းဝတ္ထုကို၊ အာရောစိတေ - လျှောက်အပ်သော်၊ စုဒိတကော-ကို၊ ပုစ္ဆိတဗ္ဗော-၏၊ (ကိံ)၊ တေ-၌ အကြောင်းဝတ္ထုသည်၊ သန္တံ-ထင်ရှားရှိသလော၊ ဝါ - ဟုတ်မှန်သလော၊ နော (သန္တံ) - လော၊ ဇာတိ (ပုစ္ဆိတဗ္ဗော)၊ ဧဝံ- သို့၊ ဝတ္ထုံ- ကို၊ ဥပပရိက္ခိတ္တော - ၍၊ ဘူတေန- သော၊ ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ စောဒေတ္တော - ပြီး၍၎င်း၊ သာရေတ္တာစ-စေပြီး၍၎င်း၊ ဥတ္တိသမ္ပဒါယ-ဖြင့်၎င်း၊ အနုသာဝန သမ္ပဒါယစ-ဖြင့်၎င်း၊ တံ အဓိကရဏံ-ကို၊ ဝူပသမေတဗ္ဗံ-စေရာ၏။

တတ္ထ - ထိုသို့ ငြိမ်းစေရာ၌၊ အလဇ္ဇိ- သည်၊ လဇ္ဇိံ - ကို၊ စောဒေတိ-ဒဏ်၊ သောစ အလဇ္ဇိ-သည်လည်း၊ ဗာလော-ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌မကျွမ်းကျင်သည်၊ အဗျတ္တော - မထက်မြက်သည်၊ စေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) အဿ-ထို ဗာလ အဗျတ္တ အလဇ္ဇိစောဒကအား၊ နယော - စောဒနာနည်းကို၊ နဒါတဗ္ဗော-မပေးထိုက်၊ ဧဝံပန-ကား၊ ဝတ္တဗ္ဗော-မေးမြန်းပြောဆိုထိုက်၏၊(ကိံ)၊ ကိမ္မိ-

ဝိနယဓရေ ပရိယေသထ။ ။ယခုအခါ၌ လူဝတ်ကြောင်တို့ အမှုဖြစ်သောအခါ တရားဥပဒေနှင့်ပြောတတ်သော ရှေနေကို ရှာရသကဲ့သို့, ထို့အတူ စုဒိတက စောဒက တို့သည် အပြန်အလှန် မေးသောအခါ ဝိနည်းဥပဒေနှင့် လျော်အောင် ဖြေနိုင်မည့်သူ မဟုတ်သော ဗာလတွေ့ များနေလျှင် သူတို့၏အလိုအတိုင်း တရားနှင့်အညီ အဖြေပေးနိုင်မည့် ဝိနည်းဓိရ်ကို အရှာခိုင်းပါ—ဟူလို၊ တရားဆုံးဖြတ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ်များ သတ်ထားထိုက်သော အချက်ပါပေတည်း။

အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်၊ နံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ စောဒေသိ-နည်း၊ ဣတိ(ဝတ္တမ္မော)၊ အဒ္ဓါ, သော- ထို ဗာလ အလဇ္ဇီစောဒကသည်၊ ဝက္ခတိ – ပြောဆို မေးမြန်းလတ္တံ့၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ကိမ္မိနံနာမ- "ကိမ္မိနံ"မည်သော၊ ဣဒံ-ဤစကား သည်၊ ကိံ-အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ (ဝက္ခတိ)၊ တံ့, ကိမ္မိနမ္မိ-"ကိမ္မိနံ"ဟူသော စကားကိုလည်း၊ နဇာနာသိ၊ [ကိမ္မိနန္တိ ဝစနမ္မိ နဇာနာသိ။] ဝေရူပေန-သော၊ ဗာလေန - သော၊ တယာ - သည်၊ ပရံ စောဒေတုံ နယုတ္တံ့၊ ဣတိ-ပြော၍၊ ဥယျောဇေဘဗ္ဘော - ပြန်လွှတ်ထိုက်၏၊ အသ- ထို အလဇ္ဇီစောဒက အား၊ အနုယောဂေါ - မေးမြန်းခြင်းကို၊ နဒါတဗ္ဗော။ [နာသေ ပုစ္ဆာ ပဋိပုစ္ဆာ (ပဌမမေးခြင်း, ထပ်၍မေးခြင်းကို) ဒါတဗ္ဗာ။]

ပန-ကား၊ သောအလဇ္ဇီ-ထိုအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဏ္ဍိတော - ဝိနည်းဉ်ကျွမ်းကျင်သည်၊ ဗျတ္တော - ထက်မြက်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဒိဋ္ဌေနဝါ-မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာဖြင့်သော်၎င်း၊ သုတေနဝါ-၎င်း၊ အဇ္ဈောဇ္ဈ ရိတ္တာ-လွှမ်းမိုး၍၊ သမ္မာဒေတုံ – ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သစေ သက္ကောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊တေသ-၌ ပဏ္ဍိတဗျတ္တအလဇ္ဇီစောဒကအား၊ အနုယောဂံ-ခြင်းကို၊ ဒတ္ဝာ-၍၊ လဇ္ဇီသေဝ-၏သာလျှင်၊ ပဋိညာယ-ဝန်ခံခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မံ-ဆုံးဖြတ်မှုကို၊ ကာတုမ္ပံ-၏၊ လဇ္ဇီ – သည်၊ အလဇ္ဇိံ - ကို၊ သစေ စောဒေတိ - အံ့၊ သောစလဇ္ဇီ – သည်လည်း၊ ဗာလော - သည်၊ အဗျတ္တော – သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အနုယောဂံ - ကို၊ ဒါတုံ-ငှါ၊ သစေ နသက္ကောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသ – ထို ဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအား၊ နယော-စောဒနာနည်းကို၊ ဒါတဗ္ဗော-၏၊(ကိံ)၊ ကာမ်-အဘယ်ဝတ္ထုကြောင့်၊ နံ-ကို၊ စောဒေသိ-နည်း၊ သီလဝိပတ္တိယာဝါ-သီလဝိပတ္တိကြောင့်သော်လည်း၊(စောဒေသိ-သလော)၊ အာစာရဝိပတ္တိအာဒီသု - တို့တွင်၊ ကေသာဝါ - တပါးပါးကြောင့်သော်လည်း၊(စောဒေသိ-လော)၊ ဣတိ-သို့၊(နယော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော)။

ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတပါး၊ပေါအံ့၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ ဣမသ္မေ - ဤဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအား၊သာ၊ ဧဝံ – သို့၊ နယော-ကို၊ ဒါတဗ္ဗော-နည်း၊ ဝိနယဓရာနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ အဂတိဂမနံ-အဂတိလိုက်ခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ နန - မသင့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ – ဤကား အမေးတည်း၊ (ဝိနယဓရာနံ အဂတိဂမနံ) နယုတ္တမေဝ-သာ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဣဒံ-ဤဗာလအဗျတ္တလဇ္ဇီစောဒကအား စောဒနာနည်းပေးခြင်းသည်၊အဂတိဂမနံ, နဟောတိ-မဟုတ်၊ သော- ဤလဇ္ဇီစောဒကအား စောဒနာနည်းပေးခြင်းသည်၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟောနာမ - ဝိနယဓမ္မကို ချီးမြှောက်ခြင်းမည်၏၊ ဟိ - မှန်၊

အလဇ္ဇိနိဂ္ဂဟတ္ထာယ-ဌါဂဏ်း၊ လဇ္ဇိပဂ္ဂဟတ္ထာယစ-ဌါဂဏ်း၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ပညတ္တံ-ပြု၊ တ-တြ-ထို အလဇ္ဇိလဇ္ဇိ ၂ ယောက်တို့တွင်၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ နယံ-စောဒနာနည်းကို၊ လဘိတ္ထာ-၍၊ ဝါ-သော်၊ အဇ္ဈောတ္ထရန္တော-လဇ္ဇိကို လွှမ်းမိုးလျက်၊ ဟိတိ လာလတံ့၊ ပန-ကား၊ လဇ္ဇိ-သည်၊ နယံ လဘိတ္ထာ, ဒိဋ္ဌေ-မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာ၌၊ ဒိဋ္ဌသန္တောနေန မြင်အပ်သော အစဉ် အဆက်ဖြင့်ဂဏ်း၊ [ဒိဋ္ဌသမ္မန္ဓေန, ဒိဋ္ဌနိယာမေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။] သုတေ-၌၊ သုတသန္တောနေန-ဖြင့်ဂဏ်း၊ ပတိဋ္ဌာယ-တည်၍၊ ကထေသုတိ-ပြောဆိုလတံ့၊ တသ္မာ, တသ္မာ-ထို လဇ္ဇိစောဒကကို၊ ဓမ္မာနုဂ္ဂဟော-ဓမ္မဖြင့် ချီမြှောက်ခြင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ကား၊ သောလဇ္ဇိ, ပဂ္ဂဟိတော ဗျတ္တော သဓေ ဟောတိ၊ ပတိဋ္ဌာယ-ဒိဋ္ဌစသည်၌ တည်၍၊ သဓေ ကထေတိ၊ အလဇ္ဇိစ-သည်လည်း၊ တေမိဋ-ဤအမှုသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ တေမိဋ-လည်း၊ နတ္ထိ၊ ဇာတိ-သို၊ ပဋိညံ-ဝန်ခံချက်ကို၊ သဓေ နဒေတိ၊ (ဓံသတိ)၊ အလဇ္ဇိသ-၏၊ ပဋိညာယဓေ-ပဋိညာဉ်အား ဖြင့်သာ၊ ကာတဗ္ဗံ။

စ-ဆက်၊ တဒတ္ထဒီပနတ္ထံ-(အလဇ္ဇိ၏ ပဋိညာဉ်ဖြင့်သာ ပြုရမည်ဟူသော) ထို အနက်ကို ထင်ရှားပြခြင်းအကျိုး၌၊ ဇာဒံ ဝတ္ထု-ဤ ဝတ္ထုကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ကိရ-ခဲ့၏၊ တေပိဋကစူဠာဘယတ္ထေရော-သည်၊ လောဟပါသာဒသ-ကြွေးပြာသာဒ်၏၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်ထပ်၌၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဝိနယံ-ဝိနည်း အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ကထေတ္ဝာ-ပြောပြပြီး၍၊ သာယန္ဟသမယေ ဝုဋ္ဌာတိ၊ တသ္မာ-ထိုထေရ်၏၊ ဝုဋ္ဌာနသမယေ-ထချိန်၌၊ ဒွေ-၂ပါးကုန်သော၊ အတ္တပစ္စတ္ထိကာ-ဝဝါဒကတ္တု ဟူသော ကိစ္စ၌ ဆန္ဒကျင်ဘက်ကို အလိုရှိသော ရဟန်း တို့သည် [ဝိဝါဒဝတ္ထုသခ်ါတေအတ္ထေ ပစ္စတ္ထိကာ အတ္ထပစ္စတ္ထိကာ၊-ဋီကာ။] ကထံ ပဝတ္တေသုံ၊ ကော-တပါးသည်၊ တေမိဋ-၌ အမှုသည်လည်း၊ နတ္ထိ၊ တေမိဋ နတ္ထိ၊ ဇာတိ ပဋိညံ နဒေတိ၊ အထ-ထို အခါ၌၊ ပဌမယာမေ-သည်၊ အပ္ပါဝသေသေ-အနည်းငယ်မျှကြွင်းလသော်၊ ထေရဿ-၏၊ တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ-ထို စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်၌ (အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဥပ္ပန္နာ၌စပ်။) အယံ-၌စောဒကသည်၊ ပတိဋ္ဌာယ-ဒိဋ္ဌစသည်၌ တည်၍၊ ကထေတိ၊ အယံ ပန-၌ စုဒိတကသည်ကား၊ ပဋိညံ နဒေတိ၊ ဗဟူနိ-နှင့်သော၊ ဝတ္ထူနိစ-ပါရာဇိကဝတ္ထုတို့သည်လည်း၊ ဩသဋ္ဌာနိ-သက်ရောက်ပြီးကုန်ပြီ၊ အဒ္ဓါ, တေံ-၌အမှုသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံဘဝိဿတိ၊ ဇာတိ-သို၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ-မင်းကြယ်ဟူသော အယ္ယသည်၊ ဥပ္ပန္နာ၊[အသုဒ္ဓလဒ္ဓိ ဥပ္ပန္နာ၌ စပ်ဘိုရာ "တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ" ရှိပြီး ဖြစ်၍ ဘဝိဿတိ နေဝံဝယ်"တသ္မိံ ပုဂ္ဂလေ"ဟု အချို့စာအုပ်များ၌ ပါသည်ကား

အပို။] တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ ဗီဇနိဒလ္လာကေန - ယပ်တောင်ရိုးဖြင့်၊ ပါဒကထလိကာယ-ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌၊ သည်-အမှတ်အသားကို၊ ဒတ္ဝာ-ပေး၍၊ [ငြင်းခုံနေသောစကားများ ရပ်သွားစေလို၍ငင်း, မိမိပြောအပ်သော စကားကို နားစိုက်ခစလို၍ငင်း ယပ်တောင်ရိုးဖြင့် ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌ ခေါက်ခြင်းကို "သည်ံဒတ္ဝာ"ဟု ဆိုသည်၊] အာဝုသော-ငါ့ရှင်စောဒက၊ အဟံ, ဝိနိစ္ဆိတုံ-ဌါ၊ အနနုစ္ဆဝိကော-မလျောက်ပတ်၊ အညေန - အခြားဝိနည်းမိုရ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝိနိစ္ဆိနာပေဟိ - ဆုံးဖြတ်စေချေလော့၊ ဇာတိ - သို့၊ အာဟ - ပြီ၊ ဘန္တေ, ကသ္မာ (အနနုစ္ဆဝိကော)၊ ဇာတိ-ဤသို့ မေးပြီ၊ ဃထရောတမတ္ထံ-ထို အကြောင်းကို၊(ဝန်မခံ၍ မဆုံးဖြတ်နိုင်တဲ့အကြောင်းကို၊)အာရောစေသိ-ပြီ။ [ဤစကားဖြင့် စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဋိညာဉ်ကို မရသောကြောင့် မဆုံ ဖြတ်ပုံကိုပြသည်၊ ဤဝတ္ထု၌ ဤအချက်ကို သာဓကပြလိုရင်းတည်း။]

စုဒိဘကပုဂ္ဂလဿ-၏၊ ကာယေ - ၌၊ ဒါဟော-အပူသည်၊ ဥဋ္ဌိတော-တက်လာပြီ၊ တတော-၌၊ သော-ထို စုဒိတကသည်၊ ထေရံ ဝန္ဒိတ္ဝာ ဘန္တေ ဝိနိစ္ဆိနိတုံ,အနုရူပေန-သော၊ ဝိနယဓရေနနာမ-ဝိနည်းမိုရ်မည်သည်၊ တုမှာ ဒိသေနေဝ-အရှင် ဘုရားတို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်သူသည်သာလျှင်၊ ဝါ-အရှင် ဘုရားတို့လို ဝိနည်းမိုရ်သည်သာလျှင်၊ ဘဝိတုံ, ဝန္ဒကိ-သင့်ပါ၏၊ စောဒကေနစသည်လည်း၊ ဤဒိသေနေဝ- ဤကဲ့သို့ ရှုအပ်မသော စောဒကသည်သာလျှင် ဘဝိတုံ ဝန္ဒတိ၊ ဇာတိ ဝတ္ဝာ သေတကာနိ - အဝတ်ဖြူတို့ကို၊ နိဝါသေတွာ, မယာ-သည်၊ စိရံ-စွာ၊(တုမှေ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊) ကိလာမိတာ - ပင်ပန်းစေအပ်ကုန်သည်၊ အတ္ထ-ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ဇာတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ခမာပေတွာ-သည်းခံစေ၍၊ ဝါ- ကန်တော့ တောင်းပန်၍၊ ပက္ကမိ- ပြီ၊ (ဇာတိ ဇာဒံ ဝတ္ထု၊ ဝေဒိတမ့်ံ - ဟု မူလစကားကို ပြန်အုပ်ပါ။)

ဧဝံ- ဤသို့၊ လဇ္ဇိနာ- သည်၊ စောဒိယမာနော - အပ်သော်၊ ဝါ-သော၊ အလဇ္ဇိ-သည်၊ ဗဟုသု-ကုန်သော၊ ဝတ္ထု သု - တို့သည်၊ ဥပ္ပန္နေသုပိ - ဖြစ်ပြီးပါကုန်သော်လည်း၊ ပဋိညံ, နဒေတိ - မပေးအံ့၊ သော - ထို အလဇ္ဇိ စုဒိတကကို၊ သုဒ္ဓေါတိ - သုဒ္ဓဟူ၍၊ ဝါ - စင်ကြယ်သူ ဟူ၍ နော ဝတ္တမ္ဗော၊ အသုဒ္ဓေါတိ နု(ဝတ္တမ္ဗော)၊[ဤဥပဒေသကိုထောက်၍ ယခုခေတ်၌ မစင်ကြယ်ဟုလည်းထင်ရ,ဝန်ခံချက်လည်း မပေးသော စုဒိတကကို"နေဝသုဒ္ဓ နာသုဒ္ဓ" ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။] စ-ဆက်၊ သေ (သော) - ဤ စုဒိတကမျိုးသည်၊ ဇိဝမတကောနာမ - ရှင်လျက် သေသူမည်၏၊ အာမကပူတိကောနာမ - စိမ်းလျက် ပုတ်သည်မည်၏၊[မမှည့်ဘဲနှင့် ပုတ်နေသောသစ်သီးနှင့် တူသည်-

ဟူလို။] ပန-ဆက် အ ဿ-ထို အလဇ္ဇီစုဒိတက၏၊ အညမ်ို-သော၊ တာဒိသံ-သော၊(ပါရာဇိကကျလေ့ံသော၊)ဝတ္ထု-သည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊(ဧဝံသတိ) နဝိနိစ္ဆိနိတမ်ို့-ထပ်၍ဆုံးဖြတ်ဘွယ်မလို၊တထာနာသိတကော၀-ထိုဆုံးဖြတ် အပ်ပြီးအတိုင်း ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသည်သာ၊ (ပဌမ " နေ၀သုဒ္ဓ နာသုဒ္ဓ " ဟု ဆုံးဖြတ်အပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသာလျှင်၊) ဘ၀ိဿတိ၊

ပန-ကား၊ အလဇ္ဇီ ယေ၀-သည်ပင်၊အလဇ္ဇီံ သဒေ့ စောဒေတိ၊(ဧဝံသတိ) သော-ထို အလဇ္ဇီစောဒကကို၊ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊(ကိံ)၊ အာဝုသော တ၀,၀စနေန-ဖြင့်၊ အယံ-၌စုဒိတကသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကိံ-ကို၊ ဝတ္တုံ,သက္ကာ-တတ်နိုင်ပါအံ့နည်း၊ ဣတိ (ဝတ္ထုဗ္ဗော)၊ ဣတရမ်ို့ - အခြားသော အလဇ္ဇီ စုဒိတက ကိုလည်း၊ တဒ်ထ၀ ၀တ္ဝာ[" အာဝုသော တ၀ ၀စနေန ကိံ သက္ကာ ဝတ္တုံ" ဟု ပြောပြီး၍၊] ဥဘောပိ-တို့ကိုလည်း၊(တုမှေ)ကေသမ္ဘော၁ ပရိဘော၁'ါ-တူသော အာမိသ သမ္ဘော၁, ဓမ္မပရိဘော၁ရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ, ဇီ၀ထ-အသက်မွေးကြကုန်၊ ဣတိ ၁တ္ဝာ ဥယျောဇေတဗ္ဗော-န်၏၊သီလတ္တာယ-သီလအကျိုး၄ါ၊ တေသံ - ထို အလဇ္ဇီတို့အတွက်၊ ဝိနိစ္ဆယော နာ ကာတဗ္ဗော-မပြု ထိုက်၊၀ါ-ပြုဘွယ်မလို၊ ပန-အနွယကား၊ပတ္တစီ၀ရ ပရိ၀ေဏာဒိ အတ္ထာယ-သပိတ် , သင်္ကန်း , ပရိ၀ုဏ် အစရှိသည်တို့၏ အကျိုး၄ါ၊ ပတိရူပံ - သော၊ သက္ခိံ-ကို၊ လဘိတ္ဝာ-၍ ၀ါ-သော်၊ကာတဗ္ဗော၊[သပိတ်စသည်ကို" သူ့ဟာ ၄ါ့ဟာ " ဟု ခြင်းကြလျှင် ထို အလဇ္ဇီတို့၏ ပြောဆိုချက်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်ဘဲ သင့်တော်သော သက်သေကိုရလျှင် ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်ပါ-ဟူလို။]

လဇ္ဇီ - သည်၊ လဇ္ဇိံ - ကို၊ အထ စောဒေတိ- အံ့၊ နေသံ- ထို ၂ ဦး၏၊ ဝိ၀ါဒေါစ-သည်လည်း၊ ကိသ္မိဉ္စိဒေ၀-တစုံတခုသော အရာ၌သာလျှင်၊ အပ္ပမတ္တကော - နည်းသော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဝါ - မဖြစ်စလောက်သည်၊ (အထ) ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) သညာပေတ္ဝာ- ၂ ဦးလုံးတို့ကို နားလည်စေ၍၊ ဧ၀ံ-သို့၊ မာကရောထ-မပြု၀ါကုန်လင့်၊ ဣတိ-၌သို့ ပြော၍၊ အစ္ဆယံ-အပြစ်ကို၊ ဒေသာပေတ္ဝာ-ဒေသနာ ပြောစေ၍၊ ဥယျောဇေတဗ္ဗော-ပြန်လွှတ်ထိုက်ကုန်၏၊ [လဇ္ဇီ ၂ ဦးတို့၏ မပြောပလော်သော ကိစ္စဖြင့် အချင်းချင်း ဝိ၀ါဒဖြစ်လျှင် ဝိနည်းဓိရ်က ၂ ဦးလုံးကို နားလည်အောင်ပြော၍ " ဒီလို မလုပ်ကြနှင့် " ဟု ပြော၍မည်၊ အပြစ်ရှိလျှင်လည်း ဒေသနာ အပြောခိုင်း၍ ပြန်လွှတ်ရမည်-ဟူလို။]ပန-သို့မဟုတ်၊ ထွေ-၌လဇ္ဇီ ဒေစာဒက စုဒိတက ၂ ဦးတို့တွင်၊ စုဒိတကေန-သည်၊ သဟ သာ, ဝိရဒ္ဓံ- ဆွတ်ပယ်ခြင်းစေအပ်သည်၊ အထ ဟောတိ- အံ့၊ အာဒိ ဒေတာ ပဋ္ဌာယ အလဇ္ဇီနာမ နတ္ထိ၊ သောစ- ထို လဇ္ဇီ စုဒိ

တကသည်လည်း၊ ပက္ခဝါနုရက္ခဏတ္ထာယ-အသင်းအပင်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှ'၊ ပဋိညံ-ကို၊ နဒေတိ-အံ့၊[မိမိပြုအပ်သော အပြစ်ကိုပြောလိုက်လျှင် မိမိဘက်သားများ ကွဲသွားမည်စိုး၍ ပဋိညာဉ် မပေးအံ့ – ဟူလို။] မယံ, သဒ္ဓဟာမ - ယုံကြည်ကုန်၏၊ မယံ သဒ္ဓဟာမ၊ ဇာတိ- ပြော၍၊ ဗဟူ-များစွာ သော ဘက်သားတို့သည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တိ-ထကြကုန်အံ့၊ [ငြိမ်၍ မနေကြဘဲ, ထကြကုန်အံ့။] သော-ထို လဇ္ဇီစုဒိတကသည်၊ တေသံ-ထိုဘက်သားတို့၏၊ ပဋိညာယ-ဖြင့်၊ ကေဝါရံဝါ-တကြိမ်သော်၎င်း၊ ဒွိဝါရံဝါ-သော်၎င်း၊သုဒ္ဓေါ-သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်ပါစေတော့၊ အထပန - ထိုသို့ သုဒ္ဓဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝိရဒ္ဓကာလင်တော-ချွတ်ယွင်းမိရာ အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ, ဌာနေ–လဇ္ဇီအရာ၌၊ နတ္ထိဒ္ဓတိ-တော့၊ [လဇ္ဇီဌာနေ နတ္ထိဒ္ဓတိ၊-ဋီကာ။]ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ နဒါတဗ္ဗော။

ဧဝံ-လျှင်၊ ယာယကာယစိ- သော၊ စောဒနာယ-၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ သံယမစ္ဆေ-၌၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-သည်၊ သြသဋ္ဌေ-သော်၊ စုဒိတက စောဒကေသု-တို့၌၊ ပဋိပတ္တိ-ကျင့်စဉ်ကို၊ ဥတ္တာ - ၍၊ [“ တုမှေ အမှာကံ ဝိနိစ္ဆယေန တုဋ္ဌာ ဘဝိဿထ ” စသည်ဖြင့် မေးမြန်းရခြင်း စသော ကျင့်စဉ်ကိုသိပြီး၍ – ဟူလို၊ ဤ ဥတ္တာကို ဘေဒဇာနနတ္ထံ၌စပ်။] တဿာယေဝ စောဒနာယ-၏ပင်၊ သမ္ဗတ္တိ ဝိပတ္တိ ဘေဒဇာနနတ္ထံ-သမ္ဗတ္တိအပြား, ဝိပတ္တိအပြားကို သိစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဒိမစ္ဆ ပရိယောသာနာဒိနံ - တို့၏၊ ဝသေန – ဖြင့်၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သေယျထိဒံ – အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ စောဒနာယ – ၌း၏၊ အာဒိ-သည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ မစ္ဆေ-သည်၊ ကိံ -နည်း၊ ပရိယောသာနံ-သည်၊ ကိံ -နည်း၊ စောဒနာယ – ၏၊ အဟံ - တပည့်တော်သည်၊ တံ- အရှင်ဘုရားကို၊ ဝတ္ထုကာမော – ပြောလိုပါ၏၊ မေ- အား၊ အာယသ္မာ– သည်၊ သြကာသံ - စောဒနာဒွင့်ကို၊ ကရောတု-ပြုပါစေလော၊ ဇာတိဝံ-သို့၊ သြကာသကမ်မံ-ခွင့်တောင်းမှုသည်၊ အာဒိ-တည်း၊ သြတိက္ကမော-သက်ရောက်ပြီးသော၊ ဝတ္ထုနာ–ဖြင့်၊ စောဒေတ္ဗာ သာရေတ္ဗာ, ဝိနိစ္ဆယော - ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်၊ မစ္ဆေ– တည်း၊ အာပတ္တိယံဝါ– ၌သော်၎င်း၊ အနာပတ္တိယံဝါ– ၌သော်၎င်း၊

ကေဝါရံ၊ပေါနဒါတဗ္ဗော။ ။“ လဇ္ဇီ စုဒိတကသည် သူတို့ဘက်သားများ၏ ဝန်ခံချက်အတိုင်း တကြိမ် နှစ်ကြိမ်တော့ သုဒ္ဓ ဖြစ်ပါစေဦးတော့၊ သို့သော်လည်း အပြစ်ကို ပြုမိရာအခါမှ စ၍ လဇ္ဇီမဟုတ်တော့သဖြင့် အဆုံးအဖြတ်မပေးရ” ဟု အဋ္ဌကထာအတိုင်း အဓိပ္ပါယ်ရ၏၊ သို့သော် ဋီကာဆိုကား “ တသံ ဝစနေန ကေဒ္ဓိဝါရမဿ ဝိနိစ္ဆယော ဒါတဗ္ဗော – သူတို့ဘက်သားများ၏ ပန်ခံချက်စကားဖြင့် ၁ ကြိမ် ၂ ကြိမ်တော့ ထိုစုဒိတကအား အဆုံးအဖြတ်ပေးရမည်” ဟု ဆိုသည်၊

ပတိဋ္ဌာပနေန – တည်စေခြင်းအား ဖြင့်၊ သမထော – ငြိမ်းစေခြင်းသည်၊ ပရိယောသာနံ – တည်း၊ [အာပတ်သင့်လျှင် အာပတ်ဟု ဆိုးဖြတ်ခြင်းသည်ပင် စောဒနာ၏ ပြီးငြိမ်းခြင်းဖြစ်၏၊ အာပတ်မသင့်၍ " အနာပတ် "ဟု ဆိုးဖြတ်လျှင်လည်း စောဒနာ၏ ပြီးငြိမ်းခြင်းပင် ဖြစ်သည်။]

စောဒနာယ-၏၊ မူလာနိ-**အ**ခြေအမြစ်တို့သည်၊ ကတိ-**အ**ဘာယ်မျှလောံတို့နည်း၊ ဝတ္ထူနိ- ဝတ္ထုတို့သည်၊ ကတိ- တို့နည်း၊ ဘူမိယော– စောဒနာခြင်း၏ ဖြစ်တည်ရာ ဘုံဘို့သည်၊ ကတိ-တို့နည်း၊ စောဒနာယ ၏၊ မူလာနိ-တို့သည်၊ ဒွေ–တို့တည်း၊ သမူလိကာဝါ-အခြေအမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော စောဒနာခြင်းရင်း၊ အမူလိကာဝါ- အခြေအမြစ်မရှိသော စောဒနာခြင်းရင်းတည်း၊ ဝတ္ထူနိ-တို့သည်၊ တီဏိ-တို့တည်း၊ ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သောအကြောင်းအရာရင်း၊ သုတံ-ရင်း၊ ပရိသင်္ကိတံ ရင်းတည်း၊ ဘူမိယော-တို့သည်၊ ပဗ္ဘ-တို့တည်း၊ ကာလေန- သင့်လျော်သောအခါ၌၊ ဝကွာမိ - ပြောဆို စောဒနာအံ့၊ အကာလေန-မသင့်လျော်သောအခါ၌၊ နော(ဝကွာမိ)-မပြောဆို မစောဒနာအံ့၊ ဘူတေန-ဟုတ်မှန်သောဝတ္ထုဖြင့်၊ ဝကွာမိ-အံ့၊ အဘူတေန-ဖြင့်၊ နော (ဝကွာမိ)၊ သဏှေန - သိမ်မွေ့သောစကားဖြင့်၊ ဝကွာမိ – အံ့၊ ဖရုသေန–ကြမ်းသောစကားဖြင့်၊ နော (ဝကွာမိ)၊ [စုဒိတကရဟန်းက ဓမ္မကထိကဖြစ်နေလျှင် " အို ဓမ္မကထိကကြီး.... သင်ဟာ ဓမ္မကထိကလုပ်နေပြီးတော့ ဒီလိုအလုပ်မျိုးကို လုပ်တာ ကောင်းရဲ့လား " စသည်ဖြင့် ပြောခြင်းသည် ဖရုသဖြင့် ပြောခြင်းမည်၏၊ " ဓမ္မကထိကလုပ်နေပြီး ဒီလို အပြစ်ကို လုပ်လို့ မတော်ပ၊" စသည်ဖြင့် ပြောလျှင်ကား သဏှဖြင့်ပြောခြင်း မည်၏။] အတ္ထသံဟိတေန-အကြောင်းနှင့်စပ်ယှဉ်သောစကားဖြင့်၊ ဝကွာမိ၊ နော အနတ္ထသံဟိတေန၊ မေတ္တစိတ္တော-မေတ္တာစိတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဝကွာမိ၊ ဒေါသန္တရော - ဒေါသစိတ်ရှိသည်၊ (အန္တရသဒ္ဒါ စ်တ်ဟော) (ဟုတ္တာ) နော (ဝကွာမိ)၊ ဇုတိ - ဥကားစောဒနာခြင်း၏ ဖြစ်တည်ရာဘုံတို့တည်း၊ စပန - ထပ်၍ဆက်ဥုံးအံ့၊ ဇုမာယ စောဒနာယ-ဖြင့်၊ စောဒကေန-စောဒနာတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလေန-သည်၊ (ပတိ

ကာလေန, အကာလေန။ ။တပါးထည်းနေရာ၌ ခွင့်တောင်း၍ စောဒနာလျှင် သင့်လျော်သောအခါ၌ စောဒနာခြင်း မည်၏၊ သံဃာအလယ်၌ဖြစ်စေ, ၂ ပါး ၃ ပါး ဂိုဏ်း၏ အလယ်၌ ဖြစ်စေ, စာရေးတံ ယူရာအရပ်၌ ဖြစ်စေ, ယာဂုကို ယူရာအရပ်၌ ဖြစ်စေ, ကြီစည်စဉ်းစားရာ တန်ဆောင်းဝန်း၌ဖြစ်စေ, ဆွမ်းခံလမ်း၌ဖြစ်စေ, ရွာတွင်းဆွမ်းစားစရပ်၌ဖြစ်စေ , အနည်းအပါး၀ယ် ဒါယကာများ ဝိုင်း၍နေရာ အခါ၌ဖြစ်စေ စောဒနာလျှင် မသင့်လျော်သောအခါ၌ စောဒနာခြင်း မည်၏။

ဌာတမ့်ဌ်စပ်၊)(အဟံ) ပရိသုဒ္ဓကာယသမာစာရော-ထက်ဝန်းကျင်စင်ကြယ်သော ကိုယ်အကျင့်ရှိသည်၊ အမှိနုခေါ်-ဖြစ်သလော၊ ဇာတိ အာဒိနာ, နယေန-ဖြင့်၊ ဥပါလိပဉ္စကေ- ဌ်၊ ဝုတ္တောသု · န်သော၊ ပန္နရသသု-န်သော၊ ဓမ္မသု-တိုဌ်၊ ပတိဌာတဗ္ဗံ - တည်ရာ၏၊ [ပန္နရသသရုပ်ကို ပရိဝါပါဋိတော် ဥပါလိပဉ္စကဌ်ရှု၊ ဋီကာဌ်လည်း ပါ၏။] စုဒိတကေန-သည်၊ သစ္ခေစ-မှန်ကန်သော စကာဌ်ဌင်း၊ အကုပ္ပေစ-အမျက်မထွက်ခြင်းဌ်ဌင်း၊ ဒ္ဒိသု-န်သော၊ ဓမ္မေသု-တိုဌ်၊ ပတိဌ္ဌာတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ ဇာတိ-ဤသို့ သိထိုက်၏။ [ဤသို့ ဇာတိထည့်၍ သေယျထိဒံကို ပြန်အုပ်ပါ။]

အဒုပ္ပဝနာမ၊ပေ၊စာဝေယျန္တိ- ကား၊ နံ ပုဂ္ဂလံ- ကို၊ ဇာမမှာ သေဋ္ဌစရိယာ-ဤ မြတ်သောအကျင့်မှ၊ အပိ ဧဝ နာမ စာဝေယျုံ-ရွှေ့လျော်စေနိုင်တန်ရာ၏၊ အဟံ ဇာမံ ပုဂ္ဂလံ , ဇာမမှာ ဗြဟ္မစရိယာ - ဤ မြတ်သောအကျင့်မှ၊ သစေ စာဝေယျုံ-စေနိုင်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ဃာဓု-ကောင်းသည်၊ အဿဝတ-ဖြစ်ရာလေစွ တကား၊ ဇာတိ ဇာမိနာ အဓိပ္ပါယေန – ဤအလိုဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသေယျ-စွပ်စွဲဖျက်ဆီးအံ့၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ-ဌ်၊ ဗြဟ္မစရိယာ စာဝေယျန္တိ ဇာမဒဿဝ-ပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ပရိယာယမတ္တံ-ပရိယာယ်မျှ ဖြစ်သောပုဒ်ကို၊ ဒဿေတုံ , ဘိက္ခုဘာဝါ စာဝေယျန္တိ အာဒိ – စကား တော်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ခဏာဒီနိ-ခဏ အစရှိသောသဒ္ဒါတို့သည်၊ သမယဝေဝစနာနိ–သမယသဒ္ဒါ၏ ဝေဝုစ်ပရိယာယ် သဒ္ဒါတို့ဘည်း၊ တံ ခဏံ၊ပေ၊ဝိတိဝတ္တေတိ- ကား၊ တသ္မိံ ခဏေ - ထိုခဏသည်၊ တသ္မိံ လယေ- ထိုလယသည်၊ တသ္မိံ မုဟုတ္တေ- ထိုမုဟုတ်သည်၊ ဝိတိဝတ္တေ- လွန်လေသော်၊ ဟိ- မှန်၊ ဇာဒံ- ဤတံ

သာဓု၊ပေ၊ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။ဤဝါကျသည် "အပ္ပေဝ နာမ နံ" စသော ပါဋိတော်၏ ဆိုလိုရင်း ဥဇုကတ္ထကို ဖွင့်ပြသော တပ္ပါကဋီကရဏဝါကျတည်း၊ [" ဇာတံ ဝုတ္တံ ဟောတိ, စကားရှိက, ဥဇုက"– နိယာမ်။] အပ္ပေဝနာမ – စသည်ကို အနက်ပေးရာ၌ကား " သံသယတ္ထမှိ အပ္ပေဝ , အပ္ပေဝနာမ နုတိစ " ဟူသော (၁၁၅၀) အဘိဓာန် အဖျယဝဂ်နှင့် အညီ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော်သွားအောင် စောဒနာနိုင်မည် , မစောဒနာနိုင်မည် မသေချာသော သံသယ အနက်ကိုသာ ပေးသင့်၏၊ ထို့ကြောင့်"အပိဧဝနာမ စာဝေယျုံ-ရွှေ့လျော်စေနိုင်တန်ရာ၏"ဟု အနက်ပေးသည်၊ [ဗြဟ္မံ (သေဋ္ဌံ) +စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဗြဟ္မာနံဝါ+စရိယံ ဗြဟ္မစရိယံ။]

ပရိယာယမတ္တံ ဒဿေတုံ။ ။ပါဋိတော်၌"နံပုဂ္ဂလံ ဇာမမှာ သေဋ္ဌစရိယာ"စသည်ဖြင့် မဖွင့်ဘဲ ဗြဟ္မစရိယာပုဒ် တပုဒ်၏သာ ပရိယာယ်(စကားလှယ်)ဖြစ်ခြင်း"ဘိက္ခု၊ ဘာဝါ, သမဏာဓမ္မာ, သီလက္ခန္ဓာ (သီလအစုမှ) တပေါဂုဏာ (အကျင့်ဂုဏ်မှ) ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် မဂ္ဂသဒ္ဒါဖြင့်"ပရိယာယမတ္တံ"ဟု မိန့်သည်။

ခဏ် အစရှိသောသဒ္ဒါသည်၊ ဘုမ္မပ္ပတ္တိယာ-သတ္တမီဝိဘတ် ရောက်လုလသော်၊ ဝါ-သတ္တမီအနက်၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း။ [ဘုမ္မပ္ပတ္တိယာတိ - ဘုမ္မဝစနေ သမ္မတ္တေ (တံ ခဏ်စသည်၌ ဝိတိဝတ္တေနှင့် သဒ္ဒါးနတူအောင် သတ္တမီဝိဘတ် ရောက်ထိုက်လျက် မရောက်ဘဲ) ဘုမ္မတ္ထေ ဇုဒံ ဥပယောဂဝစနံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။]

သမနုဂ္ဂါဟိယမာနနိဒ္ဒေသေ - ၌၊ ယေန၊ပေ၊ဟောတိတိ-ကား၊ စတူသုန်သော၊ ပါရာဇိကဝတ္ထု။ သု-တို့တွင်၊ [မေထုန်ဓ္မိဝဲခြင်းစသော ပါရာဇိကဝတ္ထု၊ တို့တွင်။] ယေနဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ စောဒကေန-သည်၊ စုဒိတကော-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုဒ္ဓံသိတော - အပ်သည်၊ အဘိဘူတော, အဇ္ဈောတ္ထဋော - လွှမ်းမိုး အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောတိ-ကား၊ စောဒကေန-သည်၊ တသ္မိံ ဝုတ္တဝတ္ထုသ္မိံ - ထို ဆိုပြီးအပ်သော ပါရာဇိကဝတ္ထု၌၊ သော စောဒကော-ထို စောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုဝိဇ္ဇကေန-မေးစီစစ်တတ်သော ဝိနည်းမိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိံ ဇေ၊ပေ၊ ဒိဋ္ဌန္တိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန- ဖြင့်၊ အနုဝိဇ္ဇိယမာနော - စစ်ဆေး မေးမြန်းအပ်သော်၊ ဝိမံသိယမာဇနော- စုံစမ်းအပ်သော်၊ ဥပပရိက္ခိယမာနော - နှိုင်းချိန်အပ်သော်၊ ဝါ-နှိုင်းချိန်အပ်သော၊ (သော စောဒကော-သည်၊) [တေ-သည်၊ ကိံ -ကို၊ ဒိဋ္ဌံ-သနည်း၊ ကိန္တိ - အဘယ်သို့လျင်၊ တေ ဒိဋ္ဌံ။] အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနိဒ္ဒေသေ-၌၊ နကေနစိ ဝုစ္စမာနောတိ - ကား၊ အနုဝိဇ္ဇကေနဝါ - သည်သော်ငင်း၊ အညေန-သော၊ ကေနစိဝါ-တစုံတယောက်သည်သော်ငင်း၊ အဝုစ္စမာနော-မေးပြောဆိုအပ်ဘဲ။

စ-ဆက်၊ ဒ္ဓိန္နံ-နှ်သော၊ တေသံ မာတိကာပဒါနံ-(သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော, အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော ဟူသော) ဤမာတိကာပုဒ်တို့၏၊ ပရတော - ၌၊ ဘိက္ခုစ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိတိ ဣမိနာ - ဟူသော ဤဝါကျနှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော-ပုဒ်တို့၏ စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ["သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော, အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနော" ဟူသော ပဌမန္တမာတိကာ ၂ ပုဒ်သည် အကြားခ်ဳရှိသော "အမူလကဉ္စေဝ တံအဓိကရဏံ ဟောတိ" ဟူသော ဝါကျ၌ စပ်၍မဖြစ်၊ "ဘိက္ခုစ ဒေ သံ ပတိဋ္ဌာတိ" ငယ် "ဘိက္ခု" ဟူသော ပဌမန္တနှင့် စပ်၍ "ပတိဋ္ဌာတိ" ဟူသော ကတ္တု းဟောကြိယာခ်ဳသာ စပ်ဆိုက်ရမည် - ဟူလို။]

ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊) ဧဝံ - ဤသို့၊ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ - စစ်ဆေးမေးမြန်း စုံစမ်းအပ်သော်ငင်း၊ ဝါ-သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အသမနုဂ္ဂါဟိယမာနောဝါ-သော်ငင်း၊

ဝါ-သော၊ ဘိက္ခုစ-သည်လည်း၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ပတိဋ္ဌာတိ-စွဲ၍တည်ရ
တော့၏၊ ပဋိစ္ဆ-စွဲ၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်ရတော့၏၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံရတော့၏၊
သံယာဒိသေသော(ဟောတိ)၊ ဇာတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ ဇာဒဠု-ဤစကားကို
လည်း[တတော အပရေန သမယေန၊ပေ၊ဘိက္ခုစ ဒေါသံ ပတိဋ္ဌာတိဟူသော
စကားကိုလည်း၊] အမူလကဘာဝသ- ၏၊ ပါဂဋကာလဒဿနတ္ထမေဝ-
ထင်ရှားရာကာလကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါသာ၊ ဝုတ္တံ - ပြီ၊ အာပတ္တိံ ပန-
သို့ကား၊ အနုဒ္ဓံသိတက္ခဏေယေဝ - စွပ်စွဲအပ်ရာ ခဏ၌ပင်၊ အာပဇ္ဇတိ-၏။
[ဤဝါက္ယ၏ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဇာဒါနိ-၌၊ အမူလကဆ္ဆေဝ၊ပေ၊ ဟောတိတိ ထွေ-၌၊ ယသ္မာ, အမူလက
လက္ခဏ်-အမူလက လက္ခဏာကို ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တံ၊ ["အမူလကေန ပါရာဇိ
ကေန " ဟူသော ပါဠိတော်၏ ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ - ဟူလို။]
တသ္မာ , တံ - ထို အမူလက လက္ခဏာကို၊ အဝတ္ဝာ - ဟောတော်မမူဘဲ၊
အပုဗ္ဗမေဝ-ရှေးဟုတ်သော အဓိကရဏ ပုဒ်ကိုသာလျှင်၊ (အသစ်ဖြစ်သော
အဓိကရဏပုဒ်ကိုသာလျှင်၊) ဒဿေတုံ, အဓိကရဏ် နာမာတိ အာဒိံ-ပါဠို
ရပ်ကို၊ အာဟ၊ကတ္တု-ထိုအဓိကရဏ်နာမအစရှိသောပုဒ်ဋီရပ်၌၊ ယသ္မာ အဓိ
ကရဏံ-အဓိကရုဏ်းသည် အဓိကရဏဇဉ္ဇန-အဓိကရဏ၏ အနက်အားဖြင့်၊
ကေဝံ - တမျိုးထည်းသည်၊ (သမာနံ)ဝိ, ဝတ္ထု၀သေန-ဝတ္ထု၏ အစွမ်းဖြင့်၊
နာနာ-ကွဲပြားသည်၊ ဟောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အသ-ထို အဓိကရုဏ်း၏၊
တံ နာနတ္တံ-ထို ကွဲပြားသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတုံ, စတ္တာရိ၊ပေ၊ အာဒိံ-
ကို၊ အာဟ၊ ပန- ပရိဟာရပက္ခမှတာ၊ား စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုးအံ့၊ ယေန-
အကြောင် အဓိကရဏ၏ အနက်အားဖြင့်၊ တေံ- ဤ အဓိကရုဏ်းသည်၊ ကေံ-
သည်၊ဟောတိ-၏၊သော အဓိကရဏဇဉ္ဇာ-ထိုအဓိကရဏ၏ အနက်ဟူသည်၊
ကော-နည်း၊ ဇာတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ သမထေဟိ-သမထတို့သည်၊ အဓိ
ကရဏီယတာ - စွဲ၍ ပြုအပ်, ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ တသ္မာ, ယံ-

သမထေဟိ အဓိကရဏီယတာ ။ ။ ဤပါဠိကိုထောက်၍ " အဓိကရီယတေ-
သမထတို့သည် စွဲ၍ပြုအပ် (ပြုထိုက်) ၏၊ ဝါ-သမထတို့သည် ငြိမ်းစေအပ် (ငြိမ်းစေ
ထိုက်) ၏၊ ဇာတိ အဓိကရဏံ" ဟု ကမ္မသာဓ်ပြု၊ "ယံ အဓိကိစ္စ" စသော ပါဠိဖြင့်လည်း
ကမ္မသာဓနကိုပင်ပြသည်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... "ယံ" ဟူသော ကံပုဒ်၏အနက်ကိုပင်
အရကောက်ရသောကြောင့်တည်း။[အဓိကရဏဇဉ္ဇနာတိ အဓိကာတဗ္ဗဇဉ္ဇန(သဒ္ဒတ္ထ)၊
သမထေဟိ ဝူပသမေတဗ္ဗဇဉ္ဇနာတိ အတ္ထော (အဓိပ္ပါယတ္ထ) ၊ယံ အဓိကိစ္စာတိ အာဒိနာ
အဓိကရဏကသဒ္ဒဿ ကမ္မသာဓနတာ ဝုတ္တာ၊-ဝိမတိ။]

အကြင် ဝိဝါဒ စသည်ကို၊ အဓိကိစ္စ- စွဲ၍၊ အာရဗ္ဘ - အကြောင်းပြု၍၊ ပဋိစ္စ-ရှေးရှုရောက်၍၊ သန္ဓာယ - ၍၊ သမထာ- တို့သည်၊ ဝတ္ထုန္တိ- ကုန်၏၊ တံ-ထို ဝိဝါဒစသည်ကို၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ပန- ဝါဒန္တရကား၊ အဋ္ဌကထာသု- ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တံ၊ (ကိုး)၊ ကေစိ - အချို့ဆရာတို့သည်၊ ဂါဟံ- စိတ်ဖြင့် စောဒနာမှုကို ယူခြင်းကို၊ အဓိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊ဝဒန္တိ၊ ကေစိ,ဧစတံ-စောဒနာအံ့ဟု ဖြစ်သောစေတနာကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ကေစိ , အက္ခန္တိ - စုဒိတကအပေါ်၌ ဖြစ်သော သည်းမခံနိုင်ခြင်းကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ကေစိ, ဝေါဟာရံ-စောဒနာသောအားဖြင့် ပြောဆိုခြင်းကို၊ (အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ကေစိ, ပဏ္ဏတ္တိ - စောဒနာသော အားဖြင့်ဖြစ်သော အမည်ပညတ်ကို၊(အဓိကရဏန္တိ ဝဒန္တိ)၊ ဣတိ(ဝုတ္တံ)၊ ပုန ဧဝံ ဝိစာရိတံ၊ (ကိုး)၊ ဂါဟော-သည်၊အဓိကရဏံ-သည်၊ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ကော-တပါးသော ရဟန်းသည်၊ အတ္တာဒါနံ-မိမိသည် ယူအပ်သော(ဂါဟဟူသော) အဓိကရဏ်းကို၊ ဂဟေတွာ, သဘာဂေန- သဘောတူသော၊ ဘိက္ခုနာ သဒ္ဓိံ , မန္တယမာနော- တိုင်ပင်လသော်၊ တတ္ထ-ထိုအဓိကရဏ်းဌ၌၊ အာဒီနဝံ ဒိသွာ(ကိုယ်တော်ကသူ့ကို စောဒနာလျှင် သူကလဲ ကိုယ်တော်၏အပြစ်ကို ဖေါ်မှာပေါ့ စသည်ဖြင့် ပြောသောကြောင့် မိမိအပေါ်ရောက်မည့် အပြစ်ကိုမြင်၍၊) ပုန, စဇတိ - ဂါဟကို စွန့်လိုက်အံ့၊ တဿ - ထို ရဟန်း၏၊ တံ အဓိကရဏံ -ထိုဂါဟအဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ- ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ ဘဝိသတိ - လတ္တံ၊ စေတနာ- သည်၊ အဓိ

တနည်း။ ။"အဓိကယိရန္တိ ဣတ္ထောတိ အဓိကရဏံ၊ ကေ အဓိကယိရန္တိ၊သမထာ၊ ကထံ အဓိကယိရန္တိ၊ သမထဝသေန၊" - သာရတ္ထနှင့် ကခ်ာင်္ဒိကာ၊ ဧတ္ထ - ၌ ဝိဝါဒစသည်၌၊ သမထာ-သမထတို့သည်၊ အဓိကယိရန္တိ-(ငြိမ်းစေသောအားဖြင့်) တည်ကြကုန်၏၊ ဣတိ - ထိုသို့ သမထတို့၏ တည်ရာ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကရဏံ - မည်၏၊ ဤနည်းကား အဋ္ဌကထာနည်းမှ တမျိုးဖွင့်သော ဋီကာနည်းတည်း၊ ကယိရန္တိ - ဟု ကတ္တားပုဒ်ရှိမှ "ကေ"ဟူသော ပဌမန္တကတ္တားနှင့် လိုက်ရောမည်၊ "အဓိကရဏာနိ သမေန္တိတိ သမထာ"ဟု ပြု။]

ဂါဟံ စသည်။ ။ဂါဟန္တိ အသုကံ စောဒေဿာမိတိ မနသာ စောဒနာယ ဂဟဏံ၊ မစောဒနာသေးမိ စိတ်ကူးထားခြင်း - ဟူလို၊ "ဂဟဏံ ဂါဟော" ဟု ပြု၊ စေတနန္တိ စောဒေဿာမိတိ ဥပ္ပန္နစေတနံ၊ အက္ခန္တိံတိ စုဒိတကေ ဥပ္ပန္နံ အက္ခန္တိံ၊ ဝေါဟာရန္တိ စောဒနာဝသပ္ပဝတ္တဝစနံ၊ ပဏ္ဏတ္တိန္တိ စောဒနာဝသပ္ပဝတ္တ နာမပဏ္ဏတ္တိံ။ ["ဝေါဟာရ"အရ ပြောဆိုအပ်သော ပရမတ္ထသဒ္ဒါကိုယူ၍ "ပဏ္ဏတ္တိ" အရ ထိုသို့ပြောဆိုရာ၌ နာမည်ဖြစ်သော ပညတ္တိသဒ္ဒကို ယူ။]

ကရဏ် ယဒိ (ဟော်တိ၊ ဧဝံသတိ) ဣဒံအတ္ထာဒါနံ = ကို၊ ဂဏ္ဟာမိ - အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပ္ပန္နာ-သော၊ စေတနာ-စေတနာသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ- အလိုအလျောံ ချုပ်ပျောံ၏၊ (တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ တံအဓိကရဏံ-ထိုစေတနာအဓိကရဏ်း သည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ)၊ အဂ္ဃန္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) အဂ္ဃန္တိယာ-သည်းမခံနိုင်ခြင်းကြောင့်၊ အတ္ထာဒါနံ, ဂဟေတ္ဝာပိ-ပြီး၍လည်း၊ အပရဘာဂေ ဝိနိစ္ဆယံ အလဘမာနော (ဟုတ္ဝာ) ဝါ- သော်၎င်း၊ ခမာပိတော - စုဒိတကက သည်းခံစေအပ်သည်၊ ဝါ- တောင်းပန်အပ်သည်၊(ဟုတ္ဝာ)ဝါ-သော်၎င်း၊ စဇတိ-အဂ္ဃန္တိကိုစွန့်လိုက်အံ့၊ (တဿ- ၏၊ တံ အဓိကရဏံ- ထိုအဂ္ဃန္တိ အဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ)၊ ဝေါဟာရော-သည်၊ အဓိကရဏံ ယဒိ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ကထေန္တော-ပြောဆိုလျက်၊ အာဟိဏ္ဍိတ္ဝာ-လှည့်လည်ပြီး၍၊ အပရဘာဂေ, တုဏ္ဍီ-ဆိတ်ဆိတ်၊ နိရဝေါ-အသံမရှိသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ဖြစ်လသော်၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ တံ အဓိကရဏံ- ထို ဝေါဟာရာဓိကရဏ်းသည်၊ သမထပ္ပတ္တံ ဘဝိဿတိ၊ တသ္မာ,ပဏ္ဏတ္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဣတိ (ဝိစာရိတံ)။

ပန- ထိုသို့ပင် စိစစ်အပ်ပြီးပါသော်လည်း၊ တံ ဧတံ-ထို ပဏ္ဏတ္တိ အဓိကရဏ်း ဟူသောစကားသည်၊ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိ၊ပေ၊ တဒ္ဘာဂိယန္တိစ-ဟူသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ ပေ၊ အဗျာကတန္တိစ - ဟူသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဧဝမာဒိဟိ-ဤသို့အစရှိသောပါဠိရပ်တို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ - ဆန့်ကျင်၏၊ [မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိ-မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကအာပတ်သည်၊ မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိကာပတ္တိယာ-၏၊ တဒ္ဘာဂိယာ-ထို မေထုနဓမ္မ ပါရာဇိက အာပတ်ဟူသော အဘိုရှိသည်၊ ဝါ-အဘိုဒ္ဓံပါဝင်သည်၊ (ဟောတိ)၊ပေ၊ဧဝံ-လျင်၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ- သည်၊ အာပတ္တာဓိကရဏသ- ၏၊ တဒ္ဘာဂိယံ-ထို အာပတ္တာဓိကရဏ်း ဟူသော အဘိုရှိသည်၊ ဝါ - အဘိုဒ္ဓံ ပါဝင်သည်၊

တံ ပနေတံ၊ပေ၊ဝိရုဇ္ဈတိ။ ။ "ပဏ္ဏတ္တိ အဓိကရဏံ" ဟူသော ရှေးအဋ္ဌကထာ အဆုံးအဖြတ်၏ မသင့်ကြောင်းကို ပြလိုသောကြောင့် " တံ ပနေတံ၊ပေ၊ဝိရုဇ္ဈတိ"ဟု မိန့်၊ "အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏသ တဒ္ဘာဂိယံ" ဟူသော ဒုတိယ ဒုဋ္ဌ ဒေါသ ပါဠိတော်စကားရပ်၌ " အာပတ်တည်းဟူသော အဓိကရဏ်းသည် အာပတ်တည်းဟူသော အဓိကရဏ်း၌ ပါဝင်၏"ဟု ဟောတော်မူ၏၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လာသော မေထုန်ကျင့်မှု ပါရာဇိက အာပတ်လည်း ပညတ် မဟုတ်၊ အကုသိုလ် ပရမတ်လည်းဟုက် – အာပတ္တာဓိကရဏ်းလည်း ဟုတ်၏၊ အဓိကရဏ်းကို ပဏ္ဏတ္တိ (ပညတ်)ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ထိုပါဠိတော်နှင့် ဆန့်ကျင်သည်။

(ဟောတိ)၊ ဝိဝါဒါ!မိကရဏံ-သည်၊ သိယာ-အချို့ကား၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်တည်း၊ပေ၊သိယာ- ကား၊ အဗျာကတံ-တည်း။] ဟိ- မှန်၊ တေ-ထို စိစစ်ကြသော ရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိယာ - ပညတ်၏၊ ကုသလာဒိဘာဝံ – ကို၊ နာ ဇာနန္တိ၊ စ - ဆက်၊ အမူလကေန ပါရာဇိကေန မမ္မေနာတိ ဝတ္ထေ - ဤပါဠိ၌၊ အာဂတော - သော၊ ပါရာဇိကမမ္မော - ပါရာဇိကအာပတ်သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိနာမ- ပညတ်မည်သည်၊ နာ ဟောတိ- မဟုတ်၊ ကသ္မာ, အစ္ဆန္ဒ အကုသလတ္တာ- စင်စစ်အကုသိုလ်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အာပတ္တာ၊ပေ၊ အဗျာကတန္တိ- ဟူသော၊ တေံ (သုတ္တံ)-ကို၊ (ဘဂဝတာပိ ဝုတ္တံ)၊ စ- ဆက်၊ အမူလကေန ပါရာဇိကေနာတိ ဝတ္ထေ – ၌၊ အမူလကံ - သော၊ ယံ တေံ ပါရာဇိကံ-ကို၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ- ညွှန်ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿေဝ- ထို အမူလက ပါရာဇိက၏ပင်၊ အမူလကဉ္စေဝ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိတိ-ဟူသော၊ အယံ ပဋိနိဒ္ဒေသော – ဤ ပဋိနိဒ္ဒေသသည်၊ (ဤ ထပ်မံ၍ ညွှန်ပြကြောင်း စကားသည်၊ ဟောတိ)၊ ပဏ္ဏတ္တိယာ- ၏၊ (ပဋိနိဒ္ဒေသော) နာ (ဟောတိ)- မဟုတ်၊ ဟိ-မှန်၊ အညံ- အခြားသောတရားကို၊ နိဒ္ဒိသိတွာ-၍၊ အညံ- ကို၊ နာ ပဋိနိဒ္ဒိသတိ – တဖန် မညွှန်ပြ။

ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ, ယာယ ပဏ္ဏတ္တိယာ – ဖြင့်ဂုဏ်း၊ ယေန အာဘိလာပေန- အကြောင် ပြောဆိုအပ်သော စကားဖြင့်ဂုဏ်း၊ စောဒကေန - သည်၊ သော ပုဂ္ဂလော - ကို၊ ပါရာဇိကံ မမံ အဇ္ဈာပန္နောတိ- ဟူ၍၊ ပညတ္တော– ပညတ်

ဝိဝါဒါဓိကရဏံ၊ပေ၊ သိယာ အဗျာကတံ။ ။သမထက္ခန္ဓကပါဠိတော်တည်း၊ ထို ပါဠိတော်၌ အဓိကရဏ်းကို "ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတ "ဟု မိန့်တော်မူ၏၊ ပညတ် ဟု ဆိုးဖြတ်ကြသော ထို ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့သည် ပညတ်ကို ကုသိုလ် အကုသိုလ် အဗျာကတဟု မဆိုလိုကြ၊ ထို့ကြောင့်"အဓိကရဏ်းကို ပညတ်ဟု ဆိုးဖြတ်ခြင်းသည် သမထက္ခန္ဓက ပါဠိတော်နှင့်လည်း ဆန့်ကျင်သည်"ဟူလို။

ယဉ္စေတံ၊ပေ၊ပဋိနိဒ္ဒိသတိ။ ။ရှေးဥုံးစွာ ညွှန်ပြအပ်သောစကားကို နိဒ္ဒေသ. နောက်ထပ် ညွှန်ပြအပ်သော စကားကို ပဋိနိဒ္ဒေသဟု ခွဲခြားထားပါ၊ ထို နိဒ္ဒေသနှင့် ပဋိနိဒ္ဒေသသည် စကားဆိုပုံချင်း ကွဲပြားသော်လည်း အနက် အသားကျမှာ ထပ်တူကျမြဲတည်း၊ နိဒ္ဒေသက တမျိုးပြု၍ ပဋိနိဒ္ဒေသက အခြားတမျိုး ပြသည်ဟု ဘယ်အခါမှ မရှိသင့်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌လည်း "အမူလကေန ပါရာဇိကေန မမ္မေန အနုဒ္ဓံသေယျ"ဟု နိဒ္ဒေသအဖြစ်ဖြင့် ပြခဲ့သော အမူလက ပါရာဇိကကိုပင်"အမူလကဉ္စေဝ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိ" ဟု အဓိကရဏနာမည်ဖြင့် ပဋိနိဒ္ဒေသပြု၏၊ ဤ နိဒ္ဒေသ–ပဋိနိဒ္ဒေသ ၂ မျိုးကိုထောံ၍လည်း အဓိကရဏ်း ဟူသည် ပညတ်မဟုတ်, ဤသိက္ခာပုဒ်အတွက် ဆိုလျှင် "ပါရာဇိကမမ္မ (အကုသိုလ်) သာ ဖြစ်၏"ဟု သိသာသည်။

အပါပြီ၊ ပါရာဇိကသဒ်ါတသ- သော၊ အဓိကရဏသ-၏၊ အမူလကတ္တာ-ကြောင့်၊ သာပိ ပညတ္တိ .. ထို ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောဟူသော ပညတ်သည်လည်း၊ အမူလိကာ , ဟောတိ - ၏၊ အဓိကရဏော - အဓိကရုဏ်းခ္ခ၊ ပဝတ္တတ္တာ- ဖြစ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဓိကရဏံစ- အဓိကရဏမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ- ၏ ၊တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဇာမိနာ ပရိယာယေန- ဖြင့်၊ ပဏ္ဏတ္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဇာတိ-ဤသို့ ယူလသော်၊ ယုဇ္ဇေယျ-ရာ၏။

ဝါ – တနည်း၊ ယသ္မာ, အမူလကံ နာမ- အမူလကမည်သော၊ ယံ အဓိကရဏံ – သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံ - သည်။ သဘာဝတော- အစစ်အမှန် အနက်အားဖြင့်၊ နတ္ထိ၊ ပညတ္တိမတ္တမေဝ – အဓိကရဏဟူသော နာမည် ပညတ်မျှသည်သာ၊ အတ္ထိ၊ တသ္မာပိ, ပဏ္ဏတ္တိ-သည်၊ အဓိကရဏံ-တည်း၊ ဇာတိ-ဤသို့ ယူလသော်၊ ယုဇ္ဇေယျ၊ တဋ္ဌ-ထို ပညတ်၏ အဓိကရုဏ်းအဖြစ်သည်လည်း၊ ဇာဓေဝ- ဤ သိက္ခာပုဒ်၌သာ၊ (ယုဇ္ဇတိ)၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော သိက္ခာပုဒ်

ယသ္မာ ပန၊ ဧပ၊ ယုဇ္ဇေယျ။ ။ဤစကားသည် ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့၏ အဆုံးအဖြတ်၌ သင့်မြတ်နိုင်သောနည်းကို ပြသောစကားတည်း၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်က စုဒိတကကို "ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော – ပါရာဇိကကျသော ပုဂ္ဂိုလ်" ဟု ခေါ်ဆိုပညတ်ထား၏၊ (ဤကား ပဏ္ဏတ္တိတည်း၊) ပါရာဇိကအာပတ် ဟူသော အဓိကရုဏ်းက အမူလက (အခြေအမြစ်မရှိ) ဖြစ်သောကြောင့် ထိုပညတ်လည်း အခြေအမြစ်မရှိ၊ ထိုပညတ်သည် အာပတ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းခ္ခ ဖြစ်သောကြောင့် (ပညတ်၏ တည်ရာဌာနဖြစ်သော အာပတ်၏ အဓိကရဏအမည်ကို ပညတ်ပေါ် တင်စား၍ မန္တာ ဥက္ကင်္ခိုံ ကရောန်တိ – ကဲ့သို့ ဌာနူပစာရအားဖြင့်) အဓိကရဏလည်း မည်၏၊ ဤသို့ ယူလျှင် ပညတ်ကို အဓိကရုဏ်းဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် သင့်စရာရှိသေး၏။ [ယာယ ပဏ္ဏတ္တိယာတ်–နာမပညတ္တိံ (ပါရာဇိကစသော နာမည်ပညတ်ကို) သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ အဘိလာပေနာတိ–တသော ဝေဝစနံ။]

ယသ္မာ ဝါ၊ပေ၊ယုဇ္ဇေယျ။ ။ ရှေးအဋ္ဌကထာ ဆရာတို့၏ ဝါဒ၌ ဖြစ်သင့်ဘွယ် အနက်တမျိုးကို ပြလိုး၍"ယသ္မာဝါ"စသည်ဒိန်၊ [ဝိမတိ၌ ရှေးနည်းဖြင့် နာမည်ပညတ်ကို ပြ၍ ဤနည်းဖြင့် အတ္ထပညတ်ကို ပြသည် ဟု ခဲ့၏။] အခြေအမြစ်မရှိဘဲ စောဒနာရာ၌"အမူလကအဓိကရဏ"ဟု ခေါ်ဘိုရန်"ပါရာဇိကအာပတ်" ဟူသော အနက်မှန်မရှိ၊ စောဒကပုဂ္ဂိုလ်ပြောဆိုအပ်သော (ပါရာဇိက–ဟူသော) နာမည်ပညတ်နက်သာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ပညတ်ကို အဓိကရဏ ဟု ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည် ဤနည်းအားဖြင့်လည်း သင့်စရာရှိသည် - ဟူလို။ [ယသ္မာ အမူလကေန စောဒေန္တော (စောဒနာသူသည်) စုဒိတကေ ပုဂ္ဂလေ တံဒဓိကရဏံ (ထိုအာပတ်ဟူသော အဓိကရုဏ်းသည်) နတ္ထိတိ သလ္လက္ခေတိ (မှတ်သိ၏)၊ တသ္မာ တသ (ထိုစောဒက၏) ဝစနံ အဘိဓေယျသည် (ဟောနက်မှ ကင်းဆိတ်၏, အနက်မရှိ)၊ ဇာတိ အာဟ-သဘာဝတော နတ္ထိတိ။]

တို့၌၊ နဲ(ယုဇ္ဇတိ)၊ဟိ-မှန်၊ဝိဝါဒါဒိနံ-တို့၏၊ ပဏ္ဍာတို့-သည်၊ အဓိကရဏာဒ္ဓော-အဓိကရဏာအနက်သည်၊ နဲ-မဖြစ်နိုင်၊[အဓိကရဏံဟုရှိသည်ကား မကောင်း၊ ယောဇနာအတိုင်း "အဓိကရဏာဒ္ဓော"ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေ။] ပန-အနန္တယကား၊ တေသံ- ထို ဝိဝါဒစသည်တို့၏၊ အဓိကရဏာဒ္ဓော- အဓိကရဏာဒ္ဓ ဟူသည်၊ ပုမ္မေ – ၌၊ ဝုတ္တာ ဿမထေဟိ - ဆိုအပ်ပြီးသော သမထတို့သည်၊ အဓိကရဏီယတာ - ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်တည်း၊ ဇာတိ - သို့၊ ဇာမိနာ အဓိကရဏာဒ္ဓေန-ဤသမထတို့သည် ငြိမ်းစေအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အနက်အား ဖြင့်၊ (အဓိကရဏာဒ္ဓ၌ စပ်။) ဇာမ- ဤလောက၌၊ ကေစ္ဆော- သော၊ ဝိဝါဒေါ- ငြင်းခုန်ခြင်းသည်၊ ဝိဝါဒေါစေဝ - ဝိဝါဒလည်း မည်၏၊ အဓိကရဏဉ္စ- လာလည်း မည်၏၊ ဇာတိ-ကြောင့် ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-လာ မည်၏။["ဇာမေကစ္ဆော"၌ ကစ္ဆော ဟူသော စကားဖြင့် သားအမိတို့ ငြင်းခုန်ကြခြင်း စသည်ကို အဓိကရဏာမခေါ်ဟု ပြ၏၊ ဘာကြောင့်နည်း.... သမထတို့ဖြင့် ငြိမ်းစေရခြင်း မရှိသောကြောင့်တည်း။]သေသေသုဝိ-ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းမှကြွင်းသော အနုဝါဒါဓိကရဏ်း အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေနယော – တည်း။

တတ္ထ-ထိုလေးပါးသော အဓိကရဏ်းတို့တွင်၊ ဇာဓ-၌သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဓမ္မောတိဝါ-ဓမ္မဟူ၍သော်ငင်း၊ အဓမ္မောတိဝါ-ဟူ၍သော်ငင်း၊ ဝိဝဒန္တိ-ငြင်းခုန်ကြကုန်၏၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ အဒ္ဓါရဟ-နှင့်သော၊ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ - သံဃာကွဲပြားခြင်းကို ပြုတတ်သော အကြောင်း ဝတ္ထုတို့ကို၊

တဋ္ဌ ဓေါ ၊ပေါ နဿတ္ထေ။ ။ပညတ်ကို အဓိကရဏာ ဟု အစစ်အမှန်အား ဖြင့် ခေါ်၍ မဖြစ်၊ ပြခဲ့သော ဌာနူပစာ ပရိယာယ်အား ဖြင့်ငင်း, နာမညပညတ်မျှသာ ရှိခြင်း ဟူသော ပရိယာယ်အား ဖြင့်ငင်း, ပညတ်ကို အဓိကရဏာဟု ခေါ်ရသည်၊ ထိုသို့ ခေါ်ဆိုခြင်းလည်း ဤသိက္ခာပုဒ်တနေရာ၌သာ ဖြစ်နိုင်၏၊ အဓိကရဏာ ဟု လာသမျှ ပါဠိုရပ်၌ မဖြစ်နိုင်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... ဝိဝါဒဟူသည် ငြင်းခုန်ခြင်း စကားဖြစ် ပရုမတ်, အနုဝါဒလည်း စွပ်စွဲပြောဆိုမှု စကားဖြစ် ပရုမတ်ပင်၊ ကိစ္စာဓိကရဏ်းလည်း ကံပြုခြင်း (ကမ္မဝါစာ ရွတ်ခြင်း) စသော စကားဖြစ် ပရုမတ်ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

အဒ္ဓါရဟ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ ။ ။ဤစကားသည် ဘေဒကရ ဝတ္ထုတို့ကို မှတ်သားသော်လက္ခဏာစကားတည်း၊ ၁၈ ပါးလုံးကို မှီမှ မဟုတ်, ၁၈ ပါးထဲ၌ကတပါးပါးကိုမှီလျှင် အဒ္ဓါရဟ ဘေဒကရဝတ္ထုကို မှီသည်ဟုပင် ဆိုရသည်၊ အဒ္ဓါရဟ ဘေဒကရဝတ္ထူနိကို အပေါင်းနာမည်တပ်ထားသော ကေဒေသ္ဝူပစာ စကားဟု မှတ်ပါ-ဟူလို၊ ဥပမာ– "ယဒိ ဇာမေ ဗျာဓိတာ ဘဝေယျုံ၊ ဒါတမ္ဗ မိဒမော်သမံ" ဟူရာ၌ အားလုံး အနာရောဂါရှိမှ ဤဆေးကိုပေးရမည် မဟုတ်၊ တယောက်ယောံရှိလျှင် ပေးရသကဲ့သို့တည်း။

နိ်သာယ-၍၊ ဥပ္ပန္နော-သော၊ ဝိဝါဒေါ-သည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ-မည်၏၊ ဧၛ-၌ သာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ သီလဝိပတ္တိယာဝါ-သီလဝိပတ္တိဖြင့်သော်လည်း၊ အနုဝဒန္တိ-စွပ်စွဲဆဲရေးကြကုန်၏၊ ဧၛတံ ဧဝံ-သို့၊ စတဿော-နှ်သော၊ ဝိပတ္တိယော-တို့ကို၊ နိ်သာယ ဥပ္ပန္နော, အနုဝါဒေါ-သည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ-မည်၏၊ [ဥပဝဒနာစေဝ-ဆဲရေးခြင်းသည်ၛင်း၊ စောဒနာစ-စော်ဒနာခြင်းသည်ၛင်း၊ အနုဝါဒမည်၏။]ပဏ္ဍိ-နှ်သော၊ အာပတ္တိကွန္နာ-အာပတ်အစုတို့သည်၊ [ဒွေမာတိကာ၌လာသော အာပတ် ၅ ဖုံကို ရည်ရွယ်သည်။] အာပတ္တာဓိကရဏံ - မည်၏၊ သတ္တပိ - နှ်သော၊ အာပတ္တိကွန္နာ-တို့သည်၊ [ပဒဘာဇနီ၌လာသော အာပတ် ၇ ဖုံကို ရည်ရွယ်သည်။] အာပတ္တာဓိကရဏံ-မည်၏၊ ဧၛတိ ဧဝံ- သို့၊ အာပတ္တိယော-သည်ပင်၊ အာပတ္တာဓိကရဏံ-မည်၏၊ သံယသ-၏၊ ယာကိစ္စယတာ-အကြင်ပြုထိုက်သည်၏ အဖြစ်ဟူသောကံသည်၊ ယာ ကရဏီယတာ-သည်၊(ယံ)အပလောကနကမ္မံ-သည်၊ (ယံ) ဥတ္တိကမ္မံ- သည်၊ (ယံ) ဥတ္တိဒုတိယကမ္မံ- သည်၊ (ယံ) ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မံ-သည်၊(အတ္ထိ)၊("တံ-ထိုကံသည်၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ-မည်၏"ဟုထည့်စပ်ပ'၊။)ဧၛတိဧဝံ- သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ-သော၊ သံယကိစ္စံ-ကို၊ အဓိကရဏာန္တိ-အဓိကရဏာန်တို့သည်၊ ဧၛတိဧဝံ- သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ-သော၊ သံယကိစ္စံ-ကို၊ အဓိကရဏာန္တိ-ဏာဟူ၍၊ ဝေဒိတမ့်။["ကိစ္စယတာ"ဝယ် "ကိစ္စ"၌ ရိစ္စပစ္စည်းသက်ပြီးဖြစ်၍ "ယ"သည် သုတ်ကြိုးဖြင့် အပိုလာထားသော အက္ခရာတည်း၊ "ကရဏီယတာ"ကား ကိစ္စယတာ၏ ပရိယာယ်တည်း၊ "အပလောကနကမ္မံ" စသည်တို့ကား ကိစ္စ၏ သရုပ်များတည်း။]

ပန- ဆက်၊ ဧၛမသ္မိံ အတ္ထေ- ၌ အမူလကဥ္စေဝ တံ အဓိကရဏံဟူသော ပုဒ်၏ အနက်၌၊ ပါရာဇိကာပတ္တိ သဒ်ါတံ-သော၊ အာပတ္တာဓိကရဏမေဝ-ကိုသာ၊ အဓိပ္ပေတံ - ၏၊ သေသာနိ-အာပတ္တာဓိကရဏ်းမှ ကြွင်းသော အဓိကရဏ်းတို့ကို၊ အတ္ထာပတ္တိရဝသေန - အဓိကရဏသဒ္ဒါအတွက် ရထိုက်သော အနက်တို့ကို ထုတ်ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တာနိ၊ ဟိ - မှန်၊ အဓိကရဏသဒ္ဒ သ-၏၊ အတ္ထာ-တို့သည်၊ တ္တေကာ-၌မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်၏၊ [၌ ၄ ပါး ရှိကုန်၏။] တေသု- ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ ပါရာဇိကမေဝ- ကိုသာ၊ (အာပတ္တာဓိကရဏ်းကိုသာ၊)ဧၛဝ-၌ အမူလကဥ္စေဝ တံ အဓိကရဏံ ဟောတိဟူသော ပါဌ်၌၊ အဓိပ္ပေတံ၊ တံ- ထို ပါရာဇိကသည်၊ ဒိဋ္ဌာဒိဟိ- နှ်သော၊ မူလေဟိ-မူလတို့ဖြင့်၊ အမူလကံ - သော၊ အဓိကရဏံစေဝ - သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ အယဉ္စဘိက္ခု-၌ စွပ်စွဲသောရဟန်းသည်လည်း၊ ဒေါသံ-ကို၊ ပတိဋ္ဌာတိ-၏၊ ပဋိစ္စ-၍၊တ်ဋ္ဌတိ-၏၊မယာ-သည်၊တုဏ္ဍကံ-အနက်မမှီး အချိန်နှီးသောစကား

ကို၊ ဘဏ်ိတံ- ပြီ၊ ဇုတိ အာဒိနိ- ဤသို့ အစရှိသော စကားတို့ကို၊ [အာဒိဖြင့် "မုသာ, အာဂူတံ, အဇာနန္တေန မယာ ဘဏိတံတို့ကိုယူ။] ဝဒန္တော-လျက်၊ ပဋိဇာနာတိ-ဝန်ခံရတော့၏၊ တဿဘိက္ခုနော-၏၊ အနုဒ္ဓံသိတက္ခဏေယေဝ သံယာဒိသေသော (ဟောတိ)၊ ဇုတိအယံ – ကား၊ တာဝ – ပဒဘာဇနီ သက်သက်မှ ရှေးဥုံးစွာ၊ သပဒါနုက္ကမ နိဒ္ဒေသသ-ပုဒ်အစဉ်အတိုင်း ညွှန်ပြ ကြောင်း ပဒဘာဇနီနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ အသ သိက္ခာပဒသ – ဤသိက္ခာ ပုဒ်၏၊ အတ္ထော။

ဇုဒါနိ – ၌၊ သခ်ေပတော အဒိဋ္ဌာဒိနိ - အဒိဋ္ဌ အစရှိကုန်သော၊ ယာနိ တာနိ စောဒနာဝတ္ထူနိ- အကြင် စောဒနာဝတ္ထုတို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ဟောတော် မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ["အမူလကံနာမ အဒိဋ္ဌံ အသုတံ အပရိသင်္ကိတံ"ဟု အကျဉ်း ဟောတော်မူခဲ့သည်၊ ထို့ကြောင့် " အဒိဋ္ဌာဒိနိ " ဟု ရှိစေ။] တေသံ- ထို စောဒနာဝတ္ထုတို့၏၊ ဝသေန – ဖြင့်၊ ဝိတ္ထာရတော အာပတ္တိ ရောပေတွာ (တင်၍) ဒယေ္ယန္တော (ဟုတ္တာ) အဒိဋ္ဌဿ ဟောတိတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ-ထို အဒိဋ္ဌဿ ဟောတိ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ အဒိဋ္ဌဿ ဟောတိတိ-ကား၊ အသ-ဤစောဒကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဒိဋ္ဌော-မမြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တေနေ စောဒကေန-သည်၊ ["အဒိဋ္ဌဿ"၌ အသ၏အဖွင့်၊ ဆဋ္ဌိကတ္တား-ဟူလို။] သော ပုဂ္ဂလော-ထို စုဒိတကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပါရာဇိကံဓမ္မံ-သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောံနေစဉ်၊ အဒိဋ္ဌော- မမြင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဇုတိအတ္ထော၊ အသုတသ ဟောတိတိ အာဒိသုဝိ-တို့၌လည်း၊ သေနယော၊ ဒိဋ္ဌော မယာတိ- ကား၊ မယာ - သည်၊ (တုံ - သည်၊ ဝါ – ကို၊) ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပြီးသည်၊ အသိ- ၏၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သုတော မယာတိ အာဒိ သုဝိ - တို့၌လည်း၊ သေ နယော၊ အဒိဋ္ဌမူလကေ-၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထ မေဝ၊ ပန-ကား၊ ဒိဋ္ဌမူလကေ-၌၊ တတ္ထေ၊ပေါမယာတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝုတ္တာ နံ-နော်သော၊ သုတာဒိနံ-တို့၏၊ အဘာဝေန, အမူလကတ္တံ-အမူလက၏အဖြစ် ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

သပဒါနုက္ကမ နိဒ္ဒေသသ။ ။ယခု ပြခဲ့ပြီးသောအဖွင့်သည် သိက္ခာပုဒ်သက်သက် ၏ အနက်လည်းမဟုတ်, ပဒဘာဇနီသက်သက်၏ အနက်လည်းမဟုတ်၊ ပဒဘာဇနီနှင့် တကွဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်၏အနက် ဖြစ်သည်-ဟူလို၊ "ပဒါနုက္ကမ+နိဒ္ဒေသ"ဟူသည် မာတိကာပုဒ်ကို အစဉ်အတိုင်းညွှန်ပြသော ပဒဘာဇနီ၏ အမည်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌ " သပဒါနုက္ကမ နိဒ္ဒေသသာတိ – ပဒါနံ အနုက္ကမေန နိဒ္ဒေသော ပဒါနုက္ကမ နိဒ္ဒေသော၊ ပဒဘာဇနသော်တံ အဓိပ္ပာယော"ဟု မိန့်သည်။

စ-ဆက်၊ သမ္ဗသ္မိံ ယေဝ-(အဒိဋ္ဌမူလက, ဒိဋ္ဌမူလက)အားလုံးသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဣမသ္မိံ စောဒကဝါရေ-၌၊ (သံယာဒိသေသော ဟောတိ၌စပ်။) ဣဝ-ဤ သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌၊ အာဂတေသု-နှံသော၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ၊ ပေ၊ အသက္ကုတ္တိယောသိတိ-ဟူကုန်သော၊ ဣမေသု ဝစနေသု-ဤသဒ္ဒါတို့တွင်၊ ကေကသ္မ - တခုတခုသော သဒ္ဒါ၏၊ ဝသေန ဝါစာယ ဝါစာယ သံယာဒိ သေသော ဟောတိ ယထာ၊ ဧဝံ-တူ၊ အညတြ- ဤသိက္ခာပုဒ်မှ အခြားသော ဩမသဝါဒ အစရှိသော သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်တို့၌၊ အာဂတေသု - နှံသော၊ ဒုဿီလော-သီလမရှိသည်၊(အသိ)၊ ပါပဓမ္မော-ယုတ်မာသော သဘောရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အသုစိသင်္ကိဿရ သမာစာရော - မစင်ကြယ်သည် ဖြစ်၍ ယုံမှားခြင်းဖြင့် အောက်မေ့ထိုက်သော အကျင့်ရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ ပဋိစ္ဆန္နကမ္မန္တော-ဖုံးထားအပ်သော မကောင်းမှုရှိသူသည်၊(အသိ)၊အဿမဏော-သည်၊(သမာနော-လျက်၊)သမဏပဋိညော-ရဟန်း ဟု ဝန်ခံခြင်းရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အဖြဟ္မစာရီ-သည်၊(သမာနော-လျက်၊)မြဟ္မစာရိပဋိညော-သည်၊ (အသိ)၊ အန္တောပူတိ - အတွင်း၌ သီလဝိပတ္တိဟူသော ပုတ်ခြင်းရှိသူသည်၊ (အသိ)၊ အဝဿုတော-ရာဂဖြင့် စိုစွတ်သူသည်၊ (အသိ)၊ ကသမ္ဗုဇာတော-ဖြစ်သော အမှိုက်သရိုက်နှင့် တူသူသည်၊(အသိ)၊ ဣတိ ဣမေသု ဝစနေသု-ဤသဒ္ဒါတို့တွင် ၊ပေ၊ ဟောတိ ယေဝ။

ပန-ကား၊ တယာ သန္ဓိံ,ဥပေါသထော ဝါ-သည်သော်၎င်း၊ ပဝါရဏာ ဝါ-သည်သော်၎င်း၊ သံဃကမ္မံ ဝါ-သည်သော်၎င်း၊ နတ္ထိ၊ ဣမာနိ-ဤစကားတို့သည်၊ သုဒ္ဓါနိ- ဒုဿီလစသည် မဘက်, သက်သက်တို့သည်၊ (သမာနာနိ-ကုန်လတ်သော်၊) သီသံ - သံယာဒိသေသ ဟူသော အပြီးအဆုံး သို့၊ နနွန်-မရောက်ကုန်၊ ပန - အနွယကား၊ ဒုဿီလောသိ၊ပေ၊ ဥပေါသထော ဝါတိ-ဟူကုန်သော၊ ဧဝံ- သို့၊ ဒုဿီလာဒိပဒေသု- ဒုဿီလ အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင် သော်၎င်း၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နောသိတိ အာဒိပဒေသုဝါ-အဇ္ဈာပန္နော ဤသို့အစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်သော်၎င်း၊ ယေနကေနစိ-ပုဒ်နှင့်၊ သန္ဓိံ,ယဋိတာ နေဝ-ဆက်စပ်အပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊ ဝါ- ဆက်စပ်၍ ပြောအပ်ကုန်သည် သာလျှင်၊ (သမာနာနိ) သီသံ နွန်၊ သံယာဒိသေသကရာနိ - သံယာဒိသေသ အာပတ်ကို ပြုတတ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ [သီသံ နွန်ကိုပင် " သံယာဒိသေသကရာနိ ဟောန္တိ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။]

ပန-ကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊(ကိံ)ကေဝလံ-ကောင်္ကာစသည် မဘက် သက်သက်၊ ဣဝ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါဠိယံ-၌၊ အနာဂတ္တာနိ-နံသော၊

ဒုဿီလော ပါပဓမ္မောတိအာဒိပဒါနေဝ – ပုဒ်တို့သည်သာ၊ သီသံ, နွေ့–ရောက်ကုန်သည်ကား၊ နှ-မဟုတ်ကုန်သေး၊ ကောဏ္ဍော-တုံးသူသည်၊ အသိ၊ [“ကုဋ္ဌိ-ဝေကလ္လေ (ချို့တဲ့သူ၏ အဖြစ်၌၊)” ဟု ဓာတ်ကျမ်း ရှိ၏၊ အစွန်းအစတုံးသူ , ဖျင်းညံ့သူ - ဟူလို။] မဟာသာမဏေရော - ကိုရင်ကြီးသည်၊ အသိ၊ မဟာဥပါသကော - ဥပါသကာကြီးသည်၊ အသိ၊ ဇေဋ္ဌမူတိကော-သိရိနတ်သမီး၏ အမကြီးဖြစ်သော ကာလိနတ်သမီး၏ အကျင့်ကို ဆောံတည်သူသည်၊ အသိ၊ နိဂဏ္ဌော- နိဂဏ္ဌသည်၊ အသိ၊ အာဇီဝကော- တက္ကတ္ထန်းသည်၊ အသိ၊ တာပသော အသိ၊ ပရိဗ္ဗာဇကော အသိ၊ ပဏ္ဍကော အသိ၊ ထေယျသံဝါသကော အသိ၊ တိတ္ထိယ ပက္ကန္တကော-တိတ္ထိဘောင်သို့ ပြောင်းရွှေ့ ဖဿားသူသည်၊ အသိ၊ တိရစ္ဆာနဂတော အသိ၊ မာတုဃာတကော–အမိသတ်သူသည်၊ အသိ၊ ပိတုဃာတကောသိ ၊ပေ၊ လောဟိတုပ္ပါဒကော–ဘုရားရှင်၌ သွေးကို ဖြစ်စေသူသည်၊ အသိ၊ပေ၊ ဇာတိ ဇာမာနိပိ-၌ပုဒ်တို့သည်လည်း၊ သီသံ နွေ့ယော၊ ဇာတိ-သို့၊ (အာဟ)၊ စ-ဆက်၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော ယော၀-သည်ပင်၊ ဒိဋ္ဌေဝေမတိကောတိ အာဒိသု - ပါဠိုရပ်တို့၌၊ ယဒဂ္ဂေန-အကြင်အဘို့အစုဖြင့်၊ ဝေမတိကော-ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်၊(ဟောတိ)၊ တဒဂ္ဂေန-ဖြင့်၊ နောကပ္ပေတိ-မသက်ဝင်မယုံကြည်၊ ယဒဂ္ဂေန, နောကပ္ပေတိ-မသက်ဝင် မယုံကြည်၊ တဒဂ္ဂေန, နဿရတိ-အမှတ်မရ၊ ယဒဂ္ဂေန, နဿရတိ၊ တဒဂ္ဂေန , ပမုဋ္ဌော- ပျောက်ပျက်သည်၊ ဝါ- မေ့လျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏။

ပန – ကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော – သည်၊ ကေကံ - တပုဒ် တပုဒ်စီကို၊ ဒ္ဝိဓာဘိန္ဒိတွာ, စတုန္နမ္မို - ၄ ပုဒ်လုံးတို့၏လည်း၊ ပါဒေက္ကံ - အသီးသီးသော၊ နယံ - ကို၊ ဒဿေတိ၊ ကထံ - ပြသနည်း၊ တာဝ– နောကပ္ပေတိ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ဒိဋ္ဌေ ဝေမတိကောတိ- ကား၊ အယံ- ဤ စောဒက ရဟန်းသည်၊ ဒဿနေဝါ-၌သော်ငင်း၊ ပဂ္ဂလေဝါ-၌သော်ငင်း၊ ဝေမ တိကောဟောတိ၊ [၂ မျိုးခွဲပုံတည်း။] တတ္ထ-ထို ဒဿန ပဂ္ဂလ ၂မျိုးတို့တွင်၊ မယာ – သည်၊

ဇေဋ္ဌမူတိကော။ ။ဇေဋ္ဌာယ+ဝတံ ဇေဋ္ဌမူတံ (ဇေဋ္ဌာ၏+အကျင့်)၊ဇေဋ္ဌမူတံသမာဒိယတီတိ ဇေဋ္ဌမူတိကော၊“ဇေဋ္ဌာ”ဟူသည် သိရိနတ်သမီး၏ အမကြီးဖြစ်သော ကာလိ နတ်သမီးတည်း၊ ထို နတ်သမီး၏ အကျင့်ကို ဆောက်တည်၍ ကျင့်သူသည် တကိုယ်လုံး၌ မီးသွေးသုတ်၍ ကျီးတောင်တို့ကို လက်ထည်း၌ ကိုင်ထားပြီးလျှင် ကာလိနတ်သမီးအရုပ်ကို ပျဉ်ပြားပေါ်၌ ရေးစေ၍ ထို ပျဉ်ပြားကို ထမ်းပိုးအစွန်၌ ဖွဲ့ချည်၍ ကာလိနတ်သမီး၏ဂုဏ်ကို ချီးမွမ်းလျက် လှည့်လည်ရသည်။

ဒိဋ္ဌောနုခေါ်-မြင်အပ်လေသလော၊ နဒိဋ္ဌော(နုခေါ်)၊ ဣတိဝေံ-သို့၊ ဒဿနေ ဝေမတိကော ဟောတိ၊ မယာ, ဒိဋ္ဌော - မြင်အပ်သူကား၊ အယံနုခေါ် – ဤ ပုဂ္ဂိုလ်လေလော၊ အညော (နုခေါ်) - အခြားပုဂ္ဂိုလ်လေလော၊ ဣတိဝေံ ပုဂ္ဂလေ ဝေမတိကော ဟောတိ၊ ဝေံ-လျှင်၊ ဒဿနံဝါ- ကိုသော်လည်း၊ နောကပ္ပေတိ၊ ပုဂ္ဂလံဝါ-ကိုသော်လည်း၊ (နောကပ္ပေတိ)၊ပေ၊ စ-ဆက်၊ ဏ္ဍေ-ဤ ဝေမတိကောအစရှိသော ပုဒ်တို့တွင်၊ဝေမတိကောတိ-ကား၊ဝိမတိဇာတော-ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသူသည်၊(ဟောတိ)၊[ဝိမတိ ဇာတာ ယဿာတိ ဝေမတိကော-ဟု ပြု၊ သဒ္ဒါဝတ အာဿတ္ထိ တဒ္ဓိတ်တည်း။] နောကပ္ပေတိတိ-ကား၊ နသဒ္ဒဟတိ-မယုံကြည်၊ နဿရတိတိ-ကား၊ အသာရိယမာနော-မအောက်မေ့စေအပ်သည် ရှိသော်၊ ဝါ- သတိ မပေးအပ်သည် ရှိသော်၊ နဿရတိ-အမှတ်မရ၊ ပန- အနွယကား၊ ယဒါ, တံ – ထိုစောဒက ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘန္တေ, အသုကသ္မိံ နာမ ဌာနေ - ၌၊ အသုကသ္မိံ နာမကာလေ-၌၊ ဣတိ- သို့၊ သာရေန္တိ - အမှတ် ရစေကြကုန်၏၊ ဝါ - သတိပေးကြကုန်၏၊ တဒါ- ၌၊ ဝါ-ထို အခါကျမှ၊ သရတိ- အမှတ်ရ၏၊ ပမုဋ္ဌောတိ - ကား၊ ယော - ရဟန်းသည်၊ တေဟိတေဟိ ဥပါယေဟိ-ထိုထိုအကြောင်းဥပါယ်တို့ဖြင့်၊ သာရိယမာနော ပိ-သော်လည်း၊ ဝါ-သော်လည်း၊ နဿရတိယေဝ-သည်သာ၊ (သော-ထို ရဟန်းသည်၊ ပမုဋ္ဌော-မည်၏၊) ဣတိ-ဤကားအနက်၊ တေနေဝုပါယေန-ဖြင့်ပင်၊ စောဒါပကဝါရောပိ-စောဒါပကဝါရကိုလည်း၊ ဝေဒိတမ္ဘော၊ ဟိ-မှန်၊ (တနည်း) ဟိ – စိုးစဉ်းအနည်းငယ် ဆိုဘွယ် အထူးကား၊ ကေဝလံ, တတ္ထ- ထို စောဒါပကဝါရ၌၊ မယာတိ-မယာဟူသော ပုဒ်သည်၊ ပရိဟီန်-၏၊ သေသံ- သည်၊ စောဒကဝါရ သဒိသမေဝ။

တတော-ထို စောဒါပကဝါရမှ၊ ပရံ, အာပတ္တိဘေဒံ-ကိုဂုဏ်း၊ အနာပတ္တိဘေဒဉ္စ-ကိုဂုဏ်း၊ ဒဿေတုံ, အသုဒ္ဓေ သုဒ္ဓဒိဋ္ဌိကိ အာဒိကံ-သော၊ စတုက္ကံ-ကို၊ ထပေတွာ-တော်မူ၍၊ ကေမေကံ- သော၊ ပဒံ- ကို၊ စတူဟိ စတူဟိ-နှင့်သော၊ ဘေဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ- အကျယ် ညွှန်ပြတော်မူအပ်ပြီ၊ တံ သဗ္ဗံ-ထို အလုံးစုံသောပုဒ်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ပါဠိနယေနေဝ ဇာနိတုံ သက္ကာ၊ ဟိ-မှန်၊ ဏ္ဍေ-ဤ

ဝါဒ ၂ မျိုး အထူး ။ ။ မဟာပဒုမထေရ်သည် ဝေမတိကနှင့် နောကပ္ပေတိ စသည်တို့ကို အဆိုသာကဲ့၍ အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ တမျိုးထည်းသာ- ဟု ယူ၏၊ “ ယဒဂ္ဂေန၊ ပေ၊ ပမုဋ္ဌော ဟောတိ ” ကို ထောက်ပါ၊ မဟာသုမထေရ်ကား ဝေမတိက၏ အဓိပ္ပါယ်ကတမျိုး နောကပ္ပေတိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကတမျိုး စသည်ဖြင့် ယူ၏၊ မဟာသုမထေရ်၏ဝါဒကို အဋ္ဌကထာဆရာ နှစ်သက်သောကြောင့် နောက်မှ ဆိုသည်။

စောဒနာရာဒ္ဓ၊ ကေဝလံ - သဒ္ဒတ္ထမဘက် သက်သက်၊ အဓိပ္ပါယဘေဒေါ - အလို၏ အထူးအပြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ - ခဲ့၊ အယံ အဓိပ္ပါယောနာမ - သည်၊ စာဝနာဓိပ္ပါယော- သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေခြင်းဌာ ဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ - သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျောစေလိုခြင်းဂုဏ်း၊ အက္ကောသာဓိပ္ပါယော - ဆဲခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ - ဆဲလိုခြင်းဂုဏ်း၊ ကမ္မာဓိပ္ပါယော - ကံပြုခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ - ကံပြုလိုခြင်းဂုဏ်း၊ ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပါယော-အာပတ်မှ ထမြောက်ခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ-အာပတ်မှ ထမြောက်စေလိုခြင်းဂုဏ်း၊ ဥပေါသထ ပဝါရဏာတ္ထပနာဓိပ္ပါယော - ဥပုသ်, ပဝါရဏာကို တန်ဆာခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ-ဥပုသ်ကိုတန်ဆာလိုခြင်း, ပဝါရဏာကို တန်ဆာလို ခြင်းဂုဏ်း၊ အနုဝိဇ္ဇနာ ဓိပ္ပါယော - မေးစိစစ်ခြင်းဌာ ဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ-မေးစိစစ်လိုခြင်းဂုဏ်း၊ ဓမ္မကထာဓိပ္ပါယော-တရားဟောခြင်းဌာဖြစ်သော အလိုဂုဏ်း၊ ဝါ - တရားဟောလိုခြင်းဂုဏ်း၊ ဇာတိ - သို့၊ အနေကဝိဓော - ၏၊ တတ္ထ - ထို အလိုတို့တွင်၊ ပုရိမေသု - နှံသော၊ စတူသု - နှံသော၊ အဓိပ္ပါယေသု-တို့၌၊ သြကာသံ- ကို၊ အကာရပေန္တသ-၏၊ ဒုက္ကဋ် (ဟောတိ)၊ စ-ဆက်၊ သြကာသံ,ကာရာပေတွာပိ-ပြီး၍လည်း၊ သမ္မုခါ အမှုလကေန ပါရာဇိကေန အနုဒ္ဓံသေန္တသ သံယာဒိသေသော၊ပေ၊ ပန-ကား၊ အသမ္မုခါ- မျက်ကွယ်၌၊ သတ္တဟိပိ, အာပတ္တိကွန္ဒေဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝဒန္တသ ဒုက္ကဋ်၊ အသမ္မုခါ ဧဝ- ၌ပင်၊ သတ္တဝိဓမွိ- သော၊ ကမ္မံ- ကံကို၊ ကရောန္တသ-၏၊ ဒုက္ကဋ်ဉမေဝ-သည်ပင်၊ (ဟောတိ)။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ ဝုဋ္ဌာနာဓိပ္ပါယေန-ဖြင့်၊ တွံ ဇုမံနာမ အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ တံ-ထို အာပတ်ကို၊ ပဋိကရောဟိ-ကုစားလော၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝဒန္တသ-၏၊ သြကာသကိစ္စံ-ခွင့်တောင်းမှုကို ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိတိ ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ သမ္ဗတ္ထေဝ-အလုံးစုံသော အဋ္ဌကထာတို့၌ပင်၊ [သမ္ဗတ္ထေဝါတိ သမ္ဗအဋ္ဌကထာသု--ဋီကာ။] ဥပေါသထ ပဝါရဏံ-ကို၊ ထပေန္တသ-တန်ဆာသော ရဟန်း၏၊ (ဥပုသ် ပဝါရဏာ မပြုဘို့ရန် တားမြစ်သော ရဟန်း၏၊) သြကာသကမ္မံ-သည်၊ နတ္ထိတိ ဝုတ္တံ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ခွင့်တောင်းမှု ပြုဘွယ် မလိုပါသော်လည်း၊ ထပနကွေတ္တံ - ဥပုသ် ပဝါရဏာ တန်ဆာရာ ခေတ်ကို၊ ဇာနိတဗ္ဗံ-သိရာ၏၊ ဟိ-ခဲ့၊ သုဏာဘု၊ပေ၊ ကရေတိ-ဟူ၍၊ တေသွံ ရေကာရေ-ဤ ရေအကွာရာသည်၊ အနုတိက္ကန္တေ ယေဝ-မလွန်သေးမီသာလျှင်၊ ထပေတုံ - ၄၊ ဝါ - ကို၊ လဇ္ဇတိ၊ ပန - ဗျတိရိတ်ကား၊ တတော- ထို ရေအကွာရာမှ၊ ပရံ- ၌၊ ယကာရေ- သည်၊ ပတ္တေ-သော်၊ (ထပေတုံ) နလဇ္ဇတိ

၊ပေ၊အနုဝိဇ္ဇကဿဝိ-သည်လည်း၊ ဝတ္ထုသ္မိံ-သည်၊ ဩသဥ္ဇေ-သော်၊တဝ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ တေံ-၌ အမှုသည်၊ အတ္ထိ-သလော၊ ဇာတိ-သို့၊ အနုဝိဇ္ဇနာဓိပ္ပါယေန-ဖြင့်၊ ဝဒန္တိဿ-သော်၊ ဝါ-သော၊(အနုဝိဇ္ဇကဿဝိ-၏လည်း၊) ဩကာသ ကမ်ဓံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မကထိကဿဝိ – သည်လည်း၊ ဓမ္မာသနေ- တရား ရှိသောနေရာ၌၊ ဝါ-တရားဟော ပလ္လင်၌၊ နိသီဒိတ္ဝာ, ယော-ရဟန်းသည်၊ ဇာဒဋ္ဌိဒဗ္ဗ-၌မည် ၌မည်သော အမှုကိုလည်း၊[ဇာဒဋ္ဌိဒဗ္ဗာတိ ပါဏာတိပါတံ အဒိန္နာဒါနန္တိ အာဒိံ ။] ကရောတိ-၏၊ အယံဘိက္ခု-သည်၊ အဿမဏော-မဟုတ်၊ ဇာတိအာဒိနာ နယေန, အနောဒိဿ - မည်သူ မည်ဝါဟု မရည်စူး မူ၍၊ ဓမ်ဓံ, ကထေန္တဿ-သော်၊ ဝါ-သော၊ (ဓမ္မကထိကဿဝိ)ဩကာသ ကမ်ဓံ နတ္ထိ၊ ပန-ဆက်၊ ဩဒိဿ-မည်သူဟုရည်ညွှန်း၍၊ နိယမေတွာ-မည်သူဟု မှတ်သား၍၊ အသုကောစ - ထို မည်သူသည်ရင်း၊ အသုကောစ - သည်ရင်း၊ အဿမဏောအနုပါသကော၊ ဇာတိ-သို့၊သစေ ကထေတိ၊(ဧဝံသတိ)ဓမ္မာသနတော ဩရောဟိတ္ဝာ အာပတ္တိံ ဒေသေတွာ ဂန္တဗ္ဗံ။ [အက္ကောသာဓိပ္ပါယဖြစ်သောကြောင့် မျက်ကွယ်၌ ပြောလျှင် ဒုက္ကဋ် , မျက်မှောက်၌ ပြောလျှင် ပါစိတ်သင့်၏၊ ထိုအာပတ်များကို ဒေသနာပြောပြီးမှ သွားရမည်-ဟူလို။]

ပန- ဆက်၊ တတ္ထ တတ္ထ-ထိုထိုပါဠိဋ္ဌရပ်၌၊ အနောကာသံ ကာရာပေတွာတိ - ဟူ၍၊ ယံ- အကြင်ပုဒ်ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တဿ- ထိုပုဒ်၏၊ ဩကာသံ အကာရာပေတွာတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ- မှန်၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ , ယံ အနောကာသံ - အကြင် အနောကာသကို၊ ကာရာပေတွာ-၍၊ (ဝဒန္တော - ပြောသော ရဟန်းသည်၊) အာပတ္တိံ အာပဇ္ဇတိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ (သော) အနောကာသော နာမ- ထို အနောကာသ မည်သည်၊ နအတ္ထိ၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဩကာသံ-အခွင့်ကို၊ အကာရာပေတွာ(ဝဒန္တော အာပတ္တိံ) အာပဇ္ဇတိ၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ (ဩကာသံ အကာရာပေတွာတိ ဧဝမတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊) သေသံ - သည်၊ ဥတ္တာနမေဝ၊ ပေ ၊ ဇာတိ – အပြီးတည်း။ ။ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

အနောကာသံ ကာရာပေတွာ ။ ။“အနောကာသံ” ကို အယုတ္တသမာသ်ဟု မှတ်၊ “န”နှင့် “ဩကာသံ” ကို အနက်အားဖြင့် မစပ်သင့်ဘဲလျက် သဒ္ဒါအားဖြင့် စပ်ထားသောကြောင့်“အယုတ္တသမာသ်”ဟု ခေါ်သည်၊ ဥပမာ–“အသူရိယံ ပဿတိ ကညာ=သတ္တိသ္မိးသည် နေကို မကြည့်”ဟူသကဲ့သို့တည်း။

ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ ဘဖွင့်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-၌၊ ဟန္ဒ၊ပေ၊ကရောမာတိ(ထွေ)-ပါင့်၌၊(ဂျွန်ထွဲ) ကိရ (ဥဒ္ဓ ရိတ္ဝာ ဒဿေမိ)၊ တေ - ထိုမေတ္တိယ ဘူမဇကတို့သည်၊ ပဌမဝတ္ထုသ္မိံ - ၌၊ အတ္ထနော-မိမိမိမိ၏၊ မနောရထံ-စိတ်အလိုကို၊ သမ္ပါဒေတုံ - ပြီးစေခြင်းငှ်၊ အသက္ကောန္တော - ကုန်သည်၊ လဒ္ဓနိဂ္ဂဟာ-ရအပ်သော နှိမ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ-အနှိမ်ခံကြရကုန်သည်၊ ဝိယာတပ္ပတ္တာ-ပင်ပန်းခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဘ)ဇာဒါနိ, ဇာနိသာမ-သိရကုန်လိမ့်အံ့၊ (သိကြရောပေါ့ဟ၊) ဇာတိ-ဤသို့ကြီ၍၊ တာဒိသံ-သော၊(ထိုသို့ စွပ်စွဲလောက်သော၊) ဝတ္ထုံ-အကြောင်းကို၊ ပရံယေသမာနာ-ရှာကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ-၌၊ ဒိဿာ-တွေ၍၊ တုဋ္ဌာ- နှစ်သက်အားရကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဘာ) အညမညံ ဩဒလာကတ္ဘာ ဧဝံ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ ဟန္ဒ ၊ ပေ ၊ ကရောမာတိ - မဟူ၍၊ (အာဟံသု)၊ အယံ - ဤ ဆိတ်ဖိုသည်၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တောနာမ - ဒဗ္ဗမလ္လပုတ္တမည်၏၊ ဇာတိ ဧဝံ - သို့၊ အဿ-ဤ ဆိတ်ဖို၏၊ နာမံ ကရောမာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ မေတ္တိယံ နာမ ဘိက္ခုနိန္တိ ဣတ္ထာပိ-ပါင့်၌လည်း၊ သေနယော။

တေဘိက္ခူ၊ပေ၊အနုယုဉ္ဇိံသုတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ အနုယုဉ္ဇိံသု - စစ်ဆေးမေးမြန်းကြကုန်ပြီ၊(ကိံ)၊ အာဝုသော-တို့၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌၊ တုမှေဟိ-တို့သည်၊ မလ္လပုတ္တော-သော၊ ဒဗ္ဗော-ကို၊ မေတ္တိယာယ-သော၊ ဘိက္ခုနိယာသန္တိံ, ဒိဋ္ဌော-သနည်း၊ ဇာတိ(အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဂိဗ္ဗကူဋပဗ္ဗတပါဒေ - ဂိဗ္ဗကူဋ်တောင်ခြေ၌၊(ဒိဋ္ဌော-ပါပြီ၊)ဇာတိ-လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ ကာယဝေလာယ-၌၊ (ဒိဋ္ဌော- နည်း၊)ပေ၊ ဇာတိ - ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်ပြီ၊ အာဝုသော ဒဗ္ဗ - အရှင်ဒဗ္ဗ၊ ဇာမေ - ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ, ဝဒန္တိ - ပြောဆိုကြကုန်၏၊ တုံ-အရှင်ဘုရားသည်၊ တဒါ - ထို ဆွမ်းခံသွားချိန်၌၊ ကုဟိံ -အဘယ်၌ နေပါသနည်း၊ ဇာတိ-သို့၊(အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဝေဠုဝနေ ဘတ္တာနိ, ဥဒ္ဒိသာမိ - ညွှန်ချနေပါ၏၊ ဇာတိ-လျှောက်ပြီ၊ တဝ-၏၊ တာယဝေလာယ - ထိုဆွမ်းခံ သွားချိန်၌၊ ဝေဠုဝနေ,အတ္ထိဘာဝံ-ရှိသည်၏အဖြစ်(ရှိကြောင်း)ကို၊ ကော ဇာနာတိ၊ ဇာတိ (အနုယုဉ္ဇိံသု)၊ ဘန္တေ ဘိက္ခုသံဃော(ဇာနာတိ)၊ ဇာတိ-လျှောက်ပြီ၊ တေ- ထို စစ်ဆေးမေးမြန်းကြသော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဃံ ပုစ္ဆိံသု၊ (ကိံ)၊ တုမှေ တာယဝေလာယ , ဇာမသ - အရှင်ဒဗ္ဗ၏၊ ဝေဠုဝနေ အတ္ထိဘာဝံ, ဇာနာထ-နသလော၊ ဇာတိ (ပုစ္ဆိံသု)၊ အာဝုသော - တို့၊ အာမ = မှန်ပါ၊ ဇာနာမ၊ ထေရော-အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ သမ္မုတိ လဒ္ဓဒိဝသတော- သမ္မုတိ

ရအာပ်ရာန္နေမွာ၊ ပဋ္ဌာယ ဝေဠုဝနေယေဝ(ဟောတိ)၊ ဇာတိ- လျှောက်ကုန်ပြီ၊ [ဝေဠုဝနေယေဝ”ဟု ဆိုသော်လည်း ဆွမ်းညွှန်ချချိန်၌သာ အမြဲနေသည်၊ အခြားအချိန်များ၌ကား ဆွမ်းခံသွားခြင်းစသည် ပြုသေး၏။] တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ မေတ္တိယဘူမဇကေ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ အာဝုသော- တို့၊ တုမှာကံ ကထာ နု သမေတိ၊ ကစ္စိ, လေသံ-အမြွက်ကို၊ သြန္နေတ္တာ-ရှေးရှုထား၍၊ ဝါ-ထောင်၍၊ ဝဒထနု-ပြောကြကုန်သလော၊ ဇာတိ-သို့၊(အာဟံသု)၊ ဧဝံ,တေ-ထို မေတ္တိယဘူမဇကတို့သည်၊ ဝါ- တို့ကို၊ တေဟိဘိက္ခူဟိ - တို့သည်၊ အနုယုဉ္ဇိယမာနာ - အပ်ကုန်သော်၊ အာမ အာဝုသောတိ ဝတ္တာ, တေမတ္ထံ-ကို၊ (အညာဝိယအမိကရဏ၏ တစုံတခုညွှန်ပြအပ်သော အမြွက်မျှကို ယူခြင်းဟူသော ဤအကြောင်းကို)၊ အာရောစေသုံ။

ကိ ံပန၊ပေ၊ အမိကရဏာသသာတိ ဏ္ဍေ(အဏ္ဍော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ပေါ)၊ ဇာဒံ (ဆဂလကဇာတံ) - ဤ ဆိတ်ဖို့သည်၊ (တနည်း) ဇာဒံ (အမိကရဏံ) - ဤ ဆိတ်ဖို့ဟူသော တည်ရာသည်၊ အညာဝါဃသ-တပါးသောအဘို့၏၊ (သန္တံ- ဥစ္စာတည်း၊) ဇာတိ – ကြောင့်၊ ဝါ- ထိုသို့ တပါးသောအဘို့၏ ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တံ-ထို ဆိတ်ဖို့သည်၊ ဝါ-ထို ဆိတ်ဖို့ဟူသော တည်ရာသည်၊) အညာဝါဃံ-ယ မည်၏၊ [ဤ ဝိဂ္ဂဟအလို ဇာဒံအနက်၌ ဇာယပစ္စည်းသက်။] ဝါ-တနည်း၊ အသ-ထိုဆိတ်ဖို့၏၊ ဝါ- ထို ဆိတ်ဖို့ဟူသောတည်ရာ၏၊ အညာဘာဝေါ-သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ ဇာတိ- ကြောင့်၊ ဝါ- ထိုသို့ တပါးသောအဘို့ ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ (တံ-သည်၊ ဝါ-သည်၊) အညာဘာဝိယံ-မည်၏၊ [ဤအလို အသတ္ထိအနက်၌ ဇာကပစ္စည်း, ကကို ယပြု။] အာဓာရော-တည်ရာကို၊ အမိကရဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတမ္ပေါ၊ ဝတ္ထု-နေရာတည်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ-စွဲ၍တည်ရာတည်း၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အညာ၊ပေ၊ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ။“ အညာဘာဝိယသ အမိကရဏာသ”ဟု သိက္ခာပုဒ်၌ ရှိသောကြောင့် အညာဘာဝိယနှင့် အမိကရဏာသည် အရတူ၏၊ အညာဘာဝိယသကို အဋ္ဌကထာအတိုင်း ဝိဂ္ဂဟ ၂ မျိုးပြု၊ “အမိကရဏ” အရ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း စသော ၄ ပါးကိုမယူဘဲ “တည်ရာ” အနက်ကို ယူစေလို၍ “ အာဓာရော ” ဟု ဖွင့်သည်၊ ထို “တည်ရာ” ဟူသည်လည်းဤသိက္ခာပုဒ်၌ ဆိတ်ဖို့တည်း၊ ထို့ကြောင့် “ဇာဒန္တိ သာမညတော နပုံသကနိဒ္ဒေသေန ဆဂလကံ (ဆိတ်ဖို့ကို) နိဒ္ဒိဿတိ၊ ဇာဒံ ဆဂလကဇာတန္တိ အဏ္ဍော၊ (နပုံလိန်နှင့်လိုက်အောင်“ဇာတံ”ဟု ကူစွက်သည်၊) အယံ ဆဂလကောတ် ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အမိကရဏာသဒ္ဒါပေက္ခော ဝါ နပုံသကနိဒ္ဒေသော၊ ဇာဒံ ဆဂလကသဒ်ါတံ အမိကရဏန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ”ဟု ဋီကာဖွင့်သည်။

ဟိ–ခဲ့ချေ၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ (ဟောတိဋ္ဌစပ်၊) ယောသော ဆဂလကော- ကို၊ ဒဗ္ဗော မလ္လပုတ္တော နာမာတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တော-(မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့က)ဆိုအပ်ပြီ၊ သော-ထိုဆိတ်ဖို့ကို၊(ဝေဒိတမ္ဗောဋ္ဌစပ်၊)ဝါ-သည်၊ (ဝါကျအတွင်းရှိ ကတ္တားဟော ကြိယာများဋ္ဌစပ်၊) မလ္လပုတ္တာသ - သော၊ အာယသ္မတော ဒဗ္ဗသ- ၏၊ မနသာဇာတိစေဝ - လူဇာတ်လည်းဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုဘာဝေါစ – ရဟန်းအဖြစ်လည်း ဖြစ်သော၊ ယ္ဝာယံ (ယော + အယံ) ဘာဝေါ-အကြောင်အဘို့သည်၊ ယ္ဝာယံ(ယော+အယံ)ကောဋ္ဌာသော-အကြောင်အစုသည်၊ ယ္ဝာယံ (ယော+အယံ) ပက္ခော – အကြောင်ဘက်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တတော-ထိုအဘို့မှ၊ တိရစ္ဆာနဇာတိယာစေဝ-သော၊ ဆဂလက ဘာဝသ စ-သော၊ အညသ-သော၊ ဘာဂသ-၏၊ ကောဋ္ဌာသသ-၏၊ ပက္ခသ-၏၊ (သန္တကော ဟောတိ)၊ ဝါ- တနည်း၊ အသ-ထိုဆိတ်ဖို၏၊ ဝါ-ထိုဆိတ်ဖို ဟူသောတည်ရာ၏၊ သော အညဘာဝေါ–သည်၊ အတ္ထိ၊ ဇာတိ တသ္မာ, အညဘာဂိယသဒ္ဒ်-အညဘာဂိယဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ လဘတိ-၏၊ စ–ကား၊ (အညဘာဂိယအမည် ရပုံမှတပါး အဓိကရဏအမည် ရပုံကား၊) ယသ္မာ, ဇာမံ-ဤဆိတ်ဖိုကို၊ မယံ, ဒဗ္ဗံ မလ္လပုတ္တံနာမ-မည်၏ဟူ၍၊ ကရောမ၊ ဇာတိ - သို့၊ ဝဒန္တာနံ - နှင့်သော၊ (ပါဠိတော်ဝတ္ထုကြောင်းဋ္ဌ ပြော်ဆိုကြကုန်သော၊)တေသံ-ထို မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့၏၊ တဿာ နာမကရဏသညာယ-

မှတ်ချက်။ ။ “ဇာဒံ – ဥစ္စာတည်း”ဟု ဇာဒံတဒ္ဓိတ်ဋ္ဌ အနက်ပေးလေ့ ရှိကြသော်လည်း ဤဋီကာတို့ဋ္ဌကား ဇာဒံ၏စွဲနက်ကို သေချာစွာ ဖွင့်ပြကြ၏၊ ဆဂလကပုဒ်သည် ပုလ္လိန်ဖြစ်သော်လည်း မည်သူမည် ဝါ–မည်သည့်အရာဟု မသတ်မှတ်ရသေး၍ သာမည ဖြစ်သောကြောင့် “ ဇာဒံ ” ဟု နပုံလိန်ဖြင့် ညွှန်ပြထား၏၊ တနည်း – အဓိကရဏံ ဇဲ့၍ နပုံလိန်ထားသည်၊ “ ဇာဒံ – ဤ ဆိတ်ဖိုဟူသော တည်ရာသည် ” ဟု ပေးပါ၊ အညဘာဂသ၏ စပ်ပုဒ် တိုက်ရိုက်မပါသောကြောင့် “သန္တကံ”ဟု ထည့်သည်။

ယောဟိ သော။ ။အညဟူသည် အဘယ်မှ တပါးနည်း, ဘာဂအတွက် အဘယ် အနက်ကို ယူရမည်နည်း , အညဘာဂအရ အဘယ်အနက် ရသနည်း – ဟု မေးဘွယ် ရှိသောကြောင့် “ယော ဟိ သော”စသည်မိန့်၊ ဝေဒိတမ္ဗောတိုင်အောင် ဝိတ္ထာရဝါကျ၊ ဟိသည် ဝိတ္ထာရဇောတက၊ တသ္မာထောက်၍ ဟိသည် ဟေတုဇောတကလည်းသင့်၏။

အမှာ။ ။ဤ အညဘာဂိယ သိက္ခာပုဒ်ကြောင့် နောက်နောက် ပုဂ္ဂိုလ်များသာ အာပတ်သင့်၏၊ အကြောင်းဝတ္ထုတွင်ပါဝင်သောမေတ္တိယဘူမဇကတို့မှာ အာဒိကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်ဘွယ် မရှိ၊ သို့သော် ထို အကြောင်းရင်းဝတ္ထုဋ္ဌ ပါသော ဆိတ်ဖို ဆိတ်မနှင့် အရှင်ဒဗ္ဗ - မေတ္တိယာဘိက္ခုနီတို့ကို ပုံစံပြု၍ ဖွင့်မှ အနက်အဓိပ္ပါယ် ရှင်းမည် ဖြစ်သောကြောင့် အရှင်ဒဗ္ဗနှင့် ဆိတ်ဖိုတို့ကို နာမည်တပ်၍ အညဘာဂိယ–အဓိကရဏပုဒ်တို့၏ အနက်ကို အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်။

ထို ပြုအပ်သော အမည်သည်၏၊ အာဓာရော - တည်ရာသည်၊ ဝတ္ထု၊-နေရာသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-စွဲ၍တည်ရာသည်၊ (ဟေဘိ)၊ တသ္မာ အဓိကရဏာန္တိ ဝေဒိတမ္ဗော၊ ["သော" ကို ငဲ့၍ " ဝေဒိတမ္ဗော " ဟု ဆိုသည်၊ "အဓိကရဏံ" ငဲ့လျှင် "ဝေဒိတဗ္ဗံ"ဟုလည်း ရှိနိုင်၏။]

ဟိ – မှန်၊ (တနည်း)ဟိ-ခဲ့၊ [အနုဒ္ဓသေတုံ လေသမတ္တော တိုင်အောင် မြော်၍"ခဲ့"ဟုပေးသည်၊]တံ-ထိုတည်ရာဟူသော အဓိကရဏကို၊ သန္ဓာယ, တေဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿသာတိ-ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီသု- တို့တွင်၊ အညတရံ- တမျိုးမျိုးသော အဓိကရဏ်းကို၊ (သန္ဓာယ)န(အာဟံသု)၊ကဿာ,(ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီနံ-တို့၏၊)အသမ္ဘဝတော-မဖြစ်သင့်ခြင့်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ- ခဲ့၊ တေ-ထိုမေတ္တိယဘူမဇကတို့သည်၊ စတုန္နံ အဓိကရဏာနံ-တို့တွင် ကဿစိ-သော၊အညဘာဂိယဿ-တပါးသော

ပုဒ်ချင်းဆက်သွယ်ပုံ။ ။"ယော သော ဆဂလကော ဝုတ္တော သော" ဟုဂုင်း, [ထို"သော"ကိုလည်း ဟောတိ, လဘတိ, အာဓာရော, ဝတ္ထု၊, အဓိဋ္ဌာနံ, ဝေဒိတမ္ဗောတို့တိုင်အောင် စပ်။] "ယွာယံ ဘာဂေါ ကောဋ္ဌာသော ပက္ခော၊ တတော" ဟုဂုင်း အနိယမ-နိယမတို့ကို ဆက်ပါ၊ ဘာဂေါသည် အညဘာဂိယဋ္ဌပါသော ဘာဂတည်း၊ ထို ဘာဂေါကို ကောဋ္ဌာသောဟု ဖွင့်၍, ကောဋ္ဌာသောကို ပက္ခောဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ မနုဿဇာတိ--ဘိက္ခုဘာဝေါတို့ကား ဘာဂေါအရ သရုပ်ပြတည်း။ [နောက် ဘာဂသကို ကောဋ္ဌာသသ ပက္ခသဖွင့်ပုံ, တိရစ္ဆာနဇာတိယာ-ဆဂလကဘာဝသ ဟု သရုပ်ပြပုံကိုလည်း သိပါ။] ထိုတွင် "ယွာယံ၊ပေ၊တတော"သည် အညဘာဂိယဋ္ဌ အည၏ အပါဒါန်ကို ထည့်၍ပြသော စကားည်း။

ယောဟိသော မှစ၍ ဆဂလကဘာဝသ တိုင်အောင် " အညဘာဂသဒ္ဒံ " ဟူသော ဋ္ဌဒံ တဒ္ဓိတ်၏ အကျယ်တည်း၊ ထို ဝါကျများကို " တသ္မာ အညဘာဂိယသဒ်္ဒံ လဘတိ " ဟူသော ဖလဝါကျနှင့် တွဲ၊ [သာရတ္ထဋီ " သဒ်ံ " ဟု ဝတ္တရ၏၊ "သဒ်ံတံ—သဒ်္ဒံတံ" ဟု တမျိုးမျိုးရှိလျှင် ကောင်းမည်၊ သဒ်ံ ဟု ရှိသော ပါဋိဉ္ဉကား ဘာဝပ္ပဓာန , ဘာဝလောပ ကြံ။] ထို ဖလဝါကျသည် " ဋ္ဌတိ အညဘာဂိယံ "၏ အကျယ်ဖြစ်၏၊ "သောဝါ အညဘာဂေါ အသအတ္ထိတိ အညဘာဂိယံ" ဟူသော အသတ္ထိ တဒ္ဓိတ်၏ အကျယ်လည်းဖြစ်ပြန်၏၊ ထို သောဝါ စသောဝါကျဋ္ဌ သောဖြင့် "တိရစ္ဆာန ဇာတိယာနှင့် ဆဂလက ဘာဝသကို ပြန်ညွှန်သည်။

တံ ဟိ သန္ဓာယ။ ။"ကထမေတံ ဝိညာယတိ အဓိကရဏာန္တိ စေတ္ထ အာဓာရော ဝေဒိတမ္ဗော , နဝိဝါဒါဓိကရဏာဒီသု အညတရံ – အဓိကရဏံ ဟူသော ဤပါဋိဉ္ဉ တည်ရာဟူသော အနက်ကို သိထိုက်၏၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း စသည်တို့တွင် တပါးပါးကို မသိထိုက်" ဟူသော ဤအဓိပ္ပါယ်ကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း – ဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "တံ ဟိ သန္ဓာယ" အစရှိသောပါဋိကို မိန့်။ [ကခ်ါင်္ခဋီကာသစ်။] ထို

အဘို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝါ-တပါးသော အဘို့ရှိသော၊ အဓိကရဏသ-အဓိကရုဏ်း၏၊ ကိစ္စ - သော၊ လေသံ - ညွှန်ပြအပ်သော၊ လေသမတ္တံ - ငြိကပ်တတ်သော အမည်မျက်၊ နာ ဥပါဒိယိ ံသု - ယူကြကုန်သည် မဟုတ်၊ စ - သည်သာမက်သေး၊စတုန္နံ အဓိကရဏာနံ-တို့၏၊လေသောနာမ-လေသမည်သည်၊ နာအတ္ထိ၊ ဟိ - မှန်၊ ဇာတိလေသာဒယော - ဇာတိလေသ အစရှိသည်တို့ကို၊ [လေသ ၁၀ပါးသရုပ်သည် ပါဠိတော်နောက်နားမှာ တိုက်ရိုက်လာလတံ့။] ပုဂ္ဂလာနံ ယေဝ- တို့၏သာ၊ လေသာ- လေသတို့ ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-ဟော်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ဝိဝါဒါဓိကရဏာဒိနံ-တို့၏၊လေသာ-တို့ဟူ၍၊နဝုတ္တာ၊ဒမ္မောမလ္လပုတ္တော-ပုတ္တောဟူသော၊ဇုဒံစနာမံ-သည်လည်း၊အညဘာဂိယာဓိကရဏဘာဝေ-အညဘာဂိယာဓိကရဏ၏အဖြစ်၌၊ ဒ္ဝိတသ-သော၊ဆဂလကသ-၏၊ (လေသမတ္တော ၌စပ်၊)ထေရံ- အရှင်ဒမ္မထေရ်ကို၊ အမူလကေန, ပါရာဇိကေန-ဖြင့်၊ အနုဒ္ဓံသတုံ-ဌ ါ၊ ကောစိ-သော၊ ဒေသော-သော၊ လေသမတ္တော-သည်၊ ဟောတိ-၏။

စ-ဆက်၊ တ္ထေ - ၌ ကိစ္စ ဒေသံ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယဟူသော ပါဌ်၌၊ (ဝစနတ္ထော ဧဝံဝေဒိတဗ္ဗော၊)ယော-အကြင်ဇာတိအစရှိသော ကောဋ္ဌာသကို၊ ဒိဿတိ အပဒိသတိ-ညွှန်ပြအပ်၏၊ အယံ-၌ဟာသည်၊တသ-ထိုသူ၏ ဥစ္စာတည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝေါဟာရိယတိ - ခေါ်ဝေါ်အပ်၏၊ ဇာတိ - ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ ညွှန်ပြအပ် ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သော- ထိုဇာတိအစရှိသော ကောဋ္ဌာသသည်၊ ဒေသော-သမည်၏၊ တံ - ၌ ဒေသဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဇာတိအာဒီသု-တို့တွင်၊ အညတရကောဋ္ဌာသသ - တပါးသော

တည်ရာအနက်ကိုရည်ရွယ်၍ ထိုစစ်ဆေးသောရဟန်းတို့သည် "အညဘာဂိယသ အဓိကရဏသ" ဟု ဆိုကြသည်၊ဝိဝါဒါဓိကရုဏ်းစသည်ကို ရည်ရွယ်၍ဆိုကြသည် မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် "အဓိကရဏံ ဟူသော ပါဌ်၌ တည်ရာအနက်ကို သိထိုက်၏, အဓိကရုဏ်း တပါးပါး ဟူသောအနက်ကို မသိထိုက်" ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို သိရသည်–ဟူလို။

ဒေသော။ ။ဒိဿတေတ်, ဏာပစ္စည်း၊ " ဒိဿတိတိ ဒေသော " ဟု ပြု၊ " အပဒိဿတိ" ကား ဒိဿတိ၏အဖွင့်၊"ရှမြင်အပ်၏" ဟု အနက်မပေးဘဲ "ညွှန်ပြအပ်၏" ဟု ပေးပါ– ဟူလို၊ " အယံတိ ဝေါဟာရိယတိ " ဖြင့် အပဒိဿတိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ "ညွှန်ပြ" ဟူသည်လည်း "ဤသူ" ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းတည်း၊ ဆိတ်ဖိုကို "ဒမ္မမလ္လပုတ္တော" ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းမျိုးတည်း၊ ခတ္တိယဇာတ် ရှိသူတယောက် မေထုန်မှိဝဲ နေသည်ကို မြင်၍ အခြားမမှိဝဲသော ခတ္တိယ ရဟန်းတပါးအပေါ်၌ တင်စားလျှင် ထို မမှိဝဲသူကို "ခတ္တိယ" ဟု ဇာတိနာမည်ဖြင့် ခေါ်နိုင်၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ညွှန်ပြအပ်ပုံကို သိပါ၊ ဆိတ်ဖိုကို ဒမ္မ ဟု မှည့်ရာ၌ကား "နာမလေသ" ဖြင့် ညွှန်ပြခြင်းတည်း။

အစုကို၊ အဓိဝစနံ - ဟောသော သဒ္ဒါတည်း၊ အညမ္မိ - မူလဝတ္ထုမှ အခြားလည်း ဖြစ်သော၊ ဝတ္ထုံ - ဝတ္ထုကို၊ လိသတိ သိလိသတိ - ငြိကပ်တတ်၏၊ ဝေါဟာရမတ္တေနေဝ - အခေါအဝေါမျှဖြင့် သာလျှင်၊ ဣသကံ - စဉ်းငယ်၊ အလ္လိယတိ- ငြိကပ်တတ်၏၊ ဧတံ, လေသော-မည်၏၊ ဧတံ- လေသဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဇာတိအာဒိနံယေဝ - တို့တွင်ပင်၊ အညတရကောဋ္ဌာသသဿ အဓိဝစနံ၊တတော-ထိုဒေသံ လေသံပုဒ်တို့မှ၊ ပရံ-နောက်ဖြစ်သောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ [တတောတိ ဒေသံ လေသန္တိ ဝစနဒ္ဌယတော၊ (ယောဇနာ)။] ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊သိက္ခာပဒပညတ္တိယမ္ပိ-သိက္ခာပုဒ်ပညတ်၌လည်း၊ဝါ-ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊[ယောပနဘိက္ခု ဘိက္ခုံ၊ပေ၊အညာဘာဂိယဿ အဓိဘရဏဿ" ဟု ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်၌လည်း။] အယမေဝတ္ထော - ဤဆိုအပ်ပြီးသော အနက်ပင်တည်း၊[ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တော "အညာဘာဂဿ+ဇာဒံ"တိအာဒိကော အတ္ထော] ပန-ဆက်၊ အဿ- ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊[အဋ္ဌိ.စာအုပ်များ၌"အဿ"မပါ။]ပဒဘာဇနေ-၌၊အညာဘာဂိယဿ-သော၊ ယဿ အဓိကရဏဿ - အကြင် တည်ရာ၏၊ ကိစ္စံ ဒေသံ၊ပေ၊ အနုဒ္ဒံသေယျ- ရာ၏၊ တံ - ထို အညာဘာဂိယာဓိကရဏသည်၊ ယဿာ , အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေနေဝ-အကြောင်းဝတ္ထု၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝါ-သိက္ခာပုဒ်နိဒါန်း၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ အာဝိဘူတံ-ထင်စွာဖြစ်ပြီ၊ တဿာ, နဝိဘတ္တံ-အကျယ်ဝေဘန်တော်မမူအပ်၊ ဧတံ ဓေဒိတမ္ပံ [အတ္ထသ+ဥပ္ပတ္တိ

လေသော။ ။လိသဓာတ်, ဏပစ္စည်း, ဒိဝါဒိဂိဏ်း၊ သိလိသ-ငြိကပ်ခြင်းအနက်ဟော၊ ထို့ကြောင့်"သိလိသတိ"ဟု ဓာတ်နက်ဖွင့်သည်၊ ထို သိလိသကိုပင် "ဤသကံ အလ္လိယတိ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ "အနည်းငယ် ငြိကပ်"ဟုရာ၌ အရာဝတ္ထုချင်း ငြိကပ်မှုကို ယူမည်စိုး၍ "ဝေါဟာရမတ္တေန" ဟု မိန့်သည်၊ ဤ "ဝေါဟာရမတ္တေန" သည် "ဤသကံ" ၏ အဖွင့်တည်း၊ " ဒဗ္ဗ မလ္လပုတ္တာ " အမည်ကို ဆိတ်ဖို၊ပေါ်တင်စားသော အခါ ဆိတ်ဖိုကို "ဒဗ္ဗ မလ္လပုတ္တာ"ဟု ခေါ်ဝေါ်ရသောကြောင့် "ခေါ်ဝေါ်ခြင်းအားဖြင့် ငြိကပ်နေသည်" ဟူလို။

ဆက်ဥုံးအံ့ ။ ။ဤသို့ နာမည်ခေါ်ရုံမျှဖြင့် ငြိကပ်ခြင်း (အရှင်ဒဗ္ဗ ဟူသော အထည်ဝတ္ထုက ဆိတ်ဖိုဖြစ်မသွားခြင်း) ကြောင့် "လေသမတ္တာ"ဟု အနည်းငယ်ဟော မတ္တသဒ္ဒါဖြင့် သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ ပြသည်၊ ဤသို့ အနည်းငယ်မျှ ငြိကပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် "လေသမတ္တံ – အမြွက်မျှကို" ဟု ရှေးကပေးကြ၏၊ "အမြွက်" ဟူသည် "အနည်းငယ်"ပင်တည်း၊ ဤဥကာဒး "ဇာတိအာဒိနံ၊ဒပ၊အဓိဝစနံ"ဟု အရကောဒံကို ပြသောကြောင့်"လေသမတ္တံ-ငြိကပ်ဘတ်သောဇာတ် အစရှိသည့်မျှကို"ဟု ပေးသည်။ [ဤ "လေသ" အရလည်း (ဒေသတုန်းက ကဲ့သို့) ဇာတ် စသော ၁၀ ပါးပင် ရသောကြောင့်"ဇာတိ အာဒိနံယေဝ "ဟု သန္နိဋ္ဌာနာဝဓာရဏာဇဝဖြင့် ပြသည်။]

အတ္ထုပ္ပတ္တိ၊ သိက္ခာပဒနိဒါနံ၊ အညဘာဂိယအဓိကရဏဖြစ်ပုံသည် သိက္ခာပုဒ်နိဒါန်းဝတ္ထုအတိုင်းပင် ထင်ရှားပြီဖြစ်၍ ပဒဘာဇနိဋ္ဌ အကျယ်ဝေဘန်တော်မမူ-ဟူလို၊]

ပန – ဆက်၊ အဓိကရဏန္တိ ဝစနသာမညတော – အဓိကရဏ်ဟူသော သဒ္ဒါသာမညအားဖြင့်၊ (အဓိကရဏအားလုံးနှင့်ဆက်ဆံသော အဓိကရဏသဒ္ဒါအားဖြင့်၊) အတ္ထုဒ္ဓါရဝသေန-ရထိုက်သောအနက်တို့ကို ထုတ်ပြခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝတ္တာနိ- နသော၊ စဏ္ဍာဂိ– နသော၊ ယာနိ အဓိကရဏာနိ- တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ တေသံ – ထို အဓိကရဏ်းတို့၏၊ အညဘာဂိယတာစတပါးသောအဘို့ ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဎင်း၊ ဝါ–သည်ဎင်း၊ တဇ္ဇာဂိယတာစထို အဘို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကိုဎင်း၊ ဝါ- သည်ဎင်း၊ ယသ္မာ, အပါကဋ္ဌာ- မထင်ရှား၊ ဝိနယဓရေဟိစ-တို့သည်လည်း၊ ဇာနိတဗ္ဗာ-၏၊ တသ္မာ, ဝစနသာမညတော– အဓိကရဏ်ဟူသော သဒ္ဒါသာမညအားဖြင့်၊ လဒ္ဓံ- သော၊ အဓိကရဏ်- အဓိကရဏ်း ၄ ပါးကို၊ နိဿာယ, တံ- ထို အညဘာဂိယ, တဇ္ဇာဂိယအဖြစ်ကို၊ အာဝိကရောန္တော (ဟုတ္တာ), အညဘာဂိယဿ၊ ပေ၊အာဒိံ -ကို၊ အာဟာ၊ စ-ဆက်၊ အဝသာနေ-၌၊ အာပတ္တာညဘာဂိယဿ-အာပတ်ဟူသော တပါးသော အဘို့ရှိသော၊ အဓိကရဏဿ - အဓိကရဏ်း၏၊ ဝသေန- ဖြင့်၊ ယာသာ စောဒနာ-အကြင် စောဒနာပုံကို၊ ဝုတ္တာ၊ တမ်ဳိ – ထို စောဒနာပုံကိုလည်း၊ ဒသ္မေတံ, သဗ္ဗာဓိကရဏာနံ-တို့၏၊ အယံ တဇ္ဇာဂိယ အညဘာဂိယတာ - ဤ တဇ္ဇာဂိယအညဘာဂိယ၏ အဖြစ်ကို၊ သမာဟဋာ – ပေါင်း၍ ဆောင်တော်မူအပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ [သံ-ပေါင်း၍+ အာဟဋာ-ပြီ။]

အဓိကရဏန္တိ၊ပေ၊အာဒိမာဟ။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိဝယ် ဤသိက္ခာပုဒ်၌လာသောအဓိကရဏ (နာမည်တည်ရာ) ၏အကျယ်ကိုမဝေဘန်ဘဲ"အဓိကရဏ" ဟူသော သဒ္ဒါအားဖြင့် သဒ္ဒါချင်းတူနေသော ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း စသော ၄ ပါးကိုသာ ထုတ်ပြ၍ ထို ၄ ပါး၏ အညဘာဂိယ – တဇ္ဇာဂိယ ဖြစ်ပုံကိုဎင်း , အာပတ္တာဓိကရဏအတွက် အကျယ်ကိုဎင်း ပြထား၏၊ ထို ပြပုံကို အညဘာဂိယ သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်ကြည့်မှ ရှင်းလင်းစွာ သိနိုင်မည်။

စောဒနာ ဝုတ္တာ၊ တံ ဝိ။ ။"တေနဝိ ဝုစ္စတိ သံဃာဒိသေသောတိ" ဟု ဟောတော်မူပြီးနောက် , အဆုံးနား၌ " ဘိက္ခု၊ သံဃာဒိသေသံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ၊ တံ စေ ပါရာဇိကေန စောဒေတိ " စသည်ဖြင့် စောဒနာပုံကို ဟောတော်မူထားသည်၊ "တံ ဝိ ဒသ္မေတုံ"၌ တံ ဖြင့် ထို စောဒနာပုံကို စွဲပါ၊ ဝိ–ကား (ရှေ့တံ၏ စွဲနက်ဖြစ်သော) အညဘာဂိယ တဇ္ဇာဂိယတို့ကို ပေါင်း၊ ယောဇနာ၌ " အဝိသဒ္ဒေါ အဓိကရဏံ အပေက္ခတိ"ဟု ဖွင့်သည်ကို စဉ်းစားပါ။

စ-ဆက်၊ တတ္တ-ထိုဥဒ္ဒေသ၌၊ အာပတ္တာနုဘာဂိယံဝါတိ-ဝါဟူ၍၊ ပဌမံ, ဥဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ-အကျဉ်းပြတော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကထံ ၊ပေ၊ ဟောတိ တိ-ဟူ၍၊ [ပဌမစ၍ အကျယ်ပြရာ၌ ''ကထဉ္စ''ဟု စ-မပါရ။] နိဒ္ဒေသ-အကျယ်ညွှန်ပြကြောင်း စကားကို၊ အာရဘိတမ္မေ-အားထုတ်တော်မူထိုက်ပါလျက်၊ ယသ္မာ , အာပတ္တာဓိကရဏာသ - ၏၊ တဒ္ဘာဂိယ ဝိစာရဏာယံ ယေဝ-တဒ္ဘာဂိယကို စိစစ်ရာ အခက်းဌိပင်လျှင်၊ အယံ အတ္ထော-ဤ အနက်သည်၊ (အာပတ်တခု၏ အာပတ်တခုနှင့် အညဘာဂိယ တဒ္ဘာဂိယ အဖြစ်ဟူသော ဤ အနက်သည်၊) အာဂမိဿတိ၊ တသ္မာ , ဧဝံ , အနာရဘိတ္တာ-အားထုတ်တော်မမူဘဲ၊ ကထံ၊ပေ၊အညဘာဂိယန္တိ-ဟူ၍၊ ပစ္ဆိမပဒံ ယေဝ-နောက်ဖြစ်သော အညဘာဂိယပုဒ် ကိုသာ၊ ဂဟေတ္ဘာ - ယူတော်မူ၍၊ နိဒ္ဒေသော- ကို၊ အာရဒ္ဓေါ-တော်မူအပ်ပြီ၊ ဇာတိ, ဝေဒိတဗ္ဗော - ၏။

တတ္ထ - ထိုနိဒ္ဒေသ၌၊ အညဘာဂိယဝါရော- သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထောယေဝ၊ ဟိ - မှန်၊ (တနည်း) ဟိ - ခဲ့၊ ကေမေကံ- တမျိုး တမျိုးသော၊ အဓိကရဏံ- သည်၊ ဇာတရေသံ - နှံသော၊ တိဏ္ဏံ တိဏ္ဏံ - ၃ မျိုး ၃ မျိုးကုန်သော အဓိကရဏ်းတို့၏၊ အညဘာဂိယံ-သည်၊ အညပက္ခိယံ- သည်၊ အညကောဋ္ဌာသိယံ-တပါးသော အစုရှိသည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ)ဝတ္ထုဝိသဘာဂတ္တာ-ဝတ္ထု အားဖြင့် သဘောမတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန- ကား၊ တဒ္ဘာဂိယ ဝါရေ- ၌၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏံ - ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းတခုသည်၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏာသ - အခြား ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း တခု၏၊ တဒ္ဘာဂိယံ - ထို ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း

တတ္ထ စ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ။ ။ပါဠိတော်ကို ကြည့်ပါ၊ အညဘာဂိယသာ အဓိကရဏာသ၏ ပဒဘာဇနီ၌ ''အာပတ္တာနုဘာဂိယံ ဝါ ဟောတိ အဓိကရဏာနုဘာဂိယံ ဝါ'' ဟု ခေါင်းစဉ်တော် မူ၏၊ ထို အစဉ်အတိုင်းခွဲလျှင် အာပတ္တာနုဘာဂိယကို ပဌမ ခွဲထိုက်၏၊ ထိုသို့ မခွဲဘဲ ''ကထံ အဓိကရဏံ အဓိကရဏာသာ အညဘာဂိယံ'' ဟု ပုစ္ဆာထုတ်တော်မူ၍ အဓိကရဏာနုဘာဂိယကို ခွဲတော်မူသည်။

ထိုသို့ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အာပတ္တာနုဘာဂိယအဘွက် အာပတ္တာဓိကရဏ်း၏ တဒ္ဘာဂိယကို စိစစ်ခက်းဌိ အဓိပ္ပါယ်ထင်းရှားလတ့ံ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ထို စိစစ်ခက်းဟူသည် '' ကထံ အဓိကရဏံ အဓိကရဏာသာ တဒ္ဘာဂိယံ '' ၏ အကျယ်ခွဲပါသော '' အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏာသာ သိယာ တဒ္ဘာဂိယံ, သိယာ အညဘာဂိယံ''ဟူသော ခေါင်းစဉ်နှင့်တကွ '' ကထံ အာပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏာသာ အညဘာဂိယံ''စသော တဒ္ဘာဂိယ အဆုံးအထိ အကျယ် စကားတည်း၊ ထိုအခက်းဌိ ထင်ရှားမည်ဖြစ်၍ အာပတ္တာနုဘာဂိယကို ''ကထံ အာပတ္တိ အာပတ္တိယာ အညဘာဂိယာ''ဟု မခွဲတော့ဘဲ အဓိကရဏာနုဘာဂိယကိုသာ ခွဲတော်မူသည်-ဟူလို။

ဟူသော အဘိုရိသည်၊ တပ္ပကိုယံ တံကောဋ္ဌာသိယံ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ) ဝတ္ထုသဘာဂတ္တာ – တည်း၊ တထာ- တူ၊ အနုဝါဒါဓိကရဏံ - အနုဝါဒါဓိကရဏ်းတမျိုးသည်၊ အနုဝါဒါဓိကရဏာသ–အခြား အနုဝါဒါဓိကဏ်းတမျိုး၏၊(တဒ္ဘာဂိယံ- ထိုအနုဝါဒါဓိကရဏ်းဟူသောအဘိုရိသည်၊ တပ္ပကိုယံ တံကောဋ္ဌာသိယံ ဟောတိ၊ ကသ္မာ၊ ဝတ္ထုသဘာဂတ္တာ။)

[ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း အချင်းချင်း, အနုဝါဒါဓိကရဏ်းစသည် အချင်းချင်း တဒ္ဘာဂိယ အညဘာဂိယဖြစ်ပုံကို အကျယ်ပြလို၍ "ကထံ" စသည်မိန့်။]

ကထံ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ဟိ-ချဲ့၊ ဗုဒ္ဓကာလတော-ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မှ၊ ပဋ္ဌာယ အဋ္ဌာရသ ဘေဒကရဝတ္ထူနိ နိဿာယ,ဥပ္ပန္နဝိဝါဒေါစ-ဖြစ်သော ငြင်းခုန်ခြင်းသည်ရင်း၊ ဧဒါနိ-ယခုခေတ်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနဂ,ဝိဝါဒေါစ-သည်ရင်း၊ ဝတ္ထုသဘာဂတာယ-ကြောင့်၊ ဧကံ- တမျိုးထည်းသော၊ ဝိဝါဒါဓိကရဏမေဝ ဟောတိ၊ တထာ- ထိုမှတပါး၊ ဗုဒ္ဓကာလတော ပဋ္ဌာယ စတသော ဝိပတ္တိယော နိဿာယ, ဥပ္ပန္နအနုဝါဒေါစ-ဖြစ်သော စွပ်စွဲခြင်းသည်ရင်း၊ပေ၊ ပန-ကား၊ ယသ္မာ, အာပတ္တာဓိကရဏံ-အာပတ္တာဓိကရဏ်း တခုသည်၊ အာပတ္တာဓိကရဏာသ-အခြား အာပတ္တာဓိကရဏ်းတခု၏၊ သဘာဂ ဝိသဘာဂဝတ္ထုတော - သဘောတူသော ဝတ္ထု, သဘောမတူသော ဝတ္ထု ကြောင့်ရင်း၊ သဘာဝသရိက္ခာသရိက္ခတော စ - ပရမတ္ထ သဘောအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ် မတူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ရင်း၊ ကံသေန-အားဖြင့်၊ တဒ္ဘာဂိယံ-ယသည်၊ နဟောတိ၊ တသ္မာ , အာပတ္တာဓိကရဏံ၊ပေ၊အညဘာဂိယယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊["သိယာ-ရံခါ၊ တဒ္ဘာဂိယံ-ယတည်း၊ သိယာ,အညဘာဂိယံ- ယတည်း"ဟုပေး။]တတ္ထ - ထို အပတ္တာဓိကရဏံ အာပတ္တာဓိကရဏာသ ဟူသောနိဒ္ဒေသ၌၊ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ,အညဘာဂိယသ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ပဋ္ဌမံ, နိဒ္ဒိဋ္ဌတ္တာ-ကြောင့်၊ ဧကဝါ-ဤနိဒ္ဒေသ၌လည်း၊ အညဘာဂိယမေဝ- ကိုသာ၊

သဘာဂဝိသဘာဂဝတ္ထုတော။ ။ရဟန်းတပါး၏ မေထုနဝိတိက္ကမအာပတ်သည် အခြားတပါး၏ မေထုန ဝိတိက္ကမအာပတ်နှင့် ဝတ္ထုအားဖြင့် သဘာဂဖြစ်ကြ၏၊ ထို မေတုနဝိတိက္ကမအာပတ်သည် အခြားသော အဒိန္နာဒါနစသော ပါရာဇိကအာပတ်နှင့် ပါရာဇိကအာပတ်ချင်း တူသော်လည်း) ဝတ္ထုအားဖြင့် ဝိသဘာဂဖြစ်သည်။

သတာဝသရိက္ခာသရိက္ခတော။ ။ ပဌမပါရာဇိကအာပတ်သည် အခြား ပဌမပါရာဇိကနှင့် မေထုနရာဂဟူသော သဘောအားဖြင့်တူ၏၊ ဒေါသသဘောအားဖြင့် သင့်ရသော မနုဿဝဏ္ဏဟ (တတိယ)ပါရာဇိကနှင့်ကား သဘောမတူ၊ ဤသို့ စသော သဘောအားဖြင့် တူ-မတူကို သိပါ။

ပဌမံ နိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊(အညဘာဂိယဿ အဓိကရဏဿ၏ ပဒဘာဇနီတုန်းက အညဘာဂိယကို စ၍ အကျယ်ပြခဲ့သောကြောင့် ဤဌ်လည်း အညဘာဂိယကို စ၍ ခဲ့ျသည်-ဟူလို။]တတ္ထ – ထိ နိဒ္ဒေသဌ်၊ အညဘာဂိယတ္တာဒ္ဒ– အညဘာဂိယ၏ အဖြစ်ကိုဂင်း၊ ပရတော- ဌ်၊ တဒ္ဘာဂိယတ္တာဒ္ဒ-ကိုဂင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ- သာလျင်၊ (သဘာဂဝိသဘာဂ ဝတ္ထုတောစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်သာ၊)ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန - ကား၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ ကိစ္စာဓိကရဏာဿ တဒ္ဘာဂိယန္တိ ဇွေ - ဌ်၊ (အဇ္ဈော ဇေံ ဝေဒိတမ္ဗော)၊ ဗုဒ္ဓကာလတော ပဋ္ဌာယ စတ္တာရိ သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ, ဥပ္ပန္နံ- သော၊ အဓိကရဏာဒ္ဒ–ကိစ္စာဓိကရဏ်းသည်ဂင်း၊ ဇာဒါနိ - ဌ်၊ပေ၊အဓိကရဏာဒ္ဒ - သည်ဂင်း၊ သဘာဂတာယ – ဂဏ္ဌိအားဖြင့် တူသော အဖို့ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂင်း၊ သရိက္ခတာယစ–သဘောအားဖြင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်ဂင်း၊ ကေံ - သော၊ ကိစ္စာဓိကရဏမေဝ - ကိစ္စာဓိကရဏ်းချည်းသာ၊ ဟောတိ၊ ပန- ပရိဟာရပက္ခမ္မတပါ်းစောဒကပက္ခကား၊ သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ, ဥပ္ပန္နံ-သော၊ အဓိကရဏံ-သည်၊ ကိစ္စာဓိကရဏံ –သည်၊ (ဟောတိ)ကိံ – သလော၊ ဥဒါဟု, တေံ – ဤ ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟူသော အမည်သည်၊ သံဃကမ္မာနမေဝ - တို့၏သာလျင်၊ အဓိဝစနံ – အမည်သည်၊ (ဟောတိကိံ)၊ ဣတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ တေံ - ဤ ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟူသော အမည်သည်၊ သံဃကမ္မာနမေဝ–တို့၏သာလျင်၊ အဓိဝစနံ-တည်း၊

ကေံ ကိစ္စာဓိကရဏမေဝ။ ။ဘုရားလက်ဆက်တော်၌ ဥပသမ္ပဒါကံနှင့် ယခုအခါဖြစ်သော ဥပသမ္ပဒါကံသည် ဝတ္ထုသမ္ပတ္တိ စသော ၅ ပါးတွင် ရဟန်းလောင်းတည်းဟူသော ဝတ္ထုအားဖြင့် သဘောတူသောကြောင့် သဘာဂ ဖြစ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာစသည်တို့၏ ရဟန်းလောင်းအပေါ်၌ထားအပ်သော မေတ္တာစိတ်တည်းဟူသော သဘာဝအားဖြင့် သရိက္ခကဖြစ်၏၊ ဤသို့ သဘာဂအားဖြင့်ဂင်း သရိက္ခကအားဖြင့် ကေံ (တမျိုးထည်း တထပ်ထည်းသော) ကိစ္စာဓိကရဏဖြစ်သည်၊သိမာသမ္ဘုတ်စသော ကံများ၏ သဘာဂဖြစ်ပုံ သရိက္ခကဖြစ်ပုံကိုလည်း ခဲ့ျထွင်ပါလေ၊ ထို့ကြောင့် ကိစ္စာဓိကရဏ်းတပါးသည် အခြားကိစ္စာဓိကရဏ်းတပါး၏ တဒ္ဘာဂိယဖြစ်သည်။

က်ံပန။ ။"သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ ဥပ္ပန္နံ"ဟု ဆိုသောကြောင့် မိုရာ သံဃကံကတမျိုး, မိုတတ်သော ကိစ္စာဓိကရဏ်းက တမျိုး ဟု ယူဆဘွယ် ရှိရကား "ကိံ ပန" စသည်မိန့်၊ သံဃကံကိုအမှီပြု၍ နောံမှဖြစ်သောအခြားအဓိကရဏ်းကို ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟု ခေါ်ပါသလား, သို့မဟုတ် သံဃကံကိုပင် ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဟု ခေါ်ပါသလား– ဟူလို၊ ထိုအမေးကို ဖြေလိုရ၍ "သံဃကမ္မာနမေဝတံ အဓိဝစနံ"ဟု မိန့်၊ သံဃကံကိုပင် ကိစ္စာဓိကရဏ်းခေါ်သည်-ဟူလို။

ဧဝံ သန္တေ့ ဝိ-ဤသို့ပင် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ သံဃကမ္မံနာမ-သံဃကံမည်သည်
ကို၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သော သံဃကံကိုလည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-သည်ပုံ
သည်နည်း၊ ကတ္တုမ္ဗံ-ရာ၏၊ ဝါ-သင့်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ယံကမ္မလက္ခဏံ-အကြင်
ကံ၏ လက္ခဏာကို၊ ဝါ-အကြင်ကံပြုပုံ အမှတ်အသားကို၊(ကမ္မကာရကော-
ကံပြုသော ရဟန်းသည်၊) မနသိကရောတိ-နှလုံးသွင်းလိုက်ရသေး၏၊ တံ-
ထိုကံ၏ လက္ခဏာကို၊ ဝါ-ထို ကံပြုပုံ အမှတ်အသားကို၊ နိဿာယ-၍၊
ဥပဋ္ဌာနတော-ဖြစ်ရခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း၊ပုရိမံပုရိမံ-သော၊ သံဃကမ္မံ နိဿာယ,
ဥပဋ္ဌာနတော - ကြောင့်ဂုဏ်း၊ သံဃကမ္မာနိ၊ ပေ၊ ကိစ္စာဓိကရဏန္တိ - ဟူ၍၊
(မယာ) ဝုတ္တံ-ရှေ့၌ ဆိုအပ်ပြီ။

ဧဝံ သန္တေ့ ဝိ။ ။ [သန္တေ့ ဝိကို ဝုတ်ခဲ့စဝ်၊ "သံဃကမ္မံ နာမ" သည် သာမည,
"ဣဒဉ္စိဒဉ္စ"သည်ဝိသေသကံအဖြစ်ဖြင့် ကတ္တုမ္ဗံခဲ့စဝ်၊"သံဃကံဆိုတာ ဤသီမာသမ္မုတိ
ကံကို ဤပုံ ဤနည်း ပြုရ၏၊ ဤ ဥပသမ္ပဒါကံကို ဤပုံ ဤနည်း ပြုရ၏" စသည်ဖြင့်
ပြုရပုံ အမှတ်အသားကို "ကမ္မလက္ခဏာ" ဟု ခေါ်သည်။] ကိစ္စာဓိကရဏ်းဟူသည်
သံဃဉ်ကံတို့၏သာ အမည်ဖြစ်လျှင် အဘယ်ကြောင့် "သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ ဥပဋ္ဌာန်း"
ဟု မိန့်တော်မူအပ်ပါသနည်း-ဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "ဧဝံ သန္တေ့ ဝိ"စသည်မ်ှန့်၊
"ဘုရားရှင်သည် ဤမည်သောကံကို ဤသို့ပြုရမည်" ဟု ကံပြုပုံ အမှတ်အသား(လက္ခ
ဏာ)ကို ဟောထားတော်မူ၏၊ ကံပြုခါနီး၍ ထို လက္ခဏာကို ကံပြုသောပုဂ္ဂိုလ်က
နှလုံးသွင်းလိုက်(စဉ်းစားလိုက်)၏၊ ထို နှလုံးသွင်းအပ်သော ကမ္မလက္ခဏာ၊ကြောင့်
ပြုဘွယ်ကံများ ပြီးစီးရ၏၊ ထို့ကြောင့် အကျိုးဖြစ်သော ကံတို့၏ ကမ္မအမည်ကို ကမ္မ
လက္ခဏာဋ္ဌကထာ၌ ဖလူပစာရအားဖြင့် ကမ္မလက္ခဏာကိုပင် စတ္တာရိ သံဃကမ္မာနိဋ္ဌ
"သံဃကမ္မ"ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သာရတ္ထ ။ ။ တဿ တဿ သံဃကမ္မဿ ဘဂဝတာ ဝုတ္တံ ဣတိကတ္တဗ္ဗတာ
လက္ခဏံယေဝ (ဤသို့ ပြုထိုက်၏ , ပြုရမည်-ဟူသော အမှတ်လက္ခဏာသည်ပင်၊ အရ
ဟတိဋ္ဌစဝ်၊) တတော (ထို ကမ္မလက္ခဏာကြောင့်) သံဃကမ္မဿ နိပ္ဖန္နတော ဖလူ
ပစာရေန သံဃကမ္မန္တိ ဝတ္တုမ်ှတဲ့ အရဟတိတိ အာဟ- ယံကမ္မလက္ခဏံ မနသိကရော
တိ၊ တံ နိဿာယ ဥပဋ္ဌာနတောတိ။

ပုရိမံ ၊ပေ၊ ဥပဋ္ဌာနတောစ ။ ။ ပရိဝါသစသော ရှေး သံဃကံကိုမှီ၍ မာနတ္တ
စသော နေ့သံဃကံဖြစ်၏၊ ဥက္ခေပနိယဟူသော ရှေးကဲ့ကိုမှီ၍ သြသာရဏဟူသော
နောက် သံဃကံ ဖြစ်၏၊ သီမာသမ္မုတိ ဟူသော ရှေးကံကိုမှီ၍ (နောင်ခါ သိမ်နှုတ်
ရခြင်း-ဟူသော) သီမာသမ္မုဟနနကံ ဖြစ်၏၊ ဤသို့ ရှေးရှေးကံကိုမှီ၍ နောက်နောက်ကံ
ဖြစ်သောကြောင့်လည်း "သံဃကမ္မာနိ နိဿာယ ဥပဋ္ဌန်း အဓိကရဏံ ကိစ္စာဓိကရဏံ"
ဟု ဆိုအပ်သည်၊ ဤ အကြောင်းပြဋ္ဌကား ဖလူပစာတင်ဘွယ် မလို၊ မုချအားဖြင့်ပင်
ရှေးရှေးကံကို မှီပြီးမှ နောက်နောက် သံဃကံဟူသော ကိစ္စာဓိကရဏ်း ဖြစ်ရသည်။

[ပါဠိတော်၌ ဒေသကို ဝေဘန်တော်မမူဘဲ အဘယ့်ကြောင့် လေသကို ဝေဘန်တော်မူပါသနည်း-ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍ "ကိန္တိဒေသံ" စသည်ဒိန့်။] ပန-ဆက်၊ **ကိန္တိဒေသံ** လေသမတ္တံ ဥပါဒါယာတိ ဇ္ဈေ-ပါဋ္ဌ၌၊ (လေသောနာမ၌စပ်၊) ယသ္မာ, **ဒေသော**တိဝါ - ဒေသောဟူသော သဒ္ဒါသည်ဌင်း၊ **လေသ**မတ္တောတိဝါ-လေသမတ္တောဟူသော သဒ္ဒါသည်ဌင်း၊ ပုဗ္ဗေ, ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊ (ဒိဿတိ, သိလိဿတိ-ဟု ဝိဂြိုဟ်ပြု၍ ဇာတ်အစရှိသည်တို့တွင် တပါးပါးသောအစုကို ဒေသဟုဌင်း, လေသဟုဌင်း ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊) ဗျဥ္ဇနတော-သဒ္ဒါအားဖြင့်၊ နာနံ-ထူး၏၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊ ဧကံ - တမျိုးထည်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ (သဒ္ဒါသာကဲ့၍ အနက်တူသောကြောင့်) လေသောနာမ ၊ ပေ ၊ နာမဇလသောတိ အာဒိ အာဟ၊ တတ္ထ-ထို လေသောနာမ အစရှိသောပါဋိရပ်၌၊ ဇာတိယေဝ-ဇာတ်သည်ပင်၊ ဇာတိလေသော-သ မည်၏၊ သေသေသု-ဇာတိလေသမှကြွင်းသော နာမလေသ အစရှိသောပုဒ်တို့၌လည်း၊ ဧသနယော၊ ဇာဒါနိ,တမေဝလေသံ-ထို လေသကိုပင်၊ ဝိတ္ထာရတော ဒေသေတုံ , ယထာ - အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြလေသော်၊ တံ - ထို လေသကို၊ ဥပါဒါယ - ယူ၍၊ အနုန္ဓံသနာဟောတိ၊ တထာ - ထို အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ သဝတ္ထုကံ - ပဂ္ဂိုလ်ဟူသော တည်ရာနှင့်တကွ ဖြစ်သည်ကို၊ ဝါ-ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာန်ကို၊ ကတွာ [ပုဂ္ဂလာဓိဋ္ဌာနံ ကတွာ-ခတ္တိယဇာတ်ရှိသူကို ငါမြင်၏ စသည်ဖြင့် ပုဂ္ဂလဓိဋ္ဌာန်ပြု၍၊] ဒေသေန္တော (ဟုတွာ) ဇာတိလေသောနာမ ၊ပေ၊ဟောတိတိ အာဒိမာဟ။

တတ္ထ-ထို ဇာတိလေသောနာမ အစရှိသောပါဋိရပ်၌၊ ခတ္တိယော ဒိဋ္ဌော ဟောတိတိ-ကား၊ အညော-ပါရာဇိကကျသူမှအခြားသော၊ ကောစိ-သော၊ ခတ္တိယဇာတိယော- ခတ္တိယဇာတ်ရှိသူသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဇာမိနာ စောဒကေန-သည်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော်တိ-ကား၊ မေထုနဓမ္မာဒိသု- တို့တွင်၊ အညတရံ- သို့၊ အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော- ရောက်သည်ကို၊ (ဒိဋ္ဌော ဟောတိ)၊ အညံ၊ပေ၊စောဒေတိတိ - ကား၊ အထ - ထို့နောက်၌၊ သော- ထိုရဟန်းသည်၊ အညံ- သော၊ အတ္တာနော- ၏၊ ဝေရိံ - ရန်သူဖြစ်သော၊ ခတ္တိဇာတိယံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ပဿိတွာ-မြင်၍၊ တံ ခတ္တိယဇာတိလေသံ-ထို ခတ္တိယ ဇာတိလေသကို၊ ဂဟေတွာ ဧဝံ စောဒေတိ၊ (ကိံ)၊ မယာ, ခတ္တိဒယာ-ခတ္တိယကို၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ, အဇ္ဈာပဇ္ဇန္တော-ကို၊ ဒိဋ္ဌော၊ တ္ဝံ ခတ္တိယော - ခတ္တိယဖြစ်သော သင်သည်၊ ပါရာဇိကံ ဓမ္မံ အဇ္ဈာပန္နော-သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ အထဝါ-ကား၊ တ္ဝံ-သည်၊ သော ခတ္တိယော-ထိုခတ္တိယ

တည်း၊ အညော-အခြေားသူသည်၊ နှ-မဟုတ်၊ ပေါ့တိ-သို့၊ (စောဒေတိ-အံ့၊) ပေါ့ စ-ဆက်၊ တွေ-ဇာတိလေသောနာမအစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ တေသံ ခတ္တိယာနံ-တို့၏၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဝါ-တယောက်နှင့်တယောက်၊ အာသဒိသဿ-သော၊ တဿ တဿ ဒိယာဒိနော ဝါ-ထိုထို ဒိယအစရှိသည်၏ဂုဏ်း၊ [အာဒိဖြင့် ရဿ-ကာဠ (အမဲ)-ဩဒါတ စသည်ကိုယူ။] (တဿ တဿ) ဒိဋ္ဌာဒိနော ဝါ – ထို ဒိဋ္ဌအစရှိသည်၏ဂုဏ်း၊ [အာဒိဖြင့် သုတ စသည်ကိုယူ။] ဝသေန, အညဘာဂိယတာ-ကိုဂုဏ်း၊ ခတ္တိယဇာတိပညတ္တိယာ-ခတ္တိယဇာတ်ကိုပညတ်ခြင်း၏၊ အာဓာရဝသေန - တည်ရာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဓိကရဏတာ-အဓိကရဏ၏အဖြစ်ကိုဂုဏ်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [မိမိမြင်အပ်ခဲ့သောခတ္တိယ၏ အရပ်ရှည်သူဖြစ်ခြင်း , သို့မဟုတ် ဒိဋ္ဌ သုတ စသည်တို့တွင် တပါးပါးဖြစ်ခြင်း, မိမိစွပ်စွဲအပ်သော ရဟန်း၏ အရပ်ပုသူဖြစ်ခြင်း , ဒိဋ္ဌမဟုတ်ဘဲ သုတ စသည်ဖြစ်ခြင်းသည် အညဘာဂိယတာတည်း၊ မိမိစွပ်စွဲအပ်သောရဟန်း၏ ခတ္တိယဇာတ်၏တည်ရာဖြစ်ခြင်းသည် အဓိကရဏတာတည်း။] တေနုပါယေန-ဖြင့်၊ သဗ္ဗပဒေသု-တို့၌၊ ယောဇနာ- ပုဒ်အနက်တို့ကို ယှဉ်စေခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-သိထိုက်၏။

စ-ဆက်၊ [ပုဒ်အထူးပါသောကြောင့် "စ-အထူး"ဟု ရှေးက ပေး၏။] ပတ္တလေသ နိဒ္ဒေသ-ပတ္တလေသနိဒ္ဒေသ၌၊ လောဟပတ္တသဒိသော-သံသပိတ်နှင့်တူသော၊ [အယောပတ္တသဒိသော။] သုသဏ္ဌာနော – ကောင်းသော ပုံသဏ္ဌာန်ရှိသော၊ သုဆ္ဆဝိ - ကောင်းသော အရေရှိသော၊ သိနိဒ္ဓေါ - ညက်ညောသော၊ ဘမရဝဏ္ဏော - ပိတုန်း အဆင်းရှိသော၊ မတ္တိကာပတ္တော-မြေသပိတ်ကို၊ သာဠက ပတ္တောတိ - သာဠက ပတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဤ သပိတ်မျိုးကို " သာဠကပတ္တ " ဟု ပြောရိုးရှိသောကြောင့် အထင်ရှိုင်အမည်ဟု သိစေလို၍"ဝုစ္စတိ"ဟု ဆိုသည်။]ပကတိမတ္တိကာပတ္တော-ပကတိ မြေသပိတ်ကို၊ (လောဟပတ္တနှင့် မတူသော ရိုးရိုးမြေသပိတ်ကို၊) သုမ္မကပတ္တောတိ-ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊ [ဤ သုမ္မကပတ္တ ဟူသော အမည်လည်း အထင်ရှိုပင်။] ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, အာပတ္တိလေသဿ-အာပတ္တိလေသ၏၊ ကေပဒေနဝ-တပုဒ်ထည်းဖြင့်သာလျှင်၊ သဓိပတော, နိဒ္ဒေသော - နိဒ္ဒေသကို၊ ဝုတ္တော-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [" အာပတ္တိလေသောနာမ လဟုကံ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇန္တော ဒိဋ္ဌော ဟောတိ " စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပြီ။] တသ္မာ ဝိတ္ထာရတောပိ, တံ-ထို အာပတ္တိလေသကို၊ ဒဿေတုံ- ၄ါ၊ ဘိက္ခု၊ပေ၊ ဟောတိတိ အာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ။

ပန-ပရိဟာရ၊ပေ၊ ပက္ခကိုဆိုဥုးအံ့၊ ကသ္မာ,အသ-ထို အာပတ္တိလေသ၏၊ တတ္ထေဝ - ထို သခ်ိပ နိဒ္ဒေသ၌ပင်၊ နိဒ္ဒေသံ - အကျယ် ညွှန်ပြကြောင်းစကားကို၊ အဝတ္ဟာ - မိန့်တော်မမူဘဲ၊ ဇာဓ - ဤ နိဒ္ဒေသ၌၊ ဝိသုံ, ဝုတ္တော-သနည်း၊ ဇာတိ-အမေးတည်း၊သေသနိဒ္ဒေသေဟိ-အာပတ္တိလေသ နိဒ္ဒေသမှကြွင်းသော နိဒ္ဒေသတို့နှင့်၊ အသဘာဂတ္တာ - သဘော မတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (တတ္ထေဝနိဒ္ဒေသံ အဝတ္ဟာ ဇာဓ ဝိသုံ ဝုတ္တော)၊ ဟိ - မှန်၊ သေသနိဒ္ဒေသာ-တို့ကို၊ အညံ-အခြားရဟန်းကို၊ ဒိသ္မာ,အညဿ-အခြားရဟန်းကို၊ စောဒနာဝသေန,ဝုတ္တာ- နှိုး၊ အယံပန-ဤအာပတ္တိလေသနိဒ္ဒေသကိုကား၊ ဧကမေဝ - တယောက်ထည်းသော ရဟန်းကိုပင်၊ အညံ - အခြားသော၊ အာပတ္တိ - သို့၊ အာပဇ္ဇနံ-ရောက်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ-၌၊အညာယ-ရောက်အပ်သောအာပတ်မှ အခြားသော၊ အာပတ္တိယာ-ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်၊ စောဒနာ ဝသေန ဝုတ္တော၊ ယဒိဝေံ-ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်၊ ကထံ-လျှင်၊ ဝါ-အဘယ်၏၊ အညဘာဂိယံ- တပါးသောအဘို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ အဓိကရဏံ - တည်ရာသည်၊ ဟောတိ- သနည်း၊ ဇာတိ- အမေးတည်း၊ အာပတ္တိယာ - ၏၊ (အညဘာဂိယံ အဓိကရဏံ ဟောတိ၊) တေနေဝ-ပင်၊ ဧဝမ်ပိ၊ပေ၊ ဥပ၊ဒိန္နောတိ-ဟူ၍၊ (ပဒဘာဇနေ) ဝုတ္တံ။

ဟိ - မှန်၊ (တနည်း - ထင်ရှားပြဥုးအံ့၊) သော - ထို ရဟန်းသည်၊ ယံသံယာဒိသေသံ အာပန္နော၊ တံ - ထို သံယာဒိသေသ်သည်၊ ပါရာဇိကသ-ပါရာဇိက အာပတ်၏၊ အညဘာဂိယံ အဓိကရဏံ (ဟောတိ)၊ ပန- ဆက်၊ (တနည်း - အဓိကရဏဖြစ်ပုံမှ တပါး လေသဖြစ်ပုံကား၊) သမ္ဘခတ္တိယာနံ-အလုံးစုံသော ခတ္တိယတို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊သာဓာရဏော-ဆက်ဆံဓသော၊ခတ္တိယဘာဝေါ ဝိယ- ခတ္တိယ၏ အဖြစ်ကဲ့သို့၊ ဝါ- ခတ္တိယ ဇာတ်ကဲ့သို့၊ (ဧဝံ-တူ၊) သမ္ဘာပတ္တိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော-သော၊ယော သော အာပတ္တိဘာဝေါ-အကြင် အာပတ်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-အကြင် အာပတ် အမည်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ (သော အာပတ္တိဘာဝေါ-သည်၊) အညဘာဂိယဿ-သော၊ တဿ အဓိကရဏဿ- ထို တည်ရာ၏၊ လေသော နာမ- မည်၏၊ ဧတေနုပါယေန, သေသာပတ္တိမူလကနယော - သံယာဒိသေသ်မှ ကြွင်းသော အာပတ်လျှင် အရင်းခံရှိသောနည်းကိုဌင်း၊ စောဒါပကဝါရောစ - ကိုဌင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ အနာပတ္တိ ၊ ပေ ၊ စောဒါပေတိ ဝါတိ - ကား၊ ပါရာဇိက်ယေဝ - သို့သာ၊ အယံ-၌ ရဟန်းသည်၊ အာပန္နော-၏၊ ဇာတိဝေံ-သို့၊ ယော- အကြင်ရဟန်းသည်၊ တထာသညီ-ထိုအတိုင်း အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) စောဒေတိ ဝါ-

အံ့၊ စောဒါပေတိဝါ - အံ့၊ တဿ အနာပတ္တိ၊ သမ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော၁ဝါကျ တို့၌၊ သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနိဝိ-တို့သည်လည်း၊ ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသ သဒိသာနေဝ - ကုန်သည်သာ၊ ဇာတိ- အပြိုးတည်း။ [“ ပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသနှင့် တူသည်”ဟု ဆိုသော်လည်း အင်္ဂါနေရာဝယ် “ကိစ္စိဒေသ လေသမတ္တ ဥပါဒိယနာ ” အင်္ဂါ အပိုပါသေးသည်။] ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

ပဌမ သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ - သည်၊ သံဃဘေဒ သိက္ခာပဒံ - တည်း၊ တတ္ထ- ထို သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်၌၊ အထခေါ ဒေဝဒတ္တောတိ အာဒိသု-တို့၌၊ ယော၈-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ္တမည်၏၊ ယထာ၈-အကြင် အခြင်းအရာအား ဖြင့်လည်း၊ ဝါ-အကြင်နည်းဖြင့်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတော- ရဟန်းပြုခဲ့၏၊ ယေန၈ ကာရဏေန- ကြောင့်လည်း၊ ကောကာလိကာဒယော-ကောကာလိက အစရှိသူတို့သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ ထေ၊ပေ၊ စက္ကဘေဒန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ၊ တံ သဗ္ဗံ-ထို အလုံးစုံသည်၊ (ဒေဝဒတ္တမည်သူ, ရဟန်းပြုခဲ့ပုံ, ကောကာလိက အစရှိသူတို့သို့ ချဉ်းကပ်ပုံ အလုံးစုံသည်၊)သံဃဘေဒကွန္ဒဒက-၌၊ အာဂတမေဝ-သည်သာ၊ ပန-ကား၊ ပဉ္စဝတ္ထု၊ ယာ၈နာ-ပဉ္စဝတ္ထုကို တောင်းခြင်းသည်၊ တတ္ထဝ-ထို သံဃဘေဒကွန္ဒကဉ်ပင်၊ ကိဉ္စာပိ အာဂမိဿတိ-လတ်၊ အထခေါ - ထိုသို့ပင် လာလတ်ဖြစ်ပါ၊သော်လည်း၊ ဇာ၈ာပိ- ၌ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ အာဂတဟာ- ကြောင့်၊ ဧတ္ထ- ၌ ပဉ္စဝတ္ထု၊ ယာ၈နကထာ၌၊ ယံ-ကို၊ ဝတ္တုံ၊ တံ-ထို၈ကားကို၊ ဝတ္တာဝ,ဂမိဿာမ-နှင့်အံ့။

သာဓုဘန္တေတိ - သာဓုဘန္တေဟူသော စကားသည်၊ အာယာ၈နာ-ပဉ္စဝတ္ထုကို တောင်းပန်ကြောင်း စကားတည်း၊[သာဓုသဒ္ဒါ အာယာ၈နအနက်ဟော- ဟူလို။] ဘိက္ခု၊၊ပေ၊အသျှတိ- ကား၊ အာရညိကဓုတင်္ဂံ-အာရညိကဓုတင်ကို၊ သမာဒါယ-ဆောက်တည်၍၊ သဗ္ဗေပိ-နှင်သော၊ ဘိက္ခု၊၊- တို့သည်၊ ယာဝ-လောက်၊ ဇီဝန္တိ - အသက်ရှင်ကုန်၏၊ တာဝ-ထို အသက်ရှင်သမျှ၊ အာရညိကာ- တောဋ္ဌနေသျှတို့သည်၊ ဝါ- အာရညိကင် ဓုတင်ဆောင်သူတို့သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်ပါစေကုန်၊ အရညေဝ-၌သာလျှင်၊ ဝသန္တု-နေပါ၊စေကုန်၊ ယော၊ပေ၊ဖုသေယျာတိ - ကား၊ ယော ကေတိကူ၊ပိ- အကြင် တပါးတလေ ရဟန်းသည်လည်း၊ အရညံ- ကို၊ ပဟာယ- ၍၊ နိဝါသတ္ထာယ-အမြဲနေခြင်းငှါ၊ [၌နိဝါသတ္ထာယဖြင့် ဆွမ်းခံသွားခြင်းစသည်ကို မဆိုလိုကြောင်း

ပြသည်။] ဂါမန္တံ-ရွာသို့၊ ဝါ- ရွာနီးကျောင်းသို့၊ သြသရေယျ- သက်ရောက်အံ့၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ ဝဒ်္ဓ-အပြစ်သည်၊ ဖုသေယျ-ထိရောက်ပါစေလော၊ နံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဒေါသော-သည်၊ ဖုသတု-လော၊[ဝဒ်္ဓကို ဒေါသောဟုဂုဏ်း, တံကို နံ ဘိက္ခုံဟုဂုဏ်း ဖွင့်၍ , ဖုသေယျ၌ ယျဝိဘတ်ကို အဒ္ဓိဗ္ဗစနအနက်ဟောဟု သိစေလို၍ ဖုသတုဟု ဖွင့်သည်။]အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ နံ-ထိုရဟန်းကို၊ ဘဂဝါ, ကာရေတု - ပြစေတော်မူပါ၊ ဣတိ အဓိပ္ပါယေန - ဖြင့်၊ ဝဒတိ- ၏၊ သေသ ဝတ္ထု။သုဝိ-တို့၌လည်း၊ သေနယော။

ဇနံ သညာပေသာမာတိ – ကား၊ ဇနံ-လူအပေါင်းကို၊ အမှာကံ-တို့၏၊ အပ္ပိစ္ဆာဒိဘာဝံ - အပ္ပိစ္ဆ အစရှိသည်တို့၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေသာမ-သိစေကြကုန်စို့၊ [စာအုပ်များ၌ "အပ္ပိစ္ဆတာဒိဘာဝံ" ဟု ရှိ၏၊ တာပစ္စည်း အရကလည်း ဂုဏ်, ဘာဝပုဒ်၏အရကလည်း ဂုဏ်ဖြစ်၍ အရကောင်းထပ်နေသောကြောင့် မကောင်း၊ ထို့ကြောင့် "အပ္ပိစ္ဆာဒိဘာဝံ" ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေ၊ " အပ္ပိစ္ဆာဒီနံ + ဘာဝေါ အပ္ပိစ္ဆာဒိဘာဝေါ " ဟု ပြု။] အထဝါ - ကား၊ ပရိတောသေသာမ-နှစ်သက်စေကြကုန်စို့၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် ဇာနာပေသာမ၌ ဉာဓာတ်၏ တောသနအနက်ကို ပြသည်၊] ပသာဒေသာမ -ကြည်ညိုစေကြကုန်စို့၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် အဓိပ္ပါယတ္ထကို ပြသည်။] ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတ်၊ ပန်-ဆက်၊ ဣမာနိ ပဉ္စဝတ္ထူနိ-တို့ကို၊ ယာစတော-တောင်းသော၊ ဒေဝဒတ္တသ-၏၊ ဝစနံ- ကို၊ သုတ္ဝာဝ - ၍သာလျှင်၊ ဝါ - ကြားတော်မူလျှင် ကြားတော်မူခြင်းပင်၊ ဘဂဝါ အညာသိ၊ (ကိံ) သံဃဘေဒတ္ထိကော – သံယာကွဲပြားခြင်းကို အလိုရှိသည်၊ ဟုတ္ဝာ, အယံ-ဤဒေဝဒတ်သည်၊ ယာစတိ-တောင်း၏၊ ဣတိ (အညာသိ)၊ ပန - ဆက်၊ ယသ္မာ, တာနိ – ထို ပဉ္စဝတ္ထုတို့ကို၊ အနဇာနိယမာနာနိ-ခွင့်ပြုအပ်ကုန်သော်၊ ဗဟူနံ-နှစ်သော၊ ကုလပုတ္တာနံ- တို့၏၊ မဂ္ဂန္တရာ ယာယ – မဂ်၏ အနန္တရာယ် အကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ [ပင်ကိုယ်ကအားနည်းသူတို့မှာ တောကျောင်းနေ၍ ရုက္ခမူမုတင်ဆောင်ရ, သားငါးကိုမစားရလျှင် သာ၍ အားနည်းလျက် တရားအားမထုတ်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် " မဂ္ဂန္တရာယာယ " ဟု ဆိုသည်။] တသ္မာ ဘဂဝါ, အလံ ဒေဝဒတ္တာတိ-ဟူ၍၊ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ-၍၊ ယော၊ပေ၊ဟာတူတိ အာဒိံ-ကို၊ အာဟ။

ပန-ဆက်၊ ဣဿ - ၌ ယော ဣစ္ဆတိ အာရညိကော ဟောတု အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ ဘဂဝတော - ၏၊ အဓိပ္ပါယံ-အလိုတော်ကို၊ ဝိဒိတ္ဝာ-၍၊ ကုလပုတ္တေန-သည်၊ အတ္တနော - အား၊ ပဋိရူပံ- လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဣဿ- ၌ ယော ဣစ္ဆတိ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ အယံ-

ဘဂဝတော, အဓိပ္ပါယော - တည်း၊ ဧကော - အချို့သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ မဟဇ္ဈာသယော-ကြီးမားသော အလိုဆန္ဒရှိသည်၊ မဟုဿာဟော-ကြီးစွာသော အားထုတ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ - ၏၊ ဂါမန္တသေနာသနံ - ရွာနီးကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တာ-၍၊ အရညေ-၌၊ ဝိဟာရန္တော-လျက် ဒုက္ခဿ-၏၊ အန္တံ-အဆုံးကို၊ ကာတုံ သက္ကောတိ၊ ဧကော, (ဘိက္ခု - သည်၊) ဒုမ္မလော-အားမရှိသည်၊ အပ္ပဋ္ဌာမော-နည်းသော အစွမ်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ အရညေ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နသက္ကောတိ၊ ဂါမန္တေယေဝ- ရွာနီးကျောင်း၌သာလျှင်၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) သက္ကောတိ၊ ဧကော (ဘိက္ခု) မဟမ္မလော-သည်၊ သမပ္ပဝတ္တဓာတုကော - အညီအမျှ ဖြစ်သော သလိပ် သည်းခြေ သွေးလေဟူသောဓာတ်ရှိသည်၊ အဓိဝါသနခန္တိသမ္ပန္နော-အဓိဝါသနခန္တိနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ [အဒအဒ အပူစသည်၌ သည်းခံနိုင်ခြင်းကို အဓိဝါသနခန္တိ ဟု ခေါ်သည်။] ဇဂ္ဂနိဋ္ဌေသု- ဇဂ္ဂနာရုံ အနိဋ္ဌာရုံတို့၌၊ သမစိတ္တော-ရှိသည်၊(ဟုတ္တာ)အရညေဝိ-၌ဌင်း၊ဂါမန္တေဝိ-၌ဌင်း၊(ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံကာတုံ) သက္ကောတိယေဝ၊ ဧကော (ဘိက္ခု) ဂါမန္တေ-၌၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နေဝသက္ကောတိ၊ အရညေ - ၌၊ (ဝိဟာရန္တော ဒုက္ခဿန္တံ ကာတုံ) နသက္ကောတိ၊ ပဒပရမော-ဟောအပ်, ကြားနာအပ်သော ပုဒ်ဗျည်းဟူသော လွန်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ။

တတြ-ထိ ၄ မျိုးသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ယွာယံ-အကြင်ရဟန်းသည်၊ပေ၊ သော-ထို ရဟန်းသည်၊ အာရညေယေဝ, ဝိဘာရတု-နေပ၊စေ၊ ဝါ - နေစေတော်မူလို၏၊ ဇာဒံ - ၌ တောကျောင်း၌ နေခြင်းသည်၊ အသ-ထို ရဟန်းအား၊ ပဋိရုပ်-လျောက်ပတ်၏၊ စ-လျောက်ပတ်ရုံသာ မကသေး၊ အသ-၏၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယောပိ-အတူနေတပည့် အစရှိသူတို့သည်လည်း၊ အနုသိက္ခမာနာ-အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သည်၊ (ဟုတ္တာ) အရညေ , ဝိဟာတမ္ဗမေဝ-နေထိုက်၏ ဟူ၍သာ၊ မညိဿန္တိ- မှတ်ထင်ကုန်လတံ့၊ ပန - ကား၊ ယော-

ပဒပရမော။ ။ယသ္မာ ဟိ ပုဂ္ဂလသ္မာ ဗဟုဒ္ဓိ သုဏာတော (များစွာ တရားနာပါသော်လည်း) ဗဟုဒ္ဓိ ဘဏာတော (များစွာ တရားဟောပြောပါသော်လည်း) ဗဟုဒ္ဓိ ဓာရယမာနော (များစွာ တရားကို ဆောင်ရွက် ကျက်မှတ်ထားသော်လည်း) ဗဟုဒ္ဓိ ဝါစယတော (များစွာ စာပေပို့ချပါသော်လည်း) နံ တာဃ ဇာတိယာ ဓမ္မာဘိသမယော ဟောတိ (ထို ဘဝ၌ တရားထူးမရနိုင်) ၊ အယံ ပဒပရမောတိ ဝုစ္စတိ။ [ပဒံ+ပရမံ ယသ္မာတိ ပဒပရမော၊ ပဒံ – ကြားနာအပ်သော ပုဒ်ဗျည်းဟူသော + ပရမံ– အလွန်ဆုံး အတိုင်းအရှည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ကြားနာအပ်သောတရားထက်ပို၍ တရားထူးရခြင်းဟူသောအကျိုး မရှိတော့- ဟူလို။]

အကြင် ရဟန်းသည်၊ ပေ၊ ဣသာ ဂါမန္တေ့ ယေဝ ဝသတု၊ ယွာယံ - အကြင် ရဟန်းသည်၊ပေ၊အယမ္ပိ ဂါမန္တသေနာသနံ ပဟာယ အရညေ့ ဝိဟရတု၊ပေ၊ ပန-ကား၊ ယော အယံ-အကြင် ရဟန်းသည်၊ပေ၊ဝသတု၊ ဟိ- အကျိုးကား၊ အသ-ထို ရဟန်း၏၊ အယံ ဓုတင်္ဂသေဝနာ - ဤ အာရညိကင် ဓုတင်ကို မှီဝဲခြင်းသည်ဂျင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာနဘာဝနာစ - ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်းသည်ဂျင်း၊ အာယတိံ - ၌၊ မဂ္ဂဖလာနံ - တို့၏၊ ဥပနိဿယော - အားကြိုးသော မှိရာ အကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ပေ၊ ဇာတိ (အယံ) - ကား၊ (ဘဂဝတော, အဓိပ္ပါယော-တည်း၊) ဧဝံ - လျှင်၊ ယွာယံ - သည်၊ပေ၊ ဇာမံ ပုဂ္ဂလံ သန္ဓာယ ဘဂဝါ, ယော ဇာန္တု တိ ဂါမန္တေ့ ဝိဟရတူတိ - ဟူ၍၊ အာဟာ၊ စ – ဆက်၊ ဇာမိနာပုဂ္ဂလေန-ဤရွာ၌ နေနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တမျိုးထည်းဖြင့်၊ အညေသံဝိ-အခြား ပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုး တို့အား၊လည်း၊ ဒွါရံ - ရွာကျောင်း၌ နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဒိန္နံ-ပေးတော်မူအပ်ပြီ၊

ပန-ဆက်၊ ဘဂဝါ ဒေဝဒတ္တသ (၏) ဝါဒံ ယဒိ သမ္မဒ္ဓိန္တေ့ ယျ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ပေ၊ ယောဝိ-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ ဒဟရကာလေ-ငယ်ရွယ်စဉ် အခါ၌၊ အရညဝါသံ-တောင်္ခနေခြင်းကို၊ အဘိသမ္ဘုဏိတွာ-ပြီးစေ၍၊[အဘိသမ္ဘုဏိတွာတိ နိပ္ပါဒေတွာ၊ ငယ်စဉ်အခါက တောကျောင်း၌ နေနိုင်၍ - ဟူလို။] ဇိဏ္ဏကာလေဝါ - အိုးမင်းသူ၏ အခါ၌သော်ငင်း၊ (အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်ရာအခါ၌ဒသော်ငင်း၊)ဝါတပိတ္တာဒိဟိ - လေ, သည်းခြေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သမုပ္ပန္နေ ဓာတုက္ခောဘကာလေဝါ-လွန်စွာဖြစ်သော ဓာတ်ချော်ခြင်းရာ အခါ၌ သော်ငင်း၊ (အရညဝါသံ) နာဘိသမ္ဘုနာတိ-မပြီးစေနိုင်၊ ပေ၊

မှတ်ချက်။ ။"ဘုရားရှင်က ပုဂ္ဂိုလ် ၄ မျိုးတွင် တောကျောင်းနေမှ တရားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို (သူ၏ တပည့်များလည်း အတုလိုက်၍ ကျင့်အောင်) တောကျောင်း၌သာ နေစေတော်မူလို၏၊ ရွာကျောင်းနေမှတရားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရွာကျောင်း၌သာ နေစေတော်မူလို၏၊ တောကျောင်းနေနေ ရွာကျောင်းနေနေ တရားရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်ကို (သူ၏ တပည့်များလည်း အတုလိုက်၍ ကျင့်အောင်) တောကျောင်း၌သာ နေစေတော်မူလို၏၊ တောကျောင်းနေနေ, ရွာကျောင်းနေနေ တရားမရမည့် (ယခုခေတ် များစွာသော ပုဂ္ဂိုလ်များကို (နောင်ဘဝ၌ မဂ်ဖိုလ်၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်အောင်) ဓုတင်ဆောင်မှု အထုံပါအောင် တောကျောင်း၌သာ နေစေတော်မူလိုသည်။

ဒွါရံ ဒိန္နံ။ ။ ရွာကျောင်း၌သာ နေရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွာကျောင်းနေမှသာ တရားထူးရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တမျိုးသာ ရှိ၏၊ သို့သော် ဤတပါးကို အကြောင်းပြု၍ အခြားပုဂ္ဂိုလ် ၃ မျိုးအား၊လည်း ရွာကျောင်း၌ နေနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းကို (ရွာကျောင်း၌နေသည့်အတွက် အပြစ်မရှိခြင်း၏အကြောင်းကို) အခွင့်ပေးရာရောက်သည်။

တေသံ - ထိုရဟန်းတို့၏၊ အရိယမဂ္ဂပဋ္ဌာဒေါ - အရိယာမဂ်ကို ဖြတ်စဲခြင်းသည်၊ ဘဝေယျ-ရာ၏၊အရဟတ္တဖလာဓိဂမော-အရဟတ္တာဖိုလ်ကိုရခြင်းသည်၊ နဘဝေယျ၊ သတ္ထု-၏၊ သာသနံ-သည်၊ ဥဒ္ဓမ်ံ-ထွက်သွားသော ဓမ္မရှိသည်၊ (သဒ္ဒတ္ထ)ဝါ-ဓမ္မမှကင်းသည်၊(ဓမ္မတော အပေတံ ဥဒ္ဓမ်ံကား အဓိပ္ပါယတ္ထ)၊ ဥဒ္ဓိနယံ-ထွက်သွားသော ဝိနည်းရှိသည်၊ ဝါ-ဝိနည်းမှကင်းသည်၊ ဝိလော မံ-ဆန့်ကျင်ဘက်သည်၊ အနိယျာနိကံ-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ မထွက်မြောက်တတ်သည်၊ ဘဝေယျ-၏၊ စ-သည်သာမကသေး၊သတ္ထာ-သည်၊တေသံ-ထို တရားမရသော ရဟန်းတို့၏ အလိုအားဖြင့်၊ အသဗ္ဗညူ-သမ္ဗညူမဟုတ်သည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ [သူ့ဘို့အလိုကိုမသိရာရောက်သောကြောင့်"အသမ္ဗညူ"ဟု စွပ်စွဲစရာရှိသည်။] သကဝါဒံ ဆန္ဒေတွာ, ဒေဝဒတ္တဝါဒေ - ၌၊ ပတိဋ္ဌိတော - ပြီ၊ ဇာတိ- ဤသို့၊ ဂါရယ္ဟောစ - ကဲ့ရဲ့ဘွယ်သည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ တဿာ ဘဂဝါ, ဝေရဉ္ဇေ-နသော၊ ပုဉ္ဇလေ - တို့ကို၊ သင်္ကာန္တော - သိမ်းသွင်းတော်မူလိုသည်၊ ဝါ-ချီမြောက်တော်မူလိုသည်၊ (ဟုတွာ) ဒေဝဒတ္တသ ဝါဒံ ပဋိက္ခိပိ၊ တေနေ ဝုပ'ါယေန - ဤနည်းဖြင့်၊ (ဤ အာရညိကဝတ္ထု၌ ပြခဲ့သောနည်းဖြင့်၊) ပိဏ္ဍ ပါတိကဝတ္ထုသို့မို့- ၌ဌင်း၊ ပံသုကူလိက ဝတ္ထုသို့မို့ ၌ဌင်း၊ အဋ္ဌမာသေ ရုက္ခ မူလိကဝတ္ထုသို့ပ် - အဋ္ဌမာသေရုက္ခမူလိက ဝတ္ထု၌ဌင်း၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိ တမ္ဗော၊ပန-ဆက်၊စတ္တာရောမာသေ-မိုယ်း ၄ လတို့ပတ်လုံး၊ရုက္ခမူလသေနာသနံ-ရုက္ခမူလကျောင်းကို၊ ပဋိက္ခိတ္တမေဝ-ပယ်မြစ်ခံတော်မူအပ်ပြီးသည်သာ။

မစ္ဆမံသဝတ္ထုသို့ံ - ၌၊ တိကောဋိ ပရိသုဒ္ဓန္တိ - ကား၊ တိဟိ - နှင့်သော၊ ကောဋိဟိ- အကြောင်းတို့မှ၊ ပရိသုဒ္ဓံ- စင်ကြယ်သော၊ ဒိဋ္ဌာဒီဟိ- နှင့်သော၊

ပဋိက္ခိတ္တမေဝ။ ။"နဘိက္ခဝေ အသေနာသနိကေန ဝဿံ နဥပဂန္တဗ္ဗံ"ဟူသော သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် မိုးအခါကျောင်းမရှိဘဲ ရုက္ခမူလ၌ မနေရဟု ပယ်ပြစ်ပြီးဖြစ်သည်၊ ထိုသို့ မိုး ၄ လအတွက်သာ ပယ်မြစ်တော်မူ၍ "အဋ္ဌမာသေခေါ မယာ ဒေဝဒတ္တ ရုက္ခမူလသေနာသနံ အနုညာတံ"ဟု ကျန်ရှစ်လအတွက် ရုက္ခမူလသေနာသနကို ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

တီဟိ ကောဋီဟိ။ ။ကောဋိသဒ္ဒါသည် ဤနေ၌ "အစွန်" အနက်ကို မဟော၊ ဒိဋ္ဌစသောအကြောင်း အခြေအမြစ်အနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် သာရတ္ထဋ္ဌ "တီဟိ ကောဋိဟိတိ တီဟိ အာကာရေဟိ, တီဟိ ကာရဏေဟိတိ အတ္ထော"ဟုဆင်း, ဝိမတိဋ္ဌ " အသုဒ္ဓမူလေဟိ - မစင်ကြယ်သော ဒိဋ္ဌ သုတ္တ ပရိသင်္ကိတ ဟူသော အခြေအမြစ်တို့မှ "ဟုဆင်း ဖွင့်၏၊ ထောမနိမိဋ္ဌလည်း ကောဋိသဒ္ဒါ၏ အနက်အများတွင် "သံသယ သ+အာလမ္ဗန - ယုံမှားသံသယ၏ ဆွဲမှီရာ" အနက်လည်း ပါ၏၊ ထို အနက်လည်း "အသုဒ္ဓမူလ"၊ အနက်နှင့် သဘောတူပင်တည်း။

အပရိသုဒ္ဓေဟိ-မစင်ကြယ်သော အကြောင်းတို့မှ၊ ဝိရဟိတံ-ကင်းသော(မစ္ဆ
မံသံ အနုညာတံဌ္ဌ စပ်)၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ တေနေဝ - ကြောင့်ပင်၊ အဒိဋ္ဌံ၊ပေ၊
အပရိသဒ်္ဓိတန္တိ - ဟူ၍၊ အာဟ၊ တတ္ထ - ထို အဒိဋ္ဌံ အစရှိသော ပါဠိရပ်ဌ၊
အဒိဋ္ဌံနာမ-အဒိဋ္ဌမည်သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ မဂမဇ္ဈေ-တို့ကို၊
ဝဓိတွာ, ဂယှမာနံ-ယူအပ်သည်ကို၊ အဒိဋ္ဌံ- မမြင်အပ်သော သားငါးတည်း၊
အသုတံနာမ-မည်သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ပေ၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီတဲ့၊ ဇာတိ-သို့၊
အသုတံ-မကြားအပ်သော သားငါးတည်း၊ ပန-ကား၊ အပရိသဒ်္ဓိတံ-တကား၊
(ဇာနိတဗ္ဗံ ဌ်စပ်၊) ဒိဋ္ဌပရိသဒ်္ဓိတံ-မြင်အပ်သော အကြောင်းအရာသို့ အစဉ်
လိုက်သော ပရိသဒ်္ဓိတကိုဂင်း၊ (ဥတ္တာဌ်စပ်၊) သုတပရိသဒ်္ဓိတံ-ကိုဂင်း၊
တဒုဘယဝိမုတ္တာပရိသဒ်္ဓိတံစ- ထို ဒိဋ္ဌသုတ ၂ ပါးစုံမှလွတ်သော အကြောင်း
အရာသို့ဇစဉ်လိုက်သောပရိသဒ်္ဓိတကိုဂင်း၊ ဥတ္တာ-သိပြီး၍၊တဗ္ဗိပက္ခတော-
ထို ၃ မျိုး၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်၊[တေ-ထို ၃ မျိုး၏+ဝိ-ဆန့်ကျင်သော+
ပက္ခ-ဘက်။] ဇာနိတဗ္ဗံ-သိထိုက်၏။

ကထံ-အဘယ်သို့ သိထိုက်သနည်း၊ ဇာဓ-ဤလောကဌ်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊
မနုဿေ - တို့ကို၊ ဇာလဝါဂုရာဒိဟတ္ထေ - လက်ဌ် ကွန်, ပိုက် အစရှိသည်
ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမတော- မှ၊ နိက္ခမန္တေဝါ- ထွက်လာသည်တို့ကိုသော်
ဂင်း၊ အရညေ- ဌ်၊ ဝိစရန္တေဝါ- လှည့်လည်သည်တို့ကို သော်ဂင်း၊ ပဿန္တိ၊
ဒုတိယဒိဝသေစ- နောက်တနေ့ဌ်လည်း၊ တံ ဂါမံ- ဌို၊ ပိဏ္ဍာယ, ပဝိဋ္ဌာနံ-
နှ်သော၊ နေသံ- ထို ရဟန် တို့ဘို့၊ သမန္တာ မံသံ- ငါးအမဲနှင့် တကွဖြစ်သော၊
ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ အာဟိဟရန္တိ-ရှေးရှုဆောင်ကြကုန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊
တေနဒိဋ္ဌေန - ထို ဒိဋ္ဌကြောင့်၊ (မနေ့ကမြင်အပ်သော ထို အကြောင်းအရာ
ကြောင့်၊) ပရိသင်္ကန္တိ- နှ်၏၊ (ကိ)၊ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ (မစ္ဆမံသံ), ကတံ
နုခေါ - တမင်လာပြုအပ်လေသလော၊ ဇာတိ (ပရိသင်္ကန္တိ)၊ ဇာဒံ-ဌ် ယုံမှား
အပ်သော ငါးအမဲသည်၊ ဒိဋ္ဌ ပရိသင်္ကိတံနာမ-မည်၏၊ ဧတံ-ဌ်ဒိဋ္ဌပရိသင်္ကိ
တဖြစ်သော ငါးအမဲကို၊ ဂဟေတုံ-ခံယူခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ယံ- အကြင်ငါး
အမဲကို၊ ဧဝံ- ဌ် ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အပရိသင်္ကိတံ၊ တံ-
ထို ငါးအမဲသည်၊ ဝါ- ကို၊ (ဂဟေတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန- ဆက်၊ တေ မနုဿာ-
တို့သည်၊ ဘန္တေ ကဿာ နဂဏှထ၊ ဇာတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိတ္ထာ - သော်၊ တမတ္ထံ-
ထိုအကြောင်းကို၊ [ရဟန်းများအတွက် တမင်လာ သတ်အပ်လေသးလောဟု
ယုံမှားခြင်းဟူသော အကြောင်းကို၊] သုတ္တာ ဘန္တေ, ဇာဒံ - ဌ် ငါးအမဲကို၊
ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ , နကတံ - ပြုအပ်သည် မဟုတ်ပါ၊ အမှေဟိ အတ္တနော

အတ္ထာယ ကတံ၊ ဇုတိဝါ- ဤသို့သော်ငင်း၊ ရာဇယုတ္တာဒီနံ= မင်းနှင့်ယှဉ်သူ အစရှိသူတို့၏၊ ဝါ – မင်းမှုထမ်း အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ ကတံ၊ ဇုတိဝါ- ငင်း၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ကပ္ပတိ၊ [သူတို့စကားအရ ယုံမှားကင်းလျှင် အပ်၏၊ ယုံမှား မကင်းလျှင်ကား မအပ်ပင်။] ဘိက္ခု။ – တို့သည်၊ နဟေဝ ပဿန္တိ - အမှန်ပင် မမြင်ကုန်ဘုံ၊ အပိစ - သို့သော်လည်း၊ သုဏန္တိ – နှ၏၊ (ကိ)၊ မနုဿာ ဇာလဝါဂုရာဒိဟတ္ထာ ဂါမတော နိက္ခမန္တိ ကိရ၊ ဇုတိဝါ- သော်ငင်း၊ အရညေ- ၌၊ ဝိစရန္တိ ကိရ၊ ဇုတိဝါ- ငင်း၊ (သုဏန္တိ)၊ ဒုတိယ ဒိဝသေစ တံ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ ပဝိဋ္ဌာနံ, နေသံ - ထိုရဟန်းတို့ဘို့၊ပေ၊ ဇုဒံ-၍ ယုံမှားအပ်သော ငါးအမဲသည်၊ သုတပရိသက်ိတံ နာမ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ။

ပန- ဆက်၊ တေ မနုဿာ၊ပေ၊ကပ္ပတိ၊ ပန - ကား၊ (သုတပရိသက်ိတမ္ပ တပါး တဒုဘယဝိမုတ္တ ပရိသက်ိတကား၊) ဘိက္ခု။, နဧဝပဿန္တိ-အမှန်ပင် မမြင်ကုန်၊ နဧဝ သုဏန္တိ - အမှန်ပင်မကြားကုန်၊ အပိစ - စင်စစ်ကား၊ ဂါမံ ပိဏ္ဍာယ, ပဝိဋ္ဌာနံ - နှ၏သော၊ တေသံ – ထို ရဟန်းတို့၏၊ပေ၊အဘိသင်္ခ ရိတ္ဝာ – ပြုစီမံ၍၊ အဘိဟရန္တိ၊ပေ၊ဇုဒံ-၍ ယုံမှားအပ်သော ငါးအမဲသည်၊ တဒုဘယဝိမုတ္တပရိသက်ိတံနာမ - မည်၏၊ တေံ – ၍ ငါးအမဲသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ယံ - အကြင် ငါးအမဲကို၊ ဧဝံ အပရိသက်ိတံ၊ တံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ (ဂဟေတုံ)ဝဋ္ဋကိ၊ ပန- ဆက်၊ပေ၊ ပဝတ္တမံသံ - ဖြစ်ပြီးအသားဟူသော၊ ကပ္ပိယမေဝ-အပ်သောအသားကိုသာ၊ လဘိတ္ဝာ ဘိက္ခုနံ အတ္ထာယ, သမ္မာဒိတံ - ပြီးစေအပ်ပါပြီ၊ (ချက်အပ်ပါပြီ၊) ဇုတိဝါ - သော်ငင်း၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) ကပ္ပတိ၊ မတာနံ- တို့၏၊ ပေတကိစ္စတ္ထာယ- ပေတကိစ္စ အကျိုးငှါငင်း၊ [သေသူကိုရည်မှန်း၍ ရက်လည်ဆွမ်းကျွေးခြင်း စသည်ကို "ပေတကိစ္စ"ဟု ခေါ်သည်။] မင်္ဂလာဒီနံ- လက်ထပ်မင်္ဂလာ အစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယဝါ-ငင်း၊ ကတေပိ- ပြုအပ်သော အသားဌီလည်း၊ သေဝ

ပဝတ္တမံသံ။ ။ရောင်းဘို့ရန် သတ်အပ်ပြီးသော အသားကို "ပဝတ္တမံသ" ဟု ခေါ်၏၊ ပဝတ္တံ – ဝယ်သူမလာမီကပင် ဖြစ်ပြီးသော + မံသံ– အသားတည်း၊ ပဝတ္တမံသံ-သား၊ ထိုအသားသည် ရဟန်းများဘို့ သတ်အပ်သောအသား မဟုတ်, ရောင်းဘို့ သတ်အပ်သောအသား ဖြစ်ရကား ရဟန်းများ စားကောင်း၏၊ [ပဝတ္တမံသံတိ–ဝိက္ကယိက မံသံ။] ဆက်ဥုံးအံ့ – ရဟန်းတော်များသည် လူတို့ကိုမှီ၍ စားသောက်ကြရ၏၊ လူတို့တွင် သားငါးမစားသူတို့က နည်းပါးလှ၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်သည် သားငါးစားမှုကို (ချင်းချက်မရှိ) တားမြစ်တော်မမူဘဲ ဒိဋ္ဌသုတ ပရိသက်ိတ အသားမျှကိုသာ တားမြစ်တော်မူရပေသည်။

နယော၊ [မဂ်လာဒိနန္တိ အာဒိသဒ္ဒေန အာဟုန ပါဟုနာဒိကေ (ည့်သည်တို့အား ကျွေးဘို့ရန်အသား , လက်ဆောင်ပေးဘို့ အသားတို့ကို) သင်္ကာတိ။] ဟိ – မှန်၏၊ ယံယံ – အကြင် အကြင် ငါးအမဲကို၊ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ အကတံဝေ – ပြုအပ်သောအသား မဟုတ်သည်သာ၊ (ဟောတိ)၊ ယတ္ထစ– အကြင် အသားဌာလည်း၊ နိဗ္ဗေမတိကော – ယုံမှားခြင်းမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ [ယတ္ထစ နိဗ္ဗေမတိကော ဟောတိတိ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ ကတေပိ သဗ္ဗေန သပ္ပံ ပရိသင်္ကိတာဘာဝေ မာဟ။] တံ သပ္ပံ-ထို အလုံးစုံသော အသားသည်၊ ကပ္ပတိ။

ပန – ဆက်၊ ကေသ္မိ ဝိဟာရေ , ဘိက္ခူ – တို့ကို၊ ဥဒ္ဒိသ ကတံ သစေ ဟောတိ၊ တေစ-ထို ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ကတဘာဝံ, နဇာနန္တိ–န်အံ့၊ အညေ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနန္တိ–န်အံ့၊ ယေ-အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ တေသံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဋတရေသံ-အခြားသော မသိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ အညေ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်၊ နဇာနန္တိ - ကုန်အံ့၊ တေယေဝ – ထို ဤကျောင်းတိုက်ကရဟန်းတို့သည်သာ၊ ဇာနန္တိ၊ တေသံယေဝ,နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ အညေသံ ဝဋ္ဋတိ၊ တေပိ - တို့သည်လည်း၊ အမှာကံ အတ္ထာယ ကတံတိ ဇာနန္တိ၊ အညေပိ-အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဇတေသံ-ထို ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထာယ ကတံတိ ဇာနန္တိ၊ သဗ္ဗေသံပိ နဝဋ္ဋတိ၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ (ဤကျောင်းတိုက် အခြားကျောင်းတိုက်က ရဟန်းအားလုံးတို့သည်၊) နဇာနန္တိ၊ သဗ္ဗေသံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ - မှန်၊ ပဋ္ဌသုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေသု-တို့တွင်၊ ယဿဒါတဿဒါ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော သီတင်းသုံးဘော်၏လည်း၊ အတ္ထာယ ဥဒ္ဒိသ ကတံ, သဗ္ဗေသံ – အလုံးစုံသော သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ နဝဋ္ဋတိ။

ပန - ဆက်၊ ကောစိ- အချို့ဒါယကာသည်၊ ကေ ဘိက္ခုံ ဥဒ္ဒိဿ ပါဏံ ဝဓိတ္ဝာ, တဿ - ထို ရဟန်းအား၊ ဝါ - ၏၊ ပတ္တံ ပူရေတ္ဝာ သဧစေ ဒေတိ၊ သောစ-ထို ပေးလှူရာ ရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော အတ္ထာယ ကတဘာဝံ, ဇာနံယေဝ - သိလျက်သာလျှင်၊ ဂဟေတ္ဝာ အညဿ ဘိက္ခုနော ဒေတိ၊

ဘိက္ခူနံယေဝ အတ္ထာယ။ ။ အဋ္ဌာနပ္ပယုတ္တော ဝေသဒ္ဒေါ၊ ဘိက္ခူနံ အတ္ထာယ အကာဘမေဝါတိ သမ္ဗန္ဓိတဗ္ဗံ၊ တသ္မာ ဘိက္ခူနဉ္စ ဒဿာမ, မဂ်လာဒိနဉ္စ အတ္ထာယ ဘဝိဿတီတိ မိဿေတ္ဝာ ကတံဝိ နဝဋ္ဋတိတိ ဝေဒိဘင်္ဂံ၊ ကေစိ ပန ဘိက္ခူနံယေဝါတိ အဝဓာရဏေန ဘိက္ခုနဉ္စ အညေသဉ္စ အတ္ထာယ ကတံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝဒန္တိ၊ တံ နယုဇ္ဇတိ။

သော-ထို အခြားရဟန်းသည်၊ တဿ-ထို ပေးလှူသော ရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ-သုံးဆောင်အံ့၊ ကဿ-၏၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ-နည်း၊) ဇုတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ ဒ္ဝိန္နမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ယံ-အကြင်ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ ကတံ၊ တဿ-၏၊ ဝါ-သည်၊ အဘုတ္တာဝယ-မစားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဇုတရဿ-၏၊ အဇာနနတာယ-သိခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (အနာပတ္တိ ဟောတိ)။

ဟိ-ဆက်၊ ကပ္ပိယမံသဿ-အပ်သော အသားကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိ နတ္ထိ၊ ဥဒ္ဒိဿ-၍၊ ကတ-ပြုအပ်သော အသားကိုလည်း၊ အဇာနိတ္ဝာ-မူ၍၊ ဘုဉ္ဇဿ-စားသော ရဟန်း၏၊ ပစ္ဆာ-မှ၊ အာပတ္တိဒေသနာကိစ္စံနာမ-အာပတ်ကိုဒေသနာပြောဘွယ် ကိစ္စမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ [ဥဒ္ဒိဿ ကတမံသကို သုံးဆောင်ခြင်းမှ အကပ္ပိယမံသကိုသုံးဆောင်ခြင်း၏အထူးကိုပြလို၍ "အကပ္ပိယမံသံ ပန" စသည်မိန့်။] ပန-ကား၊ အကပ္ပိယမံသံ-ကို၊ အဇာနိတ္ဝာ-၍၊ ဘုတ္တောန-စားသော ရဟန်းသည်၊ ပစ္ဆာ ဥတ္တာဝိ, အာပတ္တိ-ကို၊ ဒေသေတမ္ပာ၊ ဟိ-မှန်၊ ဥဒ္ဒိဿ, ကတံ-ပြုအပ်သော အသားကို၊ ဥတ္တာ ဘုဉ္ဇတောဝ-၏သာ၊အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ အကပ္ပိယမံသံ အဇာနိတ္ဝာ ဘုဉ္ဇန္တသ္သာဝိ, အာပတ္တိယေဝ-ပင်တည်း၊ တဿာ, အာပတ္တိဘီရုကေန-အာပတ်မှကြောံတတ်သော ရဟန်းသည်၊ ရူပံ-အဆင်းကို၊ သလ္လက္ခေန္တေနပိ-မှတ်သားနိုင်ပါသော်လည်း၊ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ-မေးပြီး၍သာလျှင်၊ မံသံ-အသားကို၊ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူရာ၏၊ ပရိဘောဂကာလေ-၌၊ ပုစ္ဆိတ္ဝာ ဘုဉ္ဇိဿာမိ၊ ဇုတိ ဝါ-ဤသို့ ကြံ၍သော်လည်း၊ ဂဟေတ္ဝာ-ခံယူ၍၊ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ-မေးပြီး၍သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကဿာ-အဘယ်ကြောင့်မေးပြီးမှသုံးဆောင်ရသနည်း၊ ဒုဗ္ဘိဉ္ဉေယျတ္တာ-ခဲယဉ်းသ ဖြင့် သိအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊(ကပ္ပိယအသား, အကပ္ပိယ အသားဟု ခွဲခြား၍မသိအပ် မသိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊) ဟိ-မှန်၊ အစ္ဆံမံသံ-မအပ်သော ဝံသားသည်၊ သူကရမံသ သဒိသံ-အပ်သော အကပ္ပိယမံသံ ပနစသည်။ ။ရှေ့ဥဒ္ဒိဿကတမံသ၌ သိသော စိတ်ဖြင့်စားခြင်းကြောင့် သင့်အပ်သော သစိတ္တကအာပတ်တည်း၊ အကပ္ပိယမံသကား သိသော စိတ်မရှိသော်လည်း သင့်အပ်သော အစိတ္တကအာပတ်တည်း ထို့ကြောင့် "အကပ္ပိယမံသံ၊ပေ၊အာပတ္တိယေဝ"ဟု မိန့်သည်၊ တသ္မာစသော ဝါကျ၌ "မေး၍ ခံယူရမည်" ဟု ဆိုသော်လည်း "ပရိဘောဂကာလေ ပုစ္ဆိတ္ဝာ ပရိဘုဉ္ဇိဿာမိတိဝါ ဂဟေတ္ဝာ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ"ကိုထောက်၍ အကပ္ပိယမံသကို အကပ္ပိယမံသမှန်းမသိဘဲ ခံယူသော ရဟန်းမှာ ခံယူမှုကြောင့် အာပတ်မသင့်သေး, စားမှသာ အာပတ်သင့်သည်–ဟု မှတ်။

ဝက်သားနှင့်တူသည်၊ ဟောတိ၊ ဒိဝိမံသာဒိနိဝိ - သစ်၏ အသား အစရှိသည် တို့သည်လည်း၊ မိဂမံသာဒိသဒိသာနိ-သမင်သား အစရှိသည်တို့နှင့် တူကုန် သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တသ္မာ , ပုစ္ဆိတ္ထာ - မေးပြီး၍၊ ဂဟဏမေဝ– ခံယူခြင်း သည်သာလျှင်၊ဝတ္တုံ-ကျင့်ဝတ်တည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ဝဒန္တိ-န်၏။[ဝတ္တာန္တိ ဝဒန္တိတိ ဇာမိနာ အာပတ္တိတိ ဒဿိတိ။]

ဟဋ္ဌော ဥဒဂ္ဂေါတိ-ကား၊ တုဋ္ဌောစေဝ-နှစ်သက်သည်ရှင်း၊ ဥန္နတကာယ စိတ္တောစ – တက်ကြွသော ကိုယ်စိတ်ရှိသည်ရှင်း၊ ဟုတ္ဝာ (အာဘိဝန္ဒိတ္ဝာ ပက္ကမိဒ္ဓစဝ်။) [ဥဒဂ္ဂေါဠ္ဒ ဥကို "ဥန္နတ" ဟုရှင်း, အဂ္ဂကို "ကာယစိတ္တ"ဟု ရှင်း ဖွင့်သည်၊ "ဥဒ္ဓံ ဒ္ဒိဒတာ အဂ္ဂေါ (အဖျား အညွှန့်နှင့်တူသော ကိုယ်စိတ် သည်) ယဿာတိ ဥဒဂ္ဂေါ"ဟု ပြု။] ကိရ - ခဲ့၊ သော – ထို အရှင်ဒေဝဒတ် သည်၊ ဘဂဝါ, ဇာမာနိ ပဗ္ဗဝတ္တေနိ-တို့ကို၊ နအနုဇာနာတိ၊ ဇာဒါနိ , သံယ ဘေဒံ- သံယာသင်းခွဲခြင်းကို၊ ကာတုံ, သက္ခိဿာမိ- တော့ဒဲ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ကောကာလိကဿ-အား၊ ဇာန္တိတာကာရံ-အလိုရှိအပ်သော အခြင်း အရာကို၊ ["ဇာဂိတာကာရံ- အလိုဆန္ဒ ပြည့်ဝပုံကိုပြသော အခြင်းအရာကို" ဟု မူကွဲရှိ၏။] ဒဿေတွာ, ဝိသံ-ကို၊ ခါဒိတွာဝါ- သော်ရှင်း၊ ရဇ္ဇုယာ-ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာဝါ-အထက်၌ဖွဲ့ချည်၍သော်ရှင်း၊(တနည်း) ရဇ္ဇုယာ ဥဗ္ဗန္ဓိတွာဝါ-ကြိုးဆွဲချ၍သော်ရှင်း၊ သတ္တံ-ကို၊ အာဟရိတွာဝါ-ဆောင်၍သော်ရှင်း၊ မရိတု ကာမော– သေခြင်းငါ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော– သည်၊ ဝိသာဒိသု- တို့တွင်၊ အညတရံ-ကို၊ လဘိတွာ, တပ္ပစ္စယာ-ထို ရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ အာသန္နံပိ-နီးကပ်နေသည်လည်း ဖြစ်သော၊ မရဏဒုက္ခံ- သေခြင်း၏ဆင်းရဲကို၊ အဇာနန္တော(ဟုတွာ),ဟဋ္ဌော-သည်၊ ဥဒဂ္ဂေါ-တက်ကြွသောကိုယ်စိတ် ရှိသည်၊ ဟောတိ ယထာ၊ဧဝမေဝ, သံယ ဘေဒပစ္စယာ - သံယာသင်း ခွဲခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အာသန္နံပိ- သော၊ (ဒုက္ခံဠ္ဒစဝ်။) အဝီစိမှိ- ဠ္ဒ၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ , ပဋိသံဝေဒနိယံ-ခံစားထိုက်သော၊ ဒုက္ခံ အဇာနန္တော(ဟုတွာ) ဒါနိ, မေ-သည်၊ သံယဘေဒဿ – ၏၊ ဥပါယော - နည်းလမ်းကို၊ လဒ္ဓေါ-ရအပ်ပြီ၊ ဇာတိ- ဤသို့တွေး၍၊ ဟဋ္ဌော ဥဒဂ္ဂေါ (ဟုတွာ) သပရိသော အာသနာ ဥဋ္ဌာယ , တေနေဝ ဟဋ္ဌဘာဝေန-ထို ရွှင်လန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပင်၊ ဘဂဝန်, အဘိဝါဒေတွာ-၍၊ ပဒက္ခိဏံ-အရိအသေကို၊ ကတွာ ပက္ကမိ။ [ဘုရားရှင်အား ကြည်ညိုလျှ၍ ရှိခိုးဝပ်ချခြင်း မဟုတ်၊ သူ၏အလို ပြည့်သော ကြောင့် ဝမ်းမြောက်လှသဖြင့် ဘုရားရှင်ကို ဝပ်ချပြီးမှ ရိုသေစွာ ပြန်သွား သည်–ဟူလို။]

ပန-ကား၊ တေ မယံ၊ပေ၊ ဝတ္ထာမာတိတ္ထေ - ပါဠိ၌၊ ဇုမာနိ ပဗ္ဗဝတ္ထု။ နိတိ - ဇုမာနိပဗ္ဗဝတ္ထု။နိ ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ဟေပိ - ဆိုထိုက်လျက်လည်း၊ တေ မယံ ၊ပေ၊သညာပေဿာမာတိ-သညာပေဿာမ ဟူ၍၊ အာဘိဏ္ဟံ - မပြတ်၊ ပရိဝိတက္ကဝသေန-ကြံခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော-ပုံလွင့်သော စိတ်ရှိသူသည်၊(အာဟ)ယထာ-ဆိုမှား မိသကဲ့သို့၊(တထာ-တူ၊) ဝိဘတ္တိ ဝိပ္ပလ္လာသံ-ဝိဘတ်၏ ပြောင်းလွဲခြင်းကို၊ အသလ္လက္ခေတွာ-မမှတ်နိုင်မူ၍၊ အာဘိဏ္ဟံ, ပရိဝိတက္ကာနုရူပမေဝ- ကြံနေခြင်းအား လျော်စွာသာလျှင်၊ တေ မယံ၊ပေ၊ဝတ္ထု။ ဟီတိ-ဟူ၍၊ အာဟ-ဆိုမှားပြီ။

ဓုတာ သလ္လေခဝုတ္တိနောတိ-ကား၊ ယာပဋိပဒါ - အကြင် အကျင့်သည်၊ ကိလေသေ-တို့ကို၊ဓုနာတိ-လှုပ်ခါပစ်တတ်၏၊တာယ-ထိုအကျင့်နှင့်၊ သမန္နာဂတတ္တာ-ကြောင့်၊ ဓုတာ-ဓုတတို့မည်၏၊ စ-ကား၊ ယာ-အကြင်အကျင့်သည်၊ ကိလေသေ-တို့ကို၊ သလ္လိခတိ-ခေါင်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်တတ်၏၊ ဧတေသံ-ဤရဟန်းတို့၏၊ သာ-ထိုကိလေသာတို့ကိုခေါင်းပါးအောင်ခြစ်ပစ်တတ်သော အကျင့်ဟူသော၊ ဝုတ္တိ- ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝါ- အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇုတိ-ကြောင့်၊ (တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊)သလ္လေခဝုတ္တိနော-ဝုတ္တိတို့မည်၏၊ ဗာဟုလ္လိဒကာတိ - ကား၊ စီဝရာဒီနံ - နှံသော၊ ပစ္စယာနံ- တို့၏၊ ဗဟုလဘာဝေါ-များကုန်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဗာဟုလ္လံ-လွှမည်၏၊ အသထိုရှင်ဝေါတမ၏၊ တံ ဗာဟုလ္လံ-ထိုပစ္စည်း ၄ပါးတို့၏ များကုန်သည်၏အဖြစ်

ဇုမာနိ၊ပေ၊ဝိက္ခိတ္တစိတ္တော၊ ။စိတ်ပုံလွင့်နေသူသည် ပြောအပ်သော စကား၏ အနက်မိပုံပါယ်ကို သတိမထားနိုင်ဘဲ မိမိကြံစည်သည့်အတိုင်း ပြောလိုက်မိသကဲ့သို့ အရှင်ဒေဝဒတ်လည်း " ဇုမေဟိ ပဗ္ဗဟိ ဝတ္ထု။ဟိ ဇနံ သညာပေဿာမ" ဟု ကရိဏ်း ဝိဘတ်ဖြင့် ကြံနေကျဖြစ်သောကြောင့် ဤ၌ သမာဒါယကိုင်၍ "ဇုမာနိ ပဗ္ဗဝတ္ထု။နိ"ဟု ဒုဘိယာဝိဘတ်ဖြင့် ဆိုထိုက်လျက် ဝိဘတ် မပြောင်းလွဲမိဘဲ"ဇုမေဟိ ပဗ္ဗဟိ ဝတ္ထု။ဟိ" ဟု ဆိုမှားမိလေသည်-ဟူလို။

ဓုတာ။ ။"ယာပဋိပဒါ၊ပေ၊တာယ သမန္နာဂတတ္တာ"ကို ကြည့်၍ "ဓုနာတီတိ ဓုတာ-ကိလေသာတို့ကိုလှုပ်ခါချတတ် (ဖျက်ဆီးတတ်သော)အကျင့်၊ ဤသို့ ရှေးဥုံးစွာ အကျင့်ရခအောင် ပြုပြီးမှ"ဓုတာ ဧတေသံ အတ္ထီတိ ဓုတာ"ဟု အသတ္ထိဆင့်ရမည်ကဲ့သို့ ထင်ရ၏၊ အမှန်မှာ - ထိုသို့ ပြုဘွယ်မလို၊ " ကိလေသေ ဓုနန္တီ ဓုတာ"ဟု တခါထည်း ကတ္တုသာဓနပြုလိုက်လျှင် ကိလေသာတို့ကို လှုပ်ခါချတတ် ဖျက်ဆီးတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို ရနိုင်၏၊ ထို့ကြောင့် " ယာ ဓုနာတိ၊ပေ၊သမန္နာဂတတ္တာ" ကို ဝိဂြိဟ်ပြု ဟု မယူဘဲ အဓိပ္ပါယ်ပြု ဟုသာ ယူပါ။ [ကတ္တုသာဓန စသည်ပြုရုံဖြင့် အဓိပ္ပါယ် ပြည့်စုံနိုင်လျှင် ကိတ်ပုဒ်အဖြစ်ဖြင့်သာ ရှပ်ပြီးစေသင့်သည်၊ ဗဟုဗ္ဗီဟိ, အညဲ့ထို ကြံဘွယ်မလို၊]

ဟူသောအကျင့်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဧတိ, ဗာဟုလ္လိကော - မည်၏၊ ဝါ- တနည်း၊ တသို့ ဗာဟုလ္လေ - ထို ပစ္စည်း ၄ ပါး၏ များကုန်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကျင့်၌၊ နိယုတ္တော-ယှဉ်သူတည်း၊ ဋ္ဌတော-တည်သူတည်း။ ["စွဲမြဲတည်တန့်သူ" ဟူလို။] ဧတိ ဗာဟုလ္လိကော၊ ဗာဟုလ္လာယ စေတေတိ-ကား၊ ဗဟုလတာယ- ပစ္စည်း ၄ ပါး၏ များကုန်သည်၏အဖြစ် အကျိုးငှါ၊ စေတေတိ- စေ့ဆော်၏၊ ကပ္ပေတိ-ပြုစိမ်၏၊ ပကပ္ပေတိ - အပြားအားဖြင့် ပြုစိမ်၏၊ ဟိ-မှန်၊ ကထံနာမ - အဘယ်မည်သော နည်းဖြင့်၊ မယ္ဘူ- ၏ငင်း၊ သာဝကာနဉ္စ-တို့၏ငင်း စီဝရာဒိနံ,ပစ္စယာနံ-တို့၏၊ ဗဟုလဘာဝေါ-သည်၊ ဘဒဝယျ-ဖြစ်ရာပါ အံ့နည်း၊ ဧတိဧဝံ - ဤသို့၊ ဥဿုက္ကံ - အားထုတ်သူ၏ အဖြစ်သို့၊ အာပန္နော-ရောက်သူတည်း၊ ဧတိ-ကား၊ အဓိပ္ပါယော- ကဲ့ရဲ့သူတို့၏အလိုတည်း၊ စက္ကဘေဒါယာတိ - ကား၊ အာဏာဘေဒါယ - အာဏာစက်၏ ပျက်စီးခြင်းငှါ၊ ("ပရက္ကမိဿတိနာမ" ၌စပ်။)

ဓမ္မိံ ကထံ ကတ္ဝါတိ-ကား၊ ခန္ဓကေ-သံယဘေဒကွန္ဓကဉ်၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်၊ အလံ- မတော်၊ တေ- အား၊ သံယဘေဒါ- သည်၊ မာရုစ္ဆိ-မနှစ်သက်လင့်၊ ဒေဝဒတ္တော,သံယဘေဒေါ-သည်၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏၊ ဒေဝဒတ္တော, ယော-အကြင်သူသည်၊ သမဂ္ဂံ-ညီညွတ်သော၊ သံဃံ-ကို၊ ဘိန္ဒ တိ-ခွဲ၏၊ (သော-သည်၊) ကပ္ပဋ္ဌိကံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး တည်သော၊ ကိဗ္ဗိသံ-ရုန့်ကြမ်းသောမကောင်းမှုကို၊ ပသဝတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ကပ္ပံ-အာယုကပ်ပတ်လုံး၊ နိရယမှိ- ၌၊ ပစ္စတိ- ကျက်ရ၏၊ စ- အနွယကား၊ ဒေဝဒတ္တော, ယော- သည်၊ ဘိန္နံ-သော၊ သံဃံ-ကို၊ သမဂ္ဂံ ညီညွတ်သည်ကို၊ ဝါ-အောင်၊ ကရောတိ-၏၊ (သော - သည်၊) ဖြဟ္မံ - မြတ်သော၊ ပုညံ - ကို၊ ပသဝတိ- ၏၊ ကပ္ပံ သဂ္ဂမှိ, မောဒေတိ - ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဧတိဧဝ မာဒိကံ - သော၊ အနေကပ္ပကာရံ-သော၊ ဒေဝဒတ္တဿစ- အားငင်း၊ ဘိက္ခူနဉ္စ- တို့အားငင်း၊ တဒနုစ္ဆဝိကံ-ထို ပညတ်တော် မူအပ်လတ္တံသော သိက္ခာပုဒ်၏ အရိပ်အရောင်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ တဒနုလောမိကံ့ - ထို ပညတ်တော်မူအပ်လတ္တံသော သိက္ခာပုဒ် အားလျော်သော၊ ဓမ္မိံ ကထံ ကတ္ဝာ (ဘိက္ခူ အာမန္တေသိ၊)

သမဂ္ဂသတိ- ကား၊ သဟိတဿ - တကွဖြစ်သော၊ စိတ္တေနစ- အားဖြင့် ငင်း၊ ["နှင့်" ဟု မပေးရ။] သရီရေန - ကိုယ်အားဖြင့်ငင်း၊ အဝိယုတ္တဿ-

သဟိတဿ။ ။သဟ-ကိုယ်စိတ် အားဖြင့် တပါးနှင့်တပါး အတူတကွ၊ ဗုတဿ-ဖြစ်သော၊ သဟိတဿကိုပင် "စိတ္တေန၊ပေ၊ အတ္ထော" ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက် ဖွင့်သည်။ [ဤစကားဖြင့် "စိတ္တသာမဂ္ဂီ, ကာယသာမဂ္ဂီ" ဟု သာမဂ္ဂီ ၂ မျိုးရှိကြောင်း သိပါ။]

မယ္ဒဉ်သည် မဟုတ်သော၊ ဝါ-မက္ကေမက္ခာယ္ဒဉ်သော၊ (သိယံသ=၏၊) ဧတံ အတ္ထော၊ ဟိ- မှန်၊ ပဒဘာဇနေပိ - ၌လည်း၊ အယမေဝ အတ္ထော - ကိုပင်၊ (သမဂ္ဂဿဒ္ဒါ၏ ကိုယ်စိတ်အားဖြင့် ညီညွတ်ခြင်းဟူသော ဤအနက်ကိုပင်)၊ ဒဿိတော၊ ဟိ - မှန်၊ သမာနသံဝါသကော တိ - ဟူ၍၊ ဝဒတာ - မိန့်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိတ္တေန-အားဖြင့်၊ အဝိယောဂေါ- မက္ကေမက္ခာယ္ဒဉ်ခြင်းသည်၊ ဝါ- ကို၊ ဒဿိတော ဟောတိ၊ သမာနသီမာယံ ဌိတော တိ- ဟူ၍၊ ဝဒတာ, သရီရေန (အဝိယောဂေါဒဿိတော ဟောတိ)၊ ကထံ - အဘယ်သို့ပြုတော်မူသနည်း၊ ဟိ-ခဲ့၊ သမာနသံဝါသကော-တူသောသံဝါသ ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကေန ဝါ-အယူကြောင့် မတူကွဲပြားသော သံဝါသရှိသူ၏ အဖြစ်မှဌင်း၊ ကမ္မနာနာသံဝါသကေန ဝါ- ကံကြောင့် မတူ ကွဲပြားသော သံဝါသရှိသူ၏ အဖြစ်မှဌင်း၊ ဝိရဟိတော - လွတ်ကင်းသည်၊ (ဟုတ္တာ)သမစိတ္တတာယ-ညီညွတ်သောစိတ် ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ စိတ္တေန အဝိယုတ္တော ဟောတိ၊ သမာနသီမာယံ-တူသောသိမ်၌၊ ဌိတော-တည်သည် (ဟုတ္တာ)၊ ကာယသာမဂ္ဂိဒါနတော - ကာယသာမဂ္ဂိကို ပေးခြင်းကြောင့်၊ သရီရေန အဝိယုတ္တော (ဟောတိ)။

ဘေဒနသံဝတ္တနကံ ဝါ အဓိကရဏာန္တိ-ကား၊ ဘေဒဿ သံဃဘေဒဿ-၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ သံဝတ္တနကံ-ဖြစ်သော၊ ကာရဏံ-ကို၊ (သမာဒါယ

နာနာသံဝါသကေန။ ။မတူကွဲပြားသော ကံကြီး ကံငယ်ရှိသူသည် (ကံကြီး ကံငယ် အတူမပြုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်) နာနာသံဝါသကမည်၏၊ ထို နာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်သည် " ဥက္ခိတ္တာရဟန်း၏ အလိုသို့ လိုက်သောကြောင့် သံဃာနှင့် အယူဝါဒ အားဖြင့် သဘောမတူသော လဒ္ဓိနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်, ဥက္ခေပနီယကံ ပြုထားသဖြင့် သံဃာနှင့် ကံ အတူမပြုရသော ကမ္မနာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ်" ဟု ၂ မျိုးရှိ၏၊ နာနာသံဝါသက ပုဒ်၌ ဘာဝပွဓာန ဘာဝလောပ ကြံပါ၊ နာနာသံဝါသက ပုဂ္ဂိုလ် မပါရုံတွင် မက ထို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတို့၏ သဘောမှ လွတ်ကင်းသော သံဃာကို " နာနာသံဝါသက ဝိရဟိတော" ဟု ဆိုသည်၊ နာနာသံဝါသက အကျယ်ကို ကောသမ္ဗကက္ခန္ဓက ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၌ ကြည့်ပါ။

ဘေဒေန၊ပေ၊အဓိကရဏံ။ ။သံဝတ္တတီတိ သံဝတ္တနံ၊ သံဝတ္တနံယေဝ သံဝတ္တနကံ၊ သွတ္ထ္ဌ် ကပစ္စည်း၊ "သံဃဘေဒဿ အတ္ထာယ"ပါဠ်ဖြင့် "ဘေဒနာယ-သံဃာကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဝတ္တနကံ-ဖြစ်သည်တည်း၊ ဘေဒနသံဝတ္တနကံ" ဟု စတုတ္ထီတပ္ပုရိသ်ကို ပြ၏၊ အဓိကရဏာသဒ္ဒါသည် ကာရဏာ အနက်ဟောတည်း၊ အတ္ထာနော ဖလံ ကရောတီတိ ကရဏံ-မိမိအကျိုးကို ပြုတတ်သောအကြောင်း၊ အဓိကံ+ကရဏံ အဓိကရဏံ-လွန်ကဲသော (ထူးသော) အကြောင်း။ ["သံဝတ္တနကံ- ဖြစ်စေတတ်"

တိဋ္ဌေယျ)၊ ဟိ - မှန်၊ ဇာမသ္မိံ ဩကာသေ - ဤ သိက္ခာပုဒ်၏ အရာဌာ၊ ကာမ ဟေတု၊ပေ၊ အ ဒီသုဝိယ-ပါဠိရပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ ကာရဏာ - ကို၊ အဓိကရဏာန္တိ - ဟူ၍၊ အဓိပ္ပေတံ၊ [အဓိကရဏာအရ အဓိကရဏ်းအနက်ကို မယူဘဲ ကာရဏာ အနက်ကို ယူပါ-ဟူလို၊ ကာမဟေတု ကာမနိဒါနံ ကာမာဓိကရဏာ-ကာမ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ (ခတ္တိယောပိ-ခတ္တိဳယန ဝိဘင်္ဂတီ၊)] တဇ္ဇ-ထို အကြောင်းသည်လည်း၊ ယသ္မာ အဋ္ဌာရသဝိဓံ ဟောတိ၊ တသ္မာပဒဘာဇနေ, အဋ္ဌာရသဘေဒကရဝတ္ထူနိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ တာနိ-ထို ဘေဒကရ ဝတ္ထုတို့သည်၊ ဇာဝ ဥပါလိ၊ပေ၊ အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ-သံယဘေဒကက္ခန္ဓကဉ်၊ အာဂတာနိ၊ တသ္မာ , တတြေဝ - ထို သံယဘေဒက ကွန်ကဉ် သာလျှင်၊ နေသံ - ထို ဘေဒကရဝတ္ထုတို့၏၊ အတ္ထံဝဏ္ဏယိဿာမ၊ စ- ဆက်၊ ဇာမာနိ ဝတ္ထူနိ-၌ ဘေဒကရ ဝတ္ထုတို့ကို၊ နိဿာယ, အပရေဟိ ပိ-နှင့်သော၊ကမ္မေန-ကံဝင်း၊ ဥဒ္ဒေသေန--ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဝင်း၊ဝေါဟာ ရေန-ပြောဆိုခြင်းဝင်း၊ အနုဿာဝနာယ-အဘန်ဘန် ကြားသိစေခြင်းဝင်း၊ ဟု ပေးရိုးရှိသော်လည်း "သံဃဘေဒဿ အတ္ထာယ" ဟူသော တဒတ္ထနှင့် တွဲရာ၌ ကာရိတ်ကံ မရနိုင်သောကြောင့်ဝင်း, နောက်၌ "နိပ္ပတ္တိသမတ္ထံ"ကို ထောက်၍ဝင်း "ဖြစ်သော"ဟု ပေးသည်။]

ကမ္မေန, ဥဒ္ဒေသေန ။ ။ကမ္မနာတိ အပလောကနာဒိသု စတူသု ကမ္မသု အညတရေန ကမ္မေန (အပလောကန စသော ကံ ၄ မျိုးတွင် ဘမျိုးမျိုးသော ကံကို "ကမ္မ"ဟု ခေါ်သည်၊) ဥဒ္ဒေသေနာတိ ပဉ္စသု ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသေသု အညတရေန ဥဒ္ဒေသေန (ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ၅ ပါးတွင် တပါးသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကို "ဥဒ္ဒေသ"ဟု ခေါ်သည်)။

ဝေါဟာရေန။ ။ဝေါဟာရေနာတိ တာဟိတာဟိ ဥပပတ္တိဟိ အဓိမ္မံ ဓမ္မောတိ အာဒိအဋ္ဌာရသဘေဒကရဝတ္ထုဒီပကေန ဝေါဟာရေန (ထိုဆိုအကြောင်း ယုတ္တိတို့ဖြင့် အဓမ္မကို ဓမ္မဟု ပြောခြင်းစသော ဘေဒကရဝတ္ထု ၁၈ ပါးကို ထင်ရှားပြ၍ ပြောဆို ခြင်းကို"ဝေါဟာရ"ဟု ခေါ်သည်။)

အနုဿာဝနာယ။ ။အနုဿာဝနာယာတိ နနုတုမှ ဇာနာထ မယ္ဍံ ဥစ္စာကုလာ ပဗ္ဗဇိတဘာဝံ ဗဟုဿုဘဘာဝဉ္စ (အရှင်ဘုရားတို့သည် တပည့်တော်၏ ဆွေကြီး မျိုးကြီးမှ ရဟန်းပြုလာပုံ, ဗဟုဿုတ ရှိပုံကို သိကြတယ် မဟုတ်ပါလား)၊ မာဒိသော နာမ ဥဒ္ဒမံ ဥဗ္ဗိနယံ သတ္ထုသာသနံ ဂါဟေယျာတာ စိတ္တာမို့ ဥပဂါဒေတုံ တုမှာကံ ယုတ္တံ ("တပည့်တော်လို ပုဂ္ဂိုလိက ဘုရား၌ဥ့သာသနာတော်ကို ဓမ္မ ဝိနယ မဟုတ်အောင် တမင်လုပ်ကြံပြီး အရှင်ဘုရားတို့ကို အယူခိုင်းတယ်" လို့ စိတ်တောင်မှ (ပြစ်မှားဘို့ မသင့်ပါ၊) ကိုယ့် အဝိစီ နိလုပ္ပလာနံဝိယ သိတလော (တပည့်တော်အတွက်တော့

သလာကဋ္ဌဟေန-စာရေးတံကိုယူစေခြင်းငှင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပန္ဆဲဟိ, ကာရဏော ဟိ- တို့ကြောင့်၊ ယောဝိ အယံ သံယဘေဒေါ- သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ တမ္မိ-ထို သံယာကွဲပြားခြင်း ကိုလည်း၊ အာဂတဋ္ဌာနေ ယေဝ - တိုက်ရိုက်လာရာ ပါဠိရပ်၌သာလျှင်၊ ပကာသယိသာမ - ကုန်အံ့၊ ပန-ဆက်၊ သဇ်ဓံပတော-အားဖြင့်၊ ဘေဒနသံဝတ္တနကံ ဝါ၊ ပေ၊ ဏ္ဍေ-၌၊ သံယဘေဒဿ အတ္ထာယ, သံဝတ္တနကံ-သော၊ သံယဘေဒ နိပ္ပတ္တိသမတ္ထံ-သံယာကွဲပြားမှု၏ပြီးစီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သော၊ ကာရဏံ ဂဟေတွာ, ဣတိဧဝံ-သို့၊ အဏ္ဍော ဝေဒိတမ္မော။

ပဋ္ဌယ္ဘာတိ-ကား၊ ပဋ္ဌဟိတံ-ချီမြှောက်အပ်သည်ကို၊ အဗ္ဘုဿိတံ-အထက်၌ စိုက်ထောင်အပ်သည်ကို၊ ပါကဋံ - ထင်ရှားသည်ကို၊ ကတွာ၊ တိဋ္ဌေယျာတိ-ယထာ သမာဒိန္နံ (ဧဝ)-အကြင်အကြင် ဆောက်တည်အပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၎င်း၊ ယထာ ပဋ္ဌဟိတမေဝစ- အကြင်အကြင် ချီမြှောက်အပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၎င်း၊ ကတွာ, အဇ္ဈောယျ- နေအံ့၊ ပန- ဆက်၊ ယဿာ, ဧဝံ-သို့၊ ပဋ္ဌဏ္ဍတာ - ချီမြှောက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ တိဋ္ဌတာစ - တည်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ (ဘိက္ခုနာ-သည်၊) တံ (အဓိကရဏံ)-ထိုအဓိကြောင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒိဝိတဗ္ဗော-ထင်ရှားပြအပ်သည်၎င်း၊ အပ္ပဋိနိဿဋ္ဌ-မစွန့်အပ်သည်၎င်း၊ အဝိစိဂဲရက ကြာညှိတောလို မြေမှာတဲ့လား)၊ ကိမဟံ အပါယတော နဘာယာမိ (တပည့်တော်ကတော့ အပါယ်မကြောက်ဘူးတဲ့လား)၊ဣတိအာဒိနာ နယေန ကဏ္ဏမူလေ ဝစီဘေဒံ ကတွာ အနုဿာဝနေန (ဤသို့ အစရှိသော နည်းဖြင့် နားအနီး၌ တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြောဆိုခြင်းကို "အနုဿာဝန"ဟု ခေါ်သည်)၊ ["အနုဿာဝန" ဟု ခေါ်နေကျဖြစ်သောကမ္မဝါစာမှာ ကမ္မေန အရဋ္ဌ ပါဝင်ခဲ့ပြီ။]

သလာကဋ္ဌဟေန ။ ။ ဝံ အနုဿာဝေတွာ တေသံ စိတ္တံ ဥပတ္ထမ္ဘေတွာ အနိဝတ္တိဓမ္မေ ကတွာ ဂဏှာထ ဣမံ သလာကန္တိ သလာကဋ္ဌဟေန (ဤ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် ပြောဆို၍ ထို ရဟန်းများ၏စိတ်ကို ထောက်ကန်၍ ဆုတ်နစ်မသွားအောင် ပြုလုပ်ပြီး၍ "တပည့်တော်၏အယူဝါဒကို ကြိုက်လျှင် ဤ စာရေးတံကို ယူကြပါ"ဟု စာရေးတံအယူခိုင်းခြင်းကို "သလာကဋ္ဌဟ"ဟု ခေါ်သည်၊)။ [ဤ ကမ္မစသော အကြောင်း ၅ ပါးတွင် ကမ္မနှင့် ဥဒ္ဒေသသာ လိုရင်းအကြောင်းတည်း၊ ကျန် ၃ ပါးမှာ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော အကြောင်းတည်း။]

ပဋ္ဌယ္ဘ တိဋ္ဌေယျ။ ။ထိုအကြောင်းကို "ချီမြှောက်"ဟူသည် ပုန်းလျှိုး ကွယ်လျှိုး ကြံခြင်းမဟုတ်ဘဲ အလံကို မြှောက်တင်ထားသကဲ့သို့ အထင်အရှား ကြံခြင်းတည်း၊ "တိဋ္ဌေယျ - တည်" ဟူသည် မစွန့်လွှတ်ဘဲ စွဲမြဲတည်တန့်ခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့် ပဋ္ဌယ္ဘအတွက် "ဒိဝေယျ-ထင်ရှားပြ"ဟုဆိုသည်၊ တိဋ္ဌေယျအတွက် "နပ္ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ-မစွန့်"ဟုဆိုသည်။

ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ ပဒဘာဇနေ, ဒိပေယျာတိစ- ဟူ၍၎င်း၊ နပ္ပဋိနိသဇ္ဇေ ယျာတိစ- ဟူ၍၎င်း၊ ဝုတ္တံ၊ ဘိက္ခူဟိ ဧဝမဿ ဝစနီယောတိ-ကား၊ အညေ ဟိ-နံသော၊ လဇ္ဇီဟိ- နံသော၊ ဘိက္ခူဟိ- တို့သည်၊ ဧဝံ ဝတ္တမ္ပေါ ဘဝေယျ၊ စ- ဆက်၊ အဿ - ထို ဘိက္ခူဟိ ဧဝမဿ ဝစနီယောဟူသော ပါဠိ၏၊ ပဒ ဘာဇနေ- ၌၊ ယေ ပဿန္တိ တိ-ကား၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သမ္ဗုဓါ-၌၊ ပဂ္ဂယ္ဟ-၍၊ တိဋ္ဌန္တံ-တည်နေသည်ကို၊ ပဿန္တိ- မြင်ကြကုန်၏၊ ယေ သုဏန္တိ တိ-ကား၊ ယေပိ-တို့သည်လည်း၊ အသုကသ္မိံ နာမ ဝိဟာရေ-၌၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဘေဒနသံဝတ္တနကံ - ကွဲပြားခြင်းအကျိုးငှါ ဖြစ်သော၊ အဓိကရဏံ-ကို၊ သမာဒါယ-၍၊ ပဂ္ဂယ္ဟ-၍၊ တိဋ္ဌတိ-၏၊ ဧတိ-သို့၊ သုဏန္တိ-နှ၏၊ ("တေဟိ ဘိက္ခူဟိ-ထို မြင်ကုန် ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝစနီယော, အဿ - ၏" ဟု "ယေပိ" ဟူသော အနိယမ၏ နိယမကို ထည့်ပေးပါ။) [စာအုပ်များ၌ "အသုကသ္မိံ နာမ ဝိဟာရေ ဘိက္ခူ၊ပေါ်တိဋ္ဌန္တိ" ဟု ဗဟုဝုစ်တွေ့ရ၏၊ "ယောပန ဘိက္ခု၊ပေ၊ ဧဝမဿ ဝစနီယော"ကို ထောံ၍ "အသုကသ္မိံ နာမ ဝိဟာရေ ဘိက္ခု၊ပေ၊ တိဋ္ဌတိ"ဟု ကဝုစ်သာရှိသင့်သည်။]

သမေတာယသ္မာ သံယေနာတိ-ကား၊ အာယသ္မာ-သည်၊သံယေန သဒ္ဓိံ, သမေတု – ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလော၊ သမာဂစ္ဆတု – ညီညွတ်ခြင်းသို့ ရောက်ပါလော၊ ကေလဒ္ဓိကော-တူသော အယူရှိသည်၊ ဟောတု-ပါလော၊ ဇာတိအတ္ထော-ဤကား အဓိပ္ပါယ်နက်၊ ကိံကာရဏာ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ), သမဂ္ဂေါ - ဧသော၊ သံယော- သည်၊ သမ္မောဒမာနော- လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ရသည်၊ အဝိဝဒမာနော - ဆန့်ကျင်ဘက် မပြောဆိုရသည်၊ ကေဒ္ဒေသော-တခုတည်းသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ) ဖာသု, ဝိဟရတိ-နေရ၏၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ (သမေတု)၊ တတ္ထ-ထိုသမဂ္ဂေါဟိ သံယော သမ္မောဒမာနော အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ သမ္မောဒမာနောတိ - ကား၊ အညမညံ, သမ္မတ္တိယာ – သီလစသည်တို့၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်၊ သုဋ္ဌု - လွန်စွာ၊ မောဒမာနော - ဝမ်းမြောက်ရသည်၊ အဝိဝဒမာနောတိ - ကား၊ အယံ - ကား၊ ဓမ္မော-ဓမ္မတည်း၊ အယံ-ကား၊ နော ဓမ္မော-ဓမ္မ မဟုတ်၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ နော ဝိဝဒ

သမာဂစ္ဆတု ။ ။သမေတု(သံ+ဧတု)ကို သမာဂစ္ဆတု(သံ+အာဂစ္ဆတု)ဟု ဖွင့်၏၊"သံ=သမောဓာနံ–မကွဲမပြားးတသားထည်းပေါင်းမိခြင်းသို့+ဧတု= အာဂစ္ဆတု – ရောက်ပါလော" ဟူလို၊ ထို "ပေါင်းမိခြင်း"·ဟူသည် "အဓမ္မကို အဓမ္မ ဟု သဘောတူယူခြင်း, ဓမ္မကို ဓမ္မဟု သဘောတူယူခြင်း" စသည်တည်း ဟု သိစေလို၍ "ကေလဒ္ဓိကော ဟောတု"ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက် ဖွင့်သည်။

မာနော-သည်၊ အဿ-ထို သမဂ္ဂသံဃဿ၏၊ ကော-ဘခုတည်းသော၊ ဥဒ္ဒေသော- ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသသည်၊ (အတ္ထိ) ဏ္ဍတိ, (သော- ထို သမဂ္ဂသံဃဿသည်၊) ကေဒ္ဒေသော - မည်၏၊ ကေတော - တပေါင်းတည်း၊ ပဝတ္တ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော-ဖြစ်သော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသရှိသည်၊ ဝိသုံ-သီးခြား၊ နု (ပဝတ္တ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသော)-မရှိသည်၊(ဟုတ္ဝာ ဖာသု ဝိဟရတိ)၊ ဏ္ဍတိ အတ္ထော၊[သံဃာကွဲပြားနေလျှင် တသိမ်တည်း၌ ဟိုတကွဲဒီတကွဲ ပါတိမောက်ရွတ်ပြရ၏၊ ညီညွတ်နေလျှင်ကား သံဃာအားလုံးပေါင်း၍ တခုတည်းသော ပါတိမောက် ရွတ်ပြရခြင်းရှိသည် - ဟူလို။] ဖာသု ဝိဟရတိတိ - ကား၊ သုခံ ဝိဟရတိ၊ ဏ္ဍစ္စေတံ ကုသလန္တိ-ကား၊ ဏ္ဍတိ-သို့၊ တေံ ပဋိနိသဇ္ဇနံ-ဤအယူကို စွန့်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ- ကောင်း၏၊ ခေမံ- ဘေးမရှိ၊ တဿဘိက္ခုနော- ၏၊ သောတ္ထိဘာဝေါ-ချမ်းသာသည်၏အဖြစ်သည်၊ (ဟောတိ)။["ဏ္ဍတိတေံ" ဟု ကခ်ဳံ၍ ဏ္ဍတိပါသည်။]

နော စေ၊ပေါဒုက္ကဋ္ဌသာတိ-ကား၊တိက္ခတ္တုံ,ဝုတ္တသ-ပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပဋိနိသဇ္ဇတော- မစွန့်သော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ သုတ္တာ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋသာတိ - ကား၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သုတ္တာ - သံဃာ့သင်းခွဲနေကြောင်းကို ကြား၍၊ ဝါ-ပါလျက်၊ နဝဒန္တိ-မပြောကုန်၊ တေသံပိ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ကိဝဒူရေ-အဘယ်မျှ ဝေးသော အရပ်၌၊ ဝါ-က၊ သုတ္တာ, အဝဒန္တာနံ - မပြောကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ - သနည်း၊) တာဝ-အဒ္ဓယောဇနမ္ပ ရှေးဥုံးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌေ-သော၊)ဝိဟာရေ-တကျောင်းထည်း၌၊ (သုတ္တာ- ၍၊ အဝဒန္တာနံ - တို့၏၊) ဝတ္တုမ္ပံ - ဒုက္ကဋ် အာပတ် ဟုဆိုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ပန-ဆက်၊ အဋ္ဌကထာယံ- မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ဝုတ္တံ(ကိ)၊ သမန္တာ-ကျောင်းတိုက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ အဒ္ဓယောဇနေ- ယူဇနာဝက်၌၊ ဝါ - က၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဘာရော-ပြောဘို့ရန် တာဝန်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဒူတံဝါ - ကို သော်၎င်း၊ ပဏ္ဏံဝါ - စာကိုသော်၎င်း၊ ပေသေတွာ, ဝဒတောပိ - ၏လည်း၊ အာပတ္တိမောက္ခော နတ္ထိ၊ သယမေဝ, ဂန္တွာ - ပြီး၍၊ အာဝုသော - ငါ့ရှင်၊ သံဃဘေဒေါ - သံဃာ၏ ကွဲပြားခြင်းသည်၊ ဂရုကော-ကြီးလေး၏၊ သံဃ

ကုသလံ၊ပေ၊ဘိက္ခုနော။ ။ကုသလံကို ခေမံဟု ဖွင့်၏၊ "ခေမ" ဟူသည်လည်း "အနဝဇ္ဇ-အပြစ်မရှိခြင်း"တည်း၊"ထိုအယူကိုစွန့်ခြင်းကြောင့် ထိုရဟန်းမှာ အာပတ်ဟူသော အပြစ်ကင်း၍ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်သည်"ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထို့ကြောင့်"သောတ္ထိဘာဝေါ၊ပေ၊ဘိက္ခုနော"ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွက်ဖွင့်သည်။

ဘေဒါယ, မာပရက္ကမိ- အားမထုတ်ပါလင့်၊ ဇုတိ- ဤသို့ပြော၍၊ နိဝါရေတမ္မော၊ ဇုတိ-သို့၊ (ဝုတ္တံ)၊ ပန-ဆက်၊ ပဟောနေ့နေ့ - သွားစွမ်းနိုင်သော ရဟန်းသည်၊ ဒုရမ္မိ - ယူဇနာဝက်ထက် ဝေးသော အရပ်သို့လည်း၊ ဂန့္ဓမ္ဗံ-ရာ၏၊ ဟိ-မှန်၊ အဂိလာနာနံ-တို့၏၊ ဒူရေပိ- ၌လည်း၊ ဘာရောယေဝ-ပြော ဘို့ရန် တာဝန်ပင်တည်း။ [သံယာသင်းခွဲမှု၏ ကြီးလေးသော အပြစ်ရှိသောကြောင့် "ဒူရေပိ ဘာရောယေဝ" ဟု ဆိုသည်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား ယူဇနာဝက် အတွင်း၌ ကြားလျက် မပြောသူသာ သင့်၏။]

ဇုဒါနိ, ဝေဠု၊ပေါဝုစ္စမာနောတိ အာဒိသု-တို့၌၊ အတ္ထမတ္ထမေဝ-အနက်မျှကိုသာ၊ [သဒ္ဒါနည်း မစိစစ်တော့ဘဲ - ဟူလို။] ဒဿေတုံ, သော ဘိက္ခု၊ပေါဝတ္တမ္မောတိ အာဒိ - ကို၊ အာဟ၊ တတ္ထ - ထို သောဘိက္ခု သံယမဇ်ဆပြီ အာကနိုတ္ထာ ဝတ္တမ္မော အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ သံယမဇ်ဆပြီ အာကနိုတ္ထာတိ-ကား၊ ပုရိမနယေန-ဖြင့်၊ [ဂရုကော ခေါ အာဝုသော အစရှိသော ရွှေနည်းဖြင့်။] ဝုစ္စမာနော - သော်၊ သစေ နပဋိနိဿဇ္ဇတိ၊ (ဝေဿတိ) ဟတ္ထေသုစ ဗာဟာသုစ ဂဟေတ္ထာပိ သံယမဇ်ဆ အာကနိုတ္ထာ ပုနပိ , မာ အာယသ္မာတိ အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တမ္မော၊ ယာဝတတိယံ သမနုဘာသိတမ္မောတိ-ကား၊ ယာဝ- လောက်၊ တတိယံ-သော၊ သမနုဘာသနံ-အာဘန်ဘန် ရွတ်ဆိုအပ်သော ကမ္မဝါစာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-ထို ၃ ကြိမ်မြောက် ကမ္မဝါစာတိုင်အောင်၊ သမနုဘာသိတမ္မော - အာဘန်ဘန် ပြောဆိုထိုက်၏၊ တိဟိ-နှ်သော၊ သမနုဘာသန ကမ္မဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကမ္မံ ကာတမ္မံ၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန - ဆက်၊ အဿ - ထို ယာဝတတိယံ သမနုဘာသိတမ္မောဟူသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ အတ္ထမေဝ ဂဟေတ္ထာ, သမနုဘာသန ဝိမိ-အာဘန်ဘန် ပြောဆိုပုံအစီစဉ်ကို၊ ဒဿေတုံ၊ပေါသမနုဘာသိတမ္မောတိ အာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ။

တတ္ထ-ထို သောဘိက္ခု သမနုဘာသိတမ္မော အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ဥတ္တိ ယာ၊ပေါပဋိပ္ပဿမ္ဘနာတိ- ကား၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ- ၌၊ ယဉ္စ ဒုက္ကဋံ-သို့လည်း၊ အာပန္နော-ပြီ၊ ဒ္ဝိဟိ- ၂ ကြိမ်ကုန်းသာ၊ ကမ္မဝါစာဟိ-တို့ကြောင့်၊ ယေစ ထုလ္လစ္စယေ - တို့သို့လည်း၊ (အာပန္နော)၊ တိသောဝိ- နှ်သော၊ တာ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ ယသ္မာ နက္ခမတိ သော ဘာသေယျာတိ-ဟူ၍၊ ဝေံ-သို့၊ တတိယ ကမ္မဝါစာယ - သည်၊ ယျ ကာရပ္ပတ္တ မတ္တာယ- ယျ အက္ခရာသို့ ရောက်ကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘနာ - နှ်၏၊ သံယာဒိသေသေယေဝ-၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတိ - တည်တော့၏။

ပန - ပရိဟာရပက္ခမှတပါး စောဒကပက္ခကား၊ အာပန္နာ = သင့်ရောက်အပ်ပြီးကုန်သော၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ ကိ - လော၊ အနာပန္နာ (အာပတ္တိယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ ကိ၊) ဣတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ- မဟာပဒုမထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊(နိဒ္ဒိဋ္ဌော)မဟာသုမတ္ထေရော ဝဒတိ၊ (ကိ)၊ ယော- အကြင် ရဟန်းသည်၊ အဝသာနေ-၌၊ န ပဋိနိဿဇ္ဇတိ- မစွန့်၊ သော-ထိုမစွန့်သော ရဟန်းသည်၊ တာအာပတ္တိယော-ထိုရွေအာပတ်၃ ချက်တို့သို့၊ န အာပဇ္ဇတိ- မရောက်၊ တသ္မာ အနာပန္နာ (အာပတ္တိယော) ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ ဣတိ(ဝဒတိ)။[တတိယ ကမ္မဝါစာအဆုံး၌ အယူကိုမစွန့်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်သည် ရွေဒုက္ကဋ်နှင့် ထုလ္လစ္စည်း ၂ ချက်တို့သို့ ရောက်ကိုယ် မရောက်ခဲ့-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် "န ပဋိနိဿဇ္ဇတိ" ဟု ရှိရမည်။] ပန-ဝါဒန္တရကား၊မဟာပဒုမထေရော-သည်၊ (အာဟ၌စပ်၊), လိင်္ဂပရိဝတ္တေန-လိင်္ဂပြန်ခြင်းကြောင့်၊ အသာဓာရဏာပတ္တိယောဝိယ-အသာဓာရဏာ အာပတ်တို့ကဲ့သို့၊ အာပန္နာ-သင့်ရောက်အပ်ကုန်ပြီးသော၊(အာပတ္တိယော)ပဋိပ္ပဿမ္ဘန္တိ၊ အနာပန္နာနံ-မသင့်ရောက်အပ်သော အာပတ်တို့၏၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ-ငြိမ်းခြင်းဖြင့်၊ ကိ - အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ အာဟ။ [မဟာ ပဒုမထေရ်၏ ဝါဒကို နှစ်သက်သောကြောင့် နောက်မှဆိုသည်။]

ဓမ္မကမ္မေ ဓမ္မသညိတိ-ကား၊ တံ သမနုဘာသန ကမ္မံ-သည်၊ ဓမ္မကမ္မံ-သည်၊ စေဟောတိ၊တသ္မိံ-ထိုဓမ္မကံ၌၊ ဓမ္မကမ္မသညီ-ဓမ္မကံဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟုတ္ဝာ , န ပဋိနိဿဇ္ဇတိ - အံ့၊) ဣတိ အတ္ထော၊ သမ္မတ္တ - အလုံးစုံသော ဓမ္မကမ္မေ အဓမ္မကမ္မသညိ အစရှိသော ပါဠိုရပ်တို့၌၊ သေနယော၊ ဣဓ - ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သညာ - အဓမ္မကံ ဟူသော အမှတ်သညာသည်၊ နရက္ခတိ-အာပတ်မှမစောင့်၊ ကမ္မဿ-၏၊ဓမ္မိကတ္တာဓေ-တရားရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် သာလျှင်၊ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇနော-မစွန့်သောရဟန်းသည်၊(အာပတ္တိံ)အာပဇ္ဇတိ၊ အသမနုဘာသနာသာတိ- ကား၊ အသမနုဘာသိယ မာနဿ- အဘန်ဘန်မပြောဆိုအပ်သည်ဖြစ်၍၊အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇနာသာဝိ-၏လည်း၊သံဃာဒိသေသေန- ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [ဘာသိယမာနဿ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဘာသနာသာ၌ အနုပစ္ဆိုကိုကံဟောဟုဆိုင်း,မာနမှ အနာပြုန်ထားသည်ဟုဆိုင်း သိစေ၏။]ပဋိနိဿဇ္ဇနာသာတိ-ကား၊ ဥတ္တိတော-မှ၊ ပုဗ္ဗေဝါ-ရှေ့၌သော်ဆိုင်း၊ ဥတ္တိကရဏေဝါ-၌သော်ဆိုင်း၊ ဥတ္တိပရိယောသာနေ ဝါ-ဥတ်၏အဆုံး၌ သော်ဆိုင်း၊ ပဌမာယ- သော၊ အနုဿာဝနာယဝါ-ကမ္မဝါစာ၌သော်ဆိုင်း၊ ဒုတိယာယ, (အနုဿာဝနာယ) ဝါ-၌သော်ဆိုင်း၊ တတိယာယ,

(အနုဿာဝနာယ-၏)ယာဝ-လောက်၊ ယျကာရံ နသမ္ဘာပုဏာတိ၊ တာဝ ဝါ - ထို ယျအက္ခရာသို့ မရောက်သေးမီ၎င်း၊ ပဋိနိဿဇ္ဇနာသ - ၏၊ သံယာဒီသေသေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

ပန-ကား၊ အာဒိကမ္မိကဿတိတ္ထေ-၌၊ ဒေဝဒတ္တော၊ပေ၊ ဝတ္ထုသ္မိန္တိ-ဒေဝ ၊ပေ၊ ဟူ၍၊ ပရိဝါရေ အာဂတတ္တာ ဒေဝဒတ္တော အာဒိကမ္မိကော၊ သောစ-ထို အရှင်ဒေဝဒတ် သည်လည်း၊ သံယဘေဒါယ-၄၊ ပရက္ကမနွှော ယေဝ - အားထုတ်ရုံသာ အားထုတ်သူတည်း၊ အပ္ပဋိနိဇ္ဇနွှော - မစွန့်သူသည်၊ န-မဟုတ်၊ ဟိ-မှန်၊ တဿ-ထို အရှင်ဒေဝဒတ်၏ အပေါ်၌၊ တံ ကမ္မံ-ထို သမနုဘာသနကံကို၊ နကတံ - မပြုအပ်။ [ကံပြုသောအခါ မစွန့်မှ "အပ္ပဋိနိသဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်"ဟု ခေါ်နိုင်၏၊ ကံကိုမှမပြုရသောကြောင့် အရှင်ဒေဝဒတ်ကို "အပ္ပဋိ နိသဇ္ဇနပုဂ္ဂိုလ်"ဟု မခေါ်နိုင် ဟူလို။]

ဇာဒံ - ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အပေါ်၌ ကံ မပြုအပ်ဟူသော ဤအကြောင်းကို၊ ကထံ-အဘယ်နည်းဖြင့်၊ ဇာနိတမ္ဗံ-သိနိုင်သနည်း၊ ဇာတိ စေ--ဤသို့ မေးအံ့၊ သုတ္တတော-ပါဠိတော်အားဖြင့်၊(ဇာဒံ-ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အပေါ်၌ ကံ မပြုအပ် ဟူသော ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနိတမ္ဗံ-နိုင်၏၊ ဇာတိ-ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟ်-ချဲ့၊အရိဋ္ဌော၊ပေ၊ဝတ္ထုသ္မိန္တိ-ဟူ၍၊ ပရိဝါရေ-၌၊အာဂတတ္တာ,အရိဋ္ဌသ-အရိဋ္ဌရဟန်း၏ အပေါ်၌၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကတံ-ပြီ၊ ဇာတိ-ဤ အကြောင်းသည်၊ ပညာယတိ ယထာ- ထင်ရှားသကဲ့သို့၊ တထာ, ဒေဝဒတ္တသ-၏ အပေါ်၌၊ (ကမ္မံ ကတံ၊ ဇာတိ-ဤအကြောင်းသည်၊)န(ပညာယတိ)၊[ပရိဝါပါဠိတော်၌ " ဒေဝဒတ္တော သမဂ္ဂသ သံဃသ ဘေဒါယ ပရက္ကမိ " ဟုသာ လာ၏၊ "သမနုဘာသနာယ န ပဋိနိသဇ္ဇိ"ဟု မလာ-ဟူလို။]

အသ-ထို ရှင်ဒေဝဒတ်၏ အပေါ်၌၊ (သမနုဘာသနကမ္မေန - သည်၊) ကတေန-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဘဝိတမ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဇာတိ - သို့၊ ကောစိ-သည်၊ အတ္ထနော- ၏၊ ရုစိမတ္တေန - အလိုမျှဖြင့်၊ အထာပိ ဝဒေယျ-အံ့၊ [ကံပြုအပ်သော်လည်း "အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည့်အတွက် အယုကို မစွန့်စေကာမူ အနာပတ်ဖြစ်၏"ဟု မိမိ၏ အလိုမျှဖြင့် ပြောအံ့-ဟူလို၊] တထာပိ-ထိုသို့ပင် ပြောပါသော်လည်း၊ အပ္ပဋိနိသဇ္ဇနေ-ကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကဿ-၏၊ အနာပတ္တိနာမ-သည်၊ နတ္ထိ၊ ဟိ-မှန်၊ ပညတ္တံ-ပညတ်တော်မူအပ်ပြီးသော၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ ဝိတိက္ကမန္တဿ-ကျူးလွန်သော ရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဒိဿ- ၍၊ အနုညာတတော- ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မှ၊ အညတြ - အခြားသော သိက္ခာပုဒ်၌၊ အနာပတ္တိနာမ-ကို၊နဒိဿတိ-မတွေ့မြင်အပ်၊["နွားဘဝမှလာသော

ရဟန်းမှာ စမြုံ့ပြန်သည့် အတွက် အပြစ်မရှိ''ဟု သီးခြား ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်စသည်ကို ''ဥဒ္ဒိဿအနုညာတသိက္ခာပုဒ်''ဟု ဆိုသည်။]

အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒဿ-၏၊အနာပတ္တိယံ-အနာပတ္တိဝါရ၌၊အာဒိကမ္မိကဿာတိ-ဟူ၍၊ ယမ္ပိ-အကြင်စကားကိုလည်း၊ ပေါ်တ္ထကေသု-စာအုပ်တို့၌၊ လိခိတံ-ရေးအပ်ပြီ၊ တံ- ထိုစကားသည်၊ ပမာဒလိခိတံ- အမှတ်တမဲ့ ရေးအပ်သော စကားတည်း၊ အဿ- ထို စကား၏၊ ပမာဒလိခိတဘာဝေါစ - ကိုလည်း၊ ပဋမံ, အရိဋ္ဌော-မည်သော၊ ဘိက္ခု-ကို၊ စောဒေတဗ္ဗော၊ စောဒေတ္ဘော-ပြီး၍၊ သာရေတဗ္ဗော-အပြစ်ကို အမှတ်ရစေထိုက်၏၊သာရေတ္ဘော အာပတ္တိ ရောပေတဗ္ဗော၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ကမ္မက္ခန္ဓကေ - ၌၊ အာပတ္တိရောပန ဝစနတော- အာပတ်သို့ တင်ကြောင်း စကားတော်ကြောင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဣတိ - လျှင်၊ ဘေဒါယ-ဌါ၊ ပရဏ္ဏမနေ-၌၊ အာဒိကမ္မိကဿ-သော၊ ဒေဝဒတ္တဿ - ၏ အပေါ်၌၊ ယဿ၊ တံကမ္မံ-ထိုသမနုဘာသနကံကို၊ နကတံ၊ တဿ, အာပတ္တိ ယေဝ-သည်ပင်၊ နဇာတာ-မဖြစ်၊[ယဿပုဒ်ပြင်ဘက်က ဒေဝဒတ္တဿသည် တဿပုဒ် ပြင်ဘက်တိုင်အောင် လိုက်နိုင်သောကြောင့် '' တဿာဿ '' ဟု အဿ ပိဟန်တူ၏။] ပန - ထိုသို့ပင် အာပတ်မဖြစ်သော်လည်း၊ သိက္ခာပဒံ-ကို၊ တံ-ထို ရှင်ဒေဝဒတ်ကို၊ အာရဗ္ဘ ပညတ္တံ၊ ဣတိ ကတ္ဘာ-၍အကြောင်းကြောင့်၊ အာဒိကမ္မိကောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ ဣတိ - သို့၊ အာပတ္တိယာ - ၏၊ အဘာဝတောယေဝ - မရှိခြင်းကြောင့်ပင်၊ အဿ - ထို အရှင်ဒေဝဒတ်၏ အပေါ်၌၊ အနာပတ္တိ ဝုတ္တာ၊[''အနာပတ္တိ အာဒိကမ္မိကဿ''ဟု ဟောတော်မူအပ်သည်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ သာ သော - ထို အနာပတ်သည်၊ အသမနုဘာသန္တိ သာတိ ဣမိနာဝ- အသမနုဘာသန္တိ သ ဟုသော ၍ ပါဌ်ဖြင့်ပင်၊ ကိန္တုပိ သိဒ္ဓါ၊ ပန-ထိုသို့ပင် ပြီးပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ, အသမနုဘာသန္တော နာမ-အသမနုဘာသန္တမည်သူကို၊ ယဿ - အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကေဝလ် - သက်သက်၊ သမနုဘာသနံ-အဘန်ဘန်ပြောဆိုခြင်းကို၊ နကရောန္တိ၊ သော- ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝုစ္စတိ၊ အာဒိကမ္မိကော နု(ဝုစ္စတိ)၊ အယဉ္စ (ဒေဝဒတ္တော) - သည်လည်း၊ အာဒိကမ္မိကောယေဝ(ဟောတိ)၊ တသ္မာ အာဒိကမ္မိကောတိ ဝုစ္စတိ၊ တေနပါယေန အရိဋ္ဌသိက္ခာပဒံ ထပေတွာ,သမ္ဗုသမနုဘာသနာသု-အလုံးစုံသော သမနုဘာသနာတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သမ္ဗုတ္တ - အလုံးစုံသော ဝါကျ၌၊သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊သမုဋ္ဌာနာဒိသု(ဝိနိစ္ဆယော ဝေံဝေဒိတဗ္ဗော၊) ဣဒံသိက္ခာပဒံ, တိဝင်္ဂိကံ-၃ ပါးသော အင်္ဂါရှိ၏၊ ကေသမုဋ္ဌာန်-တခုသော

သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ တေံ-ဤသိက္ခာပုဒ်သည်၊ သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာနံနာမ - သမနုဘာသန သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်မည်၏၊ ကာယ ဝါစာစိတ္တတော သမုဋ္ဌာတိ၊ [တိဝဂိုကံ ကိုပင် " ကာယဝါစာ စိတ္တတော သမုဋ္ဌာတိ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ပန-ဆက်၊ နပဋိနိသဇ္ဇာမိ-အံ့၊ ဣတိ- ကြီး၊ ကာယဝိကာရံဝါ - ကိုယ်၏ ထူးခြားသော အမူအရာကို သော်၎င်း၊ ဝစီ ဘေဒံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ အကရောန္တော သေဝ-မပြုသော ရဟန်း၏သာလျှင်၊ ဝါ-မပြုဘဲပင်၊ အာပဇ္ဇနတော- ကြောင့်၊ အကိရိယံ - အကိရိယ သိက္ခာပုဒ် တည်း၊ သညာဝိမောက္ခံ-ဝိတိက္ကမသညာမရှိခဲ့သော် အာပတ်မှ လွတ်မြောက် ခြင်းရှိသောသိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [မစွန့်အံ့ ဟု သညာမရှိခြင်းကြောင့် အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းရှိသော သိက္ခာပုဒ် - ဟူလို။] သစိတ္တကံ၊ပေ၊ ဣတိ - အပြီး တည်း။ ။ ပဌမသံယဘေဒသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × ×

ဒုတိယ သံယဘေဒသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ ဒုတိယ သံယဘေဒသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနုဝဇ္ဇကာတိ-ကား၊ တဿ-ထို သံယာသင်း ခွဲသောရဟန်း၏၊ ဒိဋ္ဌိ ခန္တိ ရုစိဂ္ဂဟဏေန-အမြင်, နှစ်သက်ခြင်း, အကြိုက်ကို ယူခြင်းအားဖြင့်၊ အနုပဋိပဇ္ဇနကာ- အတူလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သော၊ (ဘိက္ခူ၌ စပ်၊) ဝဂ်-အစုဖြစ်ကြောင်း စကားကို၊ အသာမဂ္ဂိ ပက္ခိယဝစနံ-မညီမညွတ် သော အဘိုး၌ ဖြစ်သူတို့၏စကားကို၊ ဝါ- မညီမညွတ်သောအဘိုး၌ ဖြစ်သော စကားကို၊ ဝဒန္တိ - ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ ဣတိ- ကြောင့်၊ ဝဂ္ဂဝါဒကာ-ကတို့

ဒိဋ္ဌိ၊ပေ၊ပဇ္ဇနကာ။ ။ ဒဿနံ ဒိဋ္ဌိ - ထို သံဃဘေဒကရဟန်း၏ အမြင်၊ ဝါ-အယူ၊ ခမနံ-နှစ်သက်ခြင်း၊ ခန္တိ-ခြင်း၊ ထိုရဟန်း၏ နှစ်သက်မှု၊ ရုစ္စနံ ရုစိ-အကြိုက်၊ ဥ ပဒ်လုံး ပရိယာယ်တည်း၊ ထိုရဟန်း၏ မြင်မှု နှစ်သက်မှု လိုလားမှုလိုက်၍ ကျင့်ကြ သူများ၊ အနုဝတ္တကာကို "အနုပဋိပဇ္ဇနကာ"ဟု ဖွင့်၏၊ "ဝတ္တန-ဖြစ်ခြင်း"ဟူသည် "ပဋိပဇ္ဇန-ကျင့်ခြင်းပင်"ဟု အဓိပ္ပါယ်ထွင်ဖွင့်သည်။

ဝဂ်။ ။ဝဂ္ဂသဒ္ဒါသည် " အစု" အနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ အကျိုး ဝဂ္ဂ၏အမည်ကို အကြောင်းခံတင်စားသော ဖလူပစာရအားဖြင့် အစုကဲ့ကြောင်းစကား ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "အသာမဂ္ဂိပက္ခိယဝစနံ"ဟု ဖွင့်သည်။ [အသာမဂ္ဂိပက္ခ+ ဘဝါ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယာ၊ တေသံ + ဝစနံ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယဝစနံ၊ တနည်း — အသာမဂ္ဂိ ပက္ခ+ဘဝံ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယံ၊ တဿ+တံ+ဝစနဿာတိ အသာမဂ္ဂိပက္ခိယဝစနံ။]

မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ တဿ၊ပေ၊ဟောန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ သံယဘေဒါယ-၌၊ ပရက္ကမန္တဿ-သော၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ ဝဏ္ဏဌာယစ – ဂုဏ်ကျေးဇူး အကျိုး၌၊ ပက္ခဝုဠိအတ္ထာယစ – အသင်းအပင်း၏ တိုးပွားခြင်း အကျိုး၌၊ ဋီတာ (ဟောန္တိ)၊ ဧကံ အတ္ထော၊ [သံယဘေဒက ရဟန်း၏ ဂုဏ်ကြီးဘို့ရန် , အသင်းအပင်း တိုးဘို့ရန် တည်တည် တန့်တန့် (မပြောင်းမလွဲဘဲ) ကူညီကြသည် - ဟူလို၊] ဟိ-မှန်၊ ယေ- အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဂ္ဂဝါဒကာ - အစုဖြစ်ကြောင်းစကားကို ပြောဆိုတတ်ကုန်၏၊ တေ-တို့သည်၊ နိယမေန-အမြဲအားဖြင့်၊ ဤဒိသာ ဟောန္တိ၊[သံယဘေဒက ရဟန်း၏ ဝဏ္ဏပက္ခဝုဠိအကျိုး၌ ကူညီကြသည်း]တဿာ ဧဝံ,ဝုတ္တံ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ ယဿာ, တိဏ္ဏံ-၃ ပါးသောရဟန်းတို့၏၊ ဥဒ္ဒ-အထက် ဖြစ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ [ဥဒ္ဒံနှံပါတ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ပဌမာ ဗဟုဝစနန္တကြီး။] ကမ္မာရဟာ – ကံကိုထိုက်ကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ၊ ဟိ – မှန်၊ (တနည်း) ဟိ (ယဿာ), သံဃာ- သည်၊ သံဃဿ – ၏အပေါ်၌၊ ကမ္မံ-နိဂ္ဂဟကံကို၊ န ကရောတိ- နိုင်၊ (တဿာ- ကြောင့်၊ ဝါ– ထိုသို့ သံယာအချင်းချင်း ကံမပြုနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဏ္ဏံ ဥဒ္ဒံ ကမ္မာရဟာ န ဟောန္တိ၊)တဿာ-ကြောင့်၊ ဝါ-ထိုသို့ ၃ ပါးအထက်ရဟန်းတို့၏ ကံမပြုထိုက်ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဧကော၀ါ ဒွေ၀ါ တယော၀ါတိ – ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဇာနာတိ နောတိ – ကား၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဆန္နာဒိနိ-ဆန္ဒ အစရှိသည်တို့ကို၊ ဇာနာတိ-သိပါ၏၊ ဘာသတိတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ကရောမ–နှိ့၊ ဧကံ-သို့၊ အမ္ဟေဟိ သဒ္ဓိံ , ဘာသတိ-ပြောဆို တိုင်ပင်ပါ၏၊ အမှာကံ ပေတံ ဒမတိတိ– ကား၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ကရောတိ - ၏၊ တေံ–ထိုရဟန်းပြုသမျှ ဤအမှုသည်၊ အမှာကမ္ပိ-တို့အား၊လည်း၊ ရုစ္စတိ- နှစ်သက်ပါ၏၊ [ရောစနတ္ထယုဉ်ရာ၌ သမ္ပဒါန်။] သမေတာယသ္မန္တာနံ သံဃေနာတိ- ကား၊ အာယသ္မန္တာနံ- တို့၏၊ စိတ္တံ-သည်၊ သံဃေန သဒ္ဓိံ , သမေတု သမာဂစ္ဆတု-ညီညွတ်သည်၏အဖြစ်သို့

ဧကော၊ပေ၊တယော၀ါ။ ။နှိမ်ခြင်းဖြစ်သော နိဂ္ဂဟကံကို ပြုရာ၌ ကံပြုခံရသောဘက်၌ ၄ ပါးရှိလျှင် သူတို့လည်း သံဃာပြည့်နေသောကြောင့် သူတို့ကလည်း ဓမ္မ၀ါဒီပုဂ္ဂိုလ်များကို ပြန်၍ ကံပြုနိုင်စရာရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် အနှိမ်ခံရမည့်ဘက်၌ သံဃာ မပြည့်အောင် ၃ ပါးအထိသာ ပြထား၏။ [နဟိ သံဃော သံဃဿ ကမ္မံ ကရောတိတိ ဇာဒံ နိဂ္ဂဟ၀သေန ကတ္တုဗ္ဗံ ကမ္မံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာဒိ ကမ္မံ ပန (ဥဗ္ဗာဟိကာ စသော ချီမြှောက်ကံကိုကား) ဗဟူနံပိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊.....,ဋီကာ၊ ဥဗ္ဗာဟိကာကံ်ကို သမထက္ခန္ဓကဋ္ဌ ရှု။]

ရောက်ပါလော၊ ကိဘာဝံ – တပေါင်းတည်းအဖြစ်သို့၊ ယာတု– ရောက်ပါလော၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ထွေ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ-သည်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တနယတ္တာ-ကြောင့်၎င်း၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာစ–ကြောင့်၎င်း၊ ပါကဋမေဝ၊ပေ၊ ဇာတိ – အပြီးတည်း။ ။ဒုတိယ သံယဘေဒ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

ဒုဋ္ဌစ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-သည်၊ ဒုဋ္ဌစ သိက္ခာပဒံ–တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အနာစာရံ အာစရတီတိ-ကား၊ အနေကပ္ပကာရံ-တပါးမကများသော အပြားရှိသော၊ ကာယဝစီဒွါရ ဝိတိက္ကမံ–ကာယဒွါရ, ဝစီဒွါရ၌ဖြစ်သော လွန်ကျူးမှုကို၊ ကရောတိ၊ ကိံ နုခေါ နာမာတိ ဧတံ – နာမဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝမ္ဟာနဝစနံ–ရှုတ်ချကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ [နာမသဒ္ဒါသည် ဝမ္ဟာန အနက်ဟော–ဟူလို၊] အဟံခေါ နာမာတိ-နာမဟူသောသဒ္ဒါသည်၊ ဥက္ကံသဝစနံ- ချီမြှောက်ကြောင်း သဒ္ဒါတည်း၊ [နာမသဒ္ဒါအတွက် ဥက္ကံသအနက်ကို သိပါ။] တုမှေ ဝဒေယျာနိ-ယုံဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊(ဒဿေတိ၌စပ်)၊ ဇာဒံ-ဤ အမှုကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်၊ ဇာဒံ-ကို၊ မာကရောထ-နှလုံး၊ ဇာတိ-သို့၊ အဟံ-သည်၊တုမှေ-တို့ကို၊ ဝဏ္ဏံ-ဌါ၊အရဟာမိ-ထိုက်၏၊ ဇာတိ-ဤအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ဒဿေတိ-၏၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ (အရဟသိ-နည်း)၊ ဇာတိစေ–ဤသို့မေးအံ့၊ယသ္မာ-ကြောင့်၊အမှာကံ-တို့၏၊ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးဘုရားသည်၊ ကဇ္ဇကံ – ကဇ္ဇက စီးတော်မြင်းကို၊ အာရုယ္ဟ – စီးတော်မူ၍၊ မယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ နိက္ခမိတွာ-တောထွက်တော်မူ၍၊ ပဌမဓိ၊တာ–ရဟန်းပြုတော်မူခဲ့ပြီ၊ (ဇာတိ-ကြောင့်၊ ဝဏ္ဏံ-ဌါ၊ အရဟာမိ-၏)၊ ဇာတိဝေမာဒိံ-ဤသို့ အစရှိသော၊ အတ္ထံ – အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို သန္ဓာယ- ၍၊ အာဟ–ပြီ၊ ပန-ဆက်၊ အမှာကံ ဓမ္မောတိ-ဟူ၍၊ ဝတွာ-၍၊အတ္ထနော, သန္တကဘာဝေ-၌၊ ယုတ္တိံ – အသင့်ယုတ္တိကို၊ ဒဿေန္တော (ဟုတ္ထာ), အမှာကံ ၊ပေ၊ အဘိသမိတောတိ – ဟူ၍၊ အာဟ- ပြီ၊ ယသ္မာ အမှာကံ, အယျပုတ္တေန-အရှင့်သားသည်၊ စတုသစ္စဓမ္မာ- ကို၊ ပဋိဝိဒ္ဓေါ - ထိုးထွင်း၍ သိတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ–ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အရှင့်သားသည် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော တရားဖြစ်ကြောင့်၊) ဓမ္မောပိ-သည်လည်း၊ အမှာကံ-ဝ တို့၏ ဥစ္စာတည်း၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သံဃံ ပန - ကိုကား၊ အတ္တနော, ဝေရိပက္ခေ – ရန်သူဘက်၌၊ ဌိတံ-တည်၏ဟူ၍၊ မညမာနော-မှတ်ထင်သည် (ဟုတ္ထာ)၊ အမှာကံ သံဃော

တိ-ဟူ၍၊ **နှ** ဝဒတိ-မပြော၊ ပန-ဆက်၊ ဥပမံ-ကို၊ဝတ္ဝာ-ပြောဆို၍၊သံယံ-ကို၊ အပဿာဒေတု ကာမော-ခြိမ်းချောက်လိုသည်၊(ဟုတ္ဝာ)၊သေယျထာပိ နာမာတိ အာဒိ-ကို၊ အာဟ-ပြော၏။

တိဏကဋ္ဌ ပဏ္ဏုပတန္တိ – ကား၊ တတ္ထ တတ္ထ - ထိုထို အရပ်၌၊ ပတိတံ-ကျသော၊ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏံ-မြက်, ထင်း, သစ်ရွက်ကို၊ (ဥဿာရေယျ သေယျထာပိ-တနေရာ၌ စုဝေးရွေ့ရှား စေရာသကဲ့သို့၊) အထဝါ-ကား၊ တိဏဉ္စ-မြက်လည်း၊ နိဿာရကံ- အနှစ်မရှိသော၊ လဟုကံ- ပေါ့သော၊ (လေတိုက်လျှင် ပါသွားလောက်အောင် ပေါ့သော)၊ ကဋ္ဌဉ္စ - သစ်သားလည်း၊ တိဏကဋ္ဌံ-မြက်သစ်သား၊ ပဏ္ဏုပတန္တိ- ကား၊ ပုရာဏပဏ္ဏံ– ဟောင်းနွမ်းသော သစ်ရွက်ကို၊ ဥဿာရေယျာတိ-ကား၊ ရာသိ-အစုကို၊ ကရေယျ (သေယျထာဝိ) - ကဲ့သို့၊ [ဥ - တနေရာ၌စုအောင်+သာရေယျ - ရွေ့ရှားစေရာ၏၊ ဝါ-စုစေရာ၏။] ပဗ္ဗတေယျာတိ- ကား၊ ပဗ္ဗတပဗ္ဘာဝါ- တောင်မှ စ၍ဖြစ်သော၊ ဝါ-တောင်မှစီးဆင်းလာသော၊[ပမ္မတတော+ပဘဝါ ပဗ္ဗတေယျာ-ဟုပြု၊] ဟိ-မှန်၊ သာ- ထိုတောင်မှစ၍ ဖြစ်သော မြစ်သည်၊ (တောင်ကမြစ်သည်၊) သီဃသောတာ – လျင်မြန်သောရေအလျင်ရှိသည်၊ ဟောတိ – ၏၊ တသ္မာ-တမေဝ-ထိုတောင်မှစ၍ဖြစ်သောမြစ်ကိုသာ၊ ဂဏှာတိ-၏၊(ဥပမာနအဖြစ်ဖြင့် ယူ၏)၊ သခ်္ခသေဝါလ ပဏကန္တိဋ္ဌေ - ၌၊ ဒီဃမူလကော - ရှည်သော အမြစ်ရှိသော၊ ပဏ္ဏသေဝါလော- အရွက်ရှိသောမှော်ကို၊ သခ်္ခါတိ– သင်္ခဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ နီလသေဝါလော-စိမ်းညိုသောမှော်ကို၊ သေဝါလောတိ– ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ အဝသေသော- သင်္ခသေဝါလတို့မှ ကြွင်းသော၊ ဥဒကပပ္ပဋကတိလဗီဇကာဒိ- ရေလွှာ, နှမ်းစေ့ အတိုင်းအရှည်ရှိသောမှော် အစရှိသော၊ သမ္ဗေဝိ–အလုံးစုံသော ရေညှိ သည်လည်း၊ ပဏကောတိ-ဟူ၍၊ သင်္ခံ-သို့၊ ဂဏ္ဆတိ-၏၊ ကေတော ဥဿာရိတာတိ- ကား၊ ကေဠာနေ-တနေရာထည်း၌၊ ကေနာပိ- တစုံတယောက်သည်လည်း၊ (လေနှင့်တူသူ, တောင်ကျမြစ်ရေနှင့်တူသူ တစုံတယောက်သည်လည်း)၊ သမ္ပိဂ္ဂိတာ - ပေါင်းစုအပ်ကုန်ပြီ၊ ရာသိကတာ- အစုပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒဿေတိ-၏၊ [“ကေတော ဥဿာရိတာ”၌ ကတ္တား မပါ၍ “ကေနာပိ”ဟု ကတ္တားထည့်သည်။]

တိဏကဋ္ဌ ပဏ္ဏုပတံ။ ။ပတသဒ္ဒေါ ပတိတသဒ္ဒေန သမာနတ္ထော၊ ဝိသေသနဿ ပရနိပါတံ ကတ္ဝာ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏုပတံ တိ ဝုတ္တန္တိ အာဟ၊ တတ္ထ တတ္ထ ပတိတံ တိဏကဋ္ဌပဏ္ဏုပတန္တိ၊ ပတိတ္ထ – ကြွေကျပြီ၊ ဇတိ ပတံ၊ ပတနှင့် ပတိတ ပရိယာယ်တည်း၊ “ပတတိဏကဋ္ဌပဏ္ဏံ”ဟု ဆိုလိုလျက် ဝိသေသန နောက်ကျနေသည်။

ဒုဗ္ဘစဇာတိကောတိ - ကား၊ ဒုဗ္ဘစသဘာဝေါ - ခဲယဉ်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသည်၊ ဝတ္တုံ - ဌ၊ အသဏ္ဍ၊ ကောဃော - မတတ်ကောင်းသည်၊ ဏ္ဍတိအတ္ထော၊ အဃ - ထို ဒုဗ္ဘစဇာတိကော ဟူသောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေပိ - ၌လည်း၊ ဒုဗ္ဘစောတိ - ကား၊ ဒုက္ခေန-ဆင်းရဲသဖြင့်၊ ကိစ္ဆေန - ငြိုငြင် ပင်ပန်းသဖြင့်၊ ဝဒိတဗ္ဗော - ပြောထိုက်သူတည်း၊ [တချို့စာအုပ်များ၌ "ဩဝဒိတဗ္ဗော" ဟု ရှိ၏၊ နသဏ္ဌာ သုခေန ဝတ္တုံ ဟူသော နောက်ဝါကျ၌ "ဝတ္တုံ" ကို ထောက်လျှင် ဝဒိတဗ္ဗောပါဌ်ဖြစ်သာ၍ကောင်း၏။]သုခေန - လွယ်ကူသဖြင့်၊ ဝတ္တုံ နသဏ္ဌာ၊ ဏ္ဍတိ အတ္ထော၊ ဒေါဝစဿ ကရဏေဟိတိ - ကား၊ ဒုဗ္ဘစ ဘာဝကရဏီယေဟိ - ခဲယဉ်းစွာ ပြောဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုတတ်သောတရားတို့နှင့်၊ ယေဓမ္မာ - တို့သည်၊ ပဂ္ဂလံ - ကို၊ ဒုဗ္ဘစံ - ခဲယဉ်းစွာ ပြောဆိုအပ်သော စကားရှိသူကို၊ ကာရာန္တိ၊ တေဟိ(ဓမ္မေဟိ) - ထိုတရားတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတော - သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဏ္ဍတိအတ္ထော။ [ယေဓမ္မာ - စသည်ကား ဒုဗ္ဘစဘာဝကရဏီယေဟိ၏အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်။]

ပန - ဆက်၊ တေ - ထိုဒေါဝစဿ ကရဏတရားတို့ကို၊ (ဝေဒိတဗ္ဗော - ၌စပ်)၊ ကတမေစ အာဝုသော၊ပေ၊ ဟောတိတိ အာဒိနာ - သော၊ နယေန - ဖြင့်၊ ပဋိပါဒိယော - ဖြင့်၊ အနုမာနသုတ္တေ - ၌၊ [မဇ္ဈိမနိကာယ်,မူလ ပဏ္ဏာသက,ဒုတိယသိဟနာဒဝဂ်, ၅ သုတ်၊] အာဂတော - နဲ့သော၊ (ကောနဝိသတိဓမ္မော - ၌စပ်၊) ပါဝိစ္ဆတော - ယုတ်မာသော အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ အတ္တုက္ကံသက ပရဝမ္ဘကတော - မိမိကို ချီမြှောက်တတ်သူ၏အဖြစ်, သူတပါးကို ရှုတ်ချတတ်သူ၏

ဒုဗ္ဘစဇာတိကော။ ။"ဒု + ဝစ"ဟု ခွဲ၊ ဒုက္ခံ + ဝစော ဇတော်မိုတိ ဒုဗ္ဘစော - ခဲယဉ်းသော (ဆုံးမကြောင်း) စကားရှိသူ၊ (တေရသကဏ် ဝိဂ္ဂဟ)၊ ဇာတိသဒ္ဒါသည် သဘာဝဝါစက၊ ထို့ကြောင့် "ဒုဗ္ဘစသဘာဝေါ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ဒုဗ္ဘစအရ ပုဂ္ဂိုလ်ရ၍ "ဇာတိ" အရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ (အဆုံးမခက်သော) သဘာရသောကြောင့် အရမတူ၊ ထို့ကြောင့် အရတူအောင် " ဒုဗ္ဘစ " ၌ ဘာဝပွဓေနကြံ၍ အဆုံးအမ ခက်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဒေါသ မာန စသည် ပြဓာန်းသော) အကုသိုလ်စိတ္တုပ္ပါဒ်ကိုပင် ဇာတိ (သဘော) ဟု ဆိုသည်၊ ဒုဗ္ဘစော + ဇာတိ ယသ္သာတိ ဒုဗ္ဘစဇာတိကော။

ပါဝိစ္ဆတာ စသည်။ ။အသန္တံဂုဏသမ္ဘာဝနတာ - မိမိမှာ မရှိသော ဂုဏ်ဖြင့် ချီးမွမ်းစေလိုခြင်း, ပဋိဂ္ဂဟကောစ အမတ္တညုတာ - ပစ္စည်း ၄ ပါးကို ခံယူရာ၌လည်း လှူသူ၏ သဒ္ဓါတရား ပစ္စည်းအင်အားနှင့် မိမိမှာလိုသလောက် အတိုင်းအရှည်ကို မသိတတ်ဘဲ အများကြီး ခံယူခြင်းသည် ပါဝိစ္ဆတာမည်၏၊ ဒါမိကိုယ်ကို ပညာဂုဏ်လာဘ်ဂုဏ် ဒကာ ဒကာမဂုဏ်အားဖြင့် ကြွားဝါပြောဆိုခြင်းသည် အတ္တုက္ကံသကတာမည်၏၊ သူတပါးကို ပညာစသည်ဖြင့် နှိမ့ချပြောဆိုခြင်းသည် ပရဝမ္ဘကတာမည်၏။

အဖြစ်၎င်း၊ ကောဓနတာ - အမျက်ထွက်လေ့ ရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ ကောဓဟေတု- ရွေဒေါသဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပနာဟိတာ- ရန်ညှိုးဖွဲ့ခြင်း ရှိသူ၏အဖြစ်၎င်း၊ ကောဓဟေတု-ကြောင့်၊ အဘိသင်္ဂီတာ-ဖြေ၍ မရနိုင်လောံ အောင်ငြိကပ်ခြင်းရှိသူ၏အဖြစ်၎င်း၊ ကောဓဟေတု-ကြောင့်၊ကောဓသာမန္တ ဝါစာနိစ္ဆာရဏာတာ-ဒေါသ၏အနီးဥဖြစ်သောစကားကိုပြောဆိုတတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ စောဒကံ-ကကို၊ပဋိပ္ပရဏာတာ-ဆန့်ကျင်သောအားဖြင့် ဖြန့်တတ် ဖုံးလွှမ်းတတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ စောဒကံ–ကို၊ အပဿာဒနတာ–ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲတတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ စောဒကဿ - က၏ အပေါ်၌၊ ပစ္စာရောပနတာ-တဖန် အပြစ်ကိုတင်တတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ အညေန-အခြား အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ-အခြားစကားဖြင့်၊ အညံ-ကို၊ ဝါ-ကို၊ ပဋိစရဏာတာ–ဖုံးလွှမ်းသော အားဖြင့် ကျင့်တတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ ဝါ – ဖုံးလွှမ်းတတ်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ အပဒါနေန-မိမိ၏အကျင့်ဖြင့်၊ ဝါ-ဖြတ်တောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပယောဂဖြင့်၊

ကောဓနစသည်။ ။[တသိလအနက်၌ ယုပစ္စည်းသက်၊] နေရာတိုင်းမှာ စိတ်တို လေ့ရှိသူကို "ကောဓန"ဟု ခေါ်၏၊ ရွေအတို့၌ ဒေါသအားကြီးနေသဖြင့် နေ့အတို့၌ ရန်ညှိုးဖွဲ့တတ်ခြင်းသည် ကောဓဟေတု ဥပနာဟိတာ မည်၏။ [ဥပနာဟော ယသ အတ္ထိတိ ဥပနာဟိ၊ တသ+ဘာဝေါ ဥပနာဟိတာ။] ထိုကောဓကို အရင်းခံ၍ ရန်ညှိုး ဖွဲ့ရာဝယ် ဖြေ၍ မရနိုင်လောံအောင် စွဲကပ်နေခြင်းသည် ကောဓဟေတု အာဘိသင်္ဂီတာ မည်၏၊ အာဘိသင်္ဂေါ (ဖြေ၍ မရနိုင်လောက်အောင် ငြိကပ်ခြင်းသည်) ယသ အတ္ထိတိ အာဘိသင်္ဂီ၊ တသ+ဘာဝေါ အာဘိသင်္ဂီတာ။

ပဋိပ္ပရဏာတာ စသည်။ ။ပဋိ – ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ + ဗရဏာတာ – စောဒက အပေါ်၌ ဖြန့်တတ်သူ၏အဖြစ်၊ အပဿာဒနတာ – "သင်လို ဗာလ အဗျတ္တ ဖြစ်သူက ပြောလို့ ဘာအကျိုးရှိမှာတုန်း၊သင်က သူတပါးကိုစောဒနာရဘယ်လို့များ ထင်သေး သလား" စသည်ဖြင့် ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲတတ်သူ၏ အဖြစ်၊ ပစ္စာရောပနတာ– "ငါသာ အာပဇ္ဇဲသင့်တာ မဟုတ်ဘူး, သင်လဲ မည်သည့်အာပတ် သင့်တာဘဲ"ဤသို့ စသည်ဖြင့် စောဒကအပေါ်၌ ပြန်၍ အပြစ်တင်တတ်သူ၏ အဖြစ်။

အညေနညံ ပဋိစရဏာတာ။ ။အခြားအကြောင်း အခြားစကားဖြင့် သူတပါး၏ အကြောင်းပြကိုလည်း, သူတပါး၏စကားကိုလည်း ဖုံးလွှမ်းသောအားဖြင့် ကျင့်တတ်သူ၏ အဖြစ်၊[ပဋိ– ဖုံးလွှမ်း၍+စရဏာတာ။] တနည်း–ဓာတ္ထုနံ အနေကတ္ထတ္ထာနှင့်အညီ ပဋိ ပုဒ္ဒ စရဓာတ်သည် ပဋိစ္ဆာဒနအနက်ကို ဟော၏၊ [ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထော ဧဝေါ စရဿဒ္ဒေါ၊ အနေကတ္ထတ္ထာ ဓာတ္ဂုနန္တိ ပဋိစ္ဆာဒနတာတိ အတ္ထော။] စောဒကက " သင်သည် အာပတ်သင့်၏"ဟု ဆိုလျှင်"ဘာအာပတ်သင့်သလဲ, ဘယ်အရပ်၌ သင့်သလဲ"စသည် ဖြင့် ပြော၍ စောဒက၏စကားကို မိမိစကားဖြင့် ဖုံးတတ်သည်–ဟူလို။ [ပါဠိတ် မုသာ ဝါဒ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့် ကြည့်ပါ။]

နသမ္မာယနတာ-ပြည့်စုံအောင်မဖြေနိုင်သူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ မက္ခိပဠာသိတာ-သူတပါး ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချေဖျက်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်, ဂုဏ်တုဂုဏ်ပြိုင်ပြုခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ ဇ သုကိမဆ္ဆရိတာ-ငြူစူခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်, ဝန်တိုခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ သဋ္ဌ မာယာဝိတာ - ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲသူ၏ အဖြစ်, လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ ထဒ္ဓါတိမာနတာ-ခက်ထန်ကြမ်းတန်းသူ၏ အဖြစ်,လွန်ကဲသော မာနရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ သန္ဒိဋ္ဌိ ပရာမာသိ အာဓာနဂ္ဂါဟိဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂိတာ-မိမိအယူကိုမှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်, မြစွာယူခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ် , ခဲယဉ်းသဖြင့် စွန့်လွှတ်ခြင်းရှိသူ၏ အဖြစ်၎င်း၊ ဇတိ-သို့၊ ကေနဝိသတိ-သော၊ ဓမ္မာ-တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-ကုန်၏။

သြဝါဒ-အဆုံးအမကို၊ နကွမတိ နသဟတိ - သည်း မခံတတ်၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ အာကွမော-မည်၏၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ - အကြင် အကြင် ဆုံးမအပ်သည့်အတိုင်း၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇနတော-မကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ပဒက္ခိဏာန - အမြတ်တနိုးအားဖြင့်၊ အနုသာသနိံ - သွန်သင်ပြသခြင်းကို၊ နဂဏှာတိ - မယူတတ်၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ အနုသာသနိံ-ကို၊ အပ္ပဒက္ခိဏာဂ္ဂါဟီ- အမြတ်တနိုးအားဖြင့် ယူလေ့မရှိသူ မည်၏၊ [နိဿယဟောင်း၌ "ဇာတိ-ကြောင့်၊ အပ္ပဒက္ခိဏာဂ္ဂါဟီ အပဒါနေနန သမ္မာယနတာ။ ။အပဒါနေနာတိ အတ္တနော စရိယာယ၊ အပဒါန် ပါဠိတော်သည် မိမိ၏ ရှေးအကျင့်ကိုပြသော ပါဠိတော် ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ မိမိ၏အကျင့်ကို "အပဒါန"ဟု ခေါ်၏၊ [ဒါ-ပိုင်းဖြတ်ခြင်း, ပြတ်ခြင်းမှ+ အပ-ကင်းသော အကျင့်တည်း၊ အပဒါန - ပိုင်းဖြတ်ခြင်းမရှိသော ကျင့်စဉ်၊ အပဒီယန်ကို လူယန်ကို အတ္တနော ဒေါသာ ဧတေနာတိ အပဒါနံ-မိမိအပြစ်တို့ကို ရိတ်ဖြတ် ပယ်ရှားကြောင်းဖြစ်သော သမ္မာပယောဂ မိစ္ဆာပယောဂကိုလည်း အပဒါနဟု တနည်းပြသေး၏။] ထိုကျင့်စဉ်ကို မေးသောအခါ ပြည့်စုံစွာ မဖြေနိုင်ခြင်းသည် နသမ္မာယနတာ မည်၏၊ [သံ + အဝိပုဗ္ဗ အယဓာတ်, ကာရိတ်ကြေ, ယု ပစ္စည်းဖြင့် "ပြည့်စုံစေသူ" အနက်ကို ဟောအံ့၊ နသမ္မာယနတာတိ-စရိယံ ပုဋ္ဌေန သမ္မာဒေတွာ အကထနံ။]

မက္ခိပလာသိတာ စသည်။ ။သူတပါး၏ ကျေးဇူးကို (ကျေးဇူး ဟု မယူဆဘဲ) ချေဖျက်ခြင်းရှိသူကို မက္ခီ, "တဝေါ မမေါ ကော ဝိသေသော-သင်နှင့် ငါ ဘာထူးသေးသလဲ စသည်ဖြင့် ဂုဏ်ပြိုင်လေ့ရှိသူကို ပဠာသီ ဟု ခေါ်၏၊ ဇာသုကီ မစ္ဆရိ,သဋ္ဌ, မာယာဝိတို့ ထင်ရှားပြီ၊ ဆောင့်ကြွားကြွားနေတတ်သူ လေးစားလောက်သူကိုလည်း အောက်မချလိုသူကို ထဒ္ဓ, အလွန်တက်ကြွသော မာနရှိသူကို အတိမာနီ ဟု ခေါ်၏၊ မိမိအယူကို (မှားနေပါလျက် မှားသည့်အတိုင်း မသုံးသပ်ဘဲ) အမှန်ဟု သုံးသပ်သူကို သန္ဒိဋ္ဌိ ပရာမာသီ , ထို အယူကို စွဲမြဲစွာ ယူလေ့ရှိသူကို အာဓာနဂ္ဂါဟီ, တော်တော်နှင့် မစွန့်နိုင်သူကို ဒုပ္ပဋိနိဿဂ္ဂီဟု ခေါ်၏၊ အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို ဋီကာမှာရှု၊ ဤ ၁၉ ပါးတွင် ရှေ ၃ စုံကို ၃ ပါးသာယူ၍ ၁၆ ပါးဟုလည်း အနုမာနသုတ်အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

အနုသာသနီ - နိမည်၏ ” ဟု ပေး၏၊] ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေသူတို - ကား၊ ဥဒ္ဒေသေ-ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ်၌၊ ပရိယာပန္နေသူ အန္တောဂဓေသု-အတွင်း ဝင်ကုန်သော၊ (သိက္ခာပဒေသု – တို့၌)၊ ယဿ သိယာ အာပတ္တိ, သော အာပိကရေယျာတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ – သို့၊ သင်္ဃိတတ္ထာ ။ အာပတ်အားလုံး သိမ်းကျုံးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါတိမောက္ခသ - ၏၊ အန္တော - ၌၊ ဝတ္တမာနေသု–နှ်သော၊ (သိက္ခာပဒေသု-တို့၌)၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်၊ သဟ ဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနောတိ-ကား၊ သဟဓမ္မိကေန-သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-ပြောဆိုအပ်သော်၊ (အတ္တာနံ အဝစနီယံ ကရောတိ-၌စပ်)၊(တေံ-ဤသဟဓမ္မိကံဟူသောသဒ္ဒါသည်၊)ကရဏတ္ထေ-၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-တည်း၊ ပဋ္ဌဟိ-၅ ဥုးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေဟိ-တို့သည်၊ သိက္ခိတဗ္ဗတ္ထော-ကျင့်ထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ – နည်း၊ တေသံ - ထို သီတင်းသုံးဘော်တို့၏၊ သန္တကတ္ထော-ဥစ္စာ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သဟဓမ္မိကန္တိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓနာမေန-ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓပညတ္တေန - သော၊ သိက္ခပဒေန-သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်၊ ဝုစ္စမာနော-သော်၊ ဣတိ အတ္ထော-နက်။

ဝိရမထာယသ္မန္တော မမ ဝစနာယာတိ-ကား၊ ယေန ဝစနေန-ဖြင့်၊ မံ-တပည့်တော်ကို၊ ဝဒထ-ပြော၊ကြကုန်၏၊ မမ-ကို၊ တတော ဝစနတော - ထို

ဥဒ္ဒေသ ပရိယာပန္နေသူ။ ။ဥဒ္ဒိသီယတိ – သရုပ်အားဖြင့် ရွတ်ပြအပ်၏၊ ဣတိ ဥဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်သိက္ခာပုဒ်များ၊ ဥဒ္ဒေသေ– ဦ့+ ပရိယာပန္နာ–ထက်ဝန်းကျင် ရောက်ကုန်သော (ပါဝင်ကုန်သော) သိက္ခာပုဒ်တို့တည်း၊ ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နာ–တို့။

ယဿ သိယာ၊ပေ၊ အတ္ထော။ ။“ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေ”အရ၌ ဥပုသ်ပြုသောအခါ ရွတ်ပြအပ်သော ပါတိမောက်သာ ရသည် မဟုတ်လော၊ ဆုံးမသော အခါ ဦးကား ပါတိမောက်သာမက ခန္ဓကတို့၌လာသော သိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့်လည်း ဆုံးမရသောကြောင့် ထို ခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်များ၏ ဥဒ္ဒေသ ပရိယာပန္နဟုတ်–မဟုတ်ကို အာဘယ်သို့ မှတ်ရပါ မည်နည်း–ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍ “ယဿ သိယာ”စသည်မိန့်၊ ပါတိမောက် ရွတ်ပြသော အခါ နိဒါန်း၌ “ယဿ သ်ယာ အာပတ္တိ, သော အာပိကရေယျ” ဟူသော စကားကို ရွတ်ပြရ၏၊ ထိုစကားတွင် အာပတ္တိအရ၌ ခန္ဓကတို့မှာလာသော အာပတ်များ (သိက္ခာပုဒ်များ) လည်း ပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် “ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေ”ဟူရာ၌ ဝိနည်းပိဋကတ် အရပ်ရပ်လာ သိက္ခာပုဒ်အားလုံးပင် ပါဝင်သည်–ဟူလို။

သဟဓမ္မိကံ။ ။သဟ+ဓမ္မံ+စရန္တိ သဟဓမ္မိကာ=အတူတကွ တရားကျင့်ဘက် ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဝါ–သီတင်းသုံးဘော်များ၊ သဟဓမ္မိကေဟိ+ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ သဟဓမ္မိကံ (သိက္ခာတဗ္ဗတ္ထိတ်)၊ (တနည်း) သဟဓမ္မိကာနံ+ဣဒန္တိ သဟဓမ္မိကံ (ဣဒံတဒ္ဓိတ်)၊ ၅၂ မျိုးကိုပြလို၍ “ပဋ္ဌဟိ၊ပေ၊ ဝုစ္စမာနောတိ အတ္ထော”ဟု မိန့်သည်။

ပြောဆိုကြောင်း စကားမှာ၊ ဝိရမထ-ရှောင်ကြဉ်ကြပါကုန်၊ မံ-ကို၊ တံဝစနံ-ထို ဆိုးမကြောင်း စကားကို၊ မာဝဒထ၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝဒတု သဟဓမ္မေနာတိ- ကား၊ သဟဓမ္မိကေန – သီတင်းသုံးဘော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော၊ သိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ ဝါ-တနည်း၊ သဟဓမ္မေန–အဒကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သော၊ အညေနပိ-သိက္ခာပုဒ်မှ အခြားလည်းဖြစ်သော၊ ပါသာဒိကာဘာဝ သံဝတ္တနကေန - ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှါ ဖြစ်သော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ဝဒတု-သော၊ယဒိဒန္တိ-ယဒိဒံ သဒ္ဒါသည်၊ ဝုဠိကာရဏာနိဒဿနတ္ထေ-ကြီးပွားခြင်း၏အကြောင်းကို ညွှန်ပြခြင်းအနက်၌၊ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ တေန-ထို ယဒိဒံ အစရှိသော ဝါကျဖြင့်၊ [ဒဿိတံ ဟောတိ၌စပ်၊] အညမညဿ-တပါးတပါးကို၊ (ဝုဋ္ဌာပနံ၌စပ်၊) ဝါ-၏၊ (အာပတ္တိတောဝ၌စပ်၊) ယံ ဣဒံ ဟိတဝစနံ - အကြင် အစီးအပွားနှင့် စပ်သော စကားသည်ရင်း၊ အာပတ္တိတော - မှ၊ ယံဣဒံ ဝုဋ္ဌာပနဉ္စ-အကြင် ထမြောက်စေခြင်းသည်ရင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တေန အညမညဝစနေန - ထို အချင်းချင်း ပြောဆိုခြင်းကြောင့်ရင်း၊ တေန အညမညဝုဋ္ဌာပနေနစ - ထို အချင်းချင်း အာပတ်မှ ထမြောက်စေခြင်းကြောင့်ရင်း၊ ပရိသာ-သည်၊ သံဝဓာ - ကြီးပွားရေး၏၊ ဣတိ ဧဝံ – သို့၊ ပရိသာယ-၏၊ ဝုဠိကာရဏံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿိတံ ဟောတိ၊ပေ၊ဣတိ-အပြီးတည်း။ ၊ဒုဗ္ဘစသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

မမ ဝစနာယ။ ။"ယေန ဝစနေန"ကို ထောက်၍ "ဝစတိ အဒနနာတိ ဝစနံ" ဟု ကရဏသာဓနပြု၊ "မံဝဒထ"ကြည့်၍ မမကိုလည်း ကံအနက်၌ ဆဋ္ဌီဟု သိ၊"ဝစနတော"ကိုကြည့်၍ ဝစနာယ၌ စတုတ္ထီသ လည်း အပါဒါန်အနက်၌ သက်။

သဟဓမ္မေန။ ။"သဟဓမ္မိကေန သိက္ခာပဒေန" ဟု ပဌမပွင့်၏၊ ဤအပွင့်သည် "သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနော" ဟူသော ရှေစကားနှင့်လိုက်လျောအောင် ဖွင့်အပ်သော အပွင့်တည်း၊ "သဟ+စရိတဗ္ဗော+ ဓမ္မော (သိက္ခာပုဒ်သည်) ယေသံ အတ္ထိတိ သဟဓမ္မာ"ဟု စရိတဗ္ဗ အလာ်ပုဒ်ကြသော ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၊ "သဟဓမ္မာနံ+ဣဒံ သဟဓမ္မံ"ဟု တဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ ဏာပစ္စည်းအကြကြီ၊ (ဝုဒ္ဓိလည်း မပြု။)

သဟဓမ္မေန ဝါ။ ။ဤ ဒုဘိယနည်း၌ကား ဓမ္မသဒ္ဒါသည် ကာရဏအနက်ဟော၊ သဟ + ဓမ္မေန ယံ ဝတ္တာတိတိ သဟဓမ္မံ = (ကြီးပွားခြင်း၏) အကြောင်းနှင့်တကွဖြစ်သောစကား၊ ထိုစကားဟူသည် သူတပါးတို့၏ ကြည့်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော (သိက္ခာပုဒ်လည်း တိုက်ရိုက်မပါသော) စကားတည်း။ [ပါသာဒိကာဘာဝါယ+ သံဝတ္တာတိတိ ပါသာဒိကာဘာဝသံဝတ္တနကံ၊ " ဘေဒန သံဝတ္တနကံ "နှင့် စာသွားတူ၍ စတုတ္ထီတပွါရိသ် ပြုသည်။]

ကုလဒူသနာ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ - အစရှိသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ကုလဒူသကသိက္ခာပဒံ- တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကာ နာမာတိ-ကား၊ အဿဇိစေဝ-အဿဇိသည်ရင်း၊ ပုနဗ္ဗသုကောစ-ကသည်ရင်း၊ [အာဝါသိကာ ဟောန္တိ၌စပ်။] ကိဉ္စာဂိရိသ္မိန္တိ- ကား၊ ဧဝံ နာမကေ-ဤသို့ ကိဉ္စာဂိရိ အမည်ရှိသော၊ ဇနပဒေ-၌၊ အာဝါသိကာ ဟောန္တိ ထွေ-၌၊ တေသံ - ဤ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတို့၏၊ အာဝါသော - အပိုင်းအခြားအတိုင်း နေရာကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဇာတိ- ကြောင့်၊ (အပိုင်းအခြားအတိုင်း နေရာကျောင်း ရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊) အာဝါသိကာ - ကတို့မည်၏၊ ဝိဟာရော - ကို၊ အာဝါသောတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ - ၏၊ နဝကမ္မကရဏာ၊ပေ၊ ဘာရဟာရတာယ-အသစ်အမှုကို ပြုခြင်း, အဟောင်းကိုပြင်ခြင်း အစရှိသော တာဝန်ကို ဆောင်ခြင်းရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ယေသံ-အကြင်ရဟန်းတို့၏၊ သော - ထို အာဝါသဟူသော၊ အာယတ္တော - စပ်ဆိုင်သော ဥစ္စာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေ-ထို အာဝါသရှိသူတို့သည်၊ အာဝါသိကာ-ကတို့မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယေ - အကြင် ရဟန်းတို့သည်၊ ကေဝလံ - ပြုပြင်မှုစသည် မဘက်သက်သက်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသန္တိ-နှ၏၊ တေ- တို့ကို၊ နေဝါသိကာတိ- ဟူ၍၊

ဧဝံ နာမကေ ဇနပဒေ။ ။"ကိဉ္စာဂိရိ"အမည်သည် နိဂုံးတခု၏ အမည်တည်း၊ နောက်၌ "ကိဉ္စာဂိရိဝယ် အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတို့ မနေကြရ" ဟု နှင်ထုတ်ခြင်းသည် ထိုနိဂုံးတခုမှ နှင်ထုတ်ခြင်းတည်း၊ "ဇနပဒ" ဟူသည် ရွာ နိဂုံး မြို့ကလေးများပါ ပါဝင်သောနယ် (ခရိုင်) တခုတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဧဝံ နာမကေ ဇနပဒေ" ဟူသော စကားသည် ကိဉ္စာဂိရိနိဂုံးနှင့်တကွ ဖြစ်သောကြောင့် သဟစရဏာနည်းအားဖြင့် ဇနပုဒ်တခုလုံးကို "ကိဉ္စာဂိရိ" ဟု ခေါ်ထားသည်ဟု ပြသောစကား ဖြစ်သည်။ [တေန ပန ယောဂတော သောဇနပဒေါပိ ကိဉ္စာဂိရိဇနပဒေါ ဂတောဒ။]

အာဝါသိကာ ။ ။" အာဝသန္တိ ထွောတိ အာဝါသော " နှင့် အညီ အသစ်ဆောက်ခြင်း, အဟောင်းပြင်ခြင်း, ပြုပြင်ပြီးသောအခါ ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနေခြင်းစသည်ဖြင့် အိမ်ရှင် ကျောင်းရှင်များ၏ စည်းကမ်း ထုံးစံအတိုင်း နေရာအိမ် , ကျောင်းကို "အာဝါသ" ဟု ခေါ်၏၊ [အာသဒ္ဒါကို အဂါရံ အဇ္ဈာဝသတာဒ္ဒ အာကဲ့သို့ မရိယာဒ (စည်းကမ်း အပိုင်းအခြား) အနက်ဟော ဟု ကြံပါ။] ဤသို့ အိမ်ကျောင်း ၂ မျိုးနှင့် ဆိုင်သော်လည်း အရာအားလျော်စွာ ကျောင်းကိုသာ (ကေဒေသျ။ပစာရအားဖြင့်) ယူစေလိုသောကြောင့် "အာဝါသောတိ ဝိဟာရော ဝုစ္စတိ" ဟု ဥပစာပြု ဝုစ္စတိကြိယာဖြင့် ဖွင့်သည်၊ ထို့နောဲ အဋ္ဌကထာအတိုင်း အဿတ္ထိတဒ္ဓိတ်ဆင့်၍ "အာဝါသိကာ" ဟု ပြီးသည်၊ ဋီကာ၌ "အာဝဝါသေ+နိယုတ္တာ" ဟု နိယုတ္တတဒ္ဓိတ်လည်း ပြု၏။

ဝုစ္စန္တိ-န်၏၊ ဣမေ-ဤ အာသဇိပုနပ္ပသုကတို့သည်၊ အာဝါသိကာ-တို့သည်၊ အဟေသုံ-နှင့်ပြီ၊ အလဇ္ဇိနော ပါပဘိက္ခူတိ- ကား၊ နိလ္လဇ္ဇော-အရှက်မရှိကုန်သည်၊ လာမကဘိက္ခူ-ယုတ်မာသောရဟန်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ-န်၏)။

ဟိ- မှန်၊ (တနည်း) ဟိ – ဆက်၊ တေ - ထို အာသဇိပုနပ္ပသုကတို့သည်၊ ဆမ္ဘဂ္ဂိယာနံ-တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကဆမ္ဘဂ္ဂိယာ-အကြီးဆုံး ဆဋ္ဌဂ္ဂိရဟန်းတို့တည်း၊ ကိရ-ချဲ့၊ သာဝတ္ထိယံ-၌၊ ဆ-၆ ယောဒံကုန်သော၊ ဇနော-လူတို့သည်၊ သဟာယကာ-တို့သည်၊ (ဟုတ္တာ-၍၊ သမ္မန္နယိတ္ဝာ, ပဗ္ဗဇိံသုတို့၌စဂ်၊) ကသိကမ္မာဒိနာလယ်လုပ်မှု စသည်တို့ကို၊ ဒုက္ကရာနိ- ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဝါ- ပြုနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဟန္ဒ မယံ, သမ္မာ-စွာ၊ ပဗ္ဗဇာမ-ရဟန်းပြုကြကုန်စို့၊ ပဗ္ဗဇေန္တေဟိစကုန်သော်လည်း၊ ကိစ္စေ - တစုံတရာ ကိစ္စသည်၊ ဥပ္ပန္နေ - ဖြစ်ပေါ်လသော်၊ နိတ္ထရဏာကဋ္ဌာနေ – ထုတ်ဆောင်နိုင်သူ၏ အထံ၌၊ [အပြစ် ပေါ်လာလျှင် လွတ်မြောက်အောင် ကယ်နိုင်သူ၏အထံ၌,ဟူလို။] ပဗ္ဗဇိတုံ, ဝန္ဒတိ-သင့်၏၊ ဇုကိ, သမ္မန္နယိတ္ဝာ- သဘောတူ တိုင်ပင်ပြီး၍၊ ဒ္ဝိန္နံ အင်္ဂသာဝကာနံ, သန္တိကေ-၌၊ ပဗ္ဗဇိံသု၊ တေ- ထို သဟာယ်ချင်း ၆ ယောက်တို့သည်၊ ပဗ္ဗဝဿာ-၅ ဝါရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္ဝာ, မာတိကံ-ဒွေ မာတိကာကို၊ ပဂုဏံ-အဝါးဝစွာ လေ့လာအပ်သည်ကို၊ ကတ္ဝာ မန္တယိံသု၊ (ကိံ)၊ ဇနပဒေါနာမ - သည်၊ ကဒါစိ , သုဘိက္ခေါ – လွယ်ကူစွာရအပ်သော ထမင်းရှိသည်၊ ဝါ- သာယဝပြော, အစာပေါသည်၊ ဟောတိ၊ ကဒါစိ, ဒုဗ္ဘိက္ခေါ - ခဲယဉ်းစွာ ရအပ်သော ထမင်းရှိသည်၊ ဝါ- ငတ်မွတ်ခေါင်းပါး အစာရှားသည်၊ (ဟောတိ)၊ မယံ- ၆ ယောဒံသော ငါတို့သည်၊ ကေဋ္ဌာနေ - တနေရာထည်း၌၊ မာဝသိမှ-မနေကြကုန်စို့၊ တီသု-န်သော၊ ဌာနေသု- တို့၌၊ ဝသာမ- ခွဲ၍ နေကြကုန်စို့၊ ဇုကိ (မန္တယိံသု)၊

တတော - ထိုမှ နောက်၌၊ ပဏ္ဍုကလောဟိတကေ - တို့ကို၊ အာဟံသု၊ (ကိံ)၊ အာဝုဒသော- ငါ့ရှင်တို့၊ သာဝတ္ထိနာမ- သာဝတ္ထိမြို့ မည်သည်၊ ဝါ- ကို၊ သတ္တာပညာသာယ-၅၇ ခုသော၊ ကုလသတ သဟဿေဟိ-အမျိုးအသိန်းတို့သည်၊ (တနည်း) သတ္တာပညာသာယ ကုလသတ သဟဿေဟိ-၅၇ သိန်း

နေဝါသိကာ။ ။ နိဝသနံ (အာဂန္တုကကဲ့သို့ ခေတ္တနေခြင်း မဟုတ်ဘဲ) အမြဲနေခြင်းတည်း၊ နိဝါသော-ခြင်း၊ "အမြဲနေ" ဆိုသော်လည်း အဝိဉ်သဘောအားဖြင့် နေခြင်းမဟုတ်၊ "နိဝါသော (နိဝါသမတ္တံ) ဇတေသံ အတ္ထိတိ နေဝါသိကာ" ဟု ဋီကာပြု၏၊ ကျောင်းထိုင် ကျောင်းပိုင်အဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်နေသူကို အာဝါသိက, စာသင်သား အဖြစ်ဖြင့် နေသူကို နေဝါသိက ဟု ခွဲပါ။

သော အမျိုးတို့သည်၊ အစ္ဆာဝဲတ္ထာ-စွဲမှီနေအပ်၏၊ အသိတဂါမသဟာသ ပဋိမလ္လိတာနံ-ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ တိယောဇန သတိကာနံ-၃ယူဇနာသုံးရာရှိကုန်သော၊ ဒွိန္နံ ကာသိကောသလ ရဋ္ဌာနံ-ကာသိတိုင်း ကောသလတိုင်း ၂ တိုင်းတို့၏၊ အာယမုခဘူတာ-အခွန်အတုပ်၏ ဝင်ရာအဝဖြစ်၍ ဖြစ်၏၊ တတြ - ထို သာဝတ္ထိမြို့၌၊ တုမ္ဟေ- အသင် ပလ္လာ့က လောဟိတက တို့သည်၊ ဓုရဋ္ဌာနေယျော - မြို့၏အနီး အရပ်၌သာလျှင်၊ ပရိဝေဏာနိ--ပရိဝုဏ်တို့ကို၊ ကာရေတွာ-စေ၍၊ အမ္ဟ ပနသ နာဠိကေရာဒိနိ-သရက်ပင် , ပိန္ဓဲပင် , အုန်းပင် အစရှိသည်တို့ကို၊ ရောပေတွာ - စိုက်ပျိုး၍၊ ပုပ္ပေဟိစ-ပန်းတို့ဖြင့်ဂုဏ်း၊ ဖလေဟိစ-အသီးတို့ဖြင့်ဂုဏ်း၊ ကုလာနိ-လာလာသမျှ အမျိုးတို့ကို၊ သင်္ဃဿ-သံဃာချီးမြှင့်ကုန်လျက်၊ ဝါ-သိမ်းသွင်းကုန်လျက်၊ ကုလဒါရကေ- အမျိုးသားငယ်တို့ကို၊ ပမ္ဟာဇေတွာ - ရှင်ရဟန်းပြုပေးပြီး၍၊ ပရိသံ - ကို၊ ဝမေ့ထ- တိုးပွားစေကြကုန်လော၊ ဇုတိ- ဤသို့၊ (အာဟံသု)။

မေတ္တိယ ဘူမဇကေ - တို့ကို၊ အာဟံသု၊ (ကိ)၊ အာဝုသော, ရာဇဂဟံ နာမ - မည်သည်၊ ဝါ- ကို၊ အဋ္ဌာရသဟိ မနုဿကောဋိဟိ - ၁၈ ကုဋေသော လူတို့သည်၊ အစ္ဆဝုတ္ထံ-အပ်၏၊ အသိတဂါမသဟာသ ပဋိမလ္လိကာနံ, တိယောဇန သတိကာနံ - နံသော၊ ဒွိန္နံ အဂံ မဂဓရဋ္ဌာနံ - အင်္ဂတိုင်း မဂဓတိုင်း ၂ တိုင်းတို့၏၊ အာယမုခဘူတံ - ၏၊ တတြ - ထို ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌၊ တုမ္ဟေ- အသင် မေတ္တိယ ဘူမဇကတို့သည်၊ပေ၊ ဝမေ့ထ - တိုးပွားစေကြကုန်လော၊ ဇုတိ(အာဟံသု)၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုဒက-တို့ကို၊ အာဟံသု (ကိ)၊အာဝုသော, ကိဉ္စာဂိရိနာမ – ကိဉ္စာဂိရိဇနပုဒ် မည်သည်ကို၊ ဒွိဟိမေယေဟိ- ၂ မျိုးသော မိုယ်းတို့သည်၊ အနုဂ္ဂဟိတော-ချီမြှောက်အပ်၏၊ [ဝဿာနေ ဟေမန္တေ စာတိဒွိသု ဥတူသု ဝဿနတော (ရွာခြင်းကြောင့်)ဒွိဟိ မေယေဟိတိ ဝုတ္တံ။]တိဏိသဿာနိ-၃ မျိုးသော ကောက်တို့သည်၊ ပသဝန္တိ-အသီး သီးကုန်၏၊ တတြ-ထို ကိဉ္စာဂိရိ ဇနပုဒ်၌၊ တုမ္ဟေ – အသင် အဿဇိပုနဗ္ဗသုက တို့သည်၊ ပေ၊ ဝမေ့ထ၊ ဇုတိ (အာဟံသု)၊ တေ – ထို သဟာယ်ချင်း ၆ ယောက်တို့သည်၊ တထာ - ထို တိုင်ပင်သည့်အတိုင်း၊ အကံသု၊ တေသု – ထို ၃ သင်း တို့တွင်၊ ကေမေကဿ - တခုတခုဒသာ၊ ပက္ခဿ - အသင်းအပင်း၏၊ ပဗ္ဗ ပဗ္ဗ ဘိက္ခု၊ သတာနိ - ၅ ရာ, ၅ ရာသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဝါရာ- အခြံအရံတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဧဝံ - လျှင်၊ သမဓိကံ - ဆရာ ၆ ယောက် အပိုအလွန်နှင့် တကွ၊ ဒိယဓုဘိက္ခုသဟဿံ – အခွဲအားဖြင့် ၂ ထောင်သော ရဟန်းသည်၊ ဝါ-

၁၅၀၀ သောရဟန်းသည်၊ ဟော်တိ၊ တတြ-ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိအသင်းတို့တွင်၊ သပရိဝါရာ-နှင့်သော၊ ပဏ္ဍုက လောဟိတကာ-တို့သည်၊ သီလဝန္တော၀-နှင့်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ) ဘဂဝတာ သဒ္ဓိံ ဇနပဒစာရိကမ်ဥ ဝိစရန္တိ၊ ဘေ-ထိုပဏ္ဍုက လောဟိတကတို့သည်၊ အကတဝတ္ထုံ-မပြုအပ်သေးသော ဝတ္ထုကို၊ ဥပဂါဒေန္တိ-ဖြစ်စေကုန်၏၊ [သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ထိုက်သော အသစ်အမှုကိုသာ ပြုကြ၏၊] ပညတ္တာ သိက္ခာပဒံ ပန-ကိုကား၊ နမဒ္ဒန္တိ-မကျော်နင်းကြကုန်၊ ဝါ-မကျူးလွန်ကြကုန်၊ ဇုတရေ-ပဏ္ဍုက လောဟိတကမှ အခြားကုန်သော၊ သမ္ဗေ-အလုံးစုံသော ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အလဇ္ဇိနော (ဟုတ္တာ) အကတဝတ္ထုံစ ဥပဂါဒေန္တိ၊ ပညတ္တာ သိက္ခာပဒဿ မဒ္ဒန္တိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အလဇ္ဇိနော ပါပဘိက္ခူတိ-ဟူ၍၊ (သင်္ဂီတိ ကာရေဟိ)ဝုတ္တံ။

ဥေရုပန္တိ-ကား၊ ဧဝံဇာတိကံ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ [ရူပသဒ္ဒါဇာတိ အနက်ဟော၊] အနာစာရံ အာစရန္တီတိ-ကား၊ အနာစရိတဗ္ဗံ-မကျင့်ထိုက်မကျင့်ကောင်းသော အကျင့်ကို၊ အာစရန္တိ-န်၏၊ အကာတဗ္ဗံ-မပြုထိုက်မပြုကောင်းသော အမှုကို၊ ကရောန္တိ [အာစရိတဗ္ဗောတိ အ စာရော၊ န+အာစာရော အနာစာရော-အာစာရ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော မပြုအပ် မပြုကောင်းသော အကျင့်။] မာလာဝစ္ဆန္တိ-ကား၊ တရုက္ခပုပ္ဖရုက္ခံ-ပန်းပင်ငယ်ကို၊ ဟိ-မှန်၊ တရုက္ခကာ-ငယ်ကုန်သော၊ ပုပ္ဖရုက္ခာဝိ-ပန်းပင်တို့ကိုဋ္ဌင်း၊ ပုပ္ဖဂစ္ဆာဝိ-ပန်းခြုံတို့ကိုဋ္ဌင်း၊ မာလာဝစ္ဆာတွော၀- မာလာဝစ္ဆတို့ဟူ၍သာ၊ ဝုစ္စန္တိ၊ [ဝစ္ဆသဒ္ဒါသည် "ဝသတိ-အမိအနိုးဌ် နေတတ်၏၊ ဣတိ ဝစ္ဆော" ဟူသော ဝစနတ္ထအရ နွားငယ်ဟူသောအနက်ကိုဟော၏၊ ဤဌ်ကား အငယ်ချင်းတူသောကြောင့် သဒိသူပစာပြု ဝုစ္စန္တိကြိယာဖြင့် ဆိုသည်။] စ-ဆက်၊ တေ-ထို အသဇီဝုနဗ္ဗသုက တို့သည်၊ အနေကပ္ပကာရံ-သော၊ မာလာဝစ္ဆံ-ပန်းပင်ငယ်ကို၊ သယမ္ပိ, ရောပေန္တိ-ပေါက်စေကြကုန်၏၊ ဝါ-စိုက်ကြကုန်၏၊ [ရုဟဓာတ် ကာရိတ် ဏေပစ္စည်း, ဟရော, ရ၏ ဉကို သြဝုဒ္ဓိပြု] အညေနပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ရောပါပေန္တိ-ပေါက်ပစေဟု စေခိုင်းကြကုန်၏၊ ဝါ-အစိုက်ခိုင်းကြကုန်၏၊ [ကာရိတ် ဏာပေပစ္စည်း ၂ ချက်ဆင့်။] တေန-ကြောင့်၊ မာလာဝစ္ဆံ ပေ၊ ရောပါပေန္တိပိတိ-ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ သိဉ္စန္တိတိ-ကား၊ သယမေဝ ဥဒကေန သိဉ္စန္တိ၊ [နောက်ဝါကျ၌ အညေနပိကို ထောက်၍ "သယမေဝ" ဟု ရှိမှ ကောင်းသည်၊ "တမေဝ-ထို ပန်းပင်ငယ်ကိုပင်" ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း။] သိဉ္စာပေန္တိတိ-ကား၊ အညေနပိ-သည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ သိဉ္စာပေန္တိ-သွန်းလောင်းစေကြကုန်၏။

ပန - ဆက်၊ ထွေ - ဤမာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရော-ဟာရဒုင်း၊ကပ္ပိယဝေါဟာရော-ဒုင်း၊ ပရိယာယော-ပရိယာယ်ဒုင်း၊ သြဘာသော - အရိပ်အရောင်ဒုင်း၊ နိမိတ္တကမ္မံ - အမှတ်နိမိတ်ကို ပြုခြင်းဒုင်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဇာမာနိ ပဗ္ဗ-တို့ကို၊ ဇာနိတမ္မာနိ-န်၏၊ တတ္ထ-ထို ၅ ပါးတို့တွင်၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရော နာမ-ရမည်သည်၊ ဝါ-မအပ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အလုပ် အပြောအဆိုမည်သည်၊ (ဇာတိ- ၌စပ်)၊ အလွဟရိတာနံ-စိမ်းစိုသော သစ်ပင်မြက်တို့ကို၊ ကောဋ္ဌနံ-ကိုယ်တိုင်ဖြတ်ခြင်းဒုင်း၊ ကောဋ္ဌာပနံ-သူတပါးကို ဖြတ်စေခြင်းဒုင်း၊ အာဝါဋသဿ - တွင်းကို၊ ဝါ-ကျင်းကို၊ ခဏနံ-ကိုယ်တိုင်တူးခြင်းဒုင်း၊ ခဏာပနံ-တူးစေခြင်းဒုင်း၊ မာလာဝစ္ဆသဿ - ပန်းပင်ငယ်ကို၊ ရောပနံ - ကိုယ်တိုင် ပေါက်စေခြင်းဒုင်း၊ ဝါ-ကိုယ်တိုင် စိုက်ခြင်းဒုင်း၊ ရောပါပနံ-ဒုင်း၊ ဝါ-ဒုင်း၊ အာဠိယာ-ကန်သင်းကို၊ ဗန္ဓနံ - ကိုယ်တိုင်ဖွဲ့ခြင်းဒုင်း၊ ဗန္ဓာပနံ-ဒုင်း၊ ဥဒကဿ-မအပ်သော ရေကို၊ သေစနံ-ကိုယ်တိုင် သွန်းလောင်းခြင်းဒုင်း၊ သေစာပနံ-ဒုင်း၊ မာတိကာယ-ရေမြောင်းကို၊ သမ္မုခကရဏံ-သစ်ပင်သို့ ရှေးရှုပြုပေးခြင်းဒုင်း၊ ကပ္ပိယဥဒက

အကပ္ပိယ ဝေါဟာရော။ ။ဝေါဟရိယတေတိ ဝေါဟာရော၊ အကပ္ပိယံဇာတိ-မအပ်ဟူ၍+ဝေါဟာရော- ခေါ်ဝေါ် ပြောဆိုအပ်သောအလုပ် အပြောအဆိုတည်း၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရော၊ "ဝေါဟာရ" ဟု လာ့လျှင် နှုတ်ပြောမှုကိုသာ ယူလေ့ရှိသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား (နှုတ်အပြောသာမက) မအပ်ဟု ပြောဆိုထိုက်သော သစ်ပင်ဖြတ်ခြင်း, ရေလောင်းခြင်းစသော ကိုယ်မှု, ဤသစ်ပင်ကို ဖြတ်စမ်းလော စသော နှုတ်ပြောမှုပါ ယူရသည်၊ ထို့ကြောင့် "အကပ္ပိယောစ+ သော+ ဝေါဟာရော"ဟု ဝိသေသန ပုဗ္ဗပဒ ကမ္မဓာရဲမပြုဘဲ, "အကပ္ပိယံတိ ဝေါဟာရော" ဟု သမ္ဘာဝနာ ကမ္မဓာရဲပြုပါ၊[အကပ္ပိယဘူတံ ကရဏာ ကာရာပနာဒိ သဗ္ဗမေဝ သင်္ဂဟိတံ၊ နပန အကပ္ပိယဝစန မတ္တံဘဲ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေပိ သေဝနယော။]

ကောဋ္ဌာပနံ ။ ။"ဇာမံ ဆိန္ဒ – ဤသစ်ပင် , ဤသစ်ကိုင်းကို ဖြတ်လော " ဟု တိုက်ရိုက်ညွှန်ပြ၍ ခိုင်းခြင်းသည်သာ အကပ္ပိယဝေါဟာရ ဖြစ်၏၊ မည်သည့် သစ်ပင် သစ်ကိုင်းဟု တိုက်ရိုက်မညွှန်ပြဘဲ " သစ်ပင်ဖြတ်လိုက်, သစ်ကိုင်းခုတ်လိုက် " စသည်ဖြင့် ခိုင်းခြင်းကား အကပ္ပိယဝေါဟာရ မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် " ဇာမံ ဆိန္ဒ ဘိန္ဒ "ဟု ဇာမသဒ္ဒါထည့်၍ ဋီကာဖွင့်သည်။ [ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်ကို လှမ်းကြည့်ပါ။]

အာဠိယာ ဗန္ဓနံ စသည် ။ ။ သစ်ပင်ခြေရင်း၌ ရေတည်အောင် သစ်ပင်အရင်းဘေးပတ်လည်၌ ကန်သင်းဖွဲ့ခြင်းကို "အာဠိဗန္ဓန " ဟု ဆိုသည်၊ နောက်၌ "ကပ္ပိယဥဒက "ဟု သိုးခြားလာသောကြောင့် ဥဒကဿကို ဂေါဗလိဗဒ္ဓနည်းအားဖြင့် " အကပ္ပိယ ဥဒကဿ "ဟု ဖွင့်သည်၊ ပိုးရှိသောရေကို "အကပ္ပိယဥဒက"ဟု မှတ်ပါ။

သိဒ္ဓနံ-အပ်သော ရေကို သွန်းလောင်းခြင်းငှင်း၊[ပိုးမပါသော ရေကို ကပ္ပိယဥဒက''ဟု ဆိုသည်၊] ဟတ္ထမုခ၊ပေ၊သိဒ္ဓနံ-လက်ဆေးရေ, မျက်နှာသစ်ရေ, ခြေဆေးရေ ချိုးရေတို့ကို သွန်းလောင်းခြင်းငှင်း၊ ဧတံ-ဤသည်တည်း။

ကပ္ပိယဝေါဟာရော နာမ - ရမည်သည်၊ ဝါ- အပ်၏ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော အလုပ်အပြောမည်သည်၊ ဧတမံရုက္ခံ- ကို၊ ဇာန-သိလော၊ ဧတမံ အာဝါဠံ-ကို၊ ဇာန- လော၊ ဧတမံ မာလာဝစ္ဆံ- ကို၊ ဇာန-လော၊ ထွေ-ဤသစ်ပင်၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဇာန-လော၊ ဧတံ ဝစနံ-ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းငှင်း၊ သုက္ခမာတိကာယ-ခြဲသောရေမြောင်းကို၊ ဥဇုကရဏာဒ္ဓ- ဖြောင့်အောင်ပြုခြင်းငှင်းတည်း၊ ပရိယာယောနာမ- ပရိယာယ်ပြုခြင်း မည်သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိတေနနာမ-ပညာရှိသူမည်သည်၊ ဝါ – ပညာရှိသူဆိုဒ၊ါ မာလာဝစ္ဆာဒယော - ပန်းပင်ငယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ရောပေတဗ္ဗာ- စိုက်ပျိုးထိုက်ကုန်၏၊ (ရောပိတာ- စိုက်အပ်ပြီးကုန်သော၊ မာလာဝစ္ဆာဒယော တို့သည်၊) နစိရသ္သေဝ- မကြာမြင့်မီသာလျင်၊ ဥပကာရာယ-လျော်သောကျေးဇူးကို ပြုခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ-န်၏၊ ဧတံ အာဒိဝစနံ- ဤသို့ အစရှိသောစကားတည်း၊ ဩဘာသောနာမ- မည်သည်၊ ကုဒါလ ခဏိတ္တာဒီနိစ - ပေါက်တူး, တူးရွင်း အစရှိသည်တို့ကိုငှင်း၊ မာလာဝစ္ဆေစ- တို့ကိုငှင်း၊ ဂဟေတ္ဝာ- ၍၊ ဌာနံ- ရပ်ခြင်းတည်း၊ ဟိ- မှန်၊ ဧဝံ- သို့၊ ဌိတံ – ရပ်နေသော ထေရ်ကို၊ သာမဏေရာဒယော – တို့သည်၊ ဒိသွာ, ထေရော-သည်၊ ကာရာပေတုကာမော-ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသို့ သိ၍၊ ဂတ္ဝါ, ကရောန္တိ-ပြုပေးတတ်ကြကုန်၏၊ နိဗ္ဗတ္တကမ္မံ နာမ-မည်သည်၊ ကုဒါလ၊ပေ၊ဘာဇနာနိ – ပေါက်တူး, တူးရွင်း, ဒါး, ပုဆိန်, ရေပုန်းတို့ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ, သမိဒပ--မိမိအနီးဌ၌၊ ထပနံ-ချထားခြင်းတည်း။

ကပ္ပိယ ဥဒကသိဒ္ဓနံ။ ။ဤဌ သိဒ္ဓာပန – ''ရေလောင်းလိုက်စမ်း''ဟု ခိုင်းခြင်းကိုပါယူ၊ ''သိဒ္ဓနံစ သိဒ္ဓာပနံစ သိဒ္ဓနံ'' ဟု ကသေသ်ပြု၊ ဤ ကပ္ပိယ ဥဒကသိဒ္ဓနကို ''ဥဒကသိဒ္ဓန'' သာမည်ဌမသွင်းဘဲ, သီးခြားဆိုခြင်းမှာ နောက်ဌ အာရာမစသည်အကျိုးငှါ ကပ္ပိယဥဒကကို လောင်းကောင်းသေးသောကြောင့် ထိုနေရာရောံမှ ခွဲမနေတော့ဘဲ ဤနေရာကပင် ခွဲ၍ ဆိုထာ ခြင်းတည်း – ဟု မှတ်၊ ဟတ္ထ၊ပေ၊နဟာနောဒကသိဒ္ဓနလည်း ကပ္ပိယ ဥဒကသိဒ္ဓနပင်တည်း၊ အသုံးများသောကြောင့် သီးခြားပြထားဟန် တူသည်။

ဩဘာသနှင့် နိမိတ္တကမ္မ။ ။နိမိတ္တကမ္မထက် ဩဘာသသည် သာ၍ ထင်ရှား၏၊ ထို့ကြောင့် ကုဒါလစသည်ကို လက်ဖြင့်ကိုင်၍ ရပ်နေခြင်းသည် မိမိအနီးဌ၌ ချထားခြင်းထက် (ပြုလုပ်ပေးစေလိုကြောင်း) ထင်ရှားရာဘား ကုဒါလစသည်ကို ကိုင်၍ရပ်ခြင်းကို ဩဘာသ, မကိုင်ဘဲ မိမိအနီးဌ၌ ချထားခြင်းကို ''နိမိတ္တကမ္မ''ဟု ဆိုသည်။

ဇာမာနိ - ၌ အကပ္ပိယဝေါဟာရ အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဒ္ဓတိ- ၅ ပါးလုံး တို့သည်လည်း၊ ကုလသင်္ဃတ္ထာယ-အမျိုး ၄ ပါးတို့ကို ချီးမြှင့်ခြင်းအကျိုး ၄၂၊ ရောပနေ-စိုက်ပျိုးခြင်း၌၊ နဝန္နန္တိ-န်၊ ဖလပရိဘောဂတ္ထာယ- အသီးကို သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုး၄၂၊ ကပ္ပိယာကပ္ပိယဝေါဟာရ ဒွယမေဝ – ကပ္ပိယ ဝေါဟာရ , အကပ္ပိယဝေါဟာရ ၂ ပါးအပေါင်း သည်သာ၊ နဝန္နတိ – မအပ်၊ ဇာတရတ္တယံ – ဆိုအပ်ပြီး ၂ ပါးမှ တပါး, အခြား သုံးပါးအပေါ်င်း သည်၊ ဝန္နတိ- ၏၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ- ၌၊ ကပ္ပိယ ဝေါဟာ ရောပိ-သည်လည်း၊ ဝန္နတိ- ၏၊ စ- ဆက်၊ ယံ – အကြင် ကပ္ပိယဝေါဟာရ အစရှိသော ၄ ပါးအပေါ်င်းသည်၊ အတ္တနော = ၏၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ- ၄၂၊ ဝန္နတိ၊ တံ – ထို ၄ ပါးအပေါင်းသည်၊ အည ပုဂ္ဂလဿဝါ – မိမိမှတပါး အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏ဂုဏ်း၊ သံယဿဝါ-၏ဂုဏ်း၊ စေတိယဿဝါ-၏ဂုဏ်း၊ အတ္ထာ ယပိ - ၄၂လည်း၊ ဝန္နတိ၊ ဇာတိ- သို့၊ ဝုတ္တံ- ပြီ။ [မဟာပစ္စရိဝါဒကို အတည် ယူစေလိုသောကြောင့် နောက်မှဆိုသည်။] ပန - ကား၊ အာရာမတ္ထာယ – အာရာမ်(ခြံ)အလို့၄၂ဂုဏ်း၊ ဝနတ္ထာယစ-တောအကျိုး၄၂ဂုဏ်း၊ [ဝတတ္ထာယ ဟု မူကွဲရှိ၏၊ " ဝတိ + အတ္ထာယ - စည်းရိုး အကျိုး၄၂ " ဟု ပေး။] ဆာယ တ္ထာယစ-၄၂ဂုဏ်း၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရ မတ္တာမေဝ-အကပ္ပိယအပြု အပြောမျှ သည်သာ၊ နဝန္နတိ – မအပ်၊ သေသံ - ကြွင်းသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ အစ ရှိသော လေးပါးအပေါ်င်းသည်၊ ဝန္နတိ-၏။

စ-ဆက်၊ ကေဝလံ- သက်သက်၊ သေသံ - သည်၊ ဝန္နတိ- သည်ကား၊ န- မဟုတ်သေး၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ မာတိကံ- ကို၊ [မြောင်းခြေါက်, ရေရှိမြောင်း ၂ မျိုးလုံးကို ယူစေလိုသောကြောင့်"ယံကိဉ္စိ" ဆိုသည်။] ဥဇုံ-ဖြောင့်အောင်၊ ကာတုံစ - ၄၂ဂုဏ်း၊ ကပ္ပိယဥဒကံ - ကို၊ သိဉ္စိတုံ- ၄၂ဂုဏ်း၊ [" ကပ္ပိယဥဒကံ သိဉ္စထ"ဟုလည်း ခိုင်ကောင်းသည်- ဟူလို။] နှာနကောဋ္ဌကံ- ရေချိုး အိမ်ကို၊ ကတွာ-၍၊ နှာယိတုံ- ၄၂ဂုဏ်း၊ ဟတ္ထပါဒ မုခဓောဝနဒကံ နိစ- တို့ကိုလည်း၊ တတ္ထ-ထို အာရာမ်စသည်အကျိုး၄၂ စိုက်အပ်သော သစ်ပင်တို့၌၊ ဆန္နေတုမ္ပိ - စွန့်ခြင်း၄၂ဂုဏ်း၊ ဝန္နတိ- အပ်၏၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ- ၌ဂုဏ်း၊ ကုရုန္ဒိယံစ-၌ဂုဏ်း၊ ကပ္ပိယပထဝိယံ-အပ်သောမြေ၌၊(ဇာတမဟုတ်သောမြေ ၌)၊ သယံ – ကိုယ်တိုင်၊ ဧရာပေတုမ္ပိ - ၄၂လည်း၊ ဝန္နတိ - ၏၊ [စိုက်လော ဟုလည်း ပြောကောင်းသည်- ဟူလို။]ဇာတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ပန-ကား၊ အာရာ မာဒိအတ္ထာယ-၄၂၊ ရောပိတသဝါ-ကိုယ်တိုင်စိုက်အပ်သော သစ်ပင်၏ဂုဏ်း၊ ဧရာပါပိတသဝါ-သူတပါးကို စိုက်စေအပ်သော သစ်ပင်၏ဂုဏ်း၊ ဖလံ- ကို၊

ပရိဘုဉ်ဇတုမ်ဒြိ - ၄ါလည်း၊ ဝန္ဒတိ၊ ဩစိနန ဩစိနာပနေ – ကိုယ်တိုင် ဆွတ်ခူးခြင်း, သူတပါးကို ဆွတ်ခူးစေခြင်း၌၊ ပကတိယာဝိ - ဖြင့်လည်း၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ [ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်သင့်သည်။] ပန-ကား၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ- အမျိုး ၄ ပါးတို့၏ သဒ္ဓါကို ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုး၄ါ၊ (ဩစိနန ဩစိနာပနေ-၌၊) ပါစိတ္တိယဿ္စေဝ- သည်၎င်း၊ ဒုက္ကဋဿ-သည်၎င်း၊ ဟောတိ-၏။ [ကုလဒူသနအတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တိုးလာသည်။]

စ-ဆက်၊ ဂန္ဆနာဒိသု-ပန်းကုံးခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ဥရဿဒ ပရိယောသာနေသု-ရင်လွှမ်းပန်း ဒူးဆုံးရှိသော ဝတ္ထုတို့၌၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ- အမျိုးလေးပါးတို့၏ သဒ္ဓါကို ဖျက်ဆီးခြင်းအကျိုး၄ါ၎င်း၊ အညတ္ထာယဝါ- အခြားသော ဝတ္ထုပူဇော်အစရှိသော အကျိုး၄ါ၎င်း၊ ကရောန္တသ-၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကသ္မာ-နည်း၊ အနာစာရတ္တာ-ရဟန်းတို့ မပြုအပ် မပြုကောင်းသော အကျင့်၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ပါပသမာစာရောတိ ဝတ္ထေ- ဤပါဠိ၌၊ [ဤ ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော် "ပါပသမာစာရော"ဟူသော ဤပါဠိ၌ဲ- ဟူလို။] ဝုတ္တ ပါပ သမာစာရတ္တာစ - အကျယ် ဟောတော်မူအပ်သော ပါပသမာစာရ၏ အဖြစ်ကြောင့် ၎င်းတည်း၊ ["ပါပသမာစာရောတိ၊ပေါဂန္ဆေတိပိ ဂန္ဆာပေတိပိ" ဟု ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌ အကျယ်ဟောတော်မူအပ်သော ပါပသမာစာရ၏အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း-ဟူလို။]

အာရာမာဒိ အတ္ထာယ - သစ်သီးအာရာမ်, ပန်းအာရာမ် အစရှိသည်တို့၏ အကျိုး၄ါ၊ ရုက္ခရောပနေ - ၌၊ (အနာပတ္တိ - သည်)၊ ဟောတိ ဝိယ - ကဲ့သို့၊ (တထာ-တူ)၊ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ-ရတနာဒ့ ပါးဟူသော ဝတ္ထုကိုပူဇော်ခြင်း အကျိုး၄ါ၊ (ဂန္ဆနာဒိသု-ပန်းသီကုံးခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊)ကသ္မာ-ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ - သည်၊ နဟောတိ- နည်း၊ ဇာတိစေ- ဤသို့ မေးအံ့၊ အနာပတ္တိယေဝ-ပင်တည်း၊ ဟိ- ချဲ့၊ တတ္ထ-ထို အာရာမ် စသည်တို့၏ အကျိုး၄ါ သစ်ငှ

အညတ္ထာယ။ ။ ဝတ္ထုပူဇာဒိအတ္ထာယ – ရာဇာနာ သုံးပါးဟူသော ဝတ္ထုကို ပူဇော်ခြင်း အစရှိသော အကျိုး၄ါ၊ ကရောန္တသ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ဤစကားကို ထောံ၍ ဘုရားကို ပန်းပူဇော်ခြင်း, တရားဟောပလ္လင်ကို တန်ဆာဆင်ခြင်း အစရှိသော အကျိုး၄ါ ပန်းကုံးမှ ပန်းစေတီလုပ်မှ စသည်ကို ရဟန်းများသည် ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်ကောင်း သာမဏေ စသူများကိုလည်း အကပ်ပြုယဝေါဟာရဖြင့် မခိုင်းကောင်း ဟု မှတ်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... ပါဠိတော်၌ "တေ ဝေရုံ အနာစာရံ အာစရန္တီ"အရ အနာစာရ (ရဟန်းတို့ မပြုထိုက် မပြုကောင်းသော အကျင့်) ဖြစ်သောကြောင့်၎င်း, ပါပသမာစာရတွင် ပါဝင်သောကြောင့်၎င်းတည်း။

စိုက်ရာ၌၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၎င်း၊ ပရိယာယဒီဟိစ-ပရိယာယ် အစ ရှိသည်တို့ဖြင့်၎င်း၊ အနာပတ္တိ - သည်၊ ဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ တထာ- တူ၊ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယပိ - ၌လည်း၊ (ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၎င်း၊ ပရိယာယာဒီဟိစ-တို့ဖြင့်၎င်း)၊ အနာပတ္တိယေဝ-ပင်တည်း။

နနု စ- စောဒနာပါဠိုးဘုံ၊ (ကိ˚)၊ တတ္ထ-ထို အာရာမ်စသည် အကျိုးငါးသစ်ပင်စိုက်ရာ၌၊ ကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ သယံ- ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ ရောပေတုမ္ပိ-စိုက်ခြင်း၌လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဝုတ္တံနနု-ဆိုအပ်ပြီး မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိ-သို့၊ နနု စ-စောဒနာပါ၏၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ န ဝုတ္တံ - ဆိုအပ်သောစကား မဟုတ်၊ (တွံ - သင် စောဒကသည်)၊ အထာပိ မညေယျာသိ - အကယ်၍မူလည်း တွေးကြံရာ၏၊ (ကိ˚)၊ ဣတရာသု-မဟာအဋ္ဌကထာမှ တပါးသောအဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဝုတ္တမ္ပိ-

ကသ္မာ န အနာပတ္တိ။ ။အာရာမတ္ထ ဝနတ္ထ ဆာယတ္ထအကျိုးငါး၊ သစ်ပင်စိုက်စေခြင်း၌ အနာပတ် ဖြစ်သကဲ့သို့“ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ ဂန္ဓနာဒီသု ကသ္မာ အနာပတ္တိ—ရတနာ သုံးပါးကို ပူဇော်ဘို့ရာ ကိုယ်တိုင် ပန်းကုံးခြင်းစသည်တို့၌လည်း အနာပတ် ဖြစ်သင့်သည် မဟုတ်လော, အဘယ်ကြောင့် အနာပတ် မဖြစ်ရသနည်း”ဟူလို။

ယထာဟိ၊ပေ၊အနာပတ္တိယေဝ။ ။ထိုအမေးကို“အနာပတ္တိယေဝ”ဟု အကျဉ်းဖြေပြီးနောက်, ထိုအနာပတ်ဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားပြလိုသော်“ယထာဟိ”စသည်ကို မိန့်သည်၊ အာရာမတ္ထစသော အကျိုးငါး သစ်ပင်စိုက်စေရာ၌ “ဤသစ်ပင်ကို သီလော” စသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ, ပရိယာယ်, ဩဘာသ, နိမိတ္တကမ္မတို့ဖြင့် ပြုစေလျှင် အာပတ်မသင့်သကဲ့သို့, ထို့အတူ ဝတ္ထုပူဇန အကျိုးငါး ဂန္ဓနစသော အမှုကို ပြုစေရာ၌လည်း ကပ္ပိယဝေါဟာရ, ပရိယာယ်, ဩဘာသ, နိမိတ္တကမ္မတို့ဖြင့်ပြုစေလျှင် အာပတ်မသင့်ပင် ဖြစ်သည်၊ ကိုယ်တိုင် ပန်းကုံးခြင်း,အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် အကုံးခိုင်းခြင်း၌ကား အာပတ်ဖြစ်သည် – ဟူလို။ [ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယပိ နောက် “ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန ပရိယာယာဒီဟိစ ဂန္ဆာပနေ”တို့ကိုလည်း လိုက်ပါစေ။]

နနု စ၊ပေ၊ဝုတ္တံ ဟိ ။ ။ ရှေ့၌ “ မဟာပစ္စရိယံ ပန ကုရုန္ဒိယဉ္စ ကပ္ပိယပထဝိယံ သယံ ရောပေတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ”ဟု ဆိုခဲ့ပြီ၊ ထိုစကားအရ“နနု၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ” ဟု စောဒကပုဂ္ဂိုလ် ဆိုသည်၊ စောဒက၏ ဆိုလိုရင်းကား “ အာရာမာဒိ အကျိုးငါး သစ်ပင်ကို ကိုယ်တိုင်စိုက်ကောင်းလျှင် ပန်းကိုလည်း ဝတ္ထုပူဇာအကျိုးငါး ကိုယ်တိုင် ကုံးကောင်းသင့်သည် မဟုတ်ပါလော”–ဟူလို။

ဝုတ္တံ, နု ပန မဟာအဋ္ဌကထာယံ ။ ။“သယံ ရောပေတုံ ဝဋ္ဋတိ”ဟု ဆိုထားသည်ကား မှန်ပေသည်၊ သို့သော် ထိုစကားသည် မဟာအဋ္ဌကထာစကား မဟုတ်၊ မဟာပစ္စရိနှင့် ကုရုန္ဒိစကားဖြစ်သည်-ဟူလို။

ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း၊ ပမာဏံ-လိုရင်း ပမာဏတ်သည်း၊ [ဝိနည်း ဆုံးဖြတ်ရာအခါ၌ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း စကားဖြစ်သည် – ဟူလို။] မဟာ အဋ္ဌကထာယံစ – ၌လည်း၊ ကပ္ပိယ ဥဒကသေစနံ – အပ်သောရေကို ကိုယ်တိုင် လောင်းခြင်းကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တံ-ထိုစကား ၂ ရပ်သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့ဖြစ်နိုင် ပါလိမ့်မည်နည်း၊ ဧဂတိ - သို့၊ (အထာပိ မညေယျာသိ)။

တမ္မိ-ထိုစကား ၂ ရပ်သည်လည်း၊ နဝိရုဇ္ဈတိ–မဆန့်ကျင်ပါ။ [ပန်းမကုံး ကောင်း ဟူသောစကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ - ဟူလို။] ဟိ- ချေ၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ တတြ-ထိုအာရာမ်အကျိုးငှါ သစ်ပင်စိုက်ရာ ရေလောင်းရာ၌၊ အဝိသေသေန-အထူးမမ သာမညအားဖြင့်၊ ရုက္ခံ ရောပေန္တိ ၊ပေ၊ သိဉ္စာပေန္တိဝိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တာဗ္ဗေ-ဟောတော်မူထိုက်ပါလျက်၊(အဝတ္ဝာ-ဟောတော်မမူဘဲ၊)မာလာဝစ္ဆံ- ဟူ၍၊ ဝဒန္တော- ဟောတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

အထာပိ၊မေ၊တံ ကထန္တိ။ ။[တံကထန္တိမှ ဧဂတိကို“ကထံ မညေယျာသိ”နှင့် တွဲ၊ တံဖြင့် “ကပ္ပိယပထဝိယံ သယံ ရောပနံ” ဟူသော မဟာပစ္စရီ ကုရန္ဒီစကားနှင့် “ကပ္ပိယဥဒကသေစနံ”ဟူသော မဟာအဋ္ဌကထာ စကားကို စွဲ။] မဟာအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော မဟာပစ္စရီ ကုရန္ဒီတို့၌ ဆိုအပ်သော စကားလည်း ပမာဏပြုလေ့သော စကားဖြစ်၏၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၌လည်း “ကပ္ပိယပထဝိဉ္စ ကိုယ်တိုင် သစ်ပင်စိုက်ကောင်း၏” ဟု မဆိုစေကာမူ “ကပ္ပိယရေကို ကိုယ်တိုင်လောင်းကောင်း၏” ဟု ဆိုထား၏၊ [“ယံကိဉ္စိမာတိကံ၊ပေ၊ကပ္ပိယဥဒကံ သိဉ္စိတုံ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ”ဟု ဆိုခဲ့သည်–ဟူလို။] ထို အဋ္ဌကထာတို့၏ စကားသည် ဘယ်သို့ ဖြစ်နေပါသနည်း၊ [မဟာပစ္စရီ ကုရန္ဒီအဋ္ဌကထာတို့၌“ကပ္ပိယပထဝိဝယ် ကိုယ်တိုင် သစ်ပင်စိုက်ကောင်း၏”ဟူသော စကား,မဟာအဋ္ဌကထာဝယ်“ကပ္ပိယရေကို ကိုယ်တိုင်သစ်ပင်မှာ လောင်းကောင်း၏” ဟူသောစကားသည်“ပန်းကို ကိုယ်တိုင် မကုံးကောင်း”ဟူသော စကားနှင့် ဆန့်ကျင်နေသည် မဟုတ်ပါလော–ဟု အသင်စောဒကမှာ တွေးထင်စရာ ရှိသည်–ဟူလို။]

တမ္မိ၊ပေ၊တတြဟိ။ ။ထိုအဋ္ဌကထာတို့ စကား ၂ ရပ်လည်း “ပန်းကို ကိုယ်တိုင် မကုံးကောင်း”ဟူသော စကားနှင့် မဆန့်ကျင်ပါ၊ “ဘာ့ကြောင့်နည်း”ဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် “တတြဟိ၊ပေ၊အတ္ထိ”ဟု မိန့်၊ [တတြာတိ ရောပန သိဉ္စနဝိသယေ၊–ဝိမတိ။] သစ်ပင်ကို ကိုယ်တိုင်စိုက်မှု ရေလောင်းမှု၌“ရုက္ခံ ရောပေန္တိဝိ ရောပါပေန္တိဝိ သိဉ္စန္တိဝိ သိဉ္စာပေန္တိဝိ”ဟု ရုက္ခသာမညဖြင့် ဟောတော်မူသင့်ပါလျက်“မာလာဝစ္ဆံ” ဟု ဝိသေသသစ်ပင်ကို ဟောတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ကို ချီးမြှောက်ဘိုရာ အသီးသီးသော အပွင့်ပွင့်သော သစ်ပင်ကိုသာ ရည်ရွယ်တော်မူ၍ မိန့်တော်မူအပ်၏၊ အာရာမဏ္ဍ ဝနဏ္ဍ ဆာယဏ္ဍအကျိုးငှါ စိုက်ပျိုးရာဌာန“ကိုယ်တိုင် ပြုကောင်း သူတပါးကို ပြုစေကောင်း၏” ဟူသော ပရိယာယ်အနက်ကို ရကောင်း၏၊ ထို့ကြောင့် မဆန့်ကျင်ပါ–ဟူလို။

သည်၊ ဉာပေတိ-မူ၏၊ (ကိ ံ)၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ - ၄၂၊ ပုပ္ဖဖလူပဂမေဝ-အပ္ပဉ္စ အသီးသို့ ကပ်ရောက်သော သစ်ပင်ကိုသာ၊ ဝါ-အပ္ပဉ့်ပ္ပဉ့်သော သစ်ပင်, အသီးသီးသော သစ်ပင်ကိုသာ၊ သန္ဓာယ-မူ၍၊ ဧတံ-မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိပိ အစရှိသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ အညတြ ပန- ကုလသင်္ဂဟ အကျိုးမှတပါး, အာရာမစသည်တို့၏အကျိုး၄၂စိုက်ရာ၌ကား၊ ပရိယာယော-ကိုယ်တိုင်ပြုခြင်း, သူတပါးကိုပြုစေခြင်းဟူသော ပရိယာယ်အနက်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိစကောင်း၏၊ ဝါ-ရစကောင်း၏၊ ဣတိ-သို့၊(ဉာပေတိ-မူ၏၊ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ နဝိရုဇ္ဈတိ-မဆန့်ကျင်ပါ၊ ပြန်လည်စပ်)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုမာလာဝစ္ဆံရောပေန္တိပိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ပရိယာယံ-ပရိယာယ်အနက်၏ ဖြစ်သင့်ခြင်းကိုငင်း၊ ဣဓ-၌ဂန္ထဆွန္တိပိ အစရှိသောစကားရပ်တို့၌၊ ပရိယာယာဘာဝံစ- ပရိယာယ်အနက်၏ မရှိနိုင်ခြင်းကိုငင်း၊ ဥတ္တာ - ၍၊ အဋ္ဌကထာသု - တို့၌၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ - ပြီ၊ တံ - ထိုစကားကို၊ သုဝုတ္တမေဝ - ကောင်းစွာဆိုအပ်သည်သာ၊ (ဣတိ- သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- ၏)။ [ဥတ္တာ၏ စပ်ဟပ်မရှိသော ကြောင့်"ဝေဒိတဗ္ဗံ"ဟု ဝိမတိ၌ ထည့်သည်။]

စ- မှန်၏၊ ["သုဝုတ္တမေဝ"ဟူသောစကားသည် မှန်၏။] ဗုဒ္ဓေနဓမ္မော၊ ပေ၊ပဏ္ဍိတာနန္တိ-ဟူသော၊ ဧတံ- ၌ ဂါထာစကားကို၊ (မယာ) ဝုတ္တံ-ပြီ၊ [ဂါထာရဖွဲ့၌ ဆိုခဲ့ပြီး-ဟူလို၊ အနက်ကိုလည်း ထိုနေရာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ဣတိ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောစကားရပ်၏ သုဝုတ္တ၏အဖြစ်ကြောင့်၊) သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသောစကားရပ်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ- ၏။

စာသမ္မာ၊ပေ၊သုဝုတ္တမေဝ။ ။ပရိယာယံကို"ကရဏကာရာပကသန်္ဓါတ ပရိယာယသဒ္ဒာဝုံ"ဟု ဝိမတိဖွင့်၏၊ နောက်၌ အဘာဝံကိုကြည့်၍"သဒ္ဒာဝံ"ဟု ထည့်ဖွင့်သည်၊ တတ္ထကို"မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိတိ အာဒိသု"ဟု ဖွင့်၍ ဣဓံကို"ဂန္ထေန္တိတိအာဒိသု" ဟု ဖွင့်သည်၊ ယံ - တံ ပုဒ်တို့ဖြင့် "မဟာပစ္စရိ. ကုရုန္ဒီတို့၌ ဆိုအပ်သော "ကိုယ်တိုင်ကဒ္ဒိယပထဝီ၌ သစ်ပင်စိုက်မှု ရေလောင်းမှုသည် အပ်၏"ဟူသော စကား မဟာအဋ္ဌကထာ၌ "ကိုယ်တိုင် ရေလောင်းကောင်း၏"ဟူသော စကားနှင့် ကိုယ်တိုင် ပန်းကုံးမှုကို မပြုအပ်"ဟူသော စကားကို စွဲပါ။

သဗ္ဗံ၊ပေ၊ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဤဝါကျကား ဆိုအပ်ပြီး စကားတို့ကို နိဂုံးအုပ်သော ဝါကျတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဣတိတလုံး အကြေကြိုက်၍ "ဣတိတသ္မာ" ဟု ထည့်သည်၊ အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောစကားရပ်၏ သုဝုတ္တဖြစ်သောကြောင့် ဆိုအပ်ပြီးစကားအားလုံးကို အဋ္ဌကထာတို့၌ ဆိုအပ်သောနည်းအတိုင်း သာလျှင် သိပါလေ - ဟူလို။ [ဝုတ္တနယေနေဝ၌ ဧဝဖြင့် "အခြားနည်း ရှာဘွယ်မလို"ဟု ကန့်သည်။]

တတ္ထ-ထိ ဂန္ဆေန္တိပိ, ဂန္တ္ဝာပေန္တိပိအစ္ဂိုသောပါဠိုရပ်၌ (စောဒကသ-၏၊ ဤဒိသိ-သော၊ စောဒနာ-သည်၊) သိယာ-၏၊(ကိဒိသိ စောဒနာ,သိယာ-သနည်း၊)ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယပိ-၄'လည်း၊ ဂန္တုနာဒိသု အာပတ္တိ ယဒိ(ဟောတိ ဝေံသတိ၊ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ)ဟရဏာဒိသု-ပန်းကိုဆောင်ယူခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ကသ္မာ အနာပတ္တိ (ဟောတိ-သနည်း၊) ဧကဲ (ဤဒိသိ)-ဤသို့ ရှုအပ်သော၊ (စောဒနာ သိယာ၊) ဂုလိတ္တိအာဒိနံ - အမျိုးမိန်းမ အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ-၄'၊ ဟရဏတော-ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝ'၊-ဆောင်ခြင်းကို ပါဠိုတော်၌ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ (ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ ဟရဏာဒိသု အနာပတ္တိ ဟောတိ၊) ဟိ - မှန်၊ (တနည်း) ဟိ (ယသ္မာ), ဟရဏာမိကာရေ-ဟရဏအရာ၌၊ ဝိသေသေတွာ - ၍၊ [တေ ဂုလိတ္တိနံ စသည်ဖြင့် ဝိသေသန(မ)၍ - ဟူလို၊] တေ ဂုလိတ္တိနန္တိ အာဒိ - စကားကို၊ (ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ, ဗုဒ္ဓါဒိနံ-ဘုရား အစရှိသော၀တ္ထုတို့၏၊ အတ္ထာယ ဟရန္တသ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။ [ပါဠိုတော်ကြည့်ပါ၊ " တေ ဂုလိတ္တိနံ ကုသဓိတာနံ၊ပေ၊ ဧကဘောဇ္ဈံ ကမာလံ ဟရန္တိပိ ဟရာပေန္တိပိ " စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူသည်၊ ထို့ကြောင့် ဂုလိတ္တိ စသူတို့အတွက် ဆောင်ယူရာ၌သာ အာပတ်သင့်၍, ဝတ္ထုပူဇာအကျိုးငှါ ဆောင်ရာ၌ကား အာပတ်မသင့်-ဟူလို။]

တတ္ထ-ထိ ကေတော ဝဏ္ဏံကမာလံ ဟရန္တိပိ အစ္ဂိုသောပါဠိုရပ်၌၊ ကေတော ဝဏ္ဏံကန္တိ - ကား၊ ပုပ္ဖါနံ - ပန်းပွင့်တို့၏၊ ဝဏ္ဏော- အညွှာတို့ကို၊ ကေတော - တပေါင်းကား၊ ကတ္ဝာ, ကတမာလံ - ပြုအပ်သော ပန်းစည်းကို၊ (ဟရန္တိပိ၊) [ပန်းပွင့်၏အညွှာတို့ကို တပေါင်းထား စုစည်းထားသော ပန်းစည်းတည်း၊ "ကေတော+ဝဏ္ဏော+ယသ္မာတိ ကေတောဝဏ္ဏံကာ"ဟု ပြု။]ဉာဘတော ဝဏ္ဏံကန္တိ-ကား၊ ဉာဘောဟိ-နှင့်သော၊ ပသ္မေဟိ-နံပါးတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖဝဏ္ဏော-တို့ကို၊ ကတ္ဝာ, ကတမာလံ (ဟရန္တိပိ)၊ [ပန်းပွင့်၏ အညွှာတို့ကို ၂ ဘက်ပေါ်အောင် ခွဲ၍ စည်းအပ်သော ပန်းစည်းတည်း၊ " ဉာဘတော - ၂ ဘက်တို့၌+ ဝဏ္ဏော ယသ္မာတိ ဉာဘတော ဝဏ္ဏံကာ" ဟု ပြု။] ပန- ကား၊ မဠုရိကန္တိ အာဒိသု-တို့၌၊ မဠုရိဝိယ-ပန်းခိုင်ကဲ့သို့၊ ကတာ- သော၊ ပုပ္ဖဝိကတိ-အထူးတလည် ပြုအပ်သောပန်းကို၊ မဠုရိကာတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ပန်းပွင့်များကို ပန်းအခိုင် ပန်းအခက်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်အပ်သောပန်းခိုင်တည်း။] ဝိရူတိကာတိ-ကား၊ သူစိယာဝါ- အပ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ သလာကာယဝါ-ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့် သော်၎င်း၊ သိန္နုဝါရပုပ္ဖါဒိနိ - ရေအုန္းပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုး၍၊ ဝ'၊-သီကုံး၍၊ ကတာ-ပြုအပ်သောပန်းတည်း၊ [ရှေးက "ဝိရူတိ

ကာ - ပန်းလက်ကောက် ” ဟု ပေးကြ၏၊ လက်ကောက်ကဲ့သို့ ဝိုင်းအောင် ပြုထားသည်ဖြစ်စေ , အကုံးအတိုင်းဖြစ်စေ, ချည်ဖြင့် သည်ထားအပ်သော ပန်းကုံးတည်း။] ဝဋ်သကောတိ-ကား၊ ဝတံသကော-ဥုးဆေံပန်းတည်း၊ [“မုဒ္ဓမာလယေ ဝဋ်သကော ” ဟူသော အဘိဓာန်အရ ဥုးထိပ်၌ ပန်ဆင်အပ်သောပန်းကို “ဝဋ်သက” ဟု ဆိုသည်၊ ယခုကာလ၌ “ဥုးဆောက်ပန်း” ဟု ခေါ်ကြသည်။] အာဝေဠာတိ - ကား၊ ကဏ္ဌိကာ - နား၌ ပန်ဆင်အပ်သော ပန်းတည်း၊ [ဤပန်းကို ရှေးက “နားသွယ်ပန်း” ဟု ဆိုကြ၏။] ဥရစ္ဆဒေါတိ-ကား၊ ဟာရသဒိသံ-ပုလဲသွယ်နှင့်တူစွာ၊ ဥရေ-ရင်ဘတ်၌၊ ထပနကပုပ္ပဒါမံ - ထားအပ်သောပန်းကုံးတည်း၊ အယံ – ကား၊ တာဝ– အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယမှ ရှေးဥုးစွာ၊ ထွေ–ကေတောဝကိုကမာလံ ဂန္ဆေန္တိ အစရှိသော ပါဠိုရပ်၌၊ ပဒဝဏ္ဏနာ–ပုဒ်တို့၏အဖွင့်တည်း။

ပန - ကား၊ (ပဒဝဏ္ဏနာမှတပါး အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယကား)၊ အယံ – ဤဆိုအပ်လတံ့ကား၊ အာဒိတော - မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိဝိဟူသော အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဝိတ္ထာရေန-အားဖြင့်၊ အာပတ္တိဝိနိစ္ဆယော-အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်ကြောင်းစကားတည်း၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ – ငှါ၊ အကပ္ပိယပထဝိယံ – ၌၊ [ရဟန်းများ မတူး မခြစ်ကောင်းသော ဇာတပထဝီကို အကပ္ပိယပထဝီ - အကပ္ပိယဘူမိဟု ခေါ်သည်။] မာလာဝစ္ဆံ-ကို၊ ရောပေန္တသ-၏၊ ပါစိတ္တိယဿ၀-သည်ရင်း၊ ဒုက္ကဋဿ- သည်ရင်း၊ (ဟောတိ)၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်၊ ရောပါပေန္တသ-အစိုက်ခိုင်းသောရဟန်း၏၊ တထာ-ထို ပါစိတ် ဒုက္ကဋ် အာပတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ [မိုးလောင်မြေစသော ရဟန်းများ တူးဆွကောင်းသောမြေကို “ကပ္ပိယပထဝိ” ဟု ခေါ်သည်။] ရောပနေ ပိ-၌ရင်း၊ ရောပါပနေပိ-၌ရင်း၊ ဒုက္ကဋမေ၀(ဟောတိ)၊ ဥဘယတ္ထာပိ- ၂ ပါး စုံသော ကပ္ပိယပထဝိ အကပ္ပိယပထဝိ၌လည်း၊ သကိံ - တကြိမ်၊ အာဏတ္တိယာ–စေခိုင်းခြင်းကြောင့်၊ ဗဟူနမ္ပိ- များစွာသော သစ်ပင်တို့ကိုလည်း၊ ရောပနေ-ပေါက်စေခြင်း (စိုက်ပျိုးခြင်း)၌၊ ကေမေ၀–သော၊ သ ပါစိတ္တိယ ဒုက္ကဋ်ံ ၀ါ- ပါစိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်သော်၎င်း၊ (အကပ္ပိယပထဝိ အတွက်)၊ သုဒ္ဓဒုက္ကဋံ၀ါ – ပါစိတ် မဘက် သက်သက်သော ဒုက္ကဋ် အာပတ်သည်သော်၎င်း၊ (ကပ္ပိယပထဝိအတွက်) ဟောတိ- ၏၊ ဟိ– ဆက်၊ (ဟိ-မပါလည်း ကောင်း၏၊) ပရိဘောဂတ္ထာယ – ငှါ၊ ကပ္ပိယဘူမိယံ၀ါ– ၌သော်၎င်း၊ အကပ္ပိယဘူမိယံ၀ါ- ၌သော်၎င်း၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန- ဖြင့်၊ ရောပါပနေ- အစိုက်ခိုင်းခြင်း၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အာရာမာဒိ အတ္ထာ

ယဝိ-ဌါလည်း၊ အကပ္ပိယပထဝိယံ-၌၊ ရောပေန္တော သဝါ- ၏ဂုဏ်း၊ အကပ္ပိယ ဝစနေန- ဖြင့်၊ ရောပ'ါပေန္တော သဝါ- ၏ဂုဏ်း၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ အယံ နယော-ကို၊ [ဇာတပထဝိ အဇာတပထဝိ , ကပ္ပိယဝေါဟာရ အကပ္ပိယဝေါဟာရ ဟူသော နည်းကို။] မဟာအဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ဝါ - သေသေချာချာ၊ နဝိဘတ္တော - မဝေဘန်အပ်၊ မဟာပစ္စရိယံ- ၌၊ (သုဋ္ဌု-စွာ)၊ ဝိဘတ္တော-ပြီ၊ ဇုတိ-သို့၊ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-၏)။

ပန-ကား၊(ရောပန ရောပါပန ဝိနိစ္ဆယမှတပါး,သိဒ္ဓန်သိဒ္ဓါပန ဝိနိစ္ဆယကား)၊သိဒ္ဓန သိဒ္ဓါပနေ-ကိုယ်တိုင်ရေလောင်းခြင်း,သူတပါးကို ရေလောင်းစေခြင်း၌၊ အကပ္ပိယ ဥဒကေန - (ဝိုးပါ၍) မအပ်သောရေဖြင့်၊ သမ္ဘတ္တ-အလုံးစုံသော အရာ၌၊ [ကုလသင်္ဂဟ , ပရိဘောဂ , အာရာမ်စသည်တို့၏ အကျိုးငါစိုက်အပ်ရာ အားလုံး၌၊] ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ကုလဒူသန ပရိဘောဂတ္ထာယ - ငှ'၊ (သိဒ္ဓန သိဒ္ဓါပနေ - ၌)၊ ဒုက္ကဋမ္ပိ (ဟောတိ) [ပိဖြင့် ပါစိတ်ကိုပေါင်း၊] ကပ္ပိယေန - အပ်သောရေဖြင့်၊ တေသံယေဝ ဒွိန္နံ - ထို ကုလဒူသန ပရိဘောဂ ဟူသော ၂ ပါး၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ-ငှ'၊(သိဒ္ဓန သိဒ္ဓါပနေ)၊ ဒုက္ကဋံဟောတိ၊ စ-ဆက်၊ ထွေ-ဤကုလဒူသန ပရိဘောဂ ၂ ပါး တို့တွင်၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ - ငှ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန- ဖြင့်၊ သိဒ္ဓါပနေ- ၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတ်)၊ ပန-ဆက်၊ အာပတ္တိဒ္ဒုဿနေ-အာပတ်သင့်ရာ ဌာန၌၊ ဓာရဝဓွေ့ဒ ဝသေန- ရေအလျင်ကို ဖြတ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပယောဂ ဗဟုလတာယ - ပယောဂ၏ များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာပတ္တိ ဗဟုလတာ-အာပတ်၏ များသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- ၏။ [ကိုယ်တိုင်လောင်းသော အခါ ရေအလျင်ကိုဖြတ်တိုင်း အာပတ်တချက်စီ သင့်သည်-ဟူလို၊ အလောင်းခိုင်းရာ၌ကား ခိုင်းကြောင်းစကားလုံးတိုင်း အာပတ်သင့်သည် ဟု မှတ်။]

ကုလဒူသနတ္ထာယ - ငှ၊ သြဒိနနေ - ဆွတ်ခူးခြင်း၌၊ ပုပ္ဖဂဏာနာယ-အားဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ ပါဒိတ္တိယာနိ - တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [ကုလဒူသနကြောင့် ဒုက္ကဋ်, သြစိနနကြောင့် ပါစိတ်သင့်သည်။] အညတ္ထ - ကုလဒူသနမှ တပါး ဝတ္ထု ပုဇ္ဇာစသောအကျိုးငှါ ဆွတ်ခူးခြင်း၌၊ ပါစိတ္တိယာနေဝ(ဟောန္တိ)၊ပန-ဆက်၊ ဗဟူနိ- နံသော၊ ပုပ္ဖါနိ- တို့ကို၊ ကေပယော၇ေန-ဖြင့်၊ သြစိနနေ-ဆွတ်ခူးသော ရဟန်းကို၊ ပယောဂဝသေန ကာရေတဗ္ဗော၊ [ပယောဂတကြိမ်ကြောင့် ပါစိတ်တချက်သာ သင့်သည်-ဟူလို၊] သြစိနာပနေ-၌၊ ကုလဒူသနတ္ထာယ သကိံ,အာဏတ္တော-စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ ဗဟုံပိ-များစွာသော ပန်းကိုလည်း၊ သြစိနတိ- အံ့၊ ကေမေဝ- သော၊ သပါစိတ္တိယ ဒုက္ကဋ်-ပါစိတ်

နှင့်တကွ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ အညတြ - ကုလဒူသနမှ တပါး ဝတ္ထုပူဇော စသောအကျိုးငှါဆွတ်ခူးစေခြင်းနှင့်၊ ပါစိတ္တိယမေဝ(ဟောတိ)။

ဂန္ဓနာဒိသု-ဂန္ဓန အစရှိသည်တို့၌၊ဂန္ဓိမံ-ဂန္ဓိမပန်းဌင်း၊ပေ၊ ဝါယိမံ-ဌင်း၊ ဇုတိ-သို့၊သမ္ဘာဝိ-နှသော၊ ဆ-နှသော၊ပုပ္ဖဝိကတိယော-အထူးတလည် ပြုအပ်သော ပန်းတို့ကို၊ ဝေဒိတမ္ဘာ- နှ၏၊ တတ္ထ-ထို ခြောက်မျိုးသော ပန်း တို့တွင်၊ ဂန္ဓိမံနာမ-သီကုံ့ထုံးဖွဲခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ [ဂန္ထနံ- သီကုံးထုံးဖွဲခြင်း၊ ဂန္ထော-ခြင်း၊ ဂန္ထန နိဗ္ဗတ္တံ ဂန္ဓိမံ။]သဒ္ဒါ ကေသု - ရှိးတံရှိကုန်သော၊ ဥပ္ပလ ပဒုမာဒိသု - ဥပ္ပလ ကြာပန်း , ပဒုမာ ကြာပန်း အစရှိကုန်သော၊ (ပုပ္ဖေသု) ဝါ - ပန်းတို့၌သော်ဌင်း၊ အညေသု-နှသော၊ ဒိဃဝေဏ္ဍေသု - ရှည်သောအညာ ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖေသုဝါ - တို့၌ သော်ဌင်း၊ ဒဠ္ဟမ်ဳ၊ ဟိ-မှန်၊ ဒဏ္ဍကေန-ရှိးတံတခုဖြင့်၊ ဒဏ္ဍကံ-ကို၊(တနည်း) ဒဏ္ဍကေန ဒဏ္ဍကံ - ရှိးတံအချင်းချင်း၊ (ဂန္ထေတွာဝါ - ထုံးဖွဲ၍သော်ဌင်း၊) ဝေဏ္ဍေန-အညာတခုဖြင့်၊ ငဏ္ဍံ-ကို၊ တနည်း-ဝဏ္ဍေနဝဏ္ဍံ-ညာတံအချင်း ချင်း၊ဂန္ထေတွာဝါ-သော်ဌင်း၊ ကတမေဝ-ပြုအပ်သော ပန်းသည်သာ၊ဂန္ဓိမံ-ဂန္ဓိမ ပန်းမည်၏၊ တံ-ထို ဂန္ဓိမပန်းကို၊ ဘိက္ခုသဝါ-၏ဌင်း၊ ဘိက္ခုနိယာဝါ-၏ဌင်း၊ ကာတုံဝိ-ဌင်း၊ အကပ္ပိယဝစနေန-သီကုံးလော စသော မအာပ သေစကားဖြင့်၊ ကာရာပေတုံဝိ နှ ဝန္ဒတိ၊ [ဒုက္ကဋ်သင့်သည်- ဟူလို။] ပန-အနှယကား၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ ဝါ- ဒိလို၊ (သီကုံးပုံကိုပြသည်၊) ဇာန- သိလော၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝါ- လို၊ ကတေ - သော်၊ သောဘေယျ- တင့်တယ်ရာ၏၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ တောနိ ပုပ္ဖါနိ - တို့သည်၊ နဝိကိ ရန္တိ-ဖရိုဖရဲ မကြဲကုန်၊ (ကတ္တားဟော)၊ [တနည်း, တောနိ ပုပ္ဖါနိ-တို့ကို၊ နဝိကိရိယန္တိ - ဖရိုဖရဲ မဖြန့်ကြဲအပ်ကုန်၊ (ကံဟော)၊] တထာ - အားဖြင့်၊ ကရောဟိ၊ ဇုတိ အာဒိနာ-ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝစနေန ကာရေတုံ ဝန္ဒတိ။

ဂေါပ္ဖိမံနာမ-ဂေါပ္ဖိမမည်သော ပန်းကို၊(ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗံ)၊ သုတ္တေနဝါ-ဖြင့်ဌင်း၊ ဝါကာဒိဟိဝါ- လျော်အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်ဌင်း၊ ဝဿိကပုပ္ဖါဒိနံ - မိုယ်းစွေပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဧကေတောပေ၊ ဝသေန - ဧကတော ဝဏ္ဏကပန်း, ဥဘတောဝဏ္ဏကပန်းတို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ဂေါပ္ဖနံ- ထိုးသိခြင်း တည်း၊ ဝါကံဝါ-လျော်ကိုသော်ဌင်း၊ ရဇ္ဇုံဝါ - ကြိုးကိုသော်ဌင်း၊ ဒိဂုဏ်- ၂ ထပ်၊ ကတွာ, တတ္ထ-ထို ၂ ထပ်ကြိုး၌၊ အဝဏ္ဏကာနိ-အညာမရှိကုန်သော၊ နိမ္မဟုပ္ပါဒိနိ-တမာပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဝေသေတွာ - သွင်း၍၊ ပဋိပါဋိ ယာ- အစဉ်အားဖြင့်၊ ဝါ - စိတန်း၍၊ ဗန္ဓန္တိ - ဖွဲတတ်ကြကုန်၏၊ တေံဝိ - ဤ

ဖွဲ့အပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ဂေါပ္ဖိမ မေဝ - ဂေါပ္ဖိမပန်း မည်သည်သာ၊ သမ္ဘိဝိ - အာလုံးစုံသော ဂေါပ္ဖိမပန်းသည်လည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ-သာလျှင်၊ [တံ ဘိက္ခုဿဝါ ဘိက္ခုနိယာဝါစသော ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်။] နဝန္နတိ။

ဝေဓိမံနာမ- ဝေဓိမပန်းမည်သည်ကို၊ ဝါ- ထိုးဖောက်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိဘမ္ဗံ) သဝဏ္ဏကာနိ - အညာရှိကုန်သော၊ ဝဿိကပုပ္ဖါဒိနိ - မိုးစွေပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဝဏ္ဏသု - တို့ဌဲ့ဂုဏ်း၊ အဝဏ္ဏကာနိ-နှ်သော၊ ဗကုလပုပ္ဖါဒိနိ-ခယားပန်း(ခယေပန်း) အစရှိသည်တို့ကို၊ အန္တောဆိဒ္ဒေဝါ-အပေါက်အတွင်းဦ့ဂုဏ်း၊ [အတ္တဒနာ ဆိဒ္ဒေ - ဟုလည်း ရှိသည်၊]သူစိတာလဟိခာဒိဟိ-အပ်,ထန်းစစ်အမျှင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုးဖောက်၍၊ အာဝုနန္တိ-သိကုံ ကြကုန်၏၊ တေံ-ဤသိကုံးအပ်သော ပန်းသည်၊ ဝေဓိမံနာမ-ဝေဓိမပန်းမည်၏၊[ဝိဇ္ဈနံ(ထိုးဖောက်ခြင်း)ဝေဓော၊ ဝေဓေန+နိဗ္ဗတ္တံ ဝေဓိမံ၊ အညာပါလျှင် အညာ၌, အညာမပါလျှင် အပွင့်၌ ထိုးဖောက်၍ သိကုံးအပ်သော ပန်း၊] တမ္ပိ- ထို သိကုံးအပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ နဝန္နတိ-မအပ်၊ ပန-ပြုလုပ်ပုံတနည်းကား၊ ကေစိ-အချို့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒလိကွန္ဒမှိ-ငှက်ပျောတုံး၌၊ ကဏ္ဏကေဝါ-ဆူးတို့ကိုသော်ငင်း၊ တာလဟိရာဒိနိဝါ - ထန်းစစ်အမျှင် အစရှိသည်တို့ကိုသော်ငင်း၊ ပဒေသေဘာ, တတ္ထ - ဆူး, ထန်းမျှင် အစရှိသည်တို့၌၊ ပုပ္ဖါနိ-တို့ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုးသီ၍၊ ထပေန္တိ-ထားတတ်ကြကုန်၏၊ ကေစိ-တို့သည်၊ ကဏ္ဏကသာခါသု--ဆူးခက်တို့၌(ပုပ္ဖါနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ,ပုပ္ဖဆတ္တပုပ္ဖကူဌာဂါရကရဏတ္ထံ-ပန်းထိုး,ပန်းစုလစ်မွှန်ချွန် အထွဋ်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဆဒ္ဒေတွာစ-၌ဂုဏ်း၊ ဘိတ္တိယဉ္စ-၌ဂုဏ်း၊ ပဝေသေတွာ - ၍၊ ထပိတကဏ္ဏကေသု-ထားအပ်သော ဆူးတို့၌ (ပုပ္ဖါနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ , ဓမ္မာသနဝိတာနေ - တရားဟော ပလ္လင်၏ ဗိတာန်၌၊ (မျက်နှာကြက်၌၊) ဗဒ္ဓကဏ္ဏကေသု-ဖွဲ့အပ်သော ဆူးတို့၌(ပုပ္ဖါနိ ဝိဇ္ဈိတွာ ထပေန္တိ)၊ ကေစိ,ကဏိကာရပုပ္ဖါဒိနိ-မဟာလွှကားပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သလာကာဟိ- ဝါးခြမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈန္တိ- ထိုးသီတတ်ကုန်၏၊ ဆတ္တာတိဆတ္တံ ဝိယစ- ထီးကို လွန်သော

ဂေါပ္ဖိမံ ။ ။ ဂုပ္ဖဓာတ်သည် ဂန္ထနအနက်ကို ဟောအံ့၊ သို့ဆိုသော် ထုံးဖွဲ့ခြင်းမဟုတ်၊ ထိုးသည်ခြင်း , စိတန်းခြင်းတည်း။ [ယောဇနာ၌ " ဂုဖဓာတ် ပပစ္စည်း" ဟုဆိုသည်။] " သုတ္တေန ဝါ၊ပေ၊ဂေါပ္ဖံနံ " ဟူသော ဤ ဝါကျအရ" ဂုပ္ဖနံ-ထိုးသီခြင်း၊ ဂုပ္ဖေါ-ခြင်း၊ ဂုပ္ဖေန နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါပ္ဖိမံ"ဟု ပြု၊" ဝါကံဝါ၊ပေ:ဗန္ဓနန္တိ" ဟူသော ဤဝါကျအရ" ဂုပ္ဖနံ-စိတန်း၍ ဖွဲ့ခြင်း၊ ဂုပ္ဖေါ-ခြင်း၊ ဂုပ္ဖေန နိဗ္ဗတ္တံ ဂေါပ္ဖိမံ" ဟု ပြု။

ထီးကိုကဲ့သို့လည်း၊ ဝါ- ထီးအဆင့်ဆင့်ကိုကဲ့သို့လည်း၊ ကရောန်- ပြုတတ်ကုန်၏၊ တုံ-ထိုပြုမှုအားလုံးသည်၊ အတိုဩဠာရိကမေဝ- အလွန်ကြမ်းတန်းသည်သာ၊ [ရဟန်းများနှင့်မလျော်အောင် ကြမ်းတန်း၏၊ ဒုက္ကဋ်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ပုပ္ဖဝိဇ္ဇနတ္ထံ-ပန်းကို ထိုးသိခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဓမ္မာသနဝိတာနေ-၌၊ ကဏ္ဏကမို့, ဗန္ဓိတုံ-ငှါငင်း၊ ကဏ္ဏကာဒိဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကေပုပ္ဖမို့-ပန်းတပွင့်ကိုလည်း၊ ဝိဇ္ဈိတုံ ဝါ- ငှါငင်း၊ ပုပ္ဖေဃဝ - ပန်း၌ပင်၊ ပုပ္ပံ - အခြား ပန်းတပွင့်ကို၊ ပဝေသေတုံ ဝါ- ငှါငင်း၊ နဝန္နတိ၊ ["ပုပ္ဖဝိဇ္ဈနတ္ထံ ကဏ္ဏကံ" ဟုဆိုသောကြောင့် ပုပ္ဖဝိဇ္ဈနတ္ထမဟုတ်ဘဲ ပန်းကိုးသွယ်တန်းဘို့ဆူး(သံ)ကိုကား ရိုက်ကောင်းသတတ်။] ပန-ဆက်၊ ဇာလဝိတာနေ၊ပေ၊ ဂုဠကာဒိနံ-ဇာပေါက်ရှိသော ဗိတာန်မျက်နှာကြက်, အပေါက်ရှိသော ပွတ်လုံးပွတ်တိုင်, အပေါက်ရှိသော ဆင်စွယ်ကောက်,အပေါက်ရှိအောင် ဒုတ်ချောင်း စသည်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သောပန်းကလာပ်, အပေါက်ရှိသောထန်းရွက်,အပေါက်ရှိသောအလုံးအစရှိသည်တို့၏၊ ဆိဒ္ဓေသု-အပေါက်တို့၌ငင်း၊ အသောကပိဏ္ဍိယာ-သော်ကပန်းခိုင်၏၊ အန္တရေသုဝါ-အကြားတို့၌ငင်း၊ ပုပ္ဖါနိ ပဝေသေတုံ,ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ န - မရှိ၊ [အာပတ်မသင့်- ဟူလို။] တေံ - ဤ သွင်းအပ်သောပန်းသည်၊ ဝေဓိမံနာမ - သည်၊ န ဟောတိ - မဟုတ်၊ ဓမ္မရဇ္ဇုယဓို - တရားရှိသော ကြိုးဖြစ်လည်း၊ ဧသေဝနယော။ [အပြစ်မရှိ-ဟူလို။]

ဝေဒ္ဓိမံနာမ - ဝေဒ္ဓိမပန်းမည်သည်ကို၊ ဝါ-ရစ်ပတ်ခြင်းဖြင့် ဖြစ်စေအပ်သောပန်းမည်သည်ကို၊ ပုပ္ဖဒါမ ပုပ္ဖဟတ္ထေသု-ပန်းကုံး,ပန်းစည်းတို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-

ဇာလဝိတာနေ၊ပေ၊ ဂုဠကာဒိနံ။ ။ဇာလမယံ ဝိတာနံ ဇာလဝိတာနံ၊နာဂဒန္တကမို့ သဆိဒ္ဓကံယေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပုပ္ဖပဋိဆ္ဆကံ ဒဏ္ဍာဒိဟိ ကတပုပ္ဖါဓာရကံ၊ တံဝိ သစ္ဆိဒ္ဒမေဝ ဇုဓ ဝုတ္တံ။

ဓမ္မရဇ္ဇုယဓို။ ။ဓမ္မရဇ္ဇုနာမ စေတိယံဝါ ဗောဓိံဝါ ပုပ္ဖပဝေသနတ္ထံ အာဝိဉ္ဆတွာ (လှည့်ပတ်၍) ဗဒ္ဓရဇ္ဇုတိ မဟာဂဏ္ဌိပဒေ မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပဒေစ ဝုတ္တံ၊ ကြိုးနှင့်စေတီ ကြိုးနှင့်ဗောဓိပင်၏အကြားဌာ ပန်းများကိုသွင်းညှပ်၍ ပူဇော်ဘို့ရာ စေတီကို (ဗောဓိပင်ကို) လှည့်ပတ်၍ ဖွဲထားအပ်သောကြိုးကို " ဓမ္မရဇ္ဇု " ခေါ်သည် ဟု မဟာဂဏ္ဌိပုဒ် မဇ္ဈိမဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဆိုသည်၊ ဂဏ္ဌိပဒေပန ဓမ္မရဇ္ဇုတိ သိထိလဝဋ္ဋိကံ (လျော့လျော့ကျစ်ခြင်းရှိသော) ရဇ္ဇုံ ကတွာ ဗောဓိံဝါ ပရိက္ခိပိတွာ (ဝန်းရံရစ်ပတ်၍) ဓမ္မာသနေဝါ လမ္ဗိတွာ တဋ္ဌ (ထိုကြိုးဌာ) ပုပ္ဖါနိ ပဝေသေန္တိတိ စုတ္တံ - ဂဏ္ဌိပုဒ်ကား ကြိုးလွန်းအကြားဌာ ပန်းသွင်း၍ရလောက်အောင် လျော့လျော့ကုစ်ပြီးလျှင် စေတီစသည်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရစ်ပတ်၍ ဖွဲအပ်သောကြိုးကို "ဓမ္မရဇ္ဇု" ခေါ်သည် ဟု ဆိုသည်။

၏၊ ဟိ-ခဲ့၊ ကေစိ-အ၏့ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ မတ္ထကဒါမံ – တရားဟောပလျင်အထက်၌ တွဲလျားကျသောပန်းကုံးကို၊ ကရောန္တာ-ပြုကုန်လသော်၊ဟဋ္ဌာ-၌၊ (အောက် အဖျား၌၊) ဃဋကာကာရံ– အိုးငယ်သဏ္ဌာန်ကို ဝါ-သစ်တုံးငယ် ပုံသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒဿတုံ - ၄၊ ပုပ္ဖဟိ - တို့ဖြင့်၊ ဝေဒ္ဒနိ– ရစ်ပတ်ကြုံကုန်၏၊ [ပန်းဆိုင်း၏ အောဝိုင်းအဖျား၌ အိုးကလေးပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်အောင် သို့မဟုတ် သစ်တုံးကလေး ပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်အောင် ပန်းကုံးကို ထပ်ကာထပ်ကာ ရစ်ထားခြင်းတည်း။] ကေစိ- တို့သည်၊ အဋ္ဌဋ္ဌဝါ-ရှစ်ခု ရှစ်ခုသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ဒသဒသဝါ-နှင်သော၊ဥပ္ပလပုပ္ဖဒိနိ-ဥပ္ပလကြာပန်းအစရှိသည်တို့ကို၊ သုတ္တေနဝါ- ချည်မျှင်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဝါကေနဝါ– လျှော်မျှင်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဒဏ္ဍကေသု-ကြာရိုးတို့၌၊ ဗန္ဓိတွာ-၍၊ ဥပ္ပလဟတ္ထကေဝါ–ဥပ္ပလကြာစည်းတို့ကိုသော်ငင်း၊ ပဒုမဟတ္ထကေဝါ-သော်ငင်း၊ ကရောန္တိ-န်၏၊ တံသဗ္ဗံ-သည်၊ [မတ္ထကဒါမ စသော အလုံးစုံသည်၊] ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ နဝန္ဒတိ၊ သာမဏေရေဟိ-တို့သည်၊(ထဝိတ-၌စပ်)၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-နှုတ်၍၊ ထလေ–၌၊ ထဝိတဥပ္ပလာဒိနိ-တို့ကို၊ ကဿဝေန-ဖြင့်၊ ဘက္ခိကမ္မိ-ဘက္ခာထုပ်ကိုလည်း၊ ဗန္ဓိတုံ-၄၊ နဝန္ဒတိ၊[ဝေဒိမပန်း ဖြစ်သွားသောကြောင့် မအပ်-ဟူလို။] ပန- ဆက်၊ တေသံယေဝ - ထို ဥပ္ပလကြာ အစရှိသည်တို့၏ပင်၊ ဝါကေနဝါ-ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဒဏ္ဍကေနဝါ-ရိုးတံဖြင့်သော်ငင်း၊ [ကြာပွင့်နှင့် အဆက်မပြတ်သေးသော လျှော်, သို့မဟုတ် ရိုးတံဖြင့်။]ဗန္ဓိတုံ-ငင်း၊ အံသဘက္ခိကံ- အံသဘက္ခိက အထုပ်ကို၊ ကာတုံ ဝါ ဝန္ဒတိ။

အံသဘက္ခိကာနာမ- အံသဘက္ခိကာ မည်သည်ကို၊ (ဧဝံ ဝေဒိတမ္ပဉာ၊) ခန္ဓေ-ပခုန်း၌၊ ထဝိတကာသဝဿ-ထားအပ်သော သင်္ကန်းကြီး၏၊ [ခန္ဓေ ထဝိတသင်္ကာဋိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊–ဋီကာ၊] ဥဘော-နှင်သော၊ အန္တေ- အစွန်တို့ကို၊အာဟရိတွာ-ပြန်ဆောင်၍၊[ပခုန်းပေါ်၌ တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကြီး၏ အစွန် ၂ ဘက်ကို အထက်သို့ (အိပ်သဘွယ် ဖြစ်အောင်) ပြန်တင်၍-ဟူလို၊] ဘက္ခိကံ– ဘက္ခာထုပ်ကို၊ ကတွာ, တသ္မိံ - ထို အထုပ် အတွင်း၌၊ ပသိဗ္ဗကေဝိယ-အိပ်၌ကဲ့သို့၊ ပုပ္ဖါနိ ပက္ခိပန္တိ၊ အယံ-၌ ပခုန်းပေါ်၌ ဘက္ခာထုပ်ကို၊ အံသဘက္ခိကာ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တေံ-၌ အံသဘက္ခာထုပ်ကို၊ ကာတုံ ဝန္ဒတိ၊ [ဝေဒိမ မဟုတ်သောကြောင့် အပ်သည်–ဟူလို၊ ၌စကားထောက်၍ လွယ်အိပ်၌ ပန်းတို့ကို ထည့်ကောင်း၏·ဟု မှတ်၊] ဒဏ္ဍကေဟိ-ဒုတ်ချောင်းတို့ဖြင့်၊ ပဒုမိနိပဏ္ဏံ - ပဒုမာကြာရွက်ကို၊ ဝိဇ္ဈိတွာ - ထိုး၍၎င်း၊ [ကြာရွက် အချင်းချင်း ဒုတ်တံဖြင့် ဆက်၍၎င်း၊]ဥပ္ပလာဒိနိ-ဥပ္ပလကြာအစရှိသည်တို့ကို၊

ပလ္လေန-ပဒုမာကြာရွက်ဖြင့်၊ ဝေဠဂွာ-ရစ်ပတ်၍ဂုင်း၊ ဂဏ္ဌိ-ယူတဘ်ကြကုန်၏၊ တတြာပိ-ထိုသို့ ယူရာ၌လည်း၊ ပုပ္ပါနံ ဥပရိ ပဒုမိနိပလ္လေ မဝ(ပဒုမ္မာကြာရွက်ကိုသာ)၊ ဗန္ဓိတုံ ဝန္ဒတိ၊ ဟေဋ္ဌာ - အောက်၌၊ ဒဏ္ဍကံ - ရိုးတံကို၊ [ကြာဖက်အထုပ်၏အောက်ဘက်၌ ထွက်ကျနေသော ကြာရိုးများ ကို၊]ဗန္ဓိတုံ နှ ဝန္ဒတိ။ [ဒဏ္ဍကံနေရာ၌ "ဒုဏ္ဍကေ"ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိလျင် ကောင်း၏။]

ပူရိမံနာမ-ပူရိမမည်သည်ကို၊ ဝါ-နေဝံထပ်ဖြည့်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်စေအပ်သော ပန်းမည်သည်ကို၊ မာလာဂုဏော စ-ပန်းကုံးဖွဲ့ဂုင်း၊ ပုပ္ဖပဋိစ္ဆဒ-ပန်းအဝတ်ဖွဲ့ဂုင်း၊ ဒဠ္ဍမ္ဘံ-၏ ဟိ-ခဲ့၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ မာလာဂုဏေန- ဖြင့်၊ စေတိယံဝါ-ကိုသော်ဂုင်း၊ ဗောဓိံဝါ-ဗောဓိပင်ကိုသော်ဂုင်း၊ ဝေဒိကံဝါ-ပွတ်တိုင်ကိုသော်ဂုင်း၊ ပရိက္ခိပန္တော - ဝန်းရံ ရစ်ပတ်လသော်၊ ပုန - ဘန်၊ အာနေတွာ-၍၊ ပုရိမဋ္ဌာနံ-ရှေးဝန်းရံအပ်ပြီးရာ ဌာနကို၊ အတိက္ကာမေတိ-လွန်စေ၏၊ ထောဝတာပိ-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော လွန်စေခြင်းဖြင့်လည်း၊ ပူရိမံနာမ - ပူရိမပန်း မည်သည်၊ ဟောတိ၊ [စေတီစသည်ကို ပဌမတကြိမ် ရစ်ပတ်၏၊ ထို့နောက် နောက်ထပ်တကြိမ် ရစ်ပတ်သောအခါ ပဌမရစ်ပတ်အပ်ပြီး အရပ်ကို လွန်စေလျှင် ပဌမရစ်ပတ်ရာအရပ်ကို ပြည့်စေရာ (ဖြည့်ရာ) ရောက်သောကြောင့် ပူရိမပန်းမည်သည်-ဟူလို၊] ပန-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ရာ ဂရဟာကား၊ အနေကာနိ တွာ-အကြိမ်များစွာ၊ ဝါ-အပတ်ပေါင်းများစွာ၊ ပရိက္ခိပန္တသ- ဝန်းရံသော ရဟန်း၏၊ (ပုရိမဋ္ဌာနာတိက္ကာမေ-ရှေ့ ရစ်ပတ်အပ်ပြီးအရပ်ကို လွန်စေရာ၌၊) ဝါဒေါ-ပူရိမပန်း ဟု ပြောဆိုဘွယ်သည်၊ ကော-အဘယ်မှာရှိဘော့အုံနည်း၊ နာဂဒန္တကန္တရေဟိ-ဆင်စွယ်ကောက် အကြားတို့မှ၊[၂ချောင်း ၃ ချောင်းစသော ဆင်စွယ်ကောက်တို့ကို နီးကပ်စွာ ပြုထားအပ်သော အကြားတို့မှ၊]ပဒဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ ဟရန္တော-ဆောင်ယူလျက်၊ ဩလမ္ဗကံ-တွဲလျားချအပ်သည်ကို၊ ကတွာ- ပြုပြီး၍၊ ပုန- ဘန်၊ နာဂဒန္တကံ-ပေါ်သို့၊ ပရိက္ခိပတိ-ရစ်ပတ်တင်လိုက်အံ့၊ တမ္ပိ- ထို ရစ်ပတ်အပ်သော ပန်းသည်လည်း၊ ပူရိမံနာမ-မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ နာဂဒန္တကေ-၌၊ ပုပ္ဖဝလယံ-ပန်းကွင်းကို၊ ပဒေသေတုံ-ငှါ၊ ဝန္ဒတိ-၏။

မာလာဂုဏောဟိ - ပန်းကုံးအများတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖပဋံ - ကို၊ ကရောန္တိ-န်၏၊ တတြာပိ-ထိုသို့ ပြုရာ၌လည်း၊ ကေမေဝ-သော၊ မာလာဂုဏံ-ကို၊ ဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှါ၊ (ယက်ကန်းရှည်သလို အလျားဆောင်ခြင်းငှါ၊) ဝန္ဒတိ၊ ပုန-ဖန်၊ ပစ္ဆာဟရတော-ပြန်ဆောင်သောရဟန်း၏၊ [နောက်ထပ်ရှည်သော ရဟန်း၏။] ပူရိမမေဝ - ပူရိမပန်း မည်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ တံ သဒ္ဒံ - သည်၊

[မာလာဂုဏော နာ စေတိယံ ဝါ ဗောဓိံ ဝါ စသော အလုံးစုံသည်၊] ပုရိမနယေ နေဝ နာ ဝန္ဒတိ၊ ပန - ဆက်၊ ဗဟူဟိပိ - နာသော၊ မာလာဂုဏောဟိ – တို့ဖြင့်၊ ကတံ- ပြုအပ်ပြီးသော၊ ပုဗ္ဗဒါမံ-ပန်းဆိုင်းကို၊ လဘိတ္ဝာ, အာသနမတ္ထကာ ဒိသု-တရားဟောပလ္လင်၏အထက်အစရှိသည်တို့၌၊ ဗန္ဓိတုံ ဝန္ဒတိ၊ ပန-ဆက်၊ အတိဒိဃံ - အလွန် ရှည်သော၊ မာလာဂုဏံ- ကို၊ ကေဝါရံ, ဟရိတ္ထာ ဝါ- ဆောင်ပြီး၍သော်ငင်း၊ ပရိက္ခိပိတ္ထာ ဝါ-စေတီစသည်ကို ဝန်းရံရစ်ပတ်ပြီး၍ သော်ငင်း၊ ပုန-တဘန် (နောက်တကြိမ်အတွက်၊) အညဿ- သော၊ ဘိက္ခု နော-အား၊ ဒါတုံ ဝန္ဒတိ၊ ဗတနာပိ-ထို နေဝံရဟန်းသည်လည်း၊ တထေဝ-ထို့အတူသာလျှင်၊ ကာတုံ ဝန္ဒတိ။

ဝါယိမံနာမ- ဝါယိမပန်း မည်သည်ကို၊ ပုပ္ဖဇာလ ပုပ္ဖပဋ ပုပ္ဖရူပေသု- ပန်းဇာ, ပန်းအဝတ်, ပန်းအရုပ်တို့၌၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ – ၏၊ [စေတိယေသုဟိ - ဟု ဟိ ပါလျှင် ကောင်းသည်၊ မပါလျှင်ထည့်။] ဟိ - ခဲ့၊ ဧစေတိယေသု- တို့၌၊ ပုပ္ဖ ဇာလံ-ကို၊ ကရောန္တာ ဿ-၏၊ ကေမေကမ္ပိ- သော၊ ဇာလန္တိ ဒ္ဝေ-ဇာပေါက်၌၊ ဒုက္ကဋံ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တချက်တချက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဘိတ္တိ ဆဏ္ဍ ဗောဓိဏ္ဍမှာ ဒိသုပိ- နံရံ, ထီး, ဗောဓိပင်, တိုင် အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ ဧသေဝနယော- တည်း၊ ပန-ကား၊ (ပုပ္ဖဇာလမှတပါး ပုပ္ဖပဋကား)၊ ပုပ္ဖပဋံ-ကို၊ ပရေဟိ-

ပုပ္ဖပဋံ ကရောန္တိ ။ ။ ယက်ကန်းယက်ရာ၌ ရှေးဦးစွာ ချည်တို့ကို အလျားလိုက် စိတန်းရ၏၊ ထိုသို့ စိတန်းမှုကို "ယက်ကန်းရှည်ခြင်း" ဟု ခေါ်သည်၊ ထို့နေဝံ အနုံလိုက် ချည်ကို သွင်းရ၏၊ ထိုသို့ သွင်းမှုကို "ယက်ခြင်း" ဟု ခေါ်သည်၊ ဤပန်းပုဆိုးယက်ရာ၌ လည်း ရှေးဦးစွာ ပန်းကုံးတို့ကို ယက်ကန်းရှည်သလို စိတန်းရသည်၊ ပဌမတကြိမ် အလျား စိတန်းပြီးနောက် ဒုတိယ တတိယ စသော အကြိမ်ဝယ် အလျားစိတန်းရာ၌ ကား ပုရိမပန်း ဖြစ်တော့သည်၊ အနုံလိုက် ယက်သော အခါ ဝါယိမပန်း ဖြစ်လတ္တံ့၊ [တိရိယတော ဟရဏံ ဝါယိမံနာမ ဟောတိ, နပုရိမံ-ဋီကာ။] ပုရိမပန်းအရာ၌ ဤ အလျားလိုက်စိတန်းမှုကိုသာ ဆိုလိုသည်၊ အနုံလိုက် ယက်မှုကို မဆိုလို။

အတိဒိဃံ၊ပေ၊ ဝန္ဒတိ။ ။ဤဝါကျကား စေတိယံဝါ စသည်နှင့် မာလာဂုဏောဟိ ပုပ္ဖပဋံ ကရောန္တိ စသည်ကို ဆက်၍ပြသော စကားတည်း၊ [ကေဝါရံ ဟရိတ္ထာဝါ ပရိက္ခိပိတ္ထာ ဝါတိ ဇာဒံ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တစေတိယာဒိ ရုက္ခေ ပံပုပ္ဖ ဒ္ဌကရဏာဒ္ဓ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊- ဋီကာ။] ထို့ကြောင့် ဟရိတ္ထာဝါ သည် ပုပ္ဖပဋပြုံပုံအတွက်တည်း၊ ပရိက္ခိပိတ္ထာဝါ သည် စေတီ စသည်ကို ပရိက္ခိပနပြုံပုံ အတွက်တည်း ဟု မှတ်၊ ပန်းယက်ရာ၌လည်း ပဌမ စိတန်းပြီးနောက် ဒုတိယတန်းဘို့အတွက် ဒုတိယရဟန်းကို ပေး၊ ထို ဒုတိယရဟန်းက တတိယတန်းဘို့အတွက် တတိယရဟန်းကို ပေးရမည် စသည်ဖြင့် သိပါ၊ စေတီစသည် ကို ပန်းကုံးဖြင့် ရစ်ပတ်ရာ၌ ပဌမရဟန်းသည် တကြိမ်ရစ်ပတ်ပြီးလျှင် နောက်တကြိမ် အတွက် ဒုတိယရဟန်းအား (ရစ်ပတ်ဘို့ရန်) ပေးရမည်–စသည်ဖြင့် သိပါ။

တို့သည်၊ ပူရိတမ္မိ - ပူရိမပန်းဖြစ်အော်င် အလျားရှည်အပ်ပြီးသော ပန်းကိုလည်း၊ ဝါယိတုံ-အနံ့အားဖြင့် ယက်ခြင်းငှါ၊ ဝါ-အနံ့အားဖြင့် ယက်ခွင့်ကို၊ နလဇ္ဇတိ-မရအပ်၊ [ပုပ္ပဝဋ္ဋကိုပြုပြီး၍ ပုပ္ပရူပကို ပြုလိုသောကြောင့် ဂေါပ္ပိမစသည်မိန့်။] ဂေါပ္ပိမပုပ္ပဟော-ဂေါပ္ပိမပန်းတို့ဖြင့်ပင်လျှင်၊ ဟတ္ထိအာသာဒိရူပကာနိ-ဆင်မြင်း စသည်ဘို့၏ အရုပ်တို့ကို၊ ကရောန္တိ-နှ၏၊ တာနိပိ-ထိုအရုပ်တို့သည်လည်း၊ ဝါယိမဋ္ဌာနေ-ဝါယိမပန်း အရာ၌၊ တိဋ္ဌန္တိ-နှ၏၊ ပုရိမနယေနေဝ သဗ္ဗံ နဝန္ဆတိ၊ ပန-ဆက်၊ အဉ်ညဟိ-တို့သည်၊ ကတပရိစ္ဆေဒေ-ပြုအပ်သောအပိုင်းအခြား၌၊ ပုပ္ပါနိ-မကုံးအပ်သေးသော ပန်းတို့ကို၊ ထပေန္တေန-ထားသောရဟန်းသည်၊ ဟတ္ထိ အာသာဒိရူပမ္ပိ- ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ဂှါ၊ ဝန္ဆတိ - ၏၊ [ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြား တပိုင်းစီ အကြမ်း ပြုထားအပ်သော အပိုင်းအခြားတို့၌ ပန်းပွင့်တို့ကို ထည့်ကောင်းသည်-ဟူလို။]

ပန - ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ - ၌၊ ကလမ္ဘကေန- ကလမ္ဘကပန်းအထူးနှင့်ဂုဏ်း၊ အမုစန္ဒကေနစ- အမုစန္ဒကပန်း အထူးနှင့်ဂုဏ်း၊ သဒ္ဓိံ, အဋ္ဌ-န်သော၊ ပုပ္ဖ ဝိကတိယော - တို့ကို၊ ဝုတ္တာ၊ [၅၂ အဋ္ဌကထာ၌ လာသော ပန်းခြောက်မျိုးတွင် ကလမ္ဘကပန်း, အမုစန္ဒကပန်း, ၅၂ပန်း ၂ မျိုးကို ထည့်၍ ပန်းရှစ်မျိုးဆိုသည်-ဟူလို။] တတ္ထ-ထို ပန်း ၂ မျိုးတို့တွင်၊ အမုစန္ဒကန္တရေ-လ ထက်ဝက်သဏ္ဌာန်၏ အကြားဌ၌၊ ယဋိကဒါမ ဩလမ္ဗကော - အောက်၌ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန်ရှိသော တွဲလျားကျသော ပန် ကုံးကို၊ ဝါ- အောက်၌တုံးငယ်သဏ္ဌာန်ရှိသော တွဲလျားကျသော ပန်းကုံးကို၊ ကလမ္ဘကောတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ [ယဋိကဒါမ ဩလမ္ဗကောတိ ဟေဋ္ဌာဘာဂေ ယဋိကာကာရယုတ္တော၊ ဒါရုယဋိကာကာရော ဝါ ကလမ္ဗကော၊ - ဝိမတိ။] အမုစန္ဒာကာရေန- လ ထက်ဝက်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ မာလာဂုဏ ပရိက္ခေပေါ- ထက်ဝန်းကျင် ရစ်ပတ်အပ်သော ပန်းကုံးကို၊ [အမုစန္ဒာကာရေန မာလာဂုဏသဏ္ဌာနပုပ္ပါနံ ဟရဏ ပစ္ဆာဟရဏ ဝသေန ပူရေတ္ဝာ ပရိက္ခိပနံ၊-သာရတ္ထ။] အမုစန္ဒကောတိ- ဟူ၍၊ (ဝုတ္တော)၊ တဒုဘယမ္ပိ - ထို ၂ ပါးစုံသော ပန်းသည်လည်း၊ ပူရိမေယေဝ-ပူရိမပန်း၌သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌ-ဝင်ရောက်ပြီ။

ပန- ဝါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယံ- ၌၊ ဒွတ္တယော- ၂ ကုံး ၃ ကုံးကုန်သော၊ မာလာဂုဏော-တို့ကို၊ ကေတေ ၊ ကတ္ဝာ, ပုပ္ဖဒါမကရဏမ္ပိ- ပန်းဆိုင်းပြုခြင်းကိုလည်း၊ ဝါယိမံယေဝါတိ - ဝါယိမပန်း ဟူ၍သာလျှင်၊ ဝုတ္တံ၊ တံပိ - ထိုပန်းဆိုင်းပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဇာဓ-၅၂ မဟာအဋ္ဌကထာ၌၊ ပူရိမဋ္ဌာနေယေဝ-ပူရိမပန်းအရာ၌သာလျှင်၊ ပဝိဋ္ဌံ - ဝင်ရောက်ပြီ၊ စ - ဆက်၊ ကေဝလံ, ပုပ္ဖဂုဏာ

ပုပ္ဖဒါမမေဝ - ပန်းကုံးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်းသည်သာလျှင်၊ (ပူရိမဒ္ဒါနေ-၌၊ ပရိဒ္ဒ-ကား၊) နမဟုတ်သေး၊ ပိဒ္ဓမယဒါမံပိ- မှုံညက်ဖြင့် ပြုအပ်သောပန်းဆိုင်းသည်ရင်း၊ ဂေဏ္ဍုကပုပ္ဖဒါမံပိ-ချည်တို့ဖြင့် ဘော့လုံးသဏ္ဌာန် ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်း သည်ရင်း၊ ကုရုန္ဒိယံ - ၌၊ ဝုတ္တံ-သော၊ ခရပတ္တဒါမံပိ- ကုလားရွေဖြင့်ပြုအပ်သော ပန်းဆိုင်းသည်ရင်း၊ (ပူရိမဒ္ဒါနေယေဝ ပရိဒ္ဒ၊) သိက္ခာပဒဿ-ဤသိက္ခာပုဒ်၏၊သာဓာရဏတ္ထာ-ဘိက္ခုနီတို့နှင့်လည်းဆက်ဆံသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိက္ခူနံပိ-တို့၏ရင်း၊ ဘိက္ခူနီနံပိ-တို့၏ရင်း၊ ကာတုံနေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ ကာရာပေတုံ- အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် သူတပါးကို ပြုစေခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ပန-အနွယကား၊ ပူဇာနိမိတ္တံ-ပူဇော်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ကပ္ပိယဝစနံ- ကို၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော ဂန္ဓိမ အစရှိသော ပန်းတို့၌၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပရိယာယ၊ပေ၊ကမ္မာနံ- ပရိယာယ်ပြုမှု, အရိပ်အရောင်ပြုမှု, နိမိတ်ပြုမှုတို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ-ကောန် အပ်ကုန်သည်သာ။

နကေဝလဉ္စ။ ။နဲ့ ကေဝလဉ္စ၏နောက်၌ "ပုပ္ဖဂ္ဃ ပုပ္ဖဒါမမေဝ" ဟု တွေ့ရ၏၊ ရှေ့၌ "ဒွတ္တယော မာလာဂုဏော ဇကေတော ကတ္တာ ပုပ္ဖဒါမ ကရဏမွိ "ကို ထောက်၍ "ပုပ္ဖဂုဏာ ပုပ္ဖဒါမမေဝ"ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏၊ "ပုပ္ဖဂုဏောဟိ+ကတံ+ ပုပ္ဖဒါမံ ပုပ္ဖဂုဏာ ပုပ္ဖဒါမံ" ဟု ပြု၊ "ပုပ္ဖဒါမမေဝ" ဟုလည်း, "ပုပ္ဖဂုဏ္ဍဒါမမေဝ" ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊ ယောဇနာ၌လည်း"ပုပ္ဖဂုဏ္ဍဒါမမေဝ" ဟုပင်တွေ့ရ၏၊ နကေဝလဉ္စ၏ အစပ်ကိုလည်း "ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံတိ သမ္ဗန္ဓော" ဟု ပြု၏၊ သို့သော် "နကေဝလံ" ဟု လာသမျှ၌ ရွေအနိုးက ဝါကျနှင့်သာ စပ်ရိုးရှိသောကြောင့် နိဿယ၌ ထိ စပ်ရိုးအတိုင်း ပေးထားသည်။

ဂေဏ္ဍုကပုပ္ဖဒါမံပိ။ ။"ဂေဏ္ဍုက" ဟူသည် ဘော့လုံး (ဂျင်လုံး) တည်း၊ ထိုနှင့်တူအောင် ချည်တို့ကို အဆစ်ထစ် ဖြည့်စွက်အပ်သော အလုံးကဲလေးတို့ဖြင့် ကုံးအပ်သော ပန်ကုံးကို "ဂေဏ္ဍုကပုပ္ဖဒါမ" ဟု ခေါ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ထိုအလုံးလည်း ပူရိမပန်းကုံး၌ ပါဝင်ရသည်။

ခရပတ္တဒါမံပိ။ ။"ခရပတ္တဒါမန္တိ- သုနခဒန္တသဒိသံ ကတပုပ္ဖဒါမံ=ခွေးသွားစိတ်နှင့်တူအောင်ပြုအပ်သောပန်းကုံး"ဟု ယောဇနာဖွင့်၏၊ ရှေးနိဿယ၌ "ကုလားရွေ" ဟု ပေးသည်၊ " ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ "၏ နောက်၌ ပိဒ်ခတ်ထားသည်ကို တွေ့၍ ဤခရပတ္တဒါမံပိကို"နကာရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ"၌ စပ်ကြ၏၊ သို့သော် စာသွားပုံကိုကြည့်လျှင် ထိုသို့ မစပ်သင့်၊ ဝုတ္တံနေဝံ၌ ပိဒ်မရှိစေဘဲ ခရပတ္တဒါမံပိ နောက်၌သာ ပိဒ်ရှိစေသင့်၏၊ စာဂစပ်ကိုလည်း ဤ နိဿယအတိုင်း ရွေလှည့်၍ စပ်သင့်သည်။

သိက္ခာပဒဿ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဤစကားသည် ရွေနားက"ခရပတ္တဒါမံပိ"ကိုသာ ရည်ရွယ်သော စကား မဟုတ်၊ နောက်အနွယ ဝါကျကိုထောက်လျှင် " ရွှေ့ ဆိုခဲ့ပြီးသော ဂန္ဓိမစသော ပန်းအားလုံးကို ရည်ရွယ်သော စကားတည်း " ဟု သိသာ၏၊ နောက်အနွယဝါကျ၌"သဗ္ဗတ္ထာပိတိ ဂန္ဓိမာဒိသု သဗ္ဗတ္ထ"ဟု ဝိမတိ ဖွင့်သည်။

တုဝင်္ဆ်ိန္တိ-ကား၊ နိပဇ္ဇန္တိ-အိပ်ကြကုန်၏၊ [စုရာဒိ တုဝဋ္ဆ်ခေတ်သည် နိပဇ္ဇန အနက်ဟော၊] လာသေန္တိ-ကား၊ ပီတိယာ-ဖြင့်၊ ဥပ္ပိလဝမာနာ ဝိယ-ပေါ်လောပေါ်ကုန်သကဲ့သို့၊ [ယခုခေတ် ပွဲကြည့်သောအခါ ကာလသား များတက်တက်ကြကြဖြစ်နေကြသကဲ့သို့၊] ဥဋ္ဌဟိတွာ-ထ၍၊ လာသိယ နာဋကံ-နည်းပေးထိုက်သော ကချေသည်ကို၊ နာဋ္ဍန္တိ-ကစေကြကုန်၏၊ ရေစနံ-နည်းကို၊ ဒေန္တိ-န်၏၊ [စုရာဒိ လသခေတဲသည် နည်းပေးခြင်း အနက်ကို ဟော၏၊ ရေစကန္တိ-အဘိနယံ၊ ရှေးဥုံးစွာပြအပ်သော (က)နည်း သိဆို နည်း တိုးမှုတ်နည်း။] နစ္စန္တိယာပိ နစ္စန္တိတိ-ကား၊ ယဒါ-၌၊ နာဋကိတ္တိ-ကချေသည်မိန်းမသည်၊ နစ္စတိ-က၏၊ တဒါ-၌၊ တေပိ-ထိုအသဖြင့် ပုနပ္ပုသုက ရဟန်း တို့သည်လည်း၊ တသာ-ထို ကချေသည်မ၏၊ ပုရတော ဝါ-ရှေ့၌သော်၎င်း၊ ဝါ-ရှေကသော်၎င်း၊ ပစ္ဆတော ဝါ၊ ဂစ္ဆန္တာ-န်လျက်၊ နစ္စန္တိ-န်၏၊ နစ္စန္တိယာပိ ဂါယန္တိတိ-ကား၊ ယဒါ-၌၊ သာ-ထို ကချေသည်မသည်၊ နစ္စတိ၊ တဒါ-၌၊ နစ္စာနုရူပံ-အကအားလျော်စွာ၊ (အကနှင့်လိုက်အောင်၊) ဂါယန္တိ-သီဆို ကြကုန်၏၊ သမ္ဗတ္တ-အလုံးစုံသော နစ္စန္တိယာပိ ဝါဒေန္တိ အစရှိသော ဝါကျ တို့၌၊ သေနယော-တည်း။

အဋ္ဌပဒေပိ ကီဋ္ဌန္တိတိ-ကား၊ အဋ္ဌပဒဖလကေ-ရှစ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်၌၊ ဇူတံ-အံစာကို၊ ကီဋ္ဌန္တိ-ကစားကြကုန်၏၊ [သက္ကတ၌ "ဒျူတံ" သည် ပါဠိ၌ "ဇူတံ" ဟု ဖြစ်၏၊ ကေကာယ ပန္တိယာ အဋ္ဌ အဋ္ဌ ပဒါနိ အာသာတိ အဋ္ဌ ပဒံ၊ ဇယ်တို့၏တည်ရာ အကွက်ကို "ပဒံ" ဟု ခေါ်၏၊ "ရှစ်ကွက်ကျား ကစားနည်း" ဟု ပြောကြသည်၊] ဒသပဒေ-ဆယ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်၌၊ တထာ-ထို့အတူတည်း၊ အာကာသေပိတိ-ကား၊ အဋ္ဌပဒ ဒသပဒေသု ဝိယ-ရှစ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်, ဆယ်ကွက်ရှိသော ပျဉ်ချပ်တို့၌ကဲ့သို့၊ အာကာသေ ယေဝ-အကွက်မရှိသောလွင်ပြင်၌သာလျှင်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ [အယံသာရီ(ဤဇယ်ကို) အသုကပဒံ (ဤမည်သော အကွက်သို့၊) မယာ နီတာ-ငါဆောင်ပို့အပ်ပြီ၊ အယံ အသုကပဒံတိ ကေဝလံ မုခေနေဝ ဝဒန္တာ အာကာသေယေဝ ဇူတံ ကီဋ္ဌန္တိ။]

ပရိဟာရပထေပိတိ-ကား၊ ဘူမိယံ-၌၊ နာနာပထ မဏ္ဍလံ-အမျိုးမျိုးသော လမ်းကြောင်းဝိုင်းကို၊ ကတ္ဝာ, တတ္ထ-ထို လမ်းကြောင်းဝိုင်းတွင်၊ ပရိဟာရိတမ္ပ ပထံ-ရှောင်လွှဲထိုက်သော လမ်းကြောင်းကို၊ ပရိဟာရန္တာ-ရှောင်လွှဲကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ [ဤ ကစားခြင်းမျိုးကို "ပရွက်ဆိတ်ကြောင်း လိုက်တမ်း ကစားခြင်း" ဟု ဆိုကြသည်။] သန္တိကာယပိ ကီဋ္ဌန္တိတိ-ကား၊

သန္တိက ကိဉ္စာယ - ဇယ်ကောက်တမ်း ကစား၊ခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန်၊ ကေဠ်း-တပေါင်းထည်း၊ ထပိတာ- ထား၊အပ်ကုန်သော၊ သာရိယောဝါ-ဇယ်တို့ကို သော်၎င်း၊ ပါသာဏ သက္ခရာယောဝါ - ကျောက်ခဲ ကျောက်စရစ် တို့ကို သော်၎င်း၊ အစာလေန္တာ - မလှုပ်စေကုန်ဘဲ၊ နခေနေဝ - လက်သည်းဖြင့် သာလျှင်၊ အပနေန္တိစ - ဖယ်လည်း ဖယ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝါ- ကော်လည်း ကောက်ယူကြကုန်၏၊ ဥပနေန္တိစ - ကပ်လည်း ကပ်ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဝါ- တောက်လည်း တောက်ကြကုန်၏၊ တတ္ထ- ထိုသို့ဆောင်ရာ၌၊ ကာစိ-တစုံတခု သော ဇယ်သည်၊ သစေ စလတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပရာဇယော ဟောတိ၊ ခလိ ကာယာတိ - ကား၊ ဇူတဖလကေ - ကြွေအန်ပျဉ်ချပ်၌၊ ပါသကကိဉ္စာယ- ကြွေအန်ကစား၊ခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန်၊

ဃဋိကာယာတိ (ထွေ) - ၌၊ ဒက္ခကကိဋ္ဌာ - ဒုတ်တို့ဖြင့် ကစား၊ခြင်းကို၊ ဃဋိကာ-ဃဋိကာဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဃဋိကာအရ "ကျည်းသား" ဟု ခေါ် အပ်သော တုံးငယ်ကလေးရသော်လည်း အကြောင်း တုံးကလေး၏ အမည်ကို အကျိုးကစား၊ခြင်း၌ တင်စား၍ ကာရကူပစာရ အား၊ဖြင့်၎င်း, ဌာနတုံး ကလေး အမည်ကို ဌာနိကစား၊ခြင်း၌ တင်စား၍ ဌာနူပစာရ အား၊ဖြင့်၎င်း ကစား၊ခြင်းတိုင်အောင် ယူပါဟု သိစေလို၍ ဥပစာကို ပြသော ဝုစ္စတိပါဌ်ဖြင့် ဆိုသည်။] တာယ-ထိုဒုတ်ရိုက်တမ်းကစား၊ခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန်၊ ဒီယဒက္ခာဒကန-ရှည်သောဒုတ်ဖြင့်၊ ရဿဒက္ခာကံ- တိုသောဒုတ်ကို၊ ပဟရန္တာ-ပုတ်ခတ်ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ - လှည့်လည်ကြကုန်၏၊ [ဤ ကစား၊နည်းကို ကျည်းသား ရိုက်တမ်းကစား၊ခြင်း ဟု ဆိုကြ၏၊ သို့သော် "ဝိစရန္တိ" ဟု ဆိုသောကြောင့် စဉ်းစားသင့်သည်။] သလာကဟတ္ထေနာတိ-ကား၊ လာခ"ယဝါ- ချိပ်ရည်၌ သော်၎င်း၊ မဇ္ဈေဒ္ဒိယာဝါ- ထန်းကျင့်ရည်၌ သော်၎င်း၊ [မဇ္ဈိဒ္ဒရက္ခကသာဝံ-ထန်းကျင့်ပင်မှ ကြိုချက်၍ရအပ်သောဖန်ရည်။] ပိဋ္ဌဇဒဓကဝါ-မုံညက်ရည်၌ သော်၎င်း၊ သလာကဟတ္ထံ-ဝါးခြမ်းစိတ် အပေါင်းကို၊ ဝါ-အုန်း ထန်းတို့၏ အမြွှင်အပေါင်းကို၊ [သလာကဟတ္ထံတိ နာဠိကေရဟိရာဒီနံ ကလာပသေ တံ

ပါသက ကိဉ္စာယ ။ ။ "ပါသက်ဝုစ္စတိ ဆသုပဿေသု ကေကံ ယာဝ ဆက္ကံ ဒဿေတွာ ကတကိဋ္ဌနံ" ဟု သာရတ္ထဖွင့်၏၊ ဝိမတိဋီကား - ပါသကိဉ္စာယာတိ ဒွိန္နံ တိဝင်္ကလပွမာဏာနံ ဒါရုဒန္တာဒိမယာနံ (သစ်သား, ဆင်စွယ်စသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော) ပါသကာနံ စတုန္နံ ပဿေသု ကေကာဒိဝဿေန ဗိန္ဒုနိ ကတွာ ဖလကေ ခိပိတွာ ဥပရိဘာဂေ ဒိဋ္ဌဗိန္ဒုနံဝဿေန သာရိယော အပနေတွာ ကိဉ္စကဇူတကိဉ္စာယ" ဟု ဖွင့်၏၊ ထိုကစား၊နည်းကို မြင်ဘူးသူတို့အား မေးကြည့်မှ အမှန်သိနိုင်စရာ ရှိသည်။

အဓိဝစနံ၊ – ဝိမတိ၊ အုန်းပင် ထန်းပင်တို့၏ အလက်တို့နှင့် ရောနေသော အုန်းစစ် ထန်းစစ်များကို ဆိုလိုဟန် တူသည်။] တေမေတ္ထာ- စိုစေ၍၊ ဝါ- ဆွတ်၍၊ ကိ ံ-အဘယ်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်ဒုစလိုသနည်း၊ ဧတိ-ဤသို့မေးရှိ၊ ဘူမိယံဝါ- ၌သော်၎င်း၊ ဘိတ္တိယံဝါ - ၌သော်၎င်း၊ တံ – ထို ဝါးခြမ်းစိတ် အပေါင်းကို၊ ပဟရိတ္ထာ – ပုတ်ခတ်၍၊ ဟတ္ထိအဿာဒိရူပါနိ, ဒဿနာ- ပြကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိ။

အက္ခေနာတိ-ကား၊ ဂုဠေန–ဂေါလိလုံးဖြင့်၊ (ကီဋ္ဌန္တိ)၊ ပဂ်စိရေနာတိ (ဏ္ဍေ)- ၌၊ ပဏ္ဏနာဋိကာ - သစ်ရွက် ကျည်တောက်ငယ်ကို၊ ပဂ်စိရံ- ပဂ်စိရ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တံ-ထို ပိဝိကို၊ ဓမန္တာ - မှုတ်ကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ [ပဏ္ဏေန– သစ်ရွက် ထန်းရွက်ဖြင့်၊ ဝံသာကာရေန-ပလ္လေ(နဲ့, ဝိစိ, ဝိဝိ) သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ကတာ- သော၊ နာဋိကာ - ကျည်တောက်ငယ်သည်၊ ပဏ္ဏနာဋိကာ။] ဝင်္ကေနာတိ - ကား၊ ဂါမဒါရကာနံ - ရွာသား ကလေးတို့၏၊ ကီဋ္ဌနကေန-ကစားကြောင်းဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကနင်္ဂလေန - ထွန်ငယ်ဖြင့်၊(ကီဋ္ဌန္တိ)၊ မောက္ခစိကာယတိ (ဏ္ဍေ) - ၌၊ သမ္မဋိဝတ္ထကကီဋ္ဌာ – ထက်အောက် ပြောင်းပြန် လျှမ်းလှန်၍ ကစားခြင်းကို၊ မောက္ခစိကာ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဤ ဝုစ္စတိကား အာထင်ရှဉ်းကို ပြသော စကားတည်း၊] အာကာသေ – ၌၊ ဒဏ္ဍံ – ဒုတ်ကို၊ ဂဟေတ္ထာ ဝါ- ကိုင်၍သော်၎င်း၊ ဘူမိယံ သီသံ ထပေတ္ထာ ဝါ, ဟေဋ္ဌုပရိယာယဘာဝေန– အောက် အထက်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဝတ္တေန္တာ- လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိတိ အဏ္ဍော၊ စိင်္ကလကေနာတိ (ဏ္ဍေ)- ၌၊ တာလပဏ္ဏာဒိဟိ–ထန်းရွက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ- သော၊ ဝါတပ္ပဟာရေန – လေ၏ တိုက်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ ပရိဘ္ဇမနစက္ကံ-ချာချာလည်သောစက္ကြာကို၊ စိင်္ကလကံ– ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တေန-ထို စက္ကြာဖြင့်၊ ကီဋ္ဌန္တိ။ [ထို စက္ကြာကို လေလာသော နေရာ၌ ထား၍ ဖြစ်စေ , ထို စက္ကြာကို ရွှေကထား၍ လက်ဖြင့် ကိုင်လျက် ပြေးခြင်းအားဖြင့် ဖြစ်စေ ကစားကြသည်။]

ပတ္တာဋ္ဌကေနာတိ (ဏ္ဍေ) - ၌၊ ပဏ္ဏနာဋိ – သစ်ရွက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ကွမ်းစားခွက်ကို၊ ပတ္တာဋ္ဌကံ – ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ပတ္တာဋ္ဌကေန၌ ပတ္တာကို ပဏ္ဏ, အာဋ္ဌကကို နာဋိဟု ဖွင့်သည်။] တာယ-ထို သစ်ရွက်ခွက်ငယ်ဖြင့်၊ ဝါလိကာဒိနိ - သဲ အစရှိသည်ကို၊ မိနန္တာ – ချင့်ကုန်လျက်၊ ကီဋ္ဌန္တိ၊ ရထကေနာတိ– ကား၊ ခုဒ္ဒကရထေန-ရထားငယ်ဖြင့်၊ (ကီဋ္ဌန္တိ)၊ ["ခုဒ္ဒကော ရထော ရထကော " ဟု ပြု၊ ကပစ္စည်း ခုဒ္ဒကအနက်ဟော၊ ဓနုကေန၌လည်း နည်းတူ။] ဓနုကေနာတိ-ကား၊ ခုဒ္ဒကဓနုနာ-လေးငယ်ဖြင့်၊ (ကီဋ္ဌန္တိ)၊ အက္ခရိကာယာ

တိ (ထွေ) - ၌၊ အာကာသေဝါ - ကောင်းကင်၌သော်ငင်း၊ ဝိဋ္ဌယံဝါ - ကျော်ကုန်း၌သော်ငင်း၊ အက္ခရဇာနနကိဋ္ဌာ-အက္ခရာကို သိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ အက္ခရိကာ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တာယ-ထိုအက္ခရာကို သိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကီဠန္တိ၊ မနေသိကာယာတိ (ထွေ)-၌၊ မနသာ-ဖြင့်၊ စိန္တိတဇာနန ကိဋ္ဌာ- ကြံစည်အပ်သော အကြောင်းအရာကို သိကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ မနေသိကာ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [“မနသာ စိန္တိတဇာနန ကိဋ္ဌာ မနေသိကာ”ဟု ပြု။] တာယ-ထို မနေသိကာကစားခြင်းဖြင့်၊ ကီဠန္တိ၊ [ပုဏ္ဏာတိုင် ကစားခြင်းများ၏တည်း။] ယထာဝဇ္ဇနာတိ(ထွေ)-၌၊ ကာဏာကုဏိ ခဇ္ဇာဒိနံ - ကာဏ်းသူ, ကောက်သူ, ခွင်သူ အစရှိသူတို့၏၊ ယံယံဝဇ္ဇံ-အကြင်အကြင် ကာဏ်းခြင်းစသောအပြစ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တံတံ-ထိုထို ကာဏ်းပုံ, ကောံပုံ,ခွင်ပုံ အစရှိသောအပြစ်ကို၊ ပယောဇေတွာ-ယှဉ်စေ၍၊(ကာဏ်းဟန်စသည်ကို ပြု၍) ဒဿနကိဋ္ဌာ - ပြကြောင်းဖြစ်သော ကစားခြင်းကို၊ ယထာဝဇ္ဇံ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တာယ- ထို ကစားခြင်းဖြင့်၊ ကီဠန္တိ၊ (ကေဝိယ-အဘယ်သူတို့ကဲ့သို့နည်း၊) ဝေလမ္ဘကာဝိယ-ဝေဠမ္ဘကတို့ကဲ့သို့တည်း။

ဟတ္ထိသ္မိမ္ပိ သိက္ခန္တိ-ကား၊ဟတ္ထိနိမိတ္တံ-ဆင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ယံသိပ္ပံ - ကို၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ- သင်ထိုက်၏၊ တံ- ထို ဆင်နှင့်စပ်သော အတတ်ကို၊ သိက္ခန္တိ၊ [ဟတ္ထိသ္မိန္တိ နိမိတ္တတ္ထေ ဘုမ္မံ၊ ဟတ္ထိနိမိတ္တသိပ္ပေတိ အတ္ထော၊ ပါဠိတော်၌ “ ဟတ္ထိသ္မိံ ပိ - ဆင်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သိက္ခန္တိ-သင်ထိုက်သော အတတ်ကို သင်ကုန်၏”ဟုပေး။] အဿာဒိသု-တို့၌၊ သေဝနယော၊ ဓာဝန္တိပိတိ-ကား၊ ပရမ္မုခါ- တဖက်၌ မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ဝါ-မျက်ကွယ်တို့သည်၊ (ဟုတွာ) ဂစ္ဆန္တာ - နှလျက်၊ ဓာဝန္တိ - ပြေးကြကုန်၏၊ [မူလအရပ်မှ ရွှေ့သို့ သွားပြေး ပြေးခြင်းကို “ဓာဝန္တိ”ဟု ဆိုသည်။]အာဓာ

အက္ခရိကာယ ။ ။ နားကာဏ်းသူနှင့် စကား ပြောသောအခါ လက်ဖြင့် ကောင်းကင် (လွင်ပြင်)၌ဖြစ်စေ ကျောက်ကုန်း၌ဖြစ်စေ စာရေး၍ ပြောခြင်းများကို “အက္ခရိကာ”ဟု ခေါ်သည်၊ သာရတ္ထ၌ ဗေဒင်မေးလာသူ၏ ပါးစပ်မှ ထွက်လာသော အက္ခရာကိုကောက်ယူ၍ ပျောက်သောဥစ္စာ ပြန်ရမည် ပြန်မရမည်စသည်ကို သိကြောင်းဖြစ်သော ဗေဒင်ဟောတမ်း ကစားခြင်းကို “ အက္ခရိကာ ” ခေါ်သည်ဟု ဝဒန္တိဝါဒ ပြဿေး၏။ [အက္ခရာနံ+ဇာနနကိဋ္ဌာ အက္ခရိကာ”ဟု ပြု။]

ဝေဠမ္ဘကာ။ ။သတ္တတအဘိဓာန်၌ “ဝိ + လမ္ဘန – အသွားနှေးခြင်း” အနက်ဟောရှိ၏၊ မျက်ဝါမမြင်သူသည် တောင်ဝှေးဖြင့် ဖြေးဖြေးနှေးနှေး သွားရ၏၊ ထိုသူတို့သွားပုံကဲ့သို့ နံ့ံနံ့ံ–နံ့ံနံ့ံနှင့် အသွားနှေးသူကို “ ဝေလမ္ဘက ” ဟု ခေါ်ဟန်တူသည်၊ နိဿယဟောင်း၌ “တောင်ဝှေးကို စွဲကုန်သော်သူတို့ကဲ့သို့ ” ဟု ပေး၏။

ဝန္တိပိတိ-ကား၊ ယတ္တကံ-အကြင်မျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင်အောင်၊ ဓာဝန္တိ၊ တတ္တကမေဝ-သာလျှင်၊ အဘိမုခါ-ရှေးရှုတို့သည်၊ (ဟုတွာ) ပုန, အာဂန္ဆန္တာ-ပြန်လာကုန်လျက်၊ အာဓာဝန္တိ-ရှေးရှုပြေးကြကုန်၏၊ [အာဓာဝန္တိဉ် အာဂကိုအဘိမုခါဟု ဖွင့်သည်၊ မူလအရပ်သို့ ပြန်လာသော အားဖြင့် ပြေးခြင်းကို "အာဓာဝန္တိ" ဟု ဆိုသည်။] နိမ္မုဇ္ဇန္တိတိ - ကား၊ မလ္လယုဒ္ဓံ-လက်ဝှေ့သည်တို့၏ ပြင်းစွာပုတ်ခတ် ထိုးသတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ["မလ္လာနံ ယုဒ္ဓေါ" ဟု ပြု။] နဋ္ဌာဠိကံပိ ဒေန္တိတိ - ကား၊ ဘဂိနိ-နှမ၊ သာဓုသာဓု-ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွ၊ ဇာတိ- ဤသို့ ပြော၍၊ အတ္တနော- ၏၊ နဋ္ဌာဠေ-နဖူး၌၊ အင်္ဂုလိ - လက်ချောင်းကို၊ ထပေတွာ - ထား၍၊ တဿာ - ထိုကချေသည်မ၏၊ နဋ္ဌာဠေ- နဖူး၌၊ ထပေန္တိ၊ ဝိဝိဓမ္မိအနာစာရံ အာစရန္တိတိ-ကား၊ အညမ္မိ- ဆိုအပ်ပြီးသော အကျင့်မှ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ပါဠိယံ-၌၊ အနာဂတံ-တိုက်ရိုက်မလာသော၊ မုခဒ္ဒိလက္ခဏံ-ပါးစပ်ကို စည်တီးခြင်း အစရှိသော၊ ဝိဝိဓံ-သော၊ အနာစာရံ-ကို၊ အာစရန္တိ။

ပါသာဒိကေနာတိ - ကား၊ ပသာဒါဝဟေန - ကြည်ညိုခြင်းကို ဆောင်သော၊ သာရုပ္ပေန- လျော်ပတ်သော၊ သမဏာနုစ္ဆဝိကေန- ရဟန်းတို့အားလျော်ပတ်သော၊[သာရုပ္ပေနကို ထပ်ဖွင့်သည်၊ ပသာဒံ+ဇနေတီတိ ပါသာဒိကံ၊] အဘိက္ကန္တေနာတိ-ကား၊ ဂမနေန-သွားခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ [အဘိ-အနက်မရှိ၊ ကမုဓာတ် , တ ပစ္စည်းသည် ဘောဟောဟု သိစေလို၍ "ဂမနေန"ဟု ဖွင့်သည်၊ အဘိက္ကမနံ အဘိက္ကန္တံ-ဟု ပြု၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။] ပဋိက္ကန္တေနာတိ - ကား၊ နိဝတ္တနေန - ပြန်လှည့်ခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ အာလောကိတေနာတိ-ကား၊ ပုရတော - ရှေ့ကို၊ ဒဿနေန - ကြည့်ခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ [အာသဒ္ဒါ၏ အဘိမုခအနက်ကိုပင် "ပုရတော" ဟု ဖွင့်သည်၊ အဘိမုခံ + လောကိတံ အာလောတံ။] ဝိလောကိတေနာတိ - ကား၊ ဇာတောစိတောစ - ဤမှ ဤမှ

နိဝတ္တနေန။ ။"ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော-ဆွမ်းခံ (ဆွမ်းစား) ရာမှ ပြန်ခဲ့သည်" ဟူရာ၌ ပြန်လာခြင်းကို "ပဋိက္ကန္တ"ဟု ဆိုရသော်လည်း ဤနေရာ၌ကား အဘိက္ကန္တနှင့် တွဲနေသောကြောင့် ဆုတ်နစ်ရုံ (ပြန်လှည့်ရုံ) မျှကို " ပဋိက္ကန္တ " ဟု ယူစေလို၏၊ ပြန်လှည့်ပြီး၍ ဆက်လက်သွားခြင်းကိုကား အဘိက္ကန္တ၌ သွင်းယူရသည်။ [နိဝတ္တနေနာတိ နိဝတ္တိမတ္တံ ဒဿေတိ၊ နိဝတ္တေတွာ ပန ဂမနံ ဂမနမေဝ။]

ဇာတောဂတေဒဿနေန။ ။"ဇာတော ဇာတောစ"ဟု ဆိုသော်လည်း အထက်, အောက်, နောံသို့ ကြည့်ခြင်းကို မယူစေလို၊ ရှေ့ရှုအရပ်၏ ဘေးကျသောအရပ်ကိုသာ ယူစေလိုသည်၊ အထက် , အောက် , နောက်သို့ လှည့်ကြည့်ခြင်းကား ရဟန်းများနှင့်

လည်း၊ ဒဿနေန- ဖြင့်၎ငး်၊ သမဋ္ဌိတေနာတိ- ကား၊ ပဗ္ဗသကော်ာစနေန- လက်ဆစ် ခြေဆစ်တို့ကို တွန့်စေခြင်းဖြင့်၎ငး်၊ ဝါ- ကွေးခြင်းဖြင့်၎ငး်၊ [သံ ရှေးရှိသော အဋ္ဌကထာသည် ဆွဲငင်ခြင်းအနက်ကို ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် "သမဋ္ဌိတေန" ဟု ဆရာများ ပြင်ကြသည်၊] ပသာရိတေနာတိ-ကား၊တေသံ ယေဝ-ထိုလက်ဆစ် ခြေဆစ်တို့ကိုပင်၊ ပသာရဏေန-ဆန့်တန်းခြင်းဖြင့်၎ငး်၊ သမ္ဗတ္တ – အလုံးစုံသော ပါဿာဒိကေန အာကိ်ကန္တေန အစရှိသော ပုဒ်တို့၌၊ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထေ - ၌၊ ကရဏဝစနံ- ကရိဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ သတိသမ္ပ ဇညေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အာဘိသမိတတ္တာ- ပြုပြင်ထားအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါဿာဒိက အာကိ်ကန္တေန၊ပေ၊ ပသာရိတော – ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေနိုင်သော သွားခြင်း, ဆုတ်နစ်ခြင်း, ရှေးရှုကြည့်ခြင်း, အထောင့်ကြည့်ခြင်း, ကွေးခြင်း, ဆန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ (ပိဏ္ဍာယ-၌၊ ပါဝိသိ-ပြီ၊)ဏတဲ့ ဝုတ္တံဟောတိ၊

လုံးဝ မလျော်၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာ၌ မပြဘဲထားသည်၊ [ဏတောစိတောစ ဒဿနေနာတိ အနုဒိသာပေက္ခနံ ဒဿေတိ၊ ယံဒိသာဘိမုခေါ ဂစ္ဆတိ တိဋ္ဌတိ နိသီဒတိ၊ တဒဘိမုခါပေက္ခနံ အာလောကိတံ၊ တဒနုဂတဒိသာလောကနံ (ထို ရှေးရှုအရပ်သို့ အစဉ်လိုက်သော ဘေးအရပ်ကို ကြည့်ခြင်းကို) ဝိလောကိတန္တိ ဝုစ္စတိ။]

တေသံ ယေဝ ။ ။ တ သဒ္ဒါတို့ထုံးစံမှာ ရှေက ပဓာနပုဒ်နက်ကိုသာ သုံးသပ် စွဲဆိုရိုးတည်း၊ ဤ၌ကား "ပဗ္ဗသကော်ာစနေန" ဟူသော တပ္ပုရိသ်သမာသ်တွင် "ပဗ္ဗ" ဟူသော အပဓာနပုဒ်ကို စွဲရသည်။ [တေသန္တိ – သမာသေ ဂုဏီဘူတာနိုပိ (ဂုဏ်– အပဓာနဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော်လည်း) ပဗ္ဗာနိ ပရာမသတိ။]

ဏတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထေ ။ ။ "အာကိ်ကန္တေန" စသော ပုဒ်တို့၌ နာဝိဘတ်ကို သဒ္ဒါကျမ်းတို့၌ ဏတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏ အနက်ဟောဟု ဆို၏၊ "တိဒဏ္ဍကေနပရိဗ္ဗာဇကံ" စသည်တည်း၊ ဥုနပဉ္စဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်၌လည်း "ဥုနပဉ္စဗန္ဓနေန" ကို ဏတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏဟုပင် ထိုသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ၌ ဖွင့်လတ်၊ "ဏတ္ထမ္ဘူတာချာန" ဟူသည်မှာ "မာတရံ အာဘိ သာဓု" စသော ပုံစံများသာတည်း၊ ဤနေရာ၌ ထိုပုံစံများနှင့် လုံးဝ မတူ၊ ထို့ကြောင့် ဏတ္ထမ္ဘူတလက္ခဏကိုပင် ဏတ္ထမ္ဘူတာချာန ဆိုထားသည်-ဟု ကြံပါ၊ ထိုသို့မကြံလျှင် သဒ္ဒါကျမ်းအဆိုနှင့် ဆန့်ကျင်လိမ့်မည်။

ဆက်ဥုးဒ္ဒံ — ထို ဏတ္ထမ္ဘူတ လက္ခဏပုဒ်ကို ဗဟုဗ္ဗီဟိ အသတ္ထိ တခုခုပြုလျှင် လက္ခဏပုဒ်နှင့် အနက်အရ တူရိုးဖြစ်၏၊ "တိဒဏ္ဍကံ- (တောင်ဝှေး) ဒုတ်ရှိသော၊ပရိဗ္ဗာဇကံ-ကို" ဟု တိဒဏ္ဍကံကို အသတ္ထိပြုသည့်အခါ ပရိဗ္ဗာဇကံနှင့် အရတူသကဲ့သို့တည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤ၌လည်း ပါဋိတော်လာ "သောဘိက္ခု" နှင့် အရတူအောင် "ပါဿာဒိက အာကိ်ကန္တေန ၊ပေ၊ ပသာရိတော ဟုတ္တာ" ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၍ ဥဇုကတ္တဖွင့်သည်၊ [ရှေ့သို့ကြည့်မှုစသည်၌ သတိထား၍ ကြည့်ခြင်း , ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍ ကြည့်သင့်မှကြည့်ခြင်း စသည်ကို "သတိသမ္ပဇညေဟိ အာဘိသမိတတ္တာ" ဟု ဆိုသည်။]

ဩဂ္ဂိတ္တစက္ခု။တိ- ကား၊ ဟေဋ္ဌာ- ၌၊ ဓိတ္တစက္ခု- ချထားအပ်သော မျက်လုံး ရှိသည်၊ ဣရိယာပထသမ္မန္နာဟိ- ကား၊ တာယ ပါသာဒိက အာဘိက္ကန္တာဒိ တာယ - ထို ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်ဇနစတတ်သော သွားခြင်း အစရှိသော အမူ အရာရှိသူ၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမ္မန္နေ ဣရိယာပထေ - ပြည့်စုံသော ဣရိယာပုထ် ရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ ပိဏ္ဍာယ ပါ၊ဝိသိ)။

ကွာယန္တိ-ကား၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ကော-ဘယ့်နယ် ရဟန်းနည်း၊ အဗဋ္ဌာဗဋ္ဌေါဝိယာတိထ္ထေ- ဤပါ၌၌၌၊ ဗောန္ဒေါ - ထိုင်းမှိုင်း ညံ့ဖျင်းသူကို၊ အဗဇ္ဈော-အဗဋ္ဌဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ ကိရ-တတ်၊ စ-ဆက်၊ အတိသယတ္ထေ-အလွန် အကဲဟူသောအနက်၌၊ ဣဒံအာမေဍိတံ-ဤ အဗဋ္ဌာဗဇ္ဇလောဟူသော အာမေ ဍိတ်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အတိဗောန္ဒေါဝိယ-အလွန် ထိုင်းမှိုင်း သူကဲ့သို့ပါတကား၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊[သဒ္ဒါတူ ၂ ချက် ဖြစ်သောကြောင့် အတိသယအနက်ပေးရသည်၊] မန္ဒ မန္ဒေါတိ-ကား၊ အာဘိက္ကန္တာဒိနံ-တို့၏၊ အနုဒ္ဓတတာယ-မတုန်လှုပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိမန္ဒေါ - အလွန် နှံ့ညံ့၏၊ အတိသဏှော- အလွန်သိမ်မွေ့၏၊ ဝါ- နှုးညံ့လွန်း၏၊ ဣတိ ဧဝံ-သို့၊ ဂဏာမေဝ-ကိုပင်၊ ဒေါသတော-အပြစ်အား ဖြင့်၊ ဝါ-ဟူ၍၊ ဒဿေန္တိ- နှ၏၊ ဘာကုဋိကဘာကုဋိကော ဝိယာတိ - ကား၊ ဩဂ္ဂိတ္တစက္ခုတာယ-ကြောင့်၊

ဟေဋ္ဌာ ဓိတ္တစက္ခု။ ။အဝ၏ ကာရိယဖြစ်သော ဩဂ္ဂကို "ဟေဋ္ဌာ" ဟု ဖွင့်သည်၊ "အောက်သို့ချ" ဟူရာ၌ လည်ကုပ်ကို ငိုက်စိုက်ကျအောင် ချခြင်းမဟုတ်၊ လည်ကုပ်ကို ရိုးရိုးမှန်မှန်ထား၍ မျက်လုံးကိုသာ အဝေးမကြည့်ဘဲ ၄ တောင် (၄ တောင်ထွာခန့်) ကြည့်ခြင်းတည်း။ [ဟေဋ္ဌာဓိတ္တစက္ခုတိ ခန္ဓံ အနာမေတ္တာဝ အဓောဓိတ္တစက္ခု၊ ခန္ဓံ နာမေတ္တာ ဟိ ဟေဋ္ဌာဝလောကနံ နသမဏာသာရုပ်ံ။-ဋီကာ။]

အဗဋ္ဌာဗဋ္ဌေါ။ ။အဗဋ္ဌသဒ္ဒါသည် ဗောန္ဒအနက်ကို ဟောသော အနိပ္ပန္န ရဋ္ဌိ သဒ္ဒါတည်း-ဟု သိစေလို၍ "ဝုစ္စတိ" ဟု မိန့်၏၊ ဤသို့ ဝိဂ္ဂဟပြု၍ မရသော အထင် ရဋ္ဌိသဒ္ဒါဖြစ်သောကြောင့် "အဗလ" ဟု မရိစေသင့်၊ ဋ္ဌကြိုးဖြင့်သာ ရှိစေသင့်သည်၊ "အဗလ"ဟု ရှိလျှင် ဝိဂ္ဂဟပြု၍ ရကောင်းသော "အားမရှိ"အနက်ဟော နိပ္ပန္နသဒ္ဒါ ဖြစ်ရလိမ့်မည်၊ "ဣဒံ အာမေဍိတံ"ကို ထောက်၍ "အဗလအဗဋ္ဌ"ဟု ၂ ပုဒ်လည်း ရှိရမည်။ ["အဗဋ္ဌာဗဋ္ဌော"ကား သန္ဓိစပ်ထားသော ပုဒ်တည်း။]

ဗောန္ဒော ။ ။"ဏဋ္ဌော, မုဋ္ဌဓိဇာတုကောတိ အတ္ထော" ဟု သာရတ္ထဖွင့်၏၊ သဏ္ဌာန်တူ"မုဋ္ဌ"သည် ပါဠိဋ္ဌ"မုဋ္ဌ"ဟု ဖြစ်၏၊"ညံ့ဖျင်းသူ"ဟု အနက်ထွက်၏၊ ဝိမတိ ဋ္ဌလည်း "လောဋ္ဌော မန္ဒဓာတုကောတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်၏၊ မုဋ္ဌနှင့် မန္ဒသည် အဓိပ္ပါယ် တူ၏၊ သာရတ္ထဋီကာသော "ဏဋ္ဌော" နှင့် "လောဋ္ဌော"တို့ကိုကား ပါဠိသဏ္ဌာန်တူ မတွေ့ရ၊ ပါဠိပျက်ဟန် တူသည်။

ဘာကုဋိ - မျက်မြောင်ကုပ်ခြင်းကို၊ ကတွာ - ၍၊ သက်ဋိတမုခေါ - ရှုံ့တွသော မျက်နှာရှိသည်၊ (ဟုတွာ - ၍၊) ကုဝိတောဝိယ - စိတ်ဆိုးနေသူကဲ့သို့၊ ဝိစရတိ - ၏၊ ဇုတိ - သို့၊ မညမာနာ - နှ်သည်၊ (ဟုတွာ)၊ ဝဒန္တိ - နှ်၏။

သဏ္ဌာတိ - ကား၊ နိပုဏာ - သိမ်မွေ့ကုန်၏၊ အမ္မ - အမေ၊ တာတ - အဖေ၊ ဘဂိနိ - နှမ၊ ဇုတိဧဝံ - သို့၊ ဥပါသကဇနံ - ဥပါသကာ လူအပေါ်င်းကို၊ ယုတ္တ ဌာနေ - သင့်လျော်ရာ ဌာန၌၊ ဥပနေတုံ - ကပ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဆေကာ - ကျွမ်းကျင်ကြကုန်၏၊ အယံယထာ - ဤကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ - တူ၊ အဗဋ္ဌာဗဋ္ဌာဝိယ - အလွန် ထိုင်းမှိုင်းကုန်သကဲ့သို့၊ နု(ဟောန္တိ)၊ ဇုတိ - ဤကား၊ အမိပ်ါယော - ကိုဋ္ဌာဂိရိဇနပုဒ်သား‌တို့၏ အလိုတည်း၊ သခိလာတိ - ကား၊ သာခလျေန - ပြေပြစ်သည်၏အဖြစ်နှင့်၊ ယုတ္တာ - ယှဉ်ကုန်၏၊ သုခသမ္ဘာသာတိ ဇုဒံ - ဤပုဒ်သည်၊ ပုရိမဿ - ရှေဖြစ်သော သခိလာဟူသောပုဒ်၏၊ ကာရဏာဝစနံ - အကြောင်းကို ဆိုသောပုဒ်တည်း၊ ဟိ - မှန်၊ ယေသံ - အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ သုခ သမ္ဘာသာ - ချမ်းသာစွာပြောဆိုအပ်သော စကားသည်၊ သမ္မောဒနီယကထာ - ဝမ်းမြောက်ထိုက်သော စကားသည်၊ နေလာ - အပြစ်မရှိသည်၊ ကဏ္ဏသုခါ - နားတို့ကို ချမ်းသာစေတတ်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ တေ - ထို ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သခိလာတ် - ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ တေန - ကြောင့်၊ သခိလာ သုခသမ္ဘာသာတိ - ဟူ၍၊ အာဟံသု၊ ပန - ထင်ရှားအောင် ပြဉ်းအုံ၊ အယံ - ကား၊ ထွေ - ၌ သခိလာ သုခသမ္ဘာသာဟူသော ပုဒ်၌၊ အမိပ်ါယော - ကိုဋ္ဌ ဂိရိဇနပုဒ်သား‌တို့၏ အလိုတည်း၊ အမှာကံ - တို့၏၊ အယျာ - အရှင်တို့သည်. ဝါ - အရိုးကြိုးတို့သည်၊ ဥပ်ါသကေ ဒိသွာ, မဓုရံ - ချိုဆိမ့်သော၊ သမ္မောဒနိယံ - သော၊ ကထံ - ကို၊ ကထေန္တိ၊ တသ္မာ, သခိလာ - ပြေပြစ်ကုန်၏၊ သုခသမ္ဘာသာ - ချမ်းသာစွာပြောဆိုအပ်သော စကားရှိကုန်၏၊ အယံယထာ - ဤကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ - တူ၊ မန္ဒမန္ဒာဝိယ - အလွန် နုံညံ့ကုန်သကဲ့သို့၊ နု(ဟောန္တိ)၊ ဇုတိ - ကား၊ (အမိပ်ါယော - တည်း။)

မိဟိတပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ - ကား၊ ဧတေသံ - ၌ ရဟန်း‌တို့၏၊ ဝစနဿ - စကား၏၊ မိဟိတံ - ပြုံးခြင်းဟူသော၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ - ရှေသွားသည်၊ (အ‌ထို)၊ ဇုတိ - ကြောင့်၊

ယေသံဟိ မှတ်ချက်။ ။စာအုပ်တိုင်း၌ပင် "ယေသံ ဟိ သုခသမ္ဘာသာ" စသည်ဖြင့် ရှိ၏၊ ပါဠိတော်၌ "သုခသမ္ဘာသာ" ပုဒ်သည် အယျာနှင့် အရတ္တပုဒ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် "ယေ ဟိ သုခသမ္ဘာသာ (ချမ်းသာစွာပြောဆိုအပ်သော စကားရှိကုန်၏၊ သမ္မောဒနီယကထာ - ရှိကုန်၏၊ ယေသံ ကထာ နေလာ ဟောတိ ကဏ္ဏသုခါ" ဟု ရှိသင့်မည်ထင်သည်၊ နိဿယ၌ ပါဠိရှိအတိုင်း အနက်ပေးရတော့သည်။

(တေ - ထို ရဟန်းတို့သည်၊) မိဟိတပုဗ္ဗင်္ကမာ- တို့မည်၏၊ ပဌမံ- စွာ၊ သိတံ- ပြုံးခြင်းကို၊ ကတွာ - ၍၊ ပစ္ဆာ- ၌၊ ဝဒန္တိ - န်၏၊ ဧကတိအတ္ထော- နက်၊ ဧဟိ သွာဂတဝါဒိနောတိ- ကား၊ ဥပဓါသကံ- ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဟေ-လော၊ တဝ- အသင် ဥပါသကာ၏၊ သွာဂတံ - ကောင်းသောလာခြင်းတည်း၊ [သွာဂတံ သည် နှုတ်ဆက်ရာ၌ သုံးစွဲအပ်သော စကားတည်း။] အယံယထာ - ဤ ကိုယ်တော်ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ သင်္ဂီတ မုခတာယ- ရှုံ့တွသော မျက်နှာရှိကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘာကုဋိကဘာကုဋိကာ ဝိယ-အလွန်မျက်မှောင်ကုပ်ကုန်သကဲ့သို့၊ နဟောန္တိ - န်၊ ဧဝံ - လျှင်၊ မိဟိတပုဗ္ဗင်္ကမာဒိတာယ- မိဟိတပုဗ္ဗင်္ကမ အစရှိသည်တို့၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဘာကုဋိကဘာဝံ – ကို၊ အတ္ထတော- သာမတ္ထိယတ္ထ အားဖြင့်၊ [မိဟိတပုဗ္ဗင်္ကမ, ဧဟိသွာဂတဝါဒိနော ပုဒ်တို့က မျက်မှောင်မကုပ်ကြောင်းကို ပြစွမ်းနိုင်ခြင်းဟူသော သာမတ္ထိယတ္ထအားဖြင့်၊] ဒဿေတွာ- ၍၊ ပုန-ဖန်၊ သရူပေနပိ- အားဖြင့်လည်း၊ ဒဿေန္တာ- သည်၊ (ဟုတွာ)၊အဘာကုဋိကာ ဥတ္တာနမုခါ ပုဗ္ဗဘာဝသိနောတိ-ဟူ၍၊ အာဟံသု။

ဝါ – တနည်း၊ တေံ-ဤ အဘာကုဋိကာ စသော ၃ ပုဒ် အပေါင်းသည်၊ ဥပဓုပါဒိယာ-အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဝါ-ပြောင်းပြန်အားဖြင့်၊ တိဏ္ဏာမ္ပိ-နဲ့သော၊ အာကာရာနံ-ဘာကုဋိက စသော အခြင်းအရာတို့၏၊ အဘာဝဒဿနံ-မရှိခြင်းကိုပြကြောင်းစကားတည်း၊ ဧတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ကထံ-အဘယ်သို့သိထိုက်သနည်း၊ ဟိ-အဖြေကား၊(တနည်း)ဟိ-ခဲ့၊ တ္ထေ-ဤအဘာကုဋိကာ စသော ၃ ပုဒ်တို့တွင်၊ အဘာကုဋိကာတိဧတမိနာ- ပုဒ်ဖြင့်၊ ဘာကုဋိကဘာကုဋိကာကာရဿ - အလွန် မျက်မှောင်ကုပ်သူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ အဘာဝေါ- မရှိခြင်းကို၊ ဒဿိတော၊ ဥတ္တာနမုခါတိ ဧတမိနာ - ဖြင့်၊ မန္ဒမန္ဒာကာရဿ- အလွန်နုံသူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ (အဘာဝေါ ဒဿိတော)၊ ဟိ – မှန်၊ ယေ- အကြောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ စက္ခူနိ-တို့ကို၊ ဥမ္မိလေတွာ-ဖွင့်၍၊အာလောကနေန- ကြည့်ခြင်း အားဖြင့်၊ ဥတ္တာနမုခါ - ပေါ်လွင်သော မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တေ-တို့သည်၊ မန္ဒမန္ဒာ-နှသည်၊နှ-မဟုတ်ကုန်၊ ပုဗ္ဗဘာဝသိနောတိ ဧတမိနာ-ဖြင့်၊ အဗ္ဘဉ္ဇာဝဇ္ဇာကာရဿ-အလွန်ထိုင်းမှိုင်းသူ၏ အခြင်းအရာ၏၊ အဘာဝေါ ဒဿိတော၊ ဟိ-မှန်၊ ယေ- အကြောင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အာဘာသနံ

ဥပဓုပါဒိယာ၊ပေ၊ဒဿနမေတံ ။ ။ ရှေ့၌ “အဗ္ဘဉ္ဇာဝဇ္ဇောဝိယ, မန္ဒမန္ဒောဝိယ , ဘာကုဋိကဘာကုဋိကောဝိယ ” ဟု အစဉ် ရှိ၏၊ ဤ၌ အစဖြစ်သော အဘာကုဋိကာပုဒ်နှင့် ရှေ့၌ အဆုံးဖြစ်သော ဘာကုဋိကာပုဒ်ကို တွဲစပ်ရ၏၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အစဉ်မကျဘဲ တွဲစပ်ရခြင်းကို “ဥပဓုပါဒိယာ”ဟု ဆိုသည်။

ကုသလတာယ-ရှေးဥုးစွာ စ၍ပြောဆိုခြင်းဌ် ကျွမ်းကျင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အမ္မတာတာတိ-အမ္မ တာတ ဟူ၍၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ အာဘာသန္တိ-ပြောဆိုကြကုန်၏၊ ဝါ-နှုတ်ခွန်းဆက်ကြကုန်၏၊ တေ-တို့သည်၊ အဗဥ္ဇာဗဥ္ဇာ-တို့သည်၊ နန်၊ ဇုတိ (၉၀ဒီတဗ္ဗံ)။

ဟေ ဘန္တေ ယရံ ဂမိဿာမာတိ (ဣတ္ထေ)-ဌ်၊ (ဂုဠ္ဠထွံ-ကို၊ ကိရ ဥဒ္ဓရိတွာ ဒဿေမိ-အံ့၊) သော ဥပါသကော- သည်၊ (အာဟ- ဌ်စပ်)၊ နခေါ အာဝုသော ပိဏ္ဍော လဇ္ဇတီတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-ရဟန်းက ပြောဆိုအပ်သော်၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဘိက္ခူ ဟိယေဝ - ရဟန်းတို့သည်သာ၊ တေံ-၌ ဆွမ်းမရမှုကို၊ ကတံ-ပြီ၊ သကလမ္ပိဂါမံ-တရွာလုံးကိုလည်း၊ ဝိစရန္တာ-လှည့်လည်ကုန်လသော်၊ နလဒ္ဓထ- ရကုန်လိမ့်မည် မဟုတ်ပ၊်၊ ဇုတိ- သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ပိဏ္ဍပါတံ-ကို၊ ဒါတုကာမော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဟေ ဘန္တေ ယရံ ဂမိဿာမာတိ-ဟူ၍၊ (ကြေတော်မူပါဘုရား....အိမ်သို့ သွားကြပါစို့ဟူ၍)၊ အာဟ-လျှောက်ပြီ၊ ပန- ပရိဟာရပက္ခမ္မတပါ၊ပေါအံ့၊ အယံ-၌ နခေါအာဝုသော ပိဏ္ဍော လဇ္ဇတီဟူသော စကားသည်၊ ပယုတ္တဝါစာ - ပစ္စည်းနှင့်စပ်ခသော စကားသည်၊ ဟောတိကိ ံ -ဖြစ်သည် မဟုတ်လော၊ ဇုတိ-၌ကား အမေးတည်း၊ နဟောတိ- မဟုတ်ပါ၊ အယံ ပုဿိတပဥ္ဉောနာမ-၌ မေးအပ်သောပြဿနာမည်သည်၊ ကထေတုံ-ဖြေဆိုခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ မေးအပ်သောပြဿနာကို ဖြေဆိုကောင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) ဇုဒါနိ- ယခုခေတ်၌၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏော ဂါ- ၌သော်ငင်း၊ သာယနှော ဂါ- ၌သော်ငင်း၊ အန္တရဃရံ-သို့၊ ပဝိဋ္ဌ--သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ကောစိ-သည်၊ စေပိ ပုစ္ဆယျ-အကယ်၍မူလည်း မေးအံ့၊ (ကိ ံ)၊ ဘန္တေ ကသ္မာ, စရထ-နှသနည်း၊ ဇုတိ (စေပိ ပုစ္ဆယျ)၊ ယေန အတ္ထေန-အကြင်အကျိုးကြောင့်၊ စရတိ-၏၊ တံ-ထိုအကျိုးကို၊ အာစိက္ခိတွာ - ပြော၍၊ လဒ္ဓံ - ရအပ်ပါပြီလော၊ နလဒ္ဓံ -မရအပ်ပါသေးသလော၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-မေးလျှောက်အပ်သော်၊ လဒ္ဓံ-သည်၊ သစေ နဟောတိ-အံ့၊ (ဝံသတိ)၊ နလဒ္ဓံ -မရအပ်သေး၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ ယံ-အကြင်ပစ္စည်းကို၊ သော- ထို ဥပါသကာသည်၊ ဒေတိ- ၏၊ တံ-ကို၊ ဂဟေတုံ-၄'။ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ [ပယုတ္တဝါစာ မဖြစ်-ဟူလို၊]

ပယုတ္တဝါစာ ။ ။ ပစ္စည်းနှင့်စပ်သော (ပစ္စည်းလွှဲချင်အောင် ပြောအပ်သောစကားကို "ပယုတ္တဝါစာ"ဟု ခေါ်၏၊ ထို ပယုတ္တဝါစာကို ဒါယကာတို့က မမေးဘဲ မပြောကောင်း၊ ဒါယကာတို့က " ရပြီးလား , မရသေးဘူးလား " ဟု မေးလျှင် ထိုအမေးကို ဖြေသောအားဖြင့် ပြောကောင်းပါသည်။

ဒုဋ္ဌောတိ- ကား။ ပါသာဒါဒိနံ-ပြာသာဒ် အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိနာသေန-ပျက်စီးခြင်းအား ဖြင့်၊ (သရူပက္ခာ ဝိသေသန၊) ဒုဋ္ဌော - ပျက်စီးသည်၊ န-မဟုတ်၊ ပုဂ္ဂလဝသေန- ဖြင့်၊ ဒုဋ္ဌော- ပြီ၊ ဒါနာနိယေဝ – ဒါနတို့ကိုပင်၊ ဒါန ပထာနိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ အာဒဝါ-ကား၊ ဒါနပထာနိတိ-ကား၊ ဒါနနိဗန္ဓနာ နိ – အမြဲမပြတ် ဖွဲ့စပ်ခြင်းရှိသော ဒါနတို့ကို၊ ဒါနဝတ္ထာနိ - ဒါနဝတ်တို့ကို၊ (“ဥပစ္ဆိန္နာနိ-ဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ”ဟု ပါဠိတော်၌စပ်။) ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဥပစ္ဆိန္နာနိတိ-ကား၊ ဒါယကေဟိ-လှူနေကျဒါယကာတို့သည်၊ ဥပစ္ဆိန္နာနိ-ဖြတ်အပ်ပါကုန်ပြီ၊ တေ-ထို လှူနေကျဒါယကာတို့သည်၊ တာနိ-ထို ဒါနဝတ်တို့ကို၊ တေရတိ-၌၊ နဒေန္တိ- မပေးလှူကြပါကုန်၊ ရိဉ္စန္တိတိ- ကား၊ ဝိသုံ-ထို ရဟန်းတို့မှသီးခြား၊ ဟောန္တိ၊ နာနာ - ထိုရဟန်းတို့မှ တကွဲတပြားတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ပါကုန်၏၊ ပက္ကမန္တိ- အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားကြပါကုန်၏၊[လင်္ကာ ပေသလရဟန်းများသည် သူတို့နှင့်အတူ မနေလိုကြ၍ အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားကြပါသည်-ဟူလို။] ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သဏ္ဌာဟေယျာတိ- ကား၊ သမ္မာ-ကောင်းစွာ၊ တိဋ္ဌေယျ-တည်ရာပါ၏၊ ပေသလာနံ-ချစ်အပ်သောသီလ ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ တို့၏၊ ပတိဋ္ဌာ-တည်နေရာသည်၊ ဘဒ္ဒဝယျ-ဖြစ်ရာပါ၏။

ဒုဋ္ဌော။ ။“ဒုဋ္ဌော ဘန္တေ ကိဉ္စာဂိရိသ္မိံ အာဝါသော” ဟူသော ပါဠိတော်၌ “အာဝါသော ဒုဋ္ဌော” ဟု ဆိုသောကြောင့် “ပြာသာဒ်စသော ကျောင်းတွေ ပျက်စီးနေသည်”ဟု ထင်မှတ်ဘွယ်ရှိရကား“နပါသာဒါဒိနံ ဝိနာသေန ဒုဋ္ဌော၊ပုဂ္ဂလဝသေန ဒုဋ္ဌော”ဟု ဖွင့်သည်၊ “ပြာသာဒ်စသော ကျောင်းတွေ ပျက်သည်မဟုတ်, ကျောင်းနေပုဂ္ဂိုလ်များ ပျက်နေကြသည် ” ဟူလို၊ ဌာန၏ အာဝါသအမည်ကို ဌာနီ အာဝါသိက တွေအပေါ် တင်စားသော ဌာနူပစာရအားဖြင့် “အာဝါသော ” ဟု ဆိုထားသည်။ [စာအုပ်များ၌ “နပသာဒိနံ”ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်တည်း။]

ဒါနပထာနိ။ ။ဒါနာနိယေဝ—ရှေးရှေး ဒါနတို့သည်ပင်+ပထာနိ-နောင်နောက် လူခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း၊ ဒါနပထာနိ—တို့၊ တလတကြိမ် တန္ခစ်တကြိမ် စသည်ဖြင့် လူနေကျဒါနတို့သည် နောက်နောင်လည်း လူခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒါနပထတို့မည်၏၊ ဤနည်းဖြင့်“ပထသဒ္ဒါ အနက်မရှိ”ဟု ယောဇနာဆိုသည်ကို စဉ်းစား ပါ၊ အထဝါတက်သော နောက်နည်းဖြင့် နွေစဉ် လှူနေကျ ဒါနဝတ်တို့ကို “ဒါနပထ”ဟု ဆိုသည်၊ ဤ နောက်နည်းဖြင့် ပထသဒ္ဒါသည် ခရီးအစဉ်နှင့်တူသော အစဉ်ကို ဟောဏ်၊ ခရီးအစဉ်သည် အဆက်မပြတ်သကဲ့သို့ ဤ ဒါနဝတ်လည်း အဆက်မပြတ်ရကား ခရီးအစဉ်နှင့်တူသည်-ဟူလို၊ ဒါနာနိယေဝ-တို့သည်ပင်၊ ပထာနိ- လမ်းစဉ်ကဲ့သို့ အဆက်မပြတ်သည်တို့တည်း၊ ဒါနပထာနိ – အဆက်မပြတ်သော ဒါနတို့၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို ရည်ရွယ်၍ “ဒါနနိဗန္ဓနာနိ , ဒါနဝတ္ထာနိ ”ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်၊ ဋီကာ၌ “ဒါန နိဗန္ဓနာနိတိ နိဗန္ဓဒါနာနိ”ဟု ဖွင့်သည်။

ဒေမာဝုသောတိ-ဟူ၍၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ သဒ္ဓဿ-သဒ္ဓါရှိသော၊(ဝါ-သဒ္ဓါရှိသောကြောင့်၊) ပသန္နဿ – ရတနာ ၃ ပါး၌ ကြည်ညိုသော၊ ဥပါသကဿ-၏၊ သာသနံ – နှုတ်မှာ စကားကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆိ-လက်ခံပြီ၊ ဝေရွုပံ-သော၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သော၊ သာသနံ-ကို၊ ဟရိတုံ - ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ ဝန္ဒတိကိရ- အပ်သတတ်၊ တဿာ- ကြောင့်၊ မမ ဝစနေန ဘဂဝတော ပါဒေ ဝန္ဒထာတိဝါ-တပည့်တော် စကားဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေတော်တို့ကို ရှိခိုးပါကုန်လော ဟူ၍သော်၎င်း၊ စေတိယံ ဝန္ဒထာတိဝါ- စေတီတော်ကို ရှိခိုးပါကုန်လော ဟူ၍သော်၎င်း၊ ပတိမံ ဝန္ဒထာတိဝါ- ဆင်းတုတော်ကို ရှိခိုးပါကုန်လောဟူ၍သော်၎င်း၊ ဗောဓိံ ဝန္ဒထာတိဝါ,သံဃတ္ထေရံ ဝန္ဒထာတိဝါ, စေတိယေ-၌၊ ဂန္ဓပူဇံ- နံ့သာဖြင့် ပူဇော်မှုကို၊ ကရောထ-နှံလော၊ ပုပ္ဖပူဇံ ကရောထ၊ ဇာတိဝါ-ဤသို့သော်၎င်း၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ သန္ဓိပါတေထ - စုဝေးစေပါကုန်၊ ဒါနံ-ကို၊ ဒဿာမ-နှံအံ့၊ ဓမ္မံ-ကို၊ သောဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဇာတိဝါ-၎င်း၊ ဤဒိသေသု-နှံသော၊ သာသနေသု-နှုတ်မှာ စကားတို့၌၊ ကုက္ကုစ္စံ-ကုက္ကုစ္စကို၊ နကာတဗ္ဗံ -- မပြုထိုက်၊ တောနိ - ဤနှုတ်မှာစကား တို့သည်၊ ကပ္ပိယသာသနာနိ-အပ်သောနှုတ်မှာစကားတို့တည်း၊ ဂိဟီနံ-တို့၏၊ ဂိဟိကမ္မ ပဋိသံယုတ္တာနိ-လူတို့၏အလုပ်နှင့် စပ်ကုန်သည်၊ နှ-မဟုတ်ကုန်၊ ဇာတိ- ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ကုတောစ တုံ ဘိက္ခု အာဂစ္ဆသိတိ-ကား၊ သော ဘိက္ခု-သည်၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေပြီ၊ နအာဂစ္ဆတိ-လာဆဲမဟုတ်၊ အတ္ထတောပန-အနက်အမှန်အား ဖြင့်ကား၊ အာဂတော – လာပြီးသည်၊ ဟေ တိ၊ ဧဝံ သန္တေပိ – ဤသို့ပင်

သဒ္ဓဿ ပသန္နဿ။ ။ရတနတ္တယဿ-အား၊ ဝါ-ကို၊ သဒ္ဓါယ-ယုံကြည်ကြောင်း သဒ္ဓါနှင့်၊ သမန္နာဂတဿ၊ (သဒ္ဓဿ–အဖွင့်၊"သဒ္ဓါ ယဿ အတ္ထီတိ သဒ္ဓေါ"ဟုပြု၊) တတောယေဝစ ပသန္နဿ၊ [သဒ္ဓဿကို ပသန္နဿ၌ ဟေတုမန္တဝိသေသန ဟု သိစေလို၍ "တဒတ္ထာယေဝ"ဟု ဖွင့်သည်၊]ကမ္မဖလသဒ္ဓါယဂါ သမန္နာဂတတ္တာ သဒ္ဓဿ, ရတနတ္တယပူသာဒဗဟုလတာယ ပသန္နဿ၊ ဤအလို " သဒ္ဓဿ – ကံ, အကျိုးကို ယုံကြည်သော သဒ္ဓါရှိသော၊ ပသန္နဿ–ရတနာ ၃ ပါးကို ကြည်ညိုသော"ဟု ပေး။

ကပ္ပိယ သာသနံ။ ။ရတနာ ၃ ပါးနှင့် စပ်သော နှုတ်မှာ စကားကိုဂုဏ်း, ရတနာ ၃ ပါးအား လှူဒါန်းပူဇော်ပေးရန် တောင်းပန် စကားကိုဂုဏ်း ဆောင်ယူခြင်း, သူတို့ တောင်းပန်သည့် အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးခြင်းငှါ အပ်၏၊ "သင်္ကန်း သပိတ်စသည်ကို လှူလိုရာဝယ် ဒါယကာတို့ မဝယ်တတ်သောကြောင့် လိုက်၍ ဝယ်ပေးပါ"ဟု လျှောက်လျှင် သပိတ် သင်္ကန်း စသည်၏ ကောင်း မကောင်းကိုသာ ကြည့်ရှုပေ ကောင်း၏၊ ဈေးသည်အထံ၌ ဈေးဆစ်၍ကား ဝယ်မပေးကောင်း။

လာပြီး ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဝတ္တမာန သမိပေ – ပစ္စုပ္ပန်၏ အနီးဖြစ်သော အတိတ်ကာလ၌၊ ဝတ္တမာနဝစနံ - ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ကို၊ လဋ္ဌတိ-ရအပ်၏၊ [“ကုတော စ တွံ ဘိက္ခု၊ အာဂစ္ဆသိ” ၌ “အာဂစ္ဆသိ” သည် ဝတ္တမာန် ၄ မျိုးတွင် သမိပဝတ္တမာန်-ဟူလို၊] တသ္မာ, ဒေါသော-(သဒ္ဒါနေအားဖြင့်) အပြစ်သည်၊ နှ-မရှိ၊ ပရိယောသာနေ- အဆုံး၌၊ ဝါ-နောက်နား၌၊ တတော၊ပေ၊အာဂစ္ဆာမိတိ ထွောပိ- အာဂစ္ဆာမိ ဟူသော ဤပါဠိသည်းလည်း၊ ဝစနေ- (အာဂစ္ဆာမိ ဟု ဝတ္တမာန်ဝိဘတ်ဖြင့်) ဆိုခြင်း၌၊ သေဝနယော- ဤနည်း ပင်တည်း။

ပဌမံ၊ပေ၊ စောဒေတဗ္ဗာတိ - ကား၊ မယံ- တို့သည်၊ တုမှေ- တို့ကို၊ ဝတ္ထု ကာမာ-ပြောလိုပါကုန်၏၊ ဇာတိ-သို့၊ သြကာသံ- အခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ-ပြု စေ၍၊ ဝတ္ထုနှာစ- ဝတ္ထုဖြင့်ဂုဏ်း၊ အာပတ္တိယာစ-ဖြင့်ဂုဏ်း၊ စေဒေဘဗ္ဗာ-န်၏၊ စောဒေတွာ-စောဒနာပြီး၍၊ ယံ- အကြောင်ဝတ္ထုကို၊ ဝါ- အကြောင် အာပတ်ကို၊ နှ သရန္တိ - အမှတ် မရကုန်ဘုံ၊ တံ - ကို၊ သာရေတဗ္ဗာ - အမှတ် ရစေထိုက် ကုန်၏၊ ဝတ္ထုံစ - ကိုဂုဏ်း၊ အာပတ္တိဥ္စ - ကိုဂုဏ်း၊ သစေ ပဋိဇာနန္တိ - အကယ်၍ ဝန်ခံကုန်ဘုံ၊ ဝါ-တနည်း၊ အာပတ္တိမေဝ-ကိုသာ၊ ပဋိဇာနန္တိ -န်ဘုံ၊ ဝတ္ထုံ-ကို၊ နှ(ပဋိဇာနန္တိ)-န်ဘုံ၊ (ဧဝံသတိ) အာပတ္တိံ -သို့၊ရောပေတဗ္ဗာ-တင်ထိုက် ကုန်၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဝတ္ထုံမေဝ-ကိုသာ၊ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ နှ (ပဋိဇာနန္တိ)၊ [ဝတ္ထုကိုသာ ဝန်ခံ၍ အာပတ်ကို ဝန်မခံဘုံ-ဟူလို၊ ဥပမာ- ကြီးရည်ဝယ်သောက်ရာ၌“ကြီးရည်သောက်ပါသည်”ဟု ဝတ္ထုကိုသာ ဝန်ခံ၍ ကြီးရည်ထည့်၌ အမှုံပါသည့် အတွက် ပါစိတ် , ငွေနှင့် ဝယ်သောက်သည့် အတွက် နိသဂ္ဂိယ ပါစိတ် အာပတ်စသည်ကို ဝန်မခံခြင်းမျိုးတည်း။] ဧဝမ္ပိ-ဤသို့ဖြစ်ပြန်ပါသော်လည်း၊ ဇာမသ္မိံ ဝတ္ထုသ္မိံ -ကြောင့်၊ အယံနာမ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ – သို့၊ ရောပေတဗ္ဗာ ဧဝ - တင်ထိုက်ကုန်သည်သာ၊ ဝတ္ထုံ, ယဒိနေဝ ပဋိဇာနန္တိ-န်ဘုံ၊ အာပတ္တိံ-ကိုလည်း၊ ယဒိ နှ ပဋိဇာနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ) အာပတ္တိံ - ကို၊ နှ ရောပေတဗ္ဗာ- န်၊ အယံ- ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ ထွေ-ဤပဌမံ အာသဇ္ဇပုနဗ္ဗသုကာ ဘိက္ခူ စောဒေတဗ္ဗာ အစရှိသော စကား ရပ်၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ယထာပဋိညာယ-အကြောင်အကြောင်ဝန်ခံ ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ဝန်ခံသည့်အတိုင်း၊ အာပတ္တိံ -သို့၊ ရောပေတွာ-၍၊ ပဗ္ဗာဇနီယ ကမ္မံ-ပဗ္ဗာဇနီယကံကို၊ ကာတဗ္ဗံ-၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဒဿနွာ-သည်၊(ဟုတွာ)၊ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာတိ အာဒိံ -ကို၊ အာဟ-ပြီ၊ တံ-ထိုဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ အစ ရှိသော စကားရပ်သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ - သာ။

ဧဝံ-လျှင်၊ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကတေန-ပြုအပ်ပြီးသော ပဗ္ဗာဇနီယကံရှိသော၊ ဝါ-ပဗ္ဗာဇနီယကံ အပြုခံရသော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေ-အကြင်ကျောင်းတိုက်၌၊ ဝသန္တေန-နေလျက်၊ ယသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ ကုလဒူသက ကမ္မံ-ကုလဒူသကအမှုသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတံ-သည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ ဝါ-၌ဌင်း၊ တသ္မိံ ဂါမေဝါ-၌ဌင်း၊ နဝသိတဗ္ဗံ-မနေရာ၊ တသ္မိံ ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသန္တေန- လျက်၊ သာမန္တာဂါမေဝိ- အနီးရွာ၌လည်း၊ ပိဏ္ဍာယ-ဌ'၊ နစရိတဗ္ဗံ-ရာ၊ သာမန္တာဝိဟာရေဝိ-၌လည်း၊ ဝသန္တေန- လျက်၊ တသ္မိံ ဂါမေ-ထိုရွာ၌၊ ပိဏ္ဍာယ-ဌ'၊ နစရိတဗ္ဗံ-ရာ၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရော-သည်၊ ဘန္တေ, နဂရံနာမ-သည်၊ မဟန္တံ-ကျယ်ဝန်းပါ၏၊ ဒွါဒသ ယောဇနိကမ္ဗိ-တဆဲ့နှစ်ယူဇနာရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်တတ်ပါ၏၊ ဇာတိ, အန္တေဝါသိကဟိ-တို့သည်၊ ပုတ္တော-လျောက်အပ်သည်၊ (သမာနော), ယဿဝါ ဒိထိယာ- အကြင်လမ်း၌၊ ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ၊ တတ္ထေဝ- ထိုလမ်း၌သာ၊ ဝါရိတံ-တားမြစ်အပ်ပြီ၊ ဇာတိ အာဟာ၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ ဒိထိဝိ-လမ်းသည်လည်း၊ မဟတိ - ၏၊ နဂရပ္ပမာဏာဝ - မြို့ပမာဏရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ [မြို့ရှည်သလောက် လမ်းမကြီးလည်း ရှည်တတ်ပါသည်-ဟူလို။] ဇာတိ ဝုတ္တော (သမာနော), ယဿာ ဃရပဋိပါဋိယာ- အကြင် အိမ်အစဉ်အတန်း၌၊ (ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ၊ တတ္ထေဝ- ထို အိမ်အစဉ်အတန်း၌သာ၊ ဝါရိတံ၊) ဇာတိ အာဟာ၊ ဃရပဋိပါဋိဝိ ဒိထိပ္ပမာဏာဝ ဟောတိ၊ ဇာတိ ဝုတ္တော(သမာနော), ဇာတောစ-ဤဘက်၌ဌင်း၊ ဇာတောစ-ဟိုဘက်၌ဌင်း၊ သတ္တယရာနိ-ခုနစ်အိမ်တို့ကို၊ ဝါရိတာနိ၊ ဇာတိအာဟာ၊ ပန-ဆက်၊ တံ သမ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံသော အဆုံးအဖြတ်သည်၊ ထေရဿ- ဥပတိဿထေရ်၏၊ မနောရထမတ္တမေဝ- စိတ်အလိုမျှသာတည်း၊ [ထို အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း မဟုတ်-ဟူလို။] ဝိဟာရော- သည်၊ တိယောဇနပရမော- ၃ ယူဇနာ အလွန် အတိုင်း အရှည် ရှိသည်၊ သစေပိ ဟောတိ - အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ နဂရံ-သည်၊ ဒွါဒသ ယောဇနပရမန္တ-သည်လည်း၊ (သစေပိ ဟောတိ၊ ဧဝံ သတိပိ-သော်လည်း၊) ဝိဟာရေ-၌၊ ဝသိတုံ နေဝလဗ္ဘတိ၊ နဂရေ-၌၊ စင်္ကံတုံ န(လဗ္ဘတိ)၊ ဇာတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

တေ သံယေန ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကတာတိ - ကား၊ ကထံ- အဘယ်သို့လျှင်၊ ဝါ-အဘယ်နည်းအားဖြင့်၊ သံယော-သည်၊ တေသံ-ထို အသင်္ဃ ပုန္တသုက ရဟန်းတို့၏ (အပေါ်၌)၊ ကမ္မံ-ကို၊ အကာသိ-နည်း၊ ဂတ္တိဝဝ-၍သာလျှင်၊ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ-လွှမ်းမိုး၍၊ အကာသိ-ပြုသည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ အထခေါ-

အဟုတ်သော်ကား၊ ကုလေဟိ- အမျိုးတို့သည်၊ နိမန္တေတွာ-၍၊ သံယဘတ္တော သု - တို့ကို၊ ကယိရမာနေသု - ပြုအပ်ကုန်လသော်၊ တဿိံ တဿိံ ဌာနေ - ၌၊ ထေရာ – တို့သည်၊ သမဏပဋိပဒံ - ရဟန်းတို့၏ အကျင့်ကို၊ ကထေတွာ– ၍၊ အယံ-ဤသို့ကျင့်သောရဟန်းသည်၊ သမဏော-ရဟန်းအစစ်တည်း၊ အယံ– သည်၊ အသမဏော-ရဟန်းစစ်မဟုတ်၊ ဇာတိ– သို့၊ မနုဿေ-တို့ကို၊ သညာ ပေတွာ-နားလည်စေပြီး၍၊ ကေ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကိုဂုဏ်း၊ ဒွေ-နှစ်သော၊ ဘိက္ခူ- တို့ကိုဂုဏ်း၊ သီမံ- သို့၊ ပဝေသေတွာ– ၍၊ ဧတေနေဝုပါယေန - ဖြင့်သာလျှင်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့၏(အပေါ်၌)၊ ပဗ္ဘာဇနီယကမ္မံ-ကို၊ အကံ သု-နှင်ပြီ၊ ဇာတိ–ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

စ–ဆက်၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဗ္ဘာဇနီယ ကမ္မကတသဿ-ပြုအပ်ပြီးသော ပဗ္ဘာဇနီယကံ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဒ္ဒါရသ-နှင့်သော၊ ဝတ္ထာနိ-ကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ [ထို ကျင့်ဝတ် ၁၀ ပါးကို စူဠဝါဂမ္မခန္ဓကဋ္ဌ ၌။] ပူရေတွာ, ယာစန္တသ-ငြိမ်းအေးဘို့ရန် တောင်းပန်သောရဟန်း၏ အဓေါ်၌၊ ကမ္မံ- ကို၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓမ္ဘတဗ္ဗံ- ငြိမ်းစေရာ၏၊ စ – ဆက်၊ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓ ကမ္မေနာပိ - ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောကံ ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊ တေန - ထိုရဟန်းသည်၊ ယေသု ကုလေသု– အကြင် အမျိုးတို့၌၊ ပုဗ္ဗေ–၌၊ ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ၊ တတော-ထို အမျိုးတို့မှ၊ ပစ္ဆယာ– တို့ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗာ - မခံယူထိုက်ကုန်၊ အာသဝက္ခယပ္ပတ္တောနာပိ - အာသဝက္ခယဉာဏ်သို့ရောက်သော ရဟန္တာသော်မှလည်း၊ နဂဟေတဗ္ဗာ၊ အဂ္ဂိဝိယာဝ-သီတင်းသုံးဘော်အားလုံးတို့အား မအပ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ကသ္မာ, နဂဏှထ-နှင်သနည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိတေန– မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ– ၌၊ ဧဝံ- ဤသို့ ကုလဒူသကအမှုကို၊ ကတတ္တာ– ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (နဂဏှာမ)၊ ဇာတိ, ဝုတ္တေ-ရဟန်းကပြောအပ်သော်၊ သစေ ဝဒန္တိ–အကယ်၍ လူတို့ကလျောက်ကုန်အံ့၊ (ကိံ)၊ မယံ, တေန ကာရဏေန - ထို သစ်သီးပေးခြင်း အစရှိသော အကြောင်းကြောင့်၊ နဒေမ - လှူကုန်သည် မဟုတ်ပါ၊ ဇာဒါနိ-၌ သီလဝန္တာတာယ-သီလရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေမ၊ ဇာတိ (သစေ ဝဒန္တိ)၊ (ဧဝံသတိ)ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ပကတိယာ-ပင်ကိုယ် အားဖြင့်၊ ဒါနဒ္ဒါနေယေဝ – လှူရာဌာနှင့်ပင်၊ [ဤတိ ပဝါရိတနှင့် အမြဲဆွမ်းဝတ်တည်သူတို့၌–ဟူလို။] ကုလဒူသကကမ္မံ ကတံ ဟောတိ၊ တတော– ထို လူနေကျအရပ်မှ၊ ပကတိဒါနမေဝ-ပကတိအလှူကိုသာ၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ယံ-အကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဝမေတွာ-တိုးခဲ့၍၊ ဒေန္တိ၊ တံ-ထို တိုးခဲ့၍လှူအပ်သော ဝတ္ထုသည်၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်။ [ဥပမာ- ဆွမ်ဟင်းတခွက် လှူနေကျအမျိုးမှ

နှစ်ခွက်တိုး၍ လှူလျှင် နောက်ထပ်တိုး၍ လှူအပ်သောဟင်းခွက်သည် မအာပ၊ ရိုးရာ လှူနေကျတခွက်ကား အာပ၊ သို့သော် ကုလဒူသက ပြုမှုကြောင့် ကား ဒုက္ကဋ်သင့်သည်။]

နသမ္မာ ဝတ္တန္တိ-ကား၊ တေ အာဃာတပုနမ္မုသုကာ ပန-တို့သည်ကား၊ အဋ္ဌာရသသု-နသော၊ ဝတ္တေသု-တို့၌၊ သမ္မာ-စွာ၊ နဝတ္တန္တိ-မကျင့်ကြကုန်၊ [အဃာတပုနမ္မုသုက ရဟန်း၂ ပါးကို ပဓာနနည်း,သဟစရဏနည်းအားဖြင့် ဆိုသည်၊ ထိုရဟန်းတို့၏ နေဝံလိုက်ရဟန်းများလည်း ကောင်းစွာမကျင့်ကြ၊] နလောမံ ပါတေန္တိ-ကား၊ အနုလောမပဋိပဒံ-လျော်သော အကျင့်ကို၊ အပ္ပဋိပဇ္ဇနတာယ-ကျင့်ခြင်း မရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပန္နလောမာ-ကျသောမာနဟူသော အဓမ္မးရှိကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ နနေတ္ထာရံ ဝတ္တန္တိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ နိတ္ထရဏ မဂ်-ထွက်ခံမြောက်ခံကြောင်းလမ်းကို၊ နပဋိပဇ္ဇန္တိ-မသွားကုန်၊ ဝါ-မကျင့်ကုန်၊ နဘိက္ခူ၊ ခမာပေန္တိတိ-ကား၊ ဘန္တေ-တို့၊ အမှေဟိ-တို့သည်၊ ဒုက္ကဋ်-မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ပါပြီ၊ ပုန-ဘန်၊ ဧဝံ-သို့၊ နကရိဿာမ-ဘုံ့၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ခမထ-သည်းခံပါကုန်၊ ဇုတိ ဧဝံ-သို့၊ ဘိက္ခူနံ-တို့ကို၊ ခမာပနံ-သည်းခံစေခြင်းကို၊ နကရောန္တိ-မပြုကုန်၊ အက္ကောသန္တိတိ-ကား၊ ကာရကသံဃံ-ကို၊ ဒသဟိ-နှင့်သော၊ အက္ကောသဝတ္ထူဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကောသန္တိ-နှ၏၊ ပရိဘာသန္တိတိ-ကား၊ နေသံ-ထို ကာရကသံဃာတို့၏ (အပေါ်၌)၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒဿန္တိ-နှ၏၊

အနုလောမ၊ပေ၊ပန္နလောမာ ။ ▪ ပဗ္ဗာဇနီယကံ အပြုခံရသော ရဟန်းများ ကျင့်ရမည့် အဋ္ဌာရသဝတ်ကို "အနုလောမ ပဋိပဒါ-ပဗ္ဗာဇနီယကံအား လျော်သော အကျင့်" ဟု ခေါ်သည်၊ ထို အကျင့်ကို မကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ "သူတို့က ကံပြုထားကော ငါတို့က ဘာပြုလို့ ကျင့်ရမှာတုန်း" ဟု မာန တည်းဟူသော အမွေးကို ထောင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်ကြ၏၊ ထို့ကြောင့် "နပန္နလောမာ ဟောန္တိ" ဟု ဖွင့်သည်၊ နပန္နလောမာတိ နပတိတမာနလောမာ၊ အနနုကူလဝုတ္တိနောတိ အတ္ထော၊-(ဝိမတ်)၊ ပန္နဋ္ဌ ပတခာတ်, တာစ္ဆည်း၊ ဓာတွန်နှင့်တကွ အန္နပြု၊ လောမအရ မာနကို ယူစေလို၍ "မာနလောမာ" ဟု ဖွင့်သည်။

နေတ္ထာရံ ။ ▪ နိပုဗ္ဗ-တရခာတ်, ကာပစ္စည်း၊ တကို ထပြုပြီးမှ ဒွေဘော်လာ၊ သကတဒ်၌ "ဝိသ္သာရ" သည် ပါဠိ၌ "ဂိတ္ထာရ" ဖြစ်သကဲ့သို့ "နိသ္သာရ" လည်း "နိတ္ထာရ" ဟု ဖြစ်သည်၊ နိတ္ထာရဏမဂ်ကို ကြည့်လျှင် "နိတ္ထရတိ တေနာတိ နိတ္ထာရော၊ နိတ္ထာရော ဧဝ နေတ္ထာရော (မဂ္ဂေါ)" ဟု ပြုသင့်၏၊ သို့သော် ကမ္မကာရကာ အဋ္ဌကထာဒိုက်ကား "နိတ္ထရနာနံ+တေံ" ဟု ဇဒံတဒ္ဓိတ်ဖွင့်၏၊ ထိုအလို "နိတ္ထရန္တိ-ကံမှ ထွက်မြောက်လိုကုန်၏၊ ဇုတိ နိတ္ထရာ၊ နိတ္ထရနာနံ+သော၊ နိတ္ထာရော (မဂ္ဂေါ)" ဟု ပြုရပေလိမ့်မည်။

ဆန္ဒဂါမိတာ၊ပေ၊ ဘယဂါမိတာ ပါပေန္တိ - ကား၊ ဧတေ-၌ ကံပြုသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဒာဂါမိနောစ – ဆန္ဒာဂတိသို့လည်း လိုက်ကုန်၏၊ပေ၊ ဆန္ဒဂါမိတာယပိ- ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ကုန်သူတို့၏ အဖြစ်သို့ဂုင်း၊ပေ၊ ဘယဂါမိတာယပိ-သို့ဂုင်း၊ ပါပေန္တိ-ရေဝံစေကြကုန်၏၊ ယော ဧနံ-ယှဉ်စေကြကုန်၏၊ ဇာတိအတ္ထော-နက်၊ ပဂ္ဂဟေန္တိ-ကား၊ တေသံ-ထိုအဿဇီ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏၊ ပရိဝါရေသု-အခွေအရံဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗသု သမဏသတေသု-တို့တွင်၊ ကေစ္စေ-တို့သည်၊ ဒိဿာ-အခြားအရပ်တို့သို့၊ ပဂ္ဂဟေန္တိ၊ ဝိဇ္ဇာဓရေန္တိ-ကား၊ကေစ္စေ, ဂိဟိ-လူဝတ်ကြောင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ကထံဟိ၊ပေ၊ဘိက္ခူတိ ဏ္ဍော-၌၊ ဒ္ဝိန္နံ- ၂ ပါးကုန်သော၊ပါမောက္ခာနံ-အကြီးအမှူးဖြစ်သော အဿဇီ ပုနဗ္ဗသုကတို့၏၊ ဝသေန - ဖြင့်၊ သဇ္ဇေပိ – အလုံးစုံသော ရဟန်းငါးရာတို့ကိုလည်း၊ အဿဇီပုနဗ္ဗသုကာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ-နှိပ်၊ [ပဓာနနည်းတည်း။]

ဂါမံ ဝါတိဏ္ဍော-၌၊ နဂရံပိ-ကိုလည်း၊ ဂါမဂ္ဂဟဏေ ဒုနဝ-ဂါမသဒ္ဒါဖြင့် သာလျှင်၊ ဂဟိတံ၊ တေန–ကြောင့်၊ အဿ-ထို ဂါမံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဂါမောပိ၊ပေ၊ နိဂမောစာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ထို ဂါမနိဂမတို့တွင်၊ အပါကာရပရိက္ခေပေါ-မြို့ရိုးအကာအရံမရှိသော၊ သအာပဏော–စျေးကြီးနှင့်တကွဖြစ်သော အရပ်ကို၊ နိဂမောတိ ဝေဒိတမ္ပေါ။ [ကခ်ါဘာသာဋီကာမှာ အကျယ်ပြထားပြီ။] ကုလာနိ-တို့ကို၊ ဒူသေတိ-ဖျက်ဆီးတတ်၏၊ ဇာတိ, ကုလဒူသကော-မည်၏၊ စ-ဆက်၊ ဒူသေန္တော-ဖျက်ဆီးလသော်၊ အသုစိ ကဒ္ဒမာဒိဟိ - မစင်, ရွံဖွယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ နံ ဒူသေတိ– ဖျက်ဆီးသည် မဟုတ်၊ အထခေါ - အဟုတ်ကား၊ အတ္တာနော - ၏၊ ဒုပ္ပဋိပတ္တိယာ - မကောင်းသဖြင့် ကျဉ်ခြင်းဖြင့်၊ တေသံ-ထိုအမျိုးတို့၏၊ ပသာဒံ-ကြည်ညိုခြင်းကို၊ ဝိနာသေတိ-ပျက်စီးစေ၏၊ တေနဝ-ကြောင့်ပင်၊ အဿ-ထို ကုလဒူသကောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ပုပ္ပေနဝါတိ အာဒိ-စကားရပ်ကို၊(ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထို ပုပ္ပေန အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ယော–အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဟရိတ္ဝာဝါ-ကိုယ်တိုင် ဆောင်ယူ၍သော်ငုင်း၊ ဟရာပေတ္ဝာဝါ-သူတပါးကိုဆောင်ယူစေ၍သော်ငုင်း၊ ပဂ္ဂေါသိတ္ဝာဝါ - ကိုယ်တိုင် ခေါ်ယူ၍ သော်ငုင်း၊ ပဂ္ဂေါသာပေတ္ဝာဝါ-သော်ငုင်း၊ သယံဝါ-အလိုလိုသော်ငုင်း၊ ဥပဂတာနံ-ကပ်ရောက်လာသူတို့အား၊ ယံကိဉ္စိ-သော၊ အတ္တနော, သန္တကံ-သော၊ ပုပ္ဖံ-ကို၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ-အမျိုးတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်း(သိမ်းသွင်းခြင်း)အကျိုးငှါ၊ဒေတိ-အံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပရသန္တကံ-ကို၊ ဒေတိ၊ ဒုက္ကဋမေဝ-ပင်တည်း၊ [ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့် ယူ၍ပေးလျှင် ဒုက္ကဋ်-ဟူလို]ထေယျစိတ္တေန ဒေတိ၊ ဘဏ္ဍဃနေန ကာရေ

တဗ္ဗော၊ သံဃိကေပိ သေဝနဒယာ၊ ပန - အထူးကား၊ အယံ- ဤဆိုအပ်လတံ့ကား၊ ဝိသေသော-တည်း၊ (သံဃိကအတွက် အထူး-ဟူလို၊) သေနာသနတ္ထာယ- ၄၊ နိယမိတံ - သတ်မှတ်အပ်သော ပန်းကို၊ ဇာသရဝတာယ- အစိုးရသူ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒဒတော - ပေးသောရဟန်း၏၊ ထုလ္လစ္စယံ။

ပုပ္ပံနာမ- ပန်း မည်သည်ကို၊ ကဿ - အဘယ်သူအား၊ ဒါတုံ, ဝန္ဒတိ- သနည်း၊ ကဿ (ဒါတုံ) နု ဝန္ဒတိ၊ ဇာတိ - အမေးတည်း၊ တာဝ - သေသညာတက စသူတို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာနံ) မာတာပိတူနံ- တို့အား၊ ဟရိတ္ဝာပိ- ကိုယ်တိုင်ဆောင်ယူ၍၎င်း၊ ဟရာပေတ္ဝာပိ- ၎င်း၊ ပဏ္ဏောသိတ္ဝာပိ- ၎င်း၊ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာပိ - ၎င်း၊ ဒါတုံ ဝန္ဒတိ၊ သေသညာတကာနံ - မိဘတို့မှကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့အား၊ ပဏ္ဏောသာပေတ္ဝာဝ (ဒါတုံ ဝန္ဒတိ)၊ [ဝေဖြင့် ဟရိတ္ဝာစသော ၅၅ ၃ မျိုးကိုကန့်"] တဒ္ဓ - ထိုပန်းကိုလည်း၊ ဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ-၄၊ ဒါတုံ ဝန္ဒတိ၊ ပန-ဗျတိရိက်ကား၊ မဏ္ဍနတ္ထာယ- တန်ဆာဆင်ခြင်းအကျိုး၄၊ သိဝလိင်္ဂါဒိ ပူဇနတ္ထာယ - မဟာဒေဝနတ်၏ အင်္ဂါဇာတ်စသည်ကို ပူဇော်ခြင်းအကျိုး၄၊ ကဿစိပိ - မည်သူမဆို အားလည်း၊

သေနာသနတ္ထာယ၊ပေ၊ ထုလ္လစ္စယံ ။ ။ကျောင်း၌ဖြစ်သော ပန်းတို့ကို ကပ်ပြီယစသူတို့ကရောင်း၍ ထိုမှ ရအပ်သောငွေဖြင့် ကပ်ပြီယစသူတို့သည် ပြင်၍ပေးလျှင် ထိုပန်းသည် ကျောင်း၌အကျိုးရှိ၏၊ ထိုသို့ သေနာသနအကျိုး၄၊ သတ်မှတ်အပ်သောပန်းကို မိမိက ပိုင်စိုးပိုင်နင်း သဘောထား၍ လူတို့အားပေးလျှင် ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏၊ သံဃိကကို ကိုယ်ပိုင်သဘောထား၍ ပေးသောကြောင့် ဘဏ္ဍာစားလည်း ထိုက်၏။ [ထုလ္လစ္စယန္တိ ထွေ ဘဏ္ဍာဒေယျံပိ ဟောတိ ဧဝ-ဝိမတိ။]

မှက်ချက် ။ ။ယခုခေတ် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးအချို့သည် သံဃိကကျောင်းကို မိမိအုပ်ချုပ်ရသော အခါ ထိုကျောင်း၌ ဖြစ်သမျှ ရသမျှကို မိမိပိုင်သည် ဟု ယူဆ၍ သစ်သီး စသည်ကို မိမိပိုင် အနေအား ဖြင့် သုံးစွဲလည်း သုံးစွဲကြ , လူတို့အားလည်း ပေးတတ်ကြ၏၊ ထိုကဲ့သို့ မပြုကောင်းကြောင်း ကို သတိပြုသင့်ကြသည်။

သိဝ၊ပေ၊ပူဇနတ္ထာယ။ ။" မဟာဒေဝ" ခေါ်သော ဗိသ္ဏုကို နတ်ကို သိဝနတ်ဟု ခေါ်၏၊ထိုနတ်၏ လိင် (အင်္ဂါဇာတ်) ကို ပုံတူလုပ်၍ ဟိန္ဒူတို့ကို ကွယ်ကြ၏၊ ပန်းစသည်ဖြင့် ပူဇော်ကြ၏၊ ထိုကဲ့သို့ ပူဇော်ဘို့ရန် အမိစသူအား မပေးကောင်း၊ ရဟန်း၏ ကိုယ်ပိုင်ပစ္စည်းဖြစ်လျှင်ကား ဤပန်းကိုရောင်း၍ အသက်မွေးစေတော့ဟု နှလုံးပြုလျက် "မာတုအာဒိနံ ဒါတုံ ဝန္ဒတိတိ ဝဒန္တိ" ဟု ဝဒန္တိဝါဒရှိသော်လည်း မိဘအားသာပေးကောင်းမည်ထင်သည်၊ သေသညာတိတို့အား ပေးကောင်းမည်မထင်။ ["သိဝလိင်္ဂ" မည်သော နတ်တမျိုး ဟု ယူ၍ အာဒိဖြင့် ဗိသ္ဏုကိုးနတ်ကို ယောဇနာယူသွား၏၊ စဉ်းစားပါလေ၊ အာဒိဖြင့် အခြားနတ်များကိုသာ ယူသင့်မည်ထင်သည်။]

ဒါတုံ နဝင်္ဆတိ၊ စ-ဆက်၊ မာတာပိဘူနံ- တို့ဘို့၊ ဟရာပေန္တေန- ဆောင်ယူစေသော ရဟန်းသည်၊ ဉာတိသာမဏေရေဟေဝ- တို့ကိုသာလျှင်၊ ဟရာပေတမ့်-၏၊ [“ဉာတိသာမဏေရေဟေဝါတိ အနုစ္ဆဝိကတ္တာ ဝုတ္တံ- မိဘအတွက် ဆွေမျိုး သာမဏေတို့ကို ခိုင်းခြင်းသာ သင့်လျော်သောကြောင့် “ဉာတိသာမဏေရေဟေဝ”ဟု ဆိုသည်၊ ဆွေမျိုးမတော်သော အခြားတပည့်သာမဏေများကိုလည်း ခိုင်းကောင်းပါ၏-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ဣတရေ-ဆွေမျိုးတော်သော သာမဏေမှ အခြားသော သာမဏေတို့သည်၊ သယမေဝ - သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ယဒိ ဣစ္ဆန္တိ-အကယ်၍ ဆောင်ပို့လိုကုန်အံ့၊ (ဝေံသတိ) ဝင်္ဆတိ၊ သမ္မတေန - သမုတ်အပ်သော၊ (ပုပ္ပဘာဇက သမ္မုတိရသော)၊ ပုပ္ပဘာဇကေန-ပန်းဝေသောရဟန်းသည်၊ ဘာဇနကာလေ-ဝေရာအခါ၌၊ သမ္ပတ္တာနံ- ဥပစာရသိမ်တွင်း၌ ရောက်နေကုန်သော၊ သာမဏေရာနံ-တို့အား၊ ဥပမ္ဘာဂံ-ထက်ဝက်သောအဘို့ကို၊ ဒါတုံ ဝင်္ဆတိ၊ [သမ္မတ္တာနံ၊ပေ၊ဝင်္ဆတီတိ သံဃိကဿ လာဘဿ ဥပစာရသိမဂတာနံ သာမဏေရာနမ့ဲ သန္တကတ္တာ တေသမ့ဲ ဥပမ္ဘာဂေါ လဒ္ဓတေဝါတိ ကတ္ဝာ ဝုတ္တံ၊-ဋီကာ။] ကုရုန္ဒိယံ-၌၊ သမ္မတ္တဂိဟီနံ ဥပမ္ဘာဂံ (ဒါတုံ ဝင်္ဆတိ)၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ စူဠကံ-အနည်းငယ်ကို၊ ဝါ - ၎ ဘို့တဘို့ကို၊ ဒါတုံ ဝင်္ဆတီတိ ဝုတ္တံ၊ [စူဠကန္တိ ဥပမ္ဘာဂတောပိ ဥပနံ့၊ စတုတ္ထဘာဂသေတံ အဓိဝစနံ၊ - ဋီကာ။] အသမ္မတေန - မသမုတ်အပ်သောရဟန်းသည်၊ [သမ္မုတိမရသောရဟန်းသည်။] အပလောကေတ္ဝာ-၍၊ ဒါတမ့်-ပေးထိုက်၏၊ [ပန်ပြောပြီးမှ သံဃာ့အပေးဖြင့် ရေဝံလာသော သာမဏေလူဝတ်ကြောင်တို့အား ပေးပါ-ဟူလို။]

အာစရိယုပဇ္ဈာယေသု-တို့၌၊ သဂါရဝါ-နှင့်သော၊ သာမဏေရာ-တို့သည်၊ ဗဟူနိ ပုပ္ဖါနိ အာဟရိတ္ဝာ ရာသိံ ကတ္ဝာ , ထပေန္တိ - ထားတတ်ကုန်၏၊ [သံဃာ၏ ရုက္ခိတရေါဝိတ မဟုတ်သော ပန်းမျိုးကို ရည်ရွယ်သည်၊ ရက္ခိတရေါဝိတ ဖြစ်လျှင်ကား ထိုကဲ့သို့ ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ်အတွက် သက်သက် မယူကောင်း။] ထေရာ-တို့သည်၊ ပါတော၀-နံနက်စောစော၌ပင်၊ သမ္မတ္တာနံ-နှင့်သော၊ သဒ္ဓိ ဝိဟာရိကာဒီနံ-တို့အား၎င်း၊ ဥပါသကာနံဝါ- တို့အား၎င်း၊ [ဘုရားရှိခိုးဘို့ရောက်လာသော ဥပါသကာတို့အား၎င်း၊] တို့, ဣဒံ - ဤပန်းကို၊ ဂဏှ- လော၊ တို့ ဣဒံ ဂဏှ၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ဒေန္တိ - ဝေ၍ ပေးတတ်ကြကုန်၏၊ ပုပ္ပဒါနံ နာမ - ပန်းပေးခြင်းမည်သည်၊ နဟောတိ၊ [ဘုရားပူဇော်ဘို့ရန် ဝေပေးခြင်းဖြစ်သောကြောင့် လူတို့အား ပန်းပေးသည်မမည်-ဟူလို။] စေတိယံ ပူဇေဿာမာတိ ဂဟေတ္ဝာ, ဂန္ဆန္တာဝိ - သွားကုန်စဉ်၎င်း၊ ပူဇံ,

ကရောန္တာပိ - နှစ်ဦးငင်း၊ တတ္ထတတ္ထ - ထိုထိုအရပ်သို့၊ [သွားတုံးအတွက် လမ်းခွဖြစ်စေ, ပူဇော်တုံးအတွက် စေတီယင်ပြင်ခွဖြစ်စေ- ဟူလို။] သမ္ဗတ္တာနံ- ရောက်လာကုန်သော သာမဏေ ဥပါသကာစသူတို့အား၊ စေတီယပူဇာ နတ္ထာယ ဒေန္တိ၊ တေမြို- ဤပေးခြင်းသည်လည်း၊ ပုပ္ပဒါနံနာမ နဟောတိ၊ ဥပါသကေ- တို့ကို၊ အက္ကာပုပ္ပါဒိဟိ- မရိုးပန်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေန္တေ- တို့ကို၊ ဒိသွာ [အည့ံစားဖြစ်သော တောပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်နေသည် တို့ကို မြင်၍- ဟူလို။] ဥပါသကာ- တို့၊ ဝိဟာရေ- ၌၊ ကဏိကာရ ပုပ္ဖါဒိနိ·မဟာလေကားပန်း အစရှိသည်တို့သည်၊ အတ္ထိ- နှ၏၊ တာနိ- ထို မဟာလေကားပန်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ ပူဇေထာတိ ဝတ္တုံပို ဝန္တေ၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပုပ္ဖပူဇံ ကတွာ-ပြုပြီး၍၊ ဒိဝါတရံ- အတော်နေမြင့်မှ၊ ဂ'ါမံ, ပဝိဋ္ဌေ- ဆွမ်းခံဝင်လာသည်တို့ကို၊(ပုဆိန်ခွစပ်၊)ဘန္တေ, ကိံ- ကြောင့်၊ အတိဒိဝါ-နေလွန်နေမြင့်မှ၊ ပဝိဋ္ဌာ- ဝင်လာပါကုန်သနည်း၊ ဇာတိ- သို့၊ ပုဆိန်- မေးကုန်အံ့၊ ဝိဟာရေ ဗဟူနိ ပုပ္ဖါနိ ပူဇံ,အကရိမှ-ပြုနေရကုန်ပြီ၊ ဇာတိ ဝဒန္တိ၊ မနုဿာ- တို့သည်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ပုပ္ဖါနိ-တို့သည်၊ ဗဟူနိကိရ-များကုန်သတတ်၊ ဇာတိ- ဤသို့ကြံ၍၊ ပုနဒိဝသေ- ၌၊ ပဟူတံ-များစွာသော၊ [ယောဇနာ၌ ပဟူတံနှင့် ဗဟုတံကို ပရိယာယ်ဟု ဆို၏၊ သက္ကတ၌ "ပြဘူတံ"ဟု ရှိသောကြောင့် "ပဟူတံ"ဟု ဒီယရှိရမည်။] ခါဒနီယံ- ကိုဂင်း၊ပေ၊ ဝန္တေ၊ မနုဿာ - တို့သည်၊ ဘန္တေ မယံ, အသုကဒိဝသံနာမ- ထိုမည်သောနေ့၌၊ ပူဇေဿာ-ပူဇော်လာပါကုန်အံ့၊ ဇာတိ- ဤသို့လျှောက်၍၊ ပုပ္ဖဝါရံ- ပန်းပူဇော်လွှည့်ကို၊ ယာစိတွာ, အနုညာတဒိဝသေ-ခွင့်ပြုအပ်ရာနေ့၌၊ အာဂန္တွာန်-နံအံ့၊ သာမဏေရေဟိစသည်လည်း၊ ပဂေဝ-စောစောခွပင်၊ ပုပ္ဖါနိ ဩစိနိတွာ ထပိတာနိ ဟောန္တိ၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊ ရုက္ခသု ပုပ္ဖါနိ အပဿန္တာ(ဟုတွာ) ဘန္တေ, ပုပ္ဖါနိ-တို့သည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာနည်း၊ ဇာတိ ဝဒန္တိ၊ပေ၊အည့ံ-သော၊ ဒိဝသံ-၌၊ ပူဇေဿတိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ ပြောကုန်အံ့၊ တေ- ထိုလူတို့သည်၊ ပူဇေတွာ ဒါနံ ဒတွာ ဂန္တွာန်၊ ဝန္တေ။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ- ၌ဂင်း၊ ကုရုန္ဒိယံစ- ၌ဂင်း၊ ထေရာ- တို့သည်၊ သာမဏေရေဟိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဒါပေတုံ နလဘန္တိ၊ [ကိုရင်တို့က လူ့အတွက် ပြုလုပ်ပေးသကဲ့သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဤစကားကိုဆိုသည်။] သယမေဝ - သာမဏေတို့ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ တာနိ ပုပ္ဖါနိ , တေသံ - ထိုလူတို့အား၊ ဒေန္တိ- နှံအံ့၊ ဝန္တေ၊ (ဝတ္ထုပူဇာအမ်ားတွက် ပေးကောင်း၏)၊ ပန-ဆက်၊ ထေရေဟိ - တို့သည်၊ (ဝတ္တုမ္မံခွစပ်၊) သာမဏေရေဟိ - တို့သည်၊

ဩစိန်တွာ ထပိတာနိ , ဏ္ဍတိ ဣကမေဝ- ဤမျှလောက်ကိုသာ၊ ဝတ္ထုမ့် ၏၊ ဏ္ဍတိ ဝုတ်၊ ပန-ဆက်၊ ပုပ္ပဝါရံ- ပန်းပူဇော်လှည့်ကို၊ ယာစိတွာ- ၍၊ ပုပ္ပေသု-တို့ကို၊ အနောစိတေသု - မဆွတ်ခူးအပ်ကုန်သေးမီ၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ အာဒါယ အာဂတ်ဿာ သာမဏေရေ-တို့ကို၊ ဩစိန်တွာ, ဒေထ- ပေးပါကုန်၊ ဏ္ဍတိ-ဤသို့၊ သစေ ဝဒန္တိ - အကယ်၍ လူတို့က ပြောကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ဉာတက သာမဏေရာနံ ယေဝ-တို့အားသာလျှင်၊ (ဝန္ဒတိဒ္ဓစပ်။) ဩစိန်တွာ, ဒါတုံ-လူတို့အား ပေးခြင်းငှါ၊ ဝန္ဒတိ၊ အညာတကေ- ဆွေမျိုးမတော်သော သာမဏေတို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ-လူတို့က မြှောက်တင်၍၊ ရက္ခသာခါယ-သစ်ကိုင်းပေါ်၌၊ ထပေန္တိ-နှံအံ့၊ ဩရောဟိတွာ- ဆင်း၍၊ နပလာယိတမ့် - မပြေးရာ၊ ဩစိန်တွာ ဒါတုံ ဝန္ဒတိ၊ ပန - ဆက်၊ ကောစိ-သော၊ ဓမ္မကထိကော-သည်၊ ဥပါသကာ-တို့၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ပုပ္ဖဂါနိ-တို့သည်၊ ဗဟူနိ-များလှကုန်၏၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ အာဒါယ ဂတ်ဿာ ပုပ္ဖပူဇံ ကရောထ၊ ဏ္ဍတိ - သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တသော - ထို ဓမ္မကထိအားသာ၊ နကပ္ပတိ၊ ဏ္ဍတိ - သို့၊ မဟာပစ္စရိယဉ္စ ကုရုန္ဒိယဉ္စ ဝုတ်၊ ပန - ဝါဒနှုရကား၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ - ၌၊ တေံ-ဤ ယာဂုဆွမ်းအစရှိသည်သည်၊ အကပ္ပိယံ-အဂပ္ပိယတည်း၊ နဝန္ဒတိ၊ ဏ္ဍတိ - သို့၊ အဝိသေသေန - အထူးမမ သာမည်အားဖြင့်၊ ဝုတ်-ပြီ၊ [ဓမ္မကထိကဟုဆိုခြင်း,အခြားရဟန်းဟုဆိုခြင်း, အထူးမပြုဘဲ သာမည်ဆိုသည့်အတွက် သီတင်းသုံးဘော်အားလုံး မအပ်ဟု ပြသည်။]

ဖလမ့်- သစ်သီးကိုလည်း၊ အတ္တဒနာ သန္တကံ, ဝုတ္တနယေနေဝ - ပန်း၌ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ မာတာပိတူနံ - တို့အားဆိုင်း၊ သေသဉာတကာနဉ္စ-တို့အားဆိုင်း၊ ဒါတုံ ဝန္ဒတိ၊ ပန-ဆက်၊ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ-ငှါ၊ ဒေန္တသ-၏၊ ဝုတ္တနယေနေဝ အတ္တနော, သန္တကေ- ၌ဆိုင်း၊ ပရသန္တကေ-၌ဆိုင်း၊ သံဃိကေ-၌ဆိုင်း၊ သေနာသနတ္ထာယ-ငှါ၊ နိယာမိတေစ-သေနာသနအတွက် သတ်မှတ် အပ်သော အသီး၌ဆိုင်း၊ ဒုက္ကဋာဒီနိ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ အတ္တ

ဝုတ္တနယေနေဝါတိ။ ။“မာတာပိတူနံ တာဝ ဟရိတ္တာပိ၊ ပေ၊ပဏ္ဏာသာပေတ္တာဝ၊ မာတာပိတူနံစ ဟရာပေန္တေန ဉာတိသာမဏေရေဟေဝ ဟရာပေတဗ္ဗံ၊ ဏ္ဍတရေပန ယဒိ သယမေဝ ဏ္ဍဆ္ဆန္တိ, ဝန္ဒတိ”ဟု ပုပ္ဖဒါန၌ ဆိုအပ်ခဲ့သောနည်းကို ညွှန်းသည်။

ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋာဒီနိ ။ ။ဤ စကားသည် ပုပ္ဖဒါနအခန်း၌ ဆိုအပ်ပြီးသော “ယော ဟရိတ္တာဝါ၊ ပေ၊ ဏ္ဍသရဝတာယ ဒဒတော ထုလ္လစ္စယံ” ဟူသော စကားကို ချုံး၍ပြအပ်သော စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤ စကားရပ်၏ အကျယ်ကို ထိုပုပ္ဖဒါနအခန်းကို ပြန်ကြည့်၍ သိပါလေ။

နော, သန္တကံယေဝ- ဥစ္စာဖြစ်သော အသီးကိုသာ၊ ဂိလာန မနုဿာနံဝါ- တို့အားငင်း၊ သမ္မတ္တ ဇာသရာနံ ဝါ- ရောက်လာသော အစိုးရတို့အားငင်း၊ ဓိဏာပရိမ္ဘယာနံ ဝါ - ကုန်ခမ်းသော ရိက္ခာရှိသူတို့ အားငင်း၊ [ခရီးသွား ည့်သည်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။] ဒါတုံ ဝန္တိ၊ ဖလဒါနံ နဟောတိ။

သမ္မတေန-သော၊ ဖလဘာဇနကာလေ-၌၊ သမ္မတ္တမနုဿာနံ ဥပမုဘာဂံ ဒါတုံ ဝန္တိ၊ အသမ္မတေန အပလောကေတွာ ဒါတမ်ဲ၊ သံယာရာမေပိ - ၌ လည်း၊ ဖလပရိဘောဇနေ ဝါ - သစ်သီး အပိုင်းအခြားဖြင့် သော်ငင်း၊ ရုက္ခ ပရိဘောဇနေ ဝါ- သစ်ပင် အပိုင်းအခြားဖြင့် သော်ငင်း၊ ကတိကာ- ကတိက ဝတ်ကို၊ ကာတမ္မာ- ပြုထိုက်၏၊ တတော - ထိုအသီး , အပင်တို့မှ၊ ဂိလာန မနုဿာနံ ဝါ - တို့အားငင်း၊ အညေသံဝါ - အခြားသူတို့အားငင်း၊ ဖလံ- ကို၊ ယာစန္တာနံ - တောင်းလာ ကုန်လသော်၊ ယထာပရိဘောဇန- အားဖြင့်၊ စတ္တာရိ (ဖလာနိ- ၄ လုံးတို့ကို သော်ငင်း၊) ပဉ္စဖလာနိ - ၅ လုံးတို့ကိုသော် ငင်း ဒါတမ္မာနိ-ကုန်၏၊ ရုက္ခာဝါ-တို့ကိုသော်လည်း၊ ဒသေတမ္မာ-ပြုထိုက် ကုန်၏၊ (ကိံ)၊ ဇာတော-၌ သစ်ပင်မှ၊ ဂဟေတုံ လဗ္ဘတိ၊ ဇာတိ-သို့၊(ဒသေ တမ္မာ)၊ ပန-ဗျတိရိတ်ကား၊ ဇာဓ- ၌သစ်ပင်၌၊ ဖလာနိ သုန္ဒရာနိ၊ ဇာတော- ၌ သစ်ပင်မှ၊ ဂဏှထ၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ နဝတ္တမ်ဲ-မပြောရာ။

စုဏ္ဏေနာတိ ထွေ-၌၊ အတ္တနော-၏၊ သန္တကံ - သော၊ သိရိသစုဏ္ဏံဝါ- ကုဏ်ို့မှုံ့ကိုသော်ငင်း၊ အညံ-သော၊ ကသာဝံဝါ - ဖန်သော အမှုံ့ကိုသော် ငင်း၊ ယံကိဉ္စိ- အမှတ်မထား တပါးပါးသောအမှုံ့ကို၊ ကုလသင်္ဂဟတ္ထာယ,

အတ္တနော၊ပေ၊ နဟောတိ။ ။မိမိအပိုင်ဖြစ်သော သစ်သီးကို လူဂိလာနအတွက် တောင်းလာလျှင် (တစုံတခုလာဘ်ကိုမမြော်ဘဲ) ပေးကောင်း၏၊ အစိုးရတို့အားငင်း, ရိက္ခာကုန်ခမ်းလာသော ခရီးသွား ဧည့်သည်တို့ အားလည်း လာဘ်ကိုမမြော်ဘဲ ပေး ကောင်း၏။

သံဃာရာမေပိ ။ ။ သံဃိက ကျောင်းတိုက်၌လည်း ဂိလာနလူ, အခြားအသီး စားလိုသူတို့က တောင်းလာလျှင် (မပေးဘဲနေ၍ မလျော်သောကြောင့်) " ဤမျှ လောက်သောအသီးကို ပေးနိုင်သည်"ဟု သစ်သီးကို ပိုင်းခြား၍သော်ငင်း,"မည်သည့် သစ်ပင်၏အသီးကို ပေးနိုင်သည်"ဟု သစ်ပင်ကို သတ်မှတ်၍သော်ငင်း, ကတိကဝတ်ပြု ထားရမည်၊ တောင်းလာသောအခါ ထို အပိုင်းအခြားအတိုင်း ပေးကောင်း၏၊ သို့ မဟုတ်-မည်သည့်သစ်ပင်မှ ဆွတ်ခူးနိုင်သည်ဟု သစ်ပင်ကိုသော်လည်း ညွှန်ပြကောင်း သည်။ ["ဒီသစ်ပင်က ကောင်းသည်, ဒီသစ်ပင်က ယူကြ"ဟုကား လောကွတ် မပြော ကောင်း၊ ပြောလျှင် ကုလသင်္ဂဟ ဒုက္ကဋ်သင့်၏။]

ဒေတိ-အံ့၊ ဒုက္ကဋ်၊[ရှေးက မျက်နှာစသည်၌ အဖုစသည်မရှိအောင် ကုက္ကိုမှုန့်စသည်ဖြင့် မျက်နှာစသည်ကို နှိပ်နယ်ခြမှုန်းပေးကြ၏၊] ပရသန္တကာဒိသုပိ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ပုပ္ပဒါနဉ္စ ဆိုအပ်ခဲ့သော "ပရသန္တကံ ဒေတိ" စသည်ကို ညွှန်းသည်။] အယံ ပန-ကား၊ ဝိသေသေ-တည်း၊ ဇဝ-ဤအမှုန်၌၊ သံယသ-၏၊ ဝါ-သည်၊ ရက္ခိတ ဂေါဝိတာ-စောင့်ရှောက်အပ်, လုံခြုံစေအပ်သော၊ ရက္ခစ္ဆလ္လိပိ-သစ်ခေါက်သည်လည်း၊ [ရက္ခန္တစ္ဆလ္လိတိ ရက္ခတ္တာစော။] ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ပင်တည်း၊ [မဝေဘန်ကောင်းသောကြောင့် "ဂရုဘဏ်" ဟုဆိုသည်။] မတ္တိကဒန္တကဋ္ဌဝေဠု သုပိ-မြေညက်, ဒန်ပူ, ဝါးတို့၌လည်း၊ [ဇနဒ္ဓိယ၌ မြေညက်ကို ဆပ်ပျာကြမ်းကဲ့သို့သုံးကြသည်၊] ဂရုဘဏ္ဍ။ပကံ-ဂရုဘဏ်အဖြစ်သို့ ကပ်ရောက် သည်ကို၊ ဝါ- ဂရုဘဏ်လေဒံ သည်ကို၊ ဥတ္တာ စုလ္လော ဝုတ္တနယေနေဝ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပန-ဆက်၊ ပဏ္ဏာဒါနံ-သစ်ရွက်ပေးခြင်းသည်၊[အိမ်မိုးဘို့ရာ ထန်းရွက် ဓနိရွက်စသည်ကို ပေးခြင်းသည်။] တွေ-ဤကုလဒူသန အရာ၌၊ နအာဂတံ-မလာ၊ ဝါ-မပါ။ တမ်ို-သို့ သစ်ရွက်ပေ ခြင်းကိုလည်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ဝုတ္တနယေနေဝါတိ ပဏ္ဏာဒါနံပိ ပုပ္ဖဖလာဒီသု ဝုတ္တနယေန ကုလသင်္ဂဟော ဟောတီတိ ဒဿေတိ။] ပရတောပိ-၌လည်း၊ ဂရုဘဏ္ဍဝိနိစ္ဆယေ-ဂရုဘဏ် အဆုံးအဖြတ်၌၊ သမ္ဗံ-ကို၊ ဝိတ္ထာရေန ဝဏ္ဏယိဿာမ၊ ဝေဇ္ဇကာယဝါတိ တွေ-၌၊ ဝေဇ္ဇကမ္မဝိမိ-ဆေးကုမှုအစီအရင်ကို၊ တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာယံ-၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဇဃ်ပေသနိကေနာတိ တွေ-၌၊ ဂိဟိနံ-တို့၏၊ ဒုတေယျ သာသန ဟရဏကမ်ံ-တမန်သည်တို့၏ အလုပ်ဖြစ်သော သဝဏ်စာလွှာ နှုတ်မှာစကားကို ဆောင်ယူခြင်း အမှုကို၊ ဇဃ်းပသနိယန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ တံ-ထို အမှုကို၊ နကာတဗ္ဗံ၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဂိဟိနံ-တို့၏၊ သာသနံ-နှုတ်မှာစကားကို၊ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တသ ဒုက္ကဋ်၊ တံ ကမ်ံ-ထို ကုလဒူသန အမှုကို၊ နိသာယ လဒ္ဓဘောဇနံ ဘုဉ္ဇန္တသာပိ, အဇ္ဈောဟာရေ အဇ္ဈောဟာရေ-စားမျိုတိုင်း

ဇဃ်ပေသနိကေန။ ။ပေသဓာတ်သည် သေဝါ(သဓင်္ကို ခစားခြင်းအနက်) ကိုလည်း ဟော၏၊ [သေဝါ-ခစားခြင်း, သွဘတ္တိ-ခွေးကဲ့သို့ ဆည်းကပ်ခြင်း၊ ၂-၁၉, အမရကောသ။] ပေသနေ-ခစားခြင်း၌ + နိယုတ္တံ-ယှဉ်သော အမှုတည်း၊ ပေသနိကံ-မှု၊ ကကို ယပြုလျှင် "ပေသနိယံ" ဟု ဖြစ်၏၊ ဇဃ်ဃယ-ခြေသလုံးဖြင့်၊ ပေသနိယံ ဇဃ်ပေသနိယံ၊ ဒူတသ-တမန်၏+ကမ်ံ-အလုပ်တည်း၊ ဒူတေယျံ-လုပ်၊ (စာကိုဖြစ်စေ နှုတ်မှာစကားကိုဖြစ်စေ ယူဆောင်၍ သွားမှု။)

စားမျိုတိုင်း၌၊ ဒုက္ကဋ်၊ ပဌမံ - ရှေးဦးစွာ၊ သာသနံ - နှုတ်မှာစကားကို၊ အဂ္ဂဟေတွာပိ - မယူခဲ့မူ၍လည်း၊ ပစ္ဆာ - ၌၊ အဃံ- ဤ ရှာသည်၊ ဒါနိ-၌၊ သော ဂါမော-ထိုရွာတည်း၊ [ဒကာ ဒကမတို့မှာလိုက်သော ရွာပင်တည်း-ဟူလို။] ဟန္ဒ-ယခု၊ တံသာသနံ- ကို၊ အာရောစေမိ- ပြောဉာဏ်းအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ မဂ္ဂါ-မှ၊ သြက္ကမန္တော သာဝိ-ဖဲသော ရဟန်း၏လည်း၊ ပဒေပဒေ ဒုက္ကဋ်၊ သာသနံ, အာရောစေတွာ-၍၊ ဝါ-ကြောင့်၊ လဒ္ဓဘောဇနံ ဘုဉ္ဇတော ပုရိမ နယေနေဝ ဒုက္ကဋ်၊ [စားမျိုတိုင်း စာမျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်- ဟူလို။] ပန - ဆက်၊ သာသနံ အဂ္ဂဟေတွာ, အာဂန္တုက-ရောက်လာသော ရဟန်းသည်၊ ဘန္တေ, တသ္မိံ ဂါမေ-၌၊ ဣတ္ထန္နာမဿ- ၏၊ ပဝတ္တိ-ဖြစ်ပုံသည်၊ ကာ - အဘယ်သို့ ပါနည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိ ယမာနေန- မေးအပ်သောရဟန်းသည်၊ ကထေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပုစ္ဆိ တပဝ္ဘေ - မေးအပ်သော ပြဿနာ၌၊ ဒေါသော - ဖြေဆိုသည့် အတွက် ကုလဒူသနအပြစ်သည်၊ နတ္ထိ- မရှိ။ [ဤ ဒွင့်ပြုချက်ကိုထောံ၍ အချို့ ဝိနည်းဓိရ်များပင် " အရှင်ဘုရား .... အရှင်ဘုရားကြွလာခဲ့သော အရပ်က မည်သူမည်ဝါတို့ ကျန်းမာ ချမ်းသာကြပါ'ရဲ့လား " ဟု မေးလျှင် ကျန်းမာ ချမ်းသာကြောင်းကို ပြောဆိုကြသည်။]

ပန-ဆက်၊ ပဗ္ဗန္နံ-နှံသော၊ သဟဓမ္မိကာနံ-တို့၏ဂုဏ်း၊ မာတာပိတူနံ-တို့၏ ဂုဏ်း၊ ပဏ္ဍုပလာသသ-ရှင်လောင်း၏ဂုဏ်း၊ အတ္တနော-၏၊ ဝေယျာဝစ္စ ကရဿ စ- ဝေယျာဝစ္စပြုသူ၏ဂုဏ်း၊ သာသနံ ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စ- ဆက်၊ ဂိဟီနံ-တို့၏၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ- ဆိုအပ်ပြီးသောအပြား ရှိသော၊ [" မမ ဝစနေန ဘဂဝတော ပါဒေ ဝန္ဒထ " စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော အပျံ့ရှိသော၊] ကပ္ပိယသာသနံ (ဟရိတုံ ဝဋ္ဋတိ)၊ ဟိ - မှန်၊ ဣဒံ - ဤ ကပ္ပိယသာသနကို ဆောင်ခြင်းသည်၊ ဇေယ်းပသနိယကမ္မံ နာမ - ဇေယ်ပေသနိယအမှုမည်သည်၊ န ဟောတိ၊ ပန- ဆက်၊ အဋ္ဌဟိ - နှံသော၊ ဣမေဟိ ကုလဒူသကကမ္မေဟိ-တို့ကြောင့်၊ ဥပဋ္ဌာပစ္စယာ-ဖြစ်သောပစ္စည်းတို့သည်၊ ပဗ္ဗန္နံပိ-နှံသော၊ သဟဓ္မိ

ပဌမံ သာသနံ၊ပေ၊ဒုက္ကဋ်။ ။မှာလိုက်သူ၏ နှုတ်မှာစကားကို (ပေးလိုက်သော စာကို) ပြောမည် (ပေးမည်) ဟု ကြံ၍ သွားသောရဟန်းအတွက် ဒုက္ကဋ်အာပတ်ဟု ဆိုသည်၊ စာကိုဂုဏ်း နှုတ်မှာစကားကိုဂုဏ်း (မယူခဲ့ကောင်း- ဟု) ပယ်ပြီးနောက်မှ မိမိ အလိုလို သနားခြင်းကြောင့် ရဟန်းနှင့်သင့်တော်သော အခြောင်းအရာကို ပြောလျှင် ကား အနာပက်တည်း။ [ပဌမံ ပေါဒုက္ကဋ်နှင့် ဣဒံ တဿ သာသနံ အာရောစေဿာမိတိ ဣမိနာ အဓိပ္ပါယေန ဂမနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ တဿ ပန သာသနံ ပဋိဂ္ဂဟိတ္ဝာ သယမေဝ ကာရဏည ဋ္ဌိတော ဂန္ဆာ အတ္တနော အနုရူပံ သာသနံ အာရောစေတိ၊ အနာပတ္တိ။]

ကာနံ- တို့အား၊ နု ကပ္ပန္တိ - မအပ်ကုန်၊ အဘူတာရောစန ရူပိယသံဝေါဟာရေဟိ - မဟုတ်မမှန်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဆိုခြင်း , ရှေ့ငွေဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်းတို့ကြောင့်၊ ဥပ္ပန္နပစ္စယ သဒိသာဝ ဟောန္တိ။ [ဤစကားကို ထောက်၍ ဝိနည်းဓိရ်များသည် ဓာတ်သိမဟုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ပစ္စည်းများကို မသုံးစွဲလိုကြ။]

အဿ - ထိုရဟန်း၏၊ ပါပါ - နှ်သော၊ သမာစာရာ- အကျင့်တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ ဣတိ(သော) ပါပသမာစာရော၊ ပန-ဆက်၊ တေ-ထိုအကျင့်တို့ကို၊ ယသ္မာ,မာလာဝစ္ဆ ရောပနာဒယော-ပန်းပင်ငယ်ကိုစိုက်ပျိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ဣဓ - ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိပ္ပေတာ၊ တသ္မာ , မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တိ ဒိတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အဿ- ထို ပါပသမာစာရောပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ၊ တိရောက္ခာတိ-ကား၊ ပရမ္မုခါ-တဖက်၌ မျက်နှာရှိကုန်သည်၊ ဝါ- မျက်ကွယ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [တိရော-(တဖက်၌)၊ အက္ခာ- (ဇုန္ဒြေတို့သည်၊) ယေသန္တိ တိရောက္ခာ၊ ပရံ - ဟိဘက်၌+ မုခံ-မျက်နှာသည်၊ ယေသန္တိ ပရမ္မုခါ။] ပန - ကား၊ ကုလာနိစ တေန ဒုဋ္ဌာနိတိ ထွေ-၌၊ ယသ္မာ, ကုလာနိတိတေံ-ကုလာနိဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဟာရမတ္တံ-ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုရိုးသဒ္ဒါမျှတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အတ္ထတော-အားဖြင့်၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ တေန-ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုဋ္ဌာ- ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ, အဿ-ထို ကုလာနိစ တေန ဒုဋ္ဌာနိဟူသော ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ပုမ္မေ သဒ္ဒါ ဟုတ္ဝာတိအာဒိ-ကို၊ အာဟ၊ ဆန္နဂါမိနောတိ-ကား၊ ဆန္နေန-လိုလားခြင်းကြောင့်၊ ဝါ- ချစ်ခြင်းကြောင့်၊ (အဂတိ-အဂတိသို့၊)ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ, ဆန္နဂါမိနော - မိတို့မည်၏၊ သေသေသု သေနယော၊ သမနုဘာသိတမ္ပေါ၊ပေ၊ထွေ-၌၊ ကုလဒူသကကမ္မေန- ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ပန- ဆက်၊ သော - ထို ကုလဒူသကရဟန်းသည်၊ သံဃံ - ကို၊ ပဓ်ဘဝိတ္ဝာ-လွှမ်းမိုး၍၊ ဆန္နဂါမိနောတိ အာဒိ - အစရှိသော၊ ယံ - အကြင်စကားကို၊ အာဟ-ပြောပြီ၊တသ-ထိုစကားကို၊ ပဋိနိသဂ္ဂါယ-စွန့်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမနု

ကုလဒူနိ၊ပေ၊ဝေါဟာရမတ္တံ။ ။ “ကုလာနိ” အရ အမျိုးဟူသည် အထည်ခြုံမဟုတ်၊ အမည်ပညတ်မျှသာဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုကုလကို ဖျက်ဆီး၍မဖြစ်နိုင်၊ သို့ပါလျက် အဘယ့်ကြောင့် “ကုလာနိစ ဒုဋ္ဌာနိ” ဟု ဆိုရသနည်း—ဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် “ကုလာနိ၊ပေ၊ဝေါဟာရမတ္တံ”ဟု မိန့်သည်၊ ထိုခေတ်က ထိုအရပ်၌ အမျိုးကို နာမည်တပ်၍ ပြောလေ့ရှိသောကြောင့် ထို ပြောရိုးအတိုင်း “ကုလာနိ” ဟု ဆိုထားသည်၊ အမှန်အားဖြင့်ကား “ထိုအမျိုးတွင် ပါဝင်သော လူတို့ကိုသာ (သဒ္ဒါဖျက်အောင်) ဖျက်ဆီးသည်”ဟု ယူပါ—ဟူလို။

ဘာသနကမ္မံ ကာတမ္ဗံ၊ ဇာတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သဗ္ဗတ္ထ - အလုံးစုံသော ဝါကျတို့၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာ ဒိနိဝိ-တို့သည်လည်း၊ ပဌမ သံယဘေဒ သဒိသာနေဝ-နှင့်သည်သာ၊ ဇာတိ- အပြီးတည်း။ ။ကုလဒူသက သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ပေ၊ခေါ ရဃယော မိတိ ထွေ-၌၊ (အတ္ထော-ကို၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ဧတေသံ (ဓမ္မာနံ)-၌ အာပတ်တို့၏၊ [ပါဠိတော်၌ လာသော " တေရသ သံယာဒိသေသာ ဓမ္မာ " မှ ဓမ္မာကို ဝိဘတ်ပြင်၍ စွဲသည်။] ပဌမံ - စွာ၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည် (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ - ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ရှေးဥုံးစွာ သင့်ရောက်ခြင်း ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တေဓမ္မာ-တို့သည်၊) ပဌမာပတ္တိကာ- ကာတို့မည်၏၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဝိတိက္ကမက္ခဏေယေဝ - လွန်းကျူးရာခဏ၌ပင်၊ (" ဧဝ " ဖြင့် သမနုဘာသနကံ ပြုရာခဏကို တားမြစ်သည်၊) အာပဇ္ဇိတဗ္ဗာ - ရောက်ထိုက်သော အာပတ်တို့တည်း၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ ပန-ကား၊ ဇာတရေ - ပဌမာပတ္တိကာအာပတ်တို့မှ တပါးသော အာပတ်တို့ကို၊ တတိယေဒိဝသေ - ၃ ရက်မြောက် နေ့၌ဌင်း၊ စတုတ္ထေစဒိ ဝသေ - ၌ဌင်း၊ (ဇရော- အဖျားသည်၊) ဟောတိ၊ ဇာတိ (ထွေ) - ဤစကားရပ်၌၊ ဇရော-

သိက္ခာပုဒ် မှတ်ချက်။ ။သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်၌ " ပဏ္ဏမတာ ယသ္သာ " စသော ဝါကျ ၂ ထပ်ပါ၏၊ ထိုတွင် ပဌမဝါကျဖြင့် ပဗ္ဗာဇနီယကံပြုပုံကို ပြ၍, ဒုတိယဝါကျဖြင့် ပဗ္ဗာဇနီယကံအပြုခံရသော ရဟန်းတို့၏ ကျင့်ဝတ်ကို ပြသည်။ [ပဏ္ဏမတာ ယသ္မာတိ ဇာဒံ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မဝသေန ဝုတ္တံ၊ ပုန ပဏ္ဏမတာယသ္မာတိ ဇာဒံ ပန ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မကတသ ဝတ္တဝသေန ဝုတ္တံ၊-သာရတ္ထ။]

သိက္ခာပုဒ် ဥဒ္ဒေသ်ဝိဘင်္ဂ်။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၌ အသဓိပုနဗ္ဗသုကတို့ ပြုအပ်သော နဗ္ဗနစသော အမှု, ပုပ္ဖသြစိနနစသော အမှုများရှိသေးသော်လည်း ထိုပါဝသမာစာရတို့ အတွက် ပဒေတ်အက် အခြားသိက္ခာပုဒ်များ ရှိပြီးဖြစ်သောကြောင့် အထူးပညတ်တော် မမူဘဲ, ပဗ္ဗာဇနီယကံ ပြုဘို့ရန်ဌင်း, ထိုကံ၏ ကျင့်ဝတ်ကို မကျင့်ဘဲ ကံပြုသော သံဃာတို့ကို စွပ်စွဲသည့်အတွက် ပြောဆိုဆုံးမ၍ မရသူတို့အား သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သို့ တင်ဘို့ရန်ဌင်း ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်၊-ဝိမတိ။

ပဌမံ၊ ပေ၊ ဝုစ္စတိ ။ ။ သုဏ္ဏဝိသဋ္ဌိ အာပတ်သည် ပဌမ လွန်ကျူးတုန်းကပင် သင့်ရောက်သကဲ့သို့, ထို့အတူ ပဌမလွန်ကျူးတုန်း၌ သင့်ရောက်အပ်သော ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသတိုင်အောင် အာပတ် ၉ ပါးတို့သည် ပဌမာပတ္တိက အာပတ်တို့တည်း၊ ဇာတရေကို "ယာဝတတိယကာ ဝေဒိတဗ္ဗာ"၌ စပ်၊ အခြားသော အာပတ် ၄ ပါးကို "ယာဝတတိယကအာပတ်"ဟု သိပါ-ဟူလို။

ကို၊ တတိယကောတိ -တတိယကဟူ၍၎င်း၊ စတုတ္ထကောတိစ- က ဟူ၍၎င်း၊ ဝုစ္စတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ယာဝတတိယေ-ခ ကြိမ်မြောက်တိုင်အောင် သော၊ သမနုဘာသနကမ္မေ-သမနုဘာသနကံ၌၊ (ဓမ္မော- အာပတ်တို့သည်၊) ဟောန္တိ၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ ယာဝတာလိယကာတိ-ကတို့ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-နှ၏။

ယာဝတိဟံ ဇာနံ ပဋိစ္ဆာဒေတိကိ-ကား၊ယတ္တကာနိ-နှင့်သော၊ အဟာနိ-ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဇာနန္တော-လျက်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတိ-အာပတ်ကို ဖုံးထား၏၊ အဟံ, ဇာတ္တုန္နာမံ-သော အာပတ္တိံ-သို့၊ အာပန္နော-ပါပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊သ ဗြဟ္မစာရိနံ - သီတင်းသုံးဘော် တို့အား၊ နာရောစေတိ - မပြောအံ့၊ (ဒေသနာ မပြော- ဟူလို၊) တာဝတိဟန္တိ- ကား၊ တတ္တကာနိ အဟာနိ- တို့ပတ်လုံး၊ [၅] ယာဝတိဟံစသောပုဒ်များ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ဴဘာသာဋီကာ၌ပြထားပြီ။] အကာမာ ပရိဝတ္တိမ္ဟာနိ-ကား၊ ကာမေန-အလိုအား ဖြင့်၊နှ(ပရိဝတ္တိမ္ဟံ)-ပရိဝါသိနေရသည်မဟုယ်၊ ဝသေန-အလိုအားဖြင့်၊ နှ(ပရိဝတ္တိမ္ဟံ)၊အထေါ-အဟုတ်ကား၊ အကာမေန - အလိုမဟုတ်သဖြင့်၊ အဝသေန - အလို မဟုတ် သဖြင့်၊ ပရိဝါသံ - ကို၊ သမာဒါယ - ၍၊ ဝတ္တိမ္ဟံ - နေရာ၏။ [အကာမာကို "အာသေန" ဟုဖွင့်သောကြောင့် "ကာမ" အရ ကာမဂုဏ်ကိုမယူရ,အလိုကို ယူပါဟု သိစေ၏၊ အာလည်း နာဝိဘတ်၏ ကာရိယ ဟု သိစေသည်၊]

ဥတ္တရိ ဆာရတ္တာနိ-ကား၊ ပရိဝါသတော-ပရိဝါသ်ထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ ဆရတ္တိယော- ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုမာနတ္တာယတိ-ကား၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ မာနန ဘာဝါယ-မြတ်နိုးကုန်သည်၏ အဖြစ် အကျိုးငှါ၊ အာရာဓနတ္ထာယ- နှစ်သက် စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ အာသ-ထိ ဘိက္ခုသံဃာ၏၊ ဝိသတိ-

ယထာ၊ ပေ၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ။ ။ အဖျားရောဂါတခုသည် ပဌမနေ့၌ ဖြစ်ပြီး၍ ကျသွား၏၊ ဒုတိယနေ့၌ မတက်လာ၊ တတိယနေ့ကျမှ တက်လာပြန်၏၊ ထို အဖျား ရောဂါသည် "တတိယေ- ဒုရက်မြောက်နေ့၌+ပဝတ္တော- ဖြစ်သော (တရက်ခြား) အဖျားတည်း၊ တတိယကော - ဖျား၊ [ပဝတ္တတ္ထိတ်, ကမ္မဉ်း၊ စတုတ္ထကော- // ရက်ခြား ဖျားသော အဖျားလည်း နည်းတူ။] ထို့အတူ လွန်ကျူးရာ ခဏ်ဉ်၎င်း ပဌမ ဒုဘိယကမ္မဝါစာ အဆုံးဉ်၎င်း မဖြစ်ဘဲ, တတိယကမ္မဝါစာ အဆုံးမှဖြစ်သော အာပတ်တို့သည် "ယာဝတတိယေ- ဒုကြိမ်မြောက် တိုင်အောင်သော သမနုဘာသန ကံ၌+ပဝတ္တာ- ဖြစ်သော အာပတ်တို့တည်း" နှင့်အညီ "ယာဝတတိယက" တို့ မည်၏။

ဘိက္ခုမာနတ္တာယ ။ ။ "ဘိက္ခူနံ မာနနာဘာဝါယ" ဟု ပဌမဖွင့်၍,မာနနအတွက် "ချစ်ခြင်း" အနက်ကို ယူမည်စိုးသောကြောင့် "အာရာဓနတ္ထာ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။ ["သံဃာဒိသေသ် အာပတ်သင့်သူဖြစ်၍ သံဃာကမကြည်ညိုမကျေနပ်ဘဲ ရှိခဲ့၏၊ယခု အခါ ကျေနပ်စေဘို့ရာ မာနတ် ၆ ည၌် ကျင့်ပါဦး" ဟူလို။]

နှစ်ကျိပ်ဟူသော+သန်ဂါဂဏော-အရေအတွက်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဣတိ(သော-ထိ ဘိက္ခုသံယာသည်၊) ဝိသတိဂဏော-မည်၏၊ တတြာတိ-ကား၊ ယတြ-အကြင်သိမ်၌၊ သမ္မန္တိမေန-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေန-ဖြင့်၊ ဝိသတိဂဏော-နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော၊ ဘိက္ခုသံယော-သည်၊ အတ္ထိ၊ တတြ-ထိုသိမ်၌၊ အဇ္ဇေတဒဟောတိ-ကား၊ အဘိတေဒဟော သမ္ပဋိစ္ဆိတဒဟော-လက်ခံထိုက်၏၊ အဇ္ဈာနကမ္မဝသေန-အဇ္ဈာနကံ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဩသာရေတဒဟော-သံယာ့ဘောင်သို့ သက်ရောက်စေထိုက်၏၊ ဝါ-သွင်းထိုက်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝါ-တနည်း၊ အဝုါတဒဟော-ခေါ်ထိုက်၏၊ ဣတိ အတ္ထော။

အနတ္ထိတောတိ-ကား၊ န အတ္ထိတော အသမ္ပဋိစ္ဆိတော-လက်မခံအပ်၊ အကတဇ္ဈာနကမ္မော-မပြုအပ်သော အဇ္ဈာနကံရှိ၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝါ-တနည်း၊ အနဝုါတော-မခေါ်အပ်၊ ဣတိ အတ္ထော၊ သာမိစိတိ-ကား၊ အနုမမ္မတာ-လောကုတ္တရာ တရားသို့ အစဉ်လိုက်သော အဆုံးအမတည်း၊ [“ဓမ္မံ+အနုဂတာ အနုဝမ္မံ၊အနုဓမ္မမေဝ အနုဓမ္မတာ”ဟုပြု။]လောကုတ္တရာဓမ္မံ-သို့၊ အနုဂတာ-သော၊ ဩဝါဒါနုသာသနိ-ဆုံးမ ကန့်မြစ်ခြင်းတည်း၊ သာမိစိ-လောကုတ္တရာ တရားအားလျော်သော၊ ဓမ္မတာ-ရှေးထုံးစံတည်း၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဏ္ဍေ-ဤ နိဂုံးဝါကျ၌၊ သေသံ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။သမန္တပါသာဒိကာယ, ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယ-၌၊ တေရသက ဝဏ္ဏနာ-တဆဲ့ ၃ ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့၏အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

ဝိသတိဂဏော။ ။ဤပုဒ်၏ ဝိဂြိုဟ်ဝယ် ဝိသတိနောက်၌ “သံဃော” ဟုငြား, “သခ်ါ”ဟုငြား မူကွဲရှိ၏၊ ထိုတွင် “ဝိသတိဂဏော ဘိက္ခုသံဃော” ဟု ပါဠိတော်ရင်းမှာပင် ဘိက္ခုသံဃော ပါပြီးဖြစ်၍“သံဃော”ဟု ရှိခြင်းသည် မကောင်း၊ ဝိသတိသခ်ါဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ် ရှိခြင်းသည်လည်း မကောင်းသေး၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း-ဝိသတိနှင့် ဂဏောတွဲမှ ဗဟုဗ္ဗီဟိဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် “ဝိသတိ+သခ်ဂဏော အသောတိ”ဟု သာ ပါဠိမှန်ရှိသင့်၏၊ “သခ်ါ”သည် ဂဏော၏ အနက်ဖွင့်တည်း၊ ထိုသို့ ဖွင့်သဖြင့် “ဂဏ”အတွက် ဂိဏ်း(အပေါင်း)အနက်ကို မယူရ၊ အရေအတွက် အနက်ကိုယူပါ-ဟု သိစေသည်၊ မှန်၏၊—၂ ပါး ၃ ပါးကိုသာ ဂိဏ်း ဟု ခေါ်သည်၊ ၂၀ ကိုကား ဂိဏ်း ဟု မခေါ်ရ, သံဃာဟုသာ ခေါ်ရသည်။

အဝုါတဒ္ဓော။ ။အာပုဗ္ဗ+ဝေ ဓာတ်ဖြစ်၍ ဣလာလျှင်“အဝိတဒ္ဓော”ဟု ဖြစ်၏၊ ကို အယပြုလျှင် အဝုယိတဒ္ဓော ” ဟု ဖြစ်၏၊ နောက်၌လည်း “ အနဝိတော (အနဝုယိတော)”ဟု ရှိလျှင် ကောင်းမည်။

ပဌမအနိယတ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-အစရှိသောပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒံ - တည်း၊ [ရှေးစာအုပ်များ၌ “ ဣမေ ခေါ ပနာယသ္မန္တော ဒွေ အနိယတာ ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ” ဟု အပိုပါနေ၏။] တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကာလယုတ္တံ သမုလ္လပနွောတိ- ကား၊ ကာလံ-အချိန်အခါကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊ [“ကာလံ သလ္လက္ခေတွာ”အရ အချိန်အခါ မှတ်သားပုံကို ပြလို၍ “ ယဒါ နု အညော၊ပေ၊တဒါ” ဟု မိန့်။] ယဒါ - ၌၊ အညော-သော၊ ကောစိ–သည်၊ သမီပေန-ဖြင့်၊ နဂစ္ဆတိဝါ- သွားလည်း မသွား၊ နအာဂစ္ဆတိဝါ-လာလည်းမလား၊ တဒါ-၌၊ တဒနုရူပံ- ထို အခြားသူမရှိခြင်းအားလျော်သော၊ (ကထံ၌စပ်၊) ကစ္စိ - နည်း၊ နဥက္ကဏ္ဌာသိ- မပျင်းဘဲ ရှိ၏လော၊ နကိလမသိ-မပင်ပန်းဘဲ ရှိ၏လော၊ နဆာတာ အသိ-မဆာဘဲ ရှိ၏လော၊ ဇုတိအာဒိကံ- သော၊ ဂေဟသိတံ-အိမ်၌မှီသော၊ (အိမ်သူအိမ်သားတို့ ပြောဆိုရိုးဖြစ်သော၊) ကထံ – စကားကို၊ ကထေန္တော - ပြောလျက်၊ ကာလယုတ္တံ ဓမ္မံ ဘဏန္တော်တိ-ကား၊ ကာလံ သလ္လက္ခေတွာ ယဒါ အညော ကောစိ သမီပေန, ဂစ္ဆတိဝါ - သွားသော်လည်း သွား၏၊ အာဂစ္ဆတိဝါ-၏၊ တဒါ- ၌၊ တဒနုရူပံ- ထို အခြားသူရှိခြင်း အားလျော်သော၊ (ဓမ္မကထံ၌စပ်၊) ဥပေါသထံ-ဥပုသ်စောင့်မှုကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုနော်၊ သလာကဘတ္တံ-စာရေးတံဘတ်ကို၊ ဒဒေယျာသိ - ပေးနော်၊ ဇုတိအာဒိကံ ဓမ္မကထံ ကထေန္တော (နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေသိ)။

အဿာ-ထို ဝိသာခါ၏၊ ဗဟူ-နှ်သော၊ ဓိတရောစ-တို့သည်ၚင်း၊ ပုတ္တာစ - ၚင်း၊ (သန္တိ) ဇုတိ (သာ – ထို ဝိသာခါသည်၊) ဗဟုပုတ္တာ – မည်၏၊ [သာဝတ္ထိနိဒ္ဒေသနည်း , ကေသေသ နည်းအားဖြင့် ပုတ္တအရ ဓီတုကိုလည်း ယူပါဟု သိစေလို၍ “ ဓိတရောစ ” ဟု ဆိုသည်။] တဿာ – ထို ဝိသာခါ၏၊ ဒဿ- နှ်သော၊ ပုတ္တာ- တို့သည်ၚင်း၊ ဒဿ- နှ်သော၊ ဓိတရော- တို့သည်ၚင်း၊ အဟေသုံ ကိရ-ရှိကုန်သတတ်၊ အဿာ-ထိုဝိသာခါ၏၊ ဗဟူ-နှ်သော၊ နတ္တာရော-မြေးတို့သည်၊ (သန္တိ) ဇုတိ(သာ),ဗဟုနတ္တာ-မည်၏၊ ဟိ-မှန်၊[“ဗဟုနတ္တာ” ဟူသောစကားသည် မှန်၏၊] တဿာ – ထို ဝိသာခါ၏၊ (ဝိသတိပုတ္တာ ဟောန္တိ)ယထေဝ၊ ဧဝံ-တူ၊ အဿာ-ထိုဝိသာခါ၏၊ ပုတ္တဓိတာနံဝိ-တို့၏လည်း၊ ဝီသတိ ဝိသတိ- ၂ ကျိပ်စီ ၂ ကျိပ်စီသော၊ ဒါရကာ- ကလေးတို့တည်း၊ အဟေသုံ၊ ဇုတိ- ကြောင့်၊ သာ- ထို ဝိသာခါသည်၊ ဝိသုတ္တရ စတုသတ ပုတ္တနတ္တ ပရိဝါရာ- ၂ ကျိပ် အလွန်ရှိသော လေးရာသော သားသမီး

မြေး အခြံအရံရှိသည်၊ အဟောသိ၊ အဘိမင်္ဂလ သမ္မတာတိ - ကား၊ ဥတ္တမ မင်္ဂလသမ္မတာ-မြတ်သောမင်္ဂလာ ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်၏။

ယညေသူတိ-ကား၊ ဒါနပ္ပဒါနေသု-ငယ်သောအလှူ, ကြီးသောအလှူတို့၌ ၎င်း၊ ဆဏောသူတိ - ကား၊ အာဝါဟ ဝိဝါဟ မင်္ဂလာဒိသု - သို့ကို ရှေးရှု ဆောင်ယူခြင်း မင်္ဂလာ , သို့ကိုပို့ပေးခြင်း မင်္ဂလာ အစရှိကုန်သော၊ အန္တရာယသဝေသု-ပွဲသဘင် အကြိုးစား တို့၏ အကြားဌဖြစ်သော ငယ်သောပွဲသဘင် တို့ဌ၌ ၎င်း၊ ဥဿဝေသူတိ-ကား၊ အာသာဋိ ပဝါရဏာနက္ခတ္တာဒိသု-အာသဋိ နက္ခတ်ပွဲသဘင် , ပဝါရဏာ နက္ခတ်ပွဲသဘင် အစရှိကုန်သော၊ မဟုသဝေသု - ကြီးစွာသော ပွဲသဘင်တို့ဌ၌ ၎င်း၊ ပဌမံ ဘောဇနိ်တိ - ကား၊ ဇာမေပဒါရကာ - ဤ ကလေးတို့သည်လည်း၊ [ထမင်းကျွေးသော အိမ်ရှင်တို့၏ ကလေးများ။] တယာ - အရှင်မ ဝိသာခါနှင့်၊ သမာနာယုကာ - တူသော အသက် ရှိကုန်သည်၊ နိရောဂါ- ရောဂါမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု- သတည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ အာယာစန္တာ-တောင်းတကုန်လျက်၊ ဝါ- ဆုတောင်းကုန်လျက်၊ ပဌမံယေဝ- လျင်၊ ဘောဇနိ - ကျွေးကြကုန်၏၊ ယေပိ- အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ သဒ္ဓါ-နှ်သည်၊ ပသန္နာ-ရတနာ ၃ ပါး၌ကြည်ညိုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-နှ်၏၊ တေပိ-တို့သည်လည်း၊ ဘိက္ခူ- တို့ကို၊ ဘောဇေတွာ-ကျွေးပြီး၍၊ တဒ

ဒါနပ္ပဒါနေသု ။ ။ ယဇတ်သည် ပေးလှူခြင်း အနက်ကိုလည်း ဟော၏၊ ထို့ကြောင့် ယညေသုကို "ဒါနပ္ပဒါနေသု" ဟု ဖွင့်သည်၊ ပဒါန၌ ပဥပသာရသည် ပဝုဒုအနက်ကို ဟော၏၊ ပဝနံပုဒ်၌ ပဥပသာရမျိုးတည်း၊ ပဒါနပုဒ်က ဒါန အကြိုးစားကို ဟောသောကြောင့် ဒါနပုဒ်က (ပါရိသေသနည်းအားဖြင့်) ဒါန အငယ်ကို ဟောရတော့သည်။ [ဒါနပ္ပဒါနေသူတိ-ခုဒ္ဒကေသုစေဝ မဟန္တေသုစ ဒါနေသု။]

ဆဏောသု။ ။ဤနေရာ၌ " ဆဏ " သဒ္ဒါသည် အိမ်တွင်းမင်္ဂလာပွဲကို ဟော၏၊ "ဆဏံနာမ အတ္တနော ဂေဟေ ကတ္တဗ္ဗမင်္ဂလံတံ အာဟ - အာဝါဟ ဝိဝါဟ မင်္ဂလာဒိသူတိ၊ ထွေ အာဒိသဒ္ဒေန ဖဂ္ဂုဏမာသာဒိသု (တပေါင်းလ အစရှိသည်တို့၌) ဥတ္တရဖဂ္ဂုဏာဒိ အဘိလက္ခိတဒိဝသေသု (ဥတ္တရဖဂ္ဂုဏ အစရှိသော အသိအမှတ်ပြုအပ်သော နေ့တို့၌) သပရိဇနာနံ (အခြွေအရံနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော) မနုဿာနံ မင်္ဂလကရဏတ္ထံ ကင်္ကာတိ။

အာသဋိ၊ပေ၊ နက္ခတ္တာဒိသု ။ ။ နက္ခတ်သဒ္ဒါကို ရှေ့ပုဒ်တိုင်းနှင့် ယှဉ်စေရသည်၊ "အာသဋိ နက္ခတ်ပွဲ"ဟူသည် ဝါကပ်ရာနေ့၌ ပူဇော်ပွဲတည်း၊ [ဝါဆိုလဆွဲ အာသဋိ နက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်၏။] " ပဝါရဏာနက္ခတ်ပွဲ " ဟူသည် ပဝါရဏာနေ့၌ ပူဇော်ပွဲတည်း၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် တန္ဆာလုံး နိဂုံးတရပ်လုံး ၃ ရက်ဖြစ်စေ ၇ ရက်ဖြစ်စေ နက္ခတ်သဘင် ကြွေးကြော်၍ မြူးပျော်ရာ နက္ခတ်ပွဲများကို ယူ၏။

နန္တရံ- ထိုရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းကျွေးပြီးသည်၏ အခြားမဲ့၍၊ သမ္မပဋိမံ- အလုံးစုံသော လူတို့၏ ရှေးဦးစွာ၊ တံ ယေဝ - ထို ကျောင့်အမ ဝိသာခါကိုသာ၊ ဘောဇေန္တိ-န်၏၊ နာဒိယိတိ- ကား၊ တဿာ- ထို ဝိသာခါ၏၊ ဝစနံ-ကို၊ နအာဒိယိ- မနာယျ၊ နဂဏှိ- မယူ၊ ဝါ- တနည်း၊ အာဒရံ-လေးစားခြင်းကို၊ နအကာသိ - မပြု၊ ဣတိ အတ္ထော - နက်၊ [" နအာဒိယိ- မယူ " ဟူရာ၌ "ဝိသာခါ၏စကားကို ဂရုမစိုက်"ဟု ဆိုလိုသည်။]

အလံ ကမ္မနိယေတိ-ကား၊ (ယံ-အကြောင်အရပ်သည်၊) ကမ္မကွမံ-မေထုန်စသော လွန်ကျူးမှု၌ ခံ၏၊ ကမ္မဒယောဂ်ံ -- မေထုန်စသော လွန်ကျူးမှုအား လျောက်ပတ်၏၊ ဣတိ- ကြောင့်၊ (တံ- ထိုအရပ်သည်၊) ကမ္မနိယံ- မည်၏၊ ကမ္မနိယဘာဝါယ-မေထုန်စသောအမှု၌ ခံသည်၏အဖြစ်ဟူသောအကျိုးငှါ၊ အလံ ပရိယတ္တံ - စွမ်းနိုင်သော အရပ်တည်း၊ ဣတိ အလံကမ္မနိယံ၊ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်စသောအမှု၌ ခံသည်၏အဖြစ်အကျိုးငှါစွမ်းနိုင်သော၊ တသ္မိံ - ထိုအရပ်၌၊ ယတ္ထ-အကြောင်အရပ်၌၊ အဇ္ဈာစာရံ-လွန်ကျူးမှုကို၊ ကရောန္တာ-တို့သည်၊ တံကမ္မံ-ထို မေထုန်စသောအမှုကို၊ကာတုံ သက္ကောန္တိ၊[တံကမ္မံတိ မေထုနာဒိ အဇ္ဈာစာရကမ္မံ၊ - ဝိမတိ။] တာဒိသေ - ထိုကဲ့သို့ ရှုအပ်သော အရပ်၌၊ ဣတိ အတ္ထော၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ အဿ - ထို အလံကမ္မနိဿယပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ သက္ကာ၊ပေ၊ ပဋိသေဝိတုန္တိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟော တော်မူအပ်ပြီ၊ ယတ္ထ- အကြောင်အရပ်၌၊ မေထုနံဓမ္မံ- ကို၊ ပဋိသေဝိတုံ သက္ကာ ဟောတိ၊ (တာဒိသေ- ၌၊) ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျာတိ- ကား၊ နိသဇ္ဇာ- ထိုင်နေခြင်းကို၊ ကရေယျ- အံ့၊ နိသီဒေယျ-အံ့၊ ဣတိအတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ နိသီဒိတ္ဝာဝ-ထိုင်ပြီး၍ သာလျှင်၊ ဝါ-ထိုင်ပြီးမှသာလျှင်၊ နိပဇ္ဇတ်-အိပ်ရ၏၊ တေန-ကြောင့်၊အဿ-ထို နိသဇ္ဇံကပ္ပေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဥဘယမ္ပိ-နိသိန္နနိပန္နာ ပါးလုံး

အလံ ကမ္မနိယေ။ ။ကမ္မနိ-မေထုန်စသော အမှု၌+ခမံ - ခံသည်တည်း၊ ကမ္မနိယံ-သည်၊ ကမ္မနောင် ခမအနက်၌ ဣယပစ္စည်း၊ (နိ) လာ၊ "ခံ"ဟူသည် ထိုအမှုကို ပြုဘို့ရာ သင့်လျော် လျောက်ပတ်သောအရပ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် " ကမ္မယောဂ်ံ " ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ " သင့်လျော် " ဟူသည်လည်း ထိုအမှုကိုပြုသောအခါ အကွယ်အကာ ပြုနိုင်ခြင်းတည်း၊"ကမ္မနိယ"အရ အရပ်ကိုရသော်လည်း ဘာဝပွဓာနကြောင့် မေထုန်မှုစသောအမှုကို ဖုံးကွယ်ခြင်းကြောင့်ကို "ကမ္မနိယ"ဟုဆိုသော်, အလံ၏ ပဋိက္ခေပအနက် မယူဘဲ ပရိယတ္တအနက် ယူပါဟုဆိုသော် သိရလို၍ " အလံ (ပရိယတ္တံ) + ကမ္မနိယ ဘာဝါယ"ဟု မိန့်သည်၊ "အလံ+ကမ္မနိယာယ-အလံကမ္မနိယံ"ဟု ပြု။

ကိုလည်း၊(ဘဂဝတာ) ဝုတ္ထံ၊ တတ္ထ–ထိုပဒဘာဇနီ စကားရပ်၌၊ ဥပနိသိန္နော တိ-ကား၊ ဥပဂတ်ဝါ– အနီးသို့ကပ်၍၊ နိသိန္နော- သည်၊ (ဟောတိ-အံ့၊) ဥပနိပန္နောပိ-ဥပနိပန္နရဟန်းကိုလည်း၊ ဧဝံ-ဤအနီးသို့ကပ်၍ လျောင်းနေသောရဟန်းဟူ၍၊ ဝေဒိတမ္ဗော – ၏၊ ဘိက္ခု နိသိန္နေတိ - ကား၊ ဘိက္ခုမှိ– သည်၊ နိသိန္နေ-သော်၊ ဇုတိ အဒတ္ထ–နက်။

ဥဘောဝါ နိသိန္နာတိ-ကား၊ ဒွေပိ- ၂ ယောက်တို့ သည်လည်း၊ အပစ္ဆာ အပုရိမံ-မနှောင်း မရှေး၊ နိသိန္နာ–နဲသည်၊ (ဟောန္တိ-နှံအံ့၊) စ-ဆက်၊ ထွေ-ဤပဒဘာဇနီစကားရပ်၌၊ ပါဠိယံ-၌၊ သောတာသ ရဟောတိ-ဟူ၍၊ ကိန္တာပိ အာဂတံ – ပြီ၊ ပန– လည်း၊ စက္ခုဿ- ၏၊ ရဟနေဝ– ဆိတ်ကွယ်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ပရိန္တေ ဒေါ–အာပတ် အပိုင်းအခြားကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။ [“ပဋိဆ္ဆန္နေ အာသနေ”ဟုဌင်း, “သက္ကာဟောတိ မေထုနံ ဓမ္မံ”ဟုဌင်း ဟောတော် မူသောကြောင့် မျက်စိကွယ်ရာကိုသာ ရဟောအရ အလိုရှိအပ်သည်-ဟူလို။]

[ဇုဒါနိ စက္ခုဿ ရဟနေဝ အာပတ္တိံ ပရိစ္ဆိန္နိတ္ဝာ ဒသေန္တော– သစေပိ ဟိတိအာဒိ မာဟ၊] ဟိ - ချွ၊ ပိဟိတ ကဝါဋဿ - ပိတ်အပ်သော တံခါးရွက် ရှိသော၊ ဂဗ္ဘဿ- အခန်း၏၊ ဒွါရေ- တံခါးအနီး၌၊ နိသိန္နော– သော၊ ဝိညူ-နားလည်သော၊ ပုရိသော-သည်၊ သစေပိ ဟောတိ- အကယ်၍ မူလည်း ရှစ်ဦးတော့၊(ဧဝံသတိပိ)အနာပတ္တိံ နေဝ ကရောတိ၊ ပန-ကား၊ အပိဟိတကဝါဋဿ–သော၊ (ဂဗ္ဘဿ-၏၊) ဒွါရေ–၌၊ နိသိန္နော (ဝိညူ, ပုရိသော – သည်၊)အနာပတ္တိံ ကရောတိ၊ စ – ဆက်၊ ဧကဝံ, ဒွါရေ– ၌၊ (နိသိန္နော ဝိညူ ပုရိသော အနာပတ္တိံ , ကရောတိ – ပြုနိုင်သည်ကား၊) န– မဟုတ်သေး၊ အန္တော ဒွါဒသဟတ္ထေ-၁၂ တောင်အတွင်း ဖြစ်သော၊ သြကာသေပိ-၌လည်း၊[ဤစကားဖြင့် နားကြားလောက်ရာ အရပ်ကိုပြသောကြောင့် “သောတရဟ” မဟုတ်ကြောင်းကို သိစေ၏။] နိသိန္နော (ဝိညူ ပုရိသော), သစက္ခုကော-မျက်စိအမြင်ရှိသည်၊သစေ(ဧဟောတိ)၊(ဧဝံသတိ)ဝိက္ခိတ္တော– အထူးထူး အပြားပြား ပစ်လွှင့်အပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ (သမာနော) ပိ– သော်ငင်း၊ နိဒ္ဒါယန္တောပိ - အိပ်ငိုက်နေ သော်ငင်း၊ အနာပတ္တိံ ကရောတိ၊

ဘိက္ခု နိသိန္နေ။ ။လက္ခဏလက္ခဏဝန်ဟူသည် ဝိဘတ်တူမြဲတည်း၊ ထို့ကြောင့် “ဘိက္ခု”၌ ဘုမ္မဋ္ဌဝယ် ပဌမာဝိဘတ် သက်ထားကြောင်းကို,တနည်း–သတ္တမီဝိဘတ် ခေထားကြောင်းကို သိစေလို၊သောကြောင့် “ ဘိက္ခုမှိ ”ဟု ဖွင့်သည်၊ [ဘိက္ခု နိသိန္နေတိ ဇော် ဘိက္ခုတို့ ဘုမ္မဋ္ဌော ပစ္စတ္တဝစနံ၊ ဘုမ္မဝစနသာ ဝါ လောပံ ကတ္ဝာ နိဒ္ဒေသော တိ အာဟ ဘိက္ခုမှိ နိသိန္နေတိ။]

[ထိုင်လျက် အိပ်ငိုက်သူသည် အကြား အကြားဌ မျက်စိဖွင့်၍ ကြည့်တတ်သေး၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုသူက အာပတ် မသင့်အောင် ပြုနိုင်သည်။] သမိပေဋ္ဌတာ (သမာနော)ပိ အန္ဓော (အနာပတ္တိံ)နကရောတိ၊ စက္ခုမာ-မျက်စိရှိသည်၊(မျက်စိကောင်းသူသည်။) (သမာနော)ပိ နိပဇ္ဇိတ္ဝာ, နိဒ္ဒါယန္တော-အိပ်လသော်၊ (အနာပတ္တိံ) နကရောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဇာတ္ထိနံ-တို့၏၊ သတမ္ပိ အနာပတ္တိံ နကရောတိယေဝ။ [မိန်းမများသည် မေထုန်မှီဌ ဖုံးထားတတ်ကြသောကြောင့် အနာပတ်ကို မပြုနိုင်ကြ။]

သဒ္ဓေယျဝစသာတိ-ကား၊ သဒ္ဓါတမ္မဝစနာ- ယုံကြည်ထိုက်သော စကားရှိသော၊ ပန- ဆက်၊ သာ- ထို ဥပါသိကာမသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အရိယသာဝိကာဝ- အရိယာသာဝိကာမသည်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ အဿ-ထို သဒ္ဓေယျဝစသာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ အာဂတဖလာတိအာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ- ထို ပဒဘာဇနိစကားရပ်၌၊ အဿာ - ထို ဥပါသိကာမ၏၊ အာဂတံ-သော၊ ဖလံ-သောတာပတ္တိဖိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊(သာ-ထို ဥပါသိကာမသည်)၊ အာဂတဖလာ- လာမည်၏၊ ပဋိလဒ္ဓ သောတာပတ္တိဖလာ-ရအပ်ပြီးသော သောတာပတ္တိဖိုလ်ရှိသူတည်း၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ အာဘိသမေတာဝိနီတိ-ကား၊ ပဋိဝိဒ္ဓ စတုသစ္စာ-ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာ ၄ ပါး ရှိသူတည်း၊ ဝါ-သစ္စာ ၄ ပါးကို ထိုးထွင်း၍ သိပြီးသူတည်း၊ တောယ-၌ ဥပါသိကာမသည်၊ ဝိညာတံ-သိအပ်ပြီးသော-သိကွတ္တယသာသနံ - သိက္ခာ ၃ ပါး အပေါင်း ဟူသော သာသနာသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊(သာ-သည်)၊ ဝိညာတသာသနာ-မည်၏။

နိသဇ္ဇံ ဘိက္ခု ပဋိဇာနမာနောတိ - ကား၊ ဝေရူပါ-သော၊ ဥပါသိကာ-အရိယာ ဥပါသိကာမသည်၊ ဒိဿာ ကိန္နာဝိဝဒတိ၊အထခေါ်-လည်း၊ ဘိက္ခု-သည်၊ နိသဇ္ဇံ-ကို၊ ပဋိဇာနမာနောယေဝ- ဝန်ခံသော်သာ၊ ဝါ-ဝန်ခံမှသာ၊ တိဏ္ဏံ-နှံသော၊ ဓမ္မာနံ-အာပတ်တို့တွင်၊ အညတရေန-ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ အပ္ပဋိဇာနမာနော-သော်၊ န(ကာရေတဗ္ဗော)ဇာတိအတ္ထော၊[၌"သဒ္ဓေယျဝစသာ" စသော ပုဒ်များ၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့် အဓိပ္ပါယ်များကို ကခ်ဳံဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ယေနာဂါ၊ ပေ၊ ကာရေတဗ္ဗောတိ-ကား၊ နိသဇ္ဇာဒိသု-

အာဘိသမေတာဝိနီ။ ။အာဘိ+သံ+ဣဓာတ်, တာဝိ–ဇာနိပစ္စည်း၊ အာဘိသမိတ္ထ-ထိုးထွင်း၍ သိပြီ၊ ဇာတိ, အာဘိသမေတာဝိနီ၊ ပဋိဝိဒ္ဓံ+စတုသစ္စံ တောယာတိ ပဋိဝိဒ္ဓ စတုသစ္စာ"ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု၍ "တောယ"ဟူသော ကတ္တားပုဒ်နက်ကို အရုကောက်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် အာဘိသမေတာဝိနီကိုလည်း ကတ္တုသာဓန်ပြုရသည်။

နိ်သော၊ အာကာရေသု- တို့တွင်၊ ယေနဝါအာကာရေန- နှင့်မူလည်း၊ သဒ္ဒိံ
မေထုနမမ္မာဒိနိ-တို့သို့၊ အာရောပေတွာ သာ ဥပါသိကာ ဝဒေယျ၊ ပဋိဇာန
မာနောဝ , တေန-ထို အခြင်းအရာဖြင့်၊ သော ဘိက္ခု ကာရေတမ္ပေါ၊ ဝေ
ရူပါယပိ - သော၊ ဥပါသိကာယ-၏၊ ဝစနမင်္ဂြန နှ ကာရေတမ္ပေါ၊ ဣတိ
အာထွော၊[ဤ"ယေနဝါ"စသော ဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ကခ်ါဘာသာ
ဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ကသ္မာ-နည်း၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌနာမ-မြင်အပ်သော
အရာမည်သည်၊ တထာဝိ- ထို မြင်အပ်သည့် အတိုင်းလည်း၊ ဟောတိ- ဖြစ်
တတ်၏၊ အညထာဝိ - တပါးသော အပြားအားဖြင့်လည်း၊ ဟောတိ - ၏၊
(တသ္မာ-တည်း။)

စ-ဆက်၊ တဒတ္ထဇောတနတ္ထံ-ထိုအနက်အဓိပ္ပါယ်ကို ထွန်းပြခြင်းအကျိုး
ငှါ၊ [ထို မြင်အပ်သည့်အတိုင်းမဟုတ်ဘဲ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်
ဖြစ်တတ်ပုံကိုထွန်းပြခြင်းအကျိုးငှါ၊]ဇာဒံဝတ္ထု-ကို၊ဥဒါဟရန္တိ-ထုတ်ဆောင်
ကြကုန်၏၊ ကိရ- ခဲ့၊ မလ္လာရာမဝိဟာရေ- မလ္လာရုံကျောင်းတိုက်၌၊ [မာလျာ
ရာမဝိဟာရေ-ဟုရှိလျှင်ကောင်းသည်၊]ကော-သော၊ ဒိဏ္ဏာသဝတ္ထေရော-
သည်၊ ကေဒိဝသံ-၌၊ ဥပဋ္ဌာကကုလံ- သို့၊ ဂတ္ဘိ-၍၊ အန္တေဝေဟေ-၌၊
နိသိဒိ-ပြီ၊ ဥပါသိကာဝိ - ဥပါသိကာမသည်လည်း၊ သယနပလ္လင်ံ-ကို၊
နိသာယ-၍၊ ဋ္ဌိတာ ဟောတိ၊ အထ-၌၊ ဧကော- သော၊ ပိလ္လာစာရိကော-
ဆွမ်းခံလှည့်လည်သော ရဟန်းသည်၊ ဒွါရေ-၌၊ ဋ္ဌိတော-ရပ်လျက်၊ ဒိသွာ-
၍၊ ထေရော-သည်၊ ဥပါသိကာယ-နှင့်၊ သဒ္ဒိံ-ကွ၊ ကောသနေ-၌၊ နိသိန္နော-
၏၊ ဣတိသည့်-ကို၊ ပဋိလဘိတွာ-၍၊ ပုနပ္ပုနံ ဩလောကေသိ၊ ထေရောပိ-
သည်လည်း၊ အယံ-၌ရဟန်းသည်၊ မယိ-၌၊ အသုဒ္ဓလဒ္ဓိကော- မစင်ကြယ်
ဟု အယူရှိသည်၊ ဇာတော - ပြီ၊ ဣတိ- သို့၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊ ကတဘတ္တ
ကိစ္စော-သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ ဝိဟာရံ ဂတ္ဘိ၊ပေ၊အန္တေဝဝ-ကျောင်းအတွင်း၌
သာလျင်၊ နိသိဒိ-ပြီ၊ သောပိ ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ ထေရံ-ကို၊ စောဒေဿာမိ-
အံ့၊ ဣတိ- ၌သို့ ကြံ၍၊ အာဂတ္ဘိ- ၍၊ ဥဏ္ဟာသိဘာ-ချောင်းဟန့်၍၊ ဒွါရံ
ဝိဝရိ၊ ထေရော - သည်၊ ပေ၊ ကုဋ္ဌာဂါရကဏ္ဏိကံ - စုလစ်မွှန်ချွန် အထွဋ်ကို၊
နိဿာယ-၍၊ ပလ္လင်္ကေန နိသိဒိ၊ သောပိ ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ အန္တေ-သို့၊
ပဝိသိတွာ-၍၊ မဏ္ဍုန-ကိုဂုင်း၊ ဟေဋ္ဌာမဏ္ဍုန-ကိုဂုင်း၊ ဩလောကေတွာ -၍၊
ထေရံ အပဿန္တေ(ဟုတ္တာ) ဥဒ္ဓံ ဥလ္လောကေသိ- မော်ကြည့်ပြီ၊ အထ-၌၊
အာကာသေ-၌၊ နိသိန္နံ ထေရံ, ဒိသွာ- ၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာ
နာဂမ-သို့ကလော် တန်ခိုးကြီးသူမည်ကုန်သော၊ တုမှေ-တို့သည်၊ မာတုဂါမေ

နာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ကောသနေ, နိသိန္နဘာဝံ-ထိုင်နေသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝဒါပေထ-ပြောစေပါကုန်သနည်း၊ ဝါ-ပြော်အောင်နေပါကုန်သနည်း၊ ဇာတိ အာဟ၊ (ဧဝ-ပုဒ် မလို၊) ထေရော - သည်၊ အာဝုသော၊ သော - ၌ အပြစ်သည်၊ အန္တရယရသော-ရှာတွင်း၏သာလျှင်၊ ဒေါသော-တည်း၊ အဟံ ပန- သည်ကား၊ တံ-သင့်ကို၊ သဒ္ဓါပေတုံ - ယုံစေငှါ၊ အသက္ကောန္တော(ဟုတ္တာ)၊ ဧဝံ-၌သို့ တန်ခိုးပြမှုကို၊ အကာသိံ-ပြုရပြီ၊ မံ-ကို၊ ရက္ခေယျာသိ- လော၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝတ္တာ-၍၊ သြတရိ-သက်ဆင်းပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊ (ဥဒါဟရန်-နှ၏)။

ဇာတော- ၌ "တေန သော ဘိက္ခု၊ကာရေတဗ္ဗော" ဟူသော ဝါကျမှ၊ ပရံ-၌၊ သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျာတိ အာဒိ-သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော စကားကို၊ ပဋိညာယ - ဖြင့်၊ ကာရဏာကာရဒဿနတ္ထံ - ပြစေပုံ အခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝါ-ဆုံးဖြတ်ပုံအခြင်းအရာကိုပြတော်မူခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ တတ္ထ-ထို သာ စေ ဧဝံ ဝဒေယျ အစရှိသောစကားရပ်၌၊ မာတုဂါမဿ မေထုနံ ဓမ္မံ ပဋိသေဝန္တော-မှီဝဲနေသည်ကို၊ (" ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပါပြီ"ဟု ပါဠိတော်ထည့်စပ်။) ဇာတိ အတ္ထော၊ နိသဇ္ဇာယ ကာရေတဗ္ဗော တိ-ကား၊ နိသဇ္ဇ-ကို၊ ပဋိဇာနိတ္ဝာ-၍၊ မေထုနဓမ္မပဋိသေဝနံ-ကို၊ အပဋိဇာနန္တော-ဝန်မခံလသော်၊ မေထုနဓမ္မပါရာဇိကာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ အကာရေတ္ဝာ - မပြုစေမူ၍၊ ဝါ - မဆုံးဖြတ်မူ၍၊ နိသဇ္ဇာမတ္တေန - ထိုင်နေခြင်းမျှဖြင့်၊ ယံ အာပတ္တိံ - သို့၊ (ရဟောပဋိဉ္ဆန္နပါစိတ်အာပတ်သို့)အာပဇ္ဇတိ၊ တာယ-ထို အာပတ်ဖြင့်၊ ကာရေတဗ္ဗော၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယာ ကာရေတဗ္ဗောတိ အတ္ထော၊ တေန နယေန သဗ္ဗစတုက္ကေသု ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။

ဧဝံ၊မဟိဒ္ဓိကာ၊ပေ၊မန္တိ။ ။ဧဝံ မဟိဒ္ဓိကာပိ တုမ္ဟေ ဧဝရူပေ အာသက်နိယေ ဌာနေ (ယုံမှားထိုက်သောအရပ်၌) ကသ္မာ အနုပပရိက္ခိတ္ဝာ (မစူးစမ်းမဆင်ခြင်မူ၍) နိသိန္နာ-တ္ထ၊ တုမှာဒိသေဟိနာမ အန္တရဃရေ နိသိဒန္တေဟိ ဥပပရိက္ခိတ္ဝာ ပတိရူပေ ဌာနေ နိသီဒိတဗ္ဗံ (အရှင်ဘုရားတို့လို ပဂ္ဂိုလ်က ရှာတွင်းမှာ ထိုင်နေလျှင် စူးစမ်းဆင်ခြင်ပြီးမှ သင့်တော်သော အရပ်၌ ထိုင်သင့်ပါတယ်) ဇာတိ ထေရံ သြဝဒန္တော အာဟ (" ဧဝံမဟိဒ္ဓိကာ၊ပေ၊ဝဒါပေထ" ဟု ဆိုသည်)၊ နပန အသဒ္ဓဟန္တော (မယုံကြည်၍ ပြောသည် မဟုတ်)၊ ထေရော အတ္တနော အနုပပရိက္ခိတ္ဝာ အနိသိန္နဘာဝံ ဒဿေန္တော- မစူးမစမ်းထိုင်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ပြလို၍ "အန္တရဃရသော ဝေသော အာဝုသော ဒေါသော"တိ အာဟ၊ ဧဝ မကာသိန္တိ အတ္တနော နိဂ္ဂဟိတဗ္ဗမ္မိ (လျှို့ဝှက်ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော) ဂုဏံ ပကာသေန္တော ဧဝံ ဇာနိဿတိ ဟာရိယံ အကာသိံ၊ ရက္ခေယျာသိ မန္တိ မာ မံ အညေပိ ဧဝံ ဇာနန္တူတိ အတ္တနော ဂုဏံ အဇာနာပေတုကာမော ဝဒတိ။

ပန-ဆက်၊ သိက္ခာပဒ ပရိယောသာနေ-၌၊ **အာပတ္တာ** နာပတ္တိ ပရိစ္ဆေဒ **ဒဿနတ္ထံ**-အာပတ် အပိုင်းအခြား,အနာပတ် အပိုင်းအခြားကိုပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တေသု-နိသော၊ဂမနံ ပဋိဇာနာတိတိ အာဒိသု-ပုဒ်တို့တွင်၊ဂမနံ ပဋိဇာနာတိတိ-ကား၊ ရဟောနိသဇ္ဇ**ဿာ**ဒတ္ထံ-ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို သာယာခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဂတော-သည်၊ **အမှိ**-ဖြစ်ပါ၏၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ ဂမနံ-ကို၊ ပဋိဇာနာတိ- ဝန်ခံ၏၊ နိသဇ္ဇန္တိ- ကား၊ နိသဇ္ဇာသာဒေနဝ - ထိုင်နေခြင်းကို သာယာခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ နိသဇ္ဇံ - ထိုင်ခြင်းကို၊ ပဋိဇာနာတိ- ၏၊ အာပတ္တိန္တိ- ကား၊ တိသု- ၃ မျိုးသော အာပတ်တို့တွင်၊ အညတရံ-သော၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ (ပဋိဇာနာတိ-၏၊)အာပတ္တိယာ ကာရေတမ္ဘော-ကား၊တိသု-၃ မျိုးသော အာပတ်တို့တွင်၊ ယံ - အကြင် အာပတ်ကို၊ ပဋိဇာနာတိ - ၏၊ တာယ- ထိုအာပတ်ဖြင့်၊ ကာရေတမ္ဘော - ၏၊ ဣတ္ထေ စတုက္ကေ- ဤ စတုက္ကန်း၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနာမိပ္ပါယမေဝ-ပေါ်လွင်သော အဓိပ္ပါယ် ရှိသည်သာ၊ ပန- ကား၊ ဒုတိယ စတုက္ကေ - ၌၊ ဂမနံ နပဋိဇာနာတိတိ - ကား၊ ရဟောနိသဇ္ဇာသာဒဝသေန - ဖြင့်၊ နပဋိဇာနာတိ- အံ့၊ သလာကဘတ္တာဒိနာ-သလာကဘတ်ကိုခံယူခြင်းအစရှိသော၊အတ္တနော-၏၊ကမ္မေန-အလုပ်ကြောင့်၊ ဂဇတော-သည်၊ အမှိ-၏၊ သာ ပန-ထိုမိန်းမသည်ကား၊[အိမ်းလာ၍ထိုင်သော မိန်းမသည်ကား။] မယ္ဟံ-၏၊ နိသိန္နဋ္ဌာနံ- ကို၊ အာဂတာ- လာပါ၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ-၏၊ တ္ထောဝိ- ၌ ဒုတိယစတုက္ကဋ္ဌလည်း၊ သေသံ - သည်၊ ဥတ္တာနာမိပ္ပါယမေဝ-သည်သာ။

ပန-ကား၊ အယံ-ကား၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော စတုက္ကတို့၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ မေထုနမ္မ သန္နိဿိတ ကိလေသော - မေထုန် အကျင့်၌ မှီသော ကိလေသာကို၊ ရဟောနိသဇ္ဇာသာဒါတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ယော ဘိက္ခု-သည်၊ တေနအာသာဒေန-ထိုသာယာခြင်းကြောင့်၊ မာတုဂါမဿ သန္တိကံ ဂန္တ္ဝာ၊ ကာဂမော(ဟုတ္ဝာ),အဂ္ဂေါ-မျက်စိကို၊ အဂ္ဂေတိ-မျက်ရေးကွင်းအံ့၊(တသ) ဒုက္ကဋ်၊ နိဝါသနံ-သင်ပိုင်းကို၊ နိဝါသေတိ-ပြင်၍ ဝတ်အံ့၊ ကာယဗန္ဓနံ-ကို၊ ဗန္ဓတိ-အံ့၊ စီဝရံ-ကေသိသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပတိ-ပြင်၍ ရမ်းအံ့၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့၌၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ်၊ ဂန္ဆတိ-အံ့၊ ပဒဝါရေ ပဒ

မေထုန၊ပေ၊ ဝုစ္စတိ။ ။ရဟောနိသဇ္ဇာသာဒသ-၏၊ အသတိပိ မေထုနရာဂဘာဝေ (မေထုနရာဂအဖြစ် မရှိသော်လည်း) တပ္ပဋိဗဒ္ဓ ကိလေသတ္တာ (ထိုမေထုနရာဂနှင့်စပ်သော ကိလေသာ၏အဖြစ်ကြောင့်) မေထုနဓမ္မသန္နိဿိဘကိလေသော၊ဝုစ္စတိတိ ဝုတ္တံ (သန္နိဿိတ သဒ္ဒါကို ဆိုအပ်ပြီ ဟူလို။)-ဋီကာ။

ဝါရေ ဒုက္ကဋံ၊ ဂတ္ဘိဝါ, နိသီဒတိ၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ မာတုဂါမေ-သည်၊ အာဂတ္ဘိဝါ, နိသိန္နမတ္တေ-ထိုင်ကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ သာ ဇာတ္တိ-သည်၊ ကေနစိ ကဏ္ဍေ်ယေန- ကြောင့်၊ ဥဋ္ဌာယုဋ္ဌာယ- ထ၍ ထ၍၊ ပုနပ္ပုနံ သစေနိသီဒတိ၊ (ဧဝံသတိ) နိသဇ္ဇာယ နိသဇ္ဇာယ – ထိုင်ခြင်း ထိုင်ခြင်းကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ၊ [တချို့စာအုပ်များ၌"နိသဇ္ဇဂဏနာယ ပါစိတ္တိယံ"ဟု ရှိ၏, ကောင်းသည်။]

ယံ-အကြင်မိန်းမကို၊ သန္ဓာယ ဂတော-သွားပြီ၊ သာ-ကို၊ နဒီဋ္ဌာ-မတွေ့မြင်အပ်၊ အညာ-အခြားမိန်းမသည်၊ အာဂတ္ဘိဝါ, နိသီဒတိ-အံ့၊ အသာဒေ-သည်၊ ဥပဂန္ဒေ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ၊[အသုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် သွားသောကြောင့် အာပတ်သင့်သည်။] ပန-ဝါဒနှာ့ရကား၊မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ဂမနကာလတော, ပဋ္ဌာယ-၍၊ အသုဒ္ဓစိတ္တာ အာပတ္တိ ယေဝါတိ ဝုတ္တံ၊ သမ္မဟုလာ – များစွာသော မိန်းမတို့သည်၊ သစေ အာဂစ္ဆန္တိ၊ [ရဟောနိသဇ္ဇသာဒ စိတ်ကြောင့်သွား၍ ရဟန်းထိုင်နေရာ အရပ်သို့ လာကုန်အံ့-ဟူလို။] (ဧဝံသတိ)မာတုဂါမ ဂဏနာယ ပါစိတ္တိယာနိ၊ အနိယမေတ္ထာ- မည်သည့်မိန်းမဟု မမှတ်သားမူ၍၊ ဒိဋ္ဌ ဒိဋ္ဌာယ-မြင်အပ် မြင်အပ်သော မိန်းမနှင့်၊ သန္ဓိံ , ရဟသာဒံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ဝယ် ထိုင်နေခြင်း၌ သာယာခြင်းကို၊ ကပ္ပေဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဂတ္ဘိဝါ, နိသိန္နဿာပိ- ၏လည်း၊ အာဂတာဂတာနံ - ရောက်လာကုန်ရောက်လာကုန်သော မိန်းမတို့နှင့်၊ ဝသေန- စပ်သဖြင့်ဂင်း၊ ပုနပ္ပုနံ, နိသဇ္ဇ ဝသေနစ-ဖြင့်ဂင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ အာပတ္တိယော ဝေဒိတမ္ဗာ၊သုဒ္ဓစိတ္တေန ဂတ္ဘိဝါ နိသိန္နဿ သန္တိကံ အာဂတ္ဘိဝါ, ဇာတ္တိယာ- သည်၊ နိသိန္နာယ- သော်၊ ရဟသာဒေါ - သည်၊ သစေ ဥပဂဒ္ဓတိ၊ (ဧဝံသတိ) အနာပတ္တိ၊ပေ၊ ဇာတိ-အပြီးတည်း။....ပဌမအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-ဝသည်၊ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

ဒုတိယအနိယတ သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

တေန သမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ ဒုတိယ အနိယတ သိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-၌၊ ဘဂဝတာ ပဋိက္ခိတ္တာနံ အာဒိမ္ဟိ- ၌၊ ကောပနံသော ရဟန်းသည်၊ (ဟုတွာ-၍)၊ ကာယ-တယောက်သော မိန်းမနှင့်၊ (တနည်း) ကောပနံ ကာယ – တယောက်ချင်းချင်း၊ ရဟော- ဆိတ်ကွယ်သော အရပ်၌၊ ပဋိစ္ဆန္နေ- သော၊ အလံကမ္မနိယေ-မေထုန်အမှု၌ ခံသည်၏ အဖြစ်အကျိုးငါးစွမ်းနိုင်သော၊ အာသနေ - ၌၊ ယံ နိသဇ္ဇံ- ကို၊ ကပ္ပေယျ- ၏၊ တံ နိသဇ္ဇံ- ကို၊ ကပ္ပေတုံ - ငါး၊ ဝါ – ကို၊ ပဋိက္ခိတ္တံ- ပြီ၊ ဇာတိဝံ- သို့၊ သမ္မန္နော– ပုဒ်တို့၏

စပ်ခြင်းကို၊ ဝေဒိတမ္ဘော-၏၊ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်းရှားပြအံ့၊ ဇာတရထော-ဤသို့ မဟုတ်လျှင်၊ ကေဿ ကောယာတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တုမ့်ဖွဲ့သည်း၊ သိယာ-၏၊ကသ္မာ-နည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တာနိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာတ္တာ - ကြောင့်တည်း၊ ဝါ - တနည်း၊ သာဓိအတ္ထေ- ၌၊ တေံ ပစ္စတ္တဝစနံ- ဤ ကောပုဒ်၌ ပဌမာဝိဘတ်ကို၊ ဝေဒိတမ့်-၏။[ကပ္ပေတုံ၌စပ်ဘို့ရန် ကောင်း သမ္ဘန်အနက်ပေးပါ-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ နဟေဝါပေ၊ တ္ထေ-၌၊ ဗဟိ-ဘေး၌၊ ဝါ-ဘေးက၊ ပရိက္ခိတ္တံ-ကာရံအပ်သော၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ဝါ-က၊ ဝိဝဋံ ဖွင့်လှစ်အပ်သော၊ ယမ္ပိ ပရိဝေဏာဒိ-အကြင်ပရိဝုဏ်၏ လွင်ပြင်အစရှိသော အရပ်သည်လည်း၊ (အတ္ထိ)၊တမ္ပိ-ထိုအရပ်ကိုလည်း၊အန္တောဂဓန္တိ-အတွင်းဝင်၏ဟူ၍၊ဝေဒိတမ့်ဖွဲ့၊ ဟိ-မှန်၊ဝေရူပံ-သော၊ ဌာနံ-ကို၊ အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓေယေဝ-အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓအရပ်၌သာ၊ ဂဟိတံ- သွင်းယူအပ်ပြီ၊ ဇာတိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ၊ သေသံ-ကြွင်းသော အဆုံးအဖြာ စကားရပ်ကို၊ ပဌမသိက္ခာပဒနယေနေဝ ဝေဒိတမ့်၊ ဟိ - မှန်၏၊ (တနည်း) ဟိ-စိုးစဉ်းအနည်းငယ် အထူးကား၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ ဇာဝ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ဇာတိဩ - သည်ဌင်း၊ ပုရိသောပိ - ၎င်း၊ ယောကောစိ, ဝိညူ-သော၊ အနန္ဓော - ကာဏ်းလည်း မကာဏ်းသော၊ အဗျဓိရော - နားလည်း မထိုင်းသော၊အန္တောဒွါဒသဟတ္ထေ-၁၂ တောင်အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေ-၌၊ ဌိဒတာဝါ- ရပ်နေသူမူလည်း ဖြစ်သော၊ နိသိဒန္တောဝါ- ဖြစ်သော၊ ဝိက္ခိတ္တောပိ-ပြန့်လွင့်သောစိတ်ရှိသူသည်၎င်း၊ နိဒ္ဒါယန္တောပိ-အိပ်ငိုက်နေသူသည်၎င်း၊ အနာပတ္တိံ ကရောတိ၊ ပန- ဗျတိရိတ်ကား၊ ဗဓိရော - နားထိုင်းသော၊ စက္ခုမာပိ-မျက်စိ အမြင်ရှိသူသည်၎င်း၊ ဝါ-တနည်း၊ အန္ဓော-သော၊ အဗဓိရောပိ-သည်၎င်း၊ (အနာပတ္တိံ) နကရောတိ၊ စ- သည်သာ မကသေး၊ ပါရာဇိကာပတ္တိံ-ကို၊ ပရိဟာပေတွာ- ယုတ်လျော့စေ၍၊ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာပတ္တိ-ကို၊ ဝုတ္တာ-ပြီ၊ ဇာတိအယံ-ကား၊ ဝိသေသော၊ပေ၊ ဇာတ်-အပြီးတည်း။ ။ ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ, နိဋ္ဌိတာ၊..... သမန္တပါသာဒိကာယ-သော၊ ဝိနယသံဝဏ္ဏနာယံ - ၌၊ အနိယတဝဏ္ဏနာ- သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ကေဝါပေါဝစ္ဆံ။ ။ကောပုဒ်က“ကပ္ပေတုံ ပဋိက္ခိတ္တံ”တိုင်အောင် မစပ်နိုင်သောကြောင့် “ကပ္ပေယျ ”ဟု ထည့်၍စပ်ပါ၊ “ပဋိက္ခိတ္တံ ”ဟုသာ ကံဟောကြိယာတိုင်အောင် စပ်လိုလျှင် “ ကေဿ ”ဟု ရှိမှ “ ကပ္ပေတုံ ပဋိက္ခိတ္တံ – တယောက်သောရဟန်း၏ထိုင်ခြင်းကို ပယ်အပ်”ဟု ကပ္ပေတုံ၌ သမ္ဘန်အဖြစ်ဖြင့် စာစပ်နိုင်မည်–ဟူလို။

နိသဂ္ဂိယကဏ္ဍ
ပဌမကထိန သိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

တိံသ-သေ၁၊ နိသဂ္ဂိယာ - နိသဂ္ဂိယမည်ကုန်သော၊ ယေဓမ္မာ - အကြင် သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမိတာဝိနာ - ကိလေသာတို့ကို ငြိမ်းစေတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာ – နှုတ်ပြီ၊ တေသံ - ထို သိက္ခာပုဒ်တို့၏၊ အပုဗ္ဗပဒ ဝဏ္ဏနံ-ရှေးမဟုတ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို၊ ဝါ–အသစ်ဖြစ်သော ပုဒ်တို့၏ အဖွင့်ကို၊ ဒါနိ – ၌၊ ကရိဿာမိ - အံ့၊ တေနသမယေန ၊ပေ ၊ အနုညာတံ ဟောတိတိ–ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ပဌမကထိန သိက္ခာပဒံ – တည်း၊ [တချို့စာအုပ်များ၌“တေနသမယေန၊ပေ၊ဟောတိတိတ္ထေ”ဟုရှိ၏၊မကောင်း၊ ဂေါတမက မည်သော နတ်ကြီး၏ နေရာအရပ်ကို “ဂေါတမက စေတိယ” ဟု မူလက ခေါ်သည်၊ ထို နတ်ကွန်းအရပ်၌ ဆောက်အုပ်သော ဘုရားကျောင်းတော်ကိုလည်း ဂေါတမက စေတိယ-ဟု ပင် ခေါ်သည်၊] တတ္ထ-ထို ပဌမကထိနသိက္ခာပုဒ်၌၊ တိစီဝရန္တိ-ကား၊ အန္တရဝါသကော-သင်းပိုင်ဝင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ကေါ-အပေါ်ရှိ ကေသီဝင်း၊ သံဃာဋိ-သင်္ကန်းကြီးဝင်း၊ ဇုတိ-သို့၊ ဇုဒံ စီဝရတ္တယံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုညာတံ ဟောတိ။

ပန-ဆက်၊ ယတ္ထ-အကြင် အရပ်၌၊ တေံ– ၌ ဒု ထည်သော သင်္ကန်းကို၊ အနုညာတံ–ပြီ၊ ယဒါစ – ၌လည်း၊ အနုညာတံ၊ ယေနစကာရဏေန အနုညာတံ၊ တံ သဗ္ဗံ-သည်၊ (ခွင့်ပြုအပ်ရာ အရပ်, အချိန်, အကြောင်း ဟူသော အားလုံးသည်) စီဝရကွန္ဓကေ-၌၊ ဇဝကဝတ္ထုသ္မိံ-ဇဝကဝတ္ထု၌၊ အာဂတ မေဝ–လာပြီးသည်သာ၊ [ဝေဖြင့် ၌၌ ဖွင့်ဘွယ် မလို - ဟု ကန့်။] အညေ နေဝ၊ပေ၊ပဝိသန္တိတိ - ကား၊ ယေန - အကြင် ဒု ထည်သော သင်္ကန်းဖြင့်၊ ဝိဟာရေ- ၌၊ အစ္ဆန္တိ-နေကြကုန်၏(ယေနစ–အကြင် ဒု ထည်သောသင်္ကန်းဖြင့်လည်း၊) နှာနံ - ရေချိုးရာ အရပ်သို့၊ [နဟာယန္တိ ဇေ္ဈာတိ နှာနံ၊]

သမိတာဝိနာ။ ။သမုဓာတ်,တာဝိပစ္စည်း,ဇုအာဂုံ၊ တာဝိပစ္စည်းသည် အတိတ်ကတ္တားဟောဖြစ်၍“သမိတ္ထာတိ သမိတာဝိ”ဟု ကတ္တုသာဓ်ပြု၊ “သမိတပါပေန”ဟု ဋီကာတို့ ဖွင့်ကြသည်ကား အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သာ၊ ထို အဖွင့်ကို ကြည့်၍ “ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော”ဟု ပေးလျှင် သဒ္ဒတ္ထမဟုတ်။

ပရိဘုဉ္ဇိတုံ အနုညာတံ။ ။သင်္ကန်းတွေများလွန်းလှ၍ ဒု ထည်ကိုသာ ပိုင်းခြားလျက် သုံးစွဲဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ထို အချိန်၌ အဓိဋ္ဌာန် တင်ဘို့ရန် ပညတ်တော် မမူရသေး၊ ထို့ကြောင့် “ပရိဘုဉ္ဇိတုံ” ဟု မိန့်သည်။ | အန္တရဝါသက, ဥတ္တရာသင်္ကေ, သံဃာဋိပုဒ်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ ၌သိက္ခာပုဒ်၌ပြထားပြီ။]

သြတရန္တိ-သက်ရောက်ကြကုန်၏၊ တတော-ကျောင်းဝတ်သက်နိုး ရေချိုးဝတ်သက်နိုးတို့မှ၊ အညေန - အခြားသော သက်နိုး ၃ ထည်ဖြင့်၊ (ပါဠိတော် "ဂါမံ ပဝိသန္တိ" ၌စပ်၊) ဧဝံ - ဤနည်းအတိုင်း၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ - တနေ့တနေ့၌၊ နဝစိဝရာန်-တို့ကို၊ ဓာရေန္တိ - ဆောင်ကြကုန်၏၊ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိတိ-ကား၊ အနုပညတ္တိယာ - နောက်ထပ် ပညတ်ခြင်း၏၊ ဒွါရံ - အကြောင်းကို၊ ဒဒမာနံ - ပေးလျက်၊ ပဋိလာဘဝသေန-ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ နိပ္ပတ္တိဝသေန- ပြီးစီးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (ဥပ္ပန္နံ - ဖြစ်သည်၊) နော(ဟောတိ-မဟုတ်၊) [ဥပ္ပန္နအရ ယက်၍ ပြီးစီးခြင်းကို မယူရ၊ ယက်၍ ပြီးခြင်း ကိစ္စမှာ ယက်တုန်းက ဖြစ်ခဲ့ပြီ၊ ဤ၌ "ဥပ္ပန္န" အရ ရသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကို ယူပါ-ဟူလို။]

အာယသ္မာတော၊ပေ၊ ဟောတိတိ (တ္တော) – ၌၊ (ဂုဇ္ဇတ္ထံ) ကိရ (ဥဒ္ဒရိတ္တာဒသေမိ)၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒော - သည်၊ (အတိမမာယတိ - ၌စပ်၊) ဘဂဝန္တံ ထဒေပတ္တာ, အညော-မြတ်စွာဘုရားမှ တပါးသော၊ ဧဝရူပေါ-သော၊ ဂုဏာဝိသိဋ္ဌော - ဂုဏ်အားဖြင့် ထူးကဲသော၊ ပဂ္ဂလော - သည်၊ နတ္ထိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြ၍၊ ဂုဏာဗဟုမာနေန - ဂုဏ်ကို များစွာ မြတ်နိုးခြင်းကြောင့်၊ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ-ကို၊ အတိမမာယတိ-အလွန်ငါဉာစွာကဲ့သို့ ပြု၏၊ ဝါ-အလွန်မြတ်နိုး၏၊ သော-ထို အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သဒ္ဓါဝိ, မနာပံ-စိတ်ကို တိုးပွားစေတတ်သော၊ ဝါ-မြတ်နိုးဘွယ်ဖြစ်ကောင်းသော၊ စီဝရံ-ကို၊ လဘိတ္တာ-၍၊ ဝါ-ရလသော်၊ ရဇိတ္တာ-ဆိုးပြီး၍၊ ကပ္ပဗိန္ဒုံ-ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ ဒတ္တွာ-ပေးပြီး၍၊ ထေရဿဝ-အရှင် သာရိပုတ္တရာထေရ်အားသာလျှင်၊ ဒေတိ-လှူ၏၊ ပုရေဘတ္တေ-၌၊ ပဏီတံ, ယာဂုခဇ္ဇံဝါ- ယာဂုဲဘွယ်ကိုသော်၎င်း၊ ပိဏ္ဍာပါတံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ လဘိတ္တာဝိ- ရပြန်၍လည်း၊ ထေရဿဝ ဒေတိ၊ပေ၊ဥပဋ္ဌာကကုလေဟိ-တို့မှ၊ ဒါရကေ- တို့ကို၊ နိက္ခာမေတ္တွာ- ထွက်စေ၍၊ ပမ္မာဇေတ္တွာဝိ-ရှင်ဖြစ်စေပြီး၍လည်း၊ ထေရဿ သန္တိကေ ဥပဇ္ဈံ ဂါဟာပေတ္တွာ, သယံ-မိမိသည်၊ ဝါ-မိမိက၊ အနုဿာဝနကမ္မံ- အဖန်ဖန် ကြားသိစေမှုကို၊ ဝါ-ကမ္မဝါစာရွတ်မှုကို၊ ကရောတိ၊ အာယသ္မာဝိ သာရိပုတ္တော-သည်လည်း၊ ပိတု-ခမည်းတော်၏၊ ကတ္တုမ္မကိစ္စံ နာမ- ပြုဘွယ်ကိစ္စ မည်သည်၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တသ-၏၊ ဘာရော-တာဝန်တည်း၊ မယာ,ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအတွက်၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုထိုက်သော၊ တံ ကိစ္စံ- ထိုကိစ္စကို၊ အာနန္ဒော - သည်၊ ကရောတိ - ပြု၏၊ အဟံ အာနန္ဒံ နိဿာယ, အပ္ပေါသုက္ကော-ကြောင့်ကြမဲ့သည်၊ (ဟုတ္တာ)ဝိဟရိတုံ လဘာမိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြ၍၊ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ အတိဝိယ မမာယတိ၊

[ဂေဟသိတပေမဖြင့် မြတ်နိုးသည်မဟုတ်, ဂုဏ်ကို ချီမြှောက်သောအားဖြင့် မြတ်နိုးသည်။] သောပိ - ထို အရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း၊ မနာပံ စီဝရံ လဘိတ္ဝာ အာနန္ဒတ္ထေရသေဝ ဒေတိ၊ ဣတိ - ဤသို့ အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ - အလုံးစုံသော စကားအစဉ်သည်၊ ပုရိမ သဒိသမေဝ - ရှေစကားအစဉ်နှင့် တူသည်သာ၊ ဧဝံ - သို့၊ ဂုဏ ဗဟုမာနေန - ဂုဏ်ကို များစွာမြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ မမာယန္တော-ငါ့ဥစ္စာဟု ပြုသည်၊ ဝါ-သည်၊ (ဟုတ္ထာ)တဒါ ဥပဋ္ဌဖွိ-ဖြစ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဝါ-ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တံ စီဝရံ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ ၊ ပေ ၊ ဝေဒိတမ္ဟော။

ပန-ဆက်၊ နဝမံဝါ၊ပေ၊ဒသမံဝါတိ ထြေ-၌၊ (ကဿစိ-တစုံတယောဝံ၏၊ ဧဝံ-ဤအကြိသည်း) သစေ ဘဝေယျ-အံ့၊ (ကိံ)၊ ကထံ-အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ထေရော- ရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ ဇာနာတိ- နည်း၊ ဣတိ- ဤအကြိသည်၊ (သစေ ဘဝေယျ)၊ ဗဟူဟိ-နှ်သော၊ ကာရဏေဟိ-တို့ဖြင့်၊ (ကြိယာဝိသေသန)၊ ဇာနာတိ-၏၊ ကိရ-ခဲ့၊ သာရိပုတ္တထြေရော-သည်၊ ဇနပဒ စာရိကံ-ကို၊ ပက္ကမန္တော- ဖဲသွားခါနီးလသော်၊ အာနန္ဒထြေရံ- ကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ ဝ-၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ-၏၊ (ကိံ)၊ အဟံ-သည်၊ ထြေရေနနာမ ကာလေန - ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်မည်သော ကာလဖြင့်၊ အာဂစ္ဆိဿာမိ - ပြန်လာအံ့၊ ထြေန ရေ-၌၊ ဘဂဝန်-ကို၊ မာပမဇ္ဇိ-မမေ့ပါနှင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ (ပက္ကမတိ)၊ သမ္မုခါ-၌၊ သစေ နအာပုစ္ဆတိ-အကယ်၍ မပန်ပြောနှင်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ပေသေတွာပိ- ၍လည်း၊ အာပုစ္ဆိတွာဝ-သာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ အညထြ-အခြားအရပ်၌၊ ဝဿံ- မိုးလပတ်လုံး၊ သစေ ဝသတိ၊ (ဧဝံသတ်)၊ ယေဘိက္ခူ- တို့သည်၊ ပဌမတရံ-ရှေးဦးစွာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-န်၏၊ [အရှင်သာရိပုတ္တရာ ဝါကပ်ရာအရပ်မှ ဘုရားရှင်ထံသို့ လာကြကုန်၏။] တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဧဝံ- ဤသို့မှာ၍၊ ပဟိဏာတိ- စေလွှတ်၏၊ (ကိံ - အဘယ်သို့မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊ မမ- ၏၊ ဝစနေန - စကားဖြင့်၊ (မမ ဝစနေန- ငါ့အလျောက်ဖြင့်၊) ဘဂဝတောစ-၏လည်း၊ ပါဒေ-တို့ကို၊ သိရသာ-ဖြင့်၊ ဝန္ဒထ-ရှိခိုးပါ၊လေကုန်၊ အာနန္ဒသာစ - အား၊လည်း၊ ဝါ- ၏လည်း၊ အာရောဂျ-ကျမ်းမာချမ်းသာကြောင်းကို၊ဝတွာ-ပြောဆိုမေးမြန်းပြီး၍၊ မံ-ငါ့အကြောင်းကို၊ အသုကဒိဝသေ နာမ - ထို မည်သောနေ့၌၊ အာဂမိဿတိ - လာလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒထ- ပြောကြလေကုန်၊ ဣတိ - ဤသို့မှာ၍၊ (ပဟိဏာတိ)၊ စ-ဆက်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ယထာ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသေ ယေဝ- အကြင်အကြင်ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့၌သာလျှင်၊ တေ-ရောက်လာတတ်၏။

အဝိစ- သည်သာမကသေး၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒေ- သည်၊ အနုမာနေန ပိ-မှန်းဆခြင်းအားဖြင့်လည်း၊ ဇာနာတိ- သိ၏၊ (ကိ ံ)၊ ဧက္ကေ-န်သော၊ ဒိဝသေ- တို့ပတ်လုံး၊ ဘဂဝတာ- နှင့်၊ ဝိယောဂံ- ကွေကွင်းခြင်းကို၊ သဟ နွေ၁ - သည်းခံလျက်၊ အဓိဝါသေန္တော - အောင့်အီ းလျက်၊ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော- သည်၊ ဝသိ- နေရပြီ၊ ဒါနိ- ၌၊ ဇာတော ပဋ္ဌာယ-ယနေ့မှစ၍၊ အသုကံနာမ ဒိဝသံ- ထိုမည်သောနေ့ကို၊ န အတိက္ကမိဿတိ - မလွန်လတ့ံ၊ အဒ္ဓါ အာဂမိဿတိ၊ ဇာတိ (ဇာနာတိ)၊ ဟိ - မှန်၊ ယေသံ ယေသံ - အကြင် အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပညာ-ပညာသည်၊ မဟတီ-ကြီးကျယ်၏၊ တေသံ တေသံ- တို့၏၊ ဘဂဝတိ-၌၊ ပေမ္မ-ချစ်မြတ်နိုးခြင်းသည်ဌင်း၊ ဂါရဝေါစ-သည်ဌင်း၊ မဟာ - ကြီးကျယ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဇာတိ ဇာမိနာ နယေနာပိ - ဤမှန်းဆ ကြောင်း နည်းအားဖြင့်လည်း၊ ဇာနာတိ၊ ဧဝံ - လျှင်၊ ဗဟူဟိ ကာရဏေဟိ ဇာနာတိ၊ တေန- ကြောင့်၊ နဝမံဝါ၊ပေ၊ ဒသမံဝါတိ အာဟ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ (အာဟ၌စပ်)၊ ယသ္မာ ဇာဒံ သိက္ခာပဒံ- သည်၊ ပဏ္ဏတ္တိဝဇ္ဇံ- တည်း၊ လောကဝဇ္ဇံ-သည်၊ န-မဟုတ်၊ တသ္မာ, အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန- သည်၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝ - လျှံအပ်သောရက်နှင့် တူသောရက်ကိုသာလျှင်၊ [“ဝုတ္တဒိဝသမေဝ - လျှောက်အပ်သောရက်ကိုသာလျှင်”ဟုလည်း မူကွဲရှိ၏၊ ဝုတ္တသဒိသမေဝါတိ ထွေ ဝုတ္တဒိဝသမေဝါတိပိ ပဌန်၊ - ဋီကာ။] ပရိစ္ဆေဒံ - အပိုင်းအခြားကို၊ ကရောန္တော (ဟုတ္ဝာ) အထခေါ၊ပေ၊ ဓာရေတုန်း- ဟူ၍၊ (အာဟ)၊ [ဓာရေတုန်း ထွေ အာဟာတိ ပါဌသေသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော- ဋီကာ၊ ဓာရေတုံ၏ စပ်ပုဒ်မရှိသောကြောင့် “အာဟ” ထည့်စပ်ပါ- ဟုလို] ပန-ဆက်၊ ထေရေန-သည်၊ အမ္ဟမာသော ဝါ-တလ ထက်ဝက် ၁၅ ရက်သည် သော်ဌင်း၊ မာသော ဝါ-တလသည်သော်ဌင်း၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော - ညွှန်ပြအပ်သည်၊ သစေ အဘဝိဿ၊ (ဧဝံသတိ) သော ပိ- ထို တလထက်ဝက် ၁၅ ရက်, သို့ မဟုတ် တလသည်လည်း၊ ဝါ-ကိုလည်း၊ ဘဂဝတာ, အနုညာတော-ခွင့်ပြု တော်မူအပ်သည်၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိန္တိ-ကား၊ ယေန ကေနစိ-သော၊ နိဋ္ဌာနေန- ပြီးဆုံးခြင်း ဖြင့်၊ စီဝရသ္မိံ-သည်၊ နိဋ္ဌိတေ-သော်၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် “နိဋ္ဌိတစီဝရသ္မိံ” ၌ နိဋ္ဌိတနောင် လက္ခဏ အနက်၌ သတ္တမီဝိဘတ် ကြေးနေကျောင်းကို ပြသည်၊ သင်္ကန်းပြီးဆုံးခြင်း၏ ကတ, နဋ္ဌ, ဝိနဋ္ဌစသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးရှိသောကြောင့် “ယေနကေနစိ”ဟု ဆိုသည်။] ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ, တံဓိဝရံ- သည်၊ ကရဏေနပိ-ပြုခြင်းကြောင့်လည်း၊ နိဋ္ဌိတံ(ဟောတိ)၊ တသ္မာ, အဿ-ထို နိဋ္ဌိတ

စီဝရသ္မိံ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ အတ္တမတ္တမေဝ - အဓိပ္ပါယ်နက်မျှကိုသာ၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ဘိက္ခုနော၊ပေ၊ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထို ဘိက္ခုနော စီဝရံ ကတံဝါ ဟောတိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကတန္တိ -- ကား၊ သူစိကမ္မပရိယောသာနေန - အပ်ချုပ်မှု၏ ပြီးဆုံးခြင်းဖြင့်၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ (ဟောတိ)၊ သူစိကမ္မပရိယောသာနံနာမ-မည်သည်၊ ပါသပန္နဂဏ္ဌိကပန္နေ ပရိယောသာနံ - အနာပတ်ကွင်းအိမ် အနာပတ်သီးအိမ် အဆုံးရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ - အမှတ်မထား တပါးသော အမှုကို၊ သူစိယာ-ဖြင့်၊ ကတ္တုမ္ပံ ပြုထိုက်၏၊ (တံ - ထို အမှုကို၊) ကတ္ထာ-ပြုပြီး၍၊ သူစိယာ - အပ်ကို၊ ပဋိသာမနံ-တဖန် သိမ်းထားခြင်းတည်း၊[သူစိယာ ပဋိသာမနန္တိ သူစိယရေ သင်္ဂေါပနံ၊ ဇာဒဉ္စ သူစိကမ္မဿသဗ္ဗဿ ပရိနိဋ္ဌိတဘာဝဒဿနတ္ထံ ဝုတ္တံ။] နဒ္ဒန္တိ - ကား၊ စောရာဒီဟိ-တိုသည်၊ ဟဋ္ဌံ - ခိုးဆောင်အပ်ပြီးသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ - မှန်၊ တေဗ္ဘိ - ၌ ခိုးသူတို့ ယူဆောင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်း၊ ကရဏပလိဗောဓဿ-ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ပလိဗောဓ၏၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ - ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဝိနဒ္ဒန္တိ-ကား၊ ဥပစိကာဒီဟိ-ခြအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ ခါယိတံ(ဟောတိ)၊ အဓုန္တိ-ကား၊ အဂ်ိနာ ဒဒုံ(ဟောတိ)၊ စီဝရာသာဝါ ဥပစ္ဆိန္နာတိ-ကား၊ အသုကသ္မိံ နာမကုလေ-ထိုမည်သော အမျိုး၌၊ စီဝရံ-ကို၊ လဘိဿာမိ-ရလိမ့်အံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ ယာစီဝရာသာ-အကြင်သင်္ကန်း၌ ဖြစ်သော အလိုအာသာသည်၊ ဥပ္ပန္နာ ဟောတိ၊ သာဝါ-အလိုအာသာသည် သော်လည်း၊ ဥပစ္ဆိန္နာ-ပြတ်စဲသည်၊(ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ တေသမ္ပိ-၌ ဝိနဒ္ဓ အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ [နဒ္ဒအတွက် သီးခြား ပြခဲ့ပြီ၊] ကရဏပလိဗောဓဿေသဝ- ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော ပလိဗောဓ၏ပင်၊ နိဋ္ဌိတတ္တာ- ကြောင့်၊ နိဋ္ဌိတဘာဝေါ- နိဋ္ဌိတ၏အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတမ္ပေါ။

ဥဇ္ဇုတသ္မိံ ကထိနေတိ- ကား၊ ကထိန- ကို၊ ဥဇ္ဇုတသ္မိံ စ-နှတ်အပ်ပြီးသော်ဂုင်း၊ တေန- ၌ ဥဇ္ဇုတသ္မိံ ကထိနေပါဠိဖြင့်၊ ဒုတိယဿ - သော၊ ပလိဗောဓဿ-အာဝါသပလိဗောဓ၏၊ အဘာဝံ-မရှိခြင်းကို၊ ဒဿေတိ-၏၊ [ပလိဗောဓ] မျိုးကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာမှာ ပြထားပြီ။] ပန-ဆက်၊ တံ ကထိနံ-ကို၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အဋ္ဌသု-ကုန်သော၊ မာတိကာသု-တို့တွင်၊ ကောယဝါ-တပါးဖြင့် သော်ဂုင်း၊ အန္တရုဇ္ဇာရေနဝါ-တပေါင်းလမပြည့်မီ အကြား၌ နှုတ်ခြင်းဖြင့်သော်ဂုင်း၊ ဥဒ္ဓရိယတိ-နှုတ်အပ်၏၊ တေန - ကြောင့်၊ အဃ-ဥဇ္ဇုတသ္မိံ ကထိနေပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသေ-၌၊ အင်္ဂနံ့ မာတိကာနန္တိအာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထိုစကားရပ်၌၊ အဋ္ဌမာ ဘိက္ခဝေ မာတိကာ

၊ပေ၊သဟုဇ္ဈာရာတိ–ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အဋ္ဌ-နိသေဝ၊ မာတိကာယော-တို့သည်၊ ကထိနက္ခန္ဓကေ-၌၊ အာဂတာ-ကုန်ပြီ၊ [ဘိက္ခဝေ – တို့၊ ကထိနဿ - ကို၊ ဥဇ္ဈာရာယ-နှုတ်ခြင်းငှါ၊ မာတိကာ-တို့သည်၊ ပက္ကမနန္တိကာ-ပက္ကမနန္တိကာ မာတိကာဌင်း၊ နိဋ္ဌာနန္တိကာ - ဌင်း ၊ ပေ ၊ သဟုဇ္ဈာရာ - သဟုဇ္ဈာရာ ဌင်း၊ (ဋီတိ–သို့၊) ဋီမာ အဋ္ဌ- တို့တည်း၊ ထိုပုဒ်များ၏အဓိပ္ပါယ်ကို ကန်၊ ဋီကာ၌ ပြထား၏၊] အနန္တရုဇ္ဈာရောပိ - အနန္တရုဇ္ဈာရ ကထိန်နှုတ်ခြင်းသည် လည်း၊ [အာဂတောဋ္ဌ စပိ။] သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံယော ၊ပေ၊ ဝေမေတံ ဓာရယာမိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဘိက္ခုနိဝိဘင်္ဂ-၌၊ အာဂတော-၏၊ [‘‘သံယော-သည်၊ ကထိန်- ကို၊ ဥဒ္ဓရေယျ-နှုတ်ရာ၏၊ ယဿာ ယဿ္မတော-အား၊ ကထိန သ္မာ-ကို၊ ဥဇ္ဈာရော - သည်၊ ခမတိ-နှစ်သက်၏’’ဟု ပေး၊]တတ္ထ–ထိုအနန္တရုဇ္ဈာရ ကထိန်နှုတ်ခြင်း၌၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝတ္ထုမ္ဟိ-၏၊ တံ- ကို၊ အာဂတဋ္ဌာနေ ယေဝ-ကိုက်ရိုက်လာရာ ပါဠိရပ်၌သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏယိဿာမ-နှတ်ဝှဲ့အံ့၊ ပန–ဆက်၊ ဏ္ဍ-၌ ပဌမကထိန သိက္ခာပုဒ်၌၊ (တသ္မိံ-ထို ဆိုထိုက်သော စကားကို၊) ဝုစ္စမာနေ-သော်၊ ပါဠိ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အာဟရိတဗ္ဗာ-ဆောင်ယူထိုက်သည်၊ ဟောတိ - ၏၊ အတ္ထောပိ - သည်လည်း၊ ဝါ - အဋ္ဌကထာကိုလည်း၊ ဝတ္ထုမ္ဟော - သည်၊ (ဟောတိ)၊ စ – ဆက်၊ ဝုတ္တော (ဤနေရာ၌) ဆိုအပ်သည်၊ သမာနောပိ – သော်လည်း၊ အဋ္ဌာနေ - အရာ မဟုတ်သည်၌၊ ဝုတ္တတာယ-ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သုဝိညေယ္ယော လွယ်ကူစွာ သိအပ်သည်၊ ဝါ-သိလွယ်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်နိုင်။

ဒသာဟပရမန္တိ- ကား၊ အဿ-၌ ကာလ၏၊ ဒသ-တဆယ်ကုန်သော၊ အဟာနိ-ရက်တို့ဟူသော၊ ပရမော ပရိစ္ဆေဒေါ-အလွန် အပိုင်းအခြားသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဋီတိ–ကြောင့်၊ (သော- ထို ကာလသည်၊) ဒသာဟပရမော–မမည်၏၊ ဒသာဟပရမံ- ၁၀ ရက် အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော၊ တံ ကာလံ-ထိုကာလ ပတ်လုံး၊ ဓာရေတုံ – ဆောင်ထား နိုင်၏၊ ဋီတိအတ္ထော၊ [၌ ‘‘ဒသာဟပရမံ’’ ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကန်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ အတ္ထမတ္တမေဝ ဒသေတုံ, ဒသာဟပရမတာ ဓာရေတမ္ဘနိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ- ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ဟိ-ထင်ရှားအောင် ပြဉုးအံ့၊ ဋီဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊(ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊) ဒသာဟပရမန္တိတ္တေ-ဟူသော ဤပါဠိ၌၊ ယာ ဒသာဟပရမတာ – အကြင် ၁၀ ရက် အလွန် အပိုင်းအခြား ရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၊ (ယော) ဒသာဟပရမဘာဝေါ- သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တ္တေကော-ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အယံ့ကာလော-ဤကာလသည်၊ ယာဝ- လောံ၊

နာတိက္ကမတိ - မလွန်သေး၊ တာဝ - ထိ ၁၀ ရက် မလွန်သေးသမျှ ကာလ ပတ်လုံး၊ ဓာရေတမ္ဗံ - နိုင်၏၊ ဇုတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။ [ဤအဖွင့်ကိုကြည့်၍ ပါဠိတော်၌ "ယာ ဒသာဟပရမတာ – သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံ-ထို ဆယ်ရက် အလွန် အဝိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊ ဓာရေတမ္ဗံ - ဆောင်ထားနိုင်၏"ဟု ပေးပါ။]

အဓိဋ္ဌိတ ဝိကပ္ပိတေသု-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်, ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်း တို့၌၊ အပရိယာပန္နတ္တာ – အကျုံးမဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ- မပါဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိရေကံ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်, ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းမှ အဝိုအလွန် ဖြစ်သော၊ စီဝရံ-တည်း၊ ဇုတိ-ကြောင့်၊ အတိရေက စီဝရံ-ရ မည်၏၊ တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ အဿ-ထို အတိရေကစီဝရံ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ အနဓိဋ္ဌိတံ အဝိကပ္ပိတန္တိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဆန္နံ စီဝရာနံ အညတရန္တိ-ကား၊ ခေါမံ-ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ဝါ-ခုံချည်သင်္ကန်းငင်း၊ ကပ္ပါသိကံ – ဝါချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ကောသေယျ-ပိုးချည်ဖြင့်ယက်အပ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ကမ္မလံ-သားမွေးဖြင့်ယက်အပ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ဝါ – သကလပ် သင်္ကန်းငင်း၊ သာဏံ – ပိုက်ဆံလျှော်ချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ဘင်္ဂံ – ၅ မျိုးစုံရောချ၍ ယက်အပ်သော သင်္ကန်းငင်း၊ ဇုတိ-သို့၊ဆန္နံ-၆ မျိုးကုန်သော၊ ဇုမေသံ စီဝရာနံ-တို့တွင်၊ အညတရံ-တမျိုးမျိုးသော သင်္ကန်းတည်း၊ [ခေါမံ ကပ္ပါသိကံစသော ပုဒ်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့် တကွ အဓိပ္ပါယ်ကို ကန်ဒါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] တေန-၌ ဆန္နံစီဝရာနံ အညတရံ ဟူသော ပါဌ်ဖြင့်၊ စီဝရသ -၏၊ ဇာတိ - အမျိုးဇာတ်ကို၊ ဒဿတွာ-ပြပြီး၍၊ ဣဒါနိပမာဏံ ဒဿေတုံ, ဝိကပ္ပနုပဂံပန္တိမန္တိ-ဟူ၍၊ အာဟ၊ တဿ – ထို ပန္တိမသင်္ကန်း၏၊ ပမာဏံ - ပမာဏကား၊ ဒီဃတော- အလျား အားဖြင့်၊ ဒွေ ဝိဒတ္ထိယော - ၂ ထွာတို့ရင်း၊ တိရိယံ - အနံအားဖြင့်၊ ဝိဒတ္ထိ-တထွာရင်းတည်း၊ တတြ-ထို ဝိကပ္ပနုပဂံ ပန္တိမံဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ကား၊ ပါဠို- ပါဠိတော်တည်း၊ ဘိက္ခဝေ, သုဂတင်္ဂုလေန- မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အာယာမေန - အလျား အားဖြင့်၊ အင်္ဂုလံ – လက် ၈ သစ်ရှိသော၊ စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ-လက် ၄ သစ် အပြန့်ရှိသော၊ ဝါ- လက် ၄ သစ် အနံရှိသော၊ ပန္တိမံ- နောက်ဆုံး၌ ဖြစ်သော၊ စီဝရံ- ကို၊ ဝိကပ္ပေတုံ- ဌာ၊ အနုဇာနာမိ-၏၊ ဇုတိ- ကား၊ (ပါဠို- စီဝရက္ခန္ဓက ပါဠိတော်တည်း။) [ဤ ပန္တိမသင်္ကန်း ပမာဏကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊]

တံ၊ ပေ၊ပါစိတ္တိယန္တိ – ကား၊ ယထာဝုတ္တ ဇာတိပ္ပမာဏံ- အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောဇာတ် , အကြင် အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသောပမာဏ ရှိသော၊ တံ စီဝရံ- ကို၊ ဒဿာဟပရမံ- ၁၀ ရက်အလွန် အပိုင်းအခြားရှိသော၊ ကာလံ- ကို၊ အတိက္ကာမယတော – လွန်စေသောရဟန်း၏၊ ထွေန္တရေ- ဤ ၁၀ ရက် အတွင်း၌၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ အတိရေကစီဝရံ-သည်၊ နဟောတိ၊ တထာ-ထို အတ်ရေကစီဝရ မဖြစ်လေံအောင်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အကုဗ္ဗတော-မပြုသောရဟန်း၏၊ (စီဝရံ-ကို၊) နိသဋ္ဌိယံ-စွန့်ထိုက်၏၊ ပါစိတ္တိယံ–သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တံ စီဝရံ-သည်၊ ဝါ–ကို၊ နိသဋ္ဌိယံစ–သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ အသ-ထိုရဟန်း၏၊ ပါ'စိတ္တိယာပတ္တိစ – ပါစိတ်အာပတ်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဇာတိအတ္ထော။ [ဤဝါကျ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အထဝါ- ကား၊ နိသဇ္ဇနံ– စွန့်ခြင်း၊ နိသဋ္ဌိယံ- ခြင်း၊ တံ–ဤ နိသဋ္ဌိယံ ဟူသောအမည်သည်၊ ပဗ္ဗဘာဂေ - ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာမပြော်မီ ရှေ အဘို၌၊ ကတ္တုမ္မသ - ပြုထိုက်သော၊ စီနယကမ္မသ - စွန့်ခြင်း စီနည်းကံ၏၊ နာမံ-တည်း၊အသ-ထိုသဘော၏၊ နိသဋ္ဌိယံ-စွန့်ခြင်းစီနည်းကံသည်၊အတ္ထိ-၏၊ ဇာတိ, (တံ- ထိုသဘောသည်၊) နိသဋ္ဌိယမိစ္စေဝ- နိသဋ္ဌိယမည်သည်သာ၊ တံ – ထို စွန့်ခြင်းစီနည်းကံရှိသော သဘောဟူသည်၊ ကိ – နည်း၊ ပါစိတ္တိယံ-တည်း၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဝါ-ထိုဆယ်ရက်ကာလကို၊ အတိက္ကာမယတော-လွန်စေသော ရဟန်း၏၊ သနိသဋ္ဌိယ စီနယကမ္မံ -စွန့်ခြင်းစီနည်းကံနှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ – သည်၊ ဟောတိ – ၏၊ ဇာတိ အယံ- ကား၊ ထွေ-ဤ ဒုတိယစီကပ်၌၊ အတ္ထော-တည်း၊ [အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ တာဝ– စွာ၊ ပဌမံ-ပဌမဖြစ်သော၊ အတ္ထ စီကပ်ံ – အတ္ထစီကပ်ကို၊ ဒဿေတုံ – ၄ါ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိသဋ္ဌိယံ ဟောတီတိ- ဟူ၍၊ မာတိကံ- ကို၊ ထပေတွာ - ၍၊ ကောဒသေ အရုဏုဂ္ဂမနေ နိသဋ္ဌိယံ ဟောတိ, နိသဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။ [ဤ ပဒဘာဇနိ၌ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံဖြင့် ပဌမစီကပ်၏အနက်ကို ပြ၏။]

ပုန, ယသစ–အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ-၏၊ [ပါဠိတော်၌ လာသော "နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ သံယဿဝါ ဂဏဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါ"ကို ရည်ရွယ်၍ "ယသစ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ"ဟု ဆိုသည်၊] ယထာစ- အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ [ပါဠိတော်၌လာသော "ဝေဠု ပန ဘိက္ခဝေ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ"စသည်ကို ရည်ရွယ်၍ "ယထာစ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ" ဟု ဆိုသည်။] တံ - ထို

စွန့်ရာပုဂ္ဂိုလ် စွန့်ပုံ အခြင်းအရာကို၊ ဒသေတုံ သံဃဿဝါတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ-ထိ သံဃဿဝါ အစရှိသောစကားရပ်၌၊ ကောဒသေ အရုဏုဂ်မနေတိ ဏ္ဍေ- ၌၊ ယံ ဒိဝသံ– ၌၊ စီဝရံ ဥပ္ပန္နံ၊ တဿ- ထိုနှင့်၊ ယော အရုဏောအကြင် အတိတ်အရုဏ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သော-ထို အတိတ်အာရုံသည်၊ ဥပ္ပန္နဒိဝသ နိဿိတော-သက်နှံးဖြစ်ရာနေ့ကို မှီ၏၊ တဿာ, စီဝရုပ္ပါဒဒိဝသေန-သင်္ကန်းဖြစ်ရာနေ့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကောဒသေ- တဆဲ့တအာရုဏ်မြေံ ဖြစ်သော၊ အရုဏုဂ်မနေ - ၌၊ နိဿဂ်ိယံ ဟောတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ [ဤပုဒ်များ၏အဖွင့်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးထားပြီ။] ဗဟူနိ – များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ကေစ္စိ – တပေါင်းတည်း၊ ဗန္ဓိတ္ဝာဝါ – ဖွဲ့ချည်၍သော်ငင်း၊ ဝေဌေတ္ဝာဝါ– ရစ်ပတ်၍သော်ငင်း၊ ထပိတာနိ-ထားအပ်ကုန်သည်၊ သစေဝိ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ) ကောဝ အာပတ္တိ၊ အဗဒ္ဓါဝေဌိတေသု - မဖွဲ့အပ် မရစ်ပတ်ကုန်လသော်၊ ဝတ္ထုဂဏှနာယ – သင်္ကန်းတည်းဟူသော ဝတ္ထုအရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိယော (ဟောန္တိ)။

နိဿဇ္ဇိတ္ဝာ အာပတ္တိ ဒေသေတဗ္ဗာတိ–ကား၊ ကထံ-လျှင်၊ ဒေသေတဗ္ဗာ-ဒေသနာပြောထိုက်သနည်း၊ ယထာ-ဖြင့်၊ခန္ဓကေ-၌၊ ဝုတ္တာ၊(တထာ ဒေသေတဗ္ဗာ)၊ စ – ဆက်၊ ကထံ- လျှင်၊ တတ္ထ- ထို ခန္ဓက၌၊ ဝုတ္တံ- နည်း၊ ဧဝံ- သို့၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ (ကိံ)၊ တေန ၊ပေ၊ ပဋိဒေသမိတိ-ဟူ၍၊ (ဝုတ္တံ)၊ ["ဘိက္ခဝေ-တို့၊ပေ၊ ဘန္တေ- တို့၊ အဟံ ဣတ္ထန္နာမံ အာပတ္တိံ အာပန္နော၊ တံ-ထို အာပတ်ကို၊ ပဋိဒေသမိ – ဒေသနာ ပြော်ပါ၏ " ဟု ပေး။] ပန – ဆက်၊ ဣဓ- ၌ ဒေသနာပြောရာ၌၊ ကေ- တထည်သော၊ စီဝရံ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ကေ နိဿဂ်ိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ-ဟူ၍၊ဝတ္ထုမ္ဘံ-ဆိုရာ၏၊ ဒွေ သစေ(ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ)ဒွေတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ဘံ၊["ဒွေ နိဿဂ်ိယာနိ ပါစိတ္တိယာနိ"ဟု ဆိုပါ-ဟူလို။] ဗဟူနိ သစေ (ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ) သမ္ဗဟုလာနိတိ ဝတ္ထုမ္ဘံ: ["သမ္ဗဟုလာနိ နိဿဂ်ိယာနိ ပါစိတ္တိယာနိ"ဟု ဆိုပါ-ဟူလို။] နိဿဇ္ဇနေပိ-စွန့်ခြင်းသော်လည်း၊ ကေ- တထည်သည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ (ဧဝံသတ်) ယထာ ပါဠိမေဝ– ပါဠိတော်အတိုင်းသာ၊ ဇာဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရန္တိ–ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ဘံ- ရာ၏၊ ဒွေဝါ- ၂ ထည်တို့သည်သော်ငင်း၊ ဗဟူနိဝါ–သော်ငင်း၊ သစေ (ဟောန္တိ၊ ဧဝံသတိ) ဇုမာနိ ၊ပေ၊ နိဿဇ္ဇာဒိတိ ဝတ္ထုမ္ဘံ၊ ပါဠိံ- ပါဠိကို၊ ဝါ- ပါဠိလို၊ ဝတ္ထုံ-ဆိုခြင်းငှါ၊ အသင်္ကောစနေန– မစွန်းနှောင်သော ရဟန်းသည်၊ အညထာဝိ-တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ဝတ္ထုမ္ဘံ-ဆိုနိုင်၏၊ [ပါဠိဘာသာဖြင့် မဆိုနိုင်လျှင် မြန်မာဘာသာ စသည်ဖြင့်လည်း ဆိုနိုင်သည်-ဟူလို။]

ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ၊ပေ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာတိ-ကား။ ခန္ဓကေ-၌၊ [သမထက္ခန္ဓကဉ္စ။] ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ-၏၊ ဟိ-ချဲ့၊ ဝေံ-သို့၊တတ္ထ-ထို ခန္ဓကဉ်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊(ကိ)၊ ဗျတ္တေနဘိက္ခုနာ၊ပေ၊ အာယတိ သံဝရေယျာသီတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ဗျတ္တေန-ထက်မြက်သော၊ ပဋိဗလေန-ပိသစ္စာ ရွတ်စွမ်းနိုင်သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ သံယော-ကို၊ဉာပေတဗ္ဗော-၏၊ (ကိ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ သံယော- သည်၊ မေ-၏၊ (ဝစနံ- ကို၊) သုဏာတု- နားစိုက်တော်မူပါ၊ ဇာတိသမ္ပန္နာမော-ရှိသော၊ အယံ ဘိက္ခု-သည်၊ အာပတ္တိ-ကို၊ သရတိ-အမှတ်ရပါ၏၊ ဝိဝရတိ- ဖွင့်လှစ် (ဖေါ်ပြော) ပါ၏၊ ဥတ္တာနိ-ပေါ်လွင်သည်ကို၊ ကရောတိ-၏၊ ဒေသေတိ-ဒေသနာ ပြောပါ၏၊ သံဃသ-၏၊ (ကမ္မံ-အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂဟကံသည်၊) ပတ္တကလ္လံ-လျော်ပတ်သောအခါရှိသည်၊ ယဒိသိယာ-အံ့၊ (ဝေံသတိ၊) အဟံ, ဇာတိသမ္ပန္နာမသာ- သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အာပတ္တိ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏှေယျံ-ခံယူရာ ပါ၏၊ ဇာတိ ဉာပေတဗ္ဗော၊ တေန-ထိုအာပတ် ခံယူသောရဟန်းသည်၊ ဝတ္တဗ္ဗော၊ (ကိ)၊ ပဿာသိ- ရှု၏လော၊ ဇာတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အာမ- မှန်ပါ၊ ပဿာမိ - ရှုပါ၏၊ ဇာတိ ဝတ္တဗ္ဗော၊ အာယတိ- ၌၊ သံဝရေယျာသီ-လော။]

ပန - ဆက်၊ ဒ္ဝိသုဝါ- အာပတ် ၂ မျိုးတို့၌ သော်၎င်း၊ သမ္ဘဟုလာသုဝါ-များစွာသော အာပတ်တို့၌ သော်၎င်း၊ ပုရိမနယေနေဝ- ဖြင့်သာလျှင်၊ ဝစနဘေဒါ-ကေဝုစ်ဗဟုဝုစ်တို့၏ကွဲပြားခြင်းကို၊ ဉာဘဗ္ဗော-၏၊ စိဝရဒါနေပိ-၌လည်း၊ သံယော၊ပေ၊စိဝရာနီတိ- ဟူ၍၊ ဝတ္ထု၊ဝသေန-ဝတ္ထုအနည်းအများ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝစနဘေဒါ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဂဏသ စ-အားဎင်း၊ ပုဂ္ဂလသ စ-အားဎင်း၊ နိသဇ္ဇနေပိ သေဝနယော၊ ပန-ဆက်၊တွေ-၌ နိသဇ္ဇာသင်္ကန်းကို စွန့်ရာ၌၊ အာပတ္တိဒေသနာ ပဋိဂ္ဂဟသု-အာပတ်ကို ဒေသနာပြောခြင်း, ခံယူခြင်းတို့၌၊ အယံ-ကား၊ပါဠိ-(သမထက္ခန္ဓက ပါဠိတော်)တည်း၊ ဘိက္ခဒေ-တို့၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ပေ၊ သံဝရေယျာသီ-လော၊ ဇာတိ(ဉာဏပတဗ္ဗော)၊ [၌ကား အများထံ ဒေသနာပြောပုံဘည်း။] တေန ဘိက္ခုနာ - သည်၊ပေ၊ သံဘရေယျာသီ-လော၊ဇာတိ-၌သို့ ပြောထိုက်၏၊[၌ကားတပါးထံ ဒေသနာပြောပုံတည်း။] (ဇာတိ အယံ-ကား၊ ပါဠိ-တည်း၊) တတ္ထ-ထို ပါဠိတော်၌၊ ပုရိမနယေနေဝ, အာပတ္တိယာ-၏၊ နာမဂ္ဂဟဏံ-နာမည်ကို ယူခြင်းကိုဎင်း၊ ဝစနဘေဒါစ-ကိုဎင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

စ-ဆက်၊ ဂဏသ- ၃ ပါးဂိဏီးအား၊ နိသဇ္ဇနေ-စွန့်ခြင်း၌၊ (ပါဠိ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော ယထာ-ကဲ့သို့၊)ဝံ-တူ၊ ဒ္ဝိန္နံ- ၂ ပါးသောရဟန်းတို့အား၊ နိသဇ္ဇ

နေပိ-၌လည်း၊ ပါဠို ဝေဒိတမ္ဗာ၊ ဟိ-မှန်၊ ဝိသေသော-သည်၊ ယဒိ ဘဝေယျ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ဉာပေတမ္ဗာတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ တိဏ္ဏံ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ ကာတုန်-ဟူ၍၊ ဝတ္တာ-မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန-ဖန်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ဥတ္တရာသင်္ဃံ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝိသုံယေဝ-သာလျှင်၊ ဒွိန္နံ- ၂ ပါး၊သော ရဟန်းတို့အတွက်၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထော-ကို၊ ဝုတ္တော ယထေဝ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဇာဝိ-၍ ၂ ပါး အား စွန့်ရာ၌လည်း၊ ဝိသုံ - ၃ ပါးစွန့်ပုံမှ သီးခြား၊ ပါဠိံ - ကို၊ ဝဒေယျ - ဟောတော်မူရာ၏၊ ပန - စင်စစ်ကား၊ ယသ္မာ, ဝိသေသော- သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဝတ္တာ-မူ၍၊ ဂတော-သွားပြီ၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ ဂဏသ-၃ ပါးဂိုဏ်းအတွက်၊ ဝုတ္တာ- သော၊ ပါဠိယေဝ- သည်ပင်၊ ဇာ္ဆေ-၍ ၂ ပါး အား စွန့်ရာ၌၊ ပါဠိ - တည်း၊ ပန - အထူးကား၊ အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂဟဏော-၌၊ အယံ- ကား၊ ဝိသေသော- တည်း၊ ဂဏသ- အား၊ နိသဇ္ဇိတ္ဝာ, အာပတ္တိ ယာ-ကို၊ ဒေသိယမာနာယ - ဒေသနာပြောအပ်ပြီးသော်၊ အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂါဟကော- သော၊ ဘိက္ခု- သည်၊ ဥတ္တိ- ကို၊ ထပေတိ ယထာ၊ ဧဝံ (ဥတ္တိ) အထပေတ္ဝာ, ဒွိသု - ၂ ပါးသောရဟန်းတို့တွင်၊ အညတရေန - သည်၊ ကေ ပဂ္ဂလော-သည်၊ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ယထာ- အာပတ်ကို ခံယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံ, အာပ တ္တိ- ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတမ္ဗာ၊ ဒွိန္နံ- ၂ ပါးသော ရဟန်းတို့အတွက်၊ ဥတ္တိထပနာ နာမ-ဥတ်ထားရခြင်း မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ (ဥတ္တိထပနာ) ယဒိ သိယာ၊ (ဧဝံ သတိ)ဒွိန္နံ-အတွက်၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ-ကို၊ ဝိသုံ, န ဝဒေယျ-ဟော်တော် မမူရာ။

နိသဇ္ဇစီဝရ ဒါနေပိ - စွန့်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို ပြန်ပေးရာ၌လည်း၊ ဇာမံ စီဝရံ အာယသ္မတော ဒမ္မိတိ- ဟူ၍၊ ဧကော- တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဝဒတိ ယထာ၊ ဧဝံ - တူ၊ ဇာမံ မယံ စီဝရံ အာယသ္မနော ဒေမာတိ - ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ-မှန်၊ ဇာတော-၍ နိသဇ္ဇ စီဝရဒါနကံထက်၊ ဂရုကတရာနိ-သာ၍လေးကုန်သော၊ ဥတ္တိဒုတိယကမ္မာနိပိ - တို့သည်သော်မှလည်း၊ ဝါ-တို့ကိုသော်မှလည်း၊ အပလောကေတ္ဝာ ကတ္တဗ္ဗာနိတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တာနိ- ဟော တော်မူအပ်သောကံတို့သည်၊ အတ္ထိ-နှံသေး၏၊ တေသံ-ထိုကံတို့အား၊ တေံ-၍နိသဇ္ဇစီဝရဒါနကံသည်၊ အနုလောမံ-လျော်၏၊ ပန-ဆက်၊ နိသဇ္ဇစီဝရံ-ကို၊ ဒါတမ္ဗမေဝ - ပြန်ပေးထိုက်သည်သာ၊ အဒါတုံ နလဗ္ဘတိ၊ (ကသ္မာ)၊ ဟိ (ယသ္မာ), တေံ-၍သင်္ကန်းစွန့်ခြင်းသည်၊ ဝိနယကမ္မ မတ္တံ- ဝိနည်းကံမျှသာတည်း၊ တံ- ထိုသင်္ကန်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ တေန- ထို သင်္ဂိယသင်္ကန်းကို စွန့်

သောရဟန်းသည်၊ သံဃသဝါ-အာဒေးဂင်း၊ ပေ၊ ဒိန္နမေဝ-အပိုင် ပေးအပ်သည်သာ၊ နဟောတိ-မဟုတ်၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (နိသဒ္ဒစိဝရံ-ကို၊ ဒါတမ္မမေဝ-သာ၊ အဒါတုံ-ဌာ၊ နလဘ္ဘတိ-မရအပ်။)

ဒသာဟာတိက္ကန္တော အတိက္ကန္တသညိတိ-ကား၊ဒသာဟံ-ကို၊အတိက္ကန္တ-လွန်ပြီးသော၊ စိဝရေ-၌၊ ဣဒံ-ဤသင်္ကန်းသည်၊ အတိက္ကန္တံ-၁၀ ရက်လွန်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ-ဤသို့သော အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ-အံ့၊) ဝါ-တနည်း၊ ဒသာဟေ-သည်၊ အတိက္ကန္တေ-လွန်ပြီးလသော်၊ ဒသာဟော-သည်၊ အတိက္ကန္တော-ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ(ဟောတိ)၊ [ပဌမနည်းဝယ် သင်္ကန်းအပေါ်၌ အမှတ်ရှိ၏၊ ဒုတိယနည်း၌ကား ရက်အပေါ်၌ အမှတ်ရှိသည်။] နိသဒ္ဓိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ဣဓ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ သညာ-သည်၊ နရက္ခတိ-အာပတ်မမစောင့်၊ ဟိ-မှန်၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ သညီ-ဤသို့ ဆယ်ရက်မလွန်သေး ဟု အမှတ်ရှိသည်၊ (ဟောတိ)၊ တဿပိ-၏လည်း၊ တံစိဝရံ-ကို၊ နိသဒ္ဓိယံ-စွန့်ထိုက်၏၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိစ (ဟောတိ)၊ ဝါ-တနည်း၊ သနိသဒ္ဓိယ ဝိနယကမ္မံ-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ, ဥဘောပိ-နှစ်သော၊ အတ္ထဝိကပ္ပါ-အတ္ထဝိကပ်တို့သည်၊ ယုဇ္ဇန္တိ-သင့်ကုန်၏၊ သမ္ဘတ္ထ-အလုံးစုံသော တိက်တို့၌၊[ကြွင်းသော ပါဠိတော်၌ လာသော အနုမိဋ္ဌတ, အဝိကပ္ပိတ စသော တိက်တို့၌။] သေနယော-တည်း၊ အဝိသဇ္ဇိတ ဝိသဇ္ဇိတသညိတိ-ကား၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်အား၊ အဒိန္နေ-မပေးအပ်သော သင်္ကန်း၌၊ အာပရိစ္ဆေဒေ-မစွန့်အပ်သေးသော သင်္ကန်း၌၊ မယာ-သည်၊ ပရိစ္ဆတ္တံ-စွန့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဧဝံသညီ (ဟောတိ)။

အနဋ္ဌေ နဋ္ဌသညိတိ-ကား၊ အတ္ထနော စိဝရေန သဒ္ဓိံ, ဗဟူနိ-န်သော၊ အညေသံ-တို့၏၊ စိဝရာနိ-တို့ကို၊ ကေတော, ထပိတာနိ-ထားအပ်သည်တို့ကို၊ စောရာ-တို့သည်၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏၊ တတြ-ထိုသို့ ဆောင်ယူ

နဣဓ သညာရက္ခတိ။ ။ပါဠိတော်၌ "ဒသာဟတိက္ကန္တေ(၁)အတိက္ကန္တသညီ၊(၂)ဝေမတိဓကာ,(၃)အနတိက္ကန္တသညီ ဟု ၃ ချက်ပြု၏၊ ထို ၃ ချက်တွင် "ဝေမတိကနှင့် အနတိက္ကန္တသညာ"တို့ကို ရည်ရွယ်၍ "နဣဓ သညာ ရက္ခတိ"ဟု ဆိုသည်၊ ဝေမတိကနှင့် အနတိက္ကန္တသညာရှိသော်လည်း အာပတ်မှ မလွတ်-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့်"ယော ဟိ"စသည်မိန့်သည်၊"ယော ဟိ"ဟု ဒဠ္ဠီဇောတကဟိဖြင့် ပါဌ်မှန်ရှိစေ၊ သမုစ္စည်းအတွက် "တဿပိ" ဟု ပိသဒ္ဒါပါသည်၊ ထိုပြင် ဝေမတိက အနတိက္ကန္တသညာတို့ကိုဆည်း၊ အတိက္ကန္တသညာရှိသူမှာသာ အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်သေး, ဝိမတိဖြစ်သူ အနတိက္ကန္တသညာ ရှိသူမှာလည်း အာပတ်သင့်သည်-ဟူလို၊ ["နဣဓ သညာ ရက္ခတိတိဣဒံ ဝေမတိက အနတိက္ကန္တသညာနိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။]

ရာဒ္ဓ၊ သေ-ဤရဟန်းသည်၊ အတ္တနော, စိဝရေ-သည်၊ အနဋ္ဌေ-မပျော်ဘဲ လျက်၊ နဋ္ဌသညီ ဟောတိ၊ အဝိနဋ္ဌာဒိသုပိ သေနယော၊ [သေနယော အဝိနဋ္ဌာဒိသုပိတိ အညေသံ စိဝရေသု ဥပစိကာဒိဟိ ခါယိတေသု မယ္ဟမ္ပိ စိဝရံ ခါယိတန္တိ ဧဝံသညီ ဟောတိတိ အာဒိနာ ယောဇေတဗ္ဗန္တိ ဒဿေတိ။]ပန-ဆက်၊ အဝိလုတ္တေတိ ထွေ-၌၊ ဂဇ္ဈံ ဘိန္ဒိတ္ဝာ, ပဿယျာဝဟာရဝသေန-အနိုင်အထက်လွှမ်းမိုး၍ ယူခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အဝိလုတ္တေ-မလုယက်အပ်သော သက်နှံ၌၊ ဧတံ ဝေဒိတမ္ပံ၊ အနိသဇ္ဇိတ္ဝာ၊ပေ၊ဒုက္ကဋသာတိ-ကား၊ သကိံ, နိဝတ္ထံဝါ-ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်းကိုသော်၎င်း၊ သကိံ,ပါရုတံဝါ-ရုံအပ်သော ကေသီကိုသော်၎င်း၊ ကာယတော အမောစေတ္ဝာ ဒိဝသမ္ပိ ဝိစရတိ၊ ကောဝ အာပတ္တိ၊[ကိုယ်မှ မလွတ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ် တချက်သာ သင့်သည်။] မောစေတ္ဝာ မောစေတ္ဝာ နိဝါသေတိဝါ ပါရုပတိဝါ၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ [ရေချိုးခြင်း စသော ကိစ္စကြောင့် ပြန်ဝတ်တိုင်း ဒုက္ကဋ်ထပ်၍ သင့်သည်-ဟူလို။] ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ-မကောင်းသဖြင့် ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကိုသော်၎င်း၊ ဒုပ္ပါရုတံဝါ-မကောင်းသဖြင့် ရမ်းအပ်သော ကေသီကိုသော်၎င်း၊ သဏ္ဌာပေန္တော သေ-ကောင်းစွာတည်စေသော ရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ [ကိုယ်မှ မလွတ်သောကြောင့် အနာပတ်။] အညသေ-အခြားရဟန်း၏၊ တံ-ထို နိသဂ္ဂိယပစ္စည်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတော အနာပတ္တိ၊[ငွေဖြင့်ဝယ်အပ်သော နိသဂ္ဂိယဖြစ်လျှင် သုံးဆောင်သူမှာ သူတပါးပစ္စည်းဖြစ်သော်လည်း အာပတ်သင့်၏။] စ-ဆက်၊ ထွေ-ဤ အခြားသူ၏ နိသဂ္ဂိယပစ္စည်းကို သုံးစွဲသည့် အတွက် အနာပတ်ဖြစ်ရာ၌၊ အနာပတ္တိ၊ပေ၊အာဒိဝစနံ-သည်၊ သာဓကံ-သက်သေတည်း၊ [အညေန-အခြားရဟန်းသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးသော နိသီဒိုင်အခင်းကို၊ ပဋိလဘိတ္ဝာ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အနာပတ္တိ၊ (နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ်။)] အနတိက္ကန္တေ-၌၊ အတိက္ကန္တသညိနော-၏ဝင်း၊ ဝေမတိကဿစ-၏ဝင်း၊ ဒုက္ကဋ်-ကို၊ ပရိဘောဂံ- သုံးစွဲခြင်းကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ [မသုံးစွဲဘဲ ထားရုံထားသော ရဟန်းမှာ ဒုက္ကဋ်မသင့်-ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ အနာပတ္တိ အန္တောဒသာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိတိ ထွေ-၌၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ-အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သက်နှံးကိုဝင်း၊ ဝိကပ္ပနုပဂ္ဂ-ဝိကပ္ပနာလောက်သော သက်နှံးကိုဝင်း၊ ဝေဒိတမ္ပံ-၏၊ တတြ ထို ''အဓိဋ္ဌာနုပဂံ, ဝိကပ္ပနုပဂံ ဝေဒိတမ္ပံ'' ဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ကား၊ ပါဠိ-စိဝရကွန္ဓကပါဠိတော်တည်း၊ အထခေါ-၌၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ တေဒဟောသိ၊ (ကိ)၊ ဘဂဝတာ-သည်၊ ယာနိ တာနိ-အကြင် သက်နှံးတို့ကို၊ တိစိဝရန္တိ ဝါ-

၃ ထည်သော သင်္ကန်းဟူ၍သော်၎င်း၊ ဝဿိက သာဋိကာဘိဝါ - မိုယ်းအခါ၌ ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းဟူ၍သော်၎င်း၊ ဝါ - မိုယ်းရေခံသင်္ကန်း ဟူ၍သော်၎င်း၊ နိသီဒနန္တိဝါ– နိသီဒိုင်အခင်း ဟူ၍သော်၎င်း၊ ပစ္စတ္ထရဏန္တိဝါ - အပေါ်လွှမ်းအခင်းဟူ၍သော်၎င်း၊ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိတိဝါ-အနာကို ဖုံးလွှမ်းကြောင်းသင်္ကန်းဟူ၍သော်၎င်း၊ မုခပုဉ္ဆနစောဋန္တိဝါ– မျက်နှာသုတ်ပုဝါအဝတ် ဟူ၍သော်၎င်း၊ ပရိက္ခာရစောဋန္တိဝါ - ပရိက္ခာရအဝတ်ဟူ၍သော်၎င်း၊ အနုညာတာနိ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ သဗ္ဗာနိ , တာနိ – ထို အဝတ်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ နုခေါ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်ကုန်လေသလော၊ ဥဒါဟု-သို့မဟုတ်၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာနိ နုခေါ-ဝိကပ္ပနာပြုထိုက်ကုန်လေသလော၊ ဣတိ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဘဂဝတော တေမတ္တံ အာရောစေသုံ၊ သိက္ခဝေ-တို့၊ တိစီဝရံ–ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ– သံဃာဋိစသော နာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိကပ္ပေတုံ- သံဃာဋိစသောနာမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါ၊ နု(အနုဇာနာမိ)၊ ဝဿိကသာဋိကံ-ကို၊ ဝဿာနံ- မိုယ်းလတို့၏၊ စတုမ္မာသံ - ၄ လပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌာတုံ- ဝဿိကသာဋိကာနာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ၊ (အနုဇာနာမိ)၊ တတော-ထို ၄ လမှ၊ ပရံ, ဝိကပ္ပေတုံ – စီဝရနာမည် သာမညဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါ၊ (အနုဇာနာမိ)၊ နိသီဒနံ – ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ- နိသီဒနနာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းငှါ၊ (အနုဇာနာမိ)၊ ဝိကပ္ပေတုံ-နိသီဒနနာမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါ၊ နု (အနုဇာနာမိ)၊ ပစ္စတ္ထရဏံ အဓိဋ္ဌာတုံ, နု ဝိကပ္ပေတုံ၊ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိံ –ကို၊ ယာဝ အာဗာဓာ- အနာရှိရာ ကာလတိုင်အောင်၊ အဓိဋ္ဌာတုံ (အနုဇာနာမိ)၊ တတော-ထို အနာရှိရာကာလမှ၊ ပရံ-၌၊ ဝါ-အနာပျောက်ရာအခါ၌၊ ဝိကပ္ပေတုံ–စီဝရ အမည်သာမညဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းငှါ၊ (အနုဇာနာမိ)၊ပေ၊ ဣတိ အယံ-ကား၊(ပါဠို-တည်း)။ [ဤပါဠိတော်၏အဓိပ္ပါယ်ကို ကန်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

တတ္ထ - ထို သင်္ကန်း ၉ မျိုးတို့တွင်၊ တိစီဝရံ- ကို၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန–အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသောရဟန်းသည်၊ ရဇိတ္ဝာ-ဆိုးပြီး၍၊ ကပ္ပဗိန္ဒုံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ-ပေးပြီး၍၊ ပမာဏယုတ္တ မေဝ – ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သင်္ကန်းကိုသာ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ – အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ တသ - ထို ၃ ထည်သော သင်္ကန်း၏၊ ပမာဏံ - ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေန – အလွန်ဆုံး အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သုဂတစီဝရတော– ထက်၊ ဥနကံ-ယုတ်လျော့သော ပမာဏသည်၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ လာမက ပရိစ္ဆေဒေန – ယုတ်လျော့သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ဝါ – အောက်ထစ်ဆုံး အပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ သံဃာဋိယာ-၏ဂုဏ်း၊ ဥတ္တရာသင်္ဃစ- ၏ဂုဏ်း၊ ဒိယတော-

အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိမဿကံ - လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၅ တောင် အပေါင်းရှိသော၊ (ပမာဏံ- သည်၎င်း၊) တိရိယံ– အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိတ္တိကံ - လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၃ တောင် အပေါင်းရှိသော၊ ပမာဏံ– သည်၎င်း၊ ဝန္ဒတိ၊ [မုဋ္ဌိပဿက စသည်တို့၏ ဝိဂ္ဂဟနှင့်တကွ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။] အန္တရဝါသကော– သည်၊ ဒီယတော – အားဖြင့်၊ မုဋ္ဌိပဿကော – လက်ဆုပ်အားဖြင့် ၅ တောင် အပေါင်းရှိသော သင်းပိုင်သည်၎င်း၊ တိရိယံ, ဒ္ဝိဟတ္ထောပိ– ၂ တောင်ရှိသော သင်းပိုင်သည်၎င်း၊ ဝန္ဒတိ၊ ဟိ-မှန်၊(တနည်း) (ကသ္မာ၊ ဒ္ဝိဟတ္ထော- ၂ တောင်ရှိသော သင်းပိုင်သည်၊ ဝန္ဒတိ–နည်း၊) ဟိ (ယသ္မာ)၊ ပါရုပနေနပိ-အပေါ်ခြုံကေသိဖြင့်လည်း၊ နာဘိံ-ချက်ကို၊ ပဋိစ္ဆာဒေတုံ–ဖုံးအုပ်ခြင်းငှါ၊ သက္ကာ- တတ်ကောင်း၏၊ ဣတိ-ထို့ကြောင့်၊ (တိရိယံ ဒ္ဝိဟတ္ထောပိ ဝန္ဒတိ၊) ပန-ဆက်၊ ဝုတ္တ ပ္ပမာဏတော – ဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏထက်၊ အတိရေကံ – ပိုလွန်သော သင်းပိုင်ကိုဂုဏ်း၊ ဥုနကဿ- ကိုဂုဏ်း၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ။

တတ္ထ-ထိုသို့အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဒွေ စီဝရဿ၊ပေါအဓိဋ္ဌေတိတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ [စီဝရဿ- ကို၊ အဓိဋ္ဌာနာနိ - အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းတို့သည်၊ ဒွေ– ၂ မျိုးတို့တည်း၊ ကာယေနဝါ– ဖြင့်သော်လည်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ– အဓိဋ္ဌာန်တင်၏၊ ဝါစာယဝါ– ဖြင့်သော်လည်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ – ၏၊ (ပရိဝါ– ကေတ္တရိကနယ, ဒုက၊)] တသ္မာ-ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ကိုယ်နှုတ် ၂ ပါး တပါးပါးဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊)ပုရာဏသယ်ာဋီ - ရှေးဋီကာဖြစ်သော သင်္ကန်းကြီးကို၊ (နဂိုရှိရှိပြီး သင်္ကန်းကြီးကို၊) ဣမံ သယ်ာဋီ ပစ္စုဒ္ဓရာဓိတိ-ဟူ၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ- ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုပြီး၍၊ နဝံ-အသစ်သင်္ကန်းကြီးကို၊ ဟဒယ်ထန-ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ– ကိုင်၍၊ ဣမံ သယ်ာဋီ အဓိဋ္ဌာဓိတိ – ဟူ၍၊ စိတ္တေန – ဖြင့်၊ အာဘောဂံ-နှလုံးသွင်းမှုကို၊ ကတွာ-၍၊ ကာယဝိကာရံ- ကိုယ်၏ထူးခြားသော အမူအရာကို၊ ကရောန္တေန- လျက်၊ ကာယေန- ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ- အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်၏၊ ဣဒံ- ဤဆိုအပ်ပြီးကား၊ ကာယေန- ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-တည်း၊ တံ– ထိုကိုယ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို၊ ယေန ဂေနစိ – သော၊ သရီရာဝယဝေန-

ပစ္စုဒ္ဓရာမိ။ ။ ယခုခေတ်၌ သင်္ကန်း ၃ ထည်ကို အများက ဝိကပ္ပနာပြု၍ အချို့ကသာ အဓိဋ္ဌာန်တင်သော်လည်း, ရှေးခေတ်ကမူ အများပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဆောင်ကြသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိကို ဋီကာ၌ “ ဣမံ သယ်ာဋိံ – ကို၊ အဓိဋ္ဌာနံ–ကို၊ [“ ဣမံ သံဃာဋိ အဓိဋ္ဌာနံ–၌ သံဃာဋိ အဓိဋ္ဌာန်ကို”ဟုလည်း ရှိ၏။] ဥက္ခိပါမိ- ကော်ချပါ၏၊ ပရိဘုဉ္ဇာမိ- (စွန့်ပါ၏) ဣတိ အတ္ထော”ဟု ဖွင့်၏၊ ထို့ကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်ရုပ်သိမ်းခြင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုခြင်း ဟု မှတ်ပါ။

ကိုယ်၏ အစိတ်အပိုင်းဖြင့်၊ အဖုသန္တာသ- မထိသောရဟန်း၏ (အတွက်)၊ နဝန္တိ- မအာပ်၊ ပန- ကား၊ ဝါစာယ- ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာနေ-၌၊ ဝစီဘေဒံ – စကားလုံး၏ကွဲပြားမှုကို၊ ဝါ-နှုတ်မြွက်မှုကို၊ကတွာ-၍၊ ဝါစာယ-ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ။

တတြ-ထိုနှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ အဓိဋ္ဌာနံ-သည်၊ ဒုဝိဓံ- ၂ ပါးအပြားရှိပြန်၏။ ဟတ္ထပါသေ - ၌၊ သစေ ဟောတိ- အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဇုမံ သဃ်ာဋိံ အဓိဋ္ဌာမီတိ - ဟူ၍၊ ဝါစာ - စကားလုံးကို၊ ဝါ - နှုတ်ကို၊ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ - ခွဲခြားထိုက်၏၊ ဝါ– မြွက်ဆိုထိုက်၏၊ အထ - သို့မဟုတ်၊ အန္တောဂဗ္ဘေဝါ - အခန်းတွင်း၌ သော်၎င်း၊ ဥပရိပါသာဒေဝါ– ပြာသာဒ် အထက်ထပ်၌ သော်၎င်း၊ သာမန္တဝိဟာရေဝါ - ၌သော်၎င်း၊ သစေ ဟောတိ -အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ထဝိတဋ္ဌာနံ - ထားအပ်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ - မှတ်သား၍၊ တေံ သဃ်ာဋိံ အဓိဋ္ဌာမီတိ - ဟူ၍၊ ဝါစာ ဘိန္ဒိတဗ္ဗာ၊ ဥတ္တရာသင်္ဃ - ၌၎င်း၊ အန္တရဝါသကေစ– ၌၎င်း၊ သေနယော - တည်း၊ ဟိ – မှန်၊ နာမမတ္တမေဝ – နာမည်မျှသည်သာ၊ ဝိသေသော၊ တ္ထဲ့ဝ, သဗ္ဗာနိ- အလုံးစုံသော သင်္ကန်း ၃ ထည်တို့ကို၊ သဃ်ာဋိံ ဒုန်- ဟူ၍၎င်း၊ ဥတ္တရာသင်္ကန်ဒိ - ဟူ၍၎င်း၊ အန္တရဝါသကဒ်ဒိ- ဟူ၍၎င်း၊ ဧဝံ- သို့၊ အတ္တနော, နာမေနေဝ- ဖြင့်သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ။

အဓိဋ္ဌဟိတွာ – ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး၍၊ ထဝိတဝတ္ထေဟိ – ထားအပ်သော အဝတ်တို့ဖြင့်၊ [ပရိက္ခာရစောဠနာမေန ထဝိတဝတ္ထေဟိ။] သဃ်ာဋိအာဒီန- အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ ကရောတိ– အံ့၊ (ပရိက္ခာရစောဠ အဝတ်တို့ကို သင်္ကန်းကြီးစသည် ချုပ်အံ့၊) (ဧဝံသတိ)၊ ရဇေန – ဆိုးခြင်းကိစ္စသည်၎င်း၊ ကပ္ပေစ-ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးခြင်းကိစ္စသည်၎င်း၊ နိဋ္ဌိတေ– ပြီးဆုံးလေသော်၊ ဇုမံ ပစ္စုဒ္ဓရဏဒိတိ – ဟူ၍၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ – ပစ္စုဒ္ဓရိ(ရ်)ပြု၍၊ (ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်ကို ရုပ်သိမ်းပြီး၍-ဟူလို။) ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာနိ၊ ပန - ဆက်၊ အဓိဋ္ဌိတေန - တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, မဟန္တတရမေဝ– အထူးသဖြင့် ကြီးသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ဒုတိယံ-သော၊ ပဒုံ- အလွှာကိုသော်၎င်း၊ ခဏ္ဍံဝါ-အခန်းကိုသော်၎င်း၊ သံသိဗ္ဗန္တေန-ဆက်စပ်၍ချုပ်သော ရဟန်းသည်၊ ပုန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ [နောက်ထပ်ဖြည့်စွက်၍ ချုပ်အပ်သော အဝတ်က ကြီးသောကြောင့် ထပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရသည်။] သမေဝါ-ညီမျှသော အထပ်အလွှာ, အခန်းဥ့သော်၎င်း၊ ခုဒ္ဒကဝါ– သော်၎င်း၊ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ – ထပ်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ။

ပန–ဆက်၊ တိစီဝရံ- ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠံ– ဥဟု၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံ–၌၊ ဝါ–သည်၊ ဝဋ္ဋတိ–လော နဝဋ္ဋတိ- လော၊ ဣတိ–ဤကား အမေးတည်း၊ မဟာ

ပဒုမတ္ထေရော- သည်၊ အာဟကိရ-မိန့်သတတ်၊ (ကိ)၊ တိစီဝရံ- ကို၊ တိစီဝရ
မေဝ– တိစီဝရ ဟူ၍သာ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ– အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ ပရိက္ခာရစောဠ
ဓိဋ္ဌာနံ–တို့ကို၊ သစေ လဘေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ–၌၊ ပရိ
ဟာရော–အစောင့်အရှောက်သည်၊ နိရတ္ထကော-အကျိုးမရှိသည်၊ ဘဝေယျ–
၏၊ ဣတိ–သို့၊ (အာဟကိရ)၊ ဧဝံ- သို့၊ ဝုတ္တေ- သော်၊ အဝသေသာ–နှံသော၊
ဘိက္ခူ–တို့သည်၊ အာဟံသု ကိရ၊ (ကိ)၊ ပရိက္ခာရစောဠမိ–ကိုလည်း၊ ဘဂ
ဝတာဝ-သည်ပင်၊ အဓိဋ္ဌာတမ္မန္တိ- အဓိဋ္ဌာန်တင်ထိုက်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ–
ကြောင့်၊ ဝန္ဒတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊(အာဟံသု ကိရ)၊ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ-၌လည်း၊
ဝုတ္တံ၊ (ကိ)၊ တေံ ပရိက္ခာရစောဠံ နာမ–ဤ ပရိက္ခာရစောဠ မည်သည်၊ ပါဠေ
ဣဒံ – အသိးအခြား တမျိုးသော၊ နိဓာနမုခံ - သင်္ကန်းသိုမှီးခြင်း၏ အကြောင်း
တည်း၊ ဣတိ–ကြောင့်၊ တိစီဝရံ–ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ-ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ–
၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ – ၄၂၊ ဝန္ဒတိ – အပ်၏၊ ပန – ထိုသို့ပင် အပ်ပါသော်လည်း၊
ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ-၌၊ တိစီဝရံ-ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ-၍၊(တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်
တင်၍၊) ပရိဟရန္တသ–သွားလေရာရာဆောင်သော ရဟန်း၏၊ ပရိဟာရော–
အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဝုတ္တော၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

ဥဘတောဝိဘင်္ဂာဏကော – ဥဘတောဝိဘင်းကို ရွတ်အံသော၊ ပုဏ္ဏ
ဝါလိကဝါသိ – ပုဏ္ဏဝါလိကအရပ်၌ နေလေ့ရှိသော၊ မဟာတိဿတ္ထေရောပိ
အာဟ ကိရ၊ (ကိ)၊ မယံ– တို့သည်၊ ဝါ- တို့မျှားတော့၊ ပုဗ္ဗေ, မဟာထေရာ
နံ–တို့၏ (စကားကို)၊ အဿုမှ – ကြားလိုက်ရကုန်ပြီ၊ (ကိ)၊ အရညဝါသိ

သစေ၊ ပေ၊ ဘဝေယျ။ ။တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကို အာရုံတက်ချိန်၌ မိမိနှင့် ကွဲ၍ မနေကောင်း၊ ဒုတိယကထိန သိက္ခာပုဒ်ကို ဥဒေါသိတ သိက္ခာပုဒ် ဟု ခေါ်၏၊ ထို သိက္ခာပုဒ်ကား တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သင်္ကန်းကို မိမိနှင့်ခွဲ၍ ထားနိုင်ဘို့ရာ " ရွာ- အိမ်- တိုက် "စသော အစောင့်အရှောက် အရပ်များကို ပြထားတော်မူ၏၊ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ကောင်းလျှင် နဂိုရိုကပင် မိမိနှင့်ဝေးသောအရပ်၌ ထားကောင်းသောကြောင့် ထို အစောင့်အရှောက်များ အကျိုး မရှိဘဲ ဖြစ်ရာ၏–ဟူလို။

ပရိက္ခာရစောဠံနာမ ၊ပေ၊ ဝန္ဒတိ။ ။ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်သည် သင်္ကန်းတို့ကို သိုမှီးခြင်း၏ သီးခြားအကြောင်းတမျိုးဖြစ်ရကား သင်္ကန်း ၉ မျိုးလုံးကို ပရိက္ခာရစောဠအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးစွဲကောင်းပါ၏၊ သို့သော် ဆရာအဆက်ဆက်ကား လေးစားရာရောက်အောင် (သင်းပိုင် ကေသိန့် ၂ ထပ်သင်္ကန်းကြီးဟူသော) သင်္ကန်း ၃ ထည်ကို တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်၍, ကျန် အဝတ်သင်္ကန်းများကိုသာ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးစွဲတော်မူကြသည်။

နော– နှ်သော၊ ဘိက္ခူ - တို့သည်၊ ရုက္ခ သုသိရာဒီသု - သစ်ခေါင်း အစရှိသည် တို့၌၊ စိဝရံ ထပေတ္တာ, ပဓာနံ- ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ပဒဟနတ္ထာယ - အားထုတ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဂစ္ဆန္တိ - နှ်၏၊ (သင်္ကန်းနှင့်ခွဲ၍ သွားကြသည်၊) သာမန္တဝိဟာရေ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ ဂတာနံ, နေသံစ – ထိုရဟန်းတို့၏လည်း၊ သူရိယေ–.နေ အရုဏ်သည်၊ ဥဋ္ဌိတေ – တက်လသော်၊ သာမဏေရာဝါ - တို့သည်သော်ငင်း၊ ဒဟရဘိက္ခူဝါ- သော်ငင်း၊ ပတ္တစိဝရံ ဂဟေတ္တာ, ဂစ္ဆန္တိ - လိုက်သွားကြကုန်၏၊ (ထေရ်ကြီးတို့မှာ တိစိဝရိုက်နှင့်ကင်း၍ နေကြသည်–ဟူလို၊) တသ္မာ,(ရှေးထေရ်ကြီးတို့ တိစိဝရိုက်နှင့် အာရုံဘက်ချိန်၌ ကင်းကွာနေခြင်းကြောင့်၊) သုဒ ပရိဘောဂတ္ထံ – ချမ်းချမ်းသာသာ သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ တိစိဝရံ – ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ-ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ (အဿမှ)၊ (ဣတိ အာဟ ကိရ)၊ မဟာပစ္စရိယမ္ပိ ဝုတ္တံ၊ (ကိံ)၊ ပုဗ္ဗေ, အာရညိကဘိက္ခူ, အဗဒ္ဓသီမာယံ-ဗဒ္ဓသိမ် မရှိသောအရပ်၌၊ ဒုပ္ပရိဟာရံ – ခဲယဉ်းသဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဝါ-စောင့်ရှောက်နိုင်ခဲ၏၊ [ဗဒ္ဓသိမ်တွင်း၌ တိစိဝရိုက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ထားသော သင်္ကန်း ၃ ထည်နှင့် ၂ တောင့်ထွာကင်း၍ နေနိုင်၏၊ ဗဒ္ဓသိမ် မဟုတ်လျှင်ကား ကင်း၍ မနေနိုင်၊ ထို ကြောင့် “ အဗဒ္ဓသီမာယံ ဒုပ္ပရိဟာရံ ” ဟု ဆိုသည်။] ဣတိ– ဤသို့ကြံ၍၊ တိစိဝရံ- ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠမေဝ–ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ ဟူ၍သာ၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိ ံသု၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)။

ဝဿိကသာဋိကာ-မိုယ်းအခါ၌ဝတ်အပ်သော အဝတ်ကို၊ ဝါ- မိုယ်းရေခံသင်္ကန်းကို၊ အနတိရိတ္တပ္ပမာဏာ - ဝဿိကသာဋိကာ သိက္ခာပုဒ်၌ လာသော ပမာဏထက်မလွန်သော ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကို၊ နာမံ-ဝဿိကသာဋိကာ ဟူသောအမည်ကို၊ ဂဟေတ္တာ-၍၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ စတ္တာရော– နှ်သော၊ ဝဿိကေ – မိုယ်းအခါ၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ မာသေ – လတို့ ပတ်လုံး၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-၏၊ တတော-ထို မိုယ်း ၄ လမှ၊ ပရံ-၌၊ ပစ္ဆိဒ္ဓရိတ္တာ-၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ–၏၊ စ-ဆက်၊ သော–ဤ ဝဿိကသာဋိကာသည်၊ ဝဿ္ဏဘေဒမတ္တရတ္တာ ဝိ–အဆင်းပျက်ရုံမျှဆိုးအပ်သော သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [ရေချိုးသော အခါ ခေတ္တဝတ်ရသော သင်္ကန်းဖြစ်သောကြောင့် အဖြူရောင် အဆင်းပျက်ရုံ ဆိုးလျှင်ပင် အပ်သည်–ဟူလို၊] ဒွေပန-တို့သည်ကား၊ နဝဋ္ဌန္တိ၊ [အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည့် သင်္ကန်းဖြစ်၍ ၂ ထည် မအပ်၊] နိသီဒနံ-ကို၊ ဝုတ္တနယေန-ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ-သည်သာ၊ တဋ္ဌခေါ-ထို နိသီဒိုနံသည်လည်း၊ ပမာဏယုတ္တံ- နိသီဒန သိက္ခာပုဒ်၌လာသော ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော၊ ဧကမေဝ – တထည်တည်းသာ၊ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ဒွေ နဝဋ္ဌန္တိ။

ပစ္စတ္ထရဏာမ်ိဳ-ကိုလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုအပေါ်လွှမ်း အခင်းသည်၊ မဟန္တမ်ိဳ - အကြီးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကေမ်ိဳ – တထည်သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဗဟူနိဝိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ နိလမ်ိဳ–ညိုသောအခင်းဂင်း၊ ပီတကမ်ိဳ - ဂင်း၊ သဒသမ်ိဳ – အမြိတ်အဆာရှိသော အခင်းဂင်း၊ ပုပ္ပဒသမ်ိဳ–ပန်းပွင့် အမြိတ်အဆာရှိသော အခင်းဂင်း၊ ဣတိ – သို့၊ သဗ္ဗပ္ပကာရံ– အလုံးစုံအပြားရှိသော အခင်းသည်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သကိံ -တကြိမ်၊ အဓိဋ္ဌံတံ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သည်၊ (သမာနံ၊) အဓိဋ္ဌိတမေဝ - အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သည်သာ၊ ပေါတိ၊ ကက္ကာ့ပဋိစ္ဆာဒိ- ကို၊ ယာဝ- လောက်၊ အာဗာဓော- သည်၊ အတ္ထိ၊ တာဝ–ထို အနာရှိသေးသမျှ၊ ပမာဏိကာ·ကက္ကာ့ပဋိစ္ဆာဒိသင်္ခါတပုဒ်၌လာသော ပမာဏ နှင့်ယှဉ်သော အနာလွှမ်း သက်နှံးကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ အာဗာဓေ – သည်၊ ဝူပသန္တေ - ငြိမ်းလသော်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ထာ – ၍၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ၊ ကောဝ - သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ မုခပုဉ္ဆနစောဋ်ံ – မျက်နှာသုတ်ပုဝါ အဝတ်ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ယာဝ-လေဝံ၊ ကံ -ကို၊ ဓောဝီယတိ- ဖွတ်ဒလျှော်အပ်၏၊ တာဝ-ထိုဖွတ်လျှော်ရာကာလ၌၊ အညံ – အခြားတထည်ကို၊ ပရိဘောဂတ္ထာယ – ၄၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗံ– ၏၊ ဣတိ- ကြောင့်၊ ဒွေ- တို့သည်၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ပန– ဝါဒဋ္ဌရကား၊ အပရေ – နှံသော၊ ထေရာ– တို့သည်၊ တေံ – ၌ မျက်နှာသုတ်ပုဝါကို အဓိဋ္ဌာန်တင် ခြင်းသည်၊ နိဓာနမုခံ-သိုမှီးခြင်း၏အကြောင်းတည်း၊ (ဣတိ–ကြောင့်)၊ ဗဟူနိဝိ–တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဝဒန္တိ။

ပရိက္ခာရစောဋ္ဌေ -၌၊ ဂဏနာ– အရေအတွက်သည်၊ နတ္ထိ၊ ယတ္ထကံ– အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိက္ခာရစောဋ္ဌကို၊ (အဓိဋ္ဌာတုံ – ၄၊)၊ ဣစ္ဆတိ၊ တတ္ထကံ – ထိုမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိက္ခာရစောဋ္ဌကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ထဝိကာဒိ- အိတ်ကိုဂင်း၊ ပရိဿာဝနမ်ိဳ-ပဝါရေစစ်ကိုဂင်း၊ ဝိကပ္ပနုပဂံ – ဝိကပ္ပနာလောက်သော၊ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏံ – နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော သက်နှံးပမာဏရှိသော အိတ်, ရေစစ်ကို၊ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌန္တိ - ဟူ၍၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ဗဟူနိ - များစွာသော အဝတ်တို့ကို၊ ဧကတော - တည်း၊ ကတွာ- ၍၊ ဧကမာနိ စီဝရာနိ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌာနိ အဓိဋ္ဌာမီတိ- ဟူ၍၊ (၌ အဝတ်တို့ကို ပရိက္ခာရစောဋ္ဌတို့ ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၏ ဟူ၍)၊ အဓိဋ္ဌာတုမ်ိဳ – ၄၊လည်း၊

ပရိက္ခာရ၊ ပေ၊ နတ္ထိ။ ။“ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ”ဟူသည် နိဿဂ္ဂိယ မထိုက်အောင် သိမှီး သိမ်းထားနိုင်ဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အဓိဋ္ဌာန်တမျိုး ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် မည်သည့်အဝတ်သက်နှံး မဆို မည်မျှလောက်များသည်ဖြစ်စေ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌအဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သိမှီး သိမ်းထားနိုင်သည်။

ဝန္ဒတိယေဝ- သာ၊ ဘေသဇ္ဇ နဝကမ္မ မာတာပိတုအာဒိနံ - ဆေး, အမှုသစ်, မယ်တော် ခမည်းတော် အစရှိသူတို့၏၊ အတ္ထာယ-ငှါ၊ ထပေန္တေနပိ-ထားသော ရဟန်းသည်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ - ၌၊ အနာပတ္တိတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ပန— ကား၊ မဉ္ဇဘိသိ - ညောင်စောင်း၌ ခင်းအပ်သော ဘုံလျှိုဂုင်း၊(ယခုခေတ် မွေ့ရာမျိုးတည်း၊)ပိဋ္ဌကဘိသိ-ဂုင်း၊ ဖိမ္မောဟနံ-ခေါင်းအုံးဂုင်း၊ ပါဝါရော- ခြုံထည်ဂုင်း၊ ကောဇဝေါ- ကော်ဇောဂုင်း၊ ဣတိ— သို့၊ တေသု – ဤ မဉ္ဇသိသိ စသည်တို့၌ဂုင်း၊ သေနာသန ပရိက္ခာရတ္ထာယ— ကျောင်း၏ အသုံးအဆောင်အကျိုးငှါ၊ ဒိန္နေ ပစ္စတ္ထရဏေစ-လှူအပ်သောအခင်း ၌ဂုင်း၊ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ - သည်၊ နတ္ထိယေဝ— သည်သာ။ [မဉ္ဇဘိသိ စသည်တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကန်ါဘာသာဋီကာ၌ ရေးခဲ့ပြီ။]

ပန – ပရိဟာရပက္ခမ္မတပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုံးအံ့၊ အမိဋ္ဌတစီဝရံ– သည်၊ (“ ပရိဘုဥ္ဇတော – သုံးစွဲသော ရဟန်း၏ ” ဟု ရှိသည်ကား ပိုဟန်တူသည်၊)ကထံ-ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဝိဇဟတိ- စွန့်သနည်း၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ အညဿ- အား၊ ဒါနေန- ပေးခြင်းဂုင်း၊ (ဣတိ- ၌စပ်)၊ အစ္ဆိန္ဒ တ္ဘာ— လုယက်၌၊ ဂဟဏေန - ယူခြင်းဂုင်း၊ ဝိဿာသဂ္ဂါဟေန — အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းဂုင်း၊ ဟီနာယ— ယုတ်ညံ့သော လူ့အဖြစ် အကျိုးငှါ၊ အာဝတ္တနေန-လည်ခြင်းဂုင်း၊ (တနည်း) ဟီနာယာဝတ္တနေန-လူထွက်ခြင်းဂုင်း၊ သိက္ခာပစ္စက္ခာနေန — သိက္ခာချခြင်းဂုင်း၊ ကာလံကြိယာယ — သေခြင်းဂုင်း၊ လိင်္ဂပရိဝတ္တနေန—လိင်္ဂပြန်ခြင်းဂုင်း၊ ပစ္စုဒ္ဒရဏေန- ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုခြင်းဂုင်း၊ ဆိဒ္ဒဘာဝေန- ပေါက်သည်၏အဖြစ်ဂုင်း၊ ဣတိ- သို့၊ နဝဟိ - နှ်သော၊ ဣမေဟိ ကာရဏေဟိ-တို့ကြောင့်၊ (အဓိဋ္ဌာနံ- ကို၊) ဝိဇဟဘိ–စွန့်၏၊ [အညဿဒါနေန- စသည်

ဘေသဇ္ဇ၊ ပေ၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ။ ။အဝတ်စကို ဖြစ်စေ, သင်းပိုင်ကို ဖြစ်စေ “ဤ အဝတ်ဖြင့် ဆေးကို လဲမည်, ဤအဝတ်ကို မိဘအား ပေးမည်”ဟု ကြံရုံသာကြံ၍ ကိုယ်ပိုင် အဝတ်အဖြစ်မှ မစွန့်သေးလျှင် ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်သာ။ [ဤစကားကိုထောက်၍ တပည့် ရဟန်းသာမဏေ စသူတို့ဘို့ ရည်မှန်းစေကာမူ ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် သိမ်းထားလျှင် ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်-ဟု မှတ်ပါ၊ မဟာပစ္စရိ၌ “အနာပတ်”ဟူသော စကားမှာ မိမိဥစ္စာအဖြစ်မှ လွတ်စေ၍ “ ဤဥစ္စာသည် ဆေး၏ ဥစ္စာ, အမိ၏ဥစ္စာ”ဤသို့စသည်ဖြင့် သိမ်းထားအပ်သော အဝတ်ကို ရည်ရွယ်သည်။

သာရတ္ထ။ ။အတ္တနော သန္တကဘာဝတော မောစေတွာ ထပိတံ သန္ဓာယ မဟာပစ္စရိယံ အနာပတ္တိ ဝုတ္တာတိ ဝဒန္တိ၊ ဣဒံ ဘေသဇ္ဇံသဲ (ဒီအဝတ်က ဆေး၏အဝတ်) ဣမံ မာတုယာ (ဒီအဝတ်က အမိ၏အဝတ်) ဣတိ ဝိသဒ္ဒေတွာ သကသန္တကဘာဝတော မောစိဘေ အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထီတိ အဓိပ္ပါယော။

တို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ီဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊] တတ္ထ-ထိုအကြောင်းတို့တွင်၊ ပုရိမေဟိ-နှင်သော၊ အဋ္ဌဟိ-တို့ကြောင့်၊ သဗ္ဗစိဝရာနိ-တို့သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဝိဇဟန္တိ၊ ပန-ကား၊ ဆိဒ္ဒဘာဝေန-ကြောင့်၊ တိစီဝရဿေဝ-တိစီဝရိတ်၏သာလျှင်၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသု-တို့၌၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တဿ-ထိုအဓိဋ္ဌာန်စွန့်ခြင်းကိုလည်း၊ နခပိဋ္ဌိပ္ပမာဏေန-လက်သည်းကျော်ကုန်းပမာဏရှိသော၊ ဆိဒ္ဒေန-အပေါက်ကြောင့်၊ (ဝေဒိတမ္ပို၊) တတ္ထ-ထို နခပိဋ္ဌိပ္ပမာဏေန ဟူသောပါဠိ၌၊ နခပိဋ္ဌိပ္ပမာဏံ- ကို၊ ကနိဋ္ဌင်္ဂုလိ နခဝဿန-လက်သန်း၏ လက်သည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတမ္ပို၊ ဆိဒ္ဒဿ-ကိုလည်း၊ ဝိနိဗ္ဘိဒ္ဓမေဝ-ထုတ်ခြင်းထွင်းအပ်သော အပေါက်ကိုသာ၊ (ဝေဒိတမ္ပို၊)ဟိ-မှန်၊ ဆိဒ္ဒဿ-၏၊ အဗ္ဘန္တရေ- ၌၊ ကေတန္တေ၊ - ချည်မြွင်တချောင်းသည်၊ အစ္ဆိန္နော - မပြတ်သေးသည်၊ စေပိ ဟောတိ၊ ရက္ခတိ-အဓိဋ္ဌာန်မှ စောင့်သေး၏။

တတ္ထ-ထို သက်နှံး ၃ ထည်တို့တွင်၊ သယ်ဠိယာစ-၏ဝင်း၊ ဥတ္တရာသင်္ကဿစ-၏ဝင်း၊ ဒီယန္တေတော - အလျား အစွန်မှ၊ ဝိဒတ္ထိပ္ပမာဏဿ - တတ္ထာ ပမာဏရှိသော၊ (ပဒေသဿ-အရပ်၏ဝင်း၊) တိရိယန္တေတော-အနံအစွန်မှ၊ အဋ္ဌင်္ဂုလပ္ပမာဏဿ-သော၊ ပဒေသဿ-၏ဝင်း၊ ဩရတော-ဤမှာဘက်၌၊ ဝါ-အတွင်းဘက်၌၊ ဆိဒ္ဒံ-သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-ကို၊ ဘိန္နတိ-ဖျက်နိုင်၏၊ ပရတော-ဟိုမှာဘက်၌၊ ဝါ-အပြင်ဘက်၌၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) န ဘိန္နတိ၊ ပန- ကား၊ အန္တရဝါသကဿ- ၏၊ ဒီယန္တေတော, ဝိဒတ္ထိပ္ပမာဏဿ - သော၊(ပဒေသဿ) ဧဝ- ၏ပင်လျှင်ဝင်း၊ တိရိယန္တေတော, စတုရင်္ဂုလပ္ပမာဏဿ- သော၊ ပဒေသဿ- ၏ဝင်း၊ ဩရတော ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိန္နတိ၊ ပရတော (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) န ဘိန္နတိ၊ တဿာ, ဆိဒ္ဒေ - သည်၊ ဇာဒတ - သော်၊ တံ စီဝရံ- သည်၊ အတိရေက စီဝရဋ္ဌာနေ - ၌၊ (အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းမှ အပိုအလွန် သင်္ကန်းအရာ၌၊) တိဋ္ဌတိ၊ သူစိကမ္မံ ကတ္ဝာ ပုန အဓိဋ္ဌာတမ္ပို၊ ပန - ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ ပမာဏစီဝရဿ - သုဂတစီဝရ သိက္ခာပုဒ်လာ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သင်္ကန်း၏၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ- ၌၊ ဆိဒ္ဒံ-သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိန္နတိ၊ ပန - ကား၊ မဟန္တဿ - ကြီးသောသင်္ကန်း၏၊ ပမာဏတော- မှ၊ ဗဟိ- ၌၊ ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိန္နတိ၊ အန္တော- ၌၊ ဇာတံ- သော၊ (ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နံတိ၊ ဣတိ (အာဟ)။

ကရဝိကတိဿတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိံ), ခုဒ္ဒက မဟန္တဘာဝေါ - ငယ်သည်၏အဖြစ်, ကြီးသည်၏အဖြစ်သည်၊ နပမာဏံ- လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်၊ ["ခုဒ္ဒကံ မဟန္တံ နပမာဏံ"ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း။] ဒွေ-နှစ်သော၊ စီဝရာ

နိ- တို့ကို၊ ပါရုပန္တသ- ထပ်၍ ရုံသော ရဟန်း၏၊ ဝါမဟတ္တေ- ၌၊ သယ်ရိ တွာ-ခေါက်လိပ်၍၊ ထပိတဋ္ဌာနေ-ထားအပ်သော အရပ်၌၊ ဆိဒ္ဓံ-အပေါက် သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ နာ ဘိန္နတိ၊ ဩရဘာဂေ-ဤမှာဘက်အဘို့၌၊ (ဆိဒ္ဓံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နတိ၊ [အဓေပါက်က လက်လိပ်အတွင်းဘဲ ပါသွားလျင် အဓိဋ္ဌာန် မပျက်, လက်လိပ်အပြင်ဘက် ပေါ်နေမှ အဓိဋ္ဌာန် ပျက်သည် - ဟူလို၊] အန္တရဝါသ ကဿပ-၏လည်း ဩဝဋ္ဋိကံ-အလိပ်ကို၊ ကရောန္တေန-ပြုလိုသော ရဟန်းသည်၊ သယ်ရိတဋ္ဌာနေ - နှစ်စ ထပ်၍ ခေါက်အပ်သော အရပ်၌၊ ဆိဒ္ဓံ - ပါဝင်သော အပေါက်သည်၊ (အဓိဋ္ဌာနံ)နာ ဘိန္နတိ၊ တတော - ထိုအခေါက် အလိပ်မှ၊ ဩရံ- ဤမှာဘက်၌၊ (ဆိဒ္ဓံ အဓိဋ္ဌာနံ) ဘိန္နကိ၊ ဇာတိ (အာဟ)။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ အန္တကဋ္ဌကထာယံ-၌၊ တ်စိဝရေ-၌၊ မဟာသုမတ္ထေရ ဝါဒံ-ကို၊ ပမာဏံ- လိုရင်းပမာဏကို၊ ကတွာ- ၍၊ ဥတ္တရိပိ- အလွန်လည်း၊ (မဟာသုမထေရ်၏ဝါဒထက် အပိုလည်း၊) ဇာဒံ - ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ - ဩ၊ (ကိ)၊ ပစ္ဆိမပုဗ္ဗမာဏံ-နောဝံဆုံး ပမာဏရှိသောသင်္ကန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ-ကို၊ ရကွတိ၊ [“ရကွတိတိ ”ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ နောဝ်၌ကျန်သေးသည်။] ပရိကွာရစောဠေ-၌၊ ဒိယဒသာ-အားဖြင့်၊ သုဂတင်္ဂုလေန-မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္ဂုလေ- သော၊ တိရိယံ, စတုရင်္ဂုလေ- သော၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ - ၌၊ ဆိဒ္ဒံ - အပေါက်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟတိ၊ မဟန္တေ - သော၊ စောဠေ- ၌၊ တတော - ထို လက်ရှစ်သစ်, လက်လေးသစ်မှ၊ ပရေန - တပါး သော အရပ်၌၊ (ပြင်ဘက်အရပ်၌) ဆိဒ္ဒံ အဓိဋ္ဌာနံ နာ ဝိဇဟတိ၊ သဇ္ဇေသု-နာသော၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗကေသု-နာသော၊ စီဝရေသု- သင်္ကန်းတို့၌ သေနယော၊ ဇာတိ (ဝုတ္တံ)။

တတ္ထ - ထို ၄ ဝါဒတို့တွင်၊ [မူလဝါဒ, မဟာသုမဝါဒ, ကရဝိကတိယ ဝါဒ, အန္တရကဋ္ဌကထာဝါဒ။] ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ ပမာဏတော - မှ၊ အည်- သော၊ ပစ္ဆိမပုဗ္ဗမာဏံ နာမ နတ္ထိ၊ ဟိ - ခဲ့၊ နိသီဒနာ ကပ္ပုပ္ပဋ္ဌိဆ္ဆာဒိ ဝသိက သာဋိကာနံ-တို့၏၊ ယံ ပမာဏံ ဝုတ္တံ၊ [ဆိုင်ရာ သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူအပ် ပြီ၊] တံ - ထို ပမာဏသည်၊ ဥတ္တရိံ - အလွန်ဆုံးပမာဏတည်း၊ (ကဿာ), တတော-ထို ပမာဏထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ ပဋိသိဒ္ဓတ္တာ-တားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [“တံ အတိက္ကာမယတော ပါစိတ္တိယံ”ဟု အာပတ်ဖြင့် တားမြစ်ပြီးဖြစ်သည်- ဟူလို၊] ပစ္ဆိမံ - နောက်ဆုံးပမာဏသည်၊ နာ-မဟုတ်၊ (ကဿာ, တတော-မှ၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ အပဋိသိဒ္ဓတ္တာ- တည်း၊ တိစီဝရဿဝါဒိ-၏လည်း၊ သုဂတ စီဝရပ္ပမာဏတော-အောံ၊ ဥုနကတ္တံ-ယုတ်ဒလျော့သည်၏

အဖြစ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌပမာဏမေဝ-သဘတည်း၊ ပစ္ဆိမံပန- နောက်ဆုံးပမာဏသည်ကား၊ ဝိသုံ, သုဒ္ဓေ-ပါဠိတော်၌၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်သောပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊ မုခပုဉ္ဆန ပစ္စတ္ထရဏာ ပရိက္ခာရစောဠာနံ- တို့၏၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ်နတ္ထိယေဝ၊ ဝိဇာပ္ပနုပဂ ပစ္ဆိမေန ပန-ဖြင့်ကား၊ ပစ္ဆိမဝါရိစ္ဆေဒေါ်-ကို၊ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ, တာဝ - ကရဝိက တိသ္သထေရ်၏ဝါဒ စသည်တို့မှ ရှေးဥုံးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌာယံ-ယခု ညွှန်ပြအပ်သော၊) အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ- ၌၊ ပစ္ဆိမ၊ပေ၊ ရက္ခတိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ဝာ-ပြီး၍၊ တတ္ထ-ထို အန္ဓကဋ္ဌကထာ၌၊ ပရိက္ခာရစောဠသေဝ- ၏သာ၊ သုဂတင်္လေန- ဖြင့်၊ အဋ္ဌင်္လ စတုရင်္လ ပစ္ဆိမပပ္ပမာဏံ- လက်ရှစ်သစ် လက်လေးသစ်ဟူသော နောက်ဆုံးပမာဏကို၊ ဒဿေတ္ဝာ - ပြပြီး၍၊ ဇတရေသံ- နှ်သော၊ တံစီဝရ ဒိနံ- တို့၏၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိပဘေဒံ- မုဋ္ဌိပဉ္စက အစရှိသောအပြားရှိသော၊ ပစ္ဆိမပပ္ပမာဏံ- ကို၊ သန္ဓာယ သေနယေဝ၊ ပေ၊စီဝရေသူတိ- ဟူ၍၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ တံ -သည်၊ နသမေတိ- သိက္ခာပုဒ်ပါဠိတော်နှင့် မညီ၊

ကရဝိကတိသ္သတ္ထေရဝါဒေပိ-၌လည်း၊ ဒိယဉ္စတော ယေဝ - အလျားအစွန်၌သာ၊ ဆိဒ္ဒံ-ကို၊ ဒဿိတံ-ပြီ၊ တိရိယဉ္စတော-၌၊ (ဆိဒ္ဒံ) နဒဿိတံ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သေ၊ ထို ဝါဒသည်၊ အပရိစ္ဆိန္နော - အတိကျ ပိုင်းဖြတ်အပ်သော အပိုင်းအခြားမရှိ၊ [လက်လိပ် လိပ်သော အလျားဘက်၌သာ အပေါက်ကို ပြု၍ အနံဘက်၌ အပေါက်ကို မပြုသောကြောင့်"အပိုင်းအခြားမပြည့်စုံ"ဟု ဆိုလိုသည်၊] မဟာသုမတ္ထေရဝါဒ-၌၊ ပမာဏစီဝရသ ၊ပေ၊ နဘိန္နတိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ဇဒံ ပန- ဤစကားကိုကား၊ နဝုတ္တံ - ဆက်၍ မဆိုအပ်၊ (ကိံ)၊ ဇဒံ နာမ- ဤမျှလောက် ရှိသည်မည်သော သင်္ကန်းသည်၊ ပမာဏစီဝရံ-ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းတည်း၊ ဇတော-ဤမျှလောက်ရှိသော သင်္ကန်းထက်၊ ဥတ္တရိ – ပိုလွန်သော သင်္ကန်းသည်၊ မဟန္တံ-သော၊ စီဝရံ-တည်း၊ ဇတိ-သို့၊ (နဝုတ္တံ)၊ အဝိစ-သည်သာ မကသေး၊ တတ္ထ- ဤ မဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒ၌၊ တိစီဝရာဒိနံ-တို့၏၊ မုဋ္ဌိပဉ္စကာဒိဘေဒံ-မုဋ္ဌိပဉ္စက အစ

တံ နသမေတိ။ ။ပရိက္ခာရစောဠအတွက် ဝိကပ္ပနာလောက်သော (ဘုရားရှင်၏ အလျား လက်ရှစ်သစ် အနံ လက် ၄ သစ်) ပမာဏကို ပစ္ဆိမပမာဏ (အဆုံးသတ်ပမာဏ) ဟု ယူ၍, အခြားသော တိစီဝရိက် စသည်တို့၏ မုဋ္ဌိပဉ္စကစသော အပြားရှိသော နောက်ဆုံးပမာဏကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုအပ်သော "သေနယေဝ" စသော စကားသည် (ပါဠိတော်၌ ထိုအတိုင်းမပါသော်ကြောင့်) ပါဠိတော်နှင့်မညီ–ဟူလို၊ ထို့ထက် အကျယ်ကို ဋီကာမှာ ရှုပါ။

ရှိသော အပြားကို၊ ပစ္ဆိမပဉမာဏန္တိ-ဟူ၍၊ အမိပ္ပေတံ-၏၊ တတ္ထ-ထို သက်နိုး ၃ ထည်တို့၌၊ ပစ္ဆိမပမာဏတော-မှ၊ ဗဟိ-၌၊ ဆိဒ္ဒံ-သည်၊ အမိဋ္ဌာနံ - ကို၊ ယဒိ နဘိန္နေယျ - အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥက္ကဋ္ဌပတ္တာသာဝိ- ဥက္ကဋ္ဌ သပိတ်၏ဂုဏ်း၊ မဇ္ဈိမပတ္တာသဝါ-၏ဂုဏ်း၊ သြမကပဉမာဏတော-အယုတ်ဆုံးပမာဏမှ၊ ဗဟိ-၌၊ ဆိဒ္ဒံ-သည်၊ အမိဋ္ဌာနံ-ကို၊ နဘိန္နေယျ-ရာ၊ နစ နဘိန္နတိ-မဖျက်သည်ကား မဟုတဲ့ ဖျက်သည်သာ၊ တာသ္မာ-ကြောင့်၊ အယမ္ပိဝါဒေါ-ဤမဟာသုမထေရ်၏ ဝါဒသည်လည်း၊ အပရိစ္ဆိန္နော-ရှိ၊ ပန-ကား၊ သဗ္ဗပဌမော- အလုံးစုံသော ဝါဒတို့၏ ရှေးဦးဖြစ်သော၊ ယော အယံ အဋ္ဌကထာဝါဒေါ- အကြင် ရှေး အဋ္ဌကထာ ဝါဒသည်၊ (အတ္ထိ)၊ အယမေဝ - ဤဝါဒသည်သာ၊ တ္ထေ-၌ အပေါက်အတွက် အဓိဋ္ဌာန် ပျက်ခြင်း၌၊ ပမာဏံ - လိုရင်း ပမာဏတည်း၊ ဂဟဏာ, ပရိစ္ဆေဒသဒ္ဒါဝဝတော - အပိုင်းအခြား၏ ထင်ရှားရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-ချေ၊ တိစီဝရသ-၏၊ ပစ္ဆိမပဉမာဏဋ္ဌ- ကိုဂုဏ်း၊ ဆိဒ္ဒပဉမာဏဋ္ဌ-ကိုဂုဏ်း၊ ဆိဒ္ဒုပဉ္စိတ္တိဒေး ပဉမာဏဋ္ဌ-အပေါက်ဖြစ်ရာအရပ်၏ပမာဏကိုဂုဏ်း၊ သဗ္ဗအဋ္ဌကထာသုယေဝ-အလုံးစုံသောရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ပင်၊ပရိစ္ဆိန္နိတ္ဝာ-အတိက္ကပိုင်းဖြတ်၍၊ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာ, သွေဝဝါဒေါ-ထို ရှေးအဋ္ဌကထာဝါဒ သည်သာ၊ ပမာဏံ-တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ အဋ္ဌါ-မချွတ်ကေန်၊ သော- ထို အဋ္ဌ ကထာစရိဒကို၊ ဘဂဝတော - ၏၊ အဓိပ္ပါယံ - အလိုတော်ကို၊ အနဝဇ္ဇော- အစဉ်လိုက်၍၊ ဝုတ္တော- ပြီ၊ ဣတရေသု ပန - အခြားသော ဝါဒတို့၌ကား၊ ပရိစ္ဆေဒေါ နေဝအတ္ထိ၊ ပုဗ္ဗာပရံ- ရှေးနှံစကားသည်၊ နသမေတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

ပန- ဆက်၊ ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဒုမ္မလဋ္ဌာနေ - အားမရှိသော အရပ်၌၊ ဝါ-ရိနေသော အရပ်၌၊ ပဌမံ, အဂ္ဂဋ္ဌ-အဖျားကို၊ ဒတ္ဝာ, ပစ္ဆာ-မှ၊ ဒုမ္မလဋ္ဌာနံ-၊ ကိုဆိန္နိတ္ဝာ-၍၊(ဘိန္နိတ္ဝာ-ဟုလည်းရှိ၏၊)အပနေတိ-ဖယ်ရှားအံ့၊ (တသ-၏၊) အဓိဋ္ဌာနံ, နဘိဇ္ဇတိ - မပျက်၊ မဏ္ဍလပရိဝတ္တေနေဝိ-အိမ်ဝန်းကြီး, အိမ်ဝန်းငယ်ကို လှည့်ခြင်း၌လည်း၊ သေဝနယော၊ ဒုပ္ပဋိသ-၂ ထပ်ရှိသော သင်္ကန်း၏၊ ကေသို်-သော၊ ဝဋ္ဋလေ-အလျှာ၌၊ ဆိဒ္ဒေ-သည်၊ ဇာတေဝါ-သော်ငင်း၊ ဂဋ္ဌိတေဝါ-လျော်ကျသော်ငင်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိဇ္ဇတိ၊ ခုဒ္ဒကံ-သော၊ စီဝရံ-ကို၊ မဟန္တံ-ကြီးအောင်၊ ကရောတိ၊ [ခုဒ္ဒကံ စီဝရန္တိ မုဋ္ဌပဋ္ဌကာဒိဘေဒပဉမာဏတော အနူနမေဝ ခုဒ္ဒကစီဝရံ- ဋီကာ။] မဟန္တံဝါ- ကြီးသော သင်္ကန်းကိုမူလည်း၊ ခုဒ္ဒကံ - ငယ်အောင်၊ ကရောတိ၊ အဓိဋ္ဌာနံ နဘိဇ္ဇတိ၊[မဟန္တံဝါ ခုဒ္ဒကံ ကရောတိတိ ဤတိုက္ကံစီဝရာနံ စတုသု

ပဿေသ့ ယသ္မိ ံ ပဒေသေ ဆိဒ္ဒဲ အဓိဋ္ဌာနံ နဝိဇဟတိ၊ တသ္မိ ံပဒေသေ သမန္တာ တော ဆိန္နိတ္ထာ ခုဒ္ဒကံ ကရောန္တာသ အဓိဋ္ဌာနံ နဝိဇဟတီတိ အဓိပ္ပါယော၊-ဋီကာ။] ဥဘော- ၂ ဘက်ကုန်သော၊ ကောဋိယော -အစွန်တို့ကို၊ မဇ္ဈ- ၌၊ ကရောန္တော-သော်၊(ကုံးပြန်လသော်၊)ပဌမံ ဆိန္နိတ္ထာ ပန္ထာ,သစေ ယဋ္ဌေတိ-အကယ်၍ ဆက်စပ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) အဓိဋ္ဌာနံ ဘိဇ္ဇတိ၊ အထ- သို့မဟုတ်၊ ယဋ္ဌေတ္ထာ-ဆက်စပ်ပြီးမှ၊ဆိန္နတိ-ဖြတ်အံ့၊ နဘိဇ္ဇတိ၊ ရဇကေဟိ-ကဝါသည်တို့သည်၊ ဝါ- တို့ကို၊ ဓောဝါပေတ္ထာ - ဖွတ်လျှော်စေ၍၊ သေတံ - ဖြူအောင်၊ ကာရာပေန္တာသဒိ - စ်လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနံ-အဓိဋ္ဌာန်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနမေဝ-အဓိဋ္ဌာန်မြဲ ဃာတည်း၊ ဇာတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ အယံ ကား၊ တာဝ-ဝိသဇ္ဇေတိ စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ အန္တော၊ ပေ၊ ထွေ - ၌၊ အဓိဋ္ဌာနေ - ၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်တည်း။

ပန-ကား၊ဝိကပ္ပနေ-ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၌၊(လဇ္ဇာမာနာ-နံသော၊)ဝိကပ္ပနာတို့သည်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာစ-သမ္မုခဝိကပ္ပနာဝင်း၊ ဝါ-မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဝင်း၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာစ- ဝင်း၊ ဝါ- သူတပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဝင်း၊ (ဇာတိ- သို့၊) ဒွေ-တို့တည်း၊ ကထံ-သို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ-သည်၊ ဟောတိ- နည်း၊ ဇာတိ-ဤကား အမေးတည်း၊[ဝိကပ္ပနပုဒ်နှင့် သမ္မုခ ပရမ္မုခပုဒ်တို့ကို ကစ်ါဘာသာဋီကာ သုရာပါနဝဂ် ဝိကပ္ပနသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊] စီဝရာနံ- တို့၏၊ ကေဗဟုဘာဝံ-တထည်တည်း၏ အဖြစ်, အများတို့၏ အဖြစ်ကိုဝင်း၊ သန္နိဟိတာသန္နိဟိတဘာဝဉ္စ-အနိး၌ ထားအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်, အနီ ၌ မထားအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုဝင်း၊ ဥတ္ထာ-သိပြီး၍၊ ဇာမံ စီဝရန့် ဝါ-သော်ဝင်း၊ (အနိးတထည်ကို ပြုပုံ)၊ ဇာမာနိ စီဝရာနိတိဝါ-သော်ဝင်း၊ (အနိးအများကိုပြုပုံ)၊ တံစီဝရံတိဝါ-သော်ဝင်း၊(အဝေးတထည်ကိုပြုပုံ)၊ တောနိ စီဝရာနိတိ ဝါ-သော်ဝင်း၊ (အဝေးအများကို ပြုပုံ)၊ (ဝတ္ထာ-ဆိုပြီး၍၊)တုယ်ံ ဝိကပ္ပေမိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တုံ-၏၊ [ဇာမံ စီဝရံ-ကို၊ တုယ်ံ-အား၊ဝိကပ္ပေမိ-ကိုယ်ဟာအမှတ်, ကင်းစင်လာ်အောင် ပြုပါ၏၊ ဝါ-ပေးပါ၏] အယံ-၌ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ ကော-သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ-တည်း။

ထွောဝတာ-၌မူ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဓေတုံ-သိမ့်ိး သိမ်းထားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ- အပ်၏၊ ပန- ထိုသို့အပ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံဝါ-ငှါဝင်း၊ ဝိသဇ္ဇေတုံဝါ-ငှါဝင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံဝါ-ငှါဝင်း၊ န ဝဋ္ဋတိ-မအပ်သေး၊ (သူတပါး ဥစ္စာဖြစ်အောင် ပြုထားသောကြောင့် မအပ်သေး-ဟူလို၊) ပန- အန္တဃကား၊ မယုံသန့်ကဲ့ပေ၊ ကရောဟိတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ- သို့၊

ဝုဒ္ဓ-သော်၊ ပစ္ဆုဒ္ဓါရောနာမ- ပစ္ဆုဒ္ဓိရ် ပြုခြင်းမည်သည်၊ ဝါ- ပြန်၍ထုတ်ခြင်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊[မယှံ-၏၊ သန္တကံ-ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇဝါ-သုံးဆောင်လိုမူလည်း သုံးဆောင်ပါ၊လော၊ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါ – လော၊ ယထာပစ္စယံ-အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ဟရောဟိ-လော၊] တတော-ထို ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပြီးရာအခါမှ၊ ပဘုတိ-၍ ပရိဘောဂါဒယောပိ-တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋနိဿိ-နှ်၏၊[ဤဝိဂပ္ပနာ ပြုပုံကို ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ , သုရာပါနဝဂ် , ဝိဂပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ၊]

အပရောဝိ - အခြားတမျိုးလည်း ဖြစ်သော၊ နယော - ကား၊ တထေဝ-ထို့အတူပင်၊ စိဝရာနံ – တို့၏၊ ပေ၊ ဥတ္တာ-၍၊ တသ္မေဝ ဘိက္ခုနော-၏ငင်၊ [“တုယှံ ဝိကဒပ္ပမိ”ဟု ဆိုခဲ့သောရဟန်းကိုပင် “တသ္မေဝ”ဟု ပြန်ညွှန်း၏၊] သန္တိကေ-၌၊ ဒေပေ၊ ဝတ္ဘာ, ပဋ္ဌသု- ၅ ဥုံးကုန်သော၊ သဟဓမ္မိကေသု-သီတင်းသုံးဘော်တို့တွင်၊ အညတရဿ - အမှတ်မထား တပါးပါး၏၊ အတ္ထနာ – မိမိသည်၊ အဘိရုစိတဿ-အလိုရှိအပ်သော၊ ယဿကဿစိ- အမှတ်မထားတပါးပါး၏၊ [အညတရဿကိုပင် “အတ္ထနာ ၊ပေ၊ ယဿကဿစိ” ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။] နာမံ-ကို၊ ဂဟေတ္ဘာ- ယူ၍၊ တိဿဿ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိတိ ဝါ-ဟူ၍သော်ငင်း၊ တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ(ဝိကပ္ပေမိတိဝါ)-ဟူ၍သော်ငင်း၊ (တိဿာယ) သိက္ခမာနာယ (ဝိကပ္ပေမိတိဝါ) - သော်ငင်း၊ တိဿဿ သာမဏေရဿ (ဝိကပ္ပေမိတိဝါ)-သော်ငင်း၊ တိဿာယ သာမဏေရိယာ ဝိကပ္ပေမိတိဝါ - သော်ငင်း၊ ဝတ္ထုမ္ဘိ- ၏၊ အယံ- ပြီးကား၊ အပရောဝိ- သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ - တည်း၊ [ဤနေရာ၌ မျက်ကွယ်ပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးခြင်းကိုပင် “သမ္မုခဝိကပ္ပနာ” ဟု ဆိုထားသည်၊] ဏ္ဍောဝတာ – ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဓေတုံ-၌၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ထိုသို့ပင် အပ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘောဂါဒိသု-သုံးစွဲခြင်း အစရှိသည်တို့တွင်၊ ကေမ္ပိ- တခုမျှလည်း၊ နဝဋ္ဋတိ-သေး၊ ပန-အဆွယကား၊ တေန ဘိက္ခုနာ– သည်၊ (တသ္မေဝဟု ဆိုခဲ့သောရဟန်းကို ဆိုသည်၊) တိဿဿ ဘိက္ခုနော၊ပေ၊ကရောဟိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ပစ္ဆုဒ္ဓါရောနာမ ဟောတိ၊ တတော-ထို ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပြီးရာအခါမှ၊ ပဘုတိ - စ၍၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ - တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋနိဿိ၊ ဇာတိ-ဤသို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ-သည်၊ ဟောတိ-၏။....[ကထံအမေးကို ပြန်ဖြေရသည်။]

ကထံ-သို့လျှင်၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ-သည်၊ ဝါ– သူတပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည်၊ ဟောတိ-နည်း၊ ဇာတိ- ဤကား အဖေးတည်း၊ စိဝရာနံ-တို့၏၊

တထေဝ-ထို့အတူပင်၊ပေ၊တောနိ စိဝရာနိတိဝါ- သော်၎င်း၊ ဝတ္တာ- ပြီး၍၊ တုယ္ဟံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္ထုမ္ဟိ-ရာ၏၊ [တုယ္ဟံ-အား၊ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ-ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းအကျိုးငှါ (ဝိကပ္ပနာပြုဘို့ရန်)၊ ဒမ္မိ- ပေးပါ၏။] တေန-ထို ရဟန်းသည်၊ (ကိုယ်စလည်လုပ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုပေးမည့် ရဟန်းသည်၊) ဝတ္ထုဗ္ဘော-၏၊ (ကိုံ)၊ တေ-အရှင်ဘုရား၏၊ မိတ္တော်ဝါ-ခိုင်မြဲသောမိတ်ဆွေသည်သော်၎င်း၊ သန္ဒိဋ္ဌော်ဝါ-ထိုဤအရပ်ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ကာမျှဖြစ်သောမိတ်ဆွေသည်သော်၎င်း၊ သမ္ဘတ္တော်ဝါ-အတူဘက္ဂဆည်းကပ်ဘက်ဖြစ်သောမိတ်ဆွေသည်သော်၎င်း၊ ကော-နည်း၊ ဇာတိ (ဝတ္ထုဗ္ဘော)၊ [ကခ်ါနှင့် အချို့စာအုပ်၌ "သမ္ဘတ္တော်ဝါ" ပုဒ်မပါ၊ မိတ္တောနှင့် သဘောတူဖြစ်၍ မပါခြင်းက ကောင်း၏။] တတော- ထိုမှနောဝံ၌၊ ဇာတရေန- အခြားသော သက်နှံးရှင် ရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်ပင်၊ တိသော ဘိက္ခူတိဝါ-သော်၎င်း၊ ပေ၊ဝတ္ထုမ္ဟိ-ရာ၏၊ ပုန-ဖန်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ (ဝိကပ္ပနာ အစားပြုပေးမည့် ရဟန်းသည်)၊ အဟံ-သည်၊ တိသဿ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဇာတိဝါ - သော်၎င်း၊ (ဝိကပ္ပေမိနေရာ၌ ဒမ္မိဟု သုံးသည်)၊ပေ၊ ဝတ္ထုမ္ဟိ၊ အယံ ပရမ္မုခ ဝိကပ္ပနာ၊ တ္ထောဝတာ-ဖြင့်၊ပေ၊နေ ဝန္ဒတိ၊ ပန-အနွယကား၊ တေန ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဒုတိယသမ္မုခဝိကပ္ပနာယံ-၌၊ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်ပင်၊ ပေ၊ဝန္ဒန္တိ-န်၏၊ ဇာတိ- သို့၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ- သည်၊ ဟောတိ-၏၊ [ကထံကို ပြန်အုပ်သည်။]

ဒွိန္နံ- နှစ်သော၊ ဝိကပ္ပနာနံ-တို့၏၊ နာနာကရဏံ-အသီးအခြားပြုကြောင်းအထူးသည်၊ ကိံ - နည်း။ သမ္မုခဝိကပ္ပနာယံ- ၌၊ သယံ- ကိုယ်တိုင်၊ ဝိဂေပ္ပံ ဝတ္ထာ-ပြီး၍၊ ပရေန-သူတပါး်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတိ-ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုစေ၏၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာယ-၌၊ ပရေန- သည်၊ ဝါ-ကို၊(စာအုပ်များ၌ "ပရေနေဝ"ဟု ဧဝပါသည်ကား မကောင်း။)ဝိကပ္ပါပေတွာ- စေပြီး၍၊ ပရေနေဝ-သည်ပင်၊ ဝါ-ကိုပင်၊ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတိ-၏၊ ဇာဒံ-၌ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ တ္ထေ-၌ ဝိကပ္ပနာ ၂ မျိုးပြုရာ၌၊(ဒွိန္နံ ဝိကပ္ပနာနံ) နာနာကရဏံ- တည်း၊ ပန- ဆက်၊ ယသ-အကြင် ရဟန်းအား၊ ဝိကပ္ပေတိ-၏၊သော-သည်၊ ပညတ္တိကောဝိဒေါ-ဝိနည်း ပညတ်တော်၌ ကျွမ်းကျင်သည်၊ သစေ နော ဟောတိ-အံ့၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ-ငှါ၊ သစေ နော ဇာနာတိ - အဂ္ဂယ်၍ နားမလည်အံ့၊ ["ပညတ္တိကောဝိဒေါ နဟောတိ"ကိုပင် "နော ဇာနာတိ ပစ္စုဒ္ဓရိတုံ"ဟု ထပ်ဖွင့်သည်း၊] (ဧဝံသတိ) တံ စိဝရံ-ထို ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးသော သက်နှံးကို၊ ဂဟေတွာ , အညသ-သော၊ ဗျတ္တသ-, ဝိနည်းပညတ်တော်၌ ကျွမ်းကျင်သော ရဟန်း၏၊ သန္တိကံ

ဂတ္ဘိဿ ပုန,ဝိကပ္ပေတ္ဝာ-ရှိ၊ ပစ္ဆာဒ္ဓရာပေတဗ္ဗံ-စေရာ၏၊ သေ ဝိဂ ဝိဂပ္ပ နာနာမ-ဤ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်ပြီး သင်္ကန်းကို ထပ်၍ ဝိဂပ္ပနာပြုခြင်း မည်သည်၊ ဝန္ဒတိ၊ [ပရိက္ခာရဒေစာဠ နာမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို တိစီဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန် ထပ်၍ တင်ကောင်းသကဲ့သို့ ဝိကပ္ပနာ ပြုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်း ထပ်၍ ဝိကပ္ပနာပြုကောင်းသည်-ဟူလို၊ ဝိဂပ္ပိတ ဝိကပ္ပနာ ဝန္ဒတိတိ အဓိဋ္ဌိတ အဓိဋ္ဌာနံဝိယာတိ အဓိပ္ပါယော၊- ဋီကာ။] အယံ- ကား၊ ဝိကပ္ပေတိတိ ဇုမသ္မိံ ပဒေ-၌၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း။

စ-ဆက်၊ အနုဇာနာမိ ၊ပေ၊ နဝိကပ္ပေတုန္တိ အာဒိဝစနတော-တဲ့ အစရှိသော စကားတော်ကြောင့်၊ ဝိကပ္ပေတိတိ - ဟူ၍၊ အဝိသေသေန - အထူးမမ သမညအားဖြင့်၊ဇုဒံ ဝုတ္တဝစနံ-၌ ဟောတော်မူအပ်သော စကားသည်၊ [အဝိသေသေန ဝုတ္တာစနန္တိ တိစီဝရာဒိံ အဓိဋ္ဌေတိ၊ဝသိကသာဋိကံ ကဏ္ဍ၊ ပဋိစ္ဆာဒိဒ္ဓ ဝိကပ္ပေတိတိ အဝတ္ဝာ သမ္ဘစ ာရာနံ အဝိသေသေန ဝိ ကပ္ပေတိတိ ဝုတ္တဝစနံ၊]ဝိရုဒ္ဓံဝိယ-ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ-ထင်ရ၏၊ [" နဝိကပ္ပေတုံ" ဟူသော စကားနှင့် " ဝိကပ္ပေတိ " ဟူသော စကားသည် ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ထင်ရသည် - ဟူလို။] စ- ထိုသို့ပင် ဆန့်ကျင်းကဲ့သို့ ထင်ရပါသော်လည်း၊ တထာဂတာ-ဘုရားရှင်တို့သည်၊ ဝိရုဒ္ဓံ-ရှေးနောက်ဆန့်ကျင်သောစကားကို၊ နဘာသန္တိ-မိန့်တော်မမူကြကုန်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ အဿ-ထို ဝိကပ္ပေတိပုဒ်၏၊ အတ္ထော -ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- ၏၊ (ကိံ)၊ တိစီဝရံ- ကို၊ တိစီဝရ သဒ်ဧပေနေဝ - ၃ ထည်သော သင်္ကန်း၌ ထည့်သွင်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝါ- တိစီဝရိက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့်သာလျှင်၊[တိစီဝရသဒ်ဧပနာတိ တိစီဝရိုနိဟာရေန၊ သဃ်ဘဋိအာဒိ အဓိဋ္ဌာန ဝသေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊]ပရိဟရတော-ဆောင်ယူသော ရဟန်းအား၊အဓိဋ္ဌာတုမေဝ-ဌါသာ၊ အနုဇာနာမိ၊ ဝိကပ္ပေတုံ-ဌါ၊ နအနုဇာနာမိ၊ [ဆိုလိုရင်းကား-တိစီဝရိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သွားလေရာသို့ ဆောင်ယူလိုလျှင် သံဃာဋိစသော အမည်ဖြင့်သာ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်- ဟူလို။] ပန- ကား၊ ဝသိကသာဋိကံ – ကို၊ စတုမာသတော- မိုးယိမ်း ၄ လမှ၊ ပရံ-၌၊ ဝိကပ္ပေတုမဝ(အနုဇာနာမိ) အဓိဋ္ဌာတုံ (နအနုဇာနာမိ)။

စ-ဆက်၊ ဧဝံသတိ- သော်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ တိစီဝရေ-တွင်၊ ဧကေန,စီဝရေန-နှင့်၊ ဝိပ္ပဝသိတု ကာမော-ကင်းဝေးနေလိုသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မာ-၏၊ တိစီဝရာဓိဋ္ဌာနံ- ကို၊ ပစ္ဆာဒ္ဓိတွာ-၍၊ ဝိပ္ပဝါသ သုခတ္ထံ-ကင်းဝေးနေခြင်း၌ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးငှါ၊ [ကင်း၍နေသည့်အတွက် အာပတ်မသင့်

အောင်–ဟူလို။] ဝိကပ္ပနာယ- ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း၏၊ သြကာသော-အခွင့်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ဒိန္နော ဟောတိ၊ ဒသဟာတိက္ကမေ စ- ကြွေင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ဇာတိ (အးဏ္ဍာ ဝေဒိတမ္ဘော– ပြန်လှည့်။) တေနုပါယေန- ဖြင့်၊ သမ္ဗတ္တ-အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သက်နိုးအားလုံး တို့၌၊ ဝိကပ္ပနာယ - ၏၊ အပ္ပဋိသိဒ္ဓ ဘာဝေါ- မတားမြစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝေဒိတမ္ဘော။

ဝိသဇ္ဇေတိတိ- ကား၊ အညဿ- အား၊ ဒေတိ– ဘို့၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှ တပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုံးဘို့၊ ကထံ - လျှင်၊ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ ကထံ ဂဟိတံ (ဟောတိ)၊ ဇာမံ-ဤသက်နိုးကို၊ တုယှံ-အား၊ ဒေမိ- ပေးပါ၏၊ (ဇာတိဝါ-သော်ငင်း၊) ဒဒါမိ (ဇာတိဝါ)၊ ဒဇ္ဇာမိ၊ (ဇာတိဝါ)၊ သြကာဇေမိ - စွန့်ပါ၏၊ (ဇာတိဝါ)၊ ပရိစ္စဇာမိ၊ (ဇာတိဝါ)၊ ဝိသဇ္ဇာမိ၊ (ဇာတိဝါ)၊ နိဿဇ္ဇာမိ– စွန့်ပါ၏၊ ဇာတိဝါ၊ ဇာတ္ထန္နာမဿ - အား၊ [မျက်ကွယ်၌နေသူကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။] ဒေမိ၊ (ဇာတိဝါ)၊ပေ၊ဝဒတိ–ဘို့၊ သမ္မုခါပိ-၌ငင်း၊ ပရမ္မုခါပိ-၌ငင်း၊ ဒိန္နံယေဝ ဟောတိ၊ တုယှံ-ဘို့၊ ဂဏှာဟိ-လော၊ ဇာတိ ဝုတ္တော, မယှံ-ဘို့၊ ဂဏှာမိတိ ဝဒတိ၊ သုဒိန္နံ- ကောင်းစွာ ပေးအပ်သည်ငင်း၊ သုဋ္ဌဟိတဘ္ဇ-ကောင်းစွာယူအပ်သည်ငင်း၊ (ဟောတိ)၊ တဝ-၏၊ သန္တကံ–ကို၊ ကရောဟိ၊ တဝ သန္တကံ ဟောတု၊ တဝ သန္တကံ, ကရိဿသိ-ပြုလတ္တံ့လော၊ [“ကာရာပေဟိ”ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း။] ဇာတိ ဝုတ္တော၊ပေ၊ဒုဒ္ဒိန္နံ-မကောင်းသဖြင့် ပေးအပ်သည်ငင်း၊ ဒုဋ္ဌဟိတဘ္ဇ-မကောင်းသ ဖြင့် ယူအပ်သည်ငင်း၊ ဟောတိ။

သြကာသော၊ပေ၊ဒိန္နော ။ ။ တိ စိဝရိုက် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ ဆောင်သောရဟန်း သည် အနီးအပါးအရပ်သို့ ခေတ္တသွားသောအခါ သက်နိုး ၂ ထည်ဖြင့် သွားတတ်၏၊ ထိုအခါ မပြန်နိုင်၍ အာရုဏ်တက်အောင် ညဉ့်အိပ်နေရလျှင် ကျန်ရစ်သော သက်နိုး တထည်ကို မှန်း၍ အာရုံမတက်ခင် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုလိုက်မှ ထိုသက်နိုးနှင့် ညဉ့်ကင်းမှကြွေင့် နိဿဂ္ဂိအာပတ်မှ လွတ်လပ်ခွင့် ရနိုင်သည်၊ ထို့နောက် ထိုအရပ်၌ ဆက်၍ နေရဉ်းမည် ဖြစ်လျှင် ထို ကျန်ရစ်သောသက်နိုးကို မှန်း၍ ဝိကပ္ပနာပြုနိုင်ခွင့် ရှိသည်–ဟူလို။

သုဒိန္နံ သုဋ္ဌဟိတံ။ ။ပေးခြင်းကိစ္စ အထမြောက်သည်ကို “သုဒိန္နံ”ဟုငင်း, ယူခြင်း ကိစ္စ အထမြောက်သည်ကို “ သုဋ္ဌဟိတံ ”ဟုငင်း ဆိုသည်၊ မျက်မှောက်၌ “ သင့်အား (အရှင့်အား) ဤသက်နိုး ပေးပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ“စွန့်ပါ၏ ”ဟု ဖြစ်စေ ဆို၍ပေးလျှင် သုဒိန္နဖြစ်၏၊ မျက်ကွယ်ဖြစ်လျှင် မိမိပေးလိုရာပုဂ္ဂိုလ်၏ နာမည်ကိုဖော်၍ “ ....အား ဤသက်နိုးကို ပေးပါ၏”ဟု ဖြစ်စေ, “....အား စွန့်ပါ၏” ဟု ဖြစ်စေ, ဆို၍ပေးလျှင် သုဒိန္နဖြစ်၏၊ “ သင့်ဘို့ ယူလော ” ဟု ဆိုလျှင်လည်း သုဒိန္နပင်တည်း၊ ထိုသို့ သုဒိန္န ဖြစ်သောဥစ္စာကို “တပည့်တော်(ငါ)ယူပါ၏” ဟု ဆိုလျှင် သုဋ္ဌဟိတဖြစ်တော့၏။

ဒါတာ-ပေးသူသည်၊ ဒါတုံ- ပေးခြင်းငှါ၊ ဝါ-ပေးနည်းကို၊ နေဝ ဇာနာတိ-နားမလည်အံ့၊ ဇာတရော-ပေးသူမှ တပါးသောယူသူသည်၊ ဂဟေတုံ-ငှါ၊ ဝါ-ကို၊ န (ဇာနာတိ)၊ ပန- ဆက်၊ တဝ သန္တကံ, ကရေဟိ- လော၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝတ္ထေ, ဘန္တေ သာဓု, မယ္ဟံ - ဘို့၊ ဂဏှာမိ၊ ဇာတိ- ဤသို့ ပြော၍၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (စေံသတိ) သုဂ္ဂဟိတံ၊ ပန - ဆက်၊ ဧကော– သည်၊ ဂဏှာဟိတိ သစေ ဝဒတိ၊ [ဂဏှာဟိတိစ အာဏတ္တိယာ ဂဟဏသ တပ္ပဋိဗဒ္ဓတာ ကရဏဝသေန-(ထို ယူမည့်သူနှင့် စပ်အောင် ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်) ပဝတ္တာ တဒါ ဂဏှာမိတိ စိတ္တေ အနုပ္ပါဒိတေ ပန္ဆာ ဂဟေတုံ န လဘတိတိ ဝဒန္တိ။] ဇာတရော-ပေးသူမှတပါး ယူသူသည်၊ န ဂဏှာမိ-မယူလိပါ၊ ဇာတိ-ဤသို့ ပြောအံ့၊ ပုန, သော-ထို ပေးသောရဟန်းသည်၊ မယာ, တုယ္ဟံ- အား၊ ဒိန္နံ-ပြီ၊ ဂဏှာဟိ-လော၊ ဇာတိ ဝဒတိ၊ ဇာတရောပိ - ပေးသူမှတပါးသော ယူသူသည်လည်း၊ မယ္ဟံ - အား၊ ဇာမိနာ- ဤသက်ဆိုးဖြင့် နှ အတ္ထော– အလို မရှိ၊ ဇာတိ ဝဒတိ၊ တတော–ထိုမှနောင်၌၊ ပုရိမောပိ-ရှေးဖြစ်သော ပေးသော ရဟန်းသည်လည်း၊ မယာ- သည်၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်ပြီ၊ ဝါ- ပေးပြီးပြီ၊ ဇာတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတိ၊ ပန္ဆိ မောပိ - နောက်ဖြစ်သော ပေးရာရဟန်းသည်လည်း၊ မယာ ပဋိက္ခိတ္တန္တိ (ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတိ)၊ ကဿ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ ကဿစိ–တစုံတယောံ သောရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ နှ (ဟောတိ)၊ ပန- ဆက်၊ ယဿ -အကြင် ရဟန်း အား၊ ရုစ္စတိ၊ တေန, အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ- သုံးဆောင်ကောင်း၏။

ပန–ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာနေ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၌၊ ဝေမတိကော – ဖြစ်သောယုံမှားခြင်း ရှိ၏၊ [အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးလေပြီလော, မတင်ရသေးသလောဟု ယုံမှားမှုရှိနေ၏ – ဟူလို။] တေန - ထိုရဟန်းသည်၊ ကိ ံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-နည်း၊ ဝေမတိကဘာဝံ-ကို၊ အာရောစေတ္ဝာ-ဝိနည်းမိုရ် အား ပြောပြု၍၊ အနဓိဋ္ဌိတံ - နဂ်ရိက အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သေးသည်၊ သစေ ဘဝိဿတိ-အံ့၊ ဧဝံ-သော်၊ မေ–ငါ၏သက်နှံးသည်၊ ကပ္ပိယံ-သည်၊ ဟောတိ၊ (ယခု အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကြောင့် အပ်သောသက်နှံးဖြစ်၏-ဟူလို၊) ဇာတိ-သို့၊ ဝတ္ဝာ- ၍၊ (အမှန်အတိုင်း ဝေမတိကဖြစ်ကြောင်းကို ပြော၍– ဟူလို၊) ဝတ္တာ နယေနေဝ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟိ-မှန်၊ ဧဝံ– သို့၊ ဇာနာပေတ္ဝာ– သိစေခဲ့၍၊ (ဝိနည်း မိုရ်ကို အသိပေး၍)၊ ဝိနယကမ္မံ-ကို၊ ကရောန္တသ-၏၊ မုသာဝါဒေါ-သည်၊ နှ ဟောတိ - မဖြစ်၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ ကေဝိ - တို့သည်၊ ဧကေန - သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဝိဿာသံ-အကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ ပုန- ဖန်၊ ဒိန္နံ-

ပေးအပ်သည်၊ (သမာနံ-သော်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ ဝဒန္တိ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ နယုဇ္ဇတိ-မသင့်၊ (ကသ္မာ-နည်း၊) ဟိ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ တသ- ထို အခြားရဟန်း၏၊ တေံ- ဤသင်္ကန်းကိုယူ၍ ပြန်ပေးခြင်းသည်၊ ဝိနယကမ္မံ-သည်၊ နဟောတိ- မဟုတ်၊ တံ- ထိုသင်္ကန်းသည်၊ တ္တေကေန- ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ယူ၍ ပြန်ပေးခြင်းဖြင့်၊ အည်- နိဿဂ္ဂိပစ္စည်းမှ တပါးသော၊ ဝတ္ထုဝိ-သည်လည်း၊ န ဟောတိ-မဖြစ်။

နဿတီတိ အာဒိ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ-သာ၊ ယော နဒဒေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿတိ ထွေ-၌၊ ဣမိနာ-ဤရဟန်းသည်၊ မယှံ-အား၊ ဒိန္နံ-ပြီ၊ ဣတိ ဣမာယသညာယ-ဤသို့သော အမှတ်သညာဖြင့်၊ န ဒေန္တသ - ပြန်မပေးသော ရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပန- ဆက်၊ တသ-၏၊ သန္တကဘာဝံ-ကို၊ ဉ တ္ဝာ-သိ၍၊(သိပါလျက်)၊ လေသေန-အမြွက်ထောင်သဖြင့်၊(ငါ့အား ပေးပြီးပြီ-ဟူသော အမြွက်ဖြင့်) အစ္ဆိန္နန္တေ၁-လုယူသော ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အ ဿ ါပေတ္ဝာ - တန်ဘိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗော - ပြုစေထိုက်၏၊ ဝါ-ဆိုးဖြတ်ထိုက်၏၊ ဣတိ- ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ သမုဋ္ဌာနာဒိသုတိုတ္ထင်၊ ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ ကထိနသမုဋ္ဌာနံ နာမ-မည်၏၊ ကာယဝါစာ တောစ-ကြောင့်ဂုဏ်း၊ [ကာယဝါစာဟိ ကတ္တုဇ္ဇအဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာနံအကတ တ္တာ ဟောတိတိ အာဟ - ကာယဝါစာတော သမုဋ္ဌာတိတိ။] ကာယဝါစာ စိတ္တတောစ- ကြောင့်ဂုဏ်း၊ သမုဋ္ဌာတိ၊ အနဓိဋ္ဌာနေနစ-ကြောင့်ဂုဏ်း၊ အဝိကပ္ပနေနစ- ကြောင့်ဂုဏ်း၊ အာပဇ္ဇနတော-သင့်ရောက်ခြင်းကြောင့်၊ အကိရိယံ-ယမည်၏၊ သညာယ-ဝိတိက္ကမသညာ၏၊ အဘာဝေဝိ-မရှိခြင်းကြောင့်လည်း၊ န မုစ္စတိ- အာပတ်မှ မလွတ်၊ အဇာနန္တော ပိ - သော်လည်း၊ အာပဇ္ဇတိ- အာပတ်သို့ရောက်၏၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ နောသညာဝိမောက္ခံ-မည်၏၊ အစိတ္တကံ - စိတ်မရှိသော်လည်း သင့်ရောက်အပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ပေ ၊ တိ ဝေဒနံ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ပဌမကထိနသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

တံ နယုဇ္ဇတိ ။ ။ဥုးတိသ၏ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယသင်္ကန်းကို ဝိနည်းထုံးစံအတိုင်း မစွန့်ရသေးဘဲ ဥုးဒတ္တက ဝိဿာသဂ္ဂါဟဖြင့် ယူ၍ ဥုးတိသအား ပြန်ပေးလျှင် အပ်၏(နိဿဂ္ဂိယ မထိုက်တော့)ဟု ဆိုကြသော ကေစိဆရာတို့၏ ထိုစကားသည် မသင့်၊ ဘဉ့်ကြောင့်နည်း .... ယူဆျိန်က နိဿဂ္ဂိယပျက်သွားရုံ ဝိနည်းကံအနေအားဖြင့် ယူသောကြောင့်တည်း၊ ထိုသို့ ဝိနည်းကံအနေအားဖြင့် ယူခြင်းမဟုတ်ဘဲ တကယ့်ကိုယ် အပိုင်ယူပြီးမှ တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့် ပြန်ပေးလျှင်ကား အပ်ပါ၏၊ နိဿဂ္ဂိယ မဆက်တော့ပါ၊ သို့သော် အာပတ်ကိုကား ဒေသနာပြောရဉ့်းမည်။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်အဖွင့်

တေနသမယေန ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ-သည်၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ – ၌၊ သန္တာရုတ္တရေနာတိ (ထွေ) – ၌၊ အန္တာရဝါသကော - အလည် သတဲမှတ်, ခါးအရပ်၌, ဝတ်အပ်သော သင်းပိုင်ကို၊ အန္တရဋိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂါ-အပေါ်သတ်မှတ်, ပခုံးရပ်၌, ငြိကပ်စေအပ်(တင်လွှမ်းအပ်) သော ကေသိကို၊ ဥတ္တရဋိ–ဟူ၊ (ဝုစ္စတိ)၊ အန္တရေန - သင်းပိုင်နှင့်၊ သဟ, (ပဝတ္တံ-သော၊) ဥတ္တရံ-အပေါ်ရှိ ကေသိတည်း၊ သန္တာရုတ္တရံ - သီ၊ တေန သန္တာရုတ္တရေန- ဖြင့်၊ အန္တာရဝါသကေန- နှင့်၊ သဟ, (ပဝတ္တေန) ဥတ္တရာသင်္ဂေန-ဖြင့်၊ ဇုတိ အတ္ထော၊[ဤသန္တာရုတ္တရေန ပုဒ်ကို ပါဠိတော် ပက္ကမနီ၌ ဇုတ္ထမ္ဘူတ လက္ခဏစပ်။] ကဏ္ဍကိတာနိတိ - ကား၊ သေဒေန- ချွေးသည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသေသု-ထိအပ်သောအရပ်တို့၌၊သဋ္ဌာတကာဋ္ဌသေတမဏ္ဍသာန်-လွန်စွာ ဖြစ်သော မည်းနက်သော အဝန်း အဝိုင်းရှိကုန်, ဖြူသော အဝန်း အဝိုင်းရှိကုန်သည်၊ ဝါ – လွန်စွာဖြစ်သော အမည်းကွက်, အဖြူကွက်ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန်)၊ [ဤအဖွင့်ကား အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သာ၊ " ကဏ္ဍေန - မှိုဖြင့်+ကိတာနိ- ရောပြွမ်းအပ်ကုန်သည်တို့တည်း၊ ကဏ္ဍကိတာနိ-တို့" ဟု သဒ္ဒတ္ထ မှတ်၊ ကိတ၌ ကိရဓာတ် တပစ္စည်း။]

အဒ္ဒသ၊ပေ၊အာဟိဏ္ဍန္တော်တိ(ထွေ)-၌၊(ဂုဠ္ဟဏ်)ကိရ(ဥဒ္ဓရိတ္တာ ဒဿိမိ)၊ ထေရော - အရှင်အာနန္ဒာထေရ်သည်၊ ဘဂဝတိ - သည်၊ ဒိဝါ- ၌၊ ပဋိသလ္လာနတ္ထာယ - ကိုယ်တော်တပါးထည်း ကိန်းအောင်းတော်မူခြင်း အကျိုး ၄၊ ဂန္ဓကုဋိ-သို့၊ ပဝိဋ္ဌေ-ဝင်တော်မူပြီးလသော်၊ တံဩကာသံ-ထိုအားလပ်ခွင့်ကို၊ လဘိတ္ထာ - ၍၊ ဒုန္နိက္ခိတ္တာနိ - ရဟန်းတို့ မကောင်းသဖြင့် ထားအပ်ကုန်သော၊ ဒ'ါရုဘဏ္ဍမတ္တိကာဘဏ္ဍာနိ - သစ်ဘဏ္ဍာ မြေဘဏ္ဍာတို့ကို၊ ပဋိသာမေန္တော - သိမ့်သိမ်းဆည်းလျက်၎င်း၊ ဝါ- သိမ့်သိမ်းဆည်းရင်း၎င်း၊ အသမ္မဇ္ဇဓာနံ-တံမြက်မလှည်းအပ်သေးသောအရပ်ကို၊ သမ္မဇ္ဇန္တော-တံမြက်လှည်းလျက်၎င်း၊ ဝါ-ရင်း၎င်း၊ ဂိလာနေဟိ ဘိက္ခူဟိ သဒ္ဓိ , ပဋိသန္ထာရံ-ပဋိသန္ထာရကို၊ ကရောန္တော- ပြုလျက်၎င်း၊ ဝါ-ရင်း၎င်း၊ တေသံ ဘိက္ခူနံ-သင်္ကန်းကို နေလှမ်းကုန်သော ထိုရဟန်းတို့၏၊[ပါဠိတော်လာ ရဟန်းများကို " တေသံ "ဟု တသဒ္ဒါဖြင့် ညွှန်ပြသည်။] သေနာသနဒ္ဓာနံ - ကျောင်း၏ တည်ရာအရပ်သို့၊ သမ္ပတ္တော (ဟုတ္တာ)အဒ္ဒသ၊ ဧတန-ဧကြောင့်၊ အဒ္ဒသ၊ပေ၊ အာဟိဏ္ဍန္တော်တိ- ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ ဒါတုန္တိ-ကား၊ အဝိပ္ပဝါသေ-အဝိပ္ပဝါသကြောင့်၊ ဝါ-ကင်း၍ နေသည် မမည်ခြင်းကြောင့်၊ သမ္မုတိ-သမုတ်ခြင်းတည်း၊ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ-အဝိပ္ပဝါသကြောင့် သမုတ်ခြင်း၊ ဝါ-နည်း၊ အဝိပ္ပဝါသဘယ-အဝိပ္ပဝါသအကျိုးငှါ၊ ဝါ-ကင်း၍ နေသည်မမည်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ သမ္မုတိ-တည်း၊ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိ-အဝိပ္ပဝါသအကျိုးငှါသမုတ်ခြင်း၊ ပန-ပရိဟာရ ပက္ခမ္ဘတပါး၊ပေးအုံ့၊ထွေး - ၌ အဝိပ္ပဝါသသမ္မုတိပေးရာ၌၊ အာနိသံသော-အကျိုးသည်၊ ကော-နည်း၊ ယေနစိဝရေန-နှင့်၊ ဝိပ္ပဝသတိ- ကင်း၍နေ၏၊ တံ-ထိုသက်နိုးသည်၊ နိသဂ္ဂိယံ- စွန့်သင့် စွန့်ထိုက်သည်၊ နဟောတိ၊ အာပတ္တိဒွေ-ပါစိတ်အာပတ်သို့လည်း၊ နာပဇ္ဇတိ၊ ကိတ္တကံကာလံ-လုံး၊ (နိသဂ္ဂိယံ, နဟောတိ-သနည်း၊ အာပတ္တိဒွေ နာပဇ္ဇတိ၊)တာဝ-မဟာပဒုမထေရ်မှ ရှေးဥုံးစွာ၊(နိဒ္ဒိဒ္ဒေါ)မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊(ကိံ)၊ယာဝ ရောဂေါ,နဂ္ဂပသမ္မတိ-မဇ္ဈိမ်းအေားသေး၊ တာဝ, တံ - ထို သက်နိုးသည်၊ (နိသဂ္ဂိယံ နဟောတိ၊ အာပတ္တိဒွေ နာပဇ္ဇတိ။)ပန-ဆက်၊ ရောဂေ-သည်၊ ဂ္ဂပသန္တေ-သော်၊ သိယံ, စိဝရဒ္ဒါနံ-သက်နိုး၏တည်ရာအရပ်သို့၊အာဂန္တွာ-လာရာ၏၊ ဇ္ဈတိ(အာဟ)၊ မဟာပဒုမထေရော အာဟ၊ (ကိံ)၊ သိဃံ, အာဂန္တွာတော- ပြန်လာသော ရဟန်း၏၊ ရောဂေါ- သည်၊ ပဋိကုပ္ပေယျ - ပြန်၍ ပျက်ရာ၏၊ တသ္မာ သက်ိကံ အာဂန္တွာ-ပုံလိုးသွင်းမှုကိုသော်လည်း၊ ကရောတိ-၏၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ

အဝိပ္ပဝါသေ။ ။"နိမိတ္တာထ္တေ ဘုမ်မံ၊ အဝိပ္ပဝါသတ္ထံတိ အတ္ထော၊ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ ယာအာပတ္တိ တဒဘာဝတ္ထံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ" – ဋီကာ၊ နိမိတ်အနက်၌ သတ္တမီသက်၊ နိမိတ် အနက်ရှိရာဝယ် ထိုအကြောင်း နိမိတ်သည်ပင် မြော်လင့်ချက် အားဖြင့် အကျိုး သဘောလည်း သက်ရောက်၏၊ ဥပမာ– "ကုဋ္ဌရော ဒန္တေသု ဟညတေ"၌ "အစွယ်တို့ကြောင့် သတ်အပ်သည်" ဟု ဆိုရာဝယ် အစွယ်သည် ရဘို့ရန် ရည်ရွယ်ချက် အကျိုးဖြစ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဤ၌လည်း " အဝိပ္ပဝါသကြောင့် သမုတ် " ဟု ဆိုလျှင် သမုတ်ထားသည့်အတွက် ထိုရဟန်းမှာ တိစီဝရိက်နှင့် ကင်းသော်လည်း နိသဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်မသင့်ခြင်းအကျိုးကို ရ၏၊ ထို့ကြောင့် "အဝိပ္ပဝါသတ္ထံတိ အတ္ထော၊ ဝိပ္ပဝါသပစ္စယာ ယာ အာပတ္တိ၊ တဒဘာဝတ္ထံတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဟု ဋီကာ၌ အဓိပ္ပါယ်ဆင့်၍ ဖွင့်သည်။ [ဝိပ္ပဝသနံ–ကင်း၍နေခြင်း၊ ဝိပ္ပဝါသော – ခြင်း၊ န+ဝိပ္ပဝါသော အဝိပ္ပဝါသော၊ ကင်း၍နေခြင်း မဟုတ်၊ "ကင်း၍နေသော်လည်း အာပတ်မသင့်ရကား ကင်း၍နေသည် မမည်တော့" ဟူလို၊ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်း၌ တဒတ္ထသမ္ဘဒါန်သက်၍ အကျိုးကို ယူခြင်းသာ ထူးသည်။]

ဝန္ဒတိ၊ ပန – ဆက်၊ ဒါနိ, နဂမိသာမိ-ပြန်မသွားတော့အံ့၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ ဓုရနိက္ခေပံ- တာဝန်ကို လျှော့ချခြင်းကို၊ ကရောန္တေန - ပြုသောရဟန်းသည်၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ - ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုရာ၏၊ အတိရေကစီဝရဋ္ဌာနေ-၌၊ ဌဿတိ – တည်လတံ့၊ ဇာတိ (အာဟ၊)[အဝေးရှိသက်နှံးကို လွှမ်း၍ ပစ္စုဒ္ဓိုရ် ပြုသောအခါ အဓိဋ္ဌာန်ကျသွားသောကြောင့် အတိရေကစီဝရအာဒါန် တည်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့ အတိရေကသက်နှံး ဖြစ်လျှင်ကား ညှဉ်းကင်းမှုကြောင့် အပြစ် မရှိတော့၊ သို့သော် ဆက်၍ ညှဉ်းကင်းရဉ်းမည်ဖြစ်လျှင် ဝိကပ္ပနာပြု, သို့မဟုတ် ပရိက္ခာရစောဋ္ဌ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရမည်။]

ပန- ဆက်၊ အာသ-ထိုရဟန်း၏၊ ရောဂေါ, သစေ ပဋိကုပ္ပတိ-အကယ်၍ တဖန်ပျက်အံ့၊(ဧဝံသတိ)ကိ ံ-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်သနည်း၊ ဇာတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ တာဝ-ဥပတိဿထေရ်မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒေသော) ဖုဿဒေဝတ္ထေရော အာဟ၊(ကိ ံ)၊ သောယေဝ ရောဂေါ- သည်ပင်၊ သစေ ပဋိကုပ္ပတိ၊ (ဧဝံသတိ)သာဧဝ သမ္မာတိ- ထို မူလသမ္မုတိ ပင်တည်း၊ ပုန- ဖန်၊ သမ္မုတိ ဒါနကိစ္စံ-သည်၊ နတ္ထိ၊ အဆ-သို့မဟုတ်၊ အညော-အခြားသောရောဂါသည်၊ သစေ ကုပ္ပတိ-အကယ်၍ ပျက်အံ့၊ (ဧဝံသတိ) ပုန, သမ္မုတိ, ဒါဘဇ္ဇာ၊ ဇာတိ (အာဟ)၊ ဥပတိဿတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိ ံ)၊ သောဝါ ရောဂေါ- သည်မူလည်း၊ ဟောတု-စေ၊ အညောဝါ- အခြားရောဂါသည်မူလည်း၊ (ဟောတု)၊ ပုန သမ္မုတိဒါနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဇာတိ (အာဟ)။

နိဒ္ဒိတ စီဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနာတိ-ကား၊ ဇာဓပန- ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေ ဝိယ- ၌ကဲ့သို့၊ အတ္ထံ အဂ္ဂဟေတွာ, ဘိက္ခုနော- ၏၊ စီဝရသ္မိံ - သည်၊ နိဒ္ဒိတေ-သော်၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ သာမိဝသေန-သာမိအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကရဏဝစနဿ - ကရိဏ်းဝိဘတ်၏၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ- မှန်၊ ကရဏဝသေန- ဖြင့်၊ ဝါ- ကတ္တားအနက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ ဇာဒံနာမ – ဤ မည်သောအမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ - ၏၊ ဇာတိ- ဤသို့ ဆိုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ၊ ပန-အနွယကား၊ သာမိဝသေန- ဖြင့်၊ ဘိက္ခုနော- ၏၊ စီဝရသ္မိံ , နိဒ္ဒိတေ- သော်ငင်း၊ ကထိနေ- ကို၊ ဥဿတေစ- သော်ငင်း၊ ဧဝံ- ဤ စီဝရနိဋ္ဌာန ကထိနုဿာဝရတို့ကြောင့်၊ ဆိန္နပလိဗောဓော - ပြတ်သော ပလိဗောဓရှိသည်၊

ပုရိမ၊ပေ၊အဋ္ဌဟေတွာ ။ ။ရှေသိက္ခာပုဒ်၌ "ဓာရေတဗ္ဗံ" ကြိယာ၏ ကတ္တားဖြစ်၍ "ဘိက္ခုနာ–သည်"ဟု ကတ္တားအနက် ယူရသည်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌ ထိုသို့ စပ်ပုဒ်မရှိသောကြောင့် ထို ကတ္တားအနက်မယူဘဲ "ဘိက္ခုနာ-၏"ဟု နာဝိဘတ်ကို သာဒိအနက်၌ သက်စေ၍ စီဝရသ္မိံ၌ စပ်ပါ၏၊ "ရဟန်း၏+သင်္ကန်း"ဟူလို။

(ဟုတ္ထာ) ကေရတ္တာမြို ဘိက္ခု၊ တိစီဝရေန စေ ဝိပ္ပဝါသေယျ၊ ဣတိ ဧဝံ-သ္မိံ၊ အတ္ထော-သာမိအနုက်သည်၊ ယုဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ တတ္ထ-ထို တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝသေယျ ဟူသော်ပါ၌၌၊ တိစီဝရေနာတိ – ကား၊ အဓိဋ္ဌိတေသု- တိစီဝရိုက် အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပြီးကုန်သော၊ စီဝရေသု – တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ – နှင့်၊ (ဝိပ္ပဝသေယျ-အံ့၊) ဟိ-မှန်၊ ကေန-တထည်နှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထော ပိ-ကင်း၍နေသော ရဟန်းသည်လည်း၊ တိစီဝရေန – နှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထော – ကင်း၍နေသော ရဟန်းမည်သည်၊ ဟောတိ၊ (ကသ္မာ)၊ ပဋိသိဒ္ဓ ပရိယာပန္နေန - တားမြစ်အပ်သော ၃ ထည်၌ အကျုံးဝင်သော သင်္ကန်းနှင့်၊ ဝိပ္ပဝုတ္ထတ္တာ – တည်း၊ တေနေဝ, အဿ- ထိုတိစီဝရေန ဝိပ္ပဝသေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ, သံယာဋိယာဝါတိ အာဒိ – စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ [“ သံယာဋိယာဝါ” ဟု ဝိကပ္ပနတ္ထ ဝါသဒ္ဒါဖြင့် ဟောတော်မူသည်-ဟူလို။] ဝိပ္ပဝသေယျာတိ – ကား၊ ဝိပ္ပယုတ္တော - မယှဉ်သည်၊ (ဟုတ္ထာ)ဝသေယျ-အံ့။ [ဝိပ္ပဝသေယျ၌ ဝိကို ဝိပ္ပယုတ္တောဟု ဖွင့်၏။]

ဂါမော ကျေပစာရောတိအာဒိ-စကားကို၊ အဝိပ္ပဝါသလက္ခဏာ ဝဝတ္ထာပနတ္ထံ- အဝိပ္ပဝါသ၏လက္ခဏာကို ပိုင်းခြားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ၊ တတော- ထို ဂါမော ကျေပစာရော အစရှိသောစကားမှ၊ ပရံ – ၌၊ ယထာကာမေန- ဖြင့်၊ ပန္နရသ-ကုန်သော၊ တာနေဝ မာတိကာပဒါနိ-ထို မာတိကာပုဒ်တို့ကိုပင်၊ ဝိတ္ထာရေန္တော - ချဲ့တော်မူလိုသည်၊ (ဟုတ္ထာ)၊ ဂါမော ကျေပစာရော နာမာတိ အာဒိမာဟ၊ တတ္ထ-၌၊ ကေကုလဿ ဂါမောတိ-ကား၊ ဧကဿ-သော၊ ရညော ဂါ - ၏သော်၎င်း၊ ဘောဇကဿဝါ - ရွာစား၏သော်၎င်း၊ ဂါ-ရွာသူကြီး၏သော်၎င်း၊ ဂါမော-တည်း၊ ပရိက္ခိတ္တောတိ-ကား၊ ယေန ကေနစိ-သော၊ ပါကာရေနဝါ-တံတိုင်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဝတိယာဝါ-စည်းရိုးဖြင့်သော်၎င်း၊ (“သာခါယဝါ – သစ်ခက်တန်းဖြင့် သော်၎င်း ” ဟု တချို့စာအုပ်၌ ရှိသည်ကား မကောင်း၊) ပရိက္ခာယဝါ – ကျုံးဖြင့် သော်၎င်း၊ [ကျုံးဖြင့် မြစ်-ရေကန်တို့ကိုပါ အကာအရံအဖြစ်ဖြင့် ယူပါ။] ပရိက္ခိတ္တော-

တိစီဝရေန ။ ။ ၃ ထည်လုံးနှင့် ကင်းလျှက်နေမှ “တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝါသ” မည်သည်မဟုတ်၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော ၃ ထည်တွင် တထည်နှင့် ကင်းလျှက်နေလျှင် တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝါသ မည်၏၊ ထို့ကြောင့် “ အဓိဋ္ဌိတေသု၊ပေ၊ကေနစိ ”ဟု ဖွင့်သည်၊ တိစီဝရေနသည် အပေါင်း၏အမည်ကို အစိတ် တထည်တထည်နှင့် တင်စားသော ကေဒေသ္ဝါ။ ပစာတည်း–ဟု ဆိုလိုသည်၊ ကခ်ါဋ္ဌိကာဒ္ဒ ကေဒေသ္ဝါ။ပစာရအပြင် မုချနည်းကိုလည်း ပြသေး၏၊ ထိုနည်းကား “ တိစီဝရနှင့် ကင်းလျှမနေရ ”ဟု ဆိုလျှင် “ ထို တိစီဝရတွင် ပါဝင်သော တထည်တည်းနှင့်လည်း ကင်းလျှမနေရ”ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသတဲ့။

ကာရံအပ်သော အရပ်တည်း၊ ထွောဝတာ – ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပရိက္ခိတ္တော ဟူသောစကားဖြင့်၊ ကေကုလဂါမသဒ – တယောက်ပိုင်ရှာ၏၊ ကျေပစာရတာ - တခုထည်းသော ဥပစာရိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ - ပြု၊ အန္တောဂါမေ ဝတ္ထုမ္ဟန်္တိ-ကား၊ ဝေရှပေ- သော၊ ဂါမေ-တယောံပိုင်ရှာ၌၊ စီဝရံ နိက္ခိပိတွာ, ဂါမဘ်ာန္တရေ- ရှာတွင်း၌၊ ယထာရုစိတေ- အကြင်အကြင် အလိုရှိအပ်သော၊ ဌာနေ- ၌၊ အရုဏံ ဥဋ္ဌာပေတုံ ဝန္တိ။

အပရိက္ခိတ္တောတိ ဇ္ဈမိနာ-ဖြင့်၊ တသ္မေဝ ဂါမသ-ထို တယောက်ပိုင်ရှာ၏ပင်၊ နာနူပစာရတာ- အမျိုးမျိုးသော ဥပစာရိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒဿိတာ-ပြတော်မူအပ်ပြီ၊[အိမ်တိုင်း၌ အကာအရံ အသီးအသီးရှိသောကြောင့် "နာနူပစာရ" ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊] ဝေရှပေ- သော၊ ဂါမေ-နာနူပစာရရှာ၌၊ ယသ္မိံ ယရေ- ၌၊ စီဝရံ- ကို၊ နိက္ခိတ္တံ- ပြီ၊ တတ္ထ- ထို အိမ်၌၊ ဝတ္ထုမ္ဟိ-နေရာ၏၊ ဟတ္ထပါသာ ဝါ နဝိဇဟိတဋ္ဌန္တိ-ကား၊ အထဝါ- ကား၊ တံယရံ-ကို၊ (နဝိဇဟိဘဗ္ဗ်၌စပ်၊) သမန္တာတော- ပတ်ဝန်းကျင်၌၊ ဟတ္ထပါသာ-ဟတ္ထပါသ်မှ၊ နဝိဇဟိတဗ္ဗံ - မစွန့်ရာ၊ အမုဒတယျ ရတနပ္ပမာဏာပဒေသာ - အခွဲအားဖြင့် ၃ တောင် ပမာဏရှိသော အရပ်မှ၊ ဝါ- ၂ တောင့်ထွာ ပမာဏရှိသော အရပ်မှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ ဝါ-အလွန်၊ နဝိဇဟိတဗ္ဗံ- ရာ၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပန – ဆက်၊ အမုဒတယျ ရတနဋ္ဌာနာ့ရေ – ၌၊ ဝတ္ထုံ - နေခြင်းငှါ၊ ဝန္တိ၊ [အိမ်တွင်းမှာ သော်လည်း နေရမည်၊ သို့မဟုတ် – အိမ်၏ ဥပစာ ၂ တောင့်ထွာ အတွင်းမှာ သော်လည်း နေရမည်-ဟူလို။] တံ ပမာဏံ-ကို၊ အတိက္ကမိတွာ-၍၊ ဇုန္ဓိမာ-သော၊ ဘိက္ခု- သည်၊ အာကာသေ-၌၊ အဂ္ဃံ- ကို၊ သစေပိ ဥဋ္ဌာပေတိ- ဥုးကော့၊ (ဝံသတိပ်) နိသဇ္ဇိယမေဝ- သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဏ္ဍေ-၌ ယသ္မိံ ယရေ စီဝရံ နိက္ခိတ္တံ ဟောတိ ဟူသော ပါဌ်၌၊ ယသ္မိံ ယရေတိ (ဏ္ဍေ)- ယသ္မိံ ယရေဟူသော ၌ပါဌ်၌၊ ယရပရိဏ္ဍေ ဒေါ-ကို၊ ကေကုလဿ နိဝေသနံ ဟောတီတိ အာဒိနာ-သော၊ လက္ခဏေန-ဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော- ၏၊ [" ယရ "ဆိုသည်မှာ နောက်၌ပြုမည့် နိဝေသန-ဥဒေါသိတ တို့ပင် ဖြစ်ရကား ထို၌ ပြုမည့် လက္ခဏာအတိုင်း ယရ အပိုင်း အခြားကို သိပါ-ဟူလို။]

နာနာကုလဿ ဂါမောတိ- ကား၊ နာနာရာဇူနံ ဝါ- တို့၏ သော်ငင်း၊ ဘောဇကာနံ ဝါ-တို့၏သော်ငင်း၊ ဝေသာလိကုသိနာရာဒိသဒိသော-သော၊ ဂါမော-တည်း၊[ဝေသာလိပြည်၌ဝင်္ဇိမင်းအများ,ကုသိနာရုံပြည်၌မလ္လမင်း အများဝုပေါ်ငါး၍ အုပ်စိုးကြသည်။] ပရိက္ခိတ္တောတိ ဇ္ဈမိနာ-ဖြင့်၊ နာနာကုလ

ဂါမဿ - အထူးထူးသော အမျိုး၏ ရွာ၏၊ ဝါ - အထူးထူးသော အမျိုးဝိုင်ရွာ၏၊ ကျေပစာရတာ ဒဿိတာ၊ သဘာယေဝါ ဒွါရမူလေဝါတိတ္ထေ-ဉ်း၊ လိင်္ဂပ္ပတ္တာယေန - ဣတ္ထိလိန်၏ နပုလ္လိန် ပြန်ခြင်းအားဖြင့်၊ သဘာ-သဘာကို၊ သဘာယံတိ-ယံ ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဒွါရမူလေတိ-ကား၊ နဂရ ဒွါရဿ-၏၊ သမီပေ-၌၊ [မူလကို သမီပဟု ဖွင့်သည်။] ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝေရူပေ ဂါမေ ယသ္မိံ ယရေ စိဝံရံ နိက္ခတ္တံ၊ တတ္ထဝါ-ထိုအိမ်၌ သော်လည်း၊ ဝတ္ထုမ်ံ-နေရာ၏၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ သဒ္ဒဿယ်န္တနေနဝါ - အာသံ၏ ထိပါး ချုပ်ချယ်ခြင်းကြောင့်သော်ငင်း၊ ဝါ-ဆူညံခြင်းကြောင့်သော်ငင်း၊ ဇနသမ္မာဓေနဝါ - လူအပေါင်းဖြင့် ကျဉ်းမြောင်း ခြင်းကြောင့် သော်ငင်း၊ ဝသိတုံ , အသက္ကောန္တေန - သည်၊ သဘာယေဝါ - ဈေးရုံ၌ သော်လည်း၊ ဝတ္ထုမ်ံ၊ နဂရဒွါရမူလေဝါ- လည်း၊ ဝတ္ထုမ်ံ၊ တတြပိ - ထိုအရပ်၌လည်း၊ ဝသိတုံ အသက္ကောန္တေန, ယတ္ထကတ္ထစိ-သော၊ ဖာသုကဋ္ဌာနေ-၌၊ ဝသိတွာ-ပြီး၍၊ အန္တော အရုဏော-၌၊ အာဂမ္မ-ပြန်လာ၍၊ တေသံယေဝ သဘာယ ဒွါရမူလာနံ-ထိုဈေး, မြို့တံခါးအနီးတို့၏ သာလျှင်၊ ဟတ္ထပါသာဝါ-မှမူလည်း၊ နဝိဇဟိတဗ်ံ၊ ပန-ဆက်၊ ယရဿဝါ-၏သော်ငင်း၊ စိဝံရဿဝါ- ၏သော်ငင်း၊ ဟတ္ထပါသေဝေ - ၌သာ၊ ဝတ္ထုမ်ံ-နေရာ၏၊ ဝါ-နေရမည်၊ ဇာတိ-ဤသို့ ဆိုဘွယ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

သဘာယံ၊ပေ၊ နိက္ခိပိတ္ဝာတိ-ကား၊ ယရေ-၌၊အထပေတွာ,သဘာယေ-၌၊ ထပေဿာမိ၊ ဇာတိ - ဤသို့ ကြံ၍၊ သဘာယံ သစေဂန္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ) သဘာယံ, ဂန္ဆန္တေန - သော၊ တေန- ထို ရဟန်းသည်၊ (“သဘာယေဝါ

လိင်္ဂပ္ပတ္တာယေန။ ။အခြားနေရာ၌ “လိင်္ဂပ္ပတ္တာယ”ဟု လာလျှင် မူလရိုးရာလိန်မှ အခြား လိန်တမျိုးပြောင်းလဲခြင်း ဟူသော် လိင်္ဂဝိပလ္လာသကို ဆိုလို၏၊ ဤနေရာ၌ကား လိန်ပြောင်းလဲရုံသာ မက , ဣတ္ထိလိန်ရှိသော “ သဘာ ” ပုဒ်၏ နေရာဝယ် နပုလ္လိန်ရှိသော “သဘာယံ”ပုဒ်ကို ဆိုထားခြင်းကို “လိင်္ဂပ္ပတ္တာယ”ဟု ဆိုလိုသည်။ [သဘာသဒ္ဒပရိယာယော်ပိ ဟိ သဘာယသဒ္ဒေါ နပုံသကလိင်္ဂယုတ္တော ဣဓ ဝုတ္တောတိ ဣမမတ္ထံ ဒဿေန္တော လိင်္ဂပ္ပတ္တာယေန သဘာ၌ ဝုတ္တာတိ အာဟ။]

ဝတ္ထုမ်ံမေဝ နတ္ထိ။ ။“ဝတ္ထုမ်ံမေဝ , ဝတ္ထုမ်ံမေဝ” ဟု ပါဠိ ၂ မျိုးရှိ၏၊ နောက်၌ “စိဝံရဟတ္ထပါသေ ဝသိတုမ်ံ နတ္ထိ”ဟူသော် ဆိုလတ္တံ့စကားကို ထောက်လျှင် “ဝတ္ထုမ်ံမေဝ” သာ ပါဠိမှန်ဖြစ်ရာ၏၊ “ စိဝံရဟတ္ထပါသေ ဝသိတုမ်ံ နတ္ထိ ” ကိုလည်း “ စိဝံရဟတ္ထပါသေယေဝ ဝသိတုမ်ံတိ နတ္ထိ ” ဟု ဧဝသဒ္ဒါ ဇာတိသဒ္ဒါထည့်၍ ဋီကာဖွင့်သောကြောင့် ဤ၌လည်း “ဝတ္ထုမ်ံမေဝ”မှ ဧဝကို“ဟတ္ထပါသေဝေ”ဟု ရွှေ့၍ ဝတ္ထုမ်ံနောင် ဇာတိထည့်လျက် အနက်ပေးသင့်သည်။ [နိဿယ ကြည့်ပါ။] “ ဝတ္ထုမ်ံမေဝ ” ပါဠိ၌ကား ဟတ္ထပါသေနှင့် စဒ္ဒစပ်၍ မဖြစ်။

ဝတ္ထုမ္ဒံ, ဒွါရမူလေဝါ-ဈေ တံခါး၏ အနိးဌမူလည်း ''ဟု ပါဠိတော်ဌစပ်၊) ဟဠုပါသေတိ-ကား၊[ပါဠိတော်ဌရှိသော တည်ပါဌ။] ဟတ္ထံ-ကို၊ ပသာရေတွာ-ဆန့်တန်း၍၊ ဟန္ဒ-ရော့၊ ဇုမံ စီဝရံ-ကို၊ ထပေဟိ-ထားလိုက်ပါလော့၊ ဇုတိဧဝံ-သို့၊ နိက္ခေပသုခေ-ချထားခြင်းဌ လွယ်ကူသော၊ ဝါ-ချထားဘို့ရန် လွယ်ကူသော၊ ဟတ္ထပါသဂတေ- ဟတ္ထပါသ်ဌ် ရောက်သော၊ [လက်လှမ်းမှီအရပ်ကို ဟတ္ထပါသ်ဟုခေါ်၏၊ထိုဟတ္ထပါသ်သည် ပမာဏအားဖြင့် ၂တောင့်ထွာရှိ၏။] ကိသ္မိဉ္စိ- သော၊ အာပဇ္ဇော- ဈေးဆိုင်ဌ်၊ စီဝရံ- ကို၊ နိက္ခိပိတွာ ပုရိမနယေနေဝ သဘာယေဝါ ဝတ္ထုမ္ဒံ ဒွါရမူလေဝါ၊ ဟတ္ထပါသာဝါ- မှ မူလည်း၊ နဝိဇဟိတမ္ဒံ။

တတြ- ထို ဟတ္ထပါသေ စီဝရံ နိက္ခိပိတွာ အစရှိသော ဝါကျဌ်၊ အယံ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊(ဟတ္ထပါသေ စီဝရံနိက္ခိပိတွာဌ် ဟတ္ထပါသအဆုံးအဖြတ်တည်း၊) တာဝ - ဥပတိဿ ထေရ်မှ မရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌော) ဖုဿဒေဝတ္ထေရော- သည်၊ အာဟ၊ (ကိ)၊ စီဝရဟတ္ထပါသေ- သင်္ကန်း၏ ဟတ္ထပါသ်ဌသာ၊ ဝသိဘမ္ဒံ-နေရာ၏၊ (ဇုတိ-ဌ်သို့ ဆိုဘွယ်သည်)၊ နတ္ထိ၊ [စီဝရဟတ္ထပါသေ ဝသိဘမ္ဒံ နတ္ထိတိ - စီဝရဟတ္ထပါသေ ယေဝ ဝသိတမ္ဘန္တိ နတ္ထိ၊] ယတ္ထကတ္ထစိ-သော၊ ဝိထိဟတ္ထပါသေပိ-လမ်း၏ဟတ္ထပါသ်ဌဉင်း၊ သဘာယဟတ္ထပါသေပိ-ဈေးရုံ၏ဟတ္ထပါသ်ဌဉင်း၊ ဒွါရဟတ္ထပါသေပိ- ဈေးဝိုံတံခါး၏ဟတ္ထပါသ်ဌဉင်း၊ ဝသိတုံ-ဌ်၊ဝန္တိ၊ ဇုတိ (အာဟ)၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရော- သည်၊ အာဟ၊ (ကိ)၊ နဂရဿ - ၏၊ ဗဟူနိပိ-နှ်သော၊ ဒွါရာနိ-တို့သည်၊ ဟော်ဌ်၊ ဗဟူနိပိ သဘာယာနိ ဟော်ဌ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ သမ္ဗဟ္ထ- အလုံးစုံသော တံခါး ဈေးရုံတို့ဌ်၊ (ဝသိတုံ) နဝန္တိ၊ ပန-ဆက်၊ ယဿဝိထိယာ-ဌ်၊ စီဝရံ-ကို၊ ထပိတံ-ထားအပ်ပြီ၊ တဿာ- ထိုလမ်း၏၊ သမ္မုခဋ္ဌာနေ - ရှေးရှုတ္ထရ အရပ်ဌ်၊ ယံသဘာယဉ္စ - သည်ဌင်း၊ ယံဒွါရဉ္စ- သည်ဌင်း၊(အတ္ထိ၊)တဿ သဘာယဿစ- ၏ဌင်း၊ တဿ ဒွါရဿစ-၏ဌင်း၊ ဟတ္ထပါသာ- မှ၊ နဝိဇဟိတမ္ဒံ- ရာ၊ ဟိ- အကျိုးကား၊ ဧဝံ- ဤသို့ မစွန့်ခြင်းသည်၊ သတိ-သော်၊ စီဝရဿ-၏၊ ပဝတ္တိ-ဖြစ်ပုံသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဇာနိတုံ-ဌ်၊ သတ္ထာ-၏၊ ဇုတိ(အာဟ)၊ [ထိုကဲ့သို့ မျက်နှာ၏ တူရူအရပ်ဌ် ထားလျှင် မိမိသင်္ကန်း၏ ဘေးရန်ရှိ-မရှိကို လွယ်ကူစွာ သိနိုင်သည်-ဟူလို၊]

ပန-ဆက်၊ သဘာယံ, ဂန္ဆန္တေန-သည်၊ ယဿ အာပဏိကဿ-အကြင်ဈေးသည်၏၊ ဟတ္ထေ-ဌ်၊ နိက္ခတ္တံ-ပြီ၊ သော-ထို ဈေးသည်သည်၊ တံ စီဝရံ-ကို၊ အတိဟရိတွာ - တဖန်ဆောင်၍၊ ယရေ သစေ နိက္ခိပတိ၊ ('' ထိုလမ်းဌ်

ရှိသော အိမ်မဟုတ် , အခြား လမ်း၌ရှိသောအိမ်၌ ထား၊ အံ့ ” ဟူလို။) (ဧဝံသတိ) ဝိထိဟတ္ထပါသော - လမ်း၏ ဟတ္ထပါဝ်သည်၊ နရက္ခတိ - မစောင့်ရှောက်နိုင်၊ ယရသာ ဟတ္ထပါသေ ဝတ္ထုဗ္ဗံ၊ မဟန္တံ ယရံ သစေ ဟောတိ၊ ဒွေ-၂ ဘက်ကုန်သော၊ ဝိထိယော-တို့ကို၊ ဖရိတွာ-ပြန့်နှံ့၍၊ ဌိတံ-သည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ပုရတောဝါ – ရှောက်၌သော်ငင်း၊ ပစ္ဆတောဝါ – နောံဘက်၌သော်ငင်း၊ ဟတ္ထပါသေယေဝ (အိမ်၏ဟတ္ထပါဝ်ကို ဆိုသည်၊) အရဏံ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ ပန-ဆက်၊ သဘာယေ-၌၊ နိက္ခိပိတ္ထ , သဘာယေဝါ-၌သော်ငင်း၊ တဿ- ထို စျေးရုံ၏၊ သမ္မုခေ - ရှေ့ရှုတ့ရှု ဖြစ်သော၊ နဂရဒ္ဒါရမူလေဝါ - မြို့တံခါး၏အနီး၌ သော်ငင်း၊ တေသံ ယေဝ- ထို စျေးရုံ မြို့တံခါးပေါက် အနီးတို့၏ပင်၊ ဟတ္ထပါသေဝါ – ၌သော်ငင်း၊ အရဏံ ဥဋ္ဌာပေတဗ္ဗံ၊ အပရိကွိတ္တောတိ ဣမိနာ-ဖြင့်၊ တသ္သေဝဂါမဿ-၏ပင်၊ [နာနာကုလဂါမ ၏ပင်- ဟူလို။] နာနူပစာရတာ ဒဿိတာ၊ တေနေဝုပါယေန-ဖြင့်ပင်၊ သမ္မတ္တ-အလုံးစုံသော နိဝေသန ဥဒေါသိတ အစရှိသည်တို့၌၊ ကျေပစာရတာစ-ကိုငင်း၊ နာနူပစာရတာစ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ [ဤ နိဝေသန , ဥဒေါသိဘတို့သည် ရွာ၏ပြင်ဘက်၌တည်သော အဆောံအဥ္စု၊ များတည်း၊ရွာတွင်းဖြစ်လျှင်ကား ဂါမ၌ ပါဝင်သွားပြီ၊]

ပန- ဆက်၊ ပါဠိယံ- ၌၊ ဂါမော ကျေပစာရောနာမာတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဒိမှိ - အစပုဒ်၌ငင်း၊ အဇ္ဈောကာသော ကျေပစာရောနာမာတိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ- သို့၊ အန္တော-အဆုံးပုဒ်၌ငင်း၊ ကမေဝ- တခုသာလျှင်ဖြစ်သော၊(အစတပုဒ် , အဆုံးတပုဒ်သာလျှင် ဖြစ်သော၊) မာတိကာပဒံ-မာတိကာပုဒ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ – ထုတ်ဆောင်တော်မူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝိဘ္ဇာရိတံ၊ [ဧဝဖြင့် နာနူပစာရအတွက် မာတိကာမထုတဲ ဟု ကန့်သည်၊ ပါဠိတော် ကြည့်ပါ၊ နာနူပစာရအတွက် မာတိကာမထုတ်ဘဲ ပဒဘာဇနီသာ ဖွင့်ထားသည်၊] တသ္မာ, တသ္သေဝပဒဿ-ထို အစအဆုံးပုဒ်၏ သာလျှင်၊ ဝါ-သို့သာလျှင်၊ အနုသာရေန-အစဉ်လျှောက်သဖြင့်၊ သမ္မတ္တ-အလုံးစုံသော ဂါမ အစ, အဇ္ဈောကာသအဆုံးရှိသော ၁၅ ပါးသောအရပ်တို့၌၊ ပရိက္ခေပါဒိ ဝသေန – အကာအရံအစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ၊ ပေ ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ။.... [အာဒိဖြင့် အပရိက္ခေပကိုသာ ယူ၊ ကေကုလစသည်ကို မယူလင့်။]

နိဝေသနာဒီသု- နိဝေသန အစရှိသည်တို့ဘွင်၊ သြဝရကာတိ ဧတံ-သြဝရကာဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဂဒ္ဒာနံယေဝ-အခန်းတို့၏သာ၊ ပရိယာယဝစနံ - ပရိယာယ်သဒ္ဒါတည်း၊ [“ သြဝရကောနာမ ဂဒ္ဒဿ (အခန်းကြီး၏)

အဘ္ဘန္တရေ အညော ဂန္တော (အခန်းငယ်တည်း)ဇာတိပိ ဝဒန္တိ”ဟု ဋီကာ၌ ဝဒန္တိဝါဒ ရှိသေး၏။] ဟတ္ထပါသာဝါတိ-ကား၊ ဂန္ဓာသ-၏၊ ဟတ္ထပါသာ-မှ၊ (နာ ဝိဇဟိတမ္ဘံ)၊ ဒွါရမူလေဝါတိ-ကား၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော လူတို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊ သာဓာရဏော-အတူတကွ ဆောင်တတ်သော၊ ဝါ-ဆက်ဆံသော၊ ဃရဒွါရမူလေ-၌၊ (ဝတ္ထုမ္ဘံ- နေရာ၏)၊ ဟတ္ထပါသာဝါတိ- ကား၊ ဂန္ဓာသ ဝါ-၏ဂုဏ်း၊ ဃရဒွါရ မူလသသဝါ-၏ဂုဏ်း၊ ဟတ္ထပါသာ-မှ၊ (နာ ဝိဇဟိတမ္ဘံ)။

ဥဒေါသိတောတိ-ကား၊ ယာနာဒီနံ- န်သော၊ ဘဂ္ဂာနံ- တို့၏၊ သာလာ-တဲတည်း၊ (ယာဥ်စသည် ထားရာ ဂိုဒေါင်- ဟူလို)၊ စ- ဆက်၊ ဇာတော-၌ ဥဒေါသိတမ္မာ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ နိဝေသနေ-အိမ်၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတမ္ဗော၊ အန္ဓော-ကား၊ ပဋိရာဇာဒိ ပဋိဗာဟနတ္ထံ- ရန်သူမင်းအစရှိသူတို့ကို တားမြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဇာဋကာဟိ-အုင်္ဂတို့ဖြင့်၊ ကတော-သော၊ ဗဟလဘိတ္တိကော- ထူထဲသောနံရံ ရှိသော၊ စတုပဉ္စ ဘူမိကော-၄, ၅ ဆင့်ဘုံရှိသော၊ ပတိဿယဝိသေသော-မှီရာအရပ်အထူးတည်း၊[တဘက်ရန်သူကို ပစ်ရန်စင် ဖြစ်သောကြောင့် “ပစ်စင်” ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။] မာဒ္ဒောတိ-ကား၊ ကေကူဠ သဂ်ဟိတော-တခုသောအထွဋ်ဖြင့် သိမ်းယူအပ်သော၊ ဝါ-အထွဋ်တခုရှိသော၊ စတုရဿပါသာဒေါ- ၄ ထောင့်ပြာသာဒ်တည်း၊ [“ပြအိုး” ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။] ပါသာဒေါတိ - ကား၊ ဒီဃပါသာဒေါ - ရှည်သောပြာသာဒ်တည်း၊ [ဘုံ ၅ ဆင့် ၇ ဆင့် ၉ ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်ရှည်- ဟူလို။] ဟမ္မိယန္တိ- ကား၊ မုဏ္ဍစ္ဆဒန ပါသာဒေါ- ဥုးပြည်းအမိုးရှိသော ပြာသာဒ်တည်း။

ဥဒေါသိတောတိ။ ။ဥ+အဝပုဗ္ဗ, သိဓာတ်, တပစ္စည်း၊ အဝကို သြပြု၊ ဥနောက် (ဒ်)လာ၍ “ဥဒေါသိတ”ဟုဂုဏ်း, သြမပြုဘဲ “ဥဒဝသိတ”ဟုဂုဏ်း ပါဠိမှန် ဖြစ်၏၊ [“ဥ(ဥဒ္ဓံ – အထက်အထက်၌၊)အဝ(အဝဂန္ဓော – သက်ရောက်၍)သိယတေ–မှီတင်း နေထိုင်အပ်၏၊ ဇာတိ ဥဒေါသိတောတော” ဟု ပြု၊ ပါဠိဋ္ဌ ပုလ္လိန်, သဂ္ဂတဋ္ဌ နပုလ္လိန် ရှိ၏။] ဥဒ္ဒေါသိတောတော-ဟု ရှိသည်ကား ပါဠိပျက်။

ဟမ္မိယံ။ ။ဟရဓဝတ်, ရမ္မပစ္စည်းဖြင့် “ဟမ္မ”ဟု ဖြစ်ပြီးမှ “ဟ ံမ်ယေဝ ဟမ္မိယံ” ဟု သွတ္တွဋ္ဌ ဇာယပစ္စည်း သက်သင့်၏၊ “ဟရတိ–စိတ်ကို ဆွဲဆောင်တတ်၏၊ ဝါ–မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်း၏၊ ဇာတိ ဟမ္မိယံ”ဟုပြု၊ ၌ ဟမ္မိယမည်သောအိမ် (ပြာသာဒ်)၏ သရုပ်ကို ပြလိုရှိ “မုဏ္ဍစ္ဆဒန ပါသာဒေါ”ဟု ဖွင့်သည်။

မုဏ္ဍစ္ဆဒန ပါသာဒေါ။ ။မုဏ္ဍ– ဥုးပြည်းခေါင်းတုံးကဲ့သို့, အထွဋ်အချွန်မပါသော+ဆဒန–အမိုးရှိသော+ ပါသာဒ–ပြာသာဒ်၊ အထွဋ်အတက်မပါသောကြောင့် ဥုးပြည်း (ခေါင်းတုံး) နှင့် တူရကား “ဟမ္မိယ”ဟု ခေါ်အပ်သော ၌ ပြာသာဒ်ကို

သတ္တာဟ္ဘန္တရာတိ ထွေ-၌၊ ကံ-သေ၊ အဟ္ဘန္တရံ - အဟ္ဘန္တရသည်၊ အဋ္ဌ ဝိသတိ ဟတ္ထံ- ၂၀ တောင် ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ သတ္ထော-ခြေကုန်သည် လှည်း ကုန်သည်အပေါင်းသည်၊[သတ္ထောတိ ဧဝံ်သတ္ထော သကဋသတ္ထော ဝ၊။]ဂန္ဆန္တော- စည်၊ ဂါမံဝါ-ကိုသော်ငင်း၊ နဒိ ံဝါ-ကိုသော်ငင်း၊ ပရိယာဒိယိတွာ- ကုန်အောင်ယူ၍၊ဝါ-ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ အန္တော-ရွာ,မြစ်တို့၏ အတွင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌေန-ဝင်သော ကုန်သည်အပေါင်းနှင့်၊(ရွာအတွင်း ရောက်နေသော ကုန်သည်အပေါင်းနှင့်၊) သန္ဓိ ံ- တက္ခ၊ ကောဗ္ဗေါ ဟုတ္ဝာ , သြရဗ္ဘ-ဤဘက်ကိုငင်း၊ ပါရဗ္ဘ- ထိုဘက်ကိုငင်း၊ ဖရိတ္ဝာ - ပြန့်နှံ၍၊ ဋ္ဌိတော သစေ ဟောတိ၊[ပရိယာဒိယိတ္ဝာကို ထပ်ဖွင့်။] (ဧဝံသတိ)၊ သတ္ထပရိဟာရော- ကုန်သည် အစောင့် အရှောက်ကိုသာ၊ လဇ္ဇတိ-ရအပ်၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ဂါမေဝါ-၌သော်ငင်း၊ နဒိယာဝါ-၌သော်ငင်း၊ ပရိယာပန္နော - အတွင်း ဝင်သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ အန္တော-ရွာ, မြစ်၏ အတွင်း၌၊ ပဝိဋ္ဌော-ဝင်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [ပရိယာပန္နောကို ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဂါမပရိဟာရော စေဝ နဒီပရိဟာရော စ လဇ္ဇတိ၊ ဝိဟာရသီမံ - ကျောင်းတိုက်၏သိမ်ကို၊ [မဟာသိမ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်၊] အတိက္ကမိတ္ဝာ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ရဟန်းပါနေသော ကုန်သည်အပေါင်းက မဟာသိမ် အပြင်ဘက်၌တည်အံ့၊ အန္တောသီမာယစ-၌လည်း၊ စီဝရံ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ ဝိဟာရံ ဂတ္ဝါ ဝသိတဗ္ဗံ၊ လှည်းအပေါင်း၌မနေဘဲ သက်နှံးရှိရာ ဝိဟာရ(မဟာသိမ်)သို့ သွား၍နေပါ၊-ဟူလို။) ဗဟိ သီမာယ စီဝရံ သစေ ဟောတိ(ဧဝံ သတိ) သတ္ထသမီပေယေဝ

"ပြာသာဒဉ္စုးပြည်း"ဟု ဘာသာပြန်ကြသည်၊ မဂ္ဂဇ္ဇ ဆဒန ပါသာဒေါတိ-နာတိဉ္စော-(ပါသာဒကဲ့သို့) မမြင့်လွန်းသော၊ စန္ဒိကဂ်ာယုတ္တော—လသာဆောင် ပါရှိသော၊ (အပေါ်၌ အမိုးမရှိဘဲ ပွတ်တိုင်တို့ဖြင့် ကာအပ်သော လသာဆောင်ပါသော) သိဓရကူဋ္ဌ မာလာဒိ ဝိရဟိတော—အချွန် အထွဋ္ဌ ပန်းပျောက်စသည်တို့မှ ကင်းသော၊ ပါသာဒေါ-ပြာသာဒ်တမျိုးတည်း။ ["အုဋ္ဌတိုက်"ဟုလည်း ဆိုကြ၏၊ ဤဖွင့်ပုံမှာ အုဋ္ဌတိုက်သာမက, သစ်သားအိမ်လည်း ဖြစ်နိုင်သည်။]

နဒီပရိဟာရော။ ။နဒီပရိဟာရောစ လဇ္ဇတီတိ ထွေ ဝိသုံ နဒီပရိဟာရသ(၏) အဝုတ္ထုတ္ထာ (ရွာ, အိမ်, စသော အစောင့်အရှောက်ကို ပါဋ္ဌိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့ မြစ် အစောင့်အရှောက်ကို ပါဋ္ဌိတော်၌ သီးခြား မဟောအပ်သည့်အတွက်) ဂါမာဒိဟိ အညတ္ထဝိယ စီဝရဟတ္ထပါသော ယေဝ နဒီပရိဟာရော (ရွာ စသည်မှ တပါးသော ရွာ့ပြင်ဘက်စသော အရပ်၌ သက်နှံး၏ ဟတ္ထပါသ်သာ အစောင့်အရှောံ့ရသကဲ့သို့ ထို့အတူ မြစ် အစောင့်အရှောံ့ဟူရာ၌လည်း မြစ်၌ ထားအပ်သောသက်နှံး၏ ဟတ္ထပါသ်သာ အစောင့်အရှောက်ရသည်၊) ဣတိ တီသု ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ။

ဝသိတမ္ဗံ၊ ဂန္ဆန္တော--သွားစဉ်၊ သကဒေ-သည်၊ ဘဂ္ဂဝါ- ကျိုးသော်ငင်း၊ ဂေါဏော-သည်၊ နဒ္ဒေဝါ- ပျောက်သော်ငင်း၊ အန္တရာ-၌၊ သစေ ဆိဒ္ဓတိ၊ [လှည်းတန်းကြီး ၂ ပိုင်းပြတ်အုံ၊] (ဝေံ သတိ) ယသ္မိံ ကောဋ္ဌာသေ စိဝရံ (အတ္ထိ)၊ တတ္ထ-ထို အစု၌၊ ဝသိတမ္ဗံ။

ကေကုလသ-၏၊ ခေတ္တေ-၌၊ [အကာအရံမရှိသောလယ်ကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်။] ဟတ္ထပါသောနာမ-မည်သည်၊စိဝရဟတ္ထပါသောယေစ-သော်တည်း၊ ပေ၊ အပရိက္ခိတ္တေ - မကာရံအပ်သော လယ်၌၊ စိဝရဿေဝ ဟတ္ထပါသော၊ ခလံ-ကောက်နယ်တလင်းကို၊ ဓညကရဏာနိ ဝုစ္စတိ၊ အာရာမေတိ - ကား၊ ပုပ္ဖါရာမော ဝဂါ- ပန်းအာရာမ်သည်ငင်း၊ ဝါ-ပန်းခြံသည်ငင်း၊ ဖလာရာမော ဝါ-သစ်သီးအာရာမ်သည်ငင်း၊ ဝါ-သစ်သီးခြံသည်ငင်းတည်း၊ ဒွိသုဝိ- ၂ ပါး စုံသော ဓညကရဏာ , အာရာမတို့၌လည်း၊ ခတ္တေ - ၌၊ ဝုတ္တသဒိသော ဝ - ဆိုအပ်ပြီးသော အဆုံးအဖြတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနိစ္ဆယော- (ဟောတိ)၊ ဝိဟာရော-သည်၊ နိဝေသန သဒိသော-အိမ်နှင့် တူ၏။

ရုက္ခမူလေ-ရုက္ခမူလ၌၊(ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံဝေဒိတဗ္ဗော၊)အန္တောဆာယော ယန္တိ-ကား၊ ဆာယာယ-သည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသဿ- ထိအပ်သော အရပ်၏၊ အန္တောဝေ - အတွင်း၌ သာတည်း၊ [ကောင်းကင်လမ်းမဝယ် နေဝန်း၏ ဖြောင့်ဖြောင့်သွားချိန် မွန်းတိသောအခါ၌ သစ်ပင်၏ အရိပ်ပြန့်နှံ့ရာအရပ်ကို ဆိုသည်၊] ပန-ဆက်၊ ဝိရဠသာခဿ-ကြဲသော အခက်ရှိသော၊ ရုက္ခဿ-၏၊ အာတပေန-နေပူသည်၊ ဖုဋ္ဌောကာသေ - ၌၊ ထပိတံ - ထားအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ နိသဂ္ဂိယမေဝ - သည်သာ၊ ဟောတိ [မွန်းတည့်သော အခါ နေပြောင်ထိုးသောနေရာဝယ် သင်္ကန်းထား၍ အာရုဏ်တက်ချိန် ဟတ္ထပါသိမ္ပ

ဝိဟာရော နိဝေသနသဒိသော။ ။"ဝိဟာရော"အရ ကျောင်းတိုက်ကြီး တခုလုံးကို မယူလို၊ ကျောင်းတကျောင်းကိုသာ ယူလိုသည်၊ထို့ကြောင့်"အိမ်နှင့်တူသည်" ဟု ဆိုသည်၊ ဤဝိဟာရ၏ ကေကုလ နာနာကုလသန္တာန အဖြစ်ကိုကား ကျောင်း ဒကာနှင့် စပ်၍ မှတ်ရမည်၊ ဒကာတယောက်ထည်း၏ ကျောင်းကို ကေကုလသန္တာန, အများစုပေါင်း၍ ဆောက်အပ်သောကျောင်းကို နာနာကုလသန္တာန ဟု မှတ်။

မှတ်ချက်။ ။ပါဠိတော်၌ "ကေကုလဿ ဝိဟာရော" စသည်၌ ကျောင်းတိုက်တရပ်လုံးကို "ဝိဟာရ" ဟု ဆိုလိုသတတ်၊ "ယသ္မိံ ဝိဟာရေ"ဟု လာရာ၌ကား ကျောင်းတကျောင်းကိုသာ ဆိုလိုသည်။ [ဝိဟာရောနာမ သပရိက္ခဿောဝါ အပရိက္ခိဿောဝါ သကလော အာဝါသောတိ ဝဒန္တိ၊ ယသ္မိံ ဝိဟာရေတိ ဣဿရေန ကေဧဟမေဝ (တကျောင်းထည်းကိုသာ) ဝုတ္တံ၊ ကေကုလနာနာကုလန္တာကတာ စေဿ ကာရာပကာနံ ဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ၊]

ကင်းနေလျှင် နိသဂ္ဂိယ-ဟူလို၊] တဿာ - ကြောင့်၊ တာဒိသဿ = ထိုကဲ့သို့ရှိအပ်သော သစ်ပင်၏၊ သာခဿာယဝါ- သစ်ခက်၏ အရိုပ်ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ ခန္ဓဿာယဝါ- ပင်စည်၏ အရိပ်ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ ထပေတမ္ဗံ-ရာ၏၊ သာခါယဝါ-ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ ဝိဋပေဝါ-သစ်ခွဒ္ဒသော်ငှင်း၊ သစေ ထပေတိ၊(ဧဝံ သတိ)၊ ဥပရိ-ဒ္ဒ၊ အညဿာဓဿာယဝယ- အခြားသော သစ်ကိုင်း၏အရိပ်သည်၊ ဖုဋ္ဌော ကာသေယေဝ-ဒ္ဒသာလျှင်၊ ထပေတမ္ဗံ၊ ခုဇ္ဇရုက္ခဿ- ကုန်းသော သစ်ပင်၏၊ ဆာယာ-သည်၊ ဒူရံ-သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဆာယာယ-သည်၊ ဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်အပ်သော အရပ်၌၊ ထပေတုံ ဝန္ဒတိ ယေဝ၊ ဇုဓာဝိ-ဤရုက္ခမူလဒ္ဒလည်း၊ ဟတ္ထပါသော-ဟတ္ထပါသိ ဟူသည်၊ စိဝရဟတ္ထပါသော ယေဝ-သင်္ကန်း၏ ဟတ္ထပါသိသာတည်း။

အဂါမကေ အရညေတိ(ဏ္ဍေ)-ဒ္ဒ၊ အဂါမကံ-ရွာမရှိသော၊ အရညံနာမ-ကို၊ ဝိစ္ဆာဒုဝိအာဒိသုဝါ-ဝိစ္ဆာတောအစရှိသည်တို့ဒ္ဒသော်ငှင်း၊မစ္ဆဝန္ဓနာနံ-တံငါသည်တို့၏၊ အဂမနပထေ-နေချင်းပြန်ခေါက်, သွားရောက်နိုင်ကြောင်းလမ်းမရှိသော၊ [အဂမနပထေတိ ယံ တာဒေဝ ဂတ္တာ ပုန အာဂန္တုံ သက္ကာ နဟောတိ၊ တာဒိသံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ နတ္ထိ + ဂမနပထော ယဿာတိ အဂမနပထံ။] သမုဒ္ဒမဇ္ဈေ-ဒ္ဒ၊ (သမုဒ္ဒြာအာလယိကာ၊) ဒီပေသုဝါ- ကျွန်းတို့ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ လဒ္ဓတိ-၏၊ သမန္နာ သတ္တဒ္ဓန္နရာတိ-ကား၊ မဇ္ဈေ-ဒ္ဒ၊ ဌိတသတ္တသူ၏၊ သမန္နာ-ဒ္ဒ၊ သမ္ဗဒိသာသု-တို့ဒ္ဒ၊ သတ္တဒ္ဓန္နရာ-ခုနစ် အဒ္ဓန္နရတို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဝိနိမ္ဗေဓေန-ထုတ်ချင်းပေါက်အားဖြင့်၊ ဝါ-တောက်လျှောက်အားဖြင့်၊ စုဒ္ဒသ-တဆဲ့လေး အဒ္ဓန္နရတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ [ထိုင်နေသူ၏ ရှေ့ဘက် ခုနစ်အဒ္ဓန္နရ, နောက်ဘက် ခုနစ်အဒ္ဓန္နရအားဖြင့် တဆဲ့လေး အဒ္ဓန္နရရှိသည်-ဟူလို။] မဇ္ဈေ-ဆဲ့လေး အဒ္ဓန္နရတို့၏ အလယ်ဒ္ဒ၊ နိသိန္နော-ထိုင်နေသူသည်၊ ပုရတ္ထိမာယ (ဒိသာယ) ဝါ- ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယဝါ- ဒ္ဒသော်ငှင်း၊ ပရိယန္တေ - အစွန်ဒ္ဒ၊ ထပိတစီဝရံ - ကို၊ ရက္ခတိ-နိုင်၏၊ ပန-ဆက်၊ အရုဏုဂ္ဂမနသမယေ-ဒ္ဒ၊ ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ-မျှလည်း၊ ပုရတ္ထိမံ ဒိသံ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ - ဒ္ဒ၊ စီဝရံ နိသဂ္ဂိယံ ဟောတိ၊ ဇုတရတ္တိံ - အခြားသော အရွေအရပ်သင်္ကန်းဒ္ဒ၊ သေနယော၊ [ဇုတရတ္တိံ တိ ပုရိမဒိသာယ စီဝရေ၊ - ဋီကာ။]

[သတ္တာအဒ္ဓန္နရနှင့် စပ်သဖြင့် သတ္တဒ္ဓန္နရသိမ်အတွက် ထူးခြားချက်ကို ပြလို၍ " ဥပေါသထကာလေ ပန " စသည်မိန့်၊] ပန - ဆက်၊ ဥပေါသထကာလေ - ဥပုသ်ပြုရာ အခါဒ္ဒ၊ ပရိသပရိယန္တေ- ဒ္ဒ၊ နိသိန္နဘိက္ခုတော - မှ၊

ပဋ္ဌာယ, သတ္တဇ္ဘန္တရသိမာ–သတ္တဇ္ဘန္တရသိမ်ကို၊ သောဓေတဗ္ဗာ-သုတ်သင်ထိုက်၏၊[ဟတ္ထပါသ်၌ ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်များမရှိအောင် သုတ်သင်ထိုက်သည်-ဟူလို။] ယတ္တကံ – အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည် တိုင်အောင်၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ ဝမုတိ- တိုးပွားစေ၊ သီမာပိ- သတ္တဇ္ဘန္တရသိမ် သည်လည်း၊ တတ္တကံ-အောင်၊ ဝမုတိ - ကျယ်ပြန့်စေ၊ [သတ္တဇ္ဘန္တရသိမ်၌ သတ္တဇ္ဘန္တရတိုင်းသော အခါ အစွန်ဆုံးရဟန်း၏ အစွန်မှစ၍ တိုင်းတာရသောကြောင့် ရဟန်းများသလောက် သိမ်လည်း ကျယ်ပြန့်ရသည်-ဟူလို၊]

အနိသဇ္ဇိတ္ဝာ ပရိဘုဥ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ ထွေ-၌၊ ပဓာနိကော-ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်မှု၌ ယှဉ်သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သမ္မုရတ္တိံ-လုံး၊ ပဓာနံ-ကို၊ အနုယုဉ္ဇိတ္ဝာ - အားထုတ်ပြီး၍၊ ပစ္ဆာသမယေ - မိုးသောက် အခါ၌၊ (အာရဏ်မတက်မီ အချိန်၌)၊ နာယိဿာမိ-ရေချီးအံ့၊ ဣတိ - ဤသို့ ကြံ၍၊ တိဏိပိ-နံသော၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊ တီရေ-၌၊ ထပေတ္ဝာ-၍၊ နဒိံ-သို့၊ သစေ ဩတရတိ-အကယ်၍ သက်ဆင်းအံ့၊ [သက်နှံးနှင့် ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ သက်ဆင်းအံ့၊] အဿ-ထို ရဟန်းသည်၊ နာယန္တော်ဿ ဝ-ရေချီးစဉ်ပင်၊ အရဏ်-သည်၊ သစေ ဥဒ္ဓဟတိ-အံ့၊(ဧဝံ သတိ)၊ ကံ်-ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-နည်း၊ (ဣတိ-ဤသို့ မေးဘွယ်ရှိ၏၊) (ကဿာ-ကြောင့်နည်း)၊ ဟိယ္ယော-ကြောင့်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဥတ္တရိတ္ဝာ-ရေမှ တက်ပြီး၍၊ စီဝရံ-ကို၊ ယာဒိ နိဝါသေတိ-အံ့၊(ဧဝံသတိ)၊နိသဇ္ဇိယစီဝရံ-နိသဇ္ဇိယသင်္ကန်းကို၊ အနိသဇ္ဇိတ္ဝာ-မစွန့်မူ၍၊ ပရိဘုဥ္ဇနပစ္စယာ-ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ - ရောက်စရာရှိ၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ နဂ္ဂေါ-အဝတ်မဆည်း အချည်းနှီးသည်(ဟုတ္ဝာ)၊ ယဒိ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ ဧဝမ်ပိ-ဤသို့ သွားပြန်သော်လည်း၊ ဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ-တည်း။

နာ အာပဇ္ဇတိ – မရောက်၊ [နာ အာပဇ္ဇတိတိ ပရိဘောဂပစ္စယာ ဒုက္ကဋံ နာပဇ္ဇတိ၊ တေနာဟ သော ဟိတိအာဒိ၊] ဟိ - ချေ၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ သော – ထို ရဟန်းသည်၊ ယာဝ-လောက်၊ အညံ-သော၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဒိသ္ဝာ-၍၊ ဝိနယကမ္မံ - ကို၊ နကရောတိ-မပြုရသေး၊ တာဝ-လောက်၊ တေသံ စီဝရာနံ-တို့၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဓာနတ္တာ - သုံးစွဲခြင်းကို မထိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဒ္ဒစီဝရဒ္ဒါနေ-ပျောက်သော သင်္ကန်းရှိသူအား၌၊ ဒြဗ္ဗတာ-သည်၊ ဟောတိ၊ နဒ္ဒစီဝရဿစ-၏လည်း၊ အကပ္ပိယံနာမ-မအပ်သောအဝတ်မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ တဿာ-ကြောင့်၊ ကေ-ကို၊ နံဝါသေတ္ဝာ-၍၊ ဒွေ-တို့ကို၊ ဟဇ္ဇေန-ဖြင့်၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ ဝိဟာရံ- သို့၊ ဂန္တွာ-၍၊ ဝိနယကမ္မံ - ကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုထိုက်၏။

ဒူရေ-၌၊ ဝိဟာရော-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ သစေ သဒ္ဓရန္တိ-အကယ်၍ လှည့်လည်သွားလာကုန်အံ့၊(ဝံသတိ)၊ ကေ၊ နိဝါသေတွာ,ကေ ပါရုပိတွာ-ရမ်း၍၊ ကေ-ကို၊ အံသကူဋေ-ပခုံးစွန်၌၊ ထပေတွာ ဂန္တုံ၊ [လူအများ မြင်လျှင် သမဏသာရုပ္ပ ဖြစ်အောင် ဤသို့ သွားရမည်-ဟူလို။] ဝိဟာရေ-၌၊ သဘာဂဘိက္ခူ-တို့ကို၊ သစေ နံ ပဿတိ-အံ့၊ ဘိက္ခာစာရံ - ဆွမ်းခံလှည့်လည်ရာ အရပ်သို့၊ ဂတာ - နှ်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊(ဝံသတိ)၊ သံဃာဋိံ ဗဟိဂါမေ ထပေတွာ, သန္တရုတ္တရေန-ဖြင့်၊ အာသနသာလံ-ဆွမ်းစားစရပ်သို့၊ ဂတ္ဝာ ဝိနယကမ္မံ ကာတုံ၊ [ဗဟိဂါမေ ၊ပေ ၊ ကာတုံတိ ဝုတ္တတ္တာ အဓိဋ္ဌာနေဝိယ ပရမ္မုခါဋ္ဌိတမ္ပိ နံသဋ္ဌိယံ စီဝရံ နိသဇ္ဇိတုံ နိသဒ္ဒစီဝရဉ္စ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။]ဗဟိဂါမေ စောရဘယံ သစေ ဟောတိ၊ (ဝံသတိ), ပါရုပိတွာ- (ကေသီနှင့် သင်္ကန်းကြီးကို ထပ်) ရုံ၍၊ ဂန္တုံ၊ အာသနသာလာ-သည်၊ သမ္မာဓာ-သည်၊ ဇနာကိဏ္ဏာ-အခြားရဟန်းတို့နှင့် ရောပြွမ်းသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ကေမဇ္ဇေ - ၌၊ စီဝရံ အပနေတွာ ဝိနယကမ္မံ ကာတုံ သစေ နံ သက္ကာ၊ (ဝံသတိ) ကေ ဘိက္ခူ အာဒါယ (ခေါ်၍)ဗဟိဂါမံ ဂန္တွာ ဝိနယကမ္မံ ကတ္ဝာ-ပြီး၍၊စီဝရာနိ ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပာနိ။

ဘိက္ခူ - ဆရာ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒဟရာနံ- ရဟန်းငယ်တို့၏၊ ဟတ္ထေ- ၌၊ ပတ္တစီဝရံ ဒတ္ဝာ မဂ္ဂံ , ဂစ္ဆန္တာ - နှ်စဉ်၊ ပစ္ဆိမေ ယာမေ - ပစ္ဆိမယာမ်၌၊ သယံဘုကာမာ သစေ ဟောန္တိ၊(ဝံသတိ)၊ အတ္တနော အတ္တနော-၏၊စီဝရံ ဟတ္ထပါသေ ကတ္ဝာဝ သယိတဗ္ဗံ၊ ဂစ္ဆန္တာနံ ယေဝ - စဉ်ပင်၊ ဒဟရေသု-တို့သည်၊ အာသမ္ဗထ္ထေသု- အနီးသို့ မရောက်ကုန်သေးမီ၊ ဝါ-မမှီကုန်သေးမီ၊ အရဏ်း သစေ ဥဋ္ဌဆ္တိ၊ (ဝံသတိ)၊ စီဝရံ နိသဇ္ဇိယံ ဟောတိ၊ နိဿယော ပန - နိဿယည်းသည်ကား၊ န ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ - မငြိမ်း၊ [ဂမနေ သဉ္ဉဿာ ဟတ္ထာ နိဿယော ပန နပဋိပ္ပဿမ္ဘတိတိ ဝုတ္တံ၊-ဋီကာ။]ဒဟရာနံဝိ-တို့သည်လည်း၊ ပုရတော - ၌၊ ဂစ္ဆန္တာနံ - နှ်စဉ်၊ ထေရေသု အာသမ္ဗထ္ထေသု သေဝနယော၊ [နိဿယည်းမပျက်-ဟူလို။] မဂ္ဂံ-ကို၊ ဝိရဇ္ဈိတ္ဝာ-ချွတ်ချော်၍၊ ဝါ-လမ်းမှား၍၊ အရညေ - ၌၊ အညမညံ, အပဿန္တေသုပိ - မတွေ့သော ဆရာတပည့်တို့၌လည်း၊ သေဝ နယော၊ [နိဿယည်း မပျက်-ဟူလို။]ပန-ဆက်၊ ဒဟရာ - တို့သည်၊ ဘန္တေ မယံ မုဟုတ္တံ, သယိတ္ဝာ - ပြီး၍၊ အသုကသ္မိံ နာမ ဩကာသေ-၌၊ တုမှေ-တို့ကို၊ သမ္ပါပုဏိဿာမ-အမှီလိုက်ခဲ့ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ, ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနာ - အောင်၊ သစေ သယန္တိ၊ (ဝံသတိ) စီဝရဉ္စ နိသဇ္ဇိယံ ဟောတိ၊ နိဿယော၀ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ["ဆရာ့အထံ မှီအောင်

လိုက်မည်''ဟုအားထုတ်မှုရှိသော်လည်း(ဆရာနှင့်အတူသွားခြင်း-ဟူသော) သွားခြင်း ဇရရိယာပုထ်က ပြတ်စဲသည့်အတွက် အိပ်ရာမှထ၍ မှီအောင်လိုက်နေစဉ် အာရဏ်ဘက်သွားလျှင် သက်နှံးလည်း နိသဂ္ဂိထိုက်,နိဿယည်းလည်း ပျက်သည်။] ဒဟရေ- တို့ကို၊ ဥယျောဇေတွာ- ၍၊ ထေရသု- တို့သည်၊ သယံ နော်သုပိ-အိပ်ခန်းပြန်ကုန်သော်လည်း၊ နေသဝနဒယာ။

ဒွေဓာပထံ - ၂ ဖြာအားဖြင့် ဖြစ်သောလမ်းကို၊ ဝါ- လမ်း ၂ ခွကို၊ ဒိသွာ-၍ ထေရာ-တို့သည်၊ အယံ- ဤလမ်းသည်၊ မဂ္ဂါ- လမ်းမှန်တည်း၊ ဒဟရာ-ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ အယံ-သည်၊ မဂ္ဂါ-တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ အညမညဿ-တဖက်တဖက်၏၊ ဝစနံ-ကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ-၍၊ ဂတာ-န်အံ့၊ [နိဿယည်းဆရာအသီးအသီး,နိဿယည်းယူတပည့် အသီးအသီ ဖြစ်သောကြောင့် "ထေရာ, ဒဟရာ"ဟု ဗဟုဝစ်ချည်းထား်းသည်။] အရဏဂ္ဂမနာ-နှင့်၊ သဟ-ကွ၊ စိဝရာနိစ- တို့သည်လည်း၊ နိသဂ်ိယာနိ ဟောန်၊ နိဿယော စ-သည်လည်း၊ ပဋိပဿမ္ဘတိ-၏၊ ဒဟရာ-တို့သည်၊ မဂ္ဂတော-သွားမြဲလမ်းမှ၊ သြက္ကမ္မ- ဖဲ၍၊ အန္တောအရဏ်ဂတယေဝ - ၌သာလျှင်၊ နိဝတ္တိဿာမ- ပြန်နစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဘေသဇ္ဇတ္ထာယ- ၄ါ၊ ဂါမံ- သို့၊ ပဝိသိတွာ- ပြီး၍၊ သစေ အာဂစ္ဆန်၊ စ-ဆက်၊ တေသံ- ထို ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ အသမ္ပတ္တာနံ ယေဝ-ပြန်မရောက်ကုန်မီပင်၊ အရဏ်ဂတော-သည်၊ သစေ ဥဋ္ဌဟတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စိဝရာနိ နိသဂ်ိယာနိ ဟောန်၊ နိဿယော ပန-သည်ကား၊ နပဋိပဿမ္ဘတိ၊ [အရဏ်မတက်မီ ပြန်လာမည် ဟု ကြံသောကြောင့် နိဿယည်း မပျက် - ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ဓေနုကယေနဝါ- နွားမဘေးကြောင့် သော်၎င်း၊ သုန ခ

အညမညဿ၊ ပေ၊ဂတာ။ ။သစေ ဧဝံဂစ္ဆန်တော "ပုရာရဏ်ဂတော အညမညံ ပဿိဿသာမော"တိ ဥဿာဟံ ဝိနာဝ ဂတာ ဟောန်၊ အရဏ်ဂဂ္ဂမနေ (အာရဏ်တက်မှ) နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နဝတ္တမ္ဘာ, ပဌမတရံယေဝ ပဋိပ္ပဿမ္ဘနတော၊ အထ " ပုရာရဏ်ဂတော ပဿိဿသာမော " တိ သဉ္ဉာဟာဝ ဂစ္ဆန်၊ နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယေဝ နဝတ္တမ္ဘာ၊ ဝေဠုသတိ " သဟ အရဏ်ဂဂ္ဂမနာ နိဿယော ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ "တိ ကသ္မာ ဝုတ္တံ၊ ဝုစ္စတေ - သဉ္ဉာဟာတော်ဘာ ပဌမတရံ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ နဝုတ္တာ၊ သတိပိစ ဥဿာဟဘာဝေ ကေတော ဂမနသဉ္ဉာပနစ္ဆိန္နတ္တာ " မုဉ္စိတုံ ဒုတ္တာ" တိ ဩဇ္ဈဝိယ သဟ အရဏ်ဂဂ္ဂမနာ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယေဝ ဝုတ္တာ။

ဆိုလိုရင်း၊ကား— ဆရာဘပည့်တို့သည် အာရဏ်မတက်မီ ပြန်၍ ပေါင်းမိဘို့ရန် အားထုတ်မှုရှိသောကြောင့် အစကပင် နိဿယည်းငြိမ်းခြင်းကို မဆိုအပ်၊ ထိုသို့ အားထုတ်မှု ရှိသော်လည်း အတူသွားမှုက ပြတ်စဲနေသောကြောင့် အာရဏ်တက် ချိန်၌ (မပေါင်းမိကြလျှင်) နိဿယည်းပျက်ရသည်။

ဘယေနဝါ - ကြောင့်သော်၎င်း၊ မုဟုတ္တံ- လောက်၊ ဌတွာ- ရပ်တန့်၍၊ ဂမိဿာမ-နှံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဌတွာဝါ-၍သော်၎င်း၊ နိသီဒိတွာဝါ-၎င်း၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အန္တရာ-၌၊ အရုဏော-သည်၊ ဥဂ္ဂတေ-သော်၊ပေ၊ ပဋိပဿမ္ဘတိ- ၏၊ အန္တောအရုဏေယေဝ- ၌သာလျှင်၊ အာဂမိဿာမ-မှိအောင်လာကုန်အံ့၊ ဣတိ- ဤသို့ ကြံ၍၊ အန္တောသီမာယံ- အဝိပ္ပဝါသသီမ၏ အတွင်း၌၊ ဝါ - တွင်းက၊ ဂါမံ - သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ - ဝင်ကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ အန္တရာ-(ဆရာတို့အထံ မရောက်မီ) အကြား၌၊ အရုဏော သစေ ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စိဝရာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ နေဝ ဟောန္တိ၊ နိဿယော နပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ၊ ပန-ဆက်၊ တာဝ ဝိဘာယတု - မိုးလင်းပစေဦး၊ ဣတိ - ဤသို့ကြံ၍၊ သစေနိသီဒန္တိ၊(ဧဝံသတိ)အရုဏော-သည်၊ ဥဂ္ဂတေပိ-သော်လည်း၊ စိဝရာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ နဟောန္တိ၊ နိဿယောပန ပဋိပ္ပဿမ္ဘတိ။

ယေပိ- အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ အန္တောအရုဏေယေဝ, အာဂမိဿာမ- ပြန်လာကုန်အံ့၊ ဣတိ- ဤသို့ကြံ၍၊ သာမန္တဝိဟာရံ- အနီးကျောင်းသို့၊ ဓမ္မဿဝနတ္ထာယ, သဉ္ဇဿဟာ-အား ထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊(ဟုတ္တာ)၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ စ- ဆက်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ ယေဝ, နေသံ - ထိုရဟန်းတို့၏၊ အရုဏော

မုဟုတ္တံ၊ပေ၊ ပဋိပဿမ္ဘတိ။ ။[ဤဝါကျတို့၌ ရဟန်းကလေးများ အထံဝယ် နိဿယညှဉ်းဆရာတို့၏ သက်နှံးကြီးပါနေပုံကို သတ်မှတ်ပါ။] ရဟန်းငယ်တို့သည် နိဿယညှဉ်းဆရာတို့နှင့်အတူ ခရီးသွားကြစဉ် ရွာတရွာသို့ရောက်၍ ရွာတွင်းဝင်ပြီးလျှင် ဆေးအလှူခံနေရစ်ကြသည်၊ နိဿယညှဉ်းဆရာတို့ကား ခရီးသွားမြဲ သွားနေကြသည်၊ ထိုသို့ဆေး အလှူခံပြီး၍ ပြန်လာသောအခါ နွားမကြီးက ဝှေ့မည်လုပ်နေခြင်း, သို့မဟုတ် ခွေးက ကိုက်မည်လုပ်နေခြင်းကြောင့် "ခဏလောက် ရပ်တန့်ပြီးမှ သွားကြမည်" ဟု ကြံ၍ ရပ်နေပြီးမှ သို့မဟုတ် ထိုင်နေပြီးမှ သွားကြလျှင် ဆရာများနှင့် မပေါင်းမိခင် အာရုဏ်တက်သော် (ရပ်နေသည့် – ထိုင်နေသည့်အတွက်) သွားခြင်းကိစ္စ ပြတ်သောကြောင့် ဆရာတို့၏ သက်နှံးလည်း နိသဂ္ဂိထိုက်၊ ရဟန်းငယ်တို့မှာလည်း နိဿယညှဉ်း ပျက်သည်။

အန္တောသီမာယံ ဂါမံ။ ။ဤဝါကျ၌ မဟာသိမ်၏ ဥယျာဉ်နာအထိ ကျယ်ဝန်း နှိုင်ပုံကိုဂုဏ်း, ထို မဟာသိမ်အတွင်းရှိခရီးကို ဆရာနှင့်တပည့်တို့ သွားနေကြပုံကိုဂုဏ်း, အဝိပ္ပဝါသ (မဟာသိမ်) သမုတ်ရာ၌ ရွာကိုချန်၍ သမုတ်ရပုံကိုဂုဏ်း, သီထားရာ၏၊ ဤ "အန္တောသီမာယံ ဂါမံ" အရ " သိမ်အတွင်းကရွာ "ဟူသည် သိမ်သမုတ်ပြီးမှ တည်အပ်သော ရွာတည်း၊ [အန္တော သီမာယံ ဂါမန္တိ အဝိပ္ပဝါသသီမာသမ္မုတိယာ ပန္ဆာပတိဋ္ဌာပိတဂါမံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊] အဝိပ္ပဝါသသိမ်အတွင်း သက်နှံးထားခွင့်ရသောကြောင့် "သက်နှံးများ နိသဂ္ဂိမထိုက်"ဟု ဆိုသည်။

ဥဂ္ဂစ္ဆတိ၊ ပေ၊ ဓမ္မဂါရဝေန – တရားဦး လေးစားခြင်းကြောင့်၊ ယာဝ ပရိယောသာနံ-အောင်၊ သုတ္တာဝ ဂမိဿာမာတိ သစေ နိသီဒန္တိ၊ ပေ၊ထေရေန-သည်၊ ဒဟရံ-ကို၊ စိဝရမောဝနတ္ထာယ-ငှါ၊ဂါမကံ, ပဝေသေန္တေန-စေခိုင်းလ သော်၊ အတ္တနော စိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာဝ ဒါတဗ္ဗံ [အာရုဏ်တက်ချိန်၌သင်္ကန်း နှင့် ကင်းနေဒသ်လည်း နိသဇ္ဇံမထိုက်အောင် ထိုသင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရှိပြုပြီးမှ ပေးပါ-ဟူလို။] ဒဟရသာဝိ- ၏လည်း၊ စိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓရာပေတွာ ထပေတမ်ဲ၊ [ရဟန်းငယ်က သင်္ကန်းကြီးထားခဲ့လျှင်လည်း ပစ္စုဒ္ဓိရှိပြုစေပြီးမှ ထားခဲ့စေရမည်။] အဿတိယာ-သတိကင်းသဖြင့်၊ သစေဂစ္ဆတိ၊(ဧဝံသတ်)အတ္တနော စိဝရံ ပစ္စုဒ္ဓဒိတ္ဝာ (အဝေးမှန်းကာ ပစ္စုဒ္ဓိရှိပြု၍) ဒဟရသ စိဝရံ (ထားခဲ့သော သင်္ကန်းကို) ဝိဿာသေန ဂဟေတွာ ထပေတမ်ဲ၊ ထေရော သစေနသရတိ၊ ဒဟရော ဧဝ သရတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဟရေန-သည်၊ပေ၊ ဂတ်ဝါ-ပြန်ရောက်၍၊ ဝါ-ပြန်ရောက်လသော်၊ ဥတ္တရေဂ – လျှောက်ထားထိုက်၏၊ (ကိ)၊ ဘဒန္တ တုမှာကံ စိဝရံ အဓိဋ္ဌဟိတွာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ (ဝတ္တဗ္ဗော)၊ အတ္တနောပိ စိဝရံ အဓိဋ္ဌာတဗ်ဲ၊ ဧဝံ-ဤသို့ လျှောက်မှု အဓိဋ္ဌာန်တင်မှုကို ပြုလသော်၊ ဧကဿ - ၏၊ သတိယာဝိ- သတိကြောင့်လည်း၊ အာပတ္တိမောက္ခော-အာပတ်မှလွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဇုတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ပေ၊ပဌမကထိန သိက္ခာပဒေ – ၌၊ အနဓိဋ္ဌာနံ – အဓိဋ္ဌာန် မတင်ခြင်းသည်၎င်း၊ အဝိကပ္ပနဥ္စ-၎င်း၊ အကြိယံ- အကြိယတည်း၊ ဇုဓ- ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အပစ္စုဒ္ဓရဏံ- သည်၊ (အကြိယံ-တည်း၊)အယမေဝ- ဤမျှလောံသည်သာ၊ ဝိသေသော၊ပေ၊ ဇုတိ-အပြီးတည်း။ ။ဥဒဒါသိတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × + ×

တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ တတိယကထိနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ ဥဿာပေတွာ ပုနပ္ပုနံ ဝိမဇ္ဇတိတိ-ကား၊ ဝလိသု-အတွန့်တို့သည်၊ နဋ္ဌာသု-ပျောက်ကုန်လသော်၊ ဝါ-ပြေကုန်လသော်၊ ဇုဒံ-ဤ အဝတ်သည်၊ မဟန္တံ-ကြီးသည်၊ ဝါ-ရှည်လာသည်၊ ဘဝိဿတိ-တုံ၊ ဇုတိ-သို့၊မည်မျှနော-သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ ဥဒကေန-ဖြင့်၊ သိဉ္စိတွာ-ဖြန်း၍ ပါဒေဟိ-တို့ဖြင့်၊ အက္ကမိတွာ-နင်း၍၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဥဿာပေတွာ- ထောင်၍၊ ဥက္ခိပိတွာ-မြှောက်၍၊ (ထပ်ဖွင့်သည်)၊ ပိဋ္ဌိယံ-အဝတ်အပြင်၌ ဃံသတိ- ပွတ်တိုက်၏၊ တံ-ထို ပွတ်တိုက်အပ်သော အဝတ်သည်၊ အာတပေ-နေပူ၌၊ သုက္ခေ-ခြောက်သည်၊(သမာနံ-သော်)၊ ပဌမပုမာဏမေဝ- ပဌမ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊

သော-ထို ရဟန်းသည်၊ ပုနပိ-လည်း၊ တထာ-ထို့အတူ၊ ကရောတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ ဥဿာပေတွာ ပုနပ္ပုနံ ဝိမဇ္ဈကီတိ-ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ)ဝုတ္တံ၊ တံ-ထို ရဟန်းကို၊ ဧဝံ- သို့၊ ကိလမန္တံ – ပင်ပန်း နေသည်ကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ-၌၊နိသိန္နော ဝ-လျှင်၊ဒိသွာ-၍၊ နိက္ခမိတွာ-ဂန္ဓကုဋိမှ ထွက်တော်မူ၍၊ သေနာသန စာရိကံ-ကို၊ အာဟိဏ္ဍန္တော ဝိယ-သို့၊ တတ္ထ-ရဟန်းရှိရာ ထို အရပ်သို့၊ အဂမာသိ၊ [တိုက်ရိုက်ကြွလျှင် ရဟန်းရှက်မည်စိုး၍ , ကျောင်းစဉ်လှည့်တော်မူသကဲ့သို့ ကြွတော်မူသည်။]တေန-ကြောင့်၊အဒ္ဒသ ခေါ ဘဂဝါတိ အာဒိ-ကို၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ။

ကောဒဿမာသေတိ - ကား၊ ကံ – သော၊ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသံ– ပစ္ဆိမကြတ္တိကာ နက္ခတ်နှင့်ယှဉ်သော လကို၊ဝါ-တန်ဆောင်မုန်းလကို၊ ထပေတွာ-၍၊ သေသေ-သော၊ ကောဒဿမာသေ-၌ (“ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော သင်္ကန်းတည်း” ဟု ပါဠိတော်ထည့်စပ်၊ “ ကောဒဿမာသေ–တို့ပတ်လုံး ” ဟု မပေးနှင့်၊ အဆက်မပြတ်ဖြစ်သော အစွန်အသံပေါဂ မဟုတ်။)သတ္တမာသေတိ–ကား၊ ကတ္တိကမာသံ–ဂုဏ်း၊ ဟေမန္တိ ကေ-ဆောင်းဥတု၌ ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော စ-လေးလတို့ဂုဏ်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ပဉ္စမာသေ-တို့ကို၊ ထပေတွာ, သေသေ-သော်၊ သတ္တမာသေ-၌(ဥပ္ပန္နံ-တည်း၊)ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္နန္တိ-ကား၊သံယသ-အား၊ (ဒိန္နံ၌စပ်) ဇာဒံ-၍ သင်္ကန်းသည်၊ အကာလစီဝရံ-အကာလသင်္ကန်းပါတည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဥဒ္ဒိသိတွာ-ညွှန်ပြ၍၊ ဒိန္နံဝါ-ပေးလှူအပ်သော သင်္ကန်းသော်ဂုဏ်း၊ ကေပဂ္ဂလဿ-အား၊ ဇာဒံ-ကို၊ တုယ်ံ-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဇာတိ-၍သို့လျှောက်၍၊ ဒိန္နံဝါ - ဂုဏ်းတည်း၊ သံယဒတာ ဝါတိ- ကား၊ အတ္တနော- ၏၊

ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသံ ထပေတွာ ။ ။ သီတင်းကျွတ်လဆုတ် ၁ ရက်မှ စ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့် တိုင်အောင် တလကို “ ပစ္ဆိမကတ္တိကမာသ ” ဟု ခေါ်၏၊ ထိုလသည် သင်္ကန်းကာလဖြစ်သောကြောင့် အသစ်ရအပ်သောသင်္ကန်း (အဝတ်ပိုင်း) ကို အဓိဋ္ဌာန်–ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ ထားကောင်းရာကာလတည်း၊ ထို့ကြောင့် ထိုလကိုချန်ထားသည်။ [ကထိန်အာနိသင် မရလျှင် ထိုလကိုချန်၍ ၁၁ လသည်ဂုဏ်း၊ ကထိန်အာနိသင် ရလျှင် တပေါင်းလပြည့်အထိ ၅ လကိုချန်၍ ၇ လသည်ဂုဏ်း အကာလဖြစ်၏။]

ကာလေပိ အာဒိဿ ဒိန္နံ။ ။သင်္ကန်းကာလ၌ ရအပ်သောသင်္ကန်း ဖြစ်စေကာမူ “အကာလသင်္ကန်းပါ”ဟု လျှောက်၍ သံဃာအား လှူလျှင် ကထိန်အာနိသင် ရ–မရ မျက်မှောဲ့ သံဃာအားလုံး ဝေ၍ယူရသည်၊ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးအား လှူရာ၌“ဇာဒံ တုယ်ံ ဒမ္မိ” ဟု ဆိုခြင်းသည်ပင် “ အာဒိဿ ” အရ ညွှန်ပြခြင်းတည်း၊ ထိုသို့ ပုဂ္ဂလိကညွှန်ပြ၍ လှူရာ၌ကား သမ္မုခီဘူတသံဃာအား ဝေဌဘွယ်မလို၊ သို့သော် ညွှန်ပြပုံခြင်းတူသောကြောင့်“အာဒိဿ ဒိန္နံ”အတွက် ရဆိုက်သောအနက်ကို ထုတ်ပြရသည်။

ပတ္တဘာဂ ဝသေန-ရအပ်သော အဘို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊သံယတော ဝါ-မှလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ - အံ့၊ ဂဏးတာ ဝါတိ - ကား၊ ဇာဒံ- ဤ သက်နှံးကို၊ သတ္တာနံက ဂဏသ - သတ္တာန်ဆောင်ဂိုဏ်းအား၊ ဒေမ- နှ၏၊ ဇာဒံ - ကို၊ အာဘိဓမ္မိက ဂဏသ - အား၊ (ဒေမ) ဇာတိဧဝံ - သို့၊ ဂဏသ- အား၊ ဒေန္တိ- ပေးလှူတတ်ကြကုန်၏၊ အတ္တာနော-၏၊ ပတ္တဘာဂ ဝသေန-ဖြင့်၊ တတော ဂဏတော ဝါ မှသော်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-အံ့၊ နောစသ ပါရိပူရိတိ-ကား၊ ပါရိပူရိ-ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်းသည်၊ နောစေ ဘဝေယျ-အံ့၊ ယတ္တကေန- အကြင်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသောအဝတ်ဖြင့်၊ ကယိရမာနံ-ပြုအပ်သော်၊ အဓိဋ္ဌာနစိစရံ-အဓိဋ္ဌာန်သက်နှံးသည်၊ ပဟောတိ- လောက်၏၊ တံစီဝရံ - ထို သက်နှံးလျာ အဝတ်သည်၊ တတ္တကံ- သည်၊ (အဓိဋ္ဌာန်လေးက်သော သက်နှံးသည်)၊ စေ နာ ဘဝေယျ-အံ့၊ (နောစေ ပါရိပူရိဘဝေယျကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ ဥနကံ-ယုတ်လျော့သည်၊ ဘဝေယျ-အံ့၊ ဇာတိအတ္ထော-နက်။

ပစ္ဆာသာ ဟောတိ သံယတော ဝါတိ အာဒိသု - ပါဠိရပ်တို့၌၊ အသုက ဒိဝသံနာမ-၌၊ သံဃော-သည်၊ စီဝရာနိ-တို့ကို၊ လဘိဿတိ-တုံ့၊ ဂဏော (စီဝရာနိ) လဘိဿတိ၊ တတော- ထိုသံယာမှ၊ ဝါ-ထိုဂိုဏ်းမှ၊ မေ-ငါ့ဘို့၊ စီဝရံ- သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ- တုံ့၊ ဇာတိဧဝံ- သို့၊ သံယတော ဝါ- မှသော်ငင်း၊ ဂဏတော ဝါ - မှ သော်ငင်း၊ ပစ္ဆာသာ- သက်နှံးနှံ့ဖြစ်သော အာသာသည်၊ ဟောတိ- အံ့၊ ဉာဘကေဟိ- တို့သည်၊ မေ- ငါ့ဘို့၊ စီဝရတ္ထာယ- ငှါ၊ (သတ္တံ-ချည်ကို)၊ ပေသိတံ- ပေးပို့အပ်ပြီ။ (ယက်ကန်းသည်တို့အထံ ချည်ပို့အပ်ပြီ-ဟူလို၊) မိတ္တေဟိ- တို့သည်၊ (ဧမေ စီဝရတ္ထာယ သုတ္တံ) ပေသိတံ၊ တေ- ထို ဆွေမျိုး(မိတ်ဆွေ)တို့သည်၊(စီဝရေ-သည်၊)အာဂတေ- ရောဒံလာလသော်၊ (အာဂတာဟု ပြင်ကြသည်ကား မဟုတ်ကောင်း၊)ဒဿန္တိ-လှူကုန်လတ္တံ့၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ ဉာဘိတော ဝါ - မှသော်ငင်း၊ မိတ္တာတော ဝါ - မှသော်ငင်း၊ ပစ္ဆာသာ-သည်၊ ဟောတိ - အံ့၊ ပန- ကား၊ ပံသုကူလံ ဝါတိ ဏ္ဍ - ၌၊ ပံသုကူလံ - ကို၊ လစ္ဆာမိ- ရလိမ့်အံ့၊ ဇာတိဧဝံ ဝါ - သော်လည်း၊ ပစ္ဆာသာ ဟောတိ၊ ဇာတိ-သို၊ ယောဧေတမ်ဗို၊ [ပါဠိတော်၌ ပံသုကူလံ ဝါ၏ စပ်ပုဒ်ကို “ လစ္ဆာမိ ” ထည့်၍ “ ဇာတိဧဝံ ဝါ ဟောတိ ” ဟု ထည့်စပ်ပါ - ဟူလို။] အတ္တာနော ဝါ ဓနေနာတိ- ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ကပ္ပါသ သုတ္တာဒိနာ- ဝါချည် အစရှိသော၊ ဓနေန-ဖြင့်၊ အသုကဒိဝသံနာမ- ၌၊ လစ္ဆာမိ-အံ့၊ ဇာတိ ဧဝံ ဝါ-သော်လည်း၊ ပစ္ဆာသာ ဟောတိ၊ ဇာတိအတ္ထော။ [“ရဟန်းပိုင်ဥစ္စာ”ဟူရာ၌ အနာမာသ ဝတ္ထု၊မဖြစ်နိုင်၍“ကပ္ပိယသုတ္တာဒိ”ဟု ပြသည်။]

တတော စေ၊ပေ၊ပစ္ဆာသာယဟာတိ-ကား၊ မာသ ပရမတော-တလအလွန် အပိုင်းအခြားထက်၊ ဥတ္တရိ- အလွန်၊ စေ နိက္ခိပေယျ၊ (ဧဝံသတိ) နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဣတိ အတ္ထော၊ ပန- ထိုသို့ပင် ဤအနက် ဖြစ်သင့်ပါသော်လည်း၊ ဧဝံ- ဤသို့ မာသပရမတော ဥတ္တရိံ ဟူ၍၊ အဝတ္တော-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မမူဘဲ၊ ["တဒဟုပ္ပန္နေ မူလစီဝရော၊ပေ၊ဝုတ္တံ" ၌စပ်။] ယသ္မာ, အန္တရာ-တလမတိုင်မီ အကြား၌၊ ပစ္ဆာသာစီဝရေ – ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းသည်၊ ဝါ-အာသာ၏ ဖြစ်ရာသင်္ကန်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ-သော်၊ မူလစီဝရဿ-၏၊ ဥပ္ပန္နေ ဒိဝသတော-ဖြစ်ရာနေ့မှ၊ ယာဝ-လောက်၊ ဒိသတိမော-နှစ်ဆယ်မြောက် ဖြစ်သော၊ ဒိဝသော-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ-တိုင်အောင်၊ ဥပ္ပန္နံ-သော၊ ပစ္ဆာသာစီဝရံ – သည်၊ မူလစီဝရံ - ကို၊ အတ္တနော – ၏၊ ဂတ်ကံ - ဖြစ်ခြင်းနှင့် တူသော်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်ကို၊ ဝါ-တူသောအလားရှိသည်ကို၊ ကရောတိ-ပြုနိုင်၏၊ တတော- ထို အရက် ၂၀ မှ၊ ဥဒ္ဓံ-၌၊ မူလစီဝရံ- သည်၊ ပစ္ဆာသာစီဝရံ- ကို၊ အတ္တနော ဂတိကံ ကရောတိ၊ တသ္မာ တံဝိသေသံ ဒဿေတုံ , တဒဟုပ္ပန္နေ မူလစီဝရေတိအာဒိနာ- သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ တံ-ထို ပဒဘာဇနီသည် ဥတ္တာနတ္ထမေဝ။ [ဤအဓိပ္ပါယ်များကို ပါဠိတော်နှင့်တွဲကြည့်မှ ရှင်းလင်းစွာ သိနိုင်မည်။]

ပစ္ဆာသာစီဝရံ၊ပေ၊ကရောတိ။ ။တာဝဥပ္ပန္နံ ပစ္ဆာသာစီဝရံတိ-ဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ပစ္ဆတ္တာဝစနံ-ပဋမာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါတည်း၊ (ဘာ့ကြောင့်နည်း၊) အတ္တနော ဂတိကံ ကရောတီတိ– (ဟူသော ဝါကျ၌) ကရဏကိရိယာယ–ကရောတိဝယ် ကရဏကိရိယာ၏၊ ကတ္တုဘာဝတော–တည်း။ [ဒုတိယန္တအထင်မည်စိုး၍ ဤသို့ဖွင့်သည်။]

အတ္တနော ဂတိကံ။ ။ပစ္ဆာသာ သင်္ကန်းရှိလျှင် တလတိုင်အောင် မူလသင်္ကန်းကို ထားခွင့်ရှိသော်လည်း တလမပြည့်မီ ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းရလျှင် ထို ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းက (" ဒသာဟပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ " နှင့်အညီ) ၁၀ ရက်သာ ထားခွင့်ရှိသောကြောင့် မူလသင်္ကန်းလည်း ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းရရာနေ့မှစ၍ ၁၀ ရက်သာ အခွင့်ရတော့၏၊ ထို့ကြောင့် မူလသင်္ကန်း၏ အရက် ၂၀ အတွင်း၌ ပစ္ဆာသာသင်္ကန်း ရလျှင် မူလသင်္ကန်းသည် တလပြည့်အောင် တည်နေခွင့် မရတော့–ဟူလို။ [အန္တရာ ဥပ္ပန္နံဟိ ပစ္ဆာသာစီဝရံ မာသပရမံ မူလစီဝရံ ထပေတုံ အဒတ္ထာ အတ္တနော ဒသာဟပရမတာယ ဧဝ ပရိစ္ဆိန္နတိတိ အတ္တနော ဂတိကံ ကရောတိ။]

တတော ဥဒ္ဓံ မူလစီဝရံ။ ။ဤ၌ကား မူလစီဝရံသည် ကတ္တား, ပစ္ဆာသာစီဝရံသည် ကံတည်း၊ မူလသင်္ကန်းကို စ၍ ထားရာနေ့မှ အရက် ၂၀ ပြည့်သည့်နောက်၌ ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းရလျှင် (ဥပမာ – ၂၁ ရက်နေ့၌ရလျှင်) မူလသင်္ကန်းက ပစ္ဆာသာသင်္ကန်းကို ၁၀ရက်ထားခွင့်မပေးဘဲ မိမိမူလသင်္ကန်းတည်နေနိုင်သလော်သ့ ပစ္ဆာသာသင်္ကန်း

ဝိသဘာဂေ ဥပ္ပန္နေ မူလစီဝရေတိ - ကား၊ မူလစီဝရံ - သည်၊ သဏ္ဌံ - သိမ်မွေ့သည်၊ (နည်ံသည်၊) ဝါ-ချောသည်၊ ယဒိ (ဟောတိ)-အံ့၊ ပစ္စာသာစီဝရံ-သည်၊ ထူလံ- ထူထဲသည်၊ ဝါ- ကြမ်းသည်၊ (ယဒိ ဟောတိ၊ ဝေံသတိ)၊ ယောဇေတုံ - ယှဉ်စေခြင်းငှါ၊ ဝါ- အတူပေါင်း၍ ချုပ်ခြင်းငှါ၊ နံ သဏ္ဌာ-မတတ်ကောင်း၊ဝါ-မတော်၊ ရတ္တိယောစ-တို့သည်လည်း၊ သေသာ-ကျန်ကုန်သေးသည်၊ ဟောန္တိ- ဖြစ်ကုန်အံ့၊ မာသေ- သည်၊ နံ တာဝပူရတိ- မပြည့်သေးအံ့၊ (ဝေံသတိ) အကာမာ - မချုပ်လိုဘဲ၊ နိဂ္ဂဟေန - နှိပ်နင်းသောအားဖြင့်၊ ဝါ-အတင်းခိုင်း၍၊ စီဝရံ ကို နံ ကာရေတဗ္ဗံ ထိုက်၊ အညံ-သော၊ ပစ္စာသာစီဝရံ-ကို၊လဘိတ္ထာယေဝ-ရ၍သာလျှင်၊ဝါ-ရမှသာလျှင်၊ကာလဇ္ဇ နံ ရေ-၌၊ ကာရေတဗ္ဗံ၊ ပစ္စာသာစီဝရံပိ- ပဌမပစ္စာသာ သင်္ကန်းကိုလည်း၊ ပရိက္ခာရစောဠံ-ကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ မူလစီဝရံ-သည်၊ ထူလံ (ယဒိ) ဟောတိ၊ ပစ္စာသာစီဝရံ သဏ္ဌံ (ယဒိ) ဟောတိ၊ မူလစီဝရံ-ကို၊ ပရိက္ခာရစောဠံ-ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ,ပစ္စာသာစီဝရမေဝ မူလစီဝရံ ကတ္ဝာ ထပေတဗ္ဗံ၊ တံ - ထို နောက်ထပ် ရအပ်သော ပစ္စာသာသင်္ကန်းသည်၊ ပုန, မာသပရိဟာရံ- တလ အစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိ၊ တေနုပါဒယန- ဖြင့်၊ ယာဝ (ထပေတုံ) ဇုန္ဆတိ၊ တာဝ , အညံ အညံ - အခြား အခြားသော ပစ္စာသာသင်္ကန်းကို၊ မူလစီဝရံ ကတ္ဝာ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇုတိ-ဤသို့မှတ်အပ်၏ ၊ပေ၊ ဇုတိ - အပြီးတည်း။ [ဤ စကားရပ်နှင့်စပ်သော အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ အကျယ်ပြထာ ပြီဖြစ်၍ ထို၌ ရှုပါလေ။] ။တတိယကထိန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ကိုလည်း တည်နေခွင့် ပေးသည်–ဟူလို၊ [သို့သော် နောက်မှရအပ်သော ပစ္စာသာသင်္ကန်းကို မူလသင်္ကန်းနှင့် ရောစပ်၍ မချုပ်လိုဘဲ သီးခြားထားသော ရဟန်းအတွက်မှာထို ပစ္စာသာသင်္ကန်းသည် ၁၀ ရက်မလွန်လျှင် အာပတ်သင့်ဘွယ် မရှိပါ – ဟု ဋီကာ၌ ဆိုထားသည်၊]

အညံ၊ပေ၊ကာရေတဗ္ဗံ။ ။အညံ ပစ္စာသာစီဝရံ၊ပေ၊ကာရေတဗ္ဗံတိ ဇုဒံ–ဤစကားကို၊ သတိယာဧဝ ပစ္စာသာယ ဝုတ္တာနိ ဝေဒိတဗ္ဗံ–ပစ္စာသာသင်္ကန်း ရှိရာ၌သာဆိုအပ်သော စကား ဟု သိပါ၊ သစေ ပန “ဇုတော ပဋ္ဌာယ စီဝရံ နလဘိဿာမိတိ ပစ္စာသာ ဥပစ္ဆိန္နာ – ဤ အခါမှစ၍ ပစ္စာသာသင်္ကန်း ရစရာမရှိဟော့ ဟု အသာပြတ်လျှင်ငင်း၊ မူလစီဝရမ္ပိ ဒဿာဟံ စေ သမ္မတ္တံ–မူလသင်္ကန်းလည်း ၁၀ ရက်ပြည့်နေလျှင်ငင်း၊ တဒဟေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ–ထိုနေ့ပင် မူသင်္ကန်းကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်။

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ-သည်၊ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒံ- တည်း၊ တတ္ထ- ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ ယာဝ သတ္ထာမာ ပိတာမဟယုဂါတိ-ကား၊ ပိတုပိတာ-အာဒါ အာဘသည်၊ ဝါ-အဘိုးသည်၊ ပိတာမဟော-ပိတာမဟာမည်၏၊ [ပိတုနောင် ပိတာအနက်၌ အာမဟပစ္စည်းသက်။] ပိတာမဟာသ - အဘိုး၏၊ ယုဂံ-အသက် အတိုင်း အရှည်သည်၊ ပိတာမဟယုဂံ-ယုဂမည်၏၊ အာယုပ္ပမာဏံ-အသက် အတိုင်းအရှည်ကို၊ ယုဂန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ တံ-ဤ ပိတာမဟယုဂဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ အဘိလာပ မတ္တမေဝ-ပြောဆိုအပ်သော စကားမျှသာတည်း၊ ဝါ- ပြောရိုးဆိုစဉ် စကားမျှသာတည်း၊ [ထို ခေတ်က ပြောရိုးစကားမျှသာဖြစ်သည်-ဟူလို၊]အတ္ထတော ပန-အနက်အားဖြင့်ကား၊ ပိတာမဟောယေဝ-အဘိုးသည်ပင်လျှင်၊ ပိတာမဟယုဂံ-ဃမည်၏၊ တတော-ထို အဘိုးမှ၊ ဥဒ္ဓံ-အထက်၌၊ သဗ္ဗေပိ-နှံသော၊ ပုဗ္ဗပုရိသာ-ရှေးဦးဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ကို၊ ပိတာမဟဂ္ဂဏော နာမ ဝ - ပိတာမဟ သဒ္ဒါဖြင့် ပင်လျှင်၊ ဂဟိတာ-နှံပြီ၊ ဧဝံ-သို့လျှင်၊ ယာဝ - လောက်၊ သတ္တမော - ၇ ဆက်တို့၏ ပြည့်ကြွေးဖြစ်သော၊ ပုရိသော - သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တာဝ- ထို ၇ ဆက် ယောကျ်ားတိုင်အောင်၊ ယာ - အကြင် မိန်းမသည်၊ အာသမ္မဒ္ဓါ - မဆက်စပ်၊ (ဆွေမျိုးမတော်စပ်-ဟူလို၊) သာ- ထိုဒိန်းမကို၊ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟာယုဂါ အာသမ္မဒ္ဓါတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ စ-ဆက်၊ တံ-ဤယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟာယုဂါ အာသမ္မဒ္ဓါဟူသော စကားသည်၊ ဒေသနာမုခမေဝ - ဒေသနာ၏

အာယုပ္ပမာဏံ ယုဂန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ယုဂသဒ္ဒါသည် အခြားနေရာ၌ လှည်းထမ်းပိုး အနက်, ကတယုဂ်စသော အနက်ကို ဟောသော်လည်း ဤနေရာ၌ အထင်ရှိုအားဖြင့် အာယုပ္ပမာဏ အနက်ဟောဟု သိစေလို၍ " အာယုပ္ပမာဏံ ယုဂန္တိ ဝုစ္စတိ" ဟု (ရှိုအဖြစ်ကိုပြသော ဝုစ္စတိသဒ္ဒါဖြင့်) မိန့်သည်။

အာဘိလာပ မတ္တမေဝ။ ။"ပိတာမဟယုဂါ" ဟု ယုဂသဒ္ဒါထည့်၍ ဆိုခြင်းသည် ထို ခေတ်၌ ပြောရိုးဖြစ်သော စကားတည်း၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် အသားကျမှာကား "အဖိုး" ဟူသောအနက်သာ ဖြစ်သည်၊ မှန်၏-ဆွေမျိုးဆက်စပ်ရာ၌ အသက်ပမာဏသည် လိုရင်းမဟုတ်, "အဖိုး" တော်စပ်ခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်သည်။

တတော၊ပေ၊ဂဟိတာ။ ။"ထိုအဖိုးမှ အထက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ကို ပိတာမဟာသဒ္ဒါဖြင့် ယူ" ဟူရာ၌ အကျိုးဖြစ်သောအဖိုး၏ အမည်ကို ထိုအဖိုးကို ဖြစ်စေတတ်သော "ဘေး"၌ တင်စား၍ ဖလူပစာရအားဖြင့် ယူရခြင်းတည်း၊ ဘီ- ဘင်- ဘောင်- ဘောတို့အပေါ်ဝယ် တင်စားရာ၌ကား ပရမ္မုခဖလူပစာရတည်း။

အဉ္ဇုးမျှသာတည်း၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ မာတိတောဝါ ပိတိတောဝါတို ဝစန တော-ဟု ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ပိတာမဟယုဂမ္ပိ-အဘာဘက် အဘိုး၏ အသက်အပိုင်းအခြားကိုဂုဏ်း၊ ပိတာမဟိယုဂမ္ပိ-အဘာဘက် အဘွား၏အသက် အပိုင်းအခြားကိုဂုဏ်း၊ မာတာမဟယုဂမ္ပိ-အမိဘက် အဘိုး၏ အသက်အပိုင်း အခြားကိုဂုဏ်း၊ မာတာမဟိယုဂမ္ပိ – အမိဘက် အဘွား၏ အသက် အပိုင်း အခြားကိုဂုဏ်း၊ တေသံ - ထို အဘိုး အဘွားတို့၏၊ ဘာတု၊ ပေ၊ ဒယောပိ-ညိအစ်ကို, အမ နှမ, တူ, သား, မြေးအစရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဗေ-အလုံးစုံသော ဆွေမျိုးတို့ကို၊ ဇာဓ-ဤ ပိတာမဟယုဂ ဟူသောပုဒ်၌၊ သင်္ဂဟိတာဒေ-ကုန်သည်သာ၊ ဇာတိ ဝေဒိတမ္ဘာ-ကုန်၏။

တတြ-ထို ဆွေမျိုးစပ်ရာ၌၊ အယံ-ကား၊ ဝိတ္ထာရနယော-တည်း၊ ပိတု-၏၊ ပိတာ-ဂုဏ်း၊ ဝါ-အဘိုးဂုဏ်း၊ တဿ-ထို အဘိုး၏၊ ပိတာ- ဂုဏ်း၊ ဝါ-ဘေးဂုဏ်း၊ တဿာပိ-ထို ဘေး၏လည်း၊ ပိတာ-ဂုဏ်း၊ ဝါ-ဘီဂုဏ်း၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ သတ္တမာ-သော၊ ယာဝယုဂါ – အသက် အပိုင်းအခြားတိုင်အောင်ဂုဏ်း၊

ဒေသနာ မုခမေဝ ။ ။ “ပိတာမဟ ” ဟူသော အမည်သည် အဘာဘက်က အဖိုး၏အမည်တည်း၊ ထိုသို့ ယောက်ျားဘက်က အဖိုးကို နာမည်တပ်ခြင်းသည် အမိဘက်က အဖိုး, ၂ ဘက်လုံးက အဖွား စသော မိန်းမများနှင့် ထိုသူတို့၏ သားစဉ်မြေးဆက်များလည်း ပါဝင်နိုင်အောင် ဒေသနာတော်ကို ပါးစပ်ပေါက် ဖွင့်ထားသလို ဖွင့်ထားခြင်းဖြစ်သည်၊ ထို့ကြောင့် ပိတာမဟအတွင်း၌ “အဖေဘက်က အဖွား , အမိဘက်က ဘိုးဖွား ” စသော ဆွေမျိုးအားလုံး ၇ ဆက်အထိ ပါဝင်နိုင်ကြသည် – ဟု မှတ်ပါ။ [ဒေသနာမုခကို ပဓာနနည်း ဟုလည်း ဆိုကြသည်။]

သာရတ္ထ။ ။သာရတ္ထဋီကာ၌ကား “မာတာစ+ပိတာစ ပိတရော” ဟု ရှေးဦးစွာ ဝိရူပေကသေသ ပြု၍ “ပိတူနံ+ပိတရော ပိတာမဟာ – အမိအဖတို့၏ အမိအဖ ဖြစ်ကြသော အဖိုးအဖွားတို့” [တေသံ ယေဝ + ယုဂေါ– အစုံတည်း၊ ပိတာမဟယုဂေါ– အဖိုးအဖွားတို့၏ အစုံ၊ တသ္မာ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ပိတာမဟန္တရိကာတိ ဝေမေတ္တ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။] ဤအလို “ပိတာမဟ”ကို “ဒေသနာမုခ” ဟု ဆိုဘွယ်မလိုတော့။

ဝိမတိ။ ။ဝိမတိဋီကာလည်း “တေ ဧဝ ယုဂဋ္ဌေန (အစုံဟူသော အနက်ကြောင့်) ယုဂေါ၊တသ္မာ ယာဝ သတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ ပိတာမဟာဝဋ္ဋာ (အဖိုးအဖွားအဆက်ဆက် တိုင်အောင်) ဇာတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော”ဟု အဆိုသာကဲ့၏၊ အမိပွါယ်မှာ အတူပင်တည်း၊ ထိုအဖွင့်များကို အဋ္ဌကထာမှ တမျိုးဖွင့်ခြင်းဟု မှတ်ပါ၊ ဤသို့ အဋ္ဌကထာမှ တမျိုးအဖွင့် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း သီလက္ခန်ဋီကာဟောင်း သောဏဒဿသုတ်အဖွင့်၌ သာရတ္ထအတိုင်း ဖွင့်ပြီးလျှင် “ သော အဋ္ဌကထာယံ ဝိသုံ န ဥဒ္ဓဋော ” ဟူသောစကားဖြင့် သိနိုင်သည်။

ပိတာ-ဌင်း၊ ပိတု-၏၊ မာတာ-ဌင်း၊ ဝါ-အဘွားဌင်း၊ တဿာ-ထို အဘွား ၏၊ ပိတာစ-ဌင်း၊ ဝါ - ဘေးထီးဌင်း၊ မာတာစ - ဌင်း၊ ဝါ - ဘေးမဌင်း၊ ဘာတာစ - ညီ, အစ်ကိုဌင်း၊ ဘဂိနီစ- ဌင်း၊ ပုတ္တာစ- တို့ဌင်း၊ ဓီတရောစ- တို့ဌင်း၊ ဇာတိ ဧဝံပိ-သို့လည်း၊ ဥဒ္ဒံစ-၌ဌင်း၊ အဓောစ - ၌ဌင်း၊ သတ္တုမာ-သော၊ ယာဝယုဂါ-ဌင်း၊ ပိတာ-ဌင်း၊ ပိတု-၏၊ ဘာတာ-ဌင်း၊ ဝါ-ဘကြီး ဘထွေးဌင်း၊ ပိတု-၏၊ ဘဂိနီ- ဌင်း၊ ပိတု-၏၊ ပုတ္တာ - တို့ဌင်း၊ ပိတု - ၏၊ ဓီတရော- တို့ဌင်း၊ တေသံပိ - ထို သားသျှီးတို့၏လည်း၊ ပုတ္တဓီတုပရမ္ဘရာ-တို့ဌင်း၊ ဇာတိဧဝမ်ပို, သတ္တုမာ, ယာဝယုဂါ- ဌင်း၊ မာတာ-ဌင်း၊ မာတု- ၏၊ မာတာ-ဌင်း၊ ဝါ-အဘွားဌင်း၊ တဿာ-ထိုအဘွား၏၊ မာတာ-ဌင်း၊ ဝါ-ဘေးမဌင်း၊ တဿာပိ - ထို ဘေးမ၏လည်း၊ မာတာ-ဌင်း၊ ဝါ - ဘီမဌင်း၊ ဇာတိဧဝံ, သတ္တုမာ, ယာဝယုဂါ - ဌင်း၊ မာတာ-ဌင်း၊ မာတု-၏၊ ပိတာ-ဌင်း၊ ဝါ-အဘိုးဌင်း၊ တဿ - ၏၊ မာတာစ- ဌင်း၊ ဝါ- ဘေးမဌင်း၊ ပိတာစ-ဌင်း၊ဝါ-ဘေးထီးဌင်း၊ပေါမာတာ-ဌင်း၊ မာတု-၏၊ ဘာတာ-ဌင်း၊ပေါယာဝ ယုဂါ-ဌင်း၊ မာတုသမ္ဗန္ဓေန-အမိ၏ စပ်ခြင်းအားဖြင့်၊ နေဝသမ္ဗန္ဓါ - စပ်သူ လည်း မဟုတ်၊ ပိတုသမ္ဗန္ဓေန-အားဖြင့်၊ နသမ္ဗန္ဓာ-မဟုတ်၊ အယံ ဤဘိက္ခု နိသည်၊ အညာတိကာနာမ-မည်၏၊ [ဤ ဆွေမျိုးဆက်စပ်ပုံကို ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ဥဘတောသံဃေတိ- ကား၊ ဘိက္ခုနိသံဃေ-၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန- ဥတ္တိ စတုတ္ထကံဌင်း၊ ဘိက္ခုသံဃေ - ၌၊ ဥတ္တိစတုတ္ထေန- ဌင်း၊ ဇာတိ - ဤသို့၊ အဌ ဝါစိကဝိနယကမ္မေန-ရှစ်ခွန်းသောစကားရှိသောဝိနည်းကံဖြင့်၊ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းမ အဖြစ်သို့ ရောက်သော ဘိက္ခုနီတည်း၊ [ထို စံ/ဖြစ်၍ " ဥဘတောသံဃေ " ဟု ဆိုသည်၊ ကေတော ဘိက္ခုသံဃာ၌ ရဟန်းမိန်းမ ဖြစ်ကြသော သာကီဝင် မင်းသျှီးငါးရာတို့ကို ခိုင်းရာ၌လည်း ဤ သိက္ခာပုဒ် အတိုင်း ကျင့်ရမည်၊] သကိ ံ နိဝတ္ထမို့ သကိ ံ ပါရုတမို့တိ - ကား၊ ရဇ်တွာ-ဆိုးပြီး၍၊ ကပ်ပံ - ကပ္ပဗိန္ဒုကို၊ ကတွာ - ၍၊ ကေဝါရမို့ - တကြိမ်မျှသည်း၊ နိဝတ္ထံဝါ-ဝတ်အပ်သောသင်းပိုင်သည်သော်ဌင်း၊ပါရုတံဝါ-ရမ်းအပ်သော ကေသိသည်သော်ဌင်း၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊ ပရိဘောဂသီသေန- သုံးစွဲ

အန္တိမသော။ ။ပါဠိတော်၌ " သကိ ံ နိဝတ္ထ သကိ ံ ပါရုတ " သက်နှံးကိုသာ ပြတော်မူ၏၊ ထိုသို့ ပြတော်မူခြင်းသည် နိဒဿနနည်းအားဖြင့် နိဝတ္ထ-ပါရုတကို မှတ်၍ ပြခြင်းတည်း၊ တကြိမ်လေံ ပခုန်းပေါ်၌ တင်ခြင်းစသည်ကို ပြုပြီးလျှင်လည်း ပုရာဏစီဝရပင်တည်းဟု သိစေလို၍ " အန္တမသော " စသည်ကို မိန့်သည်။

ခြင်းကို အဉျုးပြုသဖြင့်၊ အံသေဝါ-ပခုန်းဌိသေင်ဂုင်း၊ မတ္ထကေဝါ - ဥ်သေင်ဂုင်း၊ ကတ္ထာ - ၍၊ မဂ္ဂံ - ခရီးကို၊ ဂတောာ-သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဥဿီသကံ-အထက်ဌိ ဥျုးခေါင်းရှိသည်ကို၊ ဝါ - ခေါင်းအုန်းကို၊ ကတ္ထာဝါ - ၍်လည်း၊ နိပန္နော-လျောင်းသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ တေမြို-ဤသက်နှ်းသည်လည်း၊ ပုရာဏ စီဝရမေဝ - သည်သာ၊ ပန-ဆက်၊ ပစ္ဆတ္ထရဏာဿ - အပေါ်လှ်မ်း အခင်း၏၊ ဟေဋ္ဌာ ကတ္ထာ-အောက်ဌိထား၍၊ သစေ နိပဇ္ဇတိ၊(ဧဝံ သတိဝါ)၊ ဟတ္ထေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ဥက္ခိပိတ္ထာ- ၍၊ အာကာသေ-လွင်ပြင်ဌိ၊ ဝိတာနံ - မျက်နှာကြက်ကို၊ ကတ္ထာ သိသေန, အဖုသန္တော-မထိဘဲ၊ သစေ ဂစ္ဆတိ၊ (ဧဝံ သတိဝါ) အယံ - ဤ အောက်ကထားခြင်း , မျက်နှာကြက်ပြုခြင်းသည်၊ ပရိဘောဂေါ နာမ နဟောတိတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။

ဓောတံ နိသဋ္ဌိယံတိ ထွေ-ဌ်၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဏတ္တာ-အပ်သော၊ ဘိက္ခုနီ-သည်၊ ဓောဝနတ္ထာယ-ဌါ၊(ရေနွေးဌ် ပြုတ်ပြီးမှ ဖွတ်လျော်ခြင်းဌါ။)ဥဒ္ဓနံ-ဖိုခနောက်ကို၊ သဇ္ဇေတိ-ပြင်အံ့၊ ဒါရူနိ - တို့ကို၊ သံဟရတိ - စုဆောင်းအံ့၊ အဂ္ဂိံ ကရောတိ၊ ဥဒကံ အာဟရတိ၊ ယာဝ-ထော်၊ နံ - ထို သက်နှ်းကို၊ ဓောဝိတ္ထာ-၍၊ ဥက္ခိပတိ၊ပေါဥက္ခိတ္ထမတ္ထေ-မြောက်အပ်ပြီးကာမျှဖြစ်လသော်၊ နိသဋ္ဌိယံ ဟောတိ၊ ဒုဒ္ဓေါတံ-မကောင်းသဖြင့် ဖွတ်လျော်အပ်ပြီ၊ ဝါ-မစင်ကြယ်သေး၊ ဇာတိ မညမာနာ ပုန, သစေသိဒ္ဓတိဝါ- အကယ်၍ သော်လည်း ရေလောင်းအံ့၊သစေ ဓောဝတိဝါ၊ယာဝ နိဋ္ဌာနံ'နဂစ္ဆတိ၊တာဝ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋံ၊ ရဇနာကောဋ္ဌနေသု - ဆိုးခြင်း, ထုရိုက်ခြင်းတို့ဌ်၊ သေနယော၊ ဟိ-ဆဲ့၊ရဇနဒေါဏိယံ-ဆိုးရေခွက်ဌ်၊ ရဇနံ-ဆိုးရည်ကို၊ အာကိရိတ္ထာယာဝ သကိံ စီဝရံ ရဇတိ၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပုဗ္ဗေ- ဌ်၊ ယံကိဉ္စိ - အမှတ်မထား တပါးပါးသော ပယောဂကို၊ ရဇနတ္ထာယ, ကရောတိ-၏၊ ပစ္ဆာဝါ, ပဋိရဇတိ- ထပ်၍ဆိုး၏၊ သမ္ဗတ္ထ- သော၊ ပဒယောဂေ-ဌ်၊ပေါဝေဒိတမ္ပေါ။

အညာတိကာယ ၊ပေါ ဓောဝါပေတိတိ - ကား၊ ဇာမံ - ဤသက်နှ်းကို၊ ဓောဝ-ဖွတ်လော၊ ဇာတိ-သို့၊ နော စေပိ ဝဒတိ- အကယ်၍မူလည်း မပြောစေဦးတော့၊ အထခေါ-သော်လည်း၊ ဓောဝနတ္ထာယ-ဌါ၊ ကာယဝိကာရံ-ကိုယ်၏ ထူးခြားသောအမူအရာကို၊ ကတ္ထာ - ၍၊ [ဤ ကာယဝိကာရံ ပုဒ်ကို ဩရတော ထပေတိပုဒ်တိုင်အောင် အလုံးစုံသောပုဒ်တို့ဌ် စပ်။] ဟတ္ထေနဝါ-ဗမိလက်ဖြင့် မူလည်း၊ ဟတ္ထေ-ရဟန်းမ၏လက်ဌ်၊ ဒေတိ-အံ့၊ ပါဒမူလေဝါ-ဌ်မူလည်း၊ ထပေတိ-အံ့၊ ဥပရိဝါ-ဌ်မူလည်း၊ ဒိပတိ- ပစ်ပေးအံ့၊ သိက္ခမာနာ ၊ပေါတိတ္ထိယာဒိနံ-သိက္ခမာန်, သာမဏေမ, သာမဏော, ဥပါသကာ, တ်ထို

အစရှိသူတို့၏၊ ဟတ္ထေဝါ-၌မူလည်း၊ ပေသေတိ-ပို့အံ့၊ (ဘိက္ခုနိမထံ တဆင့် အပို့ခိုင်းအံ့၊) နဒီတိတ္ထေ-၌၊ ဓောဝန်္တိယာ-ဖွတ်လျော်နေသော ရဟန်းမ၏၊ ဥပစာရေဝါ-ဥပစာ၌မူလည်း၊ ဒိပတိ–ပစ်ပေးအံ့၊ အန္တော ဒွါဒသဟတ္ထေ-၁၂ တောင်အတွင်းဖြစ်သော၊ သြကာသေ-၌၊ ဌတွာ-တည်၍၊ ဓောဝါပိတံ-ဖွတ်စေအပ်သောသင်္ကန်းသည်၊ဓေဝါပိတံယေဝ-ဖွတ်စေအပ်သည်မည်သည်သာလျှင်၊ဟောတိ-၏။ [“သြကာသေ ဌတွာ ဓောဝါပိတံ ဓောဝါပိတံယေဝ ဟောတိ”ဟု သီဟိုဠ်မူအတိုင်းရှိမှ ဋီကာဖွင့်ပုံနှင့် ညီမည်။]

ပန-ဆက်၊ ဥပစာရံ- ၁၂ တောင်ဥပစာကို၊ မုဉ္စိတွာ-၍၊ သြရံတော-၌၊ သစေ ထပေတိ-အံ့၊ သာ-ထို ဘိက္ခုနိသည်၊ ဓောဝိတွာ- ၍၊ စေ အာနေတိ-အကယ်၍ ဆောင်ယူလာအံ့၊ (ဒေံသတိ) အနာပတ္တိ၊ သိက္ခမာနာယဝါ- ၏ သော်၎င်း၊ သာမဏေရိယာဝါ-၏သော်၎င်း၊ ဥပါသိကာယဝါ-၏သော်၎င်း၊ ဟတ္ထေ- ၌၊ ဓောဝနတ္ထာယ- ၄ါ၊ ဒေတိ၊ သာ- ထို သိက္ခမာန်သည်၊ (ဝါ-ထို သာမဏေမသည်၊ ဝါ-ထို ဥပါသိကာမသည်၊) ဥပသမ္ပဒ္ဓိတွာ-ရဟန်းဖြစ်ပြီး၍၊ ဝါ–ပြီးမှ၊ စေ ဓောဝတိ၊ (ဒေံသတိ)၊ အာပတ္တိယေဝ၊ ဥပါသကသာမဏေရသဝါ-၏သော်၎င်း၊ ဘိက္ခုသဝါ-ဌင်း၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဒိန္နေပိ- ပေးအပ်သောသင်္ကန်း၌လည်း၊ လိင်္ဂံပရိဝတ္တန္တေ-လိင်္ဂပြန်ခြင်းသည်၊ (သတိ)၊ သေဝနယော။

ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိတိ အာဒိသု- တို့၌၊ ဧကေန–သော၊ ဝတ္ထုနာ–ဝတ္ထုကြောင့်၊ နိဿဋ္ဌံ- နိဿဋ္ဌထိုက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဒုတိယေန-သော၊ (ဝတ္ထုနာ-ကြောင့်၊)ဒုက္ကဋ်ံ (ဟောတိ)၊ တိဏ်ဝိ-(ဓောဝန,ရဇန, အာကောဋနန) သုံးမျိုးလုံးတို့ကိုလည်း၊ ကာရာပေန္တသ – ၏၊ ဧကေန- တပါးသော ဝတ္ထုကြောင့်၊ နိဿဋ္ဌယံ (ဟောတိ)၊ သေသေဟိ-ကြွင်းသော ဝတ္ထု ၂ မျိုးတို့ကြောင့်၊ ဒွေ ဒုက္ကဋာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ, တောနိ ဓောဝနာဒိနိ- တို့ကို၊ ပဋိပါဋိယာဝါ - အစဉ်အားဖြင့် သော်၎င်း၊ (ဓောဝန, ရဇန, အာကောဋနန အစဉ်အားဖြင့် သော်၎င်း၊) ဥပဋိပါဋိယာဝါ - အစဉ်မဟုတ်သောအားဖြင့် သော်၎င်း၊ (ဓောဝန,အာကောဋန, ရဇနဟု အစဉ်မဟုတ်ဘဲ သော်၎င်း၊) ကာရေန္တသ-၏၊ မောက္ခော-အာပတ်မှ လွတ်မြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ, ဏ္ဍ- ၌ သိက္ခာပုဒ်၌၊ တိဏ် စတုက္ကာနိ-တို့ကို၊ ဝုတ္တာနိ-ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ကုန်ပြီ။

ဟိ– မှန်၊ ဣမံစီဝရံ ရဇိတ္ဝာ ဓောဝိတ္ဝာ အာနေဟိတိ – ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ–အစဉ်မဟုတ်ဘဲ ပြောအပ်သော်၊ သာဘိက္ခုနီ ပဌမံ ဓောဝိတ္ဝာ ပစ္ဆာ ရဇိတ်၊ နိသဒ္ဓိယေန-နိသဒ္ဓိပါစိတ်နှင့် တက္ကဒုတ္တရုမေဝ(ဟောတိ)၊ ဧဝံ-ဇူ၊ သမ္ဗေသုန်သော၊ ဝိပရိတ ဝစနေသု-ပြောင်းပြန်ဖြစ်သော စကားတို့၌၊(ထုရိုက်လော ဖွပ်လော စသောစကားတို့၌) နယော-ကို၊ နေတမ္ဗော-ဆောင်ပြထိုက်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဓောဝိတ္ဝာ- ၍၊ အာနေဟိ–ဆောင်ယူခဲ့လော်၊ ဣတိ- သို့၊ ဝုတ္တာ-ပြောဆိုအပ်သောဘိက္ခုနီသည်၊ သစေ ဓောဝတိ စေဝ၊သစေ ရဇတိစ၊(ဧဝံသတိ)၊ ဓောဝါပနပစ္စယာဝေ, အာပတ္တိ၊ ရဇနေ- ကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ဧဝံ-လျှင်၊သမ္ဗတ္တ- အလုံးစုံသော ခိုင်းခြင်းတို့၌၊ ဝုတ္တာမိကကရဏော – ပြောဆိုအပ်သည်မှ အပိုအလွန်ကို ပြုခြင်း၌၊ အဝုတ္တာ ဓောဝတိတိ ဣမိနာလက္ခဏေန-ဖြင့်၊ အနာပတ္တိ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ-၏။[ဤသိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ၌လာသော “အဝုတ္တာဓောဝတိ” ဟူသော လက္ခဏာဖြင့် အနာပတ်ဖြစ်သည်– ဟူလို၊ “အဝုတ္တာ-မပြောဆိုအပ်(မစေခိုင်းအပ်)ဘဲ၊ ဘိက္ခုနီ- သည်၊ ဓောဝတိ-အံ့”ဟု ပေး။]

ဣမသ္မိံ စီဝရေ-ဤ သင်္ကန်းဟောင်း၌၊ ယံ-အကြင် အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ၊ တံသဗ္ဗံ- သည်၊ တုယ္ဟံ- ၏၊ ဘာရော- တည်း၊ ဣတိ,ဝဒန္တော ပန-သည်ကား၊ ကေဝါစာယ-ကြောင့်၊ သမ္ဗဟုလာ အာပတ္တိယော အာပဇ္ဇတိ၊ ဣတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ အညာတိကာယ ၊ပေ၊ ဣမာနိပိ ပဒါနိ - တို့ကိုလည်း၊ ဝုတ္တာနံယေဝ-နှင့်သော၊ တိဏ္ဏံ စတုက္ကာနံ-တို့၏၊ ဝသေန ဝိတ္ထာရတော ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊ ကေတော ဥပသမ္ပန္နာယာတိ - ကား၊ ဘိက္ခုနိနံ သန္တိကေ, ဥပသမ္ပန္နာယ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဓောဝါပေန္တာသ-ဖွတ်စေသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပန–ကား၊ ဘိက္ခူနံ သန္တိကေ ဥပသမ္ပန္နာယ (ဓောဝါပေန္တာသ)ယထာဝတ္ထုက မေဝ-အကြောင်းအကြောင် ဝတ္ထု၊အတိုင်းသာတည်း၊ ဘိက္ခူနံ သန္တိကေ , ဥပသမ္ပန္နာ-မြင့်မြတ်သော ဘိက္ခုနီအဖြစ်သို့ ရောက်သူတို့မည်သည်၊ ပန္နသတာ - ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ သာကိယာနိယော-သာကီဝင်မင်းသွေးတို့တည်း။

ကေတော ဥပသမ္ပန္နာ။ ။သတသဒ္ဒါနပုံလိုန်ဖြစ်သော်လည်း ဤ၌“ပန္နသတာ” ဟု ဣတ္ထိလိင် ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ပြသောကြောင့် “ပန္န + သဘာနိ ပရိမာဏံ ဧတေသံတိ ပန္နသတာ” ဟု ပရိမာဏဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြုရသည်၊ ဘိက္ခုနီသာသနာ မတည်ရသေးမီက မိထွေးတော် ဂေါတမီနှင့်အတူ ထွက်လာသော သာကီဝင် မင်းသွေးငါးရာသည် ဘိက္ခု သံဃာ၌သာ ရဟန်းပြုကြရသော ကေတောဥပသမ္ပန္နာ တို့တည်း၊ ထို ဘိက္ခုနီတို့ကို ခိုင်းရာ၌ကား ဤသိက္ခာပုဒ်၏ဝတ္ထုအတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်ပင်–ဟူလို။

အဝုတ္ထာ ခေါဝတိတိ-ကား၊ ဥဒ္ဒေသာဃ ဝါ-ပါဠိသင်ယူခြင်း အကျိုးငှါ သော်၎င်း၊ ဩဝါဒါယ ဝါ – ဩဝါဒ ခံယူခြင်းအကျိုးငှါ သော်၎င်း၊ အာဂတာ – လာသော ဘိက္ခုနိသည်၊ ကိလိန္ဒံ- ညစ်နွမ်းနေသော၊ စီဝရံ ဒိသွာ, ထပိတဋ္ဌာနတော- ထားအပ်ရာအရပ်မှ၊ ဂဟေတွာဝါ- သော်၎င်း၊ အယျ.... ဒေထ၊ ခေါဝိဿာမိ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှော်၍၊ အာဟရာပေတွာ စါ-ဆောင်ယူစေ၍ သော်၎င်း၊ ခေါဝတိစေဝ , ရဇတိစ , အာကောဋေ့တိစ၊ အယံ – ဤဘိက္ခုနိသည်၊ အဝုတ္ထာ ခေါဝတိနာမ-တိမည်၏၊ ဝါ-မခိုင်းဘဲဖွတ်ပေးသော ဘိက္ခုနိမည်၏၊ ယာပိ-အကြင်ဘိက္ခုနိသည်လည်း၊ ဣမံစီဝရံခေါဝ၊ ဣတိ-ပြော၍၊ ဒဟရံဝါ–ရဟန်းငယ်ကို သော်၎င်း၊ သာမဏေရံဝါ–ကိုသော်၎င်း၊ အာဏာပေန္တသ္သ ဘိက္ခုနော (ဝစနံ) သုတ္တာ, အယျ.... အာဟရထ၊ အဟံ ခေါဝိဿာမိ၊ ဣတိ-လျှော်၍၊ ဂဏှာတိ- ယူသွားအံ့၊[ခေါဝတိ- ဟု ရှိသည်ကား မကောင်း၊ ဤ " ဂဏှာတိ "ကိုလည်း ဂဟေတွာ ခေါဝိတွာ ရဇိတွာ ဒေတိနှင့် ဆက်ပါ။] တာဝကာလိကံ ဝါ-အခိုက်အတန့်မျှလည်း၊ ဂဟေတွာ၊ပေ၊ အညံ ပရိက္ခာရန္တိ – ကား၊ ဥပါဟနာ၊ပေ၊ တန္တိကာဒိ - ဘိနပ်ထည့်ရာ အိပ်, သပိတ်အိပ်, ပခုံးလွယ်, ခါးပန်းကြိုး, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ဘုံလျှို, သပေါ့ဖျာအစရှိသော၊ ယံကိဉ္စိ-ကို၊ ခေါဝါပေတိ-ဖွတ်လျှော်စေအံ့၊ ဝါ-ဆေးကြော်စေအံ့၊ အနာပတ္တိ ၊ပေ၊ ဣတိ – အပြီးတည်း။ ။ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × ×

စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ- သည်၊ စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-ထိုသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပိဏ္ဍာပါတ ပဋိက္ခိတ္တာနာတိ-ကား၊ ပိဏ္ဍာပါတတော-ဆွမ်းစားရာအရပ်မှ၊ ပဋိက္ခိတ္တာ- ဖဲ့ခဲ့သည်၊ (ဟုတ္တာ- ၍၊ တေနုပသင်္ကမိ-၌စပ်)၊ ယေနအန္ဓဝနံ တေနုပသင်္ကမိတိ-ကား၊ သိက္ခာပဒေ-ဂဏမှာ သြဟီယနသိက္ခာပုဒ်ကို၊ အပညတ္တေ - ပညတ်တော်မမူအပ်သေးမီ၊ [တယောက်ထည်း ဖဲ့ခဲ့သောကြောင့် ဂဏမှာ သြဟီယနသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်သည် မဟုတ်လောဟု

ပိဏ္ဍာပါတ ပဋိက္ခိတ္တာနာ။ ။ပိဏ္ဍာပါတအရ ဆွမ်းကိုသာရသော်လည်း ထိုဆွမ်းနှင့်စပ်သော စားခြင်းကြိယာကိုလည်း ဌာနုပစာရအားဖြင့် ယူနိုင်၏၊ တချို့နေရာ၌ကား ဆွမ်းခံရာအရပ်ကိုလည်း ယူရသေး၏၊ ထိုသို့ယူရာ၌ ဌာနူပစာရအားဖြင့် ယူရသည်၊ ဤသို့ ပိဏ္ဍာပါတ ပဋိက္ခိတ္တာနံ့အရ၌ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲ့ခြင်း , ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲ့ခြင်း , ဟု ၂ မျိုးရသော်လည်း ဤနေရာ၌ ပစ္ဆာဘတ္တံကိုထောက်၍ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲ့ခြင်းကို ယူပါ။

မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "အပညတ္တေသိက္ခာပဒေ" ဟု မိန့်သည်၊] ယေန-၌၊ အန္ဓဝနံ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တေန-သို့၊ ဥပသင်္ကမိ- ပြီ၊ ကတကမ္မာတိ -ကား၊ ကတစောရိက ကမ္မာ - ပြုအပ်ပြီးသော ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ သန္ဓိစ္ဆေဒနာဒိဟိ-အိမ်အစပ်ကိုဖေါက်ဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ပရဘက္ကံ-သူတပါးဘက္ခာကို၊ ဟရိတ္ထာ - ဆောင်ပြီး၍၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [ပရဘက္ကံ ဟရိတာ ဟုရှိသည်ကား မကောင်း၊ တု ပစ္စည်းဖြစ်လျှင် "ဟရိတာရော" ဟု ဗဟုဝုစ်ဖြင့် ရှိရမည်၊ ကတ၌ အတိတ် တပစ္စည်းကို ထပ်ဖွင့်သောကြောင့် "ဟရိတ္ထာ" ဟု ရှိခြင်းသာကောင်းသည်၊] စောရဂါမကိကောတိ-ကား၊ စောရဇေဋ္ဌကော-ခိုးသူကြီးသည်၊ ကိရ- ၌၊ သော - ထိုခိုးသူကြီးသည်၊ ပုမ္ဗေ- ၌၊ ထေရံ - ကို၊ ဇာနာတိ-၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပုရတော-ရှေ့၌၊ ဂန္ဆန္တော- စည်၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဇေတ္ထော - ဣလမ်းသို့၊ မာဂန္ဆထ - မသွားကြ ကုန်လင့်၊ သမ္ဗေ - တို့သည်၊ ဇာတော- ဣဘက်မှ၊ ထေ-နှလော၊ ဇာတိ- ဣသို့ပြော၍၊ တေ- ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ဂဟေတ္ထာ-၍၊ အညေန, မဂ္ဂေန- ဖြင့်၊ အဂမာသိ-ပြီ။

သမာဓိမှာ ဝုဋ္ဌဟိတ္ထာတိ(တ္ထေ)-၌၊ (ဂုဋ္ဌတ္ထံ) ကိရ(ဉဒ္ဓရိတ္ထာ ဒဿမိ၊) ထေရိ-သည်၊ပရိစ္ဆိန္နဝေလာယံ ယေဝ-ပိုင်းဖြတ်အပ်သောအချိန်၌သာလျှင်၊ သမာဓိမှာ-မှ၊ ဝုဋ္ဌဟိ--ထပြီ၊ သောဝိ-ထို ခိုးသူကြီးသည်လည်း၊ တသ္မိံ ယေဝ ခဏေ-၌ပင်၊ ဝေံ-"ယော ပဿတိ၊သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ,ဒိန္နံ ယေဝ ဟရတု" ဟူသော ဣစကားကို၊ အဝစ-ဆိုပြီ၊ တသ္မာ, သာ-ထို ထေရ်မသည်၊ အသောသိ၊ စ-ဆက်၊ သုတ္ဝာ, မယာ-ကို၊ အညတြ-၍၊ ဒါနိ-၌၊ တ္ထေ-ဣ တောထည်း၌၊ အညော-သော၊ သမဏော ဝါ ဗြာဟ္မဏော ဝါ နတ္ထိ၊ ဇာတိ-ဣသို့ကြံ၍၊ တံမံသံ အဂ္ဂဟေသိ၊ တေန , အထခါ၊ပေ၊ အာဒိ - ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဩဟိယကောတိ-ကား၊ အဝဟိယကော-ကျန်ရစ်သူသည်၊ အဝသေသော-ကြွင်းရစ်သူသည်၊ ဝိဟာရဝါရံ- ကျောင်းစောင့်လှည့်သို့၊ ပတ္ဝာ- ရောက်၍၊ ကောဝ-တပါးထည်းသာ, ဝိဟာရေ ဒ္ဝိတောတိ အတ္ထော၊ သစေ ပေ၊ ဒေ ယျာသီတိ - ဟူသော စကားကို၊ ကသ္မာ အာဟ၊ သဏ္ဌံ - သော၊ ဃနမဋ္ဌံ-တခဲနက်ညက်ညောသော၊ အန္တရဝါသကံ - ကို၊ ဒိသ္မာ, လောဘေန-လိုချင်မှုကြောင့်၊ (အာဟ)၊ အဝိစ-သေး၊ တသ-ထို ဉဒါယိ၏၊ အန္တရဝါသကော-၌၊ လောဘော - လိုချင်မှုသည်၊ အပ္ပကော - အနည်းငယ်သာတည်း၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ထေရိယာ- ၏၊ ကောဋ္ဌာသသမ္ပတ္တိ- ကောဋ္ဌာသ၏ ပြုံည့်စုံခြင်းသည်၊ ဝါ-အင်္ဂါကြီးငယ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သိခါပတ္တာ- အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်၏၊ [ကောဋ္ဌာသသမ္ပတ္တိတိ သကလာ အင်္ဂပစ္စင်္ဂ သမ္ပတ္တိ၊- ဋီကာ။]

တေန – ကြောင့်၊ အသာ-ထိထေရ်မ၏၊ သရီရပါရိပူရိ – ကို၊ ပသိဿာမိ-ကြည့်အံ့၊ ဇာတိ – သို့၊ ဝိသမလောဘံ– မတော်မလျော် လောဘကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဧဝံ–"သစေ မေ တုံ အန္တရဝါသကံ ဒဒေယျာသိ" ဟူသော ၌စကားကို၊ အာဟ-ပြောပြီ။

အန္တိမန္တိ – ကား၊ ပဉ္စန္နံ- (ဒုကုဋ်, ကေသီ, သင်းပိုင်, တဘက်ရင်စည်း, ရေသနုပ်ဟူသော) ၅ ထည်ကုန်သော၊ စီဝရာနံ-တို့၏၊ သမ္မ ပရိယန္တိ-အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့၏ အဆုံး၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ဟုတွာ– ၍၊ အန္တိမံ–အန္တိမသင်္ကန်းပါတည်း၊ အန္တိမန္တိ - ကား၊ ပစ္ဆိမံ - နောက်ဆုံး၌ဖြစ်သော သင်္ကန်းပါတည်း၊ အည်္ဆံ- သော၊ လသေနာပိ – အမြွက်အားဖြင့်လည်း၊ ဝိကပ္ပေတွာဝါ-၍သော်၎င်း၊ပစ္စုဒ္ဓရိတွာဝါ-၎င်း၊ ထပိတံ-သော၊ စီဝရံ-သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ ဇာတိဧဝံ-သို့၊ ယထာအနုညာတာနံ- အကြင်အကြင် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ပဉ္စန္နံ - နှင့်သာ၊ စီဝရာနံ- တို့ကို၊ ဓာရဏာဝသေနဝ - ဖြင့်သာ၊ အာဟ-လျှံပြီ၊ လောဘေန-လောဘကြောင့်၊ န အာဟ-လျှံသည်မဟုတ်၊ ဟိ- မှန်၊ ဒီဃာသဝါနံ- တို့၏၊ ဝါ– တို့မှာ၊ လောဘော- သည်၊ နအတ္ထိ၊ နိဗ္ဗိဇ္ဇိယမာနာတိ- ကား၊ ဥပမံ–ဆင်ဥပမာကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဂုဠိဋ္ဌိ-တင်းကြပ်စွာ၊ ပိဋ္ဌိယမာနာ-နှိပ်စက်အပ်သော်၊ အန္တရဝါသကံ၊ပေါဏမာသိတိ-ကား၊ သင်္ကန်စွယ်-ရင်စည်းတဘက်ကို၊ နိဝါသေတွာ-(သင်းပိုင်အနေအားဖြင့်) ဝတ်၍၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ တဿထို ဥဒါယိ၏၊ မနောရထော – ကြည့်လိုသောစိတ်၏ အလိုသည်၊ နပူရတိ – မပြည့်၊ ဧဝံ- ၌ အလိုမပြည့်နိုင်လောက်အောင်၊ ဟတ္ထတလေ ယေဝ-လက်အပြင်၌သာလျှင်၊ (ဒါတဗ္ဗစီဝရံ- ပေးထိုက်သောသင်္ကန်းကို၊) ဒဿေတွာ - ပြ၍၊ အဂမာသိ-ပြီ၊ [ယထာ တဿ မနောရထော နပူရတီတိ- သရီရ ပါရိ

သမ္မပရိယန္တိ။ ။ဘိက္ခုနိတို့မှာ"သင်္ကန်း ၃ ထည်, ရင်စည်းတဘက်,ရေသနုပ်" အားဖြင့် ၅ ထည်သော သင်္ကန်းကို ဆောင်နိုင်၏၊ (ကခံဂါ– နဂ္ဂဝဂ် စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ် ကြည့်ပါ။) သမ္မေသံ + ပရိယန္တိ သမ္မာပရိယန္တိ၊ ၆ ခု မြောက် သင်္ကန်းမရှိ၊ သမ္မပရိယန္တိ ဟုတွာသည့် အန္တိမံ၏ဝိသေသန၊တနည်း–သမ္မမေဝ+ပရိယန္တိ သမ္မပရိယန္တိ၊ သင်္ကန်း ၅ ထည်လုံးသည် အဆုံးစွန်သင်္ကန်းချည်း ဖြစ်၏၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း..... ၂ ထည်မြောက် မရှိသောကြောင့်တည်း၊ [သမ္မပရိယန္တိ ဆဋ္ဌသ အညစီဝရသ အဘာဝါ ပဉ္စန္နံ စီဝရာနံ ကေမေကံ သမ္မေသံ ပရိယန္တိ သမ္မပရိယန္တိ၊ အန္တရဝါသကာဒိသု ဟိ ပဉ္စသု ကေမေကံ အညသ ဆဋ္ဌသ အဘာဝါ ပဉ္စန္နံ အန္တမေဝ ဟောတိ၊ အထဝါ ပဉ္စသု စီဝရေသု ကေမေကံ အတ္တနော အညသ ဒုတိယသ အဘာဝါ အန္တမေဝ ဟောတိတိ သမ္မမေဝ ပရိယန္တိ သမ္မပရိယန္တိ။]

ပူရိ ပဿိသဿာမိဘိ တဿ ဥပဇ္ဈာန္ဓာ မနောရထော ယထာ နု ပူရတိ၊ ဧဝံ၊ ဟတ္ထတလေယေဝ ဒဿေတွာတိ-သရိရံ အဒဿေတွာဝ ဒါဘင္ဘစိဝရံ ဟတ္ထတလေ ဟန္ဓာတိ ဒဿေတွာ။]

ကသ္မာ-ကြောင့်၊ ပါရိဝတ္တကစိဝရံ-လဲလှယ်အပ်သောသင်္ကန်းကို၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဏှန္တေန - မခံယူကုန်သော ရဟန်းတို့ကို၊ ဥစ္စာယိ သု - ကဲ့ရဲ့ကုန်သနည်း၊ အမ္မေသု-တို့၌၊ အယျာနံ-တို့၏၊ ထ္ထေကောပိ- သော၊ ဝိဿာသော-အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ သစေ နတ္ထိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ကထံ-သို့လျှင်၊ မယံ,ယာပေဿာမ-မျှဘနိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဏတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဝိဟတ္ထဘာဃ-ဖျက်ဆီးအပ်သော လက်ရှိသူတို့၏ အဖြစ်သည်၊ (လက်မဲ့ဖြစ်ရခြင်းသည်၊) သမဘိတုန္ဓတ္တာ - လွန်စွာထိုးဆွအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊(ဥစ္စာယိ သု)၊[ဝိဟတ္ထတာယတိ-ဝိဟတ ဟတ္ထတာယ။] အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ ပဉ္စန္နန္တိ- ကား၊ သမဿဒ္ဓါနံ - တူမျှသောသဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ သမသီလာနံ, သမဒိဋ္ဌိနံ , ပဉ္စန္နံ ဏမေသံ သဟဓမ္မိကာနံ-တို့၏၊ ပါရိဝတ္တကံ-ကို၊ ဂဟေတုံ - ၄၂၊ အနုဇာနာမိ၊ ဏတိ အတ္ထော။ [ပရိဝတ္တေတမ္ဘံဘိ ပရိဝတ္တံ၊ ပရိဝတ္တမေဝ ပါရိဝတ္တကံ။]

ပယောဇဂေ ဒုက္ကဋန္တိ-ကား၊ ဂဟဏတ္ထာယ-၄၂၊ ဟတ္ထပ္ပသာရဏာဒီသု-လက်ကို ဆန့်တန်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ပဋိလာဘနာတိ - ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေန-ကြောင့်၊ (နိသဒ္ဓိယံ ဟောတိ)၊ စ ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုသို့ ခံယူရာ၌၊ ဟတ္ထေန- ဖြင့်၊ ဟတ္ထေဝါ-၌မူလည်း၊ ဒေတု- ပေးပစေ၊ ပါဒမူလေဝါ - ၌မူလည်း၊ ထပေတု - စေ၊ ဥပရိဝါ - ၌မူလည်း၊ ခိပတု-ပစ်ပေးပစေ၊ သော-ထို ရဟန်းသည်၊ စေ သာဒယတိ၊(ဧဝံ သတိ)၊ ဂဟိတမေဝ-ယူအပ်သည်သာ၊ ဝါ-ယူရာရောက်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ သိက္ခမာန၊ပေ၊ ဥပါသိကာဒီနံ-အစရှိသူတို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ပေသိတံ-ပေးပို့အပ်သောသင်္ကန်းကို၊ သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဓမ္မကထံ-ကို၊ ကထေန္တသ-စည်၊ ဝါ-ဒပြာဟောသော ရဟန်းဘို့၊ စတ-သာပိ-နှံသော၊ ပရိသာ-တို့သည်၊ စိဝရာနိစ-တို့ကိုလှူင်း၊ နာနာဝိရာဂ ဝတ္ထာနိစ-အထူးထူးဆိုးအပ်သော အဝတ်တို့ကိုလှူင်း၊ [သင်္ကန်း ရောင်နှင့် ရောနှေသော အရောင်လည်း ပါအောင် နာနာဝိရာဂဝတ္ထကို ဆိုသည်။] အာနေတွာ ပါဒမူလေ ထပေန္တိ၊ ဥစာရေ- ၁၂ တောင် ဥပစာ၌ ဌဘွာဝါ - သော်လည်း၊ ဥပစာရံ-ကို၊ မုဠ္ဆိတွာဝါ-သော်လည်း၊ ခိပန္တိ၊တတ္ထ-ထို အဝတ် သင်္ကန်းတို့တွင်၊ ယံ-အကြင် သင်္ကန်းသည်၊ ဘိက္ခုနိံ-တို့၏၊ သန္တကံ-တည်း၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းကို၊ ပါဒံဂဏ္ဌကာ-ကို၊ အညတြ-၍၊ ဂဏှန္တသ-၏၊ အာပတ္တိယေဝ။

ပန-ဆက်၊ အထ-သို့မဟုတ်၊ ရတ္တိဘာဂေ-(တရားဟောရာ) ညဉ့်အဘို့၌၊ ဓိတ္တာနိ-ပစ်၍ လှူအပ်ကုန်သော အဝတ် သက်နှံးတို့သည်၊ ဇုဒံ-၌ သက်နှံးသည်၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊(စိဝရံ-တည်း၊) ဇုဒံ-သည်၊ အညေသံ - အခြားသူတို့၏၊(စိဝရံ-တည်း၊)ဇုတိ-သို့၊ ဉာတုံ, နသဇ္ဇာ - မတတ်ကောင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-နှံအံ့၊ ပါရိဝတ္တကကိစ္စံ- လဲခြင်းကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ ဇုတိ- သို့၊ မဟာပစ္စရိယံ- ၌ဂုဏ်း၊ ကုရုန္ဒိယဉ္စ- ၌ဂုဏ်း၊ ဝုတ္တံ၊ တံ- ထို စကားသည်၊ အစိတ္တကဘာဝေန- အစိတ္တက၏ အဖြစ်နှင့်၊ နသမေတိ၊ [အစိတ္တကဘာဝေန နသမေတိတိ ယထာ အညာတိကာယ ဉာတိကသညိဿ ဝေမတိကဿ စ ဂဏ္ဌာတော အစိတ္တကတ္တာ အာပတ္တိ၊ ဧဝ မိဓာပိ" ဘိက္ခုနိယာ သန္တကံ ဇုဒ"န္တိ အဇာနိတ္ဝာ ဂဏှတောပိ အာပတ္တိယေဝ။] ဘိက္ခုနိ - သည်၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိက သင်္ကန်းကို၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပါရိဝတ္တကမေဝ- လဲလှယ်အပ်သည်ကိုသာ၊ ကာတမ္ဗံ- ၏၊ ပန - ဆက်၊ သင်္ကာရကူဋဒါသု - အမှိုက်စုအစရှိသည်တို့၌၊ ပံသုကူလံ- ကို၊ ဂဏှိဿန္တိ၊ ဇုတိ- ဤသို့ကြံ၍၊ သစေ ထပေတိ၊ (ဧဝံသတိ) ပံသုကူလံ- ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာ-၍၊ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

အညာတိကာယ အညာတိကသညိတိ – သည် အစရှိသော ပါစိတ်သည်၊ တိကပါစိတ္တိယံ – သုံးချက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော ပါစိတ်တည်း၊ ကေတော ဥပသမ္မန္နာယာတိ–ကား၊ ဘိက္ခုနိနံ သန္တိကေ, ဥပသမ္မန္နာယ-မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းမ၏၊ ဟတ္ထတော ဂဏှန္တာသ ဒုက္ကဋံ၊ ပန-ကား၊ ဘိက္ခူနံ သန္တိကေ ဥပသမ္မန္နာယ (ဟတ္ထတော ဂဏှန္တာသ) [မိထွေးတော်ဂေါတမိနှင့် အတူ ရဟန်းပြုကြသော သာကီဝင်မင်းသမီး ငါးရာနှင့် ဘိက္ခုဘဝမှ လိန်ပြန်သော ရဟန်းမ၏ လက်မှ ခံယူသော ရဟန်း၏ – ဟူလို။] ပါစိတ္တိယမေဝ (ဟောတိ)၊ ပရိတ္တေန ဝါ ဝိပုလန္တိ – ကား၊ အပ္ပဿ စိဝရေန ဝါ–နည်းသောအဖိုးရှိသော သင်္ကန်းဖြင့်သော်၎င်း၊ ဥပါဟန၊ပေ၊ဗန္ဓနံ ဝါ ဖြင့်သော်၎င်း၊ မဟဋ္ဌ-များသောအဘိုးရှိသော သင်္ကန်းကို၊ စေတာပေတ္ဝာ-လဲလှယ်၍၊ စိဝရံ သဒေပိ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိပိ) အနာပတ္တိ၊ ပန-ဝါဒန္တာရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ အန္တမသော- အားဖြင့်၊ ဟရိတကီ ခဏ္ဍော

အညာတိကာယ၊ပေ၊တိက ပါစိတ္တိယံ။ ။ဇုတိသဒ္ဒါ အာဒိအတ္ထော-သည်တိ၌ ဇုတိသဒ္ဒါသည် အာဒိအနက်ရှိ၏၊ တိဏိ+ပရိမာဏံ အဿာတိ တိကံ၊ တိက+တံ+ပါစိတ္တိယန္တာတိ တိကပါစိတ္တိယံ။ [အညာတိကာယ အညာတိကသညိ ပတိဂ္ဂဟဏာပါစိတ် , အညာတိကာယ ဝေမတိက ပဋိဂ္ဂဟဏာပါစိတ် , အညာတိကာယ ဉာတိကသညိ ပတိဂ္ဂဟဏာပါစိတ်တည်း၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။]

နာပိ-ဖန်းခါးသီးပိုင်းဖြင့် သော်လည်း၊ (ပရိဝတ္တေတွာ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ အနာပတ္တိ) ဣတိ ဝုတ္တံ၊ ဝိပုလေနဝါ ပရိတ္တာနိ ဣဒံ-ဒကားကို၊ ဝုတ္တဝိပလ္လာသေန-ဆိုအပ်ပြီးသော စကား၏ ပြောင်းပြန် အားဖြင့်၊ ["ရဟန်းမ၏ သင်္ကန်းက တန်ဘိုးနည်း၍ ရဟန်းယောကျ်ား၏ သင်္ကန်းက တန်ဘိုးများခြင်း" ဟူသော ပြောင်းပြန်အားဖြင့် ဟူလို။] ဝေဒိတမ္ပံ၊ အညံ ပရိက္ခာရန်-ကား၊ ပတ္တထ္ထဝိ-ကာဒိံ-သော၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော ပရိက္ခရာကို၊ ဂဏှာတိ-အံ့၊ [အနဓိဋ္ဌာနုပဂ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘို့ မထိုက်သော ပရိက္ခရာကို ရည်ရွယ်၍ "ယံကိဉ္စိ" ဟု ဆိုသည်။] ပန-ဆက်၊ ဝိကပ္ပနုပဂ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏံ-ဝိကပ္ပနာလောက်သော နေဝံဆိုးသင်္ကန်း ပမာဏရှိသော၊ ပဋု ပဋိဿာဝနံဝိ-အာဝတ်ရေစစ်သည်လည်း၊ နဝဋ္ဋတိ၊ (မခံယူကောင်း- ဟူလို။) ယံ- အကြင်အဝတ်သည်၊ နေဝ အဓိဋ္ဌာနုပဂံ- အဓိဋ္ဌာန်သို့လည်း မဟ ပ်ရောက်၊ ဝါ- အဓိဋ္ဌာန်လည်း မတင်လောက်၊ နဝိကပ္ပနုပဂံ၊ တံ သဗ္ဗံ ဝဋ္ဋတိ၊ မဏ္ဍပ္ပမာဏာ-သော၊ ဘိသိစ္ဆဝိ-ဘုံလျှိုအရေသည်၊ သစေဝိ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ ပတ္တထ္ထဝိကာဒိသု ကောပန ဝါဒေါ၊ပေ၊ ဣတိ-တည်း။ ။စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဟရိတကိခဇ္ဇနာဝိ။ ။ဘိက္ခုနို၏ မဟဋ္ဌသင်္ကန်းကို ဖန်ခါးသီးပိုင်းဖြင့် လှဲ၍ ယူသော်လည်း အနာပတ်ဟု ဆိုရာ၌ ဘိက္ခုနိသင်္ကန်းကလည်း အကပ္ပိယမဟုတ်, ဟရိတကိ ခဇ္ဇကလည်း အကပ္ပိယမဟုတ်ရ၊ ထိုသို့ ၂ ဘက်လုံးက အဝိစဝ်သောပစ္စည်းချင်းလဲသောကြောင့်သာ အနာပတ် ဟု ဆိုသည်၊ တဘက်ဘက်က ငွေဖြင့် ဝယ်ထားအပ်သော, သို့မဟုတ် ကူလဒူသန အနေသနကြောင့် ရအပ်သော အကပ္ပိယပစ္စည်း ဖြစ်လျှင်ကား ၂ ဘက်လုံးမအပ်ဟု မှတ်။

သစေဝိ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။ယသ္မာ ဘိသိစ္ဆဝိ မဟန္တာဝိ သေနာသန သင်္ဃိတတ္တာ (ကျောင်း အသုံးအဆောင်၌ သွင်းယူအပ်သောကြောင့်) စီဝရသင်္ချံ နဂစ္ဆတိဘိ နေဝ အဓိဋ္ဌာနုပဂါ နဝိကပ္ပနုပဂါစ၊ တသ္မာ အနဓိဋ္ဌာနုပဂသာမညတော (အနဓိဋ္ဌာနုပဂချင်း တူသောကြောင့်) ဝုတ္တံ- သစေဝိ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိယေဝါတိ။

ကောပန ဝါဒေါ။ ။ကောပန ဝါဒေါ ပတ္တထ္ထဝိကာဒိသူတိ မဟတိယာဝိတာဝ ဘိသိစ္ဆဝိယာ အနဓိဋ္ဌာနုပဂတ္တာ (အဓိဋ္ဌာန်တင်စရာ မဟုတ်သောကြောင့်) အနာပတ္တိ၊ တတော ခုဒ္ဒကတရေသု အနဓိဋ္ဌာနုပဂေသု ပတ္တထ္ထဝိကာဒိသု ကိမေဝ ဝတ္တဗ္ဗန္တိ အဓိပ္ပါယော-ဘိသိဆဝိသည် ကြီးသော်လည်း အဓိဋ္ဌာနုပဂ်၌ မပါဝင်သောကြောင့် အာပတ်မသင့်တုန်းသေး၏၊ ထိုအာဝံဃယ်သော (အဓိဋ္ဌာန်မလောက်သော) သပိတ်အိုဝ် စသည်တို့၌ အနာပတ်ဟု အဘယ်မှာ ဆိုဘွယ်ရှိတော့ အံ့နည်း။

အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ-သည်၊အညာတက ဝိညတ္တိသိက္ခာပဒံ-တည်း၊တတ္ထ-ဌ်၊ ဥပနန္ဒေါ သက္ကပုတ္တော်တိ-ကား၊ အသီတိသဟဿ မတ္တာနံ-ရှစ်သောင်း အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော၊ သက္ကကုလာ(နိက္ခမိတ္မာ), ပဗ္ဗဇိတာနံ-နှံသော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့တွင်၊ ပတိကိဋ္ဌော-ယုတ်ညံ့သော၊ လောလဇာတိကော-လောလီသူ၏ အဖြစ်ဟူသော သဘောရှိသူတည်း၊[ဇာတိနှင့် အရဟူအောင်"လောလ ဘာဝဇာတိကော"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘာဝပုဒ် အကြောကြီး။] ပန္နော်တိ-ကား၊ ဆေကော - ကျွမ်းကျင်သူတည်း၊ [ပဋုယော ပန္နော်၊ သွတ္ထဌ် ကျ စွည်း။] သမတ္ထော - စွမ်းနိုင်သူတည်း၊ ပဋိဗလော- စွမ်းနိုင်သူတည်း၊ သရသမ္ပန္နော-အသံနှင့် ပြည့်စုံသူတည်း၊ ကဏ္ဍမာဓုရိယေန-လည်ချောင်း၏ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်နှင့်၊ သမန္နာဂတော-တည်း၊ ["အသံကောင်း"ဟူသည် ကဏ္ဍကာလုစသောဌာန်တို့၏ ကောင်းခြင်းတည်း၊ ထို့ကြောင့်"ကဏ္ဍာဒိမာဓုရိယေန" ဟု ရှိလျင် သာ၍ကောင်းမည်၊ မဓုရသ+ ဘာဝေါ မာဓုရိယံ (ကျ, အကို ရှုပြု။)]ကိသ္မိံဝိယာတိ-ကား၊ ကံသုဝိယ-ဘာတာတာကဲ့သို့၊ ဝါ-ဒေယျနှယ် တယ်ဘယ်ကဲ့သို့၊[ကိသ္မိံဝိယနှင့်ကိံသုဝိယသည် အနက်တူနိပါတ်ပုဒ်တည်း။] ကိလေသောဝိယ-စိတ်ညစ်စရာကဲ့သို့၊ ဟိရောတ္တပ္ပဝသေန-ရှက်ခြင်း ကြောက်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ကမ္မနိဝိယ - လှုပ်ရှား သကဲ့သို့၊ သက်မွန်ဝိယ - လွန်စွာ လှုပ်ရှားသကဲ့သို့၊ ဟောတိဘိ အတ္ထော။

အဒ္ဓါနမဂ္ဂန္တိ-ကား၊ အဒ္ဓါနသဒ်ါတံ-အဝွန်ဟု ဆိုအပ်သော၊ နနဂရဝိထိ မဂ္ဂံ - မြို့လမ်းခရီးမဟုတ်သော၊ ဒီဃမဂ္ဂံ - ရှည်စွာသော တောလမ်း ခရီးကို၊ (ပဋိပန္နာ ဟောန္တိ၊)ဣတိအတ္ထော၊[အလုအယက်ခံကြရာ လမ်းခရီးဖြစ်သော ကြောင့်"နနဂရဝိထိမဂ္ဂံ"ဟု ဝိသေသန ပြုသည်။]တေဘိက္ခူ အစ္ဆိန္နိံသူတိ-ကား၊ မုသိံသု - လုယူကြကုန်ပြီ၊ [ဖြတ်တောက်ခြင်း အနက်ကို ယူမည်စိုး၍ "မုသိံသု"ဟု ဖွင့်သည်၊ "မုသိံသူတိ ဝိလုမ်ပိံသု"-ဋီကာ။] နေသံ-ထိုရဟန်း တို့၏၊ ပတ္တစီဝရာနိ ဟရိံသူတိ အတ္ထော၊ အနုယုဉ္ဇာဟိတိ-ကား၊ ဘိက္ခုဘာဝဇာနနတ္ထာယ - ရဟန်းအဖြစ်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ၊ (ရဟန်းဟုတ် - မဟုတ် သိဘို့ရာ၊)ပုစ္ဆ - လော၊ အနုယုဉ္ဇိယမာနာတိ-ကား၊ ပမ္မုဋ္ဌာ၊ပေ၊ ဒိန်-ရှင်ပြုပုံ, ရဟန်းခံပုံ, သပိတ် သင်္ကန်း အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပုစ္ဆိယမာနာ-မေးအပ်ကုန်သော်၊ တေမတ္တံ အာရောစေသုံတိ-ကား၊ ဘိက္ခုဘာဝံ ဇာနာပေတွာ, သာကေတာ၊ပေ၊ နယေန- ဖြင့်၊ ယော (အတ္ထော)- အကြင် အကြောင်း အရာကို၊ ဝုတ္တော-ပါဠိတော်၌ ဆိုအပ်ပြီ၊ တေမတ္တံ အာရောစေသုံ။

အညာတကံ ဂဟပတိ ဝါတိ အာဒိသု- တို့၌၊ ပရတော- ၌၊ တိဏေန ဝါ ပဏ္ဏေန ဝါ ပဋိစ္ဆာဒေတွာတိ-ဟူ၍၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ ဝုတ္တံ၊ (သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်၌ မိန့်အပ်ပြီ၊) တံ-ကို၊ အာဒိံကတွာ-၍၊ ဧဝံ-ဤ ဆိုအပ်လတံ့သော နည်းဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗကထာ- အစဉ်အားဖြင့် ဆိုးဖြတ်ကြောင်းစကားကို၊ [အနု ပုဗ္ဗေန ဝိနိစ္ဆယကထာ၊] ဝေဒိတဗ္ဗာ - ၏။ စောရေ - တို့ကို၊ ပသိတ္ထာ - ၍၊ ဒဟရာ-ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ ပတ္တစီဝရာနိ- သပိတ် သင်္ကန်းကြီးတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ပလာတာ-ထွက်ပြေးကုန်သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ စောရာ- တို့သည်၊ ထေရာနံ-တို့၏၊ နိဝါသန ပါရုပနမတ္တံ ယေဝ-ကျန်ရစ်သော သင်းပိုင်အဝတ် ခြုံမျှကို သာ၊ ဟရိတွာ-၍၊ သစေ ဂစ္ဆန္တိ၊ (ဝံသတိ)၊ တာဝ-စွာ၊ ထေရေဟိ- တို့ သည်၊ စီဝရံ - ကို၊ နော ဝိညာပေတဗ္ဗံ - မိမိ အလိုရှိကြောင်းကို မသိစေ ထိုက်ဒေသး၊ ဝါ-မတောင်းထိုက်သေး၊ သာခါပလာသံ-သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို၊ န ဘဉ္ဇိဘဗ္ဗံ - မချိုးထိုက်သေး၊ [သင်္ကန်းယူသွားသော ရဟန်းများ ပြန်လာ-ပြန်မလာကို မသိရဒေသး မသောကြောင့် သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း မတောင်းထိုက် သေး, သစ်ခက် သစ်ရွက်ကိုလည်း မချိုးထိုက်သေး-ဟူလို။] ဒဟရာ-တို့သည်၊ သဗ္ဗံ - သော၊ ဘဏ္ဍကံ - ဘဏ္ဍ ထုပ်ကို၊ ဆဒ္ဒေတွာ - စွန့်ပစ်၍၊ ပလာတာ-န ပည်၊ အထ ဟောန္တိ၊ စောရာ-တို့သည်၊ ထေရေနံ-တို့၏၊ နိဝါသန ပါရုပနံ-ကိုဂုဏ်း၊ တဿ ဘဏ္ဍကံ - ကိုဂုဏ်း၊ ဂဟေတွာ အထ ဂစ္ဆန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒဟ ရေဟိ-တို့သည်၊ အာဂတ္တွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ နိဝါသန ပါရုပနာနိ တို့ကို၊ ထေရာနံ - တို့အား၊ နတာဝ ဒါတဗ္ဗာနိ- နှင့်သေး၊ ဟိ- မှန်၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အနစ္ဆိန္နစီဝရာ - မလုယူအပ်သောသင်္ကန်း ရှိသောရဟန်း တို့သည်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ သာခါပလာသံ, ဘဉ္ဇိတုံ-၌၊ ဝါ-ချိုးခွင့်ကို၊ န လဘန္တိ၊ ပန - အန္တယကား၊ အစ္ဆိန္နစီဝရာနံ - တို့၏၊ အတ္ထာယ (ဘဉ္ဇိတုံ) လဘန္တိ၊ အစ္ဆိန္နစီဝရာဝ - တို့သည်သာ၊ အတ္တနောပိ ပရေသံပိ အတ္ထာယ (ဘဉ္ဇိတုံ) လဘန္တိ၊ တသ္မာ, ထေရေဟိဝါ-ထေရ်တို့ကိုယ်တိုင် သော်လည်း၊ သာခါပလာသံ ဘဉ္ဇိတွာ, ဝါကာဒိဟိ- လျှော်မျှင် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဂဏ္ဍေ တွာ-သီ၍၊ ဒဟရာနံ ဒါတဗ္ဗံ- ပေးရာ၏၊ ဒဟရေဟိဝါ- တို့သည်သော်လည်း၊ ပေးအတ္တနော-ကိုယ်တိုင်၊ နိဝါသေတွာ (ဝတ်ပြီး၍) အတ္တနော နိဝါသန ပါရုပနာနိ ထေရာနံ ဒါတဗ္ဗာနိ - ပေးထိုက်ကုန်၏၊ ဘူတဂါမ ပါတဗျတာယ-ကြောင့်၊ ပါစိတ္တိယံ နေဝ ဟောတိ၊ တေသံ - ထို သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို၊ ဓာရဏော-ဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝါ - ဝတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ နဟောတိ)၊ ["တိဏေနဝါ ပဏ္ဏေနဝါ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ အာဂန္တဗ္ဗံ"ဟု ဟောတော်မူသော

ကြောင့် ဤကဲ့သို့သောအရာတို့၌ သစ်ခက် သစ်ရွက်ကို ချိုးသည့်အတွက် ဘုတဂါမ သိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်မသင့်၊ တိတ္ထိတို့၏ တန်ခွန် အောင်လံဖြစ်သော သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်လည်းမသင့်။] အနာရာမဏ္ဍေ - ၌၊ ရဇကတ္ထရဏ်ဝါ - ခဝါသည်တို့ ဖြန့်လှမ်းရာ အရပ်သည်သော်လည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ အဒည-န်သော၊ တာဒိသေ-ထိုကဲ့သို့ တောင်းထိုက်သော သဘောရှိကုန်သော၊ မနုဿဝါ-တို့ကိုသော်လည်း၊ သစေ ပဿန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စိဝရံ ဝိညာပေတဗ္ဗံ။

စ- ဆက်၊ နေသံ- ထိုရဟန်းငယ်တို့အား၊ တေ ဝိညတ္တိမနုဿာဝါ- ထိုတိုက်ရိုက် တောင်းအပ်သော လူတို့သည်သော်ငင်း၊ အညေ - တောင်းအပ်သော လူတို့မှ အခြားကုန်သော၊ သာခါ ပလာသ နိဝါသနေ - သစ်ခက် သစ်ရွက်ဟူသော အဝတ်ရှိသောရဟန်းတို့ကို၊ [ယောဇနာ၌ ''သာခါပလာသ နိဝသနေ-သစ်ခက် သစ်ရွက်တို့ကို ဝတ်ကုန်သောရဟန်းတို့ကို''ဟု ရှိသည်၊ ထို့နောက် တချို့စာ၌ ဘိက္ခူဟု ရှိသည်ကား အပို။] ဒိသွာ - ၍၊ ဥဿာဟဇာတာဝါ - ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိသူ လူတို့သည်သော်ငင်း၊ ယာနိဝတ္ထာနိ-တို့ကို၊ ဒေန္တိ-န်၏၊ တာနိ- ထိုအဝတ်တို့သည်၊ သဒသာနိဝါ-အမြတ်အဆာရှိကုန်သည် မူလည်း၊ ဟောန္တု- စေကုန်၊ အဒသာနိဝါ ဟောန္တု၊ နိလာဒိနာနာ ဝဏ္ဏာနိဝါ-အညို အစရှိသော အမျိုးမျိုးသောအဆင်း ရှိကုန်သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု၊ ကပ္ပိယာနိပိ-အပ်သောအဝတ်တို့သည်ငင်း၊ အကပ္ပိယာနိပိ- တို့သည်ငင်း၊ [ကုသစီရ, ဝါကစီရ, ဖလကစီရ စသည်ကို ရည်ရွယ်သည်။] သမ္ဘာနိ - အလုံးစုံသောအဝတ်တို့သည်၊ အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ - လုယူအပ်သောသက်နှံး ရှိသူတို့၏အရာ၌၊ ဌိတတ္တာ - ကြောင့်၊ တေသံ- ထို ရဟန်းငယ်တို့အား၊ နိဝါသေတုန္တု-သင်းပိုင်အဖြစ်ဖြင့် ဝတ်ခြင်းငှါငင်း၊ ပါရုပိတုန္တု- ကေသီအဖြစ်ဖြင့် ရှမ်းခြင်းငှါငင်း၊ ဝန္ဒန္တိ-န်၏။

ဟိ-သာဓကကား၊ ပရိဝါရေပိ-၌လည်း၊ အကပ္ပကတံ၊ပေ၊စိန္တိတာတိ-ဟူသော၊ တေံ(ဝစနံ)- ကို၊ (သံဂီတိ ကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ (ယံ ဝတ္ထံ-ကို၊ ဝါ-

ယာနိစ၊ပေ၊ဝန္ဒန္တိ။ ။နေသံဖြင့် ထေရ်ကြီးတို့အား မိမိတို့ သက်နှံးကို ပေးကြသော အစ္ဆိန္နစီဝရုက မဟုတ်ကြသော ရဟန်းငယ်များကို ညွှန်ပြသည်၊ ဘာကြောင့်နည်း....နောက်၌ ''အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ ဌိတတ္တာ၊ပေ၊ဝန္ဒန္တိ'' ဟု ဆိုလတံ့ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ မှန်၏-အလုခံရသောထေရ်တို့ဖြစ်လျှင်''အစ္ဆိန္နစီဝရဋ္ဌာနေ ဌိတတ္တာ'' ဟု ဆိုဘွယ်မလို၊ အစ္ဆိန္နစီဝရုကအစစ်ဖြစ်လျှင်''တာနိ၊ပေ၊ဝန္ဒန္တိ''ဟုစစ်ဘွယ်လည်းမလို။

သည်၊)အကပ္ပကတံ-ပြုအပ်သော ကပ္ပဗိန္ဒုလည်း မရှိ၊ ဝါ-ကပ္ပဗိန္ဒုလည်း မထိုးအပ်၊ ရဇနာယပိ-ဆိုးရည်ဖြင့်လည်း၊ နရတ္တိံ-မဆိုးအပ်၊(ဘိက္ခု-သည်၊) တေန-ထို အဝတ်ဖြင့်၊ နိဝတ္ထော - ဝတ်လျက်၊ ယေနကာမံ - အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဇေယျ - သွားရာ၏၊ [(တနည်း) ယေန - အကြင်အရပ်သို့၊ ဝဇိဘုံ - ၄၊ ကာမော - သည်၊ အတ္ထိ၊ တေန - သို့၊ ကာမံ - အလိုရှိတိုင်း၊ ဝဇေယျ၊ အဿစ-ထို ရဟန်း၏လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ နဟောတိ၊ သောစဓမ္မော-ထို သဘောကိုလည်း၊ သုဂတေန-သည်၊ ဒေသိတော-ပြီ၊ သောပဥော ကုသလေဟိ စိန္တိတာ။] ဟိ-မှန်၊ အယံပဥော-ကို၊ အစ္ဆိန္နစီဝရကံ ဘိက္ခုံ သန္ဓာယ ဝုတ္တော-မိန့်ဆိုအပ်ပြီ၊ ပန- ဆက်၊ တိတ္ထိယေဟိ-တို့နှင့်၊ သဟ အထဂစ္ဆန္တိ၊ တေစ-ထိုတိတ္ထိတို့သည်လည်း၊ နေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ ကုသစီရ ဝါကစီရ ဖလကစီရာနိ- သမန်းမြက် အဝတ်, လျှော်တေ အဝတ်, ပျဉ်ချပ်အဝတ်အစ ရှိသည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-န်အံ့၊ တာနိပိ-ထိုအဝတ်တို့ကိုလည်း၊ လဒ္ဓံ-တိတ္ထိတို့၏ အယူကို၊ အဂ္ဂဟေတွာ နိဝါသေတုံ ဝန္တိ၊ နိဝါသေတွာပိ-ဝတ်ပြီးခဲ့လည်း၊ လဒ္ဓိ နဂဟေတဗ္ဗာ၊(ဣတိ-ကား၊ အနုပုဗ္ဗကထာ-တည်း။)

ဇာဒါနိ-၌၊ ယံ၊ပေ၊အာဒိသု- အစရှိသော စကားရပ်တို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော၊)မနုဿာ-တို့သည်၊ အာဝါသံ-ကျောင်းကို၊ ကာရေတွာ-ပြုစေပြီး၍၊ စတ္တာရောပိ ပစ္စယာ,အမှာကံဃယာ-တို့၏သာ၊ သန္တကာ-ဥစ္စာတို့သည်၊(ဟုတ္ထာ)ပရိဘောဂံ-သုံးဆောင်အပ်ကုန်သည်၏အဖြစ်သို့၊ဂစ္ဆန္တု-ရောက်ပါစေကုန်၊ ဣတိ- ဤသို့ကြံ၍၊ (ယံ)စီဝရံ- ကို၊ သဇ္ဇေတွာ- စီစဉ်၍၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ကာရာပိဒတ-သော၊ အာဝါသေ-၌၊ ထပေန္တိ-ထားတတ်ကုန်၏၊(တံစီဝရံ-သည်၊)ဝိဟာရစီဝရံနာမ၊(ရှေးပြန်လှည့်၊)ဧတံ-ဤသင်္ကန်းသည်၊ဝိဟာရစီဝရံနာမ-၏၊(နိဂုံး)၊မဇ္ဈကဿ-ညောင်စောင်းငယ်၏၊ ဥပရိ-၌၊ အတ္ထရဏကံ-ခင်းအပ်သောအခင်းကို ဥတ္တရတ္ထရဏန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ [အတ္ထရိယတေတိ အတ္ထရဏံ၊ ဥတ္တရိ+ အတ္ထရဏံ ဥတ္တရတ္ထရဏံ၊] ပရိကမ္မ ကတာယ-ပြုအပ်သော ပရိကံရှိသော၊ ဘူမိယာ – မြေကို၊ ရက္ခဏတ္ထံ - ၄၊ (အင်္ဂတေ မြေညှာတို့ဖြင့် သုတ်လိမ်းခြင်းကို " ပရိကမ် " ဟု ဆိုလိုသည်၊ ထိုသို့ ပရိကမ်ပြုထားအပ်သောမြေကို မပျက်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၄၊) စိဒါလိကာဟိ – အဝတ်ကြမ်းတို့ဖြင့်၊ ကတအတ္ထရဏံ – ပြုအပ်သောအခင်းကို၊ ဘူမတ္ထရဏန္တိ-ဟူ၍၊ (ဝုစ္စတိ)၊[ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ခင်းအပ်သောအခင်းလည်း ဘူမတ္ထရဏပင်တည်း။] တသ- ထို ဘူမတ္ထရဏ၏၊ ဥပရိ-အပေါ်၌၊ တန္နိဿံ-ဖျာအချောကို၊ ပတ္ထရိတွာ-ခင်း၍၊ စက်မန္တိ-စက်ြန်သွားကြကုန်၏။

ဘိသိန္ဆဝိတိ-ကား၊ မဇ္ဈဘိသိယာ ဝါ-ညောင်စောင်း ဘုံလျှို၏ သော်ဂုင်း၊ ပိဌဘိသိယာဝါ-၏သော်ဂုင်း၊ ဆဝိ-အပေါ်ရေတည်း၊[အုံးဆံစသည် သွင်းဘို့ရာ မွေ့ရာ၏ အပေါ်ရေတည်း။] (ဘိသိန္ဆဝိ-ဘုံလျှိုအရေသည်၊) ပူရိတာ-အုံးဆံစသော အဆာတို့ဖြင့် ပြည့်နေသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝိဓုနိတ္ဝာပိ - ခါထုဂ်၍လည်း၊ ဂဟေတုံ - ဌါ၊ ဝန္ဒတိ၊ ဧဝံ - သို့လျှင်၊ ဧတေသု ဝိဟာရစီဝရာ ဒိသု-ဤ ဝိဟာရစီဝရ အစရှိသည်တို့တွင်၊ ယံ-အကြင် သင်္ဃန်း သည်၊ တတ္ထ အာဝါသေ - ၌၊ ဟောတိ - ရှိ၏၊ တံ - ထို သင်္ဃန်းကို၊ အနာပုစ္ဆာပိ-မူ၍လည်း၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ နိဝါသေတုံဝါ ပါရုပိတုံဝါ၊ အစ္ဆိန္ဒ စီဝရကာနံ-လုယူအပ်သော သင်္ဃန်းရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏အတွက်၊ လဇ္ဇတိ-၏၊ ဧတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ တဒူ- ထို သင်္ဃန်းကိုလည်း၊ လဘိတ္ဝာ-အပိုင်ရ၍၊ ဝါ-လသော်၊ ဩဒဟိဿာမိ-ပြန်ထား‌အုံ့၊ ပုန-ဘန်၊ ထပေဿာမိ၊(ဩဒဟိဿာမိကို ထပ်ဖွင့်သည်၊) ဧတိ အဓိပ္ပါယေန-ဤသို့သော အလိုဖြင့်၊ (နိဝါသေတုံဝါ ပါရုပိတုံဝါ လဇ္ဇတိ၊) မူလဆ္ဆာယ - အမြစ်အရင်း ပြတ်ခြင်းအား‌ဖြင့်၊ (နိဝါသေတုံဝါ ပါရုပိတုံဝါ နလဇ္ဇတိ၊)

စ ပန - ထပ်၍ဆက်၊ ဉာတိတောဝါ- မှသော်ဂုင်း၊ ဥပဋ္ဌာကတောဝါ-မှသော်ဂုင်း၊ အညတော- သော၊ ကုတောစိ ဝါ- တစုံတယောက်မှသော်ဂုင်း၊ လဘိတ္ဝာ-၍၊ ဝါ-လသော်၊ ပါကတိကမေဝ- ကိုသာ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ (ဝိဟာရ စီဝရကို နဂိုရှိနရာ ပြန်ထားရမည်၊ ဘိသိန္ဆဝိစသည် ဖြစ်လျှင်လည်း အဆာတို့ကို ပြန်သွတ်၍ ထားရမည် - ဟူလို။) ဝိဒေသ ဂတေန - အရပ်တပါးသို့သွားသော ရဟန်းသည်၊[အညံ့ စီဝရံ အလဘိတ္ဝာ ဝိဒေသဂတေန၊]ကေသို့-တကျောင်းသော၊ သံဃိကေ-သော၊ အာဝါသေ-၌၊ သံဃိကပရိဘောဂေန-သံဃိက အသုံးအဆောင်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇနတ္ထာယ - ငှါ၊ ထပေတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ အသ - ထို‌ရဟန်း၏၊ ပရိဘောဂေနေဝ - ကြောင့်သာလျှင်၊ တံ - ထို သင်္ဃန်းသည်၊ သစေ ဇိဏတိဝါ - အကယ်၍မူလည်း ဆွေးမြည့်အုံ့၊ သစေ နဿတိဝါ-အကယ်မူလည်း ပျောက်အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂိဝါ-ကြွေးမြည်သည်၊ ဝါ-ဘက္ခာစားသည်၊ နဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဝုတ္တပ္ပကာရာနံ-နှ်သော၊ ဂိဟိ ဝတ္ထာဒီနံ-နှ်သော၊ ဘိသိန္ဆဝိ ပရိယန္တာနံ-ဘုံလျှိုအရေ အဆုံးရှိကုန်သော၊ ဧတေသံ-၌အဝတ်တို့တွင်၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော အဝတ်ကို၊ သစေ နလဇ္ဇတိ-အုံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဧတေန - ထို ရဟန်းသည်၊ တိဏ္ဏေန ဝါ - ဖြင့်သော်ဂုင်း၊ ပဏ္ဏေန ဝါ, ပဒိန္နာဒေတ္ဝာ-၍၊ အာဂန္တုံ-ရာ၏၊ ဧတိ-သို့၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော။)

ယေဟိ ကေဟိစိဝါ အစ္ဆိန္နံ တိ ဇ္ဈေ-၌၊ (သင်္ဂဟံ ဂစ္ဆ တိ၌စပ်၊)ယံ-အကြင် သက်နှံးကို၊ အစ္ဆိန္နစိဝရာ - နှံသော၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဝါ - တို့သည် သော်ငှင်း၊ အညေဝါ - အခြားသော သီတင်းသုံးဘော်တို့သည် သော်ငှင်း၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ စိဝရံ-ကို၊ အာဟရ၊[အတောင်းခံရမည့်ရဟန်းက တပါးသာ ဖြစ်သော်ကြောင့် "အာဟရ အာဝုသော" ဟု ကဝုစ်ဝါကျ ရှိသင့်သည်။] ဇုတိ - သို့၊ ယာစိတ္ဝာဝါ - သော်ငှင်း၊ ဝိညာပေန္တသ ဝါ - အကျွမ်းဝင်ခြင်းကြောင့်သော်ငှင်း၊ ဂဏ္ဍန္တိ - နှံအုံ၊ တံပိ - ထို သက်နှံးသည်လည်း၊ သင်္ဃံ-သွင်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ ဇုတိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ၊ ပရိဘောဂဇိဏ္ဏံ ဝါတိ ဇ္ဈေစ - ပါဠိ၌လည်း၊ [သင်္ဃံ ဂစ္ဆတိ ၌စပ်၊ စသဒ္ဒါဖြင့် " ယေဟိ ကေဟိစိ ဝါ အစ္ဆိန္နံ"ဟူသော ရှေဝါကျကို ပြန်၍ဆည်း။] အစ္ဆိန္နစိဝရာနံ-နှံသော၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒိနံ - တို့အား၊ (အာဒိဖြင့် ရှေ၌ ဆိုခဲ့ပြီးသော " အညေ "ကို ယူ။) အတ္တာနာ - သည်၊ တိဏပဏ္ဏေဟိ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ, ဒိန္နစိဝရံပိ-လည်း၊ သင်္ဃံ ဂစ္ဆတိတိ ဝတ္တုံ ယုဇ္ဇတိ၊ ဟိ- လဒ္ဓဂဏ်ကို ဆုံဥုံးအံ့၊ ဧဝံ - ဤသို့ သွင်းယူလသော်၊ တေ- ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အစ္ဆိန္နစိဝရဋ္ဌာနေ-၌ဌင်း၊ နဋ္ဌစိဝရဋ္ဌာနေစ - ၌ဌင်း၊ ဌိတာ ဘဝိဿန္တိ၊ တေန - ထိုသို့ အစ္ဆိန္နစိဝရ, နဋ္ဌစိဝရအရာ၌ တည်ခြင်းကြောင့်၊ နေသံ-ထို ရဟန်းတို့၏၊ ဝိညတ္တိယံ-တောင်းခြင်း၌ဌင်း၊ အကပ္ပိယစိဝရ ပရိဘောဂေစ-၌ဌင်း၊ အနာပတ္တိ-သည်၊ အနုရူပါ-လျော်သည်၊ (အစ္ဆိန္နစိဝရ ရဟန်းများမှာ အနာပတ္တိ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို ရဟန်းတို့မှာလည်း အနာပတ်ဖြစ်ဘို့ရာ လျော်သည်၊)ဘဝိဿတိ-လတံ့၊

ဉာဘကာနံ ပဝါရိတာနံတိ ဇ္ဈေ-၌၊ ဧတေသံ - ဤ ဉာတိပဝါရိတတို့၏၊ သန္တကံ-ကို၊ (ယာစန္တသ်၌စပ်၊) ဒေထာတိ- ဟူ၍၊ ဝိညာပေန္တသ- ၏၊ ယာစန္တသ -၏၊ (ဝိညာပေန္တသ်ကို ယာစန္တသ ဟု ထပ်ဖွင့်၊)အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဇုတိဧဝံ အဇ္ဈော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊(သန္တကံ ဝိညာပေန္တသ ပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ အနက်ဖွင့်ရခြင်းသည် မှန်၏၊) ဉာဘကပဝါရိတာနံ တို့၏၊ ယံ၊ပေ၊ ယုဇ္ဇတိ။ ■အစ္ဆိန္နစိဝရဖြစ်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ဖြစ်စေ, အစ္ဆိန္နစိဝရဖြစ်သော အခြားသီတင်းသုံးဘော်များက ဖြစ်စေ "ငါ့ရှင် သင်္ကန်းကို ယူခဲ့"ဟု တောင်း၍သော်လည်း " ယေဟိ ကေဟိစိဝါ အစ္ဆိန္နံ ဟောတိ" အရတွင် ပါဝင်သော သင်္ကန်း ဖြစ်သင့်သည်–ဟူလို၊ [ယခု စာအုပ်များ၌ "အာစရိယုဇ္ဈာယာ အညေ"ဟု ရှိ၏၊ " အစ္ဆိန္နစိဝရဖြစ်သော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က အခြားသော သီတင်းသုံးဘော်တို့ကို တောင်း၍"ဟုလည်း မြန်မာပြန်ကြ၏၊ သင့်မည်မထင်၊ "အာစရိယုပဇ္ဈာယာဝါ အညေဝါ"ဟု ရှိသင့်မည်ထင်သည်။]

အာပတ္တိဝါ အနာပတ္တိဝါ နဟောတိ၊ [ဆိုလိုရင်းကား ဉာတိပဝါရိတတို့ အတွက်"အာပတ်-အနာပတ်"ဟု စီစစ်ဘွယ် မလိုသောကြောင့် ပါဠိတော်၌ " ဉာတကာနံ - တို့၏ဂုဏ်း၊ ပဝါရိတာနံ-တို့၏ဂုဏ်း၊ (သန္ဃကံ - ကို၊ ဝိညာပေန္တသ-၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)"ဟု " သန္ဃကံ ဝိညာပန္တသ " ပုဒ်တို့ကို ထည့်၍ ပေးပါ-ဟူလို၊] အတ္ထနော ဓနေနာတိ ထွေပိ-၌လည်း၊ အတ္ထနော-၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍေန - ဝါဌမ်းစသော အပ်သော ဘဏ္ဍာဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေနေဝ-အပ်သော အပြောဖြင့်သာလျှင်၊ [ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မသင့်အောင် "ဤသပိတ်ဖြင့် ဤသင်္ကန်းကို အလိုရှိ၏"စသော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့်-ဟူလို။] စီဝရံ, ဝိညာပေန္တသ-သော၊ စေတာပေန္တသ - လဲလှယ်သော၊ ပရိဝတ္တာပေန္တသ - လဲလှယ်သော၊ (ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏၊) အနာပတ္တိတိ စေမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊[ဝိညာပေန္တသကို"စေတာပေန္တသ, ပရိဝတ္တာပေန္တသ"ဟု ဖွင့်သည်။]

စ-ဆက်၊ ပဝါရိတာနန္တိ ထွေ - ၌၊ သံယဝသေန – သံယာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (သံယာအမျှားနှင့် စပ်သဖြင့်၊) ပဝါရိတေသု-ဖိတ်မံသူတို့၌၊ ပမာဏမေဝ-သင့်တော်သော အတိုင်းအရှည်ရှိသော လူဘွယ်သည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ - အပ်၏၊ [သံယာအမျှားကို ဖိတ်ထားသောကြောင့် မိမိအတွက် အမျှားကြီးတောင်းလျှင် မသင့်တော် - ဟူလို။] ပုဂ္ဂလိကပဝါရဏာယ - ပုဂ္ဂလိက ဖိတ်ခြင်း၌၊ (ပဝါရိတေသု-တို့၌၊) ယံယံ -အကြင်ကြင် ဝတ္ထုကို၊ ပဝါရေတိ၊ တံတံယေဝ-ကိုသာ၊ ဝိညာပေတဗ္ဗံ-တောင်းကောင်း၏၊ ယော – အကြင် ဒါယကာသည်၊ စတူဟိ–နှ်သော၊ ပစ္စယေဟိ- တို့ဖြင့်၊ ပဝါရေတွာ-၍၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သလ္လက္ခေတွာ - ၍၊ (လိုသည့် ပစ္စည်းကို မှတ်သား၍)၊ ကာလာနုကာလံ - ရှေကာလအားလျော်သော နောက်ကာလ၌၊ ဝါ-မကြာ မကြာ၊ စီဝရာနိ-တို့ကိုဂုဏ်း၊ ဒိဝသေ ဒိဝသေ-၌၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ - တို့ကိုဂုဏ်း၊ ဇုတိဝံ- သို့၊ ယေန ယေန - အကြင် အကြင် ဝတ္ထုဖြင့်၊ အတ္ထော – အလိုသည့်၊ (အတ္ထိ)၊ တံတံ-ကို၊ ဒေတိ- ၏၊ တသ္သ - ထို ဒါယကာကို၊ ဝိညာပနကိစ္စံ-တောင်းဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ [အလိုက်သိစွာလှူဒါန်းနေသောကြောင့်၊"ဝိညာပနကိစ္စံ နတ္ထိ"ဟု ဆိုသည်၊ တောင်းခြင်းကြောင့်ကား အပြစ်မရှိပါ။] ပန-ကား၊ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ပဝါရေတွာ-ဖိတ်ပြီး၍၊ဗာလတာယဝါ-နားမလည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်ဂုဏ်း၊ သတိသမ္မောသေနဝါ- သတိပျောက်ကင်း မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်သော်ဂုဏ်း၊ နဒေတိ - မလှူ၊ သော- ထို ဒါယကာကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော-တောင်းထိုက်၏။

ယော – အကြင်ဒါယကာသည်၊ မယ္ဒံ – ၏၊ ဂေဟံ - အိမ်ကို၊ ပဝါရေမိ-ဖိတ်ပါ၏၊ ဇုတိ- ဤသို့၊ ဝဒတိ- ၏၊ တဿ- ထိုဒါယကာ၏၊ ဂေဟံ ဂတ္ဝာ, ယထာသုခံ-စွာ၊ နိသီဒိတမ္ဗံ-ထိုင်နိုင်၏၊ နိပဇ္ဇိတမ္ဗံ-အိပ်နိုင်၏၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုကိုကား၊ နဂဟေတဗ္ဗံ-မယူနိုင်၊ ပန-ဆက်၊ ယော-သည်၊ ယံ-အကြင်ပစ္စည်းသည်၊ မယ္ဒံ ဂေဟေ အတ္ထိ၊ တံ ပဝါရေမိတိ ဝဒတိ၊ ယံ– အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ တတ္ထ-ထို အိမ်၌၊ ကပ္ပိယံ - ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ တံ –ထိုဝတ္ထုကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗံ-တောင်းနိုင်၏၊ ဂေဟေပန-၌ကား၊ နိသီဒိတုံဝါ-အလိုရှိတိုင်းထိုင်ခြင်းငှါငှင်း၊ ဝါ-ထိုင်ခွင့်ကိုငှင်း၊ နိပဇ္ဇိတုံဝါ နလဗ္ဘတိတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။ [ပိုင်စိုးပိုင်နင်း မနေ မထိုင်ကောင်း– ဟူလို၊ ရဟန်းထုံးစံအတိုင်း အကြောင်းအားလျော်စွာ သွား၍ကား နေကောင်း ထိုင်ကောင်းမည်သာ။]

အညဿတ္ထာယာတိ တ္ထေ- ၌၊ အတ္တနော- ၏၊ ဉာတကပဝါရိတေ- တို့ကို၊ ကေဝလံ – သူတပါးအတွက် တောင်းခြင်းနှင့်မဘက် သက်သက်၊ အတ္တနော အတ္ထာယ (ဝိညာပေန္တသ-၏၊ အနာပတ္တိ- သည်၊ ဟောတိ-သည်ကား၊) န-မဟုတ်သေး၊ အထခေါ-စင်စစ်ကား၊ အညဿ–အခြားသူ၏၊ အတ္ထာယ–ငှါလည်း၊ ဝိညာပေန္တဿ အနာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ) ဇုတိအယံ- ကား၊ ဧကော- တမျိုးသော၊ အတ္ထော-တည်း၊ [ဆိုလိုရင်းကား မိမိ၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ကို သူတပါးအတွက် တောင်း၍ ပေးနိုင်သည် , ရှင့်ဒကာ ရဟန်းဒကာ အလုပ်ခိုင်းနိုင်သည် - ဟူလို၊] အယံပန - ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဒုတိယော-သော၊ (အတ္ထော- တည်း၊) အညဿတိ-ကား၊ အညဿ–အခြားရဟန်း၏၊ ယေ ဉာတကပဝါရိတာ – အကြင် ဆွမျိုးတော်သူ , ဖိတ်မံသူ တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ တေ-ထိုအခြားရဟန်း၏ဉာတကပဝါရိတတို့ကို၊(ဝိညာပေန္တဿ၌ စပ်၊) အညဿတိ-ဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရဿ- ရအပ်သော အခေါ်အဝေါ်ရှိသော၊ တဿေဝ ဗုဒ္ဓိရက္ခိတဿဝါ-ထို ဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏သော်ငှင်း၊ တဿေဝ ဓမ္မရက္ခိတဿဝါ-၏သော်ငှင်း၊ အတ္ထာယ ဝိညာပေန္တဿ အနာပတ္တိ၊ ဇုတိ (အယံ ဒုတိယော အတ္ထော၊) [ဆိုလိုရင်းကား ဥုးဗုဒ္ဓရက္ခိတ၏ ဉာတိပဝါရိတတို့ကို ဥုးဗုဒ္ဓရက္ခိတ အတွက် ဥုးဓမ္မရက္ခိတက တောင်း၍ ပေးကောင်းသည်- ဟူလို၊ ၌ အညဿတ္ထာယနှင့် စပ်၍ အမျိုးမျိုး အယူမှားတတ်ပုံကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ သူပေါဒနဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ဇုဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊ပေ၊ ဇုတိ– အပြီးတည်း။ ။အညတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

တတ္တုတ္တရိသိက္ခာပုဒ် အဖွင့်

တေန သမယေနာတိ-သည်၊ တတ္တုတ္တရိ သိက္ခာပဒံ-တည်း၊ တတ္ထ-၌၊ အာဘိဟဋ္ဌုံတိ (ဇေဋ္ဌ)-၌၊ အာဘိတိ - အာဘိဟူသော ပုဒ်သည်၊ ဥပသင်္ကေါ- တည်း၊ (အနက်မရှိ-ဟူလို၊) ဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ ဂဏ္ဌိတုံ-ယူခြင်းငှါ၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဝါရေယျာတိ - ကား၊ ဇာနာပေယျ - အံ့၊ ဇာနိံ ရုစိံ -အလိုကို၊ ဥပဂါဒေယျ၊ ဝဒေယျ-ဆိုစေအံ့၊ (အလိုရှိလျှင် ပြောဆိုစေအံ့၊) နိမန္တေယျ - အံ့၊ (အလိုရှိလျှင် ပြောပါဟု ဖိတ်အံ့၊) ဇာတိ အတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ အာဘိဟဋ္ဌုံ - ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ ပဝါရေန္တေန - ဖိတ်သော ဒါယကာသည်၊ ယထာ-အားဖြင့်၊ ဝတ္တမ္မံ-လျောက်ထိုက်၏၊ တံ အာကာရံ,ဒဿေတုံ-ငှါ၊ ယာဝတကံ၊ပေ၊ဇာဿာဟိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အဿ-၌ ပဝါရေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ၊ အထဝါ-ကား၊ နေက္ခမ္မံ ဒဋ္ဌု ခေမတော်တိ ဧတ္ထ-၌၊ ဒိသ္ဝာတိ-ဒိသ္ဝာဟူသော၊ အတ္ထော (ဟောတိ) ယထာ၊ ["ဒဋ္ဌု"၌ ဂဟဏာဖြစ်၍ နိဂ္ဂဟီတ်ချေထားသည်၊ "နေက္ခမ္မံ- ဈာန်ချမ်းသာကို၊ ခေမတော - ဘေးမရှိသော အားဖြင့်၊ ဒဋ္ဌုံ- မြင်၍" ဟု ပေး။] ဧဝံ - တူ၊ ဇာဓာပိ-၌ သိက္ခာပုဒ်၌လည်း၊ အာဘိဟဋ္ဌုံ ပဝါရေယျာတိ - ယျ ပုဒ်၏၊ အာဘိဟရိတ္ဝာ - ဆောင်ယူ၍၊ ပဝါရေယျ-အံ့၊ ဇာတိ အတ္ထော (ဟောတိ)၊ တတ္ထ - ထိုသို့ ဆောင်ယူ၍ ဖိတ်ရာ၌၊ အာဘိဟာရော - ဆောင်ယူခြင်းသည်၊ ကာယာဘိဟာရော - ကိုယ်ဖြင့် ဆောင်ယူခြင်းငှင်း၊ ဝါစာဘိဟာရော- ၎င်း၊ ဇာတိ ဒုဝိဓော၊ ဟိ-ချေ၊ ကာယေန ဝါ- ဖြင့်မူလည်း၊ ဝတ္ထာနိ အာဘိဟရိတ္ဝာ, ပါဒမူလေ- ရဟန်း၏ခြေရင်း၌၊ ထပေတ္ဝာ, ယတ္တကံ-အကြင်မျှလောက်သော အဝတ်ကို၊ ဇာနာသိ-အလိုရှိ၏၊ တတ္တကံ ဂဏှာဟီတိ, ဝဒန္တော-လျောက်လျက်၊ ပဝါရေယျ- အံ့၊ ဝါစာယ ဝါ- ဖြင့်မူလည်း၊ (ပဝါရေယျ ၌စပ်၊) အမှာကံ- တို့၏၊ ဒုဿကောဋ္ဌာဂါရံ-အဝတ်ထားရာ ကျီသည်၊ ဝါ-အဝတ်ဂိုဒေါင်သည်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်နေပါ၏၊ ယတ္တကံ(ဂဏှိတုံ)ဇာနာသိ၊ တတ္တကံ ဂဏှာဟိ၊ ဇာတိ, ဝဒန္တော-လျော်လျက်၊ ပဝါရေယျ၊ တဒုဘယံပိ-ထို ၂ ပါးစုံသော ကာယာဘိဟာရ ဝါစာဘိဟာရ ကိုလည်း၊ကေစိ့ တပေါင်းတည်း၊ ကတ္ဝာ-၍၊ အာဘိဋုံ ပဝါရေယျာတိ ဝုတ္တံ။

သန္တရုတ္တရပရမန္တိ- ကား၊ အဿ စီဝရဿ-၏၊ သ အန္တရံ-သင်းပိုင်နှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ ဥတ္တရံ-အပေါ်ခြုံကေသီ ဟူသော၊ ပရမံ·လွန်သော အပိုင်းအခြားသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ (တံ စီဝရံ) သန္တရုတ္တရပရမံ- မည်၏၊ အဿ-၌သက်ိန်း၏၊ နိဝါသနေန သဒ္ဓိ, ပါရုပနံ-အပေါ်ခြုံကေသီ ဟူသော၊ ဥက္ကဋ္ဌပရိစ္ဆေဒေါ - အလွန် အပိုင်းအခြားသည် (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊

[အဘိဟဋ္ဌံမှစ၍ ဤ ၎တိ ဝုတ္တံ ဟောတိတိုင်အောင် အဓိပ္ပါယ်များကို ကခ်ဂါ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] တတော စိဝရံ သာဒိတမ္ဘုန္တိ ဒီ ကား၊ တတော အဘိဟဋ္ဌစိဝရတော-ထို ဆောင်ယူအပ်သော သင်္ကန်းမှ၊ တ္တော်-၌ သင်းပိုင် ကေသီ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ စိဝရံ - သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတမ္ဘံ - ခံယူနိုင်၏၊ ဣဒတော-၌ သင်းပိုင် ကေသီထက်၊ ပရံ-အလွန်ဖြစ်သော သင်္ကန်းကို၊ န(ဂဟေတမ္ဘံ)၊ ဣတိ အဒ္ဓာ၊ ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ အစ္ဆိန္နသုတ္တစိဝရေန-လုယူအပ်သော အလုံ စုံ သင်္ကန်းရှိသော၊ တေစိဝရိကေနဝ (တိစိဝရိကေနဝ) - ၃ ထည်သော သင်္ကန်း ရှိသူသာလျှင်ဖြစ်သော၊ (နဂိရိက သင်္ကန်း ၃ ထည်ရှိသူကိုဆိုသည်၊ ဓုတင်ဆောင်ကိုဆိုလိုသည်မဟုတ်၊)ဘိက္ခု နာ-သည်၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ (သင်္ကန်းတစုံကို သာယာခြင်းဟူသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊) ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ရာ၏၊ အညေန - အခြားရဟန်းသည်၊ (အလုံးစုံလုယူအပ်သော သင်္ကန်းရှိသော တေစိဝရိကရဟန်းမှ အခြားရဟန်းသည်)၊ အညထာပိ - တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ (တစုံတောင်းခြင်းဟူသော အခြင်းအရာမှ တပါးသောအခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း)၊ (ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏)၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ ဝိဘာဂံ-ထို ဝေဘန်အပ်သော အထူးကို၊ ဒုဿတုံ-၄၊ သစေ တိဏိ နဒ္ဓာနိ ဟောန္တိတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ အသ-ထို တတော စိဝရံ သာဒိတမ္ဘံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနံ-ကို၊ ဝုတ္တံ။

တတြ-ထို ပဒဘာဇနိ၌၊ အယံ-ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ယဿ-အကြင် ရဟန်း၏၊ တိဏိ- ၃ ထည်တို့သည်၊ နဒ္ဓာနိ- ပျောက်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ-န်၏၊) တေန – ထို ရဟန်းသည်၊ ဒ္ဝေ – ၂ ထည်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ သာဒိတဗ္ဗာနိ-သာယာနိုင်ကုန်၏၊ ကေ-တထည်ကို၊ နိဝါသေတွာ-၍၊ ကေ-ကို၊ ပါရုပိတွာ-ရမ်း၍၊ အညံ-အခြား တထည်ကို၊ သဘာဂဋ္ဌာနတော-သဘော တူသူတို့၏အထံမှ၊ (ဉာတိပဝါရိတ သဗြဟ္မစာရီတို့၏အထံမှ၊)ပရိယေသိဿတိ - ရှာမှီးလတ္တံ့၊ ယဿ- ၏၊ ဒ္ဝေ- တို့သည်၊ နဒ္ဓာနိ- နှံသည်၊ (ဟောန္တိ)၊ တေန-သည်၊ ကေ-ကို၊ သာဒိတမ္ဘံ၊ ပကတိယာဝ-ပင်ကိုယ်အားဖြင့်ပင်၊ သန္တံ ရုတ္တရေန – သင်းပိုင်နှင့် တကွသော ကိုယ်ရုံဖြင့်၊ သစေ စရတိ – အကယ်၍ လှည့်လည်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒ္ဝေ သာဒိတမ္ဘာနိ၊ ဧဝံ-ဤသို့ ၂ ထည်ကို သာယာလသော်၊ ကေ-ကို၊ သာဒယန္တေန ဧနဝ-သာယာသော ရဟန်းနှင့်ပင်၊ သမောတန်းတူသည်၊ ဘဝိဿတိ [သင်္ကန်း ၂ ထည်ရှိသူချင်း တူသည်-ဟူလို။]ယဿ-၏၊ တိသု-တို့တွင်၊ ကေ နဋ္ဌံ (ဟောတိ)၊ တေန-သည်၊ နသာဒိတဗ္ဗံ- တထည်ကိုမျှ မသာယာထိုက်၊ ပန- ဆက်၊ ယဿ ဒ္ဝိသု ကေ နဋ္ဌံ ဟောတိ၊ (တေန)

ကေံ သာဒိတမ္ဗံ၊ ယဿ ကေံယေဝ ဟောတိ၊ တဒူ - ထိ တထည့်သည်လည်း၊ နဋ္ဌံ ဟောတိ၊ (တေန) ဒွေ သာဒိတမ္ဗာနိ၊ ပန-ကား၊ ဘိက္ခုနိယာ-၏၊ ပဌ္ဌ သုပိ-၅ ထည်သော သက်နဲ့တို့သည်လည်း၊ နဒ္ဒေသု- နဲ့လသော်၊ ဒွေ သာဒိတမ္ဗာနိ၊ စတူသု နဒ္ဒေသု ကေံ သာဒိဘမ္ဗံ၊ တီသု နဒ္ဒေသု ကိဠွိ (တစုံတခုကို) နဲ့ သာဒိတမ္ဗံ၊ ဠီသု - တို့သည်၊ နဒ္ဒေသု ဝါ- ၎င်း၊ ကေသွိံ -သည်၊ နဒ္ဒေဝါ- ၎င်း၊ ဝါဒေါ- မသာယာထိုက်ဟု ပြောဆိုဘွယ်သည်၊ ကောပန- အာဘယ်မှာနည်း၊ ဟိ-မှန်၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသည်၊[ဘိက္ခုဖြစ်စေ ဘိက္ခုနီဖြစ်စေ။] သန္တာရုတ္တာရ ပရမတာယ- သင်းပိုင်နှင့် တကွ ကိုယ်ရုံ အလွန်အပိုင်းအခြားရှိသူ၏အဖြစ်၌၊ ဌာတမ္ဗံ-တည်ရာ၏၊ တတော-ထို ၂ ထည်ထက်၊ ဥတ္တရိ--အလွန်၊ (သာဒိတုံ-၄၊ ဝါ-ကို၊) နဲ့ လဇ္ဇတိ-မရအပ်၊ ဇာတိ ဇာဒံ-ကား၊ ထွေ-၌"သစေတိကိ နဒ္ဒာနိ"အစရှိသော ပါဠိ၌၊ လက္ခဏံ-တည်း၊ (ဇာတိ- ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း။)

သေသကံ အာဟရိဿာမိတိ-ကား၊ ဒွေ စီဝရာနိ,ကတွာ-ပြီး၍၊ သေသံ-ကို၊ ပုန,အာဟရိဿာမိ-အလျှော့ရှင်ထံ ပြန်ဆောင်အံ့၊ ဇာတိ အထွေ၊နအစ္ဆိန္နကာရဏာတိ- ကား၊ ဗာဟုဿစ္စာဒိဂုဏာဝဿေန-ဗာဟုဿစ္စ အစရှိသော ဂုဏ်၏ အစွမ်းကြောင့်၊ ဒေန္တိ - လှူကုန်အံ့၊ ဉာတကာနံတိအာဒိသု - တို့၌၊ (အထွေ၊ ဧဝံ ဝေဒိတမ္ဗော)၊ ဉာတကာနံ - တို့သည်၊ ဒေန္တာနံ - လှူကုန်လသော်၊ သာဒယန္တာသ- အပို သာယာသော ရဟန်း၏၊ (အနာပတ္တိ) ၊ပေ၊ အထွေ၊ ပန-ဆက်၊ အဋ္ဌကထာသု-ရှေး အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ဉာတက ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ဆွေမျိုးတော်သူဖိတ်မံသူတို့၏အထံ၌၊ ပကတိယာ-အားဖြင့်၊ ဗဟုဗ္ဗိ-များစွာသော သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အစ္ဆိန္နကာရဏာ- လုယူခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပမာဏမေဝ-သန္တာရုတ္တာရ ပရမဟူသော ပမာဏာသည်သာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဇာတိ ဝုတ္တံ၊ တံ-ထိုစကားသည်၊ ပါဠိယာဝ-ပါဠိတော်နှင့်ပင်၊ နဲ့ သမေတိ- မည်၊ ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ, ဇာဒံ အဋ္ဌကထာသု၊ပေ၊ နဲ့ သမေတိ။ ။မဟာအဋ္ဌကထာ စသော ရှေး အဋ္ဌကထာတို့၌ "ဉာတိပဝါရိတတို့ အထံဝယ် တောင်းရိုးတောင်းစဉ် တောင်းလျှင် သင်္ကန်းတစုံမက အများကြီး တောင်းကောင်း၏၊ သင်္ကန်း အလု (အခိုး) ခံရခြင်းကြောင့် ဉာတိပဝါရိတတို့အထံ တောင်းလျှင် သင်္ကန်းတစုံသာ တောင်းကောင်း၏"ဟု ဆိုကြသည်၊ ထိုစကားသည် "အနာပတ္တိ၊ပေ၊ ဉာတကာနံ ပဝါရိတာနံ-ဉာတက ပဝါရိတတို့ အထံ၌ တတ္ထဂေ(ထိုသင်းပိုင် ကေသီထက် အပိုတောင်းသော်လည်း အနာပတ်"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ပါဠိတော်နှင့် မညီသောကြောင့် မှားယွင်းသောစကား ဖြစ်သည်။

သိက္ခာပဒံ - ကို၊ အညဿ - ၏၊ အတ္ထာယ ဝိညာပနဝတ္ထုသ္မိံ ယေဝ ပညတ္တံ၊ [အစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်းများအတွက် ဆဗ္ဗဂ္ဂိ တို့က တောင်းပေး သောကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။] တသ္မာ, ဏဓ - ၌ သိက္ခာပုဒ်၏ အနာပတ္တိဝါရ၌၊ အညဿတ္ထာယာတိ - ဟူ၍၊ နဝတ္တံ ၊ပေ၊ ဏတိ - တည်း။ တတုတ္တရိသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× + × × × × ×

ပဌမ ဥပက္ခဥ္ဇသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ဥပက္ခဥ္ဇသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ အတ္ထာဝုသော မံ သောဥပဋ္ဌာကောတိ ဇေတ္ထ-၌၊(အယမေတ္ထမ္မ ဇေတ္ထကိယ္ယာ၊)အာဝုသော-ရှင်၊ တုံ- သည်၊ ယံ-အကြင် အလုပ်အကျွေး ဒါယကာကို၊ ဘဏသိ-ပြော၏၊ မေ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဧဝရူပေါ - သော၊ သော ဥပဋ္ဌာကော - ထို အလုပ်အကျွေး ဒါယကာသည်၊ အတ္ထိ- ၏၊ ဧတိ အယံ အတ္ထော - ဤအနက်သည်၊ ဟောတိ၊ အပိမေယျ ဧဝံ ဟောတီတိ-ကား၊ အယျ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-တပည့်တော်၏၊ ဝါ-မှာ၊ ဧဝံ- ဤအကြီသည်၊ ဟောတိအပိ- ဖြစ်တော့ ဖြစ်ပါ၏၊ [အပိသဒ္ဒါ မန္ဒာနုညာ (အနည်းငယ် ခွင့်ပြုခြင်း) အနက်ဟော။] အပိ မယျာ ဧဝန္တိပိ-ဟူ၍လည်း၊ ပါဌေဝေါ - ပါဠိ၌ရှိ၏၊ [“ အယျာ ” ဟု ဗဟုဝစ်သာ ထူးသည်၊ အနက်ကား တူ၏။] ဘိက္ခုံ ပနေဝ ဥဒ္ဒိဿတိဇ္ဇေ-၌၊ ဥဒ္ဒိဿတိ- ကား၊ အပဒိဿ-ညွှန်ပြ၍၊ အာရဗ္ဘ - အကြောင်းပြု၍၊ (ဥပက္ခဋ္ဌံ ဟောတိ- ၌စပ်)၊ ပန - ဆက်၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ ယံ- အကြင်ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ- ၍၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ- စုဆောင်း စီမံအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ တံ - ထို သင်္ကန်းဘိုးသည်၊ တဿ - ထို ရဟန်း၏၊ အတ္ထာယ-၄၊ ဥပက္ခဋ္ဌံနာမ-မည်သည်၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အဿ- ထို ဘိက္ခုံပနေဝ ဥဒ္ဒိဿပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ ဘိက္ခုံ သတ္ထာယာတိ-ဟူ၍ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

ဘိက္ခုံ၊ အာရဗ္ဘ ကရိတ္ထာတိ-ကား၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ပစ္စယံ-အကြောင်းကို၊ ကတ္ထာ၊ ဟိ - မှန်၊ ယံ- အကြင်သင်္ကန်းဘိုးကို၊ ဘိက္ခုံ ဥဒ္ဒိဿ ဥပက္ခဋ္ဌံ- ပြု၊ တံ - ထို သင်္ကန်းဘိုးသည်၊ နိယမနေဝ - အမြဲအားဖြင့် သာလျှင်၊ ဘိက္ခုံ ပစ္စယံ ကတ္ထာ ဥပက္ခဋ္ဌံ ဟောတိ၊ တေန - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုံ အာရဗ္ဘ ကရိတ္ထာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ- မှန်၊ ပစ္စယော ပိ- အကြောင်းသည်လည်း၊ လဘတိ၊ ပေ၊အာဒီသု-အစရှိသော ပါဠိရပ်တို့၌၊ အာရဗ္ဘာန္တိ-ဏံ ဟူ၍၊ အာဂတော-၏၊ [မာရော-မာရ်နတ်သည်၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းကို၊ လဘတိ။] ဧဒါနိ-

၌၊ ဥဒ္ဒိဿာတိ ထြေ- ၌၊ ယော ကတ္တာ- အကြင် ဥဒ္ဒိသနကြိယာ၏ ကတ္တားပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ (အတ္ထိ)၊ တဿ - ထို ဥဒ္ဒိသနကြိယာ၏ ကတ္တားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာကာရဒဿနတ္ထံ-ရည်စူးပုံ အခြင်းအရာကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘိက္ခုံ အစ္ဆာဒေတုကာမောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၊ ဘိက္ခုံ- ကို၊ အစ္ဆာဒေတုကာမေန-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ တေန - ထို ဒါယကာသည်၊ တံ - ထို ရဟန်းကို၊ ဥဒ္ဒိဿ, ဥပက္ခဋ္ဌံ-ပြီ၊ အညေန-သော၊ ကာရဏေန- အကြောင်းကြောင့်၊ နု(ဥပက္ခဋ္ဌံ-စုဆောင်းစိမ်အပ်သည် မဟုတ်၊) ဇာတိ- ဤနည်းဖြင့်၊ သော - ထိုဒါယကာသည်၊ အစ္ဆာဒေတုကာမော - သူသည်၊ ဟောတိ၊ တေန - ကြောင့်၊ ဘိက္ခုံ အစ္ဆာဒေတုကာမောတိ - ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အညာတကဿ ဂဟပတိဿဝါတိ (ပဒဿ)-၏၊ အညာတကေန - သော၊ ဂဟပတိနာဝါ - သည်သော်၎င်း၊ ဇာတိ အတ္ထော(ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ ကရဏတ္ထေ- ကရိဏ်းဝိဘတ်၏ ကတ္တားအနက်၌၊ ဇာဒံ သာမိဝစနံ-ဤ သာမီဝိဘတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပဒဘာဇနေ ပန - ၌ကား၊ ဗျဉ္ဇနံ - သဒ္ဒါနည်းကို၊ အဝိစာရေတွာ - မစိစစ်မူ၍၊ အတ္ထမတ္တမေဝ-အဓိပ္ပါယ်နက်မျှကိုသာ၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ အညာတကောနာမ၊ပေ၊ဝုတ္တံ။

စီဝရ စေတာပန္နန္တိ - ကား၊ စီဝရမူလံ- သင်္ကန်း၏ အမြစ်အရင်းသည်၊ ဝါ - သင်္ကန်းဖိုးသည်၊ [စီဝရစေတာပန္နရုပ် ပြီးပုံကို ကခ်ဂါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊ ရှေ့ငွေသာ မက , လဲလှယ်၍ ရကောင်းသော ဝါ , ချည် စသည်တို့ကိုလည်း " စီဝရစေတာပန္နံ " ဟု ခေါ်သောကြောင့် " စီဝရမူလံ " ဟု ဖွင့်သည်၊] ပန-ဆက်၊ တံ - ထို သင်္ကန်းအဖိုးသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟိရညာဒိသု-ငွေ အစရှိသည်တို့တွင်၊ အညတရံ-တမျိုးမျိုးသည်၊ ဟောတိ-၏၊တသ္မာ-ကြောင့်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဟိရညံဝါတိ အာဒိ-ကို၊(ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ ဟောတိတိ-ကား၊သင်္ဂီတံ - စီစဉ်အပ်သည်၊ဟောတိ၊ သံဟရိတွာ - စုဆောင်း၍၊ ထပိတံ - သည်၊ ဟောတိ၊ [ဥပက္ခဋ္ဌံပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးပုံနှင့်တကွ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ဂါဘာသာဋီကာ၌ ရှုပါ၊] ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဟိရညံဝါတိ အာဒိနာ သော၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ အာသ - ထို သင်္ကန်းအဖိုး၏၊ ဥပက္ခဋ္ဌဘာဝေါ-စီစဉ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒဿိတော - သည်၊ဟောတိ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ နာမာတိ ပဒံ-ကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-၍၊ဝိသုံ-သီးခြား၊ ပဒဘာဇနံ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) နဝုတ္တံ၊ [ဥပက္ခဋ္ဌံပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပဒဘာဇနိ၌ သီးခြားဖွင့်ပြတော် မမူအပ်-ဟူလို၊] ဣမိနာတိ-ဣမိနာ ဟူသောပုဒ်ကို၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ-စီစဉ်အပ်ပြီးသော အဖိုးကို၊ သန္ဓာယ - ၍၊ အာဟ - ဟောတော်မူပြီ၊ တေနေဝ-ထို့ကြောင့်ပင်၊ အဿ-ထိုဣမိနာပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ပစ္ဆာပဋိတေနာတိ-

ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဟိ(ယသ္မာ)-ကြောင့်၊ ယံ-အကြင် သင်္ကန်းအဖိုးကို၊ ဥပက္ခဋ္ဌံ-ပြီ၊ သံဟရိတ္ဝာ-စုဆောင်း၍၊ ထပိတံ-ပြီ၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းအဖိုးသည်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ- ရှေးရှုတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဇာတိ - ကြောင့်၊ ပစ္စုပဋ္ဌိတေနာတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ အစ္ဆာဒေဿာမိတိ ဧတံ - ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ ဝေါဟာရ ဝစနံ-ပြောရျိ ဆိုစဉ် စကားတည်း၊ [ထိုဒေဘ်က သင်္ကန်းလှူခြင်းကို "သင်္ကန်းဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း" ဟု ပြောလေ့ရှိသည်-ဟူလို။]ပန-စင်စစ်ကား၊ ဇာတ္ယန္ဓာမဿသော၊ ဘိက္ခုနော- အား၊ ဒဿာမိ - အံ့၊ ဇာတိအယံ - သည်ကား၊ ထွေ- ဤအစ္ဆာဒေဿာမိပုဒ်၌၊ အထွော-တည်း၊ တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ အဿ-ထိုအစ္ဆာဒေဿာမိ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေပိ-၌လည်း၊ ဒဿာမိတိ ဝုတ္တံ။

တတြ စေ သောဘိက္ခူတိ-ကား၊ ယတြ-အကြင်အရပ်၌၊ သော ဂဟပတိ ဝါ – သည်သော်၎င်း၊ (သာ) ဂဟပတာနီ ဝါ - ၎င်း၊ (အတ္ထိ)၊ တတြ- ထို အရပ်သို့၊ သောဘိက္ခု-သည်၊ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော,ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ(သွား၍) စိဝရေ, ဝိကပ်ံ-ထူးအောင် စီမံခြင်းသို့၊ စေ အာပဇ္ဇေယျ၊ ဇာတိ အယံ-ကား၊ ထွေ-ဤတတြစေ သောဘိက္ခုစသော ဝါကျ၌၊ ပဒသမ္ဗန္ဓော-ပုဒ်တို့၏စပ်ခြင်းတည်း၊ တတ္ထ- ထို တတြစေ သောဘိက္ခု စသော ဝါကျ၌၊ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာတိ ဇာမသံ-၏၊ဂတ္ဝါတိ ဇာမိနာဝ-ဂတ္ဝါဟူသော ဤပုဒ်ဖြင့်သာလျှင်၊ အထွော-သည်၊ သိဒ္ဓေ-ပြီးပါလျက်၊ ပစုရဝေါဟာရဝသေန-အများအခေါ်အဝေါ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါ-အများ အသုံးအနှုန်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယရန္တိ-ယရုံဟူ၍ ဝုတ္တံ-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ [လူအများက"အိမ်သို့ သွား"ဟု ပြောဆိုလေ့ရှိကြသောကြောင့် ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ အတွက် " ဂတ္ဝါ " ဟုသာ မကဘဲ "ယရုံ"ထည့်၍ ပဒဘာဇနီ၌ ဖွင့်ပြတော်မူသည်- ဟူလို။] ပန - စင်စစ်ကား၊ ယတြ-၌၊ သော ဒါယကော (အတ္ထိ)၊ တတြ-သို့၊ ဂတ္ဝါ, ဇာတိ အယမေဝ-၌ အနက်သည်သာ၊ ထွေ – ၌ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ ဟူသော ပါဌ်၌၊ အထွော-လိုရင်းအနက်တည်း၊ စာသ္မာ,ပုနပိ-ထပ်၍ဆည်း၊ယတ္ထ ကတ္ထစိ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

ဝိကပ်ံ အာပဇ္ဇေယျာတိ-ကား၊ ဝိသိဋ္ဌကပ်ံ-ထူးအောင်စီမံခြင်းသို့၊ အဓိက ဝိဓာနံ-အပိုအလွန် စီမံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ၊[ဝိကပ်ံ၌ ဝိသည် ဝိသိဋ္ဌဟူသော အနက်ကို ဟော၏၊ ကပ္ပဓာတ်ကား ဝိဓိ အနက်ဟောတည်း၊ ထို့ကြောင့် "ဝိသိဋ္ဌကပ်ံ=အဓိကဝိဓာနံ" ဟု ဖွင့်သည်။] ပန - ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ – ၌၊ ယေနာကာရေန – ဖြင့်၊ ဝိကပ်ံ အာပန္နော ဟောတိ၊ တမေဝ- ထို အခြင်း အရာကိုပင်၊ ဒဿေတုံ-၌၊ အာယတံဝါတိအာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ၊ သာဓုတိ-သာဓု

သဒ္ဒါသည်၊ အာယာစနေ (ပဝတ္တော) နိပါတော၊ ဝတာတိ ပရိဝိတက္ကေ (ပဝတ္တော)နိပါတော၊ မန္တို-မံဟူသော ပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကို၊ နိဒ္ဒိသတိ-ညွှန်ပြ၏၊ အာယသ္မာတိ-ဖြင့်၊ ပရံ-သူတပါးကို၊ အာလပတိ-ရှေးရှုပြောဆို၏၊ အာမန္တေတိ- ခေါ်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ , ဇာဒံ သမ္မံ - ဤ အလုံးစုံသော "သာဓု ဝတ မံ အာယသ္မာ" ဟူသော ပုဒ်အပေါင်းသည်၊ ဗျဉ္ဇနမတ္တမေဝ-သဒ္ဒါမျှသည်ပင်၊ ဝါ- သဒ္ဒါအတိုင်းပင်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ တသ္မာ – ကြောင့်၊ (သဒ္ဒါအတိုင်းပင် အနက်ထင်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊) အာဆ – ထိုပုဒ်အပေါင်း၏၊ အတ္ထော-ကို၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ နဝတ္တော။ [ပဒဘာဇနီ၌ အထူးဟောတော်မမူတော့-ဟူလို။]

ကလျာဏကမျတံ ဥပါဒါယာတိ-ကား၊ သုန္ဒရကာမတံ – ကောင်းသော သက်နိုးကို အလိုရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝိသိဋ္ဌကာမတံ-ထူးသော သက်နိုးကို အလိုရှိသူ၏ အဖြစ်ကို၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ [ဥပါဒါယပုဒ်ကို စိတ္တေနဟု ကရိဏ်းထည့်၍ ဥပသဒ္ဒါအနက် မရှိဟု သိစေလိုသောကြောင့်"ဂဟေတွာ" ဟု ဖွင့်သည်၊] တသ - ထို ဥပါဒါယပုဒ်၏၊ အာပဇ္ဇေယျ စေတိ ဇာမိနာ-ဟူသော ဤပုဒ်နှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော – စပ်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ၊) ပန – ဆက်၊ ယသ္မာ, ယော – အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကလျာဏကမျတံ – ကောင်းသော သက်နိုးကို အလိုရှိသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဥပါဒါယ - စိတ်ဖြင့် ယူ၍၊ (ဝိကပ်ံ - သို့၊) အာပဇ္ဇတိ-၏၊ သော-သည်၊ သာဓ္ဝတ္ထိကော (သာဓ္ဝတ္ထိကော)- ကောင်းသော သက်နိုးဖြင့် အလိုရှိသည်၊ မဟဋ္ဌတ္ထိကော-များသော အဖိုးရှိသော သက်နိုးဖြင့်အလိုရှိသည်၊ ဟောတိ-၏ တသ္မာ-ကြောင့်၊ အသ-ထိုကလျာဏကမျတံ ဥပါဒါယပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဒါကို၊ ပဟာယ-၍၊ အဓိပ္ပေတတ္ထမေဝ-ကိုသာ၊ ဒဿေတုံ-၄၂၊ တဒေဝ ဝစနံ – ထို သာဓ္ဝတ္ထိကော မဟဋ္ဌတ္ထိကော ဟူသော စကားကိုသာ၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ ပန- ဆက်၊ ယသ္မာ - ကြောင့်၊ ဇာမသ-၌ ထူးအောင်စိမ်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇန မတ္တေနေဝ- ရောက်ခြင်းမျှဖြင့်သာ၊ အာပတ္တိ-သည်၊ သိသံ-အပြီးအဆုံးသို့၊ နဗိတိ-မရောက်သေး၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ တသ ဝစနေနာတိအာဒိ-ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

အနာပတ္တိ ဉာတကာနန္တိ အာဒိသု- တို့၌၊ ဉာတကာနံ – တို့၏၊ စိဝရေ-လျှမည့် သက်နိုး၌၊ ဝိကပ်ံ အာပဇ္ဇန္တသ အနာပတ္တိတိ ဧဝမတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မဟဋ္ဌံ၊ပေ၊စေတာပေတိတိ-ကား၊ ဂဟပတိဿ-သည်၊ ဝိသတိအဋ္ဌနကံ-၂၀ထိုက်တန်သော၊ စိဝရံ-ကို၊ စေတာပေတုကာမဿ-လလှယ်လိုလသော်၊ ဝါ-သော၊ ဂဟပတိဿ= အား၊ ဇေတန - ၌ ၂၀ တန် သက်နိုးဖြင့်၊ မယ့်-

အား၊ အလံ-အလိုမရှိ၊ ဒသ ဥနကံဝါ-၁၀ တန် သက်ံန်းကိုသော်ငင်း၊ အဋ္ဌ ဥနကံဝါ- ကိုသော်ငင်း၊ ဒေဟိ – လူလော၊ ဇုတိ ဝဒတိ၊ အနာပတ္တိ၊ စ-ဆက်၊ အပ္ပဿန္တိ ဇုဒံ - ကို၊ အတိရေကနိဝါရဏတ္ထမေဝ - အပိုအလွန်ကို တားမြစ်တော်မူခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊ ဝုတ္တံ – မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ ပန – စင်စစ်ကား၊ သမကေပိ-အဘိုးအားဖြင့် ညီမျှသော သက်နှဲ့လည်း၊(ဝိကပ္ပံ-သို့၊ အာပဇ္ဇန္တသ) အနာပတ္တိ၊[အဖိုးထူးစေဘဲ အနေအထား ပုံသဏ္ဌာန် စသောအားဖြင့် ထူးအောင်စီမံခြင်းသို့ရောံသောရဟန်းမှာ အာပတ်မသင့်၊] တဋ္ဌ - ထို ညီမျှသော သက်နှဲ့သည်လည်း၊ အဿဝသေနဝ- ဖြင့်သာလျှင်၊ (သမကံ ဟောတိ)၊ ပမာဏဝသေန - အရှည်အတို ပမာဏ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ (သမကံ-ညီမျှသည်၊) န(ဟောတိ)၊ ဟိ - မှန်၊ (တနည်း) ဟိ(ယသ္မာ)၊ ဇုဒံ သိက္ခာပဒံ- သည်၊ အဿဝမုနကံ - အဖိုးကို တိုးပွားစေခြင်း ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ (အဿဝမုနံ တေသ အတ္ထိတိ အဿဝမုနကံ၊- ဋီ။) တသ္မာ , ယော-အကြင် ဒ'ါယကာသည်၊ ဝိသတိအဿနကံ-သော၊ အန္တရဝါသကံ-ကို၊ စေတာပေတုကာမော - သည်၊ (ဧဟာတိ)၊ တံ – ထို ဒါယကာကို၊ တ္ထေက မေဝ, ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ၂၀ သော အဖိုးကိုသာ ထိုက်တန်သော၊ စိဝရံ- ကို၊ မေ,ဒေဟိတိ ဝတ္တုံပိ ဝဋ္ဋတိ၊ပေါသဒိသာနေဝ။

ဒုတိယဥပက္ခေဋ္ဌပိ-ဌ်လည်း၊ ဇုမိနာဝ နယေန-ပဌမ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ဌ် ဆိုအပ်ပြီးသော ဤနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဟိ- မှန်၊ တံ-ထို ဒုတိယ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဇုမဿ - ဤ ပဌမ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်၏၊ အနုပညတ္တိသဒိသံ-အနုပညတ်နှင့် တူ၏၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ ပဌမသိက္ခာပဒေ - ပဌမ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်ဌ်၊ ကေဿ - တယောက်သော ဒါယကာကို၊ ဗိဋ္ဌော-နှိပ်စက်ခြင်းကို၊ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ ဒုဘိယေ-ဌ်၊ ဒ္ဝိန္နံ(ဗိဋ္ဌော-ကို၊ ကတော)၊ အယမေဝ - ဤတယောက်ကို နှိပ်စက်ခြင်း , ၂ ယောက်တို့ကို နှိပ်စက်ခြင်း သည်သာ၊ တ္ထေ-ဤသိက္ခာပုဒ် ၂ ပါးတို့ဌ်၊ စိသေသော၊ပေါဒ္ဝိန္နံ-တို့ကို၊ (ဗိဋ္ဌံ ကတ္ဝာ ဂဏှတော အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗော) ယထာ၊ ဧဝံ ဗဟူနံ ဗိဋ္ဌံ ကတ္ဝာ ဂဏှန္တော အာပတ္တိဝေဒိတဗ္ဗော၊ ဇုတိ- တည်း ။ ။ ပဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။ ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာပိ နိဋ္ဌိတာ။[" ဇုမိနာဝ နယေန, ဇုမဿ " ဟူသော အနိုးဟောပုဒ်တို့ကို ထောက်၍ " သဒိသာနေဝ " ဌ် ပဌမဥပက္ခဋ္ဌအဖွင့် မကုန်သေး, " အာပတ္တိ ဝေဒိတဗ္ဗော " ကျမ္မ ဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် ၂ ပါးလုံး၏အဖွင့် ပြီးသည်-ဟု မှတ်ပါ။]

ရာဇသိက္ခာပုဒ်

တေန ဃမယေနာတိ ရာဇသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ဥပါသကံ ဝိညာပေတွာ တိ-ကား၊ ဇာနာပေတွာ-သိစေပြီး၍၊ ဣမိနာမူလေန- ဤသင်္ကန်းအဖိုးဖြင့်၊ စီဝရံ-ကို၊ ကိဏိတွာ- ဝယ်ပြီး၍၊ ထေရဿ-ထေရ်အား၊ ဒေဟိ-လှူပါလေလော၊ ဣတိဧဝံ - သို့၊ ဝတွာ- ၍၊ ဣတိ - ဤကား၊ အဓိပ္ပါယော- (သညာပေတွာပုဒ်အတွက်) အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်း၊ ပဉ္ဉာသဗန္ဓောတိ - ကား၊ ပဉ္ဉာသကဟာပဏဒဿော - အသပြာငါးဆယ် ဟူသော ဒင်္ဂါးသည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ပဉ္ဉာသံ - ငါးဆယ် ဟူသော၊ ဗန္ဓော-နှောင်ဖွဲ့ကြောင်း ဒင်္ဂါးငွေသည်၊ (ဟောတိ) ဣတိဝိ-လည်း၊ ပါ၎ဌော-၏၊ [ဗန္ဓိယတိ ဧတေနာတိ ဗန္ဓော-နှောင်ဖွဲ့အပ်ကြောင်း ဖြစ်သော ဒင်္ဂါးငွေ။] ပဉ္ဉာသံ-ငါးဆယ်၊ ဇိတော-ရှုံး၏၊ ပဉ္ဉာသံ-ဆယ်၊ ဒါပေတဗ္ဗော-ပေးစေထိုက်၏၊ ဣတိ-ကား၊ အဓိပ္ပါယော-အလိုတည်း၊ [ကတိကဝတ် ပြုသူတို့၏ အလိုတည်း။] အဇ္ဇုဏှော ဘန္တေ အာဂမေဟိတိ (ပဒဿ) - ၏၊ ဘန္တေ-ရား၊ အဇ္ဇ ကေဒိဝသံ-ယနေ့တရက်၊ အမှာကံ-တို့ဘို့၊ တိဋ္ဌ- ရပ်ပါဦး၊ အဓိဝါသေဟိ -သည်းခံပါဦး၊ ဣတိအတ္ထော-နက်၊ ပရာမသိတိ - ကား၊ ဂဏှိ-ဆွဲကိုင်ပြီ၊ ဇိနောသိတိ- ကား၊ ဇိတော- ရှုံးသည်၊ အသိ- ဖြစ်၏။ [ဇိနောဠှ ဇိဓာတ် တပစ္စည်းကို ဣနုပြု၊ ဇိဓာတ်သည် ပရာ ဟူသော ဥပသာရပုဒ်နှင့် မယှဉ်သော်လည်း ရှုံးခြင်းအနက်ကို ဟောနိုင်၏။]

ရာဇဘောဂ္ဂါတိ- ကား၊ အဿ- ထိုအမတ်၏၊ ရာဇတော-မှ၊ (လဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊)ဘောဂံ ဘုဉ္ဇိတမ္ဗံ-သုံးဆောင် ခံစားထိုက်သော စည်းစိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ (သော- ထိုအမတ်သည်၊) ရာဇဘောဂ္ဂါ- မည်၏၊ ရာဇဘောဂေါတိဝိ ပါဌော အတ္ထိ၊ အဿ-ထိုအမတ်၏၊ ရာဇဘော- မှ၊ (လဒ္ဓါ) ဘောဂေါ-ရာထူးစည်းစိမ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဣတိအတ္ထော၊ [ဤ ရာဇဘောဂ္ဂါပုဒ်ပြီးပုံကို ကခ်ါ ဘာသာဋီကာ၌ ပြဆ၍ပြီး၊] ပဟိဏေယျာတိ - ကား၊ ပေသေယျ-ပို့အံ့၊ ပန- ဆက်၊ အဿ- ထို ပဟိဏေယျပုဒ်၏၊ ဥတ္တာနတ္ထတ္တာ-

အဇ္ဇုဏှော။ ။"အဇ္ဇ + နော" ဟု ဆိုလိုလျက် ဟ အကွရာလာ၍ နကိုလည်း ဏပြုထားသည် ဟု သိစေလိုသောကြောင့် အဇ္ဇုကို အဇ္ဇ ဟုဆင်း, နောကို အမှာကံဟု ဆင်း ဖွင့်သည်၊ " တိဋ္ဌ " ကား အာဂမေဟိ၏ အဓိပ္ပါယ်နက်တည်း။ [အဇ္ဇုဏှောတိ အဇ္ဇနောတိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဟကာရာဂမံ, နကာရဿစ ဏကာရံကတွာ ဝုတ္တောတိ အာဟ- အဇ္ဇ ကေဒိဝသံ အမှာကံတိ၊ — ဝိမတိ။]

ပေါ်လွင်သောအနက်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ပဒဘာဇနံ-ကို၊(ဘဂဝတာ) နဝဏ္ဏံ၊ စ-ဆက်၊ တေသ-ဤပဟိဏေယျပုဒ်၏၊ (ဥတ္တုနဏ္ဏာ ပဒဘာဇနံ နဝဏ္ဏံ) ယထာ၊ ဧဝံ-တူ၊ စီဝရံ ဇဏ္ဏုန္နာမံ ဘိက္ခုန္တိ အာဒိနမ္ပိ ပဒါနံ- စီဝရံ၊ပေါဘိက္ခုံ အစရှိသော ပုဒ်တို့၏လည်း၊ ဥတ္တာနဏ္ဏတ္တာယေဝ ပဒဘာဇနံ နဝဏ္ဏံတိ ဧဝဒိတမ္ပိ၊ အာဘတံဘိ - ကား၊ အာနိတံ - ဆောင်ယူအပ် ပါပြီ၊ ကာလေန ကပ္ပိယန္တိ- ကား၊ ယုတ္တပတ္တကာလေန - သင့်လျော် လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ယဒါ, နော- ငါတို့၏၊ အတ္ထော - အလိုသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ တဒါ, ကပ္ပိယံ စီဝရံ ဂဏှာမာတိ အတ္ထော၊ ဧဝယျာဝစ္စကရောတိ - ကား၊ ကိစ္စကရော- ကိစ္စကို ပြုလုပ်တတ်သူတည်း၊ ကပ္ပိယကာရကော- အပ်အောင် ပြုတတ်သူတည်း၊ ဇုတိအတ္ထော၊ သညတ္တော သော မယာတိ- ကား၊ မယာ-တပည့်တော်သည်၊ သော-ထို ဧဝယျာဝစ္စကရကို၊ အာဏတ္တော-ပြီ၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောဆိုအပ်သော်၊ တုမှာကံ - တို့အား၊ ဝါ-တို့၏၊ စီဝရေန- ဖြင့်၊ အတ္ထေ-အလိုသည်၊ သတိ-သော်၊ စီဝရံ ဒဿတိ၊ ဧဝံ-ဤသို့ လူလောက်အောင်ဒဿာ အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တော - ပြောဆိုအပ်ပါပြီ၊ ဇုတိ အတ္ထော။

အတ္ထော မေ အာဝုသော စီဝရေနာတိ ဧတံ-နဟူသော ဤစကားသည်၊ စောဒနလက္ခဏာ နိဒဿနံ - တောင်းခြင်း၏ လက္ခဏာကို ညွှန်ပြကြောင်း စကားတည်း၊ ဟိ - မှန်၊ ဇုဒံ ဝစနံ - (အတ္ထော မေ အာဝုသော စီဝရေန ဟူသော) ဤစကားကို၊ ဝတ္တုမ္ဘံ - ပြောဆိုဆိုက်၏၊ အဿ - ထိုစကား၏၊ အတ္ထော၀ါ- ကိုမူလည်း၊ ယာယကာယစိ- သော၊ ဘာသာယ - ဖြင့်၊ (ဝတ္တုမ္ဘော)၊ ဇုဒံ-ဤ ဆိုအပ်ပြီးကား၊ စောဒနာလက္ခဏံ-တည်း၊ ဇနံ-ကား၊ ဒေဟိ မေ စီဝရန္တိ အာဒိနိ. အစရှိသော စကားတို့ကို၊ နဝဏ္ဏာကာရ ဒဿနတ္ထံ-မပြောထိုက်သော အခြင်းအရာကို ပြတော်မူခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တာနိ - နှုတ်ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ တာနိ ဝစနာနိ - (ဒေဟိ မေ စီဝရံ အစရှိသော) ဤစကားတို့ကို၊

သညတ္တော သော မယာ။ ။သင်္ကန်းအတွက်ဖြစ်စေ အခြားသော နဝကမ္မကိစ္စအတွက် ဖြစ်စေ ဒါယကာ သို့မဟုတ် ဒါယကာ၏ကိုယ်စား တယောက်ယောက်ကငွေကို ကပ္ပိယလုပ်တတ်သူထံ အပ်နှံပြီးလျှင် “ တပည့်တော်သည် ငွေကို (မည်သူ့အထံ) အပ်ခဲ့ပါပြီ၊ အရှင်ဘုရားသည် သင်္ကန်း(သို့မဟုတ် အခြားအပ်သောပစ္စည်း) အလိုရှိသော် ကပ္ပိယအထံ အသွားခံပါ”ဟု ဤသို့ လျှောက်သွားမှသာ အပ်သောပစ္စည်းကို တောင်းကောင်းကြောင်း, ငွေကို အပ်ထားခဲ့ရုံမျှဖြင့် မတောင်းကောင်းကြောင်းကို “သညတ္တော သော မယာ” စသော စကားများဖြင့် သိသာသည်။

(နဝတ္တွဗ္ဗာနိ-နှ်)၊ ဧတေသံ-စကားတို့၏၊ အတ္ထောဝါ- ကိုမူလည်း၊ ယာယ ကာယစိ ဘာသာယ နဝတ္တွမ္ဘော၊ ဒုတိယမ္ပိ ဝတ္တွမ္ဘော, တတိယမ္ပိ ဝတ္တွမ္ဘော တိ- ကား၊ အတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝရေနာတိ ဣဒမေဝ – ဤစကားကို ပင်၊ ယာဝတတိယံ - အောင်၊ ဝတ္တွမ္ဘော၊ ဣတိ- ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ ဧံ-လျှင်၊ ဒဲတ္တိကွတ္တုံ စောဒေတဒ္ဘော သာရေတဗ္ဘောတိ ဏ္ဍ - ၌၊ ဥဒ္ဒိဋ္ဌ စောဒနာ ပရိ ဿေ်ဒံ- တိုက်ရိုက် ညွှန်ပြအပ်သော တောင်းခြင်း၏ အပိုင်းအခြားကို၊ ဒဿေ တွာ- မူပြီး၍၊ ဣဒါနိ- ၌၊ ဒွတ္တိကွတ္တုံ၊ပေါကုသလန္တိ ဣမေသံ ပဒါနံ- တို့၏၊ သခ်ေပတော – အားဖြင့်၊ အတ္ထံ ဒဿေန္တော၊ပေါအာဟ၊ ဧဝံ- လျှင်၊ ယာဝတတိယံ - အောင်၊ စောဒေန္တော –: တောင်းလသော်၊ ဝါ – တောင်းသော ရဟန်းသည်၊ တံ စိဝရံ - ကို၊ ယဒိ နိပ္ပါဒေတိ - အကယ်၍ ပြီးစီးစေနိုင်အံ့၊ အတ္တနော-၏၊ ပဋိလာဘဝသေန-ရခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ နိပ္ပါဒေတုံ-ပြီးစီးစေ ခြင်းငှါ၊ ယဒိသဏ္ဌောတိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့၊ (ယဒိ နိပ္ပါဒေတိကို ထပ်ဖွင့် သည်)၊ ဣစ္ဆေတံ-၌သို့ ပြီ စီးစေနိုင်ခြင်းသည်၊ ကုသလံ – ကောင်း၏၊ သာဓု သုဋ္ဌု သုန္ဒရံ-ကောင်း၏။

စတုက္ကွတ္တုံ၊ပေါဌာတမ္ဗံကိတေံ-၌စကားသည်၊ ဌာနလက္ခဏာနိဒဿနံ-ရပ်ခြင်း၏ လက္ခဏာကို ညွှန်ပြကြောင်း စကားတည်း၊ စ – ဆက်၊ ဆက္ခတ္တု ပရမံ တိ တေံ – ၌သဒ္ဒါသည်၊ ဘာဝနပုံသကဝစနံ - ကြိယာဝိသေသနကို ဟောသောသဒ္ဒါတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ဆက္ခတ္တုပရမံ-ဖြင့်မအလွန်အတိုင်းအရှည် တိုင်အောင်၊ ဧတေန-၌ရဟန်းသည်၊ စိဝရံ ဥဒ္ဒိဿ တုဏှီဘူတေန(ဟုတွာ) ဌာတမ္ဗံ-ရပ်ရာ၏၊ အညံ- အခြားသော၊ ကိဉ္စိ (တစုံတခုသော အမှုကို၊) န ကာတမ္ဗံ-မပြုရာ၊ ဏဒံ-၌တစုံတခုကိုမပြုခြင်းသည်၊ ဌာနလက္ခဏံ-ရပ်ခြင်း၏ လက္ခဏာတည်း၊ တတ္ထ-ထိုတုဏှီဘူတေန ဌာတဗ္ဗံဟူသောစကားရပ်၌၊ သဗ္ဗ ဌာနာနံ-အလုံးစုံသော ရပ်ခြင်းတို့၏၊ ဝါ-တို့နှင့်၊သာဓာရဏော-သော၊ဝါ-သော၊ ယော တုဏှီဘာဝေါ (အတ္ထိ)၊ တံ (တုဏှီဘာဝံ)- ကို၊ တာဝ ဒဿေ တုံ, ပဒဘာဇနေ-၌ တတ္ထ၊ပေါ အာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ- ထိုတတ္ထ ဂဏ်္ဍီ အစ ရှိသော စကားရပ်၌၊ နအာသနေ နိသီဒိတဗ္ဗန္တိ- ကား၊ ဘန္တေ- ရား၊ ဣဓ- ၌နေရာ၌၊ နိသီဒထ-ထိုင်ပါကုန်၊ ဣတိ, ဝုတ္တေန-လျှောက်အပ်သည်၊(သမာ နေန)ပိ- ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ နနိသီဒိတဗ္ဗံ – မထိုင်ရာ၊ နအာမိသံ ပဋိဂ္ဂဟေ တဗ္ဗံတိ- ကား၊ ယာဂု ခဇ္ဇကာဒိဘေဒံ- သော၊ ကိဉ္စိ- သော၊ အာမိသံ - ကို၊ (ယာစိယ မာနေနနှ်စပ်။) ဂဏှထ ဘန္တေတိ- ဟူ၍၊ ယာစိယမာနေနာပိ- တောင်းပန်အပ်ပါသော်လည်း၊ နဂဏှိတဗ္ဗံ- မခံယူရာ။

နဓမ္မော ဘာသိတမ္မောတိ-ကား၊ မင်္ဂလံဝါ-မင်္ဂလာတရားကို သော်၎င်း အနုမောဒနံဝါ-အနုမောဒနာ တရားကိုသော်၎င်း၊(ယာစိယ မာနေနဒ္ဓစပ်၊) ဘာသထ-ဟောပါကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ ယာစိယမာနေနာပိ ကိဋ္ဌ နဘာသိတမ္ဟံ၊ ကေဝလံ (စတ္တာဇ္ဇော ဒ္ဒစပ်။) ကိံ ကာရဏာ- ကြောင့်၊ အာဂတော- သည်၊ အသိ-ဖြစ်ပါသည်၊ ဇာတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိယမာနေန-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝါ-မေးအပ်သော ရဟန်းသည်၊ ဇာနာဟိ အာဝုသောတိ - ဟူ၏၊ ဝတ္တုဇ္ဇော-ပြောဆိုထိုက်၏၊ ဟိ-မှန်၊ပုစ္ဆိယမာနောတိ ဇာဒံ-သည်၊ ကရဏာဒတ္ထ-ကရိယာ်း ဝိဘတ်၏ ကတ္တားအနက်၌၊ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ [ပုစ္ဆိယမာနော သည် ဝတ္တုဇ္ဇော ၏ အဝုတ္တကတ္တားဖြစ်၍ "ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ" ဟု ဆိုသည်၊ ပါဠိတော်ကြည့်ပါ။] အထဝါ - ကား၊ ပုစ္ဆံ- ကို၊ ကုရုမာနော- ပြုသော ဒါယကာကို၊ [ဤအလို ပုစ္ဆနောင် ကုရုမာန အနက်၌ ဇာယ ပစ္စည်းသက်၍ "ပုစ္ဆိယ" ဟု နာမဓာတ်ဖြစ်သည်ဟု ပြသည်။] ပုစ္ဆမာနော-မေးသော ဒါယကာကို၊ ဇာတိ ဝေဗ္ဘိ- ဤသို့လည်း၊ ထေ- ဤ ပုစ္ဆိယမာနော ပုဒ်၌ အာဒေသ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ (တနည်း)ဟိ(ယသ္မာ)ယော-အကြောင် ဒါယကာသည်၊ ပုစ္ဆံ-မေးခြင်းကို၊ ကရောတိ-၏၊သော-ကို၊ တွေကံ-ဤမျှလောက်သော "ဇာနာဟိအာဝုသော" ဟူသောစကားကို၊ ဝတ္တုဇ္ဇော-ပြောဆိုနိုင်၏၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊(ပုစ္ဆမာနော-သော်၊ ဧဝံပိ-သို့လည်း၊ အထေ္ထာ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။)

ဌာနံ ဘဏ္ဍတီတိ - ကား၊ အာဂတ ကာရဏံ- လာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဏ္ဍတိ-ဖျက်ဆီးရာ ရောက်၏၊ ["ဘ အကျိုးငှါ လာပါသနည်း" ဟု မေးလျှင် ("ရပ်ခြင်းငှါလာ၏" ဟု ဖြေရလိမ့်မည်၊ ထို့ကြောင့် လာခြင်း၏ အကြောင်းကား ရပ်ခြင်းတည်း၊ မထိုင်ရ, မခံယူရ , တရားမဟောရ ဟု မိန့်တော်မူပါလျက် ထိုင်ခြင်း စသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့် တကြိမ်ရပ်ခြင်း ကိစ္စ ပျက်သွားပြီ-ဟူလို။] ဇာဒါနိ-၌၊ (အာဟ၌ စပ်၊) တိသော-နှစ်သော၊ ယာ စောဒနာစ-အကြောင် တောင်းခြင်းတို့ကိုလည်း၊ ဆ- နှစ်သော၊ ယာနိ ဌ နိစ- အကြောင် ရပ်ခြင်း တို့ကိုလည်း၊ ဝုဿာနိ-နှပြီ၊ တတ္ထ-ထို တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့၌၊ ဝနိဗ္ဗ-တိုးပွားခြင်းကိုလည်း၊ ဟာနိဗ္ဗ-ယုတ်လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ ဒသေ့နွှာ(ဟုတ္တာ)စတုက္ကတ္တုံ စောဒေဘ္ဟာတိအာဒိ အာဟာ၊ စ-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ထေ-ဤစတုက္ကတ္တုံ စောဒေတ္ဟာ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ ကေ စောဒနာ ဝုစိ့သာ - တကြိမ် တောင်းခြင်း၏တိုးပွားခြင်းကြောင့်၊ ဒွိန္နံ- ကြိမ်ကုန်သော၊ ဌာနာနံ-ရပ်ခြင်း တို့၏၊ ဟာနိ-ယုတ်လျော့ခြင်းကို၊ ဝုတ္တာ-မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ကော စောဒနာ ဒိဂုဏံ ဌာနန္တိ - ဟူ၏၊ (တကြိမ်တောင်းခြင်းသည် ၂ ကြိမ်

ရပ်ခြင်းမည်၏ ဟူ၍)၊ လက္ခဏံ - သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဒဿိတံ ဟောတိ၊ ဇာတိ-ဤသို့၊ ဇာမိနာလက္ခဏေန-ဖြင့်၊ တိက္ခတ္တုံ-ကြိမ်၊ စောဒေတွာ-တောင်းပြီး၍၊ (ဝါ-တောင်းပြီးလျှင်၊) ဆက္ခတ္တုံ, ဒွာတမ္ပံ-ရပ်ရာ၏၊ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ, စောဒေတွာ၊ပေ၊ ဒသက္ခတ္တုံ, ဒွာတမ္ပံ၊ ဇာတိ- ဤသို့ မှတ်အပ်၏။

စ-ဆက်၊ ဆက္ခတ္တုံ စောဒေတွာ နဒွာတမ္ပန္တိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ - တူ၊ ဒ္ဝါဒသက္ခတ္တုံ ဒွတွာ နစောဒေတမ္ပန္တိပိ - ဟူ၍လည်း၊ ဝုတ္တမေဝ-ဟောတော်မူအပ်ရာ ရောက်သည်သာ၊ ဟောတိ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ သစေ စောဒေတိ ယေဝ-အကယ်၍ တောင်းရုံသာ တောင်းအံ့၊ (သစေ) နတိဋ္ဌတိ-အကယ်၍ မရပ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆ-နှ်သော၊ စောဒနာ- တောင်းခြင်းတို့ကို၊ လဇ္ဇန္တိ-နှ်၏၊ သစေ တိဋ္ဌတိယေဝ၊ (သစေ)နစောဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဒ္ဝါဒသဋ္ဌာနာနိ လဇ္ဇန္တိ၊ သစေ စောဒေတိပိ-အကယ်၍ တောင်းလည်း တောင်းအံ့၊သစေ တိဋ္ဌတိပိ-အံ့ (ဧဝံသတိ၊)ကော၁ယ စောဒနာယ-တကြိမ်တောင်းခြင်းဖြင့်၊ ဒွေ ဋ္ဌာနာနိ- ၂ ကြိမ်ရပ်ခြင်းတို့ကို၊ ဟာပေတဗ္ဗာနိ-ယုတ်လျော့စေထိုက်ကုန်၏၊ တတ္ထ- ထို တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတမ္ဗော-၌လှမ်းစပ်၊) ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကေဒိဝသမေဝ-၌သာလျှင်၊ပုနပ္ပုနံ-ထပ်၊ ဂတ္ဘိဝါ-၍၊ ဆက္ခတ္တုံ စောဒေတိ၊ ဝါ-တနည်း၊ သကိံ ယေဝ-သံ့လျှင်၊ ဂတ္ဘိဝါ-၍၊ အတ္ထော မေ အာဝုသော စိဝရေနာတိ-ဟူ၍၊ ဆက္ခတ္တုံ ဝဒတိ၊ တထာ-ထိုမှ တပါး၊ပေ၊ တတြ ဇ.တြဋ္ဌာနေ-၌၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်၏၊ သောဝိ-ထိုရဟန်းသည်လည်း၊ သမ္မာစောဒနာယော-တို့ကိုဂုဏ်း၊ သမ္မဋ္ဌာနာနိစ-တို့ကိုဂုဏ်း၊ ဘဉ္ဇတိ-ဖျက်ရာရောက်၏၊ ပန-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ရာ ဂရဟာကား၊ နာနာ ဒိဝသေသု-တို့၌၊ ဧဝံ - ဤသို့ တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တသ - ၏၊ (ဘဉ္ဇနက ဘာဝေ-အလုံးစုံသော တောင်းခြင်း ရပ်ခြင်းတို့ကို ဖျက်ဆီးသည်၏ အဖြစ်၌၊) ဝါဒေါ-ပြောဆိုဘွယ်သည်၊ ကော-အဘယ်မှာရှိတော့အံ့နည်း၊ ဇာတိဝံ-သို့၊ ဝိနိစ္ဆယော-ကို၊ ဝေဒိကမ္ဗော-၏၊ [ဝါကျအစ၌ တဇ္ဇကို ဤ ဝေဒိတမ္ဗော၌ စပ်ရမည် ဖြစ်သောကြောင့် ဧဝမေတ္ထ ဟု ထွေပါသည်ကား ပိုသည်၊ ရှေးနိဿယ၌ "ထွေ-ဤ စတုက္ခတ္တုံ စောဒေတွာ အစရှိသော စကားရပ်၌"ဟုစွဲသည်၊ ထိုအစွဲလည်း တတ္ထအစွဲနှင့် အရတူပင် ဖြစ်၏။]

ယတဿ၊ပေ၊ အာဘာတန္တိ-ကား၊ တတော ရာဇတော ဝါ-အကြင် မင်းမှသော်၎င်း၊ (ယတော)ရာဇဘောဂ္ဂတော ဝါ-သော်၎င်း၊ အဿ ဘိက္ခုနော-ဘို့၊ စီဝရစေတာပနံ-သက်နှံးအဖိုးကို၊ အာနိတံ-ဆောင်ယူအပ်ပြီ၊ (တမန်ဆောင်ခဲ့ပြီ၊) ယတ္ထသာတိပိ- ဟူ၍လည်း၊ ပါဠေါ- ရှိ၏၊ အယမေဝတ္ထော၊

ယတ္ထသာတိပိ-ဟူ၍လည်း၊ ပဌနိ-ရွတ်ဆိုကြကုန်၏၊ ယသ္မိံ ဌာနေ-၌ အသ-ထိ ရဟန်းဘို့၊ စိဝရစေတာပန်း-ကို၊ ပေသိတံ-ပြီ၊ ဇာတိစ-ဤသို့လည်း၊အဏ္ဍံ, ကထေနိ-ဖွင့်ဆိုကြကုန်၏၊ ပန-ထိုသို့ပင် ရွတ်ဆိုဖွင့်ကြပါကုန် သော်လည်း၊ ဗျဉ္ဇနံ-သည်၊န သမေတိ-မည်၊[“ယတ္ထ”သည် အာဘတံ၌ စပ်ရမည်ဖြစ်သော ကြောင့် “အကြင် အရပ်၌+ဆောင်အပ်”ဟူသော သဒ္ဒါနေပုံသည် သဒ္ဒထိုးစံ နှင့်မညီ၊ “ အကြင်အရပ်မှ+ဆောင်အပ် ” ဟု ဆိုမှ သဒ္ဒထိုးစံနှင့် ညီသည့်-ဟူလို၊ အာဘတံကို ပေသိတံ ဟု ဖွင့်ခြင်းလည်း ဓာတ်ကျမ်းများနှင့် မညီ၊] တတ္ထာတိ-ကား၊ တသ ရညော ဝါ-၏သော်ဎင်း၊ (တသ)ရာဇဘောဂ္ဂသ ဝါ-သော်ဎင်း၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ဝါ-အနိုး၌၊ ဟိ-မှန်၊ဇာဒံ-၌တတ္ထဟူသော သဒ္ဒါသည်၊ ဃမိပတ္ထေ-၌၊ ဘုမ္မဝစနံ၊ [“သမိပ-အနိုး”ဟူသည် “သန္တိက-အထံ”ပင်တည်း။] နတံ၊ပေ၊ အနုဘောတိတိ - ကား၊ တံ စိဝရစေတာပန်း-သည်၊ တသ ဘိက္ခုနော-၏ကိစ္စ-သော၊ အပ္ပမတ္တကမ်ို-အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော၊ ကမ်ံ-အလုပ်ကိစ္စကို၊ နနိပ္ဖါဒေတိ-မပြီးစေ၊ယုဇ္ဈနော ယဘ္ဗန္တော သကန္တိ-ကား၊ အာယသ္မန္တော - ငါ့ရှင် ဒါယကာတို့သည်၊ အတ္တနော - ၏၊ သန္တကံ ဓနံ- ဥစ္စာကို၊ ပါပုဏန္တု - မိမိထံမှောက်သို့ ပြန်ရောက်စေကြကုန်လော၊ ဝါ-ပြန်ရအောင် အားထုတ်ကြကုန်လော။

မာဝေါ သတံ ဝိနဿတိ-ကား၊ တုမှာကံ-အသင် ဒါယကာတို့၏၊ သန္တကံ- ဥစ္စာသည်၊ မာဝိနဿတု - မပျောက်ပျက်စေလင့်၊ ပန- ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ သာမံ- ကိုယ်တိုင်လည်း၊ နေဝ ဂစ္ဆတိ-မသွား၊ ဒူတံ-တမန်ကိုလည်း၊ နပဟေတိ-မစေလွှတ်၊ (သော- ထိုရဟန်းသည်၊) ဝတ္ထ ဘေဒေ-ဝတ်၏ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှ တပါး၊ပေ၊အံ့၊ သဗ္ဗကပ္ပိယ ကာရကေသု-အလိုးစုံသော ဂပ္ပိယကာရကတို့၌၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတမ္ဗံ ကိ -ကျင့်ထိုက်သလော၊ ဇာတိ-ဤကားအမေးတည်း၊ နပဋိပဇ္ဇိတမ္ဗံ - ထိုက်၊ (ဇာတိ - ဤကား အဖြေတည်း၊) ဟိ - ချေ၊ အယံ ကပ္ပိယ ကာရကောနာမ-မည်သည်၊ သခ်ေပတော-အားဖြင့်၊ဒုဝိဓော-ရှိ၏၊နိဒ္ဒိဋ္ဌော စ- ညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရကဂုဏ်း၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောစ - မညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရကဂုဏ်းတည်း၊ တတ္ထ-တို့တွင်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-သည်၊ ဘိက္ခုနော-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ဂုဏ်း၊ ဒုဇတန-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ဂုဏ်း၊ ဇာတိ-သို့၊ ဒုဝိဓော-၏၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌောပိ-သည်လည်း၊ သမ္မုခဝေဝဋိက ကပ္ပိယကာရကော- ကဂုဏ်း၊ ပရမ္မုခ ကပ္ပိယကာရကော-ကဂုဏ်း၊ ဇာတိ ဒုဝိဓော၊ တေသု-တို့တွင်၊ ဘိက္ခုနော-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော - ညွှန်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရကသည်၊ သမ္မုခါ သမ္မုခဝသေန-

သမ္မုခ,အသမ္မုခတို့၏ အပြားအားဖြင့်၊ စတုဗ္ဗိဓော ဟောတိ၊ ဒူတေန-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌောဝိ - သည်လည်း၊ တထာ - ထို့အတူ ၄ ပါး အပြားရှိ၏၊ ကထံ - အဘယ်သို့ပြားသနည်း။

ဇာဓ-ဤလောကဌ်၊ ကေစ္စော-အချို့သောဒါယကာသည်၊ ဘိက္ခု၊သ-၏၊ စိဝရတ္ထာယ - ၄၊ ဒူတေန - တမန်ဖြင့်၊ အကပ္ပိယာတ္ထုံ - မအပ်သောဝတ္ထု၊ ကို၊ (ရွှေ ငွေ စသောဝတ္ထု၊ကို၊) ပဟိဏာတိ-ပို့၏၊ ဒူတော-သည်၊ တံ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဝါ-သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ, ဘန္တေ-ရား၊ ဇာဒံ-ဤဝတ္ထု၊ကို၊ ဇာတ္တန္နာမေန-ဤအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်၊ တုမှာကံ စိဝရတ္ထာယ, ပဟိတံ-ပို့အပ်ပါပြီ၊ နံ-ထိုဝတ္ထု၊ကို၊ ဂဏှာထ-ခံယူပါကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ- လျောက်ဆို့၊ ဇာဒံ-ဤဝတ္ထု၊သည်၊ နကပ္ပတိ- မအပ်၊ ဇာတိ- သို့၊ ပဋိက္ခိပတိ- ပယ်ဆို့၊ ဒူတော-သည်၊ ဘန္တေ, တေ - အရှင်ဘုရား၏၊ ဝါ - အရှင်ဘုရားမှာ၊ ဝေယျာဝစ္စကရော- သည်၊ အတ္ထိပန- ရှိပါသလော၊ ဇာတိ ပုစ္ဆတိ၊ စ-ဆက်၊ ပုညတ္ထိဒကဟိ-နှသော၊ ဥပါသကေဟိ-တို့သည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စံ-ကို၊ ကရောထ-ပြုကြကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ အာဏတ္တာဝါ-စေခိုင်းအပ်သူသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ သန္တိဋ္ဌာဝါ-ထို ဤအရပ် ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ဘူးကာမျှ မိတ်ဆွေသော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သမ္ဗန္ဓာဝါ-အတူတကွ ဆည်းကပ်ဘော် ဆည်းကပ်ဘက် မိတ်ဆွေသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကေစိ-အချို့ကုန်သော၊ ဝေယျာဝစ္စကရာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ- ရှိတတ်ကုန်၏၊ တေသံ-ထို ဝေယျာဝစ္စကရတို့တွင်၊ အညတရော- တယောံယောက်သည်၊ တသ္မိံ ခဏေ-ထို ခဏ၌၊ ဘိက္ခုသ သန္တိကေ နိသိန္နော, ဟောတိ- ဖြစ်အံ့၊ ဘိက္ခု- သည်၊ တံ-ထို ဝေယျာဝစ္စကရကို၊ အယံ-ဤဒါယကာသည်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့၏၊ ဝေယျာဝစ္စကရော- တည်း၊ ဇာတိ - သို့၊ နိဒ္ဒိသတိ - ညွှန်ပြအံ့၊ ဒူတော, တဿ - ထို ဝေယျာဝစ္စကရ၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ အကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဒတ္တွာ (ပေးပြီး၍၊) ထေရဿ စိဝရံ ကိဏိတွာ, ဒေဟိ - လှူရစ်ပါလော၊ ဇာတိ - ဤသို့ ပြော၍၊ ဂစ္ဆတိ-ပြန်သွားအံ့၊ အယံ- ဤ ဝေယျာဝစ္စကရသည်၊ ဘိက္ခုနော-သည်၊ သမ္ဗုခါ- ၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတည်း။ [ရဟန်း၏ မျက်မှောက်၌ပင် ငွေကို ကပ္ပိယထံအပ်၍ သွားသော ကပ္ပိယကာရက တည်း၊ “ ရွှေအပ်, ပြန်ကြွား ” ၂ ယောက်တွင် ရွှေအပ် (ရဟန်း၏ရွှေ၌ အပ်နှံ) သူတည်း၊ ဤအဓိပ္ပါယ်များကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာနှင့် တွဲကြည့်ပါ။]

ဘိက္ခုသ သန္တိကေ နိသိန္နော (ထိုင်နေသူသည်)၊ နောစေ ဟောတိ၊ အဝိစ-သော်လည်း၊ ဘိက္ခု-သည်၊ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေ-၌၊ ဇာတ္တန္နာမော-

ဤအမည်ရှိသူသည်၊ ဘိက္ခူနံ ဝေယျာဝစ္စကရော - တည်း၊ ဇာတိ-သို့၊ နိဒ္ဒိသ တိ၊ သော - ထိုတမန်သည်၊ ဂစ္ဆိဝ တသ ဟတ္ထေ အာဂပိယဝတ္ထုံ ဒတ္ဝာ ထေရဿ စီဝရံ ကိဏိတွာ ဒဒေယျာသိ-လှူရစ်ပါလော၊ ဇာတိ-ဤသို့ပြော၍၊ အာဂန်တွဝါ - ပြန်လာ၍၊ ဘိက္ခုဿ အာရောစေတွာ ဂစ္ဆတိ၊ အယံ - သည်၊ ကော-သော၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ အသမ္မုခါ-မျက်ကွယ်၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-တည်း၊ [ရှေအပ်, ပြန်ကြား ၂ ယောဝံတွင် ပြန်ကြားတည်း၊ "ပြန်၍ မည်သူထံ ငွေကို အပဲခဲ့ပါပြီ၊ သင်္ကန်း(စသည်)ကိုအလိုရှိသောအခါ ထိုကပ္ပိယအထံ တောင်းပါ"ဟု လျှောက်ကြားသူကို "ပြန်+ကြား"ဟု ဆိုသည်။] သောဒုတော-သည်၊ အတ္တနာ-မိမိကိုယ်တိုင်၊ အာဂန်တွာ-၍၊ နဟောဝခေါ် အာရောစေတိ-မလျှောံ အံ့၊ အပိစခေါ်-စင်စစ်ကား၊ အညံ-ကို၊ ပဟိဏတိ - စေလွှတ်အံ့၊(ကိ - အဘယ်သို့မှာ၍ စေလွှတ်သနည်း၊)ဘန္တေမယာ, တဿ-ထိုညွန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရ၏၊ ဟတ္ထေ - ၌၊ စီဝရစေတာပန်း- ကို၊ ဒိန်း-ပေးအပ်ခဲ့ပါပြီ၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏ္ဍေယျာထ-ယူပါကုန်၊ ဇာတိ-ဤသို့မှာ၍၊(ပဟိဏတိ)၊ အယံ-၌ ဝေယျာဝစ္စကရသည်၊ ဒုတိယော - သော၊ ဘိက္ခုနာ - ရဟန်းသည်၊ အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော- ညွန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတည်း၊ [ဤကား ကွယ်သုံးယောက်တွင် ဒုတိယမြောက် "စေ၍ ကြား"ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။]

အညံ-ကို၊ နဟော ခေါ်ပဟိဏတိ၊ အပိစခေါ် - ကား၊ ဂစ္ဆန္တော ဝ- သွားခါနီးသော်သာ၊ ဘိက္ခုံ-ကို၊ ဝဒတိ- လျှောက်အံ့၊(ကိ)၊ အဟံ-သည်၊ တဿ-၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ စီဝရစေတာပန်း-ကို၊ ဒဿာမိ- ပေးခဲ့ပါအံ့၊ တုမှေ-တို့သည်၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏ္ဍေယျာထ-ယူပါကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ (ဝဒတိ)၊ အယံ-သည်၊ တတိယော ဘိက္ခုနာ, အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-တည်း၊[ကွယ်သုံးယောံတွင် တတိယမြောက် "မှာကြားသွားသည့်" ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊] ဇာတိ ဧဝံ+သို့၊ ဧကော-သော၊ သမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-ညွန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတည်း၊ တယော-နှစ်သော၊ အသမ္မုခါ-၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ - တို့ဝင်း၊ ဇာတိ - သို့၊ ဇာမေစဆ္ဆာရော-တို့သည်၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရာ နာမ - ညွန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတို့ မည်၏၊ ဧတေသု - ၌ ဝေယျာဝစ္စကရ တို့၌၊ ဇာမသ္မိံရာဇသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တာနယေနေဝ-ဖြင့်သော၊ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ကျင့်ရာ၏၊ [၃ ကြိမ် တောင်းခြင်း, ၆ ကြိမ် ရပ်ခြင်း ဟု ဟောတော်မူသည့် အတိုင်း ကျင့်ရမည်- ဟူလို။]

အပရော - သော၊ ဘိက္ခု - သည်၊ ပုရိမနယေနေဝ ဒူတေန ပုစ္ဆိတော (သမာနော)၊ နတ္ထိတာယဝါ- ဝေယျာဝစ္စကရ၏ မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်

သော်ငင်း၊ အဝိစာရေတုကာမတာယဝါ- မစိမံလိုသူ၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်ငင်း၊ အမှာကံ - ငါတို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ ကပ္ပိယကာရကော နတ္ထိ၊ ဣတိ ဝဒတိ၊ စ-ဆက်၊ တသ္မိံ ခဏော-၌၊ ကောစိ မနုဿော အာဂန္ဆတိ၊ ဒူတော,တဿ-ထို လူ၏၊ ဟတ္ထေ အကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဒတ္ဝာ ဣမဿ ဟတ္ထတော စီဝရံ ဂဏှေ ယျာထ-ကုန်၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ ဂန္ဆတိ၊ အယံ ဒူတေန သမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-တည်း၊ [တမန် ညွှန်း၄ ယောက်တွင် ရဟန်းမျက်မှောက်၌ တမန်က ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတည်း။] အပရော ဒူတော ဂါမံ ပဝိသိတ္ဝာ, အတ္တနာ-သည်၊ အဘိရူစိတဿ-နှစ်သက်အပ်သော၊ ကဿစိ-တစုံတယောံသော ဥပါသကာ၏၊ ဟဒ္ထေ အကပ္ပိယဝတ္ထုံ ဒတ္ဝာ, ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ [" သော ဂတ်ဝါ ၊ပေ၊ အာရောစေတွာ ဂန္ဆတိ " ဟူသော ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်။] အာဂတ်ဝါ အာရောစေတိ၊ ("အယမေကော ဒူတေန အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော" ဟု ထည့်၍ပေး၊) အည်ဝါ-ကိုမူလည်း၊ ပဟိဏတိ၊(အယံ ဒုတိယော ဒူတေန အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊) အဟံ၊ပေ၊အယံ တတိယော ဒူတေန အသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌော၊ ဣတိဝံ- သို့လျှင်၊ ဧကော - သော၊ သမ္မုခါ- ၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌော - ၎င်း၊ တယော- နှစ်သော၊ အသမ္မုခါ - ၌၊ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ - တို့၎င်း၊ ဣတိ - သို့၊ ဣမေ စတ္တာရော - တို့သည်၊ ဒူတေန နိဒ္ဒိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရာနာမ။

ဧတေသု - ၌ ဝေယျာဝစ္စကရတို့၌၊ မေဏ္ဍကသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယေန ပဋိပဇ္ဇိတမ္ဗံ၊ ဟိ -မှန်၊ သန္တိ၊ ပေ၊ဝဒါမိတိ - ဟူသော၊ ဧတံ - ၌ စကားကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ [ဘိက္ခဝေ, သဒ္ဓါ- သဒ္ဓါရှိကုန်သော၊ ပသန္နာ- နှစ်သော၊ မနုဿာ သန္တိ၊ ဘော- တို့သည်၊ ကပ္ပိယကာရကာနံ ဟတ္ထေ ဟိရညံ - ငွေကို၊ ဥပနိက္ခိပန္တိ- အပ်နှံထားတတ်ကုန်၏၊ (ကိံ - နည်း၊) ဣမိနာ - ၌ငွေဖြင့်၊ အယျဿ-အား၊ ယံ - အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ ကပ္ပတိ၊ တံ-ထို ဝတ္ထုကို၊ ဒေထ၊ ဣတိ- ၌သို့ ပြော၍၊ (ဥပနိက္ခိပန္တိ)၊ ဘိက္ခဝေ, ယံ - အကြင်ဝတ္ထုသည်၊ တတော- ထိုငွေမှ၊ ကပ္ပိယံ - အပ်၏၊ တံ သာဒိတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဘိက္ခဝေ မေဏ္ဍကသိက္ခာပုဒ်။ ။ ၌ သိက္ခာပုဒ်သည် ဘေသဇ္ဇကန္ဓက၌ လာ၏၊ ၌ ပါဠိတော်အလိုအားဖြင့်လည်း လူသူက ရဟန်းအား "အပ်သော ပစ္စည်းကို မည်သူ့အထံတောင်းတော်မူပါ" ဟု လျှောက်မှသာ တောင်းကောင်း၏၊ ထိုသို့ မလျှောက်ဘဲ ငွေကို အပ်သွားရုံသာ အပ်သွားလျှင် အနိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရတွင် ပါဝင် သောကြောင့် မတောင်းကောင်း-ဟုမှတ်၊ [ဟိရညံ ဥပနိက္ခိပန္တိ ထွောဝိ ဘိက္ခုသ အာရောစနံ အတ္ထိယေဝါတိ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အညထာ အနိဋ္ဌဝေယျာဝစ္စကရတ္တံ ဘဇတိတိ နစောဒေတဗ္ဗော (မတောင်းထိုက်သည်) သိယာ။]

အဟံ, ကေနစိ ပရိယာယေန-တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဝါ-မည်သည့် နည်းနှင့်မျှ၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ သဒ္ဒိတမ္ဗံတိ-သဃာကောင်း၏ဟူ၍၊ ပရိယေသိ တဗ္ဗန္တိ- ရှာမှီးကောင်း၏ဟူ၍၊ နတ္တေ၁ ဝဒါမိ။]

စ-ဆက်၊ တ္ထေ - ၌ တမန်ညွှန်ပြအပ်သော ဝေယျာဝစ္စကရတို့၌၊ စောဒနာယ-၏၊ ပမာဏံ-အားတိုင်းအရှည်ပမာဏသည်၊ နတ္ထိ၊[ခုကြိမ်တောင်းခြင်းစသော ပမာဏမရှိ- ဟူလို] မူလံ - အရင်းအမြစ်ဖြစ်သော ငွေကို၊ အသာဒယန္တေန-မသာယာသောရဟန်းသည်၊ သဟသက္ခတ္တုံဝိ-လည်း၊စောဒနာယ ဝါ-တောင်းခြင်းဖြင့်ငင်း၊ ဌာနေနဝါ - ဖြင့်ငင်း၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ - အပ်သော ဘဏ္ဍာကို၊ သာဒိတုံ - ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ - အပ်၏၊ [ငွေကို သာယာလျှင် ငွေကို တောင်းရာ ရောက်မည် ဖြစ်သောကြောင့် "မူလံ အသာဒယန္တေန" ဟု ဆိုသည်။] (မူလပဋိဂ္ဂါဟကော-အဖိုးငွေကို လက်ခံသော ဒါယကာသည်)၊ နောစေဒေတိ-အကယ်၍ မလှူအံ့၊(ဧဝံသတိ)၊အညံ-သော၊ကပ္ပိယကာရကံ-ကို၊ ထပေတွာပိ-၍လည်း၊ အာဟရာပေဘဗ္ဗံ - ထိုက်၏၊ (မူလသာမိကာနံ-မူလသက်နှံး အဖိုးရှင် ဒါယကာတို့အား၊ ကထေတုံ-ငှါ) သစေ ဋ္ဌာတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ မူလသာမိကာနမ်ပိ-တို့အားလည်း၊ ကထေတမ်ပံ-၏၊ [ထို ငွေဖြင့် မိမိမှာ သက်နှံးမရကြောင်းစသည်ကို ပြောနိုင်၏၊](ကထေတုံ-ငှါ)၊ နောစေ ဋ္ဌာတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ နကထေတမ်ပံ-မပြောရာ၊["မပြောဘဲ နေနိုင်၏,မပြောခြင်းကြောင့် ဝတ္တာဘေဒဒုက္ကဋ်မသင့်"ဟူလို။]

အပရော ဘိက္ခု၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ (" နတ္ထိတာယ ဝါ အဝိစာရေတုကာမတာယဝါ "ကို ညွှန်းသည်၊)၊ပေါတံ - ထိုစကားကို၊ အညော - သော၊ သမီဒပ – ၌၊ ဒ္ဒိတော - တည်သူသည်၊ သုတ္တာ , ဘော - အမောင်၊ အာဟရ - ဆောင်ယူခဲ့လော၊ အဟံ၊ပေါဒူတော – သည်၊ ဘော, ဟန္ဒ- ရော့၊ ဒဒေယျာသိ – လှူလိုက်ပါလော၊ ဇာတိ - ပြော၍၊ တဿ - ထိုပြောသူ၏၊ ဟတ္ထေ ဒတ္တာ ဘိက္ခု၊သ အနာရောစေတ္ဝာဝ - (မည်သူ့အထံ

အညံ အာဟရာပေတဗ္ဗံ ။ ။ "ငွေ လက်ခံလိုက်သော ကပ္ပိယကာရကသည် တောင်းသောအခါ အပ်သောပစ္စည်းကို မလှူဘဲနေလျှင် အခြားတယောက်ကို ကပ္ပိယကာရကအဖြစ်ဖြင့် လဲလှယ်ထား၍လည်း (အပ်သော ပစ္စည်းကို) ဆောင်ယူစေထိုက်၏"ဟူရာ၌ ငွေကို မူလကပ္ပိယကာရကထံမှ အပြောင်းခိုင်းရမည် မဟုတ်၊ "မည်သည့် အလှူရှင်က မည်သည့်ကပ္ပိယကာရက အထံ၌ ငွေကို အပ်သွားသည်၊ ငါ့မှာလည်း အပ်သောပစ္စည်း (မည်သည့်အရာဝတ္ထုကို) အလိုရှိသည်"ဟူသော စကားမျိုးကိုသာ ပြောဆိုနိုင်သည်။

အပ်သောပစ္စည်းတို့ကို တောင်းပါဟု မလျှောက်မူ၍သာလျှင်၊) ဂန္ဓာတိ၊ အယံ-ဤ ကပ္ပိယကာရကသည်၊ မုခဝေဝင်ိုက ကပ္ပိယကာရကော-မည်၏၊[မုခသ-ကို+ဝိဝဒံ-ဖွင့်ခြင်း၊ မုခဝိဝဒံ- ခြင်း၊ မုခဝိဝဒေန-ပါးစပ်ကို ဖွင့်ခြင်းဖြင့်၊ ဝါ-ပါးစပ်ပြောဖြင့်၊ကပ္ပိယကာရကတ္တံ+ဥပဂတော မုခဝေဝင်ိုကော။]အပရော-အခြားသောတမန်သည်၊ ဘိက္ခုနော- ၏၊ ဥပဋ္ဌာကသဝါ- အလုပ်အကျွေး၏သော်ငင်း၊ အညသဝါ- ၏သော်ငင်း၊ ပေ၊ ဇော်ဘာဝ-ထို အရပ်မှပင်၊ ပတ္တ မတိ-ဖဿား၏၊ အယံ-သည်၊ ပရမ္မုခကပ္ပိယကာရကော- တည်း၊ ဇာတိ- သို့၊ ဒွေ- နှစ်သော၊ ဇာမေ- ၌ ကပ္ပိယကာရကတို့သည်၊ အနိဒ္ဒိဋ္ဌ ကပ္ပိယကာရကာနာမ-တို့မည်၏၊(ရဟန်းသည်ငင်း တမန်သည်ငင်း မည္သည်ပြအပ်သော ကပ္ပိယကာရက-ဟူလို၊)တေသု-၌ ကပ္ပိယကာရက ၂ ယောက်တို့၌၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတေသု ဝိယ- ဆွေမျိုးမတော်သူ မဖိတ်သူတို့၌ ကဲ့သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတမ္ဗံ - ကျင့်ရာ၏၊ သယမေဝ - သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ စီဝရံ အာနေတွာ သစေ ဒေန္တိ၊ (ဝံသတိ) ဂဟေတမ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ၊ (ဝံသတိ)၊ ကိဉ္စိ- ဘာကိုမျှ၊ (ကပ္ပိယကာရကော-ကို၊) နဝတ္ထဗ္ဗော။

စ-ဆက်၊ ဒူတေန စီဝရစေတာပန္နံ ပဟိဏေယျာတိ- ဟူသော၊ ဧတံ-၌ စကားသည်၊ ဒေသနာ မတ္တမေဝ - ဒေသနာတော်မျှသာတည်း၊ သယံ - ကိုယ်တိုင်၊ အာဟရိတွာပိ ပိဏ္ဍာပါတာဒိနံ အတ္ထာယ, ဒဒန္တော်သုပိ - ပေးလျှသော အလှူ့ရှင်တို့၌လည်း၊ သေဝနယော၊ စ-ဆက်၊ ကေဝလံ- သံယာနှင့် မဘက်သက်သက်၊ အတ္တနောယေဝ အတ္ထာယ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်သည်ကား၊ နှ-မဟုတ်သေး၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သည်၊ ဇာတရူပရဇတံ-ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ ဇဒံ-၌ ရွှေငွေကို၊ သံယဿ ဒမ္မိ၊ အာရာမံဝါ-အာရုံကိုမူလည်း၊ ကရောထ၊ စေတိယံဝါ (ကရောထ)၊ ဘောဇန သာလာဒိနိ အညတရံဝါ (ကရောထ)၊ ဇာတိ သစေပိ ဝဒတိ၊ (ဝံသတိ)၊ ဇာဒမ္မိ- ၌ ရွှေငွေကိုလည်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ- မှန်၊ ယဿ ကဿစိ- သော၊ အညဿ- အခြားသော သိတင်းသုံးဘော်၏၊ အတ္ထာယ၊ပေ၊ဝုတ္တံ။

ပန-ဆက်၊ ဇာဒံ-၌ရွှေငွေသည်၊ ဘိက္ခူနံ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ဇာတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိတ္တေ - ပယ်အပ်သော်၊ ဝမ္မကီနံ- လက်သမ်းတို့၏၊ ဟတ္ထေ- ၌၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလတံ့၊ ကေဝလံ- လက်ခံမှုနှင့် မဘက် သက်သက်၊ တုမ္ဟေ , သုကတဒုက္ကဋံ- ကောင်းစွာပြုအပ် မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်သည်ကို၊ ဇာနာထ- သိပါကုန်၊ (၊ အရှင်ဘုရားတို့က အလုပ်လုပ်ရာ၌ ကောင်း- မကောင်းကိုသာ ကြည့်ပေးပါကုန်၊) ဇာတိဝါ - ၌သို့သော်ငင်း၊ ကမ္မကရာနံ - အလုပ်လုပ်သူတို့၏၊

ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ- လတ္ထံ၊ ကေဝလံ, တုမ္ဟေ သုကတဒုက္ကတံ ဇာနာထ၊ ဇာတိ ဝါ- ဤသို့သော်၎င်း၊ ဝတ္ဓာ-လျော်၍၊ တေသံ-ထိုလက်သွား, သို့မဟုတ် အလုပ်သွားတို့၏၊ ဟတ္ထေ ဒတ္ဝာ သစေ ပက္ကမတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝန္ဒတိ၊ မမ မနုဿာနံ (အလုပ်သွား, အိမ်သား စသူတို့၏၊) ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ဝါ- တနည်း၊ မယ္ဟမေဝ- ၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ကေဝလံ - လက်ခံမှုနှင့် မဘက် သက်သက်၊ တုမ္ဟေ - တို့သည်၊ ယံ- အကြင်အရာကို၊ ယဿ - အား၊ ဒါတမ္ဗံ- ၏၊ တဒတ္ထာယ-ထိုသူ၏ ထိုအရာအကျိုးငှါ၊ ပေသေယျာထ-ကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ အထာပိ ဝဒတိ၊ ဧဝမ်ပိ ဝန္ဒတိ။

ပန- ဆက်၊ သံဃံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ဂဏံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ပုဂ္ဂလံဝါ- ၎င်း၊ အနာမသိတွာ-မသုံးသပ်မူ၍၊ ဇာဒံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ-ဤ ရွှေ ငွေကို၊စေတိ ယဿ - အား၊ ဒေမ - နှ်၏၊ ဝိဟာရဿ ဒေမ, နဝကမ္မဿ- အသစ် အသစ် ပြုအပ်သော အမှုအား၊ ဒေမ၊ ဇာတိ - သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဋိက္ခိ ပိတုံ- ၎င်၊ နဝန္ဒတိ၊ ဇာမေ- ဤ ဒါယကာတို့သည်၊ ဇာဒံ-(စေတိယဿ ဒေမ စသော)ဤစကားကို၊ ဘဏန္တိ-နှ်၏၊ဇာတိ-သို့၊ ကပ္ပိယကာရကာနံ-တို့အား၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ - ရာ၏၊ စေတိယာဒိနံ - တို့၏၊ အတ္ထာယ- ၎င်၊ တုမ္ဟေ- အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ ထပေထ-ထားလိုက်ပါကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝုတ္တေန ပန-လျော်အပ်သော ရဟန်းသည်ကား၊ ဝါ-အလျော်ခံရသော ရဟန်းသည်ကား၊ အမှာကံ-တို့အား၊ ဂဟေတုံ-၎င်၊ နဝန္ဒတိ၊ ဇာတိ ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗံ- ပယ်ရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သော ဒါယကာသည်၊ ဗဟုံ- သော၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ-ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ ဇာဒံ-ဤ ရွှေကို၊ ဝါ-ဤ ငွေကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဒမ္မိ၊ စတ္တာရော-နှ်သော၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဥ္ဇထ-သုံးစွဲကြပါကုန်၊ ဇာတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ တံ-ထို ရွှေကို၊ ဝါ-ထို ငွေကို၊ သံဃော-သည်၊ စေ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဋိဂ္ဂဟကေဝိ - ခံယူခြင်း၌ ၎င်း၊ ပရိဘောဂေဝိ-သုံးစွဲခြင်း၌ ၎င်း၊ အာပတ္တိ(ဟောတိ)၊[ခံယူခြင်း၊ကြောင့် ပါစိတ်, ထိုငွေဖြင့် ဝယ်အပ်သောပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်ဟု သာရတ္ထဆို၏၊ ဝိမတိကား"ဒုက္ကဋ်"ဟုချည်း ဆိုသည်။]

တတြ-ထိုသို့ သံဃာအား လှူလာရာ၌၊ ဧကော,ဇာဒံ-ဤ ရွှေ ငွေသည်၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဇာတိ-သို့၊စေ ပဋိက္ခိပတိ၊ ဥပါသကော စ-သည်လည်း၊ ယဒိ နကပ္ပတိ-အကယ်၍ မအပ်အံ့(ဧဝံသတိ)၊ မယ္ဟမေဝ-တပည့်တော်၏(ဥစ္စာ သည်သာ၊) ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလတံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ စေ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ သောဘိက္ခု-ကို၊ တယာ-သည်၊ သံဃဿ-၏၊ လာဘန္တရာယော-လာဘ်၏

အန္တရာယ်ကို၊ ကတော - ပြုအပ်ပြီ၊ ဇာတိ– သို့၊ ကေနစိ- တစုံတယောံသော ရဟန်းသည်၊ ကိဉ္စိ-ဘာကိုမျှ၊ နဝတ္တမ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ယော-အကြင် ရဟန်းသည်၊ တံ-ထိုရွေ့ ငွေ ပယ်သောရဟန်းကို၊ စောဒေတိ-စောဒနာ၏၊(အပြစ်တင်၏)၊ သွေဝ-ထို စောဒနာသော ရဟန်းသည်သာ၊ သာပတ္တိကော-အာပတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သည့်၊ ဟောတိ၊ (ဒုက္ကဋ်အာပတ်-ဟူလို၊) ပန-ဆက်၊ တေန ကေန-ထို ပယ်မြစ်သော ရဟန်းတပါးသည်၊ ဝါ-က၊ ဗဟူ-များစွာသော ရဟန်းတို့ကို၊ အနာပတ္တိကာ- တို့ကို၊ ကတာ– နှ်ပြီ၊ [ထို ရဟန်းတပါးက မပယ်လိုက်လျှင် ရဟန်းအများမှာ အာပတ်သင့်နိုင်သည်-ဟူလို၊] ဘိက္ခူဟိ-တို့သည်၊ နဝန္နတိ၊ ဇာတိ-သို့၊ပဋိက္ခိတ္တေ-သော်၊ ကပ္ပိယကာရကာနံ-တို့၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ဘဝိဿတိ-တံ့၊ (ကေဝလံ–လက်ခံခြင်းနှင့် မဘက်သက်သက်၊ တုမ္ဟေ-တို့သည်၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ–ပါကုန်၊) ဇာတိဝါ–ဤသို့ သော်၎င်း၊ မမ-၏၊ ပုရိသာနံ–အလုပ်သွား ယောက်ျားတို့၏၊ ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ကေဝလံ တုမ္ဟေ ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဇာတိဝါ-ဂျင်း၊ မယှံ ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ ကေဝလံ တုမ္ဟေ ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဇာတိဝါ-ဂျင်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္နတိ။

စ-ဆက်၊ စတုပစ္စယတ္ထာယ-၄၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းကို၊ (ဥပနေတမ်ဗ္ဘိစပ်၊) ယေနယေန ပစ္စယေန-ဖြင့်၊ အတ္ထော ဟောတိ၊ တဒတ္ထံ-ထိုပစ္စည်း အကျိုး၄၊ ဥပနေတမ်ဗံ-ကပ်ဆောင်နိုင်၏၊ စီဝရတ္ထာယ ဒိန္နံ စီဝရေယေဝ ဥပနေတမ်ဗံ၊စီဝရေန တာဒိသော အတ္ထော သစေ နတ္ထိ၊ ပိဏ္ဍပါတာဒိဟိ သံယော သစေ ကိလမတိ၊ (ဧဝံသတိ) သံယသုဒ္ဓ၊တာယ – သံယာ၏ “အကောင်း သားဘဲ”ဟု ဝန်ခံနိုင်သည်၏အဖြစ် ဟူသောအကျိုး၄၊ အပလောကေတွာ , တဒတ္ထာယပိ – ထို ဆွမ်းအစရှိသည်တို့၏ အကျိုး၄'၊လည်း၊ [ရှားပါးသော ပစ္စည်း အကျိုး၄၊လည်း-ဟူလို။'] ဥပနေတမ်ဗံ၊ ပိဏ္ဍပါတဂိလာနပစ္စယတ္ထာယ, ဒိန္နေပိ-လှူအပ်သောပစ္စည်း၌လည်း၊ သေနယော၊ ပန – ကား၊ သေနာသန တ္ထာယ, ဒိန္နံ- ကို၊ သေနာသနဿ ဂရုဘဏ္ဍတ္ထာ သေနာသနေယေဝ ဥပနေတမ်ဗံ၊ ပန – ဆက်၊ ဘိက္ခူသု – တို့သည်၊ သေနာသနံ ဆဒ္ဒေတွာ, ဂတေသု – လသော်၊ သေနာသနံ သစေ ဝိနဿတိ၊ ဤဒိသေ ကာလေ သေနာသနံ ဝိသင်္ခိတွာပိ, ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ပရိဘောဂေါ – ဆွမ်း အစရှိသည်ကို သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ အနုညာတော - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ တသ္မာ, သေနာသန ဇဂ္ဂနတ္ထံ-ကျောင်းကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုး၄၊ မူလစ္ဆေဇ္ဇံ-အမြစ်အရင်းပြတ်ခြင်း၊ကို၊ (“လှူအပ်သော ဝတ္ထု ကုန်သွားအောင်”ဟူလို၊)အကတွာ,ယာပနမတ္တံ-မျှတ လောက်ရုံ၊ ပရိဘုဉ်တမ်ဗံ၊

စ-ဆက်၊ ကေဝလံ-ခေတ္တ ဝတ္ထုစသည်မဘက် သက်သက်၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏ မေဝ - ကိုသာ၊ (နှ သမ္ပဇိစ္ဆိတမ္ဖံ - လက်မခံကောင်းသည်ကား)၊ နှ- မဟုတ်သေး၊ အညမ္မိ-သော၊ ခေတ္တဝတ္ထာဒိ (ဝတ္ထု+အာဒိ)-လယ် ယာအစရှိသော၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်သောဝတ္ထုကို၊ နှ သမ္ပဇိစ္ဆိတမ္ဖံ-ထိုက်၊ ဟိ-ချဲ့၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သောဒါယကာသည်၊ မယ္ဟံ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ တိသဿ သမ္မာဒနကံ-၃ မျိုးသောကောက်ကိုပြီးစေနိုင်သော၊ ဟောတဒ္ဒာကံ- ကြီးစွာသော တဖက်ဆည်ကန်သည်၊ အတ္ထိ- ရှိပါ၏၊ တံ- ထို ကြီးစွာသော တဖက်ဆည်ကန်ကို၊ သံဃဿ-အား၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဣတိ သစေ ဝဒတိ၊ [တဋ္ဌာကကို ခေတ္တ၌သွင်းယူ။] တံ - ကို၊ သံဃော - သည်၊ စေ သမ္ပဋိစ္ဆတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ-ကြောင့်၎င်း၊ ပရိဘောဂေပိ-ကြောင့်၎င်း၊ အာပတ္တိယေဝ၊ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်ချည်း-ဟူလို၊] ပန-ဆက်၊ ယော - အကြင်ရဟန်းသည်၊ တံ-ထို တဖက်ဆည်ကန်ကြီးကို၊ ပဋိက္ခိပတိ-အံ့၊ သော-ကို၊ ပုရိမနယေနေဝ- ဖြင့်သာလျှင်၊ ကေနစိ-သည်၊ ကိဉ္စိ နှ ဝတ္ထုဗ္ဗော၊ ဟိ-မှန်၊ ယော-သည်၊ တံ-ထို ပယ်သောရဟန်းကို၊ စောဒေတိ-၏၊ သွေဝ- သည်သာ၊ သာပတ္တိကော ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ တေန ဧကေန - သည်၊ ဗဟူ - တို့ကို၊ အနာပတ္တိကာ ကတာ၊ [ဤဝါကျမျိုးရှေ့၌ ပျံပြီးဖြစ်၍ ပုရိမနယေနေဝဖြင့်ပင် ငြိုးနိုင်သောကြောင့် "ယော ဟိ၊ပေ၊ ကတာ" သည် ပိဟန်တူ၏။]

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ဒါယကာသည်၊ တာဒိသံယေဝ-သော၊ တဋ္ဌာကံ-ကို၊ ဒမ္မိ - ပါ၏၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ- ၍၊ ဘိက္ခူဟိ- တို့သည်၊ နှ ဝန္ဒတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိတ္တော-သည်၊ (သမာနော-သော်၊) ဝဒတိ-လျှံပြန်အံ့၊ (ကိံ)၊ သံဃဿ- ၏၊ အသုကဿ အသုကဿ- သော၊ တဋ္ဌာကံ- သည်၊ အတ္ထိ၊ တံ-ထို ရေကန်သည်၊ ကထံ - အဘယ်နည်းဖြင့်၊ ဝန္ဒတိ- အပ်ပါသနည်း၊ ဣတိ (ဝဒတိ)၊ သော-ထို ဒါယကာကို၊ ဝတ္တုဗ္ဗော၊ (ကိံ)၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်ကို၊ ဝါ-အပ်အောင်၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ (ဝတ္တုဗ္ဗော)၊ ကထံ-နည်းဖြင့်၊ ဒိန္နံ-သည်၊ (သမာနံ) ကပ္ပိယံ ဟောတိ၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝဒတိ)၊ စတ္တာရော- နှ်သော၊ ပစ္စယေ- တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇထ- နှ်၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ ဒိန္နံ (သမာနံ ကပ္ပိယံ ဟောတိ)၊ ဣတိ-သို့၊ (ဝတ္တုဗ္ဗော)၊ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ ဘန္တေ....သာဓု-ကောင်းပါပြီ၊ စတ္တာရော ပစ္စယေ သံဃော, ပရိဘုဉ္ဇတု-လော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျောက်၍၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ။

တဋ္ဌာကံ-ကို၊ ဂဏှထ၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ,နှ ဝန္ဒတိတိ-ဟူ၍၊ပဋိက္ခိတ္တော(သမာနော) ကပ္ပိယ ကာရကော , အတ္ထိ - ရှိပါသလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ နှတ္ထိတိ

ဝတ္တော့, ဣဒံ-ဤရေကန်ကို၊ အသုကောနာမ-ထိုမည်သူသည်၊ ဝိစာရေသတိ-စိမံပါလတံ့၊ ဝါ-တနည်း၊ အသုကဿ ဟတ္ထေ(ဘဝိဿတိ)၊ ဝါ-နည်း၊ မယ္ဟံ ဟတ္ထေ ဘဝိဿတိ၊ [ဤသို့လည်း ပေးနိုင်၏၊] သံယော ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ပရိဘုဉ္ဇတု-သုံးဆောင်တော်မူပါ၊ ဣတိ-သို့၊ အထာပိ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ၊ နဝန္ဒတိတိ ပဋိက္ခိတ္တော(သမာနော)ဥဒကံ ပရိဘုဉ္ဇိဿတိ၊ ဘဏ္ဍကံ-သင်္ဃန်း စသောဘဏ္ဍာကို၊ ဓောဝိဿတိ၊ မဂဝတ္ထိနော-သား ဌာက်တို့သည်၊ ပိဝိဿန္တိ၊ ဣတိ သစေပိ ဝဒတိ၊ ဧဝမ္ပိ ဝန္ဒတိ၊ နဝန္ဒတိတိ ပဋိက္ခိတ္တော (သမာနော) အထာပိ ဝဒတိ၊ (ကိံ) ကပ္ပိယသီသေန – အပ်သောနည်းကို အဉ်းပြုသဖြင့်၊ ဂဏ္ဌထ – ခံယူပါကုန်၊ ဣတိ- သို့၊ (ဝဒတိ)၊ ဥပါသက, သာဓု -ပြီ၊ သံယော ပါနိယံ ပိဝိဿတိ၊ပေ၊ ဣတိဝတ္တာ-ဤသို့ပြောဆို ခံယူပြီး၍၊ပရိဘုဉ်တုံ ဝန္ဒတိ၊ မမ တဋ္ဌာကံ (သံယဿ ဒမ်မိ)၊ ဣတိဝါ-သော်ငင်း၊ ပေါက္ခရဏိ-ဂ ထောင့်ကန်ကို၊ သံယဿ ဒမ်မိတိဝါ ဝတ္တော့၊ပေ၊ ဝန္ဒတိယေဝ။

ပန – ဆက်၊ ဘိက္ခူဟိ- တို့သည်၊ ဟတ္ထကမ်ံ- ဟတ္ထကံကို၊ ဝါ- လက်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို၊ ယာစိတ္တာ-၍ငင်း၊ သဟတ္ထေန– မိမိလက်ဖြင့်၊ ကပ္ပိယ ပထဝိ-ကို၊ ခနိတ္တာစ–တူး၍ငင်း၊ ဥဒက ပရိဘောဂတ္ထာယ-ဂ္ဂါ၊ တဉ်ဝံကံ– သည်၊ ဝါ - ကို၊ ကာရိတံ - သည်၊ ယဒိ ဟောတိ- အံ့၊ တံ – ထို တဖက်ဆည် ကန်ကို၊ နိဿာယ-၍၊ သသံ-ကောက်ကို၊ နိပ္ပါဒေတ္တာ-ပြီးစေ၍၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ စေဒေန္တိ–နှံအံ့၊(ဧဝံသတိ)၊ဝန္ဒတိ၊ အထ – သို့မဟုတ်၊ မနုဿာ ဧဝ- တို့သည်သာ၊ သံယဿ-အား၊ ဥပကာရ ဏ္ဌာယ – လျော်သောကျေးဇူးကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဃိကဘူမိ- သံဃိက မြေကို၊ ခနိတ္ဝာ - ၍၊ တံ- ထို ရေကန်ကို၊ နိဿာယ- ၍၊ နိပ္ပန္နသဿတော– ပြီးစီးသောကဲ့မှ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ သစေ ဒေန္တိ-နှံအံ့၊ ဧဝမ္ပိ-ဤသို့လျှပြန် သော်လည်း၊ ဝန္ဒတိ၊ အမှာကံ-တပည့်တော်တို့ အဘွက်၊ ကေ-သော၊ကပ္ပိယ ကာရကံ-ကို၊ ထပေထ–ထားပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တော-သော်၊ ထပေတွမ္ပိ-ထားခြင်းငှါလည်း၊ လဇ္ဇတိ-၏။

ပန – ဆက်၊ တေ မနုဿာ- တို့သည်၊ ရာဇဗလိနာ– မင်း၏ အခွန်အတုပ် သည်၊ ဥပဋ္ဌုတာ-နှိပ်စက်အင်ကုန်သည်၊(ဟုတ္ဝာ)၊ အထ ပက္ကမန္တိ-အကယ်၍ အရပ်တပါးသို့ ဖဲသွားကုန်အံ့၊ အဉ္ဉေ – အခြား လူတို့သည်၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ– ပြုလုပ်ကုန်အံ့၊ စ - ထိုသို့ပင် ပြုလုပ်ပါကုန် သော်လည်း၊ ဘိက္ခူနံ - တို့အား၊ ကိဉ္စိ-ဘာကိုမျှ၊ နဒေန္တိ-နှံအံ့၊(ဧဝံသတိ)၊ဥဒကံ-ကို၊ဝါရေတုံ-ဂ္ဂါ၊ လဇ္ဇတိ-၏၊ [ကျောင်းနှင့်ဆိုင်သောကန်မှ ရေကို မယူကြနှင့် ဟု တားမြစ်နိုင်သည်-

ဟူလို။] တန္ဆ- ထိုရေကိုလည်း၊ ကသိကမ္မကာလေယေဝ- လယ်ထွန်မှုကိုပြုရာ အခါ၌သာ၊(ဝါရေတုံ လဗ္ဘတိ)၊ သဿကာလေ-ကောက်ပင်ဖြစ်ရာအခါ၌၊ (ဝါရေတုံ နလဗ္ဘတိ)၊ [ကောက်ပင်တွေ ပျက်မည်စို့၍ ကောက်ပင်ဖြစ်မှ မတာဘးနှင့်- ဟူလို။] တေ-ထိုလူတို့သည်၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ-တို့၊ ပုဗ္ဗေပိ-၌လည်း၊ မနုဿာ- တို့သည်၊ ဇုမံ- ဤရေကန်ကို၊ နိဿာယ- မှီ၍၊ သဿံ-ကို၊ အကံသု နုန-ပြုကုန်ပြီမဟုတ်ပါလော၊ ဇုတိ (သစေ ဝဒန္တိ)၊ တတော-ထိုသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဝတ္တုမ္ဘာ-နှ၏၊ (ကိံ)၊ တေ-ထိုရှေးလူတို့သည်၊ သံယဿ-အား၊ ဇုဒ္ဓိဒ္ဓု ဥပကာရံ- ဤမည် ဤမည်သော လျော်သောကျေးဇူးကို၊ အကံသု- နှပြီ၊ ဇုဒ္ဓိဒ္ဓု ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ- ကို၊ အဝံသု၊ ဇုတိ (ဝတ္တုမ္ဘော)၊ သစေ ဝဒန္တိ-နှအံ့၊ (ကိံ)၊ မယမ္ပိ ဒဿာမ၊ ဇုတိ(သစေ ဝဒန္တိ)၊ ဧဝမ္ပိ- ဤသို့ လျှောက်ပြန်သော်လည်း၊ ဝန္ဒတိ။

ပန - ကား၊ ကောစိ - သော၊ အဗျတ္တော - ဝိနည်း၌ မကျွမ်းကျင်သော ရဟန်းသည်၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရေန - ဖြင့်၊ တဉ္စာကံ, သစေ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ ဝါ - အကယ်၍မူလည်း လက်ခံအံ့၊ သစေ ကာရေတိဝါ- ဒံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တံ-ထိုတဖက်ဆည်ကန်ကို၊ ဘိက္ခူဟိ နပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တံ-ကို၊ နိဿာယ လဒ္ဓကပ္ပိယဘဏ္ဍာမို့ အကပ္ပိယမေဝ၊ ဘိက္ခူဟိ, ပရိစ္ဆဉ္ဇာဝံ-ခွန့်ပစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ, သာမိကောဝါ-မူလဥစ္စာရှင်သည်သော်၎င်း၊ တသ္မာ ပုဏ္ဏမိတရောဝါ အညော ကောစိ, ဝံသေ-အန္တေဝါသိ၌ ဥပဇ္ဈာဝါ-ဖြစ်သူသည်သော်၎င်း၊ ပုန, ကပ္ပိယဝေါဟာရေန-ဖြင့်(ဤကန်မှနှုတ်အပ်သောအပ်သောပစ္စည်းကို လှူပါ၏-စသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်)သစေ ဒေတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ၊ ကုလ

သစေ ပန ကောစိ၊ပေ၊ဝန္ဒတိ။ ။ဝိနည်းမကျွမ်းကျင်သော (ကျွမ်းကျင်သော်လည်း ဂရုမစိုက်သော) ရဟန်းတပါးပါးက မအပ်သောနည်းဖြင့် ရေကန်ကို (ယခုခေတ်၌ လယ်ယာစသည်ကို) အလှူခံထားလျှင် ထိုရေကန်ကိုဂုဏ်, ထိုလယ်ယာမှ ရအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုဂုဏ် မသုံးကောင်း၊ "တဘက်ဆည်ကန်ကို လှူပါ၏" ဟု လျှောံသောအခါ ပယ်ရမည်ဖြစ်လျက် မပယ်ဘဲ အလှူခံခြင်းသည်ပင် မအပ် ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သောကြောင့် အကပ္ပိယဝေါဟာရမည်၏၊ "အကပ္ပိယံ ဇုတိ+ဝေါဟာရော အကပ္ပိယဝေါဟာရော၊ ထိုသို့ အလှူခံထားသဖြင့် မသုံးကောင်း၍ ထို လယ်ယာ ရေကန်ကို လဒ္ဓိရဟန်းတို့ ဖွန့်ပစ်ထားမှန်း သိသောကြောင့် မူလအလှူရှင်က ဖြစ်စေ, သူ၏ သားသမီးများက ဖြစ်စေ, ဆွေမျိုးများကဖြစ်စေ အပ်သောနည်းဖြင့် ပြန်လှူလျှင် အပ်၏။

မှတ်ချက် ။ ။ ယခုခေတ်၌ ငွေအလှူခံ၍ ကျောင်းဆောက်ထားသည့် အတွက် မအပ်သောကြောင့် လဒ္ဓိရဟန်းတို့က ထိုကျောင်းကိုဖွန့်ပစ်ထားလျှင် ဆိုင်ရာအဆက်အနွယ်တို့က ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် ပြန်ယူ၍ ထပ်မံလှူမူ သုံးစွဲကောင်းစရာ ရှိ၏။

ဝံသေ-သည်၊ ပစ္ဆိန္နေ-ပြတ်စဲလသော်၊ တဿ ဇနပဒဿ-၏၊ ယော သာမိကော (အတ္ထိ)၊ သော-သည်၊ အစ္ဆိန္နိတ္ထာ-ကိုယ်ပိုင်အဖြစ်ဖြင့် လုယူ၍၊ ပုနဒေတိ၊ (ကာဝိယ-အဘယ်သူမကဲ့သို့နည်း၊) စိတ္တလပမ္ဟတေ-စိတ္တလတောင်၌၊ ဘိက္ခုနာ-သည်၊ နိဟဋ ဥဒကဝါဟကံ- သွယ်ဆောင်အပ်သော ရေမြောင်းကို၊ အဉ္ဉနာဂရာဇ မဟေသိ - အဉ္ဇနာဂမင်း၏ မိဖုရားသည်၊ (အစ္ဆိန္နိတ္ထာ-လုယူ၍၊ ပုနဒေတိ) ဝိယ- တည်း၊ ဧဝမ်ပိ- ဤသို့ လှူပြန်သော်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေဝိ- ၌လည်း၊ (ဝိဓာနံ - စီမံပုံကို၊ ဝက္ခာမ - နှံအံ့) ဥဒက ဝသေန- ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ တဋ္ဌာကေ - ၌၊ သုဒ္ဓစိတ္တာနံ - စင်ကြယ်သောစိတ် ရှိကုန်သောရဟန်းတို့၏၊ မတ္တိကုဒ္ဓရဏ္ဏ ပါဠိဗန္ဓနာဒီနိစ - မြေညက်ကို ထုတ်ဆောင်ခြင်း , ကန်သင်းကိုဖွဲ့ခြင်း အစရှိသည်တို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန - ဆက်၊ တံ - ထို တဖက်ဆည်ကန်ကို၊ နိဿာယ သဿံ ကရောန္တေ ဒိဿာ ကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ တေ-ထိုကောက်ကို ပြုသူတို့သည်၊ သယမေဝ (ကိုယ်တိုင်သာလျှင်) ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ယဒိ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ၊ န စောဒေတဗ္ဗံ -- မတောင်းထိုက်၊ နသာရေတဗ္ဗံ-အမှတ်မရစေထိုက်၊(သတိမပေးထိုက်၊)ပစ္ဆယဝသေန-ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ တဋ္ဌာကေ - ၌၊ ကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မတ္တိကုဒ္ဓရဏ္ဏ ပါဠိဗန္ဓနာဒီနိ ပန-တို့ကိုကား၊ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ ကပ္ပိယကာရကာ သယမေဝ(မတ္တိကုဒ္ဓရဏ္ဏ ပါဠိဗန္ဓနာဒီနိ)သစေ ကရောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ အဗ္ဘန္တရေန - ဝိနည်း၌ မကျွမ်းကျင်သော၊ လဇ္ဇီဘိက္ခုနာ - လဇ္ဇီရဟန်းသည်၊(မတ္တိကုဒ္ဓရဏ္ဏ ပါဠိဗန္ဓနာဒီသု-တို့ကို)၊ ကာရာပိတေသု - ပြုစေအပ်ကုန်လသော်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-ခံယူခြင်း၌၊ ဝါ-ခံယူတုန်းက၊ ကပ္ပိယံ-သည်၊ ကိန္တာပိ(ဟောတိ) – အကယ်၍ မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ ဘိက္ခုဿ-၏၊ ပယောဂပစ္စယာ-ကြောင့်၊ ဥပဠန္ဘေန-ဖြစ်သော ရေနှင့်၊ မိဿကတ္တာ-ရောနေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသဂတပိဏ္ဍာပါတော ဝိယ-အဆိပ်သည် ရောက်အပ်သော ဆွမ်းသည်ကဲ့သို့ဂုဏ်း၊ အကပ္ပိယမံသရသမိဿကဘောဇနံ ဝိယ-မအပ်သော အသားအရည်ဖြင့်ရောသောဘောဇဉ်သည်ကဲ့သို့ဂုဏ်း၊ ဒုဒ္ဒိနိဘောဂံ - မခွဲခြားအပ် မခွဲခြားနိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ [အဆိပ်နှင့်

ဇနပဒဿ၊ပေ၊ ဝဋ္ဋတိ ။ ။ သာမိကောအရ ခရိုင်ဝန် မြို့အုပ်တို့ပါဝင်၏၊ ထိုသူတို့က အစိုးရပိုင်အဖြစ်ဖြင့် လယ်ယာရေကန်ကိုပြန်ယူ၍ ထပ်လှူလျှင် အပ်သည်-ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ယခုခေတ် မအပ် ဟု သံသယဖြစ်ဘွယ်ရှိသော ကျောင်းများကို အစိုးရဖြစ်သူတို့က ပြန်ယူ၍ လှူလျှင် အပ်စရာရှိ၏။

ဆွမ်း, မအပ်သော အသားအရည်နှင့် ဘောဇဉ်သည် ခွဲခြား၍ မရသကဲ့သို့ အပ်သော ရေနှင့် မအပ်သော ရေလည်း ခွဲခြား၍ မရ - ဟူလို၊] (တသွာ-ကြောင့်၊)သမ္မေသံ-အလုံးစုံသောရဟန်းတို့အား၊ အကပ္ပိယမေဝ(ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဥဒကဿ-၏၊ သြကာသော-နေရာအရပ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိသေး၏၊ တဋ္ဌာကဿ-၏၊ ပါဠို-ကန်ဘောင် ကံရိုးသည်၊ ထိရာ-ခိုင်မြဲသည်၊(ဟောတိ-၏)၊ ယထာ-အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ ဗဟုံ-သော၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဂဏှာတိ-ယူနိုင်၏၊ ဧဝံ-အားဖြင့်၊ ကရောဟိ - လော၊ တိရဿမိပေ-၌၊ ဥဒကံ-ကို၊ ကရောဟိ - လော၊ [ရေများမှ ကမ်းနှင့်နီးသောကြောင့် ရေများလာအောင်ပြုပါ-ဟူလို၊]ဇုတိ ဧဝံ-သို့၊ ဥဒကမေဝ-ကိုသာ၊ သစေ ဝိစာရေတိ-အကယ်၍ စီမံအုံ့၊(ဧဝံ သတိ)၊ ဝန္ဒတာ၊ ဥပါသက-ဥပါသကာ၊ ဥဒ္ဓနေ-ဖိုခနောက်၌၊ အဂ္ဂိ - ကို၊ နုပါတေန္တိ-မကျစေကြရကုန်၊ ဥဒကကမ္မံ- ရေဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို၊ လဇ္ဇတု - ရအပ်ပါစေလော၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝတ္တုံ - ၄'၊ ဝန္ဒတိ-အပ်၏၊ ပန- ဗျတ်ရိတ်ကား၊ သဿံ- ကို၊ ကတ္တာ- ၍၊ အာဟရထ-န်လော၊ ဇုတိ-သို့၊ ဝတ္တုံ-၄၊ နဝန္ဒတိ။

ပံန-ဆက်၊ တဋ္ဌာကေ-၌၊ အတိဗဟုံ-စွာသော၊ ဥဒကံ-ကို၊ ဒိသွာ, ပသဿတောဝါ-ဘေးမှသေ၍ငင်း၊ ပိဋ္ဌတောဝါ-နောက်ဘေးမှသေ၍ငင်း၊မာတိကံ-ရေမြောင်းကို၊ သစေ နီဟရာပေတိ - အကယ်၍ ထုတ်ဆောင်စေအုံ့၊ ဝနံ - တောကို၊ ဆိန္နာပေတ္ထာ - ၍၊ ကေဒါရေ - လယ်တို့ကို၊ သစေ ကာရာပေတိ၊ ဝါ-တနည်း၊ ပေါရာဏကေဒါရေသု- ရှေးလယ်တို့၌၊ ပကတိဘာဂံ-ပကတိအဘို့ကို၊ [ယူရိုးယူစဉ်အဘို့ကို "ပကတိဘာဂ" ဟု ဆိုသည်။] အဂ္ဂဟေတ္ထာ, အတိရေကံ-အပိုအလွန်ဖြစ်သောအဘို့ကို၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ နဝသဿဝါ-အသစ်ဖြစ်သော ကောက်ရိုးရာ လယ်မူလည်းဖြစ်သော၊ [ရှေးက မထွန်အပ်ဘူးသော လယ်ယာကို ဆိုသည်၊] အကာလသဿဝါ- အခါမဲ့ ကောံရိုးရာ လယ်မူလည်းဖြစ်သော၊ အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ-မည်၍မည်မျှ ပေးရမည်ဟု မပိုင်းဖြတ်အပ်သော အဘို့ရှိသောလယ်၌၊ ထွေကေ-နှံသော၊ကဟာပဏော-တို့ကို၊ ဒေထ၊ ဇုတိ-ဤသို့၊ ကဟာပဏော, သစေ ဥဒ္ဓရာပေတိ-အကယ်၍ စတည်စေအုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ သမ္မေသံ အကပ္ပိယံ(ဟောတိ)။

ဥဒ္ဓနေ၊ပေ၊ဝန္ဒတိ။ ။နောက်ဗျတိရေက ဝါကျကိုထောက်၍ ရှေးဝါကျ၌"ထမင်းချက်ဘို့ရန် ကောံစပါး မရသဖြင့် မိးဖို၌ မိးမထည့်ကြရ, ရေဖြင့် ပြုအပ်သော ကောက်စပါး စိုက်မှုကို ပြုကြ" ဟု ဆိုလိုသော်လည်း ထိုသို့ မခိုင်းဘဲ "သွယ်ဝိုက်၍ပြောသော ပရိယာယ်စကား အရိဝိနိမိတ်စကားဖြစ်၍ အဝိဇ်၏" ဟု ဆိုလိုဟန်တူသည်။

ပန - ဆက်၊ ယော-အကြောင် ရဟန်းသည်၊ ကဿထ-ထွန်ကြကုန်၊ ဝပထ-စိုက်ပျိုးကြကုန်၊ ဏ္ဍတိ-သို့၊ အဝတ္ထာ-တိုက်ရိုက် မပြောဘဲ၊ တ္ထေကာယ-သော၊ ဘူမိယာ-၌၊ တ္ထေကောနာမ- မည်သော၊ ဘာဂေါ (ဟောတိ)၊ ဏ္ဍတိ ဧဝံ-ဤသို့ပြော၍၊ ဘူမိံ ဝါ-ကိုသော်လည်း၊ ပတိဋ္ဌာပေတိ-တည်စေအုံ၊ တ္ထေကေ, ဘူမိဘာဂေ-၌၊ အမ္မေဟိ-တို့သည်၊ သဿံ - ကို၊ ကတံ-ပါပြီ၊ တ္ထေကံနာမ ဘာဂံ ဂဏှထာတိ, ဝဒန္တေသု - လျှောက်လာကုန်သော၊ ကဿကေသု-လယ်သမားတို့၌၊ ဘူမိပ္ပမာဏဂ္ဂဟဏတ္ထံ - မြေ၏ ပမာဏကို ယူခြင်းအကျိုး ၄၂၊ (မြေတိုင်းတာခြင်း၄၂၊) ရဇ္ဇုယာဝါ - ဖြင့်သော်၎င်း၊ ဒဏ္ဍကေနဝါ - ဒုတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ မိနာတိ-တိုင်းအုံ့၊ ခလေဝါ-ကောက်နယ်တလင်း၌သော်လည်း၊ ဌတ္ဝာ-ရပ်၍၊ ရက္ခတိ- စောင့်အုံ့၊ [တခြားသို့ ထုတ်ယူမသွားအောင် စောင့်နေအုံ့၊] ခလတောဝါ-မှမူလည်း၊ နီဟရာပေတိ - ထုတ်ဆောင်စေအုံ့၊ ကောဋ္ဌာဂါရေဝါ - ကျည်၌ သော်လည်း၊ ပဋိသာမေတိ - သိမ်းဆည်းအုံ့၊ တသ္မေဝ-ထိုရဟန်း၏သာလျှင်၊ တံ - ထို ကောံသည်၊ အကပ္ပိယံ(ဟောတိ)။

ကဿကာ-တို့သည်၊ ကဟာပဏော-အသပြာ(ငွေ)တို့ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ-၍၊ ဏမေ - ဤ ငွေတို့ကို၊ သံယဿ- သံယာတို့၊ အာဟဍော-ဆောင်ယူအပ်ပါကုန်ပြီ၊ ဏတိ-သို့၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ အညတရော-အမှတ်မထား တပါးပါးသော၊ ဘိက္ခု၊စ-သည်လည်း၊ သံယော-သည်၊ ကဟာပဏော-တို့ကို၊နှ ခါဒတိ-မခဲစား၊ ဏတိ သညာယ-ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ တ္ထေကေဟိ-နှ်သော၊ ကဟာပဏော ဟိ-တို့ဖြင့်၊ သာဋကေ-အဝတ်တို့ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ခဲ့လော၊ [“အာဟရထ”ဟု ဗဟုဝုစ်ရှိလျှင် ကောင်း၏။] တ္ထေကေဟိ (ကဟာပဏေဟိ) ယာဂု အာဒိနှ်, သမ္မာဒေဟိ-ပြီးစေလော၊ [ဗဟုဝုစ်ရှိလျှင် ကောင်း၏။] ဏတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယံ - အကြောင် အဝတ်စသည်ကို၊ တေ - ထို လယ်သွားတို့သည်၊ အာဟရန္တိ-ဆောင်ယူလာကုန်၏၊ (တံ-ထို အဝတ်စသည်သည်၊) သမ္မေသံ - အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား၊ အကပ္ပိယံ (ဟောတိ)၊ ကဿကာ-နည်း၊ ကဟာပဏာနံ- တို့၏၊ ဝါ- တို့ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ- စီမံအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ (ကဿကာ-တို့သည်၊) ဓညံ- ကို၊ အာဟရိတ္ဝာ- ၍၊ ဏဒံ-ဤစပါးကို၊ သံယဿ-ဘို့၊ အာဟဋံ-ပြီ၊ဏတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ အညတရော ဘိက္ခု၊စ , ပုရိမနယေနေဝ - ဖြင့်သာ၊ [နှ သံယော ကဟာပဏော ခါဒတိ-စသောနည်းဖြင့်၊] တ္ထေကေဟိ- နှ်သော၊ ဝိဟိဟိ- တို့ဖြင့်၊ ဏဒဋ္ဌိဒဏ္ဍ- ဤမည် ဤမည်သော ပစ္စည်းကိုလည်း၊ အာဟရထ - နှ်လော၊ ဏတိ (သစေ) ဝဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယံ-အကြောင် အဝတ်စသည်ကို၊ တေ-တို့သည်၊ အာဟရန္တိ-နှ်၏၊

(တံ-သည်)၊ တသေဝ-ထိုရဟန်းအား၊သ၁၊ အကပ္ပိယံ(ဟောတိ)၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဓညသ-၏၊ ဝါ-ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ-တည်း၊[အာမကညပဋိဂ္ဂဟဏာ ပဋိဝိရတော- ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် စပါးကိုလည်း မစိမ်ကောင်း-ဟူလို၊]တက္ကာလံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊အပရဏ္ဏံဝါ-ဝဲကိုသော်၎င်း၊အာဟရိတ္ဝာ-၍၊ပေ၊ ယံ တေ အာဟရန္တိ၊(တံ-သည်၊)သဗ္ဗေသံ ကပ္ပိယံ(ဟောတိ၊)ကသ္မာ-နည်း၊ ကပ္ပိယာနံ-နှင်သော၊ တက္ကာလာဒိနံ-တို့၏၊ ဝါ-တို့ကို၊ ဝိစာရိတတ္တာ-တည်း၊ ကယဝိက္ကယေဝိ- ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပုဒ်ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊(ကသ္မာ)၊ ကပ္ပိယကာရကဿ-အား၊ အာစိက္ခိတတ္တာ-ပြောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ [ရဟန်းကိုယ်တိုင် မလဲဘဲ , ကပ္ပိယကာရကကို အလဲခိုင်းသောကြောင့်- ဟူလို။]

ပန-ဆက်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးအခါ၌၊ စိတ္တလပဗ္ဗတေ-၌၊ ဧကော-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ စတုဿာလင္ဓါရေ-မုခ်ထွက်တံခါး ၄ ဘက်ရှိသောဆွမ်းစားကျောင်း၌၊ [စတုဿာလင္ဓါရေတိ ဘောဇနသာလံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊-ဋီကာ။] သွေ-၌၊ သံယသ-ဘို့၊ ထွေကပ္ပမာဏော-နှင်သော၊ ပူပေ-မုံတို့ကို၊ ပစေယျုံ-ကျော်ပါ ကုန်မူကား၊ အဟောဝတ- စွ၊ ဣတိ- ဤသို့ ကြံ၍၊ အာရာမိကာနံ - တို့၏၊ သညာဇနနတ္ထံ - အမှတ်အသားကို ဖြစ်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘူမိယံ- ၌၊ မဏ္ဍလံ-မှုံဝိုင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ အကာသိ-ပြုထားပြီ၊ တံ-ထိုမှုံဝိုင်းသဏ္ဌာန်ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဆေကော-ပါးနပ်သော၊ အာရာမိကော-သည်၊ တထေဝ-ထိုပုံသဏ္ဌာန် အတိုင်းပင်၊ ကတ္ဝာ- ပြီး၍၊ ဒုတိယဒိဝသေ- ၌၊ ဘေရိယာ- သံယာ စည်းဝေးကြောင်းစည်ကို၊ အာကောဋိတာယ-တီးအပ်သော်၊ သံဃေ-သည်၊ သန္နိပတိတေ-သော်၊ ပူပံ ဂဟေတွာ သံယတ္ထေရံ အာဟ၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ အမှေဟိ, ဣတော-၌နေ့မှ၊ ပုဗ္ဗေ, ပိဘုနံ (သန္တိကေ, ဝေရုပ်-၌သို့ သဘောရှိသော စကားကို၊ နေဝ သုတပုံမ့ံ- မကြားအပ်ဘူးပါ၊) ပိတာမဟာနံ-တို့၏၊ (သန္တိကေ) ဝေရုပံ နု သုတပုဗ္ဗံ၊ ကေန, အယျေန-သည်၊ စတုဿာလင္ဓါရေ, ပူပထ္ထာယ- မုံအကျိုးငှါ၊ သညာ- အမှတ်အသားကို၊ ကတာ- ပါပြီ၊ ဒါနိ- ယခုအခါ၌၊ ဣဒံတော-၌နေ့မှ၊ ပဘုတိ-၍၊ အယျာ အတ္တနော အတ္တနော စိတ္တာနုရုပံ ဝဒန္တု၊ အမှာကမ့ိ - တို့၏လည်း၊ ဖါသုဝိဟာရော ဘဝိဿတိ၊ [သံယာများ၏ စိတ်ကြိုက်အတိုင်း ပြုလုပ်ပေးရသည့်အတွက် တပည့်တော်တို့မှာ စိတ်ချမ်းသာမှု ဖြစ်ပါလိမ့်မည်- ဟူလို။] မဟာထေရော, တတောဝ- ထိုအရပ်မှပင်၊ နိဝတ္တိ- ပြန်နစ်ပြီ၊ ကေဘိက္ခုနာဝိ, ပူပေါ-ကို၊ နဂဟိတော-မခံယူအပ်၊ ဧဝံ- လျှင်၊ ပုဗ္ဗေ- ၌၊ တတြုပ္ပါဒမ့ိ - ထို ကျောင်းတိုက်၌ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို

သေဝ်မ့လည်း၊ နှ ပရိဘုဉ်ဲသု၊ [ပစ္စည်းက မအပ်သောကြောင့် မသုံးဆောင်ကြသည်မဟုတ်၊ ရဟန်းက ပရိယာယ်ပြု၍ စီမံထားသဖြင့် အစားအတွက် ထိုသို့ ပရိယာယ်ပြုမှုကို မနှစ်သက်သောကြောင့် ဆရာတော်ထေရ်ကြီး ပြန်ကြွတော်မူသည်၊ ဆရာတော်က မခံသောကြောင့် သံဃာအားလုံးလည်း မခံယူကြ။] တသ္မာ - ကြောင့်၊ (ထိုသို့ ရှေးက ထိုကျောင်းတိုက်၌ ဖြစ်သော အပ်သောပစ္စည်းကိုသေဝ်မှ ရဟန်း၏စီမံမှု ပါနေလျှင် မသုံးဆောင်ကြခြင်းကြောင့်၊) သလ္လေခံ - ပစ္စည်း ၄ ပါးတို့၌ နည်းပါးအောင် ခြစ်ပစ်ကြောင်း သလ္လေခအကျင့်ကို၊ အစ္ဆဒနှနှ - မစွန့်သော၊ အပ္ပမတ္တေန - မမေ့မလျော့မပေါ့မဆသော၊ ဘိက္ခုနာ - လင်္ကာသူမွန် , သီလဝန်ရဟန်းတော်သည်၊ ကပ္ပိယေပိ - အပ်သောအရာ၌ သေဝ်မ့လည်း၊ [ပိဖြင့် " မအပ်သောအရာကို မဆိုထားဘိ"ဟု ဂရဟာပြု။] အာမိသတ္ထာယ - အဝတ်အစားဟူသော အာမိသအကျိုးငှါ၊ လောလတာ - လျှပ်ပေါ်လော်လီသူ၏အဖြစ်ကို၊ ဝါ - မငြိမ်မသက်, ယေဝံယက်ခတ်ခြင်းကို၊ နှ ကာတမ္မာ - မပြုထိုက်၊ ဇုတိ - ဤကား အနုသာသနီတည်း။....စ - ဆက်၊ တဉ္စာကေ - ၌၊ ယော အယံ - အကြင် အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဝုတ္တော - ပြီ၊ ပေါက္ခရဏိ ဥဒကဝါဟက မာတိကာဒိသုပိ - လေးထောင့်ကန်, ရေပြွန်, ရေမြောင်း အစရှိသည်တို့၌လည်း၊ သေဝ - ဤဆိုအပ်ပြီးသောအဆုံးအဖြတ်သည်ပင်၊ နယော - သိကြောင်း ဆုံးဖြတ်နည်းတည်း။

ပဗ္ဗတ္ထာပရတ္ထာ ဥစ္ဆုဖလာဖလာဒိနံ - ကောက်, ပဲ, ကြီ, သစ်သီးငယ်, သစ်သီးကြီး အစရှိသည်တို့၏၊ ဝိရူဟနဋ္ဌာနံ - စည်ပင် ပေါက်ရောက်ရာ အရပ်ဖြစ်သော၊ ယံကိဉ္စိ - သော၊ ခေတ္တံဝါ - ကိုသော်၎င်း၊ ဝတ္ထုံဝါ - ယာကိုသော်၎င်း၊ ဒမ္မိ - ၏၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝုတ္တေပိ - သော်လည်း၊ ဝါ - လျှောက်အပ်ရာ၌လည်း၊ နှ ဝန္ဒတိ - မအပ်၊ ဇုတိ - သို့၊ ပဋိက္ခိပိတ္တာ - ၍၊ တဋ္ဌာကေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ - ဖြင့်သာ၊ ယဒါ - ၌၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန - ဖြင့်၊ စတုပစ္စယ ပရိဘောဂတ္ထာယ - ငှါ၊ ဒမ္မိ - ၏၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝဒတိ - ၏၊ တဒါ - ၌၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတမ္ပိ၊ ဝနံ - သစ်ပင်ဟူသောတောကို၊ ဒမ္မိ၊ အရညံ - တော အားလုံးကို၊ ဒမ္မိ၊ ဇုတိ - သို့၊ ဝုတ္တော - သော်၊ ဝန္ဒတိ၊ မနုဿာ - တို့သည်၊ ဘိက္ခူဟိ - တို့သည်၊ အနာဏတ္တာယေဝ - မစေခိုင်းအပ်ကုန်ဘဲသာလျှင်၊ တတ္ထ - ထိုတောင်၌၊ ရုက္ခေ - တို့ကို၊ ဆိန္နိတ္ဝာ - ၍၊ အပရဏ္ဏာဒိနိ - တို့ကို၊ သမ္မာဒေတ္ဝာ - ၍၊ ဘိက္ခူနံ - တို့အား၊ ဘာဂံ - အဘို့ကို၊ (ထုံးစံအတိုင်း ပေးထိုက်သောအဘို့ကို) သစေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ - အပ်၏၊ အဒေန္တာ - မပေးကုန်လသော်၊ ဝါ - မပေးသူတို့ကို၊ နှ စောဒေတမ္ဘာ - မတောင်းထိုက်ကုန်။

ကေနစိဒေဝ-သော၊ အန္တေရာယေန - ကြောင့်၊ တေသု - ထိုလူတို့သည်၊ ပက္ကန္တေသု-ဖဿဝးကုန်သော်၊ အညေ-အခြားလူတို့သည်၊ သစေ ကရောန္တိ၊ စ-ထိုသို့ ပြုပါကုန်သော်လည်း၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ကိစ္စ-ကို၊ သစေ နဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေ-ထိုလူတို့ကို၊ ဝါရေတမ္ဗာ-န်၏၊ သစေ ဝဒန္တိ၊ပေါတဝေါ-ထိုသို့ လျောက်ခြင်းကြောင့်၊ တေ-ထိုလူတို့ကို၊ ဝတ္တမ္ဗာ-န်၏၊(ကိ)၊ တေ-ထို ရှေးလူတို့သည်၊ပေ၊ဧဝံ - ဤသို့ လျောက်ကုန်လသော်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဂဗ္ဘိ-တစုံတခုသော၊ သဿုဋ္ဌာနကံ - ကောက်စပါးတို့၏ ဖြစ်ပေါ်ရာဖြစ်သော၊ ဘူမိပ္ပဒေသံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ သီမံ- သိမ်ကို၊ ဒေမ - န်၏၊ ဇာတိ ဝဒန္တိ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန - ထိုသို့အပ်ပါသော်လည်း၊ သီမာပရိစ္ဆေဒနတ္ထံ - သိမ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းအကျိုးငှါ၊ ထမ္ဘာဝါ- တိုင်တို့ကိုသော်ငင်း၊ ပါသာဏာဝါ- တို့ကိုသော်ငင်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ နုထပေတမ္ဗာ.န်၊ ကဿာ - နည်း၊ ဘူမိနာမ - မည်သည်၊ အနုဿဝါ-မပိုင်းဖြတ်အပ်သောအဖိုးရှိ၏၊ ဝါ-အဖိုးမျှားစွာထိုက်၏၊ အပ္ပကေနာပိ-အနည်းငယ်သော မြေဖြင့်လည်း၊ ပါရာဇိကော - သည်၊ ဘဝေယျ၊ ပန-အန္တယကား၊ အာရာမိကာနံ- တို့အား၊ ဝတ္တမ္ဗံ၊ (ကိ)၊ ဇာဒိနာ ဌာနေန- ဤအရပ်ဖြင့်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ သီမာ- သည်၊ ဂတာ - သွားပြီ၊ ဇာတိ(ဝတ္တမ္ဗံ)၊ ဟိ-မှန်၊ တေ - ထို အာရုံမစောင့်တို့သည်၊ အဓိကံ - အပိုအလွန်ကို၊ သစေ ဂဏှန္တိ၊(ဧဝံသတိ)၊ ပရိယာယေန-ဖြင့်၊ ဂ: ထိတတ္တာ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ [ဤနရာ၌ တိုင်စိုက်ဒလာ ဟု မဒပြောဘဲ "ဤအရပ်ဖြင့် သိမ်သည်သွား၏" ဟု ပရိယာယ်ပြောသောကြောင့် အနာပတ် - ဟူလို] ပန- ဆက်၊ ရာဇရာဇမဟာမတ္တာဒယော- တို့သည်၊ သယမေဝ- သူတို့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ ထမ္ဘေ-တိုင်တို့ကို၊ ထပါပေတွာ - ထားစေ၍၊ စတ္တာရော ပစ္ဆာယေ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ ဇာတိ-ဤသို့လျောက်၍၊ ယဒိ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံ သတိ) ဝဋ္ဋတိ။

ကောစိ-သည်၊ အန္တောသီမာယ-၌၊ တဋ္ဌာကံ,သစေ ခနတိ-အကယ်၍ တူးအုံ့၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေနံဝါ-ဖြင့်မူလည်း၊ မာတိကံ-ကို၊ သစေ နေတိ-အကယ်၍ သွယ်ဆောင်အုံ့၊ စေတိယင်္ဂဏ ဗောဓိယင်္ဂဏာဒိနိ - စေတီယင်ပြင်, ဗောဓိယင်ပြင်အစရှိသည်တို့ကို၊ သစေ ဒူသေန္တိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဝါရေတမ္ဗော၊ သံယော ကိန္တိ လဘိတ္ထ,အာမိသဂရုကဘာယ-အာမိသ၌ အလေးပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သစေ နဝါရေတိ၊ ဧကော ဘိက္ခု သစေ ဝါရေတိ၊ သေဝ ဘိက္ခု- ထို တားမြစ်သော ရဟန်းသည်သာ၊ ဇာသရာ- အိုးရ၏၊ ဧကော ဘိက္ခု သစေ နဝါရေတိ၊ တုမှေ နေထာတိ , တေသံ ဃေဒ-ထို ကန်တူးသူမြောင်းသွယ်သူတို့၏ သာလျှင်၊ ပက္ကော - ဘက်သားသည်၊ သစေ ဟောတိ၊

ပေ၊ဟိ-မှန်၊ သံဃိဒကသု,ကမ္မေသု-အလုပ်တို့၌၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဓမ္မကမ္မံ - တရားနှင့် လျော်သော အမှုကို၊ ကရောတိ၊ သော၀ ဇာသရော၊ ၀ါရိယမာနောပိ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဟေဋ္ဌာ, ဂဟိတံ-ယူအပ်ပြီးသော၊ ပံသု-မြေကို၊ ဟေဋ္ဌာ-၌၊ ပက္ခိပိတွာ -ပြန်ထည့်၍ ၎င်း ၊ ပေ ၊ ပက္ခိပိတွာ - ၎င်း၊ ပူရေတဒ္ဓာ။ [သူ့နဂိုရအတိုင်း ပြန်တည်စေလို၍ " ဟေဋ္ဌာဂဟိတံ"စသည်ကို ဆိုသည်။]

ကောစိ-တစုံတယောက်သည်၊ ယထာဇာတ မေ၀-ယာခင်း၌ ဖြစ်မြဲတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ [မခုတ် မခူးရသေးသည့်အတွက် ဖြစ်မြဲတိုင်းသော၊]ဥစ္ဆု၀ါ-ကြီးကို သော်၎င်း၊ အပရဏ္ဏံ၀ါ-ပဲကိုသော်၎င်း၊ အလာမု ကုမ္ဘဏ္ဍာဒိကံ-ဗူးသီး ဖရုံသီး အစရှိသော၊ ၀လ္လိဖလံ၀ါ-နွယ်၌ဖြစ်သော အသီးကိုသော်၎င်း၊ ဒါတုကာမော-သည်၊(ဟုတ္၀ာ)သမ္ဗံ-သော၊တံ ဥစ္ဆု၊ခေတ္တံ-၌ ကြီခင်းကို၊ ဒမ္မိ-လှူပါ၏၊ ဇာတိ၀ါ-၌သို့ သော်၎င်း၊ တံ အပရဏ္ဏ၀တ္ထုံ-၌ ပဲခင်းကို၊ ဒမ္မိ ဇာတိ၀ါ, တံ ၀လ္လိဖလံ- ကို၊ ဒမ္မိ – ၏၊ ဇာတိ၀ါ - ၎င်း၊ သစေ ၀ဒတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ၀တ္ထုနှာ-လယ် , ယာ ဟူသော ၀တ္ထုနှင့်၊ သဟ – ကွ၊ ပရာမဋ္ဌာ- သုံးသပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ နဝန္နတိ၊ ဇာတိ - ၌သို့၊ မဟ်ဝသုမတ္ထေရော အာဟ၊ ပန-ကား၊ မဟာ ပဒုမတ္ထေရော-သည်၊ တေံ-၌စကားသည်၊ အဘိလာပ မတ္တံ-ပြောရိုးဆိုစဉ် စကားမျှတည်း၊ ဟိ-မှန်၊ သော ဘူမိဘာ၀ေါ-ထို လယ်ယာဟူသော မြေအဘို့သည်၊ သာမိကာနံယေ၀-တို့၏သာ၊ ဘူမိဘာ၀ေါ-တည်း၊ တဿာ-ကြောင့်၊ ဝန္နတိ-၏၊ ဇာတိ အာဟ။

ဒါသံ-ကို၊ ဒမ္မိ-၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ-အံ့၊ နဝန္နတိ၊ အာရာမိကံ-ကို၊ ဒမ္မိ-၏၊ပေ၊ဇာတိ - သို့၊ ဝုတ္တေ- သော်၊ ဝန္နတိ၊ သော အာရာဓိကော-သည်၊ ပုရေဘတ္တမ္ပိ – နံနက်အခါ၌၎င်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တမ္ပိ - နေလွဲအခါ၌၎င်း၊ သံယသော၀-၏သာ၊ ကမ္မံ - အလုပ်ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာမဏေရသာဒိယ-၏ကဲ့သို့၊ တဿ- ထို အာရာမိစောင့်၏ အပေါ်၌၊ သမ္ဗံ-သော၊ ဘေသဇ္ဇ ပဋိဇဂ္ဂနမ္ပိ - ဆေးဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကာတဗ္ဗံ - ပြုနိုင်၏၊ ၀ါ-ပြုကောင်း၏၊ ပုရေဘတ္တမေ၀-၌သာ၊ သံယ ဿ-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ သစေ ကရောတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-၌၊ အတ္တနော-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ (သစေ) ကရောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာယံ နိ၀ါပေါ-ညနေစာ ရိက္ခာကို၊ နဒါတဗ္ဗော၊ ယေပိ-အကြင် အာရာမိစောင့်တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိဝသ ၀ါရေနဝါ-၅ ရက်အလှည့် အကြိမ်အားဖြင့် သော်၎င်း၊ ပက္ခ၀ါရေနဝါ-တပက္ခအလှည့် အကြိမ်အားဖြင့်သော်၎င်း၊ သံယ ဿ-၏၊ ကမ္မံ-ကို၊ ကတွာ-၍၊ သေသကာလေ-၌၊ အတ္တနော ကမ္မံ ကရောန္တိ၊

တေသမ္မိ-တို့အားလည်း၊ ကရဏကာလေယေဝ-ပြုရာအခါ၌သာလျှင်၊ ဘတ္တ
ဥ္ဇ-ကိုဂင်း၊ နိဝါပေါစ- ရိက္ခာကိုဂင်း၊ ဒါတဗ္ဗော၊ သံဃသဿ-၏၊ ဝါ-မှာ၊
ကမ္မံ-အလုပ်သည်၊ သစေ နတ္ထိ၊ အတ္တနောယေဝ ကမ္မံ ကတ္ဝာ ဇီဝန္တိ၊ တေ-
ထိ အာရာမ်စောင့်တို့သည်၊ ဟတ္ထကမ္မမူလံ- လက်ဖြင့် ပြုအပ်သော အလုပ်၏
အခကို၊ (တခြားနေရာမှ လုပ်ခကို၊) အာနေတွာ-၍၊ စေ ဒေန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊
ဂဟေတဗ္ဗံ၊ နောစေ ဒေန္တိ၊ က်ွန်ုပ်-ဘာကိုမျှ၊ န ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ယံက်ွန်ုပ်-သော၊ ရဇက
ဒါသမ္မိ- ခဝါသည်၏ ကျွန်ကိုဂင်း၊ ပေသကာရ ဒါသမ္မိ - ယက်ကန်းသည်၏
ကျွန်ကိုဂင်း၊ အာရာမိကနာမေန- အာရုံစောင့်ဟူသော နာမည်ဖြင့်၊ သမ္မဋ္ဌ
ဆ္ဆိတုံ-လက်ခံခြင်းငှါ၊ ဝန္ဒတိ-အပ်၏။

ဂါဝေါ-နွားမတို့ကို၊ ဒေမာတိ သစေ ဝဒန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ န ဝန္ဒတိတိ
ပဋိက္ခိပိတဗ္ဗာ၊ ဣမာ ဂါဝေါ-ဤ နွားမတို့ကို၊ ကုတော - အဘယ်မှ၊ ဝါ-
ဘယ်က၊ (လဒ္ဓါ-ရအပ်ပါကုန်သနည်း၊) ဣတိ-ဤသို့ မေးကုန်အံ့၊ ပဏ္ဍိတေ
ဟိ - ဉာဏ်ရှိသူတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇေါရဿ ပရိဘောဂတ္ထာယ - နွားမှဖြစ်သော
ဂါးမျိုးသော အရုသာကို သုံးဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဒိန္နာ - လှူအပ်ကုန်ပြီ၊
ဣတိ-ဤသို့ ပြောထိုက်၏၊ပေ၊အဇိကာဒီသုပိ-ဆိတ်မ အစရှိသည်တို့၌လည်း၊
ဧသေဝနယော ၊ပေ၊ ကေစိမနုဿာ ဘန္တေ တုမှေ, အပ္ပေါဿုက္ကာ - အား
ထုတ်ခြင်း မရှိကုန်သည်၊ ဝါ - ကြောင့်ကြမဲတို့သည်၊ ဟောထ - ဖြစ်ပါကုန်၊
မယံ- တို့သည်၊ ဣမေ- ဤ နွားမစသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ- ယူ၍၊ တုမှာကံ-
အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ- ကို၊ ဒဿာမ-လှူပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
လျှောက်၍၊ သစေ ဂဏှန္တိ၊(ဧဝံသတိ)၊ဝန္ဒတိ၊ ကုက္ကုဋသူကရာ-တို့သည်၊ သုခံ-
စွာ၊ ဇီဝန္တု- အသက်ရှင်ပါး၍စကုန်၊ ဣတိ- ဤသို့ပြော၍၊ ဝိသဇ္ဇေတုံ ဝန္ဒတိ၊
[ကြက် ဝက်စသည် အလှူလာလျှင် အလှူမခံဘဲ "တော်၌ ဘေးမဲ့လွတ်လိုက်
ကြပါ"ဟု ပြောကေဒင်း၏၊"ဝိသဇ္ဇာဝေတုံ"ဟု ရှိလျှင် သာ၍ကောင်းမည်။]
ဣမံ တဠာကံ (ဝိဟာရဿ ဒေမ ၊ပေ၊) ဣမံဝတ္ထုံ- ဤယာကို၊ ဝိဟာရဿ
ဒေမာတိ ဝုတ္တေ ပဋိက္ခိပိတုံ နလဗ္ဘတိ၊ [ဤစကားကိုထောက်၍ လယ်ယာ
များကို ကျောင်းတိုက်၏ဝတ္ထုကမ်အဖြစ်ဖြင့် လှူလာလျှင် မပယ်ကြဘဲ အလှူ
ခံကြသည်။] ဣတိ-ဝိနိစ္ဆယအာပြီးတည်း၊ပေါဣတိ-တည်း။ ။ရာဇ သိက္ခာ
ပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ပဌမော-သော၊ စိဝရဝဂ္ဂေါ နိဋ္ဌိတော။

ကောသိယသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ကောသိယ သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ သန္ဓရိတ္ဘာ ကတံ ဟောတိတိ- ကား၊ သမေ- ညီမျှသော၊ ဘူမိဘာဂေ- ၌၊ ကောသိယံသုန်- ပိုး ချည်မျှင်တို့ကို၊ ဥပရုပရိ-အထက်အထက်၌၊ ဝါ - အထပ်ထပ်၊ သန္ဓရိတ္ဘာ- ဖြန့်ခင်း၍၊ ကဋ္ဌကာဒီဟိ - ကစည်ရည် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သိဋ္ဌိတ္ဘာ - သွန်းဖြန်း၍၊ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ဟောတိ၊ ဧကေနာပိ ကောသိယံသုနာ မိဿေတ္ဘာတိ-ကား၊ အတ္တနော-၏၊ ရုစိဝသေန-အလို၏အစွမ်းဖြင့်၊ မိဿိတံ-ရောနှောအပ်သော ပိုးမျှင်သည်၊ တိဋ္ဌတု- တည်ပါစေဦး၊ ဝါ-ရှိပါစေဦး၊ တဿ-ထိုအခင်းကို၊ ကရဏဘ္ဍာနေ - ပြုရာအရပ်၌၊ ဝါတော - သည်၊ ဧကံ - သော၊ ကောသိယံသုံ - ပိုး ချည်မျှင်ကို၊ အာနေတ္ဘာ- ဆောင်၍၊ သစေပိ ပါဒတတိ- အကယ်၍မူလည်း ကျစေဦးတော့၊ ဝေမ္မိ-သော်လည်း၊ မိဿေတ္ဘာ-၍၊ကတမေဝ - သည်သာ၊ ဟောတိ၊ ["ဤ စကားအရ လေကဆောင်၍ ကျစေသော်လည်း ဤသိက္ခာပုဒ်က အစိတ္တကဖြစ်သောကြောင့် အာပတ်သင့်၏" ဟုမှတ်၊] သေသံ ဥတ္တာနတ္ထ မေဝ၊ ဆသမုဋ္ဌာနံ ၊ ပေ ၊ တိဝေဒနန္တိ၊ [ဤ သိက္ခာပုဒ်နှင့် နောက် သိက္ခာပုဒ်တို့၌ မှယ်ဘွယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]..... ကောသိယ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × ×

သုဒ္ဓကာဠက သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ သုဒ္ဓကာဠကာနန္တိ-ကား၊ သုဒ္ဓါနံ-အခြား အဆင်းတို့နှင့် မရောမရှက် သက်သက်ကုန်သော၊ ကာဠကာနံ - မည်းနက်ကုန်သော၊ အညေဟိ - အခြား အဆင်းတို့နှင့်၊ အမိဿိတကာဠကာနံ- မရောအပ်သော မည်းနက်ကုန်သော၊ (ဠကလောမာနံ - တို့၏၊) ဣတိအတ္ထော၊ သေသံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ၊ သံမုဋ္ဌာဒိနိဝိ - တို့သည်လည်း၊ ကောသိယသိက္ခာပဒသဒိသာနေဝ - ကုန်သည်သာ၊ ဣတိ- တည်း။ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× + × × × × ×

ဒွေဘာဂ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊အန္တေ အာဒိယိတ္ဘာတိ- ကား၊ သန္ဓတသဒ- ဖြန့်ခင်း၍ ပြုအပ်သော အဝတ်၏၊ အန္တေ- အစွန်၌၊ အနုဝါတံဝိယ-အလျား အနားပတ်ကိုကဲ့သို့၊ ဒဿနာ-ပြကုန်လျက်၊ ဩဒါ

တံ-ဖြစ်သောသိုးမွေးကို၊ အလွိယာပေတွာ-ကပ်ငြိစေ၍၊(ကာရာပေန္တိ-၌စပ်၊) ဒွေဘာဂါတိ-ကား၊ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ- ၂ ဘို့ ၂ စုတို့ကို၊ အာဒါတမ္ဗာတိ-ကား၊ ဂဟေတမ္ဗာ-နှ၏၊ ဂေါစရိယာနန္တိ-ကား၊ ကပိလဝတ္ထွာနံ - ညို့ရွှေရောရောင် ကြောင်သောအဆင်း ရှိကုန်သော၊ (ဥဋ္ဌကလောမာနံ- တို့၏၊) ဒွေဘုလာ အာဒါတမ္ဗာတိ (တံ)- ဤစကားကို၊ စတူဟိ တုလာဟိ-၄ ချိန်တို့ဖြင့်၊ ကာရေတုကာမံ - ပြုစေခြင်းငှါ အလိုရှိသော ရဟန်းကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ (ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ ပန-ဆက်၊ အတ္ထဒေတာ-လိုရင်းအနက်အားဖြင့်၊ ယတ္တကေဟိ- နှသော၊ ဥဋ္ဌကလောမေဟိ- တို့ဖြင့်၊ ကာတုကာမော - သည်၊ ဟောတိ၊ တေသု-ထိုသိုးမွေးတို့တွင်၊ ကာဠကာနံ-မည်းနက်သော သိုးမွေးတို့၏၊[ဤသို့အနက်ပေးလျှင် " ကာဠက "ဌ ဂကွေးစာတည်း၊ "မည်းနက်သော အဆင်းရှိသော သိုးမွေး"ဟု ဆိုလိုသည်၊ နောက်၌လည်း နည်းတူ။] ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ - တို့ဂုင်း၊ ဩဒါတာနံ- တို့၏၊ ဧကော (ကောဋ္ဌာသော)- ဂုင်း၊ ဂေါစရိယာနံ-ညို့ရွှေရောရောင် ကြောင်သောသိုးမွေးတို့၏၊ဧကော(ကောဋ္ဌာသော)-ဂုင်း၊ (အာဒါတမ္ဗာ-ယူထိုက်ကုန်၏၊)ဇုတိ - သို့၊ ဇာဒေမဝ-ဤအနက်သည်သာ၊ ဇေါ- ကိုသာ၊ ဒဿိတံ- သည်၊ ဟောတိ၊ ဇုတိ- သို့၊ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ သေသံ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ - သာ၊ သမုဋ္ဌာနာဒိနှပိ ကောသိယသိက္ခာပဒသဒိသာနေဝ၊ ကေဝလံ-သက်၊ ဇုဒံ-ဤသိက္ခာပုဒ်ကို၊ အာဒါယ-၍ဂုင်း၊ အနာဒါယစ-ဂုင်း၊ ကရဏတော - ကြောင့်၊ ကိရိယာကိရိယံ- ဟူ၍၊ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ ဇုတိ - တည်း၊ [အာဒါယ အနာဒါယတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ဴဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ဒွေဘာဂ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

ဆဗ္ဗညု သိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ-ဆဗ္ဗညု သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ဥုဟဒန္တိပိ ဥမ္မိဟန္တိပိတိ-ကား၊ သန္တေတာနံ - တို့၏၊ ဥပရိ - ၌၊ ဝစ္ဆိပိ ပဿာဝံပိ ကရောန္တိတို့ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ["ဟဒ- ကရီသ+ဥဿဂ္ဂေ ကျင်ကြီးစွန့်ခြင်း, မိဟ-သေစနေ (ကျင်ငယ်သွန်ချခြင်း)"ဟူသော ဓာတ်နက်အတိုင်းဖွင့်ခြင်းတည်း၊]ဒိန္နာ၊ဝေ၊ သမ္မုတိတိ-ကား၊ ဧဝံ- သို့၊ လဒ္ဓသမ္မုတိကော-ရအပဲသော သမ္မုတိရှိသော၊ ဘိက္ခု (လဘတိ ၌စပ်၊) ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ရောဂေါ-သည်၊ နဝုပသမ္မတိ- မငြိမ်းသေး၊ တာဝ- လောက်၊ ယံယံဌာနံ- သို့၊ ဂစ္ဆတိ - သွား၏၊ တတ္ထတတ္ထ - ထိုထိုအရပ်၌၊ သန္တေတံ - ကို၊ ကာတုံ - ငှါ၊ လဘတိ- ရ၏၊ အရောဂေါ- ရောဂါမရှိသည်၊(ရောဂါပျောံသည်)၊ ဟုတွာ-၍၊ ဝါ-ဖြစ်ပြီးမှ၊

ပုန , မူလဗျာဓိနာဝ - မူလအနာဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိလာနော – သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သောယေဝ - ထို မူလသမ္မုတိဟူသော အစောင့်အရှောက်သည်ပင်၊ ပရိဟာရော-အစောင့်အရှောက်တည်း။ အည်-သော၊ သမ္မုတိကိစ္စံ-သမုတ်ဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဝါ-မလို၊ ဧတိ-သို့၊ ဖုဿဒေဝတ္ထေရော အာဟ၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရော - သည်၊ သော ဝါ ဗျာဓိ- ထိုမူလ အနာသည်သော်လည်း၊ ပဋိကုပ္ပတု-တဘန် ပျက်ပစေ၊ အညော ဝါ- အခြားသော အနာသည်သော်လည်း၊ (ကုပ္ပတု-ပျက်ပစေ၊) သကိ , ဂိလာနောတိနာမံ-ကို၊ လဒ္ဓံ(သမာနံ– သော်၊) လဒ္ဓမေဝ - ရမြဲရအပ်သည်သာ၊ ပုန သမ္မုတိကိစ္စံ နတ္ထိတိ အာဟ။

သြရေန စေ ဆန္နံ ဝဿာနန္တိ-ကား၊ ဆန္နံဝဿာနံ-တို့၏၊ သြရိမဘာဂေ-ဤမှာဘက်အဘို့၌၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ဧတိ အတ္ထော၊ ပဒဘာဇနေ ပန-၌ကား၊ သန်္ဓာမတ္တာဒဿနတ္ထံ- ၆ နှစ်အတွင်း ဟူသော သန်္ဓာမျှကို ပြခြင်းငှါ၊ ဥုနကဆမ္မဿာနိတိ ဝုတ္တံ၊ အနာပတ္တိ ဆဗ္ဗဿာန် ကရောတိတိ - ကား၊ ယဒါ-၌၊ ဆဗ္ဗဿာန်-တို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာန်-ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဟဒါ, သန္တံ ကရောတိတိ ဝေမတ္တော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ [ပါဠိတော်၌ ယဒါတဒါ စသည် ထည့်၍ အနက်ဃယာဇနာရမည်-ဟူလို။] ဟိ - မှန်၊ (တနည်း၊) ဟိယသ္မာ, သော-ထို ရဟန်းသည်၊ ဆဗ္ဗဿာန်- တို့ပတ်လုံး၊ န ကရောတိ – သန္တံတကို ပြုသည် မဟုတ်၊ ဧတိ-ထို့ကြောင့်၊ ယဒါ၊ပေ၊ဝေမတ္တော ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ပေ၊ဧတိ-တည်း။ ။ ဆဗ္ဗဿသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

နိဿဒနသန္တံတ သိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ နိဿဒနသန္တံတသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ ဧ၌ာမဟံ ဘိက္ခဝေတိ(ထ္တေ)-၌(ဂုဠ္ဠတ္ထံ-ကို၊ ကိရ ဥဒ္ဒရိတ္ထာ ဒဿေသိမိ - အံ့၊) ဘဂဝါ-သည်၊ တံ တေမာသံ-ထို သုံးလပတ်လုံး၊ ကဋ္ဌိ-တစုံတယောက်သော၊ ဗောဓနေယျ သတ္တံ- သစ္စာ ၄ ပ'ါးကို သိစေထိုက်သော သတ္တဝါကို၊ ဝါ-ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါကို၊ န အဒ္ဒသ- မြင်တော် မမူ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ ဧဝံ- ဤသို့၊ ဧ၌ာမဟံ အစရှိသည်ဟူ၍၊ အာဟ-ပြီ၊ ဧဝံသန္တေ ပိ-ဤသို့ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါ မရှိပါသော်လည်း၊ တန္တိဝသေန-ပါဠိတော်အစဉ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် (ပါဠိတော်ဖြစ်ပေါ်လာအောင်၊) ဓမ္မဒေသနာ - သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတ္တုမ္မာ-သည်၊ သိယာ၊ ပန- ထိုသို့ဖြစ်ရာပါသော်လည်း၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ အသ-ထို မြတ်စွာဘုရား၏၊ တေံ-၌ အကြောတော်သည်၊ အဟောသိ၊ (ကိ)၊ မယိ-

သည်၊ သြကာသံ - ကိုယ်တော်တပါးတည်း ကိန်းအောင်းခွင့်ကို၊ ကာရေတွာ-ပြုစေ၍၊ပဋိသင်္ခဏေ-ကိုယ်တော်တပါးတည်းကိန်းအောင်းတော်မူလေသော်၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ အမ္မိကံ-တရားနှင့် မလျော်သော၊ ကတိကဝတ်-ကို၊ ကရိဿန္တိ - နှ်လတံ့၊ တံ-ထို ကတိကဝတ်ကို၊ ဥပသေနော- ဥပသေနသည်၊ ဘိန္နိသတိ- ဖျက်လတံ့၊ အဟံ- သည်၊ တဿ - ထို ဥပသေန၏အပေါ်၌၊ ပသိဒိတွာ- ကျေနပ်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခူနံ - တို့အား၊ ဒဿနံ - ဖူးမြင်ခွင့်ကို၊ အနုဇာနိဿာမိ-ခွင့်ပြုတော်မူအံ့၊ တဇေတာ-ထိုသို့ ခွင့်ပြုခြင်းကြောင့်၊ မံ-ကို၊ ပဿိတုကာမာ-န်သော၊ ဗဟူ-န်သော၊ ဘိက္ခူ- တို့သည်၊ ဓုတင်္ဂါနိ- တို့ကို၊ သမာဒိယိဿန္တိ- နှ်လတံ့၊ အဟဉ္စ- သည်လည်း၊ တေဟိ- ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈကသန္တေတပစ္စယာ - စွန့်ပစ်အပ်သော အခင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သိက္ခာပဒံ- ကို၊ ပညပေဿာမိ-အံ့၊ ဇာတိ- ၌ အကြိမ်တော်သည်၊ (အဟောသိ)၊ တဿာ- ကြောင့်၊ (ထိုသို့အကျိုးများသည်၏ အဖြစ်ကို မြင်တော်မူသောကြောင့်)၊ ဧဝံ- ဤသို့ ဇာတ်ဆောမဟံဘိက္ခဝေ ဟူ၍၊ အာဟ၊ ဟိ - မှန်၊ ဏ္ဍေ- ဤကိုယ်တော်တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာ၌၊ အာနိသံသာနံ - အကျိုးတို့သည်၊ ဧဝံ - သို့၊ ဝါ- သို့ကလောက်၊ ဗဟူနိ - များကုန်၏၊ ဇာတိ- ဤသို့မှတ်အပ်၏၊ [ရှေးနိဿယ၌ " ဟိယသ္မာ- ကြောင့်၊ပေ၊ဗဟူနိ - န်၏၊ ဇာတိ- ကြောင့်၊ ဧဝံ အာဟ " ဟု ပြန်လှည့်စပ်၏၊ တသ္မာနှင့် ထပ်နေသောကြောင့် ထိုအတိုင်း မပေးဘဲ တမျိုးပေးသည်။]

သပရိသေ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ (ဧတ္ထ) - ၌၊ (ဂုဇ္ဇတ္ထံ ကိရ ဥဒ္ဓရိတွာ ဒဿေမိ)၊ ထေရော- အရှင် ဥပသေနထေရ်သည်၊ နဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋဿာတိ - ဟူ၍၊ ဇာမသ္မိံ ခန္ဓကသိက္ခာပဒေ- ၌ မဟာဝါ မဟာခန္ဓကသိက္ခာပုဒ်၌၊ ကထံဟိ နာမ တုံ၊ပေ၊မညိဿသီတိ - ဟူ၍၊ ဧဝမာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဂရဟံ- ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လဘိတွာ- ၍၊ [ထိုဧဠကမြတ်စွာဘုရားအကဲ့ရဲ့ခံရ၍။] သတ္ထာ-သ်ည်၊ မယှံ-အား၊ ပရိသံ-ကို၊ နိဿာယ-၍၊ ဂရဟံ-ကို၊ အဒါသိ-ပေးတော်မူပြီ၊ ဒါနိ- ၌၊ သော အဟံ- အကဲ့ရဲ့ခံရသော ထို ဝါသည်၊ ဘဂဝန္တံ-ကို၊ ပုဏ္ဏစန္ဒ သဿိဒါကေန-လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသော အသရီရိတော်မူသော၊ သမ္ဗာကာရ ပရိပုဏ္ဏော နှ - အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့် ပြည့်တော်မူသော၊ တေနဝ မုခေန - ထို နှုတ်တော်ဖြင့်ပင်၊ ပြဟ္မဿေသံ-မြတ်သောအသံကို၊ နိစ္ဆာရေတွာ- မိန့်မြွက်တော်မူ၍၊ ပရိသံ ဃဝ -ကိုပင်၊ နိဿာယ-၍၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးကို၊ ဒါပေဿာမိ-ပေးစေအံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ သုဟ္ဒဒယော - ကောင်းသောစိတ် ရှိသော၊ ဝါ - စိတ်ကောင်း

နှလုံးကောင်းရှိသော၊ ကုလပုတ္တော - သည်၊ အတိရေက ယောဇနသတံ - ယူဇနာတရာထက် လွန်သောအရပ်သို့၊ ပဋိက္ကမိတ္တာ- ဖဲခွါ၍၊ ပရိသံ-ကို၊ ဝိဝိနိတ္တာ- စိစစ်၍၊ ပဌမတ္တေဟိ- ၅ လီအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခုသတေဟိ- ရဟန်းအရာတို့သည်၊ (တနည်း) ပဌမတ္တေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ - ရဟန်း ၅ ရာတို့သည်၊ ပရိဝုတော-သည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဘဂဝန်-သို့၊ ဥပသင်္ကမန္တော- ချဉ်းကပ်၏၊ တေန-ကြောင့်၊ သပရိသော ယေနဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိတိ- ဟူ၍၊ (သံဂီတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ ဟိ - မှန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ- တို့၏ (စိတ်တော်ကို)၊ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ - ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ အညတြ - ၍၊ အညထာ - ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းမှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ အာရာဓေတုံ- နှစ်သက်စေခြင်းငှါ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း။

ဘဂဝတော၊ပေ၊နိသိန္နောတိ - ကား၊ ဝတ္တသမ္ပတ္တိယာ - ကျင့်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓဘာဝေန-ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ နိရာသင်္ကော - ရွံရှားခြင်း မရှိသည်၊ ဝါ - ရွံတီးရွံတွန့် မရှိသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကပ္ပနပဗ္ဗတသမ - ရွှေတောင်၏၊ အဝိဒူရေ - အနီး၌၊ နိသိန္နော- သော၊ သိဟောဝိယ-ကဲ့သို့၊ ဘဂဝတော အဝိဒူရေ, နိသိန္နော-ပြီ၊ တေဒဝေါ စာတိ - ကား၊ ကထာသမုဋ္ဌာပနတ္ထံ - စကားကို စ၍ဖြစ်စေခြင်း အံ့ကျိုးငှါ၊ ဝါ - စကားလက်စ ရစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဧတံ - ဤစကားကို၊ အဝေါစ - ပြီ၊ မနာပါနိ၊ပေ၊ပံသုကူလာနိတိ - ကား၊ ဘိက္ခု - ရဟန်း၊ တဝ - ၏၊ ဝါ - သည်၊ ဇူမာနိ ပံသုကူလာနိ - တို့ကို၊ မနာပါနိ - စိတ်ဖြင့် ရောက်အပ်ကုန်သလော၊ ဝါ - မြတ်နိုးကုန်သလော၊ အတ္တနော - ၏၊ ရုစိယာ- အကြိုက်ဖြင့်၊ ခန္တိယာ- နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဂဟိတာနိ - ယူအပ်ကုန်သလော၊ ဇူတိ အတ္ထော၊ [“မနာပါနိ တေ ဘိက္ခု၊ ပံသုကူလာနိ ”ဟူသော စကားအရ သင်္ကန်းကိုချီးမွမ်းသည်ဟု ထင်မှားဘွယ်ရှိသောကြောင့် “အတ္တနော၊ပေ၊ဂဟိတာနိ ” ဟု ဥဇုကထ္ထဖွင့်သည်၊ “ရဟန်း....သင်၏ စိတ်အတိုင်းဖြင့် ပံသုကူသင်္ကန်းကို ဆောင်ထားသလော”ဟု မေးတော်မူလိုရင်း ဖြစ်သည်။]

ဗုဒ္ဓါနံ၊ပေ၊နသက္ကာ။ ။ဤစကားဖြင့် “ မြတ်စွာဘုရားကို သူတော်ကောင်းဟန်ဆောင်၍ နှစ်သက်ကြေနပ်အောင် မတတ်နိုင်”ဟုပြ၏၊ ထိုသို့ ပြသဖြင့်“ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ပရစိတ္တဝိဇာနနဉာဏ် မရှိကြသော ဆရာကြီး သမားကြီး လူကြီး လူကောင်း အခေါ်ခံရသူကိုကား သူတော်ကောင်းယောင် လူကောင်း သူကောင်းယောင် ဟန်ပန်ဆောင်၍ နှစ်သက် ကြေနပ်စရာ ရှိသည်ဟုလည်း ပြသေး၏၊ ထို့ကြောင့် မည်သည့် ဆရာကြီး သမားကြီး လူကြီးသူမမဆို, ဟန်ဆောင်သမားတို့၏ လှည့်စားမှုခံရခြင်းမှ မလွတ်ကင်းနိုင်ကြခေ။

နခေါ၊ပေ၊ မနာပါနိတိ - ကား၊ ဘန္တေ မယာ အတ္တနော ရုစိယာ , နဂဟိတာနိ-ယူအပ်ကုန်သည် မဟုတ်ပါ၊(ဤမိနာ-၌ နခေါ မေ ဘန္တေ, မနာပါနိ ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊) ဂလဂါဟေန ဝိယ - လည်မျိုကို ဆုပ်ကိုင်ခြင်းအားဖြင့် ကဲ့သို့ရှင်း၊ မတ္ထကတာဠနေနဝိယစ-ထိပ်ကို ပုတ်ခြင်းအားဖြင့် ကဲ့သို့ရှင်း၊ ဂါဟိတော-အတင်း ယူခြင်းသည်၊ အမှိ-ဖြစ်ပါ၏၊ ဤတိ-၌ အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ [တပည့်တော်၏ စိတ်ရင်းဖြင့် ပံသုကူသကံနှင်းကို ဆောင်သည် မဟုတ်ပါ၊ဆရာက လည်မျိုကိုဆွဲ၍ ခိုင်းသလို ထိပ်ခေါက်၍ခိုင်းသလို အတင်းအဆောင်ခိုင်းသောကြောင့် ဆောင်ရပါသည်-ဟူလို။] ပညာယိသတိတိ-ကား၊ ပညာတော အဘိညာတော- အလွန်ထင်ရှားသည်၊ ဘဝိသတိ၊ တတ္ထ-ထိုကတိကဝတ်၌၊ သန္ဒိဿိသတိ - ထင်ရှားပါလတ့ံ၊ ဤတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နမယံ အပညတ္တံ ပညပေဿာမာတိ - ကား၊ မယံ သာဝကာနာမ - တပည့်တော်တို့ သာဝကတို့မည်သည်၊ အပညတ္တံ- ပညတ်တော်မမူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ကို၊ နပညပေဿာမ-မပညတ်လိုပါကုန်၊ ဟိ-မှန်၊ပါစိတ္တိယံ၊ပေ၊နယေန-ဖြင့်၊ ယဒိဒံ အပညတ္တာသိက္ခာပဒ ပညပနံ - အကြင် မပညတ်အပ် သေးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း သည်ဂုဏ်း၊ ယဒိဒံ ပညတ္တာသမုဋ္ဌာနာဒိ - အကြင် ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဖျက်ခြင်းသည်ဂုဏ်း၊ (အတ္ထိ)၊ သော-၌ မပညတ် အပ်သေးသောသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်ခြင်း, ပညတ်အပ်ပြီးသော သိက္ခာပုဒ်ကိုဖျက်ခြင်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဝိသယော-ဘုရားရှင်၏အရာတော်သာတည်း။

သမာဒါယာတိ- ကား၊ တံတံ သိက္ခာပဒံ- ကို၊ သမာဒိယိတ္ဝာ- ၍၊ သာဝု-ကောင်း၏၊ သုဋ္ဌု-၏၊ ဤတိ-သို့၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္ဝာ-လက်ခံ၍၊(ဤမိနာ-၌ သမာဒါယပါဠိဖြင့်၊) ယထာပညတ္တေသု- ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗ သိက္ခာပဒေသု-တို့၌၊ သိက္ခိဿာမ၊ ဤတိ - ၌ အနက်ကို၊ ဒသေတိ၊ ဘဂဝါ- သည်၊ တဿ - ထို အရှင် ဥပသေနအား၊ အာရဒ္ဓစိတ္တော - အရှင် ဥပသေနသည် နှစ်သက်စေအပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ ပုနဝိ - လည်း၊ သာဓု သာဓူတိ-ဟူ၍၊ သာဓုကာရံ- ကို၊ အဒါသိ- ပြီ၊ အနုညာတာဝုသောတိ -ကား၊ အာဝုသော-အရှင်ဘုရားတို့၊ အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ပြီ၊ ပိဟေန္တာတိ-ကား၊ ပိဟယန္တာ- လိုသားကုန်သည်၊ သန္တဟာနိ ဥဇ္ဈိတ္ဝာတိ- ကား၊ သန္တဟေ-

သန္တဟာနိ ဥဇ္ဈိတ္ဝာ ။ ။ ထိုရဟန်းတို့သည် ပါဠိတော်၌ တိုက်ရိုက်လာသော ဓုတင် ၃ မျိုးသာမက တိစီဝရိက် ဓုတင် စသည်ကိုလည်း ဆောင်ကြ၏၊ တိစီဝရိက် ဓုတင်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ ၄ ထည်မြောက်သင်္ကန်းမအပ်၊ ထိုရဟန်းတို့ကား သန္တဟတို့ကို ၄ ထည်မြောက်သင်္ကန်း ဟု မှတ်ထင်ကြသောကြောင့် စွန့်ပစ်ကြသည်။

ဖြန့်ခင်းအပ်သောအဝတ်၌၊ စတုတ္ထ စီဝရသညီဘာယ-၄ ထည်မြေဒံ သင်္ကန်း ဟု အမှတ်ရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သမ္မသန္တဟာနိ - တို့ကို၊ ဥဇ္ဈိတ္ဝာ-စွန့်ပစ်၍၊ (" သမာဒိယိ်သု- ဆောက်တည်ကြကုန်ပြီ "ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) ဓမ္မိ်၊ပေ၊ သီတိ - ကား၊ ဘဂဝါ, သန္တဟာနိ- တို့ကို၊ ဝိပ္ပကိဏ္ဏာနိ- ဖရိဖရဲကြဲနေသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ - ၍၊ သဒ္ဓါဒေယျ ဝိနိပါတနေ - သဒ္ဓါဖြင့် ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်းကို ဧဖေါက်ဖေါက်ပြန်ပြန်ကျစေခြင်း၌၊ ကာရဏံ-အကြောင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ [လူတို့က သဒ္ဓါတရားဖြင့် ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းကို ပစ္စလက်ခတ် သုံးစွဲခြင်းကို "သဒ္ဓါဒေယျ ဝိနိပါတန" ဟု ဆိုသည်။] ပရိဘောဂ ပါယံ-သုံးစွဲခြင်း၌နည်းလမ်းကို၊ နေသံ - ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဒဿဿာမိ-ပြတော်မူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ပေ၊ အာမန္တေသိ။

သကိ်၊ပေ၊ပါရုတံပိတိ-ကား၊ သက်, နိသိန္နံစေဝ-ထိုင်ရာ သန္တကသည်ဌင်း၊ နိပန္နဉ္စ-လျောင်းရာသန္တကသည်ဌင်း၊("ပုရာဏသန္တကံ နာမ-မည်၏" ဟု ပါဠိတော်၌စပ်၊) [ပါဠိတော်၌ "နိဝတ္ထံပိ ပါရုတံပိ" စကားအရ ဝတ်အပ်ရုံအပ်သောအဝတ်ဟု ထင်မည်စိုး၍ " နိသိန္နဉ္စေဝ နိပန္နဉ္စ " ဟု ဖွင့်သည်။] သမန္နာဟတိ-ကား၊ ကေပဿတော- တခုသောဘေးမှ၊ ဝန်ဝါ-အဝိုင်းကိုသော်ဌင်း၊ စတုရဿံဝါ-၄ ထောင့်ကို သော်ဌင်း၊ ဆိန္နိတ္ဝာ-ဖြတ်၍၊ ဂဟိတဋ္ဌာနံ - ယူအပ်ရာအရပ်သည်၊ ယထာ - အကြင် အခြင်းအရာအား ဖြင့် ယူအပ်သော်၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တံ- တထ္ဝာ အတိုင်းအရှည်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဧဝံ- ဤ အခြင်းအရာ အား ဖြင့်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ - ယူရာ၏၊ ပန-ဆက်၊ သန္တရန္တရေန - ဖြန့်ခင်းသောရဟန်းသည်၊ ပါဠိယံ ဝုတ္တနယေနေဝ, ကေဒေသေဝါ - တစိတ်တဒေသ၌ သော်လည်း၊ သန္တရိတမ္ဗံ - ဖြန့်ခင်းရာ၏၊ ဝိဇဉေတ္ဝာ- ဖြေ၍၊ မိဿကံ-အသစ် သိုးမွေးတို့နှင့် ရောနှောအပ်သည်ကို၊ ကတ္ဝာဝါ - ပြု၍သော်လည်း၊ သန္တရိတမ္ဗံ-ရာ၏၊ ဧဝံ - ဤသို့ ပြုလသော်၊ ထိရတရံ - သာ၍ ခိုင်မြဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ- မှတ်အပ်၏၊ [ဤ ပါဠိနည်းများ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ပေ၊သမုဋ္ဌာနာဒိနိ-တို့သည်၊ ဣမသ္မ သိက္ခာပဒဿ-၏၊ ကိရိယာကိရိယတ္တာ- ကိရိယာကိရိယ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ (၆ နှစ်အတွင်း မပြုထိုက်သောအခင်းကို ပြုခြင်း , ပြုထိုက်သော တထ္ဝာလောက် ဖြတ်မှုကို မပြုခြင်းကြောင့်၊) ဒွေဘာဂသိက္ခာပဒဿဒိသာနိ- ကုန်၏၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။

စတုတ္ထစီဝရသညီတာယ။ ။ဤပုဒ်၌ " သညီတာယ (မှတ်ထင်)" ဟူသော စကားကိုထောက်၍ ဤသန္တတတို့သည် သင်္ကန်းဧထည်တွင်ပါဝင်သော ရတနဝဂ်၌ လာမည့် နိသီဒနနှင့် မတူဟု ယူသင့်သည်၊ သာရတ္ထဋီကား ဝါဒ ၂ မျိုးပြ၏။

ပန- ဆက်၊ ပဠသု - နိသော၊ ဣမေသု သန္ဆတေသု - တို့တွင်၊ ပုရိမာနိ, တိကိ- ၃ ထည်တို့သည်၊ ဝိနယကမ္မံ ကတ္ဝာ, ပဋိလဘိတ္ဝာ- ၍၊ ဝါ- သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝန္နန္တိ၊ [ပိုးချည်နှင့်ရောခြင်း စသည်ကြောင့် မအာပ - ဟူလို။] ပစ္ဆိမာနိ, ဧကိ- တို့သည်၊(ဝိနယကမ္မံ ကတ္ဝာ ပဋိလဘိတ္ဝာ ဝန္နန္တိ၊)[မူလက ပိုးချည်နှင့်ရောသောအခင်းစသည် မဟုတ်သောကြောင့် အာပဇ္ဇသည် - ဟူလို။] ဣတိ ဝေဒိတမ္ဗ နိ၊ ဣတိ-တည်း၊ နိသီဒနသန္ဆတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာနိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

ဥဋ္ဌကလောမ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ဥဋ္ဌကလောမ သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ဥပ္ပဏ္ဏောသုနိ-ကား၊ ဘန္တေ - ရား၊ ကိတ္တကေန - အဘယ်မျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော အဖိုး ဖြင့်၊ ကီဘာနိ - ဝယ်အပ်ခဲ့ပါကုန်သနည်း၊ ဣတိ အာဒီနိ - တို့ကို၊ ဝဒန္တာ- ပြောကုန်လျက်၊ အဝဟာသိ ံသု-ပြုံက်ရယ် ပြုံကြကုန်ပြီ၊ ဝါ-ပြောင်လျောင်ကြကုန်ပြီ၊ ဋ္ဌိတကောဝ အာသုမ္ဖိ်တိ-ကား၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ အရညတော- မှ၊ မဟန္တံ-သော၊ ဒါရုဘာရံ-ထင်းစည်းဝန်ကို၊ အာနေတွာ-၍၊ ကိလန္တာ- ပင်ပန်းကုန်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ ဋ္ဌိတကာဝ- ရပ်ကုန်လျက်သာလျှင်၊ ပါတေန္တိ ယထာ-ကျစေကုန်သကဲ့သို့၊ ဝါ- ပစ်ချကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ- တူ၊ ပါတေသိ-ပြီ၊ ဝါ-ပြီ၊ ဣတိအတ္ထော၊ သဟတ္ထာတိ-ကား၊ သဟတ္ထေန- မိမိလက်ဖြင့်၊ အတ္တနာ - ကိုယ်တိုင်၊ ဟရိတဗ္ဗာနိ - ဆောင်ယူနိုင်ကုန်၏၊ ဣတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ [သဟတ္ထာတိ ကရဏတ္ထေ နိသဏ္ဍဝစနန္တိ အာဟ - သဟတ္ထေနာတိ။] ဗဟိ တိယောဇနံ ပါတေတိတိ- ကား၊ တိယောဇနတော- ၃ ယူဇနာမှ၊ ဗဟိ- ၌၊ ပါတေတိ - ကျစေအံ့၊ အနန္တရာယေန - အန္တရာယ်မရှိသဖြင့်၊ (တစုံတခုနှင့် ထိခိုက်၍ ပြန်မလာဘဲ)ပတနကေ-ကျလတံ့သည်၊ (သတိ)၊ ဟတ္ထတော- မှ၊ မုတ္တမတ္တေ - လွတ်ပြီးကာမျှ ဖြစ်လသော်၊ လောမဂဏနာယ- သိုးမွေးတို့၏ အရေအတွက်အား ဖြင့်၊ နိသဋ္ဌိယ ပါစိတ္တိယာနိ - တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ဗဟိ တိယောဇနေ- သုံးယူဇနာ၏ပြင်ဘက်၌၊ ရက္ခေဝါ- ၌သော်ငင်း ၊ ထမ္ဘေဝါ- ငင်း၊ ပဋိဟညိတ္ဝာ- ထိခိုက်၍၊ ပုန, အန္တော- သို့၊ သစေ ပတန္တိ၊(ဧဝံသတိ)၊ အနာပတ္တိ။

ဘူမိယံ- ၌၊ ပတိတ္ဝာ- ကျပြီး၍၊ ဋ္ဌတ္ဝာ- တန့်ရပ်ပြီး၍၊ ဝါ- မှ၊ ဝန္နမာနာ- လိမ့်လျက်၊ ဥဋ္ဌကလောမဘာဂိကာ- သိုးမွေးဘဏ္ဍာထုပ်သည်၊ ပုန,အန္တော- သို့၊ ပဝိသတိ - ဝင်အံ့၊ (ဧဝံ သတိ) အာပတ္တိယေဝ၊ အန္တော - ၃ ယူဇနာ အတွင်း၌၊ ဋ္ဌတ္ဝာ,ဟဇ္ဇေနဝါ-ဖြင့်သော်ငင်း၊ ပါဒေနဝါ-ငင်း၊ ယဋ္ဌိယာဝါ-

ဒုတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ ဝန္တေတိ - လိမ့်စေအံ့၊ ဒဗ္ဗော၁၀၂ - တန်ရပ်၍ သော်၎င်း၊ အဒ္ဒတ္ထော၁၀၂-မတန်ရပ်ဘဲသော်၎င်း၊ ဝန္တမာနော-လျက်၊ ဘက္ခိကာ'- ဘက္ခာထုပ်သည်၊ ဂန္ဆတု-သွားပစေ၊ အာပတ္တိယေ၀၊ အဇ္ဈော - အခြားသူသည်၊ ဟရိဿတိ-ဆောင်ယူသွားလတံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ထပေတိ-အံ့၊ တေန-ထို အခြားသူသည်၊ ဟရိတေပိ - ဆောင်ယူသွားအပ် သော်လည်း၊ အာပတ္တိယေ၀၊ သုဒ္ဓစိတ္တေန-ဖြင့်၊ ["အခြားသူ ဆောင်ယူလိမ့်မည်"ဟု ရည်ရွယ်ချက် မရှိသော စိတ်ဖြင့်၊] ထပိတံ-ထားအပ်သော သိုးမွေးထုပ်ကို၊ ဝါတော၁၀၂-လေသည်သော်၎င်း၊ အညော၁၀၂-၎င်း၊ အတ္တနော ဓမ္မတာယ ဗဟိ, ပါတေတိ-အံ့၊ အာပတ္တိယေ၀၊ (ကသ္မာ - နည်း၊) သဉ္ဇဿဟတ္တာ-အားထုတ်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ သိက္ခာပဒဿ-၌ သိက္ခာပုဒ်၏၊ အစိတ္တကတ္တာ-စိတ် မရှိသော်လည်း သင့်ရောက်ရခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်းတည်း၊ ပန-၀ါဒန္တရကား၊ ကုရုန္ဒိယာဒိသု-တို့၌၊ ထွေ-၌အပြင်ဘက်သို့ ကျစေရာ၌၊ အနာပတ္တိတိ ဝုတ္တံ၊ သာ အနာပတ္တိ-ထို အနာပတ်သည်၊ ပါဠိယာ-(တိယောဇနံ ဟရတိ အစရှိသော) ပါဠိတော်နှင့်၊ နသမေတိ-မည်။

ဥဘတော ဘက္ခိကံ-၂ ခုသော ဘက္ခာထုပ်ကို၊ ကောဗ္ဗံ - တစ်ဖက်သည်းဖွဲအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, ကံ - သော၊ ဘက္ခိကံ - ကို၊ အန္တောသိမာယံ-၃ ယူဇနာ အပိုင်းအခြား၏ အတွင်း၌၊ ကံ- သော၊ (ဘက္ခိကံ-ကို၊) ဗဟိသိမာယ- ၌၊ ကရောန္တော - ပြုလျက်၊ ထဒေပတိ - အံ့၊ တာ၀ရက္ခတိ၊ ကောဗ္ဗေ-သော၊ကာဇေပိ-ထန်းပိုး၌လည်း၊ သေ၀နယော၊ ပန-ဗျတိရိတ်ကား၊ အဗန္ဓိတ္တာ-မဖွဲချည်မူ၍၊ ကာဇကောဋိယံ-၌၊ ထပိတမတ္တမေ၀-ဇင်ထားအပ်ကာမျှသည်သာလျှင်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ (စေ၀ံ သတိ)၊ နရက္ခတိ၊ ကောဗ္ဗေပိ-တစ်ထည်းဖွဲအပ်သော ဘက္ခာထုပ် ၂ ထုပ်ကိုလည်း၊ ပရိ၀တ္တေတွာ-ပြောင်းပြန် ပြန်၍၊ ထပိတေ-ထားအပ်ဿာ်၊ အာပတ္တိယေ၀့။ [၃ ယူဇနာအတွင်းက အထုပ်ကို အပြင်သို့ပို့၍, အပြင်ရောက်ပြီးအထုပ်ကို အတွင်း၌ ပြန်ထားခြင်းကို "ပရိ၀တ္တေတွာ ထပိတံ"ဟု ဆိုသည်။]

သဉ္ဇဿဟတ္တာ အစိတ္တကတ္တာ။ ။"သဉ္ဇဿဟတ္တာ" ဟူသော ဟိတ်သည် "အံ့သော ဟရိဿတိ ၊ပေ၊ အာပတ္တိယေ၀" ဟူသော ၀ါကျ, "သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ပေ၊ အာပတ္တိယေ၀"ဟူသော ၀ါကျ, ဤ၀ါကျ ၂ မျိုးလုံး၏ ဟိတ်တည်းဟု ဝိမတိ ဆို၏၊ တိယောဇနပြင်ဘက်၌ ရောက်စေဘို့ရန် ဗျာပါရရှိမှုကို "သဉ္ဇဿဟ" ဟု ဆိုသည်၊ "အစိတ္တကတ္တာ" ဟူသော ဟိတ်ကား "သုဒ္ဓစိတ္တေန၊ပေ၊ အာပတ္တိယေ၀့" ဟူသော ၀ါကျ၏ အတ္ထက်သာတည်း။

အညဿ ယာနေ ဝါတိ ဏ္ဍေ-ဒ္ဒ၊ဂစ္ဆန္တေ-သွားဆဲဖြစ်သော၊ ယာနေဝါ-ဒ္ဒသော်ငင်း၊ (ဂစ္ဆန္တေသု-နှ်သော၊)ဟတ္ထိပိဋ္ဌိအာဒိသု ဝါ-ဆင်၏ကျောံကုန်း အစရှိသည်တို့၌ သော်ငင်း၊ သာမိကဿ - ဥစ္စာရှင်သည်၊ (ယာဉ်၏ ပိုင်ရှင်, ဆင်၏ ပိုင်ရှင်သည်၊)အဇာနန္တေ သေဝ-မသိစဉ်ပင်လျှင်၊ ဟရိဿတိ-ဆောင် သွားလတ္တံ့၊ ဏ္ဍတိ-ဤသို့ ကြီး၍၊ ထပေတိ-အံ့၊ တသ္မိ -ထို ယာဉ်သည်၊ ဝါ-ထို ဆင်သည်၊ တိယောဇနံ-ကို၊ အတိက္ကန္တေ-သော်၊ အာပတ္တိ(ဟောတ်)၊အဂစ္ဆန္တေပိ-သွားဆဲမဟုတ်သော(ရပ်နေသော)ယာဉ်၌လည်း၊ ဝါ-ဆင်၌လည်း၊ သေဝ နယော၊ ပန- ဆက်၊ အဂစ္ဆန္တေ- သော၊ ယာနေဝါ- ဒ္ဒသော်ငင်း၊ (အဂစ္ဆန္တေသု-နှ်သော၊)ဟတ္ထိပိဋ္ဌိ အာဒိသုဝါ-တို့၌သော်ငင်း၊ ထပေတွာ-ထားပြီး၍၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်စီး၍၊ သစေ သာရေတိ-အကယ်၍ သွားစေအံ့၊ ဝါ- အကယ်၍ မောင်းအံ့၊ ဟင်္ဒာ- ဒ္ဒ၊ ဝါ-က၊ ဂစ္ဆန္တော- လိုက်သွားလျက်၊ သစေ စောဒေတိ-အကယ်၍ တိုက်တွန်းအံ့၊ ဝါ-ချိမ်းချော် ငေါက်ငန်းအံ့၊ (ဝေဿတိ ဝါ- သော်ငင်း၊)ပက္ကောသန္တော-ရွေကခေါ်လျက်၊ သစေ အာနုဗန္ဓာပေတိ - အကယ်၍ အစဉ်လိုက်စေအံ့၊ (ဝေဿတိ ဝါ- သော်ငင်း၊) အညံဟရာပေတိတိ-ဟူ၍၊ ဝစနတော-ကြောင့်၊(ပါဠိတော် အနာပတ္တိဝါရ၌ ဟောတော်မူခြင်းကြောင့်၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ကုရုန္ဒိယာဒိသု-တို့၌၊ အာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ တံ-ထို ကုရုန္ဒီစကားသည်၊ အညံ ဟရာပေတိတိ ဏ္ဍမိနာ-ဖြင့်၊ နသမေတိ။

ပန - ဆက်၊ အဒိန္နာဒါနေ - ပါရာဇိက အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်၌၊ သုက်ယာတေ-ကင်းခွန်ကေဝံရာ၌၊အာပတ္တိ-သည်၊ဟောတိ၊[သူတပါ၊ကိုယူဆောင်စေရာ၌ အာပတ်-ဟူလို၊] ဟိ-မှန်၊ တတ္ထ-ထို အဒိန္နာဒါန သိက္ခာပုဒ်၌၊ ယာ အာပတ္တိ-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ သာ-ထို အာပတ်သည်၊ ဏ္ဍ-ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဏ္ဍ-၌၊ယာ အာပတ္တိ-သည်၊(အညဝိဟိတ စသည်ကြောင့် သင့်အပ်သော အာပတ်သည်၊) (အတ္ထိ)၊ သာ-သည်၊ တတ္ထ-၌၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ တံဒ္ဒါနံ-သို့၊ ပတွာ-၍၊ အညဝိဟိတော-အခြားအာရုံ၌ ထားအပ်သော စိတ်ရှိသည်၊ ဟုတွာ ဝါ - ၍၊သော်ငင်း၊ စောရာဒီဟိ - တို့သည်၊ ဥပဒ္ဒုတော-နှိပ်စက်အပ်သည်၊ဟုတွာဝါ-ငင်း၊ဂစ္ဆတိ-ခပယူဇနာကိုလွန်၍သွားအံ့၊ အာပတ္တိယေဝ၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော အာပတ်တို့၌၊ လောမဂဏနာယ-သိုးမွေး အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိပရိစ္ဆေဒေါ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏။

တိယောဇနံ၊ပေ၊ ဟရတိတိ - ကား၊ ယတ္ထ - အကြင် ခ ယူဇနာ ပြည့်ရာအရပ်သို့၊ ဂတော-ရောက်ပြီ၊ တတ္ထ-၌ ဥဒ္ဒေသ ပရိပုစ္ဆာဒီနံဝါ-ပါဠိသင်ခြင်း,

အဋ္ဌကထာမေးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို သော်၎င်း၊ ပစ္စယာဒိနံဝါ - ဆွမ်းစသော ပစ္စည်းတို့ကို သော်၎င်း၊ အလာဘေန-ကြောင့်၊ တတော-ထိုအရပ်မှ၊ ပရံ-အလွန်၊ အညတ္ထ-အခြားအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-အံ့၊ တတောပိ-ထို အခြားအရပ်မှလည်း၊ အညတ္ထ- သို့၊ (ဂစ္ဆတိ - သွားပြန်အံ့၊) ဣတိဧဝံ- သို့၊ ဝါ- ဤနည်းဖြင့်၊ ယောဇနသတမ္ပိ - ယူဇနာတရာ တိုင်တိုင်လည်း၊ ဟရန္တသ- ဆောင်ယူသောရဟန်း၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ အစ္ဆိန္နံ ပဋိလဘိတ္ဘာတိ - ကား၊ စောရာ-တို့သည်၊ အစ္ဆိန္နတ္တာ-လုယူပြီး၍၊ နိရတ္ထကဘာဝံ- အကျိုးမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဉတ္တာ-၍၊ ပဋိဒေန္တိ- ပြန်ပေးကုန်အံ့၊ တံ-ထို ပြန်ပေးအပ်သော သိုးမွေးကို၊ ဟရန္တသ- ၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ [နောက်ထပ် ၃ ယူဇနာသာ ဆောင်ယူနိုင်၏ဟုဎင်း, နောက်ထပ်ရခြင်းသည် အာပတ်၏အင်္ဂါမဟုတ် ဟု အဋ္ဌကထာ၌ ဆိုသည့်အတွက် ၃ ယူဇနာ မက ဆောင်နိုင်၏ ဟုဎင်း ၂ ဝါဒရှိသည်၊] နိသဋ္ဌံ ပဋိလဘိတ္ဘာတိ-ကား၊ ဝိနယကမ္မကတံ-ပြုအပ်ပြီးသော ဝိနည်းကံရှိသော သိုးမွေးကို၊ ပဋိလဘိတ္ဘာ-၍၊ (ဟရန္တသ အနာပတ္တိ ဟောတိ)၊ ဣတိအတ္ထော။

ကတဘဏ္ဍန္တိ-ကား၊ ကတဘဏ္ဍံ - ပြုအပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို၊ ကမ္မလကောဇဝ သန္တတာဒိ-ကမ္မလာ, ကော်ဇော, အခင်း အစရှိသော၊ [“ကတဘဏ္ဍံ”ကိုပင် “ကမ္မလကောဇဝ သန္တတာဒိ” ဟု သရုပ်ထုတ်ပြဲသည်။] ယံကိဉ္စိ - အမှတ်မထား တပါးပါးသော ဘဏ္ဍာကို၊ အနုမသော, သုတ္တကေန- ချည်ငယ်ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓမတ္တံပိ – ဖွဲ့အပ်ကာမျှ ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကိုလည်း၊ (ဟရန္တသ အနာပတ္တိ)၊ ပန-ဆက်၊ ယော - အကြင် ရဟန်းသည်၊ တနုကပတ္တတ္ထဝိကန္တရေဝါ-ပါးသော သပိတ်အိုပ်၏ အကြားဌာသေ၎င်း၊ [သပိတ်အိုပ်က ပါးနေသည့် အတွက် တစုံတခုနှင့် တိုက်မိလျှင် သပိတ် နာမည်စိုး၍ သပိတ်အိုပ်၏ အကြားဌာ သိုးမွေးထည့်ထားသည်။] အာယောဂ အံသဗဒ္ဓက ကာယဗန္ဓနာဒိနံ-အာယောဂ ပတ်, ပခုံးလွယ်, ခါးပန်းကြိုး အစရှိသည်တို့၏၊ အန္တရေသုဝါ-တို့ဌာသော်၎င်း၊ ဝိပ္ပလိကာဒိနံ- သင်ဓုန်းဒါး အစရှိသည်တို့၏၊ မလရက္ခဏတ္ထံ - သံချေးမှ စောင့်ရှောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သိပါဋိကာယဝါ-အိုပ်၌သော်၎င်း၊ အန္တမသော, ဝါတာဗာဓိကော – နား၌ လေထွက်သောရောဂါရှိသည်(ဟုတ္တာ)၊ ကဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒေပိ-နားပေါက်၌ သော်လည်း၊ လောမာနိ-သိုးမွေးတို့ကို၊ ပက္ခိပိတ္ဘာ ဂစ္ဆတိ၊ အာပတ္တိယေဝ၊ [ကတဘဏ္ဍမဟုတ်သောကြောင့် အာပတ်သင့်သည်။] ပန-ဆက်၊ သုတ္တကေန ဗဒ္ဓိတ္ဘာ,ပက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သော သိုးမွေးသည်၊(ပတ္တထဝိကအကြားစသည်၌ ထည့်အပ်သော

သိုးမွေးသည်၊) ကတဘက္ကဌောနေ- ကတဘက္ကာ အရာ၌၊ တိဌတိ၊ (အာပတ်မသင့်-ဟူလို။) ဝေဏိံ–သိုးမွေး အထုံးကို၊ ကတွာ ဟရတိ၊ ဇုဒံ-ဤအထုံးသည်၊ နိဓာန မုခံနာမ-သိမ့်မိုးသိမ်းဆည်းခြင်း၏အကြောင်းမည်၏၊[နိဓာနမုခံနာမာတိ ဇုမိနာ ကတဘက္ကာသင်္ခံ နဂစ္ဆတိတိ ဒဿတိ။] အာပတ္တိယေဝ၊ ဇုတိ - အပြိုးတည်း၊ပေ၊ တိဝေဒနန္တိ။ .... ဌေကလောမ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× + + + + + × ×

ဌေကဓောဝါပန သိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ-သည်၊ ဌေကလောမ ဓောဝါပနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ဂိလာနန္တိ တိ- ကား၊ ဥဒ္ဓါနန္တိ- စွန့်ပစ်ကြကုန်၏၊ ဝိသဇ္ဇနန္တိ- စွန့်လွှတ်ကြကုန်၏၊ အနုယုဉ္ဇိတုံ - အား‌ထုတ်ခြင်းငှ၊ နသက္ကောန္တိ၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ထွေ-၌ သိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ – သည်၊ သမုဋ္ဌာနာဒီဟိ သဒ္ဓိံ ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒေ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဇုတိ-တည်း၊ .... ဌေကလောမဓောဝါပန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

ရူပိယသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ရူပိယသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ – ၌၊ ပဋိဂိဏှာတိ- ကား၊ ကောဋ္ဌာသော-အဘို့ကို၊(ထပိယတိ-ထား‌အပ်၏)၊ ဇာတရူပရဇတန္တိ ထွေ-၌၊ ဇာတရူပန္တိ-ဇာတရူပံဟူသော အမည်သည်၊ သုဝဏ္ဏသ-ရွှေ၏၊ နာမံ-တည်း၊ [ဇာတံ+ရူပံ ယသ်သာတိ ဇာတရူပံ-(အဆင်းအရောင် မပြောင်းဘဲ) ဖြစ်မြဲတိုင်းသော သဘောရှိသောရွှေ။] ပန-ဆက်၊ တံ-ထိုရွှေသည်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တထာဂတသ့-၏၊ ဝဏ္ဏသဒိသံ-အဆင်းတော်နှင့်တူသည်၊ဟောတိ၊ တသ္မာ – ကြောင့်၊ သံတ္ထု၀ဏ္ဏော ဝုစ္စတိတိ - ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ၊ တသ – ထို ပဒဘာဇနီစကား၏၊ အတ္ထော – ကား၊ သတ္ထု၀ဏ္ဏော - မြတ်စွာဘုရား၏အဆင်းတော်နှင့်တူသောအဆင်း ရှိသော၊ ယော လောဟဝိသေသော -- အကြင် ကြေးအထူးသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇုဒံ – ဤ ကြေးအထူးသည်၊ ဇာတရူပံနာမ - မည်၏၊ ဇုတိ – ကား၊ (အတ္ထော – တည်း၊)၊ [သတ္ထု‌နော ဝဏ္ဏော သတ္ထု၀ဏ္ဏော၊ သတ္ထု၀ဏ္ဏောဝိယ ဝဏ္ဏော အသ်သာတိ သတ္ထု၀ဏ္ဏောတိ မဇ္ဈပဒလောပီ သမာသော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။] ပန - ကား၊ သခေါ သိလာ၊ပေ၊ဇာတရူပန္တိ အာဒိသု-တို့၌၊ ရူပိယံ– ငွေကို၊ ရဇတံ - ရဇတဟူ၍၊

ဝုတ္တံ၊ ဣဓ ပန–ဤ သိက္ခာပုဒ်၌ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိ ကြွင်းမဲ့ဉာဏ် အလုံးစုံသော၊ ဝေဟာရဂမနီယံ – ရောင်းဝယ်အပ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ ကဟာပဏာဒိ-အသပြာ အစရှိသည်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ-၏၊ [အခြားနေရာ၌ ငွေအစစ်ကို "ရဇတ" ဟု ဆို၏၊ ဤ၌ကား ရောင်းဝယ်ရာ၌ အသုံးပြု၍ ဖြစ်သမျှကို "ရဇတ"ဟု ဆိုသည်၊] တနေဝ- ကြောင့်ပင်၊ အာသ– ထို ရဇတံပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ – ၌၊ ကဟာပဏော လောဟမာသကော တိ အာဒိ- ကို၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ။

တတ္ထ–ထို ပဒဘာဇနီစကားရပ်၌၊ ကဟာပဏောတိ–ကား၊ သောဝဏ္ဏ မယော ဝါ-ရွှေဖြင့်ပြုအပ်သောအသပြာသည်၎င်း၊ [ရွှေဒင်္ဂါးလည်း ငွေကဲ့သို့ သုံးစွဲရသောကြောင့် ရဇတ၌သွင်းယူသည်။] ရူပိယမယော ဝါ-ငွေဖြင့် ပြုအပ်သော အသပြာသည်၎င်း၊ ပါကတိကော ဝါ – ပင်ကိုယ် ရိုးရာ အသပြာသည်၎င်းတည်း၊ [ပါကတိကောနာမ- တရုတ် ပကတိကဟာပဏော၊ ယခုအခါ အများသုံးရိုးဖြစ်သော ငွေစက္ကူ။ စသော အသပြာများလည်း ပါဝင်၏။] လောဟမာသကောတိ-ကား၊ တမ္ဗလောဟာဒိဟိ-ကြေးနီ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတမာသကော-ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံသည်၎င်း၊ ဒါရုမာသကောတိ-ကား၊ သာရဒါရုနာဝါ-အနှစ်ရှိသော သစ်သားဖြင့် သော်၎င်း၊ ဝေဠုပေသိကာယ ဝါ- ဝါးခြမ်းစိတ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ အန္တမသော - ဖြင့်၊ တာလပဏ္ဏာနာဝိ – ထန်းရွက်ဖြင့်လည်း၊ ရူပံ-(ရှင်ဘုရင်၏ ဥုးခေါင်းရုပ်, ဒေါင်းရုပ်, စသော) အရုပ်ကို၊ ဆိန္နိတ္ဝာ - ဖြတ်ထွင်း၍၊ ကတမာသကော- ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံတည်း၊ ဇတုမာသကောတိ – ကား၊ လာခါယဝါ – ချိတ်ရည်ဖြင့်သော်၎င်း၊ နိယျာသေနဝါ-သစ်စေးဖြင့်သော်၎င်း၊ ရူပံ-ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတ္ဝာ-ထုတ်ပေါ်စေ၍၊ ကတမာသကော- တည်း၊ ပန- ကား၊ ယေ ဝေါဟာရံ ဂန္ဆန္တိ ဇုမိနာ ပဒေန – ဖြင့်၊ ယောယော - အကြင်အကြင် ပိုက်ဆံသည်၊ ယတ္ထယတ္ထ ဇန ပဒေ-၌၊ ယဒါယဒါ-၌၊ ဝေါဟာရံ – သို့၊ ဂန္ဆတိ၊ အ'နွမသော- ဖြင့်၊ အဋ္ဌမယောဝိ-အရိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်း၊ စမ္မမယောဝိ – သားရေဖြင့် ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်း၊ ရုက္ခဖလဓိဇမယောဝိ – သစ်သီး၏ အစေ့ဖြင့် ပြုအပ်သော ပိုက်ဆံကိုလည်း၊ သမုဋ္ဌာပိတ ရူပေါဝိ – ထုတ်ပေါ်စေအပ်သော အရုပ်ရှိသော ပိုက်ဆံကိုလည်း၊ အသမုဋ္ဌာပိတရူပေါဝိ- ကိုလည်း၊ သမ္ဗော-အလုံးစုံသော ပိုက်ဆံကို၊ သင်္ဂဟိတော-သိမ်းယူအပ်ပြီ။

ဇုတိ-သို့၊ သမ္ဗမ္ပိ - သော၊ (စတုဇ္ဈံ- ၌စပ်၊ သိက္ခာပုဒ်၌လာသည်လည်း ဖြစ်သော ပဒဘာဇနီ၌ ဖွင့်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော အားလုံး၊) ရဇတံ- ငွေ

ၵင်း၊ ဇာတရူပံ- ရွှေၵင်း၊ ဇာတရူပမာသကော- ရွှေပဲၵင်း၊ ဝုတ္တပ္ပဘေဒေါ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သဇ္ဇောပိ - သော၊ ရဇတမာသကော- ငွေပဲၵင်း၊ ဇုတိ-သို့၊ တေံ စတုဗ္ဗိဓံ-၍ ၄ ပါးအပြားရှိသော ဝတ္ထုသည်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု-နိသဂ္ဂိယအာပတ်၏ တည်ရာဝတ္ထုသည်၊ ဟောတိ၊ မုတ္တာ - ပုလဲၵင်း၊ မဏိ-ပဒမြားၵင်း၊ ဝေဠုရိယော-ကြောင်မျက်ရွဲၵင်း၊ သင်္ခ'ါ-ခရုသင်းၵင်း၊ သိလာ-ကျောက်သလင်းၵင်း၊ ပဝါဠ-သန္ဘာၵင်း၊ လောဟိတကော- ပဒမြားနီၵင်း၊ မသာရဂလ္လံ- ပဒမြားပြောက်ၵင်း၊ သတ္တဓညာနိ - တို့ၵင်း၊ ဒါသိဒါသ ၊ပေ၊ဖလာရာမာဒယော- ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်ား, လယ်ယာ, ပန်းခြံ, သစ်သီးခြံ အစရှိသည်တို့ၵင်း၊ ဇုတိ ဇုဒံ-၍ဝတ္ထုသည်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထု-သည်၊ (ဟောတိ)၊ သုတ္တံ - ချည်သည်ၵင်း၊ ဖာလော - ဝါသီးမှဖြစ်သော ဝါချည်အဝတ်သည်ၵင်း၊ [အဘိဓာန်(၂၉၇)၌"ဖါလံ ကပ္ပါသိကံ"ဟု ရှိ၏၊ ဖါလတော+ဇာတော ဖ'ါလော "ဟု ပြု။] ပဋ္ဌကော - ကြွင်းသောအဝတ်အထည်သည်ၵင်း၊ ကပ္ပါသော- ဝါသည်ၵင်း၊ အနေကပ္ပကာရံ- သော၊ အပရဏ္ဏံ-ဝဲသည်ၵင်း၊ သပ္ပိနဝနီတ ၊ပေ၊ ဘေသဇ္ဇ- ထောပတ်, ဆီဥ, ဆီ, ပျားရည်, တင်လဲအစရှိသောဆေးသည်ၵင်း၊ ဇုဒံ-၍ဝတ္ထုသည်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု-သည်၊ (ဟော်တိ)။

တတ္ထ-ထို ဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု-ကို၊ အတ္တနော ဝါ-၏ သော်ၵင်း၊ သံယဂဏ ပုဂ္ဂလ စေတိယာနံ ဝါ-တို့၏ သော်ၵင်း၊ အတ္ထာယ-ၵ္ပါ၊ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆိတုံ- ၵ္ပါ၊ နဝန္နတိ၊ အတ္တနော- ၏၊ အတ္ထာယ-ၵ္ပါ၊ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆတော- ခံယူသော ရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ၊ သေသာနံ-ကြွင်းကုန်သော သံယာအစရှိသည်တို့၏၊ အတ္ထာယ- ၵ္ပါ၊ (သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆတော-၏၊)ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ-ကို၊ သမ္မေသမ္မိ - အလုံးစုံသော မိမိ, သံယာ အစရှိသည်တို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ- ၵ္ပါ၊ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆတော- ၏၊ ဒုက္ကဋမေဝ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုမှိ - ၌၊ (သမ္မေသမ္မိ အတ္ထာယ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆတော်)၊ အနာပတ္တိ၊ သမ္မမ္မိ-အလုံးစုံသော ကပ္ပိယဝတ္ထု, အကပ္ပိယဝတ္ထုကိုလည်း၊ နိက္ခိပနတ္ထာယ-သိမ်းဆည်းခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဘဏ္ဍာဂါရိက သီသေန - ဘဏ္ဍာစိုးအဖြစ်ကို အဉုံးပြုသဖြင့်၊ သမ္မဒ္ဓိဆ္ဆတော-ခံယူ

သံဃ၊ပေ၊ စေတိယာနံ ။ ။နိသဂ္ဂိအာပတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ရွှေ ငွေကို မိဒိအတွက်ဖြစ်စေ, သံဃာ , ဂိုဏ်း , အခြံးပုဂ္ဂိုလ်နှင့် စေတီ (ဘုရား) အတွက် ဖြစ်စေလူတို့ကလှူလာ၍ လက်ခံသောရဟန်း , ကိုယ်တိုင် အလှူခံ၍ ရသော ရဟန်းတို့မှာ ၎ သိက္ခာပုဒ်တော်အရ အာပတ်သင့်၏၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအတွက် ဖြစ်စေကာမူ ငွေကို ရဟန်းကိုယ်တိုင်လည်း မခံကောင်း, သူတပါးကိုလည်း အခံမခိုင်းကောင်းဟုမှတ်ပါ။

ရသောရဟန်း၏၊ ဥပရိ-၌၊ ရတနသိက္ခာပဒေ-၌၊ အာဂတဝသေန-လာသော ပါဠိတော်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)။[လူတို့၏ပစ္စည်းကို သိမ်းဆည်းဘို့ရန် အပ်သောအခါ ခံယူလျှင် ရတနသိက္ခာပုဒ်အရ ပါစိတ်-ဟူလို။]

ဥဂ္ဂဏ္ဟေယျာတိ-ကား၊ ဂဏ္ဟေယျ-ခံယူအံ့၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ ဂဏ္ဟန္တော - ခံယူသော ရဟန်းသည်၊ အာပတ္တိ - သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ တေန-ကြောင့်၊ အသ - ထို ဥဂ္ဂဏ္ဟေယျပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ သယံ ဂဏှာတိ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယန္တိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)ဝုတ္တံ၊ သေသ ပဒေသုပိ - ကြွင်းသော ဥဂ္ဂဏှာပေယျ အစရှိသော ပုဒ်တို့၌လည်း၊ သေနယော-တည်း၊တတ္ထ-ထိုသို့ ခံယူခြင်းတို့၌၊ ဇာတရူပ ရဇတဘဏ္ဍသု-ရွှေဘဏ္ဍာ ငွေဘဏ္ဍာတို့တွင်ဌင်း၊ ကဟာပဏမာသကေ သုစ-အသပြာ ပဲ ပိုက်ဆံ တို့တွင်ဌင်း၊ ကေ-တခုကို၊ ဂဏှတော ဝါ-ကိုယ်တိုင် ခံယူဒသော ရဟန်း၏ဌင်း၊ ဂဏှာပယတော ဝါ-၏ဌင်း၊ ကော-သော၊အာပတ္တိ (ဟောတိ၊) သဟသံ-သည်၊ စေပိ(ဟောတိ)-အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦးတော့၊ (ဧဝံသတိပိ)၊ (ယော - အကြင် ရဟန်းသည်)၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ ဂဏှာတိ-၏၊ဂဏှာပေတိ-၏၊(တဿ-၏)၊ ဝတ္ထု၊ဂဏှနာယ-ဖြင့်၊ အာပတ္တိယော-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ပန-ကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌ဌင်း၊ ကုရုန္ဒိယဋ္ဌ-၌ဌင်း၊ သိထိလဗန္ဓါယ-လျှော့လျှော့ ဖွဲအပ်သော၊ ထဝိကာယ - အိပ်၌ဌင်း၊ သိထိလဟူရိတေ - လျှော့လျှော့ ပြည့်စေအပ်သော၊ ဘာဇနေ ဝါ-အိုး, ခွက်, တောင်း ၌ဌင်း၊ ရူပဂဏှနာယ-ပုံသဏ္ဌာန်အရေအတွက်အားဖြင့်၊ အာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပန-ကား၊ ဃနဗန္ဓေ-တခဲနက်ဖွဲအပ်သော အိပ်၌ သော်ဌင်း၊ ဃနဟူရိတေ- သော၊ (ဘာဇနေ ဝါ- ၌သော်ဌင်း၊)ကော၀- သော၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိဝုတ္တံ။

ပန-ဆက်၊ ဥပနိက္ခိတ္တသာဒယနေ- အနိုး၌ ထားအပ်သော ငွေ (ရွှေ) ကို သာယာခြင်း၌၊ ဇာဒံ-ဤ ငွေသည်၊ အယျသ-အရှင်ဘုရားဘို့၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ သစေပိ သာဒယတိ-တော့၊ ဂဏှိတုကာမော-သည်၊ သစေပိ ဟောတိ-တော့၊(ဧဝံသတိပိ)ကာယေန ဝါ-ဖြင့်သော်ဌင်း၊ ဝါစာယ ဝါ- ဖြင့်သော်ဌင်း၊ ဇာဒံ - ဤငွေသည်၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဇာတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်အံ့၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ဝါ-တနည်း၊ ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ အပ္ပဋိက္ခိပိတွာပိ - မူ၍လည်း၊ သုဒ္ဓစိတ္တော - သည်၊ ဟုတ္ဝာ-၍၊ ဇာဒံ-ဤငွေသည်၊ အမှာကံ-တို့အား၊ နကပ္ပတိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ နသာဒယတိ – မသာယာအံ့၊ အနာပတ္တိယေဝ၊ ဟိ– မှန်၊ တီသု - နှ်သော၊ ဒွါရေသု- တို့တွင်၊ ယေန ကေနစိ-အမှတ်မထား တပါးပါးသော ဒွါရဖြင့်၊

ပဋိက္ခိတ္တံ-ပယ်အပ်သည်၊(သမာနံ-သော်၊)ပဋိက္ခိတ္တမေဝ-ပယ်အပ်သည်သာ၊ ဟောတိ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ **အ**ပ္ပဋိက္ခိတ္တာ-၍၊ စိတ္တေန-ဖြင့်၊ သစေ အဓိဝါသေတိ-အံ့၊(၉ဝံ သတိ)၊ ကာယဝါစာဟိ-တို့ဖြင့်၊ ကတ္တဗ္ဗသေ-သော၊ ပဋိက္ခေပသေ-ပယ်မြစ်မှုကို၊ အကရဏတော-ကြောင့်၊အကိရိယသမုဋ္ဌာနံ-အကိရိသမုဋ္ဌာန်ရှိသော၊ (ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် ပြုထိုက်သော ပယ်မှုကို မပြုခြင်း သမုဋ္ဌာနရှိသော၊) ကာယဒွါရေစ - ၌၎င်း၊ ဝစီဒွါရေစ - ၌၎င်း၊ အာပတ္တိ်-သို့၊ အာပဇ္ဇတိ၊ မနောဒွါရေ ပန-၌ကား၊ အာပတ္တိနာမ-အာပတ်မည်သည်၊ နတ္ထိ။

ကော - တယောက်သော ဒါယကာသည်၊ သတံဝါ - ကိုသော်၎င်း၊ သဟဿံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ပါဒမူလေ- ၌၊ ဌဒံ- ဤငွေသည်၊ တုယ္ဟံ - အရှင်ဘုရားဘို့၊ ဟောတု-ဖြစ်ပါစေ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ ထပေတိ-အံ့၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဣဒံ-ဤငွေသည်၊ နကပ္ပတိ-မအပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြော၍၊ ပဋိက္ခိပတိ-ပယ်မြစ်အံ့၊ ဥပါသကော-သည်၊ မယာ-သည်၊ တုမှာကံ-တို့ဘို့၊ ပရိစ္ဆတ္တံ-စွန့်လှူအပ်ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ ဂတော-သွားအံ့၊ အညော - အခြားသော ဥပါသကာသည်၊ တတ္ထ- ထို အရပ်သို့၊ အာဂတ္တွာ , ဘန္တေ - ရား၊ ဣဒံ-ဤ ငွေတော်သည်၊ ကိံ - အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆတိ-အံ့၊ ယံ-အကြင်စကားကို၊ တေန-ထို အလှူ့ရှင်သည်ၵင်း၊ အတ္တနာစ-သည်ၵင်း၊ ဝုတ္တံ-ပြောအပ်ပြီ၊ တံ- ထို စကားကို၊ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ - ပြောပြရာ၏၊ သော - ထို ရောက်လာသော ဥပါသကာသည်၊ ဘန္တေ, ဂေါပယိဿာမိ-လုံခြုံစေပါအံ့၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနံ-လုံခြုံသော အရပ်ကို၊ ဒဿထ- ပြပါကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒတိ (၉ဝံ သတိ)၊ သတ္တဘူမိကမ္ပိ-ဘုံ ခုနစ်ဆင့် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ပါသာဒံ-သို့၊ အဘိရုဟိတွာ, ဣဒံ-ဤ အရပ်သည်၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနံ - တည်း၊ ဣတိ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ-ပြောပြနိုင်၏၊ ဣဓ- ဤ အရပ်၌၊ နိက္ခိပါဟိ-ထားလော၊ ဣတိ – ဤသို့ကား၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ-မပြောရံ၊ [“ ဤနေရာ၌ ထားလော ” ဆိုလျှင် ဥဂ္ဂဏှာပနလက္ခဏာရှိ၍ နိသဂ္ဂိထိုက်သည်၊] တွောဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဖြင်ပုံအစည်ဖြင့်၊ ကပ္ပိယံစ – အပ်သော အရာကိုၵင်း၊ အကပ္ပိယံစ – ကိုၵင်း၊

ယေနကေနစိ၊ပေ၊ပဋိက္ခိတ္တမေဝ ။ ။ရွှေငွေကို စိတ်ဖြင့် သာယာသော်လည်း၊ ကိုယ်နှုတ်တပါးပါးဖြင့် ပယ်လျှင် အနာပတ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ရှင်ပြု**အ**စရှိသော အလှူဒါန ကိစ္စ၌ သံဃာအများရှိရာဝယ် ငွေကိုလှူလျှင် မိမိတပါးတည်းက ထူးချွန်၍ မပယ်သာ၊ ထိုအခါ တံကယ် စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် “ ဤငွေဟာ ငါ့မှာ မအပ် ”ဟု ကြံ၍ စိတ်က မသာယာလျှင် အနာပတ်ပင်–ဟု မှတ်ပါ။

နိဿာယ-မှီ၍၊ ဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဒွါရံ-ဘုံ ၇ ဆင့် ပြာသာဒ်၏ တံခါးကို၊ ပိဒဟိတ္ဝာ – ပိတ်၍၊ ရက္ခန္တေန – စောင့်ရှောက်လျက်၊ ဝသိတမ္ဗံ-နေနိုင်၏၊ ဝါ - နေကောင်း၏။ [ငွေကို လှူလာသည်မှစ၍ ပြာသာဒ်ပေါ်၌ ထား၊သွား၊သည့်တိုင်အောင် ဖြစ်ပုံအစဉ်ဖြင့် ထိုငွေသည် အပ်-မအပ် ၂ မျိုးနှင့် ဆိုင်နေ၏၊ နောင်ခါစိမံတတ်လျှင် အပ်မည်,မစိမံတတ်လျှင် အပ်မည်မဟုတ်-ဟူလို။]

ကိန္ဓိ-သော၊ ဝိက္ကာယိကဘဏ္ဍံ-ရောင်းခြင်း၌ယှဉ်သော ဘဏ္ဍာဖြစ်သော၊ ဝါ-ရောင်းထိုက်သောဘဏ္ဍာ ဖြစ်သော၊ ပတ္တံဝါ-သည်သော်၎င်း၊ စီဝရံဝါ-သည်သော်၎င်း၊ သစေ အာဂန္ဆတိ- အကယ်၍ ရောက်လာအံ့၊ ဘန္တေ-ရား၊ ဣဒံ-ဤသပိတ်ကို၊ ဝါ - ဤသင်္ကန်းကို၊ ဂဟေဿထ - ယူကုန်လတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-သော်၊ ဥပ'ါသက- ကာ၊ အမှာကံ- တို့၏၊ ဝ'ါ- တို့မှာ၊ ဣမိနာ-ဤသပိတ်ဖြင့်၊ ဝါ- ဤသင်္ကန်းဖြင့်၊ အတ္ထော – အလိုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ စ– ထိုသို့ အလိုရှိပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထု – ဝတ္ထုသည်၊ ဧဝရူပံနာမ – ဤသို့သဘောရှိသည်မည်သည်၊ (ဟုတ္တာ) သံဝိဇ္ဇတိ - ရှိ၏၊ [ထား၊သွား၊အပ်သော ငွေကို "ဧဝရူပံနာမ"ဟု ဆိုသည်။] ကပ္ပိယကာရကော-အပ်အောင် ပြုတတ်သူသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတ္တာမ့ံ- ပြောနိုင်၏၊ သော- ထို စေ့းရောင်းလာသူသည်၊ သစေ ဝဒတိ၊ (ကိ ံ)၊ အဟံ – သည်၊ ကပ္ပိယကာရကော- သည်၊ ဘဝိသာမိ-အံ့၊ ဒွါရံ–ကို၊ ဝိဝရိတ္ဝာ–၍၊ ဒေထ - ပေးပါကုန်၊ ဣဟိ (သစေ ဝဒတိ)၊(ဧဝံသတိ)၊ ဒွါရံ ဝိဝရိတ္ဝာ, ဣမေသွိ ံ ဩကာသေ-၌၊ ထပိတံ-ထား၊အပ်ပြီ၊ ဣတိ ဝတ္တာမ့ံ၊ ဣမံ-ဤငွေကို၊ ဂဏှ- ယူလော၊ ဣတိ- သို့၊ န ဝတ္တာမ့ံ- ရာ၊ [ဤသို့ပြောလျှင် ဥဂ္ဂဏှာပန လက္ခဏာရှိသောကြောင့် နိဿဂ္ဂိထိုက်သည်။] ဧဝမွိ-ဤသို့လည်း၊ ဝါ-ဤနည်းအား၊ဖြင့်လည်း၊ ကပ္ပိယဿ-အပ်သောအရာကို၎င်း၊ အကပ္ပိယဿ-ကိုဎင်း၊ နိဿာယ-၍၊ ဋ္ဌိတမေဝ-တည်သည်ပင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်သေး၏၊ သော - ထို စေ့းရောင်းသူသည်၊ တံ - ထိုငွေကို၊ ဂဟေတ္ဝာ– ၍၊ တဿ– ထိုရဟန်းအား၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ- ကို၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ–အပ်၏၊ အမိကံ- အပိုအလွန်ငွေကို၊ သစေ ဂဏှာတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ [၅ ကျပ်တန်အတွက် ၆ ကျပ်စသည်ကို ယူလျှင်။] မယံ - တို့သည်၊ တဝ - ၏၊ ဘဏ္ဍံ- ကို၊ န ဂဏှာမ– မယူလိုကုန်၊ နိက္ခမာဟိ- ထွက်သွားလော၊ ဣတိ–သို့၊ ဝတ္တွေဝ–ပြောနိုင်၏။

သံဃမဇ္ဈေ နိသဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဏ္ဍေ–၌၊ ယသ္မာ–ကြောင့်၊ ရူပိယံနာမ-ရွှေ ငွေ မည်သည်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ နိသဇ္ဇိတမ့ံ သံဃသ္မဝါ ဂဏှ

သဝါပုဂ္ဂလသဝါတိ- ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)၊ နဝုတ္တံ - ဟောတော်မမူအပ်၊ ပန-ဆက်၊ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ တံ-ထိုငွေသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ မတ္တမေဝ-ခံယူအပ်ခါမျှသာတည်း၊ တေန-ထိုငွေဖြင့်၊ ကိဉ္စိ-သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ နစေတာပိတံ-မဝယ်အပ်သေး၊ [တစုံတခုကို ဝယ်ပြီးလျှင်ကား သုံးစွဲဘို့ရန် နည်းလမ်းမရှိတော့။] တသ္မာ- ကြောင့်၊ ဥပါယေန - နည်းလမ်းတမျိုးဖြင့်၊ ပရိဘောဂဿနတ္ထံ-သုံးဆောင်ခွင့်ကို ပြုခြင်းအကျိုးငှါ၊ သံဃမဇ္ဈေ နိသဇ္ဇတမ္ပနိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ)၊ ဝုတ္တံ၊ [သံဃာ့အလယ်၌ စွန့်၍ ထိုငွေဖြင့် ကပ္ပိယကဝယ်အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကောင်းသည်။] ကပ္ပိယံ အာစိက္ခိတမ္ပံ သပ္ပဝါတိ-ကား၊ ဥပါသက- ကာ၊ ပမ္ဗီတာနံ- ရှင်ရဟန်းတို့အား၊ သပ္ပဝါ-သည်ရင်း၊ တေလံဝါ-သည်ရင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဇုတိဝေံ-သို့၊ အာစိက္ခိတမ္ပံ-ပြောနိုင်၏၊ ရူပိယ၊ပေ၊ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပနိ- ကား၊ သမ္ဗဟိ - အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဘာဇေတွာ- ဝေဘန်၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပံ- သုံးဆောင်နိုင်၏၊ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟကေန - ရွှေငွေကို လက်ခံမိသောရဟန်းသည်၊ ဘာဝေါ - အဘို့ကို၊ နဂဟေတမ္ပေါ-မယူထိုက်၊ အညေသံ-နှံသော၊ ဘိက္ခူနံဝါ- တို့၏သော်ရင်း၊ အာရာမိကာနံဝါ- တို့၏သော်ရင်း၊ ပတ္တဘာဂမ္ပိ - ရောက်အပ် ရအပ်သောအဘို့ကိုလည်း၊ လဘိတွာ-တဆင့်ရ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ။

အဋ္ဌမသော, မဂ္ဂဒူသိဒိဟိ-မျော်အစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၊ တတော-ထို အခြံးသူတို့ ရအပ်သောအဖို့မှ၊ ဟရိတွာ - ဆောင်ယူ၍၊ အရညေ, ထဝိတံဝါ - ထားအပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ တေသံ- ထို မျောက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟတ္ထတော - မှ၊ ဂဋ္ဌိတံဝါ - လျော့ကျသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ တိရစ္ဆာနဂတ ပရိဂ္ဂဟိတမ္ပိ - တိရစ္ဆာန်တို့သည် သိမ်းပိုက်အပ်သောပစ္စည်းသည်ရင်း၊("အရညေ ထဝိတံ"ကိုရည်ရွယ်သည်၊)ပံသုကူလမ္ပိ-ပံသုကူပစ္စည်းသည်ရင်း၊ ("ဟတ္ထတော ဂဋ္ဌိတံဝါ"ကို ရည်ရွယ်သည်၊) နဝဋ္ဋတိယေဝ-မအပ်သည်သာ၊ တတော်ဝ- ထိုအခြံးသူတို့ ရအပ်သောအဖို့မှ၊ အာဟရေန္တ-

အာရာမိကာနံ ပတ္တာ ဘာဂမ္ပိ ။ ။ဝေစုဝေသောအခါ အာရာမ်စောင့်သူများလည်း ဝေစုရ၏၊ ထို အာရာမ်စောင့်တို့က ငွေ အလှူခံသောရဟန်းအား တဆင့်လှူ၍ ရသော်လည်း ထို ငွေအလှူခံသောရဟန်းမှာ မအပ်တော့-ဟူလို၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း.... လူတို့လက်သို့ ရောက်သွားသော်လည်း ထို ဝေစုရအပ်သော ပစ္စည်းပင် ဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ " အကယ်၍ အာရာမ်စောင့်တို့သည် ထို ဝေစုရအပ်သော ပစ္စည်းကို အခြံးပစ္စည်းဖြင့် လဲပြီးမှ ထို အခြံးပစ္စည်းကို လှူလျှင် အပ်၏" ဟု ဂဏ္ဌိပုဒ်တို့၌ ဆိုကြောင်းကို ဋီကာ၌ ဆိုထားသည်၊

ဆောင်ယူအပ်သော၊ ဖာ်ကိတေန- တင်လဲဖြင့်၊ သေနာသန ဓူပနမွှေ-ကျောင်း ကို ထုံစေခြင်းသည်လည်း၊ နဝန္ဒတိ၊ သပွိနာဝါ - ဖြင့်သော်၎င်း၊ တလေန ဝါ-ဖြင့်သော်၎င်း၊ ပဒီပံကတ္ဝာ, ဒီပါလောကေ-မီးရောင်၌၊ နိပဇ္ဇိတုံ-လျောင်း ခြင်းငှါ၎င်း၊ ကသိဏ ပရိကမ္မမွှေ - အာလောကကသိုဏ်း ပရိကမ်ကိုသော်မှ လည်း၊ ကာတုံ - ငှါ၎င်း၊ ပေါတ္ထကံဝိ - ပေစာကိုသော်မှလည်း၊ ဝါစေတုံ-ဆိုစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ဝါ – ဖတ်စေခြင်းငှါ၎င်း၊ နဝန္ဒတိ၊ [ဝိသဒ္ဒါ ၂ ခုလုံး သမ္ဟာဝနာ ဇောတက၊ ထိုကဲ့သို့ မွန်မြတ်သောအလုပ်၌မျှ မအပ်လျှင် အခြား အလုပ်များ၌ကား ပြောဘွယ်မလိုဟု ဂရဟာဆည်း။]ပန-ဆက်၊ တေလမဓု ဖာဏိတေဟိ-တို့ဖြင့်၊ သရီရေ-၌၊ စဏ်-အနာကို၊ မက္ခေတုံ- သုတ်လိမ်းခြင်း ငှါ၊ နဝန္ဒတိယေဝ- ကေန် မအပ်သည်သာ။ [ခန္ဓာကိုယ်အတွင်း၌ သုံးခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် မအပ်ကြောင်းကို ဓိုင်မြစေခြင်းငှါ "ဧဝ" ဖြင့်ဆိုသည်။]

တေန ဝတ္ထုနာ-ထို စွန့်အပ်ပြီးသော ငွေဟူသော ဝတ္ထု၌ဖြင့်၊ မဇ္ဈပိဌာဒိနိ ဝါ–တို့ကိုသော်လည်း၊ ဂဏှန္တိ- နှံ့၊ ဥပေါသထာဂါရံဝါ– ကိုသော်၎င်း၊ ဘောဇနသာလံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ကရောန္တိ-နှံ့၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ငှါ၊ နဝန္ဒတိ-(ငွေ အလှူခံသော ရဟန်းအား မအပ်၊) ဆာယာဝိ - သည်လည်း၊ ဂေဟ ပရိစ္ဆေဒေန-ကျောင်း၏ အပိုင်းအခြားဖြင့်၊ ဌိတာ-သည်၊(သမာနာ-သော်)၊ နဝန္ဒတိ၊ [ဥပုသ်ကျောင်းဆောင် စသည်တို့၏ မွန်းတိအခါ အရိပ်၌သော်မှ ငွေအလှူခံသော ရဟန်းသည် နေခို၍မနေကောင်း– ဟူလို။] ပရိစ္ဆေဒါတိက္ကန္တာ - အပိုင်းအခြားကို လွန်သော အရိပ်သည်၊ အာဂန္တုကတ္တာ – ကြောင့်၊ ဝါ-အရိပ်အသစ်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ တံဝတ္ထုံ-ထို စွန့်အပ်ပြီးသော ငွေ ဟူသော ဝတ္ထုကို၊ ဝိသဇ္ဇေတွာ-၍၊ ကတေန-သော၊ မင်္ဂလနဝိ-ဖြင့်၎င်း၊သေတု နာဝိ-ဖြင့်၎င်း၊ နာဝါယဝိ-ဖြင့်၎င်း၊ ဥဋ္ဌုမေနဝိ-ဖြင့်၎င်း၊ ဂန္ဓုံ-ငှါ၊နဝန္ဒတိ၊ တေန ဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ ခဏာဝိတာယ-တူးစေအပ်သော၊ ပေါက္ခရဏိယာ-၏၊ ဥဒ္ဓိဒေါဒကံ-စိမ့်ထွက်သောရေကို၊ ပါတုံဝါ-ငှါ၎င်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝါ–၎င်း၊ နဝန္ဒတိ၊ ပန-ဆက်၊ အန္တော–ရေကန်အတွင်း၌၊ ဥဒကေ–သည်၊ အသတိ–သော်၊အညံ-သော၊အာဂန္တုကံ-သော၊ ဥဒကံဝါ-သည်သော်၎င်း၊(အခြားမှ

ဥဒ္ဓိတောဒကံ။ ။ဥပုဗ္ဗ, ဘိဒခ်ာတ် , တ ပစ္စည်းဖြင့် "ဥ – မြေအတွင်းမှ အထက်သို့+ဘိဒ–စိမ့်၍ထွက်သော+ဥဒကံ–ရေ၊ ယောဇနာဌ်ကား၊ "ဥ+ဘရဓာတ် ဖြင့် ပြည့်သောရေ"ဟု ဖွင့်၏၊ ထို အဖွင့်ကို စဉ်းစားပါ၊ သီလက္ခန်, သာမညဖလသုတ် ဒုတိယစျာန်၏ ဥပမာ၌ ဤပုဒ်ကို "ဥဒ္ဓိန္န–ဥဒ္ဓိဇ္ဇ" ဟု ဘိဒဓာတ်ဖြင့် ဖွင့်ထားသည့် အတိုင်းသာ မှတ်သင့်သည်။

ယူ၍ လောင်းထည့်အပ်သောရေကိုဆိုသည်၊)ဝဿောဒတံဝါ-မိုယ်းရေသည်
သော်၎င်း၊ ပဝိဋ္ဌ-ဝင်လာသည်(သမာနံ) ဝန္ဒတိ၊ (တေနဝတ္ထုနာ, ပေါက္ခရ
ဏီယာ-ကို၊) ကိတာယ-ဝယ်အပ်သော်၊ ယေန ဥဒကေန-နှင့်၊ သန္ဓိ-တက္ခ၊
ကိတာ-ဝယ်အပ်ပြီ၊ တံ-ထိုးရသည်၊ အာဂန္တုကံ-သည်၊ (သမာနံပိ-လည်း)၊
နဝန္ဒတိ၊ [ဝယ်တုန်းက ရှိနေသောကြောင့် အာဂန္တုကရေပင် ဖြစ်သော်
လည်း မအပ်-ဟူလို။]

တံ ဝတ္ထုံ-ကို၊ ဥပနိက္ခေပံ-အနီးဌ်ထားအပ်သည် မည်လောက်အောင်၊
ထပေတွာ-၍၊ သံယော-သည်၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ တေပိ ပစ္စယာ-
တို့သည်လည်း၊ တဿ-ထို ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟက ရဟန်းအား၊ နဝန္ဒန္တိ၊ အာရာ
မော-ခြံသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဂဟိတော-ဝယ်ယူအပ်သည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ သောပိ-
ထိုခြံသည်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-၄ါ၊ နဝန္ဒတိ၊ ဘူမိဝိ-ခြံမြေသည်၎င်း၊ဗီဇဂ္ဂါ-သည်
၎င်း၊ အကပ္ပိယံ – သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ (ထို ၎င်းဖြင့် ဝယ်အပ်သည့်အတွက်
မအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊) (ဧဝံသတိ)၊ ဘူမိ ံ – ခြံမြေကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ – ၄ါ၊ နေဝ
ဝန္ဒဏိ၊ ဖလံ-သစ်သီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝန္ဒတိ၊ ဘူမိ ံယေဝ-ကိုသာလျှင်၊ကိ
ဏိတွာ-၍၊ အညာနိ-နှံသော၊ ဗီဇာနိ-အပ်သော မျိုးစေ့တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊
ရောပိတာနိ – စိုက်အပ်ကုန်သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလံ ဝန္ဒတိ၊
ဗီဇာနိ–တို့ကို၊ ကိဏိတွာ-၍၊ ကပ္ပိယဘူမိယံ–၌၊ ရောပိတာနိ-နှံသည်၊ အထ
ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလံ-သည်၊ နဝန္ဒတိ၊ ဘူမိယံ-အပ်သောမြေ၌၊ နိသီဒိ
တုံဝါ-၄ါ၎င်း၊ နိပဇ္ဇိတုံဝါ-၄ါ၎င်း၊ ဝန္ဒတိ။

ဥပနိက္ခေပံ။ ။ဥပ–အနီး၌+နိက္ခေပ – ထားအပ်သောငွေ၊ ကပ္ပိယလုပ်သော
ဥပါသကာသည် စွန့်အပ်သောငွေက အလွန်များနေရကား တနေ့ထည်းဖြင့်ကုန်အောင်
မသုံးသင့်ဟု ယူဆ၍ ဥပါသကာ ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ,တိုးပွားအောင်လုပ်ပေးမည့် အခြား
သူထံ ဥပါသကာက အပ်နှံ၍ဖြစ်စေ ထားခြင်းကို“ဥပနိက္ခေပံ ထပေတွာ”ဟု ဆိုသည်၊
ထိုသို့သော ငွေမှ အတိုးအပွားကိုသာ အပ်သော ပစ္စည်းဖြင့် လဲလှယ်၍ ဥပါသကာက
လှူလျှင် ထို ပစ္စည်းသည် ငွေအလှူခံသော် ထို ရဟန်းမှာ မအပ်၊ အခြားရဟန်းများ
မှာကား အပ်၏။

ဋီကာ။ ။ဥပနိက္ခေပံပေ၊ ပရိဘုဉ္ဇတီတိ သစေ ဥပါသကော အတိဗဟု ဇာဒံ ဟိရ
ညံ၊ ဇာဒံ ဘန္တေ အင်္ဂဏေ ဝ (ယနေ့ တနေ့တည်းဖြင့်သာ) နဝိနာသေတဗ္ဗံတိ ဝတွာ သယံ
(ဥပါသကာ ကိုယ်တိုင်) ဥပနိက္ခေပံ (ခြံစောင့် လက်စောင့်ဆိုသလို အနီး၌ထားအပ်
သည် မည်လောက်အောင်) ထပေတိ၊ အညေန ဝါ ထပါပေတိ၊ ဧဝံ ဥပနိက္ခေပံ ထပေ
တွာ တတော ဥဒယံ ပရိဘုဉ္ဇန္တော (ထိုမှ အတိုးအပွားကို သုံးစွဲသော အနေဖြင့်)
သံဃော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇတိ။

သစေ သော ဆန္ဒော်တိတိ - ကား၊ ယတ္ထကတ္ထစိ - ဥ်၊ ဒိပတိ - ပစ်ချအံ့၊ အထာပိ နဆန္ဒေတိ-အကယ်၍မူလည်း မစွန့်အံ့၊သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊(အထာပိ)ဂန္ဆတိ-အံ၊(ဝေံသတိ)၊ နဝါရေတမ္မော-မတားမြစ်ထိုက်၊ နော်စေ ဆန္ဒေတိတိ-ကား၊ ဂဟေတွာ-၍၊ အထနေဝ ဂန္ဆတိ - အကယ်၍ မသွားအံ့၊ (အထ) နဆန္ဒေတိ-အံ့၊ မယှံ-အား၊ ဣမိနာ ဗျာပါရေန-ဤငွေနှင့်စပ်သော ဗျာပါရဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ ယေနကာမံ- အလိုရှိတိုင်း၊ [(တနည်း၊) ယေန-အကြင်အရပ်သို့၊ ပက္ကမိတုံ-ဌါ၊ ကာမော-အလိုသည်၊ အတ္တိ၊ တေန-သို့၊ ကာမံ-အလိုရှိတိုင်း၊ ပက္ကမတိ-အံ့၊] တတော - ထိုသို့ ဖဿားခြင်းကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တလက္ခဏော- အကြင်အကြင်ပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော ရဟန်းကို၊ ရူပိယဆဋ္ဌကော- ရွှေငွေကို စွန့်တတ်သောရဟန်းဟူ၍၊ သမ္မနိတမ္ဗော။

ယော ဆန္ဒာဂတိန္တိ အာဒိသု - တို့၌၊ လောဘဝသေန-ဖြင့်၊ တံ ဝတ္ထုံ-ထို ရွှေငွေဟူသော ဝတ္ထုကို၊ အတ္တနော-ဘို၊ ကရောန္တော ဝါ- ပြုလျက်သော်ငင်း၊ အတ္တာနံ- ကို၊ ဥက္ကံသေန္တော ဝါ - မြှောက်ပင့်လျက်သော်ငင်း၊ ဆာန္ဒာဂတိံ နာမ- ဆန္ဒာဂတိမည်သည်သို့၊ ဂန္ဆတိ- လိုက်၏၊ ဒေါသဝသေန- ဖြင့်၊ အယံ - ဤရဟန်းသည်၊ မာတိကံ - ဒွေမာတိကာကို၊ နေဝဇာနာတိ၊ ဝိနယံ-ပဒဘာဇနီဟူသော ဝိနည်းကို၊ နဇာနာတိ၊ ဣတိ-သို့၊ ပရံ- ကို၊ အပသာဒေန္တော-မောင်းမဲ ခြိမ်းခြောက်လျက်၊ ဒေါသာဂတိံ နာမ ဂန္ဆတိ၊ မောဟဝသေန, မုဋ္ဌပမုဋ္ဌဿတိဘာဝံ - ပျောက်ကင်းသော သတိရှိသူ, အပြားအားဖြင့် ပျော်ကင်းသောသတိရှိသူ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇန္တော-ရောက်လျက်၊ မောဟာဂတိံ နာမ ဂန္ဆတိ၊ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကဿ - ရွှေငွေကို ခံယူသော ရဟန်းမှ၊ ဘယေန - ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဆန္ဒေတုံ , အဝိသဟန္တော - မရဲဝံ့သည်၊ (ဟုတွာ)ဘယာဂတိံ နာမ ဂန္ဆတိ၊ ဝေံ-ဤသို့ အဂတိလိုက်မှုကို၊ အဂတိဂန္တော-မပြုသောရဟန်းကို၊ ဆန္ဒာဂတိံ နဂန္ဆတိ၊ပေ၊ ဣဒါသဂတိံ နဂန္ဆတိဟူ၍၊ ဝေဒိတမ္ဗော-၏။

အနိမိတ္တံ ကတ္ဝာတိ-ကား၊ နိမိတ္တံ-အမှတ်အသားကို၊ အကတ္ဝာ-မပြုမူ၍၊ (မည်သည့် အရပ်၌ ကျသည် ဟု အမှတ်အသား မပြုမူ၍၊) အဂ္ဃိနိ - တို့ကုန်၊ နိမ္မိလေတွာ-မှိတ်၍၊ နဒိယာဝါ-၌သော်ငင်း၊ ပပါတေဝါ-ချောက်ကမ်းပါး၌သော်ငင်း၊ ဝနဂဟနေဝါ- တောရွာပ်၌သော်ငင်း၊ ဂူထံဝိယ- ကိုကဲ့သို့၊ အနပေက္ခေန-ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိသည်၊ ပတိတောကာသံ-ကျရာအရပ်ကို၊ အသမန္နာဟရန္တေန - နှလုံးမသွင်းသည်၊ (ဟုတွာ)၊ ပါတေတဗ္ဗံ - ကျစေရာ၏၊ ဝါ-

ပစ်ချရာ၏၊ ဣတိ အတ္ထော - နက်၊ [အနပေက္ခေနကို " ပတိတောကာသံ အာသမန္နာဟံရန္တေန" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊ ကျရာအရပ် သိသော်လည်း ငဲ့ကွက်မှု မရှိခြင်းသာ လိုရင်းဖြစ်သည်။] ဧဝံ- သို့၊ ဝါ- သို့ကလောက်၊ ဇိဂုစ္ဆိတမ္ပေပိ- စက်ဆုပ်စရာကောင်းသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ရူပိယေ - ရွှေငွေ၌၊ ဘဂဝါ- သည်၊ ပရိယာယေန-ပရိယာယ်အားဖြင့်၊ ဘိက္ခူနံ-တို့အား၊ ဝါ-တို့အတွက်၊ ပရိတောကံ - သုံးစွဲနည်းကို၊ အာစိက္ခီ - ဟောပြတော်မူပြီ၊ ပန-ကား၊ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟကသ-အား၊ ကေနစိ ပရိယာယေန - ဖြင့်၊ တတော-ထို ရွှေဒင်္ဂမှ၊ ဥပ္ပန္နပ်စ္စယပရိဘောဂေါ - ဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊ နဝန္နံ တိ- မအပ်၊ စ- ဆက်၊ အယံ - ဤ ရွှေငွေမဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊ တေသဃ-ဤ ရူပိယပဋိဂ္ဂါဟကရဟန်းအား၊ နဝန္နံတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ အာသန္နသမ္ဘာဝနာယဝါ - မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဈာန်မဂ်ဖိုလ်တရားဖြင့် မိမိကို မိမိချီမြှောက်ခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ဝါ- ဝါကြွားခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ ကုလဒူသက ကမ္မေနဝါ- ကုလဒူသကအမှုကြောင့်သော်၎င်း၊ ကုဟနာဒိဟိဝါ - အံ့သြဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်း အစရှိသည်တို့ကြောင့်သော်၎င်း၊ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ - တို့သည်၊ တဿ-ထိုပြုသောရဟန်းအား၊ နေဝ ဝန္နန္တိ၊ အညဿ-အား၊ နဝန္နန္တိ၊ ဓမ္မေန-နှင့်၊ သမေန - ညီညွတ်သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နာပိ- ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်လည်း၊ အပ္ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ - ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မူ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ- ၌၊ နဝန္နန္တိ- မအပ်ကုန်။

ဟိ- ချဲ့၊ ပရိဘောဂေါ- သုံးစွဲခြင်းတို့သည်၊ ထေယျပရိဘောဂေါ - ဂဏ်း၊ ဇဏ္ဏပရိဘောဂေါ-ဂဏ်း၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ-ဂဏ်း၊ သာမိပရိဘောဂေါ-ဂဏ်း၊ ဣတိ-သို့၊ စတ္တာရော(ဟောန္တိ)၊ တတ္ထ-ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ သံယမဇ္ဈပိ-၌လည်း၊ နိသီဒိတ္ဝာ, ပရိဘုဉ္ဇန္တသ-သော၊ ဒုဿီလဿ- သီလမရှိသော ရဟန်းသာမဏေ၏၊ ပရိဘောဂေါ - သည်၊ ထေယျပရိဘောဂေါနာမ-ဂ မည်၏၊ ဝါ - ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်ဖြင့် သုံးစွဲခြင်း

ထေယျပရိဘောဂေါ။ ။[ထေနဿ+ဘာဒဝါ ထေယ်ျ၊ ထေယ်ျန-ခိုးသူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်ရာ ခိုးကြောင် ခိုးဝှက်ဖြင့်+ပရိဘောဂေါ - ခြင်းတည်း၊ ထေယျ ပရိဘောဂေါ- ခြင်း။] ထေယျပရိဘောဂေါနာမ အနရဟဿ (မသုံးစွဲထိုက်သူ၏၊) ပရိဘောဂေါ၊ ဘဂဝတာဟိ အတ္တနော သာသနေ သီလဝတော ပစ္စယာ အနုညာတာ, နဒုဿီလဿ၊ ဒါယကာနမ်ပိ သီလဝတော ဧဝ ပရိစ္စာဂေါ၊ နဒုဿီလဿ၊ အတ္တနော ကာရာနံ- (ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏) မဟပ္ဖလဘာဝဿ ပစ္စာသိသနတော၊ ဣတိ သတ္ထာရာ အနနုညာတတ္တာ ဒါယကေဟိစ အပရိစ္စတ္တတ္တာ ဒုဿီလဿ ပရိဘောဂေါ ထေယျပရိဘောဂေါ။

မည်၏၊ သီလဝတော - သီလရှိသော ရဟန်း သာမဏေ၏၊ အပစ္စဝေက္ခိတ
ပရိဘောဂေါ-ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်အပ်သော ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းသည်၊
ဇုဏာပရိဘောဂေါနာမ- မည်၏၊ ဝါ - ကြွေးယူခြင်းဖြင့် ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်း
မည်၏၊ တသ္မာ,စီဝရံ-ကို၊ ပရိဘောဂေ ပဒဘောဂေ-၌၊(ရေချိုးခြင်းစသော
ကိစ္စကြောင့် ကိုယ်မှ ခွါချထားသော သင်္ကန်းကို ပြန်၍ ဝတ်ရုံ သုံးစွဲတိုင်း၌၊)
ပစ္စဝေက္ခိတမ့်ဗ်-ဆင်ခြင်ထိုက်၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတော- ကို၊ အာလောပေ အာလော
ပေ- ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်း၌၊ (ပစ္စဝေက္ခိတမ္ဗော)၊ တထာ-ဆိုအပ်
ပြီးသည့်အတိုင်း၊ အသတ္ထောန္တေန-သည်၊ ပုရေဘတ္တာ၊ပေ၊ ယာမေသု- နံနက်
အခါ, ညနေအခါ, ပုရိမယာမ်, မဇ္ဈိမယာမ်, ပစ္ဆိမယာမ်တို့၌၊ (ပစ္စဝေက္ခိ
တမ့်ဗ်)၊ အသ- ထိုရဟန်းသာမဏေသည်၊ အပစ္စဝေက္ခတော၀- မဆင်ခြင်
ဘဲသာလျှင်၊ အရုဏော သစေဉ္စုဒ္ဓစ္ဆတိ၊(ဧ၀ံသတိ)၊ဇုဏပရိဘောဂဋ္ဌာနေ-
ဇုဏပရိဘောဂ အရာ၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ သေနာသနမ္ဖိ - ကိုလည်း၊ ပရိဘောဂေ
ပရိဘောဂေ ပစ္စဝေက္ခိတမ့်ဗ်။ [ပရိဘောဂေ ပရိဘောဂေတိ - ပဝေသေ
ပဝေသေ—ကျောင်းသို့ ဝင်တိုင်း ဝင်တိုင်း၌၊ (ဋီကာ)။]

ဘေသဇ္ဇသ-ဆေး၏၊ (တာသမ္ဗန်)၊ ဝါ-ကို၊(ပဋိဂ္ဂဟဏေ ပရိဘောဂေ
၌စပ်၊)ပဋိဂ္ဂဟဏေပိ-အာကပ်ခံရာအခါ၌၎င်း၊ ပရိဘောဂေပိ-သုံးဆောင်ရာ

ဇုဏပရိဘောဂေါ။ ။ ဇုဏာဝသေန + ပရိဘောဂေါ ဇုဏပရိဘောဂေါ၊
ပဋိဂ္ဂါဟကတော ဒက္ခိဏာဝိသုဒ္ဓိယာ (အလှူစင်ကြယ်ကြောင်း၏) အဘာဝတော
ဇုဏံ ဂဟေတွာ ပရိဘောဂေါ ဝိယာတိ အတ္ထော၊ ကြွေးမြီကို ဆပ်သကဲ့သို့ ယမန်
နေ့က သုံးစွဲအပ်သောဆွမ်းကို "နေ၀ ဒ၀ါဃ" စသည်ဖြင့် ပြန်၍ဆင်ခြင်လျှင် (သင်္ကန်း
စသည်ကိုလည်း ထိုအတိုင်းပြန်၍ ဆင်ခြင်လျှင်) ဇုဏပရိဘောဂမဖြစ် – ဟု ဆိုကြ၏၊
သို့သော် " သစဃ အပစ္စဝေက္ခတော၀ အရုဏော ဥဒ္ဂစ္ဆတိ " ဟူသော စကားကို
ထောက်၍ ထို၀ါဒကို မနှစ်သက်ကြ၊ ထိုသုံးစွဲရာနေ့မှာပင် အနည်းဆုံးတကြိမ်မျှ ဆင်ခြင်
မိမှသာ ဇုဏပရိဘောဂမှ လွတ်မည်။

ပုရေဘတ္တာ၊ပေ၊ယာမေသု။ ။ဤအတိုင်းဆိုလျှင် တနေ့ ၅ကြိမ်လောက် ဆင်ခြင်
ရမည် – ဟု အဓိပ္ပါယ်ရ၏၊ သို့သော် ထိုမျှလောက် အချိန်များများ မဆင်ခြင်နိုင်လျှင်
တနေ့ ၄ ကြိမ်, ၃ ကြိမ်, ၂ ကြိမ် အနည်းဆုံး တကြိမ် ဖြစ်စေ ဆင်ခြင်မိစေရမည်။
[ပုရေဘတ္တာ၊ပေ၊ပစ္ဆိမယာမေသု ပစ္စဝေက္ခိတမ္ဗန္တိ သမ္မန္နော၊ တထာ အသတ္ထောန္တေန
ယထာဝုတ္တကာလဝိသေသ၀သေန (ပုရေဘတ္တစသော ကာလအထူး၏ အစွမ်းဖြင့်)
ကေဒိ၀သေ စတုက္ခတ္တုံ တိက္ခတ္တုံ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ သက်ဴယေ၀ ဝါ ပစ္စဝေက္ခိတမ့်ဗ်၊ သစေ အရုဏံ
ဥဒ္ဂစ္ဆတိ (မဆင်ခြင်ဘဲ အာရုံတက်သွားလျှင်)၊ ဇုဏပရိဘောဂဋ္ဌာနေ တိဋ္ဌတိ၊—
ဝ်သုဒ္ဓိမဂ် မဟာဋီကာ, သီလနိဒ္ဒေသ။]

အခါ၌၌ဌင်း၊ သတိပစ္စယတာ-ပစ္စဝေက္ခဏာသတိ၏အကြောင်း၏အဖြစ်သည်၊ ဝန္ဒတိ - သင့်၏၊ ဒေံသန္တေ ပိ- သော်လည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-၌၊ သတိံ- ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ပရိဘောဂေ-၌၊ အကရောန္တသ္သေဝ-(ပစ္စဝေက္ခဏာသတိကို) မပြုသော ရဟန်း၏သာ၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန- အနွယကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ-၌၊ သတိံ-ကို၊ အကတ္ဝာ၊ ပရိဘောဂေ- ၌၊ ကရောန္တသ- ၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ သုဒ္ဓိ- စင်ကြယ်ကြောင်း ဘေသဇ္ဇသ္သ၊ ပေ၊ ဝန္ဒတိ။ ။သတိပစ္စယတာတိ သတိယာ ပစ္စယဘာဝေါ၊ ဤဋီကာအဖွင့်ကို ထောက်၍ "ပစ္စယသ္သ+ဘာဝေါ ပစ္စယတာ"ဟု ပဌမပြု၊ ထို့နောက် " သတိယာ + ပစ္စယတာ သတိပစ္စယတာ " ဟုပြု၊ သတိယာကို ပစ္စယဌ်စ၌၊ တာ၏ သမ္ဗန်ကား "ဘေသဇ္ဇသ္သ"တည်း၊ သတိအရဟည်း ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ကြောင်း သတိတည်း၊ ထို့ကြောင့်၊ "ပဋိဂ္ဂဟဏသ္သ ပရိဘောဂသ္သစ (ကိုဌင်း) ပစ္စဝေက္ခဏာသတိယာ (ဆင်ခြင်မှုသတိ၏) ပစ္စယဘာဝေါ ယုဇ္ဇတိ"ဟု ဖွင့်သည်၊ "ပစ္စဝေက္ခဏာသတိ၏ အကြောင်း၏အဖြစ် " ဟူသည် ထိုဆေးက ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိ၏ အာရုံပြုခံရခြင်း, ပစ္စဝေက္ခဏာသတိအား အာရမဏာသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးပြုခြင်းတည်း၊ ဆိုလို ရင်းမှာ-ဆေးကို အကပ်ခံတုန်းဌဉင်း, သုံးဆောင်တုန်းဌဉင်း ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင် ပါ-ဟု ဆိုလိုသည်။

မေးဘွယ် ။ ။ " ဆွမ်းကို အကပ်ခံတုန်းဌ်လည်း ဆင်ခြင်ရမည် " ဟု မဆိုဘဲ "အဘယ့်ကြောင့် ဆေးကိုမှ အကပ်ခံတုန်းဌ်လည်း ဆင်ခြင်ပါ" ဟု ဆိုရသနည်း-ဟု မေးဘွယ်ရှိ၏၊ အဖြေကား — ဝိကာလဘောဇန သိက္ခာပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိဌ် " ယာမကာလိက သတ္တာဟကာလိက (ဆေး) ယာဝဇီဝိကကို အာဟာရအတွက် ဝိကာလဌ် အကပ်ခံလျင် ဒုက္ကဋ်, အာဟာရအတွက် စားသောက်လျင် မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်"ဟု ပညတ်တော်မူချက် ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ထို အာပတ်တို့မှ လွတ်အောင် အကပ်ခံတုန်းဌ်လည်း ပစ္စဝေက္ခဏာ သတိရှိသင့်၏"ဟု အဋ္ဌကထာ မိန့်သည်။

ဒေံသန္တေ ပိ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ။ ။ဤသို့ ၂ ဌာနတို့၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်တို့ သင့်သော်လည်း အကပ်ခံတုန်းဌ် ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်တုန်းဌ် ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မှ အာပတ်သင့်သည်၊ အကပ်ခံတုန်းဌ် မဆင်ခြင်မိ သော်လည်း သုံးဆောင်တုန်းဌ် ဆင်ခြင်မိလျင် အာပတ် မသင့်။

မေးဘွယ်။ ။ဝိကာလနဘောဇန ပဒဘာဇနိဌ် "အာဟာရအတွက် အကပ်ခံလျင် ဒုက္ကဋ်" ဟု မိန့်သည် မဟုတ်ပါလော၊ ထိုသို့ မိန့်တော်မူသည်ကား မှန်၏၊ " အာဟာရဏ္ဌာယ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ " ဟု မိန့်တော် မူသောကြောင့် ရောဂါ မရှိဘဲ သက်သက် စားချင် သောက်ချင်၍ အကပ်ခံမှ အာဟာရဏ္ဌ ဖြစ်၍ အာပတ်သင့်၏၊ ဆေးကို ဆေးအဖြစ်ဖြင့် အကပ်ခံရာဌ်ကား အာဟာရအတွက် မဟုတ်တော့၊ ထို့ကြောင့် အကပ်ခံတုန်းဌ် ပစ္စဝေက္ခဏာ မဆင်ခြင်မိသော်လည်း အာပတ်မသင့်။

သည်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ-ဒေသနာသုဒ္ဓိဂုဏ်း၊ သံဝရသုဒ္ဓိ-ဂုဏ်း၊ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ-ဂုဏ်း၊ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ-ဂုဏ်း၊ ဇာတိ-ဤသို့၊ စတုဗ္ဗိဓာ-၏၊ တတ္ထ-ထို ၄ ပါးတို့တွင်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိနာမ – မည်သည်၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလံ - တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ တံ- ထို ပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို၊ ဒေသနာယ - ဒေသနာ ဖေါ်ပြခြင်းဖြင့်၊ သုဇ္ဈနတော-စင်ကြယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ။

သံဝရသုဒ္ဓိနာမ- မည်သည်၊ ဇုန္ဒြိယသံဝရသီလံ-တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ တံ-ထို ဇုန္ဒြိယသံဝရသီလကို၊ ပုန- ဖန်၊ ဧဝံ- ဤသို့ မစောင့်စည်းမှုကို၊ နကရိဿာမိ-အံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ စိတ္တာဓိဋ္ဌာန သံဝရေနေဝ-စိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဟူသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ သုဇ္ဈနတော - ကြောင့်၊ သံဝရသုဒ္ဓိတိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [အဓိဋ္ဌာနဝိသိဋ္ဌော-အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့် အထူးပြုအပ်သော၊ သံဝရော+သုဒ္ဓိ သံဝရသုဒ္ဓိ။] ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ နာမ-မည်သည်၊ အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလံ-တည်း၊ ဟိ-မှန်၊ တံ - ထို အာဇီဝ ပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၊ အနေသနံ- မသင့်သော ရှာမှီးခြင်းကို၊ ပဟာ့ယ- ၍၊ ဓမ္မေန- နှင့်၊ သမေန- သဖြင့်၊ ပစ္စယေ-ပစ္စည်းတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေန္တသ – ဖြစ်စေသော ရဟန်းသာမဏေ၏၊ ပရိယေသနာယ-

သုံးဆောင်တုန်း ဆင်ခြင်ရကျိုး ။ ။ သုံးဆောင် စားသောက်သော ဒါန၂ါဒ် မဆင်ခြင်မိလျှင် စားချင်၍ စားရာရောံသောကြောင့် အာဟာရအတွက် ဖြစ်နေရကား ထို ဝိကာလဘောဇန ပဒဘာဇနီအရ ဒုက္ကဋ်သင့်ရသည်၊ ဤသို့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၍ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလ ပျက်သွားသော်လည်း ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ မပျက်အောင်ကား အာရုံမတက်ခင် ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်နိုင်ပါသေး၏၊ သုံးဆောင် စားသောက်တုန်း၌ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်လိုက်လျှင်မူကား ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ လုံခြုံရုံမက, ဝိကာလဘောဇန ပဒဘာဇနီဋ္ဌလာသော ဒုက္ကဋ်လည်း မသင့်တော့်သဖြင့် ပါတိမောက္ခသီလလည်း လုံခြုံပြီးဖြစ်တော့၏၊ [တချက်ခုတ် ၂ ချက်ပြတ်သောနည်းမျိုးတည်း။] "သစ်ပင်တပင်ကို ခုတ်ကာ၍ စောင့်ရှောက်လိုက်လျှင် ထိုသစ်ပင်၌ သီးသော အသီးတို့ကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပြီး ဖြစ်တော့၏" ဟူသော ဋီကာဥပမာ့လည်း ၌ တချက်ခုတ် ၂ ချက်ပြတ် နည်းပင်တည်း။

စတုဗ္ဗိဓာဟိ သုဒ္ဓိ။ ။ပစ္စယ သန္နိဿိတသီလ၏ စင်ကြယ်မှုနှင့် စပ်၍ သုဒ္ဓိ ၄ ရပ်ကို ပြလိုသောကြောင့် "စတုဗ္ဗိဓာ ဟိ" စသည်မိန့်၊ သုဇ္ဈတိ တောယာတော် သုဒ္ဓိ=ပါတိမောက္ခသီလ၏ စင်ကြယ်ကြောင်းဖြစ်သော ဒေသနာပြောခြင်း စသည်၊ ယထာဓမ္မံ – ဝိနည်းတရားတော်အား လျော်စွာ၊ ဒေသနာဝ– ဒေသနာပြောခြင်းသည်ပင် +သုဒ္ဓိ- စင်ကြယ်ကြောင်းတည်း၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ – ကြောင်း၊ ပရိဝါသ် မာနတ်ဆောက်တည်၍ ဝုဋ္ဌာနကံ ပြုခြင်းကိုဂုဏ်း , ပါရာဇိကအာပတ်မှ စင်ကြယ်ဘို့ရန် လူထွက်ခြင်းကိုဂုဏ်း , ဒေသနာသုဒ္ဓိ၌ သွင်းယူရသည်။ [သုဒ္ဓိမန္တသီလ (စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော သီလ) ကို အရကောက်ရာ၌ကား "ဒေသနာ+သုဒ္ဓိ တေသာတိ ဒေသနာသုဒ္ဓိ" ဟု ပြု။]

ရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓတ္တာ- ကြောင့်၊ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ- ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [ဓမ္မေန သမေန ပစ္စယာနံ ပရိယေဋ္ဌိယေဝ + သုဒ္ဓိ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ၊] ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ နာမ-မည်သည်၊ ပစ္စယ ပရိဘောဂ သန္နိဿိတသီလံ-ပစ္စည်းတို့ကို သုံးစွဲခြင်း၌ မှီသောသီလတည်း၊ ဟိ - မှန်၊ တံ - ထို ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလကို၊ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စိဝံရံ ပဋိသေဝတိတိ အာဒိနာ- သော၊ နယေန-ဖြင့်၊ ဝုတ္တေန-ဟောတော်မူအပ်သော၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန - ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်ခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓနတော-ကြောင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ သုဒ္ဓိတိ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-၏၊ တေန-ကြောင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟဏေ၊ပေ၊အနာပတ္တိတိ-ဟူ၍၊ (မယာ)ဝုတ္တံ။

သတ္တန္နံ-နှင့်သော၊ သေက္ခာနံ-သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ပစ္စယ ပရိဘောဂေါ-ပစ္စည်း ၄ ပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ဒါယဇ္ဇ ပရိဘောဂေါနာမ- မည်၏၊ ဟိ-မှန်၊ တေ-ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပုတ္တာ-သားတော်တို့တည်း၊ တသ္မာ, ပိတုသန္တကာနံ – ဘတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ ပစ္စယာနံ-တို့၏၊ ဒါယာဒါ-ပေးအပ်သောအမွေကို ခံယူနိုင်သူတို့သည်၊ ဝါ-အမွေခံတို့သည်၊ ဟုတ္တာ-၍၊ ဝါ-အဖြစ်ဖြင့်၊ တေ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတပါး စောဒကပက္ခကို ဆိုဥုံးအံ့၊ တေ-ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော-၏၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိကိ -နှင့်သင့်လော၊ ဂိဟီနံ-တို့၏၊ ပစ္စယေ-တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ကိ -နှင့်သလော၊ ဣတိ-အမေးတည်း၊ ဂိဟီဟိ-တို့သည်၊ ဒိန္နာဝိ- ပေးလှူအပ်သောပစ္စည်း ၄ ပါးတို့သည်လည်း၊ ဘဂဝတာ- သည်၊ အနုညာတတ္တာ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘဂဝတော သန္တကာ ဟောန္တိ၊ တသ္မာ, တေ - ထို သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘဂဝတော ပစ္စယေ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ စ - သာဓကကား၊ ဏ္ဍ - ဤ ဘတော်ဘုရား၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ပစ္စည်းကို သုံးဆောင်ကုန်သည်၏ အဖြစ်၌၊ ဓမ္မဒါယာဒ သုတ္တံ - ဓမ္မဒါယာဒသုတ်သည်း (" ဓမ္မဒါယာဒါ မေ ဘိက္ခဝေ ဘဝထ " စသော ဓမ္မဒါယာဒသုတ်သည်၊) သာဓကံ- တည်း၊ ဒီဃာသဝါနံ-တို့၏၊ ပရိဘောဂေါ – သည်၊ သာမိ ပရိဘောဂေါနာမ – မည်၏၊ ဟိ – မှန်၊ (တနည်း) ဟိယသ္မာ, တေ- ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ တဏှာယ - ၏၊ ဒါသဗျံ- ကျွန်၏အဖြစ်ကို၊ အတိတတ္တာ – လွန်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊

ဒါယဇ္ဇ ပရိဘောဂေါ။ ။ ဒါတဗ္ဗောတိ ဒါယော – ပေးထိုက်သော အမွေ၊ ဒါယံ + အာဒဒန္တိတိ ဒါယာဒါ – အမွေခံယူသူတို့၊ ဒါယာဒါနံ + ဘာဝေါ ဒါယဇ္ဇံ– အမွေး ခံယူသူတို့၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ (ဆွေမျိုးတော်စပ်ခြင်း)၊ ဒါယဇ္ဇေန + ပရိဘောဂေါ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါ- အမွေခံ ဆွေမျိုးအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်း။

သာမိနော- အရှင်တို့သည်၊ ဟတ္ထာ ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဧတံ- ထို့ကြောင့်၊ (ဒီဏာ သဝါနံ ပရိဘောဂေါ သာမိပရိဘောဂေါနာမ၊) ဧတမေသု ပရိဘောဂေသု-တို့တွင်၊သာမိပရိဘောဂေါစ-သည်၎င်း၊ ဒါယဇ္ဇပရိဘောဂေါစ-သည်၎င်း၊ သမ္မေသံပိ- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အတွက်လည်း၊ ဝန္ဒတိ - အပ်၏၊ ဧဏာ ပရိဘောဂေါန ဝန္ဒတိ၊ ထေယျပရိဘောဂေ- ဉ၊ ကထာယေဝ - မအပ် ဟု ပြောဆိုဘွယ်သည်ပင်၊ နတ္ထိ။

အပရေပိ- ဆိုအပ်ပြီးသော ပရိဘောဂမှ တခြားလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပရိဘောဂါ-ပရိဘောဂတို့သည်၊ လဇ္ဇိပရိဘောဂေါ- ၎င်း၊ပေါအဓမ္မိယ ပရိဘောဂေါ-၎င်း၊ ဧတံ-သို့၊ စတ္ထာရော-တို့တည်း၊ တတ္ထ-တို့တွင်၊ အဇ္ဈာဇိနော-အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ လဇ္ဇိနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ ပရိဘောဂေါ-သုံးစွဲခြင်းသည်၊ ဝန္ဒတိ၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ နကာရေတမ္ပေါ၊ လဇ္ဇိနော-၏၊ အလဇ္ဇိနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-အတူ၊ ယာဝ- လောက်၊ နဇာနာတိ-အလဇ္ဇီမှန်း မသိသေး၊ တာဝ-ထို အလဇ္ဇီမှန်း မသိသေးသမျှ၊ ဝန္ဒတိ - အပ်၏၊ ဟိ - မှန်၊ (တနည်း) ဟိ ယသ္မာ-ကြောင့်၊ အာဒိတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ အလဇ္ဇီနာမ-မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ တသ္မာ, ယဒါ-၌၊ အဿ-ထို ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အလဇ္ဇီဘာဝံ-ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ တဒါ - ၌၊ ဝတ္ထမ္ပေါ၊ (ကိ)၊ တုမှေ - တို့သည်၊ ကာယဒ္ဒါရေစ - ၌၎င်း၊ ဝစီဒ္ဒါရေစ- ၌၎င်း၊ ဒိတိက္ကမံ- ကို၊ ကရောထ- ပြုကုန်၏၊ တံ- ထို လွန်ကျူးမှုကို ပြုခြင်းသည်၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟံ-မလျောက်ပတ်ပါ၊ ဧဝံ-သို့၊ မာ အကတ္ထ-လင့်၊ ဧတံ

သာမိ ပရိဘောဂေါ။ ။ရဟန်္တာပုဂ္ဂိုလ်သည် တဏှာကျွန်အဖြစ်မှ လွတ်ပြီးဖြစ်၏၊ ပစ္စည်း ၄ ပါး သုံးစွဲခြင်းကို (အရှင်သခင်က ကိုယ့်ပစ္စည်း ကိုယ် သုံးစွဲခြင်းကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းရကား) သာမိ ပရိဘောဂဟု ဆိုသည်၊ သီလရှိသော ပုထုဇဉ်သေက္ခတို့၏ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ ပစ္စည်း ၄ ပါး သုံးစွဲခြင်းကို အာဏာဏျပရိဘောဂ (ကြွေးမြီးမရှိသူ၏ အဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲခြင်း) ဟု ဆို၏၊ [ဤ အာဏာဏျ ပရိဘောဂသည် ပြခဲ့သော ပရိဘောဂ ၄ မျိုးမှ အလွတ်ဖြစ်၏။] အကျယ်ကို ဋီကာ၌ ရှုပါ။

လဇ္ဇိနာ သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂေါ။ ။လဇ္ဇီနှင့် အတူ အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်က သုံးစွဲခြင်း ဟူရာ၌ လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏ ဆွမ်း စသော ပစ္စည်းကိုယူ၍ သုံးစွဲခြင်းကို ရည်ရွယ်၍ ဆိုသည်၊ [လဇ္ဇိသ သန္တကံ ဂဟေတွာ ပရိဘောဂေါ၊ (သာရတ္ထ)၊] လဇ္ဇီအလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ် ၂ ပါး၏ ဒါယကာ့ အလှူတခု၌ ဆွမ်း အတူစားခြင်း, သံဃာစည် အတူတက်ခြင်းကို မဆိုလို၊ ဝိမတိ၌ အလဇ္ဇီအထံ စာတက်ခြင်းကိုပါရည်ရွယ်၍ "ပရိဘောဂ" အရ "ဓမ္မ+အာမိသ၏အစွမ်းအားဖြင့် ရောနှောခြင်း" ဟု ဖွင့်သည်ကို မနှစ်သက်ကြ။

အာဒိတော၊ပေ၊ နတ္ထိ။ ။ဤစကားဖြင့် တွေရာမြင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၌ သံသယရှိ၍ မနေပါနှင့်၊ သူ၏ကိုယ်မှု နှုတ်မှု လွန်ကျူးခြင်းကိုတွေ့၍ ပြောဆိုမရမှ (သို့မဟုတ်-ပြော၍ နားထောင်မည့်သူ မဟုတ်မှ၊) အလဇ္ဇီဟု ဆုံးဖြတ်ပါ-ဟု ပြသည်။

(ဝတ္တမ္မေဝ)၊ အနာဒိယိတ္ထေ-မနာယူမူ၍၊ သစေ ကရောတိယေဝ-အကယ်၍ ပြုမြဲပြုနေအံ့၊ တေန-ထို အလင်္ဒိရဟန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-အတူ၊ ပရိဘောဂံ-ကို၊ ယဒိ ကရောတိ-အံ့၊ (စေဒံသတိ)၊ သောပိ- ထို လင်္ဒိပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ အလင်္ဒိယေဝ-သည်ပင်၊ ဟောတိ-ဧတေ့၏၊ ယောပိ-အကြင်ရဟန်းသည်လည်း၊ အတ္တနော-၏၊ ဘာရဘူတေန-တာဝဇီဝိန်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အလင်္ဒိနာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ ပရိဘောဂံ ကရောတိ၊ သောပိ- ကိုလည်း၊ နိဝါရေတဗ္ဗော- တားမြစ်ထိုက်၏၊ သစေ နသြရမတိ-အကယ်၍မရှောင်ကြဉ်အံ့၊(ဧဝံသတိ)၊[သူ့ကို ချီမြှောက်သော အားဖြင့် ဆန္ဒာဂတိလိုက်၍ ထို အလင်္ဒိနှင့်အတူ သုံးစွဲလျှင်-ဟူလို။] အယမ္ပိ-၌ အလင်္ဒိနှင့် အတူ သုံးစွဲသော လင်္ဒိပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း၊ အလင်္ဒိယေဝ-သည်ပင်၊ ဟောတိ-တေ့၏၊ [အနုရိသူနှင့် အတူနေ၍ အနုရောဂါ ကူးသွားခြင်းမျိုးနှင့် တူ၏။] ဧဝံ-သို့လျှင်၊ ဧကော-တယောက်သော၊ အလင်္ဒိ-သည်၊ (တနည်း) ဧကော အလင်္ဒိ- အလင်္ဒိ တယောက်က၊ အလင်္ဒိသတ္တိ- အလင်္ဒိတရားကိုလည်း၊ ဝါ - အလင်္ဒိ တရာပြည့်အောင်လည်း၊ ကရောတိ - ပြုနိုင်၏၊ ပန-ကား၊ အလင်္ဒိနော-အလင်္ဒိပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အလင်္ဒိနာဝ-နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ - အတူ၊ ပုရိဘောဂေ - ၌၊ အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ၊ လင်္ဒိနော- ၏၊ လင်္ဒိနာ သဒ္ဓိံ

သောပိ အလင်္ဒိယေဝ ။ ။ အလင်္ဒိ၏ဥစ္စာကိုယူ၍ လင်္ဒိကသုံးစွဲရာ၌ ပစ္စည်းက မအပ် မရာတွေ့ ဖြစ်နေသောကြောင့် ၎င်း , ပစ္စည်းက အပ်သော်လည်း ပုဂ္ဂိုလ်က အလင်္ဒိဖြစ်၍ (နောက်၌လာမည့်"ပဂ္ဂလော အလင်္ဒိ, ပိဏ္ဍာပါတော မမ်ဳယော"နှင့် အညီ အနူ၏လက်မှ ပစ္စည်းကဲ့သို့) စက်ဆုပ်ဘွယ် ကောင်းသောကြောင့်၎င်း, အလင်္ဒိမှန်း သိလျှင် မသုံးစွဲအပ်၊ သုံးစွဲလျှင် ထို လင်္ဒိလည်း အလင်္ဒိပင်ဖြစ်တေ့၏။

ဘာရဘူတေန၊ မေပ၊ အလင်္ဒိယေဝ။ ။ [အတ္တနော ဘာရဘူတာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒယော၊] ဆရာကြီးဖြစ်၍ မိမိ၏ တပည့်များကို "ဘာရဘူတ"ဟု ဆိုသည်၊ ထို တပည့်များ အလင်္ဒိ ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလျှင် ထို တပည့်၏ အာမိသကို လက်ခံ၍ မသုံးစွဲရ၊ သုံးစွဲမိသောဆရာကြီးကို မြင်သူတို့ကတားမြစ်ရမည်၊ တားမြစ်လျှက် မရှောင်ကြဉ်လျှင်ကား ထို ဆရာကြီးလည်း အလင်္ဒိဖြစ်တေ့၏။

အာပတ္တိနာမ နတ္ထိ။ ။ဤစကားလည်း အလင်္ဒိတပါး၏ ဓမ္မိယလဒ္ဓ (ဝိနည်းနှင့် အညီ ရအပ်သော) ပစ္စည်းကို သုံးစွဲခြင်းကို ရည်ရွယ်သော စကားတည်း၊ အကယ်၍ ကုလဒူသန အမှုစ သည်ကြောင့် ရအပ်သော ပစ္စည်းဖြစ်လျှင် ထိုပစ္စည်းကို သုံးစွဲတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား ထို အလင်္ဒိမှာ သင့်ရိုးအတိုင်း သင့်ရမည်သာ။ [အာပတ္တိနာမ နတ္ထိတိ ဣဒံ အလင်္ဒိနံ ဓမ္မေန ဥပ္ပန္နပစ္စယံ (ဓမ္မကမ္မံ) သန္ဓာယဘုတ္တံ၊ တေသံပိ ဟိ ကုလဒူသနာဒိသမုပ္ပန္နပစ္စယံ ပရိဘုဉ္ဇနံ (ဝဂ္ဂကမ္မာဒိံ ကရောန္တာနံ) အာပတ္တိယေဝ၊ (ဝိမတိ)၊ ဓမ္မကမ္မ အဓမ္မကမ္မကို ထည့်ထားခြင်းကို ကား ဆရာတို့ မနှစ်သက်ကြ။

ပရိဘောဂေါ-သည်၊ ဒွိန္နံ–နှစ်သော၊ ခတ္တိယကုမာရာနံ–ခတ္တိယဇာတ် ရှိသော သတိုးသားတို့၏၊ (မင်းသားတို့၏)၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ-ရွှေခွက်တခွက်ထည်း၌၊ ဘောဇနသဒိသော-အတူ စားခြင်းနှင့် တူ၏၊ ဇုတိ– ဤသို့မှတ်အပ်၏။

[လဇ္ဇီပရိဘောဂ အလဇ္ဇီပရိဘောဂကိုပြုပြီး၍ ဓမ္မိယပရိဘောဂ အဓမ္မိယ ပရိဘောဂကို ပြလိုသောကြောင့် " ဓမ္မိယာဓမ္မိယ ပရိဘောဂေါ " စသည် မိန့်။]ဓမ္မိယာဓမ္မိယပရိဘောဂေါ–ဓမ္မိယပရိဘောဂ, အဓမ္မိယပရိဘောဂကို၊ ပစ္စယဝသေန-ပစ္စည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ [ဓမ္မေန - ဝိနည်းတရား တော်အားဖြင့်၊ ဝါ- ဝိနည်း တရားတော်နှင့်ညီစွာ + ဥပ္ပန္နော+ဓမ္မိယော။] တတ္ထ- ထို ဓမ္မိယ အဓမ္မိယ ၂ ပါးတို့တွင်၊ ပုဂ္ဂလော ပိ-သည်လည်း၊ အလဇ္ဇီ (သစေ)ဟောတိ၊ ပိဏ္ဍပါတော ပိ–သည်လည်း၊ အဓမ္မိယော-မတရားသဖြင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းသည်၊ (သစေ) ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဥဘော – ပုဂ္ဂိုလ် ပစ္စည်း ၂ မျိုးလုံးတို့ကို၊ ဧဂုဏ္ဆာ- စက်ဆုပ်ထိုက်ကုန်၏၊ ပုဂ္ဂလော အလဇ္ဇီ (သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော ဓမ္မိယော(သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပုဂ္ဂလံ–ကို၊ ဇိဂုစ္ဆိတွာ, ပိဏ္ဍပါတော - ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော - မခံယူထိုက်၊ ပန - ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ ဒုဿီလော - ဒုဿီလပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သံယတော-သံယဉ်အထံမှ၊ ဥဒ္ဒေသဘတ္တာဒိနိ-ဥဒ္ဒေသဘတ်အစရှိသည်တို့ကို၊ လဘိတွာ–၍၊ သံယဿေဝ-အားသာလျှင်၊ဒေတိ-လှူ၏၊[ဘတ္တံ အဂ္ဂဟေတွာ (ဆွမ်းကို မခံယူဘဲ) အတ္တနာ လဒ္ဓသလာကံယေဝ ဒေတိ။] တောနိ- ဤ ဥဒ္ဒေသဘတ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ယထာဒါနမေဝ-ဒါယကာတို့ လှူအပ်သည့် အတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟိတတ္တာ – သံဃာက ခံယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ["ဂတတ္တာ-ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် "မူကွဲ၊] ဝဋ္ဋန္တိတိ ဝုတ္တံ၊ ပုဂ္ဂလော လဇ္ဇီ(သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော အဓမ္မိယော (သစေ ဟောတိ)၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော- ကို၊ ဇေဂုစ္ဆော- စက်ဆုပ်ထိုက်၏၊ နဂဟေတဗ္ဗော- မခံယူထိုက်၊ ပုဂ္ဂလော-သည်၊ လဇ္ဇီ-သည်၊ (သစေ ဟောတိ)၊ ပိဏ္ဍပါတော ပိ-လည်း၊ ဓမ္မိယော (သစေ ဟောတိ၊ဧဝံသတိ) ဝဋ္ဋတိ - အပ်၏။

ပုဂ္ဂလော လဇ္ဇီ ပိဏ္ဍပါတော အဓမ္မိယော။ ။ဓမ္မေန– ဝိနည်းတရားတော် အားဖြင့်၊ ဝါ–ဝိနည်းတော်နှင့် ညီစွာ+ ဥပ္ပန္နော–ဖြစ်သော ပစ္စည်းတည်း၊ ဓမ္မိယော၊ န+ဓမ္မိယော အဓမ္မိယော။] ဤပြခဲ့သော စကားအရပ်ရပ်ကို လေးစားသော ဝိနည်း ဓိရ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မအပ်မရာ ဆောက်လုပ်ထားအပ်သော လဇ္ဇီတပည့်စသူတို့၏ ကျောင်းများ၌ မတည်းခို မသွားလာကြ၊ ထို တပည့်တို့၏ ပစ္စည်းကိုလည်း လာရောက် လှူစေကာမူ ကိုယ်တိုင် မသုံးစွဲဘဲ ကပ္ပိယ စသူတို့အား စွန့်လိုက်တတ်ကြသည်။

လဇ္ဇီပဋ္ဌဟော- ဟၛင်း၊ အလဇ္ဇီပဋ္ဌဟော- ၛင်း၊ ဓမ္မ ပရိဘောဂေါ်-ၛင်း၊ အာမိသပရိဘောဂေါ်-ၛင်း၊ ၎တိ-သို့၊ အပရေ-ဓမ္မိယ, အဓမ္မိယ ပရိဘောဂမှ အခြားကုန်သော၊ ပဋ္ဌဟာ-ချီမြှောက်ခြင်းတို့သည်၊ (ချီပင့် ဖြေဝံစားခြင်းတို့သည်၊) ဒွေ-၂ ပါးတို့တည်း၊ ပရိဘောဂါစ-တို့သည့်လည်း၊ ဒွေ-တို့တည်း၊ တတ္ထ- ထို ၂ ပါးစိတို့တွင်၊ အလဇ္ဇိနာ - သည်၊ လဇ္ဇိ - ကို၊ ပဋ္ဌဟေတုံ- ၄၂၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ သော-ထို လဇ္ဇီကိုချီမြှောက်သော အလဇ္ဇီကို၊ အာပတ္တိယာ-ဖြင့်၊ နကာရေတဗ္ဗော-ထိုက်၊ ပန-ကား၊ လဇ္ဇီ-သည်၊ အလဇ္ဇိ-ကို၊ သစေ ပဋ္ဌဏှာတိ - အံ့၊ အနုမောဒနာယ - ဆွမ်း အနုမောဒနာပြုခြင်း၄၂၊ အဇ္ဈေသတိ-တိုက်တွန်းအံ့၊ ဓမ္မကထာယ-တရား၊စကား ပြောခြင်း၄၂၊ အဇ္ဈေသတိ-အံ့၊ ကုလေသု - တို့၌၊ ဥပဋ္ဌဿေတိ - ထောက်ခံအံ့၊ [လဇ္ဇီအကြီးက အငယ် အလဇ္ဇီကို ချီမြှောက်ပုံတည်း။] ၎တရောပိ- အခြားသော လဇ္ဇီသည်လည်း၊ (အလဇ္ဇိ-ကို၊) အမှာကံ-တို့၏၊ အာစရိယော-ကို၊ ဤဒိသောစ ဤဒိသောစ-ဤကဲ့သို့လည်း ရှုအပ် , ဤကဲ့သို့လည်း ရှုအပ်၏၊ ၎တိ- သို့၊ တသာ-ထို အလဇ္ဇီ၏၊ ပရိသတိ- ၌၊ ဝဏ္ဏံ- ကို၊ ဘာသတိ-အံ့၊ [လဇ္ဇီအငယ်က အလဇ္ဇီအကြီးကို ချီမြှောက်ပုံတည်း။] အယံ-ဤ အလဇ္ဇီရဟန်းကို၊ သာသနံ-ကို၊ သြသဏ္ဌာပေတိတိ - ဆုတ်နစ်စေ၏ ဟူ၍၄၂၊ အနုရဓာပေတိတိ - ကွယ်ပျောက်စေ၏ ဟူ၍၄၂၊ ဝေဒိတဗ္ဗော-၏၊ ပန- ကား၊ ဓမ္မပရိဘောဂ အာမိသပရိဘောဂေသု-တို့တွင်၊ ယတ္ထ -အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ အာမိသ ပရိဘောဂေါ်-သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ တတ္ထ-၌၊ ဓမ္မ ပရိဘောဂေါဝိ- သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ [လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏ ပစ္စည်းကို သုံးစွဲကောင်းသကဲ့သို့ , လဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်အား စာချကောင်း၏၊ လဇ္ဇီ အထံ၌ စာတက်ကောင်းသည်-ဟူလို၊] ပန ဆက်၊ ကောဋိယံ-ကွယ်လုနီးပါး စွန့်အဖျားခြွင်း၊ ဋ္ဌိတော - တည်သော၊ ယော ဂန္ထော- အကြင် ကျမ်းစာသည်၊ တဿ ပဋ္ဌလဿ-ထို အလဇ္ဇီပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အစ္ဆေယန-သေလွန်ရာအခါ၌၊ နသိ

•

လဇ္ဇီ အလဇ္ဇီ၊ပေ၊အနုရဓာပေတိ ။ ။ဣဓက လဇ္ဇီဖြစ်သော်လည်း အလဇ္ဇီကို ချီပင့်မြှောက်စားလျှင် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်ကွယ်ပစေသူဟု အသိအမှတ်ပြုရသည်၊ အလဇ္ဇီချီမြှောက်ပုံကို“အနုမောဒနာယ အဇ္ဈေသတိ”စသည်ဖြင့် ပြရာ၌ မထေရ်ကြီးက အလဇ္ဇီအငယ်ကို ချီမြှောက်ပုံမှာ– ဆွမ်း အနုမောဒနာ စသည်ပြုဘို့ရန် တိုက်တွန်းခြင်း, တရားဟောခိုင်းခြင်း , ဒါယကာ ဒါယိကာမတို့ရှေ့၌ ချီးမွမ်းစကား ပြောခြင်းတည်း၊ ထို အပြုအမူဖြင့် ချီမြှောက်သော မထေရ်ကြီးသည် သာသနာကို ဆုတ်ယုတ်အောင် ကွယ်အောင် ပြုရာရောက်၏၊ သိတင်းငယ်က အလဇ္ဇီ သိတင်းကြီးကို ချီမြှောက်ပုံမှာ– “ ဥုံးပဉ္စင်းတို့ ဆရာတော်က သိပ်စဉ်တတ်ဘာဘဲ, သိပ် အပြောအဟောကောင်းတာဘဲ”ဟု စသည်ဖြင့် ပရိသတ်ထည်း၌ ဂုဏ်သတင်းပြော်ခြင်းတည်း။

သတိ – ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့၊ တံ - ထိုကျမ်းစာကို၊ ဓံမ္မာနုဂ္ဂဟေန – တရားကို ချီမြှောက်ခြင်းအားဖြင့်၊ ဥဂ္ဂဏှိတုံ -သင်ယူခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တံ-ရှေးဆရာတို့ ဆိုအပ်ပြီ။

တတြ – ထိုစကားရပ်၌၊ (“ ကွယ်လုနေသော ကျမ်းစာကို အလင်္ကိုထံတက်ကောင်း၏ ” ဟူသောစကား၌၊) ဣဒံ = ဤ ဆိုအပ်လတ္တံ့ကား၊ ဝတ္ထု-တည်း၊ ကိရ - ခဲ့၊ မဟာဘယ - ဗြာဟ္မဏတိသ သူပုန်ဘေးကြီး ဖြစ်ရာအခါ၌၊ ကေသော - တယေဒံထည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဘိက္ခု နော-သည်၊ မဟာနိဒ္ဒေသော – မဟာနိဒ္ဒေသသည်၊ ဝါ – ကို၊ ပဂုဏော - အဝါးဝစ္ဆာလေ့လာအပ်သည်၊ အဟော သေ- ပြီ၊ အထ - ၌၊ စတုနိကာယိကတိသထေရသ-နိကာယ ၄ ရပ်ကိုဆောင်သော တိသထေရ်၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်သော၊ မဟာတိပိဋက ဣတ္ထေရောနာမ – မဟာတိပိဋက မည်သောထေရ်သည်၊ မဟာရက္ခိတဣတ္ထေရံ-မဟာရက္ခိတထေရ်ကို၊ အာဟ (ကိ)၊ အာဝုသော မဟာရက္ခိတ, တေသ – ဤရဟန်း၏၊ [အလင်္ကိုဖြစ်၍ နာမည် မဖော်လို သောကြောင့် “ တေသ ” ဟု ပြောသည်။] သန္တိကေ, မဟာနိဒ္ဒေသံ- ကို၊ ဂဏှာဟိ – သင်ယူပါလော၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ဘန္တေ, အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ပါပေါကိရ- ယုတ်မာသူ ဆိုပါတကား၊ နု ဂဏှာမိ – မသင်ယူလိုပါ၊ ဣတိ (အာဟ)၊ အာဝုသော, ဂဏှ-သင်ယူပါလော၊ အဟံ, တေ - ၏၊ သန္တိကေ-အနီး၌၊ နိသိဒိဿာမိ-ထိုင်နေအံ့၊ ဣတိ (အာဟ)၊ ဘန္တေ သာဓု, တုမှေသု-တို့သည်၊ နိသိန္နေသု – အနီး၌ နေကုန်လျှင်၊ ဂဏှိဿာမိ- သင်ယူပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ပဋ္ဌပေတ္ဝာ-စတည်စေ၍၊ ရတ္တိံ ဒိဝံ-ညဉ့်ရော နေ့ပါ၊ နိရန္တရံ - မပြတ်၊ ပရိယာပုဏန္တော - သင်ယူလတ္တံ့၊ သြသာနဒိဝသေ – နောက်ဆုံးနေ့၌၊ ဟေဋ္ဌာမဉ္စေ- ၌၊ ဣတ္ထိံ ဒိသွာ, ဘန္တေ, မေ- သည်၊ ပုမ္ဗေ-၌၊ သုတံ ယေဝ- ကြားရုံသာ ကြားအပ်ဘူးပါ၏၊ အဟံ- သည်၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ (ဤသို့ မာတုဂါမ ရှိမှန်းကို၊)သစေ ဇာနေယျ-အကယ်၍ သိအံ့၊(ဧဝံသတိ)၊ ဤဒိသဿ–ဤကဲ့သို့ ရှာအပ်သော အလင်္ကို၏၊ သန္တိကေ– ၌၊ ဓမ္မံ- တရားကို၊ နု ပရိယာပုဏေယျံ- မသင်ယူရာပါ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ၊ ပန- ဆက်၊ တဿ-ထို မဟာဓမ္မရက္ခိတ၏၊ သန္တိကေ- ၌၊ ဇဟ္ဝ မဟာထေရာ ဥဂ္ဂဏှိဘွာ မဟာနိဒ္ဒေသံ ပတိဋ္ဌာပေသုံ - တည်စေကြကုန်ပြီ၊ (ဣတိ-ကား၊ ဝတ္ထု-တည်း။)

ရူပိယေ ရူပိယသညိတိ ဣတ္ထေ–၌၊ သမ္ဘဗ္ဗိ- သော၊ ဇာတရူပရဇတံ- ရွှေ ငွေသည်၊ ရူပိယသင်္ခါ မေဝ-ရူပိယ၌ သွင်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့သာ၊(ဘာဝပွဓာန)၊ ဂတံ-ရောက်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ ရူပိယေဝေမတိကောတိ-ကား၊

သုဝဏ္ဏံနုခေါ – ရွှေလေလော၊ ခရပတ္တံ နုခေါ - ကုလားရွှေလေလော၊ [ခရသင်္ခ'ါတံ သုဝဏ္ဏာ ပဋိရူပကံ ဝတ္ထု–ဋီကာ။] ဇာတိအာဒိနာ–သော၊ နယေန–ဖြင့်၊သံသယဇာတော–ဖြစ်သောယုံမှားခြင်းရှိသည်၊(ဟုတ္တာ–၍ပဋိဂ္ဂဏှာတိ–ခံယူအံ့) ရူပိယေ အရူပိယသညိတိ – ကား၊ သုဝဏ္ဏာဒိသု–တို့၌၊ ခရပတ္တာဒိသည်–သည်(ဟုတ္တာ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ)၊အပိစ-သည်သာမကသေး၊ပုညကာမာ-နိသော၊ ရာဇောရောဓာ ဒယော-မင်း၏ မောင်းမ အစရှိသူတို့သည်၊ ဘတ္တာဇီဝ-ဂန္ဓပိဏ္ဍာဒိသု-ဆွမ်း,ခဲဘွယ်,နံ့သာခဲ အစရှိသည်တို့၌၊ ပက္ခိပိတွာ-၍၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ-ကို၊ ဒေန္တိ-လှူတတ်ကြကုန်၏၊ စောဠဘိက္ခာယ-အဝတ်ကို တောင်းခံခြင်း အကျိုးငှာ၊ စရန္တာနံ – လှည့်လည် ကုန်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဒဿနေန–အမြင်၏ အစွန်၌၊ [“အဝတ် အနားအစွန်၌ တပ်ထားအပ်သော အမြင်၊ ထို အမြင်၏ အစွန်၌၊ အချို့စာ၌ “ဒုဿနေန”ဟု ရှိ၏၊ စောဠဘိက္ခာယဟု ရှိခဲ့သောကြောင့်“စောဠနေန”ဟုသာ သုံးသင့်သည်၊]ဗဒ္ဓကဟာပဏာဒိဟိယေဝ–ဖွဲ့ချည်အပ်သော အသပြာတို့နှင့် သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ - ကွ၊ စောဠကာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-န်၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ဘတ္တာဒိသညယာဝါ- ဆွမ်း အစရှိသည်ဟု ဖြစ်သော သညာဖြင့်သော်၎င်း၊ စောဠကသညာယ ဝါ-အဝတ်ဟု ဖြစ်သော သညာဖြင့် သော်၎င်း၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တိ – နဲ့အံ့၊ ဧဝမ်ပိ- ဤသို့ ခံယူသော်လည်း၊ ရူပိယေ အရူပိယသညိ ရူပိယံ ဂဏှာတီတိ- ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော– ၏။

ပန-ဆက်၊ ပဋိဂ္ဂဏှန္တေန-ခံယူမိသော ရဟန်းသည်၊ ဇာမသ္မိံ ဂေဟေ-၌၊ ဇာဒံ–ဤ ဆွမ်း အစရှိသည်ကို၊ လဒ္ဓံ–ရအပ်ပြီ၊ ဇာတိ-ဤသို့၊ သလ္လက္ခေတဗ္ဗံ–မှတ်သားရာ၏၊ ဟိ-မှတ်သားရခြင်း၏ အကျိုးကား၊ ယေန-အကြင် ဒါယကာသည်၊ အသတိယာ–သတိ ကင်းသဖြင့်၊ ဒိန္နံ-ပေးလှူအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-ထိုဒါယကာသည်၊ သတိံ-ကို၊ ပဋိလဘိတွာ-၍၊ ပုန-ဖန်၊ အာဂန္ဆတိ-လိုက်လာအံ့၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အသ-ထိုဒါယကာအား၊ ဝတ္တဗ္ဗံ-ပြောဆိုရာ

ယေန ဟိ၊ပေ၊ အာဂန္ဆတိ။ ။အသတိယာ ဒိန္နန္တိ ထွေ အသတိယာ ဒိန္နံနာမ အပရိစ္စတ္တံ ဟောတိ၊ တဿာ ဒဿနေန ဗဒ္ဓကဟာပဏာဒိ အသတိယာ ဒိန္နံ, ဘိက္ခုနာ ဝတ္ထုသညာယ ပဋိဂ္ဂဟိတဘ္ဘ၊ တတော နေဝ ရူပိယံ ဒိန္နံ နာပိ ပဋိဂ္ဂဟိတဘ္ဘ ဟောတီတိ–ထို့ကြောင့်၊ ထွေ (ဤသတိကင်း၍ လှူမိရာ၌၊) အာပတ္တိဒေသနာကိစ္စံ နတ္ထိ၊ တံ ပန ဒါယကာနမေဝ ပဋိဒါတဗ္ဗံ၊ တေန အကပ္ပိယဝတ္ထုနာ တေ စေ ဒါယကာ သဝိဿာဒိနိ ကိဏိတွာန သံဃဿ တဿ စ ဘိက္ခုနော ဒေန္တိ၊သဗ္ဗေသံ ကပ္ပတိ,ဒါယကာနံ့ ယေဝ သန္တိကတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာယံ ပန ပုညကာမေဟိ ပရိစ္စဇိတ္ဘာဒိန္နမေဝ သန္ဓာယ ပုညကာမာ၊ပေ၊ ရူပိယေ အရူပိယသညိ ရူပိယံ ပဋိဂ္ဂဏှာတီတိ ဝေဒိတဗ္ဗောတိ ဝုတ္တံ။

၏၊ (ကိ°)၊ တဝ-၏၊ စောဠကံ-ကို၊ ပဿ-လော၊ ဣတိ (ဝတ္ထုမ်ဳံ)၊ တ္ထေ-ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထ မေဝ၊ သမုဋ္ဌာနာဒိသု-တို့တွင်၊ (ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊) ဆ သမုဋ္ဌာနံ-၏၊ သိယာ-ရံခါ၊ ကြိယံ-မပြုထိုက်သော အမှုကို ပြုခြင်းကြောင့် သင့်ရောက်ခြင်းရှိ၏၊ (ကသ္မာ - နည်း၊) ဂဟဏေန-ခံယူခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-ခံယူသည့်အတွက်၊ အာပဇ္ဇနတော-ရောက်ခြင်းကြောင့် တည်း၊ သိယာ, အကြိယံ၊ (ကသ္မာ) ပဋိက္ခေပဿ- ပယ်မြစ်မှုကို၊ အကရဏတော-မပြုခြင်းကြောင့်၊ ဝါ- အတွက်၊ (အာပဇ္ဇနတော– တည်း၊) ဟိ- မှန်၊ ရူပိယ ၊ပေ၊ ပဒါနိ - ရူပိယ သိက္ခာပုဒ် , အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ် , ဥပဿုတိ သိက္ခာပုဒ် ဟူကုန်သော၊ တိဏ်-၃ ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့သည်၊ ဧက ပရိစ္ဆေဒါနိ-န်၏၊ ခေပ၊ ဣတိ-တည်း။ ။ရူပိယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

တေန သမယေနာတိ ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ- ၌၊ နာနုပ္ပကာရကန္တိ- ကား၊ ကတာကတာဒိ ဝသေန-တန်ဆာအဖြစ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ရွှေ ငွေ , တန်ဆာအဖြစ်ဖြင့် မပြုအပ်သော ရွှေ ငွေ အစရှိသည်တို့၏ အားပြားအား ဖြင့်၊ အနေကဝိဓံ–တပါးမက များသောအပြားရှိသော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရန္တိ – ကား၊ ဇာတရူပ ရဇတပရိဝတ္တနံ- ရွှေ ငွေကို (အခြားဝတ္ထုဖြင့်) လဲလှယ်ခြင်းသို့၊ သမာပဇ္ဇန္တိ တိ- ကား၊ ပဋိဂ္ဂဟဏသဝ - လက်ခံခြင်းကို သာ၊ ပဋိက္ခိတ္တတ္တာ–ပယ်မြစ်တော်မူအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊[ရွှေသိက္ခာပုဒ် ဖြင့် ပယ်မြစ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်–ဟူလို။] ပဋိဂ္ဂဟိတ ပရိဝတ္တနေ-ခံယူ

လူ၏ရွှေငွေကိုပင် မစိမံကောင်း။ ။တဝ စောဠကံ် ပဿာတိ ဤမိနာဂိဟိသန္တိ ကေဝိ ဣဒံ ဂဏ္ဌထာတိ အာဒိအကပ္ပိယဝေါဟာရေန ဝိဓာနံ ဘိက္ခုနော နကပ္ပတိတိ ဒိပေတိ၊ ရွှေငွေ မှန်လျှင် လူ့ဥစ္စာပင် ဖြစ်သော်လည်း "ဤဟာကို ယူလော ဟု စိမံခြင်းငှါ မအပ်"ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို "တဝ ရူပိယံ ဂဏ္ဌ"ဟု မဆိုဘဲ"တဝ စောဠကံ ပဿ"ဟု ဆိုအပ်သော စကားဖြင့် ပြသည်။

ပဋိဂ္ဂဟိတ ပရိဝတ္တနေ။ ။သာဒိတ ရူပိယဿ (မိဘစသူက လှူအပ်သည်ဖြစ်၍ ကိုယ်တိုင် သာယာအပ်, လက်ခံအပ်သော ရွှေ ငွေကို) ပရိဝတ္တနေ (သပိတ် သင်္ကန်းစာအုပ် ခဲတန်စသော ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်ခြင်းဌာန်) ၊ အသာဒိယိတ္ထာ ဝါ ကပ္ပိယေန ဂါဟေန ပဋိဂ္ဂဟိတရူပိယပရိဝတ္တနေ (ကိုယ်တိုင်မခံယူ မသာယာဘဲ ကပ္ပိယကို ခံယူစေခြင်းဖြင့် ခံယူအပ်သော ရွှေ ငွေကို သင်္ကန်းစသော ဝတ္ထုဖြင့် လဲလှယ်ခြင်းဌာန်) ၊ ဤလဲလှယ်ခြင်း ၂ မျိုးဌာန အပြစ်မမြင်ကြ၍ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ပြုကြသည်၊ အမှန်မှာ ကပ္ပိယကို ခံယူစေခြင်းလည်း "ဥဂ္ဂဏှာပေဟျ"ဖြစ်၍ မအပ်ပင်။

အပ်ပြီးသော ရွှေ ငွေကို အခြားဝတ္ထု ဖြင့် လဲလှယ်ခြင်း၌၊ ဒေါသံ - အပြစ်ကို၊ အပသဿန္နာ-နှံသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ကရောန္တိ-နှံ၏၊ သီသုပဂန္ဓိအာဒီသု-တို့၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ဗော)၊ (ယံ မဏ္ဍာနံ-အကြင် တန်ဆာသည်)၊သီသံ-သို့၊ ဥပဂစ္ဆတိ-ကပ်ရောတတ်၏၊ ဇာတိ-ကြောင့်၊ (တံ-သည်၊) သီသုပဂံ-မည်၏၊ ပန-ဆက်၊ ပေါတ္ထကေသု-ပေစာ, စာအုပ်တို့၌၊ သီသုပကန္တိ-ဟူ၍၊ လိမ်တံပြီ၊ [ကုလုပကောက္ခဏ္ဍိ ဂ ကို က ပြုထားသည်။] ဧတံ-၌ သီသုပဂ ဟူသော အမည်သည်၊ ယသကဿစိ-သော၊ သီသာလင်္ကာရဿ-ဥုးခေါင်းတန်ဆာ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ သဇ္ဇတ္ထ-အလုံးစုံသော ဂိဝုပဂံ အစရှိသည်သော ပုဒ်ဘို့၌၊ သေနယော-တည်း၊ ကတေန ကတန္တိအာဒီသု-တို့၌၊ သုဒ္ဓါ-(ကပ္ပိယဝတ္ထု မဘက်) သက်သက်သော၊ ရူပိယသံဝေါဟာရော ယေဝ - ရွှေငွေဖြင့် ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်း သာတည်း၊ [တန်ဆာ ပြုထားအပ်သော ရွှေ ငွေဖြင့် တန်ဆာပြုအပ်ပြီးသော ရွှေ ငွေကို လဲခြင်း၊ ဥပမာ - ငွေလက်ကောက်ဖြင့် ငွေလက်စွပ်ကိုလဲခြင်း စသည်တည်း။]

•ရူပိယေ ရူပိယသညိတိ အာဒိမှိ-၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေ-၌၊ ဝုတ္တာဝတ္ထု။သု-ဆိုအပ်ပြီးသော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံ- ကို၊ စေတာပေန္တသ-၏၊ မူလဂ္ဂဟဏေ-မူလခံယူခြင်း၌၊ (ပဌမ ခံယူရာအခါ၌)၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန-ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)၊ အပရာပရ ပရိဝတ္တေန-အဆင့်ဆင့် လဲလှယ်ခြင်း၌၊(ခံယူအပ်သော ရွှေငွေဖြင့် အခြား ရွှေငွေကို တဆင့် လဲလှယ်ခြင်း၌၊) ဇာမိနာ - ဤသိက္ခာ ပုဒ်ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယပါစိတ္တိယမေဝ-သည်ပင်၊ (ဟောတိ)၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုနာ - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံဝါ - ကို သော်၎င်း၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုံဝါ-၎င်း၊ စေတာပေန္တသာဝိ သေဝနယော၊ဟိ-ဆက်၊ အရူပိယေ၊ပေ၊ အာဒိ-အစရှိသော၊ ဒုတိယော-သော၊ ယော အယံ တိကော - အကြင်တိက်ကို၊ ဝုတ္တော- ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တဿ - ထိုတိက်အား၊ အနုလောမတ္တာ-လျော်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဝုတ္တောပိ-တိုက်ရိုက် ဟောတော်မမူအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အပရောပိ - သော၊ ရူပိယေ၊ပေ၊ အာဒိ-သော၊အယံတိကော-ကို၊ ဝေဒိတမ္ဗော၊ဟိ-ခဲ့၊ အတ္တနော-၏၊အရူပိယေနဝါ-ရွှေငွေ မဟုတ်သော ဝတ္ထုဖြင့်သော်လည်း၊ ပရဿ - ၏၊ ရူပိယံ-ရွှေငွေကို၊ စေတာပေယျ၊ အတ္တနော ရူပိယေနဝါ ပရဿ အရူပိယံ(စေတာပေယျ)၊ ဥဘယထာပိ - ၂ပါးစုံသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း၊ ရူပိယသံဝေါဟာရော-ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်းသည်၊ ဝါ-ကို၊ ကတောယေဝ-သာ၊ ဟ္ဒောတိ-၏၊ တဿာ ပါဠိယံ, ကေဒန္တနန - တခုသော အဘိုအားဖြင့်၊ ရူပိယ

ပက္ခေ- ရူပိယအဘို့၌၊ ဧကောယေဝ= သော၊ တိကော ဝုတ္တော။ ဇာတိ-ဤသို့ မှတ်အပ်၏။ [ဆိုလိုရင်းကား—မိမိဘက်က လဲလှယ်ကြောင်းဝတ္ထု၌ ဖြစ်စေ, ဈေးသည် စသူဘက်က လဲယူအပ်သောဝတ္ထု၌ဖြစ်စေ(တဖက်-ဖက်၌)ရှင်ဘွေ ပါနေလျှင် ရူပိယသံဝေါဟာရ ဖြစ်တော့သည်- ဟူလို။]

ပန-ကား၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနာ - ဖြင့်၊ [ဒုက္ကဋ်အာပတ်၏ တည်ရာဖြစ်သော ပုလဲစသော ဝတ္ထုဖြင့်၊]နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု-ကို၊ စေတာပေန္တသ-လဲလှယ်သော ရဟန်း၏၊ မူလဂ္ဃဟရော-မူလခံယူခြင်း၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ ပစ္ဆာ-၌၊ ပရိဝတ္တေန-လဲလှယ်ခြင်း၌၊ ဇာမိနာ - ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ နိဿဂ္ဂိယ်-စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ (ကသ္မာ - နည်း)၊ ဂရုကသ-ဂရုကဖြစ်သော နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၏၊ ဝါ-ကို၊ စေတာပိတတ္တာ-လဲလှယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနာ - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုမေဝ-ကိုပင်လျှင်သော်၎င်း၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ စေတာပေန္တသ - ၏၊ မူလဂ္ဃဟရော - ၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန ဒုက္ကဋ်၊ ပစ္ဆာ ပရိဝတ္တေနပိ ဇာမိနာ ဒုက္ကဋမေဝ၊ (ကသ္မာ-နည်း၊) အကပ္ပိယဝတ္ထုနာ- ဖြင့်၊ စေတာပိတတ္တာ-ကြောင့်တည်း၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ကယဝိက္ကယံ-သို့၊ သစေ သမာပဇ္ဇေယျ-အံ့၊ နိဿဂ္ဂိယံ- သော၊ ပါစိတ္တိယံ- သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ- သို့၊ ဘာသိတံ-ပြီ၊ တံ - ထို စကားကို၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ - မကောင်းသဖြင့် ဆိုအပ်ပြီ၊ ကသ္မာ=နည်း၊ ဟိယသ္မာ- ကြောင့်၊ ဒါနဂ္ဂဟဏတော- ပေးခြင်း ယူခြင်းမှ၊ အညော - သော၊ ကယဝိက္ကယောနာမ - ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်း မည်သည်၊ နအတ္ထိ-မရှိ၊ (တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ တံ-ကို၊ ဒုဗ္ဘာသိတံ - ပြီ။)

စ-ဆက်၊ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒံ-ကို၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု ပရိဝတ္တနမေဝ - ကပ္ပိယဝတ္ထုကို လဲလှယ်ခြင်းကိုသာ၊ သန္ဓာယ - ၍၊ ဝုတ္တံ - မှုအပ်ပြီ၊ တဿ - ထိုသိက္ခာပုဒ်ကိုလည်း၊ သဟဓမ္မိကေဟိ- တို့ကို၊ အညတြ-၍၊ (ဝုတ္တံ-ပြီ၊) ဇာဒံ သိက္ခာပဒံ-၌ ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်ကို၊ ရူပိယေန-ဖြင့်၊ ရူပိယာရူပိယ စေတာပနံစ - ရူပိယ , အရူပိယကို လဲလှယ်ခြင်းကိုဂုဏ်း၊ အရူပိယေန-ဖြင့်၊ ရူပိယ စေတာပနံစ-ကိုဂုဏ်း၊ (ဝုတ္တံ-ပြီ၊)၊ [၌ လဲခြင်းကား သိတင်းသုံးဘော်ချင်းလည်း မအပ်။] ပန-ကား၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနာ-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနော- ကို၊ စေဘာပနံ- ကို၊ ဇာစ- ၌သိက္ခာပုဒ်၌၊ (ပါဠိယံ- ၌၊ နေဝ ဝုတ္တံ-အပ်)၊ တတ္ထ - ထို ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါဠိယံ - ၌၊ နဝုတ္တံ၊ စ= ထိုသို့ ဟောတော်မမူအပ်ပါသော်လည်း၊ ဧတ္ထ - ၌ ဒုက္ကဋဝတ္ထုချင်း လဲရာ၌၊ အနာပတ္တိ - အနာပတ်သည်၊ ဘဝိတုံ - ၄၂၊ နအရဟတိ- မထိုက်၊ တသ္မာ=

ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋဝတ္ထုနော – ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟဏော - ၌၊ ဒုက္ကဋံ – သည်၊ ပောတိယထေဝ- ကဲ့သို့သာလျှင်၊ တထေဝ-လျှင်၊ တဿဝါ- ထို ဒုက္ကဋဝတ္ထုကိုဖြေသင့်ရင်း၊ တေနဝါ- ထို ဒုက္ကဋဝတ္ထုဖြင့်သော်ငင်း၊ စေတာပနေပိ- လဲလှယ်ခြင်း၌လည်း၊ ဒုက္ကဋံ– သည်၊ ယုတ္တံ- သင့်၏၊ ဣတိ- သို့၊ ဘဂဝတော- ၏၊ အဓိပ္ပါယော ဟိ – အလိုတော်ကိုသိသော ရှေးအဋ္ဌကထာဆရာတို့သည်၊ ဝုတ္တံ-ပြီ။

ပန-ကား၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနော-ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုံ-ကို၊ စေတာပေန္တသဿ-လဲလှယ်သောရဟန်း၏၊ မူလဂ္ဂဟဏော – မူလခံယူခြင်း၌၊ ပုရိမသိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိ၊ ပစ္ဆာ– မှ၊ ပရိဝတ္တနေ- လဲလှယ်ခြင်း၌၊ ဣမိနာ- ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဟိ- သာဓကကား၊ အရူပိယေ၊ပေ၊ပါစိတ္တိယန္တိ- ဟူသော၊ တံ-ဤစကားကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေနဝ- ထို့ကြောင့်ပင်၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနာ ဒုက္ကဋဝတ္ထုံ စေတာပေန္တသဿ မူလပဋိဂ္ဂဟဏော တထေဝ အနာပတ္တိ၊ ပစ္ဆာ ပရိဝတ္တနေ ဣမိနာ ဒုက္ကဋံ၊ ကဿဉ, အကပ္ပိယဿ-မအပ်သော ဒုက္ကဋဝတ္ထု၏၊ ဝါ-ကို၊ စေတာပိတတ္တာ-လဲလှယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ပန- ကား၊ ကပ္ပိယဝတ္ထုနာ ကပ္ပိယဝတ္ထုံ, သဟဓမ္မိကေဟိ - တို့ကို၊ အညတြ- ၌၊ စေတာပေန္တသဿ၊ပေ၊ဥပရိ- ၌၊ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒေန- ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ကယဝိက္ကယံ - ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းကို၊ မောစေတွာ ဂဏှန္တသဿ ဥပရိ သိက္ခာပဒေနပိ အနာပတ္တိ၊ ဝုစ္စံ-အတိုးအပွားကို၊ ပယောဇေန္တသဿ-ယှဉ်စေသောရဟန်း၏၊ (အတိုးပေးသော ရဟန်း၏၊) ဒုက္ကဋံ။

စ–ဆက်၊ ဣမဿ ရူပိယ သံဝေါဟာရဿ - ၌ ရွှေငွေကို လဲလှယ်ခြင်း၏၊ ဂရုကဘာဝ ဒီပကံ – ကြီးလေးသည်၏အဖြစ်ကို ပြတတ်သော၊ ဣဒံ ပတ္တစတုက္ကံ-၌ ပတ္တစတုက္ကကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏၊ ဟိ-ခဲ့၏၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရူပိယံ-ရွှေ ငွေကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတွာ-လက်ခံပြီး၍၊ တေန-ထို ရွှေငွေဖြင့်၊ အယဖိဇံ-သံ မျိုးစေ့ကို၊ သမုဒ္ဒါပေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ တံ-ထို သံမျိုးစေ့ကို၊ ကောဋ္ဌေတွာ-ထုရိုက်၍၊ တေန လောဟေန – ထိုသံဖြင့်၊ ပတ္တံ – ကို၊ ကာရေတိ - ပြုစေ၏၊ (တဿ - ထိုရဟန်း၏၊) အယံ ပတ္တော - သည်၊ မဟာ အကပ္ပိယောနာမ-အကြီးအကျယ်မအပ်သော သပိတ် မည်၏၊ [၌ ပတ္တစတုက္က၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ "ပတ္တစတုက္က" ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ပြထားပြီ။] ကေနစိ - သော၊ ဥပါယေန- ဖြင့်၊ ကပ္ပိယာ - အပ်သောသပိတ်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ကာတုံ - ၌၊ နသက္ကာ - မတတ်ကောင်းတော့၊ [" နသက္ကာ၊ပေ၊ကာတုံ" ကို အကျယ်ပြလို၍ "ဝိနာသေတွာ" စသည်မိန့်။] တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ ဝိနာသေတွာ-ဖျက်ဆီး၍၊ ထာလကံ-ခွက်ကို၊ သစေပိ ကာရေတိ-အာဇ်၍

မူလည်း ပြုစေဉ့းတော့၊(ဧဝံသတိပိ)၊ တမ်ဒြ-ထိုခွက်သည်လည်း၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်၊ ဝါသိ-ဒါးကို၊ သစေပိ ကာရေတိ၊ (ဧဝံသတိပိ) တာယ- ထိုဒါးဖြင့်၊ ဆိန္နံ-ဖြတ်အပ်သော၊ ဒန္တကဋ္ဌမ်ိဒ်-လည်း၊ အကပ္ပိယံ၊ ဗလိသံ-ငါးမျှားချိတ်ကို၊ သစေပိ ကာရေတိ၊ (ဧဝံသတိပိ) တေန – ထို ငါးမျှားချိတ်ဖြင့်၊ မာရိတာ-သေစေအပ်ကုန်သော၊ မစ္ဆာပိ - တို့သည်လည်း၊ အကပ္ပိယာ - ကုန်၊ ဝါသိဖလံ-ဒါးသွားကို၊ တာပေတ္ဝာ-ပူစေ၍၊ ဥဒကံဝါ- ကိုသော်၎င်း၊ ဒီရံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ သစေပိ ဥဏ္ဟာပေတိ – အကယ်၍မူလည်း ပူစေဉ့းတော့၊ (ဧဝံသတိပိ) တမ်ဒြ- ထို ရေ, နို့ရည်သည်လည်း၊ အကပ္ပိယမေဝ-သာ။

ပန-ကား၊ ယော - အကြင် ရဟန်းသည်၊ပေါက်ကာတိ–၏၊ (တဿ- ထို ရဟန်း၏၊) အယမ်ဒြပတ္တော အကပ္ပိယော၊ ပဋ္ဌန္ဒြ-န်သော၊ သဟဓမ်မိကာနံ-သီတင်းသုံးဘော်တို့အား၊ နကပ္ပတိ၊ ဧတိ-သို့၊ မဟာဝစ္စရိယံ- ၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန-သို့သော်လည်း၊ ကပ္ပိယော-အပ်သော သပိတ်သည်၊ ဝါ- ကို၊ ကာတုံ- ၄ါ၊ သက္ကာ၊ ဟိ-မှန်၊ သော–ထို သပိတ်သည်၊[ကပ္ပိယော ဟောတိ၌စပ်၊]မူလေ-အဖိုးကို၊ မူလသာမိကာနံ-အဖိုးရှင်တို့အား၎င်း၊ ပတ္တေ-ကို၊ ပတ္တသာမိကာနံ စ-တို့အား၎င်း၊ ဒိန္နေ-ပြန်ပေးအပ်သော်၊ ကပ္ပိယော- အပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ - ၍၊ ဂဟေတ္ဝာ- ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ- ၄ါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ယောပိ-အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ ရူပိယံ-ကို၊ ဥဂ္ဂဏှာပေတ္ဝာ - ခံယူစေ၍၊ ဝါ-ကပ္ပိယကို အခံယူခိုင်း၍၊ [ဥဂ္ဂဏှာပေယျဝါ-အရ ဥဂ္ဂဏှာပဏာ ဖြစ်နေပြီဟု မှတ်ခဲ့ပါ၊] ကပ္ပိယကာရကေန- နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ ကမ္မာရကုလံ - ပန်းဘဲသွားအိမ်သို့၊ ဂတ္ဝါ-၍၊ ပတ္တံ-ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ အယံ-၌ သပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ ရူပိယတိ - နှစ်သက်၏၊ ဧတိ– သို့၊ ဝဒတိ - ပြောဆို့၊ ကပ္ပိယကာရကောစ - သည်လည်း၊ တံရူပိယံ-ထို ခံယူအပ်ခဲ့သော ငွေကို၊ ဒတ္ဝာ-၍၊ ကမ္မာရံ-ကို၊ သညာပေတိ–နားလည်စေအံ့၊[ဝယ်ယူအံ့-ဟူလို၊] (တဿ- ထို ရဟန်း၏၊) အယမ်ဒြ ပတ္တော - သည်လည်း၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန - အပ်သော အသုံးအနှုန်းဖြင့်၊ ဂဟိတော-သည်၊ (သမာနောပိ-လည်း)၊ ဒုတိယပတ္တ သဒိသော ယေဝ-သာတည်း၊ မူလသ-၏၊ ဝါ-ကို၊ သမ္ပဋိစ္ဆိတတ္တာ–ကြောင့်၊ အကပ္ပိယော - မအပ်၊ ကဿာ - ကြောင့်၊ သေသာနံ - ကြွင်းသော ရဟန်းတို့အား၊ နကပ္ပတိ-နည်း၊ ဧတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ မူလသ-၏၊ ဝါ- ကို၊ အနိသဋ္ဌတ္တာ – မစွန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ [ငွေကို သံယ့အလယ်၌ စွန့်လျှင် အခြားရဟန်းတို့အား အပ်စရာရှိ၏၊ ထိုသို့ မစွန့်အပ်သောကြောင့် အခြား ရဟန်းများမှာလည်း မအပ်-ဟူလို။]

ပန-ကား၊ ယေန-သည်၊ [ဂဟိတောဒ္ဓ စပ်၊] ပေ၊ ဒေဟိ-လော၊ ဇာတိ-သို့၊ ပဟိတကပ္ပိယကာရကေန-စေလွှတ်အပ်သော ကပ္ပိယကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ ၊ပေ၊ ဒိသွာ-၍၊ ဇာမေကဟာပဏော-၌ အသပြာငွေတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဇာမံ-၌သပိတ်ကို၊ ဒေဟိ-လော၊ ဇာတိ-သို့၊ ကဟာပဏော-တို့ကို၊ ဒါပေတွာ-၍၊ ဂဟိတောဂ-ပြီ၊(တသ-ထိုရဟန်း၏၊) အယံ ပတ္တော-သည်၊ တေသေဝဘိက္ခုနော-အားသာ၊ နဝန္နတိ၊(ကသ္မာ-နည်း)၊ ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ-မကောင်းသဖြင့် စီမံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ အညေသံ ပန-အခြားသော ရဟန်းတို့အား၊ ဝန္နတိ၊ (ကသ္မာ)၊ မူလဿ-၏၊ ဝါ-ကို၊ အသမ္မဋ္ဌဘာဝတတ္တာ-ကြောင့်တည်း၊ ကိရ-ခဲ့၊ မဟာသုမတ္ထေရဿ-၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-သော၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရောနာမ-သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သော-ထို အနုရုဒ္ဓထေရ၊သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ဝေရုပံ-သော၊ ပတ္တံ-ကို၊ သပ္ပိဿ-ထောပတ်ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-၍၊ သံဃဿ-အား၊ နိသဇ္ဇ-စွန့်ပြီ၊ တိပိဋကစူဠနာဂတ္ထေရသပိ-၏လည်း၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာနံ-တို့၏၊ ဝေရုပေါ ပတ္တော အဟောသိ၊ တံ-ထို သပိတ်ကို၊ ထေရောပိ-(တိပိဋကစူဠနာဂထေရ်သည်လည်း၊)သပ္ပိဿ ပူရာပေတွာ-(ပြည့်ပစေဟုစေခိုင်း၍) သံဃဿ နိသဇ္ဇာပေသိ၊ ဇာတိ-၌သို့ မှတ်အံ့ပ်၏၊ ဇာဒံ-၌ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄ လုံး အပေါင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေကို၊ အသမ္ပဋ္ဌိတွာ-၍၊ ထေရဿ-အား၊ ပတ္တံ, ကိဏိတွာ-ဝယ်၍၊ ဒေဟိ-လှူပါလော၊ ဇာတိ-၌သို့ မှာ၍၊ ပဟိတ ကပ္ပိယကာရကေန-စေလွှတ်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကမ္မာရကုလံ-သို့၊ ဂတ္ဝါ ပတ္တံ ဒိသွာ, အယံ-၌ သပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ရုစ္စတိ၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ ဇာမံ-၌ သပိတ်ကို၊ အဟံ, ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ ကပ္ပိယကာရကောစ-သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ ကမ္မာရံ သညာပေတိ-ိနားလည်စေအံ့၊ (ဝယ်ယူအံ့၊) အယံပတ္တော- သည်၊ သမ္မကပ္ပိဒယော- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပိ-တို့၏လည်း၊ ပရိဘောဂါရဟော-သုံးစွဲတော်မူခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဇာတိ -၌သို့မှတ်အပ်၏၊ ဇာဒံ-၌ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄ လုံး အပေါင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေကို၊ အသမ္ပဋ္ဌိတွာ-၍၊ ထေရဿ-အား၊ ပတ္တံ, ကိဏိတွာ-ဝယ်၍၊ ဒေဟိ-လှူပါလော၊ ဇာတိ-၌သို့ မှာ၍၊ ပဟိတ ကပ္ပိယ ကာရကေန-စေလွှတ်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကမ္မာရကုလံ-သို့၊ ဂတ္ဝါ ပတ္တံ ဒိသွာ, အယံ-၌ သပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ရုစ္စတိ၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ ဇာမံ-၌ သပိတ်ကို၊ အဟံ, ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ ကပ္ပိယကာရကောစ-သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ ကမ္မာရံ သညာပေတိ-ိနားလည်စေအံ့၊ (ဝယ်ယူအံ့၊) အယံပတ္တော- သည်၊ သမ္မကပ္ပိဒယော- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပိ-တို့၏လည်း၊ ပရိဘောဂါရဟော-သုံးစွဲတော်မူခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဇာတိ -၌သို့မှတ်အပ်၏၊ ဇာဒံ-၌ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄ လုံး အပေါင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေကို၊ အသမ္ပဋ္ဌိတွာ-၍၊ ထေရဿ-အား၊ ပတ္တံ, ကိဏိတွာ-ဝယ်၍၊ ဒေဟိ-လှူပါလော၊ ဇာတိ-၌သို့ မှာ၍၊ ပဟိတ ကပ္ပိယ ကာရကေန-စေလွှတ်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကမ္မာရကုလံ-သို့၊ ဂတ္ဝါ ပတ္တံ ဒိသွာ, အယံ-၌ သပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ရုစ္စတိ၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ ဇာမံ-၌ သပိတ်ကို၊ အဟံ, ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ ကပ္ပိယကာရကောစ-သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ ကမ္မာရံ သညာပေတိ-ိနားလည်စေအံ့၊ (ဝယ်ယူအံ့၊) အယံပတ္တော- သည်၊ သမ္မကပ္ပိဒယော- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပိ-တို့၏လည်း၊ ပရိဘောဂါရဟော-သုံးစွဲတော်မူခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဇာတိ -၌သို့မှတ်အပ်၏၊ ဇာဒံ-၌ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄ လုံး အပေါင်းတည်း။

ပန-ကား၊ ရူပိယံ-ငွေကို၊ အသမ္ပဋ္ဌိတွာ-၍၊ ထေရဿ-အား၊ ပတ္တံ, ကိဏိတွာ-ဝယ်၍၊ ဒေဟိ-လှူပါလော၊ ဇာတိ-၌သို့ မှာ၍၊ ပဟိတ ကပ္ပိယ ကာရကေန-စေလွှတ်အပ်သော ကပ္ပိယ ကာရကနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ကမ္မာရကုလံ-သို့၊ ဂတ္ဝါ ပတ္တံ ဒိသွာ, အယံ-၌ သပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ရုစ္စတိ၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ ဇာမံ-၌ သပိတ်ကို၊ အဟံ, ဂဟေဿာမိ-ယူအံ့၊ ဇာတိ ဝါ-သော်၎င်း၊ သစေ ဝဒတိ၊ ကပ္ပိယကာရကောစ-သည်လည်း၊ တံ ရူပိယံ-ကို၊ ဒတ္ဝာ ကမ္မာရံ သညာပေတိ-ိနားလည်စေအံ့၊ (ဝယ်ယူအံ့၊) အယံပတ္တော- သည်၊ သမ္မကပ္ပိဒယော- အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့အား အပ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပိ-တို့၏လည်း၊ ပရိဘောဂါရဟော-သုံးစွဲတော်မူခြင်းကိုထိုက်၏၊ ဇာတိ -၌သို့မှတ်အပ်၏၊ ဇာဒံ-၌ဆိုအပ်ပြီးကား၊ အကပ္ပိယပတ္တစတုက္ကံ-အကပ္ပိယသပိတ် ၄ လုံး အပေါင်းတည်း။

ဒုဗ္ဗိစာရိတတ္တာ။ ။[ဒု – မကောင်းသဖြင့်၊ ဝါ – ဝိနည်းတော်အား မလျော်သဖြင့်+ဝိစာရိတ–စီမံအပ်သော ငွေ။] "၌ငွေတို့ကို ယူ၍ ၌သပိတ်ကို ပေးလော" ဟု ပြောဆိုခြင်းသည် ငွေကို စီမံရာရောက်၏၊ ၌သို့ ရွှေငွေကို စီမံမှုကို "ဒုဗ္ဗိစာရိတ" ဟု ခေါ်သည်၊ ၌စကားကိုထောက်၍ ငွေကို အလှူမခံသော်လည်း ထိုကဲ့သို့ မစီမံမိဘို့ရန် ဝိနည်းဓိဋ္ဌိုလ်မျာ့း သတိထား့လေ့ရှိကြသည်၊

အရုပိယေ ရုပိယသညီဘိ-ကား၊ဧရပတ္တာဒီသု-ကုလား၌ အစရှိသည်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏာဒိသညီ၊ (ဟုတ္တာ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ)၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿာတိ – ကား၊ တေန – ထို အရုပိယဖြင့်၊ အရုပိသံ – ရှေ ငွေမဟုတ်သော ဝတ္ထု၊ကို၊ သစေ စေတာပေတိ၊ (ဝေံသတိ) ဒုက္ကဋာပတ္တိ ဟောတိ၊ ဝေမတိဧက–ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသူ၌၊ သေ နယေဘ၊ ပန–ကား၊ အရုပိယသညိဿ–အရုပိယဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဆ္ဆာ သဟဓမ္မိကေဟိ သဒ္ဓိ (ကယ ဝိက္ကယံ၌စပ်၊)ဇုမံ-၌ အရုပိယကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဇုမံ-၌ အရုပိယကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်၊ ဇုတိ-သို့၊ ကယဝိက္ကယံ ကရောန္တသာပိ အနာပတ္တိ၊ (သီတင်းသုံးဘော်ချင်း ဖြစ်၍ အနာပတ်၊) သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ပေ၊ ဇုတိ-အပြီးတည်း။ ။ရုပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

တေန သမယေနာတိ ကယဝိက္ကယ သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ–၌ ကတိ ဟိ ပိတျာယန္တိ (ပဒေ)-ပုဒ်၌၊ ကတိ တေ အယန္တိ-ကတိ+တေ+အယံ ဟူ၍၊ (ပဒစ္ဆေဒေါ- ပုဒ်ခွဲခြင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏)၊ ပန - ဆက်၊ တ္ထေ– ၌ ကတိဟိ ပိတျာယံ ပုဒ်၌၊ ဟိကာရော – သည်၊ ပဒပူရဏော – ပုဒ်တို့၏ ပြည့်ကြောင်းတည်း၊ ပိကာရော-သည်၊ ဂရဟာယံ-ကဲ့ရဲ့ခြင်းအနက်၌၊ (ဟောတိ)၊ တဗ်-၏၊ ဒုမ္မလာ-အားမရှိသော၊ အယံ သဃ်ဍိ–၌ သက်နိုးသည်၊ ကတိ ဒိဝသာနိ–အဘယ်မျှလောံသော ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဘဝိဿတိ -တုံ့နည်း၊ ဇုတိအတ္ထော–နက်၊ [ပါဠိတော်၌ "တေ-၏၊ အယံသဃ်ဍိ–သည်၊ ကတိ-အဘယ်မျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး၊ (ဘယ်လောက်ကြာအောင်၊) ဘဝိဿတိ-နည်း"ဟု အနက်ပေးပါ-ဟူလို၊] အထဓါ-ကား၊ ကတိဟမ္မိ တျာယန္တိဝိ-ဟူ၍လည်း၊ ပါဌော-သည်၊(အတ္ထိ)၊ တတ္ထ-ထိုကတိဟမ္မိ တျာယံပါဌ်၌၊ ကတိဟန္တိ-ကား၊ ကတိ အဟာနိ-အဘယ်မျှလောက်သော ရက်တို့ပတ်လုံး၊ ကတိ ဒိဝသာနိ–တို့ပတ်လုံး၊ (ဘဝိဿတိ- နည်း)၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ သေသံ-ကြွင်းသော အစိအရင်သည်၊ [ပိ၏ ဂရဟာအနက်၌ အနက်ပေးပုံ အစိအရင်သည်၊] ဝုတ္တနယမေဝ- သည်သာ၊ ကတိဟိဝိ မျာယန္တိ ဇုဒံပိ- ဟူသော ဤပါဌ်ကိုလည်း၊ တေနေဝ နယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဂိဟိပိ နံ ဂိဟိဿာတိတ္ထေ-၌၊ နန္တိ- နံဟူသောပုဒ်သည်၊ နာမတ္ထေ--နာမသဒ္ဒါ၏ အနက်၌၊ (ပဝတ္တော)နိပါတော၊ ဂိဟိပိနာမ - လူ မည်သည်လည်း၊ ဂိဟိဿ-လူအား၊ ဒေတိ-ပြန်ပေးသေး၏၊ ဇုတိဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နာနုပ္ပကာရကန္တိ-ကား၊ စိဝရာဒိနံ-န်သော၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာနံ-တို့၏၊ ဝသေန-ဖြင့်၊ အနေက

ဝိဓံ-သော၊ (ကယဝိက္ကယံ သမာပဇ္ဇေယျ)၊ တေနေဝ-ကြောင့်ပင်၊ အာသ-
ထိုု နာနပ္ပကာရကံ ပုဒ်၏၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ စီဝရံ အာဒိံ ကတ္ဝာ ဒသိကသုတ္တ
ပရိယောသာနံ- အမြတ်အဆောဖြစ်သောချည်မျှင်အဆုံးရှိသော၊ကပ္ပိယဘဏ္ဍ
မေဝ-အပ်သော ဘဏ္ဍာကိုသာ၊ ဒဿိတံ၊ ဟိ-မှန်၊အကပ္ပိယဘဏ္ဍ ပရိဝတ္တနံ-
အကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို လဲလှယ်ခြင်းသည်၊ ကယဝိက္ကယသဒ်ဟံ- ကယဝိက္ကယ၌
သွင်းယူအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ နဂန္ဓာတိ၊[ရူပိယ သံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ်နှင့်
ဆိုင်သည် - ဟူလို။] ကယဝိက္ကယန္တိ - ကား၊ ကယံ စေဝ- ဝယ်ခြင်းသို့ဂင်း၊
ဝိက္ကယံစ-ရောင်းခြင်းသို့ဂင်း၊ (သမာပဇ္ဇေယျ)၊ ဟိ- မှန်၊ ဇာမိနာ-၌ ငဏ္ဍ
ဖြင့်၊ ဇာမံ-၌ဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော၊ ဇာတိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန-ဖြင့်၊
ပရဿ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ, ဂဏှန္တော- ယူသော ရဟန်းသည်၊ ကယံ - ဝယ်ခြင်း
သို့၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ အတ္တနော ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ဒေန္တော ဝိက္ကယံ (သမာပဇ္ဇတိ)။

အဇ္ဈာစရတီတိ - ကား၊ အဘိ ဘဝိတ္ဝာ - လွမ်းမိုး၍၊ စရတိ - ကျင့်၏၊
ဝိတိက္ကမဝါစံ-လွန်ကျူးကြောင်း စကားကို၊ (သိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးကြောင်း
စကားကို၊) ဘာသတိ-၏၊ ဇာတိအတ္ထော-နက်၊ ယတော ကယိတ္ဆ ဟောတိ
ဝိက္ကယိတဉ္စတိ- ကား၊ ယဒါ-၌၊ ပရဘဏ္ဍံ-ကို၊ အတ္တနော-၏၊ ဟတ္ထဂတံ-
လက်၌ ရောက်သည်ကို၊ ကရောန္တော န - ပြုလျက်၊ ကယိတ္ဆ - ဝယ်အပ်သည်
လည်း၊ ဟောတိ၊ အတ္တနော-၏၊ ဘဏ္ဍံ-ကို၊ ပရဟတ္ထဂတံ-ကို၊ ကရောန္တော န-
လျက်၊ ဝိက္ကိတဉ္စ(ဝိက္ကယိတဉ္စ)-သည်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ ပန- ဆက်၊ ဇာမိနာ
ဇာမန္တိ အာဒိ ဝစနာ နုရူပတော - ဇာမိနာ ဇာမံ အစရှိသော စကားအား
လျော်သော အားဖြင့်၊ ပါဠေ-ပါဠိတော်ပါဠ်၌၊ ပဌမံ-စွာ၊ အတ္တနော-၏၊
ဘဏ္ဍံ - ကို၊ ဒဿိတံ - မူအပ်ပြီ၊ နိသဇ္ဇာတဇ္ဇန္တိ - ကား၊ ဧဝံ- သို့၊ ပရဿ-၏၊
ဟတ္ထတော-မှ၊ ကယဝသေန-ဝယ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဂဟိတ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-

ဇာမိနာ၊ပေ၊ နုရူပတော ။ ။ သူများဘဏ္ဍာ၏ မိမိလက် ရောက်ခြင်းကို ကယ
(ဝယ်ခြင်း), မိမိဘဏ္ဍာ၏ သူတပါးလက် ရောက်ခြင်းကို ဝိက္ကယ (ရောင်းခြင်း) ဟု
ဆိုလျှင် ပါဠိတော်၌"ကယိတဉ္စ ဟောတိ ဝိက္ကယိတဉ္စ"ဟု (ကယိတကို ၌, ဝိက္ကယိတ
ကို နောက်ထား၍) အစဉ်ကို ပြုပြီးနောက် "အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ပရဟတ္ထဂတံ, ပရဘဏ္ဍံ
အတ္တနော ဟတ္ထဂတံ" ဟု (ဝိက္ကယိတကို ၌, ကယိတကို နောက်ထား၍) အဘယ့်
ကြောင့် ပြတော်မူပါသနည်းဟု မေးဘွယ်ရှိသောကြောင့် "ဇာမိနာ ဇာမံတိ အာဒိဝစနာ
နုရူပဒတာ ပန" စသည်မိန့်၊ "ဇာမိနာ-၌ဝတ္ထုဖြင့်" ဟူသောစကားသည် မိမိဥစ္စာကို
ပြသောစကားတည်း၊ ထိုစကား အားလျော်စွာ ပါဠိတော်၌ မိမိဘဏ္ဍာ၏ သူတပါး
လက်သို့ ရောက်ပုံကို ၌ထား၍ ပြတော်မူသည်-ဟူလို။

ယူအပ်သော အပ်သောဘဏ္ဍာကို၊ နိသဇ္ဇိတမ္ဗံ-စွန့်ရာ၏။ ဟိ-မှန်၊ အယံ ကယ ဝိက္ကယော - ဤ ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းသည်၊ (နဝန္နတ်၌စပ်၊) ပဒွ - နှစ်သော၊ သဟဓမ္မိကေ - တို့ကို၊ ထပေတွာ - ၍၊ အဝသေသေဟိ - နှစ်သော၊ ဂိဟိ ပမ္မဇ္ဇိ တေဟိ-လူဝတ်ကြောင်,ရသေ့ပရိဗ္ဗိဇ်တို့နှင့်၊ အန္တမသော-အားဖြင့်၊မာတာ ဝိဘူ ဟိ ပိ- တို့နှင့်လည်း၊ [ပိ- ကား သမ္ဘာဝနာ၊ ''အခြားသူကို မဆိုထား ဘိ''-ဟူလို၊] သဒ္ဒိံ-ကွ၊ နဝန္နတိ။

တတြ-ထိုသို့ လဲလှယ်ရာ၌၊ အယံ-ကာ၊ ဝိနိစ္ဆယော-တည်း၊ ဝတ္ထေန ဝါ-ဖြင့်မူလည်း၊ ဝတ္ထံ- အဝတ်သည်၊ (ဂဃယိတဝိက္ကယိတံ-ဝယ်အပ် ရောင်း အပ်သည်၊ ဝါ-လဲအပ်သည်၊) ဟောတု၊ ဘတ္တေန ဝါ-ဆွမ်းဖြင့် မူလည်း၊ ဘတ္တံ - သည်၊ (ကယိဘဝိက္ကယိတံ ဟောတု)၊ ယံကိဉ္စိ , ကပ္ပိယံ - အပ်သော ဝတ္ထုကို၊ ဇာမိနာ-ဤဘတ္တုဖြင့်၊ ဇာမံ-ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ၊ (ဒါယကာထံ ရဟန်းကိုယ်တိုင် လဲဘို့ရန် ပြောအံ့၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဧဝံ ဝတ္တာ မာတုယာပိ (အမိအား သော်လည်း၊) အတ္တနော ဘဏ္ဍံ ဒေတိ၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဇာမိနာ ဇာမံ ဒေဟီတိ-ဇာမိနာ ဇာမံ ဒေဟီဟူ၍၊ ဝုတ္တောဟုတ္တာ)ဝါ-သော်ငင်း၊ [ဤ ဝါကျဖြင့် ဒါယကာက မိမိထံလာ၍ လဲပုံကိုပြသည်။] ဇာမံ-ဤဝတ္ထုကို၊ ဒေဟိ-လော၊ ဇာမံ-ကို၊ တေ-သင့်အား၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဇာတိ, ဝတ္တာဝါ-သော်ငင်း၊ [ဤဝါကျဖြင့် ဒါယကာထံ ရဟန်းကသွား၍ လဲပုံကို ပြသည်။] မာတုယာပိ- ၏သော်လည်း၊ ဘဏ္ဍံ, အတ္တနော- သည်၊ ဝါ- မိမိက၊ ဂဏှာတိ-ယူအံ့၊ ဒုက္ကဋံ၊ အတ္တနော, ဘဏ္ဍေ-သည်၊ ပရဟတ္ထံ-သို့၊ (သမ္မတ္တေ-ရောက်သော်ငင်း၊)ပရဟာဒဏ္ဍေ-သည်၊ အတ္တနော ဟတ္ထံ,သမ္မတ္တေ စ-သော်ငင်း၊ နိသဂ္ဂိယံ-နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ [လဲဘို့ရာပြောတုန်းက ဒုက္ကဋ်, လဲပြီးလျှင် နိသဂ္ဂိယပါစိတ် ဟူလို။]ပန-ဆက်၊မာတရံဝါ-ကိုငင်း၊ပိတရံဝါ-ကိုငင်း၊ ဇာမံ ဒေဟီတိ-ဟူ၍၊ ဝဒတော-ပြောသော၊ရဟန်း၏၊ ဝိညတ္တိ-ဝိညတ်သည်၊ဝါ-တောင်းခြင်းသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဇာမံ ဂဏှာဟီတိ ဝဒတော-၏၊ သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနံ-သည်၊ နဟောတိ၊အညာတကံ-ကို၊ ဇာမံ ဒေဟီတိ ဝဒတော ဝိညတ္တိဟောတိ၊ဇာမံ ဂဏှာဟီတိ ဝဒတော သဒ္ဓါဒေယျဝိနိပါတနံ ဟောတိ၊ ဇာမိနာ ဇာမံ ဒေဟီတိ - ဟူ၍၊ ကယဝိက္ကယံ - သို့၊ အာပဇ္ဇတော-ရောက်သောရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ-နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ တသ္မာ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ပရိဝတ္တေန္တေန မာတာပိတူဟိပိ သဒ္ဓိံ , ကယဝိက္ကယံ - ကယ ဝိက္ကယ အာပတ်ကိုငင်း၊ အညာတကေဟိသဒ္ဓိံ , တိဿော အာပတ္တိယော-တို့ကိုငင်း၊ မောစေန္တေန- လွတ်စေလျက်၊ ပရိဝတ္တေတမ္ဗံ- လဲလှယ်ရာ၏။

တတြ-ထိသို့ လဲလှယ်ချ၍၊ အယံ-ကား၊ ပရိဝတ္တနဝိဓိ– လဲလှယ်ပုံ အစီအစဉ်တည်း၊ ဘိက္ခုသ-၏၊ ဝါ-မှာ၊ ပါထေယျတက္ကုလာ-လမဲးစာရိက္ခာဆန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အန္တရာမဂ္ဂ– ခရီးအကြား၌၊ ဘတ္တဟတ္ထံ-လက်၌ ထမင်းရှိသော၊ ပုရိသံ- ကို၊ ဒိသွာ- ၍၊ အမှာကံ-ငါ့တို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ တက္ကုလာ-တို့သည်၊ အတ္ထိ- နှစ်၏၊ နော – တို့အား၊ ဇာမေဟိစ - ၍ ဆန်တို့ဖြင့်လည်း၊ အဒတ္ထာ - အလိုသည်၊ နဒတ္ထိ၊ ဘဒ္ဒန္တ ပန-ကား၊ အတ္ထော-သည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ပြောဆို့၊ ပုရိသော-သည်၊ တက္ကုလေ-တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဘတ္တံ- ကို၊ ဒေတိ- ပေးအံ့၊ ဝန္ဒတိ၊ တိသောပိ - နှစ်သာ၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ [အညာတကဝိညတ္တိ ဒုက္ကဋ် , သန္ဓါဒေယျ ဝိနိပါတနဒုက္ကဋ် , ကယဝိက္ကယ နိသဒ္ဓပါစိတ် အာပတ်များ မသင့်-ဟူလို၊] အန္တရာမသော-အားဖြင့်၊ နိဒ္ဒါတ္တကမ္မ မတ္တာမို့-အရိပ်နိမိတ် ပြုခြင်းမျှသည်လည်း၊ နဟောတိ၊ ကသ္မာ - နည်း၊ မူလဿ- အရင်းခံဖြစ်သော ဆန်၏၊ အတ္ထိတာယ-ရှိသည်၏အဖြစ်းကြောင့်တည်း၊ ပရတောစ-နောက်၌လည်း၊ (နောက် အနာပတ္တိဝါရ၌လည်း)၊ ဇာဒံ အမှာကံ အတ္ထိ၊ပေ၊ ဘဏ္ဍတိတိ-ဟူ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဂုတ္တမေဝ–မိန့်တော်မူအပ်သည်သော်။

ပန-ဆက်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-သို့၊ အကတ္ဝာ-မူ၍၊ ဇာမိနာ-၌ဝတ္ထုဖြင့်၊ ဇာမံ-ကို၊ ဒေဟိ- လော၊ ဇာတိ- ၌သို့ ပြော၍၊ ပရိဝတ္တေတိ-အံ့၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ - အကြင် အကြင်ဝတ္ထု အတိုင်းသာတည်း၊ ဝါ - ဝတ္ထု အားလျော်သော နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သာတည်း၊ဝိယာသာဒံ စားကြွင်းစားကို၊ [ဝိရူပေါ+ ယာသော ဝိယဲာသော၊ ဝိဃာသံ+ အဒတိ ဘက္ခတိတိ ဝိယာသာဒေါ။] ဒိသွာ - ၍၊ ဇာမံ သြဒနံ- ကို၊ ဘုဉ်ဇိတ္ဝာ- စားပြီး၍၊ ဂဇနံ- ဆိုးရည်ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ယူခဲ့လော၊ ဇာတိဝါ-၌သို့သော်၎င်း၊ ဒါရူနိ-တို့ကို၊ အာဟရ-လော၊ ဇာတိဝါ-သို့သော်၎င်း၊ ဝဒတိ-အံ့၊ ဂဇန ဆလ္လိဂဏာယ-ဆိုးရည်ခေါက်တို့၏ အရေအတွက်အားဖြင့်၎င်း၊ ဒါရုဂဏာနာယစ- ထင်းတို့၏အရေအတွက် အားဖြင့်၎င်း၊ နိသဂ္ဂိယာနိ – နိသဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဇာမံ သြဒနံ-ကို၊ ဘုဉ်ဇိတ္ဝာ-စားပြီး၍၊ ဇာမံနာမ- ၌ မည်သောအမှုကို၊ ကရောထ-ပြုကုန်လော၊ ဇာတိ- ၌သို့ပြော၍၊ ဒန္တကာရာဒိဟိ– ဆင်စွယ်ပွတ်သမား အစရှိကုန်သော၊ သိပ္ပိဒကဟိ- အတတ်သည်တို့သည်၊ ဝါ- တို့ကို၊ ဓမကရဏာဒိသု-ဓမကရိဏ် အစရှိသည်တို့တွင်၊ တံတံ ပရိက္ခာရံ-ကို၊ ကာရေတိ-အံ့၊ ရဇကေဟိဝါ-ခဝါသည်တို့သည် သော်လည်း၊ ဝါ-တို့ကိုသော်လည်း၊ ဝတ္ထုံ- ကို၊ ဓောဝါပေတိ – ဖွတ်စေအံ့၊ ယထာဝတ္ထုကမေဝ၊ နှာပိတေန-

ဆတ္တာသည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ ကသေ- တို့ကို၊ ဆိန္နာပေတိ၊ ကမ္မကာရေဟိ-အလုပ်သမား‌တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ နဝကမ္မ-အမှုသစ်ကို၊ ကာရေတိ-ပြုစေအံ့၊ ယထာ ဝတ္ထု၊ကမေဝ၊ ["နှာပိတေန၊ပေ၊ကာရေတိ" ဤဝါကျများ၌လည်း "ဇုမံ သြဒနံ ဘုဉ်္ဇိတ္ဝာ ဇုမံနာမ ကရောထ" ဝါကျကို လိုက်ပေး။]

ပန-ကား၊ ဇုမံ ဘတ္တံ ဘုဉ်္ဇိတ္ဝာ ဇုမံ-(ဤအလုပ်ကို) ကရောထာတိ သစေ နဝဒတိ-အံ့၊ ဇုမံ ဘတ္တံ, ဘုဉ်္ဇ- လော၊ ဘုတ္တောဝ - စား‌ပြီး‌သည်၊ အသိ-၏၊ ဘုဉ်္ဇိဿသိ-လတံ့၊ (အချို့စာများ၌ "ဘုဉ်္ဇသိ" ဟု ပစ္စုပ္ပန်လည်း ပါ၏၊) ဇုမံ နာမ-ဤမည်သော‌အမှုကို၊ ကရောဟိ - ပြုလော၊ ဇုတိ သစေ ဝဒတိ၊ (ဧဝံ သတိ) ဝန္နတိ၊ စ-ဆက်၊ တ္ထေ- ဤသို့ ခိုင်း‌ရာ၌၊ ဝတ္ထုဓောဝနေဝါ-အဝတ်ကို ဖွတ်ခြင်း၌သော်၎င်း၊ ကေသဋ္ဌေဒနေဝါ-ဆံပင်ကို ဖြတ်ခြင်း၌သော်၎င်း၊ ဘူမိသောဓနာဒိ နဝကမ္မေဝါ - မြေ သုတ်သင်ခြင်း အစ‌ရှိသော အမှုသစ်၌သော်၎င်း၊ ပရဘတ္တံ-သည်၊ ဝါ- ကို၊ အတ္တနော ဟတ္ထဂတံ (ဟုတ္ဝာ), နိဿဇ္ဇတဗ္ဗံ နာမ- စွန့်ထိုက်သော‌ဘဏ္ဍာ မည်သည်၊ ကိဉ္စာပိ နတ္ထိ၊ ပန- ထိုသို့ပင် မရှိပ၊ သော်လည်း၊ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဒဠှံ-စွာ၊ ကတ္ဝာ- ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ, တံ-ထိုစကား‌ကို၊ ပဋိက္ခိပိတုံ နသက္ကာ၊ တသ္မာ, နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု‌မှိ-သည်၊ ဇ၊ါ-ကို၊ ပရိဘုတ္တောဝါ- သုံး‌စွဲအပ်ပြီး‌သော်၎င်း၊ နဒ္ဒေဝါ- ပျောက်သော်၎င်း၊ ပါစိတ္တိယံ- ကို၊ ဒေသေတိ ယထာ- ဒေသနာပြောရသကဲ့သို့၊ ဧဝံ- တူ၊ ဇုဓာပိ- ဤအဝတ်ဖွတ်ခြင်း အစ‌ရှိသည်၌လည်း၊ ဒေသေတမ်-ဒေသနာပြော‌ရာ၏၊ [အပ်-မအပ်သော ဤ လဲလှယ်နည်းများ‌ကို ပါတိမောက္ခဘာသာဋီကာ၌ ပြထား‌ပြီ၊]

ဇုမံ ဘတ္တံ ဘုဉ်္ဇ၊ပေ၊ဝန္နတိ။ ။"ဤထမင်း‌ကိုစား‌လော" ဟု စကား‌တရပ်ဖြတ်ပြီး‌လျှင် "ဤအလုပ်ကို လုပ်ပေး‌လော" ဟု စကား‌တရပ်ဖြင့် ခိုင်း၏၊ ဤသို့ ခိုင်း‌လျှင် "ထမင်း‌ဖြင့်အလုပ်ကို လဲရာမရောက်"၊ ထို့ကြောင့် "အပ်သည်" ဟု ဆိုသည်၊ ဤသို့ စကား‌မဆက်ဘဲ ဖြတ်၍ခိုင်း‌ရာ၌ "သင်ဟာ စား‌ပြီး‌ပြီလေ, အလုပ်လုပ်ပါတော့လား, ဘာ့ကြောင့် မလုပ်သေး‌သလဲ"ဟုပင် ပြောဆိုကောင်း၏-ဟု ဋီကာဆိုသည်။

ဇုတ္ထစ ၊ပေ၊ ဒေသေတဗ္ဗံ။ ။ တစုံတခုသော ကပ္ပိယဝတ္ထု‌ကိုပေး၍ ကိုယ်တိုင် ကဝါသည်ကို အဖွတ်ခိုင်း‌ခြင်း, ဆတ္တာသည်ကို ခေါင်း‌ရိတ်ခိုင်း‌ခြင်း‌တို့၌ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏-ဟု ဆိုရာ၌ စွန့်စရာဝတ္ထု‌မရှိ၊ အဝတ်လည်း နဂိရိက မိမိအဝတ်သာ ဖြစ်၍ စွန့်ဘွယ်မလို၊ ထိုသို့ စွန့်စရာဝတ္ထု မရှိပါသော်လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ်သင့်သည်ဟု အဋ္ဌကထာတို့၌ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲဆိုထား‌သော‌ကြောင့် ထိုစကား‌ကို မပယ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် နိဿဂ္ဂိပစ္စည်း‌ကို စား‌သောက်ပြီး, ပျောက်ပြီး‌ဖြစ်၍ စွန့်စရာမရှိသော်လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်ကို ဒေသနာပြောရသကဲ့သို့ အဝတ်ဖွတ်ခိုင်း‌ခြင်း ခေါင်း‌ရိတ်ခိုင်း‌ခြင်း‌တို့၌လည်း နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်ကိုသာ ဒေသနာပြောရမည်။

ကယဝိက္ကယေ ကယဝိက္ကယသညီတိ အာဒိမှိ - ၌၊ (အတ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ယော - အကြင်ရဟန်းသည်၊ ကယဝိက္ကယံ - သို့၊ သမာပဇ္ဇတိ - ရောက်၏၊ သော, တသ္မိံ - ထို ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်း၌၊ ကယဝိက္ကယ သညီဝါ-ဝယ်ခြင်း ရောင်းခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည်မူလည်း၊ ဘဝတု - ဖြစ်စေ၊ ဝေမတိကော ဝါ - ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းရှိသည်မူလည်း၊ (ဘဝတု)၊ နကယဝိက္ကယသညီဝါ-ဝယ်ခြင်း ရောင်ခြင်းဟု အမှတ်မရှိသည်မူလည်း၊ (ဘဝတု)၊ နိသဇ္ဇာယ ပါစိတ္တိယံ မေဝ၊ စူဠတ္တိကေ - စူဠတိက်၌၊ [နိသဇ္ဇပါစိတ်လောက် အပြစ်မကြီးသောကြောင့် တိကဒုက္ကဋ်ကို " စူဠတ္တိက " ဆိုဟန်တူသည်။] ဒိသုန်သော၊ ပဒေသု - ရွေပုဒ်တို့၌၊ ဒုက္ကဋံမေဝ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။

အဿံ ပုဆ္ဆတိတိ-ကား၊ တဝ-အသင်ဒါယကား၏၊ အယံပတ္တော - သည်၊ ကိံ - အဘယ်ကို၊ အဿတိ - ထိုက်တန်သနည်း၊ (တနည်း) ကိံအဿတိ-ဘယ့်လောက်တန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဆ္ဆတိ-အံ့၊ ဣမံ နာမ-၌မည်သော အဖိုးကို၊(အဿတိ-၏၊) ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တောပန-သော်ကား၊ တဿ-ထို ရဟန်း၏၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ-သက်နှံးစသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာသည်၊ မဟဋ္ဌံ - များသော အဖိုးရှိသည်၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဧဝဉ္စ- သို့လည်း၊ နံ - ထို ဈေးသည်ကို၊ ပဋိဝဒတိ-တဖန်ပြောအံ့၊ (ကိံ)၊ ဥပါသက-ကာ၊ မမ-၏၊ ဣဒံ ဝတ္ထု-သည်၊ မဟဋ္ဌံ-များသော အဖိုးရှိ၏၊ တဝ-၏၊ ပတ္တံ-ကို၊ အညဿ-အား၊ ဒေဟိ-ပေးလိုက်တော့၊ ဣတိ - သို့၊ (ပဋိဝဒတိ)၊ တံ - ထို စကားကို၊ သုတ္ဝာ - ၍၊ ဣတရော - ရဟန်းမှ တပါးသော ဈေးသည်သည်၊ အညံ - သပိတ်မှ အခြားသော၊ ထာလကမ်မိ - ခွက်ကိုလည်း၊ ဒဿာမိ - ပေးပါဦးအံ့၊ ဣတိ - သို့၊ (သစေ) ဝဒတိ-အံ့၊(ဧဝံ သတိ)၊ ဂဏှိတုံ - ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဣဒံ-၌ဝတ္ထုသည်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဝါ-တို့မှာ၊ အတ္ထိ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တလက္ခဏော-ဆိုအပ်သော လက္ခဏာ၌၊ ပတတိ-ဂျရောက်၏၊ ဝါ-ပါဝင်၏၊ [" မမ ဣဒံ ဝတ္ထု " စသော စကားသည်၊ " ဣဒံ အမှာကံ အတ္ထိ " ဟူသော ပါဠိတော်အနာပတ္တိဝါရ၌ ပါဝင်၏၊ ထို့ကြောင့် " ဂဏှိတုံ ဝဋ္ဋတိ " ဟု ဆိုသည်၊] သောပတ္တော - ထို ဈေးသည်၏ သပိတ်သည်၊ မဟဋ္ဌော - သည်၊ သစေ (ဟောတိ) - အံ့၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ ဝတ္ထု-(ထီး,ဘိနပ်စသော) ဝတ္ထုသည်၊ အပ္ပဋ္ဌံ - နည်းသော အဖိုးရှိသည်၊ သစေ(ဟောတိ)၊ ပတ္တော ဃာမိကော စ - သည်လည်း၊ အဿ - ထို (ထီး , ဘိနပ်စသော) ဝတ္ထု၏၊ အပ္ပဋ္ဌဘာဝံ - နည်းသော အဖိုးရှိသည် အဖြစ်ကို၊(သစေ)နဇာနာတိ-အံ့၊(ဧဝံသတိ)၊ ပတ္တော-ကို၊ နဂဟေတဗ္ဗော၊

[လှည့်ပတ်၍ ယူရာကျသောကြောင့် မယူထိုက်-ဟူလို၊]မမ-၏၊ ဝတ္ထု-သည်၊ အပ္ပဿံ-၏၊ ဇာတိ-သို့၊ အာစိက္ခိတမ္ပံ - ပြောရာ၏၊ ဟိ-လဒ္ဓဒေါသ ထင်ရှားပြအံ့၊မဟာဿဘာဝံ-(ဈေးသည်၏ သဝိတ်က)များသော အဖိုးရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ-သိလျက်၊ ဝဏ္ဏေတွာ-လှည့်ပတ်၍၊ ဂဏှန္တော- ယူသော ရဟန်းသည်၊ ဂဟိတဘဏ္ဍံ-ကို၊ အဿဒါပေတွာ-တန်ဘိုးဖြတ်စေ၍၊ ကာရေတဗ္ဗတံ-ပြုစေထိုက်သူ၏အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇတိ-ရောဲ၏၊[တမတ်မှစ၍ တန်ဖိုးအလိုက်ဆုံးဖြတ်ရမည်-ဟူလို၊] ပတ္တသာမိကော-သည်၊ ဘန္တေ-ရား၊ ဟောတု-စေ၊ သေသံ-အကြွင်းအကျန် အပိုသည်၊ မမ-၏၊ ပုညံ- ကောင်းမှုသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်ပါလတံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ သစေ ဝဒတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ-၏။

ကပိယကာရကဿ အာစိက္ခတိတိ-ကား၊ ယဿ-အကြင် ဈေးသည်၏၊ ဟတ္ထတော-မှ၊ ဘဏ္ဍံ, ဂဏှာတိ-ယူလို၏၊ တံ-ထို ဈေးသည်ကို၊ ထပေတွာ, အညံ-အခြားသူကို၊ အန္တမသော, တဿ – ထို ဈေးသည်၏၊ ပတ္တဘာဝတိကမ္မိ- သား ညီကိုသော်လည်း၊ ကပိယကာရကံ - ကို၊ ကတွာ, ဇာမိနာ - ဤဝတ္ထုဖြင့်၊ ဇာမံနာမ-ဤမည်သော ဝတ္ထုကို၊ ဂဟေတွာ- ယူ၍၊ ဒေဟိ-ပေးပါလော့၊ ဇာတိ-သို့၊ အာစိက္ခတိ - ပြောအံ့၊ သော – ထို ကပိယကာရကသည်၊ ဆေကော-ပါးနပ်သည်၊ ဧစေ ဟောတိ၊ ပုနပ္ပုနံ, အပနေတွာ - ဖယ်ရှားရှင်း၊ ဝိဝဒိတွာ-ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆို၍၊(ဈေးသည်နှင့်"ကောင်းတယ်,မကောင်းဘူး"ဟု ဆန့်ကျင်ဘက် ပြောဆိုငြင်းခုန်၍--ဟူလို၊)စေဂဏှာတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ (ဘိက္ခုနော) တုဏှီဘူတေန- ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သည်၊ ဟတ္ထာ, ဒ္ဒာတုမ္ဟံ - တည်ရာ၏၊ [ကပိယက ပစ္စည်းကို ရွေးချယ်၍ ယူနေသောကြောင့် ရဟန်းက မိမိသဘောကျဖြစ်၍ ဘာမျှမပြောဘဲ တိတ်တိတ်နေပါ - ဟူလို။] (ကပိယကာရကော- သည်၊) ဆေကော နောစေ ဟောတိ၊ ဂဟေတုံ, စေ နဇာနာတိ-အံ့၊ ဝါဏိဇကော- ကုန်သည်သည်၊ တံ-ထိုကပိယကာရကကို၊ ဝဏ္ဏေတိ-လှည့်ပတ်နေအံ့၊ (ညာနေအံ့)၊ (ဧဝံ သတိ)၊ မဂ်ဂဏှ – မယူနှင့်တော့၊ ဇာတိ ဝတ္တဗ္ဗော။

ဇာဒံ အမှာကန္တိ အာဒိမှိ – ၌၊ (အထ္ထော ဧဝံ ဝေဒိတမ္ပေါ)၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဝါ - တို့မှာ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ - အကပ်ခံပြီးသော (တေလံ ဝါ - ဆီသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သပ္ပိဝါ-သော၊) ဇာဒံ-၌ ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊အမှာကဉ္စ - တို့အားလည်း၊ အညေန - သော၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကေန- အကပ်မခံအပ်သေးသော ဆီဖြင့်၊ ဝါ-ထောပတ်ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ (အတ္ထိ)၊ ဇာတိ ဘဏ္ဍတိ၊ သော – ထို ဈေးသည်သည်၊ တံ - ထို အကပ်ခံအပ်ပြီး ဝတ္ထုကို၊

ဂဟေတ္ဓာ,အညံ-(အကပ်မခံအပ်သေးသော)အခြားဝတ္ထုကို၊ သစေ ဒေတိ၊ (ဝေံသတိ)၊ ပဌမံ- ရှေးဦးစွာ၊ အတ္တနော, တေလံ- အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆီကို၊ နမိနာပေတမ္ဖံ-မချင့်စေထိုက်၊ ကသ္မာ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ), နာဋိယံ-ဆိကျည်တောက်၌၊ အဝသိဋ္ဌ တေလံ-ကြွင်းကျန်သော ဆီသည်၊ ပစ္ဆာ-နောင်မှ၊ မိနန္တိသဲ-ချင့်သောစေး သည်၏၊ အပဋိဂ္ဂဟိတကံ-အကပ်မခံအပ်သေးသော ဆီကို၊ ဒူသေယျ-ဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဇတိ-ထို့ကြောင့်တည်း၊ပေ၊ ဇတိ-တည်း။ ။ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

ဒုတိယော-သော၊ ကောသိယဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီ။

× × × × × × × ×

ပတ္တဝဂ်အဖွင့်

တေန သမယေနာတိ ပတ္တသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ ပတ္တဝါဏိဇ္ဇန္တိ - ကား၊ ဂါမနိဂမာဒိသု- တို့၌၊ ဝိစရန္တော - လှည့်လည်ကုန်လျက်၊ ပတ္တဝါဏိဇ်ဇံဝါ-သပိတ် ကုန်သွယ်မှုကိုလည်း၊ ကရိဿန္တိ - ပြုကုန်လတံ့လော၊ အာမတ္တိကာပဏ်ဝါတိ (ထွေ)-၌၊ ဘာဇနာနိ- ခွက်တို့ကို၊ အမတ္တာနိ-အမတ္တတို့ ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ- နှ၏၊ ယေသံ - အကြင် စေးသည်တို့၏၊ တာနိ- အိုးခွက်ဟူကုန်သော၊ ဘဏ္ဍံ-ရောင်းဝယ်အပ်သော ဘဏ္ဍာသည်၊(သန္တို့)၊ ဇတိ-ကြောင့်၊ တေ-ထို စေးသည်တို့သည်၊ အာမတ္တိကာ- ကတို့မည်၏၊ [ဘဏ္ဍာန္တို့ ဝိက္ကေတမ္ဘဘဏ္ဍံ၊ တာနိနှင့်ဘဏ္ဍံသည် ဝုစ်မတူသော်လည်း ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာအဖြစ်ဖြင့် တမျိုးတည်းဖြစ်သောကြောင့် တာနိနှင့် ဝုစ်မတူဘဲ " ဘဏ္ဍံ " ဟု ကေဝုစ်ထားနိုင်သည်၊]တေသံ အာမတ္တိကာနံ - ထိုခွက် ဟူသော ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာရှိသောစေးသည်တို့၏၊အာပဏ်-စေးဆိုင်တည်း၊ အာမတ္တိကာပဏ်-ဆိုင်၊ ကုလာလ ဘဏ္ဍာဂါဏိဇ္ဇကာပဏံ - အိုးခွက် ဘဏ္ဍာကို ရောင်းသော ကုန်သည်တို့၏စေးဆိုင်ကို၊ (ပသာရေသန္တိ-ဖြန့်ခင်းကုန်လတံ့လော၊)ဇတိ အတ္ထော-နက်။

ပဌမံ ၊ ပေ ၊ ဒူသေယျ ။ ။ ရဟန်း၏ အကပ်ခံအပ်ပြီး ဆိနှင့် စေးသည်ဆိကို လဲသောအခါ ဆိဖူးဥ်ထည့်၍ ဆိကို ချင့်ရလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ချင့်သောအခါ ရဟန်း၏ ဆိကို အလျင်(ရှေးဦးစွာ)မချင့်ပါနှင့်၊ ဘာ့ကြောင့်နည်း....ရဟန်း၏ဆိက ကပ်ပြီးဖြစ်၍ ဆိဖူးဥ်ကျန်ရစ်သော အကတ်အသတ်ဆိသည် နောက်မှချင့်သော စေးသည်၏ ဆိကို(ကပ်ပြီးဆိနှင့် ရောသွားစေသောအားဖြင့်)ရဟန်း၏ဆိက စေးသည်၏ဆိကို ဖျက်ဆီးရာရောက်ပါလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ကပ်ပြီးဆိနှင့် မကပ်သေးဆိရောလျှင် မကပ်သေးဆိလည်း ကပ်ပြီးဆိပင်ဖြစ်သွားရကား ရဟန်းမှာ လဲရကျိုးမနပ်ဘဲ ရှိလိမ့်မည်-ဟူလို။

တယော ပတ္တသ ဝဏ္ဏာတိ- ကား၊ ပတ္တသ- ၏၊ ပမာဏာနိ– အတိုင်း အရှည်တို့သည်၊ တီဏိ-၃ မျိုးတို့တည်း၊ [အဘိဓာန်လာ ဝဏ္ဏသဒ္ဒါ၏အနက် များစွာတို့တွင် ဤ၌ ပရိမာဏ အနက်ဟော ဟု ပြလို၍ ပမာဏာနိ ဟု ဖွင့်သည်။] အမ္ဗာဋကောဒနံ ဂဏှာတိတိ- ကား၊ မဂဓနာဠိယာ- မဂဓတိုင်းသုံး ကွမ်းစားဖြင့်၊ ဒွိန္နံ တက္ကာလနာဠိနံ-ဆန် ၂ ကွမ်းစား တို့၏၊ [၂ စလယ်တို့၏၊] ဩဒနံ-ကို၊ ဂဏှာတိ– ယူနိုင်၏၊ ဝါ– ဆန်၌၊ [“အမ္ဗာဋကောဒနံ- တပြည်ထက်ဝက် တခွက်ချက်ထမင်းကို” ဟု ပါဠိတော်၌ပေး။] မဂဓနာဠိနာမ – မဂဓတိုင်းသုံး ကွမ်းစားမည်သည်၊ အမုဒဘရသပလာ - အခွဲအားဖြင့် တဆဲ့သုံးပိုလ်ရှိသည်၊ စ၊- တဆဲ့နှစ်ပိုလ်ခွဲ ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ သီဟဠဒီပေ- ၌၊ ပကတိနာဠိ - ပကတိကွမ်းစားသည်၊ မဟန္တာ- ကြီး၏၊ ဒမိဋ္ဌနာဠိ - ဒမိဋ္ဌလူမျိုးတို့၏ ကွမ်းစားသည်၊ ခုဒ္ဒိကာ - ငယ်၏၊ မဂဓနာဠိ – သည်၊ ပမာဏယုတ္တာ - သင့်တော်သောပမာဏနှင့် ယှဉ်၏၊ တာယ မဂဓနာဠိယာ-ဖြင့် ဒိယမုနာဠိ-အခွဲအားဖြင့် ကွမ်းစားသည်၊(တကွမ်းစားခွဲသည်၊) ကော - သော၊ သီဟဠနာဠိ - သည်၊ ဟောတိ၊ ဣတိ မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဝုတ္တံ၊ စတုဘာဂံ ခါဒနန္တိ-ကား၊ သြဒနသ-၏၊ စတုတ္ထ ဘာဂပူမာဏံ-၄ ခုမြောက်အဘို့ ပမာဏရှိသော၊ (၄ ဘို့တဘို့ ပမာဏရှိသော)၊ ခါဒနံ-ခဲဘွယ်ကို၊ (ဂဏှာတိ)၊ [၌အဖွင့်ကိုကြည့်၍ စတုဘာဂံ၌ စတုနောင် ပူရဏာအနက်ဟော ထပစ္စည်း အကြကြီပါ။] တံ- ထိုခဲဘွယ်ကို၊ ဟတ္ထဟာရိယသ-လက်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ် ဆောင်ယူနိုင်သော၊ (လက်ကော်ရဖြစ်သော၊) မုဂ္ဂသူပသ-ပဲနောက်ဟင်း၏၊ ဝသေန ဝေဒိတမ္ဗံ၊ တဒုပိယံ ဗျဉ္ဇနန္တိ-ကား၊ တသ သြဒနသ့ - အား၊ အနုရူပံ – သော၊ မဿ ၊ပေ၊ ဗျဉ္ဇနံ – ငါး, အမဲ,

အမ္ဗာဋကရသ ပလ်ာ ။ ။ တပိလ္လင် အချိန် ၎ သားရှိ၏၊ [ကရိသ စတုဿယံ – ကျပ် ၄ ခုအပေါင်းသည်၊ ပလံ-ပိုလ်မည်၏။—အမရကောသ ဂ၆, ၉။] တဆဲ့နှစ်ပို ခွဲသည် ကျဉ်ချိန် ၅၀ သားရှိ၏၊ ထို ၅၀ သားသည် မဂဓဗာကွမ်းစား ဖြစ်၏၊ “ ဒွိန္နံ တက္ကာလနာဠိနံ သြဒနံ ဂဏှာတိ”ဟု ဆိုခဲ့သောကြောင့် “မဂဓ နှစ်ကွမ်းစား”ဟူသည် ၅၀ သား ၂ လီ (တပြည်)ဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆန်တပြည်ချက် ထမင်းနှင့်တကွ အသင့်းဟင်း ၀ဟင်းတို့ပါ ဆန့်သောသပိတ်သည် ဥက္ကဋ္ဌသပိတ် ဖြစ်၏။

မုတ်ချက်။ ။ရှေးဆရာအချို့ကား တပိလ်လျင် ၁ ပိသာရှိ၏-ဟု ယူကြသေး၏၊ ထိုအလိုအားဖြင့် ၁၂ ပိခွဲသည် ၁၂ ပိသာခွဲရှိ၍, ဒွိန္နံ တက္ကာလနာဠိနံအတွက် ၂၅ ပိသာ ရှိရမည် ဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်သပိတ်မှ ထိုမျှလောက်ဆန်ကို ချက်သော ထမင်းကို မဆန့်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့်တကွ သိမ်သမုတ်ရာဝယ် ကျောက်နိမိတ် အတွက်ပါ တပိလ်လျင် တပိသာဥယူနည်းကို စဉ်းစားကြပါလေ။

ဟင်းရွက်, ဟင်းသီး, အသြ်ွန့် အစရှိသောဟင်းလျာကို၊ ဂဏ္ဍာတိ - ၏။ [တဒုပိယံ၏အဖွင့်ကို ဝေရဉ္စကဂ္ထာ-မြင်းကုန်သည်တို့ မုယောဆန်လှူခဏ်းဌ်ပြခဲ့ပြီ။]

တတြ-ထိုအမှုဋ္ဌကောဒနံ ဂဏ္ဍာတိ အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ["တတြ- ထိုသပိတ်၌" ဟုလည်း ပေးကြသည်။] အယံ - ကား၊ ဝိနိစ္ဆယော - တည်း၊ သုကောန္ဒိတပရိသုဒ္ဓါနံ-ကောင်းစွာထောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ကုန်သော၊ အနုပဟတပုရာဏသာလိတဏ္ဍုလာနံ-မကြိုးမပြုတ်သောသလေးဆန်ဟောင်းတို့၏၊ [ဆန်သစ်ကို ချက်လျှင် ထမင်း သိပ်မပွား သောကြောင့် ထမင်းတိုးပွားသော ဆန်ဟောင်းကို ပြသည်။] ဒွေ မဂဓနာဠိယော = မဂဓတိုင်းသုံး ၂ ကွမ်းစား တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ တေဟိ တဏ္ဍုလေဟိ-ထိုသလေးဆန်ဟောင်းတို့ဖြင့်၊ အနုတ္တဏ္ဍုလံ – မနပ်တနပ် မာဆတ်ဆတ်လည်း မဟုတ်သော၊ အကိလိန္နံ-စိုစိုစွပ်စွပ် ပြော့ဖတ်ဖတ်လည်း မဟုတ်သော၊ အပိဏ္ဍိတံ-မထွေးမခဲသော၊ သုဝိသဒံ - အလွန် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော၊ ကုန္ဒမကုဋ္ဌရာသိသဒိသံ- သင်းခွေပန်းငုံအစုနှင့် တူသော၊ အဝဿာဝိတောဒနံ-ငှဲ့အပ်သောထမင်းရည်ရှိသော ထမင်းကို၊ ဝါ - ချိုးမကပ်သောထမင်းကို၊ ပစိတွာ – ၍၊ ["အွဝ- အောက်သို့ + သာဝိတ- ယိုစေအပ်" ဟူသည် "ထမင်းရည်တည်း" ဟု ကြံပါ၊ "ထမင်းချိုး" ဟုလည်း ပေးကြ၏၊] နိရဝသေသံ-အကြွင်းအကျန်မရှိအောင်၊ ပတ္တေ-၌၊ ပက္ခိပိတွာ-၍၊ တာသ သြဒနဿ- ၏၊ စတုဏ္ဍာဂဝပမာဏော-လေးခုမြောက်အဘို့ ပမာဏရှိသော၊ ဝါ- လေးဘို့တဘို့ ပမာဏရှိသော၊ နာတိဃနော-ပြစ်လည်းမပြစ်လွန်းသော၊ နာတိတနုကော-ကျဲလည်းမကျဲလွန်းသော၊ ဟတ္ထဟာရိယော – လက်ဖြင့် ဆောင်ယူအပ် ဆောင်ယူနိုင်သော၊ ဝါ-လက်ကော်၍ရလေဝံသော၊[ဟတ္ထေန + ဟာရိယော ဟတ္ထဟာရိယော။] သမ္မသမ္ဗာရ သဒ်တော-ဇိယာကရဝေး အစရှိသော အလုံးစုံသော အဆေဝံအဉုးတို့ဖြင့် စိရင်အပ်သော၊ မုဂ္ဂသူပေါ- ပဲနောက်ဟင်းကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗော-ထည့်ထိုက်၏၊ တတော-ထိုမှနောက်၌၊ အာလောပသဿ အာလောပဿ - ဆွမ်းလုပ်တိုင်း ဆွမ်းလုပ်တိုင်းအား၊ အနုရူပံ - လျော်သော၊ ယာဝစရိမာလောပ ပမောနကံ - နောက်ဆုံး ဆွမ်းလုပ်တိုင်းအောင် လောက်သော၊ မစ္ဆမံသာဒိဗျဉ္ဇနံ- ငါး, အမဲ အစရှိသောဟင်းလျာကို၊ ပက္ခိပိတဗ္ဗံ။

ပန-ဆက်၊ သပ္ပိ၊ပေ'ကိစ္ဆိကာဒိနိ-ထောပတ်, ဆီ,ရက်တက်ရည်,ပဒုန်းရည်း အစရှိသည်တို့သည်၊ ဂဏနုပဂါနိ - ရေတွက်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဝါ- ရေတွက်လောက်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-န်၊ ဟိ - မှန်၊ တာနိ-ထို ထောပတ် စသော ဝတ္ထုတို့သည်၊ သြဒနဂတိကာနေဝ-ထမင်း၏

ဖြစ်ခြင်းနှင့် တူသော ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သည်သာ။ ဝါ-ထမင်းနှင့် အလားတူကုန်သည်သာ၊ (ဟုတ္တာ÷ ၍၊) ဟာပေတုံ - ယုတ်လျော့စေခြင်းငှါလည်း။ နေဝသင်္ကောန္တိ-န်၊ ဝမေ့တုံ-တိုးပွားစေခြင်းငှါလည်း၊ နသင်္ကောန္တိ-န်၊[ထမင်းဌာပတ်စသည်ကို ထည့်လိုက်လျှင် ထမင်းသဘောအတိုင်း ဖြစ်သွားသည့် အတွက် အတိုးအဆုတ် မရှိ-ဟူလို၊] ဧဝံ-လျှင်၊ သဗ္ဗမ္ပိ – သော၊ ပက္ခိတ္တံ-သော၊ ဧတံ-ဤဆွမ်း, ပဲဟင်း, ဟင်းလျာသည်၊ ပတ္တသ-၏၊ မုခဝဋ္ဋိယာနားခမ်းရစ်၏၊ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ-အောက်အရေးနှင့် ညီမျှသည်၊(ဟုတ္တာ-၍)၊ သစေ တိဋ္ဌတိ–အကယ်၍တည်အံ့၊ သုတ္တေနဝါ-ချည်မျှင်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဟီရေနဝါ-လျှော်မျှင်ဖြင့်သော်ငင်း၊ ဆိန္နန္တိသဒ - ဖြတ်လသော်၊ (တာဒုတ်တိုက် သကဲ့သို့ တိုက်ကြည့်လေသော်)၊ သုတ္တာသဝါ - ၏သော်ငင်း၊ ဟီရာသဝါ-၏သော်ငင်း၊ ဟေဋ္ဌိမန္တံ-အောက် အစွန်းကို၊ သစေ ဖုသတိ-အံ့၊(ဧဝံ သတိ)၊ အယံ-၌ သဒိတ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌော နာမ - ဥက္ကဋ္ဌမည်သော၊ ဝါ- အကြီးဆုံးမည်သော၊ ပတ္တော–တည်း၊ တံ ရာဇိ-ထိုအောက် အရေးကို၊ အတိက္ကမ္မ-၍၊ ထူပီကတံ- ထူပကဲ့သို့ ပြုအပ်လျက်၊ (မိုမောက်လျက် , စုံ့စုံ့တက်လျက်)၊ သစေ တိဋ္ဌတိ၊(ဧဝံ သတိ)၊ အယံ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌော မကောနာမ- မည်၏သော၊ ဝါ-ဥက္ကဋ္ဌသဒိတ်အောက် ငယ်သည်မည်သော၊ ပတ္တော = တည်း၊ တံရာဇိ–ထိုအောံအရေးသို့၊ သစေ နသမ္ပာပုဏာတိ-အကယ်၍ မရောက်အံ့၊ အန္တောဂဓမေဝ-အတွင်းဝင်သည်သာ၊ သစေ ဟောတိ၊(ဧဝံ သတိ)၊ အယံ- သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌ[ဥက္ကဋ္ဌော]နာမ-ဋ္ဌမည်သော၊ ပတ္တော–တည်း။

နာဠိကောဒနန္တိ- ကား၊ မဂဓနာဠိယာ–ဖြင့်၊ ကောယ တဏ္ဍုလနာဠိယာ - ဆန်တကွမ်းစား၏၊ သြဒနံ - ကို၊ (ဂဏှံ့တိ)၊ ပတ္ထောဒနန္တိ- ကား၊ မဂဓနာဠိယာ-ဖြင့်၊ ဥပမုနာဠိကောဒနံ-ကွမ်းစားထက်ဝက် ဆန်၏ ထမင်းကို၊(ဂဏှာတိ)၊ သေသံ- ကြွင်းသော အစိအရင်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတပ္ပံ၊ ပန - ဆက်၊ အယံ- ကား၊ နာမမတ္တေ - အမည်မျှ၌၊ ဝိဓသော၊ နာဠိကောဒနာဒိ – တကွမ်းစားချက် ထမင်းအစရှိသော၊ သမ္ဘမ္ပိ- အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော ထမင်း ပဲဟင်း ဟင်းလျာသည်၊ ပိက္ခိတ္တံ-ထည့်အပ်သည်၊(သမာနံ–သော်၊) ဝုတ္တနယေနေဝ ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ (ဟုတ္တာ) သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ မဇ္ဈိမောနာမ ပတ္တော၊ တံ ရာဇိ အတိကမ္မ ထူပီကတံ သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ အယံ မဇ္ဈိမောမကောနာမ ပတ္တော၊ တံရာဇိ- သစေ နသမ္ပာပုဏာတိ၊ အန္တောဂဓမေဝ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အယံ မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌောနာမ ပတ္တော၊ ပတ္ထောဒနာဒိ – တကွမ်းစားချက် ထမင်း အစ

ရှိသော၊ သမ္မမ္မိ ပဂ္ဂိတ္တံ (သမာနံ)ဟေဋ္ဌိမရာဇိသမံ (ဟုတ္ဝာ)သစေ တိဋ္ဌတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊အယံ သြမကောနာမပတ္တော၊ပေ၊အယံ-သည်၊ သြမကုက္ကုဋ္ဌော နာမ ပတ္တော၊ ဣတိ အယံ- ကဒ်း၊ (နာမမတ္တေ- ၌၊ ဝိသေသော- တည်း၊) ဧဝံ-သို့၊ ဧတေပတ္တာ-တို့သည်၊ နဝ- ၉ လုံးတို့တည်း။

တေသု- ထို သပိတ် ၉ လုံးတို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ကုက္ကဋ္ဌော၀ - ဥက္ကံဋ္ဌ၊ကုက္ကဋ္ဌ သပိတ်ဂုင်း၊ ဝါ-ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်ကြီးသော သပိတ်ဂုင်း၊ သြမကော မကော၀-ဂုင်း၊ ဝါ-သြမကသပိတ်အောက်ငယ်သော သပိတ်ဂုင်း၊ (ဣတိ-သို့)၊ ဒွေ- ၂ လုံး သောသပိတ်တို့သည်၊အပတ္တာ-အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာလေသောသပိတ် မဟုတ်ကြကုန်၊ ဟိ- မှန်၊ တတော ဥက္ကဋ္ဌော အပတ္တော , သြမကော အပတ္တောတိ ဣဒံ-၌စကားကို၊ ဧတေ - ၌ ဥက္ကဋ္ဌ၊ကုက္ကဋ္ဌ သပိတ်, သြမကောမက သပိတ်တို့ကို၊ သန္ဓာယ- ၍၊ (ဘဂဝတာ) ဝုတ္တံ-ပဒဘာဇနီ၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တ္ထေ- ၌ သပိတ် ၂ လုံးတို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊ကုက္ကဋ္ဌော - ကို၊ ဥက္ကဋ္ဌတော - ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်၊ ဥက္ကဋ္ဌတ္တာ - ကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တတော ဥက္ကဋ္ဌော အပတ္တောတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တော - ပြီ၊ သြမကော မကော၀ - ကိုလည်း၊ သြမကတော-အောံ၊ သြမကတ္တာ-ယုတ်လျော့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊(တတော) သြမကော အပတ္တောတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တော၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဧတေ - ၌ ဥက္ကဋ္ဌ၊ကုက္ကဋ္ဌ သြမကောမက သပိတ်တို့ကို၊ ဘာဇနပရိဘောဂေန - ဆွမ်းကို သုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ- သုံးစွဲထိုက်ကုန်၏၊ န အဓိဋ္ဌာနုပဂါ- အဓိဋ္ဌာန်သို့လည်း မကပ်ရောက်ကုန်၊ နဝိကပ္ပနုပဂါ-ဝိကပ္ပနာသို့လည်း မကပ်ရောက်ကုန်။ [၌ သပိတ် ၂ လုံးသည် ဆွမ်းခံရာ၌ အပြစ်မရှိသော်လည်း အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာပြု၍ မသုံးစွဲရ။]

ပန-အန္တယကား၊ ဣတရေ-၌ သပိတ် ၂ လုံးမှအခြားကုန်သော၊ သတ္တ-၇ လုံးသော သပိတ်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္ဝာဝါ-၍သော်ဂုင်း၊ ဝိကပ္ပေတ္ဝာဝါ-၍သော်ဂုင်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာ - နှ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ (အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာကို)၊ အကတ္ဝာ-၍၊ တံ-ထိုသပိတ်ကို၊ (ဒဿာဟံ - ကို၊) အတိက္ကာမယတော - ၏၊ နိသဋ္ဌိယံ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊(ဟောတိ)၊ သတ္တာဝဓမ္မိ-သော်၊ တံ ပတ္တံ-ကို၊ ဒဿာဟ ပရမံ - ဆယ်ရက် အလွန် အပိုင်း အခြားရှိသော်၊ ကာလံ - ကို၊ အတိက္ကာမယတော-၏၊ နိသဋ္ဌိယံ-သော်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊(ဟောတိ)၊ ဣတိ - ၌ကား အနက်။ [" တံ အတိက္ကာမယတော နိသဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ" ဟူသော ရွှေစကားသည် သိက္ခာပုဒ် ပါဠိတော်စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့် တံ၏နောက်၌ "ဒဿာဟံ"မပါသင့်၊ "ပါစိတ္တိယံတိ" ဟု ဣတိလည်း မပါသင့်၊

"တံသတ္တာဝိဓံပိ ပတ္တံ၊ပေ၊ပါစိတ္တိယံတိ" ကား ထိုပါဠိ၏ အနက်ကို ထပ်ဖွင့်သော စကားတည်း၊ ထို့ကြောင့်၊ "ဣတိ-ဤကား အနက်"ဟု ပေးရသည်။] နိသဂ္ဂိယံ၊ပေ၊ပရိဘုဉ္ဇတီတိ-ကား၊ ယာဂုံ-ကို၊ ပိဝိတွာ-ပြီး၍၊ (ပတ္တေ-ကို၊) ဓောတေ-ဆေးအပ်ပြီးသော်၊ ဒုက္ကဋံ၊ခဇ္ဇက် ခါဒိတွာ ဘတ်ဘုဉ်တွာ ဓောတေ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဣတိဝေံ ပယောဂေပယောဂေ ဒုက္ကဋံ။

ပန- ကား၊ အနာပတ္တိ၊ပေ၊ဝိကပ္ပေတိတိ ဧတ္ထ-၌၊ (ဝိနိစ္ဆယော ဧဝံ ဝေဒိတဗ္ဗော)၊ ပမာဏယုတ္တသဒိ- ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော သဝိတ်၏လည်း၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနုပဂတ္တံ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်၏အဖြစ်, ဝိကပ္ပနာလေံသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဧဝံ ဝေဒိတမ်ဒ်၊ အယောပတ္တော-သည်၊ ပဋ္ဌဟိ- ၅ ကြိမ်ကုန်သော၊ ပါကေဟိ-ဖုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ (ပက္ကော- ဖုတ်အပ်ပြီးသည်၊ သမာနော-သော်၊ ဝါ-ဖြစ်မှ၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ- အဓိဋ္ဌာန်သို့ကပ်ရောက်သည်၊ ဝါ- အဓိဋ္ဌာန်လောက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ မတ္တိကာပတ္တော-သည်၊ ဒွီဟိ ပါကေဟိ ပက္ကော (သမာနော) အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ (ဟောတိ)၊ ဥဘောဝိ- ၂ မျိုးသော သဝိတ်တို့သည်လည်း၊ ယံ မူလံ-အကြင်အဖိုးကို၊ ဒါတမ်ဒ်- ပေးထိုက်၏၊ [သဝိတ်ဆည်အား ပေးထိုက်၏။]တသ္မိ-ထိုအဖိုးကို၊ ဒိန္နေယေဝ-ပေးအပ်ပြီးသော့်သာ၊ ဝါ- မှသာ၊ (အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ ဟောတိ)၊ ဧကောဝိ- သော၊ ပါကော- ဖုတ်ခြင်းသည်၊ ဥုနော သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိဝါ) ကာကဏိကမတ္တမ်ပိ၊ တချင်ရွေးမျှလည်း၊ ဝါ-တပြားမျှလည်း၊ မူလံ - အဖိုးသည်၊ အဒိန္နံ - မပေးအပ်သေးသည်၊(သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိဝါ၊) အဓိဋ္ဌာနုပဂါန(ဟောန်)၊ [ဥဘောဝိကိုထောက်၍ " အဓိဋ္ဌာနုပဂါ " ဟု ရှိရမည်။] ပတ္တသာမိကော သစေဝိ ဝဒတိ - အကယ်၍မူလည်း လျောက်အံ့၊ (ကိံ)၊ ယဒါ, တုမှာကံ - တို့၏၊ မူလံ-သည်၊ ဘဝိဿတိ- ရှိလတံ့၊ တဒါ-ထိုအခါကမှ၊ ဒဿထ-ပေးရပါ့ကုန်လတံ့၊ [ရှိမှပေးပါ-ဟူလို။] အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ, ပရိဘုဉ္ဇထ-န်၊ ဣတိ-ဤသို့လျောက်အံ့၊ (ဧဝံသတိဝိ) အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ နေဝ ဟောတိ၊ ဟိ - မှန်၊ ပါကဿ - ဖုတ်ခြင်း၏၊ ဥုနတ္တာ, ပတ္တသဒ်ံ - သဝိတ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မူလဿ- အဖိုး၏၊ သကလဿဝါ - အလုံးစုံ၏သော်ငင်း၊ ကေဒေသဿဝါ - တစိတ်တဖို့၏ သော်ငင်း၊ အဒိန္နတ္တာ, သကဘာဝံ-မိမိဥစ္စာ၏ အဖြစ်သို့၊ နဥပေတိ၊ အညဿေဝ - အခြားသော ဈေးသည်၏သာ၊ သန္တကော, ဟောတိ - ဖြစ်သေး၏၊ တသ္မာ, ပါကေစ- ဖုတ်ခြင်းသည်ငင်း၊ မူလေစ-အဖိုးသည်ငင်း၊ နိဋ္ဌိတေယေဝ- ပြီးသော်သာ၊ ဝါ- ပြီးမှသာ၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ ဟောတိ။

ယော-အကြင်သပိတ်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနုပဂေါ်-အဓိဋ္ဌာန်သို့ ကပ်ရောက်၏၊ ဝါ-အဓိဋ္ဌာန်လောက်၏၊ သွေဝ- ထို အဓိဋ္ဌာန်လေ့သော သပိတ်သည်ပင်၊ ဝိကပ္ပနုပဂေါ်- ၏၊ ဝါ- ၏၊ သော- ထို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သပိတ်ကို၊ ဟတ္ထံ- သို့၊ အာဂတောဝိ- ရောက်သောသပိတ်ကိုလည်း၊ အနာဂတောဝိ- ကိုလည်း၊ [အဝေးကလှမ်း၍ လှူလိုက်သောအခါ မိမိထံသို့ မရောက်သေးသော သပိတ်ကို "အနာဂတော" ဟု ဆိုသည်။] အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗောဝါ-အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်ထိုက်၏၊ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗောဝါ-ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုထိုက်၏၊ ဟိ- မှန်၊ (တနည်း) ဟိ- ချဲ့ဥုံးအံ့၊ ပတ္တကာရကော- သပိတ်ကို ပြုလုပ်သူသည်၊ ဝါ-သပိတ်သည်သည်၊ မူလံ-ကို၊ လဘိတ္ထာဝါ- ၍သော်လည်း၊ သယံ- ဈေးသည်ကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော- လှူလိုသည်၊ ဟုတ္ထာဝါ- ၍သော်လည်း၊ ဘန္တေ, အဟံ-သည်၊ တုမ္ဟာကံ- တို့ဘို့၊ ပတ္တံ-ကို၊ ကတ္ထာ- ၍၊ အသုက ဒိဝသေနာမ-၌၊ ပစိတ္ထာ-ဖုတ်၍၊ ထပေဿာမိ-ထားလိုက်ပါအံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ ယဒိ ဝဒတိ - အံ့၊ ["ဇာတိ ဝတ္ထာ တထေဝ ကရောတိ" ဟုလည်း တဝါကျ ရှိသင့်သေး၏- ဟု ထင်သည်။] ဘိက္ခု-သည်လည်း၊ တေန-ထို သပိတ်သည်သည်၊ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသတော-ပိုင်းခြားအပ်သောနေ့မှ၊ ဒသာဟံ-ကို၊ အတိက္ကာမေတိ-အံ့၊ နိသဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ပတ္တကာရကော-သည်၊ အဟံ-သည်၊ တုမ္ဟာကံ-တို့ဘို့၊ ပတ္တံ-ကို၊ ကတ္ထာ ပစိတ္ထာ, သာသနံ- နှုတ်မှာစကားကို၊ ပေဿာမိ- ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဇာတိ - သို့၊ ဝတ္ထာ - ၍၊ တထေဝ - ထို လျော်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၊ သစေ ကရောတိ - ဒံ့၊ တေန - ထို သပိတ်သည်သည်၊ ပေသိတ ဘိက္ခု ပန - စေလွှတ်အပ်သောရဟန်းသည်ကား၊ တဿ ဘိက္ခုနော-ထို သပိတ်ရှင်ရဟန်းအား၊ သစေ နအာရောစေတိ- အံ့၊ အညော - စေလွှတ်အပ်သောရဟန်းမှ အခြားသောရဟန်းသည်၊ ဒိဿာဝါ- ၍သော်၎င်း၊ သုတ္ထာဝါ- ၍သော်၎င်း၊ ဘန္တေ တုမ္ဟာကံ,ပတ္တော-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပါပြီ၊ ဇာတိ-သို့၊ သစေအာရောစေတိ-အံ့၊ (ဒေံသတိ)၊ တေဿ-၌ အခြားရဟန်း၏၊ အာရောစနံ-တဆင့်လျောက်ခြင်းသည်၊ နပမာဏံ-လိုရင်းပမာဏ မဟုတ်၊ ပန- အနှယကား၊ ယဒါ-၌၊ တေန- ထို ဈေးသည်သည်၊ ပေသိတောယေဝ- စေလွှတ်အပ်သောရဟန်းသည်သာ၊ အာရောစေတိ-၏၊ တဿ-ထို စေလွှတ်အပ်သောရဟန်း၏၊ ဝစနံ- ကို၊ (တဒတော) သုတဒိဝသတော - ထို ကြားအပ်ရာနေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒသာဟံ - ကို၊ အတိက္ကာမယတော - လွန်စေသော ရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)။

ပတ္တကာရကော-သည်၊ အဟံ တုမ္ဟာကံ ပတ္တံ ကတ္ဝာ, ပစိတ္ဝာ-ဖုတ်ပြီး၍၊ ကဿစိ-တစုံတယောံ၏၊ ဟတ္ထေ- ၌၊ ပဟိဏိဿာမိ- ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိ ဝတ္ဝာ တထေဝ - (ထို လျှောက်သည့်အတိုင်းပင်၊) သစေ ကရောတိ၊ ပန-ထိုသို့ ပြုပါသော်လည်း၊ ပတ္တံ ဂဟေတ္ဝာ, အာဂတဘိက္ခု-သည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပရိဝေဏေ ထပေတ္ဝာ,တဿ- ထိုသပိတ်ရှင်ရဟန်းအား၊ နှ အာရောစေတိ-မပြောအံ့၊ အညော-သော၊ ကောစိ-တစုံတယောံသည်၊ ဘဏ္ဍတိ- ပြောအံ့၊ (ကိံ)၊ ဘန္တေ, အဓုနာ - ယခုအခါ၌၊ ဝါ- မကြာမီက၊ အာဘတော-ဆောင်ယူအပ်သော၊ ပတ္တော - သည်၊ သုန္ဒရောအပိ – ကောင်းပါ၏လော၊ ဣတိ ဘဏ္ဍတိ၊ အာဝုသော , ပတ္တော – သည်၊ ကုဟိံ - အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ- ဤသို့မေးအံ့၊ ဣတ္ထန္နာမဿ-ဤအမည်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ပေသိတော- ပို့အပ်ပြီ၊ ဣတိ- အံ့၊ တေဿပိ- ဤ အခြားရဟန်း၏လည်း၊ ဝစနံ - တဆင့်ပြောအပ်သော စကားသည်၊ နှ ပမာဏံ၊ ပန - အစွယ်ကား၊ ယဒါ, သော ဘိက္ခု-ထို သပိတ်ယူလာသော ရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ, ဒေတိ-၏၊ ပေါတသ္မာ, ဒဿာဟံ- ကို၊ အနတိက္ကာမေတ္ဝာဝ - လျင်၊ အဓိဋ္ဌာတမ္ဗော၀ါ-အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်ထိုက်၏၊ ဝိကပ္ပေတမ္ဗော၀ါ-ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုထိုက်၏။

တတ္ထ-ထို အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌၊ ပတ္တသ-၏၊ အဓိဋ္ဌာနာ-တို့သည်၊ ဒွေ-တို့တည်း၊ ကာယေနဝါ- ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ဝါစာယဝါ အဓိဋ္ဌာတိ၊ စ-ဆက်၊ တေသံ-ထို အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းတို့၏၊ ဝသေန-အားဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန- အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ရဟန်းသည်၊ ဣမံ ပတ္တံ- ဤ သပိတ်ဟောင်းကို၊ ပစ္ဆုဒ္ဓရာမိ-ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပါ၏၊ ဝါ တဖန် ထုတ်ပယ်ပါ၏၊ ဣတိဝါ-သော်၎င်း၊ [ဤကား အနိုးရှိသပိတ်ကို ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပုံတည်း။] ဧတံ ပတ္တံ (ထိုသပိတ်ကို) ပစ္ဆုဒ္ဓရာမိ၊ ဣတိဝါ- ၎င်း၊ [ဤကား အဝေးရှိသပိတ်ကို ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပုံတည်း။] ဝံ-သို့၊ သမ္မုခေဝါ- မျက်မှောက်၌သော်၎င်း၊ ပရမ္မုခေဝါ- ၌သော်၎င်း၊ ဒြိတံ, ပုရာဏပတ္တံ-သပိတ်ဟောင်းကို၊ ပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ဝာဝါ-ပစ္ဆုဒ္ဓိရ်ပြုပြီး၍သော်၎င်း၊ အညဿ- အား၊ ဒတ္ဝာဝါ- ပေးပြီး၍သော်၎င်း၊ ယတ္ထ ကတ္ထစိ-၌၊ ဒြိတံ-သော၊ နဝံ- သော၊ ပတ္တံ- ကို၊ ဟတ္ထေန - ဖြင့်၊ ပရာမသိတ္ဝာ, ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိတိ-ဟူ၍၊ စိတ္တေန အာဘောဂံကတ္ဝာ,ကာယဝိကာရံ-ကိုယ်၏ထူးခြားသော အမူအရာကို၊ကရောန္တေန-လျက်၊ ကာယေနဝါ-ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတမ္ဗော၊ ဝစီဘေဒံ- ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ဝါစာယဝါ- နှုတ်ဖြင့်မူလည်း၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော-၏။

တတြ- ထိုနှုတ်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ အဓိဋ္ဌာနံ- အဓိဋ္ဌာန်သည်၊ ဒုဝိဓံ- မျက်မှောက် မျက်ကွယ်အားဖြင့် ၂ ပါး အပြား ရှိ၏၊ [ထို ၂ ပါးကို ခွဲပြလို သောကြောင့် "သစေ ဟတ္ထပါသေ"စသည်မိန့်၊] ဟတ္ထပါသေ-၌၊(ပတ္တော-သည်၊) သစေ ဟောတိ - အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမီတိ - ဟူ၍၊ (ဤသပိတ်ကို မိမိ ဥစ္စာဟု စွဲမြဲစွာ ဆောက်တည်ပါ၏ဟူ၍၊) ဝါစာ-စကား လုံးကို၊ ဘိန္နတမ္ဘာ- ခွဲခြားထိုက်၏၊ (တနည်း) ဝါစာဘိန္နတမ္ဘာ - နှုတ်မြွက်ထိုက်၏၊ အထ - သို့မဟုတ်၊ အန္တောဂဇ္ဇော ဝါ - အခန်းတွင်း၌ သော်၎င်း၊ [မိမိ နေရာကျောင်း၏ အခန်းတွင်း၌-ဟူလို၊]ဥပရိပါသာဒေ ဝါ-ပြာသာဒ်၏ အထက်ထပ်၌သော်၎င်း၊ သာမန္တာ ဝိဟာရေ ဝါ - အနီးကျောင်း၌ သော်၎င်း၊ (သစေ)ဟောတိ၊[သာမန္တာ ဝိဟာရေသည် ဥပလက္ခဏာ စကားတည်း၊ အဝေး၌လည်း မှန်း၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ကောင်း၏။] (ဧဝံသတိ)၊ ထဝိတဋ္ဌာနံ- ထား အပ်ရာအရပ်ကို၊ သလ္လက္ခေတွာ- ၍၊ ဧတံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမီတိ- ဟူ၍၊ (ဝါ-ထိုသပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၏ဟူ၍၊) ဝါစာ-ကို၊ ဘိန္နတမ္ဘာ-၏၊ ပန-ဆက်၊ အဓိဋ္ဌဟန္တေန - အဓိဋ္ဌာန်တင်သော ရဟန်းသည်၊ ဧကေကေန - တယောက်ထည်းသည်၊ (ဟုတ္တာပိ- ၍လည်း)၊ အဓိဋ္ဌာတုံ- ငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ- အပ်၏၊ အညဿ-အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ သန္တိကေပိ-၌လည်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ။

အညဿ-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ (အဓိဋ္ဌာနဿ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၏၊)အယံ-ကား၊ အာနိသံသော-အကျိုးတည်း၊ အဿ-ထို ရဟန်း၏၊ မေ-သည်၊ အဓိဋ္ဌိတောနုခေါ- အဓိဋ္ဌာန် တင်အပ်ပြီးလေလော၊ နော အဓိဋ္ဌိတောနုခေါ - အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်သေးလေသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိမတိ-တွေးတော ယုံမှားခြင်းသည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ဣတရော-အခြားရဟန်းသည်၊ [အဓိဋ္ဌာန်တင်စဉ်က အနာဒိဿိသော ရဟန်းသည်၊] သာရေတွာ - အမှတ်ရစေ၍၊ ဝိမတိံ-ကို၊ ဆိန္ဒိဿတိ-ဖြစ်လတံ့၊ ဣတိ(အယံ) - ကား၊ အာနိသံသော-တည်း)၊ ကောစိ- အချို့သော ရဟန်းသည်၊ ဒဿ-နှံသော၊ ပတ္တေ-တို့ကို၊ လဘိတွာ-၍၊ သမ္ဗေဝ - အလုံးစုံသော သပိတ်တို့ကိုပင်၊ အတ္တနာဝ-မိမိချည်းသာ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုကာမော-သုံးစွဲလိုသည်၊ သစေဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ သမ္ဗေ-အလုံးစုံသောသပိတ်တို့ကို၊ နံ အဓိဋ္ဌာတမ္ဘာ-နှံ၊ ဧကံ, ပတ္တံ-ကို၊ အဓိဋ္ဌာယ-၍၊ ပုနဒိဝသေ-၌၊ တံ - ထို အဓိဋ္ဌာန်တင်ထားအပ်သော သပိတ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓရိတွာ-ပစ္စုဒ္ဓိရိပြု၍၊ အညော-အခြားသပိတ်တလုံးကို၊ အဓိဋ္ဌာတမ္ဘော-၏၊ ဧတေနုပါယေန-ဖြင့်၊ ဝဿသတမ္ပိ-အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း၊ ပရိဟရိတုံ-သွားလေရာရာ ဆောင်ယူခြင်းငှါ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏။

ဧဝံ-သို့၊ အပ္ပမတ္တသ-အဓိဋ္ဌာန်တင်မှု၌မမေ့မလျော့သော၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝိဇဟနံ-အဓိဋ္ဌာန်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊ သိယာ-ဖြစ်ရာသေးသလော၊ ဣတိ-ဤကား အမေးတည်း၊ သိယာ-သေး၏၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ ပတ္တံ-ကို၊ အညဿ ဝါ-အားသော်လည်း၊ သစေ ဒေတိ-အံ့၊ သစေ ဝိဿဇ္ဇတိ ဝါ- အကယ်၍ လူသော်လည်း ထွက်အံ့၊ သိက္ခံ ဝါ- ကိုသော်လည်း၊ သစေ ပစ္စက္ခာတိ-အံ့၊ ကာလံ ဝါ-သေခြင်းကိုသော်လည်း၊ သစေ ကရောတိ၊ အဿ-ထိုရဟန်း၏၊ လိင်္ဂံ ဝါ-လိင်္ဂသည်သော်လည်း၊ သစေ ပရိဝတ္တတိ-အကယ်၍ ပြောင်းလဲအံ့၊ (အကယ်၍ ပြန်အံ့၊) သစေ ပစ္ဆာ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏတာ ဝါ-အကယ်၍ ပစ္စဒ္ဒိရ်သော်လည်း ပြုအံ့၊ ပတ္တော- ၌၊ ဆဒ္ဒိံ ဝါ- အပေါက်သည်သော်လည်း၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟတိ၊ စ-သာဓကကား၊ ဒိန္နဝိဿဇ္ဇနေ ပစ္စက္ခာ၊ပေ၊သတ္တာမနွိ-ဟူသော၊ ဧတံ-၌ဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံပိ-ရှေးဆရာတို့လည်း ဆိုအပ်ပြီ၊[ဒိန္နဝိဿဇ္ဇနေ ပစ္စက္ခာ-ပေးခြင်း, လူထွက်ခြင်း, သိက္ခာ ချခြင်းကြောင့် သော်၎င်း၊ ကာလံ ကိရိယာဂတေနစ - သေခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့် သော်၎င်း၊ လိင်္ဂပစ္ဆာရာစေဝ-လိင်္ဂပြန်ခြင်း, ပစ္စဒ္ဒိရ်ပြုခြင်းကြောင့်သော်၎င်း၊ သတ္တာမံ(သတ္တာမေန)သော၊ ဆိဒ္ဒေန-အပေါက်ကြောင့်သော်၎င်း၊ (အဓိဋ္ဌာန ဝိဇဟနံ-အဓိဋ္ဌာန်ကိုစွန့်ခြင်းသည်၊) ဘဝတိ။]

စောရ၊ပေ၊ဟဟိပိ- ခိုးသူ၏ ဆောင်ယူခြင်း, အကျွမ်းဝင်သဖြင့် ယူခြင်းတို့ကြောင့်လည်း၊ ဝိဇဟတိယေဝ၊ ကိတ္တကေန - သော၊ ဆိဒ္ဒေန - ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ- သည်၊ ဘိဇ္ဇတိ- နည်း၊ ယေန - အကြင်အပေါက်ဖြင့်၊ ကဏ်သိတ္ထံ-ဆပ်ဆန်ထမင်းလုံးသည်၊ နိက္ခမတိ စေဝ-ထွက်လည်းထွက်နိုင်၏၊ ပဝိသတိစ-၏၊ (တေန-ထိုအပေါက်ကြောင့်၊ အဓိဋ္ဌာနံ ဘိဇ္ဇတိ၊)ဟိ-မှန်၊ ဣဒံ-၌ ဆပ်ဆန်ထမင်းလုံးသည်၊ သတ္တန္နံ - ၇ မျိုးကုန်သော၊ ဓညာနံ- တို့တွင်၊ လာမကဓညသိတ္ထံ - အညံ့ဆုံး (အငယ်ဆုံး) စပါးမှ ဖြစ်သော ထမင်းလုံးတည်း၊ တသ္မိံ-ထိုသပိတ်ကို၊ အယစုဏ္ဏောဝါ-သံမှန့်ဖြင့်သော်၎င်း၊ အာဏိယာဝါ- စိုဖြင့်သော်၎င်း၊ ပဒိုပါကတိကော-တဖန် ပင်ကိုယ်သဘောရှိသည်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီးသော်၊ ဒဿာဟဿ်ာနန္တရေ - ၌၊ အဓိဋ္ဌာတမ္ပေ၊ အယံ - ကား၊ တာဝ - ဝိကပ္ပနာမမ္ပရွှေးဦးစွာ၊ အန္တော၊ပေ၊ထ္ထ-၌၊ အဓိဋ္ဌာနေ-အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်း၌၊ ဝိပိန္ဆယော-တည်း။

ပန- ကား၊ ဝိကပ္ပနေ- ဝိကပ္ပနာ၌၊ (လဇ္ဇာမာနာ- ရထိုက်ကုန်သော) ဝိကပ္ပနာ-တို့သည်၊ ဒွေ - တို့တည်း၊ သမ္ဗဟုလဝိကပ္ပနာ - မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းရှင်း၊ ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာဝ- သူတပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းရှင်းတည်း၊

[ဝိကပ္ပနာနှင့်စပ်၍မှတ်ဘွယ်ကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ သုဒ္ဓပါစိတ်,သုရာပါဏာဝဂ်, ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်၌ ပြထားပြီ။] ကထံ- အဘယ်သို့လျှင်၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ-သည်၊ ဟောတိ- နည်း၊ ပတ္တာနံ - သပိတ်တို့၏၊ ကေဗဟုဘာဝံ- တလုံး၏ အဖြစ် , အများတို့၏ အဖြစ်ကိုဂုင်း၊ သန္ဓိဟိတာ သန္ဓိဟိတဘာဝဥ္စ - အနီးဌ်ထားအပ်ကုန်သည်၏အဖြစ် , အနီးဌ်မထားအပ်ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကိုဂုင်း၊ [သံ- အနီး+ ဌိတ- သိမ့်ထားအပ်၊] ဥတ္တာ- ၍၊ ဧကမံ ပတ္တန္တိ ဝါ-ဟူ၍ သော်ဂုင်း၊ (အနီးတလုံး ဝ်ကပ္ပနာပြုပုံ)၊ ဧကမေ ပတ္တေတိ ဝါ- သော်ဂုင်း၊ (အနီးအများဌ် ပြုပုံ)၊ တံ ပတ္တန္တိ ဝါ- ဂုင်း၊ (အဝေးတလုံးဌ် ပြုပုံ)၊ တေ ပတ္တေတိ ဝါ- ဂုင်း၊ (အဝေးအများဌ် ပြုပုံ)၊ ဝတ္ဝာ- ၍၊ တုယ်ံ ဝိကပ္ပေမိတိ-ဟူ၍၊ ဝတ္တုမ်ံ- ဆိုရာ၏၊ [ဧကမံ ပတ္တံ- ကို၊ တုယ်ံ- အား၊ ဝိကပ္ပေမိ- ကိုယ်ဟာအမှတ်, ကင်းစင်လတ်အောင် ပြုပါ၏၊ ဝါ- ပေးပါ၏၊]အယံ-ကား၊ ကော-သော၊ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ- မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းတည်း။

ဇ္ဈောဝတာ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဖြင့်၊ နိဓေတုံ-သိမ့်ံး သိမ်းထားခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပရိဘုဉ်ဇိတုံဝါ - ငှါဂုင်း၊ ဝ်သဇ္ဇေတုံဝါ - ငှါဂုင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုံဝါ-ငှါဂုင်း၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်သေး၊ ပန-အနွယကား၊ မယုံသန္နကံ၊ပေါကရောဟိတိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ- သို့၊ ဝုတ္တော- သော်၊ ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ-ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုခြင်း မည်သည်၊ ဝါ-ပြန်၍ထုတ်ခြင်း မည်သည်၊ ဟောတိ၊ [မယုံ-၏၊ သန္နကံ-ဥစ္စာကို၊ ပရိဘုဉ်ဝါ-သုံးစွဲလိုမူလည်း သုံးစွဲပါလော၊ ဝိသဇ္ဇေဟိဝါ- စွန့်လိုမူလည်း စွန့်ပါလော၊ ယထာပစ္စယံ - အကြောင်းအားလျော်စွာ၊ ကရောဟိ-ပြုပါလော။] တတော-ထို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုပြီးရာ အခါမှ၊ ပဘုတိ-၍၊ ပရိဘောဂါဒယောပိ-သုံးစွဲခြင်း အစရှိသည်တို့သည်လည်း၊ ဝဋ္ဋန္တိ-န်၏၊ အပရောနယော၊ပေါအယံ အပရာပိ သမ္မုခဝိကပ္ပနာ၊ပေါပရိဘောဂါဒယောပိ ဝဋ္ဋန္တိ၊ ဧကံ-ဤကား သမ္မုခဝိကပ္ပနာတည်း။

ကထံ, ပရမ္မုခဝိကပ္ပနာ - သည်၊ ဒပေါတေန- ထို ဝိကပ္ပနာ အစားပြုပေးမည့်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝတ္တမ္မော၊ (ကိုဴ)၊ တေ-၏၊ မိတ္တောဝဂါ-ခိုင်မြဲသောခိတ်ဆွေသည်သော်ဂုင်း၊ သန္ဓိဋ္ဌောဝါ - ထို ဤအရပ် ပေါင်းဆုံလတ်၍ မြင်အပ်ဘူးကာမျှဖြစ်သော မိတ်ဆွေသည်သော်ဂုင်း၊ ကော - အဘယ်သူပါနည်း၊ ဧကံ (ဝတ္တာဇ္ဇော)၊ တတော - ထိုသို့ မေးခြင်းကြောင့်၊ ဧကရေန - အခြားသော သပိတ်ရှင်ရဟန်းသည်၊ ပုရိမနယေနေဝ၊ပေ၊ပန-ဆက်၊ တေန ဘိက္ခုနာ-ထို ဝိကပ္ပနာပြုသော ရဟန်းသည်၊ ဒုတိယ သမ္မုခဝိကပ္ပနာယံ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ပေ၊ဝဋ္ဋန္တိ၊ (ဧကံ - ဤကား၊ ပရမ္မုခ ဝိကပ္ပနာ- တည်း၊) ပန- ဆက်၊

ဒ္ဝိန္နံ-ကုန်သော၊ ဣမာသံ ဝိကပ္ပနာနံ- တို့၏၊ နာနာကရဏ်- အသီးအခြားပြုတတ်ကြောင်း အထူးကိုဂုဏ်း၊ အာသေသော-သော၊ ဝစနက္ကမောစ-စကားအစဉ်ကိုဂုဏ်း၊ သမ္မော – အလုံးစုံကို၊ ပဌမကထိန သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာယံ - ၌၊ ဝုတ္တနယေနေဝ-သာလျှင်၊ သမုဋ္ဌာနာဒိဟိ သဒ္ဒိ ဝေဒိတမ္မော၊ ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ပတ္တာသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

တေန သမယေနာတိ ဥုနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ နယာပေတိတိ (ဏ္ဍေ)-၌၊ (ဂုဠ္ဠဏ်ံ ကိရ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ဒဿေမိ)၊ သော-ထို ဒိုးထိန်းသည်သည်၊ အရိယသာဝကော-သည်၊ ယဒိ နာဘရိဿ-အကယ်၍ မဖြစ်အံ့၊ (ဝံသတိ)၊ ဝံ-သို့၊ (ဝါ-သို့ကလေဝံ)၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာဌ္ဌော- နှိပ်စက်အပ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)၊ အညထတ္တမ္ဟိ – ကြည်ညိုခြင်းမှ တပါးသော အပြား၏ အဖြစ်သို့လည်း၊ ဝါ-အကြည်ညိုပျက်ခြင်းသို့လည်း၊ အဂမိဿာ-ရောံရာပြီ၊ ပန – သို့သော်လည်း၊ သောတာပန္နတ္တာ – သောတာပန်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဝလံ-စိတ်ပျက်ခြင်းမဘက် သက်သက်၊ သရီရေနေဝ-ကိုယ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ နယာပေတိ-မမျှတ၊ တေန-ကြောင့်၊ အတ္တနာပိ နယာပေတိ၊ ပုတ္တဒါရာပိဿ ကိလမန္တိတိ = ဟူ၍၊ (သံဂိတိကာရေဟိ) ဝုတ္တံ၊ ဥုနပဉ္စ ဗန္ဓနေနာတိ ဏ္ဍေ –၌၊ (အတ္ထော ဝေံ ဝေဒိတမ္ဟော)၊ အာသ – ထိုသပိတ်၏၊ ဥုနာနိ – ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ ပဉ္စ - ငါးခုကုန်သော၊ ဗန္ဓနာနိ - အဖွဲ့အတုပ်တို့သည်၊ (သန္တိ-နှ၏)၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (သော-ထိုသပိတ်သည်)၊ ဥုနဗန္ဓနော-မည်၏၊ အာသ– ထိုသပိတ်၏၊ ပဉ္စ– နှ်သော၊ ဗန္ဓနာနိ– တို့သည်၊ နပူရေန္တိ- မပြည့်ကုန်သေး၊ ဣတိအတ္ထော - နက်၊ ဥုနပဉ္စ ဗန္ဓနေန - ယုတ်လျော့သော ငါးဖွဲ့ရှိသော၊ တေန – ထိုသပိတ်ဖြင့်၊ (ဧတံ - ဤ နာဝိဘတ်သည်၊ ဝါ-ဤ ဥုနပဉ္စ ဗန္ဓနေနသဒ္ဒါသည်၊) ဣတ္ထမ္ဘူတ။တသ - ဤသို့ ထူးပြားသော (ငါးဖွဲ့ မပြည့်သည်၏)အဖြစ်သို့ ရောက်သောရဟန်းကို၊ လက္ခဏော- မှတ်ကြောင်းအနက်၌၊ ကရဏဝစနံ-ကရိဏ်းဝိဘတ်တည်း၊ ဝါ-ကရိဏ်းဝိဘတ်ရှိသောသဒ္ဒါတည်း။

တတ္ထ–ထို ဥုနပဉ္စဗန္ဓနေန ဟူသော ပါဌ်၌၊ ယသ္မာ, အဇ္ဈတ္တသဝိ-အဖွဲ့အတုပ်မရှိသော သပိတ်၏လည်း၊ ပဉ္စဗန္ဓနာနိ–တို့သည်၊ နပူရေန္တိ-မပြည့်ကုန်၊(ကသ္မာ)၊ သဗ္ဗသော–အားဖြင့်၊ နတ္ထိတာယ - အဖွဲ့အတုပ် မရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ တသ္မာ, ပဒဘာဇနေ-၌၊ အဗန္ဓနော၀ါတိအာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ၊ စ-ဆက်၊ ဥုနပဉ္စဗန္ဓနေနာတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တတ္တာ-ကြောင့်၊ ယသ-အကြင်ရဟန်း၏၊ ပဉ္စဗန္ဓနော-ငါးဖွဲ့ရှိသော၊ ပဇ္ဇော–သည်၊ ဟောတိ၊ တသ–၏၊

သော = ထို သပိတ်သည်၊ အပတ္တော – အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာလောက်သော သပိတ်မဟုတ်တော့၊ တသ္မာ, အည့ - အခြားသပိတ်ကို၊ ဝိညာပေတုံ - မိမိ အလိုရှိကြောင်းကို သိစေခြင်းငှါ၊ ဝါ – တောင်းခြင်းငှါ၊ ဝန္ဒတိ– အပ်၏၊ စ – ဆက်၊ တံဗန္ဓနံ နာမ - ဤ အဖွဲ့အတုပ် မည်သည်၊ ယသ္မာ , ဗန္ဓနောကာသေ-ဖွဲ့တုပ်ရာအရပ်သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊ ဝါ-ရှိမှ၊ ဟောတိ-ဖြစ်နိုင်၏၊ (ဗန္ဓနောကာသေ) အသတိ, န ဟောတိ – မဖြစ်နိုင်၊ တသ္မာ, တဿ- ထို ဖွဲ့တုပ်ရာအရပ်၏၊ လက္ခဏံ ဒဿေတုံ အဗန္ဓနောကာသော နာမာတိအာဒိ ဝုတ္တံ၊ ဒွဂ်ိုလာရာဇိ နဟောတိတိ-ကား၊ မုခဝဋ္ဋိတော-နားခမ်းရစ်မှ၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ဒွဂ်ိုလပ္ပမာဏာ – လက် ၂ သစ်ပမာဏရှိသော၊ ဧကပိ-သော၊ ရာဇိ-အရေးသည်၊ ဝါ-အက်ကြောင်းသည်၊ န ဟောတိ-မရှိ။ [ဤသိက္ခာပုဒ် နှင့်စပ်၍ ဖွဲ့တုပ်ပုံ စသည်ကို ပါတိမောက်ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

ပန-, ကား၊ ယဿ ဒွဂ်ိုလာ ရာဇိ ဟောတိတိ - ကား၊ ယဿ- အကြင် သပိတ်၏၊ တာဒိသာ-ထိုကဲ့သို့ ရှိအပ်သော၊ (နားခမ်းရစ်အော့ လက် ၂ သစ် လောက် ရှိအပ်သော)၊ ဧကာ - သော၊ ရာဇိ – အက်ကြောင်းအရေးသည်၊ ဟောတိ၊ သော-ထိုသပိတ်ကို၊ တဿာ ရာဇိယာ-ထိုအက်ကြောင်းအရေး၏၊ ဟေဋ္ဌိမပရိယန္တေ -အောက်အစွန်၌၊ ပတ္တဝေဓကေန-သပိတ်ထွင်း စူးငယ်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ဖောက်၍၊ ပစိတွာ-ဖုတ်၍၊ [ဖောက်အပ်သော နေရာ၌ အတွင်းသား ကျက်၍ ခိုင်အောင် မီးဖုတ်ရသည်၊] သုတ္တရဇ္ဇုကေ မကစိရဇ္ဇုကာဒီဟိ ဝါ-ချည်မျှင်ငယ်, သင်ပန်းလျှော်မျှင်ငယ် အစရှိသည်တို့ဖြင့်သော်၎င်း၊ တိပုသုတ္တကေန ဝါ – သလွဲမည်း ချည်မျှင်ငယ်ဖြင့်သော်၎င်း၊ [သံနန်းကြိုး, ကြေးနန်းကြိုးငယ်များလည်း ရနိုင်သည်၊] ဗန္ဓိတဗ္ဗာ - ဖွဲ့တုပ်ထိုက်၏၊ တံဗန္ဓနံ – ထိုဖွဲ့တုပ်အပ်သော အရုပ်ကို၊ အာမိသဿ – ဆွမ်းစသော အာမိသ၏၊ အလဂ္ဂနတ္ထံ - မငြိကပ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝါ- မငြိကပ်အောင်၊ တိပုပန္နကေန ဝါ-သလွဲပြားဖြင့်သော်၎င်း၊[ကစ်'ါ၌ ဗဒ္ဓသိလေသာဒိနာ ဟု အာဒိပ'ါသည်၊] ပဋိဆ္ဆာဒေတဗ္ဗံ - ဖုံးအုပ်ထိုက်၏၊ စ-ဆက်၊ သော ပတ္တော – ကို၊ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ-၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော–၏၊ သုခုမံ –သေးငယ်သော၊ ဆိဒ္ဒဝါ- အပေါက်ကို မူလည်း၊

ပဋိဆ္ဆာ၊ပေ၊ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော။ ။ချည်တုပ်ထားကြောင်းဖြစ်သော ကြိုးကလေးများအပေါ်၌ ဆွမ်းစသောအာမိသကပ်စရာရှိ၏၊(ထိုသို့မကပ်အောင်) သလွဲမည်းပြားပါးပါး, သို့မဟုတ် သစ်စေးဖြင့် ကြိုးကလေးများ အပေါ်မှာ ဖုံးထားပါ – ဟုဆိုလို, အပေါက်ဖေါက်စဉ်က ဆတ်ဆန် ထမင်းလုံး ဝင်လောက်အောင် အပေါက်ကျယ်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်ပျက်သောကြောင့် "အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး၍ သုံးစွဲပါ"ဟုဆိုလို ဆိုသည်။

(ဆတ်ဆန်ထမင်း မဝင်နိုင်လောက်သော အပေါက်ကိုမူလည်း၊) ကတွာ-၍၊ ဗန္ဓိတမ္ဗော - **၏၊** [အပေါက်က ငယ်လျှင်မူ အဓိဋ္ဌာန်ထပ်၍ တင်ဘွယ် မလို ရကား အဓိဋ္ဌာန်မတင်လိုလျှင် အပေါက်ကို ငယ်ငယ်ဖေါက်ပါ-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊သုဒ္ဓေဟိ-နှသော၊မဒုသိတ္ထက လာခါ သင္ဃုလသာဒီဟိ-ပျားဖရောင်း, ချိပ်, ပွက်လက် အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတုံ - ဌါ၊ နဝန္ဒတိ-မသင့်၊ [ဖရောင်း စသည်ဖြင့် ဖါထားလျှင် ပူသောအခါ အရည်ပျော်ကျနိုင်သောကြောင့် မဒု သိတ္ထစသည်ဖြင့် မဖါပါ၊နှင့် - ဟူလို။] ဖါဏိတံ- ကို၊ ဗျာပေတွာ- မီးရှို့၍၊ ပါသာဏစုဏ္ဏေန-ကျောက်မှုန့်ဖြင့်၊ ဗန္ဓိတုံ-ဖွဲ့စပ်ဖါထေးခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ မုခဝဋ္ဋိသမိပေ-နားခမ်းရစ်အနီး၌၊ ပတ္တဝေဓကေန- သပိတ်ထွင်းစူးဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိယမာနော-ဖေါက်အပ်သော်၊ ကပါလဿ- သပိတ်အသားခွက်၏၊ ဗဟလတ္တာ- ထူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဘိဇ္ဇတိ- ကွဲတတ်၏၊ တသ္မာ, ဟေဋ္ဌာ- ၌၊ ဝိဇ္ဈိတဗ္ဗော၊ [သပိတ်နားခမ်းနား၌ ဖေါက်လျှင် သပိတ်ကွဲသွားတတ်၍ အောက်နား၌ဖေါက်ပါဟု ဖေါက်ဘို့နေရာကို ပြသည်။] ပန-ဆက်၊ ယဿ- အကြင်သပိတ်၏၊ ဒ္ဝေ- ၂ ခုကုန်သော၊ ရာဇိယော- အက်ကြောင်းတို့သည်၊ (ဟောန်၊)၊ ကောယေဝ-တခုသော အက်ကြောင်းသည်ပင်၊ ဧတုရင်္ဂုလာဝါ-လက် ၄ သစ်ရှိသည်သော်လည်း၊(ဟောတိ-အံ့၊) တဿ-ထိုသပိတ်အား၊ ဒွေ-နှသော၊ ဗန္ဓနာနိ-အဖွဲ့အတုပ်တို့ကို၊ ဒါတဗ္ဗာနိ-နှ၏၊ ယဿ-၏၊ တိသော-နှသော၊ ရာဇိယော-တို့သည်၊ (ဟောန်၊)၊ ကောယေဝ-ပင်၊ ဆဋ္ဌင်္ဂုလာဝါ-လက် ၆ သစ် ရှိသည်သော်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဿ-အား၊ တိဏ် (ဗန္ဓနာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ)၊ ယဿ - ၏၊ စတသော - နှသော၊ (ရာဇိယော) ကောယေဝ, အဋ္ဌင်္ဂုလာဝါ-သော်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ တဿ-အား၊ စတ္တာရိ (ဗန္ဓနာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ)၊ ယဿ - ၏၊ ပဉ္စ (ရာဇိယော ဟောန်၊)၊ ကောယေဝ , ဒသင်္ဂုလာဝါ - လက် ၁၀ သစ် ရှိသည်သော့်လည်း၊ (ဟောတိ)၊ သော-ထိုသပိတ်သည်၊ ဗဒ္ဓေါ-ဖွဲ့အပ်သည်၊ (သမာနော)ပိ-ဖြစ်သော်ငင်း၊ အဗဒ္ဓေါ (သမာနော)ပိ, အပတ္တောယေဝ- သပိတ်မဟုတ်တော့သည်သာ၊ အညော-အခြားသပိတ်ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော-တောင်းနိုင်၏၊ သေ-ဤဆိုအပ်

ဖါဏိတံ ဗျာပေတွာ ပါသာဏ စုဏ္ဏေန။ ။ပါသာဏစုဏ္ဏေန သဒ္ဒိံ ဖါဏိတံ ပစိတွာ--ကျောက်မှုန့်ရော၍ တင်လဲရည် (သကာရည်- သကြားရည်-ထန်းလျက်ရည်) ကို ချက်ပြီးလျှင်၊ တထာ ပဏ္ဏေန ပါသာဏစုဏ္ဏေန – ထိုနည်းအတိုင်း ချက်အပ်ပြီး (ကျက်ပြီ၊) ဖြစ်သော (တင်လဲရည်အစေးပါသော) ကျောက်မှုန့်ဖြင့် အက်ကြောင်းကို ဖါထေးခြင်းငှါလည်း အပ်သည်၊ ဤနည်း၌ အပေါက်ဖေါက်ဘွယ် မလို။

ပြီးကား။ တာဝ - သံသပိတ်မှ ရှေးဥုးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌေ) မတ္တိကာပတ္တော - မြေသပိတ်၌၊ ဝိနိဆ္ဆယော-တည်း။

ပန-ကား၊ အယောပတ္တော-သံသပိတ်၌၊ ပဋ္ဌဝါ- ငါးပေါက်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အတိရေကာနိဝါ - ငါးပေါက်ထက် ပိုလွန်သည်သော်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဆိဒ္ဒါနိ-တို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ-နှံအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တာနိ-ထို အပေါက်တို့သည်၊ အယစုဏ္ဏောနဝါ – သံမှုန့်ဖြင့်သော်ငှင်း၊ အာဏိယာဝါ- မယ်နဖြင့်သော်ငှင်း၊ ဝါ- စို့ဖြင့်သော်ငှင်း၊ လောဟမလ္လာလကေနဝါ- သံပြားဝိုင်းအငယ်ဖြင့် သော်ငှင်း၊ ဗဒ္ဓါနိ - ဖွဲ့အပ်ကုန်သည်၊ (သမာနာနိ)၊ မဋ္ဌာနိ – ပြေပြစ် ညက်ညောကုန်သည်၊ စေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သွေဝ ပတ္တော-ကိုသာ၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော-သုံးစွဲထိုက်၏၊ အညော- အခြားသပိတ်ကို၊ နဝိညာပေတဗ္ဗော၊ ပန-သို့မဟုတ်၊ ကေ-တပေါက်သည်၊ (သမာနံပိ)၊ ဆိဒ္ဒံ-သည်၊ မဟန္တံ – ကျယ်သည်၊ အထ ဟောတိ- အံ့၊ (မဟန္တံတာယ- ကြောင့်၊) လောဟမလ္လာလကေန–ဖြင့်၊ ဗဒ္ဓံ-သည်၊ (သမာနံပိ)၊ မဋ္ဌံ-သည်၊ နဟောတိ၊ (အမဋ္ဌတ္တာ–ကြောင့်၊) ပတ္တော-၌၊ အာမိသံ-သည်၊ လဂ္ဂတိ-ကပ်ငြို၏၊ (အာမိသသံ- ၏၊ လဂ္ဂတ္တာ – ကြောင့်)၊ အကပ္ပိယော- သည်၊ ဟောတိ၊ (အကပ္ပိယတ္တာ- ကြောင့်၊) အယံ - ဤသပိတ်သည်၊ အပတ္တော - အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာလောက်သော သပိတ်မဟုတ်တော့၊ အညော-ကို၊ ဝိညာပေတဗ္ဗော။

ထေရော ဝတ္တမ္မောတိ - ကား၊ ပတ္တော–၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ ဘန္တေ-ရား၊ အယံပတ္တော- သည်၊ ပမာဏယုတ္တော – ပမာဏနှင့်ယှဉ်ပါ၏၊ သုန္ဒရော-ကောင်းပါ၏၊ ထေရာနုရူပေါ-ထေရ်အားလျောက်ပတ်ပါ၏၊ တံ - ထို သပိတ်ကို၊ ဂဏှထ - ယူပါကုန်၊ ဣတိ - သို့၊ ဝတ္တမ္မော-လျောက်ထိုက်၏၊ ယော နဂဏှေယျာတိ - ကား၊ အနုကမ္ပါယ–လျော်စွာတုန်လှုပ်တတ်သော ကရဏာကြောင့်၊ (သပိတ်ရှင်၌ သနားခြင်းကြောင့်၊) နဂဏှန္တသ- မယူသောရဟန်း၏၊ ဒုက္ကဋံ - သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန–ကား၊ ယော- သည်၊ သန္တုဋ္ဌိယာ - မိမိ ပစ္စည်းဖြင့် တင်းတိမ်ရောင်ရဲခြင်းကြောင့်၊ မေ- အား၊ အနုညေန-သော၊ ပတ္တေန - ဖြင့်၊ ကိ -အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိ-၍သို့ ကြံ၍၊ နဂဏှာတိ–မယူ၊ တဿ - ၏၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)၊ ပတ္တပရိယန္တောတိ-ကား၊ ဧဝံ-သို့၊ ပရိဝတ္တေတွာ-လဲလှယ်ပြီး၍၊ ပရိယန္တေ-အစွန်၌၊ ဒ္ဝိတပတ္တော-တည်သောသပိတ်တည်း၊ နအဒေသေတိ-ကား၊မပ္ပဝိဋ္ဌ ဆတ္တ နာဂဒန္တကာဒိကေ– ညောင်စောင်း, အဉ်းပျဉ်, ထီး, ဆင်စွယ်ကဲ့အစရှိသော၊ အဒေသေ - မထားကောင်းသော အရပ်၌၊ နနိက္ခိပိတဗ္ဗော–

မထားထိုက်၊ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ပုရိမံ- သော၊ သုန္ဒရံ-သော၊ ပတ္တံ–ကို၊ ထပေတိ – ၏၊ တတ္ထေဝ–ထို သပိတ်ကောင်းထားရာ အရပ်၌သာလျှင်၊ ထပေတဗ္ဗော-၏၊ ဟိ- မှန်၊ ပတ္တသ-၏၊ နိက္ခိပနဒေသော-ထားရာအရပ်ကို၊ အနဲ ဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဓာရကန္တိ အာဒိနာ-သော၊ နယေန- ဖြင့်၊ ခန္ဓကေ-၌၊ [စူဠဝါ, ခုဒ္ဒကက္ခန္ဓက၌၊] ဝုတ္တော ယေဓ-သည်သော။

နအဘောဂေနာတိ-ကား၊ ယာဂုရန္ဓန ရဇနပစနာဒိနာ-ယာဂုကြိုခြင်း, ဆိုးရည်ကြိုခြင်းအစရှိသော၊အပရိဘောဂေန-မသင့်မတော်သောသုံးစွဲနည်းဖြင့်၊ န ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ ပန-အနွယကား၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-၌၊ ဗျာဓိမှ - သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-သော်၊ အညသ္မိံ-သပိတ်မှ အခြားသော၊ ဘာဇနေ - အိုးခွက်သည်၊ အသတိ-သော်၊ မတ္တိကာယ- ဖြင့်၊ လိမ္ပေတ္ဝာ- သုတ်လိမ်း၍၊ ယာဂုံဝါ- ကိုသော်လည်း၊ ပစိတုံ-ကြိုချက်ခြင်းငှါငုံး၊ ဥဒကံဝါ-ကိုသော်လည်း၊ တာပေတုံ-ပူစေခြင်းငှါငုံး၊ (နှေးခြင်းငှါငုံး၊)ဝန္ဒတိ၊ န ဝိသဇ္ဇိတဗ္ဗောတိ-ကား၊ အညသ-အား၊ နဒါတဗ္ဗော၊ ပန-ဆက်၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောဝါ-သည်သော်ငုံး၊ အန္တေဝါသိကောဝါ - ငုံး၊ အညံ- ဆရာ၏ သပိတ်မှ အခြားသော၊ ဓရပတ္တံ-ကောင်းသော သပိတ်ကို၊ ထပေတ္ဝာ – ဆရာ့အထံထား၍၊ အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ မယှံ-အား၊ သာရုပ္ပေါ-လျောက်ပတ်ပါ၏၊ အယံ-ဤသပိတ်သည်၊ ထေရဿ-အား၊ သာရုပ္ပေါ၊ ဣတိ- ဤသို့လျှံ၍၊ သစေ ဂဏှာတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ၊ အညောဝါ-သဒ္ဓိဝိဟာရိက အန္တေဝါသိကတို့မှ အခြားသော ရဟန်းသည်သော်လည်း၊ တံ – ထိုထေရ်၏ သပိတ်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ– ၍၊ အတ္တနော ပတ္တံ(သစေ)ဒေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဝန္ဒတိ၊ မယှမေဝ - ငါ၏သာ၊ ပတ္တံ – ကို၊ အာဟရ - ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဣတ်–သို့၊ ဝတ္တမ္မကိစ္စံ နတ္ထိ၊ [ထို ရဟန်းကလဲ၍ ယူသွားသော အခါ " ငါ့သပိတ် ပြန်ယူခဲ့ပါ " ဟု ပြောဘို့ တာဝန် မရှိပါ-ဟူလို၊]ပဝါရိတာနန္တိ ထွေ-၌၊ သံယဝသေန-ဖြင့်၊ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ-ဖိတ်မံရာ အရပ်၌၊ ပဗ္ဗဇန္တနေနေဝ-ငါးဖွဲ့ ရှိသော သပိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ (စေတာပေတုံ-တောင်းခြင်းငှါ၊) ဝန္ဒတိ၊ ပုဂ္ဂလဝသေန- မိမိ ပုဂ္ဂိုလ်တပါးထည်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဝါရိတဋ္ဌာနေ - ၌၊ ဥုနပဉ္စဗန္ဓနေနာပိ - ယုတ်လျော့သော ငါးဖွဲ့ရှိသော သပိတ်ဖြင့်လည်း၊(စေတာပေတုံ)ဝန္ဒတိ၊ ဣတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ၊ ထွေ-ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ပေ၊ဣတိ-အပြီးတည်း။....ဥုနပဉ္စဗန္ဓန သိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

တေန သမယေနာတိ ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ အတ္ထော ဘန္တေ-ကား၊ ရာဇာ-သည်၊ ဘိက္ခူ-တို့ကို၊ ဥယျုတ္တပ္ပယုတ္တေ-အားထုတ်ကုန် လွန်စွာ အားထုတ်ကုန်သည် (ဖြစ်၍)၊ ထေရဿ - ထေရ်၏၊ လေဏတ္ထာယ - လိုဏ်အကျိုးငှါ၊ ပဇ္ဇာရံ - တောင်ဂွမ်းကို၊ သောဓေန္တာ-သုဓ်သင်နေသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ အာရာမိကံ-အာရာမ်စောင့်ကို၊ ဒါတုကာမော-သည်၊ (ဟုတ္ထာ)၊ ပုစ္ဆိ - ပြီ၊ ပါဠိယေက္ကောတိ - ကား၊ ဝိသုံ - သီးခြား၊ ဧကော - တခုသော၊ (ဂါမော-သည်၊ နိဝိသိ-တည်နေပြီ၊) [ပဋိ+ဧက၊ ပတိကို "ဝိသုံ"ဟု ဖွင့်၊ ပဋိဧကောယေဝ သွတ္ထ၌ ဇျသက်, ယ်လာ၍ "ပါဠိယေက္ကော"ဟု ဖြစ်သည်။] မာလာကတေတိ - ကား၊ ကတမာလေ - ပြုအပ်သောပန်းကုံး ရှိကုန်သော၊ မာလာဓရေ - ပန်းကုံးကို ဆောင်ကုန်သော၊ ကုသုမမာလာ ပဋိမက္ကိတေ-ပန်းကုံးတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သော၊ (ဒါရကေ-တို့ကို၊ ပဿိတ္ဝာ-၍၊) ဇုတိအတ္ထော-နက်၊ တိဏာလုပကန္တိ- ကား၊ တိဏစုမ္ဗဋကံ- မြက် ကန ွတ်ခွေကို၊ (ပဿိတ္ဝာ- ၍၊) ပဋိမုဉ္စာတိ- ကား၊ ထပေဟိ- ထားလိုက်လော၊ [ပါဠိတော်၌ "သိသေ ပဋိမုဉ္စ" ဟု ပဌမရှိသောကြောင့် " ပဋိမုဉ္စာတိ ထပေဟိ" ဟု ရှိရမည်။] သာ အဟောသိ သုဝဏ္ဏမာလာတိ - ကား၊ ဒါရိကာယ - ၏၊ သီသေ-၌၊ ထပိတမတ္တာ - ထားအပ်ခါမျှသည်၊ (သမာနာယေဝ - ဖြစ်သော်သာ၊) ထေရဿ-၏၊ အဓိဋ္ဌာနဝသေန-အဓိဋ္ဌာန်၏အစွမ်းကြောင့်၊ သုဝဏ္ဏပဒုမမာလာ-ရွှေပဒုမ္မာကြာပန်းသည်၊ အဟောသိ-ပြီ၊ ဟိ-မှန်၊ တံ တိဏာလုပကံ- ထို မြက်အခွေကို၊ (အဓိဋ္ဌာသိ၌စပ်၊) သီသေ- ၌၊ ထပိတမတ္တံ- သည်၊ (ဟုတ္ထာယေဝ-သော်သာ၊) သုဝဏ္ဏမာလာ-ရွှေပန်းသည်၊ ဟောတု-တည်း၊ ဇုတိ-သို့၊ ထေရော-သည်၊ အဓိဋ္ဌာသိ - ပြီ၊ ဒုတိယမွိ ခေါ၊ပေ၊တေနုပသင်္ကမိ-ကား၊ ဒုတိယဒိဝသေယေဝ-၌ပင်လျှင်၊ ဥပသင်္ကမိ-ပြီ၊

မာလာကတေ။ ။ ဤပုဒ်သည် ပုလ္လိင်္ဂရှိသော်ပုဒ်တည်း၊ ထိုပုဒ်၏ ဝိသေသ္ဂ၌ လည်း "ဒါရကေ"ဟု ပုလ္လိင်္ဂပင် ရှိသင့်၏၊ မာလာ+ကတာ ယေသံတိ မာလာကတာ= ပြုအပ်သော ပန်းကုံးရှိသော သတ္တိသားတို့၊ " ကတမာလေ " ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဝိသေသန ပရနိပါတ ဗဟုဗ္ဗီဟိဟု သိရ၏။ [ကတ၏ ကတ္တားသည် ဒါရကမဟုတ်, မိဘများဖြစ်၍ တတိယာမဟုတ်ဘဲ ဆဋ္ဌီဗဟုဗ္ဗီဟိ ပြုလုပ်ရသည်။] ကဋ္ဌ အ ကို ဇာပြု၍ "မာလာကိတေ"ဟုလည်း ရှိ၏။

ဒုတိယဒိဝသေယေဝ။ ။အခြားနေရာ၌ "ဒုတိယမွိ" ဟု ဆိုလျှင် ရက်အတော်ကြာမှလည်း ဒုတိယအကြိမ်ဖြစ်နိုင်၏၊ ဤနေရာ၌ကား " ရက်မခြာ ဘဲ ဒုတိယနေ့မှာပင် နောက်တကြိမ် ချဉ်းကပ်သည်"ဟု ပြလို၍ "ဒုတိယ ဒိဝသေယေဝ"ဟု ဖွင့်သည်။

သုဝဏ္ဏာနိ အဓိမုဋ္ဌိတိ - ကား၊ သောဝဏ္ဏမယော - ရွှေအတိုပြီးသော ပြာသာဒ်သည်၊ ဟောတု - ဖြစ်စေ၊ ဣတိ အဓိဋ္ဌာသိ၊ ပဉ္စန္နံ ဘေသဇ္ဇာနန္တိ - ကား၊ သပ္ပိ အာဒီနံ-ထောပတ် အစရှိကုန်သော၊ (“ပဉ္စန္နံ ဘေသဇ္ဇာနံ-တို့ကို၊ လာဘိ ဟောတိ”၌ စပ်၊) ဗာဟုလ္လိ ကာတိ- ကား၊ (ပရိသာ- သည်၊) ပစ္စယ ဗဟုလတာယ- ပစ္စည်း ၄ ပါး တို့၏ များသည်၏အဖြစ် အကျိုးဌာ၊ ပဋိပန္နာ-ကျင့်၏၊ [ဗဟုလာနံ+ ဘာဝေါ ဗာဟုလ္လံ၊ ဗာဟုလ္လာယ+ပဋိပန္နာ ဗာဟုလ္လိကာ။] ကောလမ္ဗေပိ ယဉ္ဇေပီတိ ဏ္ဍေ-၌၊ မဟာမုခ စာဋိယော- ကျယ်သော မျက်နှာဝန်ရှိသော အိုးစရည်းကြီးတို့ကို၊ ကောလမ္ဗာနာမ-ကောလမ္ဗတို့မည်၏ ဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ သြလိန ဝိလိနာနီတိ-ကား၊ ဟဋ္ဌာစ-၌ဌင်း၊ ဥဘတော ပဿ သုစ- ၂ ဘက်သော နံပါးတို့၌ဌင်း၊ ဂဠိတာနိ-လျှောကြကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [သြလိနအတွက် “ဟဋ္ဌာစ ဂဠိတာနိ ”ဟုဌင်း, ဝိလိနအတွက် “ဥဘတော ပဿသုစ ဂဠိဘာနိ”ဟုဌင်း ဖွင့်သည်။] သြကိလ္လာဝိကိလ္လာတိ-ကား၊ သပ္ပိ အာဒီနံ-တို့၏၊ ဂန္ဓေန- အနံ့ကြောင့်၊ ဘူမိ -ကို၊ ခနန္တေဟိ- တူးသော ကြွက်တို့ဖြင့်၊ သြကိလ္လော - အောက်၌ ရောပြွမ်းကုန်သည်ဌင်း၊ ဘိတ္တိယော - တို့ကို၊ ခနန္တေဟိ-တူးဖေါက်သော ကြွက်တို့ဖြင့်ဌင်း၊ ဥပရိ, သဉ္ဇရန္တေဟိ-လှည့်လည်သော ကြွက်တို့ဖြင့်ဌင်း၊ ဝိကိလ္လာစ - အထူးထူး ရောပြွမ်းကုန် သည်ဌင်း၊ (ဟောန္တိ)၊ အန္တော ကောဋ္ဌာဂါရိကာတိ-ကား၊ အဇ္ဈောကာရေ-ကျောင်းတွင်း၌၊ သံဝိဟိတ ကောဋ္ဌာဂါရာ-စိမံအပ်သော ကို ရှိကုန်သည်၊ ဝါ-စိမံအပ်သော ဂိုဒေါင် ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)။

ပဋိသာယနီယာနီတိ-ကား၊ ပဋိသာယိတဗ္ဗာနိ-သာယာထိုက်ကုန်သော၊ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ - သုံးဆောင်ထိုက်ကုန်သော၊ ဧကတိအတ္ထော = နက်၊ [ပတိ ရှေးရှိသော ဒိဝါဒိ သာဓောတ်သည် အဿာဒအနက်ကို ဟော၏၊ အနီယ ပစ္စည်းကို တမ္မပစ္စည်းဖြင့် လဲ၍ “ပဋိသာယိတဗ္ဗာနိ”ဟု ဖွင့်သည်၊ “သာယာခြင်း” ဟူရာ၌လည်း စိတ်ဖြင့် သာယာခြင်းကို ယူမည်စိုးသောကြောင့် “ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗာနိ”ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊] ဘေသဇ္ဇာနိတိ-ကား၊ ဘေသဇ္ဇကိစ္စံ-ဆေး၏ ကိစ္စကို၊ (ရောဂါပယ်ခြင်း ကိစ္စကို၊) ကရောန္တေ၊ ဝါ- ပြုမူလည်း ပြုပစေကုန်၊ မာကရောန္တေ၊ ဝါ-ကုန်၊ ဧဝံ-ဤသို့ ဘေသဇ္ဇဟူ၍၊ လဒ္ဓဝေါဟာရာနိ- ရအပ်သော အဒေါဟာရကို ရှိကုန်သော ဆေးတို့သည် (သန္တိ)၊ ဂေါသပ္ပိတိ အာဒိ ဟိ-ဂေါသပ္ပိ အစရှိသောပုဒ်တို့ဖြင့်၊ လောကေ- ၌၊ ပါကဋံ- ထင်ရှားသော ထောပတ်ကို၊ ဒဿေတွာ-မူပြီ၍၊ ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိဘိ ဇုမိနာ- ဤပါဠိဖြင့်၊ အညေသမွိ-နွားမ, ကျွဲမ, ဆိတ်မတို့မှ အခြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ မိဂ

ရောဟိတ သဿဒိနံ-သမင်, စိုင်, ယုန် အစရှိသည်တို့၏၊ သပ္ပိ - ကို၊ သင်္ဃော တ္ထာ–သိမ်းယူ၍၊ ဒဿေသိ–မူပြု၊ ဟိ-မှန်၊ ယေသံ- အကြင် သတ္တာတို့၏၊ ဒိရံ-သည်၊ အတ္ထိ၊ တေသံ-တို့၏၊ သပ္ပိဝိ-သည်လည်း၊ အတ္ထိယေဝ – ရှိသည်သာ၊ ပန - ဆက်၊ တံ - ထိုထောပတ်သည်၊ သုလဘံဝါ - လွယ်ကူစွာ ရအပ်သည် မူလည်း၊ ဟောတု - စေ၊ [သု + လဘ ဓာတ် ခပစ္စည်းဖြင့် ပြီးသောကြောင့် "သုလဘံ" ဟု ရှိရမည်၊ သုလဇ္ဇံဟု မရှိရ၊ ဒုလ္လဘံ၌လည်း နည်းတူ။] ဒုလ္လဘံဝါ – သည်မူလည်း၊ ဟောတု၊ အသမ္မောဟတ္ထံ - မတွေဝေခြင်း အကျိုးငှါ၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊ ["ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ၊တေသံ သပ္ပိ" ဟု ဟောတော်မူသည်-ဟူလို၊] နဝနီတမ္ပိ- ဆီဥးသည်လည်း၊ ဝံ-ဤအတူတည်း။

သန္ဓိမိကာရကံ ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပဒါနိတိ–ကား၊ သန္ဓိမိ-သိမ့်း သိမ်းဆည်းခြင်းကို၊ ကတ္တာ-၍၊ [ဤအဖွင့်ဖြင့် သန္ဓိမိကာရကံ၌ ဒုတိယာဝိဘတ်သည် ကြိယာဝိသေသနအနက်ဟော ဟု ပြသည်၊] နိဒဟိတ္တာ - သိမ့်း၍၊ [သန္ဓိမိ ကတ္တာ၏ ဆိုလိုရင်းကို ထပ်၍ ဖွင့်ပြသည်။] ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပဒါန- နှ၏၊ ကထံ- လျှင်၊ (သန္ဓိမိ ကတ္တာ့ ပရိဘုဉ္ဇိတမ္ပဒါန)၊ ပါဠိယာ - ပါဠိတော်အားဖြင့်၊ ဝါ - ၌၊ အာဂတ သပ္ပိ အာဒိသု – တို့တွင်၊ တာဝ - နဝနီတ စသည်တို့မှ ရှေးဥးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌံ) သပ္ပိ-သည်၊ ပုရေဘတ္တံ-နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သည်၊ (သမာနံ–သော်၊) တဒဟု-၌၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ သာမိသံ-အာမိသနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)ပိ-၎င်း၊ နိရာမိသံ-အာမိသမရှိသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)ပိ-၎င်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ [ဆွမ်းစသော ဘောဇဉ်ခဘွယ်နှင့် ရောစားခြင်းကို သာမိသဘုဉ္ဇနဟုဎင်း, ထိုသို့ မရောဘဲ စားခြင်းကို နိရာမိသဘုဉ္ဇနဟုဎင်း ဆိုသည်။] ပစ္ဆာဘတ္တတော-နေလွဲအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ, သတ္တာဟံ-လုံး၊ နိရာမိသံ (ဟုတ္ဝာ) ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ – ၇ ရက်ကိုလွန်ရာအခါ၌၊ ကေဘာဇနေ– ၌၊ ထဝိတံ-ထားအပ်သည်၊ သစေ(ဟောတိ)၊ (ဒဝံသတိ)ကံ-သော၊ နိသဂ္ဂိယံ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု (ဘာဇနေသု ထဝိတံ သစေ ဟောတိ၊ ဒဝံသတိ)၊ ဝတ္ထု

ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိ ။ ။ ယေသံ မံသံ ကပ္ပတိတိ ဋီကာ (ဤစကားကို) နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု ဒဿနတ္ထံ (အပ်သော အသားရှိသောသတ္တဝါတို့၏ ထောပတ်စသည်မှာ နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုတည်း၊ ထို နိသဂ္ဂိယဝတ္ထုကို ပြခြင်းအကျိုးငှါ) ဝုတ္တံ၊ နပန ယေသံ မံသံ နကပ္ပတိ, တေသံ သပ္ပိအာဒိနိ နကပ္ပန္တိတိ ဒဿနတ္ထံ၊ အသားကြီး ဆယ်ပါးတွင် ပါဝင်သော အသားရှိသော (ဆင် မြင်းစသည်တို့၏ ထောပတ်စသည်ကို မအပ်ဟု ပြတို့ရာ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်၊) မနုဿဓိရာဒိနိပိ ဟိ နော နကပ္ပန္တိ၊ ကုတော သသသ သပ္ပိဟိအာဟ- "ယေသံ ဟိ ဒိရံ အတ္ထိ, သပ္ပိပိ တေသံ အတ္ထိယေဝါ"တိ။

ဂဏနာယ နိဿဂ္ဂိယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ံခံအပ်သော ထောပတ်သည်၊ သတ္တာဟံ, နိရာမိသမေဝ – သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္တာပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပုရေဘတ္တံဝါ-၌သော်၎င်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တံဝါ-သော်၎င်း၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ- အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ, နိက္ခိတ္တံ- ထားအပ်သော ထောပတ်သည်၊ ဝါ – ကို၊ အဏ္ဏောဟရိတုံ – အတွင်းသို့ ရှေးရှုဆောင်ခြင်းငှါ၊ ဝါ - စားမျိုခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ အဇ္ဈုနာဒိသု - ခြေနယ်ဆီအစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတဗ္ဗံ-ကပ်ဆောင်ရာ၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ၊ (ကသ္မာ) အနဏ္ဏောဟရဏီယတံ – မစားမျိုထိုက်သည်၏ အဖြစ်သို့၊ အာပန္နဘ္ဘာ-တည်း၊ ဟိ- မှန်၊ ပဋိသာယနိယာနိတိ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-သိက္ခာပုဒ်၌ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊

အနုပသမ္ပန္နော-သည်၊ ပုရေဘတ္တံ - ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတ နဝနီတေန – အကပ်ခံအပ်ပြီးသော ဆီဥ၊ဖြင့်၊ သပ္ပိံ ကတ္တာ သစေ ဒေတိ၊(ဧဝံသတိ) ပုရေဘတ္တံ သာမိသံ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ – ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ သစေကရောတိ၊ (ထောပတ်လုပ်အံ့)၊ (ဧဝံ သတိ)၊ သတ္တာဟံပိ နိရာမိသမေဝ (ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတကေန–အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော ဆီဥ၊

ဥဂ္ဂဟိတကံ၊ပေ၊ဝုတ္တံ။ ၊အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ သယမေဝ ဂဟေတ္ဝာ နိက္ခိတ္တံ – အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူ၍ ထားအပ်သော ထော့ပတ်ကို “ ဥဂ္ဂဟိတက” ဟု ခေါ်၏၊ ထို ထောပတ်ကို (စားဘို့ ရည်ရွယ်၍) အကပ်မခံဘဲ ယူလျှင် ယူတုန်းကပင် ဥဂ္ဂဟိတက ဒုက္ကဋ်သင့်၏၊ စားဘို့ မရည်ရွယ်ဘဲ ယူလျှင်မူ စားခြင်းငှါ မအပ်ရုံသာ, ဒုက္ကဋ်အာပတ်ကား မသင့်၊ ထိုထောပတ်ကို ခြေနယ်ဆီ စသည် ပြုလုပ်ဘို့ရာ ကိုယ်၏ အပြင်ပ အသုံးအဆောင် အဖြစ်ဖြင့်သာ သုံးကောင်း၏၊ ပဋိသာယနိယ (စားသောက်ဘို့) ဘေသဇ္ဇမဟုတ်သောကြောင့် ၇ ရက် လွန်သွားသော်လည်း နိဿဂ္ဂိမထိုက်။

သယံ ကတံ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ။ ။“ ကိုယ်တိုင်သုပ် ” ဟူရာ၌ ဒိရကိုဌင်း, ဒမိကိုဌင်း ကိုယ်တိုင် မချက်ကောင်း၊ သာမံပါကဖြစ်၏၊ သတ္တာဟကာလိက ဖြစ်သော နဝနီတကိုသာ ထောပတ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင် ချက်ကောင်းသည်၊ ထို့ကြောင့် ဒိရဒမိတို့ကို အကပ်ခံထားသော်လည်း နဝနီတဖြစ်အောင်ကား အနုသမ္ပန္နတို့က ပြုပေးရလိမ့်မည်၊ နဝနီတဖြစ်ပြီးကို ရဟန်းက ထောပတ်ဖြစ်စေရာ၌လည်း ဒိရဒမိ တုန်းက အကပ်ခံပြီးဖြစ်သောကြောင့် “ နိရာမိသမေဝ ဝဋ္ဋတိ ”ဝယ် ထိုနှေ့နံနက်ပိုင်း၌သာ အပ်သည်–ဟု မှတ်ပါ။

ဖြင့်၊ ကတေ-ပြုအပ်သော ထောပတ်၌၊ ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဝုတ္တာသုဒ္ဓသပ္ပိနာယေနေဝ-ဆိုအပ်ပြီးသော သက်သက်သော ဃထောပတ်နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတဓိဓရနဝါ ဖြင့်သော်၎င်း၊ ဒမိနာဝါ-၎င်း၊ကတသပ္ပိ-သည်၊ အနုပသမ္ပန္နေန-သည်၊ ကတံ-သည်၊ (သမာနံ) သာမိသမ္ပိ တာဒဟု ပုရေဘတ္တံ(ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ-ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ ကတံ (သမာနံ) နိရာမိသမေဝ-အာမိသ မရှိသည်သာလျှင်၊(ဟုတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဟိ–မှန်၊ နဝနီတံ-ကို၊ တာပေန္တသ-ပူစေသော ရဟန်း၏၊ သာမံပါကော– ကိုယ်တိုင် ချက်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ [“ နဝနီတကို ထောပတ်ဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင်ချက်လျှင် သာမံပါက မဖြစ်ပါသလော ”ဟု မေးဘွယ်ရှိ၍ “နဝနီတံ တာပေန္တသဟိ”စသော ဤစကားကို ဆိုသည်။]

ပန - ထိုသို့ သာမံပါက မဖြစ်ပါ၊သော်လည်း၊ သာမံပက္ကေန - ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သော၊ တေန- ထို ထောပတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ, အာမိသံ-ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသသည်၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) နဝဋ္ဋတိ၊ စ – ဆက်၊ ပန္တာဘတ္တတော – မှ၊ ပဋ္ဌာယ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) နဝဋ္ဋတိ ယေဝ၊ (ကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သောကြောင့် ကောန်မအပ်တော့ – ဟူလို၊) သတ္ထာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ၊ (ကသ္မာ) သဝတ္ထုကဿ-နို့ရည် နို့ခဲမှုးဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွဖြစ်သော ထောပတ်၏၊ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ – အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ- မှန်၊ တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာတိ- ဟူ၍၊(ထိုဆေးတို့ကိုအကပ်ခံ၍ ဟု) ဝုတ္တံ၊ [အကပ်ခံစဉ်က ဓိရဒမိ ဖြစ်နေ၍ ဆေးမဟုတ်သောကြောင့် “ တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ ”ဟူသော ပါဠိတော်အရတွင် မပါဝင်-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ပန္တာဘတ္တံ- ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိ ဟိ – အကပ်ခံအပ်သော ဓိရဒမိ တို့ဖြင့်၊ ကတံ - ပြုအပ်သော ထောပတ်ကို၊ အဇ္ဇတ္တုနာဒိသု ဥပနေတဗ္ဗံ၊ ပုရေဘတ္တံပိ , ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ – အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင် ယူအပ်ကုန်သော ဓိရဒမိ တို့ဖြင့်၊ ကတံစ - ပြုအပ်သော ထောပတ်ကိုလည်း၊(အဇ္ဇတ္တုနာဒိသု ဥပနေတဗ္ဗံ)၊ဥဘယေသံပိ-ပန္တာဘတ္တ ပဋိဂ္ဂဟိတ, ပုရေဘတ္တ ဥဂ္ဂဟိတကဖြစ်သော ထောပတ် ၂ မျိုး တို့၏လည်း၊ သတ္ထာဟာတိက္ကမေ- ၌၊ အနာပတ္တိ၊ အကပ္ပိယမသသပ္ပိမှ- မအပ်သော အသားရှိသော

ဝုတ္တာသုဒ္ဓသပ္ပိနာယေနေဝ။ ။ဆီဥုးနှင့် မဘက်ဘဲ ထောပတ်ဖြစ်ပြီးသက်သက်ကို ရှေးဦး “ ဥဂ္ဂဟိတကံ ကတ္ဝာ နိက္ခိတ္တံ အဇ္ဈောဟရိတုံ နဝဋ္ဋတိ ” စသည်ဖြင့် ဆိုခဲ့၏၊ ထိုအဆိုအတိုင်း၎င်း ဥဂ္ဂဟိတက ဖြစ်သော ဆီးဥုးဖြင့် ပြုအပ်သော ထောပတ်၌လည်း “အဇ္ဈောဟရိတုံ နဝဋ္ဋတိ, အဇ္ဈတ္တုနာဒိသု ဥပနေတဗ္ဗံ ”စသော အဆုံးအဖြတ်အတိုင်း သိပါ။

သတ္တာတို့၏ထောပတ်၌လည်း၊ ဧသေဝနယော၊[ဧသေဝနယောတိ–နိဿဂ္ဂိယံ ဟောတီတိ အတ္ထော။] ပန- အထူးကား၊ အယံ- ကား၊ ဝိသေသော- တည်း၊ ယတ္ထ-အကြင် ၇ ရက်လွန်ခြင်း အစရှိသောဌာန၌၊ ပါဠိယံ- ၌၊ အာဂတသပ္ပိ နာ-လာသောထောပတ်ကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိယံ-နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ တတ္ထ- ထို ၇ ရက်လွန်ခြင်း အစရှိသောဌာန၌၊ ဣမိနာ – ဤ အကပ္ပိယမံသ သပ္ပိကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ–သည်၊ (ဟောတိ)၊ အန္ဓကဋ္ဌကထာယံ- ၌၊ ကာရဏာ ပဋိရူပကံ–အကြောင်းအတုကို၊ ဝတ္တာ–၍၊ မနုဿသပ္ပိစ - လူ၏ ထောပတ်ကိုလည်း၊ (မနုဿ) နဝနီတဿ - လူ၏ ဆီဥးကိုလည်း၊ ပဋိက္ခိတ္တံ- (မအပ်)ဟု ပယ်အပ်ပြီ၊ [ဇာတ်တူ လူသား၏ သပ္ပိနဝနီတ ဖြစ်သောကြောင့် ဟု အကြောင်းအတုကို ပြသည်။] တံ- ထိုလူ၏ ထောပတ်ကို၊ ဝါ– ထိုလူ၏ ဆီဥးကို၊ ဒုပ္ပဋိက္ခိတ္တံ- မကောင်းသဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ (ကသ္မာ–ကြောင့်နည်း)၊ သပ္ပိအဋ္ဌကထာသု - တို့၌၊ အနုညာတတ္တာ – သုံးစွဲဘို့ရန် ခွင့်ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ စ- ဆက်၊ အဿ - ထိုထောပတ်၏၊ ဝါ- ထိုဆီဥး၏၊ ပရတော–၌၊ ဝိနိစ္ဆယောပိ- သည်လည်း၊ အာဂန္ဆိဿတိ- လာဥးလတ့ံ။

ပါဠိယံ - ၌၊ အာဂတံ – သော၊ နဝနီတမ္ပိ- သည်လည်း၊ ဝါ- ကိုလည်း၊ ပုရေဘတ္တံ- ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-သည်၊ (သမာနံ-သော်)၊ တဒဟု- ၌၊ ပုရေဘတ္တံ- ၌၊ သာမိသမ္ပိ- အာမိသနှင့် တကွဖြစ်သော ဆီဥးသည်လည်း၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ- ၄ါ၊) ဝဋ္ဋတိ–၏၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော:- မှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၍၊ နိရာမိသမေဝ- သည်သာလျှင်၊ (ဟုတ္ဝာ- ၍၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ- ၄ါ၊) ဝဋ္ဋတိ-၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ- ၌၊ နာနာဘာဇနေသု– တို့၌၊ ထပိတေ - ထားအပ်သောဆီဥး၌၊ ဘာဇန ဂဏနာယ-ခွက် အရေအတွက်အားဖြင့်ဂဥး၊ ကေဘာဇနေပိ-၌လည်း၊ အမိသေတ္တာ-၍၊ ပိဏ္ဍာပိဏ္ဍ ဝသေန-အခဲအခဲ၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ထပိတေ-ထားအပ်သော ဆီဥး၌၊ ပိဏ္ဍာဂဏနာယ – ဖြင့်၊ နိဿဂ္ဂိယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ- ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သော ဆီဥးကို၊ သပ္ပိနယေနေဝ-ထောပတ်နည်းဖြင့် သာလျှင်၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ပန – ဆက်၊ တတ္ထ - ၍ ဆီဥး၌၊ ဒဓိဂုဠီကာယောပိ– နို့ဓမ်း အလုံးကလေးတို့သည်ဂဥး၊ တက္ကဗိန္ဒု။နိပိ - ရက်တက် အပေါက်တို့ သည်ဂဥး၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်၏၊ [ရေအလုံးကလေးကို "ရေပေါက်"ဟု ခေါ် သကဲ့သို့ ရက်တက်ရည် အလုံးကလေး ကိုလည်း " ရက်တက်ပေါက် " ဟု ခေါ်သည်။] တသ္မာ, တံ– ထို နို့ဓမ်းအလုံးကလေး, ရက်တက်ရည်ပေါက် သည်၊ ဝါ–ကို၊ ဓောတံ- စစ်အပ်ပြီးသည်၊ (သမာနံ-သော်၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ဣတိ–သို့၊ ဥပမုတ္ထရာ- ထက်ဝက်သော ထေရ်တို့သည်၊ အာဟံသု။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသိဝတ္ထေရော-သည်၊ ဘဂဝတာ အနုညာတ ကာလတောပဋ္ဌာယ, တက္ကတော-မှ၊ ဥဒ္ဒဒ္ဒမတ္တမေဝ-ထုတ်အပ်ကာမျသော ဆီဥုးကိုပင်၊ ခါဒိံသု - ခဲစားကြကုန်ပြီ၊ ဇုတိ အာဟ၊ တသ္မာ နဝနီတံ, ဘုဥ္ဇန္တေန - သည်၊ ဓောရိတ္တာ - စစ်၍၊ ဒဓိတက္က မက္ခိကာ ကိပိလ္လိကာဒီနံ-နို့ဓမ်း, ရက်တက်ရည်, ယင်ကောင်, ပိုးကောင်ငယ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အပနေတ္တာ-ဖယ်၍၊ ပရိဘုဥ္ဇိတမ်ဟံ၊ ပစိတ္တာ သပ္ပိံကတ္တာ ပရိဘုဥ္ဇိတုကာမေန, အဓောတမ္ပိ - မစစ်အပ်သော ဆီဥုးကိုလည်း၊ ပစိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တတ္ထ - ထို ဆီဥုးဌ်၊ ယံ ဒဓိဂတံဝါ - အကြင် နို့ဓမ်း အလုံးကလေးသည်ဌင်၊ ယံတက္က ဂတံဝါ-အကြင် ရက်တက်ခဲကလေးသည်ဌင်း၊ (အတ္ထိ)၊ တံ- ထို နို့ဓမ်း အလုံးကလေးသည်၊ ဓါ- ထို ရက်တက် အခဲကလေးသည်၊ ခယံ ဂမိဿတိ၊ ဟိ-မှန်၊ တ္ထောဝတာ-ဤမျလောက်သော အပေါက်ကလေး ပါရှိခြင်းမျဖြင့်၊ သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတံနာမ - ဝတ္ထုနှင့် တကွ အကပ်ခံအပ်သည် မည်သည်၊ နဟောတိ၊ ဇုတိ အယံ - ကား၊ တ္ထေ - ဤ အာမိသနှင့် တကွ အကပ်ခံရာ၌၊ အဓိပ္ပါယော-တည်း၊ ပန - ထိုသို့ပင် ဤ အဓိပ္ပါယ်ရပါသော်လည်း၊ အာမိသေန- နို့ဓမ်းဟူသောအာမိသနှင့်၊ သဒ္ဓိံ, ပက္ကတ္တာ-ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တသ္မိံပိ- ထို ဆီဥုးဌ်လည်း၊ ကုက္ကုစ္စကာ - ကုက္ကုစ္စပြုတတ်သော ထေရ်တို့သည်၊ ကုက္ကုစ္စာယန္တိ-ကုက္ကုစ္စ ပြုကြကုန်၏။

ဇုဒါနိ,ဥဂ္ဂဟေတ္တာ-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင် ယူပြီး၍၊ ထပိတနဝနီတေစ-ဌ်ဌင်း၊ ပုရေဘတ္တံ ဒီရဒဓိနိ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတနဝနီတေစ-ဌ်ဌင်း၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ, တာနိ- ထို နို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတနဝနီတေစ-ဌ်ဌင်း၊ ဥဂ္ဂဟိတေဟိ - အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော နို့ရည် နို့ဓမ်းတို့ဖြင့်၊ ကတနဝနီတေစ-ဌ်ဌင်း၊ အကပ်မယမံသနဝနီတေစ- ဌ်ဌင်း၊ သမ္ဗာသော၊အာပတ္တာ၊ပေါနယော-အာပတ် အနာပတ် ဆုံးဖြတ်နည်း, သုံးဆောင်ကောင်း မသုံးဆောင်ကောင်းနည်းတို့ကို၊ သပ္ပိမှိ ဝုတ္တက္ကမနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ဂဟေတမ္ဗော-ယူထိုက်၏။ ["ပါဠိယာ အာဂတသပ္ပိအာဒိသု သပ္ပိတာဝ" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသောအစဉ်ဖြင့် သိပါလေ- ဟူလို။]

ပန - ဆက်၊ တေလဘိက္ခာယ - ဆီကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှါ၊ [ဆွမ်းခံသလို ဆီကို ခံယူခြင်းအကျိုးငှါ၊] ပဝိဋ္ဌာနံ - ဝင်သောကုန်သော၊ ဘိက္ခူနံ- တို့၏၊ တတ္ထေဝ-ထို ဆီခံယူရာ သပိတ်၌သာလျှင်၊ သပ္ပိမှိ-ကိုဌင်း၊ နဝနီတမှိ-ကိုဌင်း၊ ပက္ကဒတလမှိ- ချက်အပ်သောဆီကိုဌင်း၊ အပက္ကတေလမှိ- ကိုဌင်း၊ အာကိရန္တိ-လောင်းထည့်တတ်ကြကုန်၏၊ တတ္ထ-ထို လောင်.ထည့်အပ်သောထောပတ်

စသည်၌၊ တက္ကဒမိဗိန္ဒူနိပိ – ရက်တက်ရည်ပေါက် , နို့ဓမ်းရည်ပေါက်တို့ သည်၎င်း၊ ဘတ္တာသိတ္ထာနိပိ – ထမင်းလုံးတို့ သည်၎င်း၊ တက္ကုလကဏ္ဏာပိ– ဆန်ကွဲတို့သည်၎င်း၊ မဂ္ဂါကာဒယောပိ- ယင်ကောင်သေ အစရှိသည်တို့သည် ၎င်း၊ ဟောန္တိ– ပါရှိတတ်ကုန်၏၊ အာဒိစ္စပါကံ – နေဖြင့် ချက်အပ်သည်ကို၊ ကတ္တာ-၍၊ [မီးဖြင့် ချက်လျှင် ဘတ္တာသိတ္ထစသည်တို့က ထမင်းဖြစ်သွားစရာရှိ၍ မအပ်သောကြောင့် "အာဒိစ္စပါကံ ကတ္တာ"ဟု ဆိုသည်။] ပရိဿာဝေတ္တာ-စစ်၍၊ ဂဟိတံ-ယူအပ်သော ဆီသည်၊ သတ္တာဟကာလိကံ- သည်၊ (၇ ရက် ကာလ၌ သုံးစွဲထိုက်သည်)၊ဟောတိ၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ-၍၊ထပိတဘေသဇ္ဇေဟိ-တို့နှင့်၊(ယာဝဇီဝက ဆေးတို့နှင့်)၊ သဒ္ဓိံ – ကွ၊ ပစိတ္တာ – ၍၊ နတ္ထုပါနမ္ပိ-နှာနှပ်ဘို့ရန် ဆေးရည်ကိုလည်း၊ ကာတုံ-၄၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဝဒ္ဒလိသမယေ-မိုယ်း စွေရာအခါ၌၊ လဇ္ဇီ-မကောင်းမှုမှ ရှက်ခြင်းရှိသော၊ သာမဏေရော-သည်၊ [အလဇ္ဇီသာမဏေလုပ်ပေးလျှင် စိတ်မချရ, စားလည်း မစားကောင်းသော ကြောင့်"လဇ္ဇီသာမဏေ"ဟုဆိုသည်။]ယထာ–အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြုလသော်၊ တတ္ထ– ထို ထောပတ်စသည်၌၊ ပတိတတက္ကုလကဏ္ဏာဒယော– ကျသောဆန်ကွဲ အစရှိသည်တို့သည်၊ နု ပန္ဓန္တိ- မကျက်ကုန်၊ ဧဝံ–၌ မကျက်လောက်အောင်သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ သာမိသပါကံ- ကို၊ မောစေန္တော-လျက်၊ အဂ္ဂိမ္ပိ-၌၊ ဝိလိယာပေတ္တာ-ထောပတ်ခဲစသည်ကိုကြေစေ၍၊ ပရိဿာဝေတ္တာ- ၍၊ ပုန-ဖန်၊ ပစိတ္တာ-၍၊ ဒေတိ- အံ့၊ ပုရိမနယေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-၄၊) ဝဋ္ဋတိ။

[နဝနီတကိုပြုပြီး၍ တေလကို ပြုလိုရကား "တေလေသု" ဟု မ်ိန့်၊] တေလေသု–တို့တွင်၊ တာဝ÷သာသပတေလစသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဒ္ဒိဋ္ဌ-ပါဠိတော်၌ ညွှန်ပြအပ်သော၊) တိလႇတလံ- သည်၊ ဝါ- ကို၊ ပုရောဘတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟိတံ (သမာနံ) ပုရောဘတ္တံ သာမိသမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ နိရာမိသမေဝ (ဝဋ္ဋတိ)၊ ပန-ဆက်၊ အဃ-ထို နှမ်းဆီ၏၊ပေါဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတက် ကတ္တာ,နိက္ခိတ္တံ-ထားအပ်သောနှမ်းဆီသည်၊ ဝါ-ကို၊ အဇ္ဈောဟရိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ပေါ ပုရောဘတ္တံ တိလေ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ, ကတတေလံ – သည်၊ ပုရေဘတ္တံ သာမိသံဝိ ဝဋ္ဋတိ၊ [အတ္တနာ ဘဇ္ဇနာဒိနိ အကတ္တာ ဂဟိတတေလံ-နှမ်းကို အကပ်ခံသော်လည်း "ထိုနှမ်းကိုလှော်မှု ဆီကြိတ်မှုကိုမပြုဘဲ ယူအပ်သော ဆီတည်း။] ၊ပေါ အနဇ္ဈောဟရဏီယမေဝ (ဟောတိ၊ ကဿ၊) သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ – နှမ်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ပေါ၊သေဝနယော။

ပုရေဘတ်ဆံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတကတိလေ-အကပ်ခံအပ်သော နှမ်းတို့ကို၊ ဘဇ်ဒ်တွာဝါ-လျော်၍ သော်၎င်း၊ တိလပိဋ္ဌံ-ကျိတ်ချေ အပ်သော နှမ်းကို၊ ဝါ-နှမ်းမှုန့်ကို၊ သေဒေတွာဝါ-ပေါင်း၍သော်၎င်း၊ ဥဇ္ဈာဒကေန-ရေနွေးဖြင့်၊ တေမေတွာဝါ-စိုစေ၍သော်၎င်း၊ ကတတေလံ-ပြုအပ်သော ဆီကို၊ ဝါ-သည်၊ [ဝဋ္ဋတိ, နဝဋ္ဋတိ, အနဇ္ဈောဟရဏီယံ, ဥပနေတမ္ပံတို့၌စပ်၊] အနုပသမ္ပန္နေန-သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ သစေ (ဟောတိ-အံ့၊ ဝံသတိ)၊ ပုရေဘတ်ဆံ-၌၊ သာမိသံ-သည်၊ (ဟုတ္ဝာ)ဝိ-၍လည်း၊ (ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-၄၊)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ကား၊ အတ္တနာ-သည်၊ ကတတေလံ-သည်၊ နီဗ္ဗဋ္ဋိတတ္တာ-ယာဝကာလိကဖြစ်သော နှမ်းမှ ကိုယ်တိုင် ကင်းစေအပ် (ထုတ်ယူအပ်) သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ [နီဗ္ဗဋ္ဋိတတ္တာတိ-ယာဝကာလိကဝတ္ထု၊ တော ဝိဂေဓိတတ္တာ။] ပုရေဘတ်ဆံ-၌၊ နိရာမိသမေဝ-သည်သာ၊ (ဟုတ္ဝာ, ပရိဘုဉ္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ။ သာမံပက္ကတ္တာ-ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမိသံ-ဆွမ်းအစရှိသော အာမိသနှင့်တကွ ဖြစ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ, ပရိဘုဉ္ဇိတုံ)၊ နဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ သဝတ္ထုကာ ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ-နှမ်းဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဋ္ဌာဘတ္တတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဥဘာယမ္ပိ-၂ မျိုးလုံးသော ဆီသည်လည်း၊ [အနုပသမ္ပန္နေနကတ, အတ္တနာကတ ၂ မျိုးလုံးသည်လည်း၊] အနဇ္ဈောဟရဏီယံ-ခံတွင်းသို့ ရှေးရှုမဆောင်ထိုက်သည်၊ ဝါ-မစားမျိုထိုက်သည်၊ (ဟောတိ)၊ သိသမက္ခနာဒီသု-တို့၌၊ ဥပနေတမ္ပံ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေဝိ-၌လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ပန-ဆက်၊ အပ္ပံ-သော၊ ဥဇ္ဈာဒကံ-သည်၊ အဘိ+ဥက္ကိရဏမတ္တံ-အထက်၌ ကြဲဖြန့်အပ်ကာမျှသည်၊(အပ္ပံ ဥဇ္ဈာဒကံကို ထပ်ဖွင့်သည်)၊ယဒိဟောတိ-အံ့၊(ဥဇ္ဈာဒကဖြင့်ဆွတ်ဖြန်းတုန်းက ရေနွေးအနည်းငယ်သာ အပေါ်၌ ဖြန့်အံ့-ဟူလို၊) (ဝံသတိ) အဇ္ဈောဟာရိကံ-သာမံပါက ဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းကို မထိုက်သည်၊ ဟောတိ၊ သာမံပါကဝံဏာနံ-သာမံပါက ဟူသော အရေအတွက်သို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ [အဇ္ဈောဟာရိကံကို ထပ်ဖွင့်သည်။]

အဝတ္ထုကပဋိဂ္ဂဟိတေသု-မုံညင်းစေ့စသော ဝတ္ထုမရှိဘဲ အကပ်ခံအပ်ကုန်သော၊ သာသပတေလာဒီသုပိ-မုံညင်းဆီအစရှိသည့်တို့၌လည်း၊ အဝတ္ထုကတိလတေလေ-နှမ်းဟူသော ဝတ္ထုမရှိသော နှမ်းဆီ၌၊ ဝုတ္တသဒိသော ဝ-သော၊ ဝိနိစ္ဆယော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ပုရေဘတ်ဆံ ပဋိဂ္ဂဟိတာနံ, သာသပါဒိနံ-တို့၏၊ စုဏ္ဏောဟိ-အမှုန့်တို့ဖြင့်၊ အာဒိဿပါကေန-နေဖြင့် ချက်ခြင်းဖြင့်၊ တေလံ-သည်၊ ဝါ-ဆိုဖြစ်အောင်၊ ကာတုံ သက္ကာ၊ တံ-ထိုဆိ

သည်၊ ပုရေဘတ္တံ သာမိသမ္မိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ နိရာမိသမေဝ ဝဋ္ဋတိ၊သတ္တာဟာတိက္ကမေနိသဂ္ဂိယံ၊ပန-ဆက်၊ယသ္မာ,သာသပမဓုကစုဏ္ဏာဒိနိ-မုံညင်းစေ့မှုန့်,သစ်မည်ဆီစေ့မှုန့်အစရှိသည်တို့ကို၊ သေဒေတွာစ-ပေါင်း၍ဂုင်း၊ ရေလွှာကဋ္ဌိနိ-ကြက်ဆူစေ့တို့ကို၊ ဘဇ်ိတွာစ ဝေ-လျော်၍သာလျှင်ဂုင်း၊ တေလံ-ကို၊ ကရောနိ့ - ပြုတတ်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ, တေသံ - ထို မုံညင်းစေ့, သစ်မည်ဆီစေ့, ကြက်ဆူစေ့တို့၏၊ တေလံ-သည်၊ အနုပသမ္ဗန္ဓေဟိ-တို့သည်၊ ကတံ (သမာနံ) ပုရေဘတ္တံ သာမိသံ (ဟုတ္တွာပိ ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ဆက်၊ ဝတ္ထူနံ- မုံညင်းစေ့စသော ဝတ္ထုတို့၏၊ ယာဝဇီဝိကတ္တာ - ယာဝဇီဝိက၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သ ဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟဏော-မုံညင်းစေ့ အစရှိသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံခြင်း၌၊ ဒေါသော နတ္ထိ၊ ဣတိ- ကြောင့်၊ အတ္တနာ, ကတံ-ပြုအပ်သောဆိကို၊ သတ္တာဟံ, နိရာမိသပရိဘောဂေနေဝ-အာမိသမရှိသော ဆိကို သုံးစွဲခြင်းဖြင့် သာလျှင်၊ ပရိဘုဉ်္ဇိတမ္ပံ၊ ဥဂ္ဂဟိတကေဟိ - အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော မုံညင်းစေ့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ကတံ- ပြုအပ်သောဆိသည်၊အနဇ္ဈော ဟရဏ်ိယံ-ထိုက် ဗာဟိရပရိဘောဂေ-အပြင်ပ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ (ဥပနေတုံ-ဌါ၊) ဝဋ္ဋတိ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ။

တေလ ကရဏတ္ထာယ-ဆိပြုခြင်းအကျိုးဌါ၊ သာသပမဓုက ရေလွှာကဋ္ဌိနိ-မုံညင်းစေ့, သစ်မည်ဆီစေ့, ကြက်ဆူစေ့တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ - အကပ်ခံ၍၊ ကတံ – သော၊ တေလံ - သည်၊ သတ္တာဟကာလိကံ-ကတည်း၊ ဝါ–၇ ရက်ကာလပတ်လုံး သုံးဆောင်ထိုက်သောဆိတည်း၊ ဒုတိယဒိဝသေ-အကပ်ခံရာနေ့ကို ထောက်၍ ၂ ရက်မြောက်နေ့၌၊ ကတံ- ပြုအပ်သောဆိသည်၊ ဆာဟံ-၆ ရက်ပတ်လုံး၊ (ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ တတိယဒိဝသေ-၌၊ ကတံ-သည်၊ ပဏ္ဏာဟံ-လုံး၊ (ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ ၊ပေ၊ သတ္တာမဒိဝသေ-၌၊ ကတံ-သည်၊ တဒဟေဝ-ထို အကပ်ခံရာနေ့၌သာလျှင်၊ (ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတို့၊ အရဏသ- ၇ ရက်မြောက် အရုဏ်၏၊ ယာဝ ဥဂ္ဂမနာ-တက်ရာကာလ တိုင်အောင်၊ သစေ တိဋ္ဌတိ-အကပ်၍ တည်ရှိသေးအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ-နိသဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ - ၌၊ ကတံ- ပြုအပ်သောဆိကို၊ အနဇ္ဈောဟရဏ်ိယံ-ထိုက်၊ ပန-ဆက်၊ အနိသဂ္ဂိယတ္တာ - ကြောင့်၊ ဗာဟိရပရိဘောဂေ-ပြင်ပ အသုံးအဆောင်၌၊ (ဥပနေတုံ-ကပ်ဆောင်ခြင်းဌါ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ (တေလံ-ကို၊) သစေပိ နကရောတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေလတ္ထာယ-ဌါ၊ ဂဟိတသာသပါဒိနံ - ခံယူအပ်သော မုံညင်းစေ့ အစရှိသည်တို့၏၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ-၌၊ ဝါ - လွန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋမေဝ (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ပါဠိယံ-၌၊ အနာဂတာနိ-နှင်သော၊ အညာနိပိ-နှင်သော၊ နာဋ္ဌကေရ နိမ္မ ကောသမ္မက ကရမန္ဒ အတသိအာဒီနံ - အုန်းဆန် , တမာစေ့ , ကြို့စေ့, ခံစေ့, နှမ်းကြပ်စေ့ အစရှိသည်တို့၏၊ တေလာနိ- တို့သည်၊ အတ္ထိ-နှ်၏၊ တာနိ- ထို အုန်းဆီ အစရှိသည်တို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ သတ္ထာဟံ-ကို၊ အတိက္ကာမယတော - ၏၊ ဒုက္ကဋံ ဟောတိ၊ အယံ- ကား၊ တေသု- ၌ ပါဠိတော်၌ လာသော်ဆိ , မလာသော်ဆိတို့၌၊ ဝိသေသော - တည်း၊ (ပါစိတ်, ဒုက္ကဋ်အထူးတည်း၊) သေသံ - သော၊ (သမ်္ဘံ၌စပ်၊) ယာဝကာလိက ဝတ္ထု-ကိုဂုဏ်း၊ ယာဝဇီဝိက ဝတ္ထုဒွ - ကိုဂုဏ်း၊ သလ္လက္ခေတ္ဝာ - ၍၊ သာမံပါကာ၊ပေ၊ ဝတ္ထုဝိဓာနံ - ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်း , ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သော အရာဝတ္ထု , နံနက်အခါ၌ အကပ်ခံအပ်သော အရာဝတ္ထု , နေလွဲအခါ၌ အကပ်ခံအပ်သောအရာဝတ္ထု,အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော အရာဝတ္ထုတို့၏ အစီအရင်ဖြစ်သော၊ သမ်္ဘံ-ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ဝသာတေလန္တိ - ကား၊ အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ဂဒြိဘဝသန္တိ- ဟူ၍၊ ဓေံ- သို့၊ အနုညာတဝသာနံ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော အဆိတို့၏၊ တေလံ-ဆီတည်း၊ [ဘိက္ခဝေ, ဝသာနိ- အဆိဖြစ်ကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇာနိ- တို့ကို၊ အန္ဆဝသံ- ဝံဆိကိုဂုဏ်း၊ မန္ဆဝသံ- ငါးဆိကိုဂုဏ်း၊ သုသုကာဝသံ - မိကျောင်းဆိကိုဂုဏ်း၊ (ဝါ-လပိုင်ဆိကိုဂုဏ်း၊) သူကရဝသံ-ဝက်ဆိကိုဂုဏ်း၊ ဂဒြဘဝသံ- မြည်းဆိကိုဂုဏ်း၊ အနုဇာနာမိ။] စ-ဆက်၊ ထွေ - ၍ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ အန္ဆဝသန္တိ ဝစနေန-ဖြင့်၊ မနုဿဝသံ-ကို၊ ထပေတ္ဝာ, သမ္မေသံ-နှသော၊ အကပ္ပိယမံသာနံ-မအပ်သောအသား ရှိသော သတ္ဝာတို့၏၊ ဝသာ-ကို၊ အနုညာတာ-ပြီ၊ စ-ဆက်၊ မန္ဆဂ္ဂဟဏေန-ဖြင့်၊ သုသုကာပိ-မိကျောင်းတို့သည်လည်း၊ ဝါ - တို့ကိုလည်း၊ ဂဟိတာ ဟောန္တိ၊ ပန – ထိုသို့ပင် ယူအပ်ပါကုန်သော်လည်း၊ ဝါဠမန္ဆတ္တာ - ရဲရင့်သော ငါးတမျိုး၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိသုံ- သီးခြား၊ ဝုတ္တံ -၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ၊ စ- ဆက်၊ ထွေ- ၍ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အစရှိသော ပါဠိရပ်၌၊ မန္ဆာဒိဂ္ဂဟဏေန - မန္ဆ အစရှိသောသဒ္ဒါဖြင့်၊ သမ္မေသံပိ-,နှသော၊ ကပ္ပိယမံသာနံ-တို့၏၊ ဝသာ-ကို၊ အနုညာတာ-ပြီ။

ဟိ– ခဲ့၊ မံသေသု- တို့တွင်၊ ဒသ– နှသော၊ မနုဿ၊ပေ၊တိရစ္ဆာနံ- လူ, ဆင်, မြင်း , ခွေး, မြွေ, ခြင်္သေ့ , ကျား, သစ်, ဝံ , အောင်းတို့၏၊ မံသာနိ – တို့သည်၊ အကပ္ပိယာနိ- မအပ်ကုန်၊ ဝသာသု- တို့တွင်၊ ဧကော-သော၊ မနုဿဝသာဝ-လူ့အဆိသည်သာ၊ (အကပ္ပိယာ–မအပ်၊) ဒီဃဒိသု-တို့၌၊ အကပ္ပိယံ နာမ- မအပ်သောနို့ရည် မည်သည်၊ နတ္ထိ၊ အနုပသမ္ပန္နေဟိ– တို့သည်၊ ကတ

နိဗ္ဗန္ဓိတ ဝသာတေလံ-ပြုအပ်, ယာဝကာလိကဝတ္ထုမှ ထုတဲအပ်သော အဆိ တည်းဟူသော ဆိသည်၊ ပုရေဘတ်ဆဲ ၊ပေ၊ ဝန္ဆတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တာတော ပဋ္ဌာယ သတ္တာဟံ နိရာမိသမေဝ ဟုတ္ဝာ (ပရိဘုဉ်ဆိုတုံ) ဝန္ဆတိ၊ ပန- ဆက်၊ တတ္ထ-ထိုအဆိ၌၊ သုခုမ ရဇသဒိသံ-သိမ်းမွှ, သောမြူနှင့် တူသော၊ ယံ မံသံဝါ-အကြင်အသားဖတဲသည်သော်၎င်း၊ (ယံ) နှာရုဝါ-သည်သော်၎င်း၊ (ယံ)အဋ္ဌိဝါ-သည်သော်၎င်း၊ (ယံ) လောဟိတံဝါ-သည်သော်၎င်း၊ ဟောတိ-ရှိတတ်၏၊ စါ-ပါတတ်၏၊ တံ-ထိုအသား, အကြော, အရိုး, သွေးသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကံ-ယာဝကာလိကဟု ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါ မထိုက်သည်၊ ဝါ-မပြောပလေဲသည်၊ (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ဝသံ-ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ ၍၊ သယံ-ရဟန်းကိုယ်တိုင်၊ (တေလံ-ကို၊) သစေ ကရောတိ-အံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ ပုရေဘတ်-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ - ၍၊ ပစိတ္ဝာ-၍၊ ပရိဿာဝေတ္ဝာ-စစ်၍၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ နိရာဒိသပရိဘောဂေန-ဖြင့်၊ ပရိဘုဉ်စေတမ့်၊ ဟိ-မှန်၊ နိရာမိသပရိဘောဂံ-ကို၊ သန္ဓာယ-၍၊ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ၊ပေ ၊ ပရိဘုဉ်စေတုန်ဟု - ဟူသော၊ ဋီကဒံ - ကို၊ (ဘဂဝတာ)ဝုတ်ဆုံ၊ [ကာလေ-နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ်ခံအပ်သည်၊ ကာလေ-၌၊ နိုပက်ဆုံ-ချက်အပ်သည်၊ ကာလေ - ၌၊ သံသဋ္ဌံ - ကောင်းစွာ စွန်းပြစ်အပ်သော အမှုံ အဖတ်ရှိသည်၊ (သံပုမ္မ, သဇ္ဈဓာတ်, တ၊ "သံသဋ္ဌံ ယဿ အတ္ထိတိ သံသဋ္ဌံ" ဟု ကြံ၊)ဝါ-စစ်အပ်သည်၊(စေဟောတိ၊ ဧဝံ သတိ)၊ တေလပရိဘောဂေန-သတ္တာဟကာလိကဆိကို သုံးဆောင်နည်းဖြင့်၊ ပရိဘုဉ်စေတုံ-ငှါ၊ (အနုဇာနာမိ - မူ၏)၊ (မဟာဝါ , ဘေသဇ္ဇက္ခန္ဓက)။] တတြ ၊ပိ - ထို ဆိ၌လည်း၊ အဗ္ဘောဟရိကံ-အဗ္ဘောဟရိကသည်၊ အဗ္ဘောဟာရိကမေဝ-အဗ္ဘောဟရိကပင်တည်း၊ [ရှေ့၌ " ယံ ပန တတ္ထ သုခုမရဇ သဒိသံ မံသံဝါ၊ပေ၊တံ အဗ္ဘောရိကံ " ဟု ဆိုခဲ့သော မံသ စသည်မှာ ဤ ဆိ၌လည်း အဗ္ဘောဟာရိကပင်ဖြစ်သည်-ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ ပစ္ဆာ ဘတ်-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတုံဝါ-ငှါရင်း၊ ကာတုံဝါ-ငှါရင်း၊ နဝဋ္ဋတိယေဝ-သည်သာ၊ [ယာဝကာလိကဖြစ်သော ဝသာကို ပစ္ဆာဘတ်အခါ၌ အကပ်လည်း မခံကောင်း, ဆီဖြစ်အောင်လည်း မလုပ်ကောင်း-ဟူလို။]

ဟိ-သာဓကကား၊ ဝိကာလေ စေ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊အနာပတ္တိတိ-ဟူသော၊ တေံ-ဤစကားကို၊(ဘဂဝတာ)ဝုတ်ဆုံ၊[ဝိကာလေ-နေလွဲအခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-သည်၊ ဝိကာလေ - ၌၊ နိုပက်ဆုံ - သည်၊ ဝိကာလေ-၌၊ သံသဋ္ဌံ - သည်၊ စေဟောတိ၊ တံ - ထို ဆီကို၊ စေပရိဘုဉ်ဆေယျ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တိ်ဏ်ဆုံ - နှ်သော၊

ဒုက္ကဋာနံ-တို့သို့၊ အာပတ္တိ-ရောက်ခြင်းသည်၊(ဟောတိ) ၊[ယာဝကာလိက ဝတ္ထုကို ဝိကာလပဋိဂ္ဂဟီတဒုက္ကဋ် , ဝိကာလ နိပက္ကဒုက္ကဋ်, ဆီးကို စားခြင်း ကြောင့် ဝိကာလ ဘောဇန ဒုက္ကဋ် ဟု ဒုက္ကဋ် ၃ ချက်- ဟူလို၊] ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကာလေ - နံနက်အခါ၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ- သည်၊ ဝိကာလေ-၌၊ နိပက္ကံ-သည်၊ ဝိကာလေ-၌၊ သံသဋ္ဌံ-သည်၊ စေ ဟောတိ၊ တံ-ထိုဆီကို၊ စေ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ (ဝေံ သတိ)၊ ဒ္ဝိန္နံ-နှစ်သော၊ ဒုက္ကဋာနံ-တို့သို့၊ အာပတ္တိ - ရောက်ခြင်းသည်၊ (ဟောတိ)၊ ကာလေ စေ၊ ပေ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ ကာလေ စေ၊ ပေ၊ အနာပတ္တိ၊]

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ဥပတိဿတ္ထေရ်ံ အန္တေဝါသိကာ ပုဿ်ိသူ၊(ကိ်ံ)၊ ဘန္တေ, သပ္ပိနဝနီတ ဝသာနိ-တို့သည်၊ ဝါ-တို့ကို၊ ကေတော ပစိတ္တာ, နိဗ္ဗဋ္ဋ် တာနိ- အဆီထုတ်အပ်ကုန်သည်၊(သမာနာနိ) ဝဋ္ဋန္တိ- နှသလော၊ နဝဋ္ဋန္တိ တိ(ပုဿ်ိံသူ)၊ အာဝုဒသာ နဝဋ္ဋန္တိတိ၊ ထေရော-သည်၊ တ္ထေ-ဤ သပ္ပိစသည် ကို စုပေါင်း၍ ချက်ရာ၌၊ ပက္ကတေလကသင်္ဍဝိယ - ချက်အပ်သော ဆီ၏ အဖျော်၌ကဲ့သို့၊ ကုက္ကုစ္စာယတိ ကိရ- ကုက္ကုစ်ကို ပြုသတတ်၊ တတော-ထိုမှ နောက်၌၊ နံ-ထို ဥပတိဿထေရ်ကို၊ ဥတ္တရိ - အလွန်၊ ပုဿ်ိံသူ၊(ကိ်ံ)၊ နဝ နီတေ-၌၊ ဒဓိဂုဋိကာဝါ-နို့ဓမ်းလုံးသည်ၾကင်း၊ တက္ကဗိန္ဒုဝါ-ၾကင်း၊ ဟောတိ-ရှိတတ်ပါ၏၊ တေံ-ဤ နို့ဓမ်းလုံးကလေး, ရက်တက်ပေါက်သည်၊ ဝဋ္ဋတိ-လော၊ ဇုတိ(ပုဿ်ိံသူ)၊ တေမှိ အာဝုသော နဝဋ္ဋတိ၊ ဇုတိ-ဤသို့ ပြော်ပြီ-တတော နံ အာဟံသု၊(ကိ်ံ) ဘန္တေ ကေတော ပစိတ္တာ, သံသဋ္ဌာနိ-စွန့်ပစ် အပ်သော အဖတ်ရှိသော ဆီတို့သည်၊ တေဇဝန္တာနိ - ထက်သော တန်ခိုး ရှိကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ရောဂံ - ကို၊ နိဂ္ဂဏှန္တိ - နှိပ်နှိုင်ပါကုန်၏၊ ဇုတိ (အာဟံသု)၊အာဝုသော-တို့၊ သာဓု-(သည်လိုဆိုတော့)အကောင်းသားဘဲ၊ ဇုတိ-ဤသို့၊ ထေရော သမ္ပဋိစ္ဆိ။

ထေရော ၊ပေ၊ ကုက္ကုစ္စာယတိ ။ ။ ယသ္မာ ခီရဒဓိ အာဒီနိ ပက္ခိပိတ္ဝာ တေလံ ပစန္တိ၊ တသ္မာ ဂုသဒ္ဒံ နဝဋ္ဋတိ၊ တေန ဝုတ္တံ " ပက္ကတေလ ကသင်္ဍဝိယ ကုက္ကုစ္စာယ တိ"တိ၊ ဤဥဒ္ဒေ"တေလကသင်္ဍ"ဟူသည် ဆီမဖြစ်သော နှမ်းဖတ်ဟူသော အဖတ်တည်း၊ ထိုအဖတ်သည် ယာဝကာလိကဝတ္ထုသာဖြစ်၍ ပစ္ဆာဘတ္တာဒ်စားဘို့ရန် ကုက္ကုစ္စရှိထုတ် ၏၊ သပ္ပိနဝနီတဝသာတို့မှာ ထိုကဲ့သို့ (ချက်ပြီးမှကျန်သော) အဖတ် မရှိ၊ အနည်း ငယ်သော အသားမှုန် နို့ဓမ်းလုံး ရက်တက်ပေါက်တို့ကိုကား "အဗ္ဗောဟာရိက" ဟု ဆိုခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် ကုက္ကုစ္စ မရှိထိုက်ရကား "ကုက္ကုစ္စယတိ ကိရ"ဟု ကိရသဒ္ဒါဖြင့် မနှစ်သက်သံထည့်၍ ဆိုသည်း

ပန - ဝါဒန္တရကား၊ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ၊ (ကိ ံ)၊ ကပ္ပိယမံသ ဝသာ-အပ်သောအသားရှိသော သတ္တာတို့၏အဆိသည်၊ သာမိသ ပရိဘောဂေ-ဆွမ်း စသော အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ (ဥပနေတုံ)ဝန္တိ၊ ဣတရာ- ကပ္ပိယမံသဝသာမှ တပါးသောဝသာသည်၊ နိရာမိသပရိဘောဂေ-အာမိသမရှိဘဲ သုံးဆောင်ခြင်း၌၊ (ဥပနေတုံ) ဝန္တိတိ (အာဟ)၊ ပန-ကား၊မဟာပဒုမတ္ထေရော, ဣဒံ-ဤစကားသည်၊ ကိ ံ-နည် ၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိက္ခိပိတွာ-ပယ်ပြီး၍၊ ဝါတာဗာဓိကာ- လေနာရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခူ-တို့သည်၊ ပဏ္ဍုလ ကသာဝယာဂုယံ - ပဏ္ဍုလဖန်ရည်ဖြင့် ကြိုအပ်သောယာဂု၌၊ အစ္ဆုကရ တေလာဒိနိ- တို့ကို၊ (မအပ်သော အသားရှိသောသတ္တာတို့၏ အဆိတို့ကို ပြသည်၊) ပက္ခိပိတွာ ယာဂုံ ပိဝန္တိ၊ [ဤစကားဖြင့် “ နိရာမိသ ပရိဘောဂသာမက, သာမိသပရိဘောဂ၌လည်း အပ်သည်”ဟု ပြသည်။] သာ-ထိ ယာဂုသည်၊ တေဇုသာဒတ္တာ-များသောတန်ခိုး ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ရောဂံ-ကို၊ နိဂ္ဂဏှာတိ-နှိမ်နှိုင်၏၊ ဣတိ ဝတွာ ဝန္တိတိ အာဟ။

မဓုနာမ မက္ခိကာမဓူတိ - ကား၊ မဓုကရိဟိနာမ - ပျားရည်ကို ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မဓုကရိတို့မည်သော၊ မဓုမက္ခိကာဟိ - ပျားရည်ကို ပြုတတ် ယင်ပျားတို့ သည်၎င်း၊ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာဟိ -- ပျားငယ်တို့ သည်၎င်း၊ ဘမရ မက္ခိကာဟိစ - ပျားပိတုန်းကြီးတို့သည်၎င်း၊ ကတံ- သော၊ မဓု- ပျားရည်တည်း၊ တံ-ထို ပျားရည်ကို၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-သည်၊ (သမာနံ)၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ သာမိသပရိဘောဂမ်ိ- အာမိသနှင့်တကွ သုံးဆောင်ခြင်းကိုလည်း၊ (ကာတုံ-၄၇၊) ဝန္တိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ သတ္တာဟံ-လုံး၊ နိရာမိသ ပရိဘောဂမေဝ-ကိုသာ၊ (ကာတုံ) ဝန္တိ၊ သတ္တာဟာတိက္ကမေ-၌၊ သိလေသသဒိသံ-သစ်စေးနှင့်တူသော၊ မဟာမဓုံ-ပျားကြီးရည်သည်၊ (မဓုံ၌ နိဂ္ဂဟိတ်ကား ဝါစာသိလိဋ္ဌ)၊ ခဏ္ဍံခဏ္ဍံ-အပိုင်းအပိုင်းကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ထပိတံ- သည်၊ သစေ (ဟောတိ)၊ ဣတရံဝါ- ပျားကြီးရည်မှ တပါးသော ပျားငယ်ရည်သည် မူလည်း၊ နာနာဘာဇနေသု - အမျိုးမျိုးသော ခွက်တို့၌၊

မဓုကရိဟိနာမ မဓု မက္ခိကာဟိ ။ ။အယံ ခုဒ္ဒကမက္ခိကာနံ ဘမရမက္ခိကာနဉ္စ သာမညနိဒ္ဒေသောတိ တီသုပိ ဂဏ္ဌိပဒေသု ဝုတ္တံ၊ ဤ ဂဏ္ဌိပုဒ်အလို ပျား ၂ မျိုးသာ ရှိ၏၊ သစ်ခေါင်းပျားကား ပျားရည်များများ မပြုနိုင်၊ ကေစိ ပန “ ဒဠ္ဟကေသု မဓုကရာ မဓုကရိမက္ခိကာ နာမာ”တိ ဝတွာ “ တာဟိ မဓုံကရိအာဒီဟိ တီဟိ မက္ခိကာဟိ ကတံ မဓုနာမာ” တိ ဝဒန္တိ၊ ဤအလို “ မဓုမက္ခိက (ပျားငယ်) ခုဒ္ဒကမက္ခိက (သာ၍ ငယ်သော သစ်ခေါင်းပျား) ဘမရမက္ခိက (ပျားပိတုန်း)”ဟု ပျား ၃ မျိုးရှိ၏။

(ထပိတံ– သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဝတ္ထုဂဏှာနာယ - ဖြင့်၊ နိသဂ္ဂိယာနိ-တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ ကေမေဝ- သော၊ ခတ္တုံ- အခဲကို၊ (ကတ္ဝာ-၍၊ ထပိတံ သစေ ဟောတိ)၊ ဧကတရံဝါ-အခြားသောပျားငယ်ရည်သည်မူလည်း၊ ကေဘာဇနေ- ၌၊ (ထပိတံ သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ကေမေဝ – သော၊ နိသဂ္ဂိယံ (ဟောတိ)၊ ဥဂ္ဂဟိတကံ – အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော ပျားရည်ကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ – ဖြင့်သာ၊ ဝေဒိတမ္ဗံ – ၏၊ အရုမက္ခနာဒိသု – အနာလိမ်းခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတမ္ဗံ။

မဓုပဋလံဝါ- ပျားသလက်သည် သော်၎င်း၊ မဓုသိတ္ထကံဝါ- ပျားဖရောင်းသည် သော်၎င်း၊ မဓုနာ-ပျားရည်ဖြင့်၊ အမက္ခိတံ – မလိမ်းကျံအပ်သည်၊ ပရိသုဒ္ဓံ- သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယာဝဇီဝိကံ- တည်း၊ ပန- ကား၊ မဓုမက္ခိတံ-သည်၊ (သမာနံ)၊ မဓုဂတိကမေဝ-ပျားရည်နှင့်တူသော ဖြစ်ခြင်း ရှိသည်သော်၊ (သတ္ထာဟကာလိက-ဟူလို၊) စိရိကာနာမ-စိရိဟု အသံပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် စိရိကမည်ကုန်သော၊ သပက္ခာ-အတောင်ရှိကုန်သော၊ ဒီဃမက္ခိကာ – ရှည်သောယင်ကောင်တို့သည်၎င်း၊ တုမ္ဗလနာမိကာ – တုမ်ဟူသော (ဒူဟူသော) အသံကို ပြုတတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် တုမ္ဗလအမည် ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိပက္ခာ - အရိုးဟူသော အတောင်ရှိကုန်သော၊ ကာဠမဟာဘမရာစ– မည်းနက်သော ကြီးသောပိတုန်းတို့သည်၎င်း၊ ဟောန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တာသံ-ထိုပိတုန်းတို့၏၊ အာသယေသု-နေရာတို့၌၊ နိယျာသသဒိသံ-သစ်စေးနှင့်တူသော၊ မဓု-သည်၊ ဟောတိ၊ တံ- ထို ပျားရည်သည်၊ ယာဝဇီဝိကံ။

ဖါဏိတံနာမ ဥစ္ဆုမှာ နိဗ္ဗတ္တနေ- ကား၊ ဥစ္ဆုရသံ- ကြံရည်ကို၊ ဥပါဒါယ-၍၊ အပက္ကာဝဋိ-မချက်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ အဝတ္ထုကပက္ကာဝဋိ- ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုမရှိဘဲ ချက်အပ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ သမ္ဘာဝိ- သော၊ အဝတ္ထုကာ - ကြံဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုမရှိသော၊ ဥစ္ဆုဝိကတိ - ကြံ၏အထူးပြုအပ်သောကြံရည်တင်လဲရည်,ကြံသကာစသည်ကို ဖါဏိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ- ၏၊ [ဂုဠ္ဒေါစဖါဏိတံ ခတ္တောာ, မဿ္ဆဏ္ဍိ သက္ကရာ ဇာတိ၊ ဇာမေ ဥစ္ဆုဝိကာရာထ', ဂုဠ္ဒသ္မိံ ဝိသကဏ္ဍကံ၊ အဘိဓာန် (၄၆၂)။] တံ ဖါဏိတံ-ထို တင်လဲသည်၊ ဝါ- ကို၊ ပုရေဘတ္တံ – ၌၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ၊ ပစ္ဆာဘတ္တတော-မှ၊ ပေ၊ဝဋ္ဋတိ၊ [ဖါဏိတနှင့်စပ်၍ မှတ်ဘွယ်ကို ပါတိမောက္ခဘာသာဋီကာ၌ဂုဏ်း , ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ဂုဏ်း ပြထားပြီ၊] သတ္တာဟာတိက္ကမေ ဝတ္ထုဂဏှာနာယ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဗဟူ - နှံသော၊ ပိဏ္ဍာ - အခဲတို့ကို၊ စုံဏ္ဍေတွာ - အမှုန့်ပြု၍၊ ကေဘာဇနေ–၌၊ ပက္ခိတ္တာ-နှံသည်၊ ယနသန္နိဒဝသာ - တခဲနက် စုဝေး တည်နေ

ကုန်သည်၊ ဟောန္တို - နှံအုံ၊ ကမေဝ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဥဂ္ဂဟိတက - အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော တင်လဲကို၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ဝေဒိတမ္ဗံ၊ ယရဓူပနာဒိသု-စေတီအိမ်ကို အခိုးထုံခြင်း အစရှိသည်တို့၌၊ ဥပနေတမ္ဗံ။

ပုရေဘတ္တံ-၌၊ ပဋိဂ္ဂဟိတေန-သော၊ အပရိဿာဝိတ ဥစ္ဆုရသေန-မစစ် အပ်သော ကြီးရည်ဖြင့်၊ ကတဖါဏိတံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ အနုပသမ္ပန္နေန-သည်၊ ကတံ-သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သာမိသံ - သည်၊ (ဟုတ္ဝာပိ ပရိဘုဇ္ဇိတုံ) ဝဋ္ဋတိ၊ သယံ ကတံ– ရဟန်းကိုယ်တိုင်ပြုအပ်သည်၊ (သမာနံ) နိရာမိသမေဝ (ဟုတ္ဝာ ပရိဘုဇ္ဇိတုံ)ဝဋ္ဋတိ၊ ပန- ဆက်၊ ပဆ္ဆာဘတ္တတော ပဋ္ဌာယ, သဝတ္ထုက ပဋိဂ္ဂဟိတတ္တာ-ကြီဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ အကပ်ခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အနဇ္ဈောဟရဏီယံ၊ သတ္ထာဟာတိဏ္ဏမေပိ အနာပတ္တိ၊ ပဆ္ဆာဘတ္တံ, အပရိဿာဝိတ ပဋိဂ္ဂဟိတေန- မစစ်အပ်ဘဲ အကပ်ခံအပ်သော ကြီရည်ဖြင့်၊ ကတံပိ-ပြုအပ်သောတင်လဲကိုလည်း၊ အနဇ္ဈောဟရဏီယမေဝ၊ပေဥ္ဆံ့ - ကြီချောင်းကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ, ကတဖါဏိတေပိ - ၌လည်း၊ သေနယော၊ ပန - ဆက်၊ ပုရေဘတ္တံ, ပရိဿာဝိတ ပဋိဂ္ဂဟိတေန - စစ်အပ်သည်ဖြစ်၍ အကပ်ခံအပ်သော ကြီရည်ဖြင့်၊ ကတံ- ပြုအပ်သောတင်လဲသည်၊ အနုပသမ္ပန္နေန ကတံ သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ပုဗ္ဗရဘတ္တံ သာမိသမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေ၊ ပန - ဆက်၊ ပဆ္ဆာဘတ္တံ ပရိဿာဝိတပဋိဂ္ဂဟိတေန ကတံ နိရာမိသမေဝ သတ္ထာဟံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဥဂ္ဂဟိတကကတံ-အကပ်မခံဘဲ ကိုယ်တိုင်ယူအပ်သော ကြီရည်ဖြင့်ပြုအပ်သော တင်လဲသည်၊ ဝုတ္တနယမေဝ။

ဈာမဥဿ္ဆုဖါဏိတံဝါ- မီးရှို့အပ်သော ကြီမှဖြစ်သော တင်လဲသည်ဌင်း၊ ကောဋ္ဌိတ ဥဿ္ဆုဖါဏိတံဝါ-အရှည်အတိုဖြတ်အပ်သောကြီမှဖြစ်သော တင်လဲသည်ဌင်း၊ ပုရေဘတ္တမေဝ – ၌သား၊ ဝဋ္ဋတိ – ၏၊ ဇာတိ - သို့၊ မဟာအဋ္ဌ

ဈာမ၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ ။ ။အဋ္ဌနာ ဒမေ ဥဿ္ဆုခေတ္တေ ဈာမဥဿ္ဆုနာ ကတဖါဏိတံ၊ (ကြီခင်းကို မီးရှို့ရာတွင် ပါဝင်သော ကြီချောင်းဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲကို “ ဈာမဥဿ္ဆုဖါဏိတ ” ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုတင်လဲသည် သဝတ္ထုကပဋ္ဌမျိုး၊ ဖြစ်သောကြောင့် “ ပုရေဘတ္တ၌သာ အပ်၏ ” ဟု ဆိုဟန်တူသည်၊) ကောဋ္ဌိတဥဿ္ဆုဖါဏိတန္တို့ ခုဋ္ဌါနှ ခုဋ္ဌကံ ဆိုဒ္ဓိတ္ထာ (တိုသည်ထက် တိုအောင်ဖြတ်၍) ကောဋ္ဌေတ္ထာ (နုတ်နုတ်စင်း၍) နိပ္ပိဋ္ဌေတ္ထာ ပဋ္ဌံ (အရည်ညှစ်၍ချက်အပ်သော) ယေဘုယျေနစ သကသဋ္ဌံ (များသောအားဖြင့် အဖတ်ပါသော) ဖါဏိတံ၊ ထိုသို့ အဖတ်ပါသောကြောင့် နံနက်၌သာအပ်သည် ဟု ဆိုသည်၊ မဟာပစ္စရိဋ္ဌကား“ဖါဏိတဖြစ်သောအခါ ထိုအဖတ်ကလေးသည် (ကြီသကာ၌ပါသောအဖတ်မျိုးဖြစ်၍) အဇ္ဈောဟာရိက”ဟု ဆိုသည်။

ကထာယံ-၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန- ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ-၌၊ သဝတ္ထုကပက္ကံ-ကြီဖတ်ဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်သော၊ ဧတံ- ဤတင်လဲသည်၊ ဝဋ္ဋတိ-လော၊ နော ဝဋ္ဋတိ - လော၊ ဣတိ – သို့၊ ပုစ္ဆံ-ပုစ္ဆာကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ဥစ္စာ၊ ဖါဏိတံ- ကြီ၏ တင်လဲသည်၊ (ကြီမှ ဖြစ်သော တင်လဲသည်၊) ပစ္ဆာဘတ္တံ-၌၊ နော ဝဋ္ဋနကံ နာမ-မအပ်သော တင်လဲမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ - သို့၊ ဝုတ္တံ၊ [ဖါဏိတ၌ပါသော ကြီဖတ်သည် အမြှောဟာရ်က ဖြစ်သောကြောင့် ပစ္ဆာဘတ္တာ၌ အပ်သည်-ဟူလို၊] တံ-ထို မဟာပစ္စရိ စကားသည်၊ ယုတ္တံ–၏၊ သီတုဒကေန-ရေအေးဖြင့်၊ ကတံ - သော၊ မဓုကပုပ္ဖဖါဏိတံ – သစ်မည်ဆီပွင့်၏ တင်လဲသည်၊ ပုရေဘတ္တံ-၌၊ သာမိသံ-သည်၊(ဟုတ္တာ၊ ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပေါဒုက္ကဠံ၊ ခီရံ-ကို၊ ပက္ခိပိတ္တာ-ထည်း၊ ကတံ-သော၊ မဓုကဖါဏိတံ-သည်၊ ယာဝကာလိကံ - တည်း၊ ပန-ဆက်၊ ခဏ္ဍသက္ခရံ-သကာခဲကို၊ ခီရဧလိကံ-နို့ရည်အမြှုပ်ကို၊ အပနေတ္ဝာ–၍၊ သောဓေန္တိ-သုတ်သင်ကြကုန်၏၊ တသ္မာ-ကြောင့်၊ ဝဋ္ဋတိ။

ပန-ဆက်၊ မဓုကပုပ္ဖံ-သစ်မည်ဆီပွင့်သည်၊ ပုရေဘတ္တံ–၌၊ အလ္လံ-စိုစိမ်းသည်း(သမာနံ)ဝဋ္ဋတိ၊ ဘဇ္ဇိတမ္ပိ-လှော်အပ်သောသစ်မည်ဆီပွင့်သည်လည်း၊ (ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘဇ္ဇိတ္ဝာ - ၍၊ တိလာဒိဟိ - နှမ်း အစသည်တို့ဖြင့်၊ မိသံဝါ- ရောအပ်သည်ကိုလည်း၊ အဓိသံဝါ- ကိုလည်း၊ ကတ္ဝာ-၍၊ ကောဋ္ဋိတမ္ပိ-ထောင်းအပ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်သည်လည်း၊ (ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ဆက်၊ တံ-ထို သစ်မည်ဆီပွင့်ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ, မေရယဋ္ဌာယ - အရက်အကျိုးငှါ၊ ယဒိ ယောဇေန္တိ- အကယ်၍ ရောစပ်ကုန်အံ့ (ဒေါသတိ)၊ ယောဇိတံ-ရောစပ်အပ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်သည်၊ ဗီဇတော – မျိုးစေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ နဝဋ္ဋတိ၊ [အရက်ဖြစ်အောင် ဖေါ်စပ်ခါစ ဖြစ်သော သစ်မည်ဆီပွင့်ကို "ဓိဇ"ဟု ဆိုသည်။]ကဒလိ၊ပေါဒိနံ-ငှက်ပျော, သင်ပေါင်း, သရက်, တောင်ပိန္နဲ, အိမ်ပိန္နဲ, မန်ကျည်းအစရှိကုန်သော၊ သပ္ပေသံ-နှံသော၊ ယာဝကာလိက ဖလာနံ–တို့၏၊ ဖါဏိတံ-သည်၊ ယာဝကာလိက မေဝ - သာတည်း၊ မရိစပက္ကေဟိ - ငရုပ်သီးမှည့်တို့ဖြင့်၊ ဖါဏိတံ ကရောန္တိ၊ တံ - ထို တင်လဲသည်၊ ယာဝဇီဝိကံ။

တာနိပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာတိ-ကား၊ သမ္ဘာနိပိ-အလုံးစုံသော ဆေးတို့ကိုလည်း၊ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ, ကေယဥ္စ-တခုထည်းသော အိုး၌၊ အဝိနိဘ္ဘောဂါနိ- အသီးအသီးခွဲခြား၍ ရနိုင်ခြင်းမရှိသည်တို့ကို၊ ကတ္ဝာ သစေပိ နိက္ခိပတိ၊(ဒေါသတိ)၊ သဏ္ဌာဟာတိက္ကမေ ကေမေဝ နိသဒ္ဓိယံ၊ ဝိနိဘုတ္တေသု-အသီးအသီး ခွဲခြား

အပ်ကုန်လဒသင်း၊ ပဋ္ဌ နိဿဂ္ဂိယာနိ (ဟောန္တိ)၊ ပန - ဆက်၊ သတ္ထာဟံ - ကို၊ အနတိက္ကာမေတွာ, ဂိလာနေနပိ - သည်သော်ငင်း၊ အဂိလာနေနပိ - ၎င်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟိ - မှန်၊ ဩဒိဿကံနာမ - ဩဒိဿမည်သည်၊ ဗျာဓိဩဒိဿကံ - ဗျာဓိဩဒိဿကငင်း၊ပေ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိဿကံ - ၎င်း၊ ဋီကာ သတ္ထာဝိဓံ။ [ဘေသဇ္ဇောဒိဿကို ပြလိုသော်လည်း ရသင့်သမျှ ဩဒိဿတို့ကို ထုတ်ပြခြင်း ဟူသော အတ္ထုဒ္ဓါရအား ဖြင့် ဩဒိဿ ၇ ပါးလုံးကို ဤနေရာ၌ပြုထားသည်၊ ဥဒိဿ-ရည်စူး၍ + အနုညာတံ-ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဩဒိဿကံ-ပုဒ်၊ ဥဒိဿနောင် ဏာပစ္စည်း။]

တတ္ထ – ထို ၇ ပါးတို့တွင်၊ ဗျာဓိဩဒိဿကံနာမ-မည်သည်၊ ဝါ – အနာရောဂါကို ရည်စူး၍ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်၊ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ၊ပေ၊အာမကလောဟိတန္တိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ ဗျာဓိံ-အနာရောဂါကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-၍၊ အနုညာတံ - ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ [ဘိက္ခဝေ- တို့၊ အမနုဿိကာဗဟဝေ - ဘီလူး ဖမ်းစားခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော အနာသည်၊ (ဥပဒ္ဒေ - သော်)၊ အာမကမံသံ – အသားစိမ်း သွေးစိမ်းသည်၊ ဘေနဝေ အာဗဟနေန – ထို ဘီလူ ဖမ်းစားခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော အနာဖြင့် သဒ္ဒါလျင်၊ အာဗာဓိကဿ - အနာရှိသော ရဟန်း၏ (အတွက်)၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညဿ-အခြားရဟန်း၏ (အတွက်)၊ နဝဋ္ဋတိ၊ တဿ-ထို သားစိမ်း သွေးစိမ်းသည်လည်း၊ ကာလေပိ- ၌ငင်း၊ ကပ္ပိယမံ-အပ်သော အသား အသွေးသည်ငင်း၊ အကပ္ပိယမံ-သည်ငင်း၊ ဝဋ္ဋတိယေဝ။

ပဂ္ဂလောဒိဿံနာမ-မည်သည်၊ (ပုဂ္ဂိုလ်ရည်စူး၍ ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်၊) အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ အဇ္ဇတဂ္ဂေနိ-ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-၍၊ အနုညာတံ-တည်း၊ [ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ရောမန္ထကဿ-စမြုံ့ပြန်သော ရဟန်းအား၊ ရောမန္ထနံ - စမြုံ့ကို၊ အနုဇာနာမိ - ၏၊ စ - ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူအပ် ပါသော်လည်း၊ မုခဒ္ဓါရာ-ပါးစပ်ပေါက်မှ၊ ဗဟိ-သို့၊ နီဟရိတွာ- ထုတ်၍၊ ဝါ- ထုတ်ပြီးမှ၊ နအဇ္ဇတဂ္ဂေ- ပြန်၍ မျိုမချရာ၊] တံ- ထို စမြုံ့ပြန်ခြင်းသည်၊ တဿဝ-ထို ရောမန္ထကရဟန်းအား သာ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညဿ, နဝဋ္ဋတိ၊ ကာလော ဒိဿံနာမ-မည်သည်၊ (ကာလကို ရည်စူး၍ ခွင့်ပြုအပ်သော သိက္ခာပုဒ်မည်သည်)၊ အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ မတ္တိကန္တိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ-သို့၊ အဟိနာ-သည်၊ ဒဠ္ဍကာလံ-ကိုက်အပ်ရာ အခါကို၊ ဥဒ္ဒိဿ-၍၊ အနုညာတံ-တည်း၊[ဘိက္ခဝေ-တို့၊စတ္တာရိ-နံသော၊ မဟာပိကဋ္ဌာနိ-ကြီးစွာသော ဖေါက်ပြန်သော ဆေးတို့ကို၊ [ဝိကတာနိတိ အပကတိဘောဇနတ္ထာ (ရိုးရာ

အစာ မဟုတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိကဋဉာနိ၊ ဝိရူပါနိတိ အစေထ္ထာ၊] ဂူထံ-ကျင်ကြီးကိုဂင်း၊ မုတ္တံ-ကျင်ငယ်ကိုဂင်း၊ ဆာရိကံ-သစ်စိမ်းပြာကိုဂင်း၊မတ္တိကံ-မြေညက်ကိုဂင်း၊ အနုဇာနာမိ – ၏၊ (အချို့စာ၌ ဒါတုံ ပါသည်)၊ တံ–ထို မဟာ ဝိကဋဆေးသည်၊ တသ္မိံ ယေဝ ကာလေ – ထို မြေကိုက်အပ်ရာ အခါ၌သာ၊ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတကမိ - အကပ် မခံအပ်သော ဆေးသည်လည်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အညသ္မိံ - အခြားအခါ၌၊ နဝဋ္ဋတိ။

သမယောဒိဿံနာမ - သည်၊ ဂဏဘောဇနေ ၊ပေ၊ နယေန- ဖြင့်၊ တံတံသမယံ ဥဒ္ဒိဿ, **အနုညာတာ**-နံသော၊ အနာပတ္တိယော–တို့တည်း၊ တာ-ထို အနာပတ်တို့သည်၊ တသ္မိံ တသ္မိံ ယေဝ သမယေ – ထိုထို အခါ၌သာ၊ အနာပတ္တိယော ဟောန္တိ၊ အညဒါ-အခြား အခါ၌၊(အနာပတ္တိယော န ဟောန္တိ)၊ ဒေသော ဒိဿံနာမ - သည်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ၊ပေ၊ ဥပသမ္ပဒန္တိ - ဟူ၍၊ ဧဝံ - သို့၊ ပစ္ဆန္တိမဒေသံ - မဇ္ဈိမဒေသ၏ အစွန်အဖျားဌ ဖြစ်သော အရပ်ကို၊ ဥဒ္ဒိဿ အနုညာတာနိ , ဥပသမ္ပဒါဒိနိ – ဥပသမ္ပဒကံ အစရှိသည်တို့တည်း၊ တာနိ-ထို ဥပသမ္ပဒါ အစရှိသောကံတို့သည်၊ တတ္ထေဝ-ထို ပစ္ဆန္တအရပ်၌သာ၊ ဝဋ္ဋန္တိ၊မဇ္ဈိမဒေသေ န(ဝဋ္ဋန္တိ)၊ဝသောဒိဿံနာမ–သည်၊အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ ဘေသဇ္ဇာနိတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ, ဝသာနာမေန - ဝသာဟူသော အမည်ဖြင့်၊ အနုညာတံ – ခွင့်ပြုအပ်သော အဆိတည်း၊ တံ – ထို အဆိသည်၊ မနုဿဝသံထပေတွာ, သမ္ဗေသံ- နံသော၊ ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယဝသာနုံ- အပ်သော အသားရှိသော သတ္တာ,မအပ်သော အသားရှိသော သတ္တာတို့၏ အဆိတို့၏၊တေလံ-ဆိတည်း၊ တံ – ထို ဝသာဆိသည်၊ ဝါ - ကို၊ တဒတ္ထိကာနုံ- ထို ဆိဖြင့် အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အတွက်၊ တေလ ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဘေသဇ္ဇောဒိဿံနာမ - သည်၊ အနုဇာနာမိ၊ ပေ၊ ဘေသဇ္ဇာနိတိ- ဟူ၍၊ ဧဝံ ဘေသဇ္ဇနာမေန, အနုညာတာနိ-နံသော၊ အာဟာရတ္ထံ-အာဟာရ ကိစ္စကို၊ ဖရိတုံ-ပြီးစေခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာနိ-နံသော၊ သပ္ပိ၊ပေ၊ ဖာဏိတာနိ-တို့တည်း၊ တာနိ-ထိုဆေးတို့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ တဒဟု ပုရေဘတ်တုံ, ထထာသုခံ-စွာဂင်း၊ (ရောဂါရှိသည် ဖြစ်စေ မရှိသည် ဖြစ်စေ ဆွမ်းစသော အာမိသနှင့် ရောရှိ ဖြစ်စေ မရောဘဲဖြစ်စေ – ဟူလို) ပစ္ဆာဘတ္တာတော ပဋ္ဌာယ , ပစ္ဆယေ – ဂေလည အကြောင်းသည်၊ သတိ – ရှိသော်ဂင်း၊ ဝုတ္တနယေနေဝ သတ္တာဟံ ပရိဘုဉ္ဇိ တမ္ဗာနိ။

သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ၊ပေ၊ပါစိတ္တိယန္တိ - ကား၊ သာသပမတ္တံ- မှုံညင်းစေ့မျှသော ဝတ္ထုသည်၊ သစေပိ ဟောတိ - အုံ၊ (ဧဝံသတိဝါ – သော်ဂင်း)၊

သကိ - ကြိမ်၊ အဂ်ိလိယာ - လက်ချောင်းဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဇဂ္ဂါယ- ဖြင့်၊ သာယနမတ္တံ- လျက်း လောက်ရုံမျှသော အရည်သည်၊ (သစေပိ ဟောတိ-အုံး၊ ဧဝံသတိဝါ-သော်၎င်း)၊ နိသဇ္ဇဘမ္ဘမေဝ-သည်သာ၊ ပါစိတ္တိယဿ-ကိုလည်း၊ ဒေသတမ္ဘံ- ရာ၏၊ [တင်လဲခဲ စသည်ကိုရည်ရွယ်၍ "သာသပမဏ္ဍာ" ဟုဂင်း, ပျားရည်စသော လျက်ဘွယ်ကိုရည်ရွယ်၍ "သာယနမတ္တာ" ဟုဂင်း ဆိုသည်။] နကာယိကေန ဧဒိဘောဇနေန ပဒ်ဘုဉ်္ဇိတုမ္ဘန်္ဂိ - ကား၊ ကာယော၀ါ - ကိုမူလည်း၊ (နမက္ခေတဒဗ္ဗာ-မသုဏ်လိခ်းထိုက်၊) ကာယေ-၌၊ အရုဝါ-အနာကိုမူလည်း၊ နမက္ခေတမ်ဘံ၊ တေဟိ-ထိုဆေးတို့ဖြင့်၊ [နိဿဂ္ဂိထိုက်သောထောပတ် စသည်တို့ဖြင့်။] မက္ခိတာနိ- လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော၊ ကာသာ၀ေ၊ပေါဠိဌာဒိနိ ပိ-သကဲ့နိုး, တောင်ခြင်း,ဘိနပ်, ခြေသုတ်အိုးခြမ်း,ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ် အစရှိသည်တို့လည်း၊ အပရိဘောဂါနိ-မသုံးစွဲထိုက်ကုန်သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ [နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ ထောပတ်စသည်ဖြင့် သုတ်လိမ်းအပ်သောသက်နိုး စသည်ကို မသုံးစွဲကောင်း- ဟူလို၊] ဒွါရ ဝါတပါနကဝါဠေသုပိ- တံခါးပေါက်ကြိုး၏ တံခါးရွက်, လေသံပြွတ်ဘင်း တံခါးရွက်ဘို၌လည်း၊ ဟတ္ထေန-ဖြင့်၊ ဂဟဏဒ္ဒါနံ-ကိုင်အပ်သောအရပ်ကို၊ နမက္ခေတဗ္ဗံ- ထိုက်၊ ဧတိ- သို့၊ မဟာ ဝစ္စရိယံ-၌၊ ဝုတ္တံ၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ ကာသာ၀ေ-ဖန်ရည်၌၊ ပက္ခိပိတွာ- ၍၊ ဒွါရဝါတပါနကဝါဠာနိ - တို့ကို၊ မက္ခေတဗ္ဗာနိ - နှ်၏၊ ဧတိ - သို့၊ မဟာ အဋ္ဌကထာယံ-၌၊ ဝုတ္တံ- ပြီ။ [ကသာ၀ေ ပက္ခိတ္တာနိ တာနိ (ထို ထောပတ်စသည်ဘို့သည်)အတ္တနော သဘာဝံ ပရိစ္စဇန္တိ၊ တသ္မာ မက္ခေတဗ္ဗာနိတိ ဝုတ္တံ၊ ဃုဏာ ပါဏကာဒိ ပရိဟာရတ္ထံ (ဃုဏာမည်သော ပိုးကောင်ငယ် အစရှိသည်တို့ကို မထိုးမဖေါက်အောင် စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှါ)မက္ခေတဗ္ဗာနိတိ အဒ်ထ္ထာ။]

အနာပတ္တိ ၊ပေ၊ အဓိဋ္ဌေတိတိ - ကား၊ သတ္ထာဟဋ္ဌာနုရေ - ၌၊ သပ္ပိစ္ဆ-ကိုဂင်း၊ တေလစ္ဆ - ကိုဂင်း၊ ဝသစ္ဆ - ကိုဂင်း၊ မဒ္ဓုနိတေလံဝါ - ဥုးထိပ်၌လိခ်းကြောင်းဆိ ဟူ၍ဂင်း၊ အဇ္ဈဥ္ဆနံဝါ - ခြံနယ်ဆိဟူ၍ဂင်း၊ (အဓိဋ္ဌေတိ-အဓိဋ္ဌာနဲအံ့၊) မဓုံ-ကို၊ အရုမက္ခနံ - အနာလိမ်းကြောင်း ပျားရည်ဟူ၍ဂင်း၊ ဖါဏိတံ - ကို၊ ယရဂူပနံ- စေတီအိမ်စသည်ကို ထုံကြောင်းတင်လဲ ဟူ၍ဂင်း၊ အဓိဋ္ဌေတိ-ဘုံ၊ အနာပတ္တိ၊ အဓိဋ္ဌိတတေလံ-အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးဆိကို၊("မဒ္ဓုနိ

အဓိဋ္ဌေတိ ။ ။ "ဤထောပတ်ကို ယခုအခါ အတွင်း၌စားဘို့အဖြစ်ဖြင့် မသုံးဘော့၊ အပြင်ပန်း သုံးစွဲဘို့ရာ ဖြစ်၏" ဤသို့ စသည်ဖြင့် စိတ်ကြိုမှုကို "၇ ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း" ဟု ဆိုသည်၊ ထိုသို့ ဓိဋ္ဌာန်ထားလျှင်ကား ၇ ရက်လွန်သော်လည်း နိဿဂ္ဂိအာပတ်မသင့်၊ ခြံနယ်ဆိ စသည်လုပ်၍ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း သုံးကောင်း၏။

တေလစသည် လုပ်တော့ဘုံ့ ''ဟု အဓိဋ္ဌာန်အပ်ပြီးသော ဆိကို၊) အနဓိဋ္ဌိတ တေလဘာဇနေ - အဓိဋ္ဌာန် မပြုအပ်သေးသော ဆိရှိရာအိုး၌၊ အာကိရ်တု ကာမော-လောင်းထည့်လိုသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဘာဇနေ-၌၊ သုခုမံ-သော၊ ဆိဒ္ဒံ-မျက်နှာဝအပေါက်သည်၊ စေ (ဟောတိ)၊ ပဝိဋ္ဌံ ပရိဋ္ဌံ-ဝင်တိုင်းဝင်တိုင်း သော၊ တေလံ-ကို၊ ပုရာဏတေလေန-ဆိဟောင်းသည်၊ စေ အဇ္ဈောတ္ထရိယ တိ-အာကယ်၍ လွှမ်းမိုးအပ်အံ့၊ [ဆိထည့်စရာအပေါက်က ငယ်သော်ကြောင့် အနည်းငယ်သာ ဝင်လာသောဆိကို အိုးထည်း၌ ရှိပြီးသော ဆိဟောင်းက လွှမ်းမိုးအံ့-ဟူလို] (ဧဝံသတိ)၊ ပုန အဓိဋ္ဌာတမ္ပံ၊ အထ- သို့မဟုတ်၊ မဟာ မုခံ - ကျယ်သော မျက်နှာဝရှိသည်၊ ဟောတိ - အံ့၊ သဟသာဝ-လျှင်၊ ဗဟု တေလံ- သည်၊ ပဝိသိတ္ဘာ , ပုရာဏတေလံ- ဆိဟောင်းကို၊ အဇ္ဈောတ္ထရတိ- လွှမ်းမိုးသွားအံ့၊ ပုန အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ ဟိ-မှန်၊ တံ-ထိုအိုး၌ ရှိပြီးသော ဆိ ဟောင်းသည်၊ အဓိဋ္ဌိတဂတိကမေဝ-အဓိဋ္ဌာန်ပြုအပ်ပြီးသောဆိနှင့် အလားတူသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ တေနနယေန-ဖြင့်၊ အဓိဋ္ဌိတတေလ ဘာဇနေ-၌၊ အနဓိဋ္ဌိတတေလာကိရဏမွိ-အဓိဋ္ဌာန်မပြုအပ်သေးသော ဆိကို လောင်းထည့်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေဒိတမ္ပံ။

ဝိသဇ္ဇေတိတိ ထွေ-၌၊ ဒွိန္နံ-ရဟန်း ၂ ပါး တို့၏၊ သန္တကံ - ဥစ္စာသည်၊ ဧကေန-ရဟန်း တပါးသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ - သည်၊ အဝိဘတ္တံ-မဝေဘန်အပ်သည်(''ဤကား သူ့ဟာ, ဤဟာကား ငါ့ဟာ''ဟု မခွဲခြားရသေးသည်၊) သစေ ဟောတိ-အံ့၊(ဧဝံ သတိ)၊ သတ္ထာဟာတိက္ကမေ-၌၊ ဒွိန္နမ္ပိ-တို့၏လည်း၊ အနာပတ္တိ(ဟောတိ)၊ ပန-ထိုသို့ အနာပတ် ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ-ဌါ၊ နဝန္တု တိ၊ ယေန- အကြင် ရဟန်းသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတုံ - သည်၊ (ဟောတိ)၊ သော- ထို အာကပ်ခံသော ရဟန်းသည်၊ ဇာတရုံ-အခြားရဟန်းကို၊ ဘဏ္ဍတ်-အံ့၊ (ကိံ)၊ အာဝုသော၊ ဇာမံ တေလံ- ကို၊ တွံ-သည်၊ သတ္ထာဟမတ္တံ-မျှ၊ ပရိဘုဉ္ဇ-လော၊ ဇာတိ-ဖို့၊(ဘဏ္ဍတိ-အံ့၊)သော စ-ထို ပြောအပ်သော ရဟန်း သည်လည်း၊ ပရိဘောဂံ-ကို၊ သစေ နကရောတိ၊(ဧဝံ သတိ)၊ကဿ-အဘယ်

အနာပတ္တိ, နဝန္တု တိ။ ။ရဟန်းတပါးသည် အခြားရဟန်း၏ ထောပတ် စသည်ကို ထို ဥစ္စာရှင်ရဟန်းဘို့ အကပ်ခံရာ၌ ၇ ရက်လွန်လျှင် အကပ်ခံသော်ရဟန်းမှာလည်း သူ့ဥစ္စာ မဟုတ်သောကြောင့် အာပတ်မသင့်၊ ဥစ္စာရှင်မှာလည်း အကပ် မခံသော ကြောင့် အာပတ်မသင့်၊ ထို့အတူ ၂ ပါးဆိုင်ထောပတ်စသည်၌လည်း သူ့ဟာ ငါ့ဟာ ဟု မခွဲခြားရသေးသောကြောင့် ၂ ပါးလုံးမှာပင် အာပတ်မသင့်၊ သို့သော် အကပ်ခံ ပြီး၍ ၇ ရက်လွန်သောကြောင့် သုံးစွဲခြင်းငှါ မအပ်။

ရဟန်း၏၊ အာပတ္တို-သည်၊(ဟောတိ-နည်း)၊ ကဿစိပိ-၏လည်း၊ အာပတ္တိ-သည်၊ (နဟောတိ)၊ ကဿာ - ကြောင့်နည်း၊ ယေန – အကြင် ရဟန်းသည်၊ ပဋိဂ္ဂဟိတံ-အကပ် ခံအပ်ပြီ၊ တေန- ထို အကပ်ခံသော ရဟန်းသည်၊ ဝိသဇ္ဇိတ္ထာ-ကြောင့်ဂုဏ်း၊ ဇာတရဿ- အခြား ရဟန်းသည်၊ အပဋိဂ္ဂဟိတတ္ထာ-အကပ်မခံအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်းတည်း။

ဝိနဿတီဘိ-ကား၊အပရိဘောဂံ-မသုံးဆောင်ထိုက်မသုံးဆောင်ကောင်းတော့သည်၊ ဟောတိ- ၏၊ [ကဿစိ အမနုညဿ ပတိတတ္တာ ပရိဘောဂါရဟံ နဟောတိ-ဆေးထည်း၌ စက်ဆုပ်ဘွယ် အရာဝတ္ထု၊ တခုခုကျနေသည့် အတွက် သုံးစွဲ၍မဖြစ်လောက်အောင် ပျက်စီးသွားသည်-ဟူလို။]စတ္တေနာတာ အာဒိသု-တို့၌၊ ယေန စိဇ္ဈန-အကြင် စိတ်ဖြင့်၊ ဘေသဇ္ဇံ-သည်၊ ဝါ-ကို၊ စတ္တာဒ္ဒု-စွန့်အပ်သည်ဂုဏ်း၊ ဝန္တဒ္ဒု-ထွေးအန်အပ်သည်ဂုဏ်း၊ မုတ္တာဒ္ဒု-လွတ်အပ်သည်ဂုဏ်း၊ ဟောတိ-၏၊ တံစိတ္တံ-ကို၊ စတ္တန္တိ- စတ္တဟူ၍ဂုဏ်း၊ ဝါ-စွန့်ကြောင်း စိတ်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ဝန္တန္တိ-ဂုဏ်း၊ ဝါ-ထွေးအန်ကြောင်း စိတ်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ မုတ္တန္တိ-ဂုဏ်း၊ ဝါ- လွတ်ကြောင်း စိတ်ဟူ၍ဂုဏ်း၊ ဝုစ္စတိ - ၏၊ တေန စိတ္တေန - ဖြင့်၊ ပဂ္ဂလော်ကို၊ အနပေက္ခော်တိ-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ-သို့၊ အနပေက္ခော(ဟုတ္ဝာ) သာမဏေရဿ ဒတ္ဝာ (ပဋိလဘိတ္ဝာ ဘုဉ်းတိ)၊ ဇာတိ အတ္ထော၊ ဇာဒံ-ဤ စတ္တေနစသော စကားကို၊ ကဿာ ဝုတ်၊ ဧဝံ-ဤသို့ မငဲ့မကွက် စွန့်ပြီး၍၊ အန္တောသတ္တာဟေ - ၌၊ ပစ္ဆာ – စွန့်ပြီး နောက်မှ၊ လဘိတ္ဝာ- ပြန်ရ၍၊ ပရိဘုဉ်နာဿ-၏၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ(ဝုတ်)တိ မဟာသုမတ္ထေရော အာဟ။

ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပဒုမတ္ထေရော အာဟ၊(ကိ)၊ဇာဒံ-ဤစွန့်လွတ်အပ်ပြီးဆေးကို၊ နယာစိတမ္ပံ- မတောင်းထိုက်၊ ဟိ- ဆက်၊ အန္တောသတ္တာဟေ-၌၊ ဒိန္နဿ – မငဲ့မကွက် ပေးအပ်ပြီးသော ဆေးကို၊ ပုန ပရိဘောဂေ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိယေဝ နတ္ထိ၊ [မဟာပဒုမထေရ်၏ ဝါဒကဲ့သို့ အနာပတ်

အနပေက္ခော ဒတ္ဝာ ။ ။ “ယေန စိတ္တေန၊ပေါ်ဝုစ္စတိ ” ဟု ဆိုသောကြောင့် စိတ်ဖြင့် (နော့က်တဘန် စားသုံးအံ့) ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ ပေးနိုင်မှသာ “အနပေက္ခဒါန”ဟု ဆိုရသည်၊ ထိုဆေးနှင့်စပ်၍ အကပ်စွန်ရုံမျှဖြင့် (ယခုတကြိမ် အကပ်ခံပြီးကို စွန့်လိုက်ပြီ၊ နောက်မှ အကပ်ခံ၍ စားဥုံးမည်ဟူသော တွယ်တာမှုမကင်းဘဲ အကပ်စွန်ရုံမျှဖြင့်) အနပေက္ခဒါန မဖြစ်နိုင်–ဟု သိသာ၏။ [ဤစကားဖြင့် ဝတ္ထု၂စွန့်–အကပ်စွန့် ၂ မျိုးရှိရာဝယ် ဝတ္ထု၂ကို နောင်ခါ စားဥုံးမည်ဟု ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ စွန့်ခြင်းကို “အနပေက္ခ ဝိသဇ္ဇန”ဟု မှတ်ပါ။]

ဖြစ်ကြောင်းကို အထူးဆိုဘွယ်မလို- ဟု သိစေလိုရ၍ "အာပတ္တိယေဝ နတ္ထိ" ဟု ဝေဖြင့် ဆိုသည်၊ " နယိဒံ ယာစိတမ္ဘံ " ဟူသော စကားကိုလည်း ၇ ရက် အတွင်း၌ မငဲ့မကွက်စွန့်ပေးအပ်ပြီးသောဆေးကို(ပြန်၍တောင်းလျှင်မလျော် သောကြောင့်)ဆိုဟန်တူ၏၊ ပြန်၍တောင်းခြင်းငြာင့်ကား အာပတ်သင့်စရာ မရှိပါ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌"အညေန ဘိက္ခုနာတိဇ္ဈေ သုဒ္ဓစိတ္တေန ဒိန္နတ္တာ သယံပိ အာဟရာပေတ္ဝာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝန္နတိယေဝ"ဟု နောက်၌ ဖွင့်ထားသည်။] ပန - စင်စစ်ကား၊ သတ္တာဟာတိက္ကန္တသ- ၇ ရက်လွန်ပြီးသောဆေးကို၊ ပရိဘောဂေ-ငြာင့်၊ အနာပတ္တိဒဿနတ္ထံ- ၄၊ ဇာဝံ-၍ စတွေ့နအစရိသောစကားကို၊ ဝုတ္တန္တိ (အာဟ)၊ တသ္မာ, ဝေံ- ၍သို့ မငဲ့မကွက်စွန့်၍၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်ပြီးသော၊ ဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ သာမဏေရော, အဘိသန်ရိတ္ဝာဝါ- (ဆေးဖြင့်) ပြုပြင် စီမံ၍သော်ငင်း၊ အနဘိသန်ရိတ္ဝာဝါ-သော်ငင်း၊ တသ္မာဘိက္ခုနော-၏၊ နတ္ထုကမ္မတ္ထံ-နှာနှပ်မှုကို ပြုခြင်းအကျိုး၄၊ သစေ ဒဒေယျ-အကယ်၍ပေးအံ့၊ (ဝေံသတိ)၊ ဂဟေတ္ဝာ-ယူ၍၊ နတ္ထုကမ်္မံ-နှာနှပ်မှုကို၊ ကာဓာမ်ံ - ပြုနိုင်၏၊ (သာမဏေရော) ဗာဓေလာ- နားမလည်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ ဒါတုံ-၄၊ သစေ နဇာနာတိ၊ပေ၊ဝေမ်ိ-၍သို့ ပြောပြန်သော်လည်း၊ ဝန္နတိ၊ပေ၊ဣတိ-အပြီးတည်း။ ။ဘေသဇ္ဇသိက္ခပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

ဝဿိကသာဋိက သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ - ၌၊ ဝဿိကသာဋိကာ အနုညာတာတိ-ကား၊ စီဝရကွန္ဓကေ-၌၊ ဝိသာခါဝတ္ထု၊သ္မိံ-၌၊ အနုညာတာ၊ ပဋိကစ္စေဝါတိ - ကား၊ ပုဗရယေဝ- မိုယ်းလမရောက်မီ ရှေ့၌သာလျှင်၊ (ပရိယေသန္တိ)၊ မာသော သေသော ဂိမ္ဘာနန္တိ - ကာ.၊ စတုန်ံ-နှ်သော၊ ဂိမ္ဘ မာသာနံ; တို့၏၊ ဝါ- တို့တွင်၊ ဧကော- သော၊ ပစ္ဆိမမာသော-သည်၊ သေသော - ကြွင်းသော်၏၊ ကတ္တာတိ - ကား၊ သိဗ္ဗန ၊ပေ၊ သာဓေန-ချုပ်ခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း, ဆိုးခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်း, ကပ္ပဗိန္ဒု၊ထိုးခြင်း၏ ပြီးဆုံးခြင်းဖြင့်၊ နိဋ္ဌာပေတ္ဝာ- ၍၊ စ- ဆက်၊ ကရောန္တေန- ချုပ်မှုစသည်ကိုပြုသော ရဟန်းသည်၊ ဧကမေဝ-တထည်ကိုသာလျှင်၊ ကတ္ဝာ-ပြုပြီး၍၊ သမယေဝ-အဓိဋ္ဌာန်တင်သင့်ရာ မိုယ်းလအခါ၌သာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာတမ်ံ၊ ဒွေ - ၂ ထည်တို့ကို၊ အဓိဋ္ဌာတုံ နဝန္နတိ၊ အတိရေကမာသေ သေသေ ဂိမ္ဘာနေတိ-ကား၊ ဂိမ္ဘာန နာမကော- ဂိမ္ဘာန အမည်ရှိသော၊ အတိရေကမာသေ- မိုယ်းလထက်အပိုအလွန်ဖြစ်သောတလသည်၊သေသေ-သော်၊ပန-ကား၊ အတိရေက၊ပေ၊

ဆွေ- ၌၊ ဌာ- တန့်ရပ်၍၊ ဝသိကသာဋိကာယ - ၏၊ ပရိယေသနက္ခေတ္တံ- ပရိယေသနသဓနတ်ဝင်း၊ပေါ အဓိဋ္ဌာနက္ခေတ္တံ- ပင်း၊ ဏှာ- သို့၊ စတုဗ္ဗိဓံ-သော၊ ခေတ္တံ - ဓနတ်ကိုဝင်း၊ ကုစ္ဆိသမယော-ဝမ်းနှင့်တူရာ အတွင်းအခါဝင်း၊ ပိဋ္ဌိသမယော- ကျောက်ကုန်းနှင့်တူရာ အပြင်အခါဝင်း၊ ဏှာ, ဒုဝိဓော- သော၊ သမယော - အခါကိုဝင်း၊ ပိဋ္ဌိသမယ စတုက္ကံ - ပိဋ္ဌိသမယ စတုက္ကဝင်း၊ ကုစ္ဆိသမယစတုက္ကံ-ဝင်း၊ ဏှာ, ဒွေ, စတုက္ကာနိစ-တို့ကိုဝင်း၊ ဝေဒိတဗ္ဗာနိ၊

တတ္ထ-ထိုခေတ္တာ, သမယ, စတုက္ကတို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌမူလ ပုဏ္ဏမာသိယာ-(ဇေဋ္ဌနက္ခတ်, မူလနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော) နယုန်လပြည့်နေ့၏၊ ပစ္ဆိမပါဠိပဒ ဒိဝသတော-နောံဆုံး အထွက်တရက်နေ့မှ၊ ဝါ- လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောံ၊ ကာဠပက္ခ၊ပေါသထော-လဆုတ်ပက္ခ ဥပုသ်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ-ထိဥပုသ်နေ့တိုင်အောင်၊)ကော-သော၊ အယံ အဒ္ဓမာသော - ဤတလထက်ဝက် ၁၅ ရက်သည်၊ ပရိယေသနက္ခေတ္တံ (၈၀)-ရှာမှီးရာခေတ်သည်ဝင်း၊ ကရဏခေတ္တဉ္စ-(ပြုရာခေတ်သည်ဝင်း) (ဟောတိ)၊ ဟိ - မှန်၊ တေသ္မိံ အန္တရေ - ၌ ၁၅ ရက်အတွင်း၌၊ ဝသိကသာဋိကံ, ကို၊ အလဒ္ဓံ·မရအပ်သေးသော အဝတ်ကို၊ ပရိယေသိတုံ-ရှာခြင်းငှါဝင်း၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်ပြီးသော အဝတ်ကို၊ ကာတုံစ - ပြုခြင်းငှါဝင်း၊ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ-ဝတ်ခြင်းငှါဝင်း၊ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ-ငှါဝင်း၊ နဝဋ္ဋတိ။

ကာဠပက္ခ၊ပေါထသ - ၏၊ ပစ္ဆိမ ပါဠိပဒ ဒိဝသတော - မှ၊ (လဆန်းတရက်နေ့မှ-ဟူလို၊)ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ-လောက်၊ အာသာဠ္ဠပုဏ္ဏမာ-ဝါဆို

အယမေကော၊ပေ၊ဝဋ္ဋတိ ။ ။ “နယုန်လပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှစ၍ မြန်မာ့အခေါ်အားဖြင့် နယုန်လကွယ်အထိ ၁၅ ရက်တိုင်အောင်ကို ပရိယေသန (ရှာရာ) ခေတ် ဟုဝင်း , ထိုအတွင်း၌ ချပ်မှ ဆိုးမှ ကပ္ပဒိန္နုထိုးမှကို ပြုရာခေတ် ဟုဝင်း” ဆိုအပ်သော ဤစကားသည် “ အမုမာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ ကတ္တာ နိဝါသေတဗ္ဗံ ” ဟူသော သိက္ခာပုဒ်နှင့် မညီ၊ သိက္ခာပုဒ်၌ ဝါဆိုလဆန်း ၁ ရက်မှ လပြည့်နေ့အထိကို “အမုမာသော သေသော ဂိမှာနန္တိ ကတ္တာ (ပြုရာခေတ်) ” ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာစာသွားကို မနှစ်သက်သော သာရတ္ထဒီပကာ ဆရာသည် “ အယမေကော အမုမာသော ပရိယေသနက္ခေတ္တဉ္စေဝ ကရဏခေတ္တဉ္စ၊ တေသ္မိံ ဟိ အန္တရေ ဝသိကသာဋိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ လဒ္ဓံ ကာတုံစ ဝဋ္ဋတိ၊ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုံစ နဝဋ္ဋတီတိ ပေါတ္ထကေသု ပါဌော ဒိဿတိ၊ သော အပါဌော ” ဟု ပယ်ပြီးလျှင် “ဝေံ ပနေတ္ထ ပါဌေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ အယမေကော အမုမာသော ပရိယေသနက္ခေတ္တံ၊ တေသ္မိံ ဟိ အန္တရေ ဝသိကသာဋိကံ အလဒ္ဓံ ပရိယေသိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ လဒ္ဓံ ကာတုံ နိဝါသေတုံ အဓိဋ္ဌာတုံစ နဝဋ္ဋတီတိ ” ဟု ပါဌ်မှန်ကို ပြလေသည်။

လပြည့်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ-၏၊ တာဝ- အောင်၊) ကော- သော၊ အယံ အဒ္ဓ
မာသော-သည်၊ ပရိယေသန ကရဏနိဝါသနာနံ-ရှာခြင်း,ချုပ်မှုဆိုးမှု ကပ္ပ
ဗိန္ဒုထိုးမှုကို ပြုခြင်း , ဝတ်ခြင်း ဟူကုန်သော၊ တိဏ္ဏမ္ပဲ - ၃ မျိုးတို့၏လည်း၊
ခေတ္တံ-သည် (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ တေသွိ အန္တရေ-၌၊ ပရိယေသိတုံ ကာတုံ
နိဝါသေတုဉ္စ ဝန္ဒတိ၊ အဓိဋ္ဌာတုံယေဝ - ၄ါသာလျှင်၊ နဝန္ဒတိ၊ အာသာဋ္ဌ
ပုဏ္ဏမာသိယာ-ဝါဆိုလပြည့်နေ့၏၊ ပစ္ဆိမပါဋိပဒဒိဝသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ၊
ယာဝ-လောက်၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ-တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့သည်၊ (အတ္ထိ၊
တာဝ-ထို တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်တိုင်အောင်)၊ စတ္တာရော-နံသော၊ ဇုမေ
မာသာ- တို့သည်၊ ပရိယေသန ကရဏ နိဝါသနာဓိဋ္ဌာနာနံ - ဟူကုန်သော၊
စတုန္နံ-၄ မျိုးတို့၏၊ ခေတ္တံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ တေသွိ အန္တရေ-၌
၄ လအတွင်း၌၊ အလဒ္ဓံ-ကို၊ ပရိယေသိတုံ-၄ါရင်း၊ လဒ္ဓံ-ကို၊ကာတုံ နိဝါသေ
တုံ အဓိဋ္ဌာတုဉ္စ ဝန္ဒတိ၊ တာဝ- သမယမှ ရှေးဦးစွာ၊ စတုဒ္ဒိဓံ-သော၊ ဇုဒံ
ခေတ္တံ-ကို၊ ဝေဒိတမ္ဗံ-၏။

ပန - ကား၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာသိယာ - တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်၏၊ ပစ္ဆိမ
ပါဋိပဒဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ, ယာဝ- လောက်၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာ- နယုန်လ
ပြည့်သည်၊(အတ္ထိ၊ တာဝ-ထို နယုန်လပြည့်တိုင်အောင်၊)ဇုမေသတ္တမာသာ-
တို့သည်၊ ပိဋ္ဌသမယောနာမ၊ ဟိ-မှန်၊ တေသွိ အန္တရေ-၌ ၇ လအတွင်း၌၊
ကာလော၊ပေါနယေန- ဖြင့်၊ သတုပ္ပါဒံ- သတိကို ဖြစ်စေခြင်းကို၊ ဝါ- သတိ
ပေးခြင်းကို၊ ကတ္ဝာ, အညာတက အပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော-ဆွေမျိုးမတော်သူ,
မဖိတ်မံသူတို့၏ အထံမှ၊ ဝသိက သာဋိကစီဝရံ-ကို၊ နိပ္ပါဒေန္တသ-ဖြစ်စေ
သောရဟန်း၏၊ ဇုမိနာ သိက္ခာပဒေန-ကြောင့်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဒေထ၊
ပေါနယေန, ဝိညတ္တိ - တောင်းခြင်းကို၊ ကတ္ဝာ နိပ္ပါဒေန္တသ အညာတက
ဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ဝုတ္တနယေနေဝ-လျှင်၊[“ကာလော
ဝသိက သာဋိကာယ္ဟ ” ဟု ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့် သာလျှင်၊] သတုပ္ပါဒံ
ကတ္ဝာ ဉာတကပဝါရိတဋ္ဌာနတော နိပ္ပါဒေန္တသ, ဇုမိနာဝ သိက္ခာပဒေန-
ကြောင့်ပင်၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ဝိညတ္တိ ကတ္ဝာ နိပ္ပါဒေန္တသ အညာတက
ဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိ၊ [ပိဋ္ဌသမယ ဖြစ်သောကြောင့် အညာတ
ဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကြောင့် အာပတ်မသင့်။]

ဟိ - သာဓကကား၊ ပရိဝါရေ-၌၊ မာတရံ၊ပေါစိန္တိတာတိ - ဟူသော၊
တေံ- ၌ ဂါထာစကားကို၊ ဝုတ္တံ - ပြီ၊ [မာတရံ - မယ်တော်ကို၊ စီဝရံ-ကို၊
ယာစေ- တောင်း၏၊ သံယေ- ၌၊ ပရိဏာတံစ- ညွတ်ပြီးသော သင်္ကန်းသည်

လည်း၊ နော-မဟုတ်၊[ဤစကားဖြင့် သံဃပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်အရ အာပတ်မသင့်ပုံကို ပြသည်] ကေန- အဘယ်သိက္ခာပုဒ်ကြောင့်၊ အသ-ထို တောင်းသောရဟန်း၏၊ အာပတ္တိ, ဟောတိ-သနည်း၊ ဥတကေ-၌၊ (ယာစန္တသ-၏၊) အနာပတ္တိ (ဟောတိ- ၏၊) သောပဥ္စာ ကုသလေဟိ စိန္တိတာ။]ဟိ-မှန်၊ အယံပဥ္စော-ဤပြဿနာကို၊ ဝါ- ဤသိဒ္ဓိငါးပါး အလိုရှိအပ်သောအနက်ကို၊ ဇာမမတ္ထံ-ကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တော၊ ဇာတိ- မှတ်အပ်၏၊ [ဇာမမတ္ထံ သန္ဓာယာတိ ပိဋ္ဌိသမယေ ဝဿိကသာဋိကတ္ထံ ဥတကပဝါရိတဋ္ဌာနေ သတုပ္ပါဒကရဏောနာ အာပတ္တိ , အညာတဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒေန အနာပတ္တိ စ သန္ဓာယ၊] စံ-ပိဋ္ဌိသမယစတုက္ကံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ပန-ကား၊ ဇေဋ္ဌမူလပုဏ္ဏမာသိယာ- ၏၊ ပစ္ဆိမပါဋိပဒဒိဝသတော - မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ယာဝ - လောက်၊ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ - သည်၊ (အတ္ထိ၊ တာဝ - အောင်)၊ ပဗ္ဗ - နိဿော၊ ဇာမေ မာသာ - တို့သည်၊ ကုန္တိသမယောနာမ-မည်၏၊ ဟိ-မှန်၊ တေသွံ အန္တရေ- ၅၊ ၅ လ အတွင်း၌၊ ဝုတ္တာနယေန - ဖြင့်၊ သတုပ္ပါဒံ - ကို၊ ကတွာ - ၍၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတဋ္ဌာနတော - ဆွေမျိုးမတော်သူ , ဖေတ်မန်သူတို့ အထံမှ၊ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ - ကို၊ နိပ္ပါဒေန္တော သ-၏၊ ဝတ္တဗ္ဗဘေဒေ-ကျင့်ဝတ်၏ ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ကဋံ(ဟောတိ)၊ ယေ မနုဿာ-တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေပိ-၌လည်း၊ ဝဿိကသာဋိက စီဝရံ-ကို၊ ဒေန္တိ- ပေးလှူတတ်ကုန်၏၊ (ပေးလှူနေကျဖြစ်ကုန်၏)၊ ဇာမေ ပန-ဤလူတို့သည်ကား၊ အတ္တနော- ၏၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတာ- တို့သည်၊ သစေပိ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိပိ) ဝတ္တဘေဒေါ-သည်၊ နတ္ထိ၊ (ကသ္မာ-နည်း၊) တေသု-ထိုလူနေကျလူတို့၌၊ သတုပ္ပါဒကရဏာဿ-သတိဖြစ်စေမှုကို ပြုခြင်း၏၊ ဝါ-ကို၊ အနုညာတတ္တာ-တည်း၊ ဝိညတ္တိ - တောင်းခြင်းကို၊ ကတွာ-၍၊ နိပ္ပါဒေန္တဿ - ၏၊ အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပဒေန-ကြောင့်၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ပန-ဆက်၊ ဇာဒံ-၌ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ ပကတိယာ-အားဖြင့်၊ ဝဿိကသာဋိက ဒါယကေသုပိ- မိုယ်းရေခံ သက်နိုးကို လျှောနကျ ဒါယကာတို့၌လည်း၊ (ဝိညတ္တိ ကတွာ နိပ္ပါဒေန္တဿ)၊ ဟောတိ ယေဝ - သည်သာ၊

ဝတ္တဘေဒေ ဒုက္ကဋံ။ ။ မိမိ၏ ဥတိ – ပဝါရိတလည်း မဟုတ် , ရှေးက လှူနေကျလည်း မဟုတ်သူတို့အား သတိမပေးဘဲ နေတို့ရာ ဝတ္တရားရှိ၏၊ ယခုသော် သတိပေးမိ၍ ဝတ်ပျက်ရသည်၊ ဥတိပဝါရိတ မဟုတ်သော်လည်း ရှေးက လှူနေကျဖြစ်သူတို့ အထံ၌ကား သတိပေးကောင်း၏၊ [ဝတ္တဘေဒေ ဒုက္ကဋ်ကို ဇာဒံ ပုဗ္ဗေအဒေန္တော သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ယေ ပန ပုဗ္ဗေပိ ဒေန္တိ၊ တေသုံ (ထိုသူတို့၌)ဝတ္တဘေဒေါနတ္ထိ။]

[သံဃာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် မဖိတ်မနှဘဲ နှစ်တိုင်းလှူနေကျ ဒါယကာကို ဝဿိကသာဋိက ဒါယကာ ဟု ဆိုသည်။] ဝုတ္တနယေနေဝ-ဖြင့်သာ၊ ပေးအနာပတ္တိ၊ ဝိညတ္တိ-ကို၊ ကတ္ဝာ-၍၊ပေးအနာပတ္တိ၊ ဟိ-မှန်၊ နဝတ္တဗ္ဗာဒေထ မေတိ ဇုဒံ- ဟူသော ဤစကားကို၊ ပရိယေသနကာလေ-၌၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတေယေဝ- တို့ကိုသာလျှင်၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဝုတ္တံ၊ ဧဝံ- လျှင်၊ ကုစ္ဆိသမယစတုက္ကံ-ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

နဂ္ဂေါ၊ပေါဒုက္ကဋဿာတိ ဇွေ-၌၊ ဥဒကဖုသိတ ဂဏနာယ - ရေပေါက်အရေ အတွက် အားဖြင့်၊ အကာရေတွာ - မပြုစေမူ၍၊ (မဆုံးဖြတ်မူ၍)၊ နှာန ပရိယောသာနဝသေန-ရေချိုးမှု ပြီးဆုံးခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ္ဌေန ကာရေတမ္ဗော၊ စ - ဆက်၊ သော - ထို ရဟန်းကို၊ (သာမည်ကံ)ဝိဝဋ္ဋဂ်ကော - ဖွင့်လှစ်အပ်သောအပြင်၌၊(ပင်းလင်းအပြင်၌၊) အာကာသတော - မှ၊ ပတိတဥဒကေနေဝ - ကျသော မိုးယိုးရေဖြင့်သာလျှင်၊ နှာယန္တော-ရေချိုးသောရဟန်းကို၊(ဝိသေသကံ) (ကာရေတမ္ဗော)၊ နှာန ကောဋ္ဌကဝါပိ အာဒိသု-ရေချိုးအိမ်, ရေကန်အစရှိသောအရပ်တို့၌၊(နှာယန္တသ- ရေချိုးသော ရဟန်း၏ဂုဏ်း၊) ယဒေဟိ- တို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တ ဥဒကေန-လောင်းအပ်သော ရေဖြင့်၊ နှာယန္တသဝါ- ၏ဂုဏ်း၊ အနာပတ္တိ (ဟောတိ)။

ဝဿံဥက္ကာနိယတီတိ ဇွေ-၌၊ ဝဿိကသာဋိကာယ-ကို၊ ကတပရိယောသိတာယ-ပြုအပ်,ပြီ ဆုံးစေအပ်ပြီးလသော်၊ ဝါ-ပြုအပ်,ပြီးဆုံးစေအပ်ပြီးရာအခါမှ၊ ဂိမ္ဟာနံ- တို့၏၊ ပစ္ဆိမံ မာသံ- နောက်ဆုံးလကို၊ ခေဒပတ္တာ-ကုန်စေ၍၊ ပုန, ဝဿာနသ-မိုးယိုးလ၏၊ ပဌမမာသံ- ကို၊ ဥက္ကာနိတ္တာ-အထက်သို့ ငင်၍၊ (ဝါ- ဝါထပ်၍၊) ဂိမ္ဟာနံ, ပစ္ဆိမမာသမေဝ- ကိုပင်၊ သစေကာရောန္တိ၊ (ဧဝံ သတိ), ဝဿိကသာဋိကာ- ကို၊ ဓောဝိတ္တာ- ၍၊ နိက္ခိပိတဗ္ဗာ- သိမ်းထားထိုက်၏၊ အနဓိဋ္ဌိတာ- အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်ဘဲ၊ အဝိကပ္ပိဘာ- ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်ဘဲ၊ ဒွေမာသေ - ၂ လတို့ ပတ်လုံး၊ ပရိဟာရံ - အစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိ၊(အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲသားသော်လည်း အာပတ်မသင့်အောင် အစောင့်အရှောက် ရသည် - ဟူလို။) ဝဿာနာယ အဓိဝသေ-၌၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ သတိသမ္ဘောသေနဝါ - ကြောင့်ဂုဏ်း၊ အပ္ပဟောနက ဘာဝေနဝါ- သက်နှံး မချုပ်ငြိမ်းလောက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သော်ဂုဏ်း၊ အကတာ - ချုပ်မှုစသည်ကို မပြုအပ်သည်)၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိ)၊ တေစ ဒွေမာသေ- ထို ၂ လတို့ပတ်လုံးဂုဏ်း၊ ဝဿာနသ - ၏၊ ဧတမာသံစ-၄ လပတ်လုံးဂုဏ်း၊ ဣတိ, ဆမာသေ ပရိဟာရံ လဘတိ။

ပန-ဆက်၊ ကတ္တိကမာသေ-၌ကထိန်-ကို၊ သစေ အတ္ထရိယတိ-အာကယ်၍ ခင်းအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အပဒရပိ - ၆ လမှ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ စတ္တာရော - နှင့်သော၊ မာသေ - လတို့ပတ်လုံး၊ (ပရိဟာရံ - ကို)၊ လဘတိ-၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝါ-ဤနည်းအားဖြင့်၊ ဒသ-နှင့်သော၊ မာသာ-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-နှင်၏၊ တတော-ထို ၁၀ လမှ၊ ပရမ်ပိ-၌လည်း၊ ပစ္ဆာသာယ-သက်နှံး၌ ဖြစ်သော အာသာသည်၊ သတိ-သော်၊မူလစီဝရံ-ကို၊ကတ္ဝာ-၍၊ ထပေန္တသ-ထားသော ရဟန်း၏၊ [ဝသိကသာဋ္ဌိက အဝတ်ကို မူလစီဝရ အဖြစ်ဖြင့် ထားသော ရဟန်း၏၊] ကေမာသံ - လုံး၊ (ပရိဟာရံ-ကို၊ လဘတိ-၏)၊ ဧတိ ဧဝံ - သို့၊ ဝါ- ဤနည်းအားဖြင့်၊ ကောဒသမာသေ- တဆဲ့တလ တို့ပတ်လုံး၊ ပရိဟာရံ လဘတိ။

ပန - ဆက်၊ ကောဟ ဠိဟာဒိဝသေန - တရက် နှစ်ရက် အစရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ယာဝဒသာဟာနာဂတာယ- ၁၀ ရက်တိုင်အောင် မနေရောက်အပ်သေးသော၊ ဝသုပနာယိကာယ-ဝါကပ်ရာနွေ၌သော်၎င်း၊ အန္တောဝဿ ဝါ-ဝါတွင်း၌သော်၎င်း၊ လဒ္ဓါစေဝ-ရအပ်သည်၎င်း၊ နိဋ္ဌိတာစ-ချုပ်မှု,ဆုံးမှု, ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးမှု ပြီးဆုံးသည်၎င်း၊ သစေ (ဟောတိ ဧဝံသတိ၊) ကဒါ - ၌၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ - အဓိဋ္ဌာန် တင်ထိုက်သနည်း၊ ဧတိ - ဤကား အမေးတည်း၊ တေံ-ဤပြဿနာကို၊ အဋ္ဌကထာသု-ရှေး အဋ္ဌကထာတို့၌၊ နဝိစာရိတံ-မစိစစ်အပ်၊ ပန-ထိုသို့ပင် မစိစစ်အပ်ပါ၊သော်လည်း၊ လဒ္ဓဒိဝသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ အန္တောဒသာဟ-၌၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးဆုံးသောဝဿိကသာဋိကာကို၊ တသ္မိံ

တတောပရံ၊ပေ၊ ကေမာသံ ။ ။ မူလစီဝရကို ပစ္ဆာသာ စီဝရလုပ်သော အခါ တပေါင်းလပြည့်နေ့မှစ၍ လုပ်ရသည်၊ ထိုနေ့မှစ၍ ရေတွက်လျှင် တာကူးလမပြည့်ခင် အဖိတ်နေ့၌ တလပြည့်၏၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့ကား သက်နှံးလအတွင်း ပါဝင်၍ ထုံးစံအတိုင်းပင် အစောင့် အရှောက် ရခဲ့ပြီ၊ ထို့ကြောင့် တလပြည့်ဘို့ တရက်လိုနေ၏၊ သို့သော် "အပ္ပကံ ဥုနံဝါ အဓိကံဝါ ဂဏှာဟံ နဟောတိ" ဟူသော ပရိဘာသာအရ တရက်လျော့နေသည်ကို ဂဏန်းမဖွဲ့ဘဲ "ကေမာသံ ပရိဟာရံ လဘတိ" ဟု အဋ္ဌကထာဆိုသည်။

ကောဟ၊ပေ၊ နိဋ္ဌိတာစ ။ ။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌ ရလည်းရအဖ ပြီးလည်းပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာကို " မိဃ်းလသို့ တရက်သည် မရောက်အပ်သေးသော ကာလ၌ ရအပ် ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာ " ဟု ဆိုအပ်၏၊ " ဝါဆိုလဆန်း ၆ ရက်နေ့၌ ရအဂ် ပြီးဆုံးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာကို ဆယ်ရက်သည် မရောံ အပ်သေးသောကာလ၌ ရအပ် ပြီးစေအပ်သော ဝဿိကသာဋိကာ " ဟု ဆိုအပ်၏။

ယေဝ အန္တောဒဿဟေ-ဌိသ္ဿလျင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ-၏၊ဒသာဟာတိက္ကမေ-ဌိ၊ နိဋ္ဌိတာ-ကို၊ တဒဟေဝ-ထိ ပြီးဆုံးရာနေ့ဌိပင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဒသာဟေ-သည်၊ အပဂဟာန္တေ-မလောက်လသော်၊ စီဝရကာလံ, နာတိက္ကမေဟဗ္ဗာ-မလွန်စေထိုက်၊ ဣတိ အယံ-ကား၊နော-ဗုဒ္ဓယောသဆရာ ငါတို့၏၊အတ္တနော မတ်-အတ္တနောမတိတည်း။

ကဿာ-နည်း၊ ဟိ (ယသ္မာ) အနုဇာနာမိ၊ပေ၊ဝိကပ္ပေတုန်-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ (တဿာ - တည်း၊) [တိစီဝရိက် စသော အခြားသင်္ကန်းမျိုးနှင့် ဝဿိကသာဋိကာသင်္ကန်း၏ ကာလချင်းမတူပုံကိုပြလို၍ တိစီဝရိက်သင်္ကန်းကို ထည့်၍ ပြထားသည်။] တဿာ - ကြောင့်၊ ["လဒ္ဓဒိဝသတော" စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်ပြီးသော စကားကြောင့်၊] ဝဿူပနာယိကတော - မှ၊ ပုဗ္ဗေ ဒသာဟာတိက္ကမေပိ အနာပတ္တိ၊ စ- ဆက်၊ ဒသာဟပရမံ၊ပေ၊တ ဗ္ဗံတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ဆိုခဲ့ပြီးစကားအားလုံးကို နိဂုံးချုပ်လို၍ "တဿာ" စသည်မ်နှ့။] တဿာ ကောဟဒ္ဓိ၊ကာဒိဝသေန, ယာဝ ဒသာဟာနာဂတာယ- ဆယ်ရက်တိုင်အောင် မဒေရံ

တသ္မိံ ယေဝ အန္တောဒသာဟေ။ ။ "ရရာနေ့မှ ၁၀ ရက်အတွင်း ချုပ်ဆိုး၍ ပြီးလျှင် ထို ၁၀ ရက်အတွင်းမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်" ဟု ကုစ္ဆိသမယ-ပိဋ္ဌသမယ မခွဲဘဲ သာမညဆိုထားသောကြောင့် "အဘယ်ခေတ်တွင်းက ဆယ်ရက်ပါလဲ" ဟု စဉ်းစားဘွယ်ရှိ၏၊ ဝဿိကသာဋိကာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာခေတ်သည် မိုးသီးလ ၄ လသာတည်း၊ ထို့ကြောင့် မိုးသီးလမရောက်မီက ရအပ်သော ချုပ်ဆိုးပြီးလည်းဖြစ်သော ထိုသင်္ကန်းကို ထို မိုးသီးလမရောက်မီ ရက်ပါရေတွက်၍ ၁၀ ရက်မလွန်ခင် မိုးသီးလ အတွင်း ရောက်လျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ၊ မိုးသီးလမ၊ရောက်မီ ၁၅ ရက်သည် ချုပ်ဆိုး ဗိန္ဒု၊ ထိုးရာခေတ်သာ ဖြစ်ရကား ထိုအချိန်မှာ (အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာခေတ် မဟုတ်သေးသောကြောင့်) ၁၀ ရက်လွန်စေကာမူ အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ် မလိုသေး။

ဋီကာ ။ ။ဝဿာနတော ပုဗ္ဗေ ကောဟ ဒ္ဓိဟာဒိဝသေန အနာဂတာယ ဝဿူပနာယိကာယ လဒ္ဓါတ္ဝေဟိ ဒိဝသေဟိ သဒ္ဓိံ ဒသာဟံ အနတိက္ကမန္တေန ဝဿူပနာယိက ဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ အဓိဋ္ဌာနခေတ္တံ သမ္ပတ္တာယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ နတတော ပုဗ္ဗေ၊ အဓိဋ္ဌာနသ အခေတ္တတ္တာ၊ အန္တောဝဿေ ပန လဒ္ဓါ (မိုးသီးတွင်းရောက်မှ ရအပ်သော ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းဖြစ်လျှင်) တသ္မိံယေဝ အန္တောဝဿေ လဒ္ဓဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ ဒသာဟံ အနတိက္ကမေတဗ္ဗာ။

ဒသာဟေ အပဂဟာန္တေ၊ပေ၊ နာတိက္ကမေတဗ္ဗာ။ ။ မိုးသီးလကုန်ခါနီး ၁၀ ရက် မကျန်တော့ရာအခါ၌ ရ၍ ချုပ်ဆိုးပြီးဖြစ်လျှင် ထိုမိုးသီးလကို မလွန်စေဘဲ ထိုမိုးသီးလ၏ ကျန်သမျှရက်အတွင်းမှာပင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပါ။ [တေမာ သင်္ဃာန္တေရေ ဒသာဟေ အပဂဟာန္တေ လဒ္ဓါစေဝ နိဋ္ဌိတာစ စီဝရကာလံ (မိုးသီးရေခံသင်္ကန်း ကာလကို) နာတိက္ကမေတဗ္ဗာတိ အတ္ထော။]

အပ်ိဳသးသော၊ ဝဿုပနာယိကာယ-၌ဂုဏ်း၊အန္တောဝဿဝါ-သော်ဂုဏ်း၊ လဒ္ဓါစော နိဒ္ဒိတာစ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ဝုတ္တနယေနေဝ အန္တောဒသာဟေဝါ တဒဟုဝါ (ပြီးဆုံးရာ ထိုးနှဲ့၌ သော်ဂုဏ်း) အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ဒသာဟေ အပ္ပဟာန္တေ-သော်၊ စီဝရကာလံ-မိုဃ်းရေခံသက်နှံးကာလကို၊ နာတိက္ကဳမ တဗ္ဗာ။

တတ္ထ – ထို ဝဿိကသာဋိကာကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌၊ (ဌတွာ ကဿစိ ဝစနံ) သိယာ၊ (ကိံ သိယာ)၊ ဝဿာနံ စတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုန်-ဟူ၍၊ ဝစနတော– ကြောင့်၊ စတုမာသပ္ပမာန္တရေ- ၌၊ ယဒါဝါ တဒါဝါ– အမှတ်မထား တပါးပါးသောရက်၌၊ (ဝါသဒ္ဒါအနိယမတ္ထ)၊ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ-အင်၏၊ (မိုဃ်းလအတွင်း၌ ဆယ်ရက်လွန်သော်လည်း နိဿဂ္ဂိအပြစ်မရှိ – ဟု ဆိုလိုသတတ်၊) ဣတိ-ဤသို့၊ (ဝစနံ သိယာ)၊ ယဒိဧဝံ – ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်၊ (သင်္ဃော ဒကဿ ပြောပြသည့်အတိုင်းဖြစ်လျှင်၊) ကထ္ထုပဒိန္နာဒီ၊ ပေါတုန်-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ သာဝိ – ထို ကထ္ထုပဒိန္နာဒိသည်လည်း၊ ဝါ – ကိုလည်း၊ ဒသာဟံ အတိက္ကာမေတဗ္ဗာ (လွန်စေနိုင်သည်) သိယာ၊ ဝေဠုသတိ- ဤသို့ဖြစ်ပြန်လျှင်လည်း၊ ဒသာဟပရမံ၊ပေါတဗ္ဗန်ဇဒံ-ဟူသော ဤစကားသည်၊ ဝိနဿ်ကိ- ထိုသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေ၏၊ [ကထ္ထုပဒိန္နာဒိသိက္ခာပုဒ်နှင့် ဆန့်ကျင်နေသည်-ဟူလို။]တဿာ-ကြောင့်၊ ယထာဝုတ္တမေဝ-အကြင်အကြင်ဆိုအပ်သည့် အတိုင်းသာလျှင်၊ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ အညံ – ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းမှ တပါးသော၊ အစလံ-မလှုပ်ရှားသော၊ ဝါ-ခိုင်မြဲသော၊ ကာရဏံဝါ-အကြောင်းကိုသော်လည်း၊ လဘိတ္ထာ-ရ၍၊ ဝါ-ရလသော်၊ ဆဋ္ဌေတဗ္ဗံ- (ဤဆိုအပ်ပြီး ဒုဗိပ္ပါယ်ကို) စွန့်ပစ်ရာ၏။

အပိစ- သည်သာ မကသေး၊ ကုရုန္ဒိယမွိ-၌လည်း၊ နိဿဂ္ဂိယာဝသာနေ-နိဿဂ္ဂိသိက္ခာပုဒ်ဘို့၏အဆုံး၌၊ ဝုတ္တံ (ကိံ)၊ ကတာ-ပြီအပ်ပြီးသော ဝဿိကသာဋိကာကို၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ– ၏၊ ပန-ဆက်၊ လဒ္ဓဒိဝံသတော-မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ အန္တောဒသာဟေ-၌၊ (ပရိ)နိဒ္ဒိတာ – အားလုံးပြီးသော ဝဿိကသာဋိကာကို၊ တသ္မိံ ယေဝ အန္တောဒသာဟေ – ထို ရရာဆယ်ရက်အတွင်း၌သာ၊

အပိစ ။ ။ကတာ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗာ၊ ယဒိ နပ္ပဟောတိ, ယာဝ ကတ္တိကပုဏ္ဏမာ ပရိဟာရံ လဘတိတိ ဇုမိနာပိ ကုရုန္ဒိဝစနေန အကတာယ ဝဿိကသာဋိကာယ စတုမာသံ ပရိဟာရော၊ ကတာယ ပန ဒသာဟမေဝ ပရိဟာရောတိ အယမတ္ထော ဒီပိတော ယေဝါတိ အာဟ အပိစာတိ အာဒိ၊— သာရတ္ထ။ [ဤဋီကာနှင့် ဆိုင်ရာအဋ္ဌကထာ၌ ပါဠိအမျိုးမျိုး ပိုဒ်အမျိုးမျိုးရှိ၏။]

အမိဋ္ဌာတမ္ဘာ - ၏၊ ယဒိ နုပ္ပဇေဟာတိ- အကယ်၍ သင်္ကန်း မချုပ်လောက်အုံ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယာဝကတ္တိက ပုဏ္ဏမာ- တိုင်အောင်၊ ပရိဟာရံ - ကို၊ လဘတိ- ၏၊ ဣတိ (ဝုတ္တံ)၊ အစ္ဆိန္နစီဝရသာတိ ဧတံ - ကို၊ ဝဿိကသာဋိကမေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ဟိ-မှန်၊ တေသံ-ထို အစ္ဆိန္နစီဝရ ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-တို့သည်၊ နဂ္ဂါနံ- အဝတ် မဆည်း , အချည်းနှီး ဖြစ်ကုန်၍၊ ကာယော ဝဿာပနေ-ကိုယ်ကို မိုးစွပ်စေခြင်း၌၊ (ကိုယ်ကို မိုးရေခံခြင်း၌)၊ အနာပတ္တိ၊ စ-ဆက်၊ ဣတ္ထေ - ဤ အနာပတ္တိဝါရ၌၊ **မဟာ**သု ဝဿိကသာဋိကံ - အဖို များစွာ ထိုက်သော မိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေတွာ နှာယန္တာသ, စောရုပဒ္ဒဝါ-ခိုးသူဘေးရန်သည်၊ အာပဒါနာမ- အာပဒါမည်၏၊ ပေ၊ ဣတိ- တည်း။ ။ ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× + × × × × ×

စီဝရအစ္ဆိန္နသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ စီဝရအစ္ဆိန္နသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ယဒို တျာဟန္တိ-ကား၊ ယဒို-အကြင် အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ တေ-သင့်အား၊ အဟံ-သည်၊ (စီဝရံ-ကို၊အဒါသိ-ပြု၊ တံ-ထို ငါနှင့်အတူ ဇနပုဒ် ဒေသစာရီကိုလှည့်လည်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကို၊ နကရောသိ- မပြု)၊ (တနည်း) ယဒို- အကြင် သင်္ကန်းကိုလည်း၊ တေ-အား၊အဟံ-သည်၊ (အဒါသိ-ပြု၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းကို၊ ဂဏှိဿာမိ- ပြန်ယူအုံ၊ ဣတိ- ဤသို့ ကြံ၍၊ အစ္ဆိန္နိ- လုယူပြု)၊ သော-ထို ဥပနန္ဒသည်၊ မမ - ၏၊ ပတ္တစီဝရ ဥပါဟန ပစ္စတ္ထရဏာနိ - သပိတ် သင်္ကန်း ဘိနဉ် အိပ်ရာခင်းတို့ကို၊ ဝဟန္တော-ဆောင်ယူလျက်၊ မယာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ကွ၊ စာရိကံ- ကို၊ ပက္ကမိဿတိ- ဖဿွားလတံ့၊ ဣတိ- ဤသို့ ကြံ၍၊ အဒါသိကိရ-ပေးသတတ်၊ တေန - ၎ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ (ယမ္ပိတျာဟံ အာဝုသော စီဝရံ အဒါသိ၊ မယာ သဒ္ဓိ ဇနပဒစာရိကံ ပက္ကမိဿတီတိဟူ၍) အာဟ - ပြီ၊ [တေနေဝမာဟ၏ နောက်၌ "မယာ သဒ္ဓိ ဇနပဒစာရိကံ ပက္ကမိဿတီတိ"ဟု တချို့စာအုပ်၌ ရှိသေးသည်မှာ "ဧဝံ"၏ ညွှန်ပြအပ်သော စကားတွင် ပါဝင်ပြီး ဖြစ်သောကြောင့် အပိုသာတည်း။] အစ္ဆိန္နိဘိ - ကား၊ ဗလက္ကာရေန-အားကို ပြုသဖြင့်၊ ဝါ- အနှိုင်အထက်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟေသိ- ပြီ၊ ပန- ထိုသို့ လုယူပါသော်လည်း၊ သကသညာယ- မိမိဥစ္စာဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ဂဟိတတ္တာ-ယူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အာသ-ထို ဥပနန္ဒ၏၊ ပါရာဇိကံ-သည်၊ နတ္ထိ၊ ကိလာမေတွာ - ပင်ပန်းစေ၍၊ ဂဟိတတ္တာ - ကြောင့်၊ အာပတ္တိ - နိသဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်ကို၊ ပညတ္တာ-ပြီ။

သယံ၊ပေ၊ ပါစိတ္တိယန္တိ-ကား၊ ကေံ-သော၊ စိဝရံ-ကို၊ (အစ္ဆိန္နတော၈စ-လုယူသော ရဟန်း၏ဂုဏ်း)၊ ကေဗဒ္ဓါနိ-တစပ်ထည်း ဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ဗဟူနိ-များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစ္ဆိန္နတော၈စ-၏ဂုဏ်း၊ ကော-သော၊အာပတ္တိ-သည် (ဟောတိ)၊ ကေတော-တပေါင်းထည်း၊ အဗဒ္ဓါနိ-မဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ ဝိသုံဝိသုံ-အသီးအသီး၊ ဒ္ဝိတာနိ-နှ်သော၊ ဗဟူနိ-များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အစ္ဆိန္နတော-၏ဂုဏ်း၊ သံယာဋိံ-ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ယူခဲ့လော၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ-ကို၊ အာဟရ - လော၊ ဇာတိဝေံ-သို့၊ အာဟရာပယတော၈စ-ဆောင်ယူစေသော ရဟန်း၏ဂုဏ်း၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ - ဖြင့်၊ အာပတ္တိယော - တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)၊ မယာ- သည်၊ ဒိန္နာနိ-ပေးအပ်ကုန်ပြီးသော၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ အာဟရ- လော၊ ဇာတိ- ဤသို့၊ ဝဒတောဝိ- ၏လည်း၊ ကေဝစနေနေဝ-ဖြင့်သာလျှင်၊ သမ္မဟုလာ- နှ်သော၊ အာပတ္တိယော- နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ် အာပတ်တို့သည်၊ (ဟောန္တိ)။

အညံ ပေ၊ ဒုက္ကဋသဉ္ဉာတိ-ကား၊ စိဝရံ-ကို၊ ဂဏှ-ပြန်ယူခဲ့လော၊ ဇာတိ-ဤသို့၊ အာဏာပေတိ - စေခိုင်းအံ့၊ ကေံ- သော၊ ဒုက္ကဋံ- သည်၊ (ဟောတိ)၊ အာဏတ္တော - စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ ဗဟူနိ - များစွာသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဏှာတိ-အံ့၊ကေံ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)၊ [စေခိုင်းအပ်သူက သင်္ကန်းအများယူလာသော်လည်း " သင်္ကန်းယူခဲ့ " ဟု တခွန်းထည်းဖြင့်သာ စေခိုင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် တချက်, ယူလာခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်တချက် သာသင့်သည် - ဟူလို၊] သံယာဋိံ ဂဏှ၊ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဂဏှ၊ ဇာတိ- သို့၊ ဝဒတော-၏၊ ဝါစာယ ဝါစာယ-၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ မယာ- သည်၊ ဒိန္နာနိ-နှ်သော၊ သမ္ဗာနိ - အလုံးစုံသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ဂဏှ - လော့၊ ဇာတိ- သို့၊ ဝဒတော - ၏၊ ကေဝါစာယ - တခွန်းထည်းသော စကားဖြင့်၊ သမ္မဟုလာ အာပတ္တိယော (ဟောန္တိ)။

အညံ ပရိက္ခာရန္တိ-ကား၊ စိဝပ္ပနုပဂပစ္ဆိမ စိဝရံ-ဝိဂပ္ပနာလေဝံသော နောက်ဆုံး သင်္ကန်းကို၊ ထပေတွာ, ယံကိဉ္စိ-သော၊ အန္တမသော, သူစိမွှ-အပ်ကိုလည်း၊("ဒတွာ အစ္ဆိန္နတိဝါ အစ္ဆိန္နာပေတိဝါ၊အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ" ဟု ပါဠိတော် ထည့်စပ်။)ဝေဒေတွာ-ရစ်ပတ်၍၊ ထပိတသူစီသုပိ-တို့၌လည်း၊ ဝတ္ထုဂဏနာယ- အားဖြင့်၊ ဒုက္ကဋာနိ (ဟောန္တိ)၊ သိထိလဝေဋိတာသု-လျော့လျော့ရစ်ပတ်အပ်သော အပ်တို့၌၊ ဝေံ-၍အတူတည်း၊ဂ်ံ-တင်းစွာ၊ ကတ္ထာ , ဗဒ္ဓါသုပန - ဖွဲ့ချည်အပ်သော အပ်တို့၌ကား၊ ကေမေဝ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ဇာတိ မဟာပစ္စရိဟံ ဝုတ္တံ၊ သူစိယရေ-အပ်ကျည်၌၊ ဝါ-အင်္ဂူး

ဒ္ဒ၊ ပက္ခိတ္တာသုပိ-ံထည့်အပ်သော အပ်တို့ဒ္ဒလည်း၊ သေဝနယော၊ (ဒုက္ကဋ်တချက်သာ)၊ ထပိကာယ-ဒ္ဒ၊ ပက္ခိပိတ္တာ, သိထိလဗန္ဓဂါဠဗန္ဓသု-လျော့လျော့ဖွဲ့အပ်ကုန်,တင်းကြပ်စွာဖွဲ့အပ်ကုန်သော၊ တိကဋ္ဌကာဒီသု-တြိကဋ္ဌက်အစရှိကုန်သော၊ ဘေသဇ္ဇသုပိ – တို့ဒ္ဒလည်း၊ သေဝ နယော၊ [ငရုပ်, ပိတ်ချင်း , ချင်း (ဂျင်း) ဤစပ်သော အရသာရှိသော ဆေး ၃ မျိုးကို "တြိကဋ္ဌက်"ဟု ခေါ်သည်။]

သော ဝါဒေတိတိ-ကား၊ ဘန္တေ-ရား၊ ဇာဒံ-ဤသက်ိန်းသည်၊ တုမှာကံ ယေဝ – တို့အားသာ၊ သာရုပ္ပံ – လျောက်ပတ်ပါ၏၊ ဇာတိ ဧဝံဝါ – ဤသို့ လျောက်၍သော်လည်း၊ ဒေတိ-ပြုန်ပေးအံ့၊ အထဝါပန-သို့မဟုတ် တနည်းကား၊ အာဝုသော-ရှင်၊ မယံ-တို့သည်၊ တုယှံ-အား၊ (အဒမ္မ-ဒ္ဒစပ်)၊ ဝတ္တုပဋိပတ္တိံ-ကို၊ ကရိဿတိ – တံ့၊ (ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍ရင်း)၊ အမှာကံ - တို့၏၊ သန္တိကေ-ဒ္ဒ၊ ဥပဇ္ဈ-ကို၊ ဂဏှိဿတိ – တံ့၊ (ဇာတိ - ၎င်း)၊ ဓမ္မံ – ပါဠိ အဋ္ဌကထာကို၊ ပရိယာပုဏိဿတိ-သင်ယူလတံ့၊ ဇာတိ-၎င်း၊ စီဝရံ-ကို၊ အဒမ္မ၊ ပေးခဲ့ကုန်ပြီ၊ သောတ္ထံ-သည်၊ ဒါနိ-ဒ္ဒ၊ ဝတ္တံ-ကို၊ နကရောသိ၊ ဥပဇ္ဈ - ကို၊ နဂဏှာသိ၊ ဓမ္မံ နပရိယာပုဏာသိ၊ ဇာတိဧဝမာဒိနိ-ဤသို့အစရှိသော စကားတို့ကို"ဝုတ္တော-သည်၊(သမာနော)၊ဘန္တေ, စီဝရတ္ထာယ-၄၊၊ဘဏထမည်းပြောကုန်သည်ဟု ထင်ပါ၏၊ ဇာဒံ-ဤသက်ိန်းသည်၊ ဝေါ-အရှင်တို့၏၊ စီဝရံ-တည်း၊ ဇာတိ–ဤသို့ ပြော၍၊ ဒေတိ- ပြုန်ပေးအံ့၊ ဧဝမိ - ဤသို့ ပြုန်ပေးပြုန်သော်လည်း၊ သောဝါ ဒေတိ-သေဝါ ဒေတိ မည်၏။

ဝါပန-သည်သာမကသေး၊ ဒိသာပက္ကမန္တံ-အရပ်တပါးသို့ဖဲသွားသော၊ ဒဟရံ-ရဟန်းငယ်ကို၊ (ဘဏာတိဒ္ဒ စပ်၊) နံ - ထို ရဟန်းငယ်ကို၊ နိဝတ္တေထ-ပြုန်နစ်စေကြကုန်၊ ဇာတိ- သို့၊ ဘဏာတိ-၏၊ သော - ထို ရဟန်းငယ်သည်၊ နနိဝတ္တာတိ-အံ့၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ-၍၊ ရုန္ဓထ-တားမြစ်ကြကုန်၊ဇာတိ-ဤသို့ပြောအံ့၊ [ဖဲသွားနေတုန်း တားခြင်းဖြစ်၍ " ဒိသာပက္ကမန္တံ " ဟု ရှိရမည်၊ ပက္ကန္တံဟု မရှိရ၊]ဧဝံ-ဤသို့တားမြစ်လသော်၊ စေ နိဝတ္တာတိ-အံ့၊(ဧဝံသတ်)၊ သာဓု-ကောင်း၏၊ ပတ္တစီဝရတ္ထာယ-၄၊ တုမှေ- တို့သည်၊ ဘဏထ မည်းပြောကုန်၏ဟု ထင်ပါ၏၊ နံ - ထို သပိတ် သင်္ကန်းကို၊ ဂဏှထ – ယူပါကုန်၊ ဇာတိ-ဤသို့ပြော၍၊ စေ ဒေတိ- အကယ်၍ ပြုန်ပေးအံ့၊ ဧဝမိ – ဤသို့ ပေးပြုန်သော်လည်း၊ သောဝါ ဒေတိ- သောဝါ ဒေတိမည်၏၊ ဝါ-တနည်း၊ ဝိဇ္ဇာနံ-လူထွက်ပြီးသောရဟန်းငယ်ကို၊ ဒိသွာ,မယံ-တို့သည်၊ တုယှံ-အား၊ ဝတ္တံ-ကို၊ ကရိဿတိ-တံ့၊ ဇာတိ - ကြံ၍၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ အဒမ္မ-နှုတ်၊ ဒါနိဒ္ဒ၊ သော တ္ထံ-

သည်၊ ဝိဇ္ဇာဓိတ္ထော - လူထွက်၍၊ စရသိ - လှည့်လည်ဘိ၏၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ပြော်အံ့၊ ဇာတရော-အခြားသော ရဟန်းလူထွက်သည်၊ တုမှာကံ- တို့၏၊ ပတ္တစီဝရံ-ကို၊ ဂဏှထ- ပြန်ယူကြပါကုန်၊ ဇာတိ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ဒေတိ- ပေးအံ့၊ ဝေဓိ- ဤသို့ပြန်ပေးပြန်သော်လည်း၊ သော၀ါဒေတိ-သော၀ါဒေတိမည်၏။

ပန-ဆက်၊ [ဝေံ ပန-မှ "ပန"ကို ယူ၍ပေးသည်။] မမ-၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပဇ္ဈံ-ကို၊ ဂဏှန္တေ သေဝ-ယူသူအား သာလျှင်၊ ဒေမိ-(ဤသင်္ကန်းကို) ပေး၏၊ အညတ္ထ-အခြားဆရာ၏ အထံ၌၊ (ဥပဇ္ဈံ)ဂဏှန္တေ သ-အား၊ နဒေမိ၊(ဇာတိ-ဤသို့ ပြော၍၎င်း၊) ဝတ္တုံ - ကို၊ ကရောန္တေ သေဝ - အား သာလျှင်၊ ဒေမိ၊ အကရောန္တေ သ နဒေမိ၊ (ဇာတိ - ၎င်း၊) ဓမ္မံ- ကို၊ ပရိယာပုဏာန္တေ သေဝ-သင်ယူသော ရဟန်းအား သာလျှင်၊ ဒေမိ၊ (ဓမ္မံ) အပရိယာ ပုဏာန္တေ သ နဒေမိ၊ (ဇာတိ- ၎င်း၊) အဝိဇ္ဇာမန္တေ သေဝ- လူမထွက်သော ရဟန်းအား သာလျှင်၊ ဒေမိ၊ ဝိဇ္ဇာမန္တေ သ နဒေမိ၊ ဇာတိ-ဤသို့ ပြော၍၎င်း၊ ဝေံ-ဤသို့၊ ဒါတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ (ဇာတိဝေံ-ဤသို့ ပြော၍၊) ဒဒတော - ၏၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ပန-ထိုသို့ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ပါသော်လည်း၊ အာဟရာပေတုံ- ပြန်၍ ဆောင်ယူစေခြင်းငှါ၊ ဝါ-ပြန်တောင်းခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ စဇီတွာ-စွန့်ပြီး၍၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကို၊ အစ္ဆိန္နိဘွာ-လု၍၊ ဂဏှန္တော-ကို၊ ဘဏ္ဍဍ္ဎေန ကာရေတဗ္ဗော၊ ထွေ-ဤ သိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ-သည်၊ဥတ္တာနမေဝ။ ["မေ၀ါတိ"ဟု "ဇာတိ"ပါသည်ကား အပို။]

(ဇာဒံ သိက္ခာပဒံ- သည်၊) တိ သမုဋ္ဌာနံ- ၃ ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ကာယစိတ္တတော - ကိုယ်စိတ်ကြောင့်၊ သမုဋ္ဌာတိ - ဖြစ်၏၊ ပေ၊ ဒုက္ခဝေဒနံ- ဒုက္ခဝေဒနာရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ဇာတိ-အပြီးတည်း။

စီဝရအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပဒ၀ဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

အာဟရာပေတုံ ပန ဝဋ္ဋတိ။ ။ဝေံဒိန္နံ ဘတိသဒိသဿာ အာဟရာပေတုံ ဝဋ္ဋတိ= "ငါ့အထံ၌ ဥပဇ္ဈာယ်ယူသူသာ သပိတ် သင်္ကန်းကို ပေးသည်, မယူသူအား မပေး" ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြော၍ ပေးအပ်သော သင်္ကန်းသည် အလုပ်လုပ်ဘို့ရန် ပေးထားနှင့်သော အခန့်ဝတ္ထုသောကြောင့် ပြန်တောင်းကောင်းသည် – ဟူလို၊ [ဝိမတိ၌ "အာဟရာပေတုမို့ နဝဋ္ဋတိတိ"ဟု သံဝဏ္ဏောတဗ္ဗ ပါဌ်ပျက်နေ၏၊ "ကမ္မေ အကတေ (အလုပ်မလုပ်အပ်သေးမီ) ဘတိသဒိသဿာ ဝုတ္တံ " ဟူသော သံဝဏ္ဏနာပါဌ်ကား ဤ သာရတ္ထအဓိပ္ပါယ်နှင့် သဘောတူပင်။]

သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ခေါမန္တိ-ကား၊ ခေါမဝါကေဟိ-ခေါမတိုင်း၌ဖြစ်သောလျှော်တို့ဖြင့်၊ကတသုတ္တံ-ပြုအပ်သော ချည်ထည်၊ ကပ္ပါသိကန္တိ-ကား၊ ကပ္ပါသတော-ဝါမှ၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်သော ချည်ထည်း၊ ကောသေယျန္တိ-ကား၊ ကောသိယံသူဟိ-ပိုး ချည်မျှင်တို့ဖြင့်၊ ကန္တိတွာ-ငင်၍၊ ကတသုတ္တံ- ထည်း၊ ကမ္မလန္တိ-ကား၊ ဥဒ္ဒကလောမသုတ္တံ-သိုးမွေး ချည်ထည်း၊ သာဏန္တိ-ကား၊ သာဏဝါကသုတ္တံ-ပုဂ်ဆံလျှော်ချည်ထည်း၊ ဘင်္ဂန္တိ-ကား၊ ပါဠေဂ္ဂံ - အသီးအခြား တမျိုးသော၊ ဝါကသုတ္တမေဝ - လျှော်ချည်ပင်တည်း၊ ဇုတ ဧကေ (ဝဒန္တိ)၊ ပန-စင်စစ်ကား၊ ဧတေဟိ ပဉ္စဟိ-၌ ခေါမစသော ၅ မျိုးသော ချည်တို့ဖြင့်၊ ကတသုတ္တံ-ကို၊ ဘင်္ဂန္တိ ဝေဒိတမ္ဗံ။

ဝါယာပေတိ၊ပေ၊ ဒုက္ကဋန္တိ-ကား၊ တန္တဝါယသ-ယက္ကန်းသည်၏၊ ဝါ-မှာ၊ တုရိဝေမာဒိနိ-လိပ်,လက်ခတ်အစရှိသော အဆောက် အဦးတို့သည်၊ နတ္ထိ - နှ်၊ တာနိ - ထို လိပ်, လက်ခတ် အစရှိသည်တို့ကို၊ အရည်တော- မှ၊ အာဟရိဿာမိ-ဆောင်ယူအံ့၊ ဇုတိ-၌သို့ကြ၍၊ ဝါသိံ ဝါ-ဒါးကိုသော်၎င်း၊ ဖရသုံဖါ, နိသေတိ-သွေးအံ့၊ တတော-ထို သွေးရာအခါမှ၊ ပဌာယ,ယံယံ-အကြင် အကြင်ပယောဂကို၊ ဥပကရဏတ္ထာယ ဝါ-အဆောံအဦး အကျိုးငှါသော်၎င်း၊ စိဝရ ဝါယနတ္ထာယ ဝါ-သင်္ကန်းယက်ခြင်း အကျိုးငှါသော်၎င်း၊ ကရောတိ - ၏၊ သမ္ဘတ္တ - သော၊ တန္တဝါယသ- ၏၊ (တသ္မိံ တသ္မိံ-ထိုထို သို့သော၊) ပယောဂေ ပယောဂေ ဘိက္ခုဿ ဒုက္ကဋံ၊ ဒီဃတော - အလျား အားဖြင့်၊ ဝိဒတ္ထိမတ္တေ-တထွာမျှကိုသော်၎င်း၊ တိရိယံ-အားဖြင့်၊ ဟတ္ထမတ္တေ-တတောင်မျှကို သော်၎င်း၊ ဝိဇတေ - ယက်အပ်ပြီးသော်၊ နိသဒ္ဒါယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပန-ဝါဒန္တရကား၊ မဟာပစ္စရိယံ, ယာဝ ပရိယောသာနံ-ပြီးဆုံးသည်တိုင်အောင်၊ ဝါယာပေန္တဿ-၏၊ဖလကေ ဖလကေ-တလိပ် တလိပ်၌၊ နိသဒ္ဒါယံ ပါစိတ္တိယန္တိ ဝုတ္တံ၊ တမ္ပိ-ထို စကားကိုလည်း၊ ဇာဒမေဝ ပမာဏံ-၌ ပမာဏကိုပင်၊ သန္ဓာယ-၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ၊ ဇုတိ ဝေဒိတမ္ဗံ၊(ကသ္မာ)၊ဟိ(ယသ္မာ) ဝိကပ္ပနုပဂ ပစ္ဆိမံ-သည်၊ စိဝရသင်္ခေ်ံ ဂစ္ဆတိ၊ ဇုတိ- ထို့ကြောင့်တည်း။

တုရိ ဝေမာဒိနိ။ ။တုရိတိ-ဝါယနုပကရဏော-ယက်ခြင်း၏ အဆောက်အဦး တမျိုးတည်း၊ဝိတဝိတဉ္ဉာနံ ယတ္ထ သံဟရိတ္ဝာ ထပေန္တိ၊ယင်းတုရိ၌ ယက်အပ်ယက်အပ်ပြီးကို လိပ်၍ ထားကြရ၏၊ ဝေမန္တိ - ဝါယနုပကရဏော ဇောကော ဒဏ္ဍော၊ သုတ္တံ ပဝေသေတွာ ယေန အာကောဋေန္တော စနဘာဝံ သမ္ပါဒေန္တိ-ချည်ကိုသွင်း၍ ယင်းဝေမဖြင့် ခတ်လျက် တခဲနက် (ပိတ်ပိတ် သဲသဲ) အဖြစ်ကို ပြီးစေကုန်၏။

အဝိစ-သည်သာ မကသေး၊ ထွေ-ဤ ဝါယာပေတိ ပယောဂေ ပယောဂေ ဒုက္ကဋ် အစရှိသောပါဠိရပ်၌၊ ဧဝံ ဝိနိစ္ဆယော ဝေဒိတဗ္ဗော၊ တာဝ - တန္တဲ့ဝါယမှ ရှေးဦးစွာ၊ (နိဿဋ္ဌံ) သုတ်-ချည်သည်၊ သာမံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဝိညာပိတံ - တောင်းအပ်သည်၊ (သမာနံ) အကပ္ပိယံ၊ သေသံ - သာမံ ဝိညာပိတ ချည်မှ ကြွင်းသောချည်သည်၊ ဉာတကာဒိဝသေန ဥပဉ္စန် (သမာနံ) ကပ္ပိယံ၊ [ဉာဘကာဒိ၌ အာဒိဖြင့် ပဝါရိတအဆံမှဌင်း, ဆွမ်းရပ်သလို ရပ်၍သော်ဌင်း ရအပ်သောချည်ကို ယူပါ။] တန္တဲ့ဝါယောဝိ-သည်လည်း၊ အညာတက အပ္ပဝါရိတော (ဟုတ္တာ), ဝိညတ္တိယာ-ဖြင့်၊ လဒ္ဓေါ (သမာနော) အကပ္ပိယော၊ သေသော- ဝိညတ္တိလဒ္ဓမှကြွင်းသော ယဉ်ကျန်း သည်သည်၊ ကပ္ပိယော၊ [ဉာတိပဝါရိတ, သို့မဟုတ် ဆွမ်းရပ်သလိုရပ်၍ မေးလျှောက်သောအခါ အလိုရှိရာကို ပြော၍ရအပ်သောယဉ်ကျန်းသည်သည် အပ်၏-ဟူလို။] တတ္ထ-ထို သုဉ္ဉ, တန္တဲ့ဝါယတို့တွင်၊ အကပ္ပိယသုတ်-မအပ်သောချည်သည်၊ ဝါ-ကို၊ အကပ္ပိယတန္တဲ့ဝါယေန – မအပ်သော ယဉ်ကျန်းသည်သည်၊ ဝါ - ကို၊ ဝါယာပေန္တသ - ယက်စေသောရဟန်း၏၊ ပုဗ္ဗေ - ၌၊ ဝုတ္တနယေန – ဖြင့်၊ ["ဒိယတော္ဂ ဝိဒတ္ထိ မတ္တော တိရိယဉ္စ ဟတ္ထိမတ္တော ဝိဒတ" ဟု ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့်၊] နိဿဋ္ဌိယံ – နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သည်၊ ဟောတိ၊

ပန - ဆက်၊ တေနေဝ - ထို အကပ္ပိယ တန္တဲ့ဝါယသည်ပင်၊ ဝါ- ကိုပင်၊ ကပ္ပိယသုတ်- ကို၊ ဝါယာပေန္တသ-၏၊ ပုဗ္ဗ-၌၊ နိဿဂ္ဂိယံ-သည်၊ ဟောတိ ယထာ-ကဲ့သို့၊ ဧဝံ-တူ၊ ဒုက္ကဋ် (ဟောတိ)၊ တေနေဝ- သည်ပင်၊ ဝါ-ကိုပင်၊ ကပ္ပိယံ-အပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အကပ္ပိယ-သော၊ သုတ်- ကို၊ ဝါယာပေန္တသ-၏၊ ပစ္ဆိမ စိဝရပ္ပမာဏေန-နေဝံဆိုးသင်္ကန်း၏ ပမာဏဖြင့်၊ [အလျားတဇတောင် အနံ တထ္ထာပမာဏဖြင့်၊] ဧကော-သော၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်၊ သုဒ္ဓကပ္ပိယသုတ္တမယော-သက်သက် အပ်သောချည်ဖြင့်ယှက်အပ်သည်၊ (ဟောတ်-အုံ၊) ဧကော-သော၊ (ပရိစ္ဆေဒေါ-သည်)၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယော-မအပ် သောချည်ဖြင့် ယက်အပ်သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတိ ဧဝံ - သို့၊ ကေဒါရဗဒ္ဓံ ဝိယ-လယ်ကန်သင်း ဖွဲ့အပ်သကဲ့သို့၊ စိဝရံ- သည်၊ ယဒိ ဧဟောတိ-အုံ့၊ (ဧဝံ သတိ)၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယေ - သော၊ ပရိစ္ဆေဒေ - ၌၊ ဝါ- အပိုင်းအခြားအတွက်၊ ပါစိတ္တိယံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဣတရသ္မိံ - အကပ္ပိယ သုတ္တမယမှ တပါးသော ကပ္ပိယ သုတ္တမယ၌၊ တထေဝ – ထိုအတူသာလျှင်၊ [အလျားတတောင် အနံတထ္ထာ ဟူသော အပိုင်းအခြားအတူသာလျှင်၊] ဒုက္ကဋံ-သည်၊ (ဟောတိ)၊ တတော္ဂ-ထို နောက်ဆုံး စိဝရပမာဏအောက်၊ ဥနပရိစ္ဆေဒါ-

ယုတ်လျော့သော အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ ယဒိ ဟောန္တိ-နှ်အံ့၊ အန္တိမသော-အားဖြင့်၊ အစ္ဆိမလ္လာလပုမာဏာပိ - မျက်စိ၏ အဝန်းအဝိုင်း ပမာဏရှိကုန်သည်လည်း၊ ယဒိ (ဟောန္တိ)၊ (ဧဝံသတိ)၊ သမ္ဗ ပရိစ္ဆေဒေသု - တို့၌၊ ပရိစ္ဆေဒ ဂဏနာယ-ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

အထ- သို့မဟုတ်၊ ကေန္တရိကေန - တမျှင်ခြားဖြစ်သော၊ သုတ္တေန - ဖြင့်၊ (ဒိတံ - ယက်အပ်သည်၊ ယဒိ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ) ဝါ၊ [ကပ္ပိယ ချည်နှင့် အကပ္ပိယချည်တမျှင်ခြား ယက်အပ်သော်၎င်း-ဟူလို။] ဒိယတော-အားဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ- အပ်သောချည်ကို၊ တိရိယံ-အားဖြင့်၊ အကပ္ပိယံ-ကို၊ ကတ္ဝာ ဒိတံ ယဒိဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ) ဝါ၊ ဖလကေ ဖလကေ - တလိပ် တလိပ်၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ကပ္ပိယ တန္တဝါယေနပိ - ကပ္ပိယ ယက်ကန်းသည်သည်လည်း၊ ဝါ - ကိုလည်း၊ အကပ္ပိယသုတ္တံ ဝါယာပေန္တသ ပုဗ္ဗေ နိသဂ္ဂိယံဟောတိ ယထာ၊ ဧဝံ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ တေနေဝ-ထို ကပ္ပိယတန္တဝါယသည်ပင်၊ ဝါ-ကိုပင်၊ ကပ္ပိယဘူသော၊ အကပ္ပိယဘူ - သော၊ သုတ္တံ- ကို၊ ဝါယာပေန္တသ, ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏာ - နောက်ဆုံး သက်နှံးပမာဏ ရှိသည်မူလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ (အလျားတန်းတာင် အနံတထွာ ပမာဏရှိကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊) ဥုနကာဝါ-ပစ္ဆိမ စီဝရပမာဏအောံ ယုတ်လျော့သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အကပ္ပိယသုတ္တ ပရိစ္ဆေဒါ-မအပ်သောချည်၏ အပိုင်းအခြားတို့သည်၊ သစေ ဟောန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တေသု-ထို မအပ်သောချည်၏အပိုင်းအခြားတို့၌၊ ပရိစ္ဆေဒဂဏနာယ ဒုက္ကဋံ။

ပန-ကား၊ကပ္ပိယော-သော၊ကော-တယောက်သောယက်ကန်းသည်ဂင်း၊ အကပ္ပိယော-သော၊ ကော-ဂင်း၊(ဇုတိ)ဌေ, တန္တဝါယာ-ယက်ကန်းသည်တို့သည်၊ ယဒိ ဟောန္တိ၊ သုတ္တဘူ အကပ္ပိယံ ယဒိ(ဟောတိ)၊ တေ-ထိုယက်ကန်းသည် ၂ ယောက်တို့သည်၊ ဝါရေန-အလှည့်ကျဖြင့်၊ ယဒိ ဝိနန္တိ - အကယ်၍ ယက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ အကပ္ပိယတန္တဝါယေန-သည်၊ ဝိတေ- (ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏရှိအောင်) ယက်အပ်ပြီးသော်၊ ဖလကေ ဖလကေ ပါစိတ္တိယံ၊ ဥုနတရေ-ပစ္ဆိမစီဝရ ပမာဏအောက် ယုတ်လျော့သော အလိပ်၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဇုတရေန-အခြားသော ကပ္ပိယတန္တဝါယသည်၊ ဝိတေ-သော်၊ ဥဘယတ္ထ-ပစ္ဆိမစီဝရ ပမာဏလောက်သော အလိပ်, မလောက်သော အလိပ်တို့၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဌေပိ- ၂ ယောက်လုံးတို့သည်လည်း၊ ဝေမံ-လက်ခတ်ကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ ကေတော - တပေါင်းတည်း၊ သစေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလကေ ဖလကေဒုက္ကဋံ၊[ကပ္ပိယတန္တဝါယပါနေသောကြောင့် ဒုက္ကဋ်သာသင့်သည်၊]

အထ-သို့မဟုတ်၊ သုတ္တံ ကပ္ပိယံ (သစေ ဟောတိ)၊ စီဝရဉ္စ =သည်လည်း၊ ကေဒါရဗဒ္ဓါဒိဟိ - လယ်ကို ကန်သင်းဖွဲ့ပုံ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ [အာဒိဖြင့် အစ္ဆိမင္ဂုလကို ယူ၊] သပရိဿ္ဆေဒံ - အပိုင်းအခြားရှိသည်၊ (သစေ ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ အကပ္ပိယတန္တိ ဝါယေန - သည်၊ ဝိတေ-ယက်အပ်သော၊ ပရိဿ္ဆေ ဒေ- ၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ ဇာတရေန ဝိဒတ (ပရိဿ္ဆေဒေ) အနာပတ္တိ။

ဒွေဝိ- တို့သည်လည်း၊ ဝေမံ- လက်ခတ်ကို၊ ဂဟေတွာ- ၍၊ ကေတော- တပေါ်ငင်းတည်း၊ သစေ ဝိနန္တိ-အကယ်၍ ယက်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဖလကေ ဖလကေ- ၌၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ အထ - သို့မဟုတ်၊ သုတ္တမို့ - သည်လည်း၊ ကပ္ပိယဿ - သည်ရင်း၊ အကပ္ပိယဿ - သည်ရင်း၊ (သစေ ဟောတိ၊) တေ - ထိုယက္ကန်းသည်တို့သည်၊ဝါရေန-ဖြင့်၊စေ ဝိနန္တိ၊(ဧဝံသတိ)၊အကပ္ပိယတန္တိ ဝါယေန-သည်၊ အကပ္ပိယ သုတ္တမယေသု-နှင့်သော၊ ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပမာဏောသု-နောက်ဆုံးသင်္ကန်း ပမာဏရှိကုန်သော၊ ပရိဿ္ဆေဒေသု - တို့ကို၊ ဝိတေသု - ယက်အပ်ကုန်ပြီးလသော်၊ ပရိဿ္ဆေဒ ဂဏနာယ-ဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ (ဟောတိ)၊ ဥုနကတရေသု - ပစ္ဆိမစီဝရ ပမာဏအောက် ယုတ်လျော့ကုန်သော၊ (ပုရိဿ္ဆေဒေသု - တို့ကို၊ ဝိတေသု- နှင့်သော်ငင်း)၊ ကပ္ပိယ သုတ္တမယေသု- နှင့်သော်၊ (ပစ္ဆိမစီဝရပ္ပ မာဏောသု-နှင့်သော၊ ပရိဿ္ဆေဒေသု- တို့ကို၊ ဝိဒတသုစ-သော်ငင်း၊) ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)၊ ကပ္ပိယတန္တိ ဝါယေန - သည်၊ အကပ္ပိယ သုတ္တ မယေသု-နှင့်သော၊ ပမာဏယုတ္တေသု-နှင့်သော၊ (ပရိဿ္ဆေဒေသုဝါ-တို့ကိုသော်ငင်း၊) ဥုနကေသု-နှင့်သော၊ (ပရိဿ္ဆေဒေသုဝါ- တို့ကိုသော်ငင်း၊ ဝိတေသု-သော်၊) ဒုက္ကဋမေဝ-ပင်တည်း၊ ကပ္ပိယသုတ္တ မယေသု-နှင့်သော၊ (ပရိဿ္ဆေဒေသု ဝိတေသု)၊ အနာပတ္တိ။

အထ-သို့မဟုတ်၊ ကေန္တရိကေန- တမျှင်ခြားဖြစ်သော၊ သုတ္တေန-ဖြင့်၊ (သစေ ဝိနန္တိ၊ ဧဝံသတိဝါ- ငင်း၊) ဒီဃတော-အားဖြင့်၊ အကပ္ပိယံ-မအပ်သော ချည်ကိုငင်း၊ တိရိယံ - အားဖြင့်၊ ကပ္ပိယံ- ကိုငင်း၊ ကတွာ- ၍၊ သစေ ဝိနန္တိ၊(ဧဝံသတိဝါ-ငင်း၊)ဥဘောပိ-နှင်သော၊ တေ-ထိုယက္ကန်းသည်တို့သည်၊ ဝေမံ ဂဟေတွာ ကေတော, သစေ ဝိနန္တိ၊ (ဧဝံသတိဝါ- ငင်း၊) အပရိဿ္ဆေဒေ- သော၊ စီဝရေ- ၌၊ ဖလကေ ဖလကေ- ၌၊ ဒုက္ကဋံ၊ သ ပရိဿ္ဆေဒေ-သော၊ (စီဝရေ-၌၊) ပရိဿ္ဆေဒဝသေန - ဖြင့်၊ ဒုက္ကဋာနိ (ဟောန္တိ)၊ ဇာတိ- ဤသို့ မှတ်အပ်၏၊ ပန - ဆက်၊ အယံ အတ္ထော - သည်၊ မဟာအဋ္ဌကထာယံ- ၌၊ အပါကဋော၊ မဟာ ပစ္စရိယာဒိသု-တို့၌၊ ပါကဋော၊ ဇာဓ-ဤ အဋ္ဌကထာ၌၊ သမ္ဗာကာရေနေဝ -ဖြင့်သာလျှင်၊ ပါကဋော။

သုတ္တမွိ ကပ္ပိယံ သစေ ဟောတိ၊ တန္တ္ရ ဝါယောပိ - သည်လည်း၊ ဥတက ပဝါရိတော (ဟုတ္ဝာ)ဝါ-ဖြစ်၍သော်၎င်း၊ မူလေန- အဖိုးဖြင့်၊ ပယောဇိ ကော-စေခိုင်းအပ်သူသည်၊ (ဟုတ္ဝာ)ဝါ-၎င်း၊ ကပ္ပိယော သစေ (ဟောတိ၊ ဧဝံသတိ)၊ ဝါယာပန ပစ္စယာ - ယက်စေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အနာပတ္တိ၊ ပန-ထိုသို့ အနာပတ်ဖြစ်ပါသော်လည်း၊ ဒသာဟာတိက္ကမန ပစ္စယာ-ကြောင့်၊ အာပတ္တိံ-ကို၊ ရက္ခန္တေန-စောင့်ရှောက်လိုသော ရဟန်းသည်၊ ဝိကပ္ပနုပဂပ္ပမာဏမတ္တော-ဝိကပ္ပနာလောက်သော ပမာဏ အတိုင်းအရှည် ရှိသောအရပ်မျက်ို)၊ ဝိတေ-ယက်အပ်ပြီးသော်၊ တန္တေ- ယက္ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ဌိတံယေဝ - တည်သော သင်္ကန်းလျှာအဝတ်ကိုပင်၊ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ (ကသ္မာ, အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ-နည်း၊) ဟိ(ယသ္မာ) ဒသာဟာတိက္ကမေန-ဆယ်ရက်လွန်သဖြင့်၊ ဝါ-မှ၊ နိဋ္ဌာပိယမာနံ-ပြီးစေအပ်သော သင်္ကန်းလျှာအဝတ်သည်၊ နဿဋိယံ-နိသဋ္ဌိထိုက်သည်၊ ဘဝေယျ၊ ဣတိ-ကြောင့်၊ (အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ)၊ ဥတကာဒိဟိ-သည်၊ တန္တံ-ယက္ကန်းစင်သို့၊ အာရောပေတ္ဝာ-တင်ပြီး၍၊ ဘန္တေ, တုမှာကံ-တို့ဘို့၊ စီဝရံ-ကို၊ ဂဏ္ဟေယျာထ-(ယက်ပြီးလျှင်)ယူပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊ နိယျာတိတေပိ-အပ်နှင်းအပ်သော သင်္ကန်းလျှာအဝတ်၌လည်း၊ သေဝဝနယော၊ [ပစ္ဆိမစီဝရပမာဏရှိလျှင် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်-ဟူလို၊]

တန္တ္ရ ဝါယော-သည်၊ ဧဝံ-၌ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ [“မူလေန ဝါ ပယောဇိတော ” ဟု ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊] ပယောဇိတော - စေခိုင်း အပ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာဝါ - ၎င်း၊) သယံ - (ယက်ကန်းသည်) ကိုယ်တိုင်၊ ဒါတုကာမော-လှူလိုသည်၊ (ဟုတ္ဝာဝါ)၊ ဘန္တေ, အဟံ, တုမှာကံ-တို့ဘို့၊ စီဝရံ-ကို၊ အသုကဒိဝသေနာမ-၌၊ ဝါယိတ္ဝာ-ယက်ပြီး၍၊ ထပေဿာမိ-ထားလိုက်

တန္တေ ဌိတံယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗံ ။ ။ ယက္ကန်းစင်ပေါ်မှာ တည်နေသော်လည်း မိမိချည်ဖြင့် ယက်အပ်သော မိမိပိုင် သင်္ကန်းလျှာ အဝတ်တည်း၊ ထို့ကြောင့် ၁၀ ရက် မလွန်ခင် ပရိက္ခာရစောင့်အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်၊ တကြိမ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးနောက် ထပ်၍ ယက်အပ်သမျှ အဝတ်သည်လည်း တဆက်ထည်းဖြစ်မူ ပဌမ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီးနှင့် အလားတူပင် ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့် နောံထပ် အဓိဋ္ဌာန်တင်ဘွယ်မလို၊ အကယ်၍ အကြား အကြားဌ် အသားချင်း မဆက်ဘဲ အမြှောက်အဆာခြားခြား၍ ယက်ထားမူကား ထိုအမြှောက် အဆာ၏ အတွင်း အတွင်း အပိုင်းကို တကန့်စီ တကန့်စီ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရမည်၊ ဝိကပ္ပနာ လည်း ပြုနိုင်၏၊ [တန္တေ ဌိတံယေဝ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗန္တိ ဣဒ္ဓေ ကေဝါရံ အဓိဋ္ဌိတေ ပစ္ဆာ ဝိတံ အဓိဋ္ဌိတဂတိကမေဝ ဟောတိ၊ ပုန အဓိဋ္ဌာနကိစ္စံ နတ္ထိ၊ သစေ ပန အန္တရန္တရာ ဒသာ ထပေတ္ဝာ ဝိသုံဝိသုံ သပရိစ္ဆေဒံ ဝိတံ ဟောတိ၊ ပစ္ဆေကံ့ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗ မေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ (ဝိမတိ)။]

ပါအံ့၊ ဇာတိ - သို့၊ သစေ ဝဒတိ၊ [" ဇာတိ ဝတ္ထာ တထေဝ ကရောတိ " ဟု တဝါကျ ရှိသင့်သေး၏ ဟု ထင်သည်။] ဘိက္ခု စ - သည်လည်း၊ တေန - ထို ယက်ကန်းသည်သည်၊ ပရိစ္ဆိန္နဒိဝသတော-ပိုင်းခြားအပ်ရာနေ့မှ၊ ဒသာဟံ-ကို၊ သစေ အာတိက္ကာမေတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပန - ဆက်၊ တန္တဝါယော - သည်၊ အဟံ တုမှာကံ စီဝရံ ဝါယိတ္ဝာ, သာဿနံ- နှုတ်မှာ စကားကို၊ ပေသေဿာမိ-ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဇာတိ-သို့၊ ဝတ္ဝာ-၍၊ တထေဝ-ထို လျှောက်သည့်အတိုင်းသာလျှင်၊ သစေ ကရောတိ၊ပန-ထိုသို့ ပြုပါသော်လည်း၊ တေန-ထို ယက်ကန်းသည်သည်၊ ပေသိတဘိက္ခု-စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းသည်၊ တဿ ဘိက္ခုနော–ထို သက်နှံး ရှင်ရဟန်းအား၊ သစေ နာ အာရောစေတိ၊ အညော - အခြား ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိသ္ဝာဝါ – မြင်၍သော်၎င်း၊ သုတ္ဝာဝါ၊ ဘန္တေ,တုမှာကံ စီဝရံ နိဋ္ဌိတံ၊ ဇာတိ-ဤသို့၊ သစေ အာရောစေတိ၊ တေဿ-ဤ အခြားပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အာရောစနံ- သည်၊ နာ ပမာဏံ– လိုရင်း မဟုတ်၊ ပန-အနွယကား၊ ယဒါ – ၌၊ တေန – ထို ယက်ကန်းသည်သည်၊ ပေသိတော ယေဝ-စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်းသည်သာ၊ အာရောစေတိ-အံ့၊ တဿ-ထို စေလွှတ်အပ်သော ရဟန်း၏၊ဝစနံ-ကို၊ သုတဒိဝသတော-ကြားအပ်ရာနေ့မှ၊ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဒသာဟံ-ကို၊ အတိက္ကာမယတော- ၏၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

တန္တဝါယော–သည်၊ အဟံ တုမှာကံ စီဝရံ ဝါယိတ္ဝာ ကသိနစီ ဟတ္ထေ, ပဟိဏိဿာမိ - ပို့လိုက်ပါအံ့၊ ဇာတိ ဝတ္ဝာ တထေဝ (ထို လျှောက်သည့် အတိုင်းသာလျှင်၊) သစေ ကရောတိ၊ ပန – ထိုသို့ ပြုပါသော်လည်း၊ စီဝရံ ဂဟေတ္ဝာ, ဂတဘိက္ခု – သွားသော ရဟန်းသည်၊ အတ္တနော ပရိဝေဏေ ထဒေတ္ဝာ, တဿ-ထို သက်နှံးရှင်ရဟန်းအား၊ နာ အာရောစေတိ-မပြောအံ့၊ အဒေ့ာ-ယူလာသော ရဟန်းမှ အခြားသော၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘဏ္ဍတိ, (ကိ)၊ ဘန္တေ , အဓုနာ , အာဘတံ စီဝရံ , သုန္ဒရံ အပိ- ကောင်းပါ၏လော၊ ဇာတိ, ဘဏ္ဍတိ- အံ့၊ အာမုသော– ရှင်၊ စီဝရံ-သည်၊ ကုဟိံ – အဘယ်မှာနည်း၊ ဇာတိ - ဤသို့ မေးအံ့၊ ဇာတ္တာမဿ- ဤ အမည်ရှိသော ရဟန်း၏၊ ဟတ္ထေ , ပေသိတံ – ပို့အပ်ပါပြီ၊ ဇာတိ – ဤသို့ လျှောက်အံ့၊ တေဿပိ-ဤ အခြား ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း၊ ဝစနံ နာ ပမာဏံ၊ ပန-အနွယကား၊ ယဒါ, သော ဘိက္ခု – ထို သက်နှံးယူလာသော ရဟန်းသည်၊ စီဝရံ ဒေတိ၊(တဒါ)လဒ္ဓဒိဝသတော-ရအပ်ရာနေ့မှ၊ပေ၊ ပန-ဆက်၊ ဝါယာပနမူလံ - ယက်စေကြောင်း အဖိုးသည်၊ [ဝါယာပေတိ အနေနာတိ ဝါယာပနံ။]အဒိန္နံ မပေးအပ်သေးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ ယာဝ-လေ၁၊

ကာကကိုက မတ္တာမို့ – တချင့် ရွေးမျှသည်လည်း၊ ဝါ- တပြား‌မျှသည်လည်း၊ အဝသိဋ္ဌ-ကြွင်းသေး၏၊တာဝ-ထိုလက်ခ မကြေသေးသမျှ၊ရက္ခတိ-အာပတ်မှ စောင့်၏၊ [ကိုယ်ငိုင် မဟုတ်သေးသောကြောင့် အာပတ်မသင့်သေး – ဟူလို။] အနာပတ္တိ စိဝရံ သိမ္မေတုန္တိ- ကား၊ စိဝရသိမ္မနတ္ထာယ – သင်္ကန်းချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ သုတ္တံ ဝိညာပေန္တသ အနာပတ္တိတိ အတ္ထော၊ အာယောဂေတိ အာဒိသုပိ - အာယောဂေအစရှိသော ပါဠိတို့၌လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တေတွေ ဘုမ္မဝစနံ၊ အာယောဂါဒိနိမိတ္တံ – အာယောဂပတ် အစရှိသည်ကို ပြုလိုခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိညာပေန္တသ အနာပတ္တိတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ပေ၊ ဣတိ- အပြီးတည်း။.... သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ မဟာပေသကာရ သိက္ခာပဒံ၊ [ရွှေသိက္ခာပုဒ်လည်း ယက်ကန်းသည်နှင့်စပ်, ဤ သိက္ခာပုဒ်လည်း ယက်ကန်းသည်နှင့် စပ်ရာဝယ် ဤ သိက္ခာပုဒ်က ကျယ်သောကြောင့် ဤ သိက္ခာပုဒ်ကို "မဟာပေသကာရ=ယက်ကန်းသည်ကြီး သိက္ခာပုဒ်" ဟု နာမည်တပ်သည်။] တတ္ထ - ထို သိက္ခာပုဒ်၌၊ သုတ္တံ ဓာရယိတ္ထာတိ-ကား၊ သုတ္တံ, တုလေတ္ထာ-ချိန်၍၊ ပလပရိဏ္ဍံ-ပိုလ်အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္ထာ, (ဒေဟိ - ပေးလိုက်လော၊ ၄ ကျပ်သားလျှင် တပိုလ်ရှိရကား ပိုလ်ပေါင်း ကျပ်ချိန်ပေါင်း မည်မျှရှိသည်ဟု ချိန်၍ ပေးလိုက်ပါ-ဟူလို၊) အပ္ပိတန္တိ-ကား၊ ဃနံ-တခဲနက်ကို၊ သုဒိတန္တိ-ကား၊ သုဋ္ဌု-စွာ၊ ဒိတံ - ယက်အပ်သည်ကို၊ သမ္ပဒ္ဒါနေသု - အလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ သမံ-ညီနေသည်ကို၊ကတ္ထာ,ဒိတံ-ယက်အပ်သည်ကို၊[သုဋ္ဌု ဒိတံကိုပင် "သမ္ပဒ္ဒါနေသု သမံ ကတ္ထာ ဒိတံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်။]

သုပ္ပဝါယိတန္တိ-ကား၊ သုဋ္ဌု, ပဝါယိတံ ဖြန့်အပ်သည်ကို၊ သမ္ပဒ္ဒါနေသု သမံ ကတ္ထာ , တန္တေ - ယက်ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ပသာရိတံ- ဖြန့်အပ်သည်ကို၊ [သုဋ္ဌု ပဝါယိတံ ကိုပင် "သမ္ပဒ္ဒါနေသု သမံ ကတ္ထာ တန္တေ ပသာရိတံ" ဟု ထပ်ဖွင့်သည်၊]သုဝိလေခိတန္တိ-ကား၊လေခနိယာ-နယ်ဖြင့်၊သုဋ္ဌု-ကောင်းစွာ၊ ဝိလိခိတံ- ထိုးခြစ်အပ်သည်ကို၊ ဝါ- ကန်အပ်သည်ကို၊ သုဝိတစ္ဆိတန္တိ-ကား၊ ကောစ္ဆေန – ဘီးဖြင့်၊ သုဋ္ဌု , ဝိတစ္ဆိတံ - ဖိုးအပ်သည်ကို၊ သုနိဋ္ဌိတံ-ကောင်းစွာ အကြွင်းမရှိအောင် စင်ကြယ်စေအပ်သည်ကို၊ (အဖု အဆစ် ကလေးများ စင်ကြယ်အောင် ဖိုးအပ်သည်ကို၊) ကရောဟိ - လော၊ ဣတိ အာဒတ္ထော-နက်။

ပဋိဗဒ္ဓန္တိ-ကား၊ ဝေကလ္လံ ချို့တဲ့သည်၏ အဖြစ်သည်၊ (နဘဝိဿတိ)၊ တန္တေတိ - ကား၊ တန္တေ - ယက်ကန်းစင်ပေါ်၌၊ ဒီဃတော - အလျားအားဖြင့်၊ ပဿာရဏေ ယဝ-ဆန့်တန်းခြင်း၌သာလျှင်၊(ရှည်ခြင်း၌သာလျှင်)၊ ဥပနေတွာ-ကပ်ဆောင်၍၊ ဇုတိ အထွော၊ တတြ စေ သော ဘိက္ခူတိ-ကား၊ ယတြဂါမေဝါ-၌၎င်း၊ ယတြ နိဂမေဝါ- ၌၎င်း၊ တေတာန္တဝါယာ-တို့သည်၊ (သန္တိ)၊ တတြ-ထို ယက်ကန်းသည်တို့ ရှိရာ ရွာနိဂုံး၌၊ ဝိကပ်ပံ အာပဇ္ဇေယျာတိ-ကား၊ ဝိသိဋ္ဌ-ထူးအောင်၊ ကပ်ပံ-စီမံခြင်းသို့၊ အဓိကဝိဓာနံ-အပိုအလွန်စီမံခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇေယျ-ရောက်အံ့၊ ပန-ဆက်၊ ပါဠိယံ-၌၊ ယေနာကာရေန-ဖြင့်၊ ဝိကပ်ပံ-သို့၊ အာပန္နော ဟောတိ၊ တံ-ထို အခြင်းအရာကို၊ ဒဿေတုံ-၄၊ ဇုဒံ ခေါ အာဝုသောတိ အာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ - ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ မမ္မမ္ပိ ဘဏာတိတိ-ကား၊ မမ္မကထမ္ပိ-တရားစကားကိုလည်း၊ ကဇေတိ- ပြောအံ့၊ တဿဝစနေန၊ပေ၊အပ္ပိတံဝါတိ(ဇုမိနာ)-၌ပါ၌ဖြင့်၊ သုတ္တာဝမုနအာကာရမေဝ-ချည်ကို တိုးပွားစေခြင်း ဟူသော အခြင်းအရာကိုသာ၊ ဒဿေတိ၊ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတောတိ - ကား၊ စိဝရသာမိကေဟိ - သင်္ကန်းရှင်တို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတော ဟုတ္ဝာ (ဝိကပ်ံ အာပဇ္ဇေယျ)၊ပေ၊ ဇုတိ - တည်း။.... မဟာပေသကာရ သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× + × × × × ×

အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပုဒ်

တေန သမယေနာတိ အစ္စေကစီဝရသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ-၌၊ ဒဿာဟာနာဂတန္တိ-ကား၊ ဒဿ-နှံသော၊ အဟာနိ- ရက်တို့တည်း၊ ဒဿာဟံ- ဆယ်ရက်၊ တေန ဒဿာဟေန-သည်၊ အနာဂတာ-မရောက်အပ်သေးသော ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမာတည်း၊ ဒဿာဟာနာဂတာ - ပုဏ္ဏမာ၊ ဒဿာဟေန- သည်၊ အသမ္ပတ္တာ - မရောက်အပ်သေးသော ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမာကည်း၊ ဇုတိ အထွော၊ ဒဿာဟာနာဂတံ-သော၊ တံ (ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ)-

ပဋိဗဒ္ဓံ။ ။ပါဠိတော်၌ "နတေ သုတ္တေန ပဋိဗဒ္ဓံ ဘဝိဿတိ"ဟု ရှိ၏၊ ဆိုလိုရင်းကား— အာယတဖြစ်အောင် ဝိတ္ထတဖြစ်အောင် အပွတဖြစ်အောင် ယက်လျှင် ချည်အပိုကုန်လိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ချည်အပိုကုန်လျှင် နောက်ထပ်ချည်လိမည် ဖြစ်သော်လည်း အသင် ယက်ကန်းသည်မှာ ထိုလိုသောချည်နှင့် စပ်လိမ့်မည်မဟုတ်ပါ၊လိုသော ချည်အတွက် ငါ့တာဝန်ဖြစ်ပါလိမ့်မည်—ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ဝေကလ်လံသည် ပဋိဗဒ္ဓံ၏ သဒ္ဒါနက်မဟုတ်, အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်သာ။

ထို ကတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် စန်းယှဉ်သော ၃ လရှိသော လပြည့်နေ့ ပတ်လုံး၌၊ အစ္ဆန္ဒသံယောဂ ဝသေန-ဖြင့်၊ ဘုမ္မဇ္ဇေ- ၌၊ ဥပယောဂဝစနံ - ဒုတိယာဝိဘတ်ရှိသော သဒ္ဒါကြီး၊ တေနေဝ - ကြောင့်ပင်၊ အာသ - ထို ဒသာဟာနာဂတံ ပုဗ်၏၊ ပဒဘာဇနေ- ၌၊ ဒသာဟာနာဂတာယာတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ [ဤပုဒ်၏အဖွင့်ကို ကခ်ီဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] ပန- ဆက်၊ ပဝါရဏာယာတိ ဇာဒံ-ပဝါရဏာယဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်၊ (အနုပယောဂ ဝစနံ- ၌စပ်)၊ ယာသာ-အကြင် ကတ္တိကတေမာသိက ပုဏ္ဏမာကို၊ ဒသာဟာနာဂတာတိ- ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ တံ-ထို ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမာကို၊ သရူပတော-အားဖြင့်၊ ဒဿေတုံ – ၄ါ၊ အာသမ္မောဟတ္ထံ - မတွေဝေခြင်း အကျိုး၄ါ၊ အနုပယောဂ ဝစနံ - လျော်စွာ ယှဉ်စေအပ်သော သဒ္ဒါတည်း၊ [ပဌမ မဟာပဝါရဏာနေ့ကို ကတ္တိက တေမာသိတပုဏ္ဏမာနေ့ဟု ဆိုလိုသည်။]

ကတ္တိကာပေါပုဏ္ဏမနှိ - ကား၊ ပဌမ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံ – ပဌမကြတ္တိကာနက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော မိုဃ်း ၃ လရှိသော လပြည့်နေ့ ပတ်လုံး၌၊ ဝါ-သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ပတ်လုံး၌၊ ဇာဓပိ – ဤ ကတ္တိကတေမာသိကပုဏ္ဏမံဟူသော ပါဠိ၌လည်း၊ (ဥပယောဂဝစနံ ၌စပ်)၊ ပဌမပဒဿ - ဒဿဟာနာဂတံ ဟူသော ပဌမပုဗ်၏၊ အနုပယောဂတ္ထာ – ဝိသေသနအဖြစ်ဖြင့် အစဉ်လိုက်၍ ယှဉ်စပ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိမနယေနေဝ - ရှေးအစ္ဆန္ဒ သံယောဂနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဘုမ္မဇ္ဇေ-၌၊ ဥပယောဂဝစနံ-တည်း၊ ဇာဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ (ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ ယတော – အကြင် သီတင်းကျွတ်လဆန်း ၁၅ ရက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ပဌမ မဟာပဝါရဏာ- ပဌမ မဟာပဝါရဏာနေ့ကို၊ ဒဿဟာနာဂတာတိ ဝုစ္စတိ၊ တာနိ ဒိဝသာနိ-ထို နေ့တို့ပတ်လုံး၊ အစ္ဆန္ဒမေဝ- အဆက်မပြတ်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုနော-၏၊ အစ္ဆေကစိဝရံ- အစ္ဆေကသင်္ကန်းသည်၊ သစေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ - အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်အံ့၊ ဝါ-ရအံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဇာဒိ-ဤသင်္ကန်းသည်၊ အစ္ဆေကံ – အစ္ဆေကသင်္ကန်းတည်း၊ ဇာတိ- သို့၊ ဇာနမာနေန - သိသော၊ ဘိက္ခုနာ- သည်၊ သမ္ဗဒ္ဓိ-အလုံးစုံသော သင်္ကန်းကိုလည်း၊(ထိုရက်အတွင်း၌ ရအပ်သမျှ သင်္ကန်းအားလုံးကိုလည်း၊) ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ-ခံယူနိုင်၏၊ ဇာတိ-ဤအနက်သည်၊ ဝါ-ကို၊ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)။

တေန- ထို ဒဿဟာနာဂတံ ကတ္တိက တေမာသိကပုဏ္ဏမံဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ပဝါရဏာမာသဿ-ပဝါရဏာလ၏၊ ဝါ- သီတင်းကျွတ်လ၏၊ ဇုဏှပက္ခ ပဋ္ဌမိတော – လဆန်းပက္ခ ၁၅ ရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ , ဥပ္ပန္နဿ - သော၊ စီဝရဿ-၏၊ နိဓာနကာလော- (အဓိဋ္ဌာန, ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ) သိမှီး

သိမ်းဆည်းရာကာလသည်၊ ဝါ-ကို၊ ဒသိတော့- သည်၊ ဟောတိ၊ စ- ဆက်၊ သေ-ဤသင်္ကန်း သိုမှီးသိမ်းဆည်းရာကာလသည်၊ ဒသာဟ၊ပေ၊ဓာရေတမ္ဗံတိ ဇာမိနာဝ-တမ္ဗံဟူသော ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့်ပင်၊ ကာမံ သိဒ္ဓေါ-အာဂယ်၍ကား ပြီး၊ပါပေပြီ၊ ပန- ထိုသို့ ပြီး၊ပါ၊သော်လည်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိဝသေန- အကြောင်းဝတ္ထု၊ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အပုဗ္ဗံဝိယ-အသစ်ကိုကဲ့သို့၊ အတ္ထံ-ကို၊ ဒဿေတွာ, သိက္ခာပဒံ-ကို၊(ဘဂဝတာ) ဆပိတံ-ထားတော်မူအပ်ပြီ။ [ဤစကားကို ဋီကာပယ်၏ ပယ်ခြင်း၏အကြောင်းကို ကခ်ါဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ၊]

အစ္စာယိကစိဝရံ-အဆောတလျင် ဖြစ်စေအပ်သောသင်္ကန်းကို၊ အစ္ဆေကစိဝရန္တိ - ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ [အစ္ဆေကသင်္ကန်း၏အဓိပ္ပါယ်နှင့် ပုဒ်ဖြုံးပုံကို ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာနှင့် ကခ်ါဘာသာဋီကာတို့၌ ပြထားပြီ။] ပန - ဆက်၊ တသ-ထို အစ္ဆေကသင်္ကန်း၏၊ အစ္စာယိကဘာဝံ - အဆောတလျင် ဖြစ်စေအပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေတုံ-ငှါ၊ သေနာယဝါဂန္ဓာရကာမော ဟောတိ တိ အာဒိ- ကို၊ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ- ထို သေနာယဝါဂန္ဓာရကာမော ဟောတိ အစရှိသော စကားရပ်၌၊ သဒ္ဓါတိ ဇာမိနာ - သဒ္ဓါဟူသော ဤပါဒ်၌ဖြင့်၊ သဒ္ဓါမတ္တကမေဝ - သဒ္ဓါမျှကိုသာ၊ ဒဿိတံ- ပြီ၊ ပဿာဒေါတိ ဇာမိနာ- ဖြင့်၊ သုပ္ပသန္နာ- အလွန်ကြည်ညိုသော၊ ဗလဝသဒ္ဓါ - အားရှိသောသဒ္ဓါကို၊ (ဒဿိတာ)၊ တေံ အစ္ဆေကစိဝရံ နာမာတိ - ကား၊ ဇာမေဟိ ကာရဏေဟိ - တို့ကြောင့်၊ ဒါတုကာမေန-လှူလိုသည်၊ (ဟုတ္တာ)၊ ဒူတံ- ကို၊ ပေသေတွာဝါ-၍သော်ငင်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အာဂန္တွာဝါ-ငင်း၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝဿာဝါသိက သင်္ကန်းကို၊ [မိယ်းလပတ်လုံး နေသောသံဃာ , ဂိုဏ်း , ပုဂ္ဂိုလ် အမျိုးမျိုးအား လှူအပ်သောသင်္ကန်းကို၊] ဒဿာမိ- ၏၊ ဇာတိဧဝံ- သို့၊ အာရောစိတံ-လျှောက်အပ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧတံ စိဝရံ-သည်၊ အစ္ဆေကစိဝရံ နာမ-အစ္ဆေကသင်္ကန်း မည်သည်၊ ဟောတိ။

ပန- ဆက်၊ ဆဋ္ဌိတော- ၆ ရက်မြောက်နေ့မှ၊ ပဋ္ဌာယ- ၍၊ ဥပ္ပန္နံ- သော၊ အနစ္ဆေက စိဝရမ်ပိ - အစ္ဆေကမဟုတ်သော သင်္ကန်းသည်ဌင်း၊ ပစ္ဆ၊ဒ္ဒိုတွာ-၍၊ ထပိတစိဝရမ်ပိ-သည်ဌင်း၊ ဧတံ ပရိဟာရံ-ဤအစောင့်အရှောက်ကို၊ လဘတိ ယေဝ - သည်သာ၊ [သင်္ကန်းကာလအတွင်း ရောက်သွားသောကြောင့် ၁၀ ရက် လွန်သော်လည်း အာပတ်မသင့်အောင် အစောင့်အရှောက် ရသည် - ဟူလို။] သညာဏံ ကတ္တာ နိဿဋ္ဌပိတမ္ပန္တိ-ကား၊ ကိဉ္စိ-သော၊ နိမိတ္တံ-အမှတ်အသားကို၊ ကတ္တာ-၍၊ ထဓေပတမ္ပံ-၏၊ ကဿာ-မကြောင့်၊ ဧတံ-ဤ သညာဏံ

ကတ္တာ နိက္ခိပိတမ္ဗံဟူသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ – မိန့်တော်မူအပ် သနည်း၊ ဟိ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ တံ – ထို အစ္ဆေကသက်နှံးကို၊ ပုရေ ပဝါရဏာယ – ပဝါ ရဏာနေ့ မတိုင်မီ၊ ယဒိ ဝိဘင်္ဂန္တိ – အကယ်၍ ဝေဘန်ကုန်အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ ယေန-အကြောင်းရဟန်းသည်၊ ဂဟိတံ-ပြီ၊ တေန-သည်၊ ဆိန္နဝဿေန-ကြိုးပြတ် သော ဝါရှိသောရဟန်းသည်၊ န ဘဝိတမ္ဗံ – ရာ၊ [အစ္ဆေကစိဝရ ထည်းက ဝေစုယူသောရဟန်းသည် ဝါကြိုးပြတ်သူမဖြစ်ရ- ဟူလို။] ပန-ဆက်၊ (ဆိန္နဝဿော – သည်၊) သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ တံ စီဝရံ – သည်၊ [ဝေစုယူထားအပ်သော ထိုသင်္ကန်းသည်၊] သံဃိကမေဝ – သံဃာဥစ္စာသည်သာ၊ ဟောတိ၊ တတော-ထိုသို့ သံဃိကဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သလ္လက္ခေတွာ-၍၊(နဂိရိက အမှတ်အသားကိုကြည့်၍) သုခံ-လွယ်ကူစွာ၊ ဒါတုံ-ပြန်ပေးခြင်းငှါ၊ ဘဝိဿတိ-တံ့၊ ဇုတိ- ကြောင့်၊ (ဧတံ- ဤသညာဏံ ကတ္တာ နိက္ခိပိတမ္ဗံဟူသော စကားကို၊ ဝုတ္တံ-ပြီ၊) အစ္ဆေက၊ပေ၊သည်တိ ဧဝမာဒိ-စကားကို၊ ဝိဘဇိတွာ-ပြီး၍၊ ဂဟိတမေဝ-ယူအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းကိုသာ၊ (ကိုယ်ပိုင်ရပြီးကိုသာ) သန္ဓာယ ဝုတ္တံ၊ ပန – ဆက်၊ အဝိဘတ္တံ – မဝေဘန်အပ် သေးသည်၊ သစေ ဟောတိ၊ သံဃဿ – ၏၊ ဘဏ္ဍာဂါရေဝါ - ဘဏ္ဍာတိုက်၌မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ စီဝရသမယာတိက္ကမေပိ – ကြောင့်လည်း၊ အနာပတ္တိ၊ ဇုတိ-လျှင်၊ အတိရေကစီဝရဿ- အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ် ဝိကပ္ပနာပြုအပ်သော သင်္ကန်းမှ အပိုဖြစ်သောသင်္ကန်း၏၊ ဒဿာဟံ-ဆယ်ရက်သည်၊ ပရိဟာရော-စောင့်ရှောက်ကြောင်း ရက်သည်၊ (ဟောတိ)။

အကတဿ-ချုပ်ဆိုးသမှု မပြုအပ်သေး**သော**၊ ဝဿိကသာဋိကာ စီဝရဿ- ၏၊ ကထိနေ-ကို၊ အနတ္ထတေ-မခင်းအပ်သော်၊ ပဗ္ဗမာသာ- တို့ဂုင်း၊ (ဇုတိ၌စပ်၊) ဝဿေ-ဝါကို၊ ဥက္ကာဓိတ-အထက်သို့ ငင်အပ်သော်၊(ဝါထပ်လသော်)၊ ဆမာသာ – တို့ဂုင်း၊ ကထိနေ, အတ္ထတေ – ခင်းအပ်ပြီးသော်၊ အပရေ-ဆိုအပ်ပြီးသော ခြောက်လမှ တပါးကုန်သော၊ စတ္တာရော မာသာ- တို့ဂုင်း၊ ဟေမန္တာဿ – ၏၊ ပစ္ဆိမေဒိဝသေ – နောက်ဆုံးနေ့၌၊ (တပေါင်းလပြည့်နေ့၌)၊ မူလစီဝရာဓိဋ္ဌာနဝသေန - မူလသင်္ကန်း ဟု အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အပရောပိ-သော၊ ကောမာသော-ဂုင်း၊ ဇုတိ-သို့၊ ကောဒသမာသာ- တို့သည်၊ ပရိဟာရော-(အာပတ် မသင့်အောင်)စောင့်ရှောက်ကြောင်းလသည်၊ (ဟောတိ)၊ ပစ္ဆာသာယ – သင်္ကန်း၌ ဖြစ်သော အာသာသည်၊ သတိယာ- သော်၊ မူလစီဝရဿ-၏၊ ကောမာသော- သည်၊ (ပရိဟာရော ဟောတိ)၊ အစ္ဆေတစီဝရဿ - ၏၊ ကထိနေ အနတ္ထတေ, ကောဒသဒိဝသာ

မိကော-ဘ၁ ရက် အလွန်ရှိသော၊ မာဃော-တလသည်း (ပရိဟာရော ဟော တိ)၊ ကထိနေ အတ္ထတေ, ကောဒသဒိဝသာဓိကာ – နံသော၊ ပဉ္စမာသာ-တို့သည်၊ (ပရိဟာရော ဟောတိ)၊ တတော-- ထို ၁၁ ရက် အလွန်ရှိသော ၅. လမှာ၊ ပရံ-၌၊ကေဒိဝသမွိ-တန္နေ၌လည်း၊ ပရိဟာရော-အစောအရှောံသည်၊ နတ္ထိ၊ ဣတိ ဝေဒိဟဗ္ဗံ၊ အနစ္ဆေက စိဝရော်-ဂဟး၊ အစ္ဆေကစီဝရသဒိသေ-အစ္ဆေက သင်္ကန်းနှင့် အလားတူသော၊ အညသ္မိံ – အခြားသော သင်္ကန်း၌၊ [အစ္ဆေကစီဝရကာလေ ဥပ္ပန္နတ္တာ အစ္ဆေကစီဝရသဒိသေတိ ဝုတ္တံ။] သေသ မေတ္ထ'ပေါ ဣတိ-အပြီးတည်း။....အစ္ဆေကစီဝရသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

သာသင်္ကသိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ သာသင်္ကိသိက္ခာပဒံ၊ ဝုဋ္ဌဝဿာ အာရညကေသူတိ-ကား၊ တေ-ထိုရဟန်းသည်၊ ပုဗ္ဗေဒိ-၌လည်း၊(ဤ ဝါတွင်းမှ ရှေး၌လည်း)၊ အာရညကေသဝေ – တောင်္သားလျင်၊ ဝိဟရိ သု - နှံပြီ၊ ပန- ထိုသို့ ရှေးအခါက တောရကျောင်း၌သာ နေပါကုန်သော်လည်း၊ ဒုဗ္ဗလစီဝရတ္တာ-အားမရှိသော သင်္ကန်းရှိကုန်သည်၏ အပြစ်ကြောင့်၊ ပစ္ဆယဝသေန-ဖြင့်၊ (သင်္ကန်းပစ္စည်းကို ရလို၍)၊ ဂါမန္တသေနာသနေ-ရွာကျောင်း၌၊ (အန္တာအနက်မရှိ)၊ ဝါ-ရွာနီး ကျောင်း၌၊ (အန္တာသဒ္ဒါသမီပအနက်ဟော)၊ ဝသံ-လုံး၊ ဝသိတ္ထာ-၍၊နှင့်တ စဲ၁ရာ-ပြီးပြီးသော သင်္ကန်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္ထာ-၍၊ [ချုပ်၍ ဆိုးမြူပြီးသည်ကို “ နိဋ္ဌိတစီဝရ ” ဟု ဆိုသည်။] ဇာဒါနိ – ၌၊ နိပ္ပလိဗောဓာ- သင်္ကန်းအတွက် ကြံ့ကွင်းကြမရှိကုန်သည်၊(ဟုတ္ထာ)သမာဓမ်- ကို၊ ကရိသာမ- နှံအံ့၊ ဇာတိ-ဤသို့ ကြံ၍၊ အာရညကေသု-တောရ ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု-တို့၌၊ ဝိဟရန္တိ-နံ၏၊ ကတ္တိကစောရကာတိ-ကား၊ ကတ္တိကမာသေ-တန်ဆောင်မုန်း လ၌၊ စောရာ – တို့သည်၊ ပရိပါတေန္တိ- ကား၊ ဥပဒ္ဒဝန္တိ- ကပ်၍ နှိပ်စက် ကြံကုန်၏၊ တတ္ထ တတ္ထ - ထိုထို အရပ်၌၊ အာဓာဝိတ္ထာ – ရှေးရှု ပြေးလာ၍၊ ဥတ္တာသေန္တိ-ထိပ်လန့်စေကြံကုန်၏၊ ပလာပေန္တိ-ထွက်ပြေးစေကြံကုန်၏။

အန္တရယရေ နိက္ခိပိတုန္တိ-ကား၊ အန္တောဂါဓိမေ-၌၊ နိက္ခိဝိတုံ ဌာ၊ (အနု ဇာနာမ် - ၏၊) ဘဝေါ - သည်၊ ယသ္မာ- ကြောင့်၊ ပစ္ဆယာနာမ- ပစ္စည်းတို့

အန္တရယရေ။ ။အန္တရေ+ယရာနိ ဖြစ်, ဧတသာတိ ဝါအန္တရယံရံတိ လဒ္ဓ ဝေါဟာရေ ဂေါစရဂါမေ၊ [လမ်းတို့၏ ဒေကြား အကြားဝယ် အိမ်ရှိသောကြောင့် ရွာကို ‘‘အန္တရယရ’’ဟု ခေါ်သည်။]

မည်သည်ကို၊ ဓမ္မေန-နှင့်၊ သမေန-စွာ၊ ဒုလ္လဘာ-ခဲယဉ်းသဖြင့် ရအာပ်ကုန်၏၊ ဟိ – မှန်၊ သလ္လေခဝါ– သလ္လေခ အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု– သည်၊ မာတရမ္မိ–ကိုလည်း၊ ဝိညာပေတုံ – ဌာ၊ နသက္ကောတိ၊ တသ္မာ - ကြောင့်၊ (တရားနှင့် လျော်ညီစွာ ရနိုင်ခဲ၏အဖြစ်ကြောင့်)၊ စိဝရ ဂုတ္တတ္ထံ-သင်္ကန်းကို စောင့်ရှောက်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ အန္တရယရေ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ-ငှာ၊ အနုဇာနာတိ၊ ပန-ထိုသို့ ရွာ၌ ထားခွင့်ပြုပါသော်လည်း၊ (အရညဝါသသ–တောခိုနေခြင်း၏၊)ဘိက္ခုနံ–တို့အား၊ အနုရူပတ္ထာ - လျော်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အရညဝါသံ – ကို၊ နပဋိက္ခိပိ-ပယ်တော်မမူ၊ ဥပဝဿံ ခေါပနာတိ ဏ္ဍေ– ၌၊ ဥပဝဿံတိ-ကား၊ ဥပဝဿ–ဝါသို့ ကပ်နေပြီး၍၊ ဥပဝသိတ္ထာ-ဝါသို့ ကပ်နေပြီး၍၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဟိ – မှန်၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇန္တိ အာဒီသုဝိယ – ကဲ့သို့၊ ဏ္ဍေ– ၌ ဥပဝဿံ ပဒ်၌၊ အနုနာသိကော - နိဂ္ဂဟိတ်ကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ ဝဿံ – ဝါသို့၊ ဥပဂတ္ထဲာ–၍၎င်း၊ (ဥပ အနက်)၊ ဝသိတ္ထာစ – နေပြီး၍၎င်း၊ (ဝဿ အနက်)၊ ဇုတိ အတ္ထော၊ စ-ဆက်၊-ဇုမဿ ပဒဿ-၌ ဥပဝဿံပုဒ်၏ တထာရူပေသု၊ပေ၊ ဝိဟရန္တောပိ ဇုဓိနာ-၌ ပုဒ်အပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော(ဟောတိ)၊ [ဥပဝဿံ ပုဒ်ကို တထာရူပေသု စသော ပုဒ်အပေါင်းနှင့် အဓိပ္ပါယ်ဓလ်ယူပါ–ဟူလို။]

ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ ဝဿံ - ဝါသို့၊ ဥပဂတ္ထဲာ– ၎င်း၊ ဝသိတ္ထာစ - မကျိုး မပြတ်အောင် နေပြီး၍၎င်း၊ တတော - ထို ဝါကျွတ်ရာကာလမှ၊ ပရံ- ပစ္ဆိမ ကတ္တိကပုဏ္ဏမ ပရိယောသာန ကာလံ-နောက်ဖြစ်သော ကြတ္တိကာန ကျွတ်နှင့် ယှဉ်သော လပြည့်နေ့အဆုံးရှိသော ကာလတိုင်အောင်၊ ဝါ-တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ သာသကံသမ္မတာနိ- ရှုံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော၊ သပ္ပဋိဘယာနိ- ဘေးရန်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ အာရညကာနိ-န်သော၊ယာနိ တာနိ သေနာသနာနိ(သန္တိ)၊ တထာရူပေသု သေနာသနေသု, ဘိက္ခု–သည်၊ ဝိဟရန္တော–နေလသော်၊ ဝါ–စဉ်၊ အာကင်္ခမာနော-သင်္ကန်း ထားလိုလသော်၊ ဟိတ္ထာ စီဝရာနံ အညတရံ စီဝရံ အန္တရယရေ နိက္ခိပေယျ၊ ယသ္မာ၊ပေ၊နု ပန္နိက္ခိဝိ ။ ။ သလ္လေခအကျင့်ရှိသော သူတော်စင် ရဟန်းတို့မှာ (မယ်တော်ကိုမျှ မတောင်းကြဲသောကြောင့်) တရားသဖြင့် ပစ္စည်းဂုပါးရတို့ခဲယဉ်း၏၊ ထို့ကြောင့် သူခိုးမခိုးနိုင်အောင် ရွာတွင်း၌ (မိမိနှင့် ကင်း၍) သင်္ကန်းထားတို့ရန် ခွင့်ပြုတော်မူရသည်၊ သို့ဖြစ်လျှင် ထိုကတ္တိကစောရတို့ ထကြွချိန်ဝယ် တောကျောင်း၌ မနေတို့ရန် ပယ်မြစ်တော်မူသင့်သည် မဟုတ်လော-ဟု မေးဘွယ်ရှိ၏၊ တောကျောင်း၌ နေခြင်းကား ရဟန်းများနှင့် သင့်လျော်သောကြောင့် တောကျောင်း၌ နေခြင်းကိုကား ပယ်မြစ်တော်မမူ။

ဇုတိ (ဝုတ္တံ ဟောတိ)၊ ပန - ဆက်၊ ယသ္မာ, ယော- အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဝဿံ ဥပဂစ္ဆိဝာ , ယာဝ ပဌမကတ္ထိကပုဏ္ဏမံ - သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ တိုင်အောင်၊ ဝသတိ - ၏၊ သော - ထို ရဟန်းသည်၊ ဝုဋ္ဌဝဿာနံ - မိုယ်းလ ပတ်လုံးနေပြီးသူတို့၏၊အဇ္ဇုနော ရော-အတွင်း၌ဖြစ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊တသ္မာ, အတိဂဟနံ-အလွန် ရှုပ်ထွေးသော၊ ဇုမံ ဗျဉ္ဇန ဝိစာရဏံ-ဤ သဒ္ဒါစိစစ်ခြင်းကို၊ အကတ္ဝာ-မပြုဘဲ၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ ကေဝလံ - သဒ္ဒါစိစစ်ခြင်း မဘက် သက်သက်၊ စိဝရနိက္ခေပါရဟံ-သင်္ကန်းထားခြင်းကို ထိုက်သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ကို၊ ဒသေတုံ ဝုဋ္ဌဝဿာနန္တိ ဝုတ္တံ၊ တသ္မာပိ- ထို ဝုဋ္ဌဝဿာနံ ပုဒ်၏လည်း၊ [ဥပဝဿံပုဒ်ကို ပိဖြင့်ပေါင်း။] ဘိက္ခု သေနာသနေသု ဝိဟရန္တော်တိ ဇုမိ နာ-ပုဒ်အပေါင်းနှင့်၊ သမ္ဗန္ဓော-သည်၊ (ဟောတိ)၊ ဟိ-မှန်၊ အယံ-၌ ဆိုအပ် လတံ့ကား၊ တ္ထေ - ၌ ဝုဋ္ဌဝဿာနံစသော ပုဒ်အပေါင်း၌၊ အတ္ထော-တည်း၊ ဝုဋ္ဌဝဿာနံ-မိုယ်းလပတ်လုံး နေပြီးကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဘိက္ခု-သည်၊ သေနာသနေသု-တို့၌၊ ဝိဟရန္တော- သော်၊ ဇုတိအယံ-ကား၊ (အတ္ထော-တည်း၊) ဝေရူပါနံ-နှ်သော၊ (ဝဿံဝုဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော)၊ ဘိက္ခူနံ - တို့၏၊ အဇ္ဇုနော-၌၊ ယောကောစိ-သော၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ဇုတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။

အရညလက္ခဏံ - တော၏ လက္ခဏာကို၊ အဒိန္နာဒါနဝဏ္ဏနာယံ ဝုတ္တံ၊ အယံ ပန ဝိသေသော၊ ဝိဟာရော - သည်၊ ပရိက္ခိတ္တော - ကာရံအပ်သည်၊ သုစေ ဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)ပရိက္ခိတ္တသ ဂါမသ, ဇုန္နဒီလတော-တံခါးခုံမှ၊ (ပဋ္ဌာယ-၎င်း၊) အပရိက္ခိတ္တသ (ဂါမသ) ပရိက္ခေပါရဟဋ္ဌာနတော-အကာအရံ ထိုက်ရာအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ - ၎င်း၊ ယာဝဝိဟာရ ပရိက္ခေပါ-ကျောင်း အကာအရံတိုင်အောင်၊ မိနိတဗ္ဗံ-တိုင်းတာရာ၏၊ (တော၎, မရကို တိုင်းတာရမည်-ဟူလို။)ဝိဟာရော-သည်၊ အပရိက္ခိတ္တော-မကာရံအပ်သည်၊ သစေ ဟောတိ၊(ဧဝံသတိ)၊သမ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော သေနာသန စသည်တို့မှ ရှေးဦးစွာ၊ ယံ သေနာသနံဝါ-အကြင် ကျောင်းသည်ဃေါ်၎င်း၊ ယာ ဘတ္တသာလာဝါ-၎င်း၊ ယံ ဓဝသန္ဓိပါတဋ္ဌာနံဝါ-အကြင် အမြစည်းဝေးရာအရပ် သည်သော်၎င်း၊ ယော ဗောဓိဝါ-အကြင်ဗောဓိပင်သည်သော်၎င်း၊ ယံ စေတိ ယံဝါ-၎င်း၊ သေနာသနတော-မှ၊ ဒူရေ-၌၊ စေပိ ဟောတိ၊ (ဧဝံ သတိပိ)၊ တံ-ထို သေနာသနစသည်ကို၊ ပရိစ္ဆေဒံ-အပိုင်းအခြားကို၊ ကတ္ဝာ မိနိတဗ္ဗံ။

ဘိက္ခူနံ အဇ္ဇုနော ရေ။ ။နိဒ္ဓါရဏရသောနောဝယ် နိဒ္ဓါရဏအစား ရှေသမ္ဗန္ဓီ ပုဒ်နှင့်တွဲ၍ မဇ္ဈေ အဇ္ဇုနော ရေ အဇ္ဇုနော ရေတို့ကို သုံးစွဲလေ့ရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် "ဝုဋ္ဌဝဿာ နံ"ဟူသော နိဒ္ဓါရဏနောဝယ်"ဘိက္ခူနံ အဇ္ဇုနော ရေ"ဟု ဖွင့်သည်။

အာသန္နေ-ကျောင်း၏အနီး၌၊ဂါမေ၁-သည်၊ သစေပိ ဟောတိ၊[အာသန္နဖြစ်ပုံကို ထင်ရှားပြလို၍ "ဝိဟာရေ၊ပေ၊သူယတိ" ဟု မိန့်။] ဝိဟာရေ - ၌၊ ဋ္ဌိတေဟိ-တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ယရမာနုသကာနံ - အိမ်၌နေသူလူတို့၏၊ သဒ္ဒေါ - ကို၊ သစေပိ သူယတိ- အကယ်၍မူသည်း ကြားအပ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပန- ထိုသို့ နီးပါသော်လည်း၊ ပဗ္ဗတနဒီအာဒီဟိ- တို့သည်၊ အန္တရိတတ္တာ - ခြားကွယ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဥဇုံ - ဖြောင့်မတ်စွာ၊ ဂန္တုံ, နသက္ကာ-မတတ်ကောင်းအံ့၊ စ-ဆက်၊ အသ - ထို ရွာ၏၊ ယော ပကတိမဂ္ဂေါ-အကြင် သွားရိုးလမ်းသည်၊ ဟောတိ-ရှိ၏၊ နာဝါယ - ဖြင့်၊ သဗ္ဗရတ္တမ္ပေါ - လုံးညဉ့်လည်းထိုက်သော လမ်းသည်၊ သစေပိ ဟောတိ - အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်စေဦး၊တော့၊(ဝေံသတိပိ)၊ တေန မဂ္ဂေန-ထို သွားရိုးလမ်းဖြင့်၊ ဂါမတော, ပဗ္ဗဓနုသတိကံ - လေးအပြန် ငါးရာရှိသော ကျောင်းကို၊ ဂဟေတဗ္ဗံ-ယူနိုင်၏၊ ပန-ဆက်၊ ယော - အကြင် ရဟန်းသည်၊ အာသန္နဂါမသ-၏၊အဂ််သမ္မာဒနတ္ထံ-တောကျောင်းအဂ််ါကို ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တတော တတ္ထော-ထိုထို အရပ်မှ၊ မဂ္ဂံ-ကို၊ ပိဒဟတိ- ပိတ်အံ့၊ အယံ - ဤ ရဟန်းကို၊ ဓုတင်္ဂံစောရောတိ-အာရညကင် ဓုတင် သူခိုးဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗော။

သာသင်္ကံ သမ္မတာနိတိ-ကား၊ သာသင်္ကာနိတိ-ဟူ၍၊ သမ္မတာန်-နှံသော၊ ဧဝံ – ဤသို့ သာသင်္ကံဟူ၍၊ သညာတာနိ – အသိအမှတ် ပြုအပ်ကုန်သော၊ (သေနာသနာနိ သန္တိ)၊ ဇုတိ အတ္ထော၊ ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ-၌၊ ယေန ကာရဏေန-ကြောင့်၊ တာနိ-ထို တောရကျောင်းတို့ကို၊ သာသင်္ကံသမ္မတာနိ-ယုံမှားဘွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်၏၊ တံ – ထို အကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ အာရာမေ အာရာမူပစာရေတိအာဒိ ဝုတ္တံ၊(ယာနိ-အကြင်ကျောင်းတို့သည်၊) ပဋိဘယေန - နီးကပ်သော ဘေးရန်နှင့်၊ သဟ (ဝတ္တုန္တိ၊ ဇုတိ) တာနိ- ထိုကျောင်းတို့သည်၊ သပ္ပဋိဘယာနိ – တို့မည်၏၊ သန္ဓိဟိတ ဗလဝဘယာနိ-နီးကပ်သော အားရှိသော ဘေးရန်ရှိကုန်သော၊ပေ၊ ဝုတ္တံ၊ သမန္နာ၊ပေ၊ နိက္ခိပေယျာတိ- ကား၊ အာရညကဿ- သော၊ သေနာသနဿ- ၏၊ သမန္နာ-ပတ်ဝန်းကျင်၌ သမ္ဘဒိသာဘာဂေသု - အလုံးစုံသော အရပ်အဘို့တို့၌၊ အတ္တ

ဓုတင်္ဂစောရ ။ ။ ရွာကကျောင်းနှင့် နီးသော်လည်း တောင်ခြားနေ, မြစ်, ချောင်း တောတန်း စသည် ခြားနေသောကြောင့် သွားရိုးလမ်းမှာ လေးအပြန် ငါးရာရလျှင် အရညပင်ဖြစ်၏၊ ရဟန်းတပါးကား အရညကင် ဓုတင်ရအောင် တိုင်းတာသောအခါ သွားရိုးလမ်း၌ပင် ဟိုနားကလမ်းကိုပိတ် ဒီနားကလမ်းကို ပိတ်၍ တိုင်း၏၊ ထိုရဟန်းကိုကား အရညကင် ဓုတင်သူခိုးဟု ခေါ်သည်၊ ဓုတင်မရပါ-ဟူလို။

နာ - မိမိသည်၊ အဘိဇ္ဈိစေတ - အလိုရှိအပ်သော၊ ဂေါစရဂါမေ – ၌၊ အဂ်သမ္ပတ္တိယာ-အင်္ဂါ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ သတိယာ-သော်၊ နိက္ခိဒပယျ-နှိုင်၏။

တတြ-ထို သတိယာ အင်္ဂသမ္ပတ္တိယာဟူသော စကားရပ်၌၊ အယံ-ကား၊ အင်္ဂသမ္ပတ္တိ-တည်း၊ပုဒ်မိကာယ-ပုဒ်မဝါသို့၊ ဥပဂတ်ကွာ,မဟာပဝါရဏာယ-သီတင်းကျွတ်လပြည့် မဟာပဝါရဏာနေ့၌၊ ပဝါရိတော- ပဝါရဏာ ပြုပြီးသည်၊ ဟောတိ-အံ့၊ ဇာဒံ-၌မဟာ ပဝါရဏာပြုခြင်းသည်၏အဖြစ်သည်၊ ကေဏ်အင်္ဂ်ံ-တပါးသော အင်္ဂါတည်း၊ ပစ္ဆိမိကာယ-သို့၊ဥပဂတော ဝါ-ကပ်ရောက်သည်မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ-အံ့၊ ဆိန္နဝဿော ဝါ-ပြတ်သော ဝါရှိသည်မူလည်း၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိက္ခိပိတုံ - သင်္ကန်း ထားခွင့်ကို၊ နလဘတိ၊ ကတ္တိကမာသော ယေဝ-တန်ဆောင်မုန်းလသည်သာ၊ ဟောတိ-အံ့ ဇာဒံ-၌တန်ဆောင်မုန်းလ၏အဖြစ်သည်၊ ဒုတိယံ အင်္ဂံ-တည်း၊ ကတ္တိကမာသတော ပရံ (နိက္ခိပိတုံ) နလတိ၊ ပဋ္ဌဓနုသတိကံ- သော၊ ပစ္ဆိမမေဝ-ဖသော၊ ပမာဏယုတ္တံ- သော၊ သေနာသနံ- သည်၊ ဟောတိ- အံ့၊ ဇာဒံ-၌ လေးအပြန် ငါးရာရှိသော ကျောင်း၏ အဖြစ်သည်၊ တတိယံ အင်္ဂံ - တည်း၊ ဥနပဉ္စမာဓေဝါ-လေးအပြန် ငါးရာအောံ ယုတ်လျော့သောပမာဏရှိသည်မူလည်းဖြစ်သော၊ ဂါဝုတတော - တစ်ဂါဝုတ်ထက်၊ အတိရေကပဉ္စမာဓေဝါ-ပိုလွန်သော ပမာဏရှိသည် မူလည်းဖြစ်သော၊ (သေနာသနေ-၌၊ နိက္ခိပိတုံ) နလဘတိ၊ ဟိ - မှန်၊ ယတြ –အကြင် တောရကျောင်း၌၊ ပိဏ္ဍာယ, စရိတွာ-ပြီး၍၊ ပုန,ဝိဟာရံ-သို့၊ ဘတ္တဝေလာယံ-ဆွမ်းစားချိန်၌၊ အာဂန္တုံ-ပြန်လာခြင်းငှါ၊ သက္ကာ– ၏၊ တဒေဝ- ထို ကျောင်းကိုသာ၊ ဇာဓ- ၌ သိက္ခာပုဒ်၌၊ အဓိဋ္ဌပ်တံ။

ပန– ဆက်၊ နိမန္တိတော - တရံတခါ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်၊ (ဟုတ္ဝာ) အမှုယောဇနမ်ဗိ-ယူဇနာဝက်ရှိသော အရပ်သို့ဌင်း၊ ယောဇနမ်ဗိ- သို့ဌင်း၊ ဂတ်ဖွာ-သွားပြီ ၍၊ ဝသိတွာ - နေပြီး၍၊ ပဋိစ္ဆတိ – ပြန်လာ၏၊ ဇာဒံ – ၌ အဝေးသို့သွားပြီး၍ ပြန်လာနိုင်ခြင်းသည်၊ အပ္ပမာဏော၊ သာသင်္ကံ သပ္ပဋိဘယ ဧမဝ-ယုံမှားဘွယ်နှင့် တကွဖြစ် , ဘေးရန်နှင့် တကွဖြစ်သော ကျောင်းသည်သာ၊ ဟောတိ - အံ့၊ ဇာဒံ- ၌ သာသင်္ကံသပ္ပဋိဘယ၏အဖြစ်သည်၊ စတုတ္ထံ အင်္ဂံ၊ ဟိ-မှန်၊ အနာသင်္ကံ အပ္ပဋိဘယော-သော၊ အင်္ဂယုတ္တေပိ- အင်္ဂါနှင့် ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သေနာသနေ-၌၊ ဂသန္တော-နေသောရဟန်းသည်၊ နိက္ခိပိတုံ နလဘတိ၊ ဇာတိ - ကား၊ (အင်္ဂသမ္ပတ္တိ - တည်း၊) [၌ အင်္ဂသမ္ပတ္တိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆောင်ပုဒ်နှင့်တကွ ပါတိမောက် ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။]

အညတြ ဘိက္ခု သမ္မုတိယာတိ - ကား၊ ဥဒေါသိတသိက္ခာပဒေ- ၌၊ ယာကောသမ္ဘိကသမ္မုတိ-အကြင် ကောသမ္ဘိကသမ္မုတိကို၊ အနုညာတာ-ပြီ၊ (ထို သမ္မုတိကို ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ကြည့်ပါ၊) တဿာ သမ္မုတိယာ- ကို၊ အညတြ-၍၊ 'သာ-ထို သမ္မုတိသည်၊ ဝါ- ကို၊ လဒ္ဓါ-သည်၊ သဧစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ ဆာရတ္တာတိရေကမ္မိ-၆ ည၌ထက်အလွန် ကာလပတ်လုံးလည်း၊ ဝိပ္ပဝသိတုံ- ကင်း၍ နေခြင်းငှါ၊ ဝန္ဒတိ၊ ပုန ဂါမသီမံ သြက္ကမိတွာတိ ဇွတ္ထ - ၌၊ ဂေါစရဂါမတော-မှ၊ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ- ၌၊ သေနာသနံ- မူလကျောင်းသည်၊ သစေ ဟောတိ-အကယ်၍ ရှိအုံ၊ အယဉ္စ - ဤရဟန်းသည်လည်း၊ ပစ္ဆိမံဒိသံ- သို့၊ ဂတော - သည်၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ)၊ သေနာသနံ - သို့၊ အာဂန္တွာ-၍၊ သတ္တမံ-သော၊ အရုဏံ-ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတုံ- ငှါ၊ အသက္ကောန္တေန- မစွမ်းနိုင်သောရဟန်းသည်၊ ဂါမသီမမ္ပိ - သို့လည်း၊ သြက္ကမိတွာ- ၍၊ သဘာယံဝါ-ဈေးရုံ၌သော်၎င်း၊ ယတ္ထကတ္ထစိဝါ-၌သော်၎င်း၊ ဝသိတွာ-၍၊ စီဝရပ္ပဝတ္ထိုံ- ကို၊ ဥတ္တာ - ၍၊ ပက္ကမိတုံ - ငှါ၊ ဝန္ဒတိ၊ ဇုတိ အတ္ထော၊ ဧဝံ-သို့၊ အသက္ကောန္တေန - သည်၊ (ဤသို့ ဂါမသီမ်သို့ သက်ရောက်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သော် ရဟန်းသည်)၊ တတ္ထေဝ - ထို ရောက်ရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ဌိတေန - တည်လျက်၊ ပစ္ဆုန္ဒရိတဗ္ဗံ - ပစ္ဆုန္ဒိုရ်ပြုရာ၏၊ (ကိံ - အဘယ်သို့ နှလုံးသွင်း၍ ပစ္ဆုန္ဒိုရ်ပြုရမည်နည်း၊) အတိရေက စီဝရဋ္ဌာနေ- ၌၊ ဌဿတိ- တည်လတ္တံ့၊ ဇုတိ - ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ (ပစ္ဆုန္ဒရိတဗ္ဗံ)၊ [ဤအဓိပ္ပါယ်ကို ပါတိမောက္ခ ဘာသာဋီကာ၌ ပြထားပြီ။] သေသံ ဥတ္တာနမေဝ၊ ကထိနသမုဋ္ဌာနံ၊ပေါတ်ဝေဒနန္တိ။....သာသက်သိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။

× × × × × × × ×

ပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ်

တေနသမယေနာတိ ပရိဏာတသိက္ခာပဒံ၊ တတ္ထ- ၌၊ ပဂဏှာတိ- ကား၊ သမ္ပဟသ - လူအဖော်ငြိးသည်၊ ဓမ္မဂဏှာသ- တရားရှိသော လူအပေါင်းသည်၊ ဇုတိ အတ္ထော - နက်၊ [ဆွမ်းကျွေးသင်း ကထိန်သင်းစသော တရားရှိသော (ကုသိုလ်ပြုသော) အသင်းအပင်း - ဟူလို၊] ပဋိယတ္တေန- ကား၊ ပဋိယာဒိတံ- စီရင်အပ်သည်၊ ဗဟူ သံဃသ္သ ဘဒ္ဒါတိ- ကား၊ သံဃသ္သ-သံဃာဘို့၊ ဗဟူနိ - နှစ်သော၊ ဘဒ္ဒြာနိ - အကောင်းတို့သည်၊ အနေကာနိ - နှစ်သော၊ လာဘမုခါနိ-လာဘ်ရခြင်း၏အကြောင်းတို့သည်၊ (ဟောန္တိ၊)သံဃသ္သ-၏၊ ကေနစိ - တစုံတခုသောလာဘ်ဖြင့်၊ ပရိဟာနိ - ယုတ်လျော့ခြင်းသည်၊ နှ (ဟောတိ)၊ ဇုတိ-ဤအနက်ကို၊ ဒီပေန္တိ- နှ၏၊ သြဏောဇေထာတိ- ကား၊

ဒေထ-နိလော၊ ပန-ပရိဟာရပက္ခမှတပါး၊ပေ၊အံ့၊ ကိ -အဘယ်နည်း၊ ဧဝံ-ဤသို့ သြကောဇေထဟူ၍၊ ဝတ္ထုံ-၄၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်သလော၊ ဧတိ-တည်း၊ ကသ္မာ - ကြောင့်၊ နဝဋ္ဋတိ- မအပ်ဘဲ ရှိအံ့နည်း၊ ဟိ- မှန်၊ အယံ- ဤဆွမ်းသည်၊ အဘိဟဋဘိက္ခာ - ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းတည်း၊ အဘိဟရိတွာ-၍၊ ကေသို့ - သော၊ သြကာသေ- ၌၊ သံယဿ- ၏၊ အတ္ထာယ-၄၊ ပဋိယတ္တာ-စီရင်အပ်သောဆွမ်းတည်း၊ အဘိဟဋပဋိယတ္တေစ-ရှေးရှုဆောင်အပ်စီရင်အပ်သော ပစ္စည်း ၄ပါး၌ရင်း၊ ဥဒ္ဒိဿ-မိမိဘို့ရည်စူး၍၊ ထပိတဘာဝေစ - အိမ်ဝယ်ထားအပ်သော အဘို့၌ရင်း၊ ပယုတ္တဝါစာနာမ - ဝိညတ်နှင့် စပ်ယှဉ်သောစကားမည်သည်၊နတ္ထိ၊[အိမ်၌ထားသော်လည်း မိမိသို့ညွတ်ပြီးဖြစ်၍ တောင်းကောင်းသည့်-ဟူလို။]

သံဃိကန္တိ-ကား၊ သံဃဿ-၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊(လာဘ်-ကို)၊ ဟိ- မှန်၊ သော - ထိုလာဘ်သည်၊ သံဃဿ- သံဃာ၏ အထံသို့၊ ပရိဏာတတ္တာ- ညွတ်ပြီး၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟတ္ထံ - သံဃာ၏ လက်သို့၊ အနာရုဠ္ဟော-မတက်ရောက်သေးသည်၊(သမာနော)ပိ, ဧကေန ပရိယာယေန-တမျိုးသော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊(ဧကန်ရောက်တော့မည် ဖြစ်သော ပရိယာယ်အားဖြင့်၊) သံဃဿ သန္တကော ဟောတိ၊ ပန-ဆက်၊ ပဒဘာဇနေ - ၌၊ သံဃိကံ၊ပေ၊ ပရိစ္ဆေဒေန- ဟူ၍၊ ဧဝံ- သို့၊ အတ္ထဝုဒ္ဓါရဝသေန - ဖြင့်၊ နိပ္ပရိယာယတော ဝ-ပရိယာယ်မဟုတ် မုချအားဖြင့်သာလျှင်၊ [“ ဒိန္နံ ပရိစ္ဆေတ္တုံ ” ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့်“နိပ္ပရိယာယ”ဟု ဆိုသည်။]သံဃိကံ-ကို၊ ဒဿိတံ-ပြီ၊လာဘန္တိ(ဇမိနာ)-ဖြင့်၊ပဋိလဘိတမ္ပဝတ္ထုံ-ရထိုက်သော ဝတ္ထုကို၊ အာဟာ၊တေနဝ-ပင်၊ အသ - ထို လာဘံ ပုဒ်၏၊ နိဒ္ဒေသ - အကျယ် ညွှန်ပြကြောင်း ပဒဘာဇနိ၌၊ စိဝရမ္မိတိ အာဒိ-ကို၊ ဝုတ္တံ၊[ထိုလာဘံပုဒ်၏ ပဒဘာဇနီ ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့် ပါတိမောက် ပရိဏာမန သိက္ခာပုဒ်တို့ဝယ် “ စိဝရမ္မိ ” ဟု မပါ၊ “စိဝရ၊ပေ၊ပရိက္ခာရာ”ဟု သာ ရှိ၏။] ပရိဏာတန္တိ-ကား၊ သံဃဿ - ၏ အထံသို့၊ နိန္နံ - ညွတ်ပြီးသည်၊ သံဃဿ - သို့၊ ပေါဏံ - ကိုင်းပြီးသည်၊ သံဃဿ-သို့၊ ပဒ္ဓာရံ-ရှိုင်းပြီးသည်၊(ဟုတ္တာ), ဒ္ဝိတံ-သော၊(လာဘ်-ကို၊) ပန-ဆက်၊ယေနကာရဏေန-ကြောင့်၊ သော-ထိုလာဘ်သည်၊ ပရိဏာတော-သံဃာ့အထံသို့ ညွတ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ၊ တံ-ထို အကြောင်းကို၊ ဒဿေတုံ-၄၊ ဒဿာမ၊ပေ၊ဟောတိတိ-ဟူ၍၊ ပဒဘာဇနံ ဝုတ္တံ။]

ပယောဂေ ဒုက္ကဋန္တိ-ကား၊ ပရိဏာတလာဘဿ-သံဃာသို့ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ အတ္တနော - မိမိ၏ အထံသို့၊ ပရိဏာမနပယောဂေ - ညွတ်စေ

ကြောင်း ပယောဂကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်၊ ပဋိလာဘေန-ရခြင်းကြောင့်၊ တသ္မိ-ထိုလာဘ်သည်၊ ဟတ္ထိ-သို့၊ အာရုဠ္ဟ-တက်ရောက်လသော်၊ နိသဂ္ဂိယံ၊ ပန-ဆက်၊ သံယဿ-အား၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်ပြီးသည်၏၊ သစေ ဟောတိ၊ (ဧဝံသတိ-ညွတ်ရုံသာမက လှူအပ်ပြီးဖြစ်နေလျှင်- ဟူလို။)တံ- ထို လှ။အပ်ပြီးလာဘ်ကို၊ ဂဟေတုံ-အလိုငယူခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ-မအပ်၊ သံဃဿဝ - အားသာ၊ ဒါတုမ္ဟံ-၏၊ ယောပိ - အကြင် ရဟန်းသည်လည်း၊ အာရာမိကေဟိ - တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ကတော-တပေါင်းတည်း၊ ခါဒတိ-၏၊ (သော-ကို၊) ဘဏ္ဍံ-ကို၊ အဋ္ဌါပေတွာ-၍၊ ကာရေတဗ္ဗာ-၏၊ ပန-ဆက်၊ ပရိဏာတံ - သံဃာ့အထံသို့ ညွတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ (သာမည) သဟဓမ္မိကာနံဝါ - တို့၏ သော်၎င်း၊ (သန္တကမို့-၌စပ်)၊ ဂိဟီနံဝါ - တို့၏သော်ပင်း၊ အန္တမသော - အားဖြင့်၊ မာတု-၏၊ သန္တကမို့-ဥစ္စာကိုသော်လည်း၊ (ဝိသေသကံ) ဇာမံ - ဤ ဥစ္စာကို၊ မယှံ-အား၊ ဒေဟိ-လော၊ ဇာဘိ-သို့၊ သံဃဿ-သံဃာ၏ အထံသို့၊ ပရိဏာတ ဘာဝံ-ကို၊ ဥတ္တွာ-၍၊ အတ္တနော- မိမိ၏ အထံသို့၊ ပရိဏာမေတွာ - ၍၊ ဂဏ္ဟန္တသ-ယူသော ရဟန်း၏၊ နိသဂ္ဂိယံ-သော၊ ပါစိတ္တိယံ(ဟောတိ)၊ ဇာမဿ ဘိက္ခုနော-အား၊ ဒေဟိ-လော၊ ဇာတိ ဧဝံ-သို့၊ အညဿ-အခြားရဟန်း၏ အထံသို့၊ပရိဏာမေန္တဿ-၏၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ-နိသဂ္ဂိယမဟုတ် သက်သက်သော ပါစိတ်အာပတ်သည်၊(ဟောတိ)၊ ဧကံ-တလုံးသော၊ ပတ္တံဝါ - ကို သော်၎င်း၊(ဧကံ-တထည်သော၊)စီဝရံဝါ, အတ္တနော-သို့၎င်း၊ ဧကံ-သော၊ (ပတ္တံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ဧကံ စီဝရံဝါ)၊ အညဿ- အခြားရဟန်း၏ အထံသို့ ၎င်း၊ ပရိဏာမေတိ- ညွတ်စေအံ့၊ နိသဂ္ဂိယံပါစိတ္တိယံစေဝ၊(မိမိသို့ ညွတ်စေသည့်အတွက်)၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယဉ္စ၊ (အခြားသူသို့ ညွတ်စေသည့်အတွက်)၊ (ဟောတိ)၊ ဗဟူသု-များစွာသော သပိတ်, သင်္ကန်းတို့၌၊ ဧသေဝ နယော။

စ-သာဓကကား၊ နိသဂ္ဂိယေန၊ပေ၊ စိန္တိတာတိ - ဟူသော၊ တံ - ကို၊ (သဂီတိကာရေဟိ)စီ ဝုတ္တံ၊ [နိသဂ္ဂိယေန - စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံနှင့် တကွ၊ အာပတ္တိ-ပါစိတ်အာပတ်သို့ရောက်စေ၊ သုဒ္ဓိကေန - နိသဂ္ဂိယမဟုတ် သက်သက် အားဖြင့်၊ ပါစိတ္တိယံ-သို့ရောက်စေ၊ ဧကတော-တပြိုင်နက်၊ အာပဇ္ဇေယျ - ရာ၏၊ သောပညာ.ကုသလေဟိ စိန္တိတာ၊....ကံ့ မယှံ ကံ့ ဇာမဿ ဒေဟိတိ ဧဝံ ကေဝါစာယ အာပဇ္ဇိတမ္ဗတ္တာ အာပဇ္ဇေယျ ကေတောတိ ဝုတ္တံ၊ - ဋီကာ၊] ဟိ-မှန်၊ အယံ-ဤ ပြဿနာကို၊ ပရိဏာမနံ-ကို၊ သန္ဓာယ ဝုတ္တော၊ ယောပိ-အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဝဿိကသာဋိကသမယေ-၌၊ မာတုယရေဝိ-၌လည်း၊ သံဃဿ-၏ အထံသို့၊ ပရိဏာတံ - ပြီးသော၊ ဝဿိကသာဋိကံ-ကို၊ ဥတ္တွာ-

သိ၍၊ ဝါ-သိလျက်၊ အဇ္ဈနော-သို့၊ ပရိဏာဒေတိ၊(တသ-တိ ရဟန်း၏၊) နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ၊ ပရသ - အခြား ရဟန်း၏ အထံသို့၊ ပရိဏာမေတိ၊ သုဒ္ဓိကပါစိတ္တိယံ။

မနုဿာ သံယဘတ္တံ ကရိဿာမ၊ ဣတိ-(ဤသို့ကြံ၍၊) သပ္ပိတေလာဒိနိ အာဟရန္တိ၊ ဂိလာနော ဘိက္ခု, သံယဘ - သို့၊ ပရိဏာတဘာဝံ - ညှတ်ပြီး၏ အဖြစ်ကို၊ ဉတ္ဝာ,ကိဉ္စိ-တစုံတခုကို၊ စေပိ ယာစတိ-အံ့၊ (ဧဝံသတိ)၊ နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယ မေဝ၊ ပန-ဆက်၊ သော-ထို ဂိလာနရဟန်းသည်၊ တုမှာကံ-အသင် ဒါယကာတို့၏၊ အာဘတာနိ-ဆောင်ယူအပ်ကုန်သော၊ သပ္ပိအာဒိနိ-တို့သည်၊ အတ္ထိ-နှသလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ, အာမ, အတ္ထိ - ရှိပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ မယ္ဟမ္ပိဒဓထာတိ သစေ ဝဒတိ၊(ဧဝံသတိ)၊ ဝဋ္ဋတိ၊[ဂိလာန ဖြစ်သောကြောင့် သူပေါ်ဒဝိညတ္တိ အာပတ်မသင့်။]ကုက္ကုစ္စာယန္တော-သော၊နံ-ထို ဂိလာနရဟန်းကို၊ ဥပါသကာ အထာပိ ဝဒန္တိ၊ (ကိံ)၊ သံဃောဝိ-သည်လည်း၊ အမှေဟိ-တပည့်တော်တို့သည်၊ ဒိန္နမေဝ - ပေးလှူအပ်သော ထောပတ် စသည်ကိုသာ၊ လဘတိ-ရပါ၏၊ ဘဒန္တေ-ရား၊ ဂဏှထ၊ ဣတိ အထာပိ ဝဒန္တိ၊ ဧဝမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ၊ သံယဘ ၊ပေ၊ အညသံယဘာတိ - ကား၊ ဧကဿိံ ဝိဟာရေ – တခုံသော ကျောင်းတိုက်၌၊ သံယဘ- သို့၊ ပရိဏာတံ- ညှတ်ပြီးသော လာဘ်ကို၊ အညံ ဝိဟာရံ-ကို၊ ဥဒ္ဒိသိတ္ဝာ-ညွှန်ပြ၍၊ အသုကသ္မိံ နာမ မဟာဝိဟာရေ သံယဘ ဒေထာတိ ပရိဏာမေတိ၊ (အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ)။

စေတိယဘ ဝါတိ - ကား၊ သံယဘ- အား၊ ဒိန္နေန- ပေးလှူအပ်သော ပစ္စည်းဖြင့်၊ ကိံ - နည်း၊ စေတိယဘ- အား၊ ပူဇံ- ကို၊ ကရောဘ- နှလော၊ ဣတိဝံ-သို့၊ စေတိယဘဝါ-စေတီ၏ အထံသို့မူလည်း၊ ပရိဏာမေတိ-အံ့၊ (အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ)၊ စေတိယဘ ပရိဏာတန္တိ ဣဒ္ဓေ - ၌၊ နိယမေတ္ဝာ-မည် ယည့်စေတီဟု သတ်မှတ်၍၊ အညစေတိယဘ-၏၊အတ္ထာယ-ငှါ၊ရောပိတ မာလာဝစ္ဆတော-ပိုက်အပ်သော ပန်းပင်ယမ်းမှ၊ အညဓစေတိယမှိ-၌၊ ပုပ္ဖမှိ-ကိုသော်မှလည်း၊ အာဓရောပေတုံ-တင်ခြင်းငှါ၊ နဝဋ္ဋတိ၊ ပန-ဆက်၊ကောဘ-ဟဆုဓသော၊ စေတိယဘ-၏အပေါ်သို့၊ ဆတ္တံဝါ-ကိုသော်၎င်း၊ ပဋာကံဝါ-ကုက္ကားကို သော်၎င်း၊ အာရောပေတ္ဝာ-တင်ပြီး၍၊ ဌိတံ-ရပ်နေသ့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ [ဌိတံ ဒိသွာတိ သေသကံ ဂဟေတ္ဝာ ဌိတံ ဒိသွာ-တချို့တဝက်ကို စေတီ ပေါ်သို့တင်ပြီးနောံ ကျန်နေသော ထီးစသည်ကို ကိုင်၍ရပ်နေသူကို မြင်လျှင်-ဟူလို။]သေသံ ကြွင်းသော ထီးစသည်ကို၊ အညဿ-သော၊ စေတိယဘ-အား၊ ဒါပေတုံ-ငှါ၊ ဝါ-အလှူခိုင်းခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ပဉ္စလဿ ပရိဏာ

တန္တိ-ကား၊ အန္တရမသော-အားဖြင့်၊ သုနခသာပိ- ခွေးမ၏ အထံသို့လည်း၊ ပရိဏာတံ-ညွတ်ပြီးသော အစာကို၊ ဣမသ သုနခသ-၌ ခွေးအား၊ မာဒေဟိ-မပေးလင့်၊ တေသ-အဲဟို ခွေးအား၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ အညပုဂ္ဂလသ-အခြားပုဂ္ဂိုလ်အထံသို့၊ ပရိဏာမေတိ၊ ဒုက္ကဋံ (ဟောတိ)။

ပန-ဆက်၊ ဒါယကာ - အလှူရှင်တို့သည်၊ မယံ - တပည့်တော်တို့သည်၊ သံယသ-အား၊ ဘတ္တံ-ကို၊ ဒါတုကာမာ- ပေးလိုပါကုန်၏၊ စေတိယသ-အား၊ ပူဇံ-ကို၊ ကာတုကာမာ-ပြုလိုပါကုန်၏၊ ကေသ-သော၊ ဘိက္ခုနော-အား၊ ပရိက္ခာရံ- ကို၊ ဒါတုကာမာ- နှစ်၏၊ တုမှာကံ- အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ရုစိယာ -အလိုအားဖြင့်၊ ဒသသာမ -လှူပါကုန့်အံ့၊ ဘဏာထ - အမိန့်ရှိပါကုန်၊ ကတ္ထ- ၌၊ ဝါ- အား၊ ဒေမ - လှူရပါကုန်အံ့နည်း ဣတိ သဧ ဝဒန္တိ၊ ဧဝံ, ဝုတ္တေ- လျှောက်အပ်သော်၊ တေန ဘိက္ခုနာ- သည်၊ ယတ္ထ- အကြင်အရပ်၌၊ (ဒါတုံ-ငှါ) ဣစ္ဆထ-အလိုရှိကုန်၏၊ တတ္ထ-ထို အလိုရှိရာအရပ်၌၊ ဒေထ-နှံ၊ ဣတိ ဝတ္တဗ္ဗာ-ပြော်ဆိုထိုက်ကုန်၏၊ ပန-ဆက်၊ ဧကဝလံ- လှူလိုရာကို ညွှန်ပြခြင်းမဘက် သက်သက်၊ ကတ္ထ ဒေမာတိ- ဟူ၍၊ သဧစ ပုစ္ဆန္တိ- နှံအံ့၊ (ဧဝံ သတိ) ပါဠိယံ-ပါဠိတော်၌၊ အာဂတနယေနေဝ-သာလျှင်၊ ဝတ္တမ္ပံ-ပြောဆိုစိမံရာ၏၊ ဝုတ္တ – ၌သိက္ခာပုဒ်၌၊ သေသံ-သည်၊ ဥတ္တာနတ္ထမေဝ- သည်သာ၊ (ဣဒံ သိက္ခာပဒံ-သည်၊) တိ သမုဋ္ဌာနံ-၃ ပါးသော သမုဋ္ဌာန်ရှိသော သိက္ခာပုဒ်တည်း၊ ပေါအကုသလစိတ္တံ- တည်း၊ ဣတိ-အပြီးဘည်း၊....သမန္တပါသာဒိကာယ-သော၊ ဝိနယသံဏ္ဌာနာယ-၌၊ ပရိဏာတသိက္ခာပဒဝဏ္ဏနာ-သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီ။

ပါဠိယံ အာဂတနယေနေဝ။ ။"ကတ္ထ ဒေမာ"တိ ပုစ္ဆိယမာနော (အဘယ်၌လှူရပါကုန်မည်နည်းဟု လျှောက်ထားလျှင်) "ယတ္ထ တုမှာကံ ဒေယျမမ္မာ (ပေးလှူထိုက်သော သဘောရှိသော ပစ္စည်းသည်) ပရိဘောဂံဝါ လဘေယျ၊ [သုံးစွဲမှုကိုသော်လည်း ရရာ၏၊ သိမ်းမထားဘဲ သုံးစွဲစရာရှိ၏ – ဟူလို။] ပဋိသန်ဓိရံဝါ (ဓကျောင်းစသည် ဖြစ်လျှင် ပြုပြင် စိမံမှုကိုသော်လည်း) လဘေယျ၊ စိရဋ္ဌိတိကောဝါ (ကျောင်းစသည်ဖြစ်လျှင်ကြာမြင့်စွာ တည်သည်မူလည်း) အဿ၊ ယတ္ထ ဝါပန တုမှာကံ စိတ္တံ ပသီဒတိ၊ တတ္ထ ဒေထာ" တိ ဘဏာတိ ("အသင် ဒါယကာတို့၏ စိတ်ကြည်ညိုရာလှူကြ" ဟု ပြောလျှင်)၊ အနာပတ္တိ၊ ဣသို့ ပါဠိတော်မှာ လာ၏၊ ထိုနည်းဖြင့် ပြောရမည်–ဟူလို။

ပါရာဇိကဏ်ဘာသာဋီကာ ပြီး၏။

ဘာသာဋီကာနိဒါန်း

ကျမ်းပြီးပုံ။ ။ဤပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာကို ပို့ချရင်း မှန်မှန်ရေးသား ခဲ့သည်မှာ ၄ နှစ်ခန့်ကြာမှ ပြီးစီးပါသည်၊ စ၍ ပို့ချစဉ်က သွေးတိုးရောဂါ အနည်းငယ် ရှိသည် ဟု ဆိုသောကြောင့် ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ကာ ပြီးတန် သမျှ ပြီးစီး၍ ကျန်ရစ်အောင် ပို့ချနေပါသော်လည်း ထိုအတွင်းမှာပင် နှလုံး ရောဂါလည်း အနည်းငယ်ရှိသည် ဟု ဆိုပြန်သောကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်၍ ထို ရောဂါကို ကုရပြန်ပါသည်၊ သို့သော် ဤ ကျမ်းပြီးချိန် (၁၃၂၃-ခု) ၌ကား ထို ရောဂါအားလုံး ကင်းရှင်းစွာဖြင့် နိဂုံးအုပ် နိုင်ပါသည်။

သိဒ္ဓိတ္ထ ဘော ဘာသာဋီကာ, ဒေသဘာသာယ သခ်္ခတာ၊
နိသဂ္ဂိယန္တ ကာ ယာဝ, ဝိနယတ္ထတ္ထ ဝဏ္ဏနာ။

ဝိနယတ္ထတ္ထ ဝဏ္ဏနာ-ဝိနည်းတော်အတွက်, အဋ္ဌကထာနက်ကို,ထပ်လျက် ဆင့်ကာ, ဖွင့်ကြောင်း ဖွင့်ရာဖြစ်သော၊ ယာဝ နိသဂ္ဂိယန္တ ကာ- နိသဂ္ဂိယ , ပါစိတ်ကျအောင်,စ၍စဉ်လျောက်,ဆုံးတိုင်းရောက်သော၊ ဒေသဘာသာယ- တိုင်းရင်းမြန်မာ, အမိဘာသာဖြင့်၊ သခ်္ခတာ- တသန့်တသန့်, အကန့် ကန့် လျက်, ခွဲခွဲစိရရီ, တည့်ကြည့်စွာ စိရင်အပ်သော၊ ဘာသာဋီကာ- ဘာသာ ဋီကာ အမည်သာသည့် , မှိရာသိသည်း, နိသယည်းသည်လည်း၊ သိဒ္ဓိတ္ထ ဘာ-ထောင့်သုံးရာကယ် , နှယ်ဆယ်နှင့်သုံး , တန်ဆောင်မုန်း၌ , နိဂုံး အရောက်, ပြီးမြောက်ပြန်ပြီတကား။

တိုက်တွန်းခဲ့ဘူးခြင်း။ ။ဝိနည်းပါဠိတော်၏ အဋ္ဌကထာအတွက် မှိရာ နိသယများနှင့် ဂဏ္ဌိဝိနိစ္ဆယအဖြာဖြာ ရှိပြီးဖြစ်ပါသော်လည်း ရှေးခေတ် အားလျော်စွာ ရှေးအသုံးအနှုန်းများစွာ ပါရှိနေသောကြောင့် နေ့နေ့ နှံ့ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် အနက်အဓိပ္ပါယ်သိဘို့ရာ မလွယ်ပါ။ ဝိနည်း၌လာသော အခေါ် အဝေါ် အသုံးအနှုန်းများကား ဆရာအစဉ်အဆက် မှတ်သား၍ မလာခဲ့လျှင် သာ၍ပင် အသိခက်ပါသေးသည်၊ ထို အချက်ကို မြော်မြင်တော် မူသော မုံရွာမြို့ ဓမ္မာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော် ဘုရားကြီးအား ဝိနည်းအဋ္ဌကထာ၏ နိသယသစ် ရေးဘို့ရန် တိုက်တွန်းခဲ့ ဘူးကြောင်းကို မြောင်းမြဆရာတော်ထံမှ ကြားသိရပါသည်၊ သို့သော် ဆရာ တော် ဘုရားကြီးကား ဂိုဏ်းစိုးသာသနာပိုင် ဖြစ်တော်မူသည့်အတွက် ဂိုဏ်း နှင့် စပ်သော သာသနာရေးရာ အဖြာဖြာတို့ကြောင့် ထို ကိစ္စကြီးများကို ပြီးစီးအောင် ဆောင်ရွက်တော် မမူရပါ။

မိမိလဲည်း လျောက်ခဲ့ဘူးခြင်း။ ။မိမိလည်း ကျေးဇူးရှင် အာဘယာရာမ ဆရာတော် စည်ရှင် ဆရာတော်တို့ သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က "ဝိနည်း နိဿယအားလုံးကိုပင် ဂိုဏ်း၏စာချများ စုပေါင်းရေးသားလျှင် ကောင်းပါ လိမ့်မည်" ဟု လျောက်ခဲ့ဘူးပါသည်၊ သို့သော် ထို ဆရာတော်များလည်း ဂိုဏ်း၏ ဥုံးစီး နာယကကြီးများ ဖြစ်ကြသည်အား လျော်စွာ **အ**ခြားလက်စ ကျမ်းစာများနှင့် ဂိုဏ်းဂဏတာဝန်များကို မလွှဲမရှောင်သာ ဆောင်တော် မူနေကြရသောကြောင့် ထို ကိစ္စတိုင်းအောင် ရွက်ဆောင်တော် မမူနိုင်ကြဘဲ မစ္စုရာဇာ၏ ပင့်ဖိတ်ရာသို့သာ တပါးပြီးတပါး လိုက်ပါတော်မူကြရပါသည်။

မိမိတာဝန် ဤနည်းအားဖြင့် တလည့် နှစ်လည့် လည့်ကာ လည့်ကာ မစ္စုရာဇာ အပင့်လာချေသော် မိမိလည်း **အ**ဆင်သင့်လိုက်နိုင်ဘို့ရာ ဝိနည်း ဘာသာဋီကာနှင့် **အ**ခြားအဋ္ဌကထာဘာသာဋီကာတို့ကို အတော်များများ ပြီးစီးထားစေဘို့ ကိစ္စသည် ရှေး ဆရာတော်များ၏ မိမိအတွက် ချန်ထားခဲ့သော ကိစ္စများသာ ဖြစ်ဟန်တူရကား ထို ကိစ္စများကိုပင် **အ**စဉ် တစိုက် ရွက်ဆောင်ခဲ့ရာ ဤ ကျမ်းစာ၏ နိဂုံးရိုက်နှိပ်ချိန်မှာ ပါစိတျာဒိ **အ**ဋ္ဌ ကထာ ဘာသာဋီကာသည် ဘောဇနဝဂ် **အ**ဆုံးသို့ရောက်၍, **အ**ဋ္ဌသာလိနီနှင့် မူလဋီကာ၏ ဘာသာဋီကာ ၂စောင်လည်း ဘုရား**အ**လောင်းတော် သုမေဓာ **အ**ခက်ားသို့ ရောံနေပါပြီ၊ ထို ကျမ်း**အ**ားလုံးသည်ပင် **အ**နာဂတ်သာသနာဝင် **အ**ရှင်များ၏ **အ**ားထားမှီခိုရာ ဖြစ်ကြလိမ့်မည် ဟု ရည်ရွယ်ရင်းရှိပါသော ကြောင့် ဤဝိနည်းဘာသာဋီကာထက် သိလွယ်သော ဋီကာ**အ**သစ် ဖြစ်ပေါ် လာပြန်သော**အ**ခါ ဤဘာသာဋီကာသည် တိမ်ဖုံးသော လမင်းပမာ ကွယ်ပ ရစ်ပါစေ သတည်း။

ယဒိ အညာ ဥပဓ္ဍေထ, ဣတောပိ သုခသမ္မတာ၊
တသ္သေ့ကာသံ ပဒါနာယ , **အ**ယံ **အ**နွ့ရ ဓာယတံ။

ဣတောပိ – **အ**များမှီးလောက် , ခရီးရောက်၍ , ပြီးမြောက်ခဲ့ရာ , ဤ ဘာသာဋီကာထွက်လည်း၊ သုခသမ္မတာ - ကြည့်ရှုဖို့ချ, လွယ်ကူလှသဖြင့်, **အ**ားရဘွယ်ကောင်း, **အ**ကောင်းဟု သမုတ်**အ**ပ်သော၊ **အ**ညာ-ပါရာဇိကာ, ဋ္ဌကထာ၏, မှီရာကျစ်လစ် , ဋီကာသစ် တမျိုးသည်၊ ယဒိ ဥပဓ္ဍေထ-ပညာ လိုလား , နောက်နောက်သားတို့ , ကြိုးစားရစ်သော် , **အ**ကဲယ်၍ ဖြစ်ပေါ် လာအံ့၊ တ**သ**ာ – ထိုသို့ ဖြစ်ရစ် , ဋီကာသစ်၏၊ သကာသံ ပဒါနာယ- ထွန်းတောက်တင့်ရှား , **အ**ခွင့်ပေးခြင်းငှါ၊ **အ**ယံ-နှစ်ပေါင်း များမြောက်,

လွန်အားဆောက်ပြ, လွန်းတောက် ထွက်လာ, ဤဋီကာသည်၊ အနှစ်ရာ ဓာယတံ - ရိုးရှင်းမတဲ့, တိုးကာ ဝှေ့၍, ကပ်ဖဲ့မနေ, ကွယ်ပျောက်ရစ်ပါစေသတည်း။

ရှေး ကျေးဇူးရှင်ဖြိုးများကို သတိရခြင်း

ဤသည် ဤ အဋ္ဌကထာ၏ ဘာသာဋီကာကို နိဂုံးအုပ်ချုပ်၍ ဖိမိကို တိုက်ရိုက် သင်ပြသော ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များသာ မက ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်များ၏ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်ကြပေသော ရှေး ဆရာတော်ကြီးများကိုပါ ကြည်ညိုတသ သတိရပါသည်၊ အကြောင်းကား—မိမိသည် ဘာသာဋ္ဌကာကို ဖွဲ့ချင့်း စာခဲ့သူများကို ရေးစေ၍၊ ခက်ခဲစွာ မိပ္ပါယ် တချို့ကို ကိုယ်တိုင်ရေးပေး၍ ကူးစေရ၏၊ စာပေါ့သူတို့ ရေးအပ်ပြီးကို ပြန်၍ ဖိစစ်ရ၏၊ ဝေဖြင်း ရိုက်နှိပ်သော အခါ အမှား အမှန်နှင့် အထားအသိုကို ထပ်မံ ကြည့်ရှုရ၏၊ ထို ကိစ္စအားလုံးကို ဒေး ဆေးဆော ဖြေးဖြေး ဖွေးနှေး ပြုခဲ့မရ, (နေ့ကိုင်း နေ့တိုင်း) အချိန်မှီအောင် ပြုလုပ်ရ၏၊ ထို့ကြောင့် သတိကို ရှောဆား၍ သမာဓိလည်းမလစ်စေရဘဲ လျင်မြန်သောဉာဏ်ကို မြှန်သည့်ထက် မြှန်အောင် အသုံးချရပါသည်။

ထိုသို့ အသုံးချသောအခါ ငယ်ရွယ်စဉ်အခါမှ စ၍ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံတိုက်၌ မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အစီအစဉ်အရ သဒ္ဒါဗျာကရဏ်းများကို လေ့လာခဲ့ရသော အခြေခံကြောင့် သဒ္ဒါအမှားအမှန်ကို စဉ်းစားသော ဉာဏ်ဒဿလျင်မြန်စွာ အလုပ်-လုပ်နိုင်ပုံကို ဖော်ထုတ်ပါသည်၊ မြောင်းမြဆရာတော် အယံငယ် ဓမ္မဝံဒ အဋ္ဌကထာနှင့် ဒီဃနိကာယ် ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာတို့ကို ကိုယ်တိုင် ဆိုဝှေ့ပြင့် ကုန်စေပြီးမှ ပခုက္ကူမြို့ - မဟာဝိသုတာရာမတိုက်ကြီးသို့ ရောက်ပေးအခါမှုလ ရေစကြိုဆရာဟော်ဘုရားကြီး၏ နည်းလမ်း စည်းကမ်းအရ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတိုင်းမှာပင် တပုဒ်နှင့် တပုဒ် အနက်အဓိပ္ပါယ် ယက်သွယ်နေပုံကိုထင်ရှားစေသော စာစပ်ပုံကို နှေးဖိုင်းကြားနာရရုံမျှမက, ပျံနှင် အကျဉ်းအကျယ် ကိုလည်း မိန်ကိုယ်တိုင် ၃ နှစ်လောက် ဆိုဖွဲ့ ၃ နှစ် ကျော်လောက် ထပ်မံ ပို့ချခဲ့ရသောကြောင့် ဤ ဘာသာဋီကာကို ရေးသားပြင်ဆင်ရာတွင် အနက်အဓိပ္ပါယ် အဆက်အသွယ် စာစပ်ဟန်ကို အထူး သတိထား၍ ရေးသား ပြင်ဆင်နိုင်ပါသည်။

ဤ ကိစ္စအားလုံးကို အပြီးပြီအောင် လျင်လျင်မြန်မြန်အလုပ်-လုပ်နိုင်သော ဉာဏ်ဒဿ အရှေ့ပိုင်း ရှေး ရှေး ကျေးဇူးရှင်ကြီးများ အထံမှ ဆက်သွယ်၍လာ ရောက်ခဲ့ရသော ဝိနည်းကြီး ရှေး ရှေး ဆရာတော်ဘုရားကြီးများကိုပါ ကြည်ညိုစိ

တသ သတိရသော်ကြောင့် ထိုဆရာတော် ဘုရားကြီးများနှင့် တကွ (သင်္ဂြိဟ် ဘာသာဋီကာ၌ ညွှန်ပြအပ်သော) မိမိဆရာတော်ဘုရားများကို ကျမ်းစာရေးသားရသော ဤကောင်းမှုများဖြင့် လေးလေးစားစား ပူဇော်ပါသည်။

သမ္မာဇယာမိ ထေရာနံ , ယေသာဟံ သမ္မဂ္ဂဟီတော၊
သိက္ခိတော ဂန္ထကာရေပိ, ပတ္တောမှိ ပကတညုတံ။

ယေသံ ထေရာနံ - အထက် ဝေဟင် , နေ အသွင်သို့ , မြေပြင် ထင်ရှား , အကြင် ဆရာတော်ဘုရားတို့သည်၊ သမ္မဂ္ဂဟီတော - အထူး စောင့်ရှောက် , ချီးမြှင့်အပ်သော၊ အဟံ- ငါသည်၊ သိက္ခိတော- ရေးနည်း သားနည်း, ပို့ချနည်း၌,သိပ်သည်းသေသပ်, သင်အပ်သောအတတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂန္ထကာရေပိ-ခုခေတ် နောက်သား, အကျိုးများဘို့, ရေးသား ကြိုးကုတ်, ကျမ်းပြုခြင်း အလုပ်၌လည်း၊ ပကတညုတံ - သဘောသကံ, ရှေးထုံးစံကို , အမှန်သိမြင်, ကျွမ်းကျင်သူ၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တောမှိ+အမှိ-ခေတ်အလျောက်,လေးစားလောက်အောင်, မဖေါက်မသွေ,ရောက်ရပေ၏၊ တသံ ထေရာနံ-ကျေးဇူးတော်ရင်, ဂုဏ်အင်ကြီးမား, ထိုဆရာတော်ဘုရားတို့အား၊ သမ္မဂ္ဂဟီ- ကျမ်းစာရေးသား, ကောင်းမှုများဖြင့်, လေးစားကော်ရော်, ပူဇော်ပါသတည်း။

ဗိုလ်ချုပ် ၅ ဥုံး။ ။မိမိ၏ သမ္မတ္တိစက်လည်ပုံကို ကစ္စည်းဘာသာဋီကာနိဂုံး၌ ပြခဲ့ပါပြီ၊ ဤနေရာဝယ် သဒ္ဓါပညာ စသောဗိုလ်ချုပ်တရားတို့က မိမိ၏ ရုပ် နာမ် ၂ ဖြာ ကိုယ်ခန္ဓာ၌ ကောင်းစွာအုပ်ချုပ် အလုပ်လုပ်နေပုံကို ပြပါဥုံးမည်၊ ဗိုလ်အမည်ခံ တရားမှန်လျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် ရန်သူကြောင့် မယိမ်းမယိုင် မြဲခိုင်သော သဘောလက္ခဏာ ရှိရပါသည်။

သဒ္ဓါဗိုလ်။ ။မိမိသည် ဉာဏ်ဝိရိယတို့၏ အရင်းခံဖြစ်သော ရှေးကံကို အမှန်ပင် ယုံကြည်နေ၏၊ ယခုဘဝ အကောင်း အဆိုး အကျိုးပေးလေသမျှ၌ ရှေးကံသာ ပဓာနဖြစ်၏၊ သရိုင်ရွာဟူသော ပဋိရူပဒေသ၌ ဖြစ်ရခြင်းသည် ရှေးကံကြောင့်,ဘိုးဘွားမိဘ ဆွေမျိုးကြီးများနှင့် ဆရာသွားကြီးများကို မှီမိရခြင်းသည် ရှေးကံကြောင့်, အထိုက်အလိုက် ဉာဏ်ဝိရိုယ ကောင်းခြင်းသည် ရှေးကံကြောင့်, "ယခုဘဝ၌ ပြုသမျှကုသိုလ်၏ ပဌမဇော်စေတနာသည် ယခုဘဝမှာပင် ရှေးကုသိုလ်ကံ အခွင့်သာအောင် ကူညီထောက်ပံ့လျက် ၎င်း၏ သတ္တမဇော်စသည်တို့က ဒုတိယဘဝမှစ၍ ကောင်းကျိုးပေးကြဥုံးမည်" ဟု နားလည်ခြင်းသည် ရှေးကံကြောင့်, ဤသို့ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါသည် (မယုံကြည်မှုက) လွှတ်၍ မရနိုင်အောင် မြဲခိုင်နေသော ဗိုလ်ချုပ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပညာဗိုလ်။ ။မိမိ၏ငယ်ရွယ်စဉ်ကစ၍ သင်ယူခဲ့ရသော ယခုတိုင်အောင်လည်း နှေစဉ်ပို့ချ ရေးသားနေရသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တရားတော်များသည် မိမိ၏ ကမ္မဿကတာဉာဏ်ပညာနှင့် ဝိပဿနာပညာကို နှေစဉ်တိုးပွားစေသောကြောင့် အနုသယစတဲ့ အဖြစ်ဖြင့် စွဲကပ်ပါရှိနေသော အဝိဇ္ဇာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်၏၊ ဤပညာသည် ယခုအနေမှာပင် အတော်သွက်လက်၍ ထက်မြက်နေပြီဖြစ်ရကား တဆင့်ထက်တဆင့် တက်သွားလျှင် ဆန့်ကျင်ဘက် အဝိဇ္ဇာကို အဆုံးတိုင် ပယ်ဖျက်၍ မဂ်ပညာ ဖိုလ်ပညာတိုင်အောင် မယိမ်းမယိုင် မြန်နိုင်မည့် အရေးကိုလည်း မြော်တွေးနိုင်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ပညာတရားလည်း ဗိုလ်ချုပ်တပါးအဖြစ်ဖြင့် မိမိခန္ဓာအစဉ်ဝယ် မားမားမတ်မတ် တန့်ရပ်လျက်ရှိပါသည်။

ဝိရိယဗိုလ်။ ။သဒ္ဓါနှင့်ပညာ ၂ ဖြာသောဗိုလ်ချုပ်တရားတို့က မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် တက်တက်ကြွကြွ ဝိရိယဗိုလ်သည် အလိုလို ကြိုးကုတ်၍ နောက်မဆုတ်ဘဲ ခိုင်မြဲလျက်ရှိရကား ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ကောသဇ္ဇ (အပျင်း) ဓာတ်တွေ ကင်း၍ ကင်း၍ နေပါသည်၊ ထို့ကြောင့်ပင် အများအလို "အိုပြီ"ဟု ဆိုရသော အသက်ခြေဒံဆယ်ကျော်အရွယ်မှာပင် စာချ စာရေးလျက် သွက်လက်တုန်းဟု ထင်ရ၏၊ ဤသို့လျှင် ဝိရိယဗိုလ်ချုပ်လည်း ပျင်းရိမှု ကောသဇ္ဇတရားကို ထွားထွား ညက်ညက် နင်းခြေဖျက်ကာ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်လျက်ရှိပါသည်။

သမာဓိဗိုလ်။ ။အာရုံတမျိုးတမျိုး၌ အချိန်အတော်ကြာအောင် စူးစိုက်စွာ တည်တန့်နေသော သမာဓိတရားကား စာပေရေးသား ပို့ချရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျာ အတွက် အစဉ်လိုလားအပ်သော ဗိုလ်ချုပ်တပါးဖြစ်၏၊ သမာဓိ လစ်သည်နှင့် တပြိုင်နက် ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ပျံ့လွင့်မှု ဥဒ္ဓစ္စသည် အဆင်သင့်ဝင်လာတော့၏၊ ထိုသို့မဝင်လာနိုင်အောင် သမာဓိဗိုလ်ချုပ်လည်း ဝိရိယကို အဖေါ်လုပ်ကာ မိမိ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတွင် နှံ့စဉ်မပြတ် တိမတ်စွာ ရပ်တည်လျက် ရှိပါသည်။

သတ်ဗိုလ်။ ။အသိအလိမ္မာ ဉာဏ်ပညာ အခြေခံ ရှိသော်လည်း သတိမပါလျှင် အနာရာဒ္ဓ မေ့လျော့မှုကြောင့် ကိုထိုကိစ္စစုတွင် အဆင်မပြေဖတ်ပါ၊ ဤ တဘဝထည်းခွပင် ကျန်းမာရေး ပေ့ါင်းသင်း ဆက်ဆံရေး စီမံအုပ်ချုပ်ရေးစသောအားဖြင့် အရေးအရာတွေ များစွာရှိ၏၊ ထို အရေးအရာတိုင်းဌာနားလည်မှု ပညာလည်ရှိ–သတိလည်ရှိမှ ပြေပြေပြစ်ပြစ် ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊ ပုထုဇဉ်တို့၏ ခန္ဓာအစဉ်ဝယ် "လောဘ, ဒေါသ, မာန်မာနနှင့် ဇာသာ,

မစ္ဆရိယ ” ဟူသော တရားငါးမျိုးသည် ဆိုးဝါး သောင်းကြမ်းလျက် ရှိ၏၊ ထို ငါးမျိုးကို ပညာဓိလ် သတိဓိလ် ၂ ပါးဖြင့် နှိပ်နင်း၍ မထားနိုင်ပါလျှင် ရောမပညာရှင်ဟု အထင်ကြီးခံရသောပုဂ္ဂိုလ်များပင် ထိုတရားငါးပါးကြောင့် အမှား မှား အယွင်းယွင်း ဖြစ်ရတတ်ပါ၏သည်၊ ထို့ကြောင့် မိမိသန္တာန်တွင် ပညာဓိလ်ချုပ်နှင့်တွဲဘက်၍ အလုပ်-လုပ်မည့် သတိဓိလ်ချုပ်ကိုလည်း ကြိုးကြိုး ကုတ်ကုတ် ဖိတ်ခေါ်ကာ တန့်ရပ်တည်နေ စေရပါသည်။

သမ္မတ္တိနှင့် ဓိလ်။ ။မိမိသည် သမ္မတ္တိစက် ၄ ပါးနှင့် အထိုက်အလျောက် ပြည့်စုံနေသောယခုဘဝဝယ် ဓိလ်ချုပ်တရား ဤငါးပါးကို ရှေဆောင်ထား၍ တကယ် ကြိုးစားလိုက်လျှင် နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော တဘက်ကမ်းကို တက်လှမ်းနိုင်မည် ဟု အမှန်ပင် ယုံကြည် နေပါသည်၊ မိမိကို အားကိုးသူများလည်း ထိုကဲ့သို့ပင် ယုံကြည် စေလိုပါသည်၊ ထို့ကြောင့် မိမိ၏ ရုပ်နာမ် အစဉ်ကို သမ္မတ္တိစက်ခေါင်း ၄ ခုတပ်သော မဂ္ဂင်ယာဉ်ပျံဟု သဘောထား၍ ဓိလ်ချုပ် ငါးပါးကိုအုပ်ချုပ်စေပြီးလျှင် သံသရာဤဘက်မှ နိဗ္ဗာန်ဟိုဘက်သို့ သွက်သွက် လက်လက်နှင့် ထက်ထက်မြက်မြက် တက်ရောက်ဘို့ရာ ယောဂျားတို့ လုလွှကို အားမြှဲ အသုံးချရပါသတည်း။

စတုစ္စက္ကံ ဝတ္တိယာန, ယာနံ ဗလပရိဂ္ဂဟံ၊
ယာနာယ အမတံပါရံ, ကဿံ ပုရိသကာရိယံ။

စတုစ္စက္ကံ – သမ္မတ္တိစက် , ၄ ချက်စုပေါင်း , စက်ခေါင်း ၄ ခုလည်း ပါရှိထ၍သာ၊ ဗလပရိဂ္ဂဟံ-ရန်ပေါင်းခွင်းဖြိုး, ငါးဥုးဓိလ်တို့,ကိုယ်စီးစောင့်ကြပ်, အုပ်ချုပ်အပ်ထသော၊ ယာနံ-အသွားလျင်လျင်, အများတင်လည်း,အားအင်ခိုင်ဖြိုး,မဂ္ဂင်တည်းဟူသော ယာဉ်ပျံတော်ကြီးကို·ဝတ္တိယာန-မတိမဲးမစောင်း, လည်စေကြောင်းဖြင့် , ကောင်းစွာအစဉ် , မောင်းကာနှင်၍၊ အမတံပါရံ–ဤဘက်မှာနေ,အားလုံး၊သလျက်,ဟိုးပြောက်မှ,ဘေးကင်းရမည့်,အမတခေါ် , နေပြည့်တော်သို့၊ ယာနာယ - ကိုလေသာဟူ , ရန်သူပစ်ဖေါက်, ဗုံးအမြောက်တို့ , မကြောက် မနား , အရောက် သွားခြင်းငှါ။ ပုရိသကာရိယံ-ယောဂျားမှန်က, ပြုရဲရမည်, ကမ္မာ့လက်ရိုး, လုလွှမျိုးကို၊ ကဿ-ငါးဥုးဓိလ်ချုပ်, အဖော်လုပ်၍, မဆုတ်ရစေ....ပြုလုပ်ပေအံ့ သတည်း။

ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ၏
ဘာသာဋီကာ ပြီးပြီ။

၁၃၂၄–ခု၊ တန်ဆောင်မုန်းလ။

ပဌမအကြိမ် (အုပ်ရေ, ၂၀၀၀)။

ပုံနှိပ်, ထုတ်ဝေသူ (မောင်ကျော်)

ကျော်-ပုံနှိပ်စက်

၈၄-လမ်း, ကွမ်းခြံ-မန္တလေး။